

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری

ئاسان

بۆ تیگە یشتنی قورئان

نووسینی

بورهان محمدامین

پیداچوونەوادی لیژنەیه ک

چاپی دووهم

مەزھەبی اقرا القادافی

www.igra.ahlamontada.com

تەفسىرى ئاسان

بۆتىگە يىشتى قورئان

نووسىنى
بورهان محمدامين

پىداچوونە دەي لىژنە يەك
چاپى دوو دەم

سووره تی (الفاتحة)

(۱) به ناوی خوی به خشنده و میهره بان
(به ناوی نهو خوی به کانگای ره حمهت و
سوزو بهزه بیه).

(۲) سوپاس و ستایش هر شایسته ی خوی به
بو خوی به، که خاوه ن و پهروه ردگاری
همموو جیهانیان و همموو بوونه موره .

(۳) به خشنده و دلوثانه، کانگای ره حمهت و
میهره بانیه (ره حمه تی له دنیا دا همموو
شتیکی گرتوتوهه، به لام له قیامه تدا
تهنها بو ئیماندارانه).

(۴) خاوه ن و سهرداری روژی پاداشت و
سزایه (پادشای روژی قیامه ته که دادپهروه ری
ره هاو بی سنووری تیدا بهرپا ده کات).

(۵) خوی به؛ تنها هر تو دپه رستین و هر
له توش داوای یارمه تی و پشتیوانی ده کهین
(له کاروباری دین و دنیا ماندا، به تاییه ت لهو
کاروباراندا به تو نه بی ت، به که سی تر لهه
بهنده کانت ناکریت).

(۶) خوی به بهر دهوام رینموو ییمان به فرموو
بو نه م ریبازی راست و دروستی نیسلامه.

(۷) که بهرنامه و ریبازی نهوانه بیه له نازو

نیعمه تی خوت به هره وهرت کردوون، نه مانخه بیه سهر ریبازی نهوانه ی خشم و قینیان لیگیراوه (به هوی نهوه وه
دهیزان و لایانداوه)، ههروه ها نه مانخه بیه سهر ریبازی نهوانه ش؛ که سهرگردان و گومپان (به هوی لاساری و
یاخی بوون و نهزانیانیه وه)^۱

^۱ (له فرمووده بیه کی قودسیدا خوی گهوره ده فرمویت : من نویتزم له تیوان خزم و بهنده ی خزم، دابهش کردووه (مه بهستیشی
فاتحه بیه که بهشتیکی سهره کی ئویژه) : کاتیک ئیماندار ده لیت الحمد لله رب العالمین خوا ده فرمویت : نهوته بهنده م سوپاس و
ستایشم ده کات، کاتیک ده لیت : الرحمن الرحیم، خوا ده فرمویت : نهوته بهنده م ستایش و وهسقم ده کات، کاتیک ده لیت :
مالك يوم الدين، خوا ده فرمویت : نهوته بهنده م به خاوه ن ده سه لام ده زانیت کاتیک ده لیت : اياك نعبد و اياك نستعين، خوا
ده فرمویت : بهنده م راست ده کات نهوته هه رمن دپه رستیت و هه رمن به پشتیوان ده زانیت، کاتیک نایه تی ۶، ۷ ده خوینیت،
خوا ده فرمویت : نهوته بو بهنده م، هه رچی داواش بکات پیی ده به خشم)، ههروه ها له فرمووده بیه کی راست و دروستی تردا
هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ به گهوره ترین و پیروزترین سووره تی قورنان ناوزه دی فرمووه.

سوره تی (البقرة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) چند پیتی که له سهره تای هندی له
سوره ته کانی قورئاندا هاتون ژماره یان
(۱۴) پیتیه، نیوهی کوی پیتیه کانی زمانی
عهره بین، بو سه لماندن (اعجاز) و مه زنی و
گرنگی قورئان که له توانای هیچ که سدا نیه
بهو پیتانه کتیبیکه ناوا بی وینه دابیت،
به راده یه که هه تا نه گهر هه موو گروی
ناده میزاد و پهری کوبینه وه بو نهو مه به سته
بیگومان ناتوان، هه روه ها چهنده ها نهین
تریشی تیدایه، زاناکان له هه ندیکه دواون،
هه ندیکیشیان و توویانه: هه ر خوا خوی زانیه
به نهین نهو پیتانه.

(۲) نهو قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیکه
تیدا نیه، (که له لایهن خوی په روه ردگار وه
ره وانه کراوه به جیره نیلدا بو پیغه مبه ر ﷺ)
که مایه ی رینمووی و سه رچاوه ی هیدایه ته

بو خواناسان و پاریزکاران (که نه وانه فهرزه کان جیه جی ده کهن و له حه رام خویان ده پاریزن، له رووی
بیروباوه رو کردارو گوftarه وه).

(۳) نه وانه ی باوه ر به نه بینراوه کان ده هینن (وه که خواو فریشته و نه وانه ی خوا باسی کردوون و نیمه
نایان بینن)، هه روه ها نویره کانیا ن به چاکی نه نجام ده دن و لهو رزق و رۆزیه (حه لاله ی) پیمان به خشیوون،
ده به خشن.

(۴) (له هه مان کاتدا) نه وانه باوه ر ده هینن بهو (په یامه ی) که بو تو (ئه ی محمد ﷺ) دابه زینراوه و بهو
په یامانه ش که بو (پیغه مبه ران) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیاش ده بن که رۆژی دواپی پیش دیت و قیامت
هه ر به رپا ده بیت.

(۵) نه وانه له سه ر شا رینگه ی هیدایه تی په روه ردگاریان و هه ر نه وانه ی سه رفرز و سه رکه وتوو (نه وانه
به نه ما سه ره که یه کانی ئیمان و ئیسلامن).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُوا الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ الْأَوَّلُونَ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ كَمَا ءَامَنَ السَّابِقُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّابِقُونَ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنُوا إِذَا خَلَقُوا إِلَى شَيْءٍ تُبْطِلُهُمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

(٦) بهراستی نهوانه‌ی که بئی باوه‌ی بوون ناگاداریان بکهیت یان ناگاداریان نه‌کهیت یه‌کسانه بۆیان، باوه‌ی و نیمان ناهینن...

(٧) (چونکه) خوا مۆری ناوه به‌سمر دل و گوئیاندا و په‌رده‌ی به‌سمر چاویاندا هیناوه، (نه) بیرده‌که‌نمه، نه‌ئاماده‌ن حه‌ق بییستن و راستیه‌کان نابینن)، همر بۆیه سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌ریانه (نه‌مانه‌ش ده‌سته‌یه‌کن له بئی باوه‌ران که همر خوا خۆی ده‌یانناسیت).

(٨) له‌ناو خه‌لکیدا که‌ساتیک همن که ده‌لین: نیمان و باوه‌رمان به‌ خواو به‌ رۆزی قیامت هیناوه (له راستیدا نه‌وانه درۆ ده‌که‌ن) نه‌وانه هه‌میشه باوه‌ردار نین.

(٩) نه‌وانه (به‌خه‌یالی خۆیان واده‌زانن) خوا و نه‌و که‌سانه ده‌خه‌له‌تینن که باوه‌رداری راسته‌قینه‌ن!! که‌چی جگه له خۆیان که‌سیان بئی ناخه‌له‌تیت، به‌لام هه‌ست ناکه‌ن و فام ناکه‌نوه و بیرناکه‌نوه.

(١٠) نه‌وانه له دل و ده‌روونیاندا نه‌خۆشی بئی بلوه‌ری و هه‌سوودی و کینه هه‌یه، خوایش (به‌سهرخستنی حه‌ق و نیمانداران) نه‌وه‌نده‌ی تر ده‌ردیان گران و کاریگه‌ر ده‌کات و سزایه‌کی سه‌ختیش (له دنیا و قیامتدا) چاوه‌ریانه به‌هۆی درۆکردن و (دژایه‌تییان بۆ نیسلام).

(١١) نه‌وانه کاتیک پێیان ده‌وتریت تۆوی گوناوه‌و تاوان و خراپه‌کاری مه‌چینن له زه‌ویدا، ده‌لین: به‌راستی نیه‌ ته‌نها چاکسازی ده‌که‌ین!!

(١٢) ناگادار بن، که به‌راستی ههر نه‌وانه تۆوی خراپه ده‌چینن، به‌لام (به‌هۆی لووت به‌رزی و ده‌رده‌داریانه‌وه) هه‌ستی بئی‌ناکه‌ن و (خۆیانی لی گیل ده‌که‌ن).

(١٣) کاتیک پێیان ده‌وتریت نیمان و باوه‌ر به‌ینن وه‌کو نه‌و هه‌موو خه‌لکه (بئی قیل و راستگۆزانه) که باوه‌ریان هیناوه، ده‌لین: چۆن نیه‌ وه‌کو نه‌و خه‌لکه که‌م عه‌قل و گیلانه باوه‌ر ده‌هینن، (خه‌لکینه) چاک بزنان و ناگادارین که ههر نه‌وانه خۆیان که‌م عه‌قل و گیل و نه‌فامن، به‌لام به‌خۆیان نازانن.

(١٤) کاتیکیش (دوو‌پوه‌کان) ده‌گه‌ن به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌لین: نیه‌ نیماندارین و باوه‌رمان هیناوه!!، که‌چی کاتیک به‌ ته‌نها ده‌مینه‌نوه له لای شه‌یتانه گه‌وره و قیل‌بازه‌کانیان ده‌لین: به‌راستی نیه‌ له‌گه‌ل نیه‌هین، بێگومان نیه‌ ته‌نها گالته‌یان پیده‌که‌ین و پێیان راده‌بو‌ترین!!

(١٥) (به‌لام خه‌یالیان خاوه چونکه) خوا سزای گالته‌جاریه‌که‌یان لیده‌سنیت و (ده‌یانکاته په‌ندو گالته‌جار)، نه‌وه جاری به‌ره‌لای کردوون تا کو‌یرانه مل بنین و درۆیه به‌گومرایی خۆیان به‌دن.

(١٦) نه‌وانه گومراییان کړی به‌رنه‌موویی و هیدایه‌ت، بازگانه‌که‌یان قازانجی نه‌کرد، سه‌رمایه‌که‌شیان که هیدایه‌ته له ده‌ستیانداو مایه‌پوچ بوون و وه‌رگری رت‌بازی هیدایه‌ت نه‌بوون...

(۱۷) نمونه و ونه نمانه وهك كسنيك وايه:
ناگريك دابگرسنيك (بو سوودي خوي و
هاورنيكاني) كچي كاتيک ههگيرساو دهووبيري
خوي رووناك كردهوه، خوا رووناكيه كهيان لي
بكورنييتمه و له چنده ها تاريكيدا جيان بهيئت
و هيچ تروسكايهك نابين و ري دهركنه.

(۱۸) نمانه كهرو لال و كورن (له ناستي حق و
راستيوا)، ناشگريتموه (بو سمر هيدايت).

(۱۹) ياخود ونهيان وهك كسانيك وايه به
دهست بارانيكي ليزممه گيريان خواردبيت، كه
پهله هموري تاريك و هموره تريشقه و بروسكه
هبييت، له تاو دهنگي بروسكه كه پهنجسيان
دهناخن بهگريچكياندا له ترسي مردن، خوايش
گهماروي كافراني داوه (بارانه كه قورنانه و
بروسكه گان، ترساندن دوووه گانه كه همز
بهبيستني ناكمن).

(۲۰) خيريكه تيشكي بروسكه كه بينايي
چاويان بمریت، هر كاتيک بمر پييان روشن
دهكاتهوه، دهرون، هر كه تيشكه كه نهماو
تاريك بوو لييان، (دهسليميمه و) ههلوسته
دهكمن، خو نهگير خوا بيويستايه بيستن و
بينينياني لهناو دهبرد، بمرستي خوا دهسلاتي
بمهر هموو شتيكدا هميه.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ ضُمُّ
بِكُمْ عُنَى فُهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي أَفَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرًا لِّلْعَذَابِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ
أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ لَئِنْ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

(۲۱) نهی خه لکینه پهروه ردگاری خوتان پيرستن، نهو زاتهی كه نيوه و پيشيناني نيوهشی بهدی هيناوه، بو نهووی
ريباري خواناسی و تهقوا و پاريزکاري بگرته بهر.

(۲۲) هر نهوزاته زهوی کردوه به فهرش و جيگای نيسته جي بوون و ژيان بوتان، ناسماني وهكو سفقنيك
بهسمرتانهوه راگير کردوه، له ناسمانهوه ناوی بو باراندوون، جا بههويسمه جوړه ها بهرهمی (درهخت و گزوگيای)
بهدهرهيناوه تا بيته رزق و پوزي بوتان، كهواته شمريک و هاوتا بو خوا پريار مهدهن، كه خوشتان دهزانن پيرستراو
دهبيت بهديهنر بيت.

(۲۳) جا نهگير نيوه له دوو دلیدان و گوماتان لهم (قورنانه پيروزه) هميه كه دامانبزاندوه بو بهندهی خومان
محمد ﷺ نهگير بوتان دهكرت نيوهش همول بهدهن سووره تيكي وهك نهو بهيئن، هاوپهيمان و هاوكاره كانيشان
جگه له خوا (بو نهو مهبهسته) بانگ بکمن نهگير نيوه راست دهكمن.

(۲۴) خو نهگير نهتانتواني و هرگيز نايشتوانن (كهواته باوهريهين و) خوتان پياريزن لهو ناگري: سووته مهنيه كهی
خه لکی و بهرده، كه بو بي باوهري و خوانه ناسان ناماده كراوه.

(۲۵) (ئەي پيغه مېهر) مژده بده بموانەي که باوه پريان هيناره و کارو کرده و چاکه کانيان نه نجامداوه بهوهي باخه کاني بههشت که چنده ها روبار به ژيردرخت و بهناو باخه کانيدا دهروات، بهراستی بويان نامادهيه، همرکاتیک له ميوه و بهره مېکی نهو باخانهيان بو دههين، دهلین: نیتسا لهوه تان هینا، تاویک له ميوه پیش خواردمان، همر دههين و له يه کتریش دهچن، (له رهنک و رواله تدا، بهلام له تام و بوندا زور جياوازن)، همره ها لهويدا هاوسمرانی پاک و بی گمردیان بو ناماده کراوه (نهو به ختموه رانه) ژيانی هه مېشهیی و نمېراوه لهو بههشته دا ده به نه سهر.

(۲۶) بهراستی خوا باکی نهو نهنگ نه به لایه وه همر نمونه يه که بهینیتسه به مېشور له يه که، لهویش بهجو کتر بیت يان گموره تر، جا نهوانه يی ئيمان و باوه پريان هیناره، نهوه چاک ده زانن نهو نمونه يه راسته

و له لایم پهره رد گاریانه وه يه، نهوانه ش کافرو بی باوه رن دهلین: خوا مه بهستی چی بوو لهو نمونه يه دا؟ (خواي گموره ش ده فرمویت) زۆریکی پی گومرا ده کات و زۆریکی تریشی پی هیدایهت و پینموویی ده کات، بهلام دیاره جگه له لارو وێرو یاخی و تاوانباران کهسی تر گومرا ناکات...

(۲۷) نهوانه يی په یمانی خوا (که له رووی فیترهت و سروشت و په یامه کانی خواوه) هه یانه، (که ده بیت خواناس بن) هه لده و شیننه وه و په پیره وی ناکمن له دواي بههیزو پتهو بوونی، نهو په یوه ندیانه ش ده پسینن که خوا فرماني گه یاندنی داوه، له زه ویشدا تاوان و خراپه ده چینن، نا نهوانه خویان زهره رمه ند و خهساره تمه ندن.

(۲۸) (خه لکینه)، چون بی پروا ده بن به خوا له کاتیکدا نیوه بی گیان بوون (له توئی خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی به بهردا کردن، پاشان ده تانمرینیت و دوايی زیندووتان ده کاتمه، نهوسا همر بو لای نهویش ده برینه وه.

(۲۹) همر نهوزاته هه موو شتیکی له زه ویدا بو نیوه دروست کردوه، پاشان ویستی ناسمان دروست بکات، بۆیه به حموت چین به دی هینا و ریکی خستن، همر خۆشی به هه موو شتیکی زاناو ناگاداره.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِمْ مُتَشَبِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ
الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

(٣٠) (نهی محمد ﷺ باسی نموه بکه له دیرین زه ماندا) پهروردگارت به فریشته کانی وت: بهراستی من ده مویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم (بۆ ناوه دانی و دینداری)، فریشته کان وتیان: نایا کسیتیکی تیا دا ده کهیته جینشین که خراپه و تاوانی تیا دا بچینی و خوینریزی تیا دا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا نیه ته سیبجات و سوپاس و ستایش ده کهمین و قه درو ریزی تو چاک ده زانین و به دوروت ده گرین لهو شتانهی شایستهی تو نین، (له وه لامیانا) خوا فرمووی: بیگومان نموهی نیوه نایزان من ده یزانم.

(٣١) (نینجا ناده می دروست کرد، ویستی توانایی و لیساتوی بی فریشته کان روون بکاتوه) ناوی هرجی پیوستی ده وروبر هیه فیری کرد، له وه دوا به فریشته کانی راناند و پی فرموون: نادهی نیوه ناوی نمو شتانه می بلین نه گمر راست ده کهن و (توانای ناوه دان کردنموهی زه ویتان هیه؟).

(٣٢) فریشته کان وتیان: پاکی و بیگمردی و ستایش هر شایستهی تو به، نیه هیه زانستی کهمان نیه، تهنها نموه ده زانین که تو فیرت کردوین، بهراستی تو پهروردگارتیکی زاناو دانایت.

(٣٣) نموسا خوا فرمووی نهی نادهم، نادهی تو ناگاداریان بکه به ناوه کانیان، جا کاتیک نادهم هوالی ناوه کانی پیدان.. خوا فرمووی: نهی پیم

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا
سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
﴿٣٢﴾ قَالَ يَتْلُو آيَاتِهِمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾
فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣٦﴾
فَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

نموتن بهراستی من خوم ناگادارم به نهی ناسمانه کان و زهوی، ده شرانم نیوه چی دهرده خن و چی ده شارنموه؟! (٣٤) کاتیکیش به فریشته کانمان وت: سوژده بهرن بۆ نادهم (سوژدهی ریزو به فرمانی خوا، وه کو رووگمیه کن) سوژدهیان برد، جگه نیبلیس نه بیست که سهر پیچی کردو خوی به گموره زانی و خوی خسته ویزی کافره کانموه. (٣٥) نینجا وتمان: نهی نادهم خوت و هاوسه رت له به هه شته دا ژیان بهرنه سهر و نیشته جی بن له ههر کوی هه زده کهن بخون و بخونه موه به تیرو تهسه لی، به لام نزیکی نه م دره خته مه کهون (دره ختیکی دیاری کراو بۆ تا قی کردنموه لییان قه دهغه کرا) نه گینا ده چنه ریزی سته مکارانموه.

(٣٦) شهیتان (فرسته لی هیئتان) و له خستهی بردن (وای لیکردن له بهرو بوومی دره خته قه دهغه کراوه که بخون) و لهو شوینه (خوش و پر له نازو نیعمه ته) به در کردنی دان، نموسا پیمان وتن: (ماده م سهر پیچیتان کرد نیتر لی ره جیتان نابیتموه)، ده بیست دابه زنه خواره وه بۆ سهر زهوی، جا (له موی) هه ندیکتان دوژمنی هه ندیکتان (شیتان دوژمنی نیوهیه و به رده وام هه ول ده دات دوژمنایه تی له نیوانتاند) بهرپا بکات، تاما وهیه کی دیاری کراو نیشته جی ده بن له زه ویداو له نازو نیعمه ته کان سوود وهرده گرن و به ره وهر دهن.

(٣٧) پاشان نادهم له لایه ن پهروردگارییه موه چهند وشمو نرایه کی وهرگرت (به دل و به کول پارایموه خوای میهره بانیش) نزاکه ی وهرگرت و لیلی خوش بوو، چونکه بهراستی تهنها نمو، زاتیکسی نیجگار میهره بان و تو به وهرگره. (نزاکهش له نایه تی ٢٣ ی سوره تی نه عرف دا هاتوه).

تنجا وتمان: هه مووتان ده بی دابه زن (بو سر زهوی) جا نه گهر همرکاتیک له لایهن منهوه رینوما ییتان بزهات، هه رکس شوین رینوما یی من بکه ویت، نهوه نه ترس و بیمیان له سهر ده بیت، نه غه مگین و دلته نگ ده بن.

نهوانهش بی باوه ب سوون و باوه ریان به نایه ته کانی نیمه نه بوو، نهوانه نیشته جیی دوزه خن و بو هتا هتایی تیایدا ده میننهوه.

نهی نهوهی نیسرائیل (نهوهی حه زه تی یه عقوب) یادی نازو نیعمه تی من بکه نهوه که به سهرتاندا رزانده بو ده فاه به نه مه ک بن و په یمانه کهم جیه جی بکه (که نیمان و کرده وهی چاک و باوه کردنه به هه موو پیغه مبه ران به بی جیاوازی) نهوسا منیش په یمانی خو م به جی ده هینم (که جینشین کردتانه له دنیا دار، به هه شتی به رینه له قیامه تدا) باترس و پیمان تنها له من هه بیت (تا ناسوده یی ره هاتان پی بیه خشم) ...

ههروه ها نیمان بهینن بهو قورنانهی که ناردومه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای نیوهیه (تهورات و نینجیلی ده ستکاری نه کراو) مه نه یه کهم بی برپا پی (له جیاتی یه کهم باوه پردار) و نایه ته کانم به رخیکی کهم مه گورنه وه (له پیناوی به ده سه تینانی هه ندی مه رامی کهم نرخی دنیا دا)، تنها له من بترسن و خو تان له خه شمی من بیاریزن.

نه کهن راستی و به تال، حق و ناحق به یه کهوه بنالینن و حق مه شارنه وه، درو دامه پوژن به راست، له کاتیکدا خوشتان حق و راستی ده زانن کامیه . نوپه کانتان به چاکی نه انجام بدن به دروشمه کانیه وه زه کاتیش بدن، له گهل کپنوش به راندا کپنوش به بن (بو پهروه ردگار تان).

(کهی نهوه راسته) فه رمانی چاکه به خه لکی بدن و خو تان فه راموژش بکه ن؟! له کاتیکدا خو نیوه کتیبی خوا- تهورات - ده خویننه وه، (ده زانن سزای گوشتاری بی ره فتار چونه) جانا یا ژیریتان ریتان لینا گرت له وه هلوسته ناشینه؟! (نیوه ههول بدن) پشت بهیستن به نارام گرتن و نوژ کردن (بو گه یشتن به نامانج) به راستی نوپه نرکیکی گهوره و گرانه، مه گهر له سهر نهو که سانهی که به خو شه ویستی و سوزده خوا به رستی نه انجام ده دن و (باوه ری دامه زراویان هیه) ... نهوانی ده زانن بیگومان به دیداری پهروه ردگاریان شاد ده بن و باوه ری پتهویان هیه که بو لای نهو ده گهرینه وه.

نهی نهوهی نیسرائیل: یادی نازو نیعمه ته کانم بکه نهوه که رشتومه به سهرتاندا بیگومان من گرنگی زورم پیداون و نازو نیعمه تی زورم پیغه خشیوون (له خواردن و خواردنه وه له موعجیزه ی جوژاوجور، له چاره سهرکردنی کیشه کانیان، ... هتدا) من زیاده ریزی نیوه دامه به سهر هه موو خه لکید (ته لیه ته له سهرده می خو یانداو نهوانی که پابه ندی ثانیی خوا سوون، به تایبه تی پیغه مبه ران و پیاوچاکان) ...

خو تان بیاریزن له رژییک که کهس فریای کهس ناکه ویت و کهس هیچی له ده ست نایه ت و تکاکاری که سیش وه رناگیریت و بارمه ته و گورناکاری تیادا نه انجام نادریت و نهو که سانهی خوانه ناسن یارمه تی نادرین و سهرناخرین.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاِذَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اُولَٰئِكَ اصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾ يٰٓبَنِي اِسْرٰٓءِيْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْ اَوْفٍ يَّهْدِيْكُمْ وَاِلَٰتِيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَاِمِئْتُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِمِثْلٍ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَاقِبَتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِلَٰتِيْ فَاَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكُنُومُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاَقِمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٣٣﴾ اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿٣٥﴾ الَّذِيْنَ يُّظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿٣٦﴾ يٰٓبَنِي اِسْرٰٓءِيْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَاَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرٰى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿٣٨﴾

(۴۹) بیر نیعمه تی رزگار بو نیستان بکنموه کاتیک رزگارمان کردن له دست دارو دهستی فیرعمون که خراپترین سزاو نازاریان ده دان، کوره کانتانیان سمرده برین و نافرته کانتانیان ده هیشتنموه (بۆ کاره کمری و خزمهت) نمودهش بۆ نیوه توشهات و تاقیکردنمویه کی گموره بوو بۆتان له لایمن پموره دگارتانموه (تا پشت بمو زاته بیهستن و بروای تمواتان پیی همیت).

(۵۰) یادی نمو نیعمه ته بکنموه که لمبر خاتری نیوه ده ریا که مان لهت کرد، نینجا رزگارمان کردن، دارو دهستی فیرعمونمان نوغرو کرد، له کاتیکدا نیوه به چای خۆتان بینیتان و تماشاتان ده کردن.

(۵۱) یادی نمو (نیعمه ته) بکنموه کاتیک چل شو واده مان دانا بۆ موسا (بۆ پارانه موه و نزا) پاشان گویره که کمتان کرده خواتان، بیگومان نیوه ستمکار بوون.

(۵۲) پاشان (له مو هه موو هه لانه تان) خوشبووین بۆ نمو سوپاسگوزاری بکمن.

(۵۳) یادی نمو نیعمه ته بکنموه کاتیک کتییی (تمورات) و جیا که مروهی (ره و او، ناره و امان) به خشی به موسا بۆ نمو ریازی هیدایهت بگرنمهر (له گومرایی رزگارتان بییت).

وَإِذْ بَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَبْجَيْنَاكُم مِّنْ وَآخِرُ قَنَا آلِ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىَ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ إِلَهُكُمُ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ بِأَخَذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسِي لَن تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّيْقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

(۵۴) یادی نمو نیعمه ته بکنموه کاتیک موسا به قوم و هۆزی خۆی وت: نهی قوم و هۆزه کهم به راستی نیوه بمو گویره که پهرستی به ستمتان له خۆتان کردووه، دهی بگپرنموه بۆ لای به دیه پهرتان و تمویه بکمن و نینجا خۆتان بکوژن (بی تاوان تاوانبار بکوژیت)، نمو باشتره بۆتان (چونکه تاوانه کمتان زۆر گموره یه) پاشان نمویش (واته خوا دواي لمانا بردنی همدیک له تاوانباران) تۆبهی وەرگرت (له وانهی مابوون)، له راستیدا تمنها نمو زاته هیجگار تمویه وەرگرو به رهحم و دلۆقانه.

(۵۵) یادی نمو نیعمه ته بکنموه که وتتان: نهی موسا همرگیز باوهرت پیناهینین تا وه کو به ناشکراو به چای خۆمان خوا نهمینین، نیتر به کسر هموره بروسکه که لیبی دان، له کاتیکدا که تماشاتان ده کردو به دهورو بهری خۆتاندا ده تانروانی (به سمرسامیموه بیرتان ده کرده وه).

(۵۶) پاشان زیندوومان کردنموه ژبانمان پیبه خشینموه له دواي نمو مهرگمتان بۆ نمو سوپاسگوزاری بکمن.

(۵۷) (همروه ها) له نازو نیعمه ته کانی خوا بۆتان نمویه: نیمه هومرمان بۆ کردن به سییپمرو گهزۆمان بۆ باراندن و پهلموه ری شه لاقه مان بۆ ناردن، ده بخۆن لهو رزق و رۆزیبه چاکانهی که پیمان به خشیوون (به لام لمبر بی دینی و ستمیان تۆله مان لیسه ندن)، جا وه نه بییت تموانه ستمیان له نیمه کرد بییت به لکو هر ستمیان له خۆیان ده کرد.

(۵۸) يادى نمو نيعمه ته بکه نه وه کاتيک وتمان: بچنه نهم شار هوه (که قودسه)، جا هر چى همزى لیده کهن لهوى له هر جيبه کى به فراوانى و خوشى بيخون، له دهر وازهى شار که بهر تيزو کرپووشى (پيزانينه وه) بچنه ژوره وه و بلين: خوايه له تاوانه کانمان بيووره، نمو کاته نيمه ش له هه له و تاوانه کانتان دهبورين، نيمه پاداشتى چاکه کاران له ناينده دا زور به زياره وه دده دینه وه.

(۵۹) که چى نه وانهى ستميان کردبوو يه کسر گوftarه کهيان گوړى به شتيک بيجگه له وهى پييان و ترا بوو (واته به لوت بهر زيمه جوړه ژوره وه)، جا نيمه ش له ناسمانه وه سزايه کمان دابه زنده سر نه وانهى ستميان کرد به هوى نه وهى له فرمانى خوا دهر دچوون.

(۶۰) يادى نمو نيعمه ته بکه نه وه کاتيک موسا بو قوم و گه له کهى خوى داواى بارينى بارانى کرد، نيمه ش پيمان وت: به گوزانه کهت بده به (تاشه) بهر ده کهدا (جا هر که نمو کارهى نه نجامدا) بهر ده که دوازه کانى لى هه لقولا، بيگومان هر هوزيک چا وگهى خوى ناسى

(نينجا پيمان وتن) ده بخون و بخونه وه له رزق و پوزى و به خشى خواو تاوان و خراپه مه کهن له سر زه ويدا له کاتيکدا که به چاندى تووى خراپه وه خريکن.

(۶۱) يادى نمو نيعمه ته بکه نه وه کاتيک به موساتان وت: نيمه هر گيز له سر يه که جوړ خوراک توقره ناگرين و به تنه ها جوړيک خواره مهنى پازى نين، له بهر نه وه داوا له بهر ودرگارت بکه له رزق و پوزى و بهر بوومى زه ويمان بو بهر هم به نيتيت له روه کى پاقله يى و خه يارو سيرو نيسک و پياز، موسا پيى وتن: باشه چون تيوه شتى کهم و نايه خ و ناتواو وهره گرن له جياتى شتى لهو چاکترو باشتر؟ ده دابه زن بو شار يک (بيايانى سينا، به جيبه يلىن) نينجا به راستى نه وهى داواى ده کهن ده ستان ده که ویت.

(جابه هوى نمو بيرويا وه پو بيانو وگرتن و لاساريه يانه وه) سوکيى و ريسوايى و لاتى و زه بوونى درا به سر ياندا و شايانى خه شم و قينى خوايش بوون، چونکه نه وانه به راستى باوه ريان نه ده کرد به نايتمه کانى خواو، پيغه مبه ره کانين به ناحق ده کوشت، نه وه ش به هوى روچوونيانه وه له ياخى بوون و ناهه رمانيدا، هه ميشه ده ستر تيزيان ده کرد (تيسته ش بهر ده وامن له سر بهر نامه ي باوو باپيرانى خوانه ناسيان).

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَى مُوسَى
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
أَفْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَفْرَبَهُمْ كُلُوا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوَسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاجِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا بِضُرٍّ فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنْتُمْ
وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلِيلَ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَبَغَضِبَ مِنْ
اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ بَغَى الْحَقُّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيحِينَ
 مِنْ أَمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْهُنَّ وَاصْبِرُوا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَ خَذْنَا
 هُزُوا قَالَ أَغُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦﴾ قَالُوا
 ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ
 وَلَا يَكَرُّ عَوَانُ بَيْتِكَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿١٧﴾
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقْعَلُوهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿١٨﴾

(۶۲) بیگومان نوانه‌ی باوهریان هیناوه (له) نوممته‌ی محمد (ﷺ)، نوانه‌ش بوونه‌ته جووله‌که (شوتنکموته‌ی راسته‌قینه‌ی موسان)، گاواره‌کانیش (که شوتنکموته‌ی راسته‌قینه‌ی عیسان)، (صابنه) ش (که شوتنکموته‌ی راسته‌قینه‌ی داودن)، نوانه همر ده‌سته‌یه‌کیان باوهری دامه‌زراوی هینا بیت به‌خوا و رۆژی دوا‌یی و کارو کرده‌وه‌ی چاکه‌ی نه‌نجام دابییت، جا نوانه پاداشتیان لای پمروه‌دگاریانه، نه ترس و بیمیان ده‌بییت، نه غم و په‌زاره‌ش روویان تیده‌کات.

(۶۳) یادی نمو نیعمته‌ش بکه‌نموه کاتییک په‌یمانمان لیوه‌رگرتن (که په‌یره‌وی تعورات بکه‌ن) او کیوی طورمان به‌راسه‌رتانموه راگرت و پیمان وتن: نمو به‌رنامه‌یه‌ی پیمانداون به‌تونلی بیگرن (نه‌گینا) نم چپایه ده‌دین به‌سهرتاندان)، هه‌میشه‌ش با له بیرتان بییت چی تیدایمو چیتان لیده‌خوازیت، بۆ نموه‌ی له خوا ترس و پاریزکارین.

(۶۴) کهچی پاش نوانه هه‌مووی رووتان وه‌رچه‌رخاند له ریبازی خوا، (په‌یمان‌که‌متان شکاند)، نموکاته نه‌گهر به‌زه‌یی و یارمته‌ی و فزلی خوا نه‌بوايه له سهرتان، نمو ده‌چوونه ریزی خه‌ساره‌تمه‌ندانموه.

(۶۵) سویند به‌خوا بیگومان زانیووتانه و ناگاداران چیمان به‌سهر نوانه‌تاندا هینا رۆژانی شه‌مه ده‌ستدریژیان ده‌کردو له سنوور ده‌رده‌چوون، (له‌بهر نمو په‌یارمانداو) وتمان: بینه مه‌یموونی دوورخواه له ره‌حمته‌ی خوا (په‌یار بوو جووله‌که‌کانی شاره‌که‌ی قه‌راغ ده‌ریا- نیلیه - رۆژانی شه‌مه تهرخان بکه‌ن بۆ خواپه‌رستی و راوه‌ماسی تیدانه‌که‌ن، دیاره ماسیه‌کانیش هه‌ستیان به‌وه کردووه، بۆیه له‌مو رۆژده‌ا خۆیان نواندووه، جوله‌که‌ش به‌سروش زۆر به‌ته‌ماعن، بیریان کرده‌وه له ته‌گبیره‌و قیلیک، نه‌ویش به‌وه‌ی که له رۆژی هه‌ینیدا داو توپیان بۆ بنینه‌وه تا له شه‌مه‌دا تیی بکه‌مون، رۆژی یه‌که شه‌مه چی که‌موتۆسه داو توپه‌که‌نموه ده‌ری به‌ینن (له ته‌فسیری نایه‌تی ۱۶۳ تا ۱۶۶، له سووره‌تی - الأعراف - دا نم رووداوه باسکراوه).

(۶۶) نینجا نمو به‌مه‌یموون کردنه‌مان گپرا به‌په‌نلو عیبه‌رت بۆ نوانه‌ی که: هاوچه‌رخ‌ی رووداوه‌که بوون و بۆ نوانه‌ش له دوا‌ی نوان دین، هه‌روه‌ها کردمانه نامۆزگاری بۆ خواناس و پاریزکاران.

(۶۷) یادی نمو نیعمته‌ته بکه‌نموه کاتییک موسا به‌قه‌ومه‌که‌ی وت: بیگومان خوا فهرماتان پیده‌دات که مانگایه‌ک سهر بیرن (کاتییک په‌کیکیان لی کوژرا بوو، بکوژه‌که‌ش لای زۆریه‌یان نادیاربوو، هاناو هاواریان برد بۆ موسا) وتیان: نایا ده‌مانکه‌یه‌ته گالته جاری خۆت؟ موسا وتی: په‌نا ده‌گرم به‌خوا به‌چه‌ریزی نه‌فامانموه (گالته به‌خه‌لکی بکه‌م).

(۶۸) نینجا وتیان: (جا که‌وايه) له پمروه‌دگارت داوا بکه بۆمان روون بکاتموه نمو مانگایه کامیه؟ موسا وتی: به‌راستی خوا ده‌فهرموت: نمو مانگایه نه‌پیره‌وه نه‌پارینه به‌لکو میانه‌ساله، (نیتر نموده‌نده قوولی مه‌که‌نموه له‌سهری مهرۆن) چ فهرماتیکتان پیدراوه جی به‌جیی بکه‌ن.

(۶۹) کهچی وتیان: له پمروه‌دگارت داوا بکه بزانیان ره‌نگی چۆنه؟ موسا وتی: بیگومان خوا ده‌فهرموت: نمو مانگایه مانگایه‌کی ره‌نگ زه‌ردی توخه، ته‌ماشاکارانی دلخۆش ده‌کات.

(۷۰) که چی همر وتیان: له پمروه ردگارت داوا بکه تا به تهموای بۆمان روون بکاتمهو بزاین کامیه؟! چونکه به راستی نه گاهه سه ری لی تیک داوین و رهنگی زۆربه یان له یهک ده چیت، نهو مانگایه مان بو نادۆزیتمهو، به راستی نیمه - نه گهر خوا وویستی له سه ری بیت - رینمووی وهرده گرین.

(۷۱) موسا وتی: به راستی خوا ده فمرموت: نهو مانگایه که هیشتا رانه هینراوه زهوی بکیلت و جووت بکات، ناودیری کشتوکالیش ناکات، بی عه به مو یهک رهنگه هیچ په له یه کی تیدانی به، نهو سا وتیان: تا نیسته نیت هموالی راسته قینه ت پیداین، (نیت دوی همول و کوششیک زۆر به ده ستیان هینا) و سه ریان بری، ههرچه نه خمریک بوو نهو کارهش نه کن.

(۷۲) (یادی نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نهو) چون کاتیک که سیکتان کوشت و یه کسه ناژاوه له نیوانتا ندا به ریابوو، خوایش نهوی ده تانشاردهو ده ریخست و ناشکرای کرد (که بکوژ کییه).

(۷۳) نینجا وتمان: به پارچه یهک لهو مانگا سه ریپاوه به نه به لاشه ی کوژراوه که دا (دیاره

به ویستی خوا وهک موعجیزه یهک کوژراوه که زیندوو بۆت مهو و راستی بکوژه که ی خۆی وتوه)، جا تا بهو شیوه یه به ناسانی، خوا مردوان زیندوو ده کاتمهو ده سه لاتی خۆیتان نیشان ده دات بۆ نهوی تیگه ن و ژیر بن.

(۷۴) پاشان لهو هودوا دلّه کانتان رهق بوو، (نه ی جوله که کان) همر وهک بهرد، به لکو ره قتریش (چونکه) به راستی بهرد هیه رووباری لی هه لده قولیت، هه شیانه له ت له ت ده بیت و ناوی لی دیته ده رهوه، هه شیانه له ترسی خوا له لوتکه ی شاخه کان بهر ده بیتمهو، خوایش بیئاگا نیه لهو کاروکرده وانه ی نه نجامی ده دن.

(۷۵) نایا نیوه (نه ی گرو ی نیمانداران) به ته مان و نومیده وارن که جوله که نیمان و باوه به پین به ناینه که ی نیوه، له کاتیکدا بیگومان ده سته یهک له شاره زاکانیان گوشتاری خویان ده بیست له (تهورات) دا، لهو هودوا ده سکاریان ده کرد دوی نهوی که تیی گه یشتبون و ده یانزانی راستیه که ی کامیه.

(۷۶) (له مه دینه دا جووه کان) همر کاتیک تووشی نیمانداران ده هاتن ده یانوت: نیمه ش نیمانمان هیناوه (موسولمان بووین)، به لام کاتیک پیکمه کو ده بو نهو له گه ل (به ناو زاناو دلره قه کانیا ن) به یه کتریان ده وت: نهو بۆ نیوه نهو شتانه یان بۆ باس ده که ن که خوا بۆ نیوه ی له (تهورات) دا باسکردوه (ده رباره ی پیغه مبرایه تی محمد ﷺ) تا وه کو بیکه نه به لگه به سه رتانهو له ی پمروه ردگارتان!! نایا نیوه عه قلتان بهو جوړه شتانه ناشکیت و ژیریتان ناخه کار؟!

قَالُوا ادْع لَنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقْرَ تَشَبَه عَلَيْنَا وَاِنَّا
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولَ
تُشِيرُ اِلَآ اَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا
اَلَكُنْ جَنَّتْ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَاِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْنٰى ثُمَّ فِيهَا وَاللّٰهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُعْى اللّٰهُ الْمَوْتِ وَيُرِيكُمْ
ءَايٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَاِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَاِنْ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٧٤﴾ اَفَتَعْظَمُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكِتَابِ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا الْقَوَّالُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قَالُوْا ءَا مَنَّا
وَاِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ اِلَىۢ بَعْضٍ قَالُوْا اتَّخَذْتُمْ مِنْهُمْ اِِمَّا فِتْحَ
اللّٰهِ عَلَيْهِمْ لِيُحَاجُّوْكُمْ بِهِۦ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

(۷۷) نایا نمانه نازان که بهراستی خوا ده زانیت چی پنهان ده کهمن و چیش ناشکرا ده کهمن؟ (له گوفتارو کردارو نیه تیان).

(۷۸) همدنی لئو جووله کانه نهشارهزا و نه خوینده وارن، واده زانن کتیبی (تمورات) بیجگه له چهند ناوات و هیوایه ک هیچی تر نیه، نمانه همر گومانیان کردوته پیشه ی خویان (وا) ده زانن بههشتیان بۆ خویان مسوگر کردووه).

(۷۹) سا واوهیلا بۆ ئمو کسانه ی کتیب ده نووسن به دهستی خویان و پاشان ده لئین: ئا ئمه له لایمن خواوهیه، تا که میک له مالی دنیا به دهست بهینن، جا وهیل بۆ ئمو دهست و (قهله مانه ی) که شتی وا ده نووسن و وهیل بۆ ئمو کسانه ی که کسه بهتی ناوا نه نجام ده دن.

(۸۰) جووله که کان ده لئین: (چهنده گونا هباریین) تمنها چهند روژیکی کهم له دۆزه خدا ده میننموه !! پئیان بلی: باشه، ئینه په یما تان له خوا وه رگرتووه، تا همرگیز خوی گهوره په یمان شکینی نه کات؟! یان همر ده تانهویت شتی کهم بلین به دهه خواوه که هیچ بناغهیه کی نیه همر نازانن (چی ده لئین)!!

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ قَوْلِ الَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِيَدِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِمْ مِنْكُمْ قَلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَنَا النَّارُ إِلَّا أَتَانَا مَقْدُودَةً قُلْ أَتَأْخُذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُمْ أَتَمَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ قَوَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

(۸۱) نه خیر وانیه، ئمو که سه ی گونا هو تاوان نه نجام بدات و تاوانه کانی هه مو لایه کی دابگری (ناشکراو نادیار) ئمو جوژه که سانه نیشته جیی ناگری دۆزه خن و بۆ هه میشه یی تیایدا ده میننموه (له همر نهتموهو هۆزو تیره و تایه فیه ک بن).

(۸۲) ئمو که سانه ش باوه پیان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کان نه نجام ده دن، همر ئمانن نیشته جیی بههشتن و تیایدا زیانی هه تا هه تای ی ده به نه سهر (له همر چین و توژی ره گهزیک بن).

(۸۳) یادی ئمو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک په یمانمان وه رگرت له نه وه ی نیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه پرستن و له گه ل دایک و باوکدا چاکه کار بن، همر وه ها له گه ل خزمان و هه تیوان و هه ژارانیشداو گوفتاری چاک و جوان روو به خه لکی بلین، همر وه ها نوژی ه کانتان به چاک نی نجام بدن و زه کاتیش به دن، پاشان ئیه (له جیاتی گوپرایه لی) پشتتان تیکرد، جگه له که میکتان نه بی، له کاتیکدا زۆر به تان (له هه موو نامۆزگاری به به سوودانه) روو وه رده چهر خینن و پشتی تیده کهن.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ مَحْرُومٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوتٌ مِنْ بَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَقَيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْثُورُونَ ﴿٨٨﴾

(۸۴) یادى نمو نیعمته بکهنموه کاتیک
 په یمانمان له نښو وهرگرت که ښتر خوښی
 یه کتر (به ناحق) نمریژن و یه کتر له مال و
 حالى خوتان دهر به دهر نه کمن، پاشان
 برپاریشتان له سمر نموه داو له کاتیکدا
 خویشتان شایه تی له سمر نهمه ددهن.

(۸۵) له موودوا نښو هر نه وامن (ناماژه یه
 بؤ جو له که کانی سمرده می پیغه مبر ﷺ)
 خمریکی یه کتر کوشتنن، ده سته یه که له
 (خزمانى) خوتان له مال و حالى خویان
 دهر به دهر ده کهن پشתי یه کتر ده گرن دژ به
 ده سته یه کتان به تاوان و دوژمنایه تی، که چی
 نه گهر به دیلی ده سستی دوژمن بکومتنايه نموا
 نښو فیدیه تان بؤ ددهان و نازادتان ده کردن،
 له حالیکدا دهر به دهر کردنه که یان له سمرتان
 حرامه، که واپوو چون ده بیت باوه پرتان به
 به شیکى (تمورات) هه بیت و به به شیکى
 تری باوه پرتان نه بیت؟ نایا پاداشتی نموه تان
 که نموکاره ده کات جگه له سمر شوړی و
 سووکی نه بیت له ژبانى دنیا دا هیچی تر

هیه؟ له روژى قیامه تیشدا ده گمړنر نیموه بؤ ناو سه ختترین سزا، خوایش بى ناگانیه لمو کارانه ی که نښو
 نه نجامی ددهن.

(۸۶) نموانه، نموانه که ژبانى دنیا یان کړی و گزړپویانه نموه به ژبانى (به هشت) و دواړوژ، لمبر نموه سزایان
 له سمر کهم نا کړیتمونه نموانه هر گیز یارمه تی نادرین و سمرناخرین.

(۸۷) سویند بیت بیگومان نیمه تموراتمان به خشى به موسا و بمرده وام دواى نمویش پیغه مبرانمان ره وانه کردو
 به عیسای کوری ممریم به لگمو نیشانه مو عجیزه ی جوړاو جوړمان به خشى همروه ها پشتگیریمان کرد به
 فرشته (جبرئیل)، نایا چون ده بیت هر کاتیک پیغه مبریکمان ره وانه کرد بیت، به لام له گهل ناره زووه کانی
 نښو ده نه گونجا بیت، خوتان بهزل زانیوه و لووتان بهرز کردو تموه و پرواتان نه هیناوه، نموسا ده سته یه کتان
 (به رنامه ی خواتان) به درو زانیووه و هندیکیشتان پیغه مبرانتان ده کوشت.

(۸۸) همروه ها (جوله که کانی سمرده می پیغه مبر ﷺ) وتیان: دل که کمان داخواه (له گو فتاری تو، تینا گهین)
 نه خیر وانی یه، نموانه خوا نه فرینی لیکردون به هو ی کوفرو خوانه ناسیانه وه، که واپوو به کهم شت پروا ده کمن.

(۸۹) کاتیک له لایمن خواوه کتیبیک (قورشان) هات بۆیان، که: نهو کتیبانهی نهوانیش په سهند ده کات و بهراستی ده زانیت، نهوان پشتر داوای سهرکوتن و زال بونیان به سهر نهوانی بی باوه بون له خوا ده کرد به هوی شونکوتیان بۆ پیغه مبر ﷺ، که چی کاتیک نهو پیغه مبره یان بۆ هات که ده یانناسی، بروایان پی نه کرد، کمواته با نه فرین و لمعنهی خوا له سهرکافران بیت.

(۹۰) (نهو جووله کانه) خزیان به شتیکی ناپه سهند فروشت (هه لوتستیکی نادرستیان نواند) کاتیک کافر بون بهو قورشانه ی خوا ناردوو به تی، (له هه سوودی) و سهرکه شیدا (ره خنه یان گرت و وتیان): بۆچی خوی گموره ده رگای فزل و لای ره حمهت ده کاتموه له ههرکه سینک بیهوت له بهنده کانی!! نهوسا نیتر دوو چاری یه ک له دوا یه کی رق و خه شمی خوا بون (چونکه وه نه بیت تنها کافر بوو بن به محمد ﷺ و به قورشان، به لکو کافریون به موسا و تهوراتیش که داوای شونکوتنی محمدیان لیده کات) و بۆ کافرو خوانه ناسان سزایه کی ریسواکهر ناماده یه.

(۹۱) کاتیک پتیا ن ده وتربت باوه بهین

بهوه ی که له لایمن خواوه ره وانه کراوه، ده لاین: نیمه تنها باوه رمان بهوه هیه که بۆ نیمه ره وانه کراوه و باوه ناهین به هه موو نهوانه ی که دوا ی (تهورات) هاتوه وه کو (ئینجیل و قورشان) له کاتیکدا که هه نهو قورشان به حق و راستی بهو بهراستی دانمیری (تهورات) ی نهوانیشه، پتیا ن بلای: نهی کمواته بۆچی پشتر پیغه مبره کانی خواتان ده کوشت نه گهر نیمه نیماندان به تهورات؟!

(۹۲) سوتند به خوا بهراستی موسا نیشانه ی فره و موعجیزه ی زوری بۆ هینان، که چی (کاتی که چوو بۆ نزای پهروه ردگار، له کیوی طور) نیمه گویره که که تان: په رست، بهراستی نیمه سته مکارن.

(۹۳) (یادیان بینمروه نهو سهرده مهی) که په یمانمان لی وهر گرتن و کیوی طورمان به سهردا بهر زکردنه وه و (فرمانمان پیدان): نهوه ی پیمان به خشیوون (له تهورات) به توندی بیگرن و لئی لاهه ده ن و گوی بیستبن، (به ده م) وتیان: گویره نیمه، (به لام به کرده وه) پیچه وانه یان کردو یاخی بون و گویره که په رستی له دل و دهرونیاندا روابوو به هوی بی باوه رپیا نه وه، پتیا ن بلای: نیمانه که تان شتی ناپه واتان پی ده کات نه گهر نیمه نیماندان؟! (باوو باپیرانتان گویره که په رست و پیغه مبر کوژ، نیمه ش سهرسهخت و بی باوه ر).

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَخَّرْنَا بِهٖ أَنفُسَهُمْ أَلَا يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَن يُنزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءَ مُوْضِعِهِ عَلَىٰ عَذَابٍ لِّمُحِبِّهِ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوِيلُهُ مِمَّا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَآءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَآءَ اتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْأَلُكُمْ بِمَا تُرْكُم بِهِ ۖ إِيْمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

(۹۴) (ئەي محمد ﷺ پييان) بلى: نه گەر راست ده کهن و باوه رتان وايه که مالى نمو دنيا (به هشت) لای خوا تاييه تمه نده به تيوه نه ک خه لکی تر، ده ناواتی مردن بخوازن نه گەر راست ده کهن (تا زوو بچنه ناو به هشت)!!

(۹۵) (به لام نهوانه) همرگيز به هوئی ره فتاری نادروست و ده ست پيشخهري ناپه سه نديانوه ناواتی مهرگ ناخوازن، خوايش چاک ناگاداره له حالى سته مکاران.

(۹۶) سوتند بيت نمو جووله کانه ده بينيت که له هه موو خه لک به په روشتن له سمر دنياو ژيانى دنيا به مهر جوړتيک بيت، هه تا بگره له هاوه لپه رست و موشریکه کانیش، هه ريه ک لهوانه ناوات ده خوازيت که: هه زار سال ته مهنى بيت، هه چهنده وه نه بيت ته مهنى درزيان له سزا رزگاربان بکات، خوايش زور بينايه بهو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۹۷) (ئەي محمد ﷺ) پييان بلى: هه که سيک دوژمنى جویره ئيله، (با بزانييت) که

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَنَجْذِثَهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوْذُّ أَحَدَهُمْ لَوْ يُعْمَرُ أَلْفَ مَسْنَوٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحُهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ عَاهَدُوا عَاهِدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

هه نمو جویره ئيله به فرمانی خوا نمو قورنانه ی دابزانده ستر دلت که کتیبه پيشووه کان به راست داده نييت رينمووی (بو چاکه) ده کات و مرده به خشيشه به نيمانداران.

(۹۸) نمو که سه ی دوژمن بيت به خواو فرشته کانی و پيغه مبه ره کانی، به تاييه ت جویره ئيل و ميکائيل، نمو ب بزانييت و دلنيا بيت که خواي گموره دوژمنى کافرو بيباوه رانه.

(۹۹) سوتند بيت به خوا ئيمه بيگومان نيشانه ی نايه تی پرونمان بو تو ناردووه (ئەي محمد ﷺ) کهس باوه ری پيم لهق ناييت، جگه له ده روون نه خووش و ياخی بووه کان.

(۱۰۰) نمو بو هه جارتيک په يمانتيکیان به ستييت (له گهل خواو پيغه مبه رو موسلماناندا) خيرا ده ستميه کيا په يمانه که يان شکاندووه، به لکو زوريه ی زوريان باوه ر ناهيتن (پريزو قه دری په يمان و نيمان ناگرن).

(۱۰۱) کاتيکيش که پيغه مبه ريکیان له لايمن خواوه بو هات (مه به ست حه زره تی محمد ﷺ) له گهل نمو هه شدا ک پشتگيري له راستی تهورات ده کات، ده ستميه ک له خاوه ن کتیبه کان (جووه کان) کتیبی خوايان پشتگوي خست خويان لی گيل کرد، هه روه ک هه والی وا نه زانن و (نيمان بيستيت).

(۱۰۲) جا جووه کان (وازیان له کتیبی خوا - تهورات - هیناوا) شوینی نهوه کهوتن، که شهیتانه کان دهیانخویندهوه دهربارهی دهسهلات و حکومتی سولهیمان، (ناشکرایه که) هرگیز سولهیمان کافر نهبووه، بهلکو شهیتانه کان کافرپوون و خه لکیان قیری سیحرو جادوو دهکرد، هرروه ها مردومیان قیری نهوه دهکرد که بۆ هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فرشته بوون) له بابل (مبهستیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو)، نهوانیش کهسیان قیری هیچ شتی که ندهکرد تا بییان نهوتایه: نه م کاره ی نیمه بۆ تا قی کردنهوه یه خوت کافر مه که (که چی همدیک هر کولیان نه داو) لهو فرشتهانهوه شتی واقیر ده بوون که ژن و میدی پی له یه که جوودا بکمن، (هر چمنده) نهو جادوو گهرانه ناتوانن هیچ زیاتیک به کهس بگیمهن، مه گهر وستی خوی له سر بیت، نهو خه لکه سرگردانه همیشه قیری شتی که ده بن که زیانیان لیده داو سوودی نیه بویان، بیگومان ده شزانن نهوه ی کالای وای کپی بیت و شتی واقیر بییت لهو دنیا هیچ بههریه کی دهست ناکه ویت، (بهراستی) نهو شته ی نهوان خویان پی

فرۆشتوه و کهوتونه ته داوییهوه شتیکی زۆر ناپه سنده نه گهر بزائن و تیگمن (چونکه سیحرو جادوو چهواشه کاریه و کاریکی نادرسته).

(۱۰۳) خۆ نه گهر بهراستی نهو جووله کانه نیمان و باوهریان بهینایه و خویان پپاراستایه و جوانکار بوونایه (که بیگومان نه مهش نایه ته دی) نهوا پاداشتیکیان له لاین خوی گهروه که چاکترو به فمتر بوو دهست ده کهوت، نه گهر بیانزانیایه (بیرو هوشیان به کار بهینایه).

(۱۰۴) نهی نهوانه ی باوهرتان هیناوه مهلین (راعنا) (چونکه له زمانی عیبریدا واتاکه ی ناشیرینه بۆ توانج و پلار به کار دیت، بهلکو) بلین: (انظرنا) چاوه ری و سهیرمان بکه و به چاکي نهو فرمانه له گو ی بگرن، (چونکه) بۆ کافرو بیباوه ران سزایه کی به نیشمان ناماده کردوه (به تایبته نهوانه ی گالته به دین و نیمان و موقه دده سات ده کمن).

(۱۰۵) چ نهوانه ی که کافرن له خاوهن کتیبه ناسمانیه کان، چ موشریک و هاوه لگمران حمز ناکمن له لاین پهروه ردگارتانهوه هیچ خیرو بهره که تیک دابارت بۆتان و روتان تیبکات، له گمل نهوه شدا خوا ره حمته ی خوی تایبته ده کات به هر که سیک (بیه ویت و شایسته بیت) هر خوایش خاوهنی فزل و به خششی گهروه یه.

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَر
سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُنُوتَ وَمُرُوتَ
وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فَتَنَةٌ فَلَا تَكْفُر
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾
مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصِرُ
بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ﴿ ١٠٦ ﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿ ١٠٧ ﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿ ١٠٨ ﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوْكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَغَارَاحِسْدَا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ مُعْتَدٍ ۚ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿ ١٠٩ ﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ ١١٠ ﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ١١١ ﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿ ١١٢ ﴾

(۱۰۶) همرئایه تیک بسپرنهوه، یان بیخهینه بارودوخی فبراموژییهوه و پشتگوئی بخهین، چاکتر لهو، یان وینهی نهو دهخهینه روو، مه گمر نهترانیوه که خوا دهسه لاتی بهسر همموو شتیکدا ههیه؟

(۱۰۷) ئایا نهترانیوه (ئهی محمد ﷺ، ئهی نیماندار) که بهراستی همر خوا خاوهنی همموو ناسمانهکان و زهوییه، جگه لهو خوایه هیچ پشتیوان و یاریده ده ریکتان نیه؟

(۱۰۸) (ئهی هاوه لان) ناخو ئیهوش ده تانهوئیت داخوازی (گهروهو ناقلولا) له پیغه مبهره که تان (محمد ﷺ) بکمن، همر وهک کاتی خوئی داخوازی له موسا کرا، جا همر که سیک نیمان و باوهی بگورتهوه به کوفر، نهوه بیگومان ریتبازی راست و دروستی وون کردوه.

(۱۰۹) زۆریک له خاوهن کتیهکان ناواته خوازن له بهر ههسوودی و ناپاکی خوئیانه گمر بۆیان بکریت بتانگیپنهوه ریزی بۆ باوهیان

نه مهش دواي نهوی که حق و راستییان به تهوای بۆ روون بۆتهوه، بهلام ئیه همر لییان بیورن و لییان مهگرن و چاوپوشییان لی بکمن، تا خواکاری خوئی نه نجام ده دات و ووستی خوئی جیهه جی ده کات، بیگومان خوا دهسه لاتی بهسر همموو شتیکدا ههیه.

(۱۱۰) (کهواته ئهی نیمانداران) نوێه کانتان به چاکی نه نجام بدن و زه کاتیش بدن (به خاوهن مافهکان) و دلنیا بن که همر کاریکی چاکه بۆ خوئیانه ده کمن، لای خوا بزر نابیت و دهستان ده که ویتتهوه چونکه بهراستی خوا بیناو به ناگایه بهو کاروکرده وانهی که نه نجامی ده دن.

(۱۱۱) (جووله که و گاوهکان) ده لێن: همرگیز کس ناچیت به ههشتیه بیجگه له جووله که یان گاوه، جا نهوه ناوات و خهیلی خوئیانه (توش ئهی محمد ﷺ، یان ئهی نیماندار) بییان بلی: نه گمر راستگون، بهلگستان لهسر ئهم قسهیه بهیتنه مهیدانهوه (ئه گمر ئیه به ههشتی بن، نهوا موسولمانانیش به ههشتیه چونکه باوهریان به موسا و عیسا ههیه).

(۱۱۲) نه خیر وانییه، همر کهس بهراستی خوئی بداته دهست خواو له هه مان کاتدا چاکه کارو موسلمان بیت، نهوه پاداشتی خوئی لای پهروه ردگاری دهست ده کهوئیت و نهترسیان ده بیت و نهغم و پهژاره دایان ده گریت.

(۱۱۳) جولەکه ده لاین: گاواره کان له سهر هیج بنه ماو راستیه ک نین، گاواره کانیش ده لاین جولەکه له سهر هیج بنه ماو راستیه ک نین، له کاتیکدا نهوانه کتیبی (تهورات و نینجیلش ده خویننهوه) ههروه ها نهوانهش که هیج نازانن (له بتهپرستانى عمره ب) ههروا ده لاین (پروایان به نایینی نیسلام و نهوانیش نیه) خوایش له روژی قیامه تدا دادگایى نیوانیان ده کات لهو ی که ناکوکن تیایدا.

(۱۱۴) جا کى لهو تاونبارترو سته مکارتره مزگوته کانی خوا قه دهغه ده کات لهو ی ناوی پیروزی نهو ی تیادا بپریت و باسی نایینی نهو ی تیدا بکریت و ههول بدات بو ویران کردنیان، نهوانه بو یان نیه بچنه مزگوته کانهوه مه گهر ترسی خویان له دلدا بیت، نهوانه تمنها سوکی و ریسوایی بهشیانه له دنیا داو له قیامه تیشدا سزای گهره یان بو هیه.

(۱۱۵) پوژه لات و پوژناواو (هه موولایه ک) ههروا خاوه نیه تی، جا پروو بکه نه ههروا لایه ک خوا لهو جیه ناگای لیتانه، بهراستی خوا فراوانگیرو زانایه.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَسُجُّوهُ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّا بَاسِعٌ عَلَيْهِمْ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلَّ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيرٌ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

(۱۱۶) (جولەکهو گاوارو بت په رستان) ده لاین: خوا مندالی بو خو ی داناهو و فراهه می هیناهو (له کاتیکدا خوا پیوستی به کهس نیه) نه خیر وانیه، بیگومان ههرجی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه ههروا خو ی خاوه نیه تی و ههروا مووشیان ملکه چ و فرمانبرداری نهوزاتهن.

(۱۱۷) (ههروا نهوزاته) به دیه پنهری ناسمانه کان و زهویه به جوانترین شیوه، جا ههروا کاتیک برپاری ههروا شتیک بدات، تمنها نهو نهو دهی بهسه که فرمانی بوون یان پیشهاتنی بدات، نیت خیرا نهو شته، یان نهو کاره، ده بیت و نه نجام ده دریت.

(۱۱۸) جا نهوانه ی نهفام و نهزانن ده یانگوت: بو خوا له گهل ئیمه گفتوگو ناکات؟! یان موعجیزه و نیشانه یه کمان بو نایهت؟! (شایانی باسه) کهسانی تریش پیش نهمان ههمان شتیان دهوت، نهمانه دلکانه یان چوونیه کهو لهیه ک ده چیت (شیوازی ده برپینیان جیاوازه)، بیگومان ئیمه چهنده ها به لگوو نیشانه ی ناشرکاو روونمان دیاری کردووه بو نهو کهسانه ی که راستی خوازن و به شوین حقیقه تدا ده گهرتن.

(۱۱۹) بهراستی (نهو محمد ﷺ) ئیمه تومان هاوپی له گهل حق و راسته قینه کاندرا وهوانه کردووه تا مژده در بیت به نیمانداران و ترسینهر بیت بو بی باوه ران، بیگومان تو هه رگیز بهرپر سیار نیت له نیشه جیکانی دوزه خ.

(۱۲۰) هرگز جوله که و گاواره کان له تو (نه) محمد ﷺ، نهی نیماندار (رازی نابین، همتا به تمواوی شوتین ناین و بهرنامه یان نه کهویت، پتبیان بلئی: بهراستی هر بهرنامه ی خوا (ثانی نیسلام، شایسته ی نمویه که هم مو لایه کمان شوینی بکهوین) هیدایه تی راست و دروست هر لای نهو، خو نه گهر شوین ناره زووه کانی نهوان بکهویت پاش نهو ی زانیاری و زانستیت پیگه یشتوه، نهو بزانه که له لایه ن خواهه هیچ سر بهرشتیاری و یارمه تیبه کت ده ست ناکه ویت.

(۱۲۱) ده سته یه ک لهوانه ی کتیبمان پیبه خشوین (قورنان) به چاکی و بهوردی دهوری ده که نهو، نهوانه باوه رپان پیی هیهو باوه ری پیی ده هینن به لام نهو ی بر وای پیی نه بیت، نا نهو جو ره که سانه له خه ساره تمه ندو زه ره مهنده کانن.

(۱۲۲) نهی نهو ی نیسرا نیل یادی نهو نازو نیعمه تانه بکه ن که به سهر تاندا پرژان دوومه و من کاتی خوی ریزی تیوهم دابوو به سهر هه موو دانیش توانی نم جیهانه دا.

(۱۲۳) خوتان پپارتین له پرژیک که کس له جیاتی که س تو لمو پاداشت ناداته وه، به هیچ شیوه یه ک که س فریای که س ناکه ویت، که س بارمته ی لیوه رناگیریت و، تکاو پارانه و ی که س بو که سانی تر سوودی نابیت (یساخی و سته مکارانیش) سهر که و تونابن و سهر ناخرین ...

وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْهِمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ أَبْلَىٰ إِبرَاهِيمَ رَبَّهُ بِكَلِمَاتِهِ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَنُفْسُ الْمَصِيرِ ﴿١٢٦﴾

(۱۲۴) (یادی نهو بکه نهو) پهروه دگاری نیبراهیم، نیبراهیمی تاقیکرده وه به چمند فرمان و برپارتیک، نهویش زور به جوانی نه نجامیدان، دواپی (که له هه موو تاقیکردنهو کاند سهر کهوت) خوا فرمووی: من برپارمداوه بته که به پیشه وای خه لکی، نیبراهیم وتی: هه ده کهم نهو کانی شم لهوکاره پیروزه بی بهره نه بن، خوا فرمووی: په یام و په یمانی من بو سته مکاران نابیت (با نهو ی توش بن).

(۱۲۵) (یادی نهو هه بکه نهو) چو ن نم ماله مان (کعبه) کرده جیگای کژیوونه و ی خه لکی، که به ویری هیمنی و ناسایش و ناسووده ییهو لهو ی به یه ک بگن (ده تیوه ش، خه لکینه) مقامی نیبراهیم که شوینی تایبه تی خوا پرستی نهو بوو، بیکه نه جیگای خوا پرستی و نو یو، نینجا فرماناندا به نیبراهیم و نیسماعیل که نهو ماله مان خاوین بکه نهو (له چه پهلای مادی و معنوی) بو نهوانه ی به ووریدا ده سو پینه و (طواف) ده که ن و تیایدا ده مینه و (اعتکاف) ده که ن هه وه ها بو کر نو و ش به ران و سو و ده به ران.

(۱۲۶) (یادی نهو بکه نهو) کاتییک نیبراهیم دوعای کردو وتی: پهروه دگارا ده ورو بهری نم ماله ت بگی ره به شار تکی پر له ناسایش و رزق و پرزی هه مه جو ره به خه به دانیش توانی، (به تایبه ت) بهوانه ی باوه رپان به خواو پرژی دواپی هیناوه. (خوا ی گه و ره وه لایمی دایه وه که دوعات گیرایه و) فرمووی: به لام نهو هه کافه بی به شی ناکه م له به رهم و نازو نیعمه تی که م ته مهنی نم دنیا به، به لام له وودوا به نا چاری تووشی سزای ناگری ده که م که سهر نه نجام و چاره نوو سیک خراپه.

(۱۲۷) به یاد بهینن نهو کاتهی نیبراهیم پایه کانی کعبه‌ی بهرز ده کرده وه له گمل نیسماعیلدا و (دهیانوت): پهروه ردگارا نهم کاره مان لی وهر بگره و له ریزی چاکه کاناندا تواماری بکه، چونکه بهراستی تو خواجه کی زور بیسرو زانایت.

(۱۲۸) پهروه ردگارا، همدوو کمان وا لی بکه تمنها فرمانبهردارو ملکه چی تزین و له نموه کانیشمان نومسه تیکی موسولمان و فرمانبهردار بو خوت فراهیم بهینه و چونه تی ریبازی بهندیسه تیمان قیریکه و نیشانمان بدهو تهویه و پهشیمانمان لی وهر بگره، بیگومان تو خواجه کی زور تهویه وهر گرو میهره بان و دلوفانیت.

(۱۲۹) پهروه ردگارا، بو نهو خه لکه ی که له ناینده دا دین پیغه مبریک له خویان په وانه بکه، تا نایمه کانی توایان بهسردا بخوینیتسه وه و فیری کتیبه پیروزه کمی تو (واته قورشان) و دانایان بکات، تا دل و دهر و نیان له ژهنگ و کرده و یان له رهوشتی ناپهسه ند پاک بکاتمه و، بهراستی هر تو خواجه کی بالاده ست و دانایت.

(۱۳۰) نایا کی له ناینی نیبراهیم پشت همل ده کات، جگه لهو کهسه ی که خوی گیل و نه فام بکات، سوند بیت بیگومان نیمه نیبراهیمان لهم دنیا بهدا همل بژاردوه و (کرد و ومانه به پیشه و) بهراستی لهو دنیا ش له ریزی پیاو چاکاندا به.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَّرْغَبْ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنْ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۳۰﴾ اِذْ قَالَ لِرَبِّهٖ وَاَسْلِمْ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَصَّيْ بِهَا اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمْ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْنُ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِي قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَنَجِدُ اٰوٰخُنْ لَهُ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۴﴾

(۱۳۱) کاتیک پهروه ردگاری پتی وت: ملکه ج و فرمانبهردار به، (تهویش خیرا) وتی: تهسلیمی پهروه ردگاری هه موو جیهان بووم (باوهری پتوم پتی هیه).

(۱۳۲) جا نیبراهیم و یعقوب نهم وه سیته یان کرد بو کوره کان و نموه کانیان، (هه ریه ک لهوان فرموویستی): پوله کانم؛ بهراستی خوا همر نهم ناینه ی بو نیوه بریارداوه و هملی بژاردوه، نیتر نیوه ش همل بدهن به موسولمانی نه بیت مه مرن (تا دوا هه ناستان پهیره ی بکمن).

(۱۳۳) نایا نیوه (نه ی جووله کهو گاورانیک که باوهر به محمد ناکمن و خوشتان به شوینک موته ی نیبراهیم و یعقوب ده زانن) ناماده ی سهره مگرگی یعقوب بوون؟ نهو کاته ی به کوره کانی وت: دوا ی مردنی من چی ده په رستن؟! هه موو وتیان: خوی تو و باوو باپیرانت ده په رستین، که نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاقن خواجه کی تاک و تمنهایو نیمه هه موو ته سلیم و فرمانبهرداری نهوین.

(۱۳۴) نهوانه نومسه تیک بوون رویشتن به خویان و کرده و ی چاکانه وه، نیوه ش همرچی ده یکمن له چاکه بو خوتانه و بهریرس نابن له کارو کرده و ی نهوان.

(۱۳۵) (کهچی هیشتا نهوان به موسولمانان) ده لئین: وهرن بینه جوله که یان گاور تا بکهونه سمر ږنگی راست!!

(نهی محمد ﷺ پیاښان) بلئی: (نه خیر وانابین) به لکو شوتین ثابین و بهرنامه ی نیبراهیم ده کمون که پاک و دروسته همرگیز له ریزی بت پرستان و هاوه لگمراندا نه بووه.

(۱۳۶) (نهی پهیره وانی محمد ﷺ نښه) بلئین: نیمه باوه ږمان به خوا هیناوه و بهو قورنانهش که دابه زیوه بۆمان و بهو دهش که دابه زیوه بۆ نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یعقوب و نموه کانی یعقوب، همره ها بهو پیامی که بۆ موساو عیسا هاتوه و بهو پیامانی که بۆ پیغه مبران به گشتی ره وانه کراوه له لایمن پروهرد گاریانهوه و نیمه جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کام لهو پیغه مبرانه دا، نیمه هه موومان تنها تسلیمی فرمانی پروهرد گارین.

(۱۳۷) جا نه گمر نهوان (جوله کهو گاوه کان) باوه ږیان هینا، وهک نهوه ی نښه باوه ږتان پی هیناوه، نموه به راستی مانای وایه ږبازی هیدایه تیان دوزیوه توه، بهلام نه گمر بشتیان ټیکرد، نموه بیگومان ده کهونه دژایه تی و

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنِ كَفَرُوا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ نَقُولُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ أَنَّ اللَّهَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

دوبهړه کی یوه، (بهلام دلنیا به نهی محمد ﷺ، نهی نیماندار) خوا تو ده پارزیت له پیلان و ته له که یان چونکه نه خوا به زور بیسرو زانایه.

(۱۳۸) (نم ثابین و بهرنامه یه) نهو ږهنگ و نه خشه یه که خوا دایر شتوه، کی هیبه له خوا چاکتر ږهنگ نه خشه ی جوان بکیشیت و دایر ږیت، له هه موو بارو دؤخیکا نیمه ی نیماندار همر نهو ده پهرستین.

(۱۳۹) (بهو جوله کانه) بلئی: نایا ره وایه نښه ده باره ی ثابینی خوا قږه و گالو کیشه مان له گمل ده کم (ده تانه وینه پیغه مبرایه تی همر له ناو نښه دا بیت! له کاتیکدا که قدری خوایش نازان و کوږو هاوسه ی بۆ بریار ده ده ن!!)، خن خوتان چاک ده زانن که نهو خوا به پروهرد گاری نیمه و نښه شه، کاروکرده ی خومان بۆ خومان و کاروکرده وه نښه ش بۆ خوتانه (نیمه له بۆچوون و کاروکرده وه تان بهرین)، نیمه تنها دلسوزو ملکه چی نهو پروهرد گاره یین.

(۱۴۰) چۆن ده لئین که: نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یعقوب و کوږه کانی، جوله که یان گاور بوون!! پیاښا بلئی: باشه نایا نښه ده زانن یان خوا؟ جا کی لهوه سته مکارتره که شایه تیه کی خوایی له لایت و شار د بیتیموه بیگومان خوا بی ناگانیه لهو کاروکرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۱۴۱) نهوانه نوممه ټیک بوون ږوشتن به خویان و کرده وه ی چاکیانه وه، نښه همرچی ده یکم له چاکه بۆ خوتان و بهر پرس نابن له کاروکرده وه ی نهوان.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ رَأَى ثَقَلُوبُ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُؤَيِّسَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَاتَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنْ أَلْعَلِّمْ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

(۱۴۲) نهفام و دهم بهتاله کان له خه لکی (دوای گزپینی پروگه له قودسه وه بۆ که عبه) ده لئین: باشه چی وای لیکردن که واز له پروگه پیشو که بهینن؟! که جاران پرویان تیده کرد، پییان بلی: پوژهلالات و پوژناوا و (هموولایه ک) خوا خاوه نیمتی، همر که سیکی بویت پینمووی ده کات بۆ ینگو ریبازی راست و پهوان.

(۱۴۳) بسمو شیوه یه ش ئیوه مان به گه لیکمی میانمرو گپراوه (له ههمو پرویه که وه، له پروی عبادت و خواپهرستی وه، له پروی دنیاو قیامهت وه، له پروی داخوایه کانی روح و نهفس وه. هتد) تا بینه شاید به سر خه لکی وه (تا بزائن نه ناین و بهرنامه یه ههمو ی مایه ی خیر و سهربرزه بۆ تاک و کومل له ههمو سهرده می کدا و له ههمو بواره کانی ژیاندا) و بۆ نه وه ی پیغه مبریش (له ههمو نهو بوارانه دا ماموستاو رابهری ئیوه بیت و له پوژی قیامهتدا) شایه تی بدات (بۆ دلسوزانی نوممته ی له سر نه وه ی به نه رکی سهرشانی خوین هه ستاون) و نهو قیلمو پروگه یه ش روت تیکردبوو (که بیت المقدس بوو) گزپانکاریشان به سهردا هینا تمنها بۆ نه وه بوو بزائین و ده ریکموت، کئی شونکه وته ی پیغه مبرده بیت و کیش پاشه و پاش هه لده گپرتیه وه، همرچهنده (گزپینی قیبله) بوو به هو ی نا په حه تییه کی گه وه، مه گهر له سر نه وانه ی خوا دلیانی

دامه زانده بو و رینمووی کردبوون، بیکومان خوا نیمان و باوه رداری و (نویژتان) زایه ناکات، چونکه به راستی خوا بۆ خه لکی، زور به سوزو به بهزه یییه.

(۱۴۴) (نه ی پیغه مبر) به راستی چا و گپران و هه لسورانی رووخسارت روو به ناسمان ده بینین (که به هیوای رووگه یه کی تایبه تیت، نیمه ش ناگاداری نیازی دلت بووین) سویند به خوا ئیمه ش روت و هه ده چهرخینین بۆ رووگه یه ک پیسی رازی و خوشنوود بیت، ده روت و هه رچهرخینه به رهو لای که عبه (المسجد الحرام) و ئیوه ش نه ی موسولمانان له همر کو ی بوون، به رهو لای نه وی روتان و هه رچهرخین، به راستی نه وانه ش کتیبیان پی گه یشتوه (له گاورو جوو) چاک ده زانن که (نه م گزپانی رووگه یه) حه ققه ت و راستیه و فمرمانی په ره و رد گاریانه (له ته ورات و نینجیلدا ناماژه ی بۆ کراوه) و خوا همرگیز بی ناگا نیه لهو کارو کرده وانه ی که نه نه جامی ده ده ن.

(۱۴۵) سویند به خوا نه گهر به جیت بۆ لای نه وانه ی کتیبیان بۆ هاتوه، به همر به لگه یه ک به ته ویت شونیه راستی بکه ون و روویکه نه رووگه ی تۆ، رووی تیناکمن و به قسه ت ناکمن، تۆش همرگیز شونکه وته ی رووگه ی نه وان نابیت، نه وانیش هه ندیکیان شونکه وته ی رووگه ی هه ندیک ی تریان نین، سویند به خوا نه گهر تۆ شون هه واه نار ه زووی نه وان بکه ویت، دوای نه وه ی زانیاری ته ووات پیراگه یه ترا له م باره یه وه، بیکومان تۆ ده چیه ریزی سته مکارانه وه (نه سته مه تۆ واییت، نه ی فرستاده ی خوا).

(۱۴۶) نموانه ی کتیبمان پی به خشیوون پیغه مبهر ښه ناسن همروه ک چوڼ نموه کانی خوځان ده ناسن، ښگومان ده سته یه ک لهوان نمو راستیه ده شارنموه، له کاتیکدا ده شانن محمد فرستاده ی خوايه.

(۱۴۷) حق و راستی هر نمویه له لایمن پمروه دگارتموه بیت راگینه نراوه، نه کی له پیزی نمو کسانه دا بیت گومان و دوو دلی (بو خه لکی) دروست ده کمن.

(۱۴۸) بو هر گمل و میلله تیک روگو قبیلویه ک همیه، خوا روویان و هره چمر خینیت بو لای، (ده نیوه ی موسولمان) پی شبرکی بکمن له چاکه کاند، روو له هر کوئی بکمن و له هر کوئی بن خوا هم مروتان کو ده کاتموه چونکه به راستی نمو خوايه به توانایه به سر هم مو شتیکدا.

(۱۴۹) له هر شوینیکموه ده رچوڼته دهره وه (له هر کوئی بویت له مال یان سه فمر، له کاتی نویزه کاند) روو بکمره کعبه ی پیروژ، ښگومان نمو فرمانه حق و راستیه و له لایمن پمروه دگارتمویه، خوا غافل و بی ناگا نیه لمو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده دن.

(۱۵۰) له هر لایه کموه رویشیتته دهره وه و له هر کوئی بویت (له کاتی نویزه کاند) روو بکمره

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٩﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُومُولٌ فَأَسْتَفِهُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٣﴾ فَأَذْكُرُوا فِي أذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا إِلَيَّ وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿١٥٤﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

کعبه ی پیروژ و نیوه ش (نهی موسولمانان) له هر کوئی بوون و همن روتان و هر چمر خینن به لای نمودا، تاخه لکی و میلله تانی تر هیچ به لگمیه کیان نه بیت به سر تانموه، مه گمر سته مکارانیان (که به هیچ به لگمیه ک قایل نابن و هر ناشووب و پیلان ده گیرن)، جا لمو تاوانبارو پیلانگیرانه مه ترسن، به لکو تنها له من بترسن، تا نازو نیعمتی خومتان به تموای به سر دا برپژم (که مانمویه له سر رنگی راست له دنیا دا و به هشتی به رین و ره زامندی خوايه له دواړوژدا) بو نموه ی همل بدن به رده وام رتبازی هیدایه ت بگرنبهر.

(۱۵۱) هر وه کو (بو تمو او کردنی نازو نیعمه تم) له نیوتاندا پیغه مبهریکم له خوتان بو ره وانه کردوون که نایمه ته کانی منتان به سر دا ده خوڼنیتموه، دل و دهر وون و رواله ت و ناشکراتان خاوڼن ده کاتموه، فیبری قورشان و حیکمه ت و داناییتان ده کات، نمو شتانه تان قیر ده کات که هر گیز خوتان نه تانده زانی.

(۱۵۲) (ده ی که واته) نه ی نیمانداران ته گمر یادی من بکمن، منیش یادی نیوه ده کم و سوپاسگوزاری من بن و سوپاس ناپه زیرو سپلهمی بهرامبهرم مه کمن.

(۱۵۳) نه ی نموانه ی نیمان و باوه رتان هیناوه داوای کومه ک و یارمستی له خوا بکمن به هو ی نارامگرتن و نویژ کردنموه، دلنیا بن که خوا یارو یاوه ری خوگرو نارامگران.

(۱۵۴) جا هرگيز بهو کهسانه‌ی له رېنگه‌ی خوادا ده‌کوژرژین و شهید ده‌بن، مه‌لین: مردوون، نه‌خیر نه‌وانه زیندوون و به‌لام نیه هه‌ست به زیندووینه‌ی نه‌وان ناکهن.

(۱۵۵) سویند به‌خوا تاقتان ده‌کهینه‌وه به که‌می‌ک له ترس و بیم و برسی‌تی و که‌م بوونی مال و سامان و مردنی که‌س و کارو تیاچوونی به‌رو بوومی کشتوکال، جا مژده بده بهو که‌سانه‌ی خوگرو نارامگرن...

(۱۵۶) که نه‌وانن هر کاتی‌ک تووشی به‌لاو ناخوشیه‌ک ده‌بن ده‌لین: نیمه مولکی خواین و هه‌رجی هه‌مانه به‌خششی خوايه، سهر نه‌نجامیش ته‌نها هر بۆ لای نه‌و زاته‌یه گه‌رانه‌وه‌مان.

(۱۵۷) نا نه‌وانه چهنده‌ها ستایش و ره‌حه‌مت و میهره‌بانی هر به‌سهر نه‌واندا ده‌باریت له‌لایهن په‌روه‌دگارینه‌وه و نه‌وانه نه‌و که‌سانن رېبازی هیدایه‌تیا و هه‌رگرتوه.

(۱۵۸) به‌راستی صه‌فا و مه‌روه (که دوو جیگن له پال که‌عه‌دا) له دروشمه‌کانی خوی په‌روه‌دگارن، جا نه‌وه‌ی حه‌جی مالی خوا ده‌کات، یاخود عه‌مه‌ره نه‌نجام ده‌دات (که له هه‌موو کاتی‌کی سالددا ده‌کریت) نه‌وه هیهچ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَخُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّافَّاءَ وَالْمُرَوَّهَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

گونا‌هیک‌ی له‌سهر نیه نه‌گه‌ر هاتوچۆو بکات له نیاواناندا، نه‌وه‌ش خو‌یه‌خش‌ی ده‌کات و (عه‌مه‌ره و طواف‌ای زیاتر ده‌کات با بزائیت که خوا سوپاسگوزارو زانایه.

(۱۵۹) به‌راستی نه‌وانه‌ی که به‌رنامه و رینمووییه‌کانی ناشکرای ره‌وانه کراوی نیمه ده‌شارنه‌وه که ناردوو‌مانه، دوای نه‌وه‌ی بۆ خه‌ل‌کی‌مان روون کردۆته‌وه له کتیه‌که‌ساندا، نا نه‌وانه خوا نه‌فرینیان لیده‌کات و نه‌فرین کارانیش نه‌فره‌تیا لیده‌که‌ن...

(۱۶۰) جگه له‌وانه‌ی که ته‌وبه‌یان کردوو و چاک‌سازیان نه‌نجامداوه نه‌و حه‌قیقه‌ت و راستیان روون کردۆته‌وه که جارن شار‌دبو‌یانه‌وه، نا نه‌وانه گه‌رانه‌وه‌که‌یان لی و هه‌رده‌گرم و ته‌نها منیشم زۆر ته‌وبه و هه‌رگرو دلۆقان و میهره‌بانم.

(۱۶۱) به‌راستی نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون و به بی باوه‌ری مردوون، نا نه‌وانه له‌عه‌نت و نه‌فرینی خواو فریشه‌کان و هه‌موو خه‌ل‌کیان به‌گشتی به‌سهردا داده‌باریت...

(۱۶۲) نه‌وانه به‌و نه‌فرینه‌وه له ناگری دۆزه‌خدا بۆ هه‌میشه ده‌مینسه‌وه و نه‌و سزایه‌یان له‌سهر سووک ناکریت و به چاوی سۆزه‌وه ته‌ماشاش ناکرین.

(۱۶۳) خوی نیه خوايه‌کی تاک و ته‌نهايه، جگه له‌و زاته‌ خوايه‌کی تر نیه، هر نه‌و خوايه‌ش به‌خشنده‌و میهره‌بان و به‌به‌زه‌ییه.

(۱۶۴) بهراستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و ئالوگۆری شهو و روژدا و لهو کهشتیانهدا که ده گهرین به ده ریادا و به هۆیموه سوود به خه لکی ده گیهمن و لهو ئاوهی که خوا له ناسمانهوه ده بیاریتیت و نینجا به هۆیموه زهوی پی زیندوو ده کاتمهوه دوا و وشک بوون و مردنی، همروه ها جوړه ها زنده وهر و گیانه لهر و مارو میرووی له سهر رووکاری زه ویدا بلاو کردۆتموه و گۆراندن و هاتووچۆ پیکردنی باو شه مال و راگیر کردنی هموره کان له نیوان ناسمان و زه ویدا، نه مانبه هموو به لگمو نیشانهی به هیزن بو نهوانهی که عه قل و بیروهویشیان ده خه نه کارو بیر له ده سه لاتنی بی سنووری خوا ده که نه موه.

(۱۶۵) (له گهل نه موه موو به لگه ناشکرایانه دا) هه ندیک کس هه یه له جیاتی نه موهی خوا به رست بیت، شتانی تر داده تاشیت بو خوی و (شوین رینمووییه کانی خوا ناکه ویت و) خۆشه وستی و سۆزی ده دات به و بت و بهرنا مۆلکه و توله رینگه یانه و خۆشی ده ویتن، وه ک چۆن نیمانداران خویان خۆش ده ویت، به لام نهوانه ی نیمان و باوه رپان هیناوه زۆر زیاتر خویان خۆش ده ویت (ههر بهر اوورد ناکریت) جا نهوانه ی که سته میان کردوو گهر ده یانزانی له کاتی که ده به چاوی

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسْحَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَذَرُ لِقَوْمٍ يُفْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِي أَنَّ كَرَّةً فَتَتَّبَرَأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا لَطِيبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

خۆیان روو بهرووی نهو سزایه ده بنهوه، که بهراستی بۆیان ده رده که ویت که هیزو تواناو ده سه لات ههر هه مووی به ده ست خویه و دلیا ده بوون که نهو خویه سزاکه ی زۆر به نازاره (بو سته مکاران).

(۱۶۶) لهو کاته دا سزای رۆژی دوا یی ده بینن، نهوانه ی که خه لکی شوینیان که ویت بوون خۆیان بهری ده کمن و له شوینکه موه کانیان حاشا ده کمن، به تاییه ت کاتی که نهو سزا توندو تیژه ده بینن، هه موو په یوه ندییه کان ده بچریت که له نیوانیانا ده بوو و هه یج به لگمو بیانییه کیان به ده سته موه نامینیت که خۆیانی پی رزگار بکه ن.

(۱۶۷) نهوانه ی که شوینکه موه بوون ده لین: خۆزگه تۆره یه کمان بو بلوایه نیمه ش ناوا خۆمان بهری ده کرد له مان، همروه ک نهوان خۆیان بهری کرد له نیمه، نا بهو شیویه خوا سه رنه نجامی کارو کرده وه کانیان نیشان ده دات و بۆیان ده کاته ناخ و سه رته له سه ریان، بهراستی نهوانه ههر گیز له دۆزه خ ده رجوونیان نییه.

(۱۶۸) نهی خه لکینه! له رزق و رۆزی سه لال و پاکی زهوی بخۆن (توخنی قه ده غه کراوه کان مه کهون) و شوین هه نگاوه کانی شه یتان مه کهون، چونکه بیگومان نهو دوژمنیکی ناشکراتانه.

(۱۶۹) بیگومان نهو شه یتانه ههر فه رمان به خراپه و گونا هو تاوان ده کات و همروه ها هاتان ده دات بو وتنی هه ندیک شت یان هه لبه ستنی هه ندیک گوftar به ده م خواوه بی نهوه ی بزنان (که سه رنه نجامی نهو کاره تان چه نه ده مه تر سیداره).

(۱۷۰) نه گهر بهو خه لکه نادانه بوتريت: شوتنى
نهو بهرنامه به بکهون که له لایه ن خواوه رهوانه
کراوه، ده لاین: نه خیر، هر شوتنى نهوه ده کهوین که
باوو باپیرانمان پیوهی شالوده بوون و له سهری
راهاتوون، نایا نه گهر باوو باپیرانیشیان تی
نه گه یشتو هیچ نهزان و ناشاره زاو رینموویش
وه رنه گرن (هر شوتنیان ده کهون؟!).

(۱۷۱) نمونه ی بی باوه ران (له گهل پیغه مبهردا
له وهی که سوود وهرناگرن له قورنانه) وه کو نهو
شوانه وایه: که هاوار ده کات به سهر ناژه له کهیدا،
به لاهم تیی ناگن، تهنها نهوه به که گویان له هات و
هاواریکه، نهوانه کهرو لال و کورن و ژیری و
هوشمندیان له ده ستداوه.

(۱۷۲) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، بخون لهو
رزق و روزه چاک و باشانه ی که پیمان به خشیوون
و بهردهوام سوپاسگوزاری خوا بکهن نه گهر تیه
تهنها نهو ده په رستن.

(۱۷۳) (خوای پهروه ردگار) تهنها مرداره وه بوو و
خوین و گوشتی بهراز و نهو مالاته نهی که ناوی
غهری خویان له کاتی سهر پیندا له سهر هینراوه،
هرامی کردوه لیتان، جا نه گهر که سیک پیوستی

ناچاری کرد به خواردنیان بی زیاده وهی و له سنوور ده چوون، نهوه هیچ گوناهیکی له سهرنییه، به راستی خوا زور لیخو شبوو
به بهزه یی و دلوفانه.

(۱۷۴) بیگومان نهوانه ی نیگای خوا ده شارنهوه که له کتیه کانیدا رهوانه ی کردوون (تهورات و نینجیل و قورنان) و بهو
شاردنهوه به نرخیکی کهم به ده ست ده هینن (نه گهر هه موو دنیا شیان ده سته کویت له بهرام بهریه وه هه که مه)، نا نهوانه
تهنها ناگر ده خون و سکیانی لی پر ده کهن و له رۆزی قیامتدا خوای گهوره نایاندوینیت و خاوینیان ناکاته وه (له
چلک و چهپه لی گوناهیان) و هر سزای بهنیشیان بو هیه ...

(۱۷۵) نا نهوانه که سانیکن که گومراییان وهرگرتوه له باتی هیدایهت و سزایان کپیوه له باتی چاوپوشی و
لیبورردن، نای چهنده خوگرن له سهر ناگری دۆزه خ!!

(۱۷۶) (نهو هه ره شهیه) له بهر نهوه به به راستی خوا کتیه پیروژه کانی به حق و راستی دابه زاندوه، بیگومان
نهوانه ش که نا کوکیان له سهری ههیه و هر رایان جیاوازه له بهرام بهر کتیه ناسمانیه کانه وه، نهوانه هر له کیشمه
کیش و بهر بهر کانه کی دوور له راستیدان.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ ابْأَوْهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعُقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً يُصْعِقُهُمْ عَنْهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
شَيْئًا يَتَّبِعُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧١﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْفَيْسَةَ وَالْذَّمَّ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن أَضْطَرَّ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ءَمْنًا قَلِيلًا أَوْ لَظِيكًا مَّا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٣﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ نَزَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٥﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآلَمَ بِكُتُبِ
وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْقَصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ وَالْحَرْبِ وَالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ
بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لِمَنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَتْبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ
يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ
بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

(۱۷۷) کرداری چاک و کاری باش تنها بریتی
نیه له رووکردنتان بهرهو رۆژهلات و رۆژناوا
(چونکه جولهکه زۆر لهسر گۆرانی قیبله دووان و
پرو پاگندهی زۆریان کرد)، بهلکو کرداری چاک و
کاری باش بریتیه لهوهی که نادهمیزاد باوهری
هینایت به خواو به رۆژی دواپی و به فرشتهکان
و به کتیهکان و به پیغه مبران، ههروهها مال و
سامانی به خشی بیت - لهگهل خۆشهویستیدا بۆی
- به خزمان و ههتیوان و ههزاران و ریبواران و
داواکاران و له پیناوی نازادکردنی بهندهکاندا؛
ههروهها نوێژی به چاکی نه نجام داییت و
زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکردییت و
ئهوانهی وهفادارین به پهیمانه کانیان کاتییک
پهیمانیان داییت، ئهوانهش که له کاتی نه داری و
ههزاری و نه خۆشی و ناخۆشی و کاتی جهنگ و
شپرو شۆردا نارامگرن، نا ئهوانه کهسانیکن
پاستیان کردوو و ههر ئهوانهشن پارێزکارو
خواناس و دیندارن.

(۱۷۸) ئهی ئهوانهی باوهرتان هیناوه، پێویست
کراوه لهسهرتان: تۆلهسهندنهوه بۆ کوژراوهکان،
کهسیکی نازاد به کهسیکی نازاد و بهندهش له
جیاتی بهنده و ئافرهت له جیاتی ئافرهت (واته
ههر کهسیک به تاوانی کوشتنی ناحق ههستا

دهبیت بکوژیتهوه)، جا ئهوهی چاوپۆشی شتیکی لیکرا له لایهن براکهیموه، با ههقداری کوژراوه که چاک رهفتارییت
لهگهل بکوژه که داو بکوژه که به جوانی خۆین بههای کوژراوه که بدات و ئهوه کار ئاسانکردن و سۆزو میهره بانیه که
له لایهن پهروهردگارتانهوه (که له جیاتی کوشتنهوه خۆنبایی و رهگیریت) ئهوسا نیتر ئهوهی لهوهودوا دهستدریژی
بکات و له سنوور بترازیت سزای بهئیشی بۆ نامادهکراوه.

(۱۷۹) ئهی هۆشمهندهکان ژیاانتان تنها له تۆلهسهندنهوه دایه (لهو کهسانهی خهلکی بهناحق دهکوژن)، بۆ ئهوهی
تهقواو له خوا ترسان ببیته پیشهتان و خۆ له دهستدریژی و تاوان به دوور بگرن.

(۱۸۰) پێویستکراوه لهسهرتان کاتییک یهکیکتان مهرگی نزیک بووهو سامان و مال و داراییهکی بهجی دههیشت،
با وهسیهت بکات که ههندیکی بدیت به دایک و باوکی و خزمانی بهشیوهیهکی جوان و لهبارو نه مه پێویست و
ئهرکه لهسر خواناس و پارێزکاران.

(۱۸۱) جا ئهوهی ئهو وهسیهته دهگۆریت دواي ئهوهی بیستی و بهباشی وهری گرت، گوناھی تنها لهسر ئهوانهیه
که دهیگۆرن، بهراستی خوی پهروهردگار بیسهرو زانایه (به گوشتار و نیهتیان).

(۱۸۲) جا هر کس ده ترسا له وه سیه کاره که هه له یان گونا هیک یان ماف خورییه کی نه نجام بدات (گیر و گرفت بۆ وهرسه دروست بکات) نینجا پئیکی خستن، نهوه هیچ گونا هی له سهرنیه (به لکو به خیر خواز له قه لهم ده درت) به راستی خوا زور لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۸۳) نهی نهو که سانهی باوه پرتان هیناوه پوژووی ره مهزان له سهرتان پیوست کراوه هر وه کو له سهر گه لانی پیش نیوه پیوست کرابوو، بۆ نهوهی خواناسی و پارێزکاری بکهن.

(۱۸۴) چهند پوژنکی ژمیرووی دیاریکراو (که مانگی ره مهزانه) خو نه گهر که سیک له نیوه نه خوش بوو یان له سهفردا بوو با به نه ندازهی نهو پوژانهی بۆی نه گیراوه له روژانیکسی تردا بیانگریتموهو نهوانهش که به زهحمهت دهتوانن به پوژوو بن (وه کو پیره میروو نه خوشه بهرده وامه کان) نهوه با ژه مییک خواردن بیه خهشن به هه ژاریک، نهوهی زیاتر بیه خشیته نهوه باشتره بۆ، بیگومان نه گهر به پوژوو بن چاکتره و پاداشتی زۆتره نه گهر بزائن و (بتوانن).

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَكُمْ تَفَقُّونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ أَنْ هُدِيَ لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

(۱۸۵) مانگی ره مهزان (نهو مانگیه) که قورنانی تیا دا هاتۆته خواره وه، له کاتیکیدا نهو قورنانه رینمووی به خسه به خه لکی و به لگی زۆری تیا دایه، له رینمووی و جیا کردنهوهی راست و ناراست و حق و ناحق، جا که سیک له نیوه مانگی ره مهزانی بینی (یان ههوالی بینینی پندرا)، دهبا نهو مانگی به پوژوو بیت، نهوهش که نه خوش بیت یان له سهفردا بیت با له پوژانی تردا بهو نه ندازه بیگریتموه، چونکه خوا ئاسانکاری بۆ نیوه دهویت و نایهویت (پهرستن و فهرزه کانتان) له سهر قورس و گران بکات و بۆ نهوهی نهو ماوه دیاریکراوه تهواو بکهن و خوا به گموره بگرن و سوپاسگوزاریشی بکهن له سهر نهوهی که رینمووی کردوون (سروودی جهژن: الله اکبر الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد، به جیهینانی نهو فهرمانه خوا بیهیه).

(۱۸۶) (نهی محمد ﷺ) نه گهر بهنده کانم پرسیاارت لیبکهن دهبارهم، نهوه من نزیکم لییانموه، به هاناو هاواری دۆعا گۆیانموه دهچم هر کاتییک لیم پیارینموه و نزا بکهن، دهبا نهوانیش بهدهم بانگموازی منموه بین و باوهپی دامهزراو به من بهینن، بۆ نهوهی رنگای هوشیاری و ناگایی بگرنههر (بۆ بهدهستهینانی سهربهزی و سهرفازی ههردوو جیهان).

(۱۸۷) له شموگاری ره مفراندا تیکمیل بوونتان له گهل هوسمرانتاندا حه لاکراوه، نموان پۆشاکن بۆ ئیوه و ئیوهش پۆشاکن بۆ نموان، خوی گموره دهیزانی که ئیوه خۆتان ده خه له تاند (له نریک بوونمهوتان له هوسمره کانتانمه، چونکه دوودل بوون و نه تانده زانی حه لاله یان نا)، به لام خوی میهره بان تۆبهی لی وه رگرتن و لیستان خۆشبوو، کموابو له نیسته به دواوه (له شموگاردا) نریکیان بکمن و نموه داوابکمن خوا بۆی بریار داون (له نموهی چاک و خواناس)، ده بخۆن و بخۆنمه همتا به روونی بهر به بیان و سپیده تان بۆ دهرده کموت و له رۆژه لاتمه دیارده دات و تاریکی شمو لاده بات، لموه ودوا رۆژوه که تان بیمنه سر تا شمو دادیت و (خۆرناو ده بییت) و نریکی له گهل هوسمره کانتاندا مه کمن له کاتیکدا که ئیوه بریاری مانمهوتان (بۆ خوا پرستی) له مزگوته کانددا دوه، جا نموانه که باسکران چهند سنووریکی خوان و مه یانبه زینن و نریکیان مه کمن، نا بهوشیوه به خوا نایهت و رینموویه کانی خۆی روون ده کاتمه بۆ خه لکی بۆ نموهی پاریزکاری بکمن.

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرْهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْبَيْتِ وَلَا تَبْشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَنْكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ يَلَيْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذْلُلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِمَّنْ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۰﴾

(۱۸۸) نه کمن مال و دارایی به کتر له نیواتاندا به ناحق بخۆن (وهک بهرتیل و سوو، یان داگیرکردن و فروقتیل...) نه کمن همدیکی بدن به کار به دهستان بۆ نموهی همدیک ماللی خه لکی بخۆن له ریگهی ناحق و گوناومه، له کاتیکدا خۆشان ده زانن که نموکاره پهوا نیه.

(۱۸۹) پرسپارت لیده کمن دهر بهاری نوێ بوونمهوی مانگه کان، پییان بلێ نموه بۆ دیارکردنی کاته کانه بۆ خه لکی و بۆ زانینی کاتی هج (خوی گموره ریکی خستوه)، چاکه و چاکه کاریش نموه نیه که له پشتمهوت خۆتان بکمن به مالاندا (که نممه کاریک بوو له سهرده می نه فامیدا نه نجام ده درا دوی گهرانهوه له هج) به لکو چاکه نموه به که نمو کهمه له خواترس و پاریزکار بییت، له دهر گای ماله کانهوه به چنه ژورهوه، له خوا به ترسن بۆ نموهی سهر فراز بن.

(۱۹۰) به چنگن له پیناوی ریپازی خوادا دژی نموانه که دژتان ده چنگن، نه کمن ده ستلریژی بکمن (دژی ژن و منال و مالات و... هتد) چونکه به راستی خوا نمو ده ستلریژ کمرانهی خۆش ناویت.

(۱۹۱) (دهستدريژکمران) بکوژن له همر کوژدا دهستان کهوتن و دهستان بهسهرياندا رويشت و دهريان بکهن لهو شويتهی که دهريان کردوون (که شاری مه کهه بسو)، بيگومان هاوه لگهري و زورکردن له نيماندار تا پاشگهز بيتهوه له نايه کهی له کوشتن خراپتره، مه جهننگن دژی کافران له سنووری مزگهوتي حرام و (کهعبه) دا هتا نهوان شهرتان پی نه فروشن و نه جهننگن دژتان، خو نه گهر شپريان پی فروشتن وجهنگان دژتان نيوهش بجهنگن دژيان، چونکه همر ناوايه پاداشتي نهو بيباوه پانه.

(۱۹۲) خو نه گهر نهوانه کوژيانداو شپريان وهستان، نهوه خوا زور لیبورده و ميهره بانه.

(۱۹۳) (خو نه گهر کافران کوژيان نه داو همر جهنگان و پيلانيان گيرا) نيوهش بجهنگن دژيان تا وهکو هاوه لگهري و ناشوب و ناخوشي نه ميئيته، ههروه ها تا دين و ناين و بهرنامهو فمرمانه وایي همر بۆ خوی گموره بيته، خو نه گهر کوژيانداو وازيان هينا، نهوا هيچ جوړه دژايه تيه کيان ناميئيته تنها دژ به سته مکاره کانيان نه بيته.

(۱۹۴) ريزی مانگی حرام پهيوهسته به ريز گرتنی نهوان بۆ مانگی حرام (واته: نه گهر لهو مانگانه دا جهنگان دژتان که جهنگ تيايدا حرامه نيوه حقی بهرگریتان ههيه) و دهستدريژی بۆ سهر ههر شتيکی حورمه تدار ده بيته تۆلهی بهسهرت به بی زياده پوهی، جا نهوهی که دهستدريژی ده کاته سهرتان، نيوهش مافتان

ههيه بهقهدهر دهست دريژيه کهی نهو، تۆلهی خوژتان بکه نهوه و له خوا بترسن و، چاک بزائن که بهراستی خوا يارو يارهري پاريز کارانه.

(۱۹۵) له پی و پيازي خواداو بۆ رهزامهندی نهو، مال و سامانتان ببهخشن، بهدهستی خوژتان، خوژتان بهرهو تياچوون مه بن (چونکه رهزلی و دهست نوقای مایه تياچوونه)، هه ميشه خيرو چاکه نه انجام بدهن و چاکه خواز بن و (مال و سامانتان له پيناوی خوادا ببهخشن) چونکه بهراستی خوا نهو چاکه کارانهی خوشده ویت.

(۱۹۶) هج و عهمره به چاکي و تمواوی بۆ بهدهسته ينانی رهزامهندی خوا نه انجام بدهن، جا نه گهر ريتان ليگيراو نه که کانتان بۆ نه انجام نه درا (بههوی نه خوشی يان ههر هوی که تر) نهوه ده توانن مالا تيک بکهن به قوربانی به گویرهی توانا، سهرتان مه تاشن و (نيحرام مه شکينن) تا قوربانیه که نه انجام نه دريت و به جی خوی نه گات، جا ههر که سيکتان نه خوش بوو يان برين و نازاريک له سهریدا هه بوو (پيوست بوو مووی سهری يان هه نديکی لابيات) با فيديه بدات (که بریتيه لهوهی) بهرژوو بيت، يان خيريک يان قوربانیه که بکات، جا ههر کاتيک که له ناسوده یی و ناسايدا بوون، نهوهی که دهيم ویت نيوان هج و عهمره (نيحرام بشکينيت و پۆشاکي ناسايی له بهر بکات) ده بيت به گویرهی توانای خوی قوربانیه که بکات، نهوهش که نهيبوو قوربانی بکات، با سی روژ له هج بهرژوو بيت و حوت روژش که گهرانهوه (ناو مال و حالی خوین) نهوه ده کاته، ده، روژي تهواو، جا نه مه بۆ نهو که سانهیه که خه لکی مه کهکو دهورو بهری نين، له خوا بترسن و پاريز کاربن و بزائن که بهراستی خوا سزاو تۆلهی زور سهخته (الموانهی که سهرپيچی ده کهن).

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَفْقَهُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالَّذِينَ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَبِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

(۱۹۷) حج لهچمند مانگيكي دياريكراودايه و (خوې بؤ ناماده ده كړيت و نيستی لیده هینریت) جا نموهی که لمو مانگانهدا ده سته کار بوو و بریاریدا حج بکات، نموه ده بیت نزيکی هاوسمري نه کموت و شمېر چه پوک و گونا هو موجه له و گرفتاری نادرست نه نجام نهدات، بېگومان هر خيرو چاکميه ک نه نجام بدن خوا پيی ده زانیت و ناگداره لتي، بمرده و ام هول بدن که زه خيره و توشو و بخمن، بېگومان چاکترين زه خيره ش تهقواو پاريزکاريه، بمرده و اميش له من بترسن نهی خاوهن بيرو هو شه کان.

(۱۹۸) هيچ گونا هبار نابن نه گمر له کاتي حه جدا له فزلي پروه ردگارتان، خوتان بهر هره و هر بکمن (وهک بازرگاني و شت کرپن) هر کاتيک له عمره فات دابزين و گمرانموه، يادی خوا بکمن له لای (مشر الحرام که: کيتيک له داوینی مزدلفه دا) و ياديشی بکمن وهک چوڼ پښموویي کردوون و هيدايتمی داوون، چونکه بمراسی نيوه پيش نم و ناین و پښمومايه سرگردان و گومرا بوون. (۱۹۹) لموه دوا (رو به قور هيش و سرکرده و دهوله مهندنان ده فمر موت): خه لکی له کويته

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرَدُوا فَاتُ خَيْرًا لَّزَادَ النُّفُوسُ وَأَتَقُونَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٢٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ سِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٣٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٣١﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٢﴾

دابزين و گمرانموه نيوه ش لموتيه دابزين و بگمر پښمو و (خوتان جيامه کمنموه) و داوای ليخوشبوون له خوا بکمن، چونکه بمراسی پروه ردگارتان زور ليخوشبوو ميره بانه.

(۲۰۰) جاهر کاتيک نمک و مناسيکه کانتان به جی هينا، نموکاته يادی خوا بکمن هر وه کو چوڼ يادی باو و باپيرانتان ده کمن (کاتي خوې عمره ب زور خويان هه لکيشاوه به باوو باپيرانموه باسيان کردوون) ياخود زور زياتریش لموان، جا همدنيک له خه لکی هميه که ده لیت: پروه ردگارا هر چيمان پي ده به خشيت له دنيا دا پيمان بيه خشه، بېگومان نمو جوړه کهسه له قيامه تدا بي بهر وه بپيش و بپريزه.

(۲۰۱) همشيانه که ده لیت: پروه ردگارا له دنيا دا خيرو چاکو نازو نيعمه تمان پي بيه خشمو، له قيامه تيشدا له نازو نيعمه ته کانی به همشت بهر مه ندمان بکمو، له سزای ناگري دوزه خ بمانپاريزه.

(۲۰۲) نا نموانه له همدنيک لمو کارو کرده وانهی که نه نجام يانداوه بهر هره و ده بن له دنيا و قيامه تدا و خوا زور به خيراوی لپير سينموه نه نجام ده دات (هر کهسه بمو شوينه ده گميه نيت که له دنيا دا ده ست پيشخمری بؤ کردووه).

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَنِ اتَّسَىٰ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٩﴾ وَمَنِ اتَّسَىٰ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣١﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِنَ الْفُجَاءِ وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٣﴾

(۲۰۳) له پوژانتيكي دياريكراودا (كه روژاني جهزني قوربانه) يادي خوا بكنم نهوي كه پهله بكات و له دوو پوژدا شهيتان ره جم بكات نهوه هيچ گوناھي لمسرنييه، نهوش دواي بخت و(به سي روژ نه نجامي بدات) هر گوناھي لمسر نييه، بهتاييهت بو نهوانه ي كه خوځيان له نافرمانی خوا ده پاريزن، جا له خوا بترسن و بزائن سمرته نجام نيوه بو لای شو ده گپړينهوه، (لمبردهم دادگای نهودا) کو ده کړينهوه.

(۲۰۴) همدی کس همن قسمو گوفتارو دم پاراويان له باره ی ژباني شم دنيايموه سمرسات ده کات، خوايش به شايهت ده گريئت و ده ليت: دل و زمانم په کسانن، له کاتيکدا شو سمرسه ختيرن کسه له ههموو جوړه دوژمنايهتیه کدا.

(۲۰۵) هر کاتيک شو جوړه کسه پستي هلکړدو دهسلاتي پيدا کړد؛ همول و کوشش ده دات له زهويدا تا ناشوب بهريا بکات و خراپه پروينييت و کشتوکال لمانا ببات و پاکتاو کړدنی په گزني نه نجام بدات، بيگومان خوا فسادو خراپه و تاواني ناوئيت.

(۲۰۶) خو نه گهر پتي بوتريئت: له خوا بترسه، (همروا بوټ نالوئيت)، غمپرايي دهیگریئت و

شانازی به گوناھو تاوانهوه ده کات و سوور دهبيت لمسري، تو له له نيمانداره دلسوزه که دهسيئييت و تاوانباريشی ده کات، جا شو خوانه ناسه دوزخه ي بسمه، سويند به خوا شو دوزخه شوي و جيگهو لانکيه کی ناليماره.

(۲۰۷) همدی خه لکيش همن (پيچوانه ي نهوانه ي باسکران) خوځيان ده فروشن بو به ده ستهيتاني رهزامندي به خوا، خواي گموره ش بهسوزو ميه ره بانه بهرامبر شو جوړه بهندانه ي.

(۲۰۸) نه ي نهوانه ي نيمان و باوه رتان هيناوه هر ههمووتان خوټان بهخنه ژيرسايمه ي نيسلاموه و به تمواوي پيپره وي بكنم و شويي ههنگاوه كاني شهيتان مه كمون، چونكه بهراستي شو دوژمني ناشكراتانه (ههميشه دهيوئيت شمرو جننگ له نيوان خه لكيدا بهريا بکات و له نيسلام دووريان بختاموه).

(۲۰۹) خو نه گهر لاتانداو هه لمو گوناھتان کړد دواي نهوي كه ههموو شتيكتان بو روون کرابووه، نهوه چاک بزائن كه خوا به دهسلاته (تولهتان لي سيئييت) و دانايه (پهله ناکات به لکو بگپړينهوه بو سر راسته شقام).

(۲۱۰) نايان نهوانه ي كه ريبازي نيسلاميان ناوئيت چاوه پتي چي ده کمن؟ جگه له هاتني خواي گموره بو لايان له نيو سيپهري په له هموري سپي له گهل فريشته کاندا، نهوکاته ههموو شتيك کوتايي پي هينرا (دهرگاي تهويه داخراو کوتايي به دنيا هات)، نهوسا ههموو کارو فرماتيک هر بو لای خواي پهروه رډگار ده گپړينهوه.

(۲۱۵) له تۆ ده پرسن (ئەي پيغه مېر ﷺ) كه چي بيه خشن و به كيتي بيه خشن؟ پتيان بلي: هەر خيړيك ده كمن سمره تا دايك و باوكتان. فەرماؤش مەكەن، هەروەها خرمان و هەتيوان و هەژاران و رەبوارانی نەداريش، هەر خيرو چاكەيه كيش. ئەنجام دەدەن، دنيابن كه خوا زانا و ناگاداره لي.

(۲۱۶) جهنگ لهسهرتان بـ پړاړ دراوه کشتيکي گرانه لاتان (نيماندار بهجسته لای گرانه بهلام پړوحی پټی ناسودهیه بړ بمرگری له نیسلام و لابرډنی کوسپهکان) بهلام لهوانمیه شتيکتان لا ناخوش بیټ کهچی خیر لموهدا بیټ، همروه ها لهوانمیه شتيکتان پټ خوش بیټ کهچی شهر لموهدا بیټ، بیگومان هر خواخوځی ده زانیت (خیر لهچی دایه)، ټیوه نایزانن.

(جهنگ له نیسلامدا بړ بمره لستی کردنی دوژمنانی داگیر کمر و دوژمنانی دینه و بړ لابرډنی شو کوسپانمیه که نایه لن خه لک نازادانه بژین و نازادانه شو ریبازه هه لبرترین که خویان قه ناعمیتیان پییمه تی، هر گیز بړ نموه نیه که به زور خه لک موسولمان بیټ و میژووی نیسلام شایه تی حاله و نه گمر کاریکی وا رووی دابیت نموه ناینی نیسلام لټی بمریه).

(۲۱۷) پرسیارت لیده کمن دهر باره ی جهنگ له مانگی حرامدا (که بریتین له - ذوالعقده - ذوالحجه - محرم - رجب)، بلای: جهنگ لهو جوړه مانگانهدا کاره سات و هه لیه کی گموره یه، بمره لستی ریبازی خواو بی باوه پری پټی، جهنگ

کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدْعٌ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْبَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْتَفِعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَفْزُوكَذَلِكَ يَبْينُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

له مزگوتی حرامدا و دهر به دهر کردنی خه لکه که ی زور گموره تره لای خوا (له کوشتنی که سیکی یان چمند که سیکی له مانگی حرامدا) همروه ها نازاردانی نيماندار تا هاوه لگمر بیټ و پاشگمز بیټموه تاوانیکه له کوشتن گموره تره، (بیگومان بی باوه پان) بمرده وام دژتان ده جهنگن هتا واتان لییکمن له دین و ناینتان پاشگمز بینموه، نه گمر بویان بکریټ، جا هر کهس له ټیوه پاشگمز بیټموه له ناینه که ی و به کافریش بمریت، نا شو جوړه که سانه کاره کانیان پروچهل ده بیټ له دنیاو قیامه تدا و نموانه جینشیننی ناو ناگری دوزه خن و ژيانی هه میشمه یی تیایدا ده بینه سمر.

(۲۱۸) بمراستی نموانه ی که باوه پان هیناوه و نموانه ی کوچ و جیهاد و تیکو شانیان کردووه له پټناو ریبازی خواو، نا نموانه به هیوا و بده تمای ره حمهت و میهره بانی خوا ی پمرود دگرن، بمراستی خوایش زور لیخو شبو و دلوثانه.

(۲۱۹) پرسیارت لیده کمن دهر باره ی عمره ق و قوماړ، پییان بلای: لهو دووانهدا تاوان و گونا هیکی گموره همیه، هر چهنده چنډ سوودیکیشیان تیدایه بړ خه لکاتیکی، بیگومان گونا هه کیان گموره تره له که لک و سوودیان، پرسیارت لیده کمن که چی بیه خشن؟ پییان بلای: هرچیتان لی زیاده ده توانن بیه خشن، نا بهو شیوه یه خوا ی گموره نه م به لگمو فرمانانتهان بړ روون و ناشکرا ده کات بړ نموه ی بیر بکه نموه و (واز لهو شتانه بهینن که زیانیان زور تره له سوودیان، وه چی بړ همدوو جیهانتان چاکه نموه بکمن)...

(۲۲۰) (نموی بهرزه وندی نیوی تیدایه) له دنیاو قیامتدا (خوا روونی کردۆتموه)، ههروهها پرسپارت لیده کهن دهبراهه ههتیوان (که چۆن بن بۆیان) پێیان بلی: چاکسازی و بهروهرده کردنیان له هه مووشت چاکترو پهسه ندرته، خۆ نه گهر تیکه لاویان بکه و بیانهیننه مالتان نهوانه براتانن (ده بیست به چاکه چاودیری خزیان و مالیان بکه) خواش کسانه خراپساز (نهوانه ی تۆوی خراپه ده چینه) و چاکسازتان ده زانی و جیای ده کاتهوه، نه گهر خوا بیویستایه باری گران ده کردن و مەرجی سهختی داده نا (دهبراهه چاودیری ههتیوان)، چونکه بهراستی خوا بالادهست و داناو کار به جیه.

(۲۲۱) ئافره تانی موشریک و خوانه ناس ماره مه کهن ههتا نیمان و باوه ده هینه، بیکومان که نه یه کیکه نیماندار چاکتره له ئافره تیکه موشریک و خوانه ناس، هه رچه نه ده (جوانیه که ی، یان سامانه که ی، یان پلهو پایه که ی) سهرسامی کردبن و ژن ماره مه برن له پیاوانی موشریک و خوانه ناس ههتا نیمان و باوه ده هینه و بهراستی بهنده یه که نیماندار چاکتره له موشریک و خوانه ناسیک، هه رچه نه ده سهرسامی کردبن (قه دو قیافه و پلهو پایه و سامانه که ی)، ئاته و خوانه ناسانه بانگه وازی مه ردوم ده کهن به ره و دۆزه خ، خواش بانگه یشتی مه ردومان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلَ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ عَنْ اللَّهِ غَرْبُ حَكِيمٍ ﴿٣٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا مُمْسِكَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعِزِّلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ وَنِسَاؤُكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوُهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَجْمَعُوا لِلَّهِ عَرْضَةً لِأَيِّمَنِكُمْ أَنْ تَبْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

ده کات به ره و بههشت و لیخۆشبوون به فرمان و نیزنی خۆی (که گوێپرایه لی رێبازه که یه تی) و خوا نایه ته کانی (قورنانه که ی) بهروونی ده خاته بهرچاو بۆ خه لکی، بۆ نموی یاداوهری و بهرگرن و تیبگن.

(۲۲۲) (نهی پێغه مبه ر) پرسپارت لیده کهن دهبراهه (عه ده تی مانگانه ی ئافره ت) پێیان بلی: نموه نازارو زه ره ره، که وابه و خۆتان به دوور بهرگرن له هاوسهره کانتان که له و حاله ته دا بن و نزیکیان مه کهن تا پاک ده بنمه، جاکاتی که پاک و خاوی بوونه ووه و خۆیان شت به چنه لایان، به و شیوه یی که خوا فرمانی داوه، بهراستی خوا تهویه کاران و پاکانی خۆشه ویت (نهوانه ی رواله ت و ناوه پۆکیان پاکه).

(۲۲۳) ژنانی هاوسهرتان کیلگن بۆتان و شۆنی چاندنی وه چهن، جا به هر شیوه یه ک ده تانه ویت تۆ بوه شینه ناو کیلگه که تانه وه (به هیوای به ره هم) و بۆ خۆتان دهست پێشکهری بکه ن (سهره تا هاوسهری خواناس و چاک هه لیزین، له وه و دواش دو عاو نزاو خوا به رستی به ره وام فه را مۆش مه کهن) و له خوا به ترسن و خۆتان له خراپه به یاریزن و چاک به زانن و دلنایب که به دیداری خوا شاد ده بن و نهم مژده یه ش به به نیمانداران.

(۲۲۴) نه کهن سویند خواردن به خوا بکه نه کۆسپ له بهرام بهر چاکه کاری و ناینداری و ریکه خستنی خه لکیدا (واته که فه ره ته ی سوینده کانتان به دن و له چاکه و چاکه کاری در یغی مه کهن) چونکه خوا زۆر به سه رو زانایه.

(۲۲۵) خوی گهوه نهو سویندانه تان لیتاگریت که له ده متان دهرده چیت و له سهری راهاتون، به لکو له سهر نهو لیتان ده گریت و مو حاسه به تان ده کات که نیه تی دلتانی له سهره و خوا لیخوشبووه (له گونا هه که تان) و نارامگرو خوراگره (زوو توله له یاخی و سویند خوران ناسینیت).

(۲۲۶) بۆ نهوانه ی که سویند ده خۆن نزیکی هاوسه ریان نه که من، بۆیان ههیه تا چوار مانگ چاره و رانی بکمن (ده بیت لهو ماوه یه دا برپاری یه که جاری بدهن)، خۆ نه گهر ناشت بوونه و ره که کوهن، نهو خوا لیخوشبوو و مه به ره بانه.

(۲۲۷) خۆ نه گهر سوور بوون له سهر ته لاق دانیان، نهو به راستی خوا بیسه ری (برپاریانه) و زانیه (به نه تیانه).

(۲۲۸) ژنانی ته لاق دراو، ده بیت تا سی جار عاده تی مانگانه چاره و ری بکمن و (شونه که نهو) و حه لال نهی بۆیان نهو ی خوا له مندا لدا نیاندا دروستی کردوه (مندا ل یان حه یز) بیشار نهو، نه گهر باوه ریان به خواو به روژی دوا یی دامه زراوه، (لهو ماوه یه دا) هاوسه ره کانیان شایسته من به گه یه نهو یان له ماوه ی چاره و رانی و عیده دا، نه گهر و یسته یان چاک سازی له ژنانی خویاندا بکمن (نه مه ش بۆ ته لاقی ره جعی یه)، ژنان مافیان ههیه به سهر پیاوانه و بهوینه ی نهو مافانه ی که بۆ پیاوانه له سهر ژنان به گوهری باو و نه ری تیک که په سه نده له نیسه لاما و پیاوان به سهر نافر ته نهو یه که په یان ههیه (نهو یه ده سه لاتی گه یه نهو ی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقی ره جعی دا) و خوا

بالا ده ست و دانیه (بالا ده سه ته به سهر هه مو اندا و دانیه له دابه شکردنی ماف و نه ره که کاندا).

(۲۲۹) ته لاقیک (که پیاو به تانیت هاوسه ره که ی تیدا به گه یه نهو) دوو جاره، دوو که ره ته (پیاو بۆی ههیه ته لاقی هاوسه ره که ی بدات و چاکترین شیوازی نهو یه که له سونه تی پیغه مه بردا ﷺ روون کراوه نهو)، لهو و دوا واته بۆ سیه م جار نیتر نه گهر ده یه ویت ژنانی هاوسه ری بیاته سهر (نابیت ته لاق بیت به ده مه داو نه گهر هات) ده بیت به چاکی و به ری تیک و پیکی ده ست بهرداری ببیت و بۆتان حه لال نهی هه ی شتیکیان لی بیسنه و له ماره یی و نهو شتانه ی پیستان به خشیوون، مه گهر به ترسن لهو ی که نه توانن سنوره کانی خوا چاو دیری بکمن و (سته م له یه ک بکمن)، خۆ نه گهر (نه ی قازی به کان، نه ی خه یه رخوازان) ترسان لهو ی که ژن و مه یه ده که سنووری خوا رانا گرن و (خویان گونا بهار ده کمن) نهو نیوه هه ی گونا بهار نابن کاتی تیک که دلنیان نافر ته که ده یه ویت (به هه ندیک سامان، یان ده ست هه لگرتن له هه ندیک ماره یی) خۆی زرگا ر بکات، دلنیان نهو شتانه ی که باسکران سنوره کانی خوی په روه ردگا رن، لیتی مه ترا زین و سنوور شکی نی مه کمن، نهو ی ده ستر یژی بکاته سهر سنوره کانی خوا، نا نهو جو ره که سانه سه مه کارن.

(۲۳۰) خۆ نه گهر (بۆ جاری سیه م، پیاو ژنه که ی خۆی) ته لاقدا، نهو نیتر جاری کی تر بۆی حه لال نابیت مه گهر دوا ی نهو ی شوو یه کی تر بکات و (هاوسه ری دووه می به شیوه یه کی ناسایی ته لاقی بدات، یان به ری تیک)، نهو بۆیان ههیه به گه یه نهو بۆ لای یه که ترو (ژنانی ژن و مه یه ده ته ده ست پی به که نهو)، نه گهر گو مان و رایان وابو ده توانن سنوره کانی خوا را گرن و (ژناتیکی ناسوده یی بیه نه سهر)، جا نهو ی که باسکرا سنوره کانی خوی گه ورن، روونیان ده کاته و بۆ گه لی تیک که بزائن و تی بگمن.

لَا يَأْخُذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةٍ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصُ أَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعُولِهِنَّ أَحَقُّ بِرِزْقِهِ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِنْ سَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

(۲۳۱) کاتیک ژنانی هاوسمرتان ته لاقداو
 نهوانیش گه‌یشتنه کوتایی (عیدده‌یان) نهوسا یان
 بیانیه‌لنمه لای خوتان به‌چاکه و ریزه‌وه، یان
 ده‌ست به‌رداریان ببن به‌چاکه و ریزه‌وه، مه‌یان
 هیلنمه به‌نیش و نازاره‌وه بۆ نه‌وه‌ی ده‌ست
 درژی و سته‌میان لی‌بکمن، هرکس نه‌وه بکات
 نه‌وه سته‌می له‌ خوی کردوه، نه‌کمن نایه‌ت و
 رینمووییه‌کانی خوا به‌گالته بگرن، یادی نازو
 نیعمه‌تی خوا بکه‌نمه له‌سمرتان، هرده‌ها یادی
 نه‌و شتانه بکه‌نمه که له‌ قورئاندا بۆتان ره‌وانه
 کراوه که پره له‌ دانایی، له‌ کاتیکدا نامۆ‌گاری‌تان
 ده‌کات به‌وانه و هه‌ول بده‌ن خواناس و ناین په‌روه
 بن و چاک بزائن که: به‌راستی، خوا به‌ هه‌مو
 شتیک زانایه.

(۲۳۲) هرده‌ها نه‌گمر ژنانتان ته‌لاقداو گه‌یشتنه
 کوتایی عاده‌ی مانگانمیان، نیه‌وه (نه‌ی
 کسوکاری ژن) مه‌بنه کۆسپ له‌ رینگه‌یاندا نه‌گمر
 ویستیان شوو بکه‌نمه به‌ هاوسمه‌کانیان، (یاخود
 ویستیان شویه‌کی‌تر بکه‌ن)، کاتیک نه‌وان له
 نیوان خویاندا ره‌زامه‌ندیان نواند به‌ شیه‌یه‌کی
 جوان، نه‌م (فرمان و رینموویانه) نامۆ‌گاری
 نه‌و کسانه‌ی پی ده‌کریت له‌ نیه‌وه که باوه‌ری به
 خواو روژی قیامت هه‌بیت، نه‌و جوړه ره‌فتار و

کرده‌وانه‌تان جوانترو په‌سهندترو خاوتنتره، خوی په‌روه‌دگاریش چاک ده‌زانیت (چی خیره بۆتان) و نیه‌وه نایزانن و
 ده‌رکی ناکهن.

(۲۳۳) دایکان (ته‌لاقداو بن یان نه‌ه) دوو سالی ته‌واو با شیر به‌ منداله‌کانیان بده‌ن بۆ هر کس که ده‌یه‌ویت
 شیر ته‌واو بدات و پیوسته له‌سهر نه‌و کسه‌ی خاوه‌نی منداله‌کویه (واته باوکی یان به‌خو‌کهری) رزق و روژی و
 پزشاک به‌شیه‌یه‌کی جوان و په‌سندی نایین ناماده بکات، نه‌رک له‌سهر هیچ کس دانانریت جگه له‌ توانای خوی،
 ناییت هیچ دایکیک زینای پی بگه‌یه‌نریت به‌هوی منداله‌کویه، هرده‌ها باوکیشی ناییت زینای پی بگه‌یه‌نریت
 به‌هوی منداله‌کویه و له‌سهر میراتگری منداله‌کشه وینه‌ی نه‌و مافانه‌ی که باسکران، خو نه‌گمر دایک و باوک
 هر کاتیک به‌ ره‌زامه‌ندی و پرس و رای هه‌ردوولایان ویستیان منداله‌کمیان له‌ شیر به‌رنه‌وه، نه‌وه قه‌یناکات و هیچ
 گوناهیان له‌سهر نی‌یه له‌و باره‌یه‌وه، خو نه‌گمر ویستتان دایه‌ن بۆ شیر پیدانی منداله‌کانتان بگرن، نه‌وه‌ش قه‌یناکات
 و هیچ گوناه‌تان له‌سهر نی‌یه، به‌مه‌رجیک ماف و کرپیان به‌جوانی و شایسته‌ی پی بده‌ن، له‌ خوا به‌ترسن و پاریزکارین و
 چاک بزائن به‌راستی خوا زۆر بینایه به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 سِرِّهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِلْعَدُوِّ وَأَمَّنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا
 فِعْلَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يَعِظُكُمْ بِمَوَاقِفِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾
 وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَمْسُكُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ
 أَنْزِلَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُؤْخِذُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا نُضْأَرُ
 وَلَدَةً يُؤْلَدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُهَا وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ
 فَإِنْ أَرَادَ اِفْصَاحًا عَنْ تَرْضَائِهِمَا وَشَاوِرْهُمَا فَلَاجِنَاحَ عَلَيْهِمَا وَلِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَالَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

(۲۳۴) نمو پیاوانه تان که ده مرن و هاوسمران به جی ده هیلن، پیوسته نمو هاوسمرانه چوارمانگو ده شو خویان بگرن و چاوه ری بکن (شو نه که نهوه)، جا که گمشته کۆتایی ماوهی عیده که میان، نمو نیت هر هیچ گونا هتان له سمرنی به نهی کس و کاری ژن که ری بدن نمو نافرته تانه بچنهوه دۆخی جارانیان لهوهی که شمرع حه لای کردوه بۆیان پیش عیده، خوی پهره وردگاریش زۆر ناگاداره بهو کارو کرده وانهی نه نجامی ده ده.

(۲۳۵) هیچ گونا هیکیشتان له سمرنی به لهوهی به ناراستهوخو خوازیینی ژنانی میرد مرزوو بکن (که هیشتا ماوهی دیاریکراویان تهواو نه بووه و دروست نه شوو بکه نهوه)، یاخود له دلی خۆتاندا بریاری خوازیینیستان دابیت، خوی گهروه به راستی زانیویهتی که نیوه له مهودوا ناویان ده بن و باسیان ده کمن، به لام نه کمن به نهینی به لینیان لی وهریگرن، مه گمر به شیوازی گوشتاریکی چاک و دروست و باو نه بیت، نه کمن بریاری تهواوی ماره برینیان بدن هتا ماوهی

دیاری کراو تهواو نه بیت و چاکیش بزائن به راستی خوا ده زانیت بهوهی که له دل و دهروونتاندایه، کهواته خۆتان بیارتین (له قه دهغه کراوه کانی خوا)، دلیابن و چاک بزائن که خوا زۆر لیخو شبوو و خۆراگرو له سمرخۆیه.

(۲۳۶) هیچ گونا هتان له سمرنی به نه گمر ژناتیکی ته لاق بدن که هیشتا نه چوبنه لایان، یاخود ماره بیتان بۆ دیاری نه کرد بوون، پیوسته له سمرتان هندیکی سامانیان به نهی، جا نهوهی دهوله مهندهو زۆری ههیه و نهوهی که ههژارو کهم دهسته (هه رکس) به پیتی توانای خۆی، نه م دیاری و یارمهتیانه به شیوهیه ک بیت که باوو په سندی شمرع بیت، نه مهش نه رکیکی پیوسته له سمر چاکه کاران.

(۲۳۷) خۆ نه گمر ژناتان ته لاقدا پیش نهوهی بچنه لایان، له هه مان کاتیشدا ماره بیتان بۆ دیاری کردبوون، نهوه ده بیت نیوهی ماره ییه دیاری کراوه که میان به نهی، مه گمر خویان نه یانهویتی و چاوپۆشی لی بکمن، یان نمو کهسه چاوپۆشی بکات که ماره برینه کهی به دهسته، چاوپۆشی و لی بووردنتان له مافی خۆتان له پارێزکاریهوه نزیکتره و چاکه پیاوهتی نیوان یه کتر فرامۆش مه کمن، به راستی خوا بینایه بهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده ده.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
(۳۴) وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَقْرَبُوا عُقَدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۳۵) لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْأَوْسَعِ
قَدَرُهُنَّ عَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرَهُنَّ مَتَّعَا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
(۳۶) وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنَصِفْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا
الَّذِي بَيْنَهُمَا عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ يُعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳۷)

(۲۳۸) که متهرخه می مکه ن و پاریزگاری له نه نجامدانی نویژه کاندای بکه ن به تاییه تی نویژی ناوه ند (که نویژی عه سره) هه می شه و به رده و امیش هه ستن به نه نجامدانی فرمانه کان بۆ خوا به گهردن که چیه وه.

(۲۳۹) نینجا نه گهر ترسان (که نویژه که تان وه کو پیویست نه نجام نه ده ن به هوی جهنگ یان مه ترسیه که وه) ده توانن به دهم رویشتنه وه یان به سواری نه نجامی بده ن، هه رکاتی که نه مین بوونه وه و هه ستن به هیمنی کرد، نینجا یادی خوا بکه ن و (نویژه کانتان به چاکی نه نجام بده ن) بهو شیوه یه که فیری کردوون پیشت نه تانده زانی.

(۲۴۰) نهو پیاوانه تان که ده مرن و هاوسه ران به جی ده هیلن، (ده بیته به فرمانی خوا) وه سیه ت بکه ن بۆ هاوسه رانیان که تا سالتیک له مالی هاوسه ریاندا ریزیان لیبگیریت و به خپو بکرتن و ده رنه کرتن، خو نه گهر به ویستی خویان ده رچوون نه وه نیتر هیه چ گونا هه تان له سه رنی به نه ی که س و کاری ژن که ری بده ن نهو ئافره تانه به چنه وه دۆخی جارانیان له وه ی که شه ر حه لاتی کردوه بۆ یان پیش عیده، دلیاش بن که خوا بالاده سته (نه گهر سته میان لیبکه ن) و دانایه (له رینه مووی و دانانی سنوره کانیدا).

(۲۴۱) بۆ ژنانی ته لاقدر او بریک سامان و پاره پیویسته له سه ر پیاوانی له خواترس و پاریزگار.

(۲۴۲) نا بهو شیوه یه خوا فرمانه کانی خویان بۆ روون ده کاته وه (ده رباره ی مافی ژنان) بۆ نه وه ی ژیربن و بیرو هۆشتان به خه نه کار.

(۲۴۳) ئایا نه تبیستوه و نه تروانیه ته نه وانیه له ترسی مردن له مال و شوینه واریان ده رچوون، له کاتی که ده هزاره ها که میش بوون، (ترسان له به ره نگار بوونه وه دۆژمن)، خوایش فرمانه مووی پییان: به مرن! (دوای نه وه ی مردن) پاشان زینه مووی کردنه وه (تا بزائن را کردن و خوشاردنه وه له جیهادو به ره نگار بوونه وه دۆژمن مانای رزگار بوون له مردن نه وه)، به راستی خوا خاوه نی چاکه و به خشش و فه زلی زۆره به سه ر خه لکیه وه (چاوپۆشی له که م ته رخه مییان ده کات و مۆله تیان ده دات)، هه ر چه نه ده زۆریه ی خه لکی سوپاسی خوانا که ن و سپهن.

(۲۴۴) (که واته نیتر مه ترسن و) له ریگه ی خوادا به جهنگن، چاک بزائن و دلیان به راستی خوا بیسه رو زانایه (به هه موو گفتوگوو هه ول و کوشش و چالاکي و جیهاد و خه باتتان).

(۲۴۵) کیه نهو که سه قمرز ده دات به خوا ی په ره ردگار به قمرزکی چاک (به خه راوه که له مالی حه لال و بی منه ت و نازدار بیته)، خوایش بهو هۆیه وه بۆ چه نه به رامبه ر ده کات و پاداشتی بی سنووری بی ده به خشیت، (به راستی خوا به کی به ریزو دلو فانه مان هیه، جیهگی سه رسو رمان و سه ر نه جه نهوشیوازه ی که هانی نیماندارانی پی ده دات، بۆ به خشین به یه کترو بۆ به خشین بۆ رزگاری گرو ی ناده میزاد)، خوایش رزق و رۆزی و ده رامه ت ده گریته وه و فراوانی ده کات (به حیکمه ت و ویستی خوی) هه ر بۆ لای نهو زاته ش ده گهرینه وه.

(٢٤٦) نایا نه تیستوو و نه تروانیوه ته به سهرهاتی دهسته یه ک له گه وره پیاوانی نه وه ی نیسرائیل له دوا ی موسا له کاتیکدا به پیغه مبه ره که ی خویانیان وت: پاشایه ک، سرکرده یه کمان بو دیاری بکه و بینیره تا له پیناوی خوادا بجه نگین، پیغه مبه ره که وتی: باشه! نه ی نه گمر جهنگتان له سر برپاردراو خهریک بوو یه خه تان بگریت و په شیمان بوونه وه و نه جهنگان؟ (له وه لامدا) وتیان: چیمانه که له پیناوی خوادا نه جهنگین، له کاتیکشدا نه وه ته دهر به ده رکاوین و له مال و مندا ل و وولا تمان بووین، که چی کاتیک جهنگیان له سر برپاردرا، ته نها که میکیان نه بییت نه وانی تر هه موویان پشتیان هه لکردو په شیمان بوونه وه، خوایش زاناو به ناگایه به سته مکاران.

(٢٤٧) ئینجا پیغه مبه ره که یان (به وانه ی که ناماده ی جهنگ بوون) وتی: نه وه نیتر خوا به راستی برپاری داوه و طالوتی ره وانه کردوه که

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

پاشا و سرکرده تان بییت، که چی (هه ندیکیان) وتیان: چۆن نهو بییته سرکرده به سهرمانه وه، ئیمه شایسته ترین به سرکرده یی لهو، نهو مال و سامانیکی زۆری نه! (جووله که هه میشه مال و سامان ده که نه پیوه ره هه موو شتیکدا)، (پیغه مبه ره که له وه لامیاندا) وتی: به راستی خوا (طالوت) ی هه لباردوه و په سه ندی کردوه به سهرتانداو زانست و زانیاری زۆرو لاشه یه کی به هیزو گه وره شی داوه تی، خوی گه وره ش پاشایه تی ده به خشییت به هر کهس که بیهویتی و (شایسته بییت) و خوا فراوانگیرو زانایه.

(٢٤٨) نهوسا پیغه مبه ره که یان پپی وتن: به راستی نیشانه ی پاشایه تی طالوت نه وه یه: سندوو که تان بو دیتسه وه، ئاسووده یی و ئارامی تیدایه له لایهن په روه دگارتانه وه یه، هه روه ها هه ندیک پاشماوه ی به نرخ و که له پوری تیدایه له وه ی که بنه ماله ی موسا و بنه ماله ی هاروون به جییان هیشتوو و له کاتیکدا که فریشته هه لیده گرن و ده یه یهنه وه بو تان، به راستی هه ره له وه دا به لگه و نیشانه ی ته و او هه یه بو تان نه گمر باوه پردارن.

(٢٤٩) ټينجا له کاتيکدا طالوت سهربازاني
جيا کرده و ده پيی وتن (وا ټيمه ده پوین)،
بيگومان خوا (له ری گوزهرماندا) تاقيتان
ده کاتموه به رووباريک (دواي ماندوو بوون و
تينوويه تي)، جا نه وې ليی بخواته و (نه وې
سهربازي) من نيه و (بگه پټه و) و نه وې
نه چيژيټ يان تهنه لويچيک به ده ستي خوی
بخواته و نه وې به راستي سهربازي منه و
(ده پټه و ده پوین، جا له گهل نه و روون
کردنموه يه شدا) زوربه يان (له ناوي
رووباره که يان) خواره و ده، که ميکيان نه بيت، جا
کاتيک ليی په پښموه خوی و نه وانه ي باوه پريان
هينابوو له گهلدا (هنديکيان) وتيان: نه مړ
(زه حمته بهم ژماره که موه) ده ره قه تي جالوت
و سهربازاني بيين، (به لام) نه وانه ي دنيا بوون
به خزمه تي په ورو ردگاريان ده گهن وتيان:
(مه ترسن) چونکه چنده ها جار ده سته ي که م،
زال بوون به سهر ده سته ي زوردا به فهرمانی
خواو خوا يارو ياره ي خوگرو نارامگرانه.
(٢٥٠) کاتيک له بهرامبر جالوت و

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلتَقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَأْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبِّنَا أَمْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِذَنْبِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

سهربازانيه و ده ستان (نزايان کردو) وتيان: په ورو ردگار خوگري و نارامگريمان پي بيه خشه، (دل و ده روون و)
پيکانمان دامه زراو بکه و سهرمان بڅه به سهر قهوم و هوږي بيباوه راندا.
(٢٥١) نهوسا ټيتر به فهرمانی خوا له شکري جالوتيان به زانده و داود (که يه کيک بوو له سهربازاني طالوت)
جالوتي کوشت، له وودوا خواي گموره پاشايه تي و دانايي پيښه خشي و هرچی ويستی بوو قيري کرد، خو نه گهر
خوا هندیک له خه لکی به هندیکی تری له ناو نه بات، هر هموو سهر زهوی پر ده بيت له تاوان و خراپه، به لام
خوا فزل و ريزی زوره بو هموو گروى ناده ميزاد (به شيوه يه کی گشتي).
(٢٥٢) نا نه وانه ي که باسکران ثايات و به لگو موعجيزه ي خواي گموره نه به راستي و دروستي به سهر تودا
ده بخوښينه و به راستي تو (نه ي محمد ﷺ) يه کيکيت له پيغه مبه رانی خاوه ن په يام.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتُلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتُلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٍ وَلَا
شَفْعَةٍ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

(٢٥٣) نهو پيغه مېرانهی (باسکران) ريزی
هه نديکيانمان داوه به سمر هه نديکي تريندا، هه يانه
خوا گفتوگوي (يه کسري) له گه لدا کردووه (وهک
موسا) و پلويایه هه نديکيانی بهر ز کردووه به
چهنده ها پله (وهک محمد ﷺ) او چهنده ها به لگه
روون و ناشکرمان به خشيوو به عيسای کورې
مه رهم، (وهک زيندو کردنوهی مردوو،
چا کردنوهی نه خوشی زگماک، هتد بهوستی خوا)
و پشتگيرشمان کردووه به فرشتهی سرووش که
(جبره نيل)، خو نه گهر خوا وستی له سمر بوايه
(نهو خه لکه هه موزی باوه ردار ده بوون)، دواي
هاتنی پيغه مېره کانين جهنگيان دژ به يهک
نده کرد، پاش نهو ی چهنده ها به لگه ناشکريان
(له سمردهستی پيغه مېرهان) بو هاتبو، به لام
دوويه کی کموته نيوانيانوه، هه نديکيان نيمان و
باوه ري هيناو، هه نديکيشيان بي باوه بو، نه گهر
خوا وستی له سمر بوايه جهنگيان دژ به يهک
نده کردو يه کتريان نده کوشت، به لام خوا
هرچيه کی بویت همر نهو نه نجام ددات همر نهو
پيش ده هينيت.

(٢٥٤) نهی نهوانه ی باوه رتان هيناوه له مومال و
سامان و دارايی و (عيلم و زانست و توانييه) ی که
پيمان به خشيون؛ به خشن، پيش نهو ی روتیک
بيت که کړين و فروشتن و دوستايه تی و تکارای
تيادانيه، (نهو روژه) بي باوه ران همر خويان له پزي
سته مکاراندان.

(٢٥٥) خوا زاتيکه جگه نهو هيچ خوايه کی ترنيه که شايه نی پرستن بيت و نهو هه ميشه زيندووه و راگرو سهرپرشتياری
(هه مو دروست کراوه کانيه تی)، نه و نهوز ده يگریت و نه خه و (چونکه راگرو سهرپرشتياری بوونه و هره)، همرچی له
ناسمانه کان و همرچی له زه ويدا هه يه همر نهوزاته خاوه نيانه، کي به نهو ی (ده توانيت) تکا بکات له لای نهو، به بی مؤله تی
خوی، ده شرايت چي له ئيستار داهاتوو و رابوردودا روويداوه و رووده دات، هيچ کام له دروستکراواني زانست و زانياری
تهواريان نيه دهر باره ی زانياری و زانسته کانی نهو، مه گهر بهو ی که خوی بيه ویت قيريان بکات (نه م پيشکه و تن و زانسته ی
سهرده م به شيکی که من له به خشه کانی خوا)، فرمانره وایي و ده سلات و زانيني نهوزاته هه مو ناسمانه کان و زهوی
گرتوتوه و پاريزگاريان به لای خواوه هيچ گران نيه و ماندوي ناکات و همر نهو خوايه کی بهرزو بلند و گه و هره.

(٢٥٦) به هيچ جوړتک زور کردن نيه له وهرگرتنی بيروباوه ري نايینی نيسلامدا (دينداري به زور ناييت بکريت و دين
به زور نادریت به سمر که سدا)، چونکه به راستی ريبازی چاک و دروست؛ روون و ناشکرا بووه و جيا بوتهوه له گومرايی و
سهرکه شی، جا نهو ی باوه ري نه بيت به - طاغوت - (که بریتيه له: هه مو رتگه و ريبازو هيزو بهرنامه و لادان و بتیک) او
باوه ري دامه زراو بهينيت به خوا، جا بيگومان نهو که سه دهستی گرتوه به به هيزترين هوکاري رزگار ييهوه، شوين
دامه زراوترين بيروباوه ري کهوتوه، که هيچ پسان و هه لوه شانده و هه کی بو نی به و هه ميشه پتهو و دامه زراوه، خوی
گه و هره ش بيسهرو زانايه.

(٢٥٧) خوا پشت و پدنا و خاوهنی نمو
کهسانهیه باوه پریان هیناوه، له تاریکاییه کانی
(گومان و ستم) دهریان دهینیت و دهیانبات
بهره و نوورو رووناکي، نهوانهش که ریبازی
کوفریان گرتوته بهر، یارمه تی دهره کانیان تنها
- طاغوته کانه -، له نوورو رووناکي دهریان
دهینن و بهره تاریکاییه کان دهیانبهن، نا
نهوانه نیشته جی ناو ناگری دوزه خن و بو
همیشه تیایدا دهیننموه.

(٢٥٨) نایا نه تبیس تووه و نه تروانیو ته نمو
که سې ده مه قالې ده کرد له گهل نیبراهیمدا
الله له باره ی پروه رد گاریموه له بهر نمو
خوا پاشایه تی پیبه خشی بوو، (له جیاتی
باوه پریان و سوپاسگوزاری که چی ده مه
ده مې ده کرد له گهل نیبراهیمدا)، (نم لووت
بهرزه شی کاتیک بوو به هوا و فیزه وه
پرسیوویه تی له نیبراهیم که پروه رد گاری تو
کیه؟ نمیش له وه لامدا وتی: پروه رد گاری
من نموزاتیه که زیان ده به خشی و مردنیشی
به ده سته، (نه مروود له وه لامیدا) وتی: جا
منیش زیان ده به خشم و مردنیشم به ده سته،
(نینجا فرمانیدا هندیک له نه یارانی

اللّٰهُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا یُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ
وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا اَوْلَیَآؤُهُمُ الطَّاغُوْتُ یُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ
النُّوْرِ اِلَی الظُّلُمٰتِ اُولٰٓئِکَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِی حٰجَّ اِبْرٰهٖمَ فِی رَبِّهٖ
اَنْ ءَاتَهٗ اللّٰهُ الْمُلْکَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّی الَّذِی یُعِیْ
وِیْمِیْتُ قَالَ اَنَا اُخِیْ ؕ وَامِیْتُ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ یَآئِیْ
بِالسَّمٰوٰتِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَآتِ بِهَا مِنْ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِی
کَفَرُوْا وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ کَالَّذِی مَرَّ
عَلٰی قَرْیَٖتَهِیْ خَاوِیَةً عَلٰی عُرُوْشِهَا قَالَ اُنِّیْ یُعِیْ هٰذِهِ اللّٰهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِآةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنٰهُ قَالَ کَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتُ مِآةَ عَامٍ
فَاَنْظُرْ اِلَی طَعَامِکَ وَشَرَابِکَ لَمْ یَتَسَنَّهٖ وَانْظُرْ اِلَی
حِمَارِکَ وَلِنَجْعَلَکَ ءَایَةً لِّلنَّاسِ ؕ وَانْظُرْ اِلَی
الْعِظَامِ کَیْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَکْسُوْهَا لَحْمًا فَلَمَّا
تَبَیَّنَ لَهٗ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٥٩﴾

بکوژن گوايه نهوه دهیانمرنیت، هندیکیشی نه کوشت گوايه نهوه زیانی پیبه خشین !!!، نهوسا نیبراهیم وتی:
بهراستی خوا خور له پوژه لاتموه دهینیت جا (نه گمر تو ده توانیت) له پوژناواوه بیهینه، نینجا نمو بی باوه ره
رهنگی پهری و ده مکوت کراو وه لامی نه ما، بیگومان خوا هیدایه تی قومی زالم و ستمکار نادات.

(٢٥٩) یاخود وهک نمو که سې تیپهری به لای شاروچکه یه کدا که هموو خانوه کانی به سهر سه فقه کانیدا ته پی
بوون، له بهر خویه وه وتی: ناخو خوی گه وهه چوځ خه لکی نم شاروچکه یه دوی مردنیان زیندو ده کاته وه؟! (نمو
که سه عوزه ی پیغه مبر بوو) یه کسر خوی گه وهه سه سال مراندی و پاشان زیندو ی کرده وه و پی
فرموو: چند مایتموه؟ (عوزه یی) وتی: روژیک یان که متر له روژیک ماومه تموه، (خوا) فرموو: نه خیر
نمو سه سالت پیچوه، جا ته ماشای خواردن و خواردنموه که ت بکه (لهو ماوه درزه دا) نه گوزاوه و تیک
نه چوه، ته ماشای گویدرزه که شت بکه، (بویه نه مه مانکرد) تا بهم به سهراته بتکینه موعجیزه بو خه لکی،
جا سهیری نیسکه کانی (گویدرزه که ت بکه) چوځ بهر زیان ده که یه نه وه و به یه که مو یان ده به ستین و پاشان
به گوشت دایانده پوشین، کاتیک بینی و بو ده رکوت وتی: چاک ده زانم و دلنیم بهراستی خوا ده سه لاتی به سهر
هموو شتیکدا هیه.

(۲۶۰) به یاد بهینہ، کاتیک ٹیبراہیم وتی: پمروہردگارا نیشانم بدہ چوَن مردوو زیندوو دہ کیتسموہ؟ خوا فمرمووی: نایا باوہرت نہہیناوه؟ ٹیبراہیم وتی: بہلئی (باوہرم ہمیہ) بہلام حمزہدہ کم (بہچاوی خوم بیبینم) تا دلم نارام بگریت، خوا فمرمووی: جا کمواتہ چوار بالندہ بہینمو جوان سمرنجیان بدہو دواپی ہمر چواریان سمربرہو گوشت و پیر و خوئیانیان تیکمل بکہ، نموسا لہسمر لوتکھی ہمر شاخیک ہمدنیک لہو تیکملہیہ دابنی، پاشان بانگیان بکہ، بہگورجی و بہپہلہ ہمموویان دینموہ بو لات و چاک بزانیہ و دلنیابہ ہمراستی خوا بالادہست و کار بہجیہ.

(۲۶۱) نمونہی نموانہی کہ مال و سامانیان دہبہخشن لہ پیناویخوادا، وہکو تووئیک وایہ کہ برویت و حموت گولی گرتبیت، لہ ہمر گولیکدا سد دانہی تیادا بیت، خوایش بو ہمر کس کہ بیسویت (بہ گورہی نیہتی و جیگرتنی خیرہکھی) پاداشت چند ہمرامبر دہکات و خوا فراوانگیر و زانیہ.

(۲۶۲) نموانہی مال و داراییان دہبہخشن لہ رنگی خوادا، بہدواپی نموہی بہخشیویانہ ہیچ

جوہر منہتیک ناتین و ہیچ جوہر نازاریک ناگہیمن، (نموانہ) تنہا پاداشتیان لای پمروہردگاریانہ، ہیچ ترس و بیمیان لہسمرنیہ (لہ کم و کووپی پاداشت و تنگانہی قیامت)، غم و پمزارہش روویان تی ناکات .

(۲۶۳) قسہو گوفتاری جوان و چاوپوشیک (لہ ہلہ)، چاکترہ لہ بہخشینیک کہ نازاری بہدوادا بیت و منہت بگریت، خوایش دہولہمہندو بی نیازہ (لہ بہخشینی بہمنہت) و خوہراگرو لہسرخوہ (زوو تولہ ناسینیت لہ سہرکھش و یاخیہکان).

(۲۶۴) نہی نموانہی باوہرتان ہیناوه، نہکمن خیرو پاداشتی چاکہکانتان پوچ بکہنموہ بہ منہت نان و دل نازاردانی (ہمژاران)، وہکو نہو کسہی مال و سامانی خوی لہبر چاوی خہلکی ببہخشیت بو ریاکاری و خوناندن و نیمان و باوہری بہخواو روژی دواپی نہبیت، جا نمونہی نہو جوہر کہسانہ وک ہمدنیک ساف وایہ کہ خولیککی بہسمرہوہ بیت، لہوہودوا بارانیککی لیزمہ بیباریت بہسمریداو ہیچی بہسمرہوہ نہہیلیت و ہمرق و تہقی بہجی بہیلیت و حہقیقہتی دہربکمویت، (نینجا نہو جوہر ربابازو بیباوہر منہتہرانہ) ہیچ جوہر بہہریہک لہو بہخشینہیان بہدہست ناہینن، بیگومان خوی گہورہ رینمووی قہومی بی باوہرو کافران ناکات.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِن لِّيُطْمِئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ بِأَتِينِكَ سَعِيًّا وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ لَا يُتْبِعُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَابْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾

(٢٦٥) نمونهی نمونهی مال و سامانیان ده به خشن له پیناوی به ده ستهینانی ره زامه ندی خوادا و بق دامه زراندن و راهینانی خزیان له سهر چاکه کاری، وه کو باخچه ده ک وایه: له بهر زاییه کدا بیت و بارانیکی دلۆپ گهوره بیگریتموه و بیته هوی نموهی که دوو بهرام بهرهمی هه بیت، خو نه گهر بارانی دلۆپ گهوره ش نه بیگریتموه، نموه نمه باران پاراوی ده کات، خوای گهوره ش بینایه بهو کارو کرده وانهی ده یکن.

(٢٦٦) نایا هیچ کس له نیوه حمز ده کات باخیکی هه بیت له دارخورماو چنده ها جۆر رهزه تری پیک هاتبیت و چهند جۆگه روویاریک به ژیر دره خته کانیدا پروات و هه موو جۆره به رووومیکی تیدا بیت بو خواوه نه کهی و خوی دوو چاری پیری بوویت و چهند نموه مندالکی لاوازی هه بیت، که چی له نا کاو گهرد لولیک گرو گهر میه کی به هیزی تیدا بیت و هه لکاته سهری یه کسهر یسو و تیت؟! (نهمه زۆرجیی داخونی گهرانیه چونکه نه خوی له بهر پیری، نه مندالی، له بهر بی هیزی، ناتوان باخه که شاهه دان بکه نه وه)، نا بهو شیوهیه خوا نایه تو به لگه و نیشانه کان ده خاته بهر چاوتان بو

نموهی تیفکرن و بیریکه نموه (خۆتان مایه پوچ و رهنج به خسهار نه کهن).

(٢٦٧) نهی نمونهی باوه پتان هیناوه: بهه خشن له باشتین به روووم و بهرهمیک که به دهستان هیناوه و لهو به رووومانهی که له زهیدا بۆمان ده رهینان و پرواندوومانه، نه کهن نیازی به خشینی شتی ناپوخت و بی که لک بکه و لهو بهه خشن، له کاتیکدا خۆتان نمو جۆره شتانه وهرناگرن و پیتی رازی نابن (نه گهر بتاندیتن) مه گهر چاوی لی بنوقینن و بزائن که خوا دهوله مه ندو بی نیازه و شایستهی سوپاسه (پیتیستی بهه خشینی بی نرخ نیه).

(٢٦٨) (کاتی نیوه له مال و داراییستان ده به خشن) شهیتان به لینی هه ژاری و نه داریتان پی ده دات (ده تانترسینیت به هه ژاری) و فرماتان پی ده دات به گوناوه تاوان و خراپه و نه به خشین، خوای گهوره ش به لینی لیخوش بوونیکی تایبهتی خۆتان پیده دات له گه ل زۆری زۆری و بههره ی فراوانداو خوا فراوانگیرو زانایه.

(٢٦٩) نهوزاته بههر کهس بیهویت و (شایسته بیت) حیکمهت و دانایی پی ده به خشیته و ههر کهس حیکمهتی پی بهه خشریت، نموه بیگومان خیریکی زۆری پیدراوه، جا بیجگه له ژیر و هوشمهنده کان کهسانی تر لهو بههرهیه تیناگهن و پهنا وهرناگرن.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتُبَيْتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِءَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنِصُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

(٢٧٠) هر شتيکتان به خشى بيت يان هر نهزو برپارکتان داييت، نهوه خوا پيى ده زانيت و يو سته مکاران هيچ جوړه پشتيوانيهک نيه (که بيانپاريزي له تولي خوا).

(٢٧١) نه گهر خيرو چاکه و به خشينه کانتان به ناشکرا نه نجام بدهن نهوه شتيکي چاکه، خو نه گهر بيشار نهوه و بيدهن به هه ژاران به نهيني نهوه چاکتره بۆتان، جا (بهو به خشينه) خوا هه نديک له گونا هه کانتان ده سرپته وه و خوا ناگايه بهو کارو کرده وانهي که نه نجامي ده دهن.

(٢٧٢) نهی پيغه مبر ﷺ هيدايت و رينموويي و موسولمان کردني نهوه خه لکه له سر تو نيه (چونکه تو تنها گدياندي په يامه کت له سره) به لام خوا هيدايت و رينموويي هر کسيکي بويت ده کات، (به مرجيک نهوه کسهش رووي دلي بکاته ثيمان) هر خيريکيش نه نجام بدهن، نهوه قازانجه کهي يو خوتانه، نيوه (نهی بروداران) هيچ شتيک نابه خشن مه گهر يو

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لِيُغْنِيَكُمْ وَجْهَ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْأَيْلِ وَالْإِثْمَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

ره زامه ندي خوا نه بيت و هر خيرو چاکه يه کيش نه نجام بدهن پاداشته که يتان ده ستان ده که و تته وه، نهوسا نيوه به هيچ شيوه يهک سته متان لينا کريت.

(٢٧٣) (نهوه جوړه به خشينه نه پيشکesh بکمن) بهو هه ژارانهي له پيناوي خوادا ليبراون و ناتوانن بگهر پين به زه ويدا و بازرگاني و کاسبی بکمن (به هوې خيريک بوونيان به گدياندي په يامي خوا)، نهوه ي نه ياننا سييت، (نهوه هه ژارانه نهوه نده که سايه تي خويان راده گرن و نه فس به رزن)، واده زانيت ده وله مه ندن، تو نهی پيغه مبر ﷺ (يا نهی ثيماندار) به په نگ و پوخسارو سيماياندا ده ياننا سييت، داواناکمن له خه لکي به زور شتي ليبيسه نن و روو گيريان بکمن، هر خيريک نه نجام بدهن نهوه بيگومان خوا زانايه پيى.

(٢٧٤) نهوانه ي مال و سامانيان ده به خشن، به شو و به پوژ، به نهيني و به ناشکرا، نا نهوانه هر پاداشتيان لاي پهروه ردگاريانه، ترس و بيبيان له سر نييه و نهوان خه فته بار نابن (له روژي قيامت و ليپرسينه وه دا).

(٢٧٥) نهوانه ی سوو ده خوڼ، هه لسو کمو ت ناکن و راست نابنه وه (له گژدرا) مه گمر وه ک نهو کسه ی که شهیتان دهستی لیوه شان دبیت (ههر له دنیا دا سروشتی نین، له قیامه تیشدا وه ک شیت ده بن) چونکه نهوانه ده لیس: کرین و فروشتن وه ک سوو وایه (له حالیکدا): خوا کرین و فروشتنی حلال کردوه سووی حرام کردوه، جا نهوی ناموزگاری پهرودر دگاری پیگه شست و وازی هینا، نهوی دهستی کمو توه، بو خو ی، کاری (لی پرسینه وه شی) ده کمو تیه لای خوا، به لام نهوی ده ست بکاتمه وه به سوو خو ری، نا نهوانه جینشینی ناو ناگری دوزه خن و ژبانی هه می شه ی تیادا ده به نه سهر.

(٢٧٦) خوا، سوو، ته فروتونا ده کات و بهر ده کته لی هه لده گری ت، به لام پاداشتی خیر و سامان به خشین بره و پی ده دات و بهر ده کته ی تی ده خات بیتگومان خوا هیچ کافرکی تاوانباری خو شناو ت.

(٢٧٧) به راستی نهوانه ی که باوه ریان هینا وه و کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامدا وه و نوژه کانیا ن

الَّذِينَ يَكُونُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحُو اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

به چاکی به جیه پناوه و زه کاتیا ن داوه، ته نها پاداشتیان لای پهرودر دگاریانه، نهوسا نه ترس و بی میان له سهره، نه غم و به ژاره دهیان گری توه.

(٢٧٨) نهی نهوانه ی باوه رپان هینا وه، پاریزکارو خواناس بن و واز له پاشما وه ی سوو بهینن نه گمر نیماندارن.

(٢٧٩) خو نه گمر وا نه کمن، نهوه جهنگ له گهل خواو پیغه مبه ره کهیدا رابگه یه بن (که سهر نه نجامه که ی زور سامناکه)، خو نه گمر تموبه بکمن و (له سوو خو ری واز بهینن) نهوه ته نها سه رمایه کانتان بو هیه وه ری بگر نه وه، نه ستم ده کمن (له قهرزاره کان)، نه سته متان لی ده کری ت.

(٢٨٠) خو نه گمر قهرزاره که نه دار بوو، نهوه مؤلعتی بدری تا دهرووی لی ده کری توه و ده بییت، خیر کردنتان به قهرزاره که و نازاد کردنی و به خشین، چاکتره بو تان نه گمر ئیه بزائن (چه نه پاداشتی خوایی بی سنوره).

(٢٨١) (خه لکینه) له سزاو تو له ی روژیک بترسن که تیایدا بو لای خوا ده گهرینه وه، له وه ودوا هه موو کهس پاداشتی کارو کرده وه ی خو ی وهرده گری ت و سته میان لی نا کری ت.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمْلِعَ لَهُ فَلْيُمْلِلِ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ رَّضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ
إِحْدَاهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُقُوكُمْ بِكُمْ وَأَتَّقُوا
اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

(٢٨٢) نهی ئەوانەى باوەڕتان هێناوه ئەگەر
قەرزیکتان کرد لە یەکتر تا ماوەیەکی دیاری
کراو، ئەوه بینوسن و با نووسەریک که
دادپەرورەبێت بەراستی و دروستی لە نێوانتاندا
بینوسێت، با هیچ نووسەریک سەرپێچی نەکات
لە نووسین، هەر وەک چۆن خوا قیری کردووه با
بنووسێت، (خۆ ئەگەر کەسیک خۆشەندەوار
نەبێت) ئەوهی که حەقەکی بەسەرەوهیه و
قەرزه‌کی لایه‌ با بەده‌می خۆی (ئەندازەى
قەرزه‌کەى) بە کاتبه‌که‌ بڵێت و له‌ خواى
پەرورەگارى بترسێت و چاوپۆشى له‌ هیچی
نەکات و لێی کەم نەکاتەوه، خۆ ئەگەر ئەوهی
قەرزه‌کەى لەسەر هەلەشه‌ بوو، یا لاواز بوو
(مەدالەیان بەسالاچوو بوو) یا نەیدەتوانی دان
بە حەقەکه‌دا بنێت (کەرولال‌ بوو) با
بەختیوکه‌ر، یا سەرپەرشتیاره‌کەى دادگەرانه‌
حەقیقەت و راستی قەرزه‌کەى بڵێت و با دوو
پیاو له‌ خۆتان شایه‌تى لەسەر (قەرزو مامه‌له‌)
بگرن، ئەگەر دووپیاو دەستنه‌که‌وتن بۆ

شایه‌تى، با پیاویک و دوو ئافره‌ت شایه‌تییه‌که‌ به‌ده‌ن له‌و کەسانه‌ى که‌ رازین به‌ شایه‌تیدانیان، ئەوه‌کو یه‌کیک
له‌ (ئافره‌ته‌کان) بیری به‌چیت، با ئەوى تریان بیری به‌هینیتیه‌وه‌ و شایه‌ته‌کان نابێت که‌ کاتیکیک داواکران خۆ وێڵ
بکەن و ناماده‌ نەبن، بێزار مەبن له‌وه‌ی که‌ (قەرز) بنووسن، کەم بێت یان زۆر و تا ماوه‌ی دیاری کراوی، به‌ روونی
با یاداشت بکړیت، ئەه‌نجامدانی مه‌سه‌له‌ی قەرزتەن به‌و شیوه‌ دادپەرورەرانیه‌ و په‌سه‌ندتره‌ لای خوا (له‌
نەنووسین)، ئەوسا چاکتر ده‌توانن شایه‌تى راگرن و نزیکترین له‌وه‌ی گومان و دوودلی به‌ یه‌کتر نەبن (مافی کەس
تیا نەچیت)، مه‌گەر بازرگانیه‌ک بێت له‌بەر ده‌ستانداو له‌ نێو خۆتاندا بیه‌گیرن و کړین و فروشتن ئەه‌نجام به‌ده‌ن،
ئەوه‌ گوناھتان ناگات که‌ ناینووسن، (چونکه‌ ئاسان نیه‌و مامه‌له‌ دواده‌خات، هه‌تا بۆتان ده‌کړیت) شایه‌ت بگرن
کاتیکیک کړین و فروشتنتان ئەه‌نجامدا و نابێت نووسه‌رو شایه‌ت نازار به‌رێن و بێزار بکړین، خۆ ئەگەر شتی وابکەن
ئەوه‌ به‌راستی مانای وایه‌ ئیوه‌ له‌ چەنده‌ها فرمانبه‌رداری ده‌رچوون، جا له‌ خوا بترسن و خۆ پارێزین و خوا قیری
ئەو شتانه‌تان ده‌کات (که‌ خیری تیا به‌ بۆ دنیاو پاداشتی قیامه‌تى له‌ دوايه‌) و خوا به‌ هه‌موو شتیکیک زانایه‌.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ ۖ
 فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُودِ الَّذِي أَوْثَقَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
 اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
 عِندَ اللَّهِ قَلْبُهُ مُّجْرِمٌ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ ۝
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ
 يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ۝ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ
 وَرُسُلِهِ لَا تَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
 وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ ۝ لَا يُكَلِّفُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا أَوْرَاقَ مَا كَانَتْ عَلَيْنَا مِنَ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
 تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ۚ
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

(۲۸۳) خو ته گمر له سه فردا بوون و
 نو سمر ټکتن ده ست نه کموت، نهوه بار مته کان
 وهرده گیرین (له باتی قهباله و سنده ده که)، خو
 نه گمر له یه کتری دلنیا بوون با نهوه ی به نه مین
 وده سټپاک داده نریت نه مانه ته که ی (قمرزه که)
 بداته نهوه و با له خوی پمرو رد گاری بترسیت،
 نه کمن شایمتی بشار نهوه، نهوه ی شایمتی
 بشار ته نهوه به راستی دلی ژهنگای و
 ناپوخت گونا هبار، خوایش به هه مو نهوه
 کرده وانه ی که ده یکن زانایه.

(۲۸۴) همرچی له ناسمانه کان و همرچی له
 زه ویدا هیه همر خوا خاوه نیانه و نه گمر نهوه ی
 له دل و ده ورتاندا جیگیر بووه، ده ری بخمن،
 یان بیشار نهوه خوا ده باره ی لیتان ده پرستنه وه،
 نهوسا له همر که س بیه ویت خوش ده بیت و
 همر که س بیه ویت سزای ده دات و خوایش به سمر
 هه مو شتیکدا ده سلاتی هیه (نهوه ی چرپه ی
 ده ورو نیه دیت و ده ووات و جیگیر نابیت
 لپرسینه نهوه ی له سمر نیه).

(۲۸۵) پیغه مبرو نیمانداران باوه رپان هیه
 به نهوه ی له لایه ن پمرو رد گاریانه وه هاتوته
 خواره وه، هه مو رپان باوه رپان هیه به خواو
 فرشته کانی و کتبه کانی و پیغه مبره کانی
 (ده لټین) هیچ جوړه جیا وازیه ک ناکه ی له

نیوان هیچ پیغه مبره ی له پیغه مبره کانی خوادا (له باوه رپا)، هه ورو ها وتیان: گوپرایمل و ملکه چین (بو
 به دیه پنه رمان) پمرو رد گارا لیخوش بوونی تو مان ده ویت و سمر نه نجام همر بو لای تویه گمرانه وه.

(۲۸۶) خوی گه ورو دگارا سمر هیچ که سټک مه گمر به قه ده ر توانایی خو ی نه بیت، همر کاریکی چاک
 نه نجام بدات قازانجی ته نها بو خو یته ی و همر خراپه یه کی کرد بیت ته نها یه خه ی خو ی ده گرت و له سمر خو یته ی
 (همر بویه نیمانداران ده لټین): پمرو رد گارا! لیمان مه گره نه گمر فمرو شیمان به سمر دات هات یان گونا هو هه لیه کمان
 له ده ست قهوما، پمرو رد گارا! هرکی سخت و کاری گران مه ده به سمر ماندا وه کو نهوه ی داو ته به سمر نه وانه ی پیش
 نیمه دا، پمرو رد گارا! هرکیک مه ده به سمر ماندا له توانا ماندا نه بیت، تروشی به لاو ناخوشیه کمان مه که تواناو
 هیزو هه ناومان لی بپریت، گونا هانمان بسړه وه و چا ووشی بکه له هه لمو تا وانه کانمان و دای پو شه، (داواکارین)
 به زه بیت پیتموه پیاماندا، ره حمان پی بکه، همر تو پشت و په ناو یاریده ده ری نیمه ییت، جا بویه داوا ده کمن
 سمر مان بخه ییت به سمر قهومی کافرو خوانه ناساندا، (نا بهو شپوه یه پمرو رد گاری مه زن فیری نزای ریک و پیکمان
 ده کات، نومیده که لیتمان وهر بگریته) کاتیک نایه ی (۲۸۴) دابه زیووه هاوه لانی پیغه مبره ﷺ سه غلته بوون و
 چوون بو خر مته ی.. نه ویش فمرو ویه تی: بلټین گوپرایمل و ملکه چین.. نینجا خوی گه ورو نایه ی (۲۸۵، ۲۸۶) ی
 دابه زانده بو دلدا نه ویه یان).

سوره تی (آل عمران)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده.
 (۲) خوا زاتیکه جگه نمو هیچ خویسه کی تر
 نیسه شایمنی پهرستن بیت و نمو هه میشه
 زیندوه و راگرو سهرپهرشتیاری هه موو
 دروستکراوه کانیته تی.

(۳) نهی پیغه مبر ﷺ خوا قورنانی بۆ تو
 به راست و دروست (به چهند قوناغیک)
 دابمزاندوه، به راست دانمری سمرجه م کتیه
 پیشووه کانی پیش خویه تی (پیش ده ستکاری
 کردنیان)، ههروه ها تهوراتی بۆ (موسا) و
 نینجیلی بۆ (عیسا) رهوانه کردوه له پیش
 قورناندا ...

(۴) له کاتیکدا هیدایهت و رینمووی به خشی
 خه لکی بوون، ههروه ها جیاکمره وهی حق و
 بهتالی نارد خواره وه (که قورنانه)، بیگومان
 نهوانی بروایان نهینا به نایاته کانی خوا، بۆ
 نهوان سزایه کی سهخت (له دواپوژدا) هیه،
 بیگومان خوی گهوره بالادهستمو خاوهنی تۆلهو
 سزایه (له بی باوه پان).

(۵) بیگومان هیچ شتیک له خوا وون ناییت
 نه له زهوی و نه له ناسماندا.

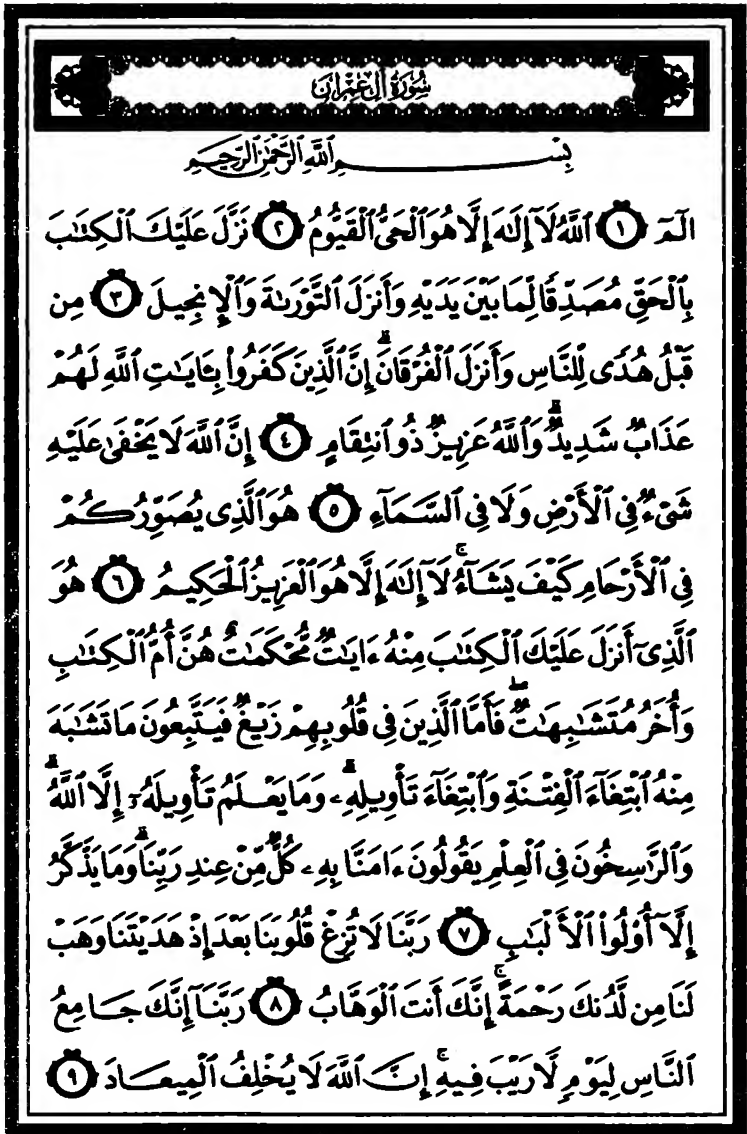
(۶) نمو خویه زاتیکه نه خشی رووخسارتان له
 مندالده کاند ده کیشیت چۆن بیمویت، هیچ

پهرستراویکی به راست نیسه جگه لهو خویه و نمو زاته بالادهست و دانا و کاربه جیه.

(۷) نمو خویه زاتیکه که قورنانی بۆ سمر تو (نهی محمد ﷺ) نارد خواره وه، به شیک له نایه ته کانی دامهزراو و
 پایه دارو روون وناشکران، نهوانه بنچینمو بناغهی قورنانه کمن و هندیکی تریشی واتای جوراوجور هه لده گرن و به
 ناسانی نازانرین، جا نهوانی که له دلیاندا لاری ولادان هیه، حمز له حق و راستی ناکمن، نهوانه شوینی نمو
 نایه تانه ده کمن که مانای جوراوجور و فراوانیان هیه، بۆ نهوی فیتنه و ناشوب و ناکوکی و دووبهره کی دروست
 بکمن، یان بۆ نهوی لیکدانه وهی هه لهی بۆ هه لبهستن، له حالیکدا که لیکدانه وهی نمو جوره نایه تانه همر خوا خوی
 به تهواری دهیزانیت، جا نمو که سانهی که له زانستدا رۆچوون ده لئین: نیمه باوه پری دامهزراومان به همر هه موو (نمو
 نایه تانه) هیه که له لایمن پهروه دگارمانه وهی و فرمایشی نمو، (له راستیدا) بیجگه له خاوهن بیر و ژیره کان
 یاداوهری وهرناگرن و بیرناکه نهوه (له قورنانه).

(۸) (نهوانه ده لئین) پهروه دگارا.. دواي نهوی که هیدایهت و رینموویست کردین، دله کانمان لامهده له ریگی
 راست و له ره حمت و به خشی تایه تی خۆت به هره وه رمان بکه، چونکه به راستی تۆ به خشنده و به خشینمری.

(۹) پهروه دگارا به راستی تۆ کوکمره وهی هه موو خه لکیت له رۆژیکدا که هیچ گومانی تیدانیه، بیگومان خوا
 (زاتیک نیه) که به لئینی خۆی نه باته سمر .....

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّبَ آلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتْغْلُبُونَ
 وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُنْسَىٰ أَلْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
 لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْأَمِينُ وَاللَّهُ
 يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
 الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
 وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
 وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتْنَعُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
 أُوتِيتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
 تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

(۱۰) (لهو روزه‌دا) به‌راستی نه‌وانه‌ی که بلی
 باوهرن همرگیز مال و مندالیان هیچ جور
 به‌رگریه‌کیان لی ناکهن له سزای خوا، نا نه‌وانه
 سووته‌مه‌نی ناگری دوزه‌خن.

(۱۱) نه‌وانه داب و نه‌ریتیان وه‌کو داب و نه‌ریتی
 داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون و نه‌وانه‌ی که پیشیان
 هاتون وایه، نایدت و موعجیزه‌کانی نیمه‌یان
 به‌درؤ دانا، خوایش نه‌وانی به‌هوی گونا‌هو
 تاوانیان‌موه به‌توندی سزادا و گرفتاری کردن و خوا
 توله‌سینه‌ریکی به‌هیز و به‌زه‌بره.

(۱۲) (نه‌ی محمد ﷺ) بلی به‌وانه‌ی که بروایان
 نه‌هیناوه: سه‌رنه‌نجام تیکده‌شکین و ژیرده‌ست
 ده‌خرین (له دنیا‌دا، له رژی دوایشدا) کو
 ده‌کرانه‌موه و راپیچ ده‌کرین بو ناو دوزه‌خ که
 ناخوشترین جیگه‌یه.

(۱۳) (نه‌ی محمد ﷺ) به‌و خه‌لکه بلی
 بیگومان لهو دوو ده‌سته‌یه‌ی که له (جه‌نگی
 به‌دردا) روو به‌رووی یه‌کتر وه‌ستان نیشانه‌و
 په‌ندیکی گه‌وره بوو بوتان، ده‌سته‌یه‌کیان له
 پیناوی خوادا ده‌جه‌نگان، ده‌سته‌که‌ی تریان
 بی‌باوه‌ر بوون، نیمانداران له‌بر چاوی نه‌واندا دوو

نه‌وه‌نده‌یان ده‌وانده (له نه‌یدانی جه‌نگدا به‌چاوی بینایی و بینین)، (خوا فریشته‌یسی دابه‌زاند بو یارمه‌تی نیمانداران)،
 خوا پشتگیری (هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک) و هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت ده‌یکات، به‌راستی نا لهو یارمه‌تیه‌دا په‌ند و ناموزگاری هه‌یه بو
 نه‌وانه‌ی که بینایی خویان به‌کارده‌هینن و به‌وردیی بیرده‌که‌نه‌وه (که چون کومه‌لیکی کهم زال بوون به‌سه‌ر کومه‌لیکی
 زوردا).

(۱۴) ناره‌زووی نافره‌ت و بوونی نه‌وه‌ی تیرینه و خاوه‌نیتی نالتون و زیرو زیووی زورو زه‌به‌نده و نه‌سپی چاک و ره‌سهن
 و (هوکانی هاتووچو) هه‌روه‌ها مالآت و زه‌وی و زاری کشتوکال بو خه‌لکی رازینراوه‌ته‌وه، نه‌وانه هه‌مووی نازو نیعه‌تی
 ژبانی دنیان، خوایش (بو چاکان) شوینی گه‌رانه‌وه‌ی رازاوه‌و خوشی لای خوی ناماده کردوه (که به‌هه‌شته).

(۱۵) (نه‌ی محمد ﷺ) به‌و خه‌لکه بلی: نایا هه‌والی چاکتر لهو نازو نیعه‌تانه‌تان پی رابگه‌یه‌نم؟!
 (نه‌ویش نه‌مه‌یه که): بو نه‌وانه‌ی پاریزکارو خواناسن، لای په‌روه‌ردگاریان باخه‌کانی به‌هه‌شت ناماده‌یه بزبان که:
 چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌روات، هاوپی له‌گه‌ل ژبانی نه‌ب‌راوه له‌گه‌ل هاوسه‌رانی
 پاکیزه‌دا و به‌ده‌م هه‌ست کردنی به‌رده‌وام به‌ره‌زامه‌ندیی په‌روه‌ردگاری نازیز، بیگومان نه‌و خوایه بینایه به‌به‌نده‌کانی.

(۱۶) نهوانی که ده لاین: پمرو ردگارا، بمراستی نیمه نیمان و باوه پمان هیناوه، ده له گوناوه کانمان خوش ببه و له ناگری دوزه خ بمانپارزه.

(۱۷) (جا نهو نیماندارانه، نه مه سیفه تیانه) خوگرو نارامگرن (له بمرامبمر ناسور و ناخوشیه کانی ژیانموه)، راستگوو خواپمرستن، مال و سامان دبه خشن و، له بمره بمریانه کاند داوای لیخوشبون (له پمرو ردگاریان ده کمن چونکه واهه ست ده کمن که وه ک پیوست خواپمرستیان نه کردوه).

(۱۸) خوی گه وړه (له ریگهی دروست کراوانیموه، که هه مووی نیشانه ی ده سه لاتی ده نوینیت) خوی شایه تی داوه و ده ریخستوه و سه لماندویه تی که بمراستی جگه لهو هیج خویبه کی تر نی به که شایانی پمرستن بیت، هه وړه ها فرشته کان و خاوه ن زانسته کانیش (له پیغه مبران و زانایان) که بمریگه یه کی راست و دروست ده یسه لمینن خوا هه میسه داد پمرو وړی ره هایه و جگه له وزاته خویبه کی تر نیه و نهو خویبه کی بالاده ست و دانایه.

(۱۹) بمراستی دین و ناینی په سه ند لای خوا تنه نا ناینی نیسلامه، نهوانه ش که کتیبه

(ناسمانیه کانیان) دراوه تی، جیاوازیان له نیواندا په یدا نه بووه مه گمر له دوی نه وې زانستی و زانیاری ته وایان بو هاتوه (ده باره ی راستی محمد و نیسلام)، نه مه ش به وې دنیا پمرستی و هه سوودی و ستم کردنیان له نیو خویان (چونکه رازی نه بوون به پیغه مبریک له غمیری خویان)، جا نه وې باوه وړی به فرمان و نایه ته کانی خوا نه بیت، نه وې بیگومان خوا به خیرایی حسابی خوی ده کات له گه لیاندا (هه زو به دوزه خیان ده گه یه نیت).

(۲۰) خو نه گمر موجد له و گفتوگو ی سه ختیان له گه لدا کردیت، نه ی محمد ﷺ توش بلای: من و نهوانی که شوینم که وتوون روومان کردو ته خواو تنه نا ملکه چی نه وین، بهوانی که کتیبیان پیدراوه و نهوانه ش نه خوینده وارن له (موشریکانی عه رب) بلای: نایا نیوه ته سلیم بوون به خواو موسولمان بوون؟ خو نه گمر ته سلیم بوون، نه وې مانای وایه به راستی نه وې هیادیه تیان و هه رگرتوه، خو نه گمر پشت هه لکه ن و باوه پنه هیینن، نه وې تنه نا گه یاندنی په یامه که له سه رتویه، خوی گه وړه ش بینایه به یه نده کانی.

(۲۱) بمراستی نهوانی باوه نا هیینن به نایه ت و فرمانه کانی خوا و پیغه مبرانیش به بی هیج حه قتی که ده کوژن و نهو خه لکانه ش ده کوژن که فرمان به داد پمرو وړی ده دن، که واته مژده ی سزایه کی پر نیشیان پی بده !!

(۲۲) نا نهوانه که سانیکن کرده و کانیان پوچ بو ته و له دنیا و قیامه تدا، که سیش نیه پشتیوانی له وان بکات.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنِّسَاءً اَمْكَافَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ اَنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰئِكَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ اللَّهِ اِلَّا سَلَمٌ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ اَلْعِلْمُ بَفَيَّا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ يَتَّخِذْ اَللَّهُ فَاِتٍۭ لَّهٗ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ اَسَلْتُ وَجْهَیْ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِیْ فَقُلْ لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيِّنَ ؕ اَسَلَمْتُمْ فَاِنْ اَسَلَمُوْا فَقَدْ اَهْتَدَوْا وَاِنْ قَوْلُوْا فَاِنَّمَا عَلَیْكَ الْبَلٰغُ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعٰبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ يَتَّخِذُ اَللّٰهُ وَيَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الْبٰعِثَةَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَآمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِی الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ مِّنْ نَّصْرِیْ ﴿٢٢﴾

(۲۴) بۆيەش (واده‌کەن) چونکە بەراستی ئەوان
دیوانووت: ھەرگیز شاگری دۆزەخ چەند رۆژێکی
کەم نەبێت بەر لەشمان ناکەوێت و ئەوێ لە
نایە کەیاندا بۆ خۆیان ھەلبەستبوو، سەری لێ
شێواندن و تەفرەیی دان.

(۲۵) ناخو ځایان چوڼ بیت کاتۍ لهو روژدهدا
کویان ده کهینموه که هیچ گومانیک له هاتنیدا
نیه و هممو کهس پاداشتی کارو کرده و هی خوی
پیده دریت، له کاتیکدا نهوان سته میان لینا کریت

(۲۶) (نهی پیغمبر ﷺ، نهی ایماندار) بلی: خواجه تو خاوه‌نی هه‌موو شتیکیت، ده‌سه‌لات ده‌به‌خشیت به‌هر که‌سیک بت‌مویت و ده‌سه‌لات و ده‌د‌گریته‌وه له‌هر که‌سیک بت‌مویت هه‌ر که‌س بت‌مویت بالاده‌ستی ده‌که‌یت، هه‌ر که‌سیکیش بت‌مویت زه‌لیل و بی‌ده‌سه‌لات و ژێرده‌ستی

دهكيت، هدرچی خیر هدییه هدر به دهست تویه، بیگومان تو دهسه لاتداری بسمهر هه موو شتیکیدا.

(۲۷) شو تیهه لگیشی روژ ده کیت، روژ تیهه لگیشی شو ده کیت، زیندو له مردو ده ردینیت، مردو له زیندو ده ردینیت، رزق و روژی بی حساب و بی شومار دهبه خشیت به هرکس بتمویت (کاره کانت هر هه مووی پر له هیکمهت و دانایی، بهنده کانت سهرسام و سهر سوورماوون له که مالی تو).

(۲۸) نایب نیمانداران، کافران بکه‌نه پشت و په‌ناو یارو یاه‌وری خۆیان له‌جیاتى نیمانداران، نه‌وه‌ی کارى وا بکات، شوکاره‌ی ده‌بسته هۆى نه‌وه‌ی هیچ په‌یوه‌ندییه‌کى نیمانیى به‌خواوه نه‌می‌نیت، مه‌گهر له‌بهر نه‌وه‌ی خۆتان به‌بیگومان له‌شهربان بپاریزن و قوتارین (نه‌ویش به‌وه‌ی به‌ده‌م رازیان بکهن، نه‌ک به‌دل و کرده‌وه)، خوای گموره‌ش بیدارتان ده‌کاتمه‌وه به‌سیفه‌تى تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خۆى ده‌تانترسینیت (تا کارى نا‌په‌واى وانه‌کهن)، سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆلای خوايه.

(۲۹) پٺيان ٻلي: نه گهر نهوهي له سينه تاندا جيگيره بيشار نهوه يا خود ناشکراي بکهن، نهوه خوا پٺي ده زانيت، هدر چش له ناسانه کان و زه ويدا هديه هدر پٺي ده زانيت و خوا ده سه لاتي به سهر هم مو شت کدا هديه.

الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمُتَكَ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّمْ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْهُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
 مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
 مَن تَشَاءُ يُبَدِّلُ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَخَذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَاتِلُوا وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُتْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَسْلُمَ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

(۳۰) رۆژیک دیت همه موکس، کارو کرده کانی خوی ده بینیت ناماده کراون به خیرو شهریهوه، تاوانبار ثاوات ده خوازیت که له نیوان خوی و کردهوه خراپه کانیدا مهوایه کی دورو دریز هه بویه، خوی گمورهش بیدارتان ده کاتمه به سیفته تی تولسه ندنوهی خوی ده تانترسینیت (لهوهی که کاری نارهوا بکن) و خوا بهسوز و به بهزییه بو نمو بهندانسی (که بهم ناگاداریانه دلیان راده چله کیت پیش هاتنی نمو رۆزه).

(۳۱) (نهی پیغه مبهی به نیمانداران) بلی: نه گهر نیوه خواتان خوش دهویت ده شوتنی من بکهون و له فرمانی من ده ره چن، نهوکاته خوایش نیوهی خوش دهویت و له گوناوه هه له کانیشتان خوش ده بیت، نمو خواجه لیخوشبوو و میهره بانه.

(۳۲) (دووباره) پیمان بلی: فرمانبهرداری خواو پیغه مبهی بن، خو نه گهر سه ریچی بکهون و پشتی تییکه نهوه دلیابن خوا بی باوه رانی خوش ناویت. (۳۳) بهراستی خوا نادم و نوح و نهوه کانی نیبراهیم و نهوه کانی عیمانی هه لباردوهو ریزی داوون به سهر خه لکی هه موو جیهاندا.

(۳۴) نهوانه نهویه کن بهک ره چهلکن، هه ندیکیان له هه ندیکی تریان بوون، خوا خوی بیسهرو زانایه (چاک ده یزانی که شایستهن بو نمو کاره پیروزه).

(۳۵) (به یاد بینه) کاتیک هاوسه ری عیمانی وتی: پهروه دگارا! بهراستی من بپارم داوهو نه زرم کردوه نمو مندالهی له سکمدایه نازاد کراویت له هه موو نه رک و نیش و کاتیک (تا ههر له خزمه تی بیت المقدس دا بیت) ده توش لیم وه ریگه، چونکه بهراستی تو خواجه کی بیسهرو زانایت.

(۳۶) به لام کاتیک منداله که ی سو (به دلشکاریهوه) وتی: پهروه دگارا خۆمن کچم سو، بیگومان خوا خوی چاک ده زانیت که چی بووه، (خو ناشکرایه) کوپش وه کو کچ نی به (له گه لی رووهوه و هه ری که نه رک و فرمانی خوی هیه، نهوهی به نافرته ده کریت به پیاو ناکریت، به پیچسوانه شهوه، ژن و پسیاو تهواوکاری به کترن و هیه چیان لای خوا کم ریزین نه رکی خزمه تکاری بیت المقدسیش بهو ناکریت)، منیش بهراستی ناوم نا مه ریهم و من نه یپاریزم به تو خوی و وه چه که ی له شهیتانی ره جم کراو.

(۳۷) ئینجا پهروه دگاری به شیوه کی جوان و په سهند مه ریهمی وه رگرت، زور به جوانی پتی گه یاند، زه که ریای کرده ماموستاو سه ره رشتی (که هه خزم و هه پیغه مبهی بوو، تا به چاک دینداری قیر بکات، پاشان که مه ریهم گموره بوو) هه رکاتیک زه که ریای ده چوو بو سهردانی له شوتنی خوا بهرسته کییدا ده بیینی رزق و رۆزی و نازو نیعمه تی جوراوجوری لایه، زه که ریای: وتی نهی مه ریهم نهه هه موو رزق و رۆزی بهت له کو ی بوو؟!، مه ریهم له وه لامیدا وتی: نهوه له لایه ن خواوهیه، نمو بزم ده نیریت، بهراستی خوا به ههر کهس به یهویت رزق و رۆزی بی سنووو بی هوکار ده به خشتیت.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزًا قَالِ يَا يَمْرُؤُ أَيُّ لَبِّ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

(۳۸) نا لهو کات و شویندها، زه کمریا هانا و نژای بۆ پهروردگاری لی بهرز بۆوه و وتی: پهروردگارا نهوهی چاک و پاکم پی بیه خشه، بهراستی تو بیسهری دوعا و نژایت.

(۳۹) جا یه کسهر فریشته جبرئیل بانگی کرد له کاتیکدا زه کمریا له محرابه کهدا وهستا بسو، نوژی ده کرد، (وتی) بهراستی خوی گهوره مژدهت ده داتی به به خشینی کوپک ناوی به حیایه، بهراستدانهری فرمانی تایبهتی خویسه و گهوره و ریزداره و خواریزه له گوناهان و پیغه مبهرتکه له چاکان.

(۴۰) زه کمریا وتی: پهروردگارا! ناخو چۆن مندالم پی ده به خشیت خو من پیری تهنگی پی هه لچنیووم، هاوسهره کهشم سکت ناکات، خوی گهورهش فهرمووی: کاری خوا ههر ناویه و ههر چیه کی بویت، ده یکت.

(۴۱) ئینجا زه کمریا وتی: پهروردگارا نیشانه یه کم بۆ دیاری بکه تا دلنایم که خیزانم سکی بووه، خوی گهوره فهرمووی: نیشانه کهت نهویه که توانای قسه کردنت تا سی رۆژ له گهل

هَذَا لَكَ دَعَاكَ رَبُّكَ فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يُفَعِّلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيٓ ءَايَةً قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبِيَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْمُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اَسْمُ الْمَسِيْحِ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

خه لکیدا ناییت (زمانت ده به سرت) مه گهر به نیشارهت و ناماره نهییت، تۆش زۆر یادی پهروردگارت و تهسیحات و ستایشی بکه به تایبهتی له ده مه و ئیواره و بهر به یاندا.

(۴۲) (ههروه ها یادیان بهینه کاتیک) جبرئیلی فریشته وتی: نهی مهریم بهراستی خوا تۆی هه لباردوه و خاوین و پاکیزه ی کردویت، هه لی بۆاردویت و ریزی داویت به سهر هه مو نافره تانی جیهاندا.

(۴۳) نهی مهریم ملکه چ و فرمان بهرداری پهروردگارت به، سوژده و کړنووشی بۆ بیه له گهل کړنووش بهراندا.

(۴۴) نهوشتانه ی باسکران چهند هه والیک بوون له غه یبه وه، نیمه له پښگه ی (وه چی) و سروشه وه به تۆی ده گه یه نین، خو تو (نه ی محمد ﷺ) له وی نه بوویت کاتیک پښوسه کانیان هه لئه دایه (ئاوه وه، پښوسی کی سهرکوت و ناو نه یبرد) نهو هیان مهریم پهروره ده بکات، تو له ویش نه بوویت کاتیک کیشه یان هه بوو (له سهر نهوه ی کی به خوی بکات).

(۴۵) (ههروه ها یادیان بهینه) کاتیک فریشته که به مهریم وتی: نهی مهریم بهراستی خوا مژدهت ده داتی: به وشه یه کی خۆی (که فرمانی - کن فیکون - ه، رۆله یه کت پی بیه خشیت) که ناوی (المسیح) ه، عیسای کوپی مهریمه، که پیاو ماقوول و پایه بهرزه له دنیا، له قیامه تیشدا له دهسته ی نزیکانه (له نیمه وه).

(۴۶) جا عیسا له پیشکه داو به گوره ییش
قسه ده کات بو خه لکی، له پیاو چا کانیسه.

(۴۷) نهوسا مه ریم وتی: پوره ردگارا، جا چوڼ
من مندا لم ده بیت: خو کس تو خنم نه کهوتووه،
(جویره نیل فرموی): ویست و فرمانی خوا
هر وایه و چی بویت، دروستی ده کات، هر
کاتیک شتیکی بویت تنها پی پی بلی به،
ده سته چی ده بیت.

(۴۸) هر وایه خوا ی گوره فی ری کتیب و
نوسین و دانایی و تورات و نیجیلی ده کات.
(۴۹) (له شاینده دا رایده گیه نیت) به نهوی
نیسرائیل که من پیغه مبریکم، بو لای شیوه
ره وانه کراوم، به لگه و نیشانه یه کیشم پی به له
لایمن پوره ردگارتانه وه، (نهویش نه میده که):
من له قور شیوه ی بالنده تان بو دروست ده کهم،
نینجا فوی پیدا ده کهم، به فرمانی خوا یه کسر،
ده بیت بالنده یه کی زیندو و کویری زکماک و
نه خوشی به له کی چاک ده که موه به ویستی خوا

و مردو و انیش زیندو ده که موه به فرمانی خوا و هوآلی شو شتانه ی که ده یخوڼ و هلی ده گرن له مال ه کانتاندا
پیتان راده گینم، به راستی لهو شتانه دا به لگو نیشانه همیه بو تان نه گمر نیماندارن.

(۵۰) هر وایه به راستدانه ری شو توراتم که له بر ده ستمدایه، هاتووم بو نهوی هندی که لهو شتانه ی له سمرتان
حه رامکراوه (به فرمانی خوا) حه لالی بکه م و به لگه شم بو هیان و له لایمن پوره ردگارتانه وه (له سمر راستی
پیغه مبرایه تیم) که واته له خوا بترسن و فرمانبرداری من بن و به قسم بکن.

(۵۱) به راستی هر خوا پوره ردگاری منیش و شیوه شه، که واته تنها شو به رستن و ملکه چی نهو بن،
نه میده ربازی راست و دروست.

(۵۲) جا کاتیک عیسا هستی به کوفرو بی دینی نه وانه کرد وتی: کی پشتیوانمه بو لای خوا، (کی دیت تا
پیگمو به رنامه ی خوا، بگه نین)، هواریه کان وتیان: نیمه ی پشتیوانانی دین و ثانی خوا، باوهری ته و اومان بهو
خوایه هیناوه، تو ش شایه تی بده که به راستی نیمه موسلمان و ملکه چ و فرمانبردارین.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
أَنِّي أَخْلَقُ لَكُم مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُخْرِى الْمَوْتِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَكُونُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ
فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُم إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُم
بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ ﴿٥٢﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْقُطْ
إِلَى مَوْطِئِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأَعَذَ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّصِيرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
مِثْلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

(۵۳) (ئەوسا وتیان): پەرۆەردگارا ئیمە باوەرمان هیناو، بەهوی داتبەزاندوو و رەوانەت کەردوو، شۆینکەوتە پیغەمبەرە کەشتین، دە تۆیش لە ریزی شایەتەکانی (گەیانندی بەرنامە کەتدا) تۆمارمان بکە.

(۵۴) (بەلام دوژمنانی خوا) پیلانیان گێرا، خواش پیلانەکانی پووچ کردنەو، چونکە خوا چاکترین و بەدەسەلاترین زاتیکە لە هەلۆەشاندنی نەخشە و پیلانی دوژمنانیدا.

(۵۵) (بەبیادیان بەینە) کاتیەک خوا فەرمووی: ئەمە عیسا من (بەشیوەیهکی ئاسایی) تۆ دەمرێنم پاشان تۆ پایەدارو بەرزو بڵند دەکەمەو لە خۆم، لە دەستی ناپاکی ئەوانە کەبێ باوەرێن رزگارت دەکەم و پاک راتدەگرم و بەرزویی و بڵندی دەبەخشم بەوانە کە شۆینکەوتە تۆن بەسەر کافراندە هەتا رۆژی قیامەت، لەو هەواداش گەرانەو تان هەر بۆلای منە، ئەوسا دادوهریی و فەرمانپەرەویی دادپەرۆرانە دەکەم لە ئیوانتاندە لەو شتانەدا کە کێشەتان لەسەری هەبوو و راتان دەربارەری جیاواز بوو.

(۵۶) جا ئەوانە بێ باوەر بوون سزای توند و تیژیان دەدەم لە دنیا (بە شکستی و سەرشۆریان)، لە قیامەتیشدا (بە ژیانی سەختی

ناو دۆزەخ)، جا لەوێ کەسیان دەست ناکەوێت کە یاریدە دەرو پشتیوانیان بێت (لە سزای من بیانپارێزێت).

(۵۷) ئەوانەش کە باوەرپیان هیناو (بە ئایینی نیسلام) و کارو کردوو چاکەکانیان ئەنجام داو، ئەو خوا بە تەواوی پاداشتیان دەداتەو، بەراستی خوا ستمەکارانی خۆشناوێت.

(۵۸) ئەو هەوال و بەسەرھاتانە کە بەسەرتدا دەیخوێنەو (ئەمە محەمەد ﷺ) لە ئایەتەکانی خوا و لە یادو باسە پێدانا یەکانە.

(۵۹) بەراستی نمونەیی دروست بوونی عیسا لەلایەن خواوە؛ وەک نمونەیی ئادەم وایە کە لە خاک دروستی کرد و لەو هەوادا فەرمانی داو پێی وت: بێه (بە ئینسان) تۆیش بو، (عیسا دایکی هەبوو، ئادەم دایک و باوکیشی نەبوو).

(۶۰) حەقیقەت و راستی هەر ئەوێ لەلایەن پەرۆەردگارتەوێه، کەواتە نەکەیت بچیتە ریزی ئەوانە کە گومان کارکردی هەیه لەسەریان.

(۶۱) (دوا ئەوێ کە هەموو ئەو راستیانەت پێگەیش دەربارە عیسا)، جا ئەگەر کەسانێک هەر موجدە لەیان کردوو لەسەری رۆشتن و شتی ناپەرەویان دەربارە عیسا وت، تۆیش پێیان بێ: وەرێ با کورانی ئیمە و کورانی ئیو، ئاوەرەتانی ئیمە و ئاوەرەتانی ئیو، خۆمان و خۆشتان بانگ بکەین و نامادەبین (لە شۆینکی تاییەتدا)، پاشان لە خوا بپارێنەو و ئینجا داوا بکەین نەفرین و لەعنەتی خوا دا باریتە سەر درۆزەکان.

(۶۲) بهراستی هر نه‌میه به‌سرهاتی راست و دروست (دەرباره‌ی عیسا و دایکی)، هیچ خوابه‌ک نیه جگه له (الله)، بیگومان نهو (الله) به هر خۆی بالاده‌ست و دانایه.

(۶۳) (له‌گه‌ل) نه‌م هه‌موو به‌لگه و راستانه‌دا) نه‌گه‌ر هر روویان و هر‌گه‌راو پشتیان تیکرد (نه‌وه بزانه نه‌وانه راستی‌خو‌ازنین)، خوابش زانوا نا‌گایه به‌وانه‌ی که تۆوی تاوان و خراپه ده‌چنین.

(۶۴) (نه‌ی محمد ﷺ) بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی کتیب‌تان بۆ ره‌وانه‌کراوه وهرن به‌ده‌م بانگه‌واز و به‌رنامه‌یه‌که‌وه که هاویه‌ش و هاوسه‌نگه له نیوان نیمه‌ش و نیوه‌شدا (نه‌ویش نه‌میه): جگه له (الله) که‌سی تر نه‌په‌رستین، هیچ جزره هاوه‌لیکی بۆ پرپار نه‌ده‌ین، هیچ لایه‌کمان لاکه‌ی ترمان (به‌په‌رۆز و فرمانه‌وا دانه‌نیتین) له‌جیاته‌ی نه‌و زاته و نه‌په‌رستین (خۆ نه‌گه‌ر له‌م بانگه‌وازه‌دا) سه‌رپه‌چیان کردو گو‌تیان پینه‌دا، نه‌وه پتیان بلی: که نیوه به‌شایه‌ت بن که نیمه موسلمانین و ملکه‌چی فرمانی په‌روه‌ردگارین.

(۶۵) نه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان، نیوه بۆ له ئیبراهیم ده‌وتین و (هه‌ریه‌که‌تان واداده‌نیت که له‌سه‌ر ئاینی نه‌وه) خۆ ته‌ورات و ئینجیل دواي نه‌و ره‌وانه‌کراون، نه‌وه بۆ عه‌قل و ژیریتان ناخه‌نه‌کارو تاکه‌ی ژیرنابن!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾
قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا نَجِيلٌ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ؕ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٰئُنْتَ هَٰؤُلَاءِ حَجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِبْرَاهِيمَ
لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يٰٓأَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

(۶۶) نه‌وه نیوه‌ن موجد له‌و باس وخواستان له‌سه‌ر نه‌و شتانه ده‌کرد که زانیاریتان ده‌رباره‌ی هه‌بوو.. که‌وا‌بوو بۆچی ده‌م له‌و شتانه‌شه‌وه ده‌ده‌ن که هیچ زانیاریتان ده‌رباره‌ی نی‌یه؟ دیاره هر خوا نه‌و شتانه ده‌زانی‌ت، نیوه نایزان.

(۶۷) (ناشکرایه) که ئیبراهیم نه جووله‌که‌ بووه و نه‌گا‌ور، به‌ل‌کو ملکه‌ج و فرمانه‌به‌ردارو موسلمان بووه و له ده‌سته‌ی موشریک و هاوه‌ل‌گه‌ران نه‌بووه.

(۶۸) نزیکترین که‌س له ئیبراهیمه‌وه: نه‌و که‌سانه‌ن که له سه‌رده‌می خۆیدا شو‌ینی که‌وت‌بوون، هه‌روه‌ها نه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ش ﷺ و نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه (به پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمد و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌گه‌ستی علیهم السلام)، بیگومان خوا یارو یاوه‌رو پشتگیری ئیماندارانه.

(۶۹) ده‌سته‌یه‌ک له‌خاوه‌ن کتیبه‌کان نا‌واته‌خ‌وا‌زن و (له هه‌ول‌دان) که گو‌مه‌راتان بکه‌ن، له‌کاتیک‌دا نه‌وانه هر خۆیان گو‌مه‌را ده‌که‌ن و هه‌سته‌شی پیناکه‌ن و (خۆیان ده‌خه‌له‌تینن).

(۷۰) نه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان بۆ په‌رواتان نی‌یه به‌نایه‌ته‌کانی خوا (که هه‌مووی به‌ل‌گه‌ن له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد ﷺ) له‌کاتیک‌دا نیوه به‌ناشکرا (نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌و) ده‌بینن (له کتیبه‌کانتاندا).

(۷۱) نهی خواهن کتیبه‌کان بزچی به‌رگی به‌تال و ناحه‌قی ده‌کهن به‌بهری حق و راستیداو حق و راستی ده‌شارنه‌وه، له‌کاتیکدا خوتان چاک ده‌زانن (که‌حق و راستی کامه‌یه).

(۷۲) ده‌سته‌یه‌ک له‌خواهن کتیبه‌کان (جووه‌کان) وتیان به‌تاقمیکیان: نیه له سه‌ره‌تای رۆژدا (به‌درۆه) تیمان و باوهر به‌ئین به‌و (قورنانه‌ی) بۆ نیمانداران ره‌وانه کراوه، به‌لام له‌کۆتایی رۆژداو ده‌مه‌و نیه‌واره په‌شیمان بینه‌وه (تا دوودلی و گومانیان تیدا دروست ببیت) بۆ نه‌وه‌ی پاشگه‌ز بینه‌وه.

(۷۳) (همروه‌ها ده‌ئین): بپروا مکه‌ن و متمانه مکه‌ن به‌کس جگه به‌وکه‌سانه‌ی که شۆنی ناینی نیه که‌وتوون! (نه‌ی محمد ﷺ پێیان) بلی: که به‌راستی هه‌ر هیدایه‌ت و رینمووی خوایی هیدایه‌ت و رینمووی به، (که‌چی جووه‌کان به‌یه‌کتر ده‌ئین): دان به‌وه‌دا مه‌ئین که‌کس وه‌کو نیه‌وی پێبه‌خشراره، باسی (ته‌ورات و دواه‌مین پێغه‌مبه‌ریش مکه‌ن)!! تا لای په‌روه‌ردگارتان (سه‌به‌ی له‌قیامه‌تا) قسه‌یان زال نه‌بیت به‌سه‌رتاندا!! (نه‌ی محمد ﷺ توش) بلی: به‌راستی هه‌رچی ریزو به‌خشش و فه‌زل هه‌یه به‌ده‌ست خواجه‌و ده‌یه‌خشیت به‌و که‌سانه‌ی که ده‌یه‌وت و (شایسته‌ن) و خوا فراوانگیرو زانایه.

(۷۴) نه‌و خواجه ره‌حه‌مت و میهره‌بانێ خۆی تایه‌ت ده‌کات بۆ هه‌ر که‌سیک بیه‌وت و (شایسته‌ بیت) و خوا خواهنی ریزو به‌خشش و فه‌زلی زۆر گه‌وره و بێ نه‌ندازه‌یه.

(۷۵) له‌شۆنکه‌وتووانی کتیبه‌ ناسمانیه‌کان که‌سانیک هه‌ن نه‌گه‌ر مال و داراییه‌کی زۆری به‌نه‌مانه‌ت له‌لا دابنیت (هه‌ر) کاتیک داوای به‌کیت) بۆ ده‌گیرته‌وه به‌ته‌واوی، هه‌شیا نه‌گه‌ر دیناریکی به‌نه‌مانه‌ت لادابنیت بۆ نایگیرته‌وه مه‌گه‌ر به‌سه‌ریه‌وه راوه‌ستابیت و کۆلی لینه‌ده‌یت، نه‌وانه‌ بۆیه واده‌کهن چونکه ده‌ئین: له‌ به‌رامبه‌ر ده‌سته‌ی نه‌خۆینه‌واراندا (مه‌به‌ستیان موسلمانانه) لێپرسراو نابین (نه‌گه‌ر قێلیان لێبکه‌ین و مالیان بخۆین)، نه‌وانه به‌ده‌م خواوه درۆ هه‌لده‌به‌ستن و ده‌شرانن که درۆ ده‌کهن...

(۷۶) نه‌خیر وانیه: هه‌ر که‌س نه‌و په‌یمانه‌ی که داویه‌تی به‌خوا جیه‌جیتی کردبیت و خۆی پاراستبیت له‌حه‌رام، نه‌وه به‌راستی خوا پارێزگاران و دیندارانی خۆشه‌وت.

(۷۷) به‌راستی نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا سوینده‌کانیان به‌نرخیکي که‌م ده‌فروشن (له‌ پله‌و پایه‌ی دنیایی، پاره‌وپول و سامان، نه‌لێبه‌ته هه‌رچه‌نده بیت هه‌رکه‌مه) نه‌وانه له‌ دوا‌رۆژدا هیچ به‌شیکیان نابیت (له‌ سۆزو میهره‌بانی خوا)، همروه‌ها له‌ رۆژی قیامه‌تا خوا نایاندوینیت و ته‌ماشایان ناکات (له‌ چلک و پیسی گوناوه) خاوینیان ناکات و سزای پر نیش و نازاریش بۆیان ناماده‌یه.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلِيْسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْمُنُوْنَ الْحَقَّ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٰٓئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ اٰمِنُوْا
بِالَّذِيْ اُنْزِلَ عَلٰى الَّذِيْنَ ؕ اٰمِنُوْا وَجِهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْا ؕ اٰخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ قُلْ اِنْ
اَلْهَدٰى هٰذَا اللّٰهُ اَنْ يُؤْتِيَ اَحَدًا مِّثْلَ مَا اُوْتِيْتُمْ اَوْ يَحْجُوْكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنْ اَلْفَضْلَ يَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْصُصْ بِرَحْمَتِهٖ مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَن اِنْ تَامَنَ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن اِنْ تَامَنَ بِدِيْنَارٍ لَا يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ اِلَّا
مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآبِجًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاٰمِيْنِ
سَبِيْلٌ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾
بَلٰى مِّنْ اَوْفٍ بِعَهْدِهٖ ۚ وَاتَّقِ اللّٰهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ
الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاٰمَنَتِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اَوْ لَيْتَكَ لَا
خَلْقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾

(۷۸) ہر راستی دستہ یکیش لهوانہی (کہ له چند نایہ تی پیشودا باسکران واتہ جووہ کان) زمانیان بادہ دہن و بهجوریک شت دہلین، گواہ (تہورات) دہخویننہوہ، بۆ نہوی (نیوہ چہواشہ بکھن و) وا بنوینن کہ نہو کتیبہ دہور دہکھنہوہ، له حالیکدا نہوی دہیخویننہوہ لهو کتیبہ نیہ (زورجار) دہلین: نہوی کہ دہیخوینن ہر نہویہ خوا رہوانہی کردوہ، له راستیدا ہر گیز نہوہ له لایمن خواوہ نیہ و بہدہم خواوہ درۆ ہلدہ بہستن و دہشرانن کہ درۆ و بوختان دہکھن۔

(۷۹) بۆ ہیچ نادہ میزاد و کہسیک نہ گونجاوہ کہ خوا کتیبی ناسمانی و فرمانرہ وایی و پیغہ مبرایہ تی پیبہ خشیت، لهوہودوا بہ خہلکی بلیت: ورن بنہ عہد و بہندہی من له جیاتی نہوی بہندلو و عہدی خوا بن، بہلکو (بہ خہلکیان وتوہ) ہمول بدہن بۆ خوا بڑین و لیبراو بن، بۆ رہزامندی پەروردگار ہمول بدہن، بہوہش دہبنہ خواناس و رہبانی کہ بہرنامہی خوا فیری خہلکی بکھن و خوشتان بہر دہوام ہمول بدہن قیری بین۔

(۸۰) (ہیچ پیغہ مبریک) فرمانی نہوی

نداوہ کہ فریشتہ کان و پیغہ مبران بکھن بہ پەروردگار (ہر گیز کاری لهو جووہ لهوان ناوہ شیتہوہ) نایا راستہ فرمانی بی باوہری و کوفرتان پی بدات دواۓ نہوی کہ نیوہ موسلمانن و ملکہچی پەروردگارن؟! ﴿

(۸۱) (یادیان بینہ) کاتیک خوا پہیمانی له یہ کہ یہ کہی پیغہ مبران وەرگرت کاتیک کتیب و دانایی پیبہ خشین بہوی کہ نہ گمر: له نایندهدا پیغہ مبریکم بۆ رہوانہ کردن و بہراستدانری نہوی نیوہش بوو، نہوہ دہ بیت باوہری پی بہینن و پشتگیری بکھن، نینجا خوا فرموی: نایا برپارتانداو پہیمانی منتان بہو جووہ وەرگرت کہ پیم راگہ یاندن؟ وتیان: برپارمانداو (ہمروا دہکھن) نہوسا خوا پی فرموی: دہ بہشایہت بن و منیش له گہ لتان یہ کیکم له شایہتہ کان۔

(۸۲) جا نہوی پشتی ہلکردو سہرپیچی کرد دواۓ نہو پہیمانہ، نہوہ نیتہر ہر نہوانن فاسق و گوناہکار۔

(۸۳) نایا نہوانہ بیجگہ له ثانی خوا ناینیکی تریان دہوت؟! له کاتیکدا کہ ہرچی له ناسمانہ کان و زہویدایہ بہ رہزامندی بیت یان بہناچاری تہسلیم و ملکہچی پەروردگارن، ہمووانیش ہر بۆ لای نہو دہ گہ پرنرینہوہ۔

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنْ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيُنِيَ عِبَادًا كَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

(٨٤) (نهي محمد ﷺ نهی نيماندار) بلي: باوه پمان هيناوه به خواو بهوي بومان نيرراوه ته خواره وه و بهوش که نيرراوه ته خواره وه يو سمر نيراهيم و نيسماعيل و نيسحاق و يهعقوب و نهوه کاني و بهوش که دراوه به موساو عيساو پيغه مبران له لايمن پروه رد گاريانه وه و نيمه جياوازي ناکهين له تيوان هيچ کاميانداو هه موومان ته سليم و ملکه چی نهو پروه رد گارهين.

(٨٥) جانه وهی بيجه له ناني نيسلام په پړه وي هر ناييکي تر بکات لتي وهرناگيرت، له قيامه تيشدا له خه ساره تمه ندو زهره مره ندانه. (٨٦) چون خوا گه ليک هيدايت ددهات که دواي نهوي باوه پمان هينا، هه لگه پانه وه و کافر بوون ؟ له حالیکدا شايه تبيان دابو که نه م پيغه مبره حقه و چنده ها به لگه و نيشانه شيان يو هاتبوو (له سهر راستي محمد ﷺ)، خواي گه ورهش هيدايت و رينمويي نهو دهسته و تاقه سته مکاره نادات.

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعٖلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِتَّهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحٖمٌ ﴿٨٩﴾ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّٰلُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌۢ مِنَ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

(٨٧) نا نهو سته مکارانه پاداشت و توله يان نهويه: نه فريني خواو فرشته و هه موو خه لکيان له سهره به گشتي..

(٨٨) له ناو نهو خه شم و نه فرينه دا ده ميننه وه و سزا له سهر يان سووک ناکريت و مؤلعتيش نادرين.

(٨٩) مه گهر که سانيک که فریای خویان کهوتبن و تهوبه يان کردیت له دواي نهو لادان و ياخيی بوونه يان و چاکسازيشيان کردیت، نهوه به راستی خوا يو نهوانه ليخوشبوو و ميه ره بانه.

(٩٠) به راستی نهوانه ی دواي باوه پمان هينانيان کافر بوون و له وه ودوا زياتر روچوون له کوفرو بي دينيدا، نهوانه په شيماني و تهوبه يان هرگيز لي وهرناگيرت، نا نهوانه دهسته ی گومړاو سهر لي شيواوه کان.

(٩١) به راستی نهوانه ی بي باوه پمان بوون و به بي باوه پبي مردوون، (نه گهر) هره به که يان بتوانيت پي به پري زهوي نالتون بهيئت و بيکات به فيديه ی خوی هرگيز لتي وهرناگيرت، نهوانه سزای به نيش و نازار بويان ناماده يه و که شيش نري به پشتيوانييان لي بکات و فریایان بکه ویت.

لَنْ نَنالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٧﴾ مَنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿٢١﴾ قُلْ يَتَا هَلْ أَلِ كُتِّبَ لَمْ تَكْفُرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ يَتَا هَلْ أَلِ كُتِّبَ لَمْ تَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُوا عَاجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ يَتَا هَلْ أَلِ كُتِّبَ لَمْ تَكْفُرُوا
فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفَرِينَ ﴿٢٤﴾

(۹۲) ئیوه هرگیز ناگنده پلهی چاکیی و چاکه کاری هتا لهو شتانهی که خوشتان دهوئیت نه به خشن، هر شتیکیش به خشن نهوه خوا ناگاو زانایه پیی (لیی ون ناییت و بی پاداشت ناییت).

(۹۳) هرچی خوراک هیه به نهوهی نیسرائیل حه لال بوو مه گهر نهوهی که به معقوب خوی له سر خوی حرام کردبوو پیش ناردنی تهورات، پییان بلی: ده ئیوه تهورات بهینن و بیخوئنهوه نه گهر راستگون (دیاره که جوله که هر له خویانهوه ده مبارزی ده کهن وقسه ریکده خن و شت حرامده کهن).

(۹۴) جائیتر دواي نهو هه موو پروونکردنهوانه نهوهی به دهم خواوه درؤ هه لبه ستیت، نانهوانه هر سته مکارن.

(۹۵) (نهی پیغه مبهر پییان) بلی: خوی گموره له هه موو فرمایشته کانیدا راستی فرمووه، کهواته شوئنی ناین و بهرنامهی نیبراهیم بکمون که پاکو دروست و فرمانبرداره و نهو هرگیز له موشریک و هاوه لگمران نه بووه.

(۹۶) بهراستی به کهم خانه و مال و مهزلگه که به بو خه لکی دانرا له سر زهوی (بو خواپرستی) نهوه به له مه که دایه، که

پیروزه و هیدایهت و رهنمودی به خسه بو هه موو خه لکی جیهان.

(۹۷) لهو ماله دا (که به) نیشانه و به لگهی زور و ناشکرا هیه، که به کیکیان شوئنی تایبهتی خواپرستی نیبراهیم، ههروه ها نهوهی بهیته ناوی پیویسته نه مین و ناسوده بیته، له هه موو ده ستریزیه ک، جا خوی گموره ش بریاریداره له سر خه لکی حهج و سمردانی (بیت الحرام) بکمن به تمنها نهوانهی که توانای (دارایی و تمندروستیان) هیه، جا نهوهی که باوه ری نه هیناوه، نهوه با بزائیت به راستی خوا بی نیازه له هه موو خه لکان (پیویستی به چاکه و پرستنی کهس نیه).

(۹۸) نهی پیغه مبهر به خواوه نانی کتیب بلی: بوچی ئیوه باوه ری ناکمن به نایه ته کانی خوا، خو خوا شایه ته له سر هه موو نهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده دن.

(۹۹) (ههروه ها) بلی: نهی خواوه نانی کتیب بو ریده گرن له بلاو بوونهوهی نایینی خواو ده تانهوئیت نهوهی باوه ری هیناوه ریبازی دینداری به چهوتی بگریته؟ له کاتیکدا خوتان شایه تن و چاک ده زانن (نهوه راست نیه و چهوته) دلنیش بن که خوا غافل و بی ناگا نیه لهو شتانهی که ده یکهن.

(۱۰۰) نهی نهوانه باوه رتان هیناوه نه گهر گوپرایه لی هه ندیک لهوانه بین که کتیبی (ناسمانیسان) پیئراوه، دواي نهوهی که ئیوه باوه رتان هیناوه، ده تانگیر نهوه سر ریبازی کوفرو بی باوه ری.

(۱۰۱) جا نپوه چۆن کافر دهبڼ له کاتیکدا که نایه ته کانی خواتان به سمردا ده خوینرتیموه و پیغه مېهره کهی له ناوتاندايه (دواى وه فاتیشی ﷺ) به سیره تی پاک و بیگمردی همر له ناو ماندایه) جا نهو هی پشت به خوا به ستیت و پهیره وى له بهرنامه کهی بکات، نهوه بهر استی بۆ ریگمو رتیبازیکى راست و دروست هیدایهت دراوه.

(۱۰۲) نهی نهوانه ی باوه رتبان هیناوه، له خوا بترسن و پارترکاربن به شیوه یه کی وا که شایسته ی شو زاتیه و هممیشه پابه ند و دامه زراو بن له سمر نیسلامه تی، بۆ نهو هی همر کاتیک مردن به نیمان و نیسلامه تی نه بیت نه مرڼ.

(۱۰۳) (ههول بدهن) همر هه مروتان به توندی ده ست بگرن به ناینى خواوه و بهر ت و بلاو مه بن ، یادى نازو نیعمه تی خوا بکه نهوه له سمرتان، (چونکه) کاتى خۆى دوژمنى یه کتر بوون، نهوه بوو دلّه کانتانى به هۆى نیعمه تی (نیسلامه وه) په یوه ست کرد به یه که وه و هه موو بوونه برای یه کتر (ههروه ها نهو کاته) نپوه له سمر لیواری چالیکى شاگر وه ستا بوون و (خه ریک بوو بکه ونه ناوى)، به لام خوا (به ره حم و مېهره بانى خۆى) لهو شاگره رزگارى کردن، نابو شیوه یه خوا نایه ته کانی خوړتبان بۆ روون ده کاته وه، بۆ نهو هی هیدایهت وه ربگرن.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾
وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾
يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

(۱۰۴) پتویسته له نپوه نومه تیک پیک بیت، یاخود با هه مروتان نومه تیک بن که بانگهواز بکمن بۆ خیر و چاکه، فرمان بدهن به هه موو کاریکى باوو دروست، قه ده غه ی هه موو نادرستیه ک بکمن، نا نهوانه همر سمر فرازن.
(۱۰۵) نه کمن وه کو نهو که سانه بن که ناکوکی و دوو بهر کیان له ناودا بهر پابوو، له یه کتر دابران، دواى نهو هی شو هه موو به لگمو نیشانه روونه یان بۆ هاتبوو (که سمر که وتن له یه ک پرزیدایه)، نا نهوانه سزایه کی گه وړه و سه خت چاوه پریانه.

(۱۰۶) روژتیک دیت رووخسارانیک سپی دهبڼ و رووخسارانیک رهش هه لده گه پرتن، جا نهوانه ی که رووخساریان رهش هه لگه راوه (پیان ده وتریت): باشه، نهوه نپوه پاش نیمانداری، په شیمان بوونه وه و رتیبازى کوفرتان گرته بهر؟! ده بجپړن سزاو نازار به هۆى کافر بووتانه وه.

(۱۰۷) به لام نهوانه ی رووخساریان سپی و گهش و جوانه له ناو ره حمهت و مېهره بانى خوادا ژبان ده به نه سمر بۆ هممیشه و بۆ هه تا هه تایی.

(۱۰۸) نهوانه نایه ته کانی خواى گه وړه ن که بهر است و دروستى به سمر تا ده بخویننه وه نهی محمد ﷺ، خوایش هېچ سته مى ناویت و لای په سهند نیه (له دروست کراوانى و) له هېچ خه لکیک بکرت.

(١٠٩) هرچی له ناسانه کان و هرچی له زهیدا هیه، هر خوا خاوه نیانه و گهرانه وهی هه موو شتیك هر بۆ لای خوایه.

(١١٠) (بهراستی) ئیوه چاکترین ئوممه تیكن كه (بۆ سوودی) خهلكی هینراو نمته مهیدانه وه، چونكه فرمان به چاكه دهدهن و قهدهغی خراپه دهكمن و باوهری دامهزراوتان به خوا دههینن، خو ئه گهر خواوه نانی كتیب باوهریان بهینیانه (به ئایینی نیسلام) نهوه چاکتر بوو بۆیان هیهانه نیماندارن، بهلام زۆربهیان گوناهارو تاوانکارن.

(١١١) هرگیز ناتوانن زیان (له بیرو باوهرتان) بدهن مه گهر نازاریکی كههم و نه گهر بجهنگن دژتان پشتتان لیهه لدهكمن و هه لئین، لهوه دواش سرکهوتوو نابن.

(١١٢) (جوله كه) زه لیلی و ریسواییان بۆ بریار دراوه له هر کوێ جیگیر بن مه گهر له سایه ئایینی خوادا بهموینه وه و (زولمیان) لینه کریت کاتیك نیسلام فرمانه وه بیت) یان بهخو هه لواسین به خه لکیدا بۆ یارمهتیدانیان، یان پشتگرتنیان (لهو سهرده مانهدا كه نیسلام

فرمانه وه بووه بهناسوودهیی ژیاون، هرچهند له ژیره وه هر خهریکی پیلانگێران بوون، له سهده ی بیسته میشدا توانییان نه ممریکار و لاتانی رۆژئاوا و هندی ولاتی تریش، بکه نه پشتیوان و دارده ستی خویان). نهوانه شایسته ی خهشم و قینی خوا بوون و زه لیلی و خه جاله تی بهشیانه، چونکه نهوانه بریایان نیه به نایه ته کانی خواو پیغه مبه رانیش به ناحق ده کوژن، نه م یاخی بوون و سهر شوپیه یان، به هۆی سه رپیچی و گونا هباریا نه وه یه، نهوانه هه میسه له سنوور ده رده چوون و ده رده چن.

(١١٣) (گا ور و جوو) هه موویان یه کسان و چوونیه ک نین، به لکو له خواوه نانی کتیب ده ستمیه ک له نیماندارانیان همن، نایه ته کانی خوا له کاته کانی شهودا ده خویننه وه نوژده کمن و سوژده ده بن (موسلمانن به هه موو واتایه ک).

(١١٤) نهوانه نیمان و باوهریان به خواو به رۆژی دوا یی هیه و فرمان ده ده ن به چاکه و قهده غی خراپه ده کمن و به په له و تالو کمن بۆ نه نجامدانی هه موو خێرو چاکه یه ک، بێگومان نهوانه له ریزی چاکه کار و چاکه خوازاندان.

(١١٥) (نهو نیماندارانه) هر چاکه یه ک نه نجام بدهن به فیرۆ ناچیت، خوایش زانیه به پارێزکارو دینداران.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اَمَّنْ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لّٰهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يَقْتُلُوْكُمْ يُوَلّٰكُمْ اِلٰهًا بَارِئٌمْ لَا يُنصِّرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةُ اَنْ مَّا تَقُوْا اِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُ وَبَغَضٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوْا سَوَآءٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰئِمَةٌ يَتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ اِنَّهٗ اَلَيْلٌ وَهُمْ يَسْتَجِدُوْنَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

(١١٦) بهراستی نهموانی کافرن همرگیز مال و مندالیان فریایان ناکه ویت و له دهست خشم و قینی خوا رزگاریان نابیت، نهموان نیشته جی ناول دوزخ و تیایا ژبانی همیشی ده به نه سمر.

(١١٧) نمونی (نهمو مال و داراییه کی) دهیبه خشن لهم ژبانی دنیا به دا وه ک ره شه بایه کی زور سارد وایه بدات به سمر کیلگی کهسانیکدا که سته میان له خویان کردیت (به هوی گونا هو تاوانه وه)، همووی تیا به ریت، جا وه نه بیت خوا سته می لیکردین به لکو هم خویان سته میان له خویان کردوه.

(١١٨) نهمی نهموانی باوه پرتان هیناوه، به کهسانیک تر جگه له خوتان متمانه مه کم و نهینی خوتان لایان مه درکینن، چونکه نهموان کولنادهن له دروستکردنی تهنگانهو گیروگرفت و ناخوشی بوتان، ناواتیان نهمویه دووچاری نازارو کیشه ببن، به ناشکرا رق وکینه له دم و دویاندا دیاره، نهموی له سینهیاندا شاردویانه نهمو زور گهوره تره لهوی که ده ریده خمن، بیگومان نیمه نیشانهو به لگه مان بو دیاری کردوون (تا دوست له دوژمن جیابه که نهموه)، نه گمر عقل و ژیریتان به خنه کار.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
هَئَانَتْ أَوْلَاءُ مُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا الْقَوْمُ قَالَوْا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ إِلَّا نَائِلٌ
مِنَ الْعِيْظِ قُلْ مَوْتُوْا يَغِيْظُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ نَسُّوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

(١١٩) ناگادارین! نیوه نهموانتان خوش ده ویت، به لام نهموان نیوه یان خوش ناویت و باوه پرتان به ههمو کتبه ناسمانیه کانیش هیه (به لام نهموان باوه پرتان به محمد ﷺ و به قورثان نیه)، کاتیکیش پیتان ده گمن ده لیتن: نیمه نیماندارین به لام کاتیک به تمنها دهن، په نهجی خویان ده گمن نهمونده رق نه ستور و داخ له دلن، پیتان بلتی: ده ک برن له داخا، بهراستی خوا خوی زانایه بهوی که له دل و دهر وون و سینه کاند حشاردراوه و (چاکتان ده ناسیت).
(١٢٠) نه گمر چاکیه کتان تووش بو، یان خیریک روی تیکردن، نهموان پی غه مبار دهن و پیتان ناخوشه، خو نه گمر به لاو ناخوشیه کتان بو پیش بیت، نهموان پی دلخوش دهن، جا نه گمر خوگر بن و پاریزکار بن، پیلان و تله کی نهموانه هیچ زیانیکتان پیناگه نیت، چونکه بهراستی خوا دهوری پیلان و پلانیانی داوه ناگایه به ههمو کارو کرده وه نه خشه کیان.

(١٢١) (لیره قورثان له غمزای نوحود ده ویت: یادی نیمانداران به خمره وه) کاتیک بهیانی زو له مال ده رچوویت، شونی جهنگ بو نیمانداران دیاری کرد (تیر نه ندازانی له سمر کرده که دامه زرانده فمرمووی پیتان: نیمه سمرکه وتوو بووین، یان شکستمان هینا، نیوه شونی خوتان به جی مهیلن) و شونی تریشی بو نهموانی تر دیاری کرد، خوی گهوره ش بیسره (به گوشتارتان) زانایه (به بیرو بوچوونتان)...

(۱۲۲) نموسا خمریکبوو دوو دہستہ لہ نئیوہ
پہشیمان بنموہو (لہ نیوہی ری بگمپنموہ)،
بہلام خوا یارو یاوہریان بوو (دلیانی دامہزراند
لسمر فرمانبرداری) دہبا نیمانداران ہمر
پشت بہ خوا بیہستن.

(۱۲۳) بیگومان خوا لہ غمزای بہدردا
سرکوتوی کردن، ہمرچمندہ نئیوہ (لہ ژمارہ و
چہکدا) لاوازو کہم بوون، دہی کمواتہ لہ خوا
بترسن، بۆ نموہی سوپاسگوزار بن.

(۱۲۴) (یادیان بہینہ) کاتییک بہ نیماندارانت
دہوت: نایا نموہندہ بہس نیہ کہ پمروہرگارتان
بہ سئ ہزار فریشتہ کومہکتان بکات و
دایانہزینیت؟!

(۱۲۵) بہلی نہگمر خوراکر بن و پاریزکار بن
ہمر نیستا دین بۆ لاتان و پمروہرگارتان پینج
ہزار فریشتہی نشانہدارتان بۆ رہوانہ دہکات،
بۆ نموہی کومہکیتان بکمن.

(۱۲۶) جا نمو (ہاوکاری) فریشتانہ لہ لایمن
خواوہ تمنہا مژدہیہک بوو بۆ نئیوہ، تادلہ کاتتان
پئی دامہزراوتر بیت، نہگینا سرکوتن تنہا
لہ لایمن خوای بالادہست و داناوہیمو ہمر نمو
دہبیہ خشیت.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
أَذِلَّةٌ فَأَقْبَرُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنزِلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الرِّبَا أضعافاً مضاعفةً وَأَقْبَرُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَأَقْبَرُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

(۱۲۷) (نمو یاریدہی فریشتانہ) لہ بہر نموہ بوو کہ: لایہک لہ ہیژی کافرہکان داپریت، تا سرکوت و نابووتیان
بکات و نموسا بہ نانومیدی و خہجالہ تیہموہ بگمپنموہ.

(۱۲۸) بیگومان تو ہیج شتیکت لہ کاروباری بہندہکان بہدہست نیہ (بہلکو ہمووش بہدہست خوا خویہتی)
نہگمر تموبہو پہشیمانان لی و ہرگریٹ، یان سزاو نازاریان بدات، (سربہستہ)، چونکہ نموانہ ستہ مکارن.

(۱۲۹) ہمرچی لہ ناسمانہکان و زہویدا ہمیہ خوای گمورہ خواہنیانہ، لہ ہمر کہس بیہویت خوش دہبیت و (چاو
پوشی زورہ)، ہمرکسیش (شایستہی سزابیت) سزای دہدات، خوای گمورہش لیخوشبوو میہرہبانہ.

(۱۳۰) (نعم نایدہ تہہ لکیشی باسی غمزای نوحود کراوہ بۆ نموہی بسہلمیت کہ نعم ناینہ ہموو چہمکہکانی
ژیان دہگریتموہ، بۆیہ روو بہ نیمانداران دہفرمویت): نہی نموانہی باوہرتان ہیٹناوہ سوو بہچند قات وچمند بہرامبہر
مہخون (نہمہش قوناغیتک بوو لہ حمراکردنی یہکجاری)، لہ خوا بترسن، بۆ نموہی سہرفراز بن.

(۱۳۱) (ہمولبدن) خوتان پپارین لہو ناگرہی کہ نامادہ کراوہ بۆ کافرو بی یاوہران.

(۱۳۲) گوپرایمل و فرمانبرداری خواو پیغہمبہرہ کمی بن بۆ نموہی رہحمتان پی بکریٹ.

(۱۳۳) به پهل بن و پیشبر کی بکمن تا ده گنه لیخوشبوونی پمرو ردگارتان و بهه شتیك که پانایه کی ناسمانه کان و زهوی گرتوتموه و ناماده کراوه بۆ پاریزکاران، (پیغه مبریش ﷺ ده فمروتیت : مهنزلگای ههنلی ده بینن وه کو چۆن نه ستیره ی گهش ده بینن له دوروه وه، فمروویانه نهی پیغه مبره ی خوا: رهنگه نهوانه مهنزلگای پیغه مبران بن، فمرویه تی: نه خیر، به لکو مهنزلگای که ساتیکن که باوه رپان به خواو پیغه مبره کی هیناوه، جا لهم سمرده مانه ی دوایدا زانراوه نه ستیره ی چهنده گموره گموره همیه که خۆر له ناستیدا زۆر بچوکه چ جای زهوی!!)

(۱۳۴) نهوانه ی له خوخی و ناخوشیدا، له همرزانی و گرانیدا مال و سامانیان ده به خشن، رق و کینه ی خویمان ده خۆنه وه خوگرن، له خه لکی خوش ده بن و لیبوورده ن، خوی میهره بانیش چاکه کارو چاکه خوازانی خوش ده ویت.

(۱۳۵) نهوانه ش که تاوان یان گوناهیك نه نجام ده ده ن، یاخود ستم له خویمان ده کمن (دواپی به خویناندا دینه وه سزای) خوا دینه وه یادپان، نهوسا دواپی لیخوشبوون ده کمن، جا کی همیه که له گوناهان خوش بییت جگه له خوا؟! همره ها لهسر گوناهو تاوانیان بمرده وام نابن، له کاتیکدا ده زانن (نموه تاوانه).

(۱۳۶) ئا نهوانه پاداشتیان لیخوشبوون و لیبوورده نه له لایمن پمرو ردگاریانه وه له گهل

باخه کانی بهه شتدا که چهندان رووبار به ژیر درهخت و به بمرده م کۆشکه کانیاندا ده روا و ژبانی هه میشه پی تیایدا ده به نه سر، نه م به ره یه پاداشتیکی زۆر چاکی کۆشکارانه (چونکه دواپی تموبه که یان له هه ول و کۆششی به ده ست هینانی ره زامه ندیی خوا دا ده بن).

(۱۳۷) به راستی پیش ئیوه چهندان یاساو بهرنامه تیپه ریوه (له لایمن خواوه که سمرنه نجام ئیماندارانی سمرخستوه و کافرانی له ناو برده وه) ده ئیوه ش به زه ویدا بگمڕین و ته ماشا بکمن و ئینجا سمرنج به دن و وردبینه وه: بزائن سمرنه نجامی نهوانه چۆن بووه که بهرنامه ی پیغه مبرانی خویان به درۆ زانیوه.

(۱۳۸) ئا نه وه ی که باسکرا به یاننامه و روونکردنه وه به بۆ خه لکی به گشتی و رینه ویه خش و نامۆزگاریشه بۆ پاریزکاران به تایبه تی.

(۱۳۹) (نه ی ئیمانداران) کۆل مه ده ن و سارده مبه نه وه و خه فته مه خۆن، چونکه هه ر ئیوه سمر به رزو سمر فرازو سمر که وتووترن نه گمڕ ئیماندارانی چاک و راست و دروست بن.

(۱۴۰) نه گمڕ زام و سه ختی و ناخوشیه ک (له جهنگی نوخودا) تووشی ئیوه هاتوه، نه و خه لکهش (له جهنگی به دردا) تووشی هه مان زام و سه ختی و ناخوشی هاتن، ئیبه نه و روژگاران ده ستاو ده ست پی ده که یان له ناو خه لکید (تا له جیهانی واقعیشتا) نهوانه ی باوه رپان هیناوه خوا ده ریان به خات و هه ندیکتان بکات به شایهت و به پله ی شه هیدی بگهن، بیگومان خوا سته مکارانی خوش ناویت.

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَافَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمُ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

(۱۴۱) بېگومان خوی پمروه ردگار (تاقی
کردنمه پيش دهه نيت) تا نهوانی نيماندارن
پاک و بېگمرديان بکات، کافرانیش نابوت و
ريسوا بکات.

(۱۴۲) يان واگوماتان دهبرد (همروا بمناسانی)
دهچنه بهمهشمهوه؟! که هيشتا خوا (له جيهانی
واقعدا) دهریشی نهخستوه کامتان همول و
کوشش و جيهادی کردوهو کامتان خورپاگرو
نارامگر بووه...

(۱۴۳) لمراسيدا نيوه نساواتی مردنتان
دهخواست پيش نهوهی پيی بگمن (دهتانوت):
کهی جنگ دهبيت تا شهيد بيسن) خو له
پراسيدا مرگتان بهچاوی خوتان بيسنی له
کاتیکدا نيوه چاوهروانی مرگ بوون.

(۱۴۴) (محمد ﷺ) تمنها پيغه مبریک نمبووه
وهفات بکات، بېگومان پيغه مبرانی پيش
نهميش (وهفاتيان کردوه)، نایا نهگمر وهفاتی
کرد يان کورزاو شهيد بوو، نيوه پاشگمز
دهبنهوه و هله دهگمرپنهوه؟! (لهو دين و ناینهی
که پيی راگمیانندون) خو نهوهی هلهگمرپنهوه و
پاشگمزپنهوه، نهوه هرگیز زیان بهخوا

وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ
حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كُنْ بَأُفْوَاجًا وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الدُّنْيَا فَنُفِثْ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُفِثْ
مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ
رِيبٌ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَفَاتَنَهُمُ اللَّهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ ﴿١٤٨﴾

ناگمیه نیت، له داهاتویه کی نریکدا خوی گهوه پاداشتی سوپاسگوزاران ده داتمهوه.

(۱۴۵) هیچ کسپیکش نامریت مهگمر بهویستی خوا نه بیت، له کات و وهختی دیاری کراودا (نهمش خوی
هاندهریکه بو نيماندار که له مرگ نه ترسیت) جا نهوهی پاداشتی دنیای دهویت همدیکی پیده بهخشین، نهوهش
پاداشتی قیامهتی دهویت همدیکی پیده بهخشین، له داهاتویه کی نریکیشدا پاداشتی سوپاسگوزاران ده دینهوه.

(۱۴۶) چمنده ها پيغه مبر همبون که خواناس و پیاوچاکانی زور له گهلیدا بوون و دژ به دوژمنان جنگاوان، جا
نهوانه هیچ کات سستی و بیزاری و بیتاقهتی روی تینه کردون بهوهی نهوهی که تووشیان هاتوه له پیناو ریبازی
خودا، لاوازو بی هیزو سرشوریش نهبون بو دوژمنان، خوی گمورهش نمو نارامگرو خورپاگرانهی خوشدهویت.

(۱۴۷) نهوکاته گرفتاریان تمنها نهمه بووه که وتویانه: پمروه ردگارا له گوناوه هله کانمان بیوره له زیاده پرهوی
کاروبارمان خوش ببه، دامه زراومان بکه، سرمان بخه بهسر نهه گله بی باوه پرهده.

(۱۴۸) نهوسا نیتر خوا پاداشتی دنیای پنبه خشین (بهسرکهوتن و پایهداری) پاداشتی چاکی قیامهتیشی بو
مسوگمر کردن و خوا نمو چاکه کارانهی خوش دهویت.

(۱۴۹) نهمی نهمانی باوه پرتان هیناوه نه گمر ملکهچ و گوپرایه لی نهمانه بن که کافر و بی دین، نهمه بهرودوا ده تانگیرنهمه و پاشگمزان ده که نهمه و له دین و هرتانده گیرن، نهمسا نیتر به دۆراوی ده گمپرنهمه.

(۱۵۰) (دلیابن که خوانه ناسان یارو یاوه ری نیوه نین) به لکو خوا یارو یاوه رتانه، بیگومان نهم زاته چاکترین پشتیوان و یاریده ده رتانه.

(۱۵۱) (نهمی گروی نیمانداران دلیابن) که له ممودوا نیمه: ترس و بیم فری ده دینه دلی نهمانی که بی یاوه رن، به هوی نهمی شمریک و هاوه لیان بو خوا بریارداوه بی نهمی خوا هیچ ده سه لاتیکی پیدابن (بو دانانی هاوه لگمری)، نهمانه سهره نجامی گمپرانهمه یان ناگری دۆزه خه که چند ناخوش و خراپه جیگهی سته مکاران.

(۱۵۲) سوتند بی، خوا به لینی خوی بو نیوه بهراستی برده سمر (له سهره تای جهنگی نوحود) دا، همر به مۆلهت و یارمهتی نهم، (دوژمنانتان) به گیر هینا و تیکتان شکاندن، همتا نهمو کاتهی که

ساردیی رووی تیگردن و بوو به کیشه تان له سمر

هندیک شت و یاخی بوون (له فرمانی پیغه ممبر ﷺ سه نهمرتان چۆل کرد) دوی نهمی هه ندیک شتی نیشانان که هه زتان لیده کرد، هه تانه دنیای ده ویت و هه تانه قیامهتی مه بهسته، له مودوا دهستی نیوهی کۆتاکرد (له دوژمنان) تا تاقیتان بکاتهوه، سوتند بی، بهراستی خوا چاوپۆشی لیکردن و لیتان خوشبوو و خوا فهزل و ریزی ههیه بو نیمانداران.

(۱۵۳) نیتر نهمه بوو که (به گیرهاتن و کشانهوه و شیرزه و پهرت و بلا بوون) خۆتان هه لده گیرا به کیوی نوحود و دهورو بهریداو ناو پرتان له کهس نه ده دایهوه، له کاتی که دا پیغه ممبریش به دواتاندا بانگی ده کردن له لاکهی ترهوه: (نهمی بهنده کانی خوا بگمپرنهمه و رامه کمن)، جا نهمه بوو نیوه خه و خهفتان کرده دلی پیغه ممبرهوه (به نافرمانیتان خوی گه ورهش) خه و پهژاره ی کرده دلی نیوهوه (به دهنگو باسی بریندار بوونی پیغه ممبرو شه هید بوونی) تاوه کو خهفت نه خۆن بو نهمی له دهستان چووه و نهمهش که خوا تووشی کردوون و به سهری هینان (دیاره هاوه لان پیغه ممبریان له خۆیان و له ههموو شت لاخۆشمو یستر بووه) خواش ناگاداره لهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده ده ن.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقٰبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيْرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِيْ
فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وٰنَهُمُ الشَّاكِرُوْنَ
مَثُوٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
وَعَدُهُ اِذَا تَحْسُبُوْنَهُمْ بِاٰذِنِهٖ حَتّٰى اِذَا فِشَلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِيْ الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اَرٰىكُمْ
مَّا تُحِبُّوْنَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ اللّٰهُ نِكَآءًا مِنْكُمْ
مَّنْ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ
﴿١٥٢﴾ اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا تَكُوْنُوْنَ عَلٰى اَحَدٍ
وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِىْ اٰخِرَتِكُمْ فَاُثْبِتَكُمْ
عَمَّا بَعْدَ لِكَيْلًا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

(۱۵۴) پاشان، دوی نمو غم و پزاره یه نارامی و هیمنی به سمر دا دابه زانندن که وهنوزیک بسو ده ستمیه کتانی داگرتبوو، ده ستمیه کی تریش به راستی خدی خویان بوو، گومانی ناره وایان ده برد به خوی گموره به گومانی نه فامانه، ده یانوت: نایا نیمه لهم کاره دا (له به ده ستمیانی سمرکوتن) هیچ شتیګمان هیه؟! (نویشتیوانه ی که خوا به لینی پیدابووین بۆ نه مات؟! نهی محمد ﷺ پیمان بلی: بیګومان هموو شتیګ به ده ست خوایه، نهوانه هندیګ شت ده شارنموه له دهروونی خویاندا و بۆ توی ده رناخن، همروه ها ده لاین: نه گمر (به لینی سمرکوتن راست بوايه) نیمه شتیګمان به ده ست بوايه نالیره دا نه ده کوژراین!! پیمان بلی: نه گمر له مالی خوشتاندا بوونایه، نهوانه ی که برپاره بکوژرانایه، ده بوا همروایان به سمر بهاتایو له شوینی کوژرانایاندا راکشانایه بیګومان خوا نه شتانه تان به سمر ده هیئتیت تا نهوی له دهروونتاندا هیه تا قی بکاتموه و چر له ده کاتاندا هیه خاوتنی بکاتموه و حقیقه تی ده ربخت، نمو خوایه ش زانیه بهوی که له

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نُعَاسًا يَفْعَلُونَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَتَأَيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَّوْكَانُوا عِنْدَنَا مَا تَوَلَّوْا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

ناخی سینه کاند ا حشار دراوه.

(۱۵۵) بیګومان نهوانه ی پشیمان هه لکرد (له غمزای نوحود) له روژی بهیه کګمیشتنی همدوو نوردوو (نوردووی نیمانداران و نوردووی بی باوه ران)، نهوانه تنه ا شمیان تووشی هه لای کردن له خشته ی بردن بهووی هندیګ گوناومه که نه نجامیان دابوو، به راستی خوا لیان خوشبوو چونکه بیګومان خوا لیخوشبووه (له گوناوه کمتان) و نارامګرو خوراګره (زوو توله له یاخی بوان ناسیئت).

(۱۵۶) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه وه کو نهوانه مبین که بی باوه ر بوون، له کاتی سعفر به سمر زه ویدا، یاخود کاتی جهنګ، به برایانی (هاویریان) دهوت: نه گمر لای نیمه بوونایه نه ده مردن، نه ده کوژران!! بۆ نهوی خوا نهو، بکاته خفدت و ناخوشی له دلایاندا، خو همر خوا ژبان به خشه و مرینه، خوا بینایه بهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده.

(۱۵۷) خو نه گمر بکوژرتن له پیناوی خوا دا یاخود بمرن، لیخوش بوون له لایمن خواوه هاوړی له گمل ره حمت چاکتره لهوی که خه لکی کوی ده که نهوه.

(۱۶۵) نایا کاتیک به لاو ناخوشیه کتان تووشهات (له جهنگی نوخود) دا بۆ ده لَین: نه مه چی بوو؟ بۆ وامان به مسر هات؟ له کوئیه نه مه مان بۆهات؟ (ئه ی بۆ له یادیان چوو، خۆ له جهنگی به دردا) به راستی ئیوه دوو نه مه ده تان به مان کرد؟! ئینجا پێیان بلی: نهو به لایه له لایه من خۆتانمهو توشتان هات (کاتیک نافهرمانی پێغه مبهرتان کردو ته ماعی دنیا له دهروونتاندا جوولا) به راستی خوا ده سه لاتێ به مسر هه موو شتی کدا هه مه، (بهنده چاکه کانیشی کاتیک هه له بکه من تووشه به لایان ده کات)...

(۱۶۶) نموهش که تووشتان بوو له رۆژی بهیهک
گهیشتنی همدوو نۆردوو که (له جهنگی
نوحود) دا نموه به فرمان و ویستی خوا بوو، تا
نیمانی باوهرداران دهریخت...

(۱۶۷) دوو پرووی و نالهباری دوو پرووه کانی
دهریخت، کاتیکی پێیان و ترا: وهرن به جهنگن له
پێناوی خوادا، یان (هیچ نهییت) بهرگری له
خۆتان و مال و مندالتان بکهن، وتیان: نه گهر
بمانزانییه شهرو جهنگ بهرپا دهییت نموه
شوتنتان ده کهوتین و ده جهنگاین، نهوانه نهو
رۆژه له کوفرهوه نزیکترن تا له نیمان، به ده میان
شتیک ده لێن که له دل و دهروونیاندا نییه،
خواش زانییه بهوهی که ده یشارنموه...

(۱۶۸) نهوانی بۆی دانیشتن و (نهچوون بۆ
جهنگ) بهراکاتی خۆیان یان وت: نه گهر نهوانه
(واته شهیدان) به قسهی ئیمهیان به کردایه نه
ده کوژران، نهی پێغه مبهره پێیان بلی: دهی
کهواته مردن له خۆتان دوو بهخه نموه نه گهر
راست ده کهن؟!

(۱۶۹) ههرگیز وامهزان و وادامهتین نهوانه
له پێناوی خوادا شههید بوون و کوژران، مردوون،

وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ التَّلَاقِ الْيَوْمَ تَلَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ وَلْيَعْلَمْ الْمُؤْمِنِينَ
وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنقُتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَتَالًا لَا تَبْعَنَكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ
يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لَا خَوْفُ
وَقَعْدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأْ وَأَعَنْ أَنْفُسَكُمْ
الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحَ
بِعَمَاءِ أَتَمَّهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَنَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ
الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

نه خێر وانیه، به لکو نهوانه زینلوون، لای پهروهر دگاریان له رزق و رۆزی (هممه جوو تایبته) بههره وهرن.

(۱۷۰) زۆر دلخۆش و شادمانن بهو بهخشش و زیاده فزلهی که خوا پێی بهخشیوون، مژدهش دهدهن بهوانه هیشتا
بهوان نه گهیشتون و (شههید نه بوون) که بیهگومان هیچ ترس و بیمیکیان له سهرو نییه، هیچ غهم و پهزاریه کتان بۆ
پیش نایهت (له بهجی هیشتنی دنیا).

(۱۷۱) مژده دهدهن به نازو نیهمهتانی تایبتهی و فزول و ریزی بی سنوور له لایهن خوای میهره بانموه، بهراستی
خواش پاداشتی نیمانداران زایه ناکات و (رهنج به خهسار نابن)...

(۱۷۲) نهوانهی که به دهه بانگهوازی خواو پێغه مبهره پێیان چوون، دواي نموهی که تووشی ناخۆشی و زام و نیش
بوون، بۆ نهوانهیان که چاکهیان کردو پارێزکار بوون، پاداشتی زۆر گهوره و بی سنوور نامادهیه...

(۱۷۳) نهوانهی که خه لکی (باوه لاواز) پێیان ده لێن: بهراستی خه لکی بی باوهرو خوانه ناس خۆیان بۆ ئیوه کو
کردۆت موه و خۆیان بۆ ئیوه مه لاس داوه، لێیان بترسن (خۆتان تووشی به لا مه کهن) به لام نهوان (واته نیمانداران بهو
پروپاگهندهیه) باوهریان زیاتر دامهزراو، وتیان: خوامان بهسه که یاریده دهرو یارمهتیده ریکی چاکه.

(۱۷۴) نموسا نیتر موسولمانان گمراڼه وه هاوړی له گمل فمزل و نازو نیعمه تی خواصی دا، هیچ ناخوشیه کیشیان بؤ پیش نه هات، چونکه شونې ره زامه ندی خوا که وتببون و (هر نموه شیان مدهست بو)، خوی گموره ش هر خوی خاوه نی فمزل و ریزیکی زور گموره یه.

(۱۷۵) نموه بهراستی تنها شهتانه یاوهره کانی خوی ده ترسینیت، نیوهی (نیماندار) لیان مه ترسن، به لکو هر له من بترسن نه گمر نیماندارن (بیگومان ترسان له خوا ناسووده یی و نارامی ده به خشیت به نیماندار).

(۱۷۶) (نهی پیغه مبر ﷺ نهوانه ی که پیشبرکی ده کمن له بی باوه پیدا خه مبارت نه کمن، چونکه بهراستی نهوانه هر گیز هیچ زیانیک به خوا ناگه یه نن، خوا ده یه ویت هیچ به شیکیان له قیامه تدا پی نه به خشیت، سزای سهخت و زور ناسوریش بویان ناماده یه.

(۱۷۷) بهراستی نهوانه ی بی باوه پریان هه لبارد له جیاتی نیمان، بی باوه پریان کړی له جیاتی باوه، به هیچ جوریک زیان به خوا ناگه یه نن به لکو سزای به نیش چاوه پریان.

(۱۷۸) نهوانه ی ریزیکی کوفریان گرتوته بهر، و

گومان نه بن که مؤله تمان داو و (نازو نیعمه تی دنیا مان پی به خشیوون) نموه خیره بویان، نیمه تنها بؤ به مؤله تیان ده دین تا زیاتر گونا بهار بین و سزایه کی ریسواکمر چاوه پریان.

(۱۷۹) خوا نیمانداران واز لینا هینیت هر وه کو نموه ی که نیستا نیوه له سمری هن (دل سوزو نادلسوز، خه مخورو بی باک تیکه لن)، هه تا پیس و پاک له یه ک جیانه کاته وه (به هوی جورده ها تا قی کردنه وه و پیشهاته وه)، بیگومان خوا جیهانی شاره و تان نشان نادات (تا ناینده بزائن)، به لکو خوا له پیغه مبره کانی که ساتیک هه لده بتریت که بیهویت (تا له هه ندیک نهینی ناگادار بن بهو راده یی که پیوسته)، جا باوه به خواو پیغه مبرانی بهینن، خو نه گمر باوه پری دامه زراو بهینن و پاریزکاری بکمن و له خوا ترس بن، نموه پاداشتی بی سنور و نه پراوه چاوه پریان.

(۱۸۰) واگومان نه بن نهوانه ی که به خیلی و ره زلی ده کمن، لهو نازو نیعمه تانه ی خوا پتی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی چاکه بویان، نه خیر نموه کاریکی خراپ و نادرسته بویان، چونکه نمو شتانه ی که نه یانده به خشی له روژی قیامه تدا ده ست ده نیته بینیان و ده بنه کوت له گمردنیاندا، (بیگومان) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه هر خوا خاوه نیانمو خوا ناگایه به هه موو نمو کارو کرده وانه ی که نیوه نه نجامی ده دهن.

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَمْ يَمَسَّ سَهُمْ سَوْءٌ وَأَتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْزَنُ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيْزِدُوا بِالإِثْمِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ لِيْذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَّشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا
يَحْزَنُ الَّذِينَ يَخْلُونِ بِمَاءِ أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ
دُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيْدِيَكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِينَا بَقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِاللَّهِ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٣﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَأِنَّمَا تُوَفَّقُ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا لَمَتَاعٌ الْفُرُورِ ﴿٨٥﴾ * تَتَّبَلُّوْا فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٨٦﴾

(١٨١) سویند بیت بیگومان خوی پمروهر دگار
گوفتاری (نابه جینی) نمو (جوله کانهی) بیست که
وتیان: خوا هه ژاره و نیمه ده و له مهندين!! نیمه
نمو گوفتاران ه یاداشت و تو مار ده کمین
له سهریان، همروه ها کوشتنی پیغه ممبران به
دهستی نهوان به ناحق، (له دوزه خیشدا) بییان
ده لئین: بچیژن سزای ناگری سوتینم...

(١٨٢) نمو سزایه له دهره نجامی ده ست
پیشخمری خوتاندایه، چونکه بهراستی خوا هیچ
جوره سته میک له بهنده کان ناکات.

(١٨٣) (نمو جووله کانهی) ده لئین: خوا په یمانی
داوه به نیمه که به هیچ پیغه ممبرنک باوهر
نه کمین تا قوربانیه کمان بو نه هینیت و (نمیبینین)
ناگر ده یخوات و ده یسوتینیت و له ناوی ده بات،
(نهی محمد) بییان بلئی: خو ژماره یه ک
پیغه ممبر له پیش منموه ره وانه کران بۆتان
به چهنده ها به لگو نیشانهی ناشکراوه و بهو
داخوازه شهوه کهوتتان، جا بو کوشتانن و
(شهیدتان کردن) نه گمر نیوه راستگون؟!

(١٨٤) خو نه گمر بروایان پینه کردیت، نمو بهراستی زورنیک له پیغه ممبرانی پیش تو بروایان پی نه کراوه هر چهنده
جوره ها موعجیزه و نامه ی پر له ستایش و ناموزگاری و کتیبی روونا ککمره و یان هینابوو.

(١٨٥) هه موو که سیک ده بیت بمریت و مردن بچیژیت، تنها له رۆزی قیامه تدا کری و پاداشتان به تهاوی پی
ده دریت (دهره نجامی کرده و کانتان دیتهوه ریتان) نهوسا نهوی دوور خرایموه له ناگری دوزه خ و خرایه به هه شتهوه
، نمو بهراستی سمر فراز بووه، ژیانی دنیا ش بیجگه لهوهی که رابواردنیکی خه له تینمره شتیکی تر نیه.

(١٨٦) سویند بیت بیگومان تاقی ده کرینهوه له مال و دارایی و خویشتاندا (زیان له ساماندا ده کمن، خوتان توشی
ناخوشی و نازار ده بن) همروه ها سویند بیت له خاوه نانی کتیبی پیش خوتان و له موشریک و هاوه لگمرانهوه
نازاریکی زور ده بیسن (نهوهنده بوختان و قسهی نابه جیتان بو هه لده بهستن، وهک نازار بمرگوتان بکموت وایه)،
به لام نه گمر خوراکر بن و پاریزکار بن و له خوا بترسن (له سنوور دهره نچن)، بهراستی نمو هه لویتسه له کاره په سهندو
کردهوه پایه داره کانه.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مُمْنًا
قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿٧٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٩﴾ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٨٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُثُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٨١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ مِمَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿٨٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿٨٣﴾ رَبَّنَا وَآءِزْنَا مَا وَعَدْنَا
عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٨٤﴾

(۱۸۷) (یاد بینمروه) کاتیک خوا په یمانی
وهرگرت لهوانه ی کتیبیان پی به خشراوه که روونی
بکمنوه بۆ خه لکی و ممرامه کانی باس بکمن و
نه یشارنه وه، که چی خستیانه پشت خزیان و به
نرخیکی همرزان فروشتیان (نه گمر هه موو دنیا ش
بیټ، دینی بۆ بفروشی همرزان فروشراوه و
زه ره ریکی بی سنوره) نای که شتیکی بی
نرخیان کریوه و دهستیان که وتوه.

(۱۸۸) وا گومان مده بهوانه ی دلخوشن بهوه ی
که هه یانمو هه زده کمن باس بکرین و خه لکی
سوپاسیان بکات له سهر کارو چاکه یه ک که
نه یانکردوه، نه وه همرگیز و امه زانه نهوانه له
دهست سزا رزگاریان ده بیټ، به لکو سزایه کی به
نیش چاوه پنیانه.

(۱۸۹) همرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه
هر خوا خاوه نیانه و نهو خاویه دهسه لاتی به سهر
هه موو شتیکی هه یه.

(۱۹۰) بهراستی له دروستکردنی ناسمانه کان و
زه ویدا و له نالوگوپری شمو و روژدا به لکه و
نیشانه ی زور هن بۆ کهسانی ژیر و هوشمند...

(۱۹۱) نهوانه ی یادی خوا ده کمن له کاتیکدا که
به پیوه یان دانیشتون یان راکشاوون (له هیج
حاله تیکدا یادی نهوزاته فمراموش ناکمن)،

هه میسه بیرده که نهوه له دروست بوونی ناسمانه کان و زه ی (بیرده که نهوه له هه موو ورده کاریه ک، سمرنجی هه موو
دیاردیه ک ده دن، سهرته نجام ده لین): پهروه ردگارا تو نه م هه موو دروست کراوانه ت بی هوده و بی نامانج دروست
نه کردوه، پاکیی و بیگمردیی شایسته ی تویه، ده توش بهمانپارزه له سزای ناگری دوزه خ.

(۱۹۲) پهروه ردگارا بهراستی تو همرکهس بخه یته ناو ناگری دوزه خهوه، نهوه نیستر شهرمزارو ریسواو خه جاله ت
کردوه، (جا بیگومان لهو ی) سته مکاران هیج جوړه پشتیوانیکیان نیه.

(۱۹۳) پهروه ردگارا؛ بهراستی نیجه گوتمان له بانگخوازیک بوو، بانگی کردین بۆ نیمان و (ده یفرموو): نیمان
بهینن به پهروه ردگارتان جا نیمش (بی دوودلی)، خیرا باوه یمان هیناو (وتمان): پهروه ردگارا؛ ده توش له گوناگو
هه له کانمان خوش بیه، چاوپووشی بکه له کرداره ناپه سنده کانمان و (له سمر ریبازی) چاکان و (به ختمه وران)
بهانمرینه و له گهل نهواندا کومان بکمره وه.

(۱۹۴) پهروه ردگارا؛ نهو به لینه شمان بۆ نه نجام بده که له سمر زاری پیغه مبه رانتدا به نیجه ت داوه (که سمرکهوتنه
له دنیا داو به هه شتی بهرینه له داهاتودا) و له روژی قیامه تیشدا خه جاله ت و روو زه ردمان مه که، بیگومان تو
به لین شکین نیت و به لینی خوت ده به یته سهر.

(۱۹۵) (کاتیک نیمانداران بهم شیوه نزیان کرد، که پمروهردگای نازیزیان قیریان ده کات) بیگومان نمو زاته دوعاگانیان لیوه ده گرت (به هاناو هاواریانموه ده چیت بویه ده فرموت): بپراستی من همول و کوشش و کارو کرده وی هیچ کام له نیوه بپزایه نادهم، چ تیرینه و پیاتان، چ میننه و نافرده تان (چونکه) هاوکاری به کتر بوون (له چاکمو چاکه کاریدا)، جا نموانی کوچیان کردو له شوینمواری خویان دهره دهر کران و نازارو نمشکه نجمه دران له پیناوی مندا و جنگان و شهید کران، بپراستی سویند بیت چارپوشی ده کم له هملو گوناوه کانیان و ده پانخه مه باخه کانی به هه شتموه که چمنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا و بمردهم کوشکه کانیدا دهرات، نمهش پاداشتی که له لایمن خواوه (پیشکشیان ده گرت) خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه (بویک کوشمران). (۱۹۶) (نمی نیماندان) هرگیز هیزو ده سلاتی نموانی بی پاورن له ولاناندا تو له خسته نبات. (۱۹۷) (نموه هرهمووی) رابواردنیکی که مه (چونکه) لموه دوا شوین و جیگیان دوزه خه، که ناخوشترین جیگه و ریگهیه.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنتِي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِذْنَ هَا جَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أَذْخَلْنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغْنُرُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَتَسَّ الْمَهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ الْاٰنْشَاءِ

(۱۹۸) به لام نموانی که پاریزکارن و له سزای پمروهردگاریان دهرسن (جیگه و ریگیان) باخه کانی به هه شته که چمنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا و بمردهم کوشکه کانیدا دهرات، هاوپی له گمل ژبانی هه میشمی له ویدا، نمو شوینانهش له لایمن خواوه ناماده کراوه، بوی میوانداری هه میشمی به ختموه دران، نه لیه ته نموبه شمی که لای خوایه چاکترو به نرختره بوی چاکه کاران و خواناسان.

(۱۹۹) بپراستی همدلی کهس همن له خواوه نانی کتیب که باوه پی به خوا پتمو و دامه زراوه، ههروه ها بپو (قورنانهش) که بوی نیوه ره وانه کراوه و بپو کتیبانهش بوی خویان پیشتر ره وانه کراوه، له کاتیکدا نموانه ترسی خویان له دلدايه و مبهستیانه خوا لییان رازی بیت، نایه ته کانی خوا به نرختیکی کهم (یاخود به هیچ نرخیک) نافرۆشن، نموانه پاداشتی (نیمان و باوه پی) خویان لای پمروهردگاریان و ده دهر گرن، بپراستی خوا به خیرایی لیپرسینه و نه نجام دهدات (تا بفرووی به ختموه دران بخاته به هه شتموه و ناپوخته کانش له دوزه توند بکات).

(۲۰۰) نمی نموانی که باوه پتان هیناوه خۆگرین و خۆپاگری و نارامگری به سمر خوتاندا بهینن، نمبزن له خۆگری مانوه تان له سنگمردا، همول بدن هه میسه له سنگمردی خه بات و کوششدا بن، له خوا بترسن و پاریزکارین بوی نموهی سمر فرازی (هه میشمی) به ده ست بهینن.

سوره تی (النساء)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی خه لکینه له خشم و نارزه زایی نمو پمروه دگاره تان خو بیاریزن که نیوهی له تاکه نه فسیک دروست کردوه، هر لهو نه فسهش هاوسره که بهدی هیناو لهو دووانه پیاوان و ژنانی زوری خستوتوه و بلاو کرده وه، ههروه ها لهو خواجه بترسن که له یه کتر داوا ده که بنه ناوهینانی نه وه وه، همول بدن په یوه ندی خزمایه تیش بیاریزن و (پتهوی بکهن) چونکه به راستی خوا (همه میشه و بهرده وام) چاودیره به سمرتانه وه.

(۲) (خه لکینه) مال و سامانی هه تیوان به دهنه وه دهست خزیان (کاتیک گهوره بیون وفامیان کرده وه)، مالی خراب و پیسی خوتان مه گورنوه به مالی چاک و پاکی نهوان، مال و سامانیان مه خون له گهل مال و سامانی خوتاندا (مهیفوتینن) به راستی نمو کاره ستم و گونا هیکی گهوره یه.

(۳) نه گهر ترسان له نه نجام نه دانی داد پمروهی له گهل کچه بی باو که کاند (نه گهر بیانکه نه هاوسمرتان، نه وه واز لهوان بهینن)، نه وه له نافرتهانی تر که هه لائن بۆتان ژن ماره بکهن دوو، یان سیان سیان، یان چوار چوار، (نه لبه ته له یهک هاوسر زیاتر مهرج و بارودوخی تاییه تی خوی ههیه) خو نه گهر ترسان له وهی که نه توانن داد پمروه

بن (له تیوان هاوسره کاتاندا) نه وه با یهک ژن ماره بکهن، یان نهو که نیزه کانهی که هه تانن (که دیارده یه کی کاتی بوو، نیسلام بنه پری کرد)، نه وهی که باسکرا نزیکتره له وهی ستم نه کهن (نه گهر په پیرهوی بکهن).

(۴) ماره یی نافرتهان بدن به پیرهوی دلفراوانی و ناسوده ییه وه، خو نه گهر به ناره زوو ویستی خزیان دهستیان هه لگرت له هندیک ماره یی و به خشیان به نیوه، نیوه بۆتان ههیه بیخون و به کاری بهینن و به بی دوودلی نوشی بکهن (سوودی لی وه بگرن).

(۵) مال و سامانتان مه دهن به کهم عقل و پیاو خراپان (که نیوه به پیرسن له مالیان)، له کاتیکدا خوا کردویه تی به هوی ژیان و پایه داری و هه ستانه وه تان، به لکو تنه ها به شیان بدن بۆ خوراک و پۆشاک، به جوانی قسهی راست و دروستیان بۆ بکهن (ته ریان مه کهن).

(۶) هه تیوان تاقی بکه نه وه (به وهی که هندیک پاره یان به نی و خوتان سه پرشتیان بکهن) هه تا نهوکاتهی که وه ختی نهوه یان دیت هاوسر بگرن، نهوسا نه گهر هه ستان کرد ژیرو سه لارن، پاره و سامانه که یان پی بده نه وه، نه کهن مال و سامانیان بخون به زیاده پرهوی له خهرج کردنیدا له ترسی نه وهی نه وه کو گهوره بن و زوو له دهستان بسیننه وه، جا نه وهی دهوله منده بادهستی بیاریزیت و نه وهش که هه ژاره بالیی بخوات و له سنور دهر نه چیت و زیاده پرهوی نه کات، جاکاتیک مال و سامانه کانیان ته سلیم ده که نه وه نه وه شایه تیان له سر بگرن (هه رچه نه ده) تنه ها خوا به سه بۆ لیپر سیننه وه و چاودیری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْآرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا قَبْلُ وَرَبِّعْ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ تَمْلِكُ مِنْكُمْ ذَلِكَ أَدْفَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا ۝ وَآتُوا
النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَنَافَعُكُمْ كُلُّهُ
هَٰذَا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ وَلََّا تَتَوَقَّوْا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا
الْيَتَامَىٰ حَقًّا إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

(۷) پیاوان بهشیان هدیو لهو شتانهدا کهباوک و دایک و خزمان به میراتی له دوايان بهجی ده مینیت، همروه ها ژنانیش بهشیان هدیو لهو شتانهدا که به میراتی له باوک و دایک و خزمان بهجی ده مینیت، له کهم و زوری بهشی هم که سینک دیاری کراوه و، ده بیت بیدرتی.

(۸) خو نه گهر کاتیک له دابهش کردنی میراتیدا خزمان و ههتیوان و ههزاران ناماده بوون، نهوه لهو میراتی بهشیان بهدن و به جوانی قسهیان بۆ بکمن (پیاواندا ههلمهشاخین).

(۹) دهبا نهوانهش که (دوورنیه بهم نزیکانه بمرن) و نهوهی لاواز و ساوایان له دوا بهجی بهمینیت، خواناسی و ناینداری بکمنه پیشهیان و گوشتاری چاک و بهجی بلین (وهسیهت بکمن، بیکومان خوا ده مینیت بۆ مندالی جیماویان نه گهر خواناس و گوشتارجوان و بهخشنده بن).

(۱۰) بهراستی نهوانهی که مالی ههتیوان به ناحق و ستم دهخۆن، بیکومان نهوانه تهنها ناگر دهخۆن و نهو ماله ده بیته ناگر له سکياندا،

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا بَلَغَتِ الْمَرْءَةُ الْاِحْوَءَ فَلَا مِمَّ السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ وَوَرِثَةُ أَبَوَاهُ فَلَا مِمَّ الْثُلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهَا إِخْوَةٌ فَلَا مِمَّ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا بَلَغَتِ الْمَرْءَةُ الْاِحْوَءَ فَلَا مِمَّ الْاِبْنُ وَالْاَبْنَاءُ لَا تَذَرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

له قیامهتیشدا دهچنه ناو ناگری دۆزه خهوه.

(۱۱) خوا رینموویتان دهکات و فرمانتان پی ددها دهبراهی نهوه کانتان له بوازی میراتی گرتندا (نمویش نهوهیه) که بهشی نیرینه کیان نهندازهی بهشی دوو مینیهیانه، خو نه گهر مناله کان تهنها ئافرهت بوون (دووان) و له دووان زیاتر بوون نهوه دووبهش له سی بهشی میراتی به لهوان بهش ده کرت، خو نه گهر مردووه که تهنها کچیکی ههبوو نهوه نیوهی داراییه کهی ده درت، شمشیه کیش ده درت به ههریه که له دایک و باوکی نه گهر مردووه که مندالی ههبوو، خو نه گهر مردووه که مندالی نهبوو، تهنها دایک و باوکی ههبوو نهوه دایکی سییه کی ده بات و نهوهی تریشی بۆ باوکی ده بیت، خو نه گهر باوکی نهبوو دایک و براو خوشکی ههبوو نهوه شمشیه کی میرات بۆ دایکی ده بیت، نه مانه هه مووی دوا و ههسیهتیک که مردووه که کردووهی و دانوهی قمرزو قمرزاری ده بیت، نیوه نازان که باوانتان و نهوه کانتان نازان کام لایان سوودی زیاتره بۆتان (له بهرنهوه به گۆیرهی فرمانی خوا میراتی دابهش بکمن، نابهم شیوهیه میراتی دابهش کردن) فهززه له سهرتان که پهیرهوی بکمن چونکه له لایهن خواوه دیاریکراوه، بهراستی خوایش هه میسه و بهردهوام زاناو دانایه.

وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ آزَوْجُكُمْ إِن لَّيَكُنْ
 لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصِينَ بِهَا أَوْ دِينَ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمُ إِن لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمُ
 مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصُونَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِن كَانَ
 رَجُلٌ يُّورِثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ رَاحٌ أَوْ اخْتُ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصَى بِهَا
 أَوْ دِينَ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
 ١٢ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٣
 وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
 نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ١٤

(۱۲) همروه ها نیوهی میراتی ژنه کانتان
 ده دریت به نیوه نه گمر مندالیان نه بوو، خو
 نه گمر مندالیان هه بوو نهوه چواریه کی
 میراتی ژنه کانتان بو هیه، نه مانه همووی
 دوی به جیهینانی وه سیهتی ژنان و دانوهی
 قمرزبان و بو ژنان چواریه کی میراتی نیوه
 برپارداوه نه گمر نیوه مندالتان له دوا به جی
 نه مابیت، خو نه گمر مندالتان هه بوو نهوه
 هه شتیه ک بو ژنه که ده بیت لهوهی که به
 میراتی لیتان به جی ماوه، نه مانه همووی
 دوی به جیهینانی وه سیهتتان و دانوهی
 قمرزه کانتان، خو نه گمر پیاوینک یان نافره تیک
 مرد مندال و باوک و باپیرو براو خوشکی دایک
 و باوکی نه بوو، به لکو تنهها خوشکیک یان
 برایه کی دایکی هه بوو، نهوه شه شیه ک بهشی
 هر یه کیک لهوان ده بیت، خو نه گمر براو
 خوشکی دایکی له یه ک زیاتر بوون نهوه
 هه موویان هاو بهشن له سیه کی میراتیه که دا

(بهیه کسانى ژن و پیاو) نه مانه همووی دوی وه سیه تیک که ده کړیت، دانوهی قمرز، له کاتیکدا نهو
 وه سیه ته زیان به خش نه بیت به میراتگران، نه مانه هر همووی برپار و فرمانن له لایمن خوی گموره وه و نهو
 خواجه زانا و به حیل و حموسه لهیه.

(۱۳) نهوانه ی باسکران (ده رباره ی هه تیوان و چو نیه تی دابه شکردنی میراتی) نهو سنوورانن خوا دیاری
 کردوون، جا نهو که سهی فرمانبرداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات (لهم بواره داو له هه موو بواره کانی تردا)،
 نهوه خوا ده یخاته ناو باخه کانی به هه شته وه: که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا ده روات، هاوړی له گمل
 ژبانی نه پراوه تیایدا، بیگومان هر نهوه شه سهر فرازی گموره و ده سته کو تی بی سنوور.

(۱۴) (به لام) نهوه ی یاخی بیت له خواو پیغه مبه ره که ی و ده رچیت له سنووره کانی، نهوه خوا ده یخاته ناو
 ناگړیکمه که بو هه میسه تیایدا ده مینیتته وه و سزایه کی سهر شوړ که و ریسوا که ری بو هیه.

(۱۵) نمو نافرہ تانمی کہ زینا دہ کمن له ژنانتان
نموه چوار شایہ تیان له خۆتان لیسر بگرن، جا
نہ گمر شایہ تیاندا، نیوہ له مالدآ بہندیان بکمن،
تا مردن یہ خہ بیان پیدہ گرت یان خوا
دہروویہ کیان لی دہ کاتموہ.

(۱۶) نمو ژن و پیاوہ تان، یان نمو کوپ و
کچہ تان کہ زینایان له دەست دہ قومیت، نموہ
نیوہ لییان بدن و نازاریان بدن، خو نہ گمر
توبہ بیان کردو خۆیان پەروہ ردہ و چاک کرد، نموہ
نیوہ وازیان لی بہینن (تەعنەیان لی مەدەن،
بەچاوی سوک تەماشایان مەکەن) چونکہ
بەپراستی خوا ہمیشہ توبہ وەرگرہ و بەرہەم و
میہرہ بانیشہ.

(۱۷) خوی گہورہ تەنہا نمو توبہمو پەشیمانیہ
قبول دہ کات و نمو کسانہ دہ گرتەموہ کہ گوناہ
و نادروستی بەنەقامی و نەزانی نەنجام دہ دەن و
پاشان بەزووی توبہ دہ کمن و پەشیمانی
دەردەبەرن، نا نمو جۆرہ کسانہ خوا توبہ بیان لی

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّكَ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَتَاذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
وَأَصْلَحَا فَاغْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تَبْتُ الْفَنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَقْضُلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءٍ اتَّيَسَّمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ
مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

وہر دہ گرت و ہمیشہ و بەر دہ وام خوا زانیہ (بەوہی بەنەزانی و نەقامی ھەلە و گوناہ نەنجام دہ دات) و دانایہ و
(دەزانیت کہ نادە میزاد ھەندیک جار لاوازی رووی تیدە کات و بەھەلەدا دہ چیت، لەبەرئموہ ناو مییدی ناکات).
(۱۸) توبہمو پەشیمانی بو نمو کسانہ نیہ کہ بەر دہ وامن لیسر گوناھو تاوان، نمو کاتەمی مردن یہ خەمی بەیہ کیکیان
گرت نمو سا بلتیت: نموہ نیتەر من بەپراستی له نیستموہ توبہم کرد، توبہ لەوانەش وەرناگیرتیت کہ بە کافری دہ مەرن،
بو نمو جۆرہ تاوانبارانہ ھەموویان سزایہ کی بەنیشمان نامادہ کردوہ.

(۱۹) نەمی نموانەمی باوہرتان ھیناوە دروست نیہ بۆتان ژنان بە زۆر بکمنە میراتی خۆتان و دەستیان بەسەردا بگرن،
(وہ کو کہ لوپە لی تری ناومال)، ناچار یان مە کمن تا ھەندیک مارە بیستان بو بگەڕێننموہ، مە گمر نموان گوناھیکی
ناشکراو دیار نەنجام بدن، ھاوژنییان بە جوانی لە گەلدا بەرنەسەر، خو نہ گمر خۆشتان نەویستن و لییان بیزار بوون،
نموہ دوور نیہ و دەشیت ھەزتان لە شتیک نەبیت و خوا بیکات بەمایہی خێرو بییری زۆرو بی سنوور.

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ رَوْحَ مَكَانٍ رَوْحٍ وَءَاتَيْتُمْ
إِحْدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذْهُ وَآمِنَهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُوهُ
بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مِيزَانُ ۝ وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ
مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

(۲۰) خۆ نه گمر ویستان هاوسه ریک بخه نه
جینگه هاوسه ریکی ترو ماره بیه کهی (نالتون و
سامانیکی) زورتان پیدا بوو، نموه نابیت هیچ
شتیکی لی بگپر نموه و لئی کهم بکه نموه، نایا
نمو ماره بیهی که پیتانداوه وهریده گرنموه لییان
به دروست کردنی بوختانیکی نارپه و او گونا هو
سته میکی ناشکرا؟!

(۲۱) جا چۆن دروسته ماره بیان لیوه ریکرنموه،
له کاتیکدا نیوه چوونه ته لای یه کترو ژنانیش
په یمان و به لینیکی گه و ره و گرنگیان لی
وهرگرتوون (له کاتی ماره کردنیاندا).

(۲۲) نه کهن نمو نافره تانه ماره بکهن که
پیشتر باوکتان ماره ی کردبوو، مه گهر نموه ی که
رابوورد (له سهرده می نه فامیدا پیش حرام
کردنی) به راستی نمو کاره گونا هیکی گه و ره و
ناشرین و ناپه سهنده و ریبازیکی خراپه.

(۲۳) (نیمانداران، نم نافره تانه) ماره کردنیان حرام کراوه له سهرتان: دایکانتان، کچه کانتان، خوشکه کانتان،
پوره کانتان (خوشکی باوک)، پوره کانتان (خوشکی دایک)، برازاتان، خوشکه زاتان، نمو دایکانه ی که شیریان
داونه تی، خوشکه شیریه کانتان، دایکی هاوسه رتان (خه سوو)، نمو کچانه ی له پیاو یکی ترن و لای نیوه ده ژین و
په و ره ده دهن و لهو ژنانه تان که چوونه ته لایان (واته زپ کچه کانتان)، خۆ نه گمر نه چوونه لای دایکی نمو جوړه
کچانه نموه هیچ گونا هتان له سهر نییه (ماره یان بکهن)، (هه و ره ها حرامه) هاوسه ری نمو کورانه تان ماره بکهن
که له پستی خۆتان (واته بوکه کانتان)، (هه و ره ها حرامه) دوو خوشکیش پیکمونه بکه نه هاوسه ری خۆتان له
یه ک کاتدا، جگه له وانه ی که رابوورد، به راستی خوا هه میشمو به رده و ام لیخو شبوو میهره بانه.

(۲۴) (همروه ها حرامه) لیٲان نمو نافرده تانی
که میٲردیان همیه جگه له که نیه کتان (لهو
زه مانده باو بهووه، جا نم سنوورانه) خوا
بریاریداوه له سرتان، جگه لهوانهی که باسکران،
هه لاله بوٲان بهووی مال و دارایتانموه هاوسر
بگرن (تا چوار نافرده) تا پاک داوین بن و له
سنووری ره وشتی بهرز ده رنچن، جا له گمل هم
نافرده ٲیکدا هاوسر ٲیتان گرت نموه فمرزه که
ماره بیه که بیان بده نی و هیچ گونا هیش نیه له
سرتان له کهم کرد نموهی نمو ماره بییدی له سیری
ریک کموتبون له دوی دیاری کردنی، بهراستی
خوا همیشمو بهرده وام زاناو دانایه.

(۲۵) نموهش که نه ٲیتوانی له نیوه لهبر دهست
کورتی، نافرده تانی سهر بهستی باوه ٲردار ماره
بکات، نموه با له کهچه که نیه که نیمانداره کانتان
بخوازیٲت، خوایش زانایه که رادهی نیمانتان
چهنده و چونه، نیوه هندی کتان له هندی کتان

(همه موٲان له نادم و حموان و نم جیاوازیه جینایه ٲیه شٲیکی کاتی به)، لهبر نموه نمو که نیه کانه ماره بکمن
لهسر ره زامه ندی کهس و کارو خاوه نه کانیا و ماره بیان به چاکی ٲی بدهن، له کاتی کدا نمو که نیه کانهش ٲیویسته
پاک داوین بن و دوور بن له داوین ٲیسی و دؤست گرت نموه، خو نه گمر شوویان کردو لهوه ودوا داوین ٲیسیه کیان
نه نجامدا نموه نیوهی سزای نافرده تانی سهر بهستی ده درٲن (چونکه نازادی ٲموویان نه بووه لهو سمرده مهدا)، لهبر
نموه ماره کردنیا بؤ نموانه تانه که ده ترسیٲ تووشی هه لهو گونا ه بیٲت، خو ٲاگریٲان (تا خوا دهروٲان لیده کاتموه)
چاکتره بوٲان، خوایش لیخو شبوو و میهره بانه.

(۲۶) بیگومان خوا دهیه وٲت (به م شیوهیه) هممو شٲیکتان بؤ روون بکاتموه و رینمو ٲیتان بکات بؤ نمو یاساو
به رنمانه ٲیش خوٲان (که ٲیغه مبه ران هیناوایانه له جیهانی کؤمه لایهتی و ٲه یوه ندیه کان و... هتد) و تمویه و
ٲه شیمانیشٲان لی وه رگریٲت، خوا زاناو دانایه.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَاحِلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ بِفَحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يُّتَوَّبَ عَلَيْكُمْ وَاُرِيدُ الَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ يُمِيلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يَتَّيِّهَا الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ قَرَارٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدُوْنَا
وَزُلُمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا وَّكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَايِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكَفِّرْ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَتُدْخِلَكُمْ مُّذَخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسْئَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِۦ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَنُكُمْ فَاَتَوْهُمْ
نَصِيْبُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

(۲۷) بیگومان خوا دهیمویت تمویبه و
پهشیمانیتان لی وهر بگریت و له هله کانتان
خوش بیت، (به لام) نمودنی شوین ناره زووات و
هموه سبازی کهوتون ده یانمویت ثیوه لابدهن به
لادانیک کی گموره.

(۲۸) خوا دهیمویت (بهم بهرنامه و رببازانه)
بارتان سووک بکات و کار ناسانیتان بۆ بکات
(چونکه) شاده میزاد به لاوازی دروست کراوه
(له بهرامبر ناره زووه کانیموه خور اگر نیه).

(۲۹) نهی نمودنی باوهرتان هیناوه مال و
سامانی یه کتر به ناحق و بهی بهرامبر مه خون
لننیوان خوتاندا، مه گمر بازرگانیه ک بیت و
لهمر ره زامه ندی هممولایه کتان بیت، خوتان
مه کوژن و (یه کتر به ناحق مه کوژن، کاتیک
بیزاری و بیتاقه تی روتان تیده کات یان
تووشی زیانیک ده بن)، بهراستی خوا میهره بانه
پیتان.

(۳۰) هر که سیکش کاری و ابکات (سامانی)
خه لکی به ناحق بخوات یان خوی یان خه لک
بکوژیت) به دوژمنایه تی و سته مکردن، نموه له
ناینده دا ده یخه یینه دۆزه خه وه و به مانگر

دهیسووتینین، نمو کارهش بۆ خوا همیشه و بهرده وام ناسانه.

(۳۱) نه گمر خوتان بیاریزن لمو تاوانه گمورانهی قهدهغه کراوه لیتان، نموه له گونا هه کانی ترتان چاوپوشی ده کمین و
ده تانخه یینه جیه کی خوش و سازگارو ریزداره وه (که به هشتی بهرینه).

(۳۲) ناواته خوازی شتیک مه کم که خوا به خشیووهی به هندی کتان و (نمیه خشیووه به هندی کتان، چونکه خوا
دادپهروهه و یاسا کانی له رووی زانستی و حیکمه تمویه، کاتیک هندی ک مافی داوه به پیوان، له هندی ک رووی
تریشه وه مافی داوه به نافرته تان ... هتد) پیوان، به شیکان هیه له وهی که به ده ستیان هیناوه، همروه ها نافرته تانیش
به شیکان هیه له وهی که به ده ستیان هیناوه، همیشه و بهرده و امیش داوی زیاده به خشش و بههره ی خوا بکمن،
چونکه بهراستی خوا به هه موو شتیک زانایه.

(۳۳) بۆ هه موو که سیک و هه موو سامانیک چهند میرا تبه ریکمان داناوه له وهی که له دایک و باوک و خزمان
به جی ماوه (تا به دادپهروهی وه کو دیاریکراوه دابهشی بکمن) و بۆ نموانهش که په یمانتان له گمل بهستون کهوا
میرات له یه کتر بگرن، مافی نمودنیش بهن، بهراستی خوا همیشه و بهرده وام شایه تیکی ناگاداره بهسر هه موو
شتیکدا.

(۳۴) پیاوان سهرپرشتیارن بهسمر
 هاوسره کانیانموه، نه مهش بههوی ریزو زیاده
 نمرکیکموه که خوا داویدتی بهه نديک بهسمر
 همدیکی تر دا (سهر پای نهوی که) پیاوان له مال و
 سامانیان خرج ده کمن (له پیناوی ناسووده یی و
 خوشگوزهرانی نافر تاندا)، له ولاشموه نافر تانی
 ژيرو دیندارو گونجاو همیشه گوتراپه لی
 میرده کانیان، نهینی نیوان خوین و میرده کانیان
 ده پارتیزن (به تابهت نهو نهینیان هی خوا ده پموت
 پارتیزاو بن) بههوی نهوی که خوا مافه کانی
 نهوانی پاراستوه، نهو نافر تانهش نیوه ده ترسن
 سرکهشی و سهر پیچی بکمن سهره تا ناموژگاریان
 بکمن، (نه گمر سوودی نه بو) له ناو جیدا پشتیان
 تیبکمن، (نه گمر نهوش سوودی نه بو) لیان
 بدن (به ممرجیک لیدانه که له دم و چاو نه میت
 و ناسوار به جینه هیلتی)، نه گمر بهم هویانه له
 لادان و یاخی بوون وازیان هینا، نهوه نیتر
 سته میان لیمه کمن و ریگی تر مه گرنه بر (بو
 نازاردانیان) بیگومان خوا بهرزو بلندو گوره یه،
 (نه گمر سته میان لیبکمن توله تان لیده سینتی).

(۳۵) خو نه گمر ترسان لهوی نیوان ژن و میرد

بشیتیت (کیشمیان چاره سهر نه کریت)، دادوهریک له خزمی پیاوه که و دادوهریک له خزمی ژنه که بنیرن (بو
 ریکه خستیان) نه گمر چاکسازی و ریکه خستیان بویت، نهوه خوا پیکهاتن فراهم ده هیئتیت له نیوان ژن و
 میرده که دا، بیگومان خوا همیشه و ام زانو ناگایه.

(۳۶) (نهی خه لکینه) تنهها خوا پیرستن و هیچ جوړه شمریک و هاوه لیکي بو برپار مدهن و چاکه کار بن له گمل
 دایک و باوکتان و خرمان و همتیوان و همزاران و دراوسپی خزم و دراوسپی بیگانه داو هاوه لی
 کارو سه فمرو ریبوارو ژیر ده سته کانتاندا، بهراستی خوا نهوانی خوش ناویت که خودنوینن و فیزده کمن و فخر
 ده فروشن بهسمر خه لکید.

(۳۷) نهوانی ره زیلی ده کمن و فرمان ددهن به خه لکی که ره زیل بن و نهو شتانهی خوا له زیاده فمزلی خوئی پیی
 به خشیوون (له مال و سامان و زانستی) ده یشارنهوه و (نایه لن کهس سوودی لیوهر بگریت، با نهوه بزائن) که نیمه
 بو خوانه ناسان سزایه کی سهر شوپر کمرمان ناماده کردووه.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالْصَّالِحَاتُ
 قَلِيلٌ حَفِظْتُ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّيِّ خَافُونَ
 نُشُوزَهُنَّ ۚ فَعِظُوهُنَّ ۚ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعَنَّكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
 بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ ۚ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
 ﴿٣٥﴾ ۞ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّهُ دِينُ
 الْحَسَنَاءِ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
 ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
 كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ
 الَّتِي آتَاهُمُ اللَّهُ لِيُزَكِّيَهُمْ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَاتُ اللَّهِ
 فَخُورًا ۚ وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ مِمَّا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَلَهُمْ أَسْمَاءٌ مِّمَّنْ تُسَمَّىٰ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا
 فِي ذَلِكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَمُقَرَّبًا فَسَاءَ
 مَقَرًّا ۝ (۳۸) وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ (۳۹) إِنْ اللَّهُ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعُفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ۝ (۴۰) فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ (۴۱) يَوْمَ يُدْعَى الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرُّسُلَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهُ حَدِيثًا ۝ (۴۲) يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنْتُمْ سُكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفْوًا غَفُورًا ۝ (۴۳) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
 الْكِتَابِ يَشْرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝ (۴۴)

(۳۸) ئەوانەش کە مەل و سامانیان بۆ
 رووپامایی خەلکی دەبەخشن، باوەرناهیەن نە بە
 خوا، نە بەرۆژی دواپی (دیارە کە شەیتان ئەوانی
 لە خەشتە بردووە و کردوونی بەهاوەلی خۆی) جا
 ئەوەی شەیتان بکاتە هاوێ و هاو دەمی خۆی
 (مەگەر خوا بزانیست) چ ناپوخت و نالەباریکی
 کردۆتە هاوێلی خۆی.

(۳۹) چ زیانیکیان لێدەکەوت؟ چیان بەسەر
 دەهات؟ (ئەو خەلکە) نەگەر باوەریان بە خوا
 رۆژی دواپی بەینایە و لەو رزق و رۆزیەکی کە
 خوا پێی بەخشیوون بیانەخشیایە (جگە لە
 سوود و قازانجی بێ سنوور لە هەردوو دنیا)
 خۆ خوا هەمیشەو بەردەوام ناگای لێیانەو
 زانیاری هەیە دەریارەیان.

(۴۰) بەراستی خوا بەقەدەر تۆزقالتیک سەم
 (لە نادەمیزاد) ناکات، خۆ نەگەر چاکەبەک
 هەبێت (بەرهەمەتی بەسەردا دەپێژێت و) چەند
 بەرابەری دەکات و لەلایەن خۆیمە پاداشتی
 گەورەو بێ سنوور دەبەخشیست (بە چاکە خوازان).
 (۴۱) ئێنجا دەبێت حالی ئەو خەلکە چۆن بێت
 کاتیک لە هەر میلله تیک شایەتیکمان هێنا و

تۆشمان هێنا (ئەو محمد ﷺ بەشایەت بەسەر ئەو خەلکەو (کە پەیمانی خوات پێراگەیانداون).

(۴۲) ئەو رۆژە ئەوانە بێ باوەر بوون و لە پێغه مەبەر یاخی بوون، ناواتەخوازان کە زەوییان پێ تەخت بکرایەو (هەر
 لەتویی خاکدا ون بوونایەو زیندوو نەکرانیەتمەو) و ناتوانن هیچ گۆتاریکی پەنەیان لە خوا بشارنەو.

(۴۳) ئەو ئەوانە بێ باوەر تان هێناوە نزیکی نوێژ مەکەون لە کاتیکدا ئێوە سەرخۆشن - ئەمە کاتیک بوو هێشتا
 عەرەق و شەراب حەرام نەکرابوو - هەتا ناسەواری سەرخۆشی نامینیست و دەزانن چی دەلێن (لە نوێژە کەدا) و بە
 لەشی بێ نوێژیشەو نوێژ مەکەن مەگەر رێبوار بن و لە سەفەردا بن، هەتا خۆتان دەشۆن، خۆ نەگەر نەخۆش بوون
 یان لە سەفەردا بوون یان لەسەرناو گەرانەو، یان لە گەل ئاوەرەتانی نامەحەرم لە یەکەمەو و ئاوتان دەست نەدەکەوت
 (بۆ خۆشتن و دەست نوێژ گرتن) ئەوا تەیهەموم بکەن بەخاکیکی پاک و (بەو خاکە) دەست بەهێنن بەسەر دەم و چاوو
 دەستاندا، بێگومان خوا هەمیشە و بەردەوام لی خوشبووەو گۆزەشت و چاوپۆشی هەیه.

(۴۴) نایا نەتروانیووە ئەوانە کە شارەزایی هەندیک لە کتێبە ناسمانیەکانیان دراوەتی، ئەوانە گومرایی دەکەن و
 دەیانەوێت ئێوەش گومراو سەرلێشیواو بن.

(۴۵) خوی گمورهش چاک دوژمنه کانتان دهناسیت، جا تنها خوا بهسه که یارو یاوه بیت و تنها خوا بهسه پشتیوان بیت.

(۴۶) هندیکن لهوانه ی که بوونه ته جوو قسه له جیتی خویدا دهسکاری ده کمن و جی گورکیتی پیده کمن و بهناره زوی خویان لیکی ده دهنهوه (به کینهوگانمهوه) ده لاین: بیستمان و به قسه شمان نه کردیت!! گوی بگره ده ک گویت لی نبیت!! (همروه ها ده بیان وت: (راعنا) و ده میان بو خوار ده کردهوه تا مانایه کی هله بیه خشیت و بیته تمعنه و ره خنه له دین، خو نه گمر بهراستی نهوان بیانوتایه: بیستمان و گورایه لاین و توش گورمان بو بگره و مؤله تمان بده (تا تیگه یین) چاکترو راسترو بهنرختر بوو بویان، به لام (چونکه پاک نین و دهروون نه خوشن) خوا نه فره تی لی کردوون بههوی کوفریانمهوه، بویه باوه پناهیتن که میکن نه بیت.

(۴۷) نهی نهوانه ی کتیتان پی به خشراره باوه بهینن بهو (قورنانه ی) که ناردوو مانه بهراست دانهری نهوه ی نیویه به، پیش نهوه ی (روژیک بیت) که روو خسارانیکی (بی دین) پان و پلش بکینهوه و ناسه واری دم و چا و نهیه لاین و بهره و پشتی بکمین و وه کو پشتی سهری لیکه یین، یاخود نهفرینان

لیککمین وه کو چون نهفرینان له خه لکانی روژانی شه مووان کرد (نهوانه ی که به قیل راهه ماسیان کردو فرمانی خویان شکاند)، بیگومان همر فرمانی خویا به که هه میشمو بهر دهوام نه نجام دراوه.

(۴۸) بهراستی خوا خوش نابیت نه گمر هاوه لی بو بریار بدریت، بیجگه لهوه له همر گونا هیکی تر بیسه ویت خوش ده بیت، بو نهو کهسه ی که دهیمویت، جا نهوه ی هاوه ل و شریک بو خوا بریار بدات، نهوه نیتر بهراستی تاوانیکی گموره ی هه لبه ستوه.

(۴۹) نایا نه تروانیوه ته نهو که سانه ی خویان خویان به چاک ده دهنه قه لیم (ده لاین نیمه هه لبزاردی خویان) نهوه وایه، به لکو خوا (بهنده کانی دهناسیت) و همر کهس (شایسته بیت، په سندی ده کات) و دل و دهروونی خویان ده کات و نهوانه به قدهر تالی ناوکی خورما سته میان لی ناکریت.

(۵۰) سهرنج بده و ته ماشا بکه چون (خاوه نانی کتیبی ناسمانی) درو به دم خاوه ده کمن (بیباکانه ده لاین: عوزیه یان مه سیح کوپی خوان) نهو تاوان و گونا هیهان بهسه (بو سزادانیان چونکه تاوانیکی زور گموره ی) ناشکرایه.

(۵۱) نایا نه تروانیوه ته نهوانه ی که به شیک له کتیبی ناسمانی پیدراوه (کهچی له گمل نهوه شدا) باوه ریان به فالچی و جادوو گمرو بت و پهیکمرو شهیتان و... هیه و ده باره ی نهوانه ی که بی یاوه پرن ده لاین: نهوانه چاکترن و ربیازی راستریان گرتوه، تا نهوانه ی که نیمان و باوه ریان (به نانی نیسلام هیناوه).

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرُ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا لَيْسَ لَنَا طَمَعًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَغْفِرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبِّ وَالْظُّفْرِ وَيَقُولُونَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

(۵۲) نعو (جوله کانه) که سانیکن خوا نه فرینی لیکردوون، که سیکیش خوا نه فرینی لی بکات، نهوه هه رگیز هیچ که ست ده ست ناکه ویت بیکه مته پشٹیوانی.

(۵۳) مه گهر نهوانه هه ندیک ده سه لاتیان به ده سه، تا نهوکاته به قه ده ر تۆز قاتیکن له ناوکی خورما به خه لکی نه ده ن؟!

(۵۴) یان هه ر نهویه که حه ساد هت و به خیلی به خه لکی (نیماندار) ده بن له سه ر نهویه خوا له فهزل و به خششی خۆی به شی داوون (پیغه مبهری له ناویاندا هه لباردوه) خۆ بیگومان نیمه به نهویه نیبراهیم کتیمان به خشیووه (به موسا تهورات و به عیسا نینجیل و به محمدیش ﷺ قورنان) هه روه ها له جوره ها دانایی به هه روه رمان کردوون و (به هه ندیکیان) وه ک (یوسف و داود و سوله یمان) ده سه لات و پاشایه تیه کی گه روه مان به خشیووه.

(۵۵) جا له و خه لکه هه یه باوه ریان به (محمد ﷺ و به قورنان) هیناوه و شوینی که وتوون، هه شیانه ریتی لیگرتووه و پشٹی تیکردوه، دۆزه خیش به سه (بۆ نهو یاخیانه) که ناماده یه و کلپی سه ندووه.

(۵۶) به راستی نهوانه ی باوه ریان نه هیناوه به نایهت و فرمانه کانی نیمه، له ناینده دا ده یان سوتینین به ناگری دۆزه خ، هه موو جار بیک

پیستیان داوه شوو سووتاو هه لقرچا، پیستی تر ده کین به به ریاندا، بۆ نهویه به چاکی سزوا نازار بچمژن، به راستی خوا هه میشهو به ردهوام بالاده سه و (ده توانیت تۆله له خاوه ناسان به نهیت)، دانایه (که مۆله تیان ده دات به لکو بگه رینهوه بۆ رتباری دینداری).

(۵۷) نهوانه ش که باوه ریان هیناوه و کارو کردهویه چاکه نه نجام ده ده ن له ناینده یه کی نزیکدا ده یان خهینه ناو باخه کانی به هه شتهوه که چهنده ها رووبار (به ژیر دره خته کانیداو به به ردهم کۆشکه کانیدا) دهروات و له ویدا ژبانی هه میشه یی و به ردهوام ده به نه سه ر، هاوپی له گه ل چهنده ها هاوسه ری پاک و بیگه رده و خاوتین و پاکیزه دا، هه روه ها ده یان خهینه ژیر سایه ی سیبه ری جوان و رازاوه ی هه میشه یی به وه (نه گه رمایان ده بیته، نه سه رما).

(۵۸) بیگومان خوا فره ماتان پیده دات که هه موو نه مانه ته کان (سپارده کان) بگه رینه وه ده ست خاوه نه کانیان و هه ر کاتیکیش داوه ریتان کرد له نیتوان خه لکیدا، دادپه روه رانه فره مانه ره وایی بکه ن، چونکه به راستی خوا به جواتی و چاکی و ته وای نامۆژگاری و فره ماتان پیده دات، به راستی خوا هه میشهو به ردهوام بیسه ر و بینایه.

(۵۹) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، فره مانه به ردارو گوته رایه لی خواو پیغه مبه رو فره مانه ره واکان بکه ن که له خودی خۆتانن (له بیرو باوه رو پابه ندیدا)، خۆ نه گه ر له شتیکندا بوو به کیشه تان ده رباره ی حوکمی خواپی، نهوه نهو کیشه یه بگه رینه وه بۆ لای خواو پیغه مبه ره کی ﷺ (که قورنان و سونهت ده گه یه نیت)، نه گه ر نیهو باوه رتان به خواو به روژی قیامهت هه یه، (ره فتهار کردنتان) بهو شیویه چاکترین و جوانترین سه رچاوه یه بۆ چاره سه ری کیشه کانتان.

(٦٥) نه‌خێر، سوێند به‌ په‌روه‌ردگارت ئه‌وانه‌ی (لافی بپروا لێده‌ده‌ن) بپروا ناھێنن هه‌تا له‌ هه‌موو کێشه‌یه‌کدا که‌ رووده‌دا له‌ نێوانیاندا تۆ نه‌که‌ن به‌ دادوه‌رو گوێڕایه‌ڵی تۆ نه‌که‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ش نابێت له‌ دل و ده‌روونیاندا هه‌یج ناره‌زاییه‌ک دروست بێت به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ داوه‌ریت له‌سه‌ر کردوه‌و و ده‌بێت به‌تعاوایی ته‌سلیم بن و رازی بن.

(۶۶) خو نه گمر بهراستی نیمه پتوستان بگردایه لهسریان که خوتان بکوژن، یان له ولات و نیشتمانان دهرجن شهویان نه ده کرد، مه گمر که میکیان نه بیت (چونکه به جی هینانی فرمانی خوا به بی چمن و چوون پیشه ی بهنده راسته قینه کانه، نیمه ش شه داخوایه مان لی نه کردوون) جا نه گمر بهراستی نهوانه به گوتیه ناموژگاری و فرمانی نیمه رهفتاریان بگردایه، شه چاکتر بوو بویان و دامه زراوترو چه سپاوتر ده بوون لهسر حق و راستی.

(۶۷) جا نهوکاته بنگومان له لایمن نیمه وه پاداشتی گموره و بی سنوورمان پیده به خشین ...

(۶۸) بهتموایش هیدایهت و رنموویمان ده کردن بۆ رینگو ریبازی راست و دروست.

(۶۹) شهوی فرمانبهرداری خواو پیغه مبر بکات، جا نهوانه له گهل شه کهسانه دا ده بن (له به ههشتی بهریندا) که خوا نازونیعمهتی رزانده بهسهریاند له پیغه مبرمان و راستگویمان و شهیدان و پیواچاکان، نای که نهوانه هاو له هاوړی و هاوده میکی چاک و بی وینمن!

(۷۰) شه ریزو بههره گموره به هر له لایمن خواویه (بو شه به ختموهرانه)، خوا خو ی بهسه که زانایه به هه موو شتیکی.

وَلَوْ أَنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِنَ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اخْذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا أَتْبَاعًا وَانْفِرُوا أَجْمَعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لِيُبْلَاَنَّ فَإِنْ أَصَبْتُمْ مُصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

(۷۱) شهی نهوانه ی که باوهرتان هیناوه شهوی خوتانی پیده پاریزن بیگرنه دهست و ناماده باش بن، نینجا دهسته دهسته یان هه مووتان یه ک پارچه (بهره و بهره کانی جهنگ) هه لمهت بهرن و هیرش بهمن. (هه رکاتیکی له لایمن سهرکردایه تیه کی متمانه پیکراوه وه داواتان لیکرا).

(۷۲) سویند بیت (دهسته یه ک دووړو همن) له ناوتاندا بهراستی خویمان ده خلاقیتن و سستی ده کم، جا نه گمر به لایه کتان تووش بیت (هه ریه ک لهوانه) ده لیت: بهراستی خوا چاک ی بو کردم که له گهل نهواندا ناماده ی (شه جهنگه) نه بووم.

(۷۳) سویند بیت نه گمر فزل و دهستکهوتیکتان له خواوه دهستکهوت بهراشکاری ده لیت - هر وه ک له نیوان نیکوه و شه جوړه کهسانه دا دوستایهتی و ناشنایهتی نه بوو بیت - خوژگه له گهل نهواندا بوومایه و بو شهوی دهستکهوتیکی چاک و زور و زه بهنده به دهست بهینایه.

(۷۴) ده با به جهنگیت له پیناوی خواو، نهوانه ی ژبانی دنیا ده فروشن بهروژی دواپی، جا هر کهس به جهنگیت له پیناوی خواو شه نه گمر بکوژریت و شهید بیت، یان سهرکهوتن به دهست بهینیت، شه له ناینده دا پاداشتی گموره و بی سنووری پیده به خشین.

(۷۵) (نهی نیمانداران) نهوه چیتانگو بۆچی ناهنگن له پیناوی ره زامه ندی خواڤا و رزگار کردنی لاواز کراو و چوساوه کان، لهو پیاوان و نافرەتان و مندا لانهی که ده لاین: پمروه دگارا تو رزگارمان بکه لهم شارهی که خه لکه کمی سته مکارن و له لایمن خۆتموه پشتیوان و یارمه تیده ریکمان بۆ ساز بکه.

(۷۶) نهوانه ی نیماندارن (تنها) له پیناوی خواڤا ده جەنگن (بهلام) نهوانه ی بی باوه رن له پیناوی سته مکارو زۆردار و (طاغوت) دا ده جەنگن، ده بجەنگن دژی یاوه رانی شەیتان (چونکه) بهراستی پیلان و تهله کمی شەیتان پوچ و لاوازه.

(۷۷) نایا نهتروانیوه ته نهوانه ی که پینان و ترا: دهست بهاریزن کاتی جەنگ نیه! به لکو هەر نوێو بکهن و زه کات بهن، که چی کاتی که جەنگیان بۆ به یاردرا، دهسته به کیان له خه لکی ده ترسان بهقه ده ره نهوه ی که له خوا ده ترسن، یاخود زیاتریش و ده یانوت: خوا به تو بۆچی جەنگت

له سهر فهرز کردین، خۆزگه بۆ ماوه به ک دوات ده خستین، بهوانه بلی: رابواردنی ژبانی دنیا زۆر کهم و کورته، ژبانی قیامهت چاکترو خۆشترو نه بهراوه به بۆ نهو که سه ی له خوا ده ترستیت و پاریزکاره، لهو ی بهقه ده ره تالی ناوکی خورما به ک سته متان لێنا کرتیت.

(۷۸) (دلنیا بن) له هەر کو ی بن مردن به خهتان پی ده گرتیت، با له ناو چهنده ها قه لاو شوینی سهخت و قایمیشدا بن، (جا دوپرووه کان) نه گهر خهریان بیه ره ی ده لاین: نه مه له لایمن خواوه به و نه گهر توشی ناخۆشی و زیانی که بین (به پیغه مبه ر) (ده لاین: نه مه یان به هو ی توه به، پینان بلی: هەر هه مووی (هه رچی پیش دیت) له لایمن خواوه به و (بۆ تاقی کرد نهوه به) نهوه بۆچی نهو خه لکه (باوه ر لاوازه) هیچ شتی که تینا گهن و له راستیه کان حالی ناین.

(۷۹) (راسته) که هه رچی بۆ تو (بۆ هه ر که ستیک) پیش دیت له خهرو چاکه له خواوه به و هه رچی ناخۆشیه کیشته بۆ پیش دیت دهستی خۆتی تیا به (هه ر چهنده به یی وستی خوا روو نادات، بهلام پاداشتت هه به نه گهر خۆگر بیت) و نیمه تومان نار دووه (نه ی محمد) بۆ سه ره خه لکی به پیغه مبه ریه تی (تا بیرو بۆ چوونیان راست بکه یتموه)، خوایش به سه که شایه ته بۆ نهو مه به سته.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الْظَّالِمِينَ فَيَقْتُلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً قَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنْعَ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

(۸۰) نهوهی فمرمانبهرداری پیغه مبهر صلی الله علیه و آله

بکات، نهوه بهراستی فمرمانبهرداری خوی کردووه، نهوهش پشتی هه لکردووه (نهوه خوی زهره رمه ند ده بیئت) خو ئیمه تو مان نه نار دوه تا بیسته چاودیر بهسر نهوانوه.

(۸۱) (دوو رووه کان کاتییک لای تۆن) ده لاین: ملکه چ و فمرمانبهردارین، به لام کاتییک لای تو ههستان و دوور کهوتنه وه، ده سته به کیان قسه کانی تو له شهودا ده گۆرن و نهوه نالین که تو وتوته، جا نهوهی شو هه لی ده بهستن و (پیلانی بو ده کیشن) خرا تو ماری ده کات، کهواته گری بیوانه مه ده و پشت به خوا بیسته ته نها خوات به سه که یارو یاوه رت بیئت.

(۸۲) نهوه بو نهوانه سهرنجی قورشان ناده ن و لیکی ناده نه وه و لیتی وردنابنه وه؟ خو نه گهر له لایمن که سیک تیره وه برایه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دژایه تیه کی زۆریان تیدا ده دۆزیه وه.

(۸۳) (لیره دا خوا ره خنه ده گریت له هه ندیک نیمانداران): هه رکاتییک هه والیکیان بو بیئت ده باره ی ناسایش و هیمنایه تی، یاخود ترس و بیم، بلاوی ده که نه وه (بیر له سهر نه نجام ناکه نه وه)، خو نه گهر شو هه والیه یان بلاو

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَقَوْلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ آخِزًا فَكَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِينًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حِجَبْتُمْ بِحِجَابٍ فَحِجُوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

نه کردایه ته وه و بیانگریایه ته وه بۆ لای پیغه مبهر صلی الله علیه و آله یان بو لای کار به ده ستاتییک که له خویانن، نهوه نهوانه ی که له نهینی هه والیه کان تیده گهن و ده کۆلنه وه، نهینی و رازه کانیا ن لی دهرده هینا، جا نه گهر فهزل و چاودیری خوا و ره حمه ت و میهره بانیه که ی نه بویه شوینی شهیتان ده کهوتن، جگه له که میکتان.

(۸۴) (نه ی پیغه مبهر صلی الله علیه و آله) (بجهنگه له پیناوی خوا دا، چونکه نهو ئمر که هه ره لسه رشانی خۆته، (واته): هه تا نه گهر ته نها خۆیشت بیئت)، ههروه ها هانی نیماندارانیش بده (بو به شداری له غه زاکاندا) نو میده خوی گهوره هیژ له بی باوه ران به سه نیته وه و بهریان بگریت و زالتان بکات به سه ریاندا، چونکه خوا هیژو ده سه لاتی زۆرتره (به لکو به راورد ناگریت) و به توندی و سه ختی تۆله یان لیده سیئت.

(۸۵) نهوه ی تکایه کی باش بکات، خه لک هان بدات بو چاکه خوازی، (له نیوان خه لکدا هه ولی ته بایی بدات) نه وه به شییک له و پاداشتی چاکه به ی بو هه یه لهو خیره دا به شداره (که رۆلی تیا دا هه یه) ههروه ها نه وه ش که تکایه کی خراپ ده کات و رۆلیکی خراپ ده بینیت و هه ولی فیتنه به رپا کردن ده دات و هانده ریتی، نه وه نه ویش به شیکی مسۆگه ری هه یه له سزاو لیپرسینه وه، خوایش هه می شه به رده وام ناگا و چاودیره به سه ره موو شتیکیدا.

(۸۶) هه رکاتییک سلا و چاک و چۆنیه کتان له گه لدا کرا نه وه به جوانتر له سلا وه که ی نه و یاخود (هیچ نه بیئت) وه کو خۆی وه لام بده نه وه، بیگومان خوا له هه موو شتییک ده پرسیته وه.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
فِتْنَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ ﴿٨٨﴾ وَذُوالِ
تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ
حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُواهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ ﴿٨٩﴾
إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ
حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْهِمْ فَلَقَتْلُوكُمْ فَلِنْ أَعَزَّ لَكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ
وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ ﴿٩٠﴾
سَتَجِدُونَ أَعْرَابِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ
مَارَدُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أَوْ كَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعَزَّ لَكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ
السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَلَيْسَ بِهِمْ فَخْذٌ وَهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾ ﴿٩١﴾

(۸۷) (الله) خوابه که بیجگه لهو هیچ خوابه کی
تر نیه (شایسته پهرستن بیت) سوتند به خوا
له روژی قیامتدا کوتانده کاتمه و هیچ شک و
گومانیکی تیدا نیه، جا کی هیه قسه و
گوفتاری له فرمایش و فرموده ی خوا
راسترو دروستر بیت ؟

(۸۸) جا نموه چیتانه (نهی نیمانداران)
دهرباره ی دوپرووه کان بوون به دوو دستمه؟! له
کاتیکدا خوا (سمر شوری کردوون) و وهی
گیراونه تموه بۆ بی باوه ی به هوی شو کرده وانه ی
که کردوویانه، نایا ده تانه ویت (دلی) که سییک
هیدایهت و رینمووی بکن که خوا گومرای
کردووه؟! (به هوی باوه ی دانه مزر او و دل و
دهروونی نه خوشیموه)، بیگومان نموه ی خوا
گومرای بکات (به هوی کارو کرده وهی
ناپه سنده وه) نموه همرگیز ریگمیه کت دست
ناکه ویت بۆ رینمووی کردنی.

(۸۹) (شو دوپرووانه) ناواته خوازن که نیوش
بی باوه ی بن وه ک خویان بی باوه ی بوون، شو
کاته (همردوولان) یه کسان دهن له بی
باوه ی پدا، کهواته لهوانه پشتیوان و یاوه مه گرن

همتا کوچ ده کهن له پیناوی خوادا، خو نه گهر یاخی بوون و پشتیان تیکردن، نیوه بیانگرن و بیانکوژن له همر کویدا
نهوانه تان ده سته کوهت، همرگیز نه کهن نهوانه بکه نه یاوه رو هاوکار...

(۹۰) جگه لهوانه ی که پهنا ده به نه بهر تیره و هوزیک په یمان له نیوان نیوه و نهواندا به ستراره، یاخود هاتبن بۆ
لای نیوه له کاتیکدا دلیان تهنگ و بیزار بیت له وهی جهنگتان له گمل بکن یان دژی تیره و هوزه که ی خویان
بجهنگن، خو نه گهر خوا بیروستایه نهوانی زال ده کرد به سمر تانداو دژتان ده جهنگان، جا نه گهر نهوانه دووره پهریزو
که نارگیر بوون له نیوه و جهنگیان له گمل نه کردن و ریبازی ناشتیان گرتهمرو ملکه چ بوون، نموه خوا هیچ ریگمیه کی
دانهواوه بۆ نیوه به سمر نهوانه وه (که شمریان پی بفروشن بیانکوژن یان به دیل بیانگرن).

(۹۱) (همروه ها) چند کهسانیکی ترتان ده سته که ویت که ده یانه ویت له نیوش و له هوز و قومی خوشیان نهمین
بن، همر کاتیک بانگ کرابنه وه بۆ ناشووبنانه وه دریغان نه کردووه و رۆچوون تیایدا و چاکتر تییه لچوونه تموه، جا
نه گهر نهوانه دووره پهریزیان نه گرت لیتان و که نارگیر نه بوون و ریبازی ناشتیان نه گرتهمرو ده ستیان نه کی شایه وه له
جهنگ کردن له گهلان، شو کاته بیانگرن و بیانکوژن له همر کوئی دهستان رووی به سمریاندا، نا نهوانه گیراومانه
بۆتان به سمریانمه به لگمیه کی روون و ناشکرا له سمر (راست و رهوایی کوشتن و به دیل کردنیان).

وَمَا كَانُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاؤًا وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
 أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانُوا مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
 وَهُمْ مُؤْمِنُونَ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
 مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١١١﴾ يَأَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ بَكَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١٢﴾

۹۲ بۆ هیچ نیمانداریک نیه نیمانداریکی تر
 بکوژیت مه گمر به هه له، خو نه گمر که سیک
 نیماندار به هه له نیمانداریک بکوژیت، نهوه
 ده بیت بهندهیه کی نیماندار نازاد بکات و خوین
 باییه که ی بدات به که سوکاری کوژراوه که (وه ک
 میراتی دابهشی بکمن) مه گمر لیتی بیوورن و له
 خوینه که ی خوش بین، خو نه گمر کوژراوه که له
 ناو قوم و دهستهیه کدا بوو دوژمنی ئیوه بوون،
 به لام نهو (کوژراوه) نیماندار بوو، با (بکوژه که)
 بهندهیه کی نیماندار نازاد بکات و نه گمر
 نیمانداره کوژراوه که له ناو قوم و دهستهیه ک
 بوو که په یمان له نیوانتاند هه بوو، ده بیت
 خوینبایی بدریت به که سوکاری و بهندهیه کی
 نیمانداریش نازاد بکرت، (خو نه گمر بکوژه که)
 نهوه ی بۆ نه لواو دهستی نه کهوت (بهنده نازاد
 بکات و بهندایهتی باوی نه ما بوو مال
 و سامانیشی نه بوو) نهوه ده بیت دوومانگ
 له سهریه ک بهر ژوو بیت، نه مه بریار که بۆ
 راستی و دروستی تهویه و گهرانه که ی،
 نه مهش له لایهن خواویه، بیگومان خوی گموره
 هه میسه و بهرده وام زاناو دانایه.

(۹۳) همر که سیک به دهستی نه نهقهست نیمانداریک بکوژیت (به حه لالی بزانییت)، نهوه تۆ له ی نهو کهسه دۆزه خه،
 نه مه تیایدا، ههروه ها خوا لیتی توپه بووه و نه فرینی لی کردووه و سزایه کی گموره و بی سنووری بۆ ناماده کردووه.
 (۹۴) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، کاتییک ده رنه چن بۆ گه یاندنی نیسلام و جیهاد له پیناوی خوادا، وورد بین بن و
 هه موو شتییک روون بکه نهوه (دوو ره پهریز بن له په له وه له شهیی) و بهو که سانه مه لێن که سه لامتان لیده کمن:
 (راست ناکهیت) تۆ نیمانداریت!! (بهو هه لۆیسته) مه بهستان ده که موتی ژیا نی دنیا بیت، لای خوا ده سته که موتی زۆر
 ههیه، خو کاتی خو ی ئیوهش و ابوون (باوه رتان شاراهو بوو) تا خوا منهتی نایه سهرتان (سهر که موتی پی به خشین و
 ده رووی لی کرد نهوه) که واته، وردو دوو بین بن، چونکه به راستی خوا ناگاداره به هه موو نهو کار و کرده وانه ی که ده یکن.
 (پیغه مبهر) دهستهیه ک له هاوه لانی نارد بۆ گه یاندنی نیسلام، نوسامه ی کوری زهیدی کرده لیپه سراویان، کابرایه ک
 که ناوی (مهرداس) بوو مهرو و شتری ده له وه پان، نوسامه هاوه لانی بینی، ترساو به په له دوو ره که موته وه خو ی کرد به
 نه شکموتیکدا، نه مانیش شوینی که موتن، کاتییک چوونه بهرده م نه شکموته که کابرا هات به پیریانه وه و سه لامی لی کردن
 و شایه تمنی هینا، به لام نوسامه هیرشی کرده سهری و کوشتی.. دوا یی که پیغه مبهر بیستی توو ره بوو له
 نوسامه و فره مووی: بۆچی کوشتت؟ نایا دل و سینه تان هه لدری بوو بزائن به راستی یان نا!!)...

(۹۵) نهوانه‌ی دانیشتون له نیمانداران و (جنگ ناکهن) - مه‌گهر نهوانه‌یان که ناتمه‌اون - (کویر، شل، نه‌خۆش... هتد) له‌گه‌ل نهوانده‌ا که جیهاد و کۆشش ده‌کن له پیناوی خوادا به مال و سامان و خۆیان چوونیه‌ک نین، بێگومان خوا فه‌زل و ریزو پله‌یه‌کی تایبه‌تی بریارداوه بۆ تیکۆشهران به مالیان و خۆیان، به‌سه‌ر نهوانده‌ا که دانیشتون و (فیداکاری ناکهن و گیان به‌خت ناکهن)، خوای گه‌وره به‌هه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان به‌لینی چاک و به‌نرخ‌ی داوه، (بێگومان) خوا فه‌زل و ریزو پاداشتی گه‌وره و بێ‌سنووری نه‌و تیکۆشهر و موجاهیدانه‌ی داوه به‌سه‌ر نه‌و دانیشتوانده‌ا...

(۹۶) نه‌ویش چه‌نده‌ها پله‌و پایهن (به‌گوێره‌ی هه‌ول و کۆشش) له‌لایهن خواوه پێشکەش ده‌کړن (به‌گوێره‌ی راده‌ی نیه‌ت پاکیی و تیکۆشان)، هاوړی له‌گه‌ل لیخۆشبوون و ره‌حمه‌تدا، چونکه خوا هه‌میشه‌و به‌رده‌وام لیخۆشبووه‌و به‌ره‌م و دلۆفانه. (۹۷) به‌راستی نهوانه‌ی له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا فریشته گیانیان ده‌کێشن له‌کاتی‌که‌دا نه‌وان هه‌میشه‌سته‌میان له‌ خۆیان ده‌کرد (نېمان و باوه‌ریان له‌ مه‌ترسیدا بوو که‌چی کۆچیان نه‌ده‌کرد بۆ نیشتمانی نېمان، به‌تونیدی پیاواندا هه‌لده‌شاخین) و ده‌لێن: باشه ئێوه له‌ چیدا بوون و له‌کوی ژباتان ده‌برده‌سه‌ر؟! له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: ئێمه بێ‌ده‌سه‌لات و لاواز کراو بووین له‌ زه‌ویدا، فریشته‌کان ده‌لێن: باشه نایا

زه‌وی خوا فراوان و پان و پۆر نه‌بوو تا کۆچی تیدا بکه‌ن و (کۆچ بکه‌ن بۆ نیشتمانی‌که‌ که نیمانداران تیايدا فەرمانێه‌وان یاخود سه‌ربه‌ستن)? نا نهوانه شوێنه‌واریان دۆزه‌خه، که جینگه و رینگه و سه‌ره‌نجامیکی ناخۆش و ناسازو خراپه.

(۹۸) مه‌گهر نهوانه‌یان که به‌راستی بێ‌ده‌سه‌لات و ناتمه‌وان و لاوازکراون له‌و پیاوانه‌ی ژن و مندالیان له‌گه‌ل‌دایه‌و ناتوانن ته‌گبیره‌و گۆرانکاریه‌ک بۆ خۆیان بکه‌ن و هیچ رینگه‌یه‌کی‌ش شاره‌زانین بۆ چاره‌سه‌رو ده‌ربازکردنی خۆیان.

(۹۹) نا نهوانه خوا لیبووردن و چاوپۆشی بۆ ناماده‌ کردوون و خوا هه‌میشه‌و به‌رده‌وام زۆر لیخۆشبووه‌و زۆریش چاوپۆشی ده‌کات (مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی - عسی - بۆ هاتنه‌ دی به‌لینه‌ خواپیه‌که‌یه).

(۱۰۰) جا نه‌وه‌ی کۆچ بکات له‌ پیناوی خوادا له‌و زه‌وییه‌ی که کۆچی بۆ ده‌کات، سه‌ره‌برزیه‌ک بۆ خۆی و ریسواییه‌کی زۆریش بۆ دوژمنانی دروست ده‌کات، به‌ره‌که‌ت و فراوانی رزق و رۆزی رووی تیده‌کات، هه‌ر که‌سی‌که‌ش مال و حالی خۆی به‌جی به‌هێتیت وله‌ پیناو خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ده‌رچیت (واته به‌ره‌و ولاتی نیسه‌لام، یاخود شوێنی‌کی نازاد) کۆچ بکات، پاشان مردن یه‌خه‌ی پێیگریت، نه‌وه‌ نیت نه‌و که‌سه‌ پاداشته‌که‌ی که‌وتۆته‌ سه‌ر خوا (هه‌ر خۆی ده‌زانیت چۆن پاداشتی ده‌داته‌وه)، خوا هه‌میشه‌و به‌رده‌وام لیخۆشبوو میه‌ره‌بان (به‌تایبه‌ت بۆ نه‌و جۆره‌ که‌سانه).

(۱۰۱) هه‌ر کاتی‌که به‌سه‌فه‌ر به‌لایه‌کی زه‌ویدا رۆشتن، نه‌وه‌ گوناها‌بار نابن به‌کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ، (به‌تایبه‌ت) نه‌گهر ترسان نه‌وانه‌ی خاوه‌ناسن پیلان و به‌لایه‌کتان به‌سه‌ره‌هێنن و نازارتان بدن، چونکه به‌راستی کافران دوژمنانی ناشکرای ئێوه‌ن.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ مَالَكُمُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَكُمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ قَالُوا لَيْتَكُمَا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُو عَنْكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠١﴾

(۱۰۲) کاتیکیش تو (نهی پیغمبر ﷺ) له ناو هاوه لاندای بویت و پیش نویژیت بۆ ده کردن (له کاتی جهنگدا)، نهوه با دهستهیه کیان له گهل تۆدا بوهستن بۆ نویژ و چه که کانیاں پی بیت، جا کاتیک نه دهستهیهی که نویژ ده کات چوونه سوورده بانموانی تر له پشتانهوه بن (ئینجا که لیبوننهوه لهو رکاته) نهوه دهستهیهی تر که پاسمانییاں ده کردو نویژیاں نه کردوه بابین له گهل تۆدا نویژه کهیاں بکمن، با هوشیارو چه کداریش بن، چونکه بی باوه ران ناواته خوازان که نیوه غافل بن له چه که کانتان و له کهل و پهلتان، تایهک هیرش بکه نه سمرتان و تهفرو تونتان بکمن، به لام بۆتان ههیه و قهیناکات چه که کانتان دانین نه گهر نار ههت برون به هوی بارانهوه، یان ههندیکتان نه خوشکهوتن، هه میشه وریابن، بهراستی خوا سزای ریسواکهر و شهرمهزاری بۆ خوانه ناسان ناماده کردوه.

(۱۰۳) جا کاتیک له نویژ بوونهوه نهوه یادی خوا بکمن به پیوه بن یان به دانیشتنهوه یان به راکشانهوه (به همرجۆریک بۆتان گونجا) کاتیکیش ئارامی بآلی کیشا به سمرتاندای

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ فَاذْأَسْجِدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَو تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَلَهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

نیشته جی بوون، نهوه نویژ به چاکی و تهواری نه نجام بهن، چونکه بهراستی نویژ له سمر نیمانداران فهرزه له کاتی دیاریکراودا ده بی نه نجام بدریت.

(۱۰۴) له بهرامبهر (له شکری بی باوه رانهوه که سمرتان پی دهفرۆشن یان بهربهستن له ڕینگهی پیگهیااندنی بانگهوازی خوا) سستی و که متهرخه می مه کمن و بکهونه دوايان، چونکه نه گهر نیوه نیش و نازارو مانهویتی و برینداریتان بۆ پیش بیت، بۆ نهوانیش ههریش دیت، به لام نهوهی نیوه بهئومیدو بهتهمان له لایهن خواوه دهستان بکهویتی (له بهههشتدا) نهوان به تهمای نین، خوا هه میشه و بهردهوام زاناو دانایه.

(۱۰۵) نیعه بهراستی قورئانمان بۆ لای تو دابهزاندهوه خوارهوه، سمرتاپای حق و راستی بهردهوامه، بۆ نهوهی دادوهری بکهیت له نیوان خه لکیدا بهو شیوهیهی که خوا نیشانی داویت و رینموویی کردویتی و به گونجای ده زانیت (بۆ چاره سهری کیشهکان و بهرپوه بردنی کۆمه لگا و قازانجی خه لکی)، نه کهیت بهرگری له ناپاکان بکهیت...

(ده گیرنهوه جوله که یه ک لای (طعمه) ناویک قه لغاتییک بهته مانهت داده نیت، به لام (طعمه) حاشای لیده کات، که دین ماله کهی بگهرین فرپی ده داته ماله دراوستیکهیهوه، جاکه کیشه که ده گاته لای پیغمبر ﷺ خهریکه لایه نی (طعمه) بگریت، چونکه زۆر به دهه و پل بووه، به لام خوی گهوره نه چه نه نایهته داده به زینیت له (۱۰۵ تا ۱۱۳).

(۱۰۶) (نهی محمد ﷺ) بمردهوام) داوای لیخوش بیون له خوا بکه، چونکه بهراستی نمو خواجه همیشو بمردهوام لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۰۷) بدرگری لهو کهسانهش مه که که ناپاکن و خیانت له خویان ده کمن، چونکه بهراستی خوا نمو کهسانهی خوش ناولت همیشو خیانتکارو تاوانبارن.

(۱۰۸) نهوانه دهیانمویت خیانت و تاوانه کانیاں له خه لکی بشارنهوه، له کاتیکدا ناتوانن له خوی بشارنهوه که له گه لیاندایمو چاودیریانه، بهشودا قسهی واهله دهستن خوا پیی رازی نیه و خوا بمردهوام گه ماروده ری نمو کارو کرده وانهیه که نهجامی ددهن.

(۱۰۹) باشه نهوته نیهو بهرگریان لیده کمن له ژبانی نهم دنیا بیدا، نهی روژی قیامت، لای خوا کی بهرگریان لیده کات؟ یا خود کی پشتیوان و یاریده دهریان ده بییت (تا له سزای دوزخ رزگاریان بکات)؟

(۱۱۰) نهوهی خراپه یه ک بکات (دژ به خه لکی) یان ستم له خوی بکات لهوه وودا (به خویدا

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَجِدَلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنَّمَا يَكْسِبُ الْإِنَّمَا يَكْسِبُ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِي بِهِ بَرِيكًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١٠٩﴾ وَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةً مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٠﴾

بجیتهوه) و داوای لیخوشبوون له خوا بکات، نهوه خواجه کی لیخوشبوو و میهره بانی دهسته کهویت.

(۱۱۱) نهوهش که گوناوه تاوانیک نهجام ددهات، نهوه بهزبانی خوی تهاو ده بییت، زیان به خوی ده گات (له قیامتدا)، بیگومان خوا همیشو بمردهوام زاناو دانایه.

(۱۱۲) جا نهوهی هله یه ک یان تاوانیک نهجام بدات و لهوه وودا بیسه پینیت بهسر بی تاوانیکداو بی تاوانیکی بی له که دار بکات، بیگومان نهو کهسه بوختان و تاوانیکی ناشکرای نهجامداوه و تاوانیکی گمورهی کردووه (زیاد له گوناوه کهی خوی).

(۱۱۳) خۆ نه گمر فزل و رهحه تهی خوا نه بوايه بهسرتموه خه ریک بوو هه ندیکیان سمرت لی بشیوتینن، بیگومان نهوان بهو کاره یان همر سر له خویان دهشیوتینن، دلیابه که ناتوانن له هیچ شتیکدا زیانت پیبگه یه نن، خوی گمورهش قورنان و دانایی بو دابه زاندوویت و قیری نمو شانهی کردوویت که جاران نهته زانی، بمردهوامیش فزل و ریزی خوا لهسر تو (نهی محمد ﷺ) زورو فراوان و ناشکراو دیاره و (نایه لیت تروشی هله بییت).

﴿ ١٠٨ ﴾ لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
 أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا **﴿ ١٠٩ ﴾** وَمَن
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 مَصِيرًا **﴿ ١١٠ ﴾** إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونََ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
﴿ ١١١ ﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ
 إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا **﴿ ١١٢ ﴾** لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ
 مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا **﴿ ١١٣ ﴾** وَلَا أَضِلُّهُمْ وَلَا أُمَيِّتُهُمْ
 وَلَا مَرْتَهُمُ فَلْيَبْتَكَنَّ إِذَاكَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمُ
 فَلْيَغَرِّبْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا
 مِن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا **﴿ ١١٤ ﴾**
 يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا **﴿ ١١٥ ﴾**
 أُولَٰئِكَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا **﴿ ١١٦ ﴾**

(۱۱۴) له زۆربهي چپو سرتو قسه نهينيه کانياندا
هيچ خيرتيک بهدي ناکړيت و تيايدا نيه، مه گډر
چپي شو که سمي که فرمان بدات به به خشنيک،
يان چاکه يه ک، يان ريکخستن و چاکسازي و
ناشتبو ونه ويه کي نيوان خه لکي، جا شو وي (شو
شيوازه چاکه يه) نه نجام بدات و مه به ستي ته نها
ده سته و تني ره زامه ندي خوا بيت، شو له
تاينده دا پاداشتي زورو بي سنور و گه وري
پيده به خشين.

(۱۱۵) نهو هس دوژمنایه تی پیغه مبه ر ^{سبحان الله} بکات و لئی جیابیتسهو له دواى نهو ی ریگه ی راست و دروستی بۆ روون بۆتوه و ریبازی تیک بگریته بهر که جیابیت له ریگه و ریبازی نیمانداران، نهو پرووی وه ده چهر ختین بۆ نهو پرووگه و بهرنامه یی هه لی بژاردوه و رووی تیکردوه، (له قیامه تیشدا) ده یخهینه ناو دۆزه خهوه و ده یسوتینین که نهویش سه ر نه نجامی کی زۆر ناخۆش و سامناکه .

(۱۱۶) بهراستی خوا خوش نابیت لهو هاول و
شهریکی بو بریار بدریت و جگه لهو (هاوبهش
دانانه) له گوناوانی تر بو هر کهس بیهویت و
شایسته بیت و (په شیمان بیت) خوش دهیت، جا
نهو هی شهریک و هاول بو خوا بریار بدات، نهو
بهراستی گومرا بووه به گومراییه کی زور دوور.

(۱۱۷) (شو هاوه لگه رانه) شو هی هاناو هاواری بو
ده بن و ده پیه رستن - جگه له خوا - چهند

په ستراتوژيکي کار تیکراون (په ستر او د بهیت کارتیکدر بیت نه ک کارتیکراو، بویه بته کانیاڼ به مینه ناوناوه وهک : لات و عوززا)، تنها هاناو هاواریشیان هر بوشه پتانی سمرکوش و یاخی په که له همدو څیریک دامالراوه.

(۱۱۸) ئەو شەيتانەي كە خوا نەفرىنى لايىق كىردۈو و وتوويەتتى: سۆيىند بىت بە تۆ ئەي خوا بەشىكى ديارىكراو لە بەندەكانت دانەبرم لە ئيمان و خواناسى.

(۱۱۹) سۆيىند بېت به تۆ گومپايان ده كه م و به ناوات و خه يآلى پووجه وه سرگرميان ده كه م و خۆم فرمانيان پيىده دهم و هانيان ده دهم و نهوجا نهوانيش بيگومان گوتى ناژه له كانيان ده پرن، ههروه ها فرمانيان پيى ده دهم نهوانيش دروست كراوانى خوا ده ستكارى بكهن و بيگۆرن (له م سرده مه دا نه لقه له گونكانى به ناو زانا ده ستكارى جينات و سيفاتى ره چه له كى ده كه م و به گوتى شهيتان ده كه م، ئاده ميزاد و زينده وه ران تيكده دهن، جگه له هه نديكيان نه بېت كه مه به ستيان خزمه تى ئاده ميزاده)، جا نه وه لى جياتى خوا شهيتان بكاته پشتيوانى خۆى، نه وه به راستى دووچارى زيان و خساره تمه نديه كى ناشكرا بووه.

(۱۲۰) (شہیتان) بہلینیان دہداتّی و ناوات و ثارہزوو دہرازیتّیہوہ بویان، دیارہ کہ شہیتانیش ہیچ بہلینیکیان پینادات جگہ لہ فرودان و خہلہ تاندن نہ بیت.

(۱۲۱) ئائەوانە جىڭگو سەرەنجاميان دۆزەخە و كەلتىن، لى دەرچوونيان دەست ناكەوت.

۱۲۲) نہوانش باوہریان ہیناوه و کارو کردوہ۔
چاکہ کانیاں نہ نجامداوہ، نہوہ لہ مہودوا
دہیانخہینہ ناو باخہکانی بہہشتہوہ کہ چہندہا
رووبار بہ ژیر درہخت و بہہردہم کوشکہکانیدا
دہروات و ژبانی ہہمیشہیی و نہبراوہ و بہردہوام
تیایدا دہنہسہر، نہوہ بہ لینیکی نہ گزراوی
خواہیہ، جاکہ ہدیہ راسترو دروستتر لہ خوا
بہ لینی خوی بیاتسہر؟

۲۳) (پاداشت و ریزو نرخ) نہ بہ نارہزوی
نیوہیہ، نہ بہ نارہزوی خواہنانی کتیبہ، نہوی
خراپہو گوناہیک بکات، نہوہ بہہویموہ سزا
دہدریت و ہیچ کہس و ہیچ ہیزیکی تری دہست
ناکمویت جگہ لہ خوا پشتگیری بکات و یارمہتی
بدات۔

۱۲۵) نہوہش کردوہ چاکہکان نہ نجام بدات نہیر
بیت یان می لہ کاتیکدا نیماندار بیت، جا نہوانہ
دہچنہ بہہشتہوہ بہقہدر پہردہی ناوکی خورما
ستہ میان لیناکرت۔

۲۵) کئی ہدیہ نایینی چاکترو پہسہندترو جوانتر

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿۱۲۶﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۲۷﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿۱۲۸﴾ وَمَنْ
أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿۱۲۹﴾ وَلِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا ﴿۱۳۰﴾ وَیَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ
الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضَعَفِينَ مِنْ أَوْلَادِنِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَمَى
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿۱۳۱﴾

بیت لہو کہسہی رووی کردوہ خوا و خوی تسلیمی نہوزاتہ کردوہو لہ کاتیکدا کارجوان و کار پہسہندہو شوینی نایینی
نیبراہیمی ملکہج و فہرمانبہردار کموتبیت، کہ خوا نیبراہیمی کردوہ خوشہوستی خوی و ریزداری کردوہ۔

(۱۲۶) ہہرچی لہ ناسمانہکان و ہہرچی لہ زہیدا ہدیہ ہہر خوا خواہنیانہو دہسہلاتی نہو خواہہ دہوری ہہموو شتیکی
داوہ (بہوردیی و بہتہواوی لہ ہہموو شتیکی ناگادارہ)۔

(۱۲۷) نہی محمد ﷺ ہر سیارت لیدہ کہن دہربارہی نہوہی کہ پیوستہ پیوان نہ نجامی بدن بہرامبہر بہ ژنان، پتیاں بلی:
خوای گہورہ دہربارہیان و لامتان دہداتموہ؛ جانہوہی بہسہرتاندا دہخویندریتموہ لہ قورناندا (روونی کردوہتموہ لہ مہوپیش لہ
سہرہتای نہم سورہتہوہ) دہربارہی نہو کہہ بی باوکانہی نہوہی خوا بوئی داناون نایاندہنی و ناشتانہویت مارہیان بکہن
(ریگہش لہ شووکردنیان دہگرن) و دہربارہی میراتی نہو مندالہ بی دہسہلاتانہی ناتانہویت بہدادپہرہوری ہہلسوکہوت و
مامہلہیان لہ گہلدا بکہن و بہریاکردنی دادگہری لہنیوان بی باوکاندا (نہرکی سہرشانی نیماندارانہ)، نہوہی کہ نہ نجامی
دہدہن لہ چاکہ نہوہ بیگومان خوای گہورہ پنی ناگادارہ بہچاکہکاری لہ گہل مندالانی بی باوکدا (کہ مافیان بدن و
ستہ میان لینہ کہن)، جا ہہر خیرو چاکہیک نہ نجام بدن خوا زانایہ پتی۔

نه گهر نافره تیک له لووت بهرزی یان
پشت هه لکردنی میرده کە ی ترسا، نه وه هیج
گوناهیان له سهر نیه و کاریکی چاکه: نه گهر نیوان
خۆیان چاک بکهن و له سهر شیوازیکی ریک بکهن
(وهک نه وه ی نافره ته که ده ست هه لگرت
له هه ندی مافی خۆی تابه ریزو سهر به ریزه وه
بمیته وه له گه ل میرده کهیدا) هه میسه ریکه و تن
و ته بایی شتیکی چاک و په سه نده، هه رچه نده
خه لکی به سروشت هه ز به رزیلی ده کهن و ته نها
به رزه وه ندی خۆیان ده ویت، (نه گهر قیامت و
به هشت و دۆزه خ له به رچاو نه گیریت) جا نه گهر
چاکه کارو ره فتار جوان بن (له گه ل هاوسه راتاندا) و
خاوه ن ته قواو پارێزکار بن و سته میان لی نه کهن،
نه وه دلنیا بن به راستی خوا هه میسه و به رده وام
ناگایه به کارو کرده وه تان.

(۱۲۹) هه رگیز ئیه ناتوان له نیوان
هاوسه ره کانتاندا دادپهروه رانه ره فتار بکهن، له
کاتیکدا نه گهر زۆریش سوور بن له سهری، جا
که وابوو نه کهن هه ر روو له یه کیکیان بکهن به
ته وایی نه و ی تر واز لیه یین وهک هه لپه سیروا،
نه نه ویه میردار بیت، نه نه و شه بی میرد بیت،
خۆ نه گهر چاکسازی بکهن و ریک بکهن و خۆتان
بیاریزن له ستم، نه وه به راستی خوا هه میسه و
به رده وام لیخۆشبوو میهره بانه.

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُشُورًا وَاعْرِضًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهَا أَنْ يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ
الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُمَا كَالْمُغْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرَا فَيُغْنِ اللَّهُ كُلًّا
مِنْ سَعْيِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

(۱۲۹) خۆ نه گهر ژن و میرد لیک جیا بینه وه (به گوته ی شمرع و به رنامه ی خوا) نه وه خوا هه ریه که یان شادو بی نیازو
به خته وه ده کات، له به خشین فروانی خۆی (به هاوسه ریکی گونجاو) چونکه خوا هه میسه و به رده وام فراوانگیرو دانایه.
(۱۳۱) هه ر بۆ خوایه نه وه ی له ناسمانه کان و نه وه ی له زه ویدایه، سویند به خوا به راستی ئیه ته نامۆزگاری و
فرمانمانداوه به سهر ته وانه ی به رنامه ی خویان بۆ هاتبوو له پیش ئیه، هه روه ها نامۆزگاری ئیه و شمان کردوه له خوا
بترسن و به ته قواو پارێزکار بن، خۆ نه گهر بی باوه رو یاخی بن (نه وه خۆتان زیان ده کهن)، چونکه به راستی هه ر بۆ
خوایه نه وه ی له ناسمانه کان و نه وه ی له زه ویدایه، خواش هه میسه و به رده وام بی نیازو شایسته ی سوپاسه.

(۱۳۲) هه ر بۆ خوایه نه وه ی له ناسمانه کان و نه وه ی له زه ویدایه و هه ر نه و خوایه به سه بۆ نه وه ی چاودیر بیت و
کاروباری پی بسپیریت (ناسمانه کان هه ر خوا خۆی فراوانیان ده زانیت و نه یینه کانی زه ویش که میکی زانراوه).

(۱۳۳) خه لکینه، نه گهر خوا بیه ویت، ئیه له ناو ده بات و کهسانی تر ده هیته مه دانه وه و خوا هه میسه و به رده وام
ده سه لاتی به سهر نه وکاره دا هه یه.

(۱۳۴) نه و که سه ی ته نها پاداشتی دنیای ده ویت (نه وه بابزائیت) که لای خوا پاداشتی دنیا و پاداشتی قیامتیش
هه یه، خوا هه میسه و به رده وام بیسه رو بینایه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرَضُوا وَإِنْ كَانَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِيرِ الْمُتَّقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَنُوهُ فِي عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِمْ إِذْ أَنْتُمْ مَعَهُمْ وَإِنْ اللَّهُ جَامِعُ الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

(۱۳۵) ئەمى ئەوانەى باوەرپان هیناوه هەمیشە راگری دادوهرى بن و شایه تیى بۆ خوا بدەن، با شایه تیه کهشتان زیانی بۆ خۆتان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هەبیت، نەگەر کهسیک لەوانە دەولە مەندبیت یان هەزار خوا بەرژوهندى ئەوان چاکتر دەزانیت لە ئیوه (واتە بەتەمەمى دەولە مەندى لە دادپەرورەى لامەدەن و بەهۆى نەدارى و بەزەبى بى جى لە حق لامەدەن) نەکەن شوین ئارەزووى نەفس بکەون لە دادپەرورەى لابەدەن، جا نەگەر ئیوه پیچ لى بدەن (زمان بگۆرن) و شایه تی ناحق بدەن، یان پشت هەلکەن، ئەوه چاک بزائن خوا ناگاداره بە کارو کردوەتان.

(۱۳۶) ئەمى ئەوانەى باوەرپان هیناوه، بەردەوام و دامەزراو بن لەسەر ئیمان بە خوا و پیغه مەبرە کەى و بەو قورنانهش که لە ماوهى چەند سالتیکدا داىبەزاندووه بۆ پیغه مەبرە کەى و بەو کتیبانهش که پیشتر رهوانەى کردوون، جا ئەوهى باوەرپان نەبیت بەخوا و بەفریشتەکانى و بە کتیبەکانى و بە پیغه مەبرانى و بەروژى دواى، ئەوه بەراستى گومراپووه بەنەو پەرى گومراپى.

(۱۳۷) بەراستى ئەوانەى باوەرپان هیناوه و دواى پاشگەز بوونەتەوه، دووبارە ئیمانیان هینایهوه و دواى پاشگەز بوونەوه، لەوودوا زیاتر لە بى دینى و کافریدا رۆچوون، هیچ کات خوا لەوانە خۆشناپیت و رینموویان ناکات بۆ ریبازىکى سوود بەخش.

(۱۳۸) ئەمى پیغه مەبرە (ﷺ) مژده بە دوورپەکان بدە که بەراستى سزایه کى بە ئیشیان بۆ نامادە کراوه!!

(۱۳۹) ئەو دوورپووانەى که بى باوەرپەکان دەکەنە پشتیوان و یاروواهرى خویان لەجیاتى ئیمانداران، ئایا دەیانەوت ئەیزهت و دەسلالت و سەر بەرزىان لای ئەوان دەست بکەوت؟ (ئەوانە بەهەلەدا چوون) چونکە بەراستى عیزهت و بالادەستى و سەر بەرزى هەر هەمووى بۆ خوايه.

(۱۴۰) بەراستى (خواى گەوره) لە قورئاندا ئەم بېرپارهى ناردووه بۆ سەرتان که: هەر کاتیک لە جییه کدا گوتیان لى بوو کوفرو گالتە بەنایه تەکانى خوا دەکرا، ئەوه دامەنیش لە گەل ئەوانەدا هەتا قسەو باسە کهیان نەگۆرن (نەگەر دا بنیش و گوێ نەدەن) ئەوه بەراستى ئیوهش لەو کاتەدا وەک ئەوان و (حسابى ئەوانتان بۆ دەکەرت) بەراستى خوا دوورپووهکان و بى باوەرپەکان هەموویان لە دۆزه خدا کۆدەکاتەوه.

(۱۴۱) نهوانی که خویان بۆ ئیوه مه لاسداوه چاوه پروانی به سهرهاتان ده کمن، نه گهر سهرکهوتنیکتان له لایهن خواوه دهست بکهوتی ده ئین: نهی ئیمه له گه لئاندا نه بوین؟! خو نه گهر کافره کان به شیکیان بیهت له سهرکهوتن، دوو پرووه کان ده ئین: نایا ئیمه له سهر ئیوه مان نه ده کرده وه، نه مانه ئیشت ئیمانداران زیانتان پییگه نه، نینجا خوا له روژی قیامه تدا دادوهری ده کات له ئیوانتندا (نهی بی باوه و دوو پرووه کان) دلیابن هرگیز خوا نایه ئیت بی باوه ران به سهر ئیمانداراندا دهست رویشوو بن و ریشه که نیان بکهن.

(۱۴۲) به راستی دوو پرووه کان (وا ده زانن) قیل له خوا ده کمن (له کاتیکیدا) نهو زاته قیله کانیان پروچ ده کاتمه (نازانن که دیار و نادیار، لای خوا روون و ناشکرایه)، هر کاتیکیش (بۆ ریا و روپامایی) هه لدهستن بۆ نوژ، زۆر به لهش گرانیی و ته مه لئی هه لدهستن، نهوانه ریایی و روپامایی بۆ خه لکی ده کمن، زۆر کهم یادی خوا ده کمن.

(۱۴۳) نهوانه گیریان خواردوه لهو ئیوانه دا، نه مه وه یه پال بدن به ئیماندارانه وه، نه مه وه شه پال بدن به کافرانمه وه، هر کهس خوا (به هۆی ناله باری خۆیه وه) گوهرای بکات، نه وه هرگیز ناتوانیت ریبازیکی راست و زرگاری بۆ بدۆزیتمه وه.

(۱۴۴) نهی نهوانی باوه رتان هیناوه بی باوه ران مه کمنه یارو یاوه ری خۆتان له جیاتی ئیمانداران، نایا ده تانهوتی به دهستی خۆتان به لگه یه کی ناشکرا به نه دهست خوا له سهر خۆتان.

(۱۴۵) به راستی دوو پرووه کان له چینی ههره خواری ناو دۆزه خدان و هرگیز بۆ نهوان پشتیوانیکت دهست ناکهوتی.

(۱۴۶) جگه لهوانیان تهوبه ی راسته قینه یان کردوه و کارونه تیان چاک کردوه و دهستیان به ناینی خواوه گرتوه و پهیره ی بهرنامه که ی ده کمن و به تهواوی دین و ناییان ساغ کردۆته وه بۆ خوا، جا نهوانه له گه ل ئیمانداراندا ده بن و (له گه ل نهواندا حه شر ده کرین)، بیگومان له ناینده دا خوا پاداشتی زۆرو بی سنوور ده به خشیته به ئیمانداران.

(۱۴۷) خوا چ پتیوستیه کی به سزادانی ئیوه هیه؟ نه گهر شوکرانه بۆترو سوپاسگوزاربن و ئیمان و باوه ری دامه زراوتان هه بیته، خوایش هه میشه و بهر دهوام سوپاسگوزاری بهنده چاکه کانیه تی و زاناو ناگایه پییان.

الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَالَّذِينَ يَخُفُّونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مَذْبُذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُوا أَنْ يَجْعَلُوا اللَّهُ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعَفُّوهُ عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُوا نُوْثِنُ مِنْ بَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
 مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّوَاقَةُ بِأَعْيُنِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾
 وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ مُجَدًّا
 وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

(۱۴۸) بیگومان خوا حمز ناکات له قسهی
 ناشیرین و نابه جی و ناو و ناتوره وتن و جنیودان
 ، مه گمر کهسیک سستم لیکراو بیت، خوا
 همیشمو برده وام بیسرو زانیه.

(۱۴۹) نه گمر کردارو گوفتارو به خششی خوتان
 ناشکرا بکن یان بیشارنموه، یاخود چاوپوشی له
 هلمو گوناھیک بکن، نموه بیگومان خوا
 همیشمو برده وام لیخوشبووه به دهسه لاتیشه.

(۱۵۰) بیگومان نموانه ی باوه به خواو
 پیغه مبران ناهین و دهیانمویت جیاوازی بکن
 له نیوان خواو پیغه مبره کانیدا (گوايه باوه پران
 به خوا همیه به لام باوه پران به پیغه مبران نیه)،
 (یاخود) ده لئن: باوه دهینین به مندیك له
 پیغه مبران و باوه به مندیکیان ناهینین و
 دهیانمویت لهو نیواندا ریگه و برنامیهک بو
 خویان به دهست بهین...

(۱۵۱) نا نمو جزره کهسانه به راستی هر بی
 باوه رن و بو بی باوه پران سزایه کی سمر شوپر کرمان
 ناماده کردوه.

(۱۵۲) نموانه ی باوه پران به خوا و

پیغه مبره کانی هیناوه و هیچ جزره جیاوازیه کیان نه کردوه له نیوان هیچ کامیاندو باوه پران به هممویان همیه، نا
 نموانه له ناینده دا خوی گموره پاداشتی خویان ده داتی، خوی گموره ش همیشه و برده وام لیخوشبوو میهره بانه (بو
 باوه پداران).

(۱۵۳) نهی محمد ﷺ خاوه نانی کتیب داوای نموهت لیده کمن که له ناسمانموه کتیبکیان بو دابره نیت، جا نموانه
 به راستی داوای لهوه گموره تریان له موسا کرد، وتیان: ده مانمویت خوامان به ناشکرا نشان به دیت، نموسا هموره
 بروسکه یهک لییدان له سمرنه نجامی نمو ستمه ناره وایمو (نمو داخوازیه نادرسته یاندا) کهچی لهوه وودوا گویره که
 بهرستیانکرد له دواي نمو هممو به لگه و موعجیزه ناشکرایانه که بویان هات، جا لهوه شیان خوش بووین و به لگمو
 موعجیزه و بهرنامه ی ناشکرامان به خششی به موسا (تا رینموویان بکات).

(۱۵۴) بو چه سپاندن و وهرگرنتی په یمانه که کیوی (طور) مان بهر ز کرده وه به سمریانداو پیمان وتن: که له
 ده روازه ی شاری (قدس) وه به سوژده وه بچه ژوره وه (همروه ها فرمانانداو) وتمان: له روژانی شه موواندا
 ده سترژی مه کمن و (پاوه ماسی مه کمن، بو نمو مه به ستمه) په یمانیکی توندو به هیزمان لیوه رگرتن.

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَوَعَّيْنَا لَهُمْ لَعْنَنَا الْآيَاتِ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءُ الظُّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبَعَتْ أُحُلَتْ لَهُمْ وَبَصَدَّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعَتْهُ وَأَطْلَهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

(۱۵۵) نینجا بههوی په یمان شکاندنیا و بی
باوهریان به نایه ته کانی خواو کوشتنی به ناحقی
پتغه مبران له لایه نهوانه وه و نمو قسه یه شیان
که ده لاین دلی نیمه داخواه و بهرگی پیویه
(مبهستیان نهویه که ناماده نین گوی بوی هیچ
راستی هک بگرن، خوا خه شمی لیگرتن و نه فرینی
لیکرن) نه خیر بهو جوړه نیه که نهوانه ده لاین،
به لکو خوا موری ناوه به سر دل و دهرونیاندا
بههوی بی باوه پوونیانده، جا هر بویه
که میکیان نه بیت باوه پناهینن.

(۱۵۶) (همروها خوا رقی لیانیه) بههوی
بی باوه پوون و نمو بوختانه گوره یه که بوی
مهریم هلیانیه ست...

(۱۵۷) بههوی نمو قسه یه شیان که ده یانوت به
راستی نیمه مسیح پتغه مبره خوا عیسی
کورې مهریه ممان کوشتوه، که چی له راستیدا
نه کوشتویانمو نه له قناره و خاچیانداوه، به لکو
لیان تیکچووه و (که سکی تریان کوشتوه له
بری نمو)، به راستی نهوانه ی که بیرو بویوونی
جیوازیان لهو کیشه یه ده هیده، خوشیان له
گومانندان تیایدا و نهوانه هیچ زانستی هکی
راستیان نیه لهو باره یه وه، جگه له شونکومتی
گومان نه بیت و به دلیانیه وه (ده لاین) که
نیمانکوشتوه و بویان نه کوژاوه.

(۱۵۸) نه خیر، به لکو خوا بهرزی کرده وه بوی
خوی، خوا همیشو بهر دهوام بالاده ست و دانایه.

(۱۵۹) هیچ که سیک نیه له خاوه نانی کتیب، که باوه نه هینیت به عیسا پیش نهوی گیانی درېچیت، به لکو سوتند
به خوا هر باوه ده هینیت پتی له پیش مردنیدا (له سره مهرگدا پمده لسمر چاویان لاده دریت و گه لیک راستی
دهر ده که ویت بویان، یاخود کاتیک عیسا داده بهریت گاورو جووه کانی نمو کاته بساوه پي دروستی پیده هینن) و له رژی
قیامتیشدا شایه ته به سرمانه وه (که نهوانه ی گومرا بوون، خویان گومرا بوون و نم کاتی خوی هر ریگه ی راستی
نیشانداون).

(۱۶۰) بههوی زولم و سته میک له لایه نهوانه ی که بوونه ته جوو و بههوی نهوی که زور کوسپیان ده خسته بهر
رتبازی خوا، نیمه هه ندیک نازو نیمه تمان لی حرام کردن که پیشتر بویان حلال بوو...

(۱۶۱) همروها بههوی سوو خوریانده که به راستی لیان حرام کرابو و بههوی نهوه شوه که مالتی خه لکی به ناروا
ده خون (هه ندیک شتی تری حلالمان لی حرام کردن)، بیگومان بوی نهوانیان که بی باوه پي سزایه کی به تیشمان ناماده
کردوه.

(۱۶۲) بهلام نهوانیان که له زانستی و زانیاریدا رژیوون، همروها نیمانداران (لهوانیش و له نیمه ییش)، باوه
ده هینن بههوی بوی تو رهوانه کراوه و بهوش پیش تو رهوانه کراوه، به تاییه ت نهوانه ی که به چاکی نوژه کانیان
به دروشه کانه وه نه انجام دده و زه کاتیش دده و، باوه پشیان به خواو بهر رژی دواپی هیده، نا نهوانه له ناینده یه کی
نریکدا پاداشتی گوره و بی سنووریان دده دینه وه.

(١٦٣) بډړاستی ئیمه (وحی) او نیگامان بډ تو
ناردووه همر وه کو چؤن (وحی) و نیگامان بډ
نوح و پیغه مبرانی دواي ئمو ناردووه، همر وه
(وحی) و نیگامان ناردووه بډ نیبراهیم و
نیسماعیل و ئیسیاق و یسعقوب و (همنډیک)
له کورانی یسعقوب و عیسا و ئدیوب و یونس و
هاروون و سوله یمان، زه بوریشمان به داود
به خشیووه (کتیپییک بووه زؤربه ی تمسیحات و
ستایشی یمروه ردگار بووه).

(١٦٤) بیگو مان به سهراتی هندیك له پیغه مبرانمان بو گپراویتسه وه، به سهراتی هندیکی تریشان بو نه گپراویتسه وه، به راستی خوای گه وره خوئی له گه ل موسادا گفتوگوئی به کسهری و راسته خوئی نه نجامداوه.

(۱۶۵) پیغہ ممبرانمان (پروانہ کردووه) که
مژده‌دهرن (بسه تیمانداران) و ترسینهرن بۆ
(یاخیه‌کان)، تا خه‌لکی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان
به‌ده‌سته‌وه نه‌مینیت (له‌سمر بۆ دینی و یاخی
بوونیان) دواي‌ئوه‌ی خوا پیغہ‌مبهرانی بۆ
ره‌وانه‌ کردوون، بی‌گومان هه‌میشه‌و به‌رده‌وام
خوا بالاده‌ست و دانایه.

(۱۶۶) (نہی محمد ﷺ، ہرچندہ نعو خدایک

باوه‌رت پیناکمن) به‌لّام خوا خۆی شایه‌ته له‌سەر ئهو قورئانه‌ی که ره‌وانه‌ی کردووه‌ بوّت، به‌ئاگاداری و زانیاری خۆشی ره‌وانه‌ی کردووه، فریشته‌کانیش شایه‌تی ده‌ده‌ن (له‌سەر ئه‌وه، هه‌رچه‌نده) خوا خۆی به‌سه‌ بۆ ئهو شایه‌تییه‌.

(۱۶۷) بهراستی نهوانی که بی باوه بوون و ریبازی بی باوه پریان گرتوته بمر و بهربهستی شیان دانا له بهردهم ریبازی خوادا (به شینهیی و نهرم و نیانی)، بیگومان نهوانه گومرا بوون و له راستی زور دوور کهوتونه تموه.

(١٦٨) بهراستی ئەوانی که بێ باوەڕ بوون و ستمیان کردووە خوا نەویستووە لێیان خۆش بێت، هیدایەت و رێنەویشیان بکات بۆ رێگە و رێبازێک (که سوودی لێوەربگرن)...

(۱۶۹) جگہ لہ رنگی دۆزخ کہ دہانگہ نیټہ ناوی و ژبانی نہ مری بہنا چاری دہیت تیایدا بہرنسمر، شو سزادانہ شیان لای خوا زور ناسانہ (چونکہ نہوانہ شایستمن).

(۱۷۰) ئەي خەلکىنە بەراستى لەلايەن پەرەرد گارتانەوہ پىغەمبەر ئىکتان بۆ ھاتوہ بەحق و راستى، دە ئىوہش ئىمان و باوہرى پى بھىنن، ئەوہ چاکترە بۆتان، خۆ ئەگەر باوہر نہ ھىنن، ئەوہ دۇنيابن کە ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەويدا ھەيە ھەر خوا خواوہ نيانە (ئاتاجى ئىمانى ئىوہ نيە)، چونکە خوا ھەمىشەو بەردەوام زاناو دانايە.

﴿١٦٥﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَى وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٦﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿١٦٧﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٦٨﴾ لَكِنَّ اللَّهَ يُشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
﴿١٧٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٧١﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ
الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَمْ فَتَاءَمُّوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكَفَرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٣﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدُ اللَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ وَأُنزِلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

(۱۷۱) نهی خاوه نانی کتیب زیاده پوهی مه کمن له ناینه که تاندا، جگه له حق و راستی هیچی تر به دهم خواوه مه لئین، به راستی مه سیح، عیسی کوری مریه م جگه له وهی که فرستاده ی خواجه (شتی کی تر نه بووه)، له دایک بوونه که ی به فرماني خوا بووه که له مریه مدا (به رجسته بوو)، عیسا روح و گیانی کی (تایبه تیه) له لایمن خواوه به خشراوه، ده نیتر باوه پی دامه زراو به خواجه تی خواو به پیغه مبرانی بهینن، هر گیز مه لئین خوا سیانه (لهو گو فتاره نابه جی یه) واز بهینن چاکتره و قازانج تانه، چونکه به راستی خواته نها یه ک تاکه خواجه، پاک و بیگمردو دووره له وهی که مندالی بییت (بوختانی ناقولای وا، چو ن ده کمن)؟! هر چی له ناسمانه کان و هر چی له زه ویدا هیه هر همووی شو خواوه نیانه، بیگومان خوا بهسه که به دیهینمرو سهر بهرشتیاری (دروستکراوانی بییت) (۱۷۲) هر گیز مه سیح لاری له وه نیه که بهنده ی خوا بییت، هر وه ها فرشته نزیکه کانیش

، جا شهوی لاری و سهر پیچی بکات له پهرستنی خواو خوی بهزل بزانییت، شهوه (با دلنیا بییت هممووان له ناینه دا لای شو زاته ده بییت کوبنه وه (بو لپرسینه وه).

(۱۷۳) (جا شو کاته) شهوانه ی که باوه پریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداوه، شهوه خوا به شهواوی و به چاکی پاداشته کانیا ن ده داته وه و له فضل و به خششی تایبه تی خوی بویان زیادیش ده کات، به لام شهوانه ی سهر پیچی و لاریان کردووه و خویان بهزل زانیووه، شهوه خوا سزای زور به نیشیان ده دات، شهوسا بیجگه له خوا که سیکیان ده ست ناکهویت که پشتیوانیا ن لی بکات و سهریا ن بخت (شه لبه ته شو زاته ش به زه یی پیا یاندا نایه ته وه).

(۱۷۴) نهی خه لکینه به راستی له لایمن پهروه رد گارتانه وه به لگو نیشانه ی ناشکراتان بو هاتووه (که محمد پیغه مبره ﷺ) او نوورو رووناکیه کی ناشکراشمان بو دابه زاندوون (که قورنان) ه.

(۱۷۵) جا شهوانه ی باوه پریان به خوا هیناوه و شونی بهرنامه که ی که وتوون، شهوه له ناینه یه کی نزیکدا خوا ده یانخاته ژیر سایه ی فضل و ره حمه تی تایبه تی خویه وه و هیدایه ت و رینموویسان ده کات بو لای خوی له رنگه ی رتبا زکی راست و دروسته وه.

(۱۷۶) نهي محمد ﷺ داواي فتوات ليده كمن
 دهر باره ي (كلاله) كه برتي به: له كسيك باوك
 و نهو ي نه بيت، توش بلې: خوا وه لامتان
 ده داتمه وه لهو باره يمه وه، نه گمر كه سيك
 (پياويك) وه فاتي كردو مندالي نه بوو، هر
 تمنها خوشكيكي هه بوو، نهو ي نهو ي
 سامانه كهي بو نهو (نيوه كهي تريشي ده خريته
 دارايي گشتي يمه نه گمر هه بيت و نه گمر نه بوو
 له بهرزه وه نديه كي گشتيدا به كار ده هينريته)،
 (به لام نه گمر مردوه كه نافرته بوو) نهو برا كهي
 هه موو ميراتي هه كهي ده بات، نه گمر نافرته ته كه
 مندالي له دوا به جي نه مابوو، (خو نه گمر پياوه
 مردوه كه) دوو خوشكي له دوا به جي مابوو
 نهو دوو بهش له سې بهشي نهو ي به جي
 هيشتوه بو نهوان ده بيت، خو نه گمر ميراتگران
 پياوان و نافرته تان بوون هه موو يشيان له خوشك
 و برا پي كه تايوون نهو بو نيرينه يه كيان نه نازده ي
 بهشي دوو ميينه هه يه، خواي گموره نه م
 شتانه تان بو روون ده كاتمه وه نهو كو سهر گهر دان
 بين، خواي گموره ش به هه موو شتيك زانايه.

سوره نى (المائدة)

به ناوي خواي به خشنده و ميه ره بان

(۱) نهي نهوانه ي باوه رتان هيناوه، به نه مهك و بهو هفا بن بهرام بهر به لين و په يمانه كاتنان، (خواردني گوشتي)
 مالات (مهرو بزن و گاو و شتر) بو تان حلال كراوه، بي جگه لهوانه ي كه به سمر تاندا ده خو نريته مه (له م سووره ته دا)،
 له كاتيكا راوتان بو حلال نيه كه له نيحرامدان، (نه م سنوورانه فرماني خوايه) بهراستي خواي گموره فرمان
 ده دات به هر شتيك كه بيه و يت.

(۲) نهي نهوانه ي باوه رتان هيناوه ده ستكاري دروشمه كاني خوا مه كمن و هه لي مهو ه شي ننه مه (به تاي بهت
 دروشمه كاني حج و عه مره) هه روه ها مانگه كاني حرام (كه: رجب، نوالقه ده، نوالحجه، محرم) ن ، تيكي مه ده ن
 و نهو قوربان يه ش كه ده كريت (مه رجه كاني مه شي و ين) و نهو ملوانكانه ي (ده كريت مه ملي ناژله)، كه نيشانه يه بو
 نهو ي خاوه نيان برپا ريد اوه بكرين به قوربان ي) لي ي مه كه نهو و ريگه لهوانه مه گرن كه دين بو (طواف) ي كه عه بو
 له كاتيكا به نهو ميدي فزل و ره زامه ندي خوان، كاتيكا نيحرام ده شي كنن، نهو بو تان هه يه راو بكمن، هه روه ها
 دوژمنايه تي و رقه به رايه تي كه ساتيك كه نه يان هيشت كاتي خو ي (طواف) ي كه عه بكمن، مه كه نه هوي ده ستر زي
 و بهرپا كردني ناخوشي، يارمه تي و كومه كي يه كتر بكمن له سهر چا كه و خواناسي، نه كمن يارمه تي و كومه كي يه كتر
 بكمن له سهر گونا هو ده ستر زي، له خوا به تر سن و پاريز كار بن، چونكه بهراستي خوا زور به توندي توله ده سينيت.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمَرْتُ أَهْلَكَ
 لَيْسَ لَهُ بَوْلٌ وَلَهُ أَخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ بِرِثَتُهَا
 إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةُ
 الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُبَيِّنُ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ
 وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَئِدَ وَلَا ءَمِينَ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ يَنْفَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرَضُوا نَأَوْ إِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجْعِرْكُمْ شَنْئَانُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّفْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا
 عَلَى الْإِلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْنَقِسُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ بِبِئْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تُخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِسْلَافِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧﴾

(۳) لہ سہرتان حرام کراوہ خواردنی گوشتی مرداروہ بوو، خوین، گوشتی بہراز، ہدروہا نہو مالاتہش کہ سہر دہبردین و ناوی غہیری خوای لہ سہر دہبریت و مالاتی خنکاریش، نہوہش کہ بہ نازارو لیدان مردار بۆتہوہ، نہوہش کہ دہکہویتہ خواروہ، نہوہش کہ بہ لیدانی مالاتیکی تر مردار بوویتہوہ، نہوانہش کہ دپندہ پہلاماری دابن و لئی خواردین مہگر فریای چہقو کہوتبن، (ہر حالہتیک لہوانہی باسکرا نہگر بہ چہقودا بگات حلالہ)، ہدروہا حرام کراوہ خواردنی گوشتی نہو مالاتانہی لہو شوینانہدا سہر دہبردین کہ ہاناو ہاوارو بۆ غہیری خوا تیدا دہبریت، ہدروہا حرامہ لہ سہرتان داوا کردنی چارہنوسان بہہوی (الازلام) وہ، وہکو نہو شتانہی کہ لہ پښگی ہلدانی زاروہ دہست بکہویت و فالگرتنہوہ، بورجہکان، قاوہ گرتنہوہ... ہتد) نہو جۆرہ کردارو رہفتارانہتان سہرپیچی و دہچوونہ لہ (فہرمانی خوا)، جا نہمړو (کہ روژی عہدہفہیہ) کافران ناومید بوون لہ دین و ناینی نیوہ (نیتر ناتوان زال بن بہسہرتانداو ہرگزیز نووری خویان بۆ ناکوڑیتہوہ) کہواتہ لہوانہ مہترسن، بہلکو ہر لہ من بترسن، نہمړو ناین و بہرنامہ کہتانم بہکوٹایی گہیانلو نازو نیعمہتی خۆم بۆ تہواو کردن و رازیم بہوی کہ نیسلام بییتہ بہرنامہو دین و ناینتان (جا لہ گہل ہرپاردانی نہو شتانہدا

کہ حراممان کردوہ) ہر کہس ناچار کرا لہ گرانی و ہرستیدا (مہترسی نہوی ہہبوو ہریت) دہتوانیت لہو شتانہ بخوات کہ حراممان کردوہ (بہمہرجیک دہست دپڑکار نہبیت و بہنارہزوو ژہمی زۆری لی نہخوات) و خۆی توووشی گوناہو تاوان نہکات، نہوہ بہراستی خوا لیخوشبووہو مہہربانہ (بۆ نہو جۆرہ حالہتانہ).

(۴) نہی محمد ﷺ ہر سیارت لیدہ کہن چی حلالکراوہ بۆیان؟ پئیان بلی: ہرچی خۆراکی چاک و پاکہ بۆتان حلال کراوہ، نہوہش بالندہو تانجی شکاری بۆتان راو دہ کہن و قیرتان کردوون (پښگومان خوا توانای بہخشیوہ بہ مړوٹ بتوانیت مہشق بکات بہ گیانداران و قیریان بکات راوی بۆ بکہن بہتابیہتی تانجی)، دہ بخۆن لہوی بۆتان دہگرن و ناوی خوای لی بہینن کاتیک بہرہ لای دہ کہن و کاتیک لئی دہخۆن، ہر لہ خوایش بترسن و پاریزکارین (نہی راوچسہکان)، بہراستی خوا بہخیرایی لیہرسینہوہ نہنجام دہدات (ووردو درشتی کردارو رہفتار فہرامۆش ناکات).

(۵) لہ مړوٹہ ہرچی خۆراکی چاک و پاکہ بۆتان حلال کراوہ و خواردنی نہوانہی کہ کتیبی ناسمانیان پیدراوہ بۆتان حلالہ، خواردہ مہنی تیوہش حلالہ بۆ نہوان، نافرہ تانی داوین پاک لہ نیمانداران و نافرہ تانی داوین پاک لہوانہی کتیبیان پیدراوہ پیش تیوہ (بۆتان حلالہ) کاتیک مارہ بیان پیدہن، بہمہرجیک تیوہ پاک داوین بن و داوین بیس نہبن بہناشکراو دورہ پهریز بن لہ دوست گرتنی نہینی بۆ داوین پیسی، جا نہوی بی باوہر بیت بہشہرعی خواو لہم حرامانہ خۆی نہپاریزیت، نہوہ نیتر ہہموو کارو کردوہ چاکہکانیشی پوچ دہبیتہوہ و نہو جۆرہ کہسانہ لہ قیامہتدا لہ پری خہسارہ تہمہندو زہرہ مہندو دۆراوہ کاندان.

(۶) نئی نهوانی باوه پرتان هیناوه: کاتیک ویستتان ههستن بۆ نوژ (پیش نهوه دهست نوژ بگرن، بهم شیویه): نهوه سههه تا رووخسارتان بشۆن، ئینجا دهسته کانتان له گهل نهیشکتاندا، پاشان دهستی تمه بهینن بهسر سهرتاندا، قاچه کانیشتان بشۆن له گهل قوله پیتاندا، نه گهر لهشتان گران بوو، نهوه خۆتان خاوتن بکهن و خۆتان بشۆن، نه گهر نه خوش بوون یان له سهفردا بوون یان دهستان بهئاو گهاندبوو (تاره تان گرتبوو) یان له ئافرهتی (نامه حرهم) کهوتبوون و ناوتان دهست نه ده کهوت (بۆ خوشتن یان بۆ دهستنوژ، نهو کاته دهتوانن) به خاکیکی پاک تهیه موم بکهن (واته له بی دهستان بهناسته م بمان به خاکدا) و بهینن به رووخسارو دهستاندا (تا ئانیشتان)، خوا نایهویت له ئایندا تووشی سهغلهتی و نارهحه تیتان بکات به لکو دهیهویت پاک و خاوتن بکات (له روالهت و ناوه رۆکدا) و دهیهویت نازو نیعمهتی خۆتان بهسهردا تهواو بکات بۆ نهوهی سوپاسگوزار بن.

(۷) یادی نازو نیعمهتی خوا بکه نهوه له سهرتان، ههروه ها نمو پهیمانهش که پتیهسته ئیوه پابهندی بن، له بیرتان نه چیت که وتوتانه: گوئرایه ل و ملکهج و فهرمان بهردارین (کهواته ئیتر هه میشه و بهره هوام) له خوا بهرسن و پارێزکار بن، چونکه خوا زانیه به نهینی دل و دهروونه کان.

(۸) نئی نهوانی باوه پرتان هیناوه، زۆر به چاکی ههستن به نه نجامدانی شایهتی دادپهروه رانه له بهر خوا، رق و دوژمنایهتی هیهج کهس و هیهج لایه ک هه لتان نه ئیت کهله دادپهروه ری لابه دن، دادپهروه رین، نهوه نزیکتره له تهقواو خواناسیه وه، دهی کهواته له خوا ترس و پارێزکارین، چونکه به راستی خوا ناگاداره بهو کارو کرده وه یه که ده یکهن.

(۹) خوا به ئینی داوه بهوانی باوه پریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداوه به لیخوشبوون و چاپووشی (له هه له مو گونا هه کانیا ن) و پاداشتی گه وه و بی سنوور بۆ نهوانه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ
وَارْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَايِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْلَهُ الَّذِى وَاثَقَكُمْ
بِهِ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذٰتِ
الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمٍ يُّدْعُوْنَ
لِللّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَى
أَلَّا تَعْدِلُوْا أَعْدِلُوْا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ
اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١١﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾ فِيمَا
نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

(۱۲) سویند بیت بیگومان (کاتی خوئی) خوا
پهیمانی له نهوهی نیسرائیل وەرگرت و دوانزه
رابهرمان تیدا هه‌لبژاردن، نینجا خوا پێی
فهرموون که: من به‌راستی له‌گه‌لتاندام، سویند
بیت به خوا نه‌گهر نوێزه کاتتان به‌چاکی نه‌نجام
بدن و زه‌کات بدن و باوه‌رپه‌یئن به‌هه‌موو
پێغه‌مبه‌رانی من و پشتیوانیان لی‌بکمن، قهرزی
چاک و جوان و رێک و پێک بدن به‌خه‌لکی

لمبر خوا (لمبر ره زامه‌ندیی نموزاته هم‌مو چاکمیه‌ک نه‌جام بدن و چاوهرتی پاداشت لمبر) نموه بیگومان له گونا‌هو هه‌له‌کانتان خۆشه‌بم و چارپۆشیتان لیده‌کم و ده‌تانخه‌مه‌ باخه‌کانی به‌هه‌شتموه که چنده‌ها رویار به‌ژیر دره‌ختا‌کانیدا ده‌روات، جا نموه‌ی لموه‌ودوا بی باوه‌ر بیت له‌ ئیوه، نموه‌ مانای وایه که به‌راستی ریگه‌و رت‌بازی راست و ره‌وانی لی تیک‌جووه.

(۱۳) جا به هۆی نموده که نموهی نیسرائیل بمردوام پهمان و به‌ئینه‌کانیان ده‌شکاند، نه‌فره‌تمان لی‌کردن و دلّه‌کانیانمان ره‌ق و سه‌خت و ره‌ش کرد (چونکه یه‌کی‌ک له سیفم‌تیا نهمویه) که: قسه له جیی خۆیدا ناکمن و جیی ده‌گۆرن (به ناره‌زووی خۆیان ده‌ستکاری تموراتیشیان کردوه) همروه‌ها به‌شیک لهو شتانهی که یاداوه‌ری بوو بۆیان فرامۆشیان کردو، بمردوام ده‌بینیت و بۆت ده‌رده‌که‌ویت که زۆربه‌یان خیانه‌تکارو دوژمنکارن، مه‌گمر که‌میکیان نه‌بیت، (له‌گه‌ل نموده‌شدا قه‌یناکات) همر لئیان خۆش ببهو چاوپۆشیان لی بکه، چونکه به‌راستی خوا چاکه‌کارانی خۆشده‌ویت.

(۱۴) هروها په یمانان لموانهش ودرگرتووه که ده یانوت: نیمه گاورین که چی به شیک لهو شتانه یان فراموشکرد که پیی یاداوهری کرابوون، (بمناهیته دهریاره پیغه مبرایمتی محمد ﷺ) نیمهش همتا روژی قیامت دوزمنایمتی و رق و کینه مان پیوه لکاندن، له ناینده شدا خوا همموو نمو کارو کرده وانه یان ده خاتموه بهرچاوو پییان راده گمیه نیت.

(۱۵) نهمی خاوه نانی کتیب: دلنیا بن که پیغه مبرایمتی نیمه بژ پیوهش هاتووه تا زوربهی نمو شتانهی که لای نیوه روون و ناشکرانین و ده یشارنموه، له کتیبی (تمورات و نینجیلدا) بژتان روون و ناشکرا بکات، هروها له زوریک لهو شتانهی که شار دوتانتموه چاوپوشی ده کات، چونکه بهراستی له لایمن خواوه رووناکیه کی ناشکراتان بژ هاتووه (که محمدی پیغه مبرمانه ﷺ) هاوړی له گدل کتیبکی روونکمره ودا (که قورنانه).

(۱۶) (بیگومان) خوا بهو قورنانه پیروزه هیدایهت و رینمووی نمو کسانه ده کات که:

شون رهامندی خوا کموتون، بهرو ریبازه کانی ناشتی و ناسودهیی و له تاریکایی به کان دهرسانده هیئت و زرگاریان ده کات و ده یانخاته ناو رووناکیموه به فرمائی خوئی و رینموویان ده کات بژ سر ریکو ریبازی راست و دروستی (دینداری و خواناسیی و چاکه).

(۱۷) سونند بیت بیگومان نه وانه بی باوهر بوون که وتیان: بهراستی خوا، هر مسیحی کوړی مریه مه، (نهمی محمد ﷺ پییان) بلئ: نه گهر خوا بیهویت مسیحی کوړی مریه مه و دایکی و هرچی له سر زه ویدا همیه له ناوی بهریت، نهوه کی به له بهرامبر خواوه ده سه لاتی شتیکی همیه؟ (کمواته شموش و دایکیشی و نمو خه لکesh به دیه پینراوی خوان و له ده سه لاتی دهرناچن، نیتر به چ به لکگیه ک قسهی وا نابه چی ده کم؟!، به مریجیک) خوا زاتیکه هرچی له ناسمانه کان و زهوی و نیوانیاندا همیه هر نمو خاوه نیانه، هرچی بیهویت دروستی ده کات (شتیکی ناساییه نمو زاته مسیح بی باوک دروست بکات)، چونکه خوا ده سه لاتی همیه به سر همموو شتیکی (همموو شت لای نمو ناسانه).

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْهُمُ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْقُوا عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَوَمَن فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا قُلُوبَهُمْ فَلَمَّ يَعْزِبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قُرْآنٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِمْ أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَنْقُورِمْ أَذْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا عَلَى الْأَرْضِ فَغَنَابُوا خَسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

(۱۸) جوله کمو گاور ده یانوت: نیمه رۆله ی خواو خۆشهویست و نزیکى شهوین، پیتیان بلی: کهواته بۆچی له سهر گوناهو تاوانتان سزاتان دهدات (له دنیادا بهناشکرا بهلاو ناخۆشیتان بۆ پیش دههینیت، سزای قیامهتیش با لهولاه بوهستیت، نیوه خۆتان ناوا بهگهروه و نازدار دامهتین و خۆتان جیا مهکه نهوه) نهخیر وانیه، چونکه نیوهش بهشهر و ناده میزادیکن لهو خه لکه ی که دروستی کردوه، نهوی خوا بیهویت لئی خۆش ببیت، لئی خۆش ده بیت، شهوش که بیهویت سزای بدات سزای دهدات (نهلبته له چوارچیوهی دادپهروه ریدا) ههرچیش له ناسمانه کان و زهوی و نیوانیاندا هیه ههر خوا خاوه نیانه، گهرا نهوه و سه رنه نجامیش بۆ لای نهو زاتهیه.

(۱۹) نهی خواوه نانی کتیب: بیگومان پیغه مبهрман (محمد ﷺ) هاتوه بۆ لاتان تا ههموو شتیکتان بۆ روون بکاتهوه، دوا ی شهوی که ماوهیه ک بسو هیچ پیغه مبهرێکمان رهوانه نه کردبوو (نیوان له دایک بوونی عیسا و ناردنی محهمهد سهلامی خویان له سهر بیت، زیاتر له شهبه سه دهیه) نهوه کو بلتین که سمان بۆ رهوانه نهکرا تا مژده ده ر بیت (بهچاکان) و ترسینه ربیت بۆ (یاخیه کان)، شهوته بهراستی مژده ده رو ترسینه رتان بۆ هات (نیتر هیچ بیانویه کتان

نه ماوه)، خوایش ده سه لاتنی به سهر ههموو شتیکتا هیه (نه گهر یاخی بن سزاتان دهدات).

(۲۰) یادیان بینهوه کاتی که موسا به قهومه کی وت: نهی قوم و عهشره تم یادی نازو نیعمه تی خوا بکهنه وه له سهرتان که پیغه مبهرائی له ناو نیوه دا فهراهم هیناوه، ههموه ها پاشای زۆری له ناوتاندا هه لخستوه، شهوی به نیوه ی به خشیوه به که سی تری نه به خشیوه لهو خه لکه بی شوماره ی (نهو سه رده مه).

(۲۱) نهی قوم و عهشره تم بچه ناو شهو زهویه پیروزی (القدس)، که خوا پیوستی کرد له بهر سوودی خۆتان بچه ناوی، پاشگمز مه بنه وهو پاشه کشی مه که ن تا خه ساره تمه ندو زه ره مه ند نه بن.

(۲۲) (کهچی) وتیان: نهی موسا بهراستی خه لکیکی نازاو بهرزو دلیری تیدایه، بیگومان نیمه ههرگیز ناچینه ناوی تا شهوانی لیده رنه چن، جا نه گهر شهوان ده رچوون لئی، نهوه بیگومان نیمه ده چینه ناوی و لهوی ده بین!!

(۲۳) (بهلام) دوو کهس لهوانه ی که ترسی خویان له دلدا بوو و خوا نازو نیعمه تی نیمان و دلنایی تهواوی پی به خشیبوون وتیان: له ده روازه ی شاره وه بچه سهریان و (یهک هیرشی گهوره بهرن) ههر که چوونه شه دیوه وه، شهوه بیگومان نیتر نیوه سه رکهوتوون (دوژمنتان شکست دههینیت، جا بۆ به ده سه تهینانی شه سه رکهوتنه) ده بیت: به تهواوی پشت به خوا بههستن نه گهر نیوه نیماندارن.

(۲۴) کهچی وتیان: نهی موسا دنیابه نیمه هرگیز ناچینه نهو شاره وه و رووی تیناکهین مادهم نهو جهنگاوه رانهی تیدا بیت، (نیت تر تو کهیفی خوته حهز ده کهیت) بچو خوت و پهره ردگارت جهنگ بکمن دژیان، نیمه بهراستی نا لیره دانیشتووین (چاوه ری سهرته نجامین)!! (۲۵) تینجا موسا وتی: پهره ردگارا بهراستی من دهسه لاتم نیه جگه بهسر خوم و براکه مدا نه بیت (نیمه نامادهی هه موو فهرمانیکی تژین) نیت رداواکارین که نیمه جیا بکهیتسه وه لهو خه لکه تاوانکار و ستم پیشه یه...

(۲۶) خوا فهرمووی: بهراستی نهوه نیت شاری قدس لهسهریان حهرامه، ده بیت چل سالیس ویل و سهرگردان بن لهسر زه ویندا (تا نهو نهوه ترسنوکه تیا بجیت و نهوهی تازه پیبگات)، نیت خه فته مه خو بو گهل و هوژی تاوانبار و ستم پیشه.

(۲۷) بهسرهات و هموالی دوو کوره کهی نامدهم بو نهو خه لکه بخوینسره وه که: بهراستی روویداوه، نهوه بوو کاتیک ههردووکیان قوربانیمان کرد، له یه کیکیان وه رگیرا (که لهسر حق بوو، له خوا ترس بوو) و لهوی تریان وه رنه گیرا (چونکه رق نهستووو حهسوودو خوانه ناس بوو) بهراکهی وت: ههر ده تکهوژم

نهویش له وه لامی ههره شه کهیدا وتی: خوی گهوره تنهها له پاریزکاران قوربانی و چاکه وه رده گرت.

(۲۸) سویند به خوا نه گهر تو دهست دریز بکهیت بو من بو نهوهی بمکوژیت، من دهستدریز ناکه م بو تو نهوهی بتکوژم، چونکه بهراستی من لهسزاو تو لهی خوا، پهره ردگاری جیهانه کان ده ترسم.

(۲۹) (من بهو دهست دریز نه کردنم) بهراستی ده مهویت به گوناھی من و گوناھی خویشته وه بگهریتسه وه، نهو جا ده بیت نهیته جیبی ناو ناگر، ههر نهوه شه پاداشتی سته مکاران.

(۳۰) سهرته نجام نه فسی سهرکهشی هانیداو کوشتنی براکهی لاساده و ناسان کردو کوشتی، نیت خوی خسته ریزی خه ساره تمه ند و زهره رهنه ندانه وه.

(۳۱) (لهوه ودوا گیری خوارد به دهست تهرمه کهیمه وه، چونکه وادیاره یه کهم کهسه کوژرا بیت و شه هید بوو بیت)، نهوسا خوی میهره بان قهله ره شیکی ناردو چالیکی له زه ویدا هه لکه ند (بو قهله ره شیکی تری مرداره وه بوو) تا نیشانی بدات چون لاشه ی براکهی بشارتسه وه، (ههرکه نهوهی دی) وتی: هاوار له من، نایا نهوه من نه متوانی وه کو نهو قهله ره شه بکه م و به قهدهر نهوم لینه هات تا لاشه و عیب و عاری براکه م بشارمه وه، نیت بو هه میسه چوهه ریزی په شیمانانه وه.

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ لَن تَدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافَرَّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لِنَقُلْنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيْ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلَقِي أَعْجَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

(۳۲) له بمر نهوهی کاره ساتی کوشتنی نارې وای تاوا روو نه دات نیمه پیوستان کرد له سمر نهوهی نیسرا نیل نهوهی که سیکن به ناحق بکوژیت و له جیاتی کوژاوینک نه بیت، یان گونا هو تاوانی گمورهی نه نجام نه دایت له زه ویدا (وه کوجه ردهیی و ده ستریزی و... هتدا)، نهوه وهک نهوه وایه هر هه موو خه لکی کوشتنیت، نهوهش که سیکن له مهرگ رزگار بکات، هه روهک نهوه وایه هه موو خه لکی له مهرگ رزگار کرد بیت و ژبانی پی به خشی بن، سویند بیت به خوا به راستی پیغه مبرانمان به به لگه مو عجیزه ی ناشر او دیاره وه هاتوه بو لایان (تا پابه ندی حق و داد بن) که چی زوریه یان دوی نهو رینموویانه، هر زیاده ره و بوون له سمر زه مینه دا له ستم و کوشتنی ناحه قدا.

(۳۳) بیگومان پاداشتی نهوانه ی که ده جهنگین و دوژمنایه تی خواو پیغه مبره که ی ده کهن و به گهرمی همول ده دن بو بلاو کردنه وهی فسادو به د رهوشی له زه ویدا هر نهوه یه: (نهوانه یان که خه لکیان کوشتوه)

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ أَنَّهُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوهُ بِمِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

ده بیت بکوژین، (نهوانه ش که خه لکیان کوشتوه و جهره ییشیان کردوه) ده بیت له خاچ بدرین، (نهوانه یان نه نهها جهره یی ده کهن) ده ست و قاچیکیان به پیچمه وانوه بپر دیت، (نهوانه یان که مه ترسیان لیده کرت) نهوه دوور بخرنه وه له ولات، نهو سزایه خه جاله تی و سرشوپره بو یان له دنیا دا، له قیامه تیشدا سزای سهخت و گموره یان بو هه یه.

(۳۴) جگه لهوانه یان که تهویه یان کردوه، پیش نهوه ی دهستی نیوه یان بگاتی، نهوه بزائن که به راستی خوا لیخو شبوو و میهره بانه (نه لبه ته نه گهر مافی خه لکیان به سهره وه نه بیت).

(۳۵) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، له ریگه ی هه موو هوکارو کرده وه یه کی چاکوه همول بدن په زامه ندیی نهو زاته به ده ست بهینن، هه میسه همول و کوشش و جیهادو خه بات بکهن له پیناوی ریباز و بهرنامه ی نهو زاته دا، بو نهوه ی سهر فراز بن (له همدوو جیهاندا).

(۳۶) بیگومان نهوانه ی پی باوه بوون، نه گهر هرچی سامانی زهوی هه یه هه یان بیت و نهوه نده ی تریشی له گهل بیت و بیانوه ی خزیانی پی رزگار بکهن له سزای روژی قیامهت، لییان وه رناگیریت، نهوانه سزایه کی به نیشیان بو ناماده کراوه (ده بیت تیایدا گیر بخون).

(۳۷) نوانه ده یانه ویت له دوزه خ در چن (به لام خه یالیان خاوه) له کاتیکدا ده رچوونیان لیتی نییه، نوانه سزایه کی بمرده وامیان بۆ ناماده یه.

(۳۸) دهستی پیای دزو نافرته دز بپرین له پاداشتی کاری ناره وایاندا نه مهش تۆلمیه که له لایه ن خواوه، خوا بالاده ست و دانایه (له بریاردانی نهو سزایه دا، نه لیه ته نهو سزایه له کومه لگی نیسلامیدا جیه جی ده کرتیت، که: هه موو که سیتک ژیانی مسۆگهره و هه مووان دهستی یارمه تی بۆ یه کتر درتۆ ده کهن، هه روه ها له سالانی گرانیدا ده ست ناپردتیت).

(۳۹) جا نهو ی دوا ی سته م و تاوانه که ی تمویه بکات و چاکسازی له خۆیدا بکات (دل و دهروونی خاوین بکاتمه، مالی خه لکی بداتمه و چاوی له دزنی نه مینیت)، نهو بیگومان خوا تمویه که ی لیوه رده گرتیت، چونکه به راستی خوا ی گموره لیخۆشبوو میهره بانه.

(۴۰) (نه ی محمد ﷺ، نه ی نیماندار) نایا نه ترانیوه هه رچی له ناسانه کان و زه ویدا هه یه، به راستی تمنها هه ر خوا خاوه نیانه، سزای هه ر که سیتک که بیویت دیدات (نه لیه ته هه ر مه کی

نیه، به لکو له رووی دادپهروه ی تمواوه)، هه روه ها خۆش ده بییت لهو که سه ی که ده بیویت و مه به ستیتی لیتی خۆش بییت، نهو خوا به ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه (شوینی پاداش و سزای جیه کی هه مووانی تپدا ده بیتمه).

(۴۱) نه ی پیغه مبه ر ﷺ با غه مبارت نه کات نوانه ی که به په له به ده م بی باوه ری و بی دینه وه ده چن، لهوانه ی که به ده م و زار ده لئین: باوه رمان هیناوه، به لام دلایان باوه ری نه هیناوه، هه روه ها لهوانه ش که بوونه ته جوله که و زۆر گوینگر بۆ درۆو ده له سه، زۆر گو بیستین بۆ خه لکی تریش (که خاوه ناسن و) نه هاتوون بۆ لات، قسه ده گوین و قسه وه کو خۆی ناکیه نه وه، یاخود ناوه ژووی ده کهن، دوا ی نهو ی جیتی خۆی گرتبوو (نهوانه ی که خه لک ده نیرن بۆ لای پیغه مبه رو پیتی) ده لئین: نه گهر ناوا بریاریدا لیتی وه ربگرن، نه گهر وانهبوو هوشیار بن، جا نهو ی خوا ی گموره بیویت تووشی تاقیکردنه وه و سزای بکات، نهو هه رگیز تو خاوه نی هیچ شتیک نابیت له لایه ن خواوه بۆ رزگار بوونی نهو، نا نهوانه نهو که سانه ن خوا نه یو یستوه دلایان پاک و خاوین بکاتمه (چونکه خۆشیا ن مه به ستیا ن نه بووه) نوانه له دنیا دا سه رشۆری و شه رمه زاری به شیا نه، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گموره چاوه رپیا نه.

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ
لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَاسْتَمْعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعُوكَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِن أَوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْعًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

(۴۲) نهو (جوله کانه) زور به دل گمرمی گوی
بؤ درؤ ده گرن و که سایه تیان ناپوختهو زور حمرام
خور و سوو خورن، جا نه گمر کیشیه کیان هه بوو
، هاتن بؤ لات (تو سه به سستی) داوهری بکه میت
له نیوانیاندا یان گویان پینه دهیت، خو نه گمر
گویان نه دهیتی، نهوه همرگیز ناتوانن هیج
جوره زیانیتک پیبگه یهن، خو نه گمر دادوهرست
کرد له نیوانیاندا دادپروهرانه شه نجامی بده،
چونکه به راستی خوا دادپروهره و ماف پروهرانی
خوش دهویت.

(۴۳) (سهیره)! نهوانه چۆن دین و تو ده کهن به
دادوهر، له کاتیکدا خویان تهوراتیان لایه
فرمانی خوی بهروونی تبادایه، پاشان پستی
تیده کهن دوی نهوهی که (حوکم و فرمانی
خویان بؤ درده کهویت) دیاره نهوانه همر
نیماندار نین (له مه دینه دا یه کیک له ناودارانی
جوو زینای کردبوو، حوکمی زیناکمریک
هاوسری هه بیت له تهوراتدا بهرد باران کردنه،
هاتن بؤ خرمنی پیغه مبر ﷺ، تا به لکو
حوکمه کهی له قورناندا ناسانتر بیت، به ممرجیک
باوهریان به پیغه مبرو به قورنان نهبوو،
کاتیک پیغه مبر گپرانیهوه بؤ لای حوکمی
تهورات پشتیان هه لکرد و به دلیان نهبوو...).

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُ اللَّهُ
أَلْتُورَةَ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّى مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا
التَّورَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيْنِیُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تُشْرُوا بِآيَاتِنَا ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا
عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ
بِقِصَاصٍ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

(۴۴) به راستی نیمه کاتیک تهوراتمان نارد هه خوارهو رنمووی تبادا بوو (بؤ هه موو خیرو چاکه یه ک)، نور و
رووناکیش بوو (له ناو تاریکایی یه کاند)، نهو پیغه مبرانهی که هه میسه ملکه چ و فرمان بهردار بوون حوکمی
نهوانیان پیده کرد که ببونه جوله که، ههروه ها زانا پروهره دگار ناسه کانیان و زانا شمرع ناسه کانیان، حوکمیان
ده کرد بهوهی داویان لیکرابوو بیپاریزن، که نهویش کتیبی خوا (تهوراته)، ههروه ها شایه تیش بوون لهسری (کهواته
نهی زانایانی جوله که، نهی نیمانداران) له خه لکی مه ترسن به لکو تمنها له من بترسن، نایهت و فرمانه کانی من
به نرخیکی کهم مه فروشن (نه گمر نرخه که هه موو دنیاش بیت همر کهمه) جا نهوهی حوکم و داوهری بهو بهرنامهیه
نهکات که خوا دایه زاندوه، نانهوانه بی باوهرن.

(۴۵) له تهوراتدا پیوستمان کردوه لهسریان که به راستی همر کهسێک کهسێک بکوژیت ده بیت بکوژیتسه و
چاوی یه کیک کوژ بکات، ده بیت چاوی کوژ بکریتهوه و لووتی یه کیک عهیدار بکات ده بیت لووتی عهیدار
بکریتهوه و گویی یه کیک بپریت ده بیت گویی بپریتسهوه و ددانی یه کیک بشکینیت ده بیت ددانی بشکینیتسهوه
برین و زامه کانیس ههروه ها توله یان به گویه خوی بؤ ده سه نریتسهوه، جانهوهی له تاوانبار خوش بیت، نهو چاوپوشی
و لیخوشبوونه ده بیتسه کهفارهتی گونا هانی، بیگومان نهوهی حوکم و داوهری نهکات بهو بهرنامهیهی که خوا
دایه زاندوه، نانهوانه همر سته مکارن.

(۴۶) نینجا به شون ناسمواری همورو پیغه مبرانی (نموه ی نیرانیلدا) عیسای کوری مریه ممان هینا، که راستی تموراتی دهرده خست و پشتیوانی لیده کردو نینجیلیشمان پیدا، که هیدایهت و نور و روونایک تیدایه و پشتگیری تموراتی پیش خویستی، هیدایهت و رینمووی و ناموزگاریه بۆ شو کسانه ی که له خوا دترسن و پاریزکارن.

(۴۷) دهبا شونکومتوانی نینجیل بهو رینمووی و ناموزگاریانه هه لسو کموت بکمن که خوا له نینجیلدا دایمزانده (گرنگترینیان شونکومتی ناینی نیسلام و پیغه مبری نیسلامه) نموه ی حوکم و داوهری نه کات بهو بهرنامه یی که خوا دایمزانده، جا نا نهوانه ناپاک و تاوانبارو له سنور دهرچون.

(۴۸) نیمه قورنمان هاوپی له گمل همورو حقیقهت و راستیه کدا بۆ تو دایمزانده، راستی و دروستی کتیه کانی پیش خویشی دیاری ده کات و چاودیره بهسره همویاندا (کاتیگ خاوه نانی کتیب له گاورو جوو گیروگرتیان ده هینن بۆ لای تو) بهو بهرنامه یی خوا ناردوویستی داوهری بکه له نیوانیانداو شون ناره زوو کانی نهوان مه کموه لهو حقه لامده که بۆت رهوانه کراوه، بۆ هه رلایه کتان

(موسلمانان و خاوه نانی کتیب) بهرنامه و پرۆگرامی تایبهتمان پرپارداهه خو نه گهر خوا بیویستایه هه هه موتانی ده کرده یه ک نوممت و گه لیک یه ک پارچه، به لام (ویستی وایه بهو جیاوازیه) تاقیتان بکاتمه لهوه ی پی به خشیوون (تا بهوی عقل و ژیریتانوه شونی پیغه مبری نیسلام بکمن)، دهی کهواته زۆر به به له بن و پیشبرکی بکمن بۆ هه موو خیرو چاکیه ک، دلنیاش بن که هه موتان ده گهرنموه بۆ لای خوا، شو کاته هه والی تهواوتان ده داتی دهرباره ی شو شتانه ی که کیشمتان له سهری هه بوو.

(۴۹) (کاتیگ هه ندیک له زاناکانی جوو، هاتن بۆ لات تا داوهری بکه ی له نیوانیاندا)، داوهری بکه بهو بهرنامه یی (قورنانه ی) که له لایهن خواوه بۆت دایمزیوه، شونی ناره زوو کانی نهوان مه کموه، وریابه نموه کو نهوان ریت لی هه له بکمن له هه ندیک لهو رینموویانیه ی که خوا بۆی ناردوویت (جا نه گهر شو جوله کانه رازی نه بوون) و پشتیان هه لکرد، نموه بزانه به راستی خوا دهیمویت گیرۆده ی سه رته نجامی هه ندیک له گونا هه کانی خویانیا بکات، بیگومان زۆربه ی خه لکی یاخی و سه رکهش و تاوانبارن.

(۵۰) نایا نهوانه حوکم و فرمانه وایی جاهیلیهت و نهغامیان ده ویت و نهویان لایه سنده؟! (ناخر بۆ بیرناکه نموه) کی هیه به قه ده ر خوا حوکمی جوان و چاک و به جی بیت، (بهتایبهت) لای شو کسانه ی که بهوردی سهرنج ده دن و ویزدان و ههستی زیندویان هیه.

وَقَفْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۚ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأِيْنِجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۚ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ قَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَلَدِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَا يَمُرُّ بِكَ إِلَّا فَعَضِلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوعًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

(۵۱) نهی نموانہی باوہرتان ہیناوه جولہ کھو گاور مہ کمنہ یارو یاوہرو پشتیوانی خوتان نہوانہ ہندیکیان پشتیہان و پشتگیری یہ کترن، نہو کہسہی پشت بہوان ببہستیت، نہوہ ہدر لہوانہ و (حسابی نموانی بؤ دہ کریت) بہرپاستی خوا ہیدایہتی قومی ستہمکار نادات ...

(۵۲) بہ روونی دہبینی نموانہی دلیان نہخوشہ و (نیمان لاوازن) بہپہلہ دہچن بؤ لایان (بہ زمانی حال) دہلتین : دہترسین بہلایہ کمان تووش بیت یان کارہساتیکمان بہسہر بیت، جا دورز نیہ و لہوانیہ بہم نریکانہ خوا سہرکہوتن ببہخشیت (بہ نیمانداران) یاخود بہشیوہیہ کی یہ کسہری بہ موعجزیہ ک لہلایمن خویہوہ (سہرکہوتنیان پی ببہخشیت) نہوکاتہ باوہر لاوازن پہشیمان دہبنہوہ لہسہر نہو نہیننی و خہترہ و خہیالہی لہ دل و دہروونیاندا شاردیویانہوہ.

(۵۳) نہوسا نہوانہی نیمانیان ہیناوه (لہناو خویاندا بہسہرسامیہوہ) دہلتین: نایا نہو دورووانہ نہوانن کہ سوتندیان بہ خوا دہخوارد و جہختیان لہسہر دہکرد کہ گویاہ بہرپاستی لہگہلتانداین؟! کہچی کارہکانیان پووجلہ بؤوہوہ خہسارہتمہند و زہرہرمہند و مایہ پووج بؤون.

(۵۴) نہی نموانہی باوہرتان ہیناوه، ہمر کہس لہ نیوہ لہ ناین و بہرنامہ کھی و ہرگہریت و پاشگہز ببیتہوہ، نہوہ (ہمر خوی زہرہ دہکات) نہوہ لہ نایندہدا خوا کسہسانیک دہہینیتہ

کایہوہ (نہوہندہ ریک و پیک و باوہر دامہزراون) پمروہردگاری مہزن خوشی دہوتن، نہوانیش نہویان خوش دہوتت، ہمروہا ملکہج و فرمانبہردارو بہسؤزن بؤ نیمانداران و سہرلندو شکست نہخورو دہروون بہرزن بہسہر بی باوہرپاندا، لہ پیناو ریبازی خواداو بؤ بہدہستہینانی رزامہندی نہو ہمول دہدن و خہبات دہکمن و تیدہکوشن، لہ لؤمہی لؤمہکہرانیش ناترسن (نہم خوشمویستی و ہلبؤاردن و سؤز و تیکوشانہ) فہزل و ریزی تابہتی خواہ کہ دہبہخشیت بہ ہمر کہس کہ ببہوتت و (شایستہ بیت) و خوا فراوانگیرو زانیہ (بہنہیننی و ناشکرا، بہشایستہی و ناشایستہی ہمر کہس و ہمر لایہنیک).

(۵۵) بہرپاستی تہنہا خوشمویست و پشتیوانی نیوہ، ہمر خواو پیغہمبہرہ کھی و نہوانن باوہرپان ہیناوه، کہ نوڑوہکانیان بہچاکی نہنجام دہدن و زہکات لہ مال و سامانیان دہردہکمن و ہمیشہ دیاردہی کپنوش و ملکہچییان بؤ پمروہردگار پیوہ دیارہ.

(۵۶) جا نہوہی خواو پیغہمبہرو نہوانہی برپایان ہیناوه بہپشتیوان و خوشمویستی خوی قبول بکات، نہوہ با دلیا بیت کہ ہمر کؤمہل و دہستہو تاقدی خوا، زال و سہرکہوتون.

(۵۷) نہی نموانہی باوہرتان ہیناوه: نہکمن نہوانہ بکہنہ پشتیوان و جیگہی متمانہی خوتان کہ گالتہو گہمہیان بہ ناینہکەتان کردوہ، چ لہ خواہنانی کتیبی پیش خوتان، چ لہ بیباوہران، لہ خواش بترسن و پاریزکارین نہگہر نیوہ باوہردارن.

(۵۸) کاتیک نیه بانگ ده‌دهن بۆ نویر، بانگ و نۆزه‌که‌تان ده‌که‌نه گه‌مه‌گالتنه، چونکه نه‌وانه که‌سانیکن به‌راستی ژیر نابن و نافامن.

(۵۹) (نه‌ی محمد ﷺ پیمان) بلی: نه‌ی خاوه‌نانی کتیب نه‌وه به‌چی عه‌بیدار و له‌که‌دارمان ده‌که‌نه و لیمان تور به‌بن، جگه له‌به‌ر نه‌وه نه‌بیته که نه‌یه به‌روی راست و به‌تومان هیناوه به‌خواو به‌م قورنانه‌ی که دابه‌زیووه‌ته خواره‌وه بۆ سر نه‌یه و به‌وه‌ی که پیشتر دابه‌زیووه؟ یان نه‌ویه که زۆربه‌تان یاخی و سه‌ره‌ۆ و تاوانبارن.

(۶۰) پیمان بلی: نایا هه‌والتان به‌ده‌می به‌کرداریک که تۆله‌که‌ی لای خوا خراپ‌تره له‌تۆله‌ی له‌که‌دارکردنی موسلمانان، نه‌وه‌ش کرداری نه‌وه که‌سه‌یه که خوا نه‌فرینی لیک‌کرده و جامی خه‌شم و رقی خۆی رژاندوه به‌سه‌ریداو هه‌ندیکیشی کردن به‌مه‌یمن و هه‌ندیکیشیان به‌به‌راز و هه‌ندیکیشیان کردنه طاعوت په‌رست و بت په‌رست؟! نا نه‌وانه خراپ‌ترین جیگه و رینگه‌یان هه‌یه و گومر‌ترین که‌سن له‌ریازی راست و دروست.

(۶۱) نه‌وانه کاتیک دین بۆ لاتان (به‌درووه ده‌لین) نه‌مه‌ش موسولمانین و باوه‌رمان هیناوه، له کاتیکدا به‌راستی نه‌وانه به‌بۆ باوه‌ریه‌وه هاتبوونه ژورووه و بیگومان هه‌ر به‌بۆ باوه‌رپه‌شه‌وه چونه ده‌روه، جا خوا خۆی چاک ده‌زانیت که چیان

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنَاءَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّا أَكْثَرُكُمْ فَتَسْفُوتُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِمُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ وَأَكْثِلَهُمُ الشُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشُّحَّ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفْقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيُزِيدَ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَآلَقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

حه‌شارداوه له‌دل و ده‌روونیاندا.

(۶۲) زۆریکیش له‌وانه ده‌بینیت که زۆر به‌په‌له‌و به‌هه‌لپه‌ن له‌زه‌لکاری تاوانی درۆ عه‌بیدارکردنی موسولمانان و ده‌ستدریژی ناحق و خواردنی هه‌رامیان، سویند بیته به‌خوا نه‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن زۆر خراپ و نادروسته.

(۶۳) نایا نه‌وه تاکه‌ی خواناس و زاناکانیان قه‌ده‌غه‌ی گوشتاری گوناوه‌و حه‌رام خۆرییان لیناکه‌ن؟ سویند بیته نه‌وه‌ی که‌ده‌وه‌ه هه‌لس و که‌وته‌ی که ده‌یکه‌ن بۆ رازی کردنی خه‌لک زۆر نادروسته و خراپ و ناپه‌سه‌نده.

(۶۴) نه‌وه‌جوله‌که (نه‌فام و خوانه‌ناسانه) ده‌یانوت: خوا ده‌ستی به‌ستراوه و خیری له‌ده‌ست نابیته‌وه!! ده‌ک ده‌ستیان به‌ستراوه‌ی بۆ خیر و تروشی شه‌له‌ل بیت، ده‌ک نه‌فرینیان لی بیت، بۆ خۆیان و قسه‌یان، نه‌خیر، وانیه به‌لکو دوو ده‌سته‌ی (په‌ر له‌به‌ره‌که‌تی په‌روه‌ردگار) هه‌میشه و به‌رده‌وام کراوه‌یه، چۆنی بویت و چه‌ندی بویت ده‌به‌خشیته! سویند بیت زۆربه‌یان نه‌وه‌ی نیردراوه‌ته خواره‌وه بوته که قورنانه له‌لایم په‌روه‌ردگارته‌وه یاخی بوون و سه‌مه‌یان زیاد ده‌کات و نه‌رویان ده‌کات له‌کوفردا، نه‌مه‌ش هه‌تا رۆژی قیامه‌ت دوژمنایه‌تی و رق و کینه‌مان له‌نیوانیاندا به‌ریاکردوه، هه‌ر کاتیک ده‌یان نه‌وت جه‌نگ به‌ریا به‌که‌ن و ناگری شه‌ر هه‌لب‌گیرسین خوا ده‌یکوژنیته‌وه و نایه‌لیته ته‌شه‌نه بکات، نه‌وانه زۆر به‌په‌له و به‌گه‌رمی هه‌ولی بلاو بوونه‌وه‌ی فسادو تاوان ده‌ده‌ن له‌زه‌ویدا، خوایش نه‌وه که‌سانه‌ی خوش ناویت که تۆوی خراپه ده‌چینن.

(۶۵) خو نه گهر بهراستی خاوه نانی کتیب باوه پریان بهینایمو پاریز کار بو نایه، نهوه چارپوشیمان له خراپه کانیان ده کړدو لیبان خوش دهبوین و ده مانخستنه ناو بههشتی پر له نازو نیعمه تموه.

(۶۶) خو نه گهر بهراستی ههستانایه بهپه پره و پیاده کردنی تمورات و نینجیل (که مژده ی زوری تیایه دهرباره ی نیسلام و محمد ﷺ) او نهو قورنانهش که له لایمن پهرود دگاریانهوه بزیان هاتووته خواره وه (نهو کاته بهروبوومی دره خسته کان زور و زبه بنده ده کهین و بهره کت ده خینه جیهانی دانموتلسمو سموزه و خورا که کانی تره وه)، نهو کاته خوراکیان ده خوارد له را سهرو له بهر پبیانهوه، ده سته یه ک لهوانه که ساتیکی زیرو دادپهروه و میانپره و به ویژدانن، که چی زور بهشیان نهو کارو کرده ی که ده یکن زور نادرست و نابه چی یه.

(۶۷) نهی پیغه مبهرو فرستاده، همرچی فرمان و په یامیکت بۆ دابه زیوه له لایمن پهرود دگارتوه (بی دودلی، بی ماتلی) رای بگیده نه، خو نه گهر بهر کاره هه لنه سایت، نهوه مانای وایه په یامه کهیت (به تمواوی) نه گه یاندوه (دلنیش به که) خرا ده تپاریزیت له شهر و خراپه ی خه لکی، چونکه بهراستی خوا هیدایهت و رینمووی قوم و هوزی بی باوه پان نادات.

(۶۸) (نهی محمد ﷺ) بلای: نهی خاوه نانی کتیب،

تیوه له سهر هیچ بهرنامه و په پره و پرۆگرامیکت نین، ههتا به چاکی په پره و پیاده ی تمورات و نینجیل و نهوه ی (له م دواپیه دا، که قورنانه) نه کمن که له لایمن پهرود دگارتانهوه بۆتان دابه زیوه، سوتند بیت به خوا زوریان نهوه ی نیردراوته خواره وه بۆت له لایمن پهرود دگارتوه یاخی بوون و سته میان زیاد ده کات و نفرویان ده کات له بی باوه پیدا (که چی له جیاتی گوپرایه لی و ملکه چیی زوریان ههول ده دن شت هه لبهستن بۆ نهو قورنانه ی که بۆمان رهوانه کردوین)، جا نیتر خهفت و په ژاره دات نه گرت بۆ نهو گه له بی باوه ره، (کاتیک: باوه ناهین، کاتیک تۆله یان لی ده کهینه وه له دنیا دا پیش قیامت).

(۶۹) بهراستی نهوانه ی که نیمان و باوه پریان هیناوه (له نوممه تی محمد ﷺ) و نهوانه ی که بوون به جو و نهوانه ی صابنه (فریشته پهرست و نه ستیره پهرستن) و گاوه کان، هه ریه ک لهو ده ستمو تا قمانه نه گهر باوه پری دامه زراو به خواو به روژی دواپی بهینیت، و کارو کرده وه ی چاک و دروست و به سوود نه نجام بدات، نهوانه نه ترس و بیم یه خه یان ده گرت، نهخم و په ژاره روویان تیده کات (کاتیک له بهر روشنایی قورنانه وه نهو باوه ره ده هینن).

(۷۰) سوتند بیت به خوا بیگومان نیمه په یمانان له نهوه ی نیسرائیل وه رگرتوه (که له رتبازی یه کتاناسی و چا که کاری لانه دن)، چهند پیغه مبهریکیشمان بۆ رهوانه کردوون، هه ر کاتیک یه کیک لهو پیغه مبهرانیه یان به دل نه بوو بیت (به هوی لاساری و دهر وون ئالوژی خزیانه وه یاخود به نارزه ووی نهوانی نه کرد بیت) ده سته یه کیان (به رنامه ی پیغه مبهرانیه یان) به درۆ زانیوه، ده سته یه کی تریشیان په لاماریان داوون و (شه هیدیان کردوون).

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَيِّئَاتٍ ۖ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۖ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۖ ﴿٦٦﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بِلَغٍ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۖ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَأْهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُفْعِلُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَئِذَا بَلَغْتُ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۖ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۖ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَآزَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۖ ﴿٧٠﴾

(۷۱) (المولاشهوه چونکه خزان به خوښموبستی خوا داده نا) به ته ما بوون که توووشی به لاو ناخوښی و سزا نه بن (له سهره نجامی لادان و یاخی بوونیان) هر بویه کوټرو که بوون له ناستی حق و راستیدا، (دوایی که زانیان زهره ریان) ته به بیان کرد، خوایش چاوووشی لیکردن، له وودوا (تیته له جوونهوه له تاوان و لادان) و زوربه بیان کوټرو که بوون له ناستی حق و راستیدا، خوی گورهش بینایه به هه موو نو کارانهی که نه نجامی ده دن و (به سمریاندا تینا پریت).

(۷۲) سوټند به خوا به راستی، نه وانه بی باوه بوون که وتیان: خوا هر مه سیحی کوری مریه مه (به مریجیک) مه سیح و توویمتی: نهی نهوی نیسرائیل، نهو خوی به پرستن که په روه ردگاری من و په روه ردگاری نیوه شه و دلنیا بن نهوی شریک و هاو بهش بو خوا بریار بدات، نهو بیگومان خوا به هه شتی له سر حرام کردوه و شوټن و جیگا و سهره نجامی ناگره، نهو سا نهو سته مکارانه هیچ جوړه پشتیوانیکیان نی به (که س ناتوانیت فریایان بکوټ).

(۷۳) سوټند بیت به خوا بیگومان نه وانهش بی

باوه بوون که وتیان: خوا به کیکه له سی دانه خوا (له حاله تیکدا): هیچ خوی به، هیچ په روه ردگاریک نه جگه له خوی به کی تاکو ته نا، خو نه گمر لهو گوټاره نابجی و نا قولایه بیان کوټ نه دن، سوټند به خوا نه وانه بیان که بی باوه بوون سزایه کی به نیشیان تووش ده بیت.

(۷۴) نایا (خاوه نی نهو بیرو پروا پوچانه) حق نه ته به بکن و بگمپنموه بو لای خواو داوی لیخو شبوونی لی بکن ؟ له کاتیکدا: خوا لیخو شبووه و میهره بانیشه !!

(۷۵) مه سیحی کوری مریه مه هیچ شتیک نی به (نه خوی به و نه کوری خوی به) جگه پیغه مبریکی خوا نه بیت، به راستی پیش نهو چنده ها پیغه مبری تریش رابوردون، دایکیشی شافره تیکي زور راست و راستگو به، همره دوکیان خوار دنیان ده خوارد (وه کو هه موو نینسانیک) سیر بکه و سمرنج بده (نهی محمد ﷺ، نهی ایماندار) چون هه موو فرمان و به لگه به کیان بو روون ده که پنهوه، له وودوا ته ماشاکه چون روویان له حق و هره چه رخنریت و له راستی لاده درټن!

(۷۶) پټیان بلی: نایا (نهو راسته) له جیاتی خوا شتیک ده پرستن که نه زهره رتانی به ده سته نه قازانج، (به لکو) هر خوا خو بیسرو زانیه (نهو شتانهی نیوه به ده وریدا دین هیچیان له ده ست نایه ت).

وَحَسِبُوا أَنَّا لَنَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لِيَ رَبِّي أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمِمَّا إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أُنْ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

(۷۷) ههروه ها بلی: نهی خاوه نانی کتیب زیاده پرهوی مه که من له ثاینه که تاندا به زیاده پرهوی نابه جی و له سنووری حق و راستی دهرمه چن، شهوینی ناره زووی نهو که سانه مه که من که بیگومان پیشان گومپا بوون و زور که سیشیان گومپا کردو نهوانیش لهو ریگهو ریباره راسته لایاندا.

(۷۸) نهفرین کراوه لهوانه: بی باوه بوون له نهوی ئیسرائیل لهسر زاری داودو عیسای کورپی مهریم، نه مهش له بهر نهوی که نهوان یاخی و سرکهش بوون و ده سترژیان ده کرد. (۷۹) نهوانه قه ده غه یه کترین نه ده کرد له خراپه تاوانیک که دهیان کرد، سویند بیت به خوا نهوی که دهیکه زور خراپ و ناپه سنده!

(۸۰) زۆریه یان ده بینیت رازین به خوشهویستی و پشتیوانی نهوانه که بی باوه بوون، سویند به خوا دهست پیشکریه کی خراپیان بۆ خزیان

نه جامداوه که خویان له خزیان تووره کردووه (بهو کاره یان)، (له قیامه تیشدا) له ناو سزای دۆزه خدا ده بیت بۆ هه میسه بهینهوه.

(۸۱) خۆ ته گهر نهوانه باوهریان به خوا بهم پیغه مبهروه نهو قورخانه بیویه که بۆی دابه زیوه، نهوه نهوانه یان نه ده کرد به خوشهویستی و سهره رشتیاری خزیان، پشتیان بهوان نه ده بهست، به لام زۆریه یان تاوانبارو لاده رو یاخین و (حق و راستی مه بهستیان نیه، به لکو بهرده وام دژایه تی ناینی ئیسلام ده کهن).

(۸۲) سویند به خوا ده بینیت و دهست ده کهویتی سهر سه خترینی خه لک له دوژمنایه تیدا بهرام بهر بهوانه ی که باوهریان هیناوه، جوله کهن و نهوانه ی که هاوه لیان بۆ خوا داناوه و سویند بیت ده بینیت و دهست ده کهویتی نزیکترینیان له سۆز و خوشهویستی بۆ نهوانه ی که باوهریان هیناوه نهوانه ی که دهیانوت: بهراستی ئیمه نه صرائین، نهوهش له بهر نهویه بهراستی هه ندیک لهوان قه شه ی دیندارن و هه ندیکیشیان گۆشه گیر که سانی خوا به رستن و بیگومان نهوان خۆ به گهوره دانانین.

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هَؤُلَاءِ وَلِيًّا وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيصِينَ وَرُحَبَاكَ وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

(۸۹) خولیتان ناگرت کاتیک به سادیهی سوئند به ده متاندا دیت و (له سمری راهاتوون) به لکو لهو سوئندانمتان ده پرسیتموه که بیرو هوشتان لای هه بووه و بۆ مه بهستیگ وتوتانه، جا که فاره تی ئمو جوړه سوئندانه: نان و خوړاک دانه به ده که سی هه ژار به شیوهیه کی مامناوهندی که بۆ خاو و خیزانتان سمری ده که من، یاخود پوخته کردنه و بیان یاخود نازاد کردنی بهندهیه ک (نه گمر بووی) ئه وهی (توانای ئمو شتانهی نه بوو) با سی روژ به روژو بیت، ئه وه که فاره تی سوئنده کانتانه کاتیک سوئند ده خوون و نایبه نه سمر، جا تاده توانن سوئنده کانتان بپاریزن و مه یانشکینن، ئا بهو شیوهیه خوا ئایه ته کانی خویشان بۆ روون ده کاته وه بۆ ئه وهی سوپاسگوزاری بکمن.

(۹۰) نهی نهوانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه دلیابن که عمره‌ق و قومارو گۆشتی مالاتی سهربرپاو بۆ غه‌یری خوا لهو شوینانه‌ی که خه‌لک به‌پیروزی داناوه نه‌ک نیسلام، بورج و حمرام و حه‌لال زانین به‌هۆی هه‌لدانی زاره‌وه نه‌مانه هه‌ریسن و له‌کارو کرده‌وی شه‌یتان، کهواته نیه‌وش خۆتانی لی دوور بگرن و خۆتانی لی بیارتین، بۆ نه‌وه‌ی سهرفرازی و به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست به‌یئن (له هه‌ردوو جیهاندا).

(۹۱) به‌راستی شه‌یتان هه‌ر ده‌یه‌وت له‌ریگی عمره‌ق و قوماره‌وه دوژمنایه‌تی و بوغزو کینه به‌خاته نیه‌وانانه‌وه و له‌یادکردنی خوا و ناوه پیروژه‌کانی و ئێلتان بکات، هه‌روه‌ها سست و ته‌مه‌لتان بکات له‌ نه‌جامدانی نوێژه‌کان به‌شینه‌یی، نایا نیت به‌س نیه؟ نایا کۆل ناده‌ن؟! (جا هه‌ر که نه‌م نایه‌ته پیروژه هاته خواره‌وه، جار درا به‌ ناو شاری مه‌دینه‌دا که عمره‌ق حمرام کراوه، نه‌وسا نیمانداران قه‌رابه و گۆزه و دیزه و هه‌رجی عمره‌قی تیادا بوو رشتیانه کۆلان).

(۹۲) (نه‌ی نیمانداران) فرمانبهرداری خوا بن، فرمانبهرداری پیغه‌مبهریش بن و وریابن و ناگادار بن (نه‌که‌ن سهرپیچی له‌ فرمان و رینه‌موویه‌کانیان بکه‌ن) جا نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن و یاخی ببین نه‌وه بزانب به‌راستی کاری پیغه‌مبهری نیمه‌ ته‌نها راگه‌یاندنی ناشکراو روونی په‌یامه‌که‌یه.

(۹۳) هیچ گوناهیك نیه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و کرداره چاکه‌کانیان نه‌جامداوه له‌وه‌ی که خواردویانه و خواردویانه‌ته‌وه (پیش

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى
رَسُولِنَا الْبَلْعِ الْمُبِينِ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبَّيْكُمْ اللَّهُ بِشَىْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ
أَيْدِيكُمْ وَرِمَاكُمْ لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُوا نَفِيًّا فَمَنْ أَعَدَّى بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ
مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّذَوْقِ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقِمَارٍ ﴿٩٥﴾

حمرامکردنیان)، کاتیك خۆیان پاراستی به‌حمرامی نه‌و سهرده‌مه و بریایان هه‌بوو بی‌ت و کرداره چاکه‌کانیان نه‌جام دا‌بی‌ت و پاشان له‌ تازه حمرام کراوه‌کانیش خۆیان پاراستی و باوه‌ریان هینا بی‌ت له‌ دوایدا خۆیان پاراستی و به‌رده‌وامیش بووین له‌سه‌ر چاکه‌کردن، خۆیش چاکه‌کارانی خۆش ده‌وت (چاپۆشی له‌ رابوردویان ده‌کات).

(۹۴) نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه سویند بی‌گومان خۆی گه‌وره تاقیتان ده‌کاتوه به‌شتی که‌م هه‌ندیکیان له‌ نیچیری کتوین که دینه‌ پیشه‌وه لی‌تان و ده‌توان به‌ده‌ست بیانگرن و به‌ رمه‌کاتتان راویان بکه‌ن (له‌کاتی نیحرامدا بۆ حج و عه‌مه‌) تا به‌ ته‌واوی له‌ جیهانی واقعدا خوا بزانی‌ت که‌ کۆ له‌ په‌نه‌نایدا ده‌ترسی‌ت له‌ خوا، جا نه‌وه‌ی ده‌ستدریژی و نافه‌رمانی کرد‌بی‌ت له‌ دوا‌ی نه‌و تاقی کردنه‌ویه (له‌کاتی نیحرامدا) نه‌وه سزای به‌نیشی بۆ هه‌یه.

(۹۵) نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه له‌کاتی‌که‌دا نیه‌وه له‌ نیحرامدان (نیه‌تی حج یا عه‌مه‌رتان هیناوه) نیچیر راو مه‌که‌ن، نه‌وه‌ی به‌ناوه‌زوو راو بکات و نیچیر بکوژی‌ت له‌ تۆله‌یدا ده‌بی‌ت قوربانیه‌کی وه‌ک نه‌و نیچیره‌ پیشکه‌ش بکات و نه‌و بریاره‌ش ده‌بی‌ت دووکه‌سی شاره‌زای دادپه‌روه‌ر له‌ خۆتان بیده‌ن و قوربانیه‌که‌ش ده‌بی‌ت پیشکه‌ش بکری‌ت له‌ ده‌ورویمه‌ی که‌عه‌دا، یاخود به‌قه‌ده‌ر نه‌خی قۆچه‌که‌ خۆراک پیشکه‌ش به‌هه‌زاران بکات، یاخود به‌قه‌ده‌ر ژماره‌ی هه‌زاران (که‌ خۆراکیان به‌رده‌که‌هوت) به‌پۆژوو بی‌ت، تا تالای سهرپیچی خۆی بجیژی‌ت، له‌ رابوردووشدا هه‌رجی له‌و باب‌ه‌تانه‌ روویداوه خوا قه‌له‌می چاپۆشی به‌سه‌ردا هیناوه، جا نه‌وه‌ی نه‌م هه‌لانه‌ دووباره‌ بکاتوه خوا تۆله‌ی لی‌ده‌سی‌نی‌ت، چونکه‌ خوا بالاده‌ست و تۆله‌ سینهریکی (به‌ زه‌به‌).

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْغَنَاءِ وَحَرَّمَ
عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
فِي مَكَّةَ لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَّقُوا اللَّهَ يَتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾ يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا الْآلِافَ
عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّلَ لَكُمْ قَسْوَكُمْ وَإِنْ قَسَّوْا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ
الْقُرْآنُ بُدِّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ وَلَكِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

(۹۶) راوکردن و خواردن زینده وهرانی دهریایی
بۆتان حلال کراوه، له بهر سوودی نیوه و نهو
کسانهش که له سهفردان و راوی زینده وهرانی
دهشتی و کیوی لیتان حرامه هتا له نیحرامدا
بن، لهو خواجه بترسن که هر بۆ لای نهو کۆ
ده کرینهوه (بۆ لیپرسینهوه).

(۹۷) خوا، کهعبه که (البیت الحرام) ه
کردویمتی بههزی هستانهوه و بوژانهوهی
خه لکی (له همدوو دنیا دا)، همدوها مانگه
حرامه کانیس و دیاری و قوریانیه دیاری
کراوه کان، نهوهش بۆ نهویه چاک بزائن و دنیا
بن که خوا ناگاداره بههرچی له ناسمانه کاندایه
و بههرچی له زه ویدا همیه، بهراستی خوا به
هموو شتی که زانایه.

(۹۸) چاک بزائن بهراستی خوا تۆله سینه ریکی
توند و تیژه (له یاخیه کان) همدوها بیگومان
لیخوشبوو و میهره بانه (بۆ نیمانداران).

(۹۹) پیغه مبر هیچی له سمر نییه جگه له
راگیانندی پیامی خوا، هر خوا خویشی
ده زانیت بهوهی ده ریده خن، بهوهش ده یشارنهوه

(له کردارو گوفتارو نیمه تان).

(۱۰۰) (نهی پیغه مبر) بیان بلی: پیس و پاک یه کسان نین، همرچنده زۆریمتی نهو پیسه سمرنجی راکیشا
بیت، کهواته نهی هوشمندان له خوا بترسن و پارێزکار بن، بۆ نهوهی سمر فراز و سمر کهوتووین.

(۱۰۱) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه پرسیار مه کمن له همنیک شت، که نه گهر ناشکرا بکریت بۆتان سهغله تان
ده کات، خو نه گهر پرسیار بکمن ده باره یان له کاتی دابزاندی قورئاندا نهو بۆتان ناشکرا ده کریت، خوا چاوپوشی
لی کردوون و (باسی نه کردوون) خواش لیخوشبوو و به حیلیم و هموسه لهیه.

(۱۰۲) بیگومان کهسانیک پێش نیوه پرسیار یان ده باره یان کرد، پاشان که بۆیان روون ده بۆوه پروایان پی نه ده کرد
و پیتی بی باوه بوون (کهواته نیوه وامه بن).

(۱۰۳) خوا بریاری نهوهی نه داوه که وشتر گوتی بپردیت یان بهر لا بکریت، یان بهر خۆلهی مبره کان بۆ بهر کان
سمر بپردیت، یان وشتری نیر نازاد بیت، به لām نهوانه ی بی باوه بوون درۆیان به ده م خواوه هه لده بهست، زۆر بهشیان
زیر نابن (هر له خۆیانمه بریاری نابه جی ده ده ن و کرداری نابه سهند ده کمن).

(۱۰۴) هر کاتیک پیمان بوترتیت: وهرن بز لای
نموی خوا دایمزانووه و وهرن بز لای
پیغه میریش (بز نموی داوهری بکات له
نیوانتانا) نموه دهلین: هر نمو بهرنامهیه مان
بسه که باوو باپیرانمان لهسری بوون و له
ماموستاو رابیرانمانموه فیری بوین و بزمان
ماوه نموه، نایا نه گمر کاتیکیش باوان و
ماموستایانیا هیج شتیک له حرام و حلال
نمزان و رینمویش وهرنه گرن، نموه هرشونیا
ده کمون؟!

(۱۰۵) نهی نموانی باوهرتان هیناوه هه میشو
بمردوام سرگرمی پمرودهی خوتان بن و
(مترسن)، چونکه نموانی گومران ناتوان
زیانتان لیبدن نه گمر نیوه به چاک ریباری
هیدایت و خواناسیتان گرتبیته بر، دلنیا بن
گمرانموه هه موو شتیک بز لای خوایه،
سره نجام هموالی هه موو نمو کارو کرده وانه تان
دهداتی که نه نجامی ددهن.

(۱۰۶) نهی نموانی باوهرتان هیناوه: کاتیک
نیشانهی مرگ و مردن له کمسکتان دهرکوت
, شایمتی نیوانتان با دووکس بن له کاتی
وهسپته کهدا، دووکسی دادپمروه بن له خوتان
یان دوو کسی تر جگه له خوتان، نه گمر نیوه

وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَإِنِّي نَسِيتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِن أَنتُمْ ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَتْكُمُ مَّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِمَعْمَرًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لِّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِضَ
أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَٰئِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ
مِنَ شَهَدَتِهِمَا وَمَا عَدَدْنَاهُ إِنَّا إِذًا لِّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ
أَدْعَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يُخَافُونَ أَن تَرَدُّوا يَأْمِنُ بِعَدِّ
أَيْمَنِهِمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

بز بازرگانی و شتی تر سهفرتان کرد له ولاتداو جا مردن یه خهی گرتن، نه گمر دوودل بوون له دوو شایمته که نموا
رایانگرن له دواي نوژی عسر سویند بخون به خواو (بلین) نیمه سوینده که مان به هیج نرختیک ناگورینموه با سویند
بز خوراوه که نزیکترین خزمیش بیت (له راستی لا نادهین)، نیمه شایمته که که بز خوا نه نجامانداوه نایشارینموه
و ونی ناکهین، چونکه بهراستی نه گمر وابکهین نموه که باوو بیگومان له ریزی تاوانبارانداین.

(۱۰۷) خۆ نه گمر دهرکوت نمو دوو شایمتهی پیشوو (درویان کردووه) خویان گونا هبار کردووه نموه دووکسی تر
له خزمی نزیکي ستم لیکراوی مردووه که له جیاتی نموان ناماده بکرتن و نینجا سویند به خوا بخون و بلین: که به
راستی شایمتهی نیمه له شایمتهی نموان راسترو دروستره، نیمه هیج ستم و دهستدریبه کمان نه کردووه و (تسهامان
له مالیاندا نیه)، خۆ نه گمر نیه تمان وایت، نموه بهراستی که باوو نیمهش له ریزی ستمکارانداین.

(۱۰۸) نموهی که باسکرا نزیکترین و شیواترین شیوازه بز شایمتهی جیبه جی کردن بز نموهی سویند و شایمتهی کان به
راستی بدرین لهبر خوا یان له ترسی نابروو چوونی به درۆ خستنه نموهی سوینده کانیا (تا مافی کس نفهوتیت)، له
خوا بترسن و گوئی بگرن (بز هه موو رینمویه کی خیر) خوایش هیدایت و رینمووی هوزو قهومی تاوانبارو
گونا هکارو له سنور دهرچوو نادات.

(۱۰۹) رۆژتیک دیت، خوا ههموو پیغه مبهراڻ کۆده کاتمه، نینجا پییان ده فرموت: چۆن وه لامتان درایه وه خه لکی ههلوستیان چۆن بوو بهرامبهرتان؟ تا چ رادهیهک هاتن به ده متانه وه؟ (له سامناکی شه رۆژه و بههوی دنیاییان له زانیاری بی سنووری خواپی) وتیان: ئیمه نازانین و هیچ شاره زاییه کمان نیه، بهراستی خوایه تۆ ههر خۆت ناگات له ههموو نهینی و شاراوه کانه و به ههموو په نهاتیکی ده زانیت.

(۱۱۰) ئەموسا (لهناو ههموو پیغه مبهراڻدا روو به عیسای کورپی مهربم) خوا فرموی: نهی عیسای کورپی مهربم یادی نهو نازو نیعمه تهی من بکمره وه که رژاندم به سهر خۆت و دایکدا، کاتیکی من بههوی فریشته جویره نیلی پیروژه وه پشتیوانیم لیکردیت، نهوکاتهی له بێشکه داو به پیریش به رهوانی قسه ت بۆ خه لکی ده کرد، ههموه ها کاتیکی فیری نووسین و دانایی و تهورات و نینجیلیم کردیت، کاتیکیش له قور وه ک شیوهی بالنده ت دروست ده کرد به فرمانی من، نه مجا فووت پیاده کرد، جا ده بوو به بالنده به فرمانی من و کویری زگماک و به له کت چاک ده کرده وه به فرمانی من، کاتیکیش مردووه کانت به زیندوویی به فرمانی من له گۆر

دهرده هینایه وه، ههموه ها یادی نهوه بکمره وه که شه ری نهوهی ئیسرائیلیم لی لادایت، کاتیکی به به لگه ناشکراکانه وه هاتی بۆ لایان، جا نهوانه شیان که بی باوه ری بوون وتیان: نه مه جگه له وهی جادوویه کی ناشکرایه هیچ شتیکی تر نیه.

(۱۱۱) ههموه ها کاتیکی نیگام نارد بۆ هاوه له دلسۆزو تایبه تیه کانی عیسا (ههواره کان) که نیمان و باوه ری بهین به من و به پیغه مبه ره کهم، نهوانیش وتیان: نیمان و باوه ری تهواومان هیه، خوایه تۆش به شایه ت به که بهراستی ئیمه موسلمان و (ملکه چ و دلسۆزین).

(۱۱۲) کاتیکی ههواره کانیش وتیان: نهی عیسای کورپی مهربم، ئایا پهروه دگاری تۆ ده توانیت له ناسمانه وه سفره و خوانیکمان بۆ دابه زینیت؟ عیسا وتی: له خوا بترسن، نه گهر ئیوه نیماندارن، (نه مه چ داخوازیه که ده بکهمن؟).

(۱۱۳) (ههواره کان بۆ پاساوی داواکه یان) وتیان: ده مانه وتیت (بۆ پیروزی و به ره که ت) لئی بخۆزین و دنیاییان و چاک بزانیان که بێگومان راست له گه لدا کردووسن و له سه ره شی بیینه شایه ت (تا شه وهی باوه ری هیه باوه ری دامه زراوتر بیت).

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبِ﴾ (۱۰۹) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ خَلَقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۰﴾ وَإِذْ أَوحِيتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُّسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَنَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۳﴾

(۱۱۴) ئوسا عيسای کوری مەریەم وتی: ئەى خەوای پەرورەردگار لە ئاسمانەوه سەفرە و خەوایکەمان بۆ دابەزێنە تا بێتە جەژن بۆ ئەوه کانی ئیستا و داها توومان و بە لگمە کە بێت لە لایەن تۆوه بۆ پیغه مەبرایەتى من و دەسەلاتی بێ سنوورت و لە رزق و رۆزی بەهرە وەرمان بکە، هەر تۆی چاکترین رۆزی بەخش.

(۱۱۵) (ئینجا) خوا فەرمووی: بەراستی من ئەو سەفرە و خەوتان بۆ دادەبەزێنم، جا ئەوه تان (دەوای دابەزانندی سەفرە و خەوتانە) بێ پرواییت و سۆیاس ناپەزێیت، ئەوه بەراستی من سزایەکی دەدەم کە سزای هیچ کەسێک لە جیهاندا ناوا نەدا بێت.

(۱۱۶) کاتیکیش خوا (هەر لە قیامەتدا) فەرمووی: ئەى عيسای کوری مەریەم، نایا ئەوه تۆ بە خەلکیت و تۆه: منیش و دایکیشم بە دوو خوا دابێن لە خەوای پەرورەردگارەوه؟ عيسای لە وهلامدا وتی: پاکى و بێگەردى و بێ هاوێلى شایستەى تۆیه، بۆم نیه من شتێک بۆم بۆ خۆم کە مافی من نەبێت؟! (چۆن حەق بە خۆم دەدەم شتی وای بێت بە زارەدا؟! خۆ ئەگەر شتی وام و تێبێت ئەوه بەراستی تۆ دەزانیت و لێت شاراوە نیه، چونکە تۆ دەزانیت بەهەرچی لە دڵ و دەرووندا هەیه، بەلام من نازانم بەوهی کە لە

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَحْيَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتُمْ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ قُلْتُ لَهُمْ إِلا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ عَنِ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَادُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

دەریای علم و زانستی بێ پایانی تۆدا هەیه، چونکە بەراستی هەر تۆ زانا و شارەزای نەهێنی و پەنەنای.

(۱۱۷) (بێگومان تۆ چاک دەزانیت): من هیچ شتێک بێ نەوتوون جگە لەوهی کە تۆ فەرمانت پێداوم، ئەویش ئەوهیه: تەنها خوا پەرستەن کە پەرورەردگاری من و پەرورەردگاری ئێوهشە و من شایەت بووم بەسەریانەوه هەتا لەناویاندا بووم، ئینجا کاتیک منت مران و گیانت کێشام، ئیتر ئەوه هەر خۆت چاودێر و ناگادار بوویت لێیان و هەر تۆش شایەتیت بەسەر هەموو شتیکەوه.

(۱۱۸) جا ئەگەر ئەشکەنجەیان بەهیت (لەسەر لادان و تاوانیان)، ئەوه بەراستی بەندەى خۆتن و ئەگەر لێشیان خۆش بێت، ئەوه بەراستی تۆ خۆت خەوایەکی بالادەست و دانایت (دەزانیت کى شایستەى لێخۆشبوونە).

(۱۱۹) (ئینجا) خەوای گەورە فەرمووی: ئەمە ئەو رۆژهیه کە راستگۆیان راستگۆیەکیان سوودیان پێدەگەیەنیت، باخەکانی بەهەشت بۆیان نامادەیه کە چەندەها رووبار بەژێر درەختەکانیدا دەروات و بۆ هەمیشە هەتا هەتایی لەو بەهەشتەدا دەمێننەوه و خەوای پەرورەردگاریش لێیان رازی بووه و ئەوانیش لە خوا رازی بوون، ئەوهیه سەرفرازی گەوره و بێ سنوور.

(۱۲۰) ئاسمانەکان و زەوی هەر خوا خاوەنیانە، هەروەها ئەوهش کە تیایاندايه و ئەو زاتە هەمیشە دەسەلاتی بەسەر هەموو شتیکدا هەیه.

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۳) ثمّوه همر الله يه پمرستراوه له ناسمانه کان و زه ویدا و نهیّنی و ناشکراتان ده زانیت، به هه موو کارو کرده ویه کیش کده یکن ناگداره.

(۴) (بئی باوهران) هیچ به لگمو موعجیزه یه کی

پەروەردگاریان بۆ نایەت پەشتی تێنەکەن و رووی لی وەرەنە گیرن.

(۸) همروه‌ها ده‌یانوت؛ چی ده‌بوو نه‌گمر فریستمه‌ک بۆ لای (محمد ﷺ) دابزیه‌یه و به‌چاوی خۆمان بمانینه‌یه!
جا نه‌گمر فریستمه‌مان بناردا به‌ئموه کۆتایی به‌مه‌موو شتی‌ک ده‌هات و یاشان مۆلّت نادرین تا ته‌ویه بکمن.

(۹) خۆ نه گهر فریشته مان بگردایه به فرستاده،
نهوه له شیوهی پیاویکدا ده ماننارد و ههمان
گومان که نیتا هه یانه بۆیان دروست ده بوو.

(۱۰) (ئه ی محمد ﷺ دلت له خۆت دانه مینیت)
سویندیت به خوا به راستی گالتیه کراوه به
پتیه مبرانی پیش تو، سهره نجام نهوه ی نهوان
بروایان پتی نه بوو، گالتیه یان پتیه کرد، یه خه ی
پتگرتن و نغوژی کردن (خوا تو له ی لیسندن).
(۱۱) پتیه یان بلێ: برۆن بگه رتین به سهر زه ویدا و
پاشان ته ماشا بکهن و سهرنج بدهن، بزاتن سهر
نه نجامی نهوانه ی بهرنامه ی خویان به درۆزانی
چۆن بووه (چیمان به سهره ینان).

(۱۲) (لتیه یان پهرسه ئه ی محمد ﷺ) و بلێ:
نهوه ی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه ه ی کێیه؟
(ههر خۆت وه لام بده ره وه و) بلێ: ههر ه ی
خوایه، که ره حم و میهره بانی له سهرخۆی فهرز
کردووه، سویند بیت به خوا به ره وه روژی قیامهت
که هه یج شکوگومانی تیادا نیه کۆتان ده کاته وه،
(ههرچهنده) نهوانه ی که خۆیان دۆرانده بیریان
له قیامهت نه کردووه، نهوه ههر باوه ر ناهینن.
(۱۳) ههرچی کش و مات بووه له شه ودا و
ده جو لیت له روژدا ههر ه ی خوایه، بێگومان نهوه
په ره و ردگاره خوایه کی بیسه رو زانایه.

(۱۴) ههره وه ها پتیه یان بلێ: نایا (به عه قل و ژیری نیه ره وایه) که جگه له خوا که سیکێ تر بکه مه پشت و په نای
خۆم؟ که به دیه ی نه ره ی ناسمانه کان و زه ویه و ههر نه ویش روژی به خشه و بێ نیازه له هه موو رزق و روژه ک، دووباره
بلێ: من به راستی فه رمانم پتیه واره یه که س بم که ته سلیم ی نه و زاته بېم و موسو لمان بم و (من پتیه
را ده گه یه نم) که: ههرگیز نه که یهت له موشریک و ها وه لگه ران بیت.

(۱۵) (ههره وه ها ئه ی محمد ﷺ) بلێ: به راستی من زۆر له سزای روژیکی گه وره ده ترسم که سزای روژی قیامهتیه
ته گهر یاخی بم له فه رمانی په ره و ردگارم.

(۱۶) نهوه ی له و سزایه ده رباز بکرت له و روژه دا، نهوه به راستی نیتیه دیاره که خوا ره حمی پتیه کردووه و شایسته ی
میهره بانی نه و بووه، نه و ده رباز بوونه سهر فراهیه کی ناشکرایه.

(۱۷) (دلنیا به له وه ی) ته گهر خوا دوو چاری زیان و گرفتیکت بکات، نهوه ههرگیز لابه ری نیه جگه خۆی نه بیت، خۆ
ته گهر بیه ویت تووشی ختیه و خۆشیه کت بکات، نهوه نه و خوایه ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه.

(۱۸) ههر نه و خوایه ش زال و بالاده سته به سهر هه موو به نده کانیدا و ههر نه ویشه زاتیکێ دانا و ناگایه (به نه یینی و
ناشکرای به نده کانی).

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا
يَلْبَسُونَ ① وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ②
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ③ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْنَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ④
قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنْكَ الْإِلَاحَ وَالنَّهَارَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤
قُلْ لَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
تَكُونُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑥ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑦ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ⑧ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ⑨ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ⑩

(۱۹) (نهی پیغه مبر ۷۷) بهوانه بلی که شایه تیان دهوت لهسمر پیغه مبرایه تی (تو) چ شایک گه ورترو راستره له شایه تیدا؟! هرخوت بلی: الله راسترین شایه ته، که شایه تی نیوان من و نیوه یه، من نهم قورنانه شم بهو وحی و نیگا بۆ هاتووه تا نیوه و هه موو نهوانه ی پیمان گه یشتووه ناگادارو بیدار بکهم، (له گهل نهم هه موو روون کردنه وانهدا) نایا نیوه نیتر شایه تی دهدهن که بهراستی له گهل خوادا چند خواجه کی تر هه بیت؟! بلی: (من بهش بهحالی خوم) شایه تی ناحق و نارهوای و نادهم و بلی: بهراستی نهو خواجه زاتیکی تاک و تنهایه و من بهراستی بهریم له هه موو نهو شتانه ی که نیوه دهیانکهنه هاو دل و هاوتای نهو زاته).

(۲۰) نهوانه ی کتیبی (ناسمانیمان پیداون له گاورو جوو) پیغه مبر ۷۸ دهناسنه وه ههروهک چون مندا له کانی خویان دهناسنه وه، (بهلام) نهوانه ی که خویان دۆرانده بر وایان به محمد ۷۹ نههیناوه، نهوه هه باوه ر ناهینن.

(۲۱) جا کئی ههیه لهوه سته مکارتر بیت، که شتی نادروست و درۆ، بۆ خوا هه لده بهستیت؟ یان نایهت و فرمانه کانی خوا به درۆ ده زانیت؟! چونکه بهراستی نهو سته مکارنه سرفراز نابن.

(۲۲) له رۆژیکدا که هه موو (خوانه ناس و) هاوه لگهران کۆ ده کهینه وه به گشتی و پاشان ده لئین بهوانه ی که هاو بهشیان داناه بۆ خوا: کوان و له کوین نهو شتانه ی ده تانپهرستن و ده تانوت هاوتای

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ أُذَرِّكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتُشْهِدُونَ أَنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهٌ آخَرٌ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آتِنِ شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَنَنْكُرُنَّ فَتَنَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً آيَةً لَا يُؤْمِنُوهَا حَقًّا إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نَرُدُّ وَلَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَكُنْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

خوان به خه یالی خۆتان؟!

(۲۳) پاشان سهه نهجامی بۆ باوه ریان ههچ نه بوو بیجگه لهوه ی که وتیان: سویند به خوای پهروه ر دگاران نیمه هه رگیز موشریک و هاوه لگهر نه بووین!!

(۲۴) سهیری که چون درۆ له گهل خۆشیان ده کهن، چون بهیرو بروای پووچیان لی ون بووه و ناسه واری نه ماوه.

(۲۵) هه ندیکیش لهو (بۆ باوه رانه) گویت بۆ ده گرن (له کاتی خۆیندن ی قورنانه دا، بهلام چونکه مه بهستیان نیه شوین حه قیقهت بکهون) نیمه په رده مان هینا به سه ر دلایندا له تیگه یشتیان بۆ قورنانه که و گویمان سه نگین و گران کردوون (وهک نهوه وایه که نه بیستن) نه گهر هه رچی نیشانه و به لگه یه کیش هه یه بیبینن نهوان بروای پیناکهن، هه تا کاتیکیش که دین بۆ لات ده یکه نه موجه ده لهو ده مه ده می، سه رنه نه جام خوانه ناسان ده لئین: نهم قورنانه ههچ نیه بیجگه له داستانی پشینان نه بیت!!

(۲۶) نهوانه نایه لن کهس گو ی بۆ قورنان بگریت و خۆشیانی لی دوور ده خه نه وه، (جا بهو کاره یان) جگه خودی خۆیان کهس له ناو نابن و هه ستیشی پیناکهن.

(۲۷) جا نه گهر نهوانه بیینی (له قیامه تدا) له سه ر لیواری دۆزه خ راوه ستینراون (به ده م حسره ت و نا هوئاله وه) جا ده لئین: خۆزگه جاریکی تر بیانگیراینه ته وه بۆ دنیا و (له م سه رنه نه جامه شوومه رزگاران ده بوو) نه وسا هه رگیز نیشانه و به لگه و نایه ته کانی خوا مان به درۆ نه ده زانی و، باوه ری به تیمان پنی ده بوو ...

بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُحْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَلَهُمْ لَكُذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا يَرْزُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
لَمَبٍ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَيَحْزَنُونَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَبُوا وَادُّوا حَتَّى أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُمَرِّسَلِينَ
﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

(۲۸) نه خير راست ناکهن و پروانا هینن، بیگومان نهوه ناواتیکي نهسته مه، هم موو نهو کارو کرده وه و پیلانانهی که پیشتر دهیانشارده وه، نیستا وا ناشکرا بووه بزبان، خو نه گهر بگپر دز نه وه بو (دنیا) نهوه همر دهست ده که نه وه بهو کارو کرده وانهی که جاران دهیانکرد، بهراستی نه وانه همر درو ده کهن و دروژنن.

(۲۹) نه وانه وتیان: ژیان همر نهم ژیانیه دنیا یهوه هیچی تر نیه، نیمه زیندوو ناکریننه وه (بو لپرسینه وه).

(۳۰) جانه گهر کاتیک نه وانه ده بینیت (له برده م دادگای پر له دادی) پهروه رد گاریاندا وه ستینراون، (خوای گه وره پتیا) ده فهرموت: نایا نه مهی (که بو تان پیشهاتو وه ده بینن) راست و حقیقت نیه؟ (به که ساسی و خه جاله تیه وه) ده لئین: به لئ راسته، سویند به پهروه رد گارمان (نینجا خوا) ده فهرموت: (ماده م وایه) سزاو تالو بجیژن به هوئی بی باوه ری و یاخی بوونتا نه وه.

(۳۱) بهراستی نه وانهی که پروایان به ناماده بوونی برده م (دادگای) خوا بی نه بوو زه رریان کرد و خویان دوزاند، کاتیکش قیامت کتپر یه خه یان پیده گریت، ده لئین: ناخ و داخ و په شیمانی بو نهو روژگاری به که مته ر خه می و (به بره لایی و سرکه شی و تاوان) برده مانه سر، له کاتیکدا

نه وانه هم موو گوناو تاوانیان داوه به کولیاندا، ناگادارین که چنده خراپه، کول و باری وا، که هه لی ده گرن.

(۳۲) ژیانیه دنیا جگه له یاری و گه موو گالته یه کی که نه بیت هیچی تر نیه، بیگومان مالی دوا بی (به هشتی بهرین) چاکتره بو نه وانهی که پارزکاری و خواناسی ده کهن، نایا نه وه عه قل و ژیریتان بو ناخنه کار و ژیر نابن؟

(۳۳) بهراستی چاک ده زانین که گوفتاری نادروستی خوانه ناسان غم و په ژارهت بو پیش ده هینیت، چونکه بهراستی نه وانه وه نه بیت تو به دروژن بزنان، به لکو سته مکاران همر دانناتین و نینکاری نایهت و فرمانه کانی خوا ده کهن.

(۳۴) سویند بیت بیگومان پیغه مبه رانی پیش توش پروایان پینه کراوه، له گهل نه وه شدا نه وانه دانیان به خودا گرت له سر نه و پروا پی نه بوونه یان، نازارو نه شکه نه جش دران، ههتا سر نه نجام سرکه موتنی نیمه یان بو هات و به هره وه بوون پیسی و هیچ شتیک نیه بتوانیت ویت و فرمانه کانی خوا بگوریت، سویند بیت به خوا بیگومان هه وال و ده نگوباسی هه ندیک له پیغه مبه رانت بو هاتو وه.

(۳۵) خو نه گهر پشت هه لکردن و سه ریچی خوانه ناسانت زور لاسه خته، جا نه گهر ده توانیت تونیلک له زه ویدا هه لکه نهیت یان په یزه یه ک به ناساندا هه لپه سیریت تا موعجیزه یه کیان بو پیش بهینیت (بی سووده نه وانه همر باوه رت پینا کهن) نه گهر خواش بیوستایه له سر هیدایهت و ربیازی دروست، نه وه کوی ده کردنه وه (به مهرجیک خویان مبه ستیان بیت)، که واته لهو که سانه مبه که شاره زانین.

(۳۶) بهراستی تنها نهوانه بهدهم بانگمازی
خواه دهچن که دهبیستن، (دل) مردوه کانش
(له رۆژی قیامتدا) خوا زیندوویان دهکاتمه،
لهوهوداش بهناچاریی همر دهبیست بۆ لای نهو
بگهزینهوه (تا بهسزای بی یاره پیری خویانیان
بگهیه نیت).

(۳۷) (نهو خوانه ناسانه) وتیان: نهوه بۆ محمد
ﷺ موعجیزه یه کی له لایهن پهره ردگاریموه بۆ
نایه ته خواره وه؟ بلی: بهراستی خوا دهسهلاتی
ههیه که موعجیزه بنیریت، بهلام زۆریه نهوانه
نافامن و نازانن.

(۳۸) هیچ زینده وهرو گیانله بهرینک نیه بهسر
زهویدا بروت و هیچ بالندهیه ک بهاله کانی بفریت
و نهوانیش نوممهت و گه لیک نهبن وهک ئیوه
(دنیا بن) هیچ شتییک نیه پشت گوتمان
خستبیت له کتیبه (تایبه تیه که ی لوح المحفوظ)
دا لهوهودوا ههرهه موو نهوانه کۆده کرینهوه
بۆلای پهره ردگاریان (بۆ نهوی دادگایی بکرتن و
هه موو کهس مافی خۆی وهریگریت، یان تۆلهی
رهوای لی بسم نریت).

(۳۹) نهوانه ی که پروایان نه کردوه به نایهت و
فرمانه کانی نیمه، کهرن حق نابیستن و لائن
حق نالین له ناو تاریکیه کاندایان ده به نهسر،
بیگومان نهوه ی خوا بیهویت گومرای دهکات
(چونکه خۆشی دهستپیشخمره لهو بواره دا) و

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يَرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ
مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُودُّوا فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُ
يُضِلُّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا
تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ
﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

نهوهش که بیهویت (هیدایهتی بداو هیدایهت وهریگریت) دهیخاته سهر رییازی راست و رهوان.

(۴۰) (به خوانه ناسان) بلی: ههوالم بههنی نهگهر سزاو تۆلهی خوا یه خهتان پیبگریت، یان قیامت یه خهتان پی بگریت،
(نا لهو کاتانه دا) هاناو هاوار بۆ کهسیک دهبن جگه له خوا؟ نهگهر ئیوه راستگۆن که غهیری خوا فریاتان ده کهویت؟!
(نه خیر لهوکاته سامناکانه دا) ههر هاناو هاوار بۆ نهو زاته دهبن (نهویش خویه کی میهره بانه) به لاو
ناخۆشیه کانتان لهسر لاده بات نهگهر بیهویت، جا لهوکاته دا ههر شتییک که به هاوهل و شمریکی نهو زاته ی داده نین،
فرامۆشی ده کهن.

(۴۲) سۆیند بیت بیگومان نیمه پیش تۆ پیغه مبه رانی زۆرمان رهوانه کردوه بۆ سهر قهوم وگهلانی تر (جا کاتییک
سهر کهش و یاخی بوون)، تووشی تالازی جهنگ و به لاو تهنگانه مان کردن بۆ نهوه ی لیمان پیارینه وهو بلالینه وه.

(۴۳) نهوانه کاتییک تۆلهو سزای نیمه یان بۆ هات، بۆ نزاو پارانه وهی به کو لیان نه کرد، به لام دلایان رهق و رهش بوو،
شهیتانیش نهو کارو کردوه نایه سه ندانه ی بۆ رازاند بوونه وه که دهیان کرد.

(۴۴) ئینجا کاتییک نهو بهرنامه و ریبازه ی که یادیان خرابۆوه فرامۆشیان کرد، نیمهش دهروازه کانی هه موو شتییکمان
بۆ والا کردنه وه و (نازو نیعمه تمان به سهردا رژاندن) ههتا کاتییک دلخۆش و شادمان بوون به وهی که پتیان درا، نیتر
له ناکاو گرتمان و هه موویانمان سهرگهردان و ریسوا کرد ئینجا نهوان بۆ ئومید بوون و به غهم و پهژاره یه کی زۆره وه
تیاجوون.

(۴۵) ٔننجا نبر نمو گلهی سته میان کرد و بی پروا بوون بنبر کران، (جا نهوکاته بوونهوهر هاورې له گمل نیمانداران و فریشته کانداه لئین: الحمد لله رب العالمین).

(۴۶) (نهی محمد ﷺ بهو بی یاوه رانه) بلئ: هوالم بدهنی نه گهر خوا ده زگای بیستن و بینستان لی وه برگیرتهوه و مؤر بنیت به سهر دله کاتاندا، نایا خواجه ک هیه جگه له الله نمو ده زگایانه تان بو بهینیتیهوه؟ سهر بکه و سهرنج بده چوون چهنده ها نموونه و به لگه یان بو ده هینینهوه، پاشان نهوان ههر مله جهری ده کن و روو وهرده گیرن.

(۴۷) پٚیان بلئ: هوالم بدهنی، نه گهر سزاو تولی خوا کتوپر بی پٚسه کی یه خهی پٚگرتن، یان به ناشکرا نیشانه کانی ده رکوت و بهره و رووتان هات، نایا نهو کاته ههر قوم و ده سته ی سته مکاران نیه که تیاده چن؟

(۴۸) نیمه پٚغه مبه ران بو هیچ شتیک نانیرین جگه بو مؤده دان نه بیت (بو نیمانداران) و ترساندن نه بیت (بو بی یاوه ران)، جا نهوه ی نیمان و باوهر بهینیت و چاکسازی بکات، نهوه نه ترس و بیمیان له سهره، نه غه مبار ده بن.

(۴۹) نهوانهش که برپایان نه هینا به نایهت و فهرمانه کانی نیمه، سزاو نازار یه خه یان پٚ ده گرت و پٚیاندا ده جزیت بههوی نهوه ی ده رده چوون له فهرمانی خوا.

(۵۰) نهی محمد ﷺ پٚیان بلئ: من پٚتان نالیم گه نجینه کانی خوا لای منه، ههروه ها له نهین و شاراهه کانیش هیچ نازانم و ناگادار نیم و پٚتان نالیم به راستی من فریستم، به لکو تنه ها شوینی نهوه ده کوم که بهوه چی و نیگا پٚم ده گات، (ههروه ها) پٚیان بلئ: نایا کوئرو چاوساغ وه ک یه کن؟ (له راستیدا بی یاوه ر وه ک کوئروایه که له تاریکایدا گیر ی خوار د بیت و له هه موو تاوئکی ژیانیداو له هه موو ههنگاوئکیدا به ته مای کوسپ و ته گهریه، لهو لاشه وه نیماندار بیینایه، چاوساغ، هه موو شتیک لاروونه، ده زانیت بوچی هاتووه، بوچی ده ژی، بهره و کوئ ده چیت) نایا بو بیرناکه نهوه و تینافکرن (لهو راستیانه).

(۵۱) کهواته، به قورنان نهوانه ناگادارو هوشیار بکه که ده ترسن کوئبرکٚنهوه بو لای پهروه ردگاریان، نهوکاته کهس نیه جگه لهو پهروه ردگاره پشتیوانیان لیبکات، که سیش نیه تکاکاریان بیت، (نهو ناگادار کردنهویه) بو نهویه نهوان ته قواو پارٚزکاری بکن و (له ههولی به ده ستهینانی ره زامه ندی خوادا بن).

(۵۲) (نهی محمد ﷺ، نهی نیماندار) نه کهیت نهوانه ده ربکهیت (له مزگهوت و کوئری خواناسین) که له به یانیان و ئیواراندا له پهروه ردگاریان ده پارٚنهوه و (ده په رستن) مبه ستهیشان تنه ها ره زامه ندی نهوه، حساب و لیپرسینهوه ی هیچ شتیک نهوان له سهر تو نیه و حساب و لیپرسینهوه ی هیچ شتیک تویش له سهر نهوان نیه، ده رکردنی تو بو نهو موسلمانانه ده بیته هوی نهوه ی تو بچیته ریزی سته مکارانهوه.

فَقَطِّعْ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَنَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرَفُ الْأَيُّدِ
ثُمَّهُمْ يَصْدِقُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَفْتَةٍ أَوْ جَهْرَةٍ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
رُسُلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَّ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

(۵۳) نیمه هر بهو شیوهیه هندیکیان به هندیکیان تاقیده کهنهوه (کیشه بۆ یه کتر دروست ده کهن، دهنه به لا بۆ یه کتر، یاخود هندیک ههژار ده کهن و هندیک دهوله مه ند.. هتد) تا بی پروایان بلین: نایا ناهوانه خوا ریزی لیناون له ناهواندا؟! (نمو ههژارو داموانه کهی شایستهی نهوهن خوا هه لیا نبیتریت و هیدایه تیان بدات) نایا خوا زانا نیه به سواسگوزاران؟

(۵۴) کاتیک نمو کسانه هاتن بۆ لات که نیمان به نایهت و فرمانه کانی نیمه دهینن (تونهی محمد ﷺ، نهی نیماندار) بلئی: سلاوتان لی بیت (نهم مژده شیان بدهری) که: پهروه ردگارتان فرهزی کردوه له سهر خوی (که له نا قاری نیوه دا) بهرهم ومیهره بان و دلوفان بیت، نه گهر که سیکتان به نه فامیی، به نه زانیی گونا هیکی کردو له وهودوا تهویه کردو په شیمان بۆوه و پاش نه نجامدانی خراپه که و چاکسازیشی کرد، نهوه با دنیابیت که پهروه ردگار زۆر لیخوشبوو و میهره بانه.

(۵۵) هر بهو شیوهیه که باسکرا به درژیی (به لگمو نیشانه کان) روون ده کهینهوه تا به جوانی و ناشکرا، حق روون بیتمهوه و ریبازی تاوانبار و خانه ناسان ده ریکه ویت و بناسریت.

(۵۶) (به بی باوه ران) بلئی: بهراستی من قه دهغه کراوم له پرستنی نهوانه ی نیوه ده یان پرستن له

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمْتُ عَلَيْكُمْ كَمَا كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ لِيَأْخُذُوا بِمَنْ يَأْتِيهِمْ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئُهُمْ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْأَمَّانَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ ﴿عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يُعَلِّمُ مَا فِي الْغَيْبِ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا رِيشٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾﴾

غهری خوا (هروه ها) بلئی: من شوتن ناره زوهه کانی نیوه ناکوم (نه گهر وابکهم)، نهوه نیتر بیگومان نمو کاته من سهر لیشتیواو ده بوم و هرگیز له هیدایهت دراوان نیم.

(۵۷) پیمان بلئی: چونکه من زۆر دلنیام و به به لگمو پهروه ردگارم (ده ناسم و ده پهرستم) که چی (پیم سهیره) نیوه باوه رتان پیتی نیه، نهوه ی نیوه په له تانه بۆتان پیش بیت (له تۆله و سزای خوایی) به دهست من نیوه لای من نیه، حوکم و فرمانه وایی (هه موشت) هر به دهست خوایه، نهو زاته راستی و حه قیقه ته کان ده خاته روو، چاکترین جیا که ره وه شه (له نیوان حق و به تالدا).

(۵۸) پیمان بلئی: نه گهر بهراستی نهوه ی نیوه په له تانه له پیشهاتنی (سزای خوایی) لای من بوایه و به دهست من بوایه، نهو کاته هه موشت له نیوانماندا کوتایی ده هات (نیوه له ناو ده چوون)، خوایش هه میسه زانایه به سته مکاران.

(۵۹) کللی هه موو شاروه کان و زانیی هه موو نهینیه کان به دهست خوایه و هر لای نهوه، کهس نایانزانیت جگه لهو زاته ههرچی له سهر وشکانیه (له گیاندارو بی گیان و گیاو دارو زینده وه رانی وردو درشت له سهر زهوی و له تویی خاکدا) خوا پیتی ده زانیت، ههروه ها ههرچی له ده ریاکانیشدا ههیه (له زینده وه ری هه مه جوړو ماسی سهیرو سه مه ره) ناگای لیسه تی و هیچ گه لایه ک ناکه ویته خواره وه خوا پیتی نه زانیت، ههروه ها ده نکیک یان تۆرک له تاریکیه کانی زه ویدا نیه، نهو ده نکه چ شیدار بیت یان ووشک بیت، هیچ شتیک نیه له خوا په نهان بیت و له (لوح المحفوظ) دا، یاخود له دۆسیه و ده زگای تایبه تدا تۆمار نه کرابیت.

(۶۰) هر ښو زاتیه به شو خوتان لی ده خات و ده تانمریتیت (لم سالانه دوايدا زاناکان بویان ده کهوتوه که خمو جوړه مردنیکه)، ههروهه ده زانیت له روژشدا چ کارو کرده ویه که نه نجام ددهن، (همه مو روژیک ژياتان پیده به خشیت) و پاشان زیندووتان ده کاتوه بۆ ښو وادی دیاری کړاو که (روژانی ته مه تنانه) تموارو بکرت و (خوویکی گهره تان لیده کهوت) لسه وودوا گهرانه تان هر بۆ لای ښو زاتیه، پاشان هه والی ښو کارو کرده وانه تان پیراده گمیه نیت که کاتی خوی نه نجامتان دده.

(۶۱) ښو زاته ده سه لاتنداری بۆ سنوره به سمر به نده کانیدا، چنده ها (فرشته) چاودترو تومار که ده نیریت بۆ سمرتان هه تا ښو کاته مەرگ دیت و یه خه به که سیکتان ده گرت، ښو کاته نیر (فرشته) ره وانه کړاو کانمان گیانی ده کیشن و له کاتیکدا ښوان له کارو کرده وادی خویان که متمرخه می ناکهن.

(۶۲) پاشان خه لکی هه موویان گهرنرانه و بۆ لای خوا که سمره ویری راسته قینه یانه، ناگدارین که حوکم و فرمانه وایی هر به ده ست ښو و زاته خیراو له ماو هیه کی که مدا له هه مووان ده پرسته و. (۶۳) ښی محمد ﷺ پییان بللی: کی فریاتان ده کهوت و زرگارتان ده کات له تاریکيه کانی

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجِنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنْجِيكُم مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظَرْكُمْ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وشکاني و دهریادا، (کاتیک گیرده خوڼ) و به که ساسی لای ده پارینه و، به نهی هانی بۆ دهن، (په یمان ددهن و ده لین) سوتند بیت به خوا نه گهر لم تنگانه په زرگارمان بکهیت، ښو به دلنیا ییوه ده چینه ریزی سوپاسگوزارانه و. (۶۴) جا له و له میاندا بللی: خوا له تاریکیانه و له هه موو کوسپیک زرگارتان ده کات، که چی پاشان (زوربه تان) هاول و شهریکی بۆ بریار ددهن.

(۶۵) پییان بللی: هر ښو زاته به توانایه و ده توانیت سزای سهختان له سمروتانه و بۆ بنیریت یان له ژیر پیتانه و یاخود بتانکاته دهسته دهسته و پارچه پارچه و تالای توندو تیژی هندیکتان بکات به گهرووی هندیکی تر تاندا، ته ماشا بکه چوڼ چنده ها به لگهی جوړاو جوړیان بۆ ده هیینه و، بۆ ښو و ښوان تیگهن.

(۶۶) (له گهل ښو هدا) قومو که ی تو ښم بهرنامه و قورثانه یان به دروژانی، له کاتیکدا هر ښو ویه حقیقت و راستی پییان بللی: ښو نیرمن ده سه لاتی زرگار کردنی نیوه نیه و من پشتیوانی نیوه نیم (نه گهر خوا به لایه کتان به سمر به نیت).

(۶۷) بۆ هه موو هوالیک (که له قورثاندا هاتوه) کات و شونې به دی هاتنی خوی هیه، له ناینده شدا ده یزان.

(۶۸) کاتیکش نه وانه بیني که دم له نایه ته کانی نیمه و ددهن و (دیکه نه گالته جاری خویان) ښو تو پشتیان تی بکهو کور و کورونه یان به چی بهیله هه تا ښو کاته ده چنه ناو باسیکی تره و، کاتیکش نه گهر شیتان له بیري بردیته و (که دور بکه ویتوه لیان) جا دوی ښو و که بیرت هاته و له گهل قومو سته مکاران دامه نیشه.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ
ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَبِهِمْ
أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَظِرْ قُلْ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى
وَأْمُرْنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَّقُوا وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٠﴾

(۶۹) (هرچنده) تاوانی نه فامان هیچ کار
ناکاته سر پاداشتی ثوانی خواناس و دیندارن،
بهلام (نمو ههلوئستهی پیشوو) یادخستنهویه،
بۆ نموی خویان بیاریزن (لمو کۆرو کۆمه لانه و
یاخیه کانیش دابجله کین).

(۷۰) (نهی محمد ﷺ، نهی نیماندار) وازلعوانه
بهینه که ناینی خویان کردوو به گالتهمو گالتهم جار
و ژبانی دنیا فریوی داون و سر لیشیواوی
کردوون، یادیان بهینهروه به قورثان تا کس تیا
نمچیت بههوی کارو کردهوی نالهباریهوه، نمو
کاته جگه له خوا کس نه بییت پشتیوانی بییت،
کمشیش نه بییت تکاکاری بییت، چونکه کابرای
خوانه ناس همرچیه کی بییت و بیهویت بیکاته
بارمتو فیدیهی خوی، لئی وهرناگیریت، نا
نهوانه که ساتیکن که گرفتار بوون و تیاچوون به
دهست کارو کردهوی نالهباری خویانهوه، بۆ
نهوانه خواردنموه و ناوی له کول و سزای بهنیش
نامادهیه، بههوی بی باوهر بوونیا نهوه.

(۷۱) پیمان بلی: (نایا رهوايه) پهرستن و هاناو
هاوار بۆ که سیک یان بۆ شتیک بهرین، که نه
دهتوانیت قازانجمن پبگهیه نیت نه زان، نایا

راسته پاشگیز بکری نهوه دواي نهوهی خوا هیدایهتی داین، نیمه وه کو نمو کهسه بین که شهیتانه کان دهستیان
لیوه شانند بییت و شیتیان کرد بییت، بهسر زویدا سرگردان بسورتهموه و چند هاوه لیکي (دلسوزای هه بییت، بانگی
بکمن بۆ ریبازی هیدایهت و (بهسوزوه پتی بلین): وهره بۆ لای نیمه، (نهی محمد ﷺ، نهی نیماندار) تو بلی:
بهرستی من دلنیم که هر رینموویی خوا (ناینی نیسلام) رینموویی تهواوه، نیمه فرمانمان پیدراوه که تسلیم و
فرمانبهرداری پهروهردگاری جیهانیان ببین، (به قسمی شهیتانه کان نه کین).

(۷۲) همروه ها (فرمانمان پیدراوه): نویزو دروشمه کانی به چاکي نه انجام بدهن و له خشم و قینی خوا خوتان
بیاریزن، نمو پهروهردگاره نهویه که هر بۆ لای نمو کۆ ده کری نهوه.

(۷۳) هر نمو زاته ناسمانه کان و زهوی لهسر بنچینمو بناغهی حق و راستی دروست کردوو، هر روژیک هر
کاتیک فرمان (به نهمان و لهناوچوونی بدات) بی دواکومتن پیش دیت، فرمان و گوفتاری نهوزاته هه میشه راست
و به جیه و نهجامدراوه، لهو روژهی فوو ده کريت به (صور) دا دهسه لات تمنها بۆ خوايه، هر نمو زانای نهیني و
ناشکرایه، هر نهویش خوايه کی دانا و ناگایه (به هه موو به دیهینراوه کانی).

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْنَمَاءَ إِلَهَةٍ إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
مَلَائِكَةَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكِبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَأَحِبُّ الْأَفْلَاجَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا
رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُغْوِي إِنِّي بِرِئَاءَةِ رَبِّي كُنَّ مُمْتَلِكِينَ ﴿٧٨﴾
إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
أَتُحْكُمُونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

(۷۴) (به سهرهاتی سده کانی رابوردو و بینه وه
یادیان) کاتیک نیبراهیم به نازه ری باوکی وت:
نایا راسته چهند بتیک بکهیته خوا؟! بهراستی
من ده بینم توش و قوممه کهشت لهناو
گومراییه کی ناشکرادان.

(۷۵) بهو شیوه یهش دهسه لاتی توکمه مان له
ناسمانه کان و زه ویدا نیشانی نیبراهیم
دهدین بو نهوه ی بهلگه به دست بیت و له
ریزی دلنیاکاندا بیت.

(۷۶) ټینجا کاتیک شوو بالی کیشا بهسهر
نیبراهیمدا نهستیره کی (کهشی گهوره ی)
بینی، بویه وتی: ناگاداربن، وادابنیین نه مه
پهروه ردگارمه، کاتیک نهستیره که ی لی ناوا
بوو وتی: من شتی له بهرچاو ون بسووم خوش
ناویت و نایپرستم.

(۷۷) ټینجا کاتیک مانگی بیني هدهات،
وتی: ناگاداربن، وادابنیین نه مه میان
پهروه ردگارمه، کاتیک نهویش ناوا بوو وتی:
سویند بیت به خوا نه گهر پهروه ردگارم هیدایه تی
نه دامایه، نهوه بیگومان له ریزی دهسته ی
گومرپاکاندا ده بووم.

(۷۸) ټینجا کاتیک خوری بیني هدهات، وتی:

ناگاداربن، وادابنیین نه مه میان پهروه ردگارمه، نه مه گهوره تریشه کاتیک نهویش ناوا بوو وتی: نه ی خه لکینه، نه ی
خزمینه، بهراستی من بهریم لهو شتانه ی نیوه کردوتانه به هاو له و شمریک (بو پهروه ردگار).

(۷۹) بهراستی من رووی خوم و دلم له پرستندا کردوته نهو زاته ی ناسمانه کان و زهوی فراهیم هیناوه، له کاتیکدا
رووم له هیچ شتیکی ترناکه م، به دلنارامی تمواویشه وه (ده لیم که): هرگیز من له ریزی موشریک و هاوه لگمراندانیم.

(۸۰) (کهچی قوممه ناله باره کهشی) کهوته موجد لهو ده مه ده می دژی (له وه لایماندا نیبراهیم وتی): نایا نیوه
ده باره ی خوی (تا کو تنها) له گهل مندا ده مه ده می و موجد له ده کهن؟ له کاتیکدا نهو بهراستی هیدایه تی داوم و
ریبازی راستی نیشاندوم و ناشترسم لهو شتانه ی که نیوه ده یکمن به شمریکی خوا (چونکه ناتوانن زیاتیکم پی
بگه یه نن) مه گهر ویستی پهروه ردگارمی له سه رییت و بیهویت شتیکم به سهردا بهینیت، پهروه ردگارم به زانست و
زانباری هه موو شتیکی گرتوته وه، نایا نهوه بیرناکه نهوه و یاداوهری وه رناگرن؟

(۸۱) من چون لهو شتانه ده ترسم که نیوه له جیاتی خوا ده یانپرستن و چون نیوه ناترسن لهوه ی که شمریک و
هاوه لتان بو خوا پرپارد او ده به بی هیچ بهلگه یه ک که خوا ناردییتی بوزان، جا کهواته کام دهسته شایسته ی نهوه یه بی
ترس و بیم بیت و به ناسووده یی بزی؟ نه گهر نیوه ده زانن نهوه پیم بلین؟...

(۸۲) نه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌ریان هیناوه و ستم و هاوه‌لگه‌ریان تی‌کهل به ئیمان‌ه‌کیان نه‌کردوه، ناسووده‌یی و هیمنی همر بق نه‌وانه‌یه، همر نه‌وانه‌ش رینموومایی کراون.

(۸۳) نه‌و وتو وئرو لی‌کولینه‌وانه به‌لگه و نیشان‌ه‌ی ئیمه‌ بوو، کاتیک به‌خشی‌مانن به ئیبراهیم له‌سهر گه‌له‌که‌ی و زال بوو به‌سهری‌اندا، قسه‌و بیروباوه‌ری به‌سهر قومه‌که‌یدا سهرکه‌وت، جا همر که‌سیک به‌مانه‌وت و (خویشی شایسته بیت) چه‌نده‌ها پله‌وپایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه، به‌راستی په‌روه‌دگاری تو دانا و کار به‌جی‌یه و زانیه به‌هه‌موو شتی‌ک.

(۸۴) (له‌وه‌ودوا) ئیسه‌حاق و یسه‌عقوبمان پی‌به‌خشی، هه‌ریه‌ک له‌وانمان رینموویی کرد، پی‌شتریش نوحمان رینموویی کردبوو و له‌ نه‌وه‌کانی (تری ئیبراهیم) داود و سلیمان و ئه‌یوب و یوسف و موسا و هاروون (هاتنه‌ دنیاه و بوونه‌ رابه‌رو چاوساغ بق خه‌لکی) نا به‌و شیویه‌ پاداشتی چاکه‌خوازن ده‌دینه‌وه (نه‌وه‌ی چاکر پاک و خواناسیان پی‌ده‌به‌خشین).

(۸۵) (هه‌روه‌ها) زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و ئیلیاس همر هه‌موویان له‌ پاک و چاکان بوون.

(۸۶) ئیسماعیل و یسه‌غ و یونس و لوطیش (له‌ هیدایه‌ت دراوو پی‌غه‌مبه‌ران بوون) هه‌ریه‌که‌ له‌وانیشمان ریزدارکرد به‌سهر هه‌موو

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَبِكَ حُجَّتْنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا يُسُفًا وَنَحْوَ عِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْ لَهُمْ أَفْتَدَةٌ قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

خه‌لکی جیهانی (سه‌رده‌می خویندا).

(۸۷) هه‌روه‌ها هه‌ندی‌ک له‌ باوانیان و نه‌وه‌کانیان و براکانیانمان هه‌لبژاردو هیدایه‌ت و رینموویمان کردن بق ریگه‌و ریزازی راست و دروست.

(۸۸) نه‌وه‌یه هیدایه‌ت و رینموویی خوایی که هیدایه‌ت و رینموویی همر که‌سیکی پی‌ ده‌دات له‌ به‌نده‌کانی (که شایسته بیت) خو نه‌گهر شه‌ریک و هاوبه‌ش به‌یار به‌دن، نه‌وه هه‌رچی کارو کرده‌ویه‌کی (چاکیشیان) هه‌یه هه‌مووی پووچ و بی نرخ ده‌بیت.

(۸۹) نا نه‌وانه‌ی (که ناوبران) نه‌وانه‌ن کتییی (ناسمانی) و ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌ه‌وایی و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیمان پی‌ به‌خشیوون، جا نه‌گهر نه‌وانه‌ بروایان پی‌ی نه‌بیت (له‌ نه‌فامان)، نه‌وه به‌راستی به‌که‌سانیکی ترمان (له‌ ژيرو هۆشمه‌نده‌کان) سپارد و بروایان پی‌یه‌تی و پشتیوانیی لیده‌که‌ن و پی‌ی بی باوه‌ر نین.

(۹۰) نه‌و (ناوبراوانه) نه‌و که‌سانه‌ن که خوا (به‌تایبه‌ت) هیدایه‌ت و رینموویی کردوون، تو‌ش (ئه‌ی محمد ﷺ)، ئه‌ی ئیماندار) شوئنی هیدایه‌ت و رینموویی نه‌وانه‌ بکه‌وه (هه‌روه‌ها به‌و خه‌لکه‌) بلئی: که من هیچ جو‌ره‌ کری و پاداشتی‌کتان له‌سهر رینموویی لی داوا ناکه‌م، نه‌م قورنان و به‌رنامه‌یه‌ش (که به‌مندا ره‌وانه‌کراوه) ته‌نها یادخه‌ره‌ویه‌ به‌ هه‌موو خه‌لکی سهر نه‌م زه‌ویه.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٤﴾

(۹۱) (جوله که) وه کو پئویست قه دری خویان نه گرت، ریزیان بۆ دانه نا، چونکه وتیان: خوا هیچ کتیبیکی بۆ هیچ کس دانه به زانده، پتییان بلی: باشه نهی کی نهو کتیبهی دابه زانده که موسا هینای (بۆتان)، له کاتیکدا نوورو هیدایه تیش بوو بۆ خه لکی، کهچی ئیوه بهش بهش و پارچه پارچهی ده کهن و نهوی به دلتان بیت نیشانی خه لکی ده ده ن و زۆریشی ده شانده (به تایبتهت ده رباره ی پیغه مبه ر و قورنان) ههروه ها بلی هه ندیک شت قیر کران که نه ئیوه نه باو و باپیرانتان ده تانزانی، پتییان بلی: هه ر خوا خوی دایبه زانده و قیریشی کردون، له وه دوا و ازیان لی بهینه با له به تال و نادروستی خویاندا رۆبچن و گه مه و یاری بکه ن!!

(۹۲) نه م (قورنانه) کتیبیکی پیروژه، دامان به زانده، راستی کتیبه کانی پیشوو ده سه لمینیت (به تایبتهت ته ورات و نینجیل، که نهوانیش له لایم خاوه ره وانه کران) ههروه ها نار دو ومانه تا شاره دیرینه که (مه کههی پیروژ) و هه موو ده ورو بهری داچله کینیت و (بانگیان بکات بۆ نیسلام، که دانیشتوانی هه موو گۆی زهوی ده گریتموه) جا نهوانی که باوه ر به روژی دوا یی ده هینن، بپوا به قورنانش ده هینن و له سه ر نوژه کانیان به رده وامن و هه می شه له کاتی خۆیدا نه نجامی ده ده ن و ده پیاریزن.

(۹۳) کی له وه سته مکارتره که درۆ بۆ خوا هه لبه ستیت و یاخود بلیت: منیش وه حی و نیگام بۆ هاتوه، له راستیشدا هیچی بۆ نه هاتبیت، ههروه ها نهو که سه ش که وتیه تی: منیش وه ک قورنان کتیبیک داد به زینم وه ک خوا دایبه زانده، خۆ نه گه ر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له ئیش و نازاری سه ره مه رگدا (گیر تکیان خوار دووه) فریشته کانی ش ده ستیان لیده که نه وه و لپیان ده ده ن و (پتییان ده لپین): ناده ی گیانتان به دن به ده سته وه، ده ی رۆح تان ده رکهن، نه مرۆ له تۆ له ی (خوا نه ناسیتاندا) سزاو نه شه که نه چی ریسوایی و شه ره مزاری ده درین، چونکه شتی ناحه قتان به ده م خواوه هه لده به ست و خۆتان به گه و ره ده زانی له به رام به ر نایهت و فره مانه کانی خوادا و لووت به رزیتان نهیده هیشت باوه ری پێ بهینن.

(۹۴) (له رۆژی قیامهتدا خوی گه و ره روو به خوانه ناسان ده فره مویت) سویند به خوا بیگومان ئیوه به ته نها و تاک تاک هاتو نه ته لامان ههروه کو یه کهم جار دروستمان کردن و هه رچی پیمان به خشی بوون و به کارتان ده هینا به جیتان هیشتوو له دوا یی خۆتانمه و و ناشینین له گه لتان نهو کهس و شتانه ی که ئیوه ده تانوت تکاکارن بۆمان و فریامان ده که مون، سویند به خوا به راستی هه رچی په یوه ندیه ک هه بوو له نیوان تاندا پچرا وه و هه رچی ئومید تان پێی هه بوو لافتان پیوه لیده دا لپتان ون بوو.

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَمُ اللَّهُ فَأَنْتَ تَوْفَكُونَ ﴿١٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْوَعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُمُ الْبَيْنَ وَبَنَيْنَ بَغْيَ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢٠﴾ يَدْبِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صُلْبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

(٩٥) بەراستی خوا لەتکەری دەنک و دانەوتڵەیه بۆ نەوی پیشکۆتیت و بپۆیت، زیندووش لە مردوو دەردەهینیت، دەرەینەری مردووشە لە زیندوو، نا نەویە خوا ی پەروردگارتان، جا ئیتر بۆ کۆی لادەدرێن و بۆ کۆی وێڵ دەکێن.

(٩٦) (هەرئەو زاتە) بەیانیان فرامەم دەهینیت و ناسۆ روناک دەکاتەو و شەوی کردوو بەهۆی نارامی و خامۆشی، رۆژو مانگیشی کردوو بەهۆی راگرتنی حساب، ئەو شتانە هەمووی بەنەخشەلی خوا ی بالادەست و زانا کێشراوە.

(٩٧) هەر ئەو زاتە، ئەستێرە ی بۆ فرامەم هیناون تا بێتە هۆی رێنەوێتان لەناو تاریکیەکانی سەر رووکاری و شکانی و دەریاکاندا، بەراستی ئێمە نیشانە و بەلگە ی زۆرمان (لەسەر دەسەلاتی خۆمان و رێکوپێکی کارمان) روون کردۆتەو بۆ کەسانیک کە پێی بزانن و لێی تێبگن.

(٩٨) هەر ئەو زاتە ئێوە ی بەدیهیناوە لە تاکە کەسێک، سەردەمێک (بەشیکتانی لە پشستی باوکتاندا) نیشته جێ کردبوو (کە گۆزێرانەو بۆ ناو سکی دایکتان) ئەو شۆینە ئێوە ی گرتە خۆ (تا تیایدا نەش و نما بکەن، یاخود بۆ ماوەیک ئێوە ی لەسەر رووکاری زەوی دانا، دوا یی لە توێیدا شارەدنیووە تا رۆژی قیامەت) بەراستی ئێمە نیشانە و بەلگە ی زۆرمان (لەسەر دروستکردنی ئێوە و دروستکاری خۆمان هیناوەتەو) بۆ کەسانیک کە تێفکرن و ووردبین بن.

(٩٩) ئەو خوا یە زاتیکە کە لە ناسمانەو باران دەبارێنیت (دەفرمۆیت): جا بەهۆیەو چڕۆو چەکەرە ی هەموو شتیکی پێی دەردەهینین و شینی دەکەین، نینجا لاسکی سەوزی لێ پەیدا دەکەین، زنجیرە دانە ی سەفەتە کراوی لێ دروست دەکەین (وەک گۆلە گەنم و چەلتوک و گەنەشامی..هتد) لە دارخورماش لە هەند ی لق و چلە پۆی هیشووی خورما شۆر دەبێتەو، هەرەو ها باخی هەمەجۆری رەزو تری، زەیتون و هەناریش، هەیانە لە رۆالەتدا لەیەک دەچیت، هەشیانە لەیەک ناچیت، جا تەماشای بمرە کە ی بکەن کاتیک بمر دەگرت، پێی دەگات، (سەرەتا هەند یکی گۆلە و دوا یی خۆی هەلدەپێچیت، رەنگ و قەبارە یەک دەگرتە خۆی، دوا ی چەند مانگیک قەبارە ی گەورە تر دەبیت، رەنگیشی دەگۆریت، ئەوسا پێی دەگات و تام و بۆنی سروشتی خۆی بۆ دروست دەبیت) بەراستی نا لەو شتانەدا (کە ناماژە ی تیاکرا بۆتان) چەندە ها بەلگەو نیشانە ی تەواون بۆ کەسانیک کە ئیمان و باوەریان دەهینن (بەو بەدی هینەرە ی کە ناسەواری دەستی قودرەت و بنە دەسەلاتی لە هەموو شتیکیدا بەدی دەکرت).

(١٠٠) (لە گۆل ئەو هەموو نیشانە ی دەسەلاتدار بەدا نەفامان) پەری و جنۆکەیان کردۆتە هاوبەش و هاوتای خوا، لە حالیکدا هەر خوا دروستکاری پەری و جنۆکەکانە و بەناحق کۆرۆ کچ دەدەنە پالێ، بێی هیچ جۆرە زانیاریەک (گاور دەلی: عیسا کۆری خوا یە، جوو دەلی: عوزەیر، هاوێلگەران دەلێن: فریشتەکان کچی خوان!!) پاکسی و بیگەردی و بڵسندی بۆ ئەو زاتە یە کە دورووە لەو سیفەتە ناقلۆ نادرستانەو کە ئەوانە خوا ی پێی پێناسە دەکەن.

(١٠١) بێگومان ئەو زاتە بەدیهینەری ناسمانەکان و زەویە لە جوانترین و رێک و پێکترین شیوەدا، چۆن رۆلە ی دەبیت؟! خۆ ئەو زاتە هاوسەری نەگرتووە؟! بەلکو هەموو شتیکی دروست کردووە، بەراستی ئەو زاتە بەهەموو شتیکی زانایە.

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا
لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنَقَلِبُ أَفْقَهُمْ وَانْصَرُّهُمْ كَمَا نَزَلُ
يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

(۱۰۲) نا شو خوايه پوره ردگار تانه، جگه لمویش
هیچ خوايه کی تر نیه، بدهیته نمری هه موو شتیکه،
کمواته همر شو زاته پیرستن و به ندایه تی تنها شو
بکهن، شو خوايه ناگادارو چاودیری هه موو شتیکه.

(۱۰۳) ده زگای بینایی و (بوجوونی ساده میزاد)
ناتوانیت شو زاته ببینیت، زانیاری شو خوايه هه موو
شتیکی گرتوتموه، ناگاداریشه به هه موو ده زگاکانی
بینایی، همر شوو ووردبین و ناگایه.

(۱۰۴) بیگومان چهنده ها به لگهی روونا کبیرتان له
لایمن پوره ردگار تانهو بزو هاتوو، جا شووی خوی
روونا کبیر بکات و له راستیه کان تیغکرت و تیبگات و
گوپانکاری له بیرو هوش و ژیانیدا نه نجام بدات، شوو
هه زخی قازانج ده کات، شوو کسه سی چاو ده نو قینیت
له ناستی روونا کبیره خوايه کاند و له راستی لاده دات،
شویش همر لسمر خوی ده کمویت و خوی زهره
ده کات و من (واته پیغه مبر) به هیچ شتیو ده ک
چاودیر نیم به سمر تانهو.

(۱۰۵) همر بهو شتیو ده (نهی محمد) نایه تی
جوزاو جوزت بزو رهوانه ده کهن له هه موو
باریه کموه، ده با همر بلین خوتندووته و به ده رس
پیت و تراوه (نیمه ده مانه ویت) به راستی روونی
بکهینهو بزو کسانیک که بزائن و تیبگهن.

(۱۰۶) (تو نهی محمد) شوینی شو
بهرنامه به بکموه که له لایمن پوره ردگار تانهو به
نیگا و (وحی) پیت راگیه نراوه، جگه لمو هیچ

خوايه کی تر نیه، گوی مه ده ری و پشت هه لکه له موشریک و هاوه لگهران.

(۱۰۷) خو نه گهر پوره ردگار ت (بیویستایه و شایسته بوونایه هیدایه تی ده دان) هاوه لگهر نه ده بوون، خو نیمه توومان
نه کردووته چاودیری به سمر تانهو و تو ده سلات به سمریاندایه (تا به زور هیدایه تیان به سمر دا به پینیت).

(۱۰۸) (نهی نیمانداران) نه کهن جوین بدن بهو بت و شانهای که (نه فامان) هاواری لیده کهن و ده پیرستن بیجگه له خوا،
شووه کو شوایش به ناحق و به نه فامی جوین بدن به خوا، (چونکه شووانه) نایانسن و قه دری نازانن، نا بهو شتیو ده نیمه بزو
همر گهل و نوممه تیک کرده وه که یانمان رازاندوتموه، لهوودوا گهرانموه یان همر بزو لای پوره ردگار تانه، شووسا ناگاداریان
ده کاتموه بهو کارو کردوانهای که ده یانکرد.

(۱۰۹) موشریک و هاوه لگهران سویندی گهره یان به خوا ده خوارد: که سویند بیت نه گهر موعجیزه به کیان بزو بیت شوو
بیگومان باوه ری پی ده هینن، پتیان بلای: به راستی هه موو به لگهو موعجیزه کان تنها لای خوايه و به ده دست شوو، جا نیه
چووزانن، چونکه لهوانیه شو داخواری و موعجیزه و به لگانه شیان بزو پیش به نینن همر باوه نا هینن.

(۱۱۰) شو کاته دل و چاو کانیان هه لده گیرنموه (له تیوان جوژه ها لیکدانموه و نه گهر دا) هه رووه کو چوون یه که مجار له
سهره تاوه باوه ریان نه هینابوو (به ده سلاتی بی سنووری خواو نه هه موو موعجیزه بی شوواره که دهوری داوون) نیمه جاری
وازیان لی ده هینن تا له ستم و سهرکشی خویندا سهرگردان بن و رژیچن (بزو کوئی ده چن له ده ستمان ده رانچن).

﴿١١١﴾ وَلَوْ أَنَّا زَنَّاهُ إِلَىٰ آلِهِمُ الْمَلَايِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ التَّوْقُ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمُنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْقَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَلِلصَّغِيِّ إِلَيْهِ أَعِذَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾ وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

(١١١) خۆ نه گهر (داخوازی هاوه لگه زمانمان جیبه جی بکردایه) و بهراستی نیمه فرشته مان دابه زاندنایه بۆ لایان و مردوووه کان قسه یان له گه لدا بکردنایه، هه موو شتیکیشمان له بهر ده میاندا کو بکردایه تهوه، نه ده بوون به پروادار و پروایان نه ده هینا، مه گهر خوا بیمویت، به لام زۆربه یان نافامن و نازانن (بیر ناکه نه وه و تینافکرن، هه تا نه مێوش گا په رست و، شه یان په رست و، بت په رستان هه ر ماون، هه یانه خاوه نی پروا نامه ی به رزیشن، به لام له رووی ناینداریه وه له بهر په ر دوکه وتن و کوته په رستیدان).

(١١٢) هه ر بهو شتیویه (کیشه کیشی نیمانداران و خاوه ناسان به رده وهامه) جا بۆ هه موو پیغه مبه ریک (بۆ نیماندارانیش) دۆژمنیکمان له شه یانه کانی ئاده میزاد و په ری سازاندوه، که به رده وهام قسه ی زل و رازاوه ده ده ن به گوتی یه کداو (خۆیان و خه لکی) پی سه رگه ردان و گو مه را ده کهن، خۆ نه گهر په روه ردگارت بیویستایه (نه یانده توانی) شتی وابکهن، ده وازیان لی بهینه له گه ل نه وه دروو ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بۆ کوئی ده چن، له ده ست سزای خوا بی رزگار نابن).

(١١٣) (هه روه ها بهو قسه جوان و بریقه دارانه نه یاندا به گوتی یه کدا) بۆ نه وه ی نه وانیه باوه ریان به قیامهت نه ده دلی به نه ی و پیی رازی بن و بۆ

نه وه ی نه و تاوانانه بکهن که نه وان به رده وهام ده یکه ن.

(١١٤) نایا ره وایه (بۆ منی پیغه مبه ر، بۆ منی نیماندان) جگه له خوا که سیتی تر بکه مه هه کم و دادوه ر، له کاتی کدا نه وه زاته کتیبی پیروزی خۆی که (قورئانه) بۆ دابه زاندوون که هه موو دروست و نادروستیکی تیا دا جیا کردۆ ته وه، نه وان هه که کتیبی (ناسمانیمان) پیداون (له گا ورو جوو) چاک ده زانن بهراستی نه وه قورئانه له لایه ن په روه ردگارت ه وه بهراست و ره وای دابه زینراوه، که وابه و نیتر تۆ هه رگیز مه چۆره ریزی گوماندارو دوو دلانه وه.

(١١٥) فه رمان و فه رموو ده کانی په روه ردگارت (نه ی محم د ﷺ) له بهر په ری راستی و داد په روه ریدا به نه نجام گه یشتوه، هه رگیز شتی که نه یه بیانگۆریت، هه ر نه ویش بیسه ره به گو فتاری هه مووان، زانایه به هه موو نه ینی و ناشکرایه ک.

(١١٦) خۆ نه گهر فه رمان به ردارو ملکه چی زۆربه ی خه لکی سه رزه و ی بیت نه وه له ریبازی خوا ویت له کهن، چونکه شوینی هه یج شتی که ناکه ون جگه له گو مان و ته نها گۆ ته کاری ده کهن.

(١١٧) بهراستی په روه ردگاری تۆ چاک زانایه به وه ی که: کی له ناین و ریبازی نه وه ویت و گو مه را ده بیت و هه ر خوا یش زانایه به وانیه که هیدایهت و رینمووی و هه رگرن.

(١١٨) جا به خۆن له و زینده وه ره سه ر پراوانه ی که ناوی خوا له کاتی سه ر پرنیاندا براوه، نه گهر شیه باوه رتان به رینموونی و نایه ته کانی خوا هه ده (بسم الله، الله اکبر، پیویسته له کاتی سه ر پرنی مالا تدا بوت ریت).

(۱۱۹) به لنگه تان چپه که (له گوشتی شو ناژه لانه) ناخون که ناوی خوا براوه له سمریان (له کاتی سمر برینیاندا) له کاتیکدا به راستی نهوی حرام کراوه له سمرتان خوا بوی جیا کردونه تموه مه گمر ناچار بکرتن بوی، به راستی زور به بیان خه لکی سمرگمردان وگومرا ده کهن به هوی ناره زووه کانیانموه نه ک به هوی زانسته وه (هه له خویانموه شت حرام ده کهن) بیگومان پمروه ردگارت خوی چاک شو کسانه ده ناسیت که ده ست درتوکارن و خوشیان و خملکیش له سنور ده ترازینن.

(۱۲۰) (نهی گروی نیسانداران) واز بهینن له هه موو گوناوه هه له یه کی ناشکراو نادیار (له مو گوناوه به دورین که به دل و دهر وون ده کرت، هه روه ها له وانه ش که به دم و ده ست و نه ندانه کان ده کرت) به راستی نه وانه ی گوناوه تاوان نه نجام ده دن له ناینده دا سزاو تولی گوناوه تاوانه کانیان یه خه یان پی ده کرت.

(۱۲۱) لهو ناژه له سمر بر وانه ش مه خون که ناوی خوا له کاتی سمر برینیاندا نه براوه و به راستی نه وه لادان و گوناوه، دلنایب که شهیتانه کان شت ده خه نه دلی لایه نگره کانیانموه تا موجداه له تان له گه ل بکمن و (به رگری له به تالیان بکمن) جا نه گمر نیوه فمرانه رداری شو هاوه لگه رو شهیتانانه بن، نه وه بیگومان مانای وایه نیوه ش موشریک و هاوه لگه رن.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ حَالَمٌ عَلَيْكُمْ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوكُمْ بِآهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذُرُوا أَصْهَارَ الْأَيْمَنِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَيْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا تَمَثَّلَزُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفُسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكَ أُولِيَّائِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوْ مَن كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّمَّنْ فِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

(۱۲۲) نایا شو که سدی که مردوو بوو (به هوی بی باوه ریموه)، نینجا (به هوی نیمانموه) زیندومان کرده وه و نووو روناکیه کمان بو ساز کرد له ژانیدا (که قورنانه) له ناو خه لکیدا پتی دهرات و هه لس و کهوتی پیده کات (هاندهرتی بو هه موو چاکیه ک و ده یگپرتموه له هه موو خراپه یه ک، نایا شو که سه) وه کو نه وه وایه که له ناو تاریکیه کاندای گیری خوارده و لیی دهرناچیت، هه روه ها نا بو شیوه یه که ده بینریت شو کارو کرده وه که ده یکن بویان رازنراوه تموه.

(۱۲۳) نا بو شیوه یه، له ناو هه موو شارو شارو چکه یه کدا گه وره ترینی تاوانباریانمان بالاده ست کرده تا پیلان و ته له که بکیرن تیایدا، (بی نه وه ی بزائن) که: هیه قیل و ته له که یه کیش ناکن به زبانی خویان تمواو نه بیت، له کاتیکدا هه ست به وه ناکن، پیلان دوی خویان ده گپن و به سمر خویاندا ده شکیتموه (به لام) هه ستی پیناکهن (چونکه غافل و بی ناگان که به رهو لیواری مهرک هه نگاو هه لده گرن و له سزای پمروه ردگار دهر باز نابن).

(۱۲۴) (بی باوه ران) کاتیک نایه تیکی قورنانیان بو بیت ده لین: نیمه هه رگیز باوه ر ناهینین هه تا وینه ی نه وه ی که بو پیغه مبه ران هاتوه به نیمه نه به خشریت، خوا زانایه به شوین و دل و دهر وونه ی که شایسته یه په یامی خوی تیدا دابنیت، له ناینده یه کی تزیکشدا نه وانه ی که تاوانیان کرده وه له لایه ن خواوه سووکی و ریسوای و بی نرخی یه خه یان پیده کرت، هاوپی له گه ل سزای پر تیشدا له پاداشتی شو پیلان و ته له که یه دا که ده یانگیرا.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يُمْشِرْ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَمْ يَدَارُ الْإِسْلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ إِلَهُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَرُّوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

(۱۲۵) جا نمو کسهی (خیری تیدا بیت) و خوا بیهویت هیډایه تی بدات، نهو سینهی ساف و پاک و ناماده دهکات بڼ ناینی نیسلام، نمو کسهش خوا بیهویت گومرای بکات، نهو دلی ده گوشت و سنگی توند دهکات و همناسه ی سوار ده بیت، هر وهک نهو ی بمره و ناسمان بمرز بیتسه (چون تووشی تنگه نه فسی و دل ته پی و خوین بمر بوون ده بیت)، نا بمر شپوهیه خوا گومرایی و پیسی هاوه لگمری لمر دلی نهوانه داده نیت که باوهر ناهینن.

(۱۲۶) نا نهم قورنانه ریگمو ری بازو بمرنامهی پروه ردگاری تزیه که راست و دروسته، بیگومان نیمه هم موو به لگه و فرمانه کانمان روون کردو تموه بڼ کسانیک که یاداوهری و هره گرن.

(۱۲۷) نهوانه بهمشتی پر له ناشتی و هیمیان بڼ ناماده یه لای پروه ردگاریان، هر نمو زاتهش پشتیوان و خوشه وستیانه بهووی نمو کارو کرده وه چاکانه ی که نه نجامیان ددها.

(۱۲۸) روژنیک دیت خوا هم مووانیان کڼ ده کاتوه و (به خشم و قینه وه دفرمویت): نهی ده سته ی پریه کان به راستی نیوه زور کهستان له نینسانه کان گومر اکرده، له ولاشوه گوی له مشته کانیان، (له خه لکی نه گبهت و ره نه جبرو) ده لئین: پروه ردگارا

هه ندیکمان سوودمان له هه ندیکیان و هرگرت (سوودی نینسانه کان رابوردن سامان کڼ کردنهو بوو، سوودی پریه کانیش پیړی خوینیان زور کرد به گومر اکرده خه لکیکی زور)، نیستاش نهو ته گه یشتوینه ته نهوکات و ساته ی تو بڼ دیاری کردوین، خوایش فمرمووی: (ماده م وایه) نه م ناگره جیگه تانه نه مرن تیادا، مه گمر خوا ویستی لمر بیت (به سزایه کی تر سزایان بدات)، به راستی پروه ردگاری تو (نه ی محمد ﷺ نه ی نیماندار) داناو زانایه.

(۱۲۹) هر بمر شپوهیه ش سته مکاران ده کهینه پشتیوان و خوشه وستی و هاوکاری یه کتر، بهووی نمو کارو کرده وانه ی که ده یانکرد.

(۱۳۰) (له روژی قیامته دا خوا دفرمویت): نهی ده سته ی پری و نینسان، نایا پیغه مبرانتان له خوټان بڼ نه مات، که شایه ته کانی من و رووداوه کان به سهرتاندا بخویننه وه و ناگادارتان بکهن و بتانترسینن لهو ی که نهم روژه تان بڼ پیش دیت؟! (هم موو به یه کده نگ) ده لئین: راسته، نیمه خوټان شایه تی لمر خوټان دده یین (به لام نهوانه کاتی خو ی) ژبانی دنیا سهری لیشتیواندن و هه لی خه له تانندن و شایه تیان لمر خوټاندا که به راستی کاتی خو ی بی باوهر بوون.

(۱۳۱) نمو ناردنی پیغه مبرانه بڼ نهو یه چونکه پروه ردگاری تو (نمیکردوه به عاده ت) که له ناو بهری شارو شوینه کان بیت به ناحق، له کاتیکدا خه لکه که ی غافل و بی ناگا بن و پهیامی خوایان پی رانه گیمه نراییت.

(۱۳۷) وهك نمو دابهشكردنه دوور له دادوه‌ريه، بت و پمرستراوه‌كانيان كوشتنى مندالنه‌كانيان بؤ زؤره‌ي هاوه‌لگمران جوان و رازاوه كردبوو (نه‌فامانى عمره‌ب كچانيان زينده بده‌چال ده‌كرد)، بؤ شه‌وي له‌ناويان بهرن و شايى يه‌كتاپه‌رستيان لى بشيؤنن، خو شه‌گمر خوا بيوستايه شه‌وه نه‌يانده‌توانى كارى وابكمن (شازادى لى ده‌سمنده‌شه‌وه)، كه‌واوو وازيان لى بهينه‌ خويان و شه‌وه درؤو ده‌له‌سه‌به‌ي كه ده‌يكمن.

(١٣٨) هاوه لگمران به بریاری نادروستی خۆیان ده یانوت: نه مانه چهند مالات و کێلگهیه کن قه دهغه کراون، کس لێیان ناخوات مه گهر نيمه بمانه ویت و رازی بین، هه ندیک مالاتی تریش حهرام کرابوو پشتیان بۆ سواری و بۆبار به کار بهیتریت، مالاتیکی تریش همن ناوی خوای لهر نایمن (ناوی بهتەکان ده بمان له کاتی سهر برینیاندا) نهم کاره یان درۆ هه لبهستن بوو به دهم خواوه (گوايه بهو کاره یان رازیه)، بێگومان خوا له ناینده دا تۆله ی هه موو نهو شتانه یان لێ ده ستینیت که به ناحق هه لیانده به ست.

(١٣٩) (نه فامیه کی تر که په پیره یی ده کمن نهو یه) ده یانوت: ههرچی له سکی نهم مالاتاندا بیت (له به چکه و کۆپه له) تایبه تیه بۆ تیرینه کانمان و حهرامکراوه له هاوسهرانمان، خۆ نه گهر به مرداره وه بوویی (به چکه یه که یان کۆپه له یه که بوو) نهوا هه مووان تیایدا هاو به شن و (پیاوان و ئافره تان لێی ده خۆن) له ناینده دا خوا پاداشتی نهم هه موو (سنوره خۆ کردانه و) باس و خواس و پیناسانه یان ده داته وه، چونکه به راستی خوا حکیم و داناو کاربه جیه و زانا و

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرِّثُ حِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
نَشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَمُ حُرِّمَتْ ظُهُورُهُمْ وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي
أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ناگاداره به هه موو شتیک (ده یه ویت هه موو هه لسوکه وتی خه لکی ریک و پیک بیت).

(١٤٠) به راستی نهوانه ی که مندا له کانی خۆیان به ناحق و ناره واو نه زانی و نه فامی کوشت زهره یان کرد، ههروه ها زهره یان کرد نهوانه ی نهو ی خوا پیتی به خشیبوون خۆیان یان لێ بێ بهش کردو له ناویان برد، هه مووشی به هو ی درۆ هه لبه ستنه وه به دهم خواوه، به راستی نهوانه گومرا بوون و هیدایهت دراو نه بوون.

(١٤١) خوا ههر نهو زاته یه که باخاتی بهرزی لق و پۆرداری بهر یا کردوه و باخاتی نزمی بهرش و بلاویشی بهدی هیناوه و خورماو کشتوکالی جۆراو جۆریش که شیوه قه باره و رهنگ و تام و بۆنیان له خواردندا جیا یه، له زهیتوون و هه ناری له یه که چوو، ههروه ها له یه که نه چوو، بخۆن له بهرو بوومه که ی کاتیک ده یگریت و پۆزی چنینه و دروینه مافی (هه ژاران) لێبدهن و زیاده پیره ی مه کمن، چونکه خوا له سنور ده رجوان و زیاده پره وانی خۆش ناویت.

(١٤٢) (ههر خوا) هه ندیک له مالاتی بۆ ئیوه رام هیناوه که بۆ بار بردن به کاریان ده هینن (له خوری و مووی هه ندیکی تریان) بهرش و رایه خ دروست ده کمن و بۆ سواریش هه ندیکی تریان به کار ده هینن، ده بخۆن لهو رزق و رۆزیه ی که خوا پیتی به خشیبوون، نه کمن شوین هه نگاو و (نه خشه و پیلانه کانی) شهیتان بکهون، چونکه به راستی نهو دوژمنیکی ناشکرای ئیویه.

(۱۴۳) (خوای گه‌وره) هه‌شت جوت مالاتی (بۆ خزمه‌تی ناده‌میزاد دروستکردووه) له‌مه‌ر جوتیک و له‌بزنیش جوتیک (ئه‌ی محمد ﷺ به‌و نه‌فامانه بلی که هه‌ر له‌خۆیانموه شت حه‌رام ده‌که‌ن) نایا خواردنی گوشتی تیره‌کانی حه‌رام کردووه یان مێیه‌کان یان نه‌وی که‌له سکی مێیه‌کاندا هه‌یه؟! نه‌گه‌ر ئێوه راست ده‌که‌ن و به‌لگه‌یه‌کی زانستیان هه‌یه، بۆمان روون بکه‌نمه‌وه؟!

(۱۴۴) هه‌روه‌ها له‌و شتر جوتیک و له‌ره‌شه وولاخیش جوتیک، (دوو‌باره پێیان) بلی: نایا خواردنی گوشتی تیره‌کانی حه‌رام کردووه یان مێیه‌کان، یان نه‌وی که‌له سکی مێیه‌کاندا هه‌یه؟! یاخود ئێوه (وا دیاره) شایه‌ت بوون و له‌وی بوون کاتیک خوا به‌ریاری به‌و جۆره‌ی بۆ دان !!! جا ئێتر کێ له‌وه سته‌مکارتره که درۆی به‌ده‌م خواوه هه‌لبه‌ستووه تا به‌بی زانستی، خه‌لکی سه‌ر لێشێواو بکات، به‌راستی خوا هه‌یله‌یه‌تی ده‌سته‌ی سته‌مکاران نادات.

(۱۴۵) (ئه‌ی محمد ﷺ) پێیان بلی: من نابینم و ده‌ستم ناکه‌وت له‌وه‌ی که وه‌حی و نیگام بۆ

تَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِئِينَ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِائَيْنِ
قُلْ أَلَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْأَبْلَاءِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذِكْرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
فِي مَا أَوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَيْرِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
فَسَقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاطِلٍ وَلَا عَادِلٍ فَإِنَّ
رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَرَسِ حَرِّمْنَا عَلَيْهِمُ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٦﴾

کراوه هه‌چ خواردنیکێ حه‌رامکراو له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که بیه‌خوات، مه‌گه‌ر خواردنی مه‌رداره‌وه بوو، یان خوتنیکێ رۆژنراو، یان گوشتی به‌راز، به‌راستی نه‌و قه‌ده‌غه کراوه هه‌ر پێسه، یاخود (مالاتیکی) که‌له سنووری شه‌رع ده‌رچوو‌بێت له‌ سه‌ر به‌رینه‌که‌یدا به‌وه‌ی که ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر به‌رابێت، جا که‌سیک نه‌گه‌ر ناچارکرا (به‌وه‌ی گرانی یان زۆر لێکردن) له‌کاتیکدا داواکارو ده‌رچوو نه‌بێت و به‌مه‌ده‌وام نه‌بێت و دوو‌باره‌ی نه‌کاته‌وه، نه‌وه به‌راستی به‌مه‌رده‌گاری تۆ لێخۆشبوو مێه‌ره‌بانه (بۆ به‌وادارانی ناچار).

(۱۴۶) له‌سه‌ر نه‌وانه‌ش که بوونه‌ته جوله‌که هه‌رچی زینده‌وه‌ری چرنوکداره حه‌راممان کردو له‌(گوشتی) ره‌شه وولاخ و له‌بزن و مه‌ریش پێوه‌که‌مان لێ حه‌رام کردن مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که به‌به‌رپراگه‌ی پشته‌یانموه بێت، یاخود نه‌وه‌ی ده‌وری ریخۆلیمانی دا‌بێت، یان نه‌وه‌ی تیکه‌لی تیسقان بوو‌بێت، نه‌و (حه‌رام کردنه‌) به‌وه‌ی لادان و سته‌میانموه، تۆلیمه‌ک بوو لێمانسه‌ندن، به‌راستی هه‌ر ئێمه راستگۆین (تا جوله‌که خۆیان بناسن و بزائن که نه‌م قورئانه فه‌رمووده‌ی خوایه و ناگاداره به‌هه‌موو شتیکیان).

(١٤٧) نهى پيغه مبر ﷺ جا نه گهر باوه پريان پى نه كرديت نهوه بلى: كه پهروه دگارتان خاوه نى ره حمت و ميسره باني فراوان و بى سنوره (نه گهر باوه بهين و له پيلان و ته له كه به دوور بن، ليتان خوش ده بيت) هيزى خه شمي خوا له ده سته سته مكاران بهرگرى ناكريت (له ده رنه نجامى بى باوه پريان).

(١٤٨) له مسودوا موشريك و هاوه لگمران ده لين: نه گهر خوا بيوستايه هاوه لمان بى پريار نه ده دا!! باوو باپيرانيشمان موشريك نه ده بوون!! هيچ شتيكيشمان له خومان حرام نه ده كرد!! (نه مانه هه مووى قسه بى تهاله و هرگيز خوى گهوه زور له كهس ناكات بى باوه هينان يان بى باوه پى) هر بهو شيوه نه توانى پيش نه مانيش درو و بوختانيان هه لده بهست، هه تا تروشى به لاي نيمه بوون و سزاي نيمه يان چيست ، پيان بلى: نيا هيچ زانيارى و زانستيه كى خوايتان له لايه، تا نيشانمان بدهن و بومان ده ربخن؟ نيوه شوينى هيچ شتيكى تر ناكهون جگه له گومان و نيوه هيچ شتيك تر ناكهون مه گهر نهوه نه بيت كه درو ده كهون.

(١٤٩) نهى پيغه مبر ﷺ پيان بلى: كهواوو

هر بى خوايه خوى به لگه تيرو تهواوه كان، جا نه گهر بيوستايه نهوه هه مووتاني به تهواوى هيدايت ده داو به ناچارى هه مووان پروادار ده بوون (به لام ريزى ليگرتوون و سرپشكى كردوون).

(١٥٠) پيان بلى: نادهى نهو شايه تانتهان بهين كه شايه تى ده دن به راستى خوا نه شتانهى حرام كردووه، خو نه گهر ويستيان شايه تى بدهن، نهوه تو له گهل نهواندا مهبه و شوينى ناره زوى نهوانه مه كهوه كه باوه پريان به نايهت و فرمانه كاني نيمه نه كردووه و شوينى ناره زوى نهوانه مه كهوه كه باوه بهر زوى دوايى ناهين و نهوانه ش كه هاوتا بى پهروه دگاريان داده نين.

(١٥١) (نهى محمد ﷺ) پيان بلى: (خه لكينه) وهرن با نهو شتانه تان بى بخوئنه نهوه كه پهروه دگارتان جهرامى كردووه له سمرتان، (به كه ميان نهويه) كه هيچ شتيك نه كهون به مشريك و هاوه ل بوى، (دوه ميان نهويه) كه چاك ره فتار بن له گهل دايك و باوكتاندا، (سيه ميان) مندلانى خوتان له بهر برسيى و نه دارى مه كوژن، چونكه نيمه (به كتان ناخهين) رزق و روزى نيوه ش و نهوانيش ده دين، (چاره ميان) نزيكى گوناوه تاوانه كان مه كهون، چ نهوى كه ناشكراو بووه و چ نهوى كه شاراوه و په نهانه بووه، (بينجه ميان) هيچ كه شيش مه كوژن كه خوا جهرامى كردووه مه گهر به حق نه بيت، نهوى كه خوئنه نهوه بۆتان خوا فرمانى پيكر دوون بى نهوى زير و هوشمهند بن.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ نَعَالُوا أُنَافِلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْكُمْ إِنَّهُ يَكُونُ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾

(۱۴۲) (شهه میان) نزیک مال و سامانی هه تیو مه کمون مه گهر به چاکی و له قازانجی نه بیته، هه تا نهو کاتهی گموره ده بیته و به تهماوی پی ده گات، (حهوته میان) کیشان و پیوان به پیک و پیکی به کار بهینن به داد گهری نه نجامی بدهن و (قیلی تیدا مه کن)، جا نیمه داخوازی له کس ناکهین مه گهر به گۆرهی توانای خۆی نه بیته (هه شته میان) کاتیکیش قسه گوشتارتان کرد نهوه دادوهر بن و (لایهنی ناحق مه گرن) نه گهر خزمی نزیکیش بیت، (تهه میان) وه فابکن بهو پهیمانهی که ده بیهستن له گهل خوادا و بهو به لینهی که به پهروهردگاری ده دهن، نهو شتانهش پهروهردگارتان فرمانی پیداون، بۆ نهوی یاداوهری وهر بگرن.

(۱۴۳) بیگومان نه مهی (که باسکرا) ریبازی منه که راسته ده ئیوهش شوینی بکهون (ده ههم) شوینی ریچهکه کانی تر مه کمون چونکه جیاتان ده کاتهوه له ریبازی خوا، نهوهش پهروهردگارتان فرمانی پی کردوون، بۆ نهوی خواناس و پارێزکار بن.

(۱۴۴) (دوای نهو - ۱۰ - نامۆزگاریه، یادتان ده هینمهوه): پاشان کتیبی تهوراتمان به موسا به خشی بۆ نهوی نازو نیعمهتی تهماو پرێژین بهسهر نهو کهسهدا که به چاکی پیادهی ده کات و

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٤٢﴾
وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٤٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٤٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٤٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٤٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ يُبَيِّنُ لَكُمْ رُبُّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٤٧﴾

جیاکهروه و روون کهروهی هه موو شتیکی بیت و رینمووی و میهره بانیش بیت، بۆ نهوی نهوانه باوهری دامهزراو بهینن به گهیشته نهوهیان به پهروهردگاریان (بۆ لیپرسینهوه و پاداشتی کارو کردهویان).

(۱۴۵) نهو قورئانهش کتیبیکی پیروژه دامانبهزاند (بۆ سهرحهم خه لکی، له هه موو کات و شوینی کدا) ده ئیوهش شوینی بکهون و خۆتان له یاخی بوون دوور بگرن، بۆ نهوی ره حمتان پیبکرت...

(۱۴۶) نهک بلین: به راستی کتیبی ناسمانی ههر بۆ دوو دهستهی (گاوارو جوو) پیش نیمه دابهزێنراوه، له کاتیکدا بیگومان نیمه له خویندنهوه و لیکوئینهوهی کتیه کانیان بی ناگاین و نه خویندنهوارین...

(۱۴۷) یان نهک بلین: نه گهر به راستی نهو کتیه بۆ نیمه دابهزێنرایه نهوه نیمه لهوان چاکتر پهیره ویمان ده کرد، جا بیگومان خۆ نهوته ئیوهش به لگهی ناشکراو (قورئانی رهواتان) له لایهن پهروهردگارتانهوه بۆ هاتووه هاوپی له گهل هیدایهت و رهحمهت و رینموویدا (کهچی باوهری پی ناهین!!)، جا کی لهوه ستهمکارتره که برپای به نایهت و فرمانه کانی خوا نه هیناوه و به قیل و پیلان رووی خه لکیان لی وهرده گیریت، له نایندهیهکی نزیکدا تۆله لهوانه ده سینین که رووی خۆیان و خه لکیش وهرده گیرن له نایهته کانی نیمه و بهسزای توندو پر نیش و نازار گرفتاریان ده کهین، بههۆی نهوی رووی خۆیان و خه لکیان وهرده چهرخاند له نایینی خوا.

(١٥٨) نایا نهوانه چاوه رتی هیچ شتیك ده كمن جگه لهوێ كه فریشتهی گیان كیشانیان بۆ بیت؟ یان پهروهردگارت خۆی یه كسهر بیت بۆ چهند و چوون؟ یان هه ندیك له نیشانه كانی پهروهردگارت ده ركهوێت (كه به لگهیه له سهر به ریا بوونی قیامت)؟ له رۆژی هاتنی هه ندیك له نیشانه كانی پهروهردگارت (وهكو هه لهاتنی رۆژ له خۆشناو...)، نهو كسهی نهو رۆژه نیمان و باوه ر ده هیئت، نهو نیمان و باوه رهی سوودی بۆی ناییت نه گهر پیشتەر نیمانی نه هیئانی، یان كردهوێ چاكی هاویری له گهمل نیمانه كیدا نه نجام نه داویت، پێیان بلی: چاوه رتی بكه (بزانین خوا چیتان به سهر ده هیئت) نیمهش چاوه روانین.

(١٥٩) به راستی نهوانه ی ئاینه كه یان بهش بهش كردو بوونه دهسته دهسته و پارچه پارچه (بروایان به هه ندیكی قورنان ههیه و هه ندیكی تری پشت گۆی ده خن)، نهو له هیچ شتیكا تۆ لهوان نیت، به لكو تۆ لهوان به ریت، به راستی نهوانه كاروباریان بۆ لای خوایه و تۆله ی لادانیان لیده سیئیت نهو، لهوهدوا هه والی هه موو نهو كارو كرده وانیه یان پی ده دات كه نه نجامی ده دن.

(١٦٠) نهوێ بهیهك خیرو چاكه وهاتیبت نهو ده چهنده نی چاكه كه پاداشتی بۆ ههیه، نهوش به گوناوه هه لهیه كه وهاتیبت، نهو پاداشت نادریت نهو جگه به نه ندازه ی تاوانه كهی نه بیت و نهوانه سته میان لێناكریت.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَتُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انْظُرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْلَها وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَهْلِي وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

(١٦١) (نه ی محمد ﷺ پێیان) بلی: به راستی من پهروهردگارم هیدایهت و رێنمووی کردووم بۆ رێگه و رێبازی راست و دروست، ناییتك كه راگری ژبانی خه لکه، نهویش نایینی ئیبراهیمه كه دووره له هه موو لادان و ناپێکیه كه وه و نهو هه رگیز له ریزی موشریک و هاوه لگه راندا نه بووه.

(١٦٢) (نه ی پیغه مبه ر ﷺ، نه ی نیماندار) بلی: به راستی نوێژو حه ج و دروشمه كانی و (سه رجه م چاكه و به ندایه تیم) هه روه ها ژبان و مردنم تایبه ته بۆ خوی پهروهردگاری جیهانیانه وه.

(١٦٣) نهو زاته هیچ هاوه ل و هاوه بش و شه ریکیکي نیه و من به وه فه رمانم پێدراوه و من یه كه م كهی موسو لمانانم. (١٦٤) هه روه ها بلی: نایا ره وایه من جگه له خوا بگه رێم پهروهردگاریکی تر بکه مه پهروهردگاری خۆم له کاتیكا كه نهو زاته خاوه ن و پهروهردگاری هه موو شتیكه؟ هیچ كه سیك هیچ گوناهیك ناکات له سهر خۆی نه كهوێت، هیچ كه سیك باری گرانی تاوانی كه سی تر هه لئا گریت، لهوهدوا گه رانه وه تان هه ر بۆ لای پهروهردگارتانه، نینجا هه والی هه موو نهو شتانه تان پی ده دات كه جیاوازی و کیشه تان تیدا ههیه.

(١٦٥) خوا هه ر نهو زاتهیه، كه نیوه ی کردووه به جێنشینی (گه لانی رابووردوو) له م زه ویه دا، چهنده ها پله وایه ی هه ندیكتانی به سهر هه ندیکی تر تاندا به رز کردۆته وه (له رووی زانستی یان سامان یان هیژ ... هتد)، بۆ نهوێ تا قیتان بکاته وه بهوێ كه پێی به خشیوون، دلنیش به كه پهروهردگاری تۆ له تۆله سه ندنه وه دا خێرایه (لهوانه ی كه له تاقی کردنه وه كه دا ده رناچن) پێگومان نهو زاته لیخۆش بووه و میهره بانیشه (بۆ سه رفرازان).

سوره‌تی (الأعراف)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سهرنجی سهره‌تای سووره‌تی (البقرة) بده.
 (۲) (ئهم قورئانه) کتیبیکه و بۆت هاتوه‌ته خواره‌وه، که‌وابوو با سه‌غله‌تی له دل و ده‌رووتدا نه‌بییت (له‌گه‌یاندنیدا) بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی پێی بێدار بکه‌یته‌وه، هه‌روه‌ها یاده‌وه‌ریشه بۆ ئیمانداران.

(۳) (خه‌لکینه) شوینی ئه‌و (به‌رنامه‌یه) بکه‌مون که له‌لایهن پهره‌ردگارتانه‌وه بۆتان هێنراوه‌ته خواره‌وه، جگه له‌و زاته شوینی هه‌یج پشتیوان و خۆشه‌ویستیکی تر مه‌که‌مون، که‌م یاداوه‌ری و په‌ند وهرده‌گرن و بیرده‌که‌نه‌وه!

(۴) چه‌نده‌ها شارو دێهاتمان وێران و کاول کرد له‌کاتی‌که‌دا له‌ شه‌ودا خه‌وتبوون، یان له‌کاتی ئیسراحه‌تی ئیسه‌ره‌ویدا بوون کتوپر سزاو تۆله‌ی ئیمه‌ یه‌خه‌ی پێگرتن.

(۵) ئه‌و کاته که سزای ئیمه‌ یه‌خه‌ی پێگرتن ئینجا قسه‌و گوفتار و دۆعا و نزایان هه‌یج نه‌بوو ته‌نها ئه‌وه نه‌بییت ده‌یانوت: به‌راستی ئیمه‌ سته‌مکار بووین، به‌راستی ئیمه‌ یاخی بوین.

(۶) ئینجا سوێند بێت به‌ خوا بێگومان ئیمه‌ پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پێغه‌مبه‌رانیان بۆ ره‌وانه‌ کراوه، سوێند بێت به‌ خوا له‌ پێغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه (ده‌رباره‌ی هه‌لوێستی ئه‌و خه‌لکه به‌رامبه‌ریان).

(۷) ئینجا سوێند بێت به‌ خوا به‌راستی هه‌موو به‌سه‌رهاته‌کان له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانیاری و ناگاداری ته‌واو ده‌خه‌ینه روو و ده‌یڵینه‌وه بۆیان، ئیمه‌ بێ ناگا نه‌بووین له‌ هه‌لس و که‌وتیان.

(۸) ته‌رازوو پێوه‌ری راست و دروست له‌و رۆژه‌دا، ئینجا ئه‌وه‌ی تایی ته‌رازووی (خێر و چاکه‌کانی) سه‌نگین بێت، ئه‌وه ئیتر ئه‌و جوژه که‌سانه سه‌رکه‌وتوو سه‌رفرازن.

(۹) (به‌لام) ئه‌وه‌ی تایی ته‌رازووی (خێرو چاکه‌کانی سوک بێت) ئه‌و جوژه که‌سانه ئه‌وانه‌ن که خۆیان دۆران و خۆیان له‌ده‌ستدا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که بریایان به‌به‌لگه و نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ نیه و سته‌م ده‌که‌ن.

(۱۰) سوێند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ ئیوه‌مان نیشته‌جێ کرد له‌م زه‌ویه‌دا و ده‌سه‌لاتمان پێبه‌خشین و جوژه‌ها هۆکاری ژیا‌نمان تیایدا بۆ سازاندوون (له‌ خواردن و خواردنه‌وه و هۆکانی گواسته‌وه‌و پۆشاک و ناوما‌ل و ئاو و هه‌واو ... هتد، که‌چی له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو ناز و نیعه‌ته‌ بێ‌شوماره) سوپاسی که‌می نیعه‌ته‌که‌ن ده‌که‌ن یان که‌متان سوپاسگوزارن.

(۱۱) سوێند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ (باوه‌ گه‌وره‌ی) ئیوه‌مان دروست کردو نه‌خش و نیگاری رواله‌ت و روخساری ئیوه‌مان کێشا، پاشان وت‌مان به‌ فریشته‌کان: ئاده‌ی سوژده به‌رن بۆ ئاده‌م (سوژده‌ی رێزو به‌فرمانی خوا) جا هه‌موو فریشته‌کان سوژده‌یان برد جگه له‌ ئیبلیس (که‌ فرمانی خوای شکاندو) له‌ سوژده‌به‌ران نه‌بوو.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَصَّ ۝ كَتَبُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 لِنُذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ أَتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم
 مِن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝
 وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ
 ۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
 الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعَاقِبَتِهِمْ ۝ وَلَئِن لَّمْ يَظْهَرْ
 بِالْمُفْلِحِينَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشًا ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
 وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ۝

(۱۲) خوا فرمووی: باشه، چی بهرگری کردیت نهی نیبلیس که سوژده نه بهیت کاتییک فرمانم پیدایت؟ شهیتان وتی: من لهو چاکترم، (چونکه) تو منت له ناگر دروست کردوه و نموت له قوڤ دروست کردوه.

(۱۳) خوا فرمووی: دهی کهواته دابهزه و له بههشت یان له ناساندا یان له پلسو پایهی بهنایهتی، چونکه تو بۆت نیه لهوتدا فیز بکهیت و خۆت به گهوره دابنیت، جا تا زووه ده رچۆ، چونکه بهراستی تو له ریسواو بچوک و بی نرخه کانیت.

(۱۴) شهیتان وتی: داواکارم که مؤلتهم بهدیت تا نمو رۆژهی که هه موو نهوی شادهم زیندوو ده کرینهوه.

(۱۵) خوا فرمووی: بهراستی تو له مؤلته دراوانیت.

(۱۶) شهیتان وتی: بههوی نهوی که تو منت گومراو سهرگردان کرد، نمو سویند بیت منیش له رینگه راسته کهتدا بۆیان داده نیشم (لایان بدهم)..

(۱۷) پاشان سویند به خوا له بهرده میانموه، له پشتیانموه، له لای راستیانموه، له لای چهپیانموه، بۆیان دیم و (دنیا یان لاخۆشهویست ده کهم و گومانیاں ده ربارهی قیامت لادروست ده کهم) و ده ست ناکهوت زۆربه یان سوپاسگوزار بن.

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدًا أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتِي لِأَقْدَنَ لِمَمَّ صِرْطُكَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَنْتَهُمُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لَّنْ يَبْعَثَ مِنْهُمْ لَأَمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكُمُ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَعَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءٍ نَّيْمَاهُ وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ﴿٢١﴾ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

(۱۸) خوا فرمووی: له بههشت ده رچۆره ده رهوه به سهر شۆڤی و ریسوایی و ده رکاروی، سویند به خوا نمو که سهی شونت کهوت لهوان، نمو بیگومان دۆزه خ پر ده کهم له نیوه هه موو.

(۱۹) (تۆش) نهی شادهم، خۆت و هاوسه کهت له بههشتدا نیشته جی بن، جا له هه کوی ناره زووتان لی سوو (خواردنه و میوهیه) بخۆن، (بهلام) نزیکه نه ده خته مه کهون (ده ختیکی تایبهتی بهردار بوو، بۆ تاقی کردنه و یان خوی گهوره به یاریدا که هه نزیکه نه کهون، چ جای له بهرو بوومی بخۆن) نمو کاته ده چنه ریزی سته مکارانهوه.

(۲۰) شهیتان (نمو سنووهی بۆ نادهم و حهوا به فرسه ت زانی) و نینجا کهوته فریدانی وه سهو سهو خه تهره و خه یال بۆ ناو دل و دهروونیان تا نمو عهیب و عاره یان ده ربخات که شاراهو بوو لییان (دوایی خۆی ناشکرا کرد) او پیتی وتن: پهروه ردگارتان نه ده ختهی لی قه دهغه نه کردوون ته نهها له بهر نهویه نمو کو بینه فریشته، یا خود بۆ نهویه نمو کو له نه مران بن!!

(۲۱) (نهمسا شهیتان زانی ده ترسن و دوودلن) سویندی بۆ خواردن که من بهراستی له نامۆزگارانه بۆ نیوه و دلسۆز تانم!!

(۲۲) نیهتر شهیتان به قیل و پیلان فریوی دان (به ره وه لای ده خته کهی بردن) جا کاتییک تامی بهرو بوومی ده خته که یان چهشت، هه رچی عهیب و عاریان ههیه کهوته ده رهوه، (ناچار به پهله) ده ستیاندا به گه لای ده خته کانی بههشت عهیب و عاری خۆیان پی دانه پۆشی و پهروه ردگاریان بانگی کردن و فرمووی: نایا من قه دهغه نمو ده ختهم لینه کردن و پیم نهوتن، که بهراستی شهیتان بۆ نیوه دوژمنیکی ناشکرایه!!

قَالَ رَبِّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَإِنْ لَرَفْعِنا وَتَرْحَمَنا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهبطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيها تَحْيَوْنَ وَفِيها
تَمُوتُونَ وَفِيها تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيْءَ آدَمَ قَدْ أَزَلْنا عَلَيْهِ كُرْئِيا سَما
يُوزِي سَوَاءَ تَكْفُمُ وَرِشا وَيَأْسُ الْقَوَى ذَٰلِكَ خَبْرُ ذَٰلِكَ مِنْ
أَيَّدِ اللَّهُ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْنِيَنَّكُمْ
الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُما لِبَاسَهُما
لِيُرِيَهُما سَوَاءَ تَهْمَا إِنَّهُ مُبْرِنُكُمْ هُوَ وَفِيْلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرْوَاهُمْ
إِنَّا جَعَلْنا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَّاهُ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذا فَعَلُوا
فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنا عَلَيْها آباءَنا وَآلَهُنا وَآمَرُنا بِها قُلْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ ما لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَأَدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَما بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلالةُ إِنَّهُمْ يَخْذَعُونَ الشَّيْطَانَ
أَوْلِيَّاهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

(٢٣) (ئەوسا نێتر هەردووکیان هەستیان بەهەڵی خۆیان کردو) وتیان: پەرورەدگارا ئێمە ستەمان لە خۆمان کرد، خۆ ئەگەر لێمان خۆش نەبێت و بەزەبێت پێماندا نەیتەوه، ئەوه بەراستی ئێمە سوێند بە خوا لە خەسارەتەمەند و زەرەرمەندانین.

(٢٤) خوای گەورە فەرمووی: نێتر داوەزن هەندیکتان دوژمنی هەندیکتان (شەیتان و دارو دەستە دوژمنی ئێوەن و ئەوهی نادەمیش بەهۆی پیلانی شەیتانەوه دوژمنایەتی یەکتەر دەکەن)، بۆتان هەبە لە زەویدا نیشەجی بوون و هۆی رابواردن و ژیان تا ماوەیەک.

(٢٥) خوا فەرمووی (پێیان): هەر لە زەویدا دەژین و لەوێش دەمرن و (تێکەڵ بەخاکی دەبن) لەکاتی دیاری کراویشدا) هەر لە ناخەوه دەهێنرێنە دەرەوه (بۆ لێپرسینەوه).

(٢٦) ئەو ئەوهی نادەم، ئێمە بەراستی پۆشاکی لەبارمان بۆ فەراهم هێناون، عەورەت و ئەوهی پێتان ناخۆشە دەریکەوتی دای ئەپۆشیت، هەروەها جل و بەرگی جوانیش کە خۆتانی پێ پرازینەوه (بەلام بیرتان نەچیت) کە پۆشاکی تەقواو خواناسی چاکتر و خێدارتر و بەفەرپترە، ئەو پۆشاکە (ماددی و مەعنەویانە) لە نیشانە و بەلگەکانی خوای گەورەن بۆ ئەوهی یەداوەری وەرگیرن (یادی بەهەشت بکەن).

(٢٧) ئەو ئەوهی نادەم: شەیتان، ئێوەش لە

خۆشە نەبات، هەروەک باوک و دایکتانی لە خۆشە بردو لە بەهەشتدا بە دەرکردنی دان، لەکاتیکی دەستی کرد بەدامالینی پۆشاکەکانیان تا عەورەتیان پیشانی یەکتەریات، بێگومان شەیتان و دارو دەستە ئێوە دەیبینن، لە شوێنیکدا (دنیا) ئێوە ئەوان نابینن، جا دلێابن کە ئێمە شەیتانەکانمان کردووە بە یارو یاوەری ئەوانە یارو ناھێنن.

(٢٨) کاتیکی (بێ باوەران) تاوان و گوناھێک نەجام بەدەن دەلێن: باوو باپیرانی شەیمان دیوە ئەم کارەیان کردووە خوای گەورە خۆی فەرمانی پێداوین بیکەین!! پێیان بڵی: (نەخێر وانی) چونکە بەراستی خوا فەرمان بە گوناھو تاوان و کاری نابەجێ نادات، چۆن (جەسارەت دەکەن) و شتیکی هەڵدەبەستن بۆ خوا کە نازانن و توبەتی یان نا.

(٢٩) (ئەو محەممەد ﷺ) بڵی: پەرورەدگارم فەرمانی بە دادپەرورەری داوه، لەکاتی هەریەرستن و نوێژیکدا، لە هەموو مەزگەوتیکدا، رووی دل و روخسارتان بەراستی لە پەرورەدگارتان بکەن و بیەرستن و لێی بپارتنەوه، لەکاتیکی دینداری بیکەردو دڵسۆزانە هەر بۆ ئەو زاتە، چونکە هەر چۆن دروستی کردوون لە سەرەتاوه، لە نایندەشدا هەر بۆ لای ئەو دەگەڕێنەوه...

(٣٠) (جا ئەو کاتە دەبنە دوو دەستە) دەستەیک هیدایەت و رێنمووی وەرگرتووه، دەستەیکیش بپاری گومرایی و سەر لێشیواوی بەسەردا چەسپاوه، چونکە بەراستی ئەوانە بێجگە لە خوا شەیتانەکانیشیان کردە پشتیوان و خۆشەویستی خۆیان، واش دەزانن کە رێگەی راست و دروستیان گرتۆتەبەر.

(۳۱) نې نهوې ناده م، خوتان پراژننه مو به پوښاک لېمر کردن، له کاتي هه موو نوژو چونه ناو مزگموتیکدا، بخون و بخونه (له نازو نېعه ته کان) به لام زیاده رېوې مه کمن، چونکه بېراستی خوا له سنور دهرچوان و زیاده رېوې خوش ناوېت.

(۳۲) (نې پیغه مېرمن پېيان) بلې: نهوې کیه پوښاک و زینت و جوانیه خاویه کانی له بنده کانی حرام کرده که له بنه رېدا خوی بوی به دیه یان؟ هره ها نهوې کیه رزق و روزه چاک و پاکه کانی حرام کرده؟! بهو خه لکه بلې: هه موو نهو شتانه بوی نېماندارانه له ژانی دنیاو له کاتیکدا پالتمن له رژی قیامه تدا، نا بهو شپوه به نایهت و فرمانه کان روون ده کیننه مو بوی کسانیک که بزنان و هوشیار بن.

(۳۳) پېيان بلې: بېراستی پېرو دگارم هرچی گوناو خراپیه حرامی کرده و چ نهوانی ناشکران، چ نهوانی پنهان، هره ها هه موو گوناو داخواری و ده سترژی به ناحقی حرام کرده، شتیک بکمن بشمیریک و هاوېل بوی خوا که هیچ ده سلائی پنه داوه، هره ها حرامی کرده له خوتانه مو به ناوی خواوه،

يٰۤاٰدَمُ خُذْ زَيْنَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلْ وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يٰۤاٰدَمُ إِنَّا يُنْثِقُكَ رَسُولٌ مِنْكُمْ يُمْضُونَ عَلَيْكَ إِبْرَاقًا فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكُذْبِ حَقٌّ إِذَا جَاءَهُمْ مِنْ رَسُولِنَا يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَإِنَّا لَمَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا أَصْلَوْا عَنَّا وَشْهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

دور له هه موو زانیاړی و زانستیک شت بلین.

(۳۴) بوی هه موو نهوېه ک ته مېنیکې سنوردار هیه، (له کاتي دیاریکراودا کوتایی به دهوړی ده هیتریت)، جا کاتیک کوتایی ته مېنیا هات، نهو نه تاوېک دوا ده کون نه تاوېکیش پیش ده کون.

(۳۵) نې نهوې ناده م، نه گېر پیغه مېرانتان له خوتان بوی هات که نایهت و فرمانه کانی مېان بېسردا ده خویننه مو، جا نهو که سې به ته قواو له خوا ترس بیت نهو ترسیان له سر نیه و دلگران و غه مبار نابین.

(۳۶) (به لام) نهوانه ش پروایان به نایهت و فرمانه کانی نیمه نه بووه، لووت بېرز بوون بېرامېریان نا نهوانه نیشته جیې ناو ناگری دوزه خن و به هه میسه یی تیایان.

(۳۷) جا کي لهو سته مکارتره که به ده م خواوه درې هه لده به ستیت، یان پروای به نایه ته کانی نه هیناوه، نا نهوانه نهوې که بویان بېرېار دراوه له دنیاو ده ستیان ده کموت، هتا نهو کاتې فرشته نیردراوه کانمان بویان دین گیانیان ده کیشن، نهوسا پېیان ده لېن: کوان نهوانه ی جگه له خوا هانا و هاوارتان بوی ده بېردن و ده تانېرستن؟! (بېسر سامیهو) ده لېن: (نازانین) لېمان وون بوون، (نهوسا به ناچار یی) شایه تی له خویان ده ده ن که بېراستی نهوان همر بې باوه رې بوون.

(۳۸) (ئەموسا خوا فەرمایند) و فەرمووی: دە
 بچە ریزی ئەم کۆمەڵانەوه که پیش ئیوه هەبوان
 (لەگومراکان) لە دەستە پەری و نەه‌میزادەکان
 لەناو دۆزەخدا، هەر کاتیەک هەر کۆمەڵ و
 دەستەیک دەچە ناوی نەفرین دەکەن لە هاونایین
 و هاو بیرانیان، هەتا ئەم کاتە هەموویان کۆ
 دەکرێنەوه و بەسەرێکدا دەدرێن لە ناویدا،
 شوێنکۆتەکان روو بەگەورەکانیان دەلێن:
 پەروەردگارا نا ئەوانە ئیمەیان گومراکرد، دە
 تۆش لەناو دۆزەخدا سزای دوو بەرامبەریان
 بدە!! (خوای گەورەش فەرمووی): بۆ هەموو
 لایەک (سزاو تۆلە) دوو بەرامبەر بەلام ئیوه
 پێی نازانن.

(۳۹) (پاشان) دەستە پێشوەکان بە دوایینەکان
 دەلێن: وەنەبێت ئیوه هیچ ریزو فەزلیکتان
 هەبێت بەسەر ئیمەدا، دە ئیوهش بچێژن سزاو
 نازار بەهۆی ئەم کارو کردەوه نالەبارانەوه که
 نەنجامتان دەدا.

(۴۰) بێگومان ئەوانە پڕوایان بە نایەت و
 فەرمانەکانی ئیمە نەهێناوه و خۆیان لە ناستیدا
 بەگەورە داناه، ئەوانە دەروازەکانی ناسمانیان بۆ
 ناکرێتەوه و ناچە بەهەشتەوه هەتا و شتر نەچێت

بەناو کونی دەرزیدا، نا بەو شێوە ئیمە پاداشتی تاوانباران دەدەینەوه و تۆلەیان لێدەستێن.

(۴۱) ئەوانە (لەناو دۆزەخدا) رایەخی ناگرتیان هەیه، لە سەرووشیانەوه (سەقف و بەتانی و لێفە) ناگرتن
 داپۆشەریانە، (سەروو خواریان ناگرە) بێگومان هەر بەو شێوە پاداشتی سەمکاران دەدەینەوه و تۆلەیان لێ دەستێن.

(۴۲) (لەلایەکی ترەوه) ئەوانە که باوەریان هێناوه کارو کردەوه چاکەکانیان نەنجامداوه (بەسەرچێک) ئیمە لە
 توانای هەرکەس زیاتر داخوای ناگەین، ئەوانە خاوەن و نیشتەجێی بەهەشتن و ژانیان بەردەوام و هەمیشەییە تیایدا.

(۴۳) (هەر لە دەروازە بەهەشتدا) هەرچی بوغزو کینەیک لە دل و دەروون و سینەیاندا بوو ئیمە داسان پنی (تا بە
 سینەییکی ساف و دل و دەروونیکی بێگەردەوه بچە ناو بەهەشتەوه) کهچەندەها رووبار بەژێر درەختەکانیداو بە بەردەم
 کۆشکەکانیدا رهوان و جاری دەبێت، (ئەموسا ئیتر هەمووان بەیەک دەنگ و یەک ئاواز) دەلێن: سوپاس و ستایش بۆ
 ئەم خواوەی که هیدایەت و رێنمووی کردین بۆ ئەم جێگە رێگە خۆشە، ئەگەر ئەم خواوە هیدایەت و رێنمووی
 نەکردینایە هەرگیز رێگای هیدایەتەمان نەهەزانی و ئەم پاداشتمانی وەرەندەگرت، سوێند بەخوا بەراستی پێغه‌مبەرائی
 پەروەردگارمان بە حق و راستیەوه هاتن، ئەموسا بانگیان لێکرا: ئەوه ئەم بەهەشتیە که پێشان دراوه بەهۆی ئەم کارو
 کردەوانە که نەنجامتان دەدا.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُ نَوَافِلِهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ
 فَجَرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهَذَا
 وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ
 وَتُودُوا أَنْ تُلْغَمُ الْأُتْمَةُ أَوْ تُسْمَوُهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

(٤٤) ((پاشان) نيشته جييانى بهه‌شت بانگى نيشته جيكانى دۆزه خيان كرد: بهراستى نمو به‌ئىنى كه په‌روه‌ردگارمان پيى دابووين ده‌ستمانكوت و پيى به‌خشين، ئايا ئيره‌ش نمو به‌ئىنى كه په‌روه‌ردگارتان دابووى بهراستى ده‌ستانكوت؟! (له وه لامدا به‌دل شكاو و غم و په‌زاره‌يه‌كى زۆره‌وه) وتيان: به‌لى.. نمو سا جارچيه‌ك جاريدا له نيوانياندا و هاواري كرد: نه‌فره‌تى خوا له سته‌مكاران بيت...

(٤٥) نموانى كه به نهمه برى به‌ره‌لستى ريبازى خوا ده‌كمن و كۆسپ و ته‌گمه ده‌خه‌نه ريگه‌ى و ريبازى خوايان به خوار و خيچى ده‌ويت، له كاتيكدا هه‌ميشه نموان بى بپوان به زيندو بوونه‌وه و لى‌پرسينه‌وه.

(٤٦) له‌نيوان بهه‌شتى و دۆزه‌خيه‌كاندا ديارو په‌رده‌يه‌ك هه‌يه، به‌سمر شوينه به‌رزه‌كانيشموه كسانىكى مه‌رد هه‌ن هه‌ردوولا به‌چاكى ده‌ناسن به‌هوى ناو‌نیشانه‌كانيانموه (كاتيك روو ده‌كه‌نه بهه‌شت) بانگ ده‌كمن له نيشته‌جيكانى و ده‌لّين: سلاوتان لى بيت (خوشى له خوتان)، نموانه هيشتا نه‌چوونه‌ته ناوى به‌لام به‌هيوان و نوميديان هه‌يه.

(٤٧) كاتيكيش روويان به‌ره‌و رووى دۆزه‌خيان

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذْ نُودُوا مِنْ بَيْنِهِمْ أَلْعَنَ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَعَلَّكُمْ تَدْخُلُونَهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا اجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

وه‌ده‌چهره‌خينريت ده‌لّين: په‌روه‌ردگارا مه‌مانگيره له‌گه‌ل ده‌سته‌ى سته‌مكاراندا.

(٤٨) نموانى كه له‌سمر شوينه به‌رزه‌كانن بانگى كسانىكه ده‌كمن (له دۆزه‌خيان) كه به‌روالته و سيماياندا ده‌يانناسن و پييان ده‌لّين: (خو نيس‌تا لاتان روونه) كه دارو ده‌ستمو هيزو توانا و مال و سامانتان فرياتان نه‌كه‌وت؟! هه‌روه‌ها فيز و لووت به‌رزى و خو فش كردنموه‌تان به‌هاناتانموه نه‌هات!!

(٤٩) ئايا نموانه نمو كه‌سانه‌ن كه‌كاتى خوى سوينداتان ده‌خوارد ره‌حه‌متى خوا نايانگريتموه! (نموه‌ته خوا پييان ده‌فه‌رمويت): ده‌بچه بهه‌شته‌موه، نه ترس و بيمتان له‌سمره نه‌غم و په‌زاره‌ش ده‌خون.

(٥٠) (دۆزه‌خيان به‌ده‌م نا‌هو نا‌له‌و غم و په‌زاره‌وه) هاواريان له بهه‌شتيان كردو لّيان پارانه‌موه وتيان: نه‌ختيك ناومان به‌سمردا برپژن، يان به‌شمان به‌ده‌ن له‌مو رزق و روژيانى كه خوا پيى به‌خشيون (بهه‌شته‌كان له وه لامياندا) وتيان: بهراستى خوا خواردن و خواردنموه‌ى بهه‌شتى له‌سمر بى باوه‌پان حه‌رام كردووه...

(٥١) نموانى كه‌كاتى خوى نايه‌كه‌يان به‌گه‌مه‌و گالته گرتبوو، ژيانى دنيا غه‌پاو سه‌رگه‌ردانى كردبوون و خه‌له‌تاندى، جا ئيمه نه‌مپو نموانه فه‌راموش ده‌كه‌ين، هه‌روه‌كو نموان نه‌م روژه‌يان فه‌راموش كرد و له‌بهر خويان به‌رديووه، هه‌روه‌ها به‌هوى نموه‌شموه كه دژى نايه‌ته‌كانى ئيمه ده‌وه‌ستان و ئينكارى و به‌به‌ره‌كانيان ده‌كرد.

(۵۲) سویند بیت به‌خوا به‌راستی نیمه کتیییکمان بۆ هینان هه‌موو شتییکمان له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانستی و زانیاری تیدا پروون کردۆتموه، هیدایه‌ت و په‌حمه‌ت و پێنموویشه بۆ نمو که‌سانه‌ی که باوه‌ری پێده‌هێنن.

(۵۳) نایا (بۆ باوه‌ران) چاوه‌پێی چی ده‌که‌ن جگه له پێشهاتن و روودانی هه‌ره‌شه قورنانه‌کان نه‌بیت؟ جا نمو روژی که (به‌لێن و هه‌ره‌شه‌کان) دیته دی، نه‌وانه‌ی پێشتر فها‌مو‌شیان کردبوو ده‌لێن: به‌راستی پێغه‌مبه‌رانی په‌روه‌ردگاران حه‌قیقه‌ت و راسته‌قییه‌یان هینابوو (که‌چی نیمه پروامان پێنه‌کردن و به‌که‌ساسیه‌وه ده‌لێن): نایا نمو که‌سیک نه‌هه‌ر تکامان بۆ بکات؟ (به‌لکو خوا به‌مانه‌خشیته‌)، یاخود بگه‌ڕێینه‌وه بۆ دنیاو کارو کرده‌وه‌ی چاک بکه‌مین نه‌ک نه‌وه‌ی که نه‌وسا ده‌مانکرد، به‌راستی نه‌وانه‌ خۆیان دۆران‌دو هه‌رچیان هه‌لبه‌ستبوو و باوه‌ریان پێی هه‌بوو، لییان وون بوو.

(۵۴) بێگومان په‌روه‌ردگارتان (الله) یه‌ که دروستکاری ناسانه‌کان و زه‌ویه له ماوه‌ی شەش روژدا (مه‌گه‌ر هه‌ر خۆشی بزانیته نمو روژانه ماوه‌یان چهنده‌)، پاشان له‌سه‌ر عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌ی وه‌ستا (ئه‌له‌یه‌ته چۆنه‌تی وه‌ستان و ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌یه‌تی و گه‌لی شتی له‌و باب‌ه‌تانه له‌را‌ده‌ی بۆچوونی نیمه به‌ده‌ره‌، ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته‌یان له پێشه‌وا مالیک و نه‌حمه‌د پرسیه‌وه،

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ فَسَوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرْدُقْ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ لَهُ الْخَلْقَ وَالْأَمْرَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا نُّفَا لَا سَقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

له وه‌لامدا وتوویانه: وه‌ستانه‌که حه‌قیقه‌تی هه‌یه، چۆنه‌یه‌که‌ی شارویه، پرسیارکردن ده‌رباره‌ی بیدعه‌یه، باوه‌ر بوون پێی واجیه) به‌شهو، روژ داد‌ه‌پۆشیت؛ له‌کاتی‌که‌دا به‌شینه‌یی عه‌وداله‌ به‌داویدا، خۆرو مانگ و نه‌ستیه‌کان (هه‌ر هه‌موویان) به‌ فه‌رمانی خوا که‌وتونه‌ته‌ گه‌رو له‌ فه‌رمانی ده‌رناچن، ناگادار بن و بزانه‌ن و تیفکره‌ن که: هه‌رچی دروستکردن و بریار‌دانه هه‌ر بۆ نه‌وه، (که‌واته‌ ده‌با هه‌مووان فه‌رمان‌به‌رداری نمو بین و له‌ فه‌رمانی ده‌رنه‌چین)، موباره‌ک و په‌روۆزو گه‌وره‌یه زاتی (الله) په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان.

(۵۵) هاناو هاوار بکه‌ن له په‌روه‌ردگارتان به‌پارانه‌وه‌ی به‌کۆل، به‌نه‌یه‌نی (له‌کات و شۆینی له‌باردا) چونکه به‌راستی نمو زاته ده‌ست درێژکارانی خۆش ناوێت (مه‌به‌ست نه‌وانه‌ن که هاناو هاوار بۆ غه‌یری خوا ده‌بن).

(۵۶) (خه‌لکینه) فسادو گونا‌هو تاوان نه‌ته‌جام مه‌ده‌ن له زه‌ویدا دوا‌ی نه‌وه‌ی چاکه‌کاری ره‌نگی گرتوه‌و (خه‌لکی خه‌ریکن خوی پێوه ده‌گرن)، به‌رده‌وام هاناو هاوار بۆ خوا به‌رن له ترسی سزای دۆزه‌خ و به‌نومیدی به‌ده‌سته‌یه‌نانه‌ی به‌هه‌شت، به‌راستی ره‌حمه‌تی خوا نزیکه له چاکه‌کاران و چاکه‌خوازان‌ه‌وه.

(۵۷) هه‌ر نمو خوا‌یه‌یه که بای شه‌مال (هه‌لگری هه‌لمی ناو) ده‌نی‌رت له‌کاتی‌که‌دا مژده‌یه (بۆ خه‌لک) له‌نیوان دووده‌ستی ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگادا، هه‌تا وای لیدیته که نمو بایه هه‌وری سه‌نگین هه‌لده‌گرت، نه‌وسا ده‌نی‌رین بۆ ناوچه‌و ولاتیکی مر‌دوو، جا به‌ه‌زی نمو ناوه‌وه هه‌رچی به‌روبوومه‌ ده‌ری ده‌هینین، جا هه‌ر نابو شیه‌یه مر‌دووانیش له‌ناخی زه‌وی ده‌رده‌هینین و زیندوو ده‌که‌ینه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی یاداوه‌ری وه‌ریگرن.

(۵۸) وولاتی بهییت و چاک و ئاوه دان، دارو درهخت و رووه کی تیدا ده پوت به فرمانی پروهردگاری، نهوهش که زوئنگ و پیس و بی که لک بیت، شتی بی سوود و بی فەر نهییت، هیچی لی پیدای نابیت، نا بهو شیوه یه به لگمو نیشانه ی جزراو جور ده هینینهوه به کسانیک که دلسوزن و سوپاسی خوا ده کمن.

(۵۹) سوتند به خوا به راستی نیمه - نوح - مان رهوانه کرد به سەر قهومه کهی، جا نهویش پیی وتن: نهی گهل و هوزم نیوه هەر خوا بهیهرستن، چونکه جگه لهو زاته خوا به کی ترتان نیه، به راستی من ده ترسم له روژیک کی گهوه ده تووشی به لاهو سزایه کی زورسهخت بین.

(۶۰) دهستی دهسه لاتنداری قهومه کهی وتیان: به راستی نیمه تو له نیو گومراییه کی ناشکرادا ده بینین!!

(۶۱) نوح وتی: نهی قوم و هوزم من هیچ گومراییه کم نیه به لکو من پیغه مبه ریکم و له لایمن پروهردگاری جیهانیانهوه رهوانه کراوم...

(۶۲) په یامه کانی پروهردگارم تان پیی راده گهیه نم، من دلسوزیتان له گهل ده کهم، نهوهی من دهیزانم ده باره ی گهوه یی و

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ يُبَادِنُ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يُخْرِجُ إِلَّا تَنْكِدًا ۚ كَذَلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ ۖ وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

بالادهستی خوا، نیوه نایزانن...

(۶۳) نایا نیوه سه رسام بوون له هاتنی بهرنامه و یاد خهروه یه که له لایمن پروهردگار تاشهوه به سەر پیساویکی (پراستگۆ) له خوتان؟ تا بیدارتان بکاتهوهو دینداری و خواناسی بکمن، به نهوهی سه رنه نجام ره حمتان پیی بکرت.

(۶۴) (دوای ۹۵۰ سال ههول و کوشش) هەر بهرنامه که یان به دروژانی و پروایان پیی نه کرد، جا نیمهش خوی و نهو نیماندارانی له گهلیدا بوون له کهشتیه که ده رزگارمان کردن و نهوانه ی پروایان نههینا به ناییت و فرمانه کانمان نوومی زریان که مان کردن، چونکه به راستی نهوان گهلکی کویر و نابینا بوون (له ناستی راستیه کاندای).

(۶۵) به قوم ی (عاد) یش (هود) ی برایانمان نارد (هروه کو نوح) وتی: نهی گهل و عهشهره تم هەر خوا بهیهرستن چونکه جگه لهو زاته خوا به کی ترتان نیه، نایا نهوه له خوا ناترسن!!

(۶۶) نهو دهسه لاتندارانیه که بی پروا بوون له قهومه کهی وتیان: به راستی نیمه تو له نیو نه فامیدا ده بینین (تو ناگو ریت و پیش ناکهویت) و به راستی نیمه واده زانین تو یه کیکیک له دروژنه کان.

(۶۷) (هود) فرمووی: نهی قوم و عهشهره تم من هیچ گیلی و نه فامیه کم پیوه نیه، به لکو من فرستاده یه کم له لایمن پروهردگاری هه موو جیهانیانهوه...

(٦٨) به‌یامه‌کانی پەروەردگاری خۆمتان بۆ راده‌گه‌یه‌نم و من بۆ ئێوه دڵسۆزو نه‌مینم.

(٦٩) ئایا ئێوه سه‌رسام بوون له هاتنی به‌رنامه و یادخه‌روه‌یه‌ک له‌لایهن پەروەردگارتانوه بۆ سه‌ر پیاوێکی (پاستگو) له خۆتان؟ تا بیدارتان بکاتوه، جا یادی ئهو کاته بکه‌نوه که خوا ئێوه‌ی کرده جێنشین له دوا‌ی قه‌ومی نوح، له پرووی جه‌ستوه زیاد له‌وان گه‌وره و تیرو ته‌واو به‌دییه‌تان که‌واته یادی نازو نیه‌مه‌ته‌کانی خوا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رفراز بن.

(٧٠) (که‌چی قه‌ومی ناله‌بار له وه‌لامیدا) وتیان: ئایا تۆ هاتوێته لامان بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نها خوا بپه‌رستین و واز له‌و په‌رستراوانه به‌یه‌نین (که‌ سه‌له‌هایه) باو و باپیرانمان ده‌یانپه‌رستن؟! (به‌ گالته و بۆ باوه‌ریه‌وه وتیان): که‌وابوو نه‌گه‌ر تۆ له راستگو‌یانیته ئهو به‌ئێنانه‌ی که پێمان ده‌ده‌یت بۆمان پێش به‌ینه!!

(٧١) هود فەرمووی: ئیتر ئه‌وه به‌لاو ناخۆشی و خه‌شی خوا که‌وته سه‌رتان، ئایا ئه‌وه راسته ئێوه موحاده‌له‌و ده‌مه ده‌مێم له‌گه‌ڵ ده‌که‌من

أَتَلْعَقُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَتَشْرُونَ آبَاءَكُمْ مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ فَإِنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَجَبْنَاهُ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ نَذِيرٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلَهِكُمْ ﴿٧٣﴾

له‌سه‌ر کۆمه‌لێک بت و په‌یکه‌ر که خۆتان و باوو باپیرانتان ناوتان ناو؟ بێگومان هه‌چ په‌یوه‌ندیه‌کیان به‌ خواوه نه‌یه، هه‌چ به‌لگه‌یه‌ک له‌لایهن خواوه دانه‌به‌زیوه که نه‌وانه به‌جوکه‌ترین کاریان به‌ده‌ست بێت، ئێوه چاره‌ری بن، منیش له‌گه‌لتاندا له‌ چاره‌پروانانم.

(٧٢) ئینجا (دوا‌ی دابه‌زینی خه‌شی خوایی) هودو ئهو نیمانه‌دارانه‌ی له‌گه‌ڵی بوون، به‌ره‌حمه‌تیکی تایبه‌تی خۆمان، رزگارمان کردن، نه‌وانه‌ش که‌ نایه‌ت و هه‌ره‌شه‌کانی ئێمه‌یان به‌درو ده‌زانی دوا‌پرومان کردن و نه‌وانه‌ش باوه‌ر‌دار نه‌بوون به‌ مژده‌کانمان.

(٧٣) بۆ سه‌ر قه‌ومی (ثمود) یش (صالح) ی برایانمان نارد (ئه‌ویش پێی وتن): ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا بپه‌رستن چونکه‌ جگه‌ له‌و خواپه‌کی ته‌رتان نه‌یه، ئه‌وه‌تا به‌راستی موعجیزه‌ی ناشکراتان له‌لایهن پەروەردگارتانوه بۆ هاتوه، نه‌مه‌ وشتی‌که‌ له‌لایهن خواوه به‌تایبه‌ت بۆ ئێوه‌ی به‌دییه‌ناوه (له‌سه‌ر داخوازی خۆتان) که موعجیزه‌یه‌کی ناشکرایه، وازی لی به‌یه‌نین با به‌له‌وه‌پیت له‌ زه‌وی خواداو ده‌ست درێژی مه‌که‌نه سه‌رو نازاری مه‌ده‌ن (چونکه‌ هه‌ر نازارتاندا) سزاو به‌لایه‌کی به‌ئیش و نازار داوێن گیرتان ده‌بێت.

(٧٤) یادی نمو کاته‌ش بکه‌نموه که خوا ئیوه‌ی کرده جینشین له دوا‌ی قه‌ومی عاد، ژبان‌ی لهر زه‌یدا بو‌ ئاسان کردن، له ده‌شته‌کاندا کۆشک و ته‌لار دروست ده‌کهن، له شاخ و کپوه‌کانیشدا ژورور داده‌تاشن، که‌واته یادی نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا بکه‌ن و تۆوی خراپه و فسادو گونا‌ه لهر زه‌یدا مه‌چینن.

(٧٥) (دوا‌ی نمو یاد‌خستن‌هوانه‌ی صالح پیغه‌مبهر) ده‌سته‌ی ده‌سه‌لاتداران، نه‌وانه‌ی لوت به‌ریان کرد له قه‌ومه‌که‌ی وتیان به‌وانه‌ی که چه‌وسینه‌راونه‌موه، له‌وانه‌یان که باوه‌ریان هینه‌او: باشه ئیوه ده‌زانن که صالح له‌لایهن په‌روه‌دگاریه‌وه ره‌وانه کراوه؟! نیمانه‌داران وتیان: به دله‌یا یه‌وه ئیمه باوه‌ردارین به‌و په‌یامه‌ی که به‌ودا ره‌وانه کراوه.

(٧٦) (به‌لام) نه‌وانه‌ی که خۆیان به‌زل و گه‌وره ده‌زانی وتیان: به‌راستی ئیمه بی‌ به‌واین به‌وه‌ی ئیوه به‌واتان پی‌ هینه‌او!

(٧٧) یه‌کسه‌ر (چوون) وشته‌که‌یان سه‌ری‌پی و له

فه‌رمانی په‌روه‌دگاریان یاخی بوون و وتیان: نه‌ی صالح نه‌گه‌ر تو له پیغه‌مبه‌رانیت ناده‌ی نمو هه‌ره‌شانه‌ی که لیمان ده‌یکه‌یت بو‌مان پیش به‌ینه.

(٧٨) ئینجا یه‌کسه‌ر (دوا‌ی سه‌ری‌پینی وشته‌که) بو‌ومه‌له‌مرزه‌یه‌ک و ده‌نگیکه‌ی سامناک گرتنی و پیچانه‌یه‌وه و دوا به دوا‌ی نمو هه‌موو له ماله‌کانیا‌ندا به‌چۆکدا هاتن و هیزی نه‌ژنۆیان شکاو تیا‌چوون.

(٧٩) (جا صالح پیغه‌مبهر، پشتی لیه‌ه‌ل‌کردن) و وتی: نه‌ی قه‌وم و عه‌شه‌ره‌تم سو‌ینه‌د به‌ خوا به‌راستی په‌یامی په‌روه‌دگارم به‌چاکی پی‌راگه‌یا‌ندن و دله‌سو‌زیم له‌گه‌ل کردن، به‌لام (به‌داخه‌وه) ئیوه دله‌سو‌زانتان خۆش نا‌ویت.

(٨٠) یادی (لوط پیغه‌مبه‌ریش) بکه کاتیک به قه‌ومه‌که‌ی وت: چۆن ئیوه گونا‌هو تا‌وانیکه‌ی وا ده‌کهن که تا ئیستا هه‌چ که‌س پیش ئیوه له جیه‌ندا گونا‌هو تا‌وانی‌ وای نه‌کردوه؟!

(٨١) چونکه به‌راستی ئیوه ناره‌زووی (جنسی) خۆتان له‌گه‌ل پی‌اواندا نه‌نجام ده‌دن له‌باتی ژنانی هاوسه‌رتان، نه‌خیر ئیوه قه‌ومیکی نا‌پوخت و سه‌وور به‌زین و زیاده‌په‌ون.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَثَرُنَا إِنَّمَا تَعِدُّنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٧٨﴾ فَيَقُولُ عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقُورٍ لَقَدْ أَتَلَفْتُكُمْ رَسُولَهُ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَنْجُونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَلَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحْشَاءَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْطَهُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقُورُ آبِدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْثُفًا مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا الْكُفَّاءَ أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَن ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

(٨٢) وه‌لامی قومه ناله‌باره‌کمی تنه‌ها نموه بوو که وتیان: نموانه شار بده‌رکمن چونکه نموانه کسانیکن خزیان پاک راده‌گرن (داوین پاکن و وه‌ک نيمه ناکمن)!!

(٨٣) نيمه‌ش لوط و خانمواده‌که‌يمان رزگار کرد، جگه له هاوسره‌کمی، چونکه نموش لهو کسانه بوو که تياچوون (له‌بهر نموه‌ی باوه‌ری به لوط پيغه‌مبهر نه‌بوو).

(٨٤) نموسا (بهر‌دما) به‌سهر‌دباراندن، جا ته‌ماشاکمو سهرنج بدهو په‌ند وه‌رگه‌و بزانه، سهرنه‌نجامی تاوانباران وبي ره‌وشتان چۆن بوو.

(٨٥) بو هۆزی مه‌ديه‌نیش (شعیب)ی برایانمان نارد، نموش پيی وتن: نه‌ی قوم و هۆزو گه‌لم تنه‌ها خوا بپهرستن، چونکه جگه لهو زاته‌خوايه‌کی ترتان نيه، نموه‌ته به‌راستی به‌لگمو نيشانه‌ی رووتتان له‌لايمن په‌روه‌ر‌دگار‌تانه‌وه بو هاتروه، که‌وابوو له کيشانه و پيواندا (قيل و تله‌که مه‌کمن) و مافی خۆی

بده‌نی، شتی خه‌لکی سووک مه‌کمن و بي نرخ ته‌ماشای مه‌کمن، تۆوی فساد و تاوانباری و گونا‌ه له زه‌ويدا مه‌چينن دواي چاکساز بوونی، نموانه چاکتره بۆتان نه‌گمر نيوه باوه‌ردارن.

(٨٦) هه‌روه‌ها له‌سهر هيچ ريگه‌يه‌ک دامه‌نیشن هه‌ره‌شه له خه‌لکی بکمن و نموانه‌ی که باوه‌ریان هيناه به‌خوا قه‌مه‌غهيان بکمن له‌گرتنی ريبازی خوا بتانعموت ريبازی خوا به‌لاری و له‌ویری پيشان بدریت و پياده بکمن، يادی نمو کاته‌ش بکمن که کم و لاواز بوون، نينجا خوا زۆرو به‌هيزی کردن، ته‌ماشاکمو بکمن و سهرنج بده‌ن و بزانه چۆن بوو سهرنه‌نجامی نموانه‌ی چينهری تۆوی خراپه‌ن.

(٨٧) خو نه‌گمر ده‌سته‌يه‌ک له نيوه باوه‌ری هيناييت بهو به‌رنامه‌يه‌ی که پيی ره‌وانه کراوم و نه‌گمر ده‌سته‌يه‌کيش باوه‌ریان نه‌هينا بوو، نمو خۆتان بگرن و چاوهری بن هه‌تا خوا خۆی داوه‌ری ده‌کات له نيوانمانداو هه‌ر نمو زاته‌خۆی چاکترینی دادوه‌رانه.

قَالَ أَلَمْ لَا الَّذِينَ اسْتَكَرُّوا مِنْ قَوْمِهِمْ لَخَرَجَكَ يَشْعِيبُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْلَعْتُمْ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولُو
 كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
 بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ أَلَمْ لَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَمَّا اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِذْ أَخْبَرُوا
 ﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتُمْ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنُودًا
 الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَفْقَهُوا قَوْلَهُ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
 كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩١﴾ فَنُودِيَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ
 أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتِي رَبِّي وَفَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آمَنُوا
 عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا
 أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٣﴾ ثُمَّ
 بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
 ءَابَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٤﴾

(٨٨) دەستەى دەسلەتداران، ئەوانەى لىووت
 بەرزىان کرد لە قەومەکەى وتیان : ئەى شوعەيب
 سۆتەند بە خوا خۆت و ئەوانەى باوەرپان هەتاهە لە
 گەتەدا لە شارە کەماندا دەرتان دەکەين، يان بە
 ئارەزورى خۆتان بگەڕێنمەو نێو نایە کەمان،
 نيماندان وتیان: نایا ئەگەر هەزىشى لى ئەکەين
 بەدەلشمان نەبێت؟!

(٨٩) بەراستى نيمە درۆمان بەناوى خواوە
 هەلبەستوو، ئەگەر پەشيمان بپەنمەو و بگەڕێنمەو
 ناو نایە کەى نێو، دواى ئەوى کە خوا لە دەست (ئەر)
 خورافاتە) رزگارى کردین، نيمە بۆمان نيه بگەڕێنمەو
 بۆ ئار نایى نێو مەگەر وىستى خواى
 پەرورەدگارمانى لەسەر بێت، زانست و زانیارى
 پەرورەدگارمان فراوانمەو هەموو شتێکى گرتۆتەو، هەر
 بەخوا پشت و پەنمان بەستوو، پەرورەدگارا خۆت
 داوەرى بکە لەسەر نېچینەى حق و راستى لەنێوان نيمە
 و قەوم و گەلماندا، چونکە تۆ چاکترینى دادوەرانى.

(٩٠) دەستەى دەسلەتداران لە گەلى شوعەيب
 ئەوانەى کە بى-باوەر بوون وتیان: سۆتەند بە خوا
 ئەگەر نێو شوێنى شوعەيب بکەن، بەراستى ئەو
 کاتە نێو لە زەرەرمەندان.

(٩١) نینجا یە کەسەر بوومەلەرزەبەک و دەنگیکى
 سامناک گرتنى و پێچانیوە و داوەدواى ئەو هەموو

لە ماله کانیاندا بە چۆکدا هاتن و هیزی ئەژنویان شکاو تیاچوون.

(٩٢) ئەوانەى کە بەرنامەى شوعەيبیان بەدرۆزانى و باوەرپان پێى نەبوو (لەناو بران) هەروەک لەو ناوەدا نەبووین و ئەژنابن
 وابوو، ئەوانەى کە شوعەيبیان بەدرۆزانى و باوەرپان پێى نەبوو تەنها ئەوان زەرەرمەند و مالتۆیران بوون.

(٩٣) جا شوعەيب پێغه مەسەر، پەشتى لێهەلکردن و وتى: ئەى قەوم و عەشرەتم سۆتەند بە خوا بەراستى پەيامەکانى
 پەرورەدگارم بەچاکى پێراگەیانندن و دڵسۆزیم لەگەڵ کردن، نیتەر من چۆن خەم بێخۆم بۆ قەومێک کە بى-باوەرن.

(٩٤) لە هیچ شارو ولایتیکدا هیچ پێغه مەسەرێکمان نەئاردووە (کە خەلکەکەى بەدرۆیان زانى بێت و بەگوێیان نەکردبێت)
 مەگەر خەلکى ئەو شوێنەمان بەتەنگانە و نەخۆشى گیرۆدە کردووە، بۆ ئەوى (دابەجەلەکێن و تیفکەرن) دەست بکەن بەئزاو
 پارانەو و لائەنەو.

(٩٥) پاشان شوێنى تەنگانەو ناخۆشیە کەمان گۆڕى بەشوێنى خۆشى و کامەرانی، هەتا بەتەواوى لە هەموو رووبە کەو
 زیادیان کردو کەوتنە خۆشیەو و (ایان لێهات کە خۆشى و ناخۆشى بەتاقیکردنەو دانەنێن) جا وتیان: بەراستى ناخۆشى
 و خۆشى تووشى باوو باپیرانیتمان بوو (ئەمە شتێکى ناساییه!!) نيمەش کتوپر گرتمان لە کاتیکدا ئەوان هەستیان بە
 خۆیان نەکرد لەناومان بردن و تەخت و تاراجیانمان تیکدا.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا
 وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾ أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ أَصَبَتْهُمْ
 يَذُوبُهُمْ وَنُطْبِعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾
 ذَٰلِكَ الْقُرْآنُ نَقْصٌ عَلَيْكَ مِّنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ
 كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾ وَمَا جَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن جَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٢٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

(۹۶) خو نہ گمر خہلکی شارہ کان بپراستی
 باوہریان بہنیاہمو خویمان بپراستایہ، نہوا
 بیگومان نیمہ دہرگای فہرو بمرہ کہتی ناسمان و
 زہویان لہسمر دہکردنموہ، بہلام نہوان کہ پھیام
 و پیغہ مہبرانئ نیمہیان بہدروژانی، جا نیمہش
 بہہوی نہمو کارو کردہوانہی کہ دہیانکرد
 گرتمانن و لہناومان بردن.

(۹۷) جا نایا خہلکی شارہ کان لہموہ دلیان و
 ناترسن کہ تو لہی نیمہ بیت بویمان لہ شمودا لہ
 کاتیکدا کہ نہوان نوستوون؟!

(۹۸) نایا خہلکی شارہ کان دلیانن و ناترسن
 لہموہی کہ تو لہی نیمہ بیت بویمان لہ
 چیشتنہنگاودا، لہ کاتیکدا نہوان سمرگمری
 یاری و گہممن.

(۹۹) جا نایا دلیانو بیباک بوون لہ نہخشمو
 پلانی خوا (لہسمر ناستی تاک و کومل یان
 لہسمر ناستی حکومت و گہلان)؟! جا کہس
 بیباک نابیت لہ نہخشہ و پلانی خوا جگہ لہ
 قوموی خسارہ تمہندان نہبیت.

(۱۰۰) نایا دہریشنہ کموت بو نہوانہی دین
 بہدوای دہستمو چینہ کانی پیش خویمان پاش
 لہناوچوونی نہوانہی کہ تیایدا نیستہجی بوون

کہ نہ گمر بمانویستایہ، نہمو بہہوی گوناہہ کانیانموہ تووشمان دہکردن (وہک چۆن خہلکانی پیش خویمانمان لہناو
 برد) و مؤرمان دہنا بہسمر دلہ کانیاندا، جا نہوان نابیستن.

(۱۰۱) (نہی محمد ﷺ) نہمو شارو ناوچانہ ہہندیک لہ ہہوال و بہسمرہاتہ کانیان بو دہگیرنموہ، سویند بہخوا
 بیگومان پیغہ مہبرانئان بو ہات، ہاویری لہگہل چہندہا موعجیزہدا، نیتر و نہبیت نہوانہ باوہریان ہینابیت بہموہی
 کہ پیشتر ہروایان پتی نہبوو، نا بہو شیوہیہ خوا مؤر دہنیت بہسمر دلی بی باوہراند.

(۱۰۲) بہشی زوری نہمو خہلکہ سمرگہردانہمان دہست نہکموت کہ پھیمان شکین نہبن و بپراستی زوریہی نہوانہمان
 بہدہرچوو لہ نایینی خوا دہستکموت.

(۱۰۳) پاشان لہ دوای نہمو (پیغہ مہبرانئ کہ باسکران) موسامان ہاویری لہگہل موعجیزہی جوڑاو جوڑدا بو سمر
 فیرعہون و دارو دہستہکھی رہوانہکرد، کہچی ستمیان لہخویمان کردو پتی بی باوہر بوون، جا تہماشاکہ و بیینہ
 بزانہ چۆن بوو سمرنہنجامی نہوانہی کہ چینہری تووی خراپہ بوون.

(۱۰۴) موسا وتی: نہی فیرعہون چاک بزانہ و دلیابہ کہ من رہوانہ کراوو فرستادم لہلایمن پمروہردگاری
 جیہانیانموہ...

(۱۰۵) ھەمیشە سوورم لەسەر ئەوێ هیچ شتێک نەتێم بەناوی خواوە جگە لەوێ حەق و راست نەبێت، بەراستی بەبەلگەییەکی روونەوێ لەلایەن پەرەردگارەوێ ھاتووم بۆ لاتان : کەواتە (ئەو فیرعمون) داواکارم ئەوێ نیسرائیل نازاد بکەیت، بەلگەلێک مندا بن و (دەست مەھینە رێگەیان).

(۱۰۶) (فیرعمون بپروای نەکردا) وتی: نەگەر بەلگەلێک ھێناوە، دە بیخەرە روو، نەگەر تۆ لە راستگۆیانیت.

(۱۰۷) ئینجا موسا دارعاساکەیی فریساو دەستبەجێ بوو بەمارێکی گەورە و ناشکرا.

(۱۰۸) دەستیشی (خستە بن بانی) و دەری ھینایەوێ خێرایوو بە (کافوری) سپی و بریقەیی دەدایەوێ بۆ تەماشاکەران.

(۱۰۹) ھەنێک لە دەسەلاتدارانی دارو دەستەیی فیرعمون وتیان: بەراستی ئەمە جادووگەریکی زۆر زانایە!!

(۱۱۰) (بەم شتانە) دەیبوێت لەولات و نیشتمانتان دەرتانپەرتێت، جا چ فەرمانێک دەدەن؟!

(۱۱۱) وتیان: جارێ وازی لێبھێنە لەگەڵ براکەیدا و چەند پیاویەک بنێرە لە شارەکاندا تا ھەموو جادووگەران کۆ بکەنەوێ ...

(۱۱۲) ھەول بەدەن ھەموو جادووگەریکی زاناو

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِبَيِّنَةٍ فَاتِّبِعْهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيْضَاءُ
لِّلنَّظَرِ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تَوْكُ
يَكُلْ سَحَرِ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْكُ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴾ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
هُنَاكَ وَأَتَقَبَلُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

شارەزات بۆ پەیدا بکەن.

(۱۱۳) (دواي چەند رۆژێک) جادووگەران ھاتن بۆ لای فیرعمون وتیان: پاداشتیەک، شاباشیکمان دەست دەکەوێت نەگەر ئێمە (لەم مەملەتییەدا) بردمانەوێ؟!

(۱۱۴) (فیرعمون) وتی: بەلێ (ئەو چۆن) ئێو لە نزیکان و بەرێزان دەبن.

(۱۱۵) ئەوسا جادووگەران وتیان: ئەو موسا، یان ئەوێ تۆ دەست بەکار دەبیت و دایدەبەرزینیت یان ئێمە دەستبەکار دەبین ھەمیشە دایدەبەرزینین.

(۱۱۶) موسا وتی: دە ئێو دەست بەکاربن و دایبەرزین، جا کاتیەک دایانبەزاند، جادووێان لە چاوی خەلکی کردو و یستیان بیانترستین و جادووێکی زۆر گەورەیان پێش ھیناوە بەراکرد.

(۱۱۷) ئێمەش نیکامان نارد بۆ موسا کە دارعاساکەت فری بەدە، جا دەستبەجێ (ھەر کە فرییدا) ئەو فرۆ قێلەیی کە دەیانکرد ھەمووی ھەلپووشی.

(۱۱۸) ئەوسا ئیتر حەق چەسپاو دەرکەوت و پووچەلێش بوو ئەوێ ئەوان دەیانکرد.

(۱۱۹) ئیتر لەو گۆرەپانەدا (فیرعمون و دارودەستەکە) شکستیان پێھێنراو بەسەر شۆری و شەرمەزاری گەرانەوێ.

(۱۲۰) (کاتیەک دڵنیابوو ئەو موعجیزەوێ لەدەسەلاتی نادەمیزادا نیە) جادووگەران خراپ ھەروادا سوژدەبەر بوون بۆخوا.

(۱۲۱) جادووگهران وتیان: نیمه باوه پړکی پتمومان هیناوه به پمروه دگاری جیهانیان...

(۱۲۲) که پمروه دگاری موسا و هاروونه.

(۱۲۳) فیرعمون وتی: نایا باوه پرتان هینا به پمروه دگاری موسا و هاروون، پیش نهوی من مؤلعت و رووخسه تتان بدهم؟! بهراستی دیاره که نه مه پیلانیکه سازتانداوه و گیراوتانه له شاره کهدا تا خه لکه کهی لی دهر بدهر بکمن، جا له مهولا ده زانن (چیتان به سمر ده هینم)...

(۱۲۴) سویند بیت دهست و قاچتان راست و چهپ ده برم، پاشان سویند بیت هه مووتان هه لده واسم و له خاچتان ده ده م.

(۱۲۵) (جادووگهرانی نهوسا که نیمانداریانی

نیستمن) وتیان: (نیمه باکمان نیه) بهراستی نیمه همر بو لای پمروه دگاریان ده گهر پینمه...

(۱۲۶) تو هیچ بیزاره کت له نیمه نیه جگه لموه که باوه پرتان به به لکه و موعجیزه کانی پمروه دگاریان هیناوه، کاتیک بویمان هات، (پاشان دهستی نزاو پارانهویه یان به مرز کرده وه و وتیان) پمروه دگارا خوگری و نارامیمان به سمر دا پرژوه به موسلمانیتی بهمانرینه.

قَالُوا أَمْ آتَانَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبُّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ أَأَمْسُكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُتُهُ ﴿١٢٣﴾ فِي الْمَدِينَةِ لَخُفْرٌ جَاحِلٌ أَهْلُهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأُزْجِلُكُمْ مِنْ خَلْفِ ثُمَّ لَا صِلَتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٦﴾ وَمَا نَعْبُدُ إِلَّا أَتَاءَ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَجَالَةٍ تَنَارِنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٧﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتُمْ مُوسَى وَقَوْمُهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقِيلُ آيَاتَهُ ثُمَّ وَنَسْتَجِيءُ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾ قَالُوا أَوِذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلَفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

(۱۲۷) همدنیک له دهسه لاتدارانی دارو دهستی فیرعمون وتیان: نایا (همروا بهناسانی) واز له موسا و قوم هه کهی ده هینیت بو نهوی خراپه و تاوان بهچینن لهم زهویه داو واز له خوټ و خواکانت بهینن؟! فیرعمون وتی: (چون وازیان لی ده هینین) له مهودوا به زوری کوره کانیان ده کوژین، نافر تانیشیان به زیندوویی ده هیلینمه (بو که نیه کی) و بهراستی نیمه به سمریاند زالین و چاوپوشیان لیناکهین.

(۱۲۸) موسا به قوم هه کهی وت: داوای کومه کی و پشتیوانی له خوا بکمن و دان به خوډا بگرن و نارامگر بن، بهراستی زهوی مولکی خویوه ده سپیرت به هر کهس که بیهوت له بهنده کانی، سمر نه تجامیش همر بو پاریز کارانه.

(۱۲۹) (قوم هه کهی موسا دیاره زور له ناخو شیدا بوون) بویه وتیان: پیش نهوی تو بیتنه ناومان و دوی نهوه ش که هاتوویت (بارودوخی نیمه نه گزواوه) همر نازاردراو بووین، موسا وتی: تومید وایه پمروه دگارتان دوژمنه کمتان له ناو بیات و بتانکاته جینشین له زهویدا، نهوسا سهرتان ده کات که نیوه چون کارده کهن!!

(۱۳۰) سویند بیت به خوا بهراستی نیمه شوینکه موتوه کان و گه لی فیرعمونمان گیروده ی چه ند سالتیکی گرانی و نه هاتی و کهم بونهوی رزق و روزی و بهروبوومه کان کرد، بو نهوی نهوان دابچه کین و په ند وهرگرن و بیربکه نهوه.

(۱۳۲) (فیرعمون و دارو دهستهی) وتیان: هر چیمان بۆ بهینیت له به لگمو موعجیزه تا چاوبهستمان لیبکهی پیی، نهوه ئیمه هر بروادارنین به تو!!

(۱۳۳) جا ٽيمهش به لای لافاوو كولله و نسيپی و بۆقی جۆراو جۆرو خوینمان ناردہ سمریان له کاتيکدا نموانه چمنده ها به لگمی روون بوون (المسر تاوانباريان)، کهچی نموان هر لوت بمرزبان کردو خویان بمل و گهوره زانی، بهراستی قومیکي تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۱۳۴) جا کاتيکيش هر به لايه ک لهو به لايانه
بمسرياندا هات (په نايان ده برد بڼو موسا) و
ده بيانوت: نهي موسا (فريامان بکموه) له

په‌وردگار ت بپاږوهه بځمان، بهو په‌يمانې كه خوا لای دانوټ، سوښد به‌خوا نه‌گمر ښم به‌لایانه‌مان له‌سمر
هه‌لگري ښوسا بځگومان باوه‌رت پي‌ده‌كه‌ين و نه‌وه‌ي ښسراښيلش نازاد ده‌كه‌ين و له‌گه‌لتا ده‌نږين.

(۱۳۵) جاکاتیڭ به لاکانمان لاسمر لاده بردن بۆ کاتیکي دیاریکراو که نهوان پیی ده گهشتن، نهوه خیرا به یمانه کانیاں ده شکاندو له سنوور ده ترازان و (ده چوونهوه دۆخی جاران).

(۱۳۶) جا ٿيڻهش تڙهه مان لڏسندن و نوقمي دهريامان ڪردن، چونڪه ٺهوان بهروايان به بهلگه و موعجزه ڪاني ٿيڻه
 نهيو به درويان دادهنا و، ٺهوان لٽي پيڻاگا بوون.

(۱۳۷) ئەوسا ئەو قەوم و گەلەي لاواز دەکران و دەچەوسیتیرانمەو لە ھەموو خۆرھەلات و خۆرناوای ئەو ولاتەي کە فەرەو بەرە کەتەمان بەسەردا رزاند بوو کردە جینشین و بەلێنی راست و جوانی پەرورەدگارت (ئەي محمد ﷺ) جیبەجی بوو بۆ ئەوێ نیسرئیل بەھۆی ئەوێ کە ئارامیان لەسەرگرت، (کەواتە ئەگەر ئوممەتی تۆیش ئاوا خوگرین بێگومان ھەمان ئەنجام بەدەست دەھێنن)، ھەرچیش فیرعەون و قەومەکەي دروستیان دەکردو ئەو کۆشک و تەلارسازیەي کە دەیانکرد، ھەر ھەموو بێمان کاوڵ و وێران کرد.

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَخْنُكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۚ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٦٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لِمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَاءً طَيِّبًا ۚ فَالْمَاءُ كَفَافٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هَمَّ بِلِقَاؤِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٦٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٦٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا ۚ الَّذِينَ بَايَعُوا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْخُسْفَىٰ ۚ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٦٧﴾

(۱۳۸) لموہودوا نموی نیسرائیلیمان له دهریاكه پهراندوہ، دواى تاوتيك ربيان كهوت له خهكتيك كه بهدوورى بتهكانياندا دهخولانموه و دهیانپمرستن ، (دهستهیه کیان) وتیان: نهى موسا خوابه كيش بۆ نیمه ساز بكه وهكو نهوانه نموه ته چهند خوابه کیان ههیه!! موسا پیتی وتن: بهراستی نیوه قهومیکن نهدهزانن و نهدهفامن...

(۱۳۹) بیگومان نانهوانه نموهی تیدا دهژین لهناوچوه و، پووچهله نموهی نهوان دهیانکرد. (۱۴۰) موسا وتی: نایا كهی رهویه بیجگه له خوا خوابه کی ترتان بۆ بهخازم، لهكاتیکدا كه نمو زاته لهناو خهلكی نهم جیهانهدا ههلی بژاردوون و ریزی زیاتری لیناوون.

(۱۴۱) یادی نمو کاتهش بکهن كه رزگارمان کردن له دارو دهستهی فیرعهیون کاتیک كه ناسۆرتین نهشكه نهجیهان دهدان، بهشیویه کی درندانه زۆرینهی کوره کانی نیویهیان دهکوش و نافرته کانی نیوهشیان دههیشهوه (بۆ كه نیه کی)، لموهشدا بهلاو تاقیکردنموه کی گهوره ههیه بۆتان له لایهن پهروردگار تانهوه (بۆچی زوو فهرامۆشتان کرد).

(۱۴۲) بهلینی سی شهومان به موسادا (كه خوابهرستی تیدا بکات، تا ناماده بیت بۆ وهگرتنی تهورات) و به ده شموى تر ماوه كه مان

تهواوکرد، نینجا کاتی گفتوگوی موسا له گهل پهروردگاریدا تهواو بوو كه گهیشه چل شمو، موسا (پیش رویشتنی بۆ کیوی طور) به هاروونی برای وت: نیتر تو له جیاتی من به لهناو قوم و عهشهر تهیدا دهووری چاکسازی ببینه و نهكهیت شوین ریبازی نهوانه بکهویت كه چینهری تۆوی خراپهن.

(۱۴۳) جا کاتیک موسا هات بۆ کات و شوینی دیاریکراومان و پهروردگاریشی گفتوگوی راستهوخۆی له گهلدا نهجامدا (دیاره له حالهتیکى پۆحی و دهروونی زۆر بهرزدا بووه، كهوتوته جیهانیکى زۆر سهیرو خوشهوه كه قهلم ناتوانیت باسی بکات و زمان ناتوانیت وهسفی بکات، ناخر ناحقی نیه، پهروردگاری، نهم بوونهوه ره گفتوگو له گهل بهندهیه کی خۆیدا نهجام بدات، با پیغه مبه ریش بیت، بۆیه له خوشیدا هاته گفت و) وتی: (تو خوا، خوابه گیان، نهی پهروردگاری نازیزم) خۆتم نیشان بده تا تیر ته ماشاات بکهم، خواى گهورهش فهرمووی: ههرگیز (له دنیا دا) نامبینیت (بۆ دلنیا کردنی لموهی كه بهرگهی تهجه لای زاتی پهروردگار ناگریت) پیتی فهرموو: بهلام (نه گهر ههر حهز دهكهیت) سهیری نهو چیا به بکه، جا نه گهر مایهوه له جیگهی خۆیدا نهوا لموهودوا تۆش من دهبینیت، جا کاتیک پهروردگاری خۆی نیشانی کیوه كه داو تهجه لای کرد، کیوه كهی سۆتواند و ورد و خاشی کرد، موساش كهوت و له هۆش خۆی چوو، نینجا کاتیک هاتهوه هۆش خۆی (زانی داخوازیه کی زۆر گهوره یوه) وتی: ستایش و بیگهردی و كهمال ههر شایستهی تۆیه، من په شیمانم له داخوازیه كهم و گهراموه بۆ لای تو و من یه كهم كهسم له نیمانداران.

وَجَنُوزًا بِنَفْسِي إِسْرَاءَ يَلِ الْبَحْرَ فَأَتَا عَلَيَّ قَوْمِي يَعْكِفُونَ عَلَيَّ
أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا هُمْ فِيهِ وَيَبْطُلُ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَبْحَنَّاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مَوْسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَتَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مَوْسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مَوْسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنُتَرِّفَنِي وَلَٰكِنِ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا بَجَلْنَا
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مَوْسَى صَبَقًا فَلَمَّا آفَقَ
قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

(١٤٤) (خوای گموره) فەرمووی: ئەمى موسا بەراستی من تۆم هەلبێژاردووە لەناو خەلکیدا بەهۆی پەيامەکانمەوە و گفتوگۆکردنیشم لەگەڵ تۆدا، جا هەرچە کە پێشەخشیووت بە توندو تۆلى بێگەرەو پەپەرەوى بکەم رای بگمێنە و هەمیشە و بەردەوام لە سوپاسگوزاران بە.

(١٤٥) لە تابلۆکانى (تەوراتیشدا) لە هەموو بابەتێکمان بۆ تۆمار کردبوو، نامۆزگارى تێرو تەواو (بۆ هەموو چالاکیەکانى ژيان)، هەروەها روون کردنەو بە تۆ هەموو شتێک و هەموو بابەتێک، کەوابوو ئەمى موسا: بەتوندی بیانگرە و پەپەرەویان بکەم فەرمان بە قەومە کەشت بەدە: کە بەجوانترین شێو وەرەیان بگرن و پەپەرەویان بکەن، لە نایندەدا خانوویرە و شوێنى تاوانبارو لە سنوور دەرجوانتان نیشان دەدەم (چۆن وێرانى دەکەین).

(١٤٦) ئەو کەسانەى کە بەناحق فیز دەکەن لە زەویداو خۆیان بەگموره تر دەنوێنن (لە خەلکی)، لەمەودوا رووی دلیان وەردەچەرختێم لە تیگەیشتنى نایەت و فەرمانەکانم، خۆ ئەوانە نەگەر هەر بەلگە و نیشانەیهک ببینن ئەو

قَالَ يٰمُوسٰى اِنِّىٓ اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِيْ وَبِكَلِمٰى
فَخُذْ مَّاءً اَتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يٰاْخُذُوْا بِحَسَنِهَا سَآوِرِيْكُمْ
دَارَ الْفَسٰقِيْنَ ﴿١٤٥﴾ سَاصْرِفْ عَنْ اٰتِنٰى الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوْا
بِهَا وَاِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا وَاِنْ يَرَوْا
سَبِيْلَ الْاٰفِى يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا
وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلَقَاۗءَ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْۢ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهٖمْ
عِبَآلًا جَسَدًا لِّلْخَوَآءِ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا اَتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقِطَ
فِىْ اَيْدِيْهِمْ وَرَآوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾

باوەرى پێناکەن، ئەگەر رێبازى بەرژووەندى دنیاو قیامەت ببینن ئەو نایگرنەبەر، خۆ ئەگەر رێبازى ئارەزوو پەرستى و گومرايى ببینن، ئەو دەیگرە بەرو پەپەرەوى دەکەن، ئەو لەبەر ئەوەیە چونکە بەراستى ئەوان پرۆایان بەنایەت و فەرمانەکانى ئێمە نەبوو لێیان پێناگا بوون.

(١٤٧) جا ئەوانەى کە نایەت و فەرمانەکانى ئێمە و بە یەكگەیشتنەویان لە دواڕۆژدا بەدروژانى، ئەوانە هەموو کاروکردهوەکانیان پووج و بێ نرخ و بێ سود بوو، نایا پاداشتى هیچ شتێکیان دەدرێتەو جگە لەوى کە دەیانکرد؟! (١٤٨) جا لە دواى چوونى موسا (بۆ کێوى طور) قەومەکەى پەیکەرى گۆرەکەیه کیان لە خشلەکانیان دروست کرد، کە بۆرەیهکى هەبوو!! نایا ئەوان نەیانزانى کە ئەو بەراستى قسەیان لەگەڵدا ناکات و رێنموویان ناکات بۆ هیچ رێیەک، (سەیرە لەگەڵ ئەو هەموو کەم و کوورپانەشدا) کردیان بەخوای خۆیان، ئەوانە ستمکار بوون.

(١٤٩) کاتیکیش کە لە دەستیان چوو و پەشیمان بوونەو و (راستییان بۆ دەرکەوت و گۆرەکە بوو بە پەند لەبەر چاویان) زانیان و دلیا بوون کە بەراستى گومرا بوون و وتیان: سوتیند بە خوا ئەگەر پەروەردگارمان بەزەیی پیاماندا نەیتەو و لێمان خوش نەبێت، ئەو بەراستى لە زەرەرمەندانین.

(۱۵۰) جا كاتىك موسا گمرايموه بۆ لاي قومەكەى (زانى بووى خەرىكى گۆرەكە پەرسىن) زۆر بەتورەيى و پەستى و غەمباريموه وتى: بەراستى دواى رۆشتنى مەن جىنشىنيەكى خرابى منتان كرد، نەمە پەلەتان كرد لە وادەى پەرورەدگار تاندا؟ (نېتر لەدەخى نەمە لادان و سەرگەردانىە) تابلۇكانى (تەمورات)ى فەردا و پەلامارى قۆى (هاروون)ى براى داو راي كيشا بۆ لاي قۆى، (هاروون) وتى: كوپى دايكم (خەتاي مەن نەبوو، مەن زۆر ھەولمدا بەلام بى سود بوو) بە راستى نەمە خەلكە زۆريان بۆ ھىنام و ھىزيان لىسەندم، خەرىك بوو بىشمكوژن (كاكە گيان) كەوابوو دوژمنانم پى شاد مەكە و لەگەل قومى سەمەكاردا حسابم بۆ مەكە.

(۱۵۱) (نەمسا نېتر موسا بەخۆيدا ھاتمە و) وتى: پەرورەدگارا لە خۆم و براكەشم خۆش بىيە و ھەردووكان بىخەرى نىورەحمەت و مېھرەبانى خۆتمە و تۆ لە ھەموو كەس بەسۆزتر و مېھرەبانترى.

(۱۵۲) بەراستى نەوانەى كە گۆرەكەكەيان پەرسى، لەنەيندەدا لەلايەن پەرورەدگارىانمەو خەشم و قىيان دەگاتى و زەلىلى و خەجالەت بىش بەشيان

دەبىت لە ژيانى دنيا، ھەر بىو شىوہەش پاداشتى نەوانە دەدەينمەو كە درۆ بەدەم خواو ھەلدەبەستن.

(۱۵۳) نەوانەش كە كردارە خراپەكانيان نەنجامداو و پاشان لە دواى كردارە خراپەكان تەوبەيان كردو پەشيمان بوونمەو و باوەرپەكى دامەزرايان ھىنا، نەمە بىگومان پەرورەدگارى تۆ (نەمى محمد ﷺ) لە دواى نەنجامدانى نەوکارانە لىخۆشبوو مېھرەبانە.

(۱۵۴) كاتىك توورەيى موسا ھىور بۆو، تابلۇكانى (تەمورات)ى ھەلگرتەمەو، كەلە تۆيدا رىنموى و رەحمەت و مېھرەبانى تىادا دەدرەوشايمەو بۆ نەوانەى كە لە پەرورەدگارىان دەترس و مەبەستیانە لىيان نەرجىت.

(۱۵۵) (دواى ماوہىك) موسا ھەفتا پياوى لە قومەكەى ھەلبۇارد (تا پەشيمانى تەواو دەربەن لەگۆرەكە پەرسى، لەكاتى ديارى كراودا بردنى بۆ لاي كۆوى طور) جا كاتىك تووشى بوومەلەرزەكە بوون و گرتنى، موسا وتى: پەرورەدگارا خۆ نەگەر بتوستانە پىشتر منىش و نەوانىشت لەناو دەبرد، نایا نىمە لەناو دەبەيت بەھۆى نەمەى كە نەمە نەفامانەمان كردوین، نەمە ھىچ شتىك نىيە تەنھا تاقىكردنەمەىكى زاتى تۆ نەبەيت كە نەمەى بتەوت پىگومرا دەكەيت، نەمەش بتەوت ھىدايەتى دەدەيت، ھەر تۆ پىشت و پەناى نىمەى، جا (داواكارىن) لىمان خۆش ببىت و بەزەبىت پىاماندا بىتەمەو، تۆ چاكترى چاوپۆشكەرانى.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبًا أَسْفًا قَالَ يٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِقَوْمٍ يَعِدُكُمْ بِإِعْجَازٍ يُخَوِّدُكُمْ وَأَقْبَضَ رِئَاسَ أَخِيهِ يَجُرُّهُمْ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ الْقَوْمِ اسْتَزَعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتُ فِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلُنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَاءُ لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَّنُوا بِرَبِّكَ مِن بَعْدِهَا لَنَغْفِرَ رَجِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْبَارَ مُّوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو كِتَابَ فَعَلِ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا أَفْنَانُكَ نُفِصِلُ بِهِمَن نَّشَاءُ وَنَهْدِي مَن نَّشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

(۱۵۶) داواکارین که له دنیا دا چاکه مان بۆ پیش بهینیت و له قیامه تیشدا، نیمه بهراستی رینموویی کراوین بۆ لای زاتی تو، (خوای گهوره له وه لامیاندا) فهرمووی: سزاو تو له تووشی که سیک ده کهم که بهموت و (شایسته بیت)، رهحمهت و میهره بانیم ههمو شتیکی گرتوتموه، جا له مودوا نمو رهحمهت و میهره بانیم تو مار ده کهم و برپار ده دهه بۆ نمو که سانهی که ته قواو پاریزکاری ده کهمن و زه کات ده دهه و نهوانهش که باوه ری تمواو به نایهت و فهرمانه کانی نیمه ده هین...

(۱۵۷) نهوانهی که شوینی نه (محمد ﷺ) پیغه مبره ههوالده ره نه خوینده واره ده کهمن نهوهی که (گاورو جوو، ناوو نیشانیان) دهستیان ده کهموت نووسراوه لای نهوان له تهورات و نینجیلدا، فهرمانیان پیده دات به چاکه قه ده غه ی گوناوه خراپه بیان لیده کات و ههرچیه ک پاگو چاکه بزبان حه لال ده کات و ههرچی پیس و ناپوخته لیان حرام ده کات و

وَكَتُبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَاَلَّذِينَ أَمْنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

نهرکه قورس و سهنگینه کان له سهرشانیان لاده بات، نمو کۆت و زنجیرانهش که له سهریان بوو لای ده بات (وهک خۆ کوشتن له کاتی تهویه دا... هتد)، جا نهوانه ی باوه رپان پی هیناوه و پشتیوانیان لیکردوه و پشتگیریان کردوه و شوینی نمو نووره کهموتون (که قورنانه) و هاوپی له گه لیدا ره وانه کراوه، ههر نهوانه سهر فرازو رزگارن.

(۱۵۸) (نه ی محمد ﷺ) بلی: نهی خه لکینه بهراستی من پیغه مبرو فرستاده ی خوام بۆ نبوه به گشتی، نمو خواجهی که ههر بۆتموه خاوه ندریتی ناسمانه کان و زهویه، هیچ خواجه ک نیه جگه لهو زاته، ده ژینیت و ده مرینیت، جا کهواوو باوه ری پتهو بهینن بهو خواجهو به پیغه مبره که ی، که ههوالده ریکی نه خوینده واره، (تا هیچ کهس نه لیت پیانوکی خوینده وار بووه و خۆی قورنانی داناهه) نمو پیغه مبره ی که خۆی باوه ری ده هینیت به خاوه به فهرموده کانی، ده نبوهش شوینی بکهون، بۆ نهوه ی نبوه رینموویی وه رگرن.

(۱۵۹) له قهومی موسا که ساتیک همن (ژیرو هۆشمه ندن و شوینی حق ده کهون و) رینموویی خه لک ده کهمن و شاره زیان ده کهمن به حق و راستی، ههر بهو حقه خه لکی راست ده کهنموه (له لادان و سهر کهشی).

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ
 قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَفْعِرْ
 لَكُمْ خُطَيْئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
 لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

(۱۶۰) نیمه نموهی نیسرائیلیمان کرد به دوانزه
 تیره و تایه فیه (داوی نموهی به بیابانی سینادا
 کوچیان ده کرد تووشی تینویه تیه کی زور بوون) و
 وهی و نیگامان بو موسا نارد کاتیک
 قومیه کی داوی ناویان لیکرد که: به دار
 عاساکت بماله به برده کهدا (هر که نمو
 کاره ی کرد) برده که دوانزه کانی لی هه لقولا،
 بیگومان هر تیره و تایه فیه ک کانیای خوی
 زانی و هموریشمان کرد به سیبر به سمریانموه
 (تا گمرما زوریان بو نه هینیت) و گمز و
 بالندهی شه لاقه شمان به سمردا باراندن، ده بخون
 لهو هه موو رزق و روزیه پاکانهی که پیمان
 به خشیوون، جا وه نه بیت نموانه ستمیان له
 نیمه کرد بیت (به ناشوکی کردن و بیزاری
 ده برین) به لکو ستمیان هر له خویان ده کرد.
 (۱۶۱) یادی نمو کاته بکمره وه که پیمان وترا:
 له شاردها که (قودسه) نیشته جی ببن و لهو
 به رویوومانهی که به دهو رو پشتیدا هیه له هر

شوینیک ویستان به شاره زوی خوتان لی بخون و داوی لیخوشبوون بکن و بلین پهروه دگارا؛ لیمان خوش
 ببو گونا هه کانمان لی هه لوره تیه، جا له ده روازه ی شاره وه به کړنووشموه بچنه ژووره وه، نمو نیتر نیمه له
 هه له و گونا هه کانتان خوش ده بین، له ناینده دا چاکه کاران پاداشتی زیاتریان ده دینه نمو (له همدوو جیهاندا).

(۱۶۲) جا نموانه یان که ستمیان کردبوو فرموده که یان گوری بهشتیک نمو نبوو که پیمان وترا بوو، جائیمش
 سزاو به لایه کمان له ناسمانموه به سمردا ناردن بهوئی نمو ستمموه که ده یان کرد.

(۱۶۳) پرسیار له جووه کان بکه ده باره ی نمو شاره ی که له سمر قمراغی ده ریا بوو، له کاتیکدا نموان له روژی
 شه ممددا سنووریان ده شکاند (که بریار بوو روژی شه ممه تهرخان بیت ته نها بو خواپهرستی) کاتیک له روژی
 شه ممه که یاندا ماسیه گموره کانیاں به سمر ناووه بو ده هاتن، نمو روژه ش که شه ممه یان نه ده بوو ماسیه کانیاں بو نه
 ده هات، نا بهو شیویه بهوئی یاخی بوون و لادانیانموه تا قیمان کردنموه.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَسْقُونَ ﴿١٦٦﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَآخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٧﴾
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٨﴾
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ
يُسُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٩﴾ وَقَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أَصْمَامًا مِنْهُمْ
الضَّالِّحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٠﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَرُبُّوْهُمْ عَلِيمٌ مِثْنُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارُ الْأَخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٢﴾

(۱۶۴) (دیاره که هه ندیك لهو جوله کانه
فرمانی خویان شکاندوه، بههر قیلتیک بووه
راوی خویان کردوه، بۆیه دهستهیهک له پیاو
چاگانیان کمو تونمه نامۆزگاری کردنی دهست
دریژکاران) کهچی کاتیکیش دهستهیهک لهوان
وتیان: بۆچی نامۆزگاری کهساتیک ده کمن که
خوا هر لهناوبهریانه، یان سزادهریانه بهسزایهکی
تونده (له وه لامیاند) وتیان: ناخر بابهلگیهکی
دلسۆزی و غه مخۆری بیت بۆ لای پهروهردگارتان
و بهو هیوایه نهوان له خوا بترسن.

(۱۶۵) جا کاتیک فرامۆشیان کرد نهوهی
نامۆزگاریان پیی کرابوو، نیمهش نهوانه کی
قهدهغه خرابهیان ده کرد رزگارمان کردن و
نهوانهش که سته میان کردو ههولیاندا بۆ کردنی
نهوکاره نارهبویه، بهسزایهکی سهخت گیرۆدهمان
کردن، بههۆی نهوهی له سنور درچوو بوون.

(۱۶۶) جا کاتیک هر سهمرکهشیان کرد لهوهی
که قهدهغه کرابوو لییان، نیمهش پیمان وتن:
بینه کۆمه له مهیمونیک سووک و ریسواو دور
له رهحمی خوا.

(۱۶۷) یادی نهو کاتهش بکه پهروهردگارت
(نهی محمد ﷺ) بریاریدا و رایگهیاند
بهراستی کهساتیک دهتیرته سهریان تا رۆژی

قیامت، نهشکه نهجو نازاری سهختیان بدات، چونکه بهراستی پهروهردگارت زۆر بهخیرایی تۆله دهسینیت (له
سته مکاران)، ههروهها بیگومان لیخۆشبوو میهره بانیشه (بۆ تهویه کاران و نیمانداران).

(۱۶۸) سهرنه نهجایش نهوهی نیسرانیلمان کرد بهچهند بهشوه له سهمر زهویدا، ههیانه چاک و له خواتر سه، ههشیانه وا
نیه و لهپلهیهکی نهمدایه بهچهندها خوشی و ناخۆشی تاقیمان کردنهوه بۆ نهوهی نهوان بگه پنهوه (بۆ ریبازی
راست و دروست).

(۱۶۹) جا له دواي نهوان نهویهکی نوێ جیگی نهوانی گرتوه تهوراتیان به میراتی وه رگرت، نهوانه (به
پهروشهوه) پهلاماری کهلوپه لی (همرامی) نهم دنیا به دهدهن و دهشتین چاوپۆشیان لیده کرت، خۆ نهگهر کهلوپه لیک
تریان بۆ بیت وهک نهو، نهوه وهریده گرن و دهیماشنهوه (چاویان تیرنابیت)، باشه، نایا نهوانه له پنگه تهوراتهوه
پهیمانیان لی وهرنه گیراوه که بهناوی خواوه شتیک نهشتین جگه له حق و راستی؟ خۆ ههرچی له تهوراتدا هیه، نهوانه
خویندیوانه دهیزان!!، بیگومان مالی قیامت، بهههشتی بهرین، چاکتره بۆ نهوانه کی که خواناسی و دینداری دهکهنه
کالای بالایان، باشه نهوه تاکه ی ژیرنابن؟! (بۆ نهوهنده دنیا په رستن)!!

(۱۷۰) نهوانهش که به تهوراتهوه پابهندی دهکهن (که هانیان ده دات بۆ باوه پهنان به محمد ﷺ) و نوێزه کانیان به چاکی
نه نهجام ددها، بیگومان نیمه پاداشتی چاکسازان بهزایه نادهین.

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَافَّةً ظُلَّةً وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَاءَ آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَرِّجَعُونَ
﴿١٧٤﴾ وَأَقْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُم مِّنَّا فَانْسَلَخْنَا مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَنُكَلِّمَهُ أَهْلَ الْأَرْضِ وَأَتَّبَعَهُ هَوَاهُ فَشَلَاهُ
كَمِثْلَ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثَ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِآيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ وَمَن يُضِلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

(۱۷۱) یادی نمو کاتهش بکمره وه که کیوی
طورمان له جیتی خوی هه لکه مندو له شوتنی خوی
به رزمان کرده وه به سدریاند و ه کو به له هه وریتک،
جا نهوکاته (به تهاوی ترسیان لینیشست و)
وایانزانی که ده که ویت به سدریاند، (نهوسا پیمان
وتن) ده نیتر نهوی پیمان به خشیوون به توندی
بیگرن و له سنور دهرمهجن و نهو فرمانانهی که
پیمانداون هه همیشه له یادتان بیت، بۆ نهوی نیوه
خوتان پیاریزن.

(۱۷۲) یادی نهوکاتهش بکمره وه که پهروه ردگارت
پشتاو پشتی نهوی ناده می کۆ کرده وه (له جیهانی
پنهان و شاروهدا پهیمانی لی وهرگرتن) و کردنی
به شاید به سمر خویانه وه (پیتی فرموون): نایا
من پهروه ردگاری نیوه نیم؟! هه مو و تیان: نابیت
تۆ خوای نیمه نه بیت، به لی شاید تیمان داوه (که
تۆ پهروه ردگارمانیت)، نه مهش بۆ نهوی نه وه کو
له روژی قیامه تدا بلتین: به راستی نیمه له مه
بیناگا بوین!!

(۱۷۳) یاخود نهوه ک بلتین: جا نیمه چی بکهین،
به راستی باوو باپیرانمان له پیشدا هاوه لیان بۆ خوا
داناوه و نیمهش نهوه ده ک بووین دواي نهوان هاتین
و شوتنیان کهوتین، جا نایا تۆ له ناومان ده بهیت
به هۆی نهوی که پیشیلکارانی حق کردوویانه؟

(۱۷۴) نا بهوشیویه نایهت و فرمانه کان روونده کهینه وه (تالیی ورد ببنه وه) و بۆ نهوی بگه پرنه وه (بۆ سمر
راسته شهقامی نیمان و خواناسین).

(۱۷۵) (نهی محمد ﷺ) هوالی نمو کهسهیان به سمردا بخوینره وه که فرمانه کانی خۆمانمان پنبه خشی بوو، کهچی
نهویش خوی لی دامالی و خوی لی دووره پهریز گرت، نهوسا نیتر شهیتان شوتنی کهوت و دایه پیش و چوو رهزی سمر
لیشیواوانه وه.

(۱۷۶) خۆ نه گهر بمانویستایه نه وه بهو نایهت و فرمانانه به رزمان ده کرده وه، به لام نمو خوی چهسپان به زه وه وه و
(دهستی کرد به دنیا پرستی و) شوتنی ناره زووی خوی کهوت، جا نمونهی (نهو جوړه کهسانه) وه کو نمونهی سه گ وایه
نه گهر ده ری بکهیت و پیایدا هه لبشاخیت هه ناسه برکییه تی (زمان دهرده کیشتی)، یاخود نه گهر وازی لی به نیت نه وه
هه هه ناسه برکییه تی، نه وه نمونهی نمو کهسانه که نایه ته کانی نیمیان به درۆ زانیوه و پروایان پیتی نه بووه، کهوا بوو
نهم جوړه به سهرهاتانه بگپه ره وه بۆ نهوی (دابچله کین و) بیریکه نه وه.

(۱۷۷) نای که چهنده نمونهیه کی ناشیرینه، نمونهی نمو کهسانه که به لگمو فرمانه کانی نیمه یان به درۆ زانیوه
پروایان پیتی نه کرده وه، نهوانه هه سته میان له خویان ده کرد.

(۱۷۸) نهوی خوا رینموویی بکات نه وه هه نهو رینموویی وهرگه، نه وهش که گومرای بکات نه وه هه نهوانه زه ره مه ندن.

(۱۷۹) سوتند به خوا: بیگومان نیمه زور له پهری و ناده میزادمان بۆ دۆزه خ دروست کردوه، نوانه ده زگای دلیان همیه و کهچی حقی پی تیناگمن، چاوشیان همیه کهچی حقی پی نابینن، گوتیان همیه کهچی حقی پی نابیستن، نا نوانه وه کو نازل وان (له شورتیکهوتنی ناره زوودا) به لکو نوانه وئل تریشن، نا نوانه همر غافل و بی ناگان له حق.

(۱۸۰) همر بۆ خوا به ههموو ناوه جوان و پیروزه کان، جا (نهی نیماندازان) بهو ناوانه دؤعا و نزا بکمن و هاناو هوار بۆ نهو زاته بمرن، واز بهینن لهوانهی که له ناوه پیروزه کانی خوادا لادان ده کمن و (سیف و ناوه کانی خوا به کارده هیئن بۆ غهیری خوا)، له ناینده دا پاداشتی نهو کارو کرده وانیهان وهرده گرن که نه نجامیان ده دا.

(۱۸۱) لهو خه لکesh که دروستمان کردوون کهسانیک هن که (ژیرو هوشمندن و شوتنی حق ده کمن و) رینموویی خه لک ده کمن و شاره زایان ده کمن به حق و راستی، همر بهو حقه خه لکی راست ده کمنوه (له لادان و سرکهشی).

(۱۸۲) نوانهش که به لگه و نیشانه و بهرنامهی نیمه به درۆ ده زانن، له ناینده دا ورده وهرده بهر و تیاچوون ده یانبهین له کات و شورتیکدا که نهوان ههستی پیناکمن و نایزان.

(۱۸۳) من مۆله تیشیان ده دهم، به لام که تۆلهم

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أُولَٰئِكَ يَنْفَكِرُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أُولَٰئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ إِلَيْهِ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ نُفِذَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنِ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

لیسهندن به راستی نه خشه و پلانی من توندو به هیزه.

(۱۸۴) باشه، نهوه (نهو خه لکه) بیریان نه کردۆتوه (له گوftarو رهفتاری محمد ﷺ) که نهو هاوه له یان هیچ نیشانه یه کی شیتی پیوه نیه، به لکو نهو (به ریزه) هیچ شتیک نیه جگه بیدار که ره ویه کی ناشکرا نه بییت.

(۱۸۵) نایا بۆ سه رنجیان نه داوه لهو ههموو ده سه لاته گوره یه ی خوا له ناسمانه کان و زه ویداو نهو ههموو شتانه ی که خوا به دی هیئان؟ (بۆ نه وهنده بیناگان؟) خو به راستی نزیک بۆتوه ناکامیان، جا به چ گوftarیکی تر له دوا ی قورنان باوهر ده هیئن؟

(۱۸۶) نهو که سه ی خوا گو مرای بکات (به هۆی لاساری و بی دینی خو سه وه) نهوه هیچ رینمووی که ریکی نیه و خواش لییان ده گهری له ناو سه رگهردانی و سه رکهشی خو یاندا بسورینه وه.

(۱۸۷) (نهی محمد ﷺ) پرسیار لیده کمن ده رباره ی قیامت: که ی بهر یا ده بییت؟ پیمان بلی: به راستی زانینی کاتی بهر یا بوونی همر لای پهروه ردگار مه، له کاتی کدا کهس له سات و کاتی خویدا ده ی ناخات و بهر یای ناکات زاتی پهروه ردگار نه بییت، بهر یا بوونی قیامت زور گرانه و زور ده که ویت له سه ر دانیش توانی ناسمانه کان و زه وی (چونکه شیرازه ی ههمووی تیکده چیت و لیکه له ده و شیت) رۆژی قیامت بهر یا نابیت کوتوپر نه بییت، له پر یه خه تان پیده گریت، وا پرسیار لیده کمن همر وه ک تۆ زور عه ودالی زانینی هاتنی رۆژی قیامت بیت و پرسیری زۆرت له باره یوه کرد بییت !! پیمان بلی: به راستی زانینی بهر یا بوونی قیامت ته نها لای خوا به، به لام زۆریه ی خه لکیش (نهمه) نازانن.

(۱۸۸) (ئەي محمد ﷺ) پېيان بلى: كە من ناتوانم هيچ قازانچ يان زەرەرىك بەخۆم بگەيەنم مەگەر ويستی خواي لەسەربيت، خۆ ئەگەر غەيب و شاراوە كانم بزانبايە ئەو چاكەي زۆرم كۆدە كرده وە بۆخۆم و هيچ ناخۆشە كيشم توش نەدەبوو، من هيچ شتيك نيم تەنيا ترسيانەرم (بۆ ياخيە كان) و مژدە دەريشم بۆ كەسانتيك كە باوەر دەهينن.

(۱۸۹) خوا ئەو زاتەيە كە ئيوەي لەيهك نەفس و لەيهك شت دروست كرده و هەر لەويش جووتەكەي بەدى هينا، بۆئەوي ئارامى لەلا بگريست، جا كاتيک پياووە كە چوو لەي هاوسەرەكەي، ئەويش سكي پريوو بە كۆرپە لەيهكي سووك، (تاماوەي ۱۲۰ رۆژ) ئافەرەتەكەش تپەري كرد بەو ماوێدە، ئينجا كاتيک كە باري بەرەو سەنگيني دەچيت ئەو ژن و ميژدە لە خوا دەپارتنەووە دەليين: خوايە سويند بە تۆ، ئەگەر مندا لتيكي باش و بى عەيبمان پيەبەخشيت، ئەو بەرپاستى لە سوپاسگوزاراني تۆ دەبين.

(۱۹۰) كەچي كاتيک ئەوێ پاك و بى عەيبى پى بەخشين ئەوان هاوێليان بۆ خوا دانا لەوێ

كە خوا پتي دابوون (بەخشيني منداڵ دەدەنە پال ھۆكارە كان، ئەك دەسەلاتى خوا)، خوا بەرزترە لەوێ كە ئەوان هاوێشى بۆ برپار دەدەن.

(۱۹۱) ئايا كەسيك يان شتيك دەكەنە شەريك و هاوێش كە ناتوانيت هيچ شتيك دروست بكات، لە كاتيكا خۆشيان دروستكراون و (هيچيان بە دەست نيه)...

(۱۹۲) ئەوانە ناتوانن سەركەوتن بەوان بپەخشن و ناشتوانن يارمەتى خۆيان بەدەن و بەرگري لە خۆشيان بکەن.
(۱۹۳) ئەگەر بانگيشيان بکەن بۆ رێبازى هيدايت، ئەو شويتان ناکەون، چوونى كيشە بۆتان ئايا بانگستان کردبن، يان ئيوە بى دەنگ بن (ناتوانن بيانەهژنين ئەگەر خوا ويستی لەسەر نەبيت).

(۱۹۴) بەراستى ئەوانەي ئيوە هاواريان ليدەكەن جگە لە خواو لتيان دەپارتنەووە، چەند بەندەيەكي وەك ئيوە (هيچيان بە دەست نيه) دە هاواريان لى بکەن، بايئ بەدەمتانەووە، ئەگەر ئيوە راست دەكەن (لەو داوايەتاندا).

(۱۹۵) ئايا ئەو پەرستراوانە قاچيان هەيە پتي بپۆن بەرپووە؟ يان دەستيان هەيە راي بوشين و تازاري نەيارەكاني پىدەن؟ ياخود چاويان هەيە پتي ببينن؟ ياخود گوتيان هەيە پتي ببستن؟ ئەي محمد ﷺ پېيان بلى: داوا لە پەرستراوە کانتان بکەن و چیتان لە دەست ديت لە پيلان گيران بیکەن و مۆلەتم مەدەن...

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ الشُّوْءُ إِن
أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشَّيَا حَمَلٌ خَفِيًّا فَامْرَأَتٌ بِهِ فَلَمَّا آتَتْهَا دَعَا
اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنُكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّا آتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَكُمُ شُرَكَاءَ فِيْمَا آتٰهُمَا فَفَعَلَ
اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يُتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَسْتَعْصِمْتُمْ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

(۱۹۶) (هروهه بلى): بهراستی پشت و پهناى من نهو خوايهيه كه قورنانى دابه زاندوهو له كاتيكدا نهو زاته سهرپرشتى چاكان و پاكان ده كات.

(۱۹۷) نهوانهى كه نيوه جگه له خوا هاناو هاوريان بۆ ده بن ناتوانن سهركه وتوتان بكهن، (تهنانهت) ناتوانن يارمه تى خویشيان بدهن.

(۱۹۸) خو نه گهر بانگيان بكهيت بۆ ريبازى هيدايت، نهوه (بانگهوازت) نايستن (چ جاي نهوى يارمه تيشته بدهن)، تۆ ده يانبينيت نهوان سهرت ده كهن، له كاتيكدا كه نابينن.

(۱۹۹) كارى ناسان له خهلكى داوا بكهو چاوپوشى له ههلهو كه موكوپه كانيان بكهو، فهرمان بده به چاكهو كردهويهك كه په سهندى شهرعه، رروش وهرگيرهو پشت بكه له نه فام و تى نه گه يشتوان.

(۲۰۰) نه گهر وه سه سهيه كت له لايهن شهيتانهوه بۆ پيشهات و ويستى له خشتهت بهرتهت و تووشى ههلهت بكات، جا نهوه تۆ په نا بگره به خواو پشت بهو بيهسته، چونكه بهراستى نهو زاته بيسهر و زانايه.

(۲۰۱) بهراستى نهوانهى كه پاريزكار و تهقوادر بوون، كاتيك خهتيرهو خيالتيك له لايهن شهيتانهوه تووشيان بيت، نهوه خيرا بيدار ده بنهوه و خواى خويان بيهر ده كه ويتهوه و هوشيار ده بنهوه، نيتر ده سته جى بينا ده بن و بهرچاويان روون ده بيت (ريبازى راست بهدى ده كهن و لبيان ناشيوت).

إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَى ثُمَّ
لَا يَنْصُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِيَهُمْ حَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَإٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
فَأَسْمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

(۲۰۲) برا شهيتانه كانيشيان كومه كيان ده كهن له گومرایی كردنيان بهرازاندهوه و جوانكردنى گوناھو تاوانه كان، پاشان كۆل نادهن و كول نابن (له گومرایی كردنياندا).

(۲۰۳) كاتيكيش تۆ (له سهر داخوازيان)، بهلگه و موعجيزهيه كيان بۆ نه هينيت، نهوه خوانه ناسان (به گالته پيكر دنهوه) ده لئین: دهى بۆ ههلهت نه بهست و داتنه هینا؟! بلى (نهى محمد ﷺ من لهو كهسانه نيم كه خۆم شت ههلبهستم) بهراستى من تنهها شونكهوتهى نهو نياگايه كه له لايهن پهروهردگار موهو بۆم ديت، نهو قورنانهى (كه نيوه باوهرتان پيى نيه) چهندهها بهلگه بهرچاو روونيه بۆ دله كان له لايهن پهروهردگارتانهوه، هيدايت بهخش و رحمه تيشه بۆ نهو كهسانهى كه باوه ده هينن.

(۲۰۴) كاتيكيش كه قورنان ده خویندرت، نهوه گوئی بۆ بگرن و دلى بدهنى و بى دهنگ بن، بۆ نهوى نيوه ره حمتان پى بكرت و پهروهردگار بهزهيه پيتاندا بيتهوه (گوئى گرتن بهدل و بيدهنگى كار كردى خۆى ههيه له سهر بيسهر، بيجهگه له ياداشتى بى سنوور).

(۲۰۵) يادى پهروهردگار له دل و دهروونى خۆتدا به لالا نهوهو ترسموه بكهو، بى دهنگ بهرز كردنهوه (له نتيوان چه و ناشكرادا)، له بهيانيان و ده مه و نيواراندا، له بيناگايان مهبه (نهوانهى دليان غافله).

(۲۰۶) بهراستى نهوانهى لای پهروهردگارتن خويان به گهوره ناگرن له په رستنى نهو زاته داو بهردهوام ته سبيحات و ستايشى ده كهن و سوژده و كړنووشى بۆ ده بن (حق وايه سهرجهم ناده ميزاده كانيش چاو لهوان بكهن).

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

(۱۱) (ئەي محمد ﷺ) پرسیارت لی ۛ دەکەن
 دەرپارە ۛی دەسکەوتەکان، تۆ بلی: ھەموو
 دەسکەوتەکان ھۛ خواو پیغەمبەرن (ھەر ئەوان
 بۆیان ھەيە پرپاری چۆنیەتی دابەش کردنی
 بدەن)، کەواتە لە خوا بترسن و چاکسازی نۆوانی
 خۆتان بکەن (مەیدەن لەسەر تەماعی دنیا
 نۆوانتان بشۆیت) و فەرمانبەرداری خوا و
 پیغەمبەرە کە ۛی بن، ئەگەر نۆو ئەماندارن.

(۲) بیگومان ئیماندارانی راسته‌قینه‌ته‌ن‌ها
 ن‌ه‌وان‌ه‌ن : (ی‌ه‌ک‌ه‌م) ک‌ه ک‌ات‌یک ناوی خوا ب‌را،
 ئ‌ه‌وه د‌ل‌ه ک‌ان‌یان د‌ه‌ترس‌یت و د‌ه‌ه‌ژ‌یت،
 (د‌و‌ه‌ه‌م) ک‌ات‌یک‌یش ن‌ای‌ه‌ت و ف‌ه‌رمان‌ه ک‌انی
 ئ‌یم‌ه‌یان ب‌ه‌س‌م‌ردا ب‌خ‌و‌ن‌ز‌یت‌ه‌وه، ئ‌ه‌وه ئ‌یمان و
 با‌وه‌ر‌یان ز‌یاد د‌ه‌ک‌ات ، (س‌ی‌ه‌م) (ل‌ه‌ه‌م‌و
 ک‌ارو ب‌ار‌یک‌یش‌یاندا) ه‌م‌ر پ‌شت ب‌ه‌ پ‌ه‌روه‌رد‌گ‌اری
 خ‌و‌یان د‌ه‌ه‌س‌تن...

(۳) (چوارهم) ئەوانەن كە نوژدە كانیان بەچاكی
ئە نجام دە دەن، (پینجەم) هەندیك لەو رزق و
رۆزیە ی پیمانداون، دە بەخشن و سەرفی
دەكەن...

(۴) نا ئەوانە ھەر خۆيان ئيماندارانى
راستە قىنەن، چەندەھا پلەۋپايەى بەرزىان
ھەمىشەىى لەگەل رىژدا.

(۵) (شپوهی دابه‌ش کردنی ده‌سک‌وته‌کاني غه‌زای به‌در هه‌ندئ موسلمان پی‌ی دل‌گران بوون) وه‌ک چو‌ن په‌روه‌د‌گارت به‌حق و راستی له‌ نیو ماله‌که‌ت ده‌ری هی‌نایت له‌کاتی‌کدا به‌راستی کو‌مه‌لی‌ک له‌ بر‌واداران پی‌ی دل‌گران بوون.

(٦) ئىككى كۆمەلە ئىپادىلەنەرە مۇجەدەلەت لەگەل دەگەن لە شتى راست و دروستدا ، دواى روون بونەوہى (جەنگيان پى ناخۆشە) وەك بەرئىنە بەر بۆ مردن لە كاتىكدا بەچاوى خۇيان ھۆكارى مەرگ بېيىن.

(۷) یادى ئەو كاتە بگەنەوہ خوا بەلئىنى پىدايوون كە يەككىك لەو دوو دەستەيە بەراستى بۆ ئىوہ دەبىت (يان كاروانەكە يان سەرگەوتن بەسەر لەشكرەكەدا) ئىوہش بەراستى ئاواتە خوازن و حمز دەكەن كاروانە بى چەك و ئاسانەكە بۆ ئىوہ بىت، خوايش دىهوىت حق و راستى بەفەرمانەكانى خۆى بچەسپىنىت و كافرانىش بنسەر بكات و رىشەكەنيان بكات...

(٨) بۆ ئەوەی حق و راستی بچەسپێنیت و بەتال و ناحەقیش پووج بکاتەوه و لەناوی بیات، ھەر چەندە تاوانبارو تاوانکاران بێیان ناخۆشە.

سُورَةُ الْاَنْفِثَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ③ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑤
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
⑦ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيَبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑧

(۹) یادی ٹوکاتہ بکہنموہ کہلہ پمروہ ردگارتان دہ پارانموہ و داوای یارمہ تیتان لی دہ کرد، خوایش خیرا ہات بہ ہاناتانموہ و فرمووی برامستی من بہ ہزار فریشتی تر یارمہ تی و کومہ کیتان دہ کم بہ شوین ٹوانی تردا۔

(۱۰) ندم یارمہ تیش جگہلہ مژدہ بہ کی خواہی شتیکی تر نہ بوو، تا دلہ کانیشتان نارام بگریٹ و دلنباہن بمو یارمہ تیش، نہ گینا سمرکوتن تنہا لہ لایمن خواوہ نہ بیت نہی، چونکہ برامستی ہر خوا خوی بالادہ ست و دانایہ۔

(۱۱) ٹمو مژدہ و نارامی دلہ کاتیک بوو کہ خوی گہورہ بموہ نموز دایگریٹن، بو ٹموہی ہیمنیہ ک بیت بوٹان لہ لایمن خویموہ و ناویکیشی لہ ٹاسمانموہ بہ سمرتاندا باراند بو ٹموہی خاوینتان بکاتموہ پیسی و پوخلی شہیتانتان لی دور بخاتموہ (تالہ رووی جہستہ و دل و دہروونموہ خاوین بن) او دلہ کانتان بہ ہیژو دامزراو بکات و بیانہ ستیت بہ خواوہ و بمو ناوہ پیہ کانیشتان جیگیرو قایم بکات۔

(۱۲) ٹمی محمد ﷺ یادی ٹموہ بکہرہ و کاتیک پمروہ ردگارت وہ حی و نیگای دہ کرد بو

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُبِدِّكُمْ بِأَلْفٍ
مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ① وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِن عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ② إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ③
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ④ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤ ذَلِكَ كُمْ فَذُوقُوا وَابْتَكَ الْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ⑥ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑦ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ
دُبْرَهُمْ إِلَّا مَتَحَرَّفًا لِّقَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧

فریشته کان کہ: برامستی من یارو یاوہر تانم، کہو ابو ٹیوہش دلی ٹیمانداران پابہندو دامزراو بکمن، لہ مہودوا منیش ترس و بیم دہ خہمہ دلی ٹوانہی کہ بی یاوہر بوون، دہ ٹیوہش لہ سہرووی گمردنی ناپاکان بدہن و دہست بوہ شینن لہ ہموو سہرہ نہجہ کانیاں (تا کافرہ کان شمشیریان پی نہ گیریٹ)۔

(۱۳) ٹموہ لہ ہر ٹموہ بوو چونکہ برامستی ٹوان دڑاہتی و سہریچی خواو پیغہ مہرہ کہیان کرد، ہر کہشیش دڑاہتی و سہریچی خواو پیغہ مہرہ کہی بکات، ٹموہ برامستی خوا تو لہ سینہریکی بہزہ برہ۔

(۱۴) ٹموہتہ (تو لہی خواتان) جا ٹیوہش بجیژن و بیگومان سزای ناگری دوزہ خ ہمیشہ ہر بو بی یاوہر پانہ۔

(۱۵) ٹمی ٹوانہی باوہرتان ہیٹاوہ کاتیک بہرہ نگاری ٹوانہ بوونموہ کہ بی یاوہر بوون لہ کاتی لہ شکر کی شیدا ٹموہ پشتیان تیمہ کمن و رامہ کمن ...

(۱۶) ہر کہس لہو رۆژہ دا رابکاتہ دواوہ و پشتیان تی بکات ٹموہ برامستی لہ گہل خہش و قینی خواوہ گمراوہ ٹموہ و سہرہ نجام جی و ریگہی دوزہ خہ کہ ناخوشتترین جیگہ و سہرہ نہجامہ مہ گہر مہ بہستی بہ کارہینانی ہونہری جہنگ بیت یاخود مہ بہستی شوین گوپین و جی گوڑکی بیت بو لای دہستہ کی تر۔

(۱۷) كهوابوو نهی نيمانداران: وه نه بیټ نیوه کافرانسان کوشتیټ، به لکو خوا کوشتنی و له ناوی بردوون، توش نهی محمد ﷺ کاتیک مشتیټ خۆلت روو به کافران فریډا نهو کاره تمها تو نه تکرډ، به لکو خوا فریډاو (خۆلی کرده چاوی کافرانموه)، تا نيمانداران تاقي بکاتهوه به تاقي کردنهوه یه کی چاک، چونکه بهراستی خوا بیسری (دوعاو نزیانه)، زاناشه (به نهی دلیان).

(۱۸) نهو سمرکوتن و پشتیوانیه بو نیوهی نيمانداره، دلنیش بن که خوا ریسواکری پیلانی بی باوه رانه.

(۱۹) نيمانداران نه گهر نیوه داوی یارمه تی و سمرکوتن ده کمن نهوه بهراستی سمرکوتنتان بو هات و نه گهر وازی بهین له سمریچی فرمانه کانی پیغه مبر نهوه چاکتره بو تان، خۆنه گهر بگهرینهوه بو سمریچی کردن، نیمه ش ده گهرینهوه بو شکست پیدانتان، نهو کاته ده ستمو تاقتان هرگیز هیچ سوودیکتان پیناگه نهیت هرچند زوریش بیټ (ژماره تان) چونکه له راستیشدا همیشه خوا له گهل نيماندارانی دامه زراو و لیبر اودایه.

(۲۰) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه،

فرمانبهرداری خواو پیغه مبره که ی بن و له بهرنامه ی نهوزاته پشت هه لمه کمن، له کاتیکدا نیوه تیده گمن و ده بیسن. (۲۱) وه که نهو که سانه ش مهن (به سمر زاره کی) ده یانوت: تیگه بیشتین و بیستمان، گورابه لین، له کاتیکدا نهوان نابیستن و تیناگمن (چونکه دل و میشکی خۆیان داخستوه).

(۲۲) بهراستی خرابترین زینده وهران لای خوا نهو که سانه ش که کمرن (حق نابیستن) و لالین (حق بیژ نین)، نهوانه ی که ژیر نابن (بیرو هوشیان ناخه نه کارو تینافکرن و بیرو میشکیان قفل داوه).

(۲۳) خۆ نه گهر خوا خیری تیادا به دی بکردنایه، نهوه وای لیده کردن که حق و راستی بیستن، خۆ نه گهر حه قیشیان پی بیستنايه (که ناماده نین بو وهرگرتنی) نهوه هر پشت له بهرنامه ی خوا ده کمن له کاتیکدا نهوان همیشه نه یارن.

(۲۴) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، به دهه بانگهوازی خواو پیغه مبره وه بچن کاتیک بانگتان ده کات بو بهرنامه و ریبازیټ که ده تانزینیتهوه و ژبان به خشه، چاک بزنان بهراستی خوا (زور بهناسانی) ده توانیت ده سه لاتی بکوټه نیوان ناده میزاد و (ناواته کانی) دلیهوه (به گورپنیان)، (بیرتان نه چیت) بهراستی هر بو لای نهویش کۆده کرینهوه.

(۲۵) ههروه ها خۆتان بپارژن له به لایه ک تووشی نهوانه تان نابیت به تاییهت که سته میان کردوه (به لکو هه مووان ده گرتیهوه)، بشزانن که بهراستی خوا تو له ی زور به زهره.

(۲۶) یادی ئموکاته بکه نهوه که ئیوه زۆر کهم و لاواز کراوو بئی هیزبوون لهزه ویدا، ده ترسان که خه لکی بتانرفینن (بتانکوژن یان نازارتان بدهن) جاخوای بالاده ست جی و ریی بو سازکردن و به هیزی کردن به سهرکوتن و یارمه تی خۆی و له رزق و رۆزی و نازو نیعمه ته پاکه کان به هره وه ری کردن بو ئه وه ی سوپاسگوزاری بکه ن. (ئه مه ش مژده یه کی بهره وامه و پشت به خوا بهم زووانه دیتمه دی).

(۲۷) ئه ی ئهوانه ی باوه رتان هیناوه: خیانه ت مه کن له خواو له پیغه مبهر ^(بمه وه ی کهم) تهرخه میتان له فرمانبرداریاندا، ههروه ها خیانه تیش مه کن له نهمانه ت و سپاره کاتتان که پیتان ده سپێردیت، له کاتی کدا که ئیوه ده زانن (ئمو کاره تان خیانه ته).

(۲۸) ههروه ها بزائن به راستی مال و سامان و مندالتان بو تاقیکردنه وه یه، به راستی خوا ی میهره بانیش پاداشتی زۆرو بئی سنووری له لایه (بو ئه وه که سانه ی که نایه لن مال و سامان و مندالیان بیه ته کۆسپ له ڕینگه ی جیهاد و ههول و خه بات و کۆششیاندا).

(۲۹) ئه ی ئه وه که سانه ی باوه رتان هیناوه:

ئه گهر ته قوای خوا بکه ن و پارێزکاری بکه ن، ئه وه خوا بهرچاو رۆشنیه کی ته وواتان بو فهراهه م ده هیئت (که بتوانن حق و ناحه قی به ناسانی له یه ک پێ جیا بکه نه وه) ههروه ها هه له و گونا هه کانیشتان داده پۆشیت و لیتان خۆش ده بییت، (چونکه) خوا خاوه نی فهزل و ریزی گه وه وه بئی سنووره.

(۳۰) (ئه ی محمد ^(ص) یادی ئه وه کاته بکه ره وه) کاتی که ئهوانه ی بئی باوه ر بوون پیلانیان ده گێرا دژی تو بو ئه وه ی به ندت بکه ن، یان به تکوژن، یان ده رت بکه ن، ئه وان پیلانی خۆیان ده گێرن و خوایش پلانی خۆی ده خاته کار (به مپوچ کردنه وه ی کاره کانیان)، دلنیا بن خوا ی گه وه چاکترینی هه موو پلانسازو نه خشه سازانه (نایه لی پیلانیان سه ربگری).

(۳۱) کاتی که ئیش نایه ت و فرمانه کانی ئیمه به سه ر بئی باوه راندا ده خوێرتمه وه، ئه وه ده لێن: به راستی ئیمه بیستمان و نه گهر به مانو یستایه ئه وه وینه ی ئه وه مان ده گوت!!، ئه م بابه تانه جگه له داستانی پیشینان شتیکی تر نه!!

(۳۲) یادی ئه وه کاته بکه ره وه که بئی باوه ران وتیان: خوا به ئه گهر ئه م دین و بهرنامه و قورئانه راسته، له لایه ن تو یشه وه ره وانه کراوه، ئه وه به رد له ناسمانه وه به سه رماندا، یان به لاو سزایه کی به ئیشمان بو به یته!!

(۳۳) پێگومان خوا ی گه وه (به قسه ی ئه وان ناکات) به لاو سزا نادات به سه ریاندا، له کاتی کدا تو له ناویاندا بییت (به ئومیدی ئه وه ی که هه ندیکیان باوه ر به یینن)، ههروه ها خوایش سزاده ر نه له کاتی کدا ئه وان داوای لیخۆشبوون بکه ن.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوْنَكُمْ وَيَنْصِرَهُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنَقَّوْا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ آلِهِمْ عَايِنُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانِ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآ قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَلِيلٌ مِنْهُمْ حَقٌّ
لَّا تَكُونُ فِتْنَةٌ وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ
أَنْتَهُوَ أَفَّاكٌ ۖ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

(۳۴) نایا چی همیه بو نهوان که خوا سزایان نه دات؟! له کاتیکدا که نهوان رنگری ده کمن و نایه لن خه لکی رووبکاته مزگه وتی حرام (کعبه) ، نهوانه هر شایسته ی نهوه نین که سمرپه شتیاری بن، هیچ تاقمیک شایسته ی سمرپه شتیاری کعبه نیه بیجگه له خواناس و پاریزکاران، به لام زوره شیان (لمو راستیانه) بیناگان.

(۳۵) نهوانه نزا و پارانه وه شیان له لای مالی خوادا (کعبه ی پیروز) جگه له فیکه کیشان و چه پله لیدان شتیکی تر نه بووه، که و ابو بچیژن سزای کوشتن و دپلی (له غه زای به دردا) به و ی که ټپوه بی باوه و له خوا یاخی ده بوون.

(۳۶) بیگومان نهوانه ی بی باوه و ږن، مال و سامانی خویان به خت ده کمن بو نه و ی به شینمی به ربه ست داتین و رنگری بکمن له بهرده م ناین و ربازی خوادا، جا مال و سامانیان له ناینده دا بو نهو مه بهسته خرج ده کمن! پاشان ده بیته په شیمانی و داخ و حسره ت له سمریان، له دوایدا شکست ده هینن ، بیگومان نهوانه ش که بی باوه و ږن بوون بو دوزه خ کو ده کرینه وه و راپیچ ده کرتین.

(۳۷) (به سهرهات و رووداوه کان) بو نه ویه که: خوا کهسانی دهروون پیس و ناپاک له کهسانی دهروون خاوین و پاک جیا بکاتمه و پیس و ناپاکه کانیش له سهریه ک که له که بکات و هه موویان بدات به مل یه کدا بو نه و ی کویان بکاتمه به گشتی، نینجا فریایان بداته ناو دوزه خوه، نا نهوانه هر خویان خساره تمه ند و زهره رمه ندن.

(۳۸) نهی محمد ﷺ به کافران بلای: نه گمر کول بدن و واز بهینن و (باوه و بهینن)، نه و بیگومان چاوپوژی له گوناوی رابردوویان ده کرتیت، خو نه گمر بگمرپنه وه و به بهرده و امی دژایه تی (ثاینی خوا) بکمن، جا نه و به راستی یاسای نه تمه و یاخی بووه پیشینه کانیا ن به سمردا ده سه پیتریت.

(۳۹) (نه ی نیمانداران) ټپوه ش بجهنگن دژ به کافرو خوانه ناسان تا فیتنه و ناشووب و نازاردانی موسلمان نه مینیت و (نهو خه لکه سمره ست بن له هه لېژاردنی بهرنامه و ثایندا)، تا دین و فرمانبرداری هر هه مووی بو خوا بیت، جا نه گمر بی باوه و ږن کول بدن، نه و بازان به راستی خوا بینایه به هه موو نهو کارو کرده وانه ی که ده یکن.

(۴۰) خو نه گمر نهو خوانه ناسانه هر پشته لکمن و واز نه هینن، نه و بزنان که خوا پشتیوان و سمرپه شتیارتانه که پشتیوانیکی چاک و یارمه تی ده ریکی چاکه.

﴿۴۱﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۲﴾ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خَقَلْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۳﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَن رَّكَبْتُمُ كَثِيرًا فَفُتِلْتُمْ وَلَنَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۴۴﴾ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَالْيَاقُوتُ رُجِعَ الْأُمُورُ ﴿۴۵﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۴۶﴾

(۴۱) (نهی نیمانداران) ناگادارین و بزانشن که: بهراستی هدرچیه کتان دستکوت (له) جنگی بی باوه راندا) نموه بیگومان پینج یه کی بۆ خواو پیغه مبهرو خزمانی نریکی پیغه مبهرو همتیوان و هه ژاران و ریبوارانه، (چوار بهشه کی تریشی بۆ مواهیدانه که لهو غه زایدها به شدارییان کردوه) نه گهر نیه باوه پرتان هیه به خواو بهوی که دامانبه زانده بۆ سر بهنده مان (محمد ﷺ) له رۆژی جیا کردنه وه که دا (که غه زای به دره) نهو رۆژی که ههردوو لهشکر به رهنگاری یهک بوون، خواش به سر هه موو شتیکیدا ده سه لاتداره ...

(۴۲) کاتییک نیه له دامینی خواری شیوه که و نریکتر بوون به مه دینه و نهوانیش له سه رهوی شیوه که وه بوون و دوورتر له مه دینه، کاروانه کهش له خوارترانه وه بوو، خۆ نه گهر بریارو به لیتنتان بدایه بهیه کتر بگهن لهوکات و شوتنه دا نموه دوو به ره کی له نیوانتاندان دروست ده بوو، به لام خواو ده یهویت بارود و ختییک پیش بهینیت که بریاری له سه رداوه (که سه رکهوتنی موسولمانانه و شکستی بی باوه رانه)، بۆ نهوی له ناو بهییت و

بهانهی نه مینیت نهوی که له زانستی خوادا له ناوچوه و بۆ نهوی بۆی له سه ر بهرچاو روونی و به لگه، نهوی له زانستی خوادا ده زی له سه ر دینداری (سه ره نجامی شه ری به در بۆ نهوه بوو تا باوه رو بی باوه ری بۆ ههردوو لا روون بیت) و بیگومان خوا بیسه رو زانیه.

(۴۳) کاتییک خوا نهوانی له خهوتدا به کهم نیشان نه دایت، خۆ نه گهر نهوانی به ژماره یه کی زۆر نیشانی بدایتایه نموه نیه لاواز ده بوون و تروشی نه هاهه تی و کیشه ده بوون له باره ی جهنگ کردنه وه، به لام خوا به سه لاهه تی و سه رکهوتووی لهو ترس و کیشه یه رزگاری کردن، چونکه بهراستی نهو زاته زانیه به هه رچی له ناو دل و ده روون و سینه کاندان هشار دراوه.

(۴۴) کاتییکیش بهیه که گه یشتن له گۆره پانی جهنگدا له بهرچاوی نیه، خوا نهوانی به کهم نیشان ده دان و ژماره ی نیه وشی له بهرچاوی نهوان به کهم ده نواند، بۆ نهوی هه ره نیه پیش بیت که خوا بریاری له سه رداوه، هه ر بۆ لای خوا سه ره نجامی هه موو کارو کرده وه یهک ده گیر دیته وه.

(۴۵) نهی نهو که سانه ی نیمان و باوه پرتان هی ناوه: کاتییک ده گهنه ده سته یهک و روو به پرووتان ده بنه وه، نهوه ده بیت خۆراگرین و سه نگه ر چۆل نه کهن و زۆر یادی خوا به کن و لیتی به یارینه وه، بۆ نهوی نیه سه رفرازو سه رکهوتوو بن ...

(۴۶) گوتراپه لی خواو پیغه مبهده کهشی بکمن له ههموو کردارو گوتارتیکداو ناشووب و ناژاوه مهگیرن و مهچن بهگژ یه کدا، خو نه گهر بچن بهگژ یه کداو یه کتر بشکینن، نهوه شکست و لاوازی روتان تیده کات و ههیهت و شکوداری و دهسه لاتتان له بهین دهچیت و ده بیت خوگرو نهفوس درژ بن (ههم له مهیدانی جهنگدا، ههم لهناو یه کتردا) چونکه بهراستی خوا یارو یاوه ری خوگرو نارامگرانه.

(۴۷) نهکمن وهک نهو جزره کهسانه بن که له ولات و شوینی خویمان ده رچوون له بهر کهش و فش کردن و خو نواندن له بهر چاوی خه لک و ده یانهویت کۆسپ بخه نه بهردهم ریبازو نایینی خوا، له کاتیکدا که خوی گهوره ش بهناگایه به سهره تاو سهره نجامی ههموو نهو کارو کرده وانهی که ده یکمن.

(۴۸) کاتیکیش شهیتان (بهوه سوهسه و خه یال) ههموو کرده وه ناپه سه ندو ناره واکانی بو رازاندنه وه، وتی: نه مرۆ ههچ کهس ده ره قه تی ئیوه نایهت و دلنایب منیش پشت و په نام بو ئیوه، جا کاتیک نهو دوو له شکره یه کتریان بینی، ده سته جی شهیتان پاشمو پاش گهراپه وه وتی: بهراستی من بهریم له ئیوه! چونکه

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَوَّاتُ فَنَفْسُكُمُ وَأَنْتُمْ تَخْفَوْنَ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّهُمْ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْتُمْ لِلَّهِ لَيْسَ بِظُلْمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
كَذَابٌ عَالٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

بهراستی نهوهی من ده یبینم ئیوه نایینن، (دیاره که شهیتان بینوویهتی چون فریشته دهسته دهسته داده بهزن بو یارمهتی ئیمانداران، بۆیه له ترسا وتی): بیگومان من له خوا ده ترسم، خوایش زۆر سهخت و به زه به له تۆله دا.

(۴۹) کاتیک دوو رووه کان و نهوانه له دلایندا نهخۆشی (بی ئیمانی) تیا جیگیر بوو (به ئیماندارانیان) دهوت: نا نهوانه ناینه کهیان له خۆبایی کردوون (نه گینا بهو ژماره که مهوه چون خویان ده گرن)، (خواش ده فیرموویت) نهوهی پشت به خوا بیهستیت، نهوه بهراستی خوا بالادهست و دانایه.

(۵۰) نه گهر ده تبینی کاتیک فریشته کان گیانی نهوانه یان ده کیشا که بی یاوه بوون! که ده یانکیشا به دهه و چاو و پشتیاندا و (راپێچیان ده کردن بو دۆزهخ و، پێیان دهوتن): ده بجێژن سزایه کی سوتینهر...

(۵۱) (ههمروه ها پێیان دهوتن) نهو لیدان و سزایه ههر بههۆی نهوهویه که خۆتان به دهستی خۆتان پێشتان خستوه و چونکه بهراستی خوا به ههچ شتیهیهک سته مکار نیه له بهنده کانی.

(۵۲) کارو کرده وهی (خوانه ناسان له ههموو سهرده میکدا) وهکو داب و نه ریتی فیرعمون و نهو کهسانه وایه که له (سهرده مه) پێشووه کاندا هاتوون پێش نه مان، نهوانه بروایان نه بوو به نایهت و فرمانه کانی خوا، جا خوایش خه شمی لی گرتن و له ناوی بردن بههۆی گوناھو تاوانیا نه وه، بهراستی خوا به تواناو به زه به له تۆله دا.

(۵۳) نمو سزاو له ناو بردنه له بهر نهمویه که (برباری خوا وایه) بیگومان خوا هیچ نازو نیعمه تیکي نه گزویوه که به خشیبیتی به هر قوم و گهلنیک، هتا نموان نهموی به خزیان ده کرت نهیگورن و نهیگن، چونکه به راستیش خوی گموره بیسری (گوفتاره کانه) زانایه به کرداره کان.

(۵۴) (رهوشی نه مانه) هر وه کو داب و نهریتی دارو دهستی فیرعمون و نموانی پیشیان وایه، که به لگمو فرمانه کانی پهروه دگاریان به درو ده زانی و باوهریان پیی نه بوو، له نه جامدا نیمهش به هوی گوناو تاوانیانموه له ناومان بردن و دارو دهستی فیرعمونیشمان نوقمی ده ریا کرد، هه مووشیان سته مکار بوون.

(۵۵) به راستی خرابترینی زینده وهران لای خوا نموانن که بی باوه بوون، چونکه نموان باوه نا هینن...

(۵۶) نموانی که په ایمان له گه لدا بهستن (که خیانتت لی نه کن) که چی پاشان له هه موو جارنکدا هر په ایمانه کیان ده شکاند و نموان له خوا ناترسن و پارزکاری ناکن.

(۵۷) جا هه رکاتیک رو به پروی (خوانه ناسان) بویتوه له جهنگدا، نهوه وایان لی بکه نموانی له دوایانموه و یارمه تیان ده دن پهرش و بلاو بین، بهو هیوایه نموان په ندو عیبرهت و ناموزگاری وهریگرن.

(۵۸) خو نه گمر بیگومان ترسایت له دهسته یه ک (که په ایمان له گه لدا بهستون) په ایمانه که هه لوه شیننموه و خیانتت لی بکن نهوه تویش لهم کاتدا په ایمانه که بهروه بهرویاندا به شیهیه کی ریک و راست، (پییان بللی که) په ایمانه کیان نه رخه نه ماوه، چونکه به راستی خوا کهسانی په ایمان شکین و ناپاکی خوش ناویت.

(۵۹) با نموانی که بی پروا بوون و نه زانن که له دهستان ده رجوون، به راستی نموانه ناتوانن دهه سوسانمان بکن و له دهستان ده رناچن.

(۶۰) (خوا فرمان ده دات به کار به دهستانی ده ولتهی نیسلام): هرچی له تواناندا هیه بۆ به هیزکردنی سوپای نیسلام بیخه نه گهر ناماده یی بکن (هیزی ناسانی و ده ریایی و وشکانی... هتد) و له ناماده کردنی هه موو جوړه نه سپ و (هوکانی تری گواستنه وه) که مته رخه می مه کن تا دوژمنانی خواو دوژمنانی خوتانی پی چاو ترسین بکن، با کهسانی تریش جگه لهم دوژمنانه ی نیستا، پی چاو ترسین بین که نیسته نیوه نازانن کین و نایانسانن، به لکو هر خوا خوی ده یانسانیت و هر شتیک به خشن له پی نای خوادا (بۆ به هیز کردنی سوپای نیسلام)، نهوه به زایه ناچیت و دهستان ده که ویتنموه و نیوه سته متان لینا کرت.

(۶۱) جا نه گمر (دوژمنان) به لای ناشتیدا دایان شکاند و حفزبان پیکرد توش (نهی محمد ﷺ، نهی پیشهوا) ناماده یی خوت دهربره و پشت به خوا بهسته چونکه به راستی نمو زاته بیسره و زانایه (له پیلان و نه خشی دوژمنان ناگاداره).

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَابٌ عَالِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَاهُ ۖ وَالْفِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ۖ لَعَلَّيْكُمْ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرْوَةٍ ۖ وَهُمْ لَا يَنْقُوتُ ﴿٥٦﴾ فَإِنَّمَا أَنتَ مُنْقِضُ مَا نَسَفَقْنَاهُمْ فِي الْحَرْبِ ۖ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ ۖ فَاِئْتِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِذُوا لَكُمْ مَّا أَسْأَلْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ ۚ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا نَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

(۶۲) خۆ نه گهر خوانه ناسان (به داخواری ریکهوتن و ناشتی) ویستیان بتخه له تینن، نهوه دلتیابه که پشتیوانیی خوا به سه (که نهیه لیت بکهو ته ناو پیلان و نه خشه یانهوه) چونکه همر نهو زاته کاتی خۆی پشتیوانیی لیکردیت و سهری خستیت و ئیماندارانی شی کرده هۆیه ک بۆ به ده سه تهنانی سه رکهوتن...

(۶۳) دلّه کانی شیانی به ست بهیه کهوه، نه گهر همرچی دارایی زهوی هیه، همر هه مویت خمرج بکر دایه تا دلّه کانیانت په یوه ند بکر دایه به یه کهوه، نهوه نه تده توانی نهو دلانه په یوه ست بکهیت بهیه کهوه، به لام خوا (به هۆی نایینی نیسلا مهوه) خۆشی و یه کیتی و برایه تی له ئیوانیاندایه بمریاکرد، چونکه به راستی نهو زاته بالاده ست و دانایه.

(۶۴) نهی پیغه مبه ر: ته نهها خوا به سه بۆ خۆت و نهوانه ی شونت کهوتوون له ئیمانداران که پشتگیر و یاریده ده رتان بیت.

(۶۵) نهی پیغه مبه ر: هانی ئیمانداران بده له سه ر جهنگ (دژی نهوانه ی که کۆسپن له ریبازی گه یاندنی په یامی خودا) نه گهر بیست کهسی خۆراگر هه بیت له ئیوه، نهوه زال ده بن

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ
يَنْصُرُوكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَاللَّهُ يَتْلُوهُمْ هَلْ أَتَقَاتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَسْبُكَ
اللَّهُ وَمَنْ أَتْبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَرِصُ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَدِيرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَكُنْ خَفَافٌ
اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
لَهُ آسَرٌ حَتَّى يَتُخَيَّنَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُوتَ عَرْضِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كَتَبَ مِنْ
اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
عَنِتُّمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

به سه ر دوو سه د که سدا، خۆ نه گهر سه د کهس له ئیوه هه بن، نهوه به سه ر هه زار کهس لهوانه ی که بی باوه رن زال ده بن، چونکه به راستی نهوانه کهسانیکن که تیناگهن (چ هیزیک پشتیوانیی له ئیوه ده کات).

(۶۶) (نهی ئیمانداران): نیسته ئیتر خوا نه رکی له سه ر که مکرده وه و ده یزانی که لاوازیان تیدایه (له رووی مادی و معنه وه وه، له بهر نه وه): جا نه گهر سه د کهسی خۆراگر هه بیت له ئیوه، نهوه زال ده بن به سه ر دوو سه د که سدا و نه گهر هه زار کهستان هه بیت، نهوه زال ده بن به سه ر دوو هه زاردا، نهویش بهو یست و یارمه تی خوا، خوایش یارو یاره ری خۆراگرانه.

(۶۷) بۆ هه یچ پیغه مبه ریک نه بووه که دیلی هه بیت، هه تا کاتیکن چاک پایه دارو جیگیر ده بیت له زه ویدا، (مه گهر) که له وپهل و شتومه کی دنیا تان ده ویت؟! له کاتیکندا خوا (سه رفرازی) نهو جیهانی ده ویت و قیامه تی مه به سه ته و خوا بالاده ست و دانایه (سه رکهوتن به ئیمانداران ده به خشی و دانایه له تاقی کردنه یاندا).

(۶۸) خۆ نه گهر بریاریک له لایهن خوا وه پیش نه کهوتایه (که مرۆف هه تا په یامی خوا ی پینه گات خوا سزای نادات) له سه ر نهو شتانه ی که وه رتان گرت (له بهرام به ر نازاد کردنی دیله کانه وه) نهوه سزایه کی زۆر گموره تان توش ده بوو.

(۶۹) کهوا بوو بخۆن لهو شتانه ی که دهستان کهوتوه، به حه لاتیکی چاک و پاک، له خوا به تر سن و دیندار بن، چونکه به راستی نهو خوایه لیخۆش بوو میهره بانه.

(۷۰) نہی پیغہ مبرکہ: بہو دیلانہ بلی کہ لہبہر دہستاندان، نہگہر خوا خیر لہ دلہ کاتاندا بہدی بکات، نموہ زور لموہ باشرتان پی دہبہ خشیت کہ لیتان وەرگیراوه، (نہگہر باوہر بہینن) لیتان خوش دہبیت، خوایش لیخوشبوو میہرہبانہ.

(۷۱) خو نہگہر بیانہوتیت خیانت و پیلان دژ بہ تو (نہی پیغہ مبرکہ) بگپرن، نہوہ بہراستی نموانہ پیشتہر خیانتیان لہ خوا کردوہ (بہوی کہ شہریک و ہاوہ لیان بو پریارداوہ)، نینجا خوا دہسلاتی لیسہندن و نیوہی زال کرد بہسہریاندا، بیگومان خوا زانیہ (بہ پیلانیان) و دانایہ (بہ چۆنیہتی سنور دانان بۆیان).

(۷۲) بہراستی نموانہی کہ باوہریان ہیناوه و کۆچیان کردوہ و تیکۆشاو لہ پیناوی ناینی خوادا بہ خویشان و مال و سامانیانہوہ، نموانہش کہ پیشوازیان لہ کۆچبہران کردو لہ مال و حالی خویشاندا جییان کردنہوہ و پشتگیریان کردن، نا نموانہ ہندیکیان پشتیوانی ہندیکی تریانن، نموانہش کہ باوہریان ہیناوه و کۆچیان نہ کردوہ، نموہ بۆتان نیہ پشتگیریان بکہن لہہیچ شتیکدا ہتا نموانیش کۆچ دہکہن (بو بہہیزکردنی دہولہتی نیسلام)، خو نہگہر نہو نیماندارانہی (کہ کۆچیان نہ کردوہ) داوای یارمہتی و پشتگیریان لہ نیوہ کرد بو

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِيْ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرِ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ
فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرِيْدُوْا خِيٰنَتَكَ فَقَدْ خٰنُوْا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمٰكُنْ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ ءَاوَا وَنَصَرُوْا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَمْ يٰهَاجِرُوْا مَالُ الْكُفْرِ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
حَتّٰى يٰهَاجِرُوْا وَاِنْ اَسْتَنْصَرُوْكُمْ فِيْ الَّذِيْنَ فَعَلْتُمْ
النَّصْرُ لِاَعْلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثْقٌ
وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ
فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَهَاجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ ءَاوَا وَنَصَرُوْا
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْ
بَعْدِ وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ
مِنْكُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى
بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾

سہرختنی ناینی نیسلام، نموہ پیویستہ لہسہرتان پشتگیریان بکہن، جگہ لہسہر نمو عشرہت و لایہنہی کہلہ نیوان نیوہ و نمواندا بہیمانیک ہہبیت (نمو بہیمانہ مہشکینن)، خوی گہورہش بینایہ بہو کارو کردہوانہی کہ دہیکہن.

(۷۳) نموانہش کہ بی باوہر بوون، ہہندیکیان پشتیوانی ہہندیکی تریانن و پشتیوانی لہ یہکتر دہکہن، خو نہگہر نیوہی نیماندان کۆمہک بہیہکتر نہکہن و پشتی یہکتر نہگرن نموہ لہسہر زہویدا ناخوشی و ناکۆکی و گوناہو تاوانی گہورہ پیش دیت (نازار و ناخوشی بو نیوہی نیماندان پیش دیت).

(۷۴) نموانہش باوہریان ہیناوه و کۆچیان کردوہ و تیکۆشاو لہ پیناوی خوادا، نموانہش جیگہی کۆچبہرانیان کردوہ و (پیشوازیان کردن) و یارمہتیان دان، ہہر نا نموانہ پروادارانی راستہقینہن، (لہ بہہشتی بہریندا) بۆیان نامادہیہ لیخوشبوون و رزق و روزی بہپیزو پر بہرہکەت و جوان و رازاوه.

(۷۵) نموانہش کہ باوہریان ہیناوه لہ دواي کۆچ کردنی یہکہم و کۆچیان کردو ہمول و کۆششیاندا (لہ پیناوی گہیاندنی بہرنامہی خوا) لہگہل نیوہدا، نا نموانہش لہ نیوہن (پلہی نیوہیان ہہیہ)، نموانہش کہ (سہرہرای پەییوہندی نیمانی) پەییوہندی خزمایہتیشیان ہہیہ، ہہندیکیان شایستہترن بہہندیکی تریانمہوہ لہ بہرنامہی خوادا (واتہ نموان شایستہترن لہ میرات بہریدا بو یہکتری)، بہراستی خوا بہ ہہموو شتیک زاناو ناگایہ.

سوره نى (التوبة)

(۱) نه مه بهرى بوونىكى گهوره و گرنگه له لايهن خواو پيغه مبهره كه يمهو بۆ نهوانه ي كه په يمانتان له گه لدا بهستبون له هاوه لگهران (واته پسان و نه مانى نهو په يمانانه يه كه له گه ل هاوه لگهراندا بهستراوه، چونكه نهوان دهست پيشخمر بوون له شكندنى په يمانه كهدا).

(۲) جا كهواته نهى هاوه لگهران بۆتان هديه چوار مانگ به سهر زهويدا بگه رين (تا شونى بۆ نيسته جى بوونى خوتان ده دۆزنهوه)، بشزان بهراستى نيوه دهسهوسانكهري خوا نين و له دهست نهو ده رناچن، بهراستيش خواى گهوره ريسواكهري بى باوه رانه.

(۳) نه مهش بانگهوازو راگه ياندنيكه له لايهن خواو پيغه مبهره كه يمهو بۆ هه موو خه لكى، له روژى حه جى گهوره دا كه: بهراستى خواو پيغه مبهره كه ي بهرين له موشريك و هاوه لگهران، جا نه گه ر نيوه تهويه بكهن و بگه رينهوه له بى باوه رى نهوه چاكتره بۆتان، خو نه گه ر هه ر ياخى بن و پشت هه لكهن، نهوه چاك بزنان بهراستى نيوه دهسهوسانكهري خوا نين و له دهسه لاتى ده رناچن و مرژده بده بهوانه ي كه بى باوه ر بوون، به سزايه كى پر نيش و نازار!!!

(۴) به لام نهو هاوه لگهرانه ي كه په يمانتان له گه لياندا بهستوه، پاشان پابه ندى په يمانه كه بوون و هيجيان لى كه م نه كرده و و يارمه تى كه سيشيان نه داوه دۆتان، نهوه نيوه په يمانه كه يان بۆ بهر نه سهرو تهواوى بكهن، تا كاتى ديارى كراويان، چونكه بهراستى خوا پاريزكارانى خو ش ده وى ت.

(۵) جا كاتيك مانگه حه رامه كان به سه رچوون (كه بريته له: ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم، رجب) نهوه هاوه لگهرانى په يمان شكين بكوژن له هه ركووى دهستان لييان گير بوو، ياخود به ديل بيانگرن، سنوور دانين بۆ چالاكيان، ههروه ها كه مين و بۆسه يان له هه موو شونىكى له باردا بۆ دانين، جا نه گه ر (پيش نهوى دهستى نيوه يان بگاتى) تهويه يان كردو وازيان هينا لهو كاره يان و نوژيان كردو زه كاتياندا، نهوه وازيان ليه ينين و ريان بۆ چۆل بكهن، چونكه بهراستى خوا ليخوشبوو دلوفانه (نه گه ر راست بكهن، خو نه گه ر به راستيشان نه بيت نيوه هه ر حسابى روا له ت بكهن).

(۶) خو نه گه ر كه سيك له هاوه لگهران داواى په ناى لى كردى ت (نهى پيغه مبهره ﷺ، نهى نيماندار)، نهوه تويش په ناى بده هه تا گوئى له فه رموده كه ي خوا (قورئان) ده بيت، پاشان بيگه يه نه بهو شونه ي دهيه وى ت و (مال و گيان و ژيانى) تيايدا پاريزراوه، نه م ميه ره بانيه له بهر نهويه نهوانه كه ساتيكن نازان (خواناسى چيه).

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
فَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُواهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَدْلِهِمْ إِلَى مَا مَنَعَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝

(۷) چۆن په یمان ده بیټ بښو هاوه لگمران (نموانه ی که چنده ها جار په یمان ده شکینن)، لای خواو لای پیغه مبره که ی (په یمان نابیت)؟! جگه لهوانه ی که له پال مزگوتی حرام و (کعبه دا) په یمانتان (له گه لیاندا مژرکرد) هتا نموان پابند و راست و دروست بن لسمر په یمانه که یان بهرامبر نښووه، نموه نښووه پابندو راست و رهوان بن بویان، چونکه بهراستی خوا پاریزکارانی خوش ده ویت.

(۸) چۆن (پابندی په یمان ده بن له گمل نښووه دا، کاری چاک لهوانه ناوه شیتموه) خو نه گمر له کاتیکدا ده ستیان به سمرتاندا بروت نموه هیچ سنووریک ناپاریزن، نه خزمایه تی ده فامن، نه په یمان، به دهم و زاریان رازیتان ده کمن، دلّه کانیان دژو بیزارن لهوی که به دهم ده یلین (دژو راگرتنی په یمانه که یانن) زوربه شیان له سنوور ده رچوون و په یمان شکینن.

(۹) (هاوه لگمران نرخیان بښو نایه ته کانی خوا ی گهوره دانه ناوه) نموانه به نایه ته کانی خوا پاره و ده ستمایه کی که می دنیا یان کړی و گورپانه موه (نایه ته کانی خویان گورپه موه بهرخیکی کم و همرزان) او ینجا پشیمان ه لکرد له رنگی خوا،

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقِيمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا تَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَدِيسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْرَوْا بِعَايُنَيْكَ اللَّهُ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا تَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنَفَصِلُ الْأَيْدِي لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكَافِرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً كَرَّتْ أَنْ تَخْشَوْهُمْ فَلَئِنْ لَأُحْقُ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

رنگری خه لکیشیان لی ده کرد، بهراستی نمو (خوا نه ناسانه) ناپه سهند بوو نمو کارو کرده ویه ی که ده یان کردو نه نجامیان ددها.

(۱۰) نموانه دهر باره ی هیچ نیمانداریک سنووری خزمایه تی و په یمان ره چاو ناکمن و ناپاریزن، هر نا نموانه شن ده ستلریوکاران.

(۱۱) جا نه گمر تموبه بکمن و په شیمانی دهر برن و نویزه کانیان نه نجام بدن و زه کات له مال و سامانیان دهر کمن، نموه برای دینی نښوون، نیمه ش نایه ت و فرمانه کان روون ده که ینموه بښو که ساتیک که ده یزان.

(۱۲) خو نه گمر نموانه په یمانه کانیان بشکینن له دوا ی به ستنی و گالتمو تانموته شریان له ناین و بهرنامه که تان ددها، نموه بجهنگن دژو سمرانی کوفر، بهراستی نموان هیچ په یمانیکیان نیه، بښو نموه ی کول بدن و واز له بی باوه پری خویان به ینن.

(۱۳) باشه، نایا نښووه نجهنگن دژو که ساتیک که به لین و په یمانه کانیان ه لوه شانندوه و هو لیشیاندا که پیغه مبره دهر کمن له شاری (مه که که) و هر نموانیش به که مجار ده ستیان کرد به دژایه تیتان، نایا لهوان ده ترسن؟ جا خو هر خوا شایسته یه که لیبی بترسن نه گمر نښو نیماندان.

(۱۴) (نہی نیمانداران) بجمنگن دژی بی باوہران، نعوہ خواہ کہ بہدہستی نیوہ سزایان دہدات و سرشڑو خجالہتیان دہکات و نیوہ ہسمریانداسمر دہخات سینہی گرزوی نیماندارانیش گوشادو ناسوودہ دہکات و دل و دہروونیان ساپڑ دہکات (چونکہ کاتی خوی کافرہکانی مہککہ زور نازارو نمشکہنجہی نیماندارانیان دہداو بی ہزہیانہ ہندیکیان لی شہید کردن).

(۱۵) ہمرچی نازارو کینہش ہمیہ لدلی نیمانداراندا لای بیات و نہیہتیت، خوی گمورہش تمویسو پشیمانی لہو کہسہ و ہردہ گرتت کہ خوی دہیمویت و (شایستہ)، خوی گمورہ زاناو دانایہ.

(۱۶) (نہی نیمانداران) نایا پیتان وابوو و واتان دہزانی ہمروا وازتان لیدہہینرتت (بی تاقیکردنموہ) لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہخستوہ نعاونہی جیہادیان کردوہو تیکڑشاون لہ نیوہ جگہلہ خواو پیغہمبہرہکھی و نیمانداران کہسانی تریان نہ کردوہ بہجی متمانو رازو نہینی خویان، خوایش ہمیشہ ناگادارہ بہ ہموو شو کارو کردہوانہی کہ نہنجامی دہدن (بہلام دہیمویت ہموو راستیہکان دہرکمون و بینمروو).

(۱۷) شیاو وشایستہ نہبوہ بؤ موشریک و ہاوہ لگہران کہ مزگوتہکانی خوا ناوہدان بکمنموہ، لہ کاتیکدا خویان شایمتن لہسمر خویان کہ بیباوہرن، نعاونہ ہموو کارو کردہوکانیان بی نرخہ و پووجل بؤتموہ، نعاون لہناو ناگری دؤزہخدا (لہ ژبانی کولہ مہرگیدا) ہمردہوامن.

(۱۸) ہمراستی تمنہا شو کہسہ (بہدل و بہگیان) مزگوتہکانی خوا ناوہدان دہکاتموہ (بہ خواہمرستی و نویکردنموہ) کہ باوہری پتموی بہخواو ہمرؤژی دواپی ہیناوہ و نوڑہکانی بہچاکی نہنجام داوہو زہکاتیشی (لہ مال و سامانی) دہرکردوہ و لہ کہشیش نہترساوہ جگہ لہ خوی بالادہست، جا نومیدہ شو جؤرہ کہسانہ لہ ریزی رینمووی کراواندا بن.

(۱۹) نایا نیوہ ہمرہواو دروستتان دانا ناوبہخشین بہحاجیان و ناوہدان کردنموہی مزگوتی حرام (کمعبہ)، و ہک شو کہسہ وایت کہ باوہری پتموی بہ خواو ہمرؤژی دواپی ہیناوہ تیکڑشاوہ لہ پیناوی رببازی خوادا؟ شو دوو دہستہیہ و ہک یہکنین و لہیہک ناستدا نین لای خوا، خوی گمورہش ہیدایت و رینمووی قومی ستہمکارنادات.

(۲۰) نعاونہی باوہریان ہیناوہ و کڑچیان کردوہ و جیہادو ہمول و کڑششیان نہنجامداوہ لہ پیناوی رببازو رہزامہندیی خوادا بہ مالیان و بہگیانان، پلہوپایسو پاداشتیان لای خوا بیسنور و گمورہترہ، نا نعاونہش کہ باسکران ہمر نعاونہ سہرفرازو بہختہورن...

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَّةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

(۲۱) (جا ٹوانہ) پھروہرد گاریان مژدہ یان دہداتی بہ رہدھمت و میہرہ بانی تایبہتی لہ لایمن خویہوہ، ہاوپری لہ گہل رہ زامہندی و خوشنوددی و بہہشت و باخی بی شومار، لہ کاتیکدا بو ٹوان ہئیہ لہو بہہشتہدا نازو نیعمہتی نہپراوہ کہ پیشکشیان دہدکرت.

(۲۲) لہہمان کاتدا لہو بہہشتہدا بو ہمیشہ و بہردہوام ژیان دہہنہ سہر، بہراستی خوی بہخشندہ پاداشتی گہورہ و بی سنووری لہلایہ.

(۲۳) ٹہی ٹہو کہسانہی باوہرتان ہیناوہ، باوو باپیران و براکانتان مہکنہ پشتیان و خوشہوہستی خوتان، ٹہگہر ٹہوان بی باوہریان خوش و ہست و ہلایانبارد بہسہر نیمان و باوہردا، ہرکس لہ ٹیوہ پشت بہوان بہہستیت و خوشی بوین، ٹائوانہ ہمر ستہمکارن.

(۲۴) (ٹہی محمد ﷺ پیمان بلی: ٹہگہر باوو باپیرتان و رولہ و ٹہوہکانتان و براکانتان و

يُبَسِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِآبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ ءِآبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ فَمَوْلَا لِيَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ہاوسمرانتان و عہدہرت و ہوزتان و مال و سامانیک کہ بہدہستان ہیناوہ، یاخود بازارگانیہک دہترسن کہ شکان و بی بازاری رووی تیبکات و خانوہبہرہ و کوشک و تہلاریک کہ حمز دہکمن لیتان تییک نہجیت و دلخوشن پتی، لاتان خوشہوہستترو نازدارتر بیت لہ خواو پیغہمبہرہکھی و جیہادو تیکوشان لہپیناو ریبازی ٹہو زاتہدا، دہ ٹہوہ چاوہروان بن، ہدتا خوی گہورہ دیت بہ فہرمانہکانیموہ و (تولہتان لی دہسینیت)، خوی پھروہرد گاریش ہیدایہت و رینمووی قہومی یاخی و لہ سنوور دہرجوو نادات.

(۲۵) سویند بیت بیگومان خوی گہورہ لہ زور شویندا سہری خستن (بہسہر بی باوہراند)، لہ روژی حونہینیش کاتییک کہ زوری ژمارہی خوتان سہرسامی کردبون، جا (بینیتان) ٹہو زوریہ ہیچ فریاتان نہکہوت و بی نیازی نہکردن، زہویش چہندہ فراوانہ لیتان ہاتہوہ یہک و تہنگ بوہوہ، لہوہودوا ہموو پشتان ہلکردو راتانکرد.

(۲۶) پاشان خوی گہورہ نارامی و ٹاسوودہبی دابہزانڈہ سہر پیغہمبہرہکھی و سہر نیمانداران و سہربازانیکی دابہزان کہ نہتانڈیوہ، سزای ٹہوانہشیدا کہ بی باوہران بوون، ٹہوہش سزای و پاداشتی بی باوہراندہ.

(۲۷) نینجا دوی ئهوه خوی گهوره له ههر کهسیک که بیهویتی و شایسته بیست تهوبه و پهشیمانی و هه ده گریست خوا لیخو شیبو میهره بانه.

(۲۸) ئهی ئهوه که سانهی باوه پتان هیناوه چاک بزانی که موشریک و هاوه لگهران ناپوخت و پیسن، نیت له سالیان به دواوه نابیت نزکی مزگهوتی حهرام (که عبهی پیروژ) بکهمن، خو نه گهر ده ترسن له ههژاری و نه داری و بی بازاری ئهوه بزانی که له ناینده دا خوی گهوره له فەزل و به خشندهی خوی دهوله مه ندتان ده کات ههر کاتیکی بیهویتی (بیگومان سامانی نهوت و کاتزاکان بهشیکن لهو مردهیه) به راستی خوا زاناو دانایه.

(۲۹) ئهی ئیمانداران) دژی نهوانهی که باوه پری (پاست و دروستیان) به خواو بهروژی قیامت نیه و ئهوه شانهی خواو پیغه مبه ره که به حهرامیان داناوه به حهرامی نازانی و په پیهوی

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فلا يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا وإن خفتهم عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله إن شاء إن الله عليه حكيم ﴿٢٨﴾ قتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر ولا يحرمون ما حرم الله ورسوله ولا يدعون دين الحق من الذين أوتوا الكتاب حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون ﴿٢٩﴾ وقالت اليهود عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم بأفواههم يضاهئون قول الذين كفروا من قبل قلنهم الله أنى يؤفكون ﴿٣٠﴾ اتخذوا أبحارهم ورهبانهم أزبأبا من دواب الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا إلهاً واحداً لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون ﴿٣١﴾

دینی حق نابن، لهوانهی که کتیبیان پیدراوه له (گاوارو جوو) بجهنگن، ههتا ئهوه کاتهی بهناچاری باج پیشکەش به دهوله تی نیسلام ده کهمن، (له جیاتی ئهوهی که گیان و مال و سامانیان پارێزراوه و به شداری جهنگ ناکمن).

(۳۰) جوله که وتیان: عوزه پیر کوری خوایه، گاواره کانیش وتیان: مه سیح کوری خوایه!! نا ئهوه بوختانه (نابه جیانه) قسهی ئهوانه و به دهه ده یلین و لیتی تیناگهن (بیریک ناکه نهوه، تیا فکرن) ئهوه گو فتاره یان لاسایی کردنه وهی ئهوانیه که پیشتر بی باوه پ بون (له وهه ده که ده یانوت فریشته کان کچی خوان)، دهک به کوشت چن و خوا له ناویان بهریت، ناخر ئهوه بوختانه نا په وایانه چۆن هه لده بهستن.

(۳۱) (گاوارو جوو) حاخام و قه شه کانی خۆیان کردۆته پهروه ردگاری خۆیان له جیاتی خوا (ملکه چ و فرمان بهرداریان، ئهوانیش به ئاره زووی خۆیان شتیان بۆ حه لال یان حهرام ده کهمن) ههروه ها مه سیحی کوری مه ریه میش (به کوری خوا ده زانی) له کاتی که ده فرمانیان پینه دراوه جگه له په رستنی تاکه خوایه که، بیگومان جگه له وهزاته خوایه کی تر نیه، پاکی و بیگمردی و ستایش بۆ ئهوه زاتهیه، که (ئهوه نه فامانه) هاوه لی بۆ بریار ده ده ن.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلًّا أَنْ يُسَمَّيَ نُورُهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

(۳۲) (نموانه بمو بیروباوهره پووچانه یانموه) ده یانموت نورو نایینی خوا به قاله ی ده میان بکوژننموه و خاموشی بکن (به لام خه یالیان خاوه) خوا ناهیلت ناواتیان بیته دی و هیچ شتیکی تری ناوت جگه لموه نه بیت ناین و نوروی خوی سمر بخت و نوروی خوی تمواو بکات و ده ری بخت، هرچنده کافرو بی باوه ران پیی سه غلت و دلتنگ بن.

(۳۳) هر نمو زاته بویه پیغه مبره کی هاورپی له گهل هیدایهت و رینمووی و نایینی راست و دروستدا رهوانه کردووه تا سمری بخت به سمر هممو بهرنامه و ناینه کانی تردا، هرچنده موشریک و هاوه لگمران پیی سه غلت و دلتنگ بن.

(۳۴) نهی نمو که سانه ی باوه رتان هیناوه، چاک بزنان که زوری حاکم و مالومه کانی جوو و قهشی گاوران، مال و سامانی خه لکی به ناحق ده خون، بهرهلستی ریباز و نایینی خوا ده کمن، جا نموانه ی که نالتون و زیو کو

ده که نموه و قایمی ده کمن و له پیناوی ریبازی خوادا و بو ره زامندی نمو، نایبه خشن، نمو مژده ی سزایه کی پری نیشیان به دری!!

(۳۵) (نمو سزا سه خته) له روژیکدا ده بیت نمو پاره و سامانه ی کو یان کردوتموه، له دوزه خدا سوور ده کرتیموه، ناوچاو و لاته نیش و پشتیانی پی داخ ده کرت، نینجا پییان ده وتریت: نه مه نمو سامانه یه که کوتان ده کرده و به کوتان، ده بچیژن سزای نموه ی که بو کوتان کو ده کرده و.

(۳۶) بیگومان ژماره ی مانگه کان لای خوا دوانزه مانگه، له کتیبی خوادا (له لوح المحفوظ) دا دیاریکراوه، هر لمو روژه ووه که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه، چوار مانگی به حرام داناوه (واته جهنگ تیایدا ناییت بهرپا بیت)، هر نموه یه نایین و بهرنامه ی راست و دروست، کما بوو لمو مانگانده ستم له کوتان مه کمن و جهنگ بهرپا مه کمن، به لکو تنها دژی موشریکانی (شهره نگیز) هممو تان بجهنگن به گشتی ههروه کو نموان دژی نیوه ده جهنگن به گشتی، نینجا بشزانن که خوا یارو یاوه ری نمو که سانه یه که لئی ده ترسن و پاریزکارن.

إِنَّمَا السَّيِّئَةُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فِيهِ لَوْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْذَنُونَ
إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْفَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَنَا قَدْ أَنْزَلَ
اللَّهُ سَاكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ لِكَلِمَةِ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

(۳۷) بهراستی دواختن و دستکاری کردنی نهو مانگانهی که جهنگ تیاپاندا حهرامه، بۆ کاتیکي تر؛ سهرکشی و رۆچونیکسی زیاتره له کوفرو خوانه ناسیدا، نهوانهی که بی بروا بوون پیی گومرا ده کرتین، سالتیک نهو دستکاریه به حلال دادنه تین و سالتیکیش به حهرام، بۆ نهوهی نهو مانگانه ریک بکمون له گهل ژمارهی نهو مانگانهی که خوا حهرامی کردوون، بهم جۆره نهوهی خوا حهرامی کردبوو حه لالیان ده کرد، نهوانه کرداره ناپه سنده کانی خۆیان لاجوان کرابوو، خوایش هیدایهت و رینموویی هۆزی بی باوه ران ناکات.

(۳۸) نهی نهو که سانهی نیمان و باوه رتان هیناوه: نهوه بۆچی کاتیک پیتان دهوتریت راپه رن و ناماده بن و هیرش بهرن له پیناوی نایینی خوادا (دژی نهو خوانه ناسانهی که خۆیان ناماده کردوه بۆ کوزاندنه وهی نووری خوا) نیوه له شتان داده هیزریت و ده لکین به زه ویداو زه مین گیرده بن (ئه لبه ته نهه بانگه وازه ههر کاتیک له لایهن سهر کردایه تی حه کیم و داناو بروا پی کراوه وه بریار درا، که هه لقولاوی ناو کۆمه لگهی نیماندارانه و نهزموونی ساله ها جیهاد و خهباتی ژیر زه مینیی ههیه، ده بیست له لایهن هه موو نیماندارانه وه

پهیرهوی بکرت) نایا نیوه رازین به ژبانی دنیاو به گرنگتری ده زانن له ژبانی نه براوهی قیامهت له به ههشتی بهرین، بیگومان ژبانی دنیا به بهراورد له گهل ژبانی پر له شادیی قیامهتدا زۆر زۆر کهم ته مهن و کهم خوشیه.

(۳۹) نه گهر (بۆ جیهاد) رانه پهرن و ده سته کار نه بن، نهوه سزایه کی زۆر به نیشتان ده دات و که ساتیکي تر ده هینیتیه کایه وه له نیوه نه بن، وه نه بیست نیوه بتوانن هیچ زه ره رو زیاتیک به خوا بگهیه نن، (به نه چووتان به دهه بانگه وازی خواوه، به لکو نافرمانی و دنیا په رستی ههر زبان له خوتان ده دات)، خوایش هه همیشه به سهر هه موو شتیکدا ده سه لاتداره.

(۴۰) نه گهر نیوه پشتگیری پیغه مبه ر ﷺ نه کهن و یارمه تی نه ده ن، نهوه بهراستی خوا پشتگیری کردو سهری خست، کاتیک نهوانه ی بی باوه بوون ده ریان کرد له شاری مه کهه و یه کییک بوو لهو دوو که سه کاتیک هه ردو وکیان له ناو نه شه که وه ته که دا بوون (کاتیک بی باوه ره کان گه شت بوونه ده ور به ری نه شه که وه ته که نه بو به کری ها وه لی خه می لیسات) پیغه مبه ریش ﷺ دلی دایه وه و پیی ووت: خه فته مه خۆ، دلنیا به خوا مان له گه له، نهو سا نیتر خوا ناسووده ی و نارامی خۆی دابه زانده سهری و پشتگیری و به هیزی کرد به سهر بازانییک که نیوه نه تانده بینین و بهرنامه و نایینی بی باوه رانی دانه واند و ریسواتری کرد، بهرنامه و نایینی خوایش هه همیشه به رزو بلندتره، خوایش هه همیشه بالا ده ست و دانا به.

(۴۱) (نهی نیمانداران هر کاتیک داواکران بۆ غزا له لایهن سهرکردایه تیه کی متمانه پیکراوه وه):
 ئیوه به چه کی سووک و سهنگین و بهسواره و پیاده تانسه ره راپهرن و ناماده بن و جیهاد و تیکۆشان بکهن به مال و سامان و گیانتان له پیناوی خوادا، نهوه چاکتره بۆتان نه گهر ئیوه بزائن و تیبگهن.

(۴۲) (نه گهر (غزای ته بووک) دهستگهوتیکی ناسان و نزیک بویه، یا سهفریکی مامناوه ندی بویه، نهوه دوورووه کان شوینت ده کهوتن، به لام ریگی دوورو پر مهینهت بۆ نهوان زه حمهته، (جا له وهودوا دین) و سویند بهزاتی خوا ده خون و ده لاین: نه گهر بهمانتوانیایه نهوه له گهل ئیوه دا ده ده چوین و ده هاتین بۆ غزا، نهوانه به رهفتارو درۆیانه یان، خۆیان تیاده بهمن، خوایش ده زانیت به راستی نهوانه درۆزن.

(۴۳) (خوا لیت خوش بیت (نهی پیغه مبهتر))!
 بۆ مۆلهت دانئ (نه ده بویه مۆلهتیا به دیتی) ههتا به چاکی بۆت ده ربکهوت، کی راسته و باوه پر دامهزراوه، کیش درۆزن و دوورووه.

(۴۴) (به لام) نهوانه ی باوه پران به خوا به روژی

دوایی هیه مۆلهت لی ناخوازن (خۆ نازنهوه له جیهادو له غزا)، چونکه نامادهن مال و سامان و گیانیان به خت بکهن له پیناوی خوادا، خوایش زانایه به خاوهن تهقواو پارێزکاران.

(۴۵) (به لکو) به راستی تهنها نهوانه مۆلهت لی ده خوازن که باوه پر به خوا به روژی دوایی ناهینن، نهوانه هه میسه دوودلن و دلّه راوکییانه، به دهوام له گومانی خویاندا سهرگهردان و وێلن و دین و ده روژن.

(۴۶) نه گهر نهوه دوورووانه بیانویستایه ده رچن (بۆ غزا) نهوه خۆیان بۆ ناماده ده کرد، به لام خوا چالاکی نواندن و ده رچوونی نهوانی نهویست (چونکه دل و دهروون نه خوش بوون)، له بهر نهوه سستی کردن و لهشی قورس کردن پیتیان و ترا: دانیشن بۆ خۆتان له گهل پیرو منال و په کههوته کاند.

(۴۷) نهوانه نه گهر ده رچوونایه و له ناوتاندا بوونایه هیچیان بۆ ئیوه زیاد نه ده کرد بیجگه له سستی نه بیت (له ناشووب و گیره شیوینی زیاتریان له دهست نه ده هات) و ده ستیان ده کرد به چرپ و چاپ له ناوتاندا و ده گهران بۆ دۆزینه وهی که لینییک، به ناواتی ناشووب هه لگیرساندن له ئیوانتاندا، که ساتیکیش ههمن له ئیوه دا، گوئیان بۆ ده گرن، خوایش چاک ناگاداره به کاروکرده وهی سته مکاران.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
 لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ
 عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
 مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
 عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْالَّذِينَ
 صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَنْذِثُكَ الَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَنْذِثُكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَقَاتِ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
 فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
 وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِىكُمْ
 مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُضْعَفُوا لَلَّكُمْ يَبْغُونَكُمْ
 أَلْفَنَةً وَفِىكُمْ سَمْعُونُ هُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَشْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّمَا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَمَنْ
تَرْتَضُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ يُعَذِّبُ مَنْ عِنْدَهُ
أَوْ يَأْتِيَنَّافَرَبِّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

(٤٨) سوئند به خوا (ئەو دوورووانە) پێشتریش
هەموڵیان داوێ فیتنە و ناشووب (لە نیوان
نیمانداراندا) بەرپا بکەن و چەندەها فەرمان و
نەخشەیان گۆڕی بۆ ئەوەی قیلت لی بکەن و
ورەت بپوختن، هەتا خوا کردی حەق هات و
سەرکەوت و دینی خوا پایەدار بوو، لە کاتی کدا
ئەوان هەمیشە سەغڵەتن (بە پایەداری نیسلام).
(٤٩) (ئەو دوورووێ بێ چاوو رووانە) کەسانیک
هەن کە دەلێن: مۆلەتم بەدو تووشی گوناھو
سەربێچیم مەکە!! (بەبیانوی ئەوەی لە غەزادا،
لەوانەییە تووشی گوناھو هەلە بییت!!) لە
حالی کدا ئەو جوێر کەسانە با چاک بزائن کە لە
گوناھو تاواندا رۆچوون، بێگومان دۆزەخیش
گەمارۆی بێ باوەرانی داوێ و (پزگار بوونیان
نەستەمە).

(٥٠) (ئەو پێغەمبەر ﷺ) نەگەر خێرو
چاکەییەکت تووش بییت، ئەو ئەوان پێی دلتەنگ
و سەغڵەت دەبن، خۆ نەگەر بەلاو ناخۆشیەکت
تووش بییت ئەو دەلێن: ئێمە پێشتر دەستی
خۆمانمان وەشاندا (باشمان کرد نەچوین بۆ
جەنگ، پێشبینی ئەمەمان دەکرد)، ئەوسا
پشت هەلە کەن لە کاتی کدا ئەوان دلخۆش و
شادمان!...

(٥١) (ئەو پێغەمبەر ﷺ) تۆش بلی: هەرگیز

لەو زیاترمان بۆ پێش نایەت و تووشمان نایەت جگە لەوەی کە خوا بۆی نویووین (هەرچیش بۆمان پێش دیت هەر
خێرە بۆمان)، ئەو زاتە هەمیشە یارو یاوێرو پشتیوانانە، دەبا نیمانداران هەر پشت بەمە خواوە ببەستن.
(٥٢) (بە دوورووێ کان و بێ باوەرێ) بلی: ئایا ئێوە لە یەکیەک لەو دوو سەرنەنجامە چاکە زیاتر چاوەروانی چیمان بۆ
دەکەن، لە کاتی کدا هەردووکیان چاکن و ئاواتیان بۆ دەخوازین (کە: یان سەرکەوتن، یان شەهید بوون) ئێمەش
هەمیشە چاوەرێی ئەو دەکەین خۆی گەورە بەلاو سزایەکی تایبەتی خۆتان بەسەردا ببارینیت، یان بەدەستی ئێمە
تووشی شکستی و نەهامەتی ببین، دە ئیتر ئێوە خۆتان مەلاس بەدن و چاوەرێ بن، بەراستی ئێمەش لە گەلتاندا
چاوەرێین.

(٥٣) بە دوورووێ کان (کە دەیانەوێت لە مال بەخشین خۆیان بشارنەوێ) بلی: هەرچی دەبەخشن بە رەزامەندی یان
بەناچاریی هەرگیز لێتان وەرنەگیریت، چونکە بەراستی ئێوە کەسانیکێ گوناھبارو باوەر دانەمەزراون.

(٥٤) هەر بۆیەش ئەوەی کە دەبەخشن لێیان وەرنەگیریت، چونکە ئەوانە باوەریان بەخواوە بە پێغەمبەرە کەمی ﷺ نیە
و نایەن بۆ نوێژ، مەگەر بەلەش بەباری و تەمەلی نەبییت، مال و سامانیشت نابەخشن مەگەر لە کاتی کدا کە ئەوان
نابەدل و سەخڵەتن.

(۵۵) (ندی پیغه مبر ښی نیماندار) نه مال و سامان و نه نهوه یان سرسامت نه کات به باشیان بزانت، چونکه بهراستی خوا هر دهیه ویت له ژیاڼی دنیا دا تووشی به لاو سزایان بکات له ریگه ی مال و سامان و نهوه یانموه و گیانیان دهرییت، له کاتیکدا که نهوان بی باوه رن.

(۵۶) نهوانه سوتندیش به خوا دهخون که بهراستی له نیوه، (بهلام درو ده کمن) نهوانه هیچ کاتیک له نیوه نین، به لکو نهوانه که سانیکن که له ترسا خه ریکن زیره بکن و ترسنوکن.

(۵۷) خوڼه گهر په نایه ک یان چند نه شکمو تیک یان ژیر زه مینیکیان ده ست بکه ویت نهوه به په له روى تیده کمن و له کاتیکدا که نهوان هیچ شتیک جلمویان ناگرت (نهوه نده له بهشدار بوونی غزا ده ترسن).

(۵۸) هه یانه تانمو تشر له تو ده دات له دابهشکردنی زه کات و ده ستکمو تدا (پروپاگنده ده کات که گوايه عه دالت و دادی تیدا نیه)، جا نهوانه نه گهر بهشیان بدرت رازین، نه گهر بی بهش بکرتن لئی نهوه خیرا نهوان رق هله ده گرن و کینه له سینه ده گرن.

(۵۹) خو نه گهر نهوانه رازی بوونایه بهو بهشی خوا به نسیبی کردوون و پیغه مبر ښی به خشیوون و به دل بیانوتایه: خوامان بهسه (که

لیمان رازی بیت)، نیمه فراموش ناکات له ناینده دا هر پیمان ده به خشیت له فزل و زیاده ریزی خو ی، پیغه مبره که شی له وهی ده ستی ده که ویت پیمان ده به خشیت، بهراستی نیمه ناوات و مبهستمان گهرانه وهی به لای خواو به ده سته نانی ره زامه نندی نهوه (نهو کاته پاداشتی همدوو جیهانیان به خو یان مسوگر ده کرد).

(۶۰) بیگومان زه کات تنها به هژارو نه داران و نهو که سانهی که کارمندن به سمریه وه و بهو موسلمانان نو ییانه ی که هیشتا نیمان جیگیر نه بووه له دلیاندا و به نازاد کردنی کویله کان و به (یارمه تیدانی) قمرزداره کان و به گه یاندنی ناینی خوا (هر بواریک که خدمت به بانگه وازی نیسلام بکات و ناینی خوا بهرو پیش و سرکه و تن ببات) همدروها به نهو ریبوارانه ش که پاره یان لی ده بریت و نه دار ده کمن، (دابهشکردنی زه کات بهو شیوه یه) فمرزه له لایمن خواوه له گهر دنی نیمانداراندا، خواش زاناو دانایه (له سامان به خشین و فمرزکردنی زه کاتدا).

(۶۱) همدنیکى تر (له دوو پرووه کان) نهوه نده نه فامن، نازاری دلی پیغه مبر ښی ده دن، بهوهی که ده لیس: (محمد) گو ی به همدوو که س ده گرت، پتیا ن بل ی: گو ی بیستی خیره بو تان، باوه ری پتمو ی به خوا هیه، باوه ری (به راستگو ی) نیماندارانیش هیه، ره حمه تیشه به نهوانه تان که باوه ریان هی ناوه، (به لام) نهوانه ی نازاری پیغه مبره خوا ده دن سزایه کی به نیش بو یان ناماده یه.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَافِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَخْتَدُونَ مَلَكًا أَوْ مَغْرَبًا
أَوْ مَذْخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ
فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

(۶۲) دوپرووه کان، سویندتان به خوا بو ده خوون تا پروایان پیبکمن و رازیتان بکمن، له کاتیکیدا که حق وایه خواو پیغه مبره کهی رازی بکمن نه گمر نموانه باوه پردارن...

(۶۳) مه گمر نموانه نازانن نمو که سهی که دزایه تی خواو پیغه مبره کهی بکات، نمو به راستی ناگری دۆزه خ بهشیه تی و بۆی نامادهیه هاوپی له گهل ژسانی نه پراوه شدا، نا نمو ریسوایی و خه جالتهیه کی زور گهورهیه.

(۶۴) دوپرووه کان ده ترسن له وهی سووره تییک دابه زینرته سمریان، هموالیان بداتی به وهی له دل و دهروونیاندایه، پییان بلن: گالته بکمن! بیگومان نمو له لئی ده ترسن خوا هر ناشکرای ده کات (بو خوستان و بو خه لکیش).

(۶۵) (کاتیکی تو نهی پیغه مبره ﷺ له گوفتاری نابه جییان ناگادار ده بیت) و لییان ده پرسیت (نموه خمریکی چین؟! نموه بیگومان ده لئین: به راستی نیمه تنهها ده مه تهقی و گه ممو

يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا
ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا
إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تُعَذِّبْ طَائِفَةٌ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

گالته مان ده کرد، پییان بلن: نایا نیوه به خواو نایهت و فرمانه کانی و پیغه مبره کهی گالته مان ده کرد؟!

(۶۶) (نیتر بی سووده) پاکانه مه کمن، چونکه به راستی نیوه بی باوه بوون دواي نمو له پوا لمتدا باوه پرتان هینابو نه گمر له دهستهیه کتان خوش بین (دواي تموبه ی راسته قینه) دهستهیه کتان هر نازار ده دین. (بهووی کاری نابه جییموه) چونکه به راستی نموان تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۶۷) دوپرووه کان له پیاوان و له ژنان سمر بهیه کترن و وه ک یه کن لهم رهفتارانه دا: فرمان به گوناوه خراپه و تاوان ده دن و قهده غهی خپرو چاکه ده کمن و دهستیان ده نو قینن (مال و سامان بهشی کهس نادهن)، نموانه خویان فراموش کردوه، خوایش نموانی یش گوی خستوه، به راستی دوپرووه کان هر خویان یاخی و له نایین ده رچوون.

(۶۸) خوا (همپه شهی کردوه و) به لئینی ناگری دۆزه خی به دوپرووه کان له پیاوان و ژنان و به بی باوه پراښ داوه، که بهر ده وام و نه مرن تیایدا، نمو دۆزه خه یان بهسه و کالآ به قهده بالایه و خوا نه فره تی لیکر دوون و سزای بهر ده وامیش بهشیانه و بۆیان نامادهیه.

(۶۹) (نیوهش نسی بی باوه پان) وهک نمو
بی باوه پانن له پیش نیوه دا بوون، که نمو
له نیوه به هیتر بوون و مال و مندالیشان له
نیوه زیتر بوو، نینجا ماوه یهک بمو بهشی
که هه یانبوو رایانبوارد، نیوهش ماوه یهک
راتانبوارد به بهشی کهی خوتان، ههروهک چون
نموانی پیش نیوه رایانبوارد به بهشی کهانی
خویان!! نیوهش رۆچوون له تاره زووبازیدا
وهک چون نمو رۆچوون له تاره زووبازیدا، نا
نموانه هه موو کارو کرده وهیه کیان پووجهل
بۆتهوه و به که لکیان نه هات له دنیا و قیامه تدا
نا نموانه هه خویان رهنج به خهسارن.

(۷۰) نایا نموانه هه والی گرنگی قومه کیانی
پیش خویان پی نه گه یشتووه (به تایبه تی)
قومی نوح و عادو ثمود، قومی
نیبراهیم و نیشته جیکانی مه دیهن (قومی
شوعه یب)، ههروه ها رهفتار نزم و بی
رهوشته کان (قومی لوط)، جا هه موو نمو
نموانه پیغه مبه ره کانیا ن به به لگمو نیشانه ی

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثُرَ
أَمْوَالُهُمْ وَأُولَدُهُمْ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنْتُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

ناشکرایان بۆ هینان، جا به راستی وه نه بیت خوا سته می لیکردن، به لکو نمو خویان سته میان له خویان کرد.
(۷۱) (لهو لاشموه) نیمانداران له پیاوان و له ئافره تان هه ندیکیان خۆشهو یست و پشتگیرو هاوکاری
یه کترن (که نه مهش سیفه تیانه): فرمان به چاکه ددهن و قه دهغه له خراپه ده کهن و نوێزه کانیا ن به چاکی
نه نجام ددهن و زه کاتی مالیشان ده به خشن و گوێرا یه ل و فرمان بهرداری خواو پیغه مبه ره که ی ده کهن، نا
نموانه له ناینده دا خوا ره حیا ن پی ده کات و سۆزی ده بیت بۆیان، به راستی خوا بالاده ست و دانا یه.

(۷۲) خوی گه وه به لینی داوه به نیمانداران له پیاوان و له ئافره تان، به وه ی که باخه کیانی به ههشتیان پی
ده به خشیته که چهنده ها روبار به ژیر دره خته کانیدا ده روات و جاری به بهرده م کۆشکه کانیا ندا، هاوپی له گه ل
ژیانی هه میشه یی و نه برا وه تیایدا، ههروه ها چهنده ها جیگه و ریگه و کۆشک و ته لاری خۆش و رازا وه ی
تایبه تی له به هه شتدا و له ناو باخی چروپی (عه دن) دا، له گه ل ره زامه ندی خوی گه وه دا، که له هه موو نازو
نیعمه ته کان به نه رخترو گرنگتره، نه وه خۆی سه رفرازیه کی زۆر گه وه و بی نه ندازه یه.

(۷۳) نهی پیغمبر ﷺ دژی کافرو دووړووه کان بجهنگه و تنی بکوشه و توند و تیږبه له سهریان، نهوانه سهره نجام و مهزلگه یان دوزه خه، نای که سهره نجامیکی خراب و ناشرینه.

(۷۴) (دووړووه کان) سویند به خوا ده خزون که قسه یه کی نابهجی یان نه کردووه، که چی سویند به خوا به راستی نهوانه درو ده کهن، به لکو گو فتاری کوفرو بی باوه پری هات به ده میاندا، نهوانه دواى موسلمان بوونیان بی باوه پوونه وه، خهریکی (پیلان) و نه خشه یه ک بوون به لام بو یان نه لواو پی نه گه یشتن (که شهید کردنی پیغمبر ﷺ)، هیچ شتیک نهوانی تووړه نه کردووه، تنها نهوه نه بیت: خواو پیغمبر ﷺ که ی نیماندارانیان دهوله مه ند و بهر ه وهر کرد له فزل و زیاده ریزی خوی، جا نهو دووړووه نه گهر تهویه بکه ن و له ره فتاری نادرستیان پاشگیز ببنه وه نهوه چاکتره بو یان، خو نه گهر پشت هه لکه ن و (هر خهریکی نه خشه و پیلان بن) نهوه بیگومان خوا سزای به نازاریان ده دات له دنیاو قیامه تدا، که سیش یارو یاوه رو پشتیوانیان نابیت له زه ویدا.

(۷۵) (له دووړووه کان) که ساتیک همن که په یمان و به لینی به خوا داوه: سویند به خوا نه گهر خوا مال و سامان و دارایمان

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ جَهِدَ الْكُفْرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاَعْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَلٰهُمْ جَهَنَّمُ وَاَيْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ
مَا قَالُوْا وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَۃً الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ اَوْبَاۤءُ اٰلِ رَبِّنَا لَوْ اَوْمَنْعُوهُمْ اِلَّا اَنْ اَغْنٰهُمْ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ فَاِنْ يَتُوْبُوْا يَكْ خَيْرًا لَّكُمْ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ
اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ
مِنْ وَلٰى وَا لَا نَصِيْرُ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ
اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ
﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ
الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنْ
الْمُؤْمِنِيْنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا
جُهْدُهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

پيښه خشيت، به راستی زه کات و خیری لیده که یان و بیگومان له ریزی کهسانی چاک و خواناسی شدا ده بین.

(۷۶) جا کاتیک خوا له فزل و بهر ه که تی خوی پیدان و بهر ه وهری کردن، نهوان ره زیلیان تیدا کردو پشتیان له به لینه که یان کرد له کاتیکدا که نهوان هه میسه له به لین و په یمان پشت هه لکه رن.

(۷۷) نهوسا نیتر به هو ی نهو به لین شکاندنه یان نهوه، خوا نه خوشی دووړووی له دل و دهروونیاندا چه سپاندو دامه زراند تا نهو روژی ناماده ده بن (له بهر ده ددگای خوا یدا) بو لیپر سینه وه، چونکه نافرمانی و سر پیچیان کردووه لهو به لینه ی که دایان به خواو و به هو ی نهوه شهوه که درو یان ده کرد.

(۷۸) مه گهر نایا نهوانه نه یانده زانی به راستی خوی گه وره ناگاداره به نه پنی و چهو سرتیه یان؟ نایا نه شیانده زانی که به راستی خوا به تهواوی زاناو ناگایه به هه موو نه پنی و شاره وه کان؟

(۷۹) نهو بی باوه پانه ی که پلار ده گر نه نهو نیماندارانه ی که زیاده به خشن له خیر کردندا به ویستی خو یان له ریگه ی خوا و پلاریش له نیماندارانی هه ژار ده گر نه که بیجگه له ره نجی شانی خو یان هیچی تریان ده ست ناکه مویت، نینجا هر گالته شیان پیده کهن، نهوانه خوا تو له یان لی ده سینیت و ریسوایان ده کات، به هو ی نهو گالته کردنه یان نهوه و سزای به نیش و نازاریش به شیان.

(۸۰) ئەي پيغەمبەر ﷺ داواي ليخوش بوون بۆ ئەو دوورپوانە بکەيت يان داواي ليخوش بوونيان بۆ ئەکەيت چوونەکە، تەنەت ئەگەر حەفتا جاريش داواي ليخوشبوونيان بۆ بکەيت، ئەوە خوا ھەرگيز لايان خوش ناييت، ئەوە چونکە بە راستي ئەوان باوەريان بە خواو پيغەمبەرەکەي نەبوو، خوايش ھيدايەت و رينمووي کەساني گوناھکارو لە سنوور دەرچوو ناکات.

(۸۱) (دوورپووەکان)، ئەوانەي کە بە جيهانراڻ لەناو مەدينەدا شادمان بوون بەدانيشتيان و دواکەوتيان لە پيغەمبەر و نەچوونيان بۆ غەزا، حەزبان نەکرد جيهادو تیکۆشان بە خۆيان و ماليان لە پيناوي خوادا بکەن و بە ئيماندارانيان وت: لەم گەرمایەدا دەرمانچەن بۆ جيهاد، ئەي محمد ﷺ پييان بلي: ناگري دۆزەخ بەتینترو بەھيزترە لە گەرمیدا ئەگەر تۆ بگەن و بيرو ھوشيان بخەنەکار.

(۸۲) جا (وازيان لي بهينه) باکەميک پيیکەمن (لە دنيا) و دەبيت زۆر بگري (لە قيامەتدا) لە پاداشتي ئەو کارو کردووەيە دەیکەن.

(۸۳) ئەي پيغەمبەر ﷺ جا ئەگەر خوا (لە غەزاي تەبووک) تۆي گەراندەووە بۆ مەدينە،

پاشان دەستەبەک لەو (دوورپو دنيە پرستانە) مۆلەتيان لي خواستيت تا لە ناييندەدا بەشداری غەزا بکەن و دەرچەن لە گەل ئیو، ئەوە تۆش پييان بلي: ئيتەر ھەرگيز لە گەل مندا دەرناچن و ھەرگيز ناييت لە گەل مندا بچەنگن دژ بە دوژمن، چونکە بەراستي ئیو لە سەرەتاو رازی بوون بەدانيشتن و نەھاتن، دە ئيتەر ھەر دانيشتن لە گەل ئەوانەدا کە مانەو و دواکەوتن و نەھاتن.

(۸۴) ھيچ کات لەسەر ھيچ کەس لەو دوورپووانە نوێژ نەکەي کە مرد، لەسەر گۆرەکەشي مەوەستە، چونکە بەراستي ئەوانە باوەريان بە خواو بە پيغەمبەرەکەي نەبوو و مرديشن لەکاتیکدا لە دين دەرچوو بوون.

(۸۵) (ئەي پيغەمبەر ﷺ ئەي ئيماندار) مال و سامان و ئەوەيان سەرسامت نەکات بەباشيان بزانييت، چونکە بەراستي خوا ھەر دەيەويت لە ژياني دنيا توشی بەلاو سزايان بکات لە ريگەي مال و سامان و ئەويانەو و گيانيان دەرپييت، لەکاتیکدا کە ئەوان بي باوەرن.

(۸۶) کاتيکيش سوورەتيک لە قورئان دابەزيتريت و (داوايان لي بکات) کە باوەر بەخوا بەيئن و لە گەل پيغەمبەرەکەيدا جيهاد بکەن و تۆ بکۆشن و بچن بۆ غەزا، ئەوە دەسەلاتدارو سەرمایەدارەکانيان (لە دوورپووەکان) مۆلەت لي دەخوازن و دەلێن: وازمان لي بيئە تا لە گەل پەکەوتە و دانيشتووەکاندا بين.

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْتُلُّوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَقْصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِم بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

(۸۷) (سمیره) ثمو - بهناو پیاوانه - رازی بوون که له گه‌ل پیره ژناندا بن و بمیننموه و دلیان مۆری به‌سمردا نرابوو، نوانه (له حقیقه‌تی ناین و پاداشتی جهاد) حالی نین و تیناگمن.

(۸۸) به‌لام پیغه‌مبهر ﷺ و نوانه‌ی که له‌گه‌لیدا باوه‌ریان هیناوه، جهاد و تیکوشانیان کردوه (بۆ چسپاندنی ناینی خوا) به‌مال و سامان و گیانیانموه، نا نوانه همرچی خێرو خوشی هیه به‌شیانه و نوانه سمررازو سمربرز و زرگارن.

(۸۹) (ثمو به‌خته‌مرانه) خوا چنده‌ها باخی به‌هه‌شتی بۆ ناماده کردوون که چنده‌ها روبار به‌ژیر (دره‌خته‌کانی و به‌مردم کۆشکه‌کانیدا) ده‌پوات، هاوپی له‌گه‌ل ژسانی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌تیایدا، ثمو سمرنه‌نجامه سمرکه‌وتن و سمررازیه‌کی زۆر گه‌وره‌یه.

(۹۰) (له‌کاتی غمزای ته‌بووکدا) پاکانه‌که‌مران له‌بیابان نشینانی عمره‌ب هاتنه (خزمه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ) بۆ نوه‌ی مۆله‌تیان بدریت که نه‌چن بۆ جهاد، هه‌روه‌ها نوانه‌ش که درۆیان له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبهره‌که‌یدا ده‌کرد دانیه‌شتن و به‌شداری غمزا‌که‌یان نه‌کرد، نوانه‌ی که بۆ

باوه‌ر بوون له‌ناو نوانه‌دا له‌نایینه‌دا سزایه‌کی پر تیش و نازاریان توش ده‌بیت.

(۹۱) لاوازو نه‌خۆش و نوانه‌ش که خمرجی‌یان ده‌ست ناکه‌وت، هه‌چ گونا‌هو گله‌یه‌کیان له‌سمر نیه (له به‌شداری نه‌کردنی غمزادا) کاتی‌ک دلسۆز بن بۆ خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی، له‌سمر نه‌و چاکه‌خواز و پاکانه هه‌چ جو‌ره گله‌یی و ره‌خنه‌یه‌ک نیه، خوا‌ی گه‌وره لی‌خۆش بووه و میهره‌بانیه‌ش.

(۹۲) هه‌روه‌ها گله‌یی و ره‌خنه نیه له‌سمر نه‌و که‌سه‌نه‌ی که دین بۆ لای تۆ بۆ نوه‌ی وولاخی سواریان بۆ په‌یدا بکه‌یت و بین بۆ جهاد، تۆش ده‌لێت: هه‌چ شک نابهم تا بتانده‌می بۆ سواری (نیتر به‌ناو‌می‌دی) گه‌رانموه و چاویان فرمیه‌سکی لی ده‌پژا له‌خه‌فتدا نهرینی لی ده‌باری چونکه هه‌چ شک نابهن بیبه‌خشن و خمرجی بکه‌ن (له پیناوی خوا‌دا، چۆن له غمزا دواکه‌وتن)!!

(۹۳) به‌لکو ته‌نها گله‌یی و ره‌خنه له‌سمر نه‌وانه‌یه که مۆله‌ت لی ده‌خوازن و خۆ ده‌دزنموه، له‌کاتی‌کدا که ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ست رویش‌تووشن، رازین له‌گه‌ل پیره ژنان و په‌که‌موت‌واندان و بمیننموه، خوایش مۆری ناوه به‌سمر دلیاندا، بۆیه نوانه نازانن (خیر له‌چیدا‌یه).

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَقْذِرُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٩٣﴾

(۹۴) کاتیگ ئیوه له غمزا ده گهرینهوه دوورپوه کان دین بۆ لاتان و داوای لی بووردنتان لی ده کمن!! پتییان بلی: داوای لی بووردن مه کمن، همرگیز باوه پتان پیناکهین، خوایش ناگاداری کردوین له ههمو هموال و ههلس و کموت و گوشتارو نیهتیکتان، له ناینده دا خوا پیغه مبه ره کهی کارو کرده و هتان ده بینن (المسر کوفر ده میننمه یاخود په شیما ده بنمه؟)، پاشان ده برینهوه بۆ لای نمو زاتهی که زانا و ناگای په نهان و ناشکرایه، نینجا ناگادارتان ده کاتمه بهو کارو کرده و بهی که ده یکمن.

(۹۵) که ئیوه گهرانهوه (له غمزا) بۆ لایان سویندتان بۆ ده خۆن به خوا بۆ شهوی وازیان لی بهینن و سهرزه نشیان نه کمن، جا ئیوهش وازیان لی بهینن و پشتیان تیبکمن، چونکه به راستی نهوانه (دل و دهروون) پیسن، شوین و جیگهیان دۆزه له پاداشتی نمو کارو کرده و بهی که دهیانکرد.

(۹۶) همر سویندتان بۆ ده خۆن تا لییان رازی بن و چاوپۆشییان لیبکمن، خۆ نه گهر ئیوه رازی

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَنْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُمْ تُرْدُّونَ إِلَىٰ عِلِيِّ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَالْأَعْرَابُ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَالْأَعْرَابُ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

بن لییان، نمو بیگومان خوا له کهسانی له نایین ده رچوو رازی ناییت.

(۹۷) زۆربهی عمره به کۆچمیری و دیهاتی و بیابان نشینه کان (له عمره به شارنشیننه کان) دل ره قترن له بارهی کوفرو دوورپوهیهوه (چونکه دوورن له سهرچاوه کانی زانست و مه ده نیه تهوه)، شایسته ترن نمو سنوورانه نهزانن که: خوا ناردوویه تهیه خوارهوه بۆ پیغه مبه ره کهی (ده ربارهی هه لال و حرام) خوای گمورهش زاناو دانایه (به بمرنده کانی). (۹۸) همر نمو عمره به بیابان نشینانه، کهسانیکیان ههیه که شهوی دهیبه خشیت به سمرانه و غهرامه ی ده زانیت چاوه پتی نمو ده کمن چهنده ها به لاو ناخۆشی بیته سمرتان، یاخوا مهینه تی خراپ به سمر نهواندا بیت، خوایش هه میسه بیسره (به گوشتاریان)، زانایه (به نیه تیان).

(۹۹) نمو عمره به بیابان نشینانه کهسانی تریان ههیه که نیمان و باوه به خواو به روژی دوایی نه هینن و شهوی خمرجی ده کمن و دهیبه خشن به چهنده ها ههنگاری نزیک بوونهوهی لای خوای داده نین و بۆ شهوی به هره مه ند بن له چهنده ها دوعای خیری پیغه مبه ره ﷺ، ناگادار بن - به راستی نمو به خشینه یان مایه ی سهر فزازی و نزیک بوونهوه یانه له خواوه، سهر نه نجام خوا ده یان خاته ژیر سایه ی ره حمه تیوه، به راستی خوا لیخۆشبوو میهره بانه.

(۱۰۰) خوی میهره بان لهوانه‌ی که پیشکوتن و یه کهم کهس بوون له نیسلام بوون و خزمهت کردنی نیسلامدا له کاروانی کۆچسهران و پشتیوانان و نهوانه‌ی که به ریکوپتیکی شوینیان کهوتون، رازی بووه و نهوانیش لهو رازی بوون، باخه کانی بههشتی بۆ ناماده کردوون که چهنده ها رووبار به بهردم کۆشکه کانی و به‌ئیر دره خته کانیدا ده‌روات، هاوپی له گهل نه‌مریدا بۆ هم‌میش‌هیش تیایدا ده‌میننمهوه، نهو سهرنه‌نجامه سهرکهوتنیکی زۆر گه‌وره‌یه.

(۱۰۱) لهو ناوچانه‌ی ده‌وورو بهرتان هه‌ندی عهره‌بی بیابان نشینی دووروو همن و هه‌ندی له دانیشتوانی شار (المدینة) راهاتوون له‌سهر دوورووی و زرنگن لهو باره‌یهوه، تۆ (نه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ) نایانناسیت، به‌لکو ئیمه ده‌یانناسین، له‌مه‌ودوا نه‌وانه ههر له دنیا دا دووجار نازاریان ده‌ده‌ین، پاشان ده‌برینه‌وه به‌ره‌و سزاو نازاریکی زۆر سه‌خت و دژوار.

(۱۰۲) (بیجگه له‌وانه) کهسانیکی تریش همن که دان به‌گوناهو هه‌له‌کانیانا ده‌نین و کرداری چاک و کرداری خراپیشیان تیکهل کردووه، نه‌مانه نزیکه خوا ته‌وبه‌یان لی وه‌ریگرت، چونکه به‌راستی خوا لیخۆشبوو میهره‌بانه.

(۱۰۳) له هه‌ندی مال و سامانی نهو

(نیماندارانه) زه‌کات و خیر وه‌ریگره، چونکه ده‌بیته هۆی خاوتین کردنه‌وه‌ی ماله‌که‌یان و پاککردنه‌وه‌ی دل و ده‌روونیان و دۆعای دابارینی ره‌حمهت بکه به‌سه‌ریاندا و نه‌گهر مردیشن نوژیان له‌سهر بکه، چونکه به‌راستی دۆعاو نوژیکردنی تۆ مایه‌ی دلنیایی و ئارامی‌یه بۆیان، خوایش هه‌میشه بیسه‌رو زانایه.

(۱۰۴) ئایا نه‌یانزانیهوه که به‌راستی خوا خۆی ته‌وبه قبول ده‌کات له بنده‌کانی و هه‌موو خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌کیشیان لی وه‌رده‌گرت و به‌راستی خوا خۆی ته‌وبه وه‌رگرو میهره‌بانه.

(۱۰۵) به‌مو خه‌لکه بلی: ئیوه ههرچی ده‌توانن له کارو کردوه نه‌نجامی بدن، چونکه خوا کارو کردوه‌تان ده‌بینیت و (ناگاداره به نه‌ینی و ناشکرای)، هه‌روه‌ها پیغه‌مبهره‌که‌شی (ناگادار ده‌کات کاتیک له ژياندا‌یه، دوا و وه‌فاتیشی بۆ خوی گه‌وره ئاسانه که نیشانی بدات)، هه‌روه‌ها نیماندارانیش (ئاسه‌وارو ده‌رنه‌نجامی ده‌بینن)، پاشان ده‌گه‌پنرینه‌وه بۆ لای نهو خوییه‌ی که زانایه به‌نه‌ینی و ناشکرا، نه‌وسا ناگادارتان ده‌کات له هه‌موو نهو کارو کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۱۰۶) کهسانیکی تریش همن (له به‌جی ماوه‌کان) نه‌نجامی کرده‌وه‌یان دواخراوه بۆ فه‌رمانی خوا، یان سزایان ده‌دات (نه‌گهر به‌رده‌وام بن له‌سهر دوورووی) یاخود ته‌وبه‌یان لی وه‌رده‌گرت (نه‌گهر په‌شیمان بن)، خوی گه‌وره‌ش هه‌میشه زاناو دانایه.

وَالسَّافُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ لَا يَعْلَمُهُ
مَنْ يَعْلَمُهُمْ سَعِدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَردُّونَ إِلَى عَذَابٍ
عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَيُرَدُّونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنْشِكِرُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ
اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

(۱۰۷) نمو (دوورووانه‌ی) که مزگموتیکیان دروستکرد له‌بەر زهره‌ردان و بلاوکردنه‌وی بی باوه‌ری و دووبه‌ره‌کی به‌ریاکردن له‌نیوان نیمانداراندا و بتو چاوه‌روان کردنی هاتنی نمو که‌سانه‌ی که پیشتر دوژمنایه‌تی و جه‌نگیان دژی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کرد و بیگومان سویند ده‌خون که: نیمه‌ته‌ن‌ها مبه‌ستمان چاکه‌بووه، (له‌کاتیکدا) خوایش شایه‌تی ده‌دات که به‌پراستی نه‌وانه‌ی دروژنن.

(۱۰۸) هرگیز له‌و مزگموته‌دا رامه‌وه‌سته‌ی بتو نوژ کردن (چونکه) به‌راستی مزگموتیک شایسته‌یه که تو تیایدا بوه‌ستیت بتو نوژ کردن تیایدا که هر له یه‌که‌م روژه‌وه له‌سەر بنچینه‌ی ته‌قواو خواناسی دروست کراوه، (چونکه) له‌و مزگموته‌دا چه‌مند که‌ساتیکی مه‌ردی تیادایه که زور حمز ده‌که‌ن خویان خاوین رابگرن (له‌ده‌روون و رواله‌تدا)، خوایش به‌رده‌وام نه‌وانه‌ی خوش ده‌وت که خویان پاک راده‌گرن.

(۱۰۹) جا نایا نمو که‌سه‌ی که مزگموت و کارو شونی له‌سەر بنچینه‌ی ته‌قواو له‌خواترسان دروست کردبیت و ره‌زامه‌ندی خوی مبه‌ست بیت چاکتره؟! یاخود نمو که‌سه‌ی که بینای مزگموت شوتن و به‌رنامه وکاری له‌سەر لیواری که‌نده‌لانیکی بی‌هیزو روخواو دامه‌زراندبیت، نینجا له‌گه‌ل خویدا بروخیته

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفُّوا تَقَرُّبًا يَتَّبِعُوا
الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أَشْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَشَسَّ بُنْيَنَهُ
عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَشَسَّ بُنْيَنَهُ
عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَاتَّخَذَ فِيهِ نَارِجَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَنُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنْ لَّهُمُ الْجَنَّةَ يُقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْنَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

ناو ناگری دوزه‌خه‌وه، خوی گه‌وره‌ش رینموویی نمو ده‌سته‌سته‌مکاره‌ناکات.

(۱۱۰) نمو بینایه‌ی دوورووه‌کان دروستیان کرد به‌رده‌وام هو‌ی گومان و زیادبوونی دل‌ه‌پاوکییه له‌دلایندا، هه‌تا نمو کاته‌ی که دلایان ده‌پچرت و ده‌مرن، بیگومان خوا زانیه (به‌پیلانی دوورووه‌کان) دانایه (له‌هه‌لوه‌شاندنه‌وه و پووج کردنه‌وه‌یدا).

(۱۱۱) به‌پراستی خوا، گیان و مالی له‌نیمانداران کپوه به‌وه‌ی که به‌هه‌شت بتو نه‌وانه‌و به‌شیانه (به‌پراستی به‌روه‌دگاریکی به‌خشنده‌یه، هر خوی به‌خشینهری گیان و مال و سامانه، که‌چی ناوا مامه‌له‌ده‌کات له‌گه‌ل نیماندارانداو نرخیکی نه‌پراوه، نرخیکی زور گه‌وره‌ی بتو به‌پارداوه، کاتیک له‌پیناوی نه‌ودا ده‌بیه‌خشن) نه‌وانه ده‌جه‌نگن له‌پیناوی ناینی خوادا، دوژمنانی ناینی خوا ده‌کوژن (له‌گۆپه‌پانی جه‌نگدا)، یان ده‌کوژرین و (شه‌هید ده‌کرین)، نمو پاداشت و به‌لینه به‌پراستی له‌سەر خوایه و باس کراوه له‌تورات و نینجیل و قورئاندا، جا کئی هه‌یه به‌قه‌در خوا به‌وه‌فاو به‌ته‌مه‌ک بیت بتو جی به‌جیکردنی به‌لینه‌کانی، که‌ماته زور دل‌خوش و کامه‌ران بن به‌و مامه‌له‌یه‌ی که نه‌نجامتانداوه و به‌و فروشتن و کپینه‌ی که له‌سهری ریکه‌موتون، بیگومان هر شه‌وه‌سه‌سهر‌فرازی و سه‌مرکه‌موتنی نه‌پراوه و بی سنوور.

التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُتَكَبِّرُونَ
 الْمُلَكُوتُ الْمُتَكَبِّرُونَ الْأَمْثَرُونَ الْمُتَكَبِّرُونَ
 وَالْكَاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
 مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانِ
 اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
 فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ
 ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى
 يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ
 لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

(١١٢) (جا ئەوانەى ئەو مامەلەیه دەکەن
 پێشتر بەم سێفەتە پیرۆزانه خۆیان رازاندۆتموه):
 تەوبەکاران و لەهەلەکانیان پەشیمانان،
 خواپەرستەن (لە هەموو هەلس و کەوتیاندا)،
 سۆپاسگوزارەن (لەسەر هەموو نازو نێعمەتیک)
 ، گەڕۆکن (لەسەر زەویدا، ئەندێشەو بیرو هۆش
 بەکاردهێنن بۆ بیرکردنەوه لە بوونەوهرو
 دەورووبەر)، سوژدەبەر و کڕنووشبەر و نوێژ خوێنن،
 فەرماندەرن بەهەموو چاکەیک، قەدەغەى
 خراپەو هەموو نادروستیەک دەکەن و پارێزەرن
 بۆ سنوورەکانى خواو قەدەغەکراوەکانى، ئینجا
 مژدە بدە بەنێمانداران (ئەوانەى ئەو سێفاتانە لە
 خۆیاندا دەهێننە دى).

(١١٣) بۆ پێغەمبەر ئەوانەى کە باوەڕیان
 هێناوه، رەوا نیە داواى لى خۆشبەون بۆ
 موشریک و هاوێلگەران بکەن هەر چەندە ئەوانە
 خەمى تزیکیش بن، داواى ئەوەى کە بۆیان روون
 بۆتەوه کە بەراستى ئەوانە نیشتهجێى دۆزەخن
 (بەهۆى بى دینی و تاوان و گوناھیانەوه).

(١١٤) جا داواى لێخۆش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی لەبەر بەلێنیک بوو کە پێى داہوو، کاتیکی بۆی دەرکەوت
 بەراستى باوکی دۆژمەنى خوایه، نیتى خۆى لى بەرى کرد، بەراستى ئیبراهیم زۆر بەسۆزو دل نەرم بوو و زۆر خواوەن
 حەلم بوو.

(١١٥) ھەرگیز خوا کەسانیک گومرا ناکات داواى ئەوەى کە ھیدایەتى داو، ھەتا بۆیان روون نەکاتەوه کە دەبێت
 لە چى خۆیان بپارێزن، بەراستى خوا بەهەموو شتیک زانایە.

(١١٦) بەراستى ھەر بۆ خواھە خواوەنداریەتى ئاسمانەکان و زەوى، ئەو خواھە ژيان دەبەخشیت و مردنیش پێش
 دەهێنیت، ھەرگیز جگە لە خوا کەستان دەست ناکەوتیت کە یارو یاوەرتان بێت و پشتیوانیتان لى بکات.

(١١٧) سۆیند بەخوا بەراستى خوا تەوبەى قبول کرد لە پێغەمبەر و کۆچبەرەکان و پشتیوانان، ئەوانەى کە شوێنى
 پێغەمبەرکەوتن لەکاتى سەغڵەتى و تەنگانەدا (لە غەزای تەبەوکدا)، داواى ئەوەى کە خەریک بوو دلى دەستەبەکیان
 لە خستە بچیت و (بپێزارى دەرپێت)، لەوێدوا تەوبەو پەشیمانی ئەوانیشى قبول کرد، چونکە بەراستى ئەو
 پەروردگارە بەسۆزو میھرەبانە لەگەڵیاندا.

(۱۱۹) ئەي ئەوانەي ئيمان و باوەرتان هیناوە

(۱۲۲) جا رهوا نيه همرچي ئيمانداران ههيه به جارتيك بچن بو غمزا (يان بو همركارتيكي پتويست)، ده‌ي بوچي له همر هوزو ده‌سته‌يه‌ك، كه سانيك نه‌چوون بو خويندن تا شاره‌زايين له‌نايين تيبيگمن و فيريبن و قوممه‌كه‌شيان تيبيگه‌يه‌نن و فيريان بكهن كاتييك كه گه‌رانه‌وه بو لايان، بو نه‌وه‌ي نه‌وان هوشيار ببنه‌وه خويان پياريزن له گونا‌هو خوا له خو نهره‌نجينن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قِيلُوا لِلَّذِينَ يُلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْنَ لَهُ هَذِهِ
إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتَهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدَتَهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
ثُمَّ أَنْصَرَفُوا وَاصْرَفَكَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

(۱۲۳) ئەى ئەوانەى باوەرێتان هێناوه بجهنگن
دژی ئەو بى باوەرێانەى كەلێتان نزیك دەبنەوه
به دەورووبەرتانندان (نیازی شەر فرۆشتنیان هەیه)
و باتوندو تیژی و هیژو تواناتان تیا دا بەدى
بکەن، بشزانن بەراستی خوا یارو یاوهرى
پارێزکارانه.

(۱۲۴) کاتیکیش سوورەتیک لە قورئان
دابەزێنا، هەندیک لە (دوو پرۆه کان بەگالته پى
کردنەوه) دەلێن: کێتان نەم سوورەتە باوەرى
زیاد کردووه؟! جا ئەوانەى كە باوەریان هێنابوو
ئەوانەى تر ئیمان و باوەرى پتەوتر کردن،
نەوانیش مژده بەیه كتر دەدەن (دەربارهى
سەرکەوتن و خوشى هەردوو جیهان).

(۱۲۵) ئەوانەش كە نەخوشى بى دینی و
دوو پرۆویی لە دلیاندايه، ئەو سەربارى پیسی و
ناپوختی خۆیان ئەوانەى تر سوورەتەكە پیسی و
ناپوختیان زیاد دەكات، دەشمرن لەكاتێكدا
كە بى باوەرن.

(۱۲۶) ئایا (دوو پرۆه کان) نابینن و نازانن
بەراستی ئەوان لە هەموو سالتیکدا جاریك یان
دوو جار تاقى دەکێنەوه، پیلان و نەخشەیان

دەردەكەوتیت و (سووک و ریسوا دەبن)، پاشان تەوبە ناکەن و پەشیمان نابنەوه و یاداوهریش وەرناگرن و ئەوان
بیرناکەنەوه.

(۱۲۷) کاتیکیش سوورەتیک لە قورئان دابەزێنا (ئەوانە سەغڵەتن)، ئەو هەندیکیان تەماشای هەندیکى تریان
دەکەن (هەز دەکەن زوو ئەو شوێنە جى بهێلن، بەچپە یان بەئیشارەت) دەلێن: ئایا هیچ كەس دەتانیبێت (لە
نیمانداران)، پاشان بەنهیینی خۆیان دزیهوه و رۆشتن، لەكاتێكدا خۆای بالادەستیش دلى ئەوانى وەرچەرخاندووه،
چونکە بەراستی ئەوانە كەسانێکن كە تى ناگەن و حالى نین (ناشیانەوتیت تیبگەن).

(۱۲۸) (ئەى خەلکینه) سوێند بەخوا بیگومان پیغه مەبرێکتان بۆ رهوانە کراوه كە هەر یه کێكە لە خۆتان، زۆر
سەختە بەلایهوه تووش بوونتان بەبەلاو ناخوشی، زۆر بەتەنگیشتانەوهیه و پەرۆشە لەسەرتان، زۆر دلسۆزی
ئیماندارانه و میهره بان و دلۆقانه بۆیان.

(۱۲۹) جا ئەگەر ئەوانە (لەگەڵ ئەو هەموو دلسۆزی و میهره بانیهى تۆدا) هەر پشت هەلکەن و گوێت بۆ نەگرن،
ئەو ئیتر تۆ بلى: من خوام بەسە یارو یاوهرم بێت، كە پشتگیرو یاریده دەرم بێت، هیچ خوایهك نیه جگە لەو، هەر
پشت بەو دەبەستم، ئەو زاتەش پەرۆردگارى عەرشى گەورەیه.

سوره تی (یونس)

بمناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده،
 نمو نایهت و فرمانانهی (لهم سوره تهدا هدیة)
 چند نایهت و فرمانیکی نمو قورنانه پر له
 دانایی بهیه.

(۲) نایا چ سمرسوپمانیکی بو خه لکی تیدایه
 که نیمه وهی و نیگامان نارد بو پیایونیک له
 خویان که: خه لکی بیدار بکمره وه و دایان
 بچله کینه (تا خواناس و خوابهرست بن) و مزده
 بده بموانهی باوه ریان هیناوه که بیگومان پلمو
 پایهی برزو بلندیان بوهیمه لای پهروردگاریان،
 کهچی بی باوه ران وتیان: بمراستی نهم (محمد
 ناوه) جادو و گمریکی ناشکرایه!

(۳) بمراستی پهروردگاری نیوه (الله) یه، نمو
 زاتیه که ناسمانه کان و زهوی له شمش روژدا
 دروست کردوه، له وه ودوا له سمر تهختی
 فرمانپه وایی وه ستا (نه لیمه چو نیمه تی وه ستان
 و تهختی فرمانپه وایه تی و گه لی شتی لهو
 بابه تانه له راده ی بوچوونی نیمه به ده ره،
 تهفسیری نهم نایه تمیان له پیشموا مالیک و
 نه حمده پرسپیوه، له وه لامدا وتویانه:
 وه ستانه که حه قیقه تی هیمه، چو نیمه ته کمی
 شاروهیه، پرسپار کردن دهر باره ی بیدعمیه، باوه ر

بوون پیی واجبه)، هر خویشی پلانی هه موو شتییک دانیه تی و هه موو شتییک رییک نه خات، هیچ کس نه
 شه فاعه تخواز و تکاکار بیت، مه گمر دوا ی مؤله تی نمو زاته، نمو خویه پهروردگارتانه، کهوابو بیپهرستن، جا نایا
 بوچی یاده وه ری وه رناگرن و بیر ناکمنه وه!؟

(۴) گمرانه وهی هر هه مووتان بو لای نمو زاتیه، به لینی خوا هه میسه راسته و دروسته و نه گۆره، بمراستی خوی
 سهره تا دروست گراوان به دی ده هینی تی و دوایش وه ک خویان لیده کاته وه (تا له قیامه تدا) نمو انه ی که باوه ریان
 هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداه به دادپهروره ی پاداشتیان بداته وه، نمو انه ش که بی باوه ر بوون
 خواردنم وهی له کول و سزای به نیش و نازاریان بو ناماده یه به هوی نمو ی که بریایان پی نه نه کرد.

(۵) خوا نمو زاتیه که خوری کردوه به سمرچاوه ی تیشک و رووناکیه کی پرشنگذار، مانگیشی کردوه به
 سمرچاوه ی رووناکی، چنده ها جیگهی هه له اتن و ناوابوونیشی بو دیاری کردوه (جگه له وهی همرشه وه به شیوه یه ک
 خوی ده نوی تی) تا بزنان و بیکنه بنه مای سالژمیتری و حساب راگرتن، خوی گهوره نمو ی به بی مه بست دروست
 نه کردوه، به لکو هه مووی له سمر بنچینه ی حق و راستی به دیهیناوه، بهو شیوه یه نمو زاته نایهت و به لگه و
 موعجیزه کانی روون ده کاته وه بو که ساتیک که بیانزان و تیی بگمن.

(۶) بمراستی له جیاوازی شهو روژو نمو شتانه دا که خوا له ناسمانه کان و زه ویدا دروستی کردوون، به لگه و
 نیشانه ی زورن بو که ساتیک که له خوا بترسن و دینداری بگمن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ اَ كَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوْا
 اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ الْكَافِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا
 لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ اِنْ رَبُّكُمْ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاُمُ رَءَا مِّنْ شَفِيعٍ
 اِلَّا مَنۢ بَعَدَ اِذْنِهٖ ۚ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ فَاعْبُدُوْهُ ۚ اَفَلَا
 تَذَكَّرُوْنَ ۝ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا ۚ اِنَّهٗ
 يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِىَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ
 اَلِيْمٌ مِّمَّا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِى جَعَلَ الشَّمْسَ
 ضِيَآءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السَّيِّنِ
 وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يَفْصَلُ الْاٰ يٰتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۝ اِنَّ فِىْ اٰخِلَافِ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآ يٰتِ لِقَوْمٍ يَتَّقُوْنَ ۝

(۷) بېراستی ټوانه‌ی که به‌ته‌مای ناماده‌بوونی
 بهر باره‌گای ټیمه نین و (باوه‌ریان پټی نیه) او رازی
 بوون به‌زیانی نعم دنیا‌یه و د دنیا بوون پټی و دل‌یان
 پټی خوښ‌وو و ټوانه‌ش که خوږیان غافل و بټی
 ناگان له نایه‌ت و نه‌پنی دروست کړاوه‌کانی ټیمه،
 (سمرنجی ناده‌ن و بیړی لینا‌کنه‌وه)...

(۸) نا ټوانه شوین و جیگه‌یان ناگره به‌هوی ټمو
 کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یان‌کړد.

(۹) بېراستی ټوانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه‌و کارو
 کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجام‌داوه، په‌روه‌ردگار‌یان به
 هوی نیمان و باوه‌ری (رټک و پټک و
 دامه‌زراویانه‌وه) هیدایه‌ت و رنیمویان ده‌کات (بټو
 نه‌نجامدانی هم‌وو کارو کرده‌وه‌یه‌کی چاک، له‌و
 جیهان‌یشدا) له‌ناو به‌هسته‌ه جټروا‌جټره پر له نازو
 نیعمه‌ته‌کاندا چنده‌ها روبار به‌بهرده‌میاندا ده‌روات.
 (۱۰) د‌وعاو پارانه‌وه‌یان (له به‌هسته‌شدا نه‌مه‌یه):
 په‌روه‌ردگارا، پاکي و بټیگه‌ردی و ستایش شایسته‌ی
 تویه نه‌ی خوی میهره‌بان، چاک و چټ‌نیشیان له‌وی
 سه‌لام‌کرده، دواهمین گوشتار‌یشیان د‌وای هم‌وو
 نازو نیعمه‌تیک، د‌وای هم‌وو به‌خش‌شیک ټمو‌یه
 که: پر به دل، له ناخی ده‌رونیانه‌وه بېراستی
 ده‌لین: الحمد لله رب العالمین.

(۱۱) نه‌گمر خوا خه‌ل‌کی تووشی شه‌رو ناخ‌وشی به

زووی بکر‌دایه (له‌سر داخوازی خوږیان کاتیک ته‌نگه‌تاو ده‌بن) هم‌روه‌کو چټون بټو داخوازی خیر په‌ل‌میان، ټمو هم
 هم‌موویان کو‌تایی به‌زیانیان ده‌هینرا (به‌لام خوی گموره وانا‌کات، به‌ل‌کو ده‌فرم‌ویت) جا ټوانه‌ی به‌ته‌مانین ناماده‌ی
 به‌رده‌م باره‌گای ټیمه بېنموه (باوه‌ریان پټی نیه)، ماوه‌یک وازیان لیده‌هینین تا له سته‌میاندا رو‌یچن و سرگ‌مردان بن.
 (۱۲) کاتیک‌ش ناده‌میزاد (ټوانه‌یان که باوه‌ر له ده‌رونیاندا به‌چاکی دانه‌م‌زراوه) زیان و ناخ‌وشیه‌کی تووش بیت، ټموه
 هاناو هاوار بټو ټیمه ده‌هینیت بټو ل‌بردنی، له‌کاتی راکشاند، یان به دان‌شته‌نموه، یان به پټوه بیت، جا کاتیک زه‌ره‌ر و
 زیانه‌ک‌می لی دور ده‌خینموه و ده‌که‌ویت‌موه باری ناسایی، هم‌روا ده‌روات به‌ر‌تدا و بارود‌وخی ټموسای فرام‌وش ده‌کات،
 هم‌روه‌ک روژ‌ی له روژان هاواری له ټیمه نه‌کرد‌بیت و له ټیمه نه‌پار‌بیت‌موه تا ناخ‌وشی و زیانیک که تووشی بووه ل‌تی دور
 به‌خینموه، نا به‌و شپوه‌یه بټو له سنور ده‌رجوان ټمو کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یان‌کړد راز‌نراوه‌تموه.

(۱۳) سو‌تند به‌خوا بټیگومان ټیمه له سده‌کانی پیش ټیوه‌دا خه‌ل‌کیکی زور‌مان له‌ناو بر‌دوه کاتیک سته‌میان کرده‌و و
 رو‌چون تیایدا، له‌کاتیک‌شدا پټغه‌م‌به‌ره‌کانیان به به‌ل‌گه‌ی زوره‌وه بټو هات و (په‌یامی خویان پټو راگه‌یانندن) و نه‌به‌وو
 باوه‌ریشیان پټ‌هینن، (ټیمه‌ش تو‌له‌مان ل‌سه‌نندن) نا به‌و شپوه‌یه تو‌له‌ له قوم و گه‌لانی تاوانبار ده‌که‌ینموه.

(۱۴) پاشان ټیمه ټیوه‌مان کرده جټ‌نشین له زه‌ویدا له‌د‌وای له‌ناوبر‌دنی ټوان، تا ببینین ټیوه چی ده‌که‌ن و چټون ده‌که‌ن!

(۱۵) کاتیکیش نایه ته کانی نیمه که روون و ناشکرایه به سمریانا بخوینرتسهوه، نهوه نهوانی که به ته مانین ناماده ی بهردهم باره گای نیمه بین ده لئین: قورناتیکی جگه له مه بهینه و بیخوینره وه، یان بیگوره (بهشیوه یه کی تر)، تویش نهی محمد ﷺ پیمان بلئی: من بۆم نیه له خۆمهوه بیگورم، من شونیی هیچ شتیگ ناکوم جگه نهوه نه بیت که بهوه حی پیم ده گات، بهراستی من ده ترسم نه گهر یاخی بم له بهروه ردگارم و نا فرمانی بکم گیروده ی سزایه کی سهختی رۆژیک زۆر گهوره بيم.

(۱۶) پیمان بلئی (نهی پیغه مبهرا) نه گهر خوا بیوستایه نهوه قورناتم به سمردا نه ده خویندنهوه ، خواش ناگاداری نه ده کردن پیی، چونکه بهراستی ناشکرایه که من ته مه نیک دووو درێژم له ناوتاندا به سمر بردوه پیش هاتی قورنان (بی نهوه ی وشیهک له قورنانه بزاتم) کهواته بۆچی عقل و بیرو هۆستان ناخه نه کار (که سیک نه خوینده وار تا ته مه نی چل سالی هیچ نه لیت، به ممرجیک ناو بانگی ده رکربیت بهراستگویی و نه مینداری، که چی لهو ته مه نه بهدواوه نه قورنانه ریک و پیکه رابگهیه نیت، نایا رهوا نیه همر کهس ده بیستیت خیرا برپا بهینیت به نیره ی قورنان و نهو که سهش که بۆی رهوانه کراوه؟)

وَإِذْ أَتَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَأَنْتَ بِفِرْعَوْنَ غَيْرِهِذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُمْ مِنْ نَفْسِي إِنْ أَنْتَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَسْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْفَعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْ لَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

(۱۷) جا کئی لهوه سته مکارتره که درۆ بهدهم خواوه هه لده بهستیت، یاخود نایاته کانی به درۆ بزانتیت و برپای پیی نه بیت، بهراستی تاوانباران سمر فراز نابن.

(۱۸) (بی باوه ران و خوانه ناسان) شتیگ ده پرستن له جیاتی خوا نه زیانیان پیده گهیه نیت نه قازانج، ده شلین: ئانهو بت و شتانه تکا کارمانن لای خوا، پیمان بلئی نهی محمد ﷺ: باشه نایا ئیوه خوا ناگادار ده که نهوه به شتیگ که له ناسمانه کان و له زه ویدا هه بیت و خوا نه زیانتیت؟! پاک و بیگمرده و بهرزو بلنده و دووره لهوه ی که نه فامان ده یکمن به هاوه ئی.

(۱۹) خه لکی له سمره تای پهیدا بوونیاندا بهش بهش نه بوون به لکو ته نها یهک پارچه بوون، یهک ثاین بوون، یهک بیرو باوه ر بوون، جا که (زه مان تیبه ری و زۆر بوون و له سمرچاوه ی نووری پیغه مبهرایه تی دوور که وته نهوه) ناکۆکی و جیاوازی له نیوانیاندا پهیدا بو بهش بهش بوون، خۆ نه گهر برپار داده ی پیشتر له لاین بهروه ردگارته وه نه بوایه، نهوه داد بهروه ی همر له دنیا دا له نیوانیاندا نه نجامده درا، (حهق و راستی روون ده کرایه وه) لهو شتانه دا که کیشه و جیاوازی تیدا ده کمن.

(۲۰) (هروه ها بی باوه ران) ده لئین: بۆ موعجیزه و به لگهیه ک دانه بهز نرایه سمری له لاین بهروه ردگارته وه، نهوه لهوه لامیاندا بلئی: بهراستی موعجیزه و نهینی و شاروه کان ته نها به ده ست خوایه، جا ئیوه چاوه روانی بکمن، بیگومان منیش له که لتاندا له چاوه روانانم.

(۲۱) کاتیکیش خەلکی له دواى ناخۆشیه ک که بۆیان پێش دیت له رهحمەت و بهخششی خۆمان بههره وهریان دهکەین، نهوه یه کسەر پیلانگێری کاریانه دژ به ناین و فرمانهکانی ئیمه، نهی محمد ﷺ پێیان بلی: خوا خیراتره لهوان له نهخسهو پلاند، بهراستی فریشته کانمان هه موو پیلان و قیلیک که دهیکم توامی دهکەن.

(۲۲) (نهى هاوه لگهران) خوا نهو زاتهیه که له وشکانی و دهريادا هاتوچۆتان پیدهکات، ههتا نهو کاتهى که له کهشتیهکاندا دهبن و دهیانگۆزنهوه بههۆى با و شه مائیکى پاک و نارامهوه و هه مووان دلخۆشن پێی، نهوه بایهکی توندو بههیز و سهخت بهرهو کهشتیه که بیست و ههلبکات، له هه موو لایه کهوه شهپۆل بۆیان بیست، نیتر و ایزانن که دهوره دراو و (پزگار بوونیان نهسته مه، نا لهو کاتهدا خه لکه که بهسۆزهوه) هاناو هاوار بو خوا دهبن، دلنیاان خوا نه بیست کهس ناتوانیت فریایان بکهوینت، له کاتیکدا بیرو باوهرو ناینیان به تهواوی پاک و پوخت و یه کلایی دهکهنهوه بو خوا، بۆیه به سۆزه دهلین: سویند به خوا نه گهر لهم به لایه، لهم تهنگانهیه، رزگارمان بکهیت، نهوه بهراستی دهچینه ریزی سوپاسگوزارانهوه.

(۲۳) جاکاتیک خوا رزگاری کردن، خیرا نهوان به ناحق دهست دهکهنهوه بهسته مکاری له

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهْمِ إِذَا هُمْ مَكْرُوفٌ
 أَيَايُنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرَأً إِنْ رُسُلُنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمَكُرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينَ بَحْمٍ يَرْيَجُ طَيْبَةً وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تَارِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أْتَاهَا أَمْرُ نَالٍ لَئِلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

زهویدا، نهی خه لکینه: بهراستی ستم کردنتان تهنا له سهو خۆتان دهکویت و بهزیانی خۆتان تهواو ده بیست، ئیه بهو ستمکاریه خۆشی و رابواردنی ژیاانی دنیاتان دهوینت، لهوهودوا گهرانهواتان ههر بو لای ئیمیه و نهوسا ناگادارتان دهکهنهوه بههه موو: نهو کارو کردهوانهی که دهتانکرد.

(۲۴) بێگومان نمونهی ژیاانی نهم دنیایه، ههر لهو بارانه دهچیت له تاسمانهوه دامانباراندوه جا بههۆیهوه رووهکی زهوی گهشه دهکات و بهیه کدا چوون (بهرو بوومی خۆی پیشکesh دهکات) لهو خۆراکانهی که ههم خه لکی و ههم ناژه لیش لیشی دهخۆن، ههتا کاتیک وای لی دیت زهوی، به جوانی نهخش و نیگاری خۆی دهرده خات و خۆی دهرازی نیتهوه، خه لکه که وایگومان دهبن بهراستی ههمیشه دهسه لاتداری تهواون بهسه ریدا (نا لهوکاتهدا که خه لکی خراپ و غافلن و دلایان به دنیا خۆشه و ههرچی گوناوه تاوانه دهیکم) نهوه فرمانی ئیمیهان بو دهرده چیت له شهودا یان له رۆژدا، نهوسا وه ک کشتوکالی دروینه کراوی لی دهکەین، ههروه کو دوینی نه بووینت، نابو شیهویه نایه تهکانی خۆمان روون دهکهنهوه بو کهسانیک بیر بکه نهوه و تیفکرن (وا دیاره رۆژیک دیت پیشکeshوتنی زانستی دهگاته ناستیکی زۆربالا، خه لکی نهو سهرده مه زۆر غهرا دهبن، بهلام له پریکدا خوا کوتایی بههه موو شتیک دههینیت).

(۲۵) خوی گهرهش بانگهواز دهکات بو بهههشتی پر له شادی و ناشتی و ناسایش، ههر که سینک نهو زاته بیهوینت (خۆشی ههول بدات بو بهدهستهینانی) رینمووی دهکات بو رینگه و ریبازی راست و دروست.

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٨﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٦٩﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا يَّبَيِّنَاوْ بَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٧٠﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَيَسْأَلُونَ اللَّهَ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧٢﴾ فذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصَرِّفُونَ ﴿٧٣﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٤﴾

(۲۶) بۆ ئەوانەى چاكەيان كردوو، پاداشتى چاكتر و بههشتى بهرين و زياتریش ناماده به چهندها قات، (له ريوابه تێكدا كه پيشموایان نهحمه و موسليم ريوابه تيان كردوو، نمو زياتهيه، ته ماشا كردنى روخسارى پى له نوورو قهشهنگى زاتى (پهروهردگاره) و روخسارىشيان رهش و تالى و ريسواى و زهليلى و ماندوتى پيوه ديارينه، نا ئەوانه نيشتهجى بههشتن و بۆ ههميشه ژيانى تيا دا ده بهنسر.

(۲۷) ئەوانەش گوناھو تاوانەکانیان نه نجامداوه، ههرچهنده پاداشتى ههر گوناھو تاوانتيك به قهدهر خۆى ده درتيموه (بهلام ههنتيك ئەوانه ده تاوانبارن) خه جالەتى و سرشۆرى و روو رهشى ماندووى كردوون، كهس نيه پهنايان بدات و بيا نپاريزت له (خشم و قينى) خوا، ئەوانه روو رهشن ههر ده لتي پارچهيك له شموى تاريك روخسارى دايشيون، نا ئەوانه نيشتهجى ناوشاگرى دۆزهخن و بۆ ههميشه ژيان له ناويدا ده بهنه سر.

(۲۸) ئەمانەش له رۆژتيكدا ده بيت كه ههر هه موو خهلكى كۆده كه يمهوه بۆ لپيرسينمهوه، پاشان بهوانه ده ليتن: كه شمريك و هاوه ليان بۆ خوا بريارداوه: خۆتان و نمو شتانهى كه ده تانپهرست، له جى خۆتان بوهستن و مه جوتين، نهوسا موشريكه كان له پهرستراوه كانيان جيا ده كه يمهوه، خوا بت و پهرستراوه كان، ده هينته قسه و ئەوانيش بهيك دهنگ ده ليتن: ئيوه ئيمهتان نه نه پهرست!!

(۲۹) ئينجا خوا بهسه كه شايت بيت له نيوان ئيمه و ئيوه، بهراستى ئيمه ناگادارى پهرستن و پارانهوى ئيوه نه بوون. (۳۰) نا لهويدا (له گۆره پانى مه حشمو لپيرسينمهوه) هه موو كهس ده نه نجامى كاروكردهوى رابووردوى ههست پى دهكات كه پيش خۆى رهوانهى كردوو، نهوسا هه مووان ده گهرتيرتيموه بۆ لای خوا، خاوهنى راسته قينه و پهروهردگارى حق، ههر چيه كيش به ناحق ده يانپهرست و هه ليانده بهست و پى هه له خه له تاو بوون، ون ده بيت و له ناو ده چيت..

(۳۱) (ئەى پيغه مبه ربييان بلى): كى ههيه له ناسمانهوه (بههوى تيشكى خۆرو بارانهوه) و له زه ويهوه (بههوى خاك و ناوو ههواوه) رزق و رۆزتان بۆ فهراههه بهيت و پيتان بههخشيت، ئەى كى ههيه خاوهنى ده زگاكانى بيستن و بينين بيت (تواناى بيستن و بينينان پى بههخشيت) ئەى كى زيندو له مردوو ده رده هينيت و مردوو له زيندو ده رده هينيت، ههروه ها كى به كه هه موو كارو فرمانه كان جيه جى دهكات و گۆرانكاريان بهسردا ده هينيت (له بهرامبه هه موو شو پرسيارانهوه) خهلكى ده ليتن: الله، خوا (هه موو نهو كارانه و زياتریش زۆر بهناسانى نه نجام ده دات له ريگه ياساو بهرنامهيه كهوه كه ههر خۆى دايرشتوه)، كهواته پييان بلى: نايا ناترسن له سهره نجامى ياخى بووتان، نايا ناترسن له خشم و قينى خوا!!

(۳۲) جا ههر نمو زاتهيه پهروهردگارى راست و دروستتان، (باشه) دواى حق و راستى چى ههيه جگه له گومرايى و سه رگهردانى؟ (ئيتير ئيوه بۆ بيرناكه نهوه) چۆن لاده رين (له ريبازى حه قهوه بۆ ريبازى به تال)!!

(۳۳) نا بهو شيوهيه (چونكه له گه ل نهو هه موو به لگه يه دا ههر تاوانبارن و سه ركه شى ده كه ن) برپارى پهروهردگارت له سه ر ئەوانه كه له سنوور ده رجوون براره تيموه، كه ئەوانه بهراستى ههر ئيمان و باوه رناهينن.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ قُلْ اللَّهُ يَسْبُدُّ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ فَأَنْ تَوْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَأَلْكَرْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يَقْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهُم تَأْوِيلَهُ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَنَظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِحُكْمِهِمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

(۳۴) (نهی محمد ﷺ) پیمان بلی: باشه نایا لهو شتانهی که نیوه له جیاتی خوا (ده پیه رستن) که سیتیک ههیه که بتوانیت شتیک دروست بکات له سهره تاوه، یان نه گهر دروستی کردوو دواپی نه ما، نایا ده توانیت سهر له نوی بیه نیتسه کایه؟! نهی پیغه مبه ر ﷺ تز بلی: هه رخوا، الله، هه ر نهو ده توانیت له سهره تاو نه بوونه وه خه لکی و هه موشت دروست بکات و پاشان دواپی مردن و نه مان دو باره ی بکاته وه، که واپوو چون لانه درین له حق به یزی دروو پرویا گنده وه؟! (۳۵)

(۳۵) هه روه ها پیمان بلی: نایا که سیتیک یان شتیک ههیه له پهرستراوه کانتان، هیدایهت و رینمووی بکات بۆ رینبازی حق و راستی (بیکومان نه خیر) دهی پیمان بلی: خوا رینمووی بۆ حق و راستی ده کات، جا نایا که سیتیک رینمووی بکات بۆ حق و راستی شایسته تره که پهیره ی بکری یان که سیتیک رینمووی وهرنا گریته مه گهر رینمووی بکری؟ نه وه چیتانه چون برپاری وا ده ده ن؟ فهرمانی وا دهرده که ن؟

(۳۶) زۆربه یان شوینی هیچ شتیک ناکهون ته نه ها گومان نه بیت، به راستی گومانیش هیچ سوو دیک به خاوه نه که ی ناگه یه نیت له باره ی حق و راستیه وه، به راستی خوا زانایه به هه مو نهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۳۷) وه نه بیت نه م قورنانه له لایمن که سیتیک وه دارپژوا بیت و هه له یه سترایت جگه له خوا، به لکو راستی و رهوانی کتیه ناسمانیه کانی پیش خزیشی

دوویات ده کاته وه، هه روه ها روون که ره وه ی بیرو باوه رو نه که کانه، به راستی هیچ گومان له وه دا نهیه که نه م قورنانه له لایمن په ره وردگاری هه موو جهانه وه ره وانه کراوه.

(۳۸) به لکو (له گه ل نهو هه موو به لگانه دا) نه وانه ده لئین که محمد ﷺ قورنانی هه له بستوه، بلی: ده تیه وه سوره شتیک وه ک سوره ته کانی دارپژو و به یین، داوا بکه ن له هه ر که سیتیک تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) درغی مه که ن نه گهر راستگۆن.

(۳۹) به لکو سهره رای نهو هه موو به لگانه نه وانه پروایان به قورنانه کردوه که هیچ شتیک یان نه زانیه وه ده باره ی، هینشتا بۆیان نه هاتوه سهره نجامی نهو به لئینه ی که به لئینی پیدان، هه ر بهو شیوه به نه وانه ی پیش نه مان به رنامه ی خوایان به دروژانی و پروایان پئی نه بوو، ده ته ماشا بکه و سهرنج به ده بزانه سهره نجامی سته مکاران چون بووه.

(۴۰) لهو خه لکه دا که ساتیک هه ن ئیمان و باوه به قورنانه نه هین و هه شیانه ئیمان و باوه ری پیناهینیت، په ره وردگاری تزیش هه میشه ناگاداره به وانه ی که توری خراپه ده چین.

(۴۱) نه گهر پرواشیان پینه کردیت و به رنامه که ی تزیان به دروژانی، نه وه توش بلی: کارو کرده وه ی خۆم هه ر بۆ خۆمه و کارو کرده وه ی خۆتان هه ر بۆ خۆتانه، نیوه به رین و لیپرسراو نین له هه رچی من ده یکه م، منیش به ریم و لیپرسراو نیم له هه رچی که نیوه ده یکه ن.

(۴۲) (لهو بۆ باوه رانه) که ساتیک ههیه گویت بۆ هه لده خات (کاتیک قورنانه ده خوینیت)، جا نایا تز ده توانیت قسه و گوفتاری خۆت به ده ی به گویتی که ساتیک دا که که ره وانه نایستن و نه گهر چی تی نه نه گه یشتن و عه قل و ژیریان نه ده خسته کار.

(۴۳) هه شپانه سهرنجی تو ددهات و له هه لس و کهوت و گوftarو ره فتاری تو ورد ده پته موه، جا نایا تو هیدایه تی کویترو نابینایان دده بیت؟! نه گهر کویترا بیان داهات بیت و نه بینن؟! (دیاره که نهوانه دلیان کویره و دهر وونیان تاریکه و نایانه ویت نووری نیسلام دل و دهر وونیان رووناک بکاتموه).

(۴۴) به راستی خوا هیچ جوړه سته مینک ناکات له خه لکی، به لکو خه لکی خویان ستم له خویان ده کهن.

(۴۵) روژیک دیت خوا هر هه موونیان کو ده کاتموه، وا هه ست ده کهن تنها سمعایتیک له روژیان پیچوه (خزمان و ناسیوان) هه مووان یه کتر ده ناسنموه، بیگومان نهوانه ی که پروایان نه بوو به ناماده بوونی به رده دم دادگای خوا، خه ساره تمندی و زهره رهنه ندیه کی زور روویان تی ده کات، به راستی نهوانه هیدایه ت وهرگر نه بوون.

(۴۶) خو نه گهر هه ندی له هه ره شه کانی خومان (بوخوانه ناسان) پیش بهینین و نیشانی توی بدهین، یاخود پیشتر گیانت بکیشین و ناکامیان نه بینیت، نهوه گهرانه ویان هر بو لای نیمه یه (له دهستان دهر باز نابن)، لهوه و دواش خوا خوی شایه ته له سر هه موو نهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی دده دن.

(۴۷) بو هه موو قهوم و گهلک پیغه مبه ریک هه بووه، جا کاتیک (له گوړه پانی مه حشر دا) نهو پیغه مبه ریان ناماده ده بیت، له سر بنچینه ی

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُوا يُزِيلُونَ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّئَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَسْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْدِدُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْذِمُونَ مَا وَقَعَ مِنْكُمْ بِهِ ؕ أَلَمْ تَكُنْ مِنْهُمْ بِدَءَ قَسَّعَاجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْشِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

دادپهروهری داوهری ده کریت له نیوانیاندا و هیچ جوړه سته مینکیان لینا کریت.

(۴۸) (بی باوهران) ده لین: کوا، که ی نهو به لینه پیش دیت؟ که ی روژی قیامت به ریا ده بیت؟! نه گهر نیوه راست ده کهن! (۴۹) پیان بلی (من تنها پیغه مبه رم) توانای نهوه شم به دست نیه که زهره ریک یان قازانجیک به خوم بگه یه نم مه گهر نهوه ی که ویستی خوی له سر بیت، هه موو قهومیک کاتی دیاری کراوی خوی هیه بو کوتایی هاتنی، هر کاتیک نهوساته گه یشت، نهوه نه تاو ریک دوا ده کهن، نه ساتیکیش پیش ده کهن.

(۵۰) بلی: هه موالم بده نی باشه نه گهر سزاو تولی خوا له شوگاردا یان له روژگاردا یه خه ی پیگرتن، تاوانباران (به ته مای چین؟) ناخو بوچی په له ده کهن؟!

(۵۱) دوا ی نهوه نایا که (قیامت) روویداو به ریا بوو باوهری پی ده هینن؟! نهوسا پیان ده ورتیت: نا نیسته باوهری پی ده هینن؟! خو به راستی کاتی خوی (به گالته پی کردنهوه) په له تان ده کرد له پیشهاتنی و (پرواتان پی نه بوو)!

(۵۲) نهوسا به وانه ی که سته میان له خویان کرد ده ورتیت: ده بجیژن سزاو نازاری نه پراوه، مه گهر پاداشتان له بهرامبه ری کارو کرده وه و هه وله کانی خوتانهوه نادرته موه که ده تانکرد؟!

(۵۳) (بی باوهران به گالته موه لیت ده پرسن): نایا به ریا بوونی قیامت راسته؟ (شتی و پیش دیت؟!): بلی: به لکی، راسته، سوتند به پهره و ردگارم به راستی نهوه حقیقه تیکه و (هر پیش دیت و) نیوه ناتوان خوا ده ستهوسان بکهن.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِن
 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَلَا إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَنْ تَكُلُوا
 مِمَّا قَبْرُوتَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

(۵۴) نه گهر هرچی له زه ویدا هدییه که سئیک
 که سته می کردوه خاوهنی بیت (له قیامتدا)
 نامادهیه همر همووی بکاته قوربانی خوی و
 بیبه خشیت، نهوانه له دهروونهوه زور په شیمان
 کاتیک سزاو نازاری چاوه پروان نه کراو ده بینن،
 نهوسا داوهری له نیوانیاند لسه سر بنچینه می
 دادپهروهری نه نجام ده دریت و نهوانه هیچ جوړه
 سته میکیان لینا کریت.

(۵۵) (خه لکینه) ناگادارین و بیرتان نه چیت
 که بهراستی هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا
 هدییه همر همووی بؤ خوییه، ناگادارین که
 به لینی خوا راست و دروسته (قیامت بهرپا
 ده کات و پاداشت و سزا لسه سر بنچینه می نیمان
 و کرده وه دیاری ده کات) به لام زوربه می خه لکی
 لهم راستیه بی ناگان و نایزان.

(۵۶) همرخوا زیان ده به خشیت و مردن پیش
 ده هینیت، همر بؤ لای نهویش ده برینه وه.

(۵۷) نه می خه لکینه، بهراستی نیوه
 ناموزگاریه کی گهوره و گرنگتان له لایمن
 پهروهر دگارتانوه بؤ هاتوه که (قورنانه) شیف
 و چاره سهریشه بؤ نه خوشی دل و دهروونه کان و
 ری نیشاندرو ره حه تیشه بؤ نیمانداران.

(۵۸) (نه می محمد ﷺ) به نیمانداران بلئی: با

دلشاد و شادمان بن به فضل و به خشش و ره حه تی خوی (که قورنانه و بهرنامه می خوییه)، که واپو با همر بهوه
 دلخوش بن، همر نهویش چاکتره بویان له هه موو نهو شتانه می که خه لکی خه ریکن کوی ده که نهووه که له که می ده کمن.
 (۵۹) بلئی پییان: هه واهم به نهی، نیوه چۆن له خۆتانوه نهو رزق و روزیه می که خوا پیی به خشیرون دابهشی ده کمن و
 هه ندیکی به حرام داده نین و هه ندیکی به حلال (که چی باوهرتان به بهرنامه می خوا نیه)، پییان بلئی: نایا خوا خوی
 موله پیی نهوکاره می پیداون؟! یاخود له خۆتانوه شت به دهم خواوه هه لده بهستن؟!

(۶۰) باشه، ناخو له روزی قیامتدا گومان و بؤچوونی نهو که سانه چۆن بیت که درؤ به دهم خواوه هه لده بهستن؟
 (نایا واده زانن لی پرسینه وه نیه؟) بهراستی (له گمل لاری زوربه می خه لکیدا) خوا همر خاوهنی فضل هه به سهریانه وه،
 همر چهنده زوربه یان سوپاس ناپهزیرو بی نه مه کمن.

(۶۱) (نه می پیغه مبر ﷺ) تو به هیچ کاریک هه لناسی، هیچ به شیک له قورنانه ناخوینیتوه (که نیمه ناگادار
 نه بین، نیوه ش نه می خه لکینه) به هیچ هه لسوکه و تیک هه لناسن که نیمه شاید نه بین به سهریانه وه له کاتیکدا
 نه نجامی ده دن و تیایدا روده چن، هیچ شتیکش له پهروهر دگاری تو، ون نابیت له پارچه نه تو میکه وه بگره له
 زهوی یان له ناسماندا، بچوکر بیت یان گه وره تر، که له دوسیه کی تایبه تی ناشکرا دا لای نیمه تو مار نه کرایت.

(۶۲) ناگادارین که بهراستی چاکان و خوشمویستانی خوی میهره بان نه ترس و بیم روویان تیده کات (له سمره مهرگ و له روژی لی پرسینه وه دا)، نغمه و پهژاره و دلتهنگی دایان ده گریت (به لکو فرشته کان بهروو خوشیموه مژدهی سرفرازی و خوشنوویان دده نهی)...

(۶۳) (نهو به ختموه رانه) نهو کسانمن باوه پری به تین و دامه زراوو پرسوزیان هیناوه به بهروو دگاریان و خوشیان ده پاریزن له خشم و قینی خوا (به هوی نه نجامدانی فرمانه کانی خوا و تمریز کردنیان له حرام)...

(۶۴) هر بۆ نهوانه مژدهی (کامهرانی و به ختموه ری) له ژبانی دنیا دا (که مژدهی قورنان و فرموده یه) له قیامه تیشدا (مژده کان هه موو ده بنه واقع و، هه موو مژده قورنایه کان به زیاده ده دینه دی)، بیگومان نهو به لئینهی خوا هه دینه دی و هیچ گۆرانیکیان به سمر دا نایهت، نا نهویه سرفرازی و کامهرانی گهروو مهزن.

(۶۵) گوشتاری نابه جی و نادروستی خوانه ناسان خهفه تبارو غه مگینت نه کات، چونکه بهراستی عیزهت و بهرزی و بلندی هه هه مووی هی خوایه، نهو زاته هه میسه بیسهرو زانایه.

(۶۶) ناگادار بن که بهراستی هه کس له

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 ۱۳ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۱۴ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۵ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۶ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۱۷ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْيَلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۱۸ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ۱۹ قُلْ إِبْرَاهِيمُ الَّذِي يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يُفْلِحُونَ ۲۰ مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۲۱

ناسمانه کان و له زهویدا ههیه خوا خاوه نیانه، نهوانه جگه له خوا شتی تر ده پرستن و پهیرهوی ریزی تر ده کهن (وه نه بیت شوین ریزی چاک کهوتبن) نهوانه تنها شوینی گومان کهوتون، نهوانه جگه له درۆ کردن و گۆتره کاری ههچی تر ناکهن.

(۶۷) هر زاتی خوایه که شوی بۆ به دیهیناون تاوه کو تیایدا بهمویتموه، روژیشی کردوه به روونا کهمروه، (تا کارو کاسپی تیادا نه نجام بدن)، بهراستی نا لهو دیار دانه دا به لگه و نیشانهی زۆر همن (له سمر ده سلات و توانایی بهروو دگار) بۆ کهسانیک که بیستن و تیبگهن.

(۶۸) (خوانه ناسان) ده لئین: خوا مندالی بۆ خزی بریار داوه! پاک و بیگهردی شایستهی نهو خوایهیه، نهو زاته بی نیازه (پتویستی به کورو کچ نیه)، ههرجی له ناسمانه کان و له زهویدا ههیه هه خوا خاوه نیانه، بیگومان هه جگه به لگه و نیشانهیه کتان نیه بۆ نهو بوختانه نار هوایه، نایا شتی که هه لده بهستن بۆ خواو (بی باکانه) ده لئین، که ههچی لی نازانن و هه جگه بنه مایه کی نیه؟!

(۶۹) (نهی پیغه مبهردی تو) بلی: بهراستی نهوانه درۆ بوختان به دهم خواوه هه لده بهستن، نهو سهرقرازو رزگار نابن.

(۷۰) (به لکو هه موو ده سکه وته کهیان) ژبانی دنیاو رابواردنی دنیا، له وهودوا گه رانه و هیان بۆ لای تیمهیه، نهوسا سزای به تیشیان دده دین و تالاو ده کهین به گهروویاندا به هوی نهوی که بی باوه نه بوون پتی.

﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَارَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كِبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَّانَتِ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاءَ لَكُم مِّنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي السَّمَاءِ فَجَعَلْنَاهُمْ خُلَفَاءَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ هَارُونَ وَهُوَ بِالْأَيْمَنِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

(۷۱) (نمی پیغمبره ﷺ) به سرهات و هموائی نوح به سر نهو خه لکه دا بخوینره وه، کاتیک به قوممه کهی خوی وت: نمی قوم و کسم، نه گمر نیوه سمغلتن، به مانه وهی من لمانا تاندا و یادخستنه وهی نایاته کانی خواتان لاگرانه نهوه دنیابن که من کول نادم، پشت به خوا به ستوه لهو کاره مدا، (نیتر نیوه چیتان له دست دیت دریغی مه کم) خوتان و بته کانتان و هاوریرو باوره کانتان بکونه خور رای خوتان کزیکه نهوه، پاشان به ناشکرا چی ده کهن بیکن، هدرچیتان له دست دیت دژ به من نه نجامی بدن (منه تان نه بیت)، مؤله تم مه دن.

(۷۲) جا نه گمر پشت تیکمن و باوره یم پینه کهن (پیم سیره چونکه): نهوه من هیچ پاداشتی و هیچ شتی که له نیوه داوا نه کردوه، به لکو پاداشتم ته نه له سر خواجه و من فرمانم پی دراوه که له پیزی موسولماناندا بم.

(۷۳) که چی بانگموازه کهیان به درو زانی، نینجا نیمهش نوح و هموو نهوانی که له گلهیدا بوون له کهشتیه که دا رزگارمان کردن و کردیشمان به جینشین و هموو نهوانه مان نوقمی ره هیل و زیرانه که کرد که پروایان به نایهت و فرمانه کانی نیمه نهوو، نینجا ته ماشاکو سمرنج بده و بزانه

سمرنه نجامی نهو که سانه چوون بوو که بیدار کرابوونه وه و هوشیاران پیدرابوو.

(۷۴) پاشان دوی نوح، پیغمبره نری ترمان نارد بۆ سر قوممه کانیان، جا نهوانیش به چنده ها به لگو نیشانه مو عجزیه ی زوره هاتن، که چی نهو خه لکه باوره پان نه ده هینا به وهی که پیشتر باوره پان پتی نهوو، نابو شیویه نیمه مۆر ده نیین به سر دلی ده سترتو کاراندا.

(۷۵) جا دوی نهوان موسا و هارونمان رهوانه کرد بۆ فیرعمون و داروده سته کهی، هاور پی له گله مو عجزیه ی زوردا که چی نهوان خویان به گموره زانی و پروایان پی نه کردن، نهوانه که ساتیکی تاوانبار و گونا هباربوون.

(۷۶) جا کاتیک حه قیقه تیان له لایهن نیمه وه (له ریگی موسا وه) بۆ هات وتیان: به راستی نه مه جادویه کی ناشکرایه!!

(۷۷) موسا پتی وتن: باشه نیوه بهم حه قیقهت و راستیهی که بۆم هینان ده لّین: (جادوو)؟! نایا نه م مو عجزیه جؤراو جؤرانه جادوون؟! خؤ جادوو گمران سمرراز نابن!؟

(۷۸) (فیرعمون و دارو ده سته) وتیان: باشه تو بۆ نهوه هاتوویت که وتلمان بکمیت لهو بیرو باوره و بهرنامه یه که باوو باپیرانمان له سهری بوون و لهوانه وه بۆ نیمه ماوه ته وه؟! (نایا بهم ریبازه) ده تانه ویت ده سه لاتداری و گموره یی بۆ خوتان له سر زه ویدا به ده دست بهین؟! نیمه پرواتان پی ناکهین!!

(۷۹) (نینجا فیرعمون فیرمانیدا) وتی: شادهی هرچی جادو و گمری زاناو شاره‌زا همیه بهینن و بوم کو بکمونوه.

(۸۰) جا کاتیک جادو و گمران هاتن و (پرپاردا جادو و گمری خویان بنوینن و موعجیزه‌ی موسا به‌تال بکمنوه) موسا پنی وتن: دهی چیتان همیه فرپی بدن و بیخمنه روو!!

(۸۱) نموسا (جادو و گمران، جادووی خویان نواند) موسا وتی: هرچی کردو و تانه و نیشانی شو خه لکه تانداوه هدمووی جادووه و هیچی تر، بیگومان خوا دواي تاوینکی تر پووچی ده کاتموه، بپرستی خوا کرده‌وی نمواندی که تزوی خراپه ده چینن چاک و سرکمو توو ناکات.

(۸۲) به لکو خوا حق و راستی ده چسپینیت به فرمان و ویسته کانی خوی نه گمر چی تاوانکارو تاوانباران پییان ناخوش بیت.

(۸۳) سرنه نجام کس باوه‌ری به موسا نهینا جگه له چند لاوینک (چونکه زوربه‌ی خه لکه که) ده ترسان له فیرعمون و داروده ستمی که به لایان به سر بهینن و تووشی نازارو نه شکه نه‌جیان بکمن، بپرستی فیرعمون خوی به گموره و بلند ده زانی له زویدا، بپرستی شو لمسنور ترازوان بوو.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ أَمِنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بُوْتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

(۸۴) موساش به قومده‌کی وت: نهی قوم و عشره تم، نه گمر نپوه بپرستی باوه‌رتان به‌خوا هیناوه، نموه نیتر هر پشت بمو بیستن نه گمر موسولمان و ملکه‌جن.

(۸۵) نموسا (نیمانداران) وتیان: نیمه نیتر هر پشتمان به‌خوا به‌ستوه، پمروه‌دگارا مه‌مانگیره به‌هوکاری سرگمردانی بو قومی ستم‌کاران (که هم نیمه نازار بدن هم خوشیان گونا‌هبار بین و دوور بکمونوه له نیمان).

(۸۶) همروه‌ها بمره‌حمهت و میهره‌بانی خوت (ده‌رووی خیرمان لی بکمره‌وه) رزگارمان بکه له ده‌ست هوز و ده‌ستمی بی‌باوه‌ران.

(۸۷) نیمه وه‌حیسان نارد بو موسا ﷺ و براکه‌ی تاله میسرده چند ژووریک ناماده بکمن و شو ژووران‌هش بکمنه شوینی خوا به‌رستی و رووی تیبکمن و پیمان وتن نویژه کانتان به‌چاکی نه‌نجام بدن، مژده‌ش بده به نیمانداران.

(۸۸) (جا کاتیک ستمی فیرعمون له سنور ده‌رجو) موسا نزای کردو وتی: پمروه‌دگارا، بپرستی تو له ژبانی دنیا‌د ناز و نیعمهت و مال و حال و جیگه و ریگه‌ی خوش و رازاوت به‌خشیووه به‌فیرعمون و داروده‌ستمی، پمروه‌دگارا، شو شتانه بووه‌ته هوی نموه‌ی که (خه‌لکی) له ریبازو به‌رنامه‌ی تو ویل و گومرابین، پمروه‌دگارا: مال و سامانیان ته‌فرو تونا بکمو کویری بکمره‌وه، دلایان بگوشه (تا ده‌ست به‌خوشی نه‌کمن)، نه‌مانه باوه‌ر ناهینن هتا سزاو نازاری به‌نیش نه‌بینن.

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ فَأَسْتَقِيمُوا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَنُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجَنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ ءَاَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَاَمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ ءَالْيَوْمَ تُنْجِيكَ يَدُنَا لَتَكُونَ لِمَن
خَلَقَ ءَايَةً وَإِنْ كَثُرَ مِنَ النَّاسِ عَنَّا إِنَّا لَنُفْلِتُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءَاصِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتٍ مِّنَ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

(۸۹) پهروهردگار فرموی: ښکومان دوعای همدووکتن وه رگړا (وادیاره هارون (عليه السلام) به کول نامینی کرده)، به لام نپوه هر بهر دوا م بن له سر ریبازی راست و دروستی هیدایهت و شوین ریبازی نموانه مه کمون که حق نازان و نافامن.

(۹۰) نموسا نموی نیسرانیلمان به ده ریادا پمړانده وه، فیرعمون و سمریازانی بؤ ستم و ده سترنژی شوینیان کهوتن، تا نمو کاتهی (که ناوه که چوهه باری ناسایی خوی) فیرعمون خه ریک بوو ده خنکا نا لمو کاته دا وتی: وا نیتر باوه ریم هینا بهوی که هیچ خویه که نیه جگه لمو خویه که نموی نیسرانیل باوه رپان پیهیناوه و من نیتر له موسولمان و ملکه چانم.

(۹۱) (نموسا پنی و ترا) نایا نیسته، (باوه ده هینیت!) له کاتیدا به راستی پیشر یاخی بوویت و له پزی نموانه دا بوویت که توی خراپه یان ده چاند؟! (۹۲) نه مړو نیتر لاشی تو رزگار ده کهین تا بیته موعجیزه و پمند و ناموژگاری بؤ نموانه دی دوی تو دین (دیاره خوی گموره پاراستویهتی لموی که ماسی بیخوات، شه پولی ده ریا گه یاندیه که نار، تا نموانه که به خویان ده زانی به چاوی خویان ببینن که فیرعمون ناده میزادیکه وه که نمو خه لکه و بیته پمند، بؤ هه موو پاشاو زورداره کانی سر زهوی که نموه سمرنه نجامی مسوژگری هه موویانه)، به لام به راستی زوری خه لکی له نایهت و موعجیزه کانی نیمه غافل و بیناگان.

(۹۳) (لموه دوا) نیمه دروومان له نموی نیسرانیل کرده وه و شوین و جیگه رنگی خوشمان پیه خشین و له چنده ها رزق و روژی چاک به هره و هره مان کردن، جا نموان جیاوازی و ناکوکیان نمبوو هتا زانست و زانیاری تمواویان بؤ هات (کهچی نموان دینی خوا که هوی یه کببون و یه کگرتووییه کردیانه هوی دویره کی و جیاوازی همرچنده زانست و زانیاریشیاں لمو باره یوه هببو)، به راستی پهروهردگاری تو (نهی محمد ﷺ) داوهی ده کات له نیوانیاندا له روژی قیامهتدا لمو کیشمو شتانه دا که نموان جیاوازی و ناکوکی تیدا ده کمن.

(۹۴) جا نه گمر تو (ده رباری نمو شتانهی که بزمان دابه زاندوویت له باره ی نموی نیسرانیلموه له شک و گومان دایت، نموه پرسیار بکه لمو که سانهی که پیش تو له تهورات شاره زان و ده یخویننموه، سویند به خوا به راستی حق و راستیت له لایمن پهروهردگار نموه بؤ هاتووه، که باوو به هیچ شیوه که گومانن نه میت و مه چوره ریزی گوماندارانموه.

(۹۵) (هروه ها) نه کهیت بهیته ریزی که سانی کهوه که باوه رپان به موعجیزه و نیشانه کانی (ده سه لاتدریتی) خوا نییه، چونکه نه گمر و ابیت، ده چیت ریزی خه ساره تمه ند و زه ره مهندانه وه.

(۹۶) به راستی نموانه ی که وه که فیرعمون و دارو ده سته ی ستمکارو تاوانبارو گونا هکارن، برپار داده ی پهروهردگارت لمسرمان چه سپا، نموانه: باوه ناهینن.

(۹۷) نه گمر چی هرچی به لگمو موعجیزه هیه بزیان پیش بیت، نموانه هر باوه ناهینن هتا سزای به نیش و نازار ده بینن.

(۹۸) جاده بویه خه لکی نمو شارو شارو چکانه ی همره شیمان لی کرابوو باوه ریان بهینایه و باوه ره کامیان سوود به خش بویه بزبان، به لام باوه ری هیچ کامیان سوودی پینه گه یاندن جگه له قعموی یونس (علیه السلام) نه بیت کاتیگ که باوه ریان هینا سزای سرشوریمان له ژبانی دنیا دا لمر هه لگرتن و تا ماوه یه که له نازو نیعمه ت به ره وه رمان کردن.

(۹۹) خو نه گهر پهره وردگارت بیو ستایه (ده یوانی به زورو به نا چاری) هر هه موو دانیش تووانی سر زهوی باوه بهین (به لام پهره وردگاری مهن ریزی بو ناده میزاد داناه و سریشکی کردوه)، جا نایا تو (نه ی پیغه مبر علیه السلام، نه ی نیماندار) نتموی زور له خه لکی بکمی بو نمو ی پروادارین؟!

(۱۰۰) هیچ کهس بو ی نیه باوه بهینیت (هتا همول نه دات و خو ی ماندوو نه کات و بیر نه کاتموه و) ویستی خوایشی لمر نه بیت و سزای (توند و ریسواکر) ده خاته سر نمو کهسانه ی که عه قل و ژیری به کار ناهین.

(۱۰۱) پیمان بلی: ته ماشا بکمن و سمرنج به دن: خوا چی دروست کردوه له ناسمانه کان و زهویدا، که چی به لگه و نیشانو ناگاداریه کان

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآ مَنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْطِي الْآيَاتِ وَالنَّذْرَ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنْجِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي تَوَفَّقَكُمْ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

سوودیان نیه بو نمو کهسانه ی که باوه ناهین و (ریبازی نیمان ناگرنه بر).

(۱۰۲) (نمو بی باوه رانه) چاوه ریی چی ده کمن، مه گهر هر چاوه ریی نمو ناکمن که روژگار نیکیان به سمر بهینین وه که نمو ی به سمر نمو نه ی پیشیاندا هینامان؟، بلی: جا نیوه چاوه ریی بن، به راستی منیش له گهل نیوه دا له چاوه روانانم.

(۱۰۳) له وه ودوا (کاتیگ به یارماندا خوانه ناسان له ناو بهرین) پیغه مبرانمان و نمو نه ی که باوه ریان هیناوه رزگار ده کمن، هر بهو شیوه به به هرکی خو منی ده زانین که نیمانداران رزگار بکمن.

(۱۰۴) بلی: نه ی خه لکینه نه گهر نیوه گومانان هیه له ناین و بهرنامه ی من، نمو چاک بزائن که: من هر گیز نمو شتانه نا پرستم که نیوه له جیاتی خوا ده یان پرستن، به لکو نمو خوا به ده پرستم، که مردنی نیوه ی به ده سته و من فرمانم پیدراوه که له ده سته ی باوه رداران بم.

(۱۰۵) ههروه ها فرمانم پیدراوه که به راست و رهوان رووت بکهره ناین و دینداری به یه ری ملکچه ی و دلسوزیه وه، ههروه ها فرمانم پیدراوه که: نه کهیت له ده سته ی موشریک و هاوه لگهران بیت.

(۱۰۶) هاناو هاواریش نه بیت بو که سیک یان شتیک له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گمه نیت نه زبان (چونکه قازانج و زیان هر به ده ست خوا به)، خو نه گهر کاری و نه نجام به دیت، نمو به راستی تو له سته مکارانیت.

وَأَن يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرَدِّكَ يُخَيِّرْ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَخُوكَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِيبُ أَحْكَمْتُ أَيُّهُ ثُمَّ فَصَلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
 أَلَا تَتَّبِعُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَن تَسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ يُمِيعْكُمْ مِّنْعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
 كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 يَلْعَنُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسَّخِفْنَاهُ لَلْأَحْيَيْنَ يَشْفَعُونَ فِي آبَائِهِمْ
 يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

(۱۰۷) (نهی نینسان) نه گمر خوا تووشی ناخوشی و زیانیکت بکات، نهوه هیچ کس ناتوانیت فریات بکهویت و لهسهرتی لابهزیت جگه لهو زاته، یاخود نه گمر بیهویت تووشی خیرو خوشیهکت بکات، نهوه هیچ کس ناتوانیت بهری فهزل و بهخششی خوا بگریت، همرکام که بیهویت له بهندهکانی بههرهوه دهکات (له نازو نیعمهتانی بی شومار) نهو زاته ههمیشه لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۰۸) (نهی پیغه مبهر) (بلی: نهی خه لکینه بهراستی حق و راستیتان له لایهن پهروه دگارتانهوه بۆ هاتوه، نهوهی ریبازی هیدایهتی وه رگرتبیت نهوه سوودی بۆ خویهتی، نهوهش گومرا بووبیت و ریی ون کردبیت، نهوه گومراییه کهی لهسر خوی ده کهویت و من لیپرسراو چاودیر نیم بهسر کارو کردهوی نیوهوه.

(۱۰۹) تو (نهی پیغه مبهر) همر شوینی نهوه (بهزنامهیه) بکهوه که له ینگه و دهی و نیگاهه به تو دهگات و نارامگرو خوگره (له بهرامبهر همر کیشهیه کهوه که خوانه ناسان بۆت پیش دههینن) ههتا خوا خوی داوهری دهکات و نهو زاته چاکترین و دادپهروه رترینی دادوه رانه.

سوره تی (هود)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) (الر) لهسهرتای سوره تی (البقرة) رافه کراوه.

نه مه کتیب و په یامیکه (لهو پیتانه پیکهاتوه) که نایهت و یاساکانی بهشیویهکی راست و دروست پیکهوه په یوه ست کراون و جۆشدراون، پاشان درێه یان پیدراوه و روون کراونه تموه له لایهن زاتیکهوه که داناو به ناگا و لیزانه.
 (۲) (گرنه گترین په یامی نهویه) که: جگه له خوا کهس مه پهرستن، بهراستی من (واته محمد ﷺ) له لایهن خواوه ترسینهرو مژده درم بۆتان.

(۳) ههروه ها (خه لکینه)! داوای لیخوشبوون له پهروه دگارتان بکهن، لهوه دوا بگهزینهوه بۆ لای، نهوکاته به چاکی ده تازوینیت به ژانیکی چاک، تا کاتیکی دیاریکراو، ههروه ها پاداشتی هه موو خاوهن چاکیه که به زیادهوه ده داتهوه، خو نه گمر (نیوه) پشت هه لکهن و گوێرایه لی فرمانی خوا نه بن، نهوه بهراستی من ده ترسم که سزای روژنیکی گهوره و سهخت یه خه تان پێ بگریت (که روژنی قیامته، یان نهو روژهی خوی گهوره له ناوتان ده بات).

(۴) گهرا نهوه تان ههر بۆ لای خوایه، ههر نهویش ده سه لاتی بهسر هه موو شتیکدا ههیه.

(۵) ناگادار بن بهراستی نهو (خوانه ناسانه) خویان داده نهوینن، بۆ نهوهی (به خه یالی خویان) بهوه خویان له خوی گهوره یان له پیغه مبهر بشارنهوه، ناگادار بن که خوا ناگای لی یانه کاتیک ده چنه ناو جیگهوه و خویان داده بۆشن، ههروه ها ده زانیت چی ده شارنهوه و چی ناشکرا ده کهن (له کردارو گوفتارو نهیتیان) چونکه بهراستی نهو خوایه زانایه بهوهی له دل و ده روون و سینه کانداه شار دراوه.

وَمِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ① وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتِ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ② وَلَئِنْ أَخْرَأْنَاهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
أَمَةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْحِسُ فِي الْأَيْمَانِ يَوْمَئِذٍ
مِثْرُوهَا غَنَمٌ وَحَافٍ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ③
وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ ④ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرْأَةٍ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑤
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥ فَلَمَّا تَرَكُ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ
وَصَاحِبُ بِهٖ صَدْرَكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ⑦

(۶) هیچ زینده وهریک نیه لهم زهویدها رزق و
روزیه کدی لهسر خوا نه بیت و ناگاداره بهشوتنی
هموانهوه و شوتنی دهروونیان، ههموو شتیک
توماره له دوسییه ناشکرا دا له (لوح المحفوظ) دا.
(۷) نهو خوایه زاتیکه ناسانه کان و زهوی له
ماوهی شهش روژدا دروستکرد، تهختی
فهرمانره وایهتی (که دروستکراویتی زور گموره و
شکومهنده) لهسر ناو بوو، تا تاقیتان بکاتمه که
کیتان کاری چاکتر نه نجام دهات
(فهرمانبردارتی چاکه) و سوتند بهخوا نه گهر
بلیت بهراستی نیوه زیندوو ده کرتنهوه دواى مردن،
بیگومان نهوانه ی که بی باوه بوون ده لئین: نه قسه
و باسه هیچ نیه، تنهها جادوویه کی ناشکرایه.
(۸) سوتند بهخوا نه گهر سزادانیان دوا بخهین تا
چهند کاتیکی دیاریکراو، نهوه بیگومان (به
گالتمه) ده لئین: چی نهو سزایه ی بهند کردوو و
دواى خستوو و کوا بو پیش نایهت؟ ناگادارین! نهو
روژى یه خهیان پیده گرتت که میان لئى ده ریز
ناکرتت و له کولیان نابیتمهوه، نهو سزایه ش که نهوان
گالتیهان پیده کرد، ده یانگرتنهوه.

(۹) سوتند بهخوا نه گهر خیر و خوشی و

ناسودیه به کمان به ناده میزاد بچیژین، لهوه دودا (بو تاقیکردنهوهی) لئى بسینینهوه، نهوه بهراستی ده بینیت نهو کهسه
ناومیدو بی هیوا و سوپاس ناپه زیره و قسه گوفتاری بونی بی باوه ری و خوانه ناسی لی دیت.

(۱۰) ههموه ها نه گهر دواى نهو تهنگانه و ناخوشیه ی که توشی بوو، نازو نیعمه تی پی بچیژین، نهوه بیگومان ده لئیت: نیت
ههرچی هه ژاری و ناخوشیه له کولم بۆتموه و بهسر چوو، چونکه بهراستی زور خوشحاله و شانازی بهخوسهوه ده کات و له
خوی بایی ده بیت (وا ده زانیت ههموا ژیا نی بهردوام ده بیت).

(۱۱) جگه لهو کهسانه ی که خوگرو نارامگر بوون و کارو کردهوه چاکه کانیان نه نجامداوه (له خوشی و ناخوشیدا سروشتی
خواناسییان ناگوریت) نا نهوانه لیخوش بوون و پاداشتی گهوره و فراوانیان بۆ هیه.

(۱۲) جا لهوانه یه تو (نه ی پیغه مبهر) واز بهنیت له هه ندی لهو باسانه ی که به (وحی) بۆت رهوانه کراوه و دلتهنگ و
سه غلته بیت نهوه کو بلین: نهوه بۆ گه نجینه یه ک (له زپرو زیو) دانه به زیوه ته سه ری، یان فریشته یه ک بۆ گه یاندنی
به یامه که نه هاتوو له گه لیدا، (تو خفوت مه خو) چونکه بهراستی تو ته نها ترسینه ری، خوا خویشی ناگادارو چاودیره بهسر
ههموو شتیکدا (حسابیان بۆ ده کات).

(۱۳) به لکو (له گهل نمو هه موو به لگانه دا) نهوانه ده لئین که محمد قورئانی هه لبه ستوه، پێیان بلی: جا ئیوه ش ده سووره تی هه لبه ستراو وینهی نه م قورئانه به ئین، هه مر که سیش له خوی گموره به ده ر، ده توان، بانگ بکه م (بو هاوکاریتان په نای بو به م) نه گه ر راست ده که م. (۱۴) جا نه گه ر (خوانه ناسان) نه هاتن به ده م نه م داوایه تانه وه، نه وه ئیتر چاک بزانی و دلیبان که به راستی نه م قورئانه هه ر به ناگاداری خوی گموره دابه زینراوه و بشزانی جگه له مویش خویه کی تر نیه، نایا ئیتر ئیوه (نه ی بی باوه ران) ملکه چ ده بن؟

(۱۵) هه مر که سیگ ته نه ا ژبانی دنیاو رازاوه یی و (خوشگوزهرانی) یه که ی بویت، نه وه پاداشتی هه م و کوشی نمو جوژه که سانه ده ده ینه وه له دنیا دا، نه وانیش تییدا هیجیان لیکه م نا کرته وه. (۱۶) نا نهوانه نهوانه که له روژی داویدا جگه له ناگری دوزه خ هیچی تریان بو نیه و نه وه ی که کردیان له دنیا دا پووچهل بووه و بی نرخه، هه روه ها نه و کاروکرده وه ی که ده یانکرد به تال و پووچ و بوژه.

أَمْ يَقُولُونَ افترناه قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّا تَرْسَخْ فِيْ سَبِيْهِ لِيُؤْخَذَ اَنْفُسُكُمْ فَاعْلَمُوْا اَنْمَآ اَنْزَلَ عَلَيْنَا اَلْكِتٰبَ الَّذِيْ هُوَ الْحَقُّ
وَلَا هُوَ فِىْ اَلْاَوْحٰنِ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ اَلْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا وَزَيْنٰهَا نُؤْتِ الْيَوْمَ اَعْمٰلَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يَخْشَوْنَ
﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِيْ الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتْلُوْهُ شَٰهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ
مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِّنَ الْاَحْزَابِ فَالْاَنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهٗ لَلْحَقُّ
مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ
عَلٰى رَّبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى
رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

(۱۷) (نایا نمو جوژه که سانه ی که باس کران) وه کو نمو که سه وایه که له لایم په روه ردگاریموه هه موو شتیکی بو روون کراوه تموه، (نه میس باوه ری پیه تی چونکه) پیغه مبه ریک به لگه نامه ی خوا ده خو ئیتمه وه و له پیش نه میشه وه په یامه که ی موسا (که ته وراته) پیشه واره حمه ت بووه، نمو جوژه که سانه ی (که ژیرو هوشمه ندن) باوه ری پی ده هئین، جا نمو دهسته و کومه لانه ی که باوه ری به م په یامه نا که م، نه وه ناگری دوزه خ چاوه رپیان، نه که میت تو له جوژه. گومانیکدا بیت له م قورئانه و له م په یامه، چونکه به راستی نه وه حه قیقه ته و له لایم په روه ردگار تموه بو ت رهوانه کراوه، به لام زو ربه ی خه لکی باوه ری نا هئین.

(۱۸) کی له وه سته مکارتره که درو به ناوی خوا وه لبه ستیت (به وه ی که بلی خوا هاوه ل یان کو ری هیه) نهوانه نیشانی په روه ردگاریان ده درین و شایه ته کانی قیامه ت، که فریشته و پیغه مبه ران و بانگخوازان ده لئین: نا نهوانه نهوانه درو یان کرد به ده م په روه ردگاریانه وه، ناگادارین! نه فره تی خوا له سه ر سته مکارانه ...

(۱۹) نهوانه ی به نه رم و نیانی و له سه رخو به ره له ستی په یامی خوا ده که م و به لاری ده یانه ویت و ده یانه ویت به هه له و ناته وای بیناسین به خه لکی و نهوانه به روژی داوی بی پروان.

(۲۰) نا ثوانه خويان دهسته وستان نه کړدوه له زه ويداو له دهستی خوا ده چن، بيجگه له خوا هيچ په ناو يارمه تيده رتيان نيه (کس فريايان ناکه ویت) او سزايان بؤ چهند بهر ابر ده کړت، ثوانه له دنيا دا ثموه نده رتيان له حق و ريگه ی خوا بوو، ثوانه نه ميانده توانی گوی بگړن و راستی ببينن.

(۲۱) نا ثوانه ثوانن که خويان فموتاند و ثمو باس و درزيانه ی که له دنيا دا هليانده بهست لتيان ون بوو.

(۲۲) گومانی تيدا نيه که بهراستی ثوانه له قيامه تدا زور خه ساره تمه ند و دؤراوترن.

(۲۳) بهراستی ثوانه ی پرويان هيناوه به خواو راستی بهرنامه کهي، کړده وه چاکه کانيشيان نه جامداوه و گهراونه تموه بؤ لای پروه رد گاريان و ملکه چ و دل نارام بوون له بهر ابر فرمانه کانی، نا ثوانه خواو ون نيشته جی به همشتن و به هتا هتایی تيادا ده ميننه وه.

(۲۴) وينه ی ثهم دوو کومه له (کومه لی نيمانداران و کومه لی بي باوه ران) وه ک کويرو کپر، چاوساغ و بيسر وايه، نایا ثهم دووانه وينه يان وه ک يه که، ثموه بؤ بير ناکه نموه!!

(۲۵) سوتند به خوا بهراستی نيمه و نوح و مان

نارد بؤ لای قوم و خزمه کانی، (پتي وتن) بيگومان من بؤ نيوه داچله کينه رتيکی ناشکرام (نه گمر له فرمانی خوا ده چن تووشی سزا ده بن، خو نيوه باش من ده ناسن).

(۲۶) که جگه له خوا (کس و هيچی تر) نه پرستن، چونکه من بهراستی ده ترسم سزای روژيکی به نيش يه خه تان پي بگړت (هه مروتان له ناو بچن).

(۲۷) جا ثمو دهسته دهسه لاتداره ی که بي باوه بوون له هوزی نوح وتيان: نيمه تئو ته نها وه ک يه کيک له خومان ده بينين و نابيين ثوانه ی شوينی تئو که وتون جگه لهوانه ی که هه ژارو داماوه کانمان و دوور بين نين و ژيريان که مه و ساده ن، ههروه ها نابيين نيوه هيچ شتيکی زياترتان به سر نيمه دا هه بيت، به لکو نيمه وا گومان ده بين نيوه دروژنن.

(۲۸) نوح وتی: نهی خزمه کانم هه و آلم بده نی: نه گمر من له سر ريگو بهرنامه يه کی راست و دروستيم له لایمن پروه دگار موه و خيرو چاکو بهزه یی خوی پي به خشيبم له لایمن خو يه وه، نينجا نه مانه له نيوه شار او ته وه و نابيين!! نایا به زور نيمان له دلتاندا دروست بکهن و بتانخينه سر ثهم ريگيه، له کاتيکدا نيوه ليی بيزارن و خوازياری نين!!

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلَٰهٍ ﴿٢٧﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرْنَكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ كَذِبُوا الرَّاٰي وَمَا نَرٰي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبَغٍ مِنْ رَبِّي وَءَالَتُنِي رَحْمَةُ مَنْ عِنْدِهِ فَعُمِيتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْ مُكْمُوهَا وَاتَّمِرْهَا كَرِهُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِن آخِرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
 أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلِكِفِّي آثَرُكُمْ
 قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَ هُمْ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْبُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ
 جِدْلَنَا فَإِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نَصْحِي إِن أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
 قُلْ إِن افْتَرَيْتُهُ فَعَلَى إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يَجْعَلُونَ ﴿٣٥﴾
 وَأَوْحَى إِلَيَّ نُوْحٌ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
 فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحِّسْنَا وَلَا تَخْطِئْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

(۲۹) نهی خزمه کانم (خۆ من) له بری نهه
 بانگمواز و ناموژگاریانهم داوای هیچ مال و
 خمرجیتان لیناکهم، کرئ و پاداشتم تنها لای خواجه
 ، من همرگیز نهوانه ی پروایان هیناوه له خۆم دور
 ناخه مهوه و دهریان ناکهم، چونکه بیگومان نهوان
 نهگن به خوای خوین، حیسابیان لای خواجه، به لام
 بهراستی من نیوه نه بینم هوزیکن خوتان گیل و
 نهفام دهگن (بهوهی به کهم سهیری نیمانداری
 دوری من دهگن له بهر بی کهسی و هزاریان).

(۳۰) نهی خزمه کانم کئ نه توانیت یارمه تیم بدات
 بهرامبر خوای گهوره (له سزای خوا بهمپارتیت)
 نهگه نهو نیمانداری دۆستانه ی خوا ده ربکه م و له
 خۆمیان دور بخه مهوه و نایا بیرناکه نهوه (که
 شتی وا ناشیت و دروست نیه بۆ کهسیک خواناس
 بیت)؟

(۳۱) خۆ من پیتان نالیم گه نجینه کانی خوا لای
 منه و من شتی نادیارو غه بییش نازانم، ناشلیم
 بهراستی من فریشته م، ههروه ها نالیم بهو
 نیمانداری له بهر چاوی نیوه کهم نرخن، خوای
 گهوره همرگیز خیریان به سهردا نارژینیت، خوا خۆی
 ناگاداره بهوهی له دهرونیاندا ههیه، بیگومان من
 نهو کاته (نهگه و ابکه م) له سته مکارانم.

(۳۲) (خه لکه که) وتیان: نهی نوح بهراستی زور
 له سهری چوویت و زیاد له پیوست بهر بهر کانی و

شهره قسه ت له گه لدا کردین دهی نهو سزایه مان بۆ بهینه که هه ره شهی پیده کهیت و هه میسه باسی ده کهیت و ده مانترستی
 پیی، نهگه تۆ له راستگوینیت.

(۳۳) نوح له وه لامدا وتی: نهوه به دهست خواجه و بهراستی تنها نهو بۆتان پیش ده هینیت نهگه بهیهیت و نیوه
 دهسته وسانکه ری خوا نین ناتوانن (نهسته مه ده رباز بووتان).

(۳۴) (وادیاره) ناموژگاری و دلسوزیم سوودتان پیناگه یه نیت نهگه چی بهیهیت بهرده وامیشیم له سهر ناموژگاریتان، نهگه
 خوا بهیهیت سهرگه ردانتان بکات نهوه نهو زاته پهروه دگارتانه و هه ر بۆ لای نهویش ده برینهوه.

(۳۵) به لکو (بی باوه رانی مه که که) ده لئین: نه م باس و بابه تانه (محمد) خۆی هه لی بهستوه، تۆیش بلئ: نهگه من
 هه لیه ستم نهوه تاوانه که ی له سهر خۆمه و منیش دورره په ریزو بهریم لهو تاوانه ی که ده یکه ن.

(۳۶) (سهره نجام) وه حی و په یامی خوا رهوانه کرا بۆ نوح که چاک بزانه بهراستی هه رگیز کهسی تر بهروا ناهینیت له
 قهوه که ت جگه لهوهی که بهراستی بهروای هیناوه، کهوابوو خه فته بار مه به بهو کرده وه ناشیرین و ناپه سه ندانه ی نه نجامیان
 ده دا.

(۳۷) که شتی به کهش دروست بکه به چاودیری و فره مانی نیمه، (کاتی توفانه که) تکامان لی نه کهیت بۆ نهوانه ی له سنووری
 راستی ده رچوون و تاوانبارن، چونکه بهراستی نهوانه بریاری خنکاندن و تیاچوونیان بۆ دراوه.

(۳۸) (نوح) یش دهستی کرد به دروستکردنی کشتیه که، هر جارتیک تاقمیک له هۆزه کهی به لایدا تیده پهرین، گالتهیان پی ده کرد، (نوح) وتی نه گهر ئیسته ئیوه گالته به ئیمه ده کمن، نهوه بهراستی ئیمهش روژیک دیت گالته به ئیوه بکمین وهک چون ئیوه گالته به ئیمه ده کمن.

(۳۹) جا له داهاتوودا دهزانن کئی سزایه کی بۆ دیت که ریسوای بکات، پاشان له قیامهتدا دوو چاری سزایه کی بهرهوام و ههمیشه ده بیت. (۴۰) (نهم کیشیه بهرهوام بوو) ههتا نهو کاتهی بریارمان هات و فرمان ده رچوو (به له ناو بردنی بی باوه په کان) و له ته نووره پر له ناگره کهوه ناو فواره ی کرد (که نهوه نیشانه ی دهست پیکردنی تۆله خوا بیه که بوو) نهوسا وتمان: نهی نوح، له ههموو نیرو مییه که دووان ههلبگره له کشتیه که داو مال و خیزانت، جگه لهوانه ی که بریارمان له سهر دراوه تووشی تۆله بین بههزی بی باوه پریانموه، نهوانهش ههلبگره که باوه پریان هیناوه (شایانی باسه) که سیش برپای بهنوح نه کردو له گه لیدا نه بوو، جگه له کهسانیکه که نه بیت.

(۴۱) نوح وتی: سوارین و پرۆنه ناو

کهشتیه کهوه، بهناوی خواوهیه روژیتنی و وهستانی، بیکومان پهروهرد گارم زۆر لیخۆشبووه و زۆر به بهزه بیه.

(۴۲) کهشتیه کهش ده ببردن بهناو شهپۆلی وهک چیا دا، نوح بانگی کرده کورپه کهی (نهوهیان که بی باوه پر بوو) له شوینیکه چهپه کدا گیری خوارد بوو پیتی وت: رۆله گیان، له گه ل ئیمه دا سواره و له گه ل بی باوه پاندا مهبه.

(۴۳) کورپه کهی وتی: پهنا نه بهمه لای نهو چیا بهو ده مپاریزیت لهم زیران و ناوه، (نوح) وتی: نه مرۆ هیچ پهناده ریک نیه له تۆله و خهشمی خوا کهس پپاریزیت مه گهر کهسیک خوا خۆی رهحمی پی بکات، نهوسا (دوای نهم ووت و وێژه) شهپۆلی ناو دای به نیاوانیاندا و جا چوو رهزی خنکاوه کانهوه.

(۴۴) پاشان فرماندرا به زهوی: ناوه کهت با رۆبجیت بهناختدا، نهی ناسمان: تۆش با بهس بیت و باران مهبازینه، ئیتر ناوه که رۆچوو، فرمانیش بهرپیکه و تهواری نه نجامدرا، کهشتیه کهش له سهر کپوی جودی (که له کوردستانی باکووره) وهستاو لهنگهری گرت و وترا: دهک دووری له بهزه یی خواو تیاچوون بۆ بهره ی سته مکاران.

(۴۵) (پاش هتور بوونهوهی زریان کهه) نوح هاواری له خوا کردو جا وتی: نهی پهروهرد گارم کورپه کهم له خیزانی من بوو، بیکومان پهیمانی تۆش راسته و (کاتی خۆی فهرمووت خیزانی تۆ زرگاران له تیاچوون) و تۆش زانترین و داد پهروه رترینی فرمانه وایانیت.

وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأْتُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَمْعُهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِيْ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَتَأْوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَا زُفْرٍ أَبْلَى مَاءُكِ وَيَسْمَاءُ أَقْلَى وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

(۴۶) خوی گمورهش فمرموی: نهی نوح برآستی نهو له خیزانی تو نهبوو، چونکه برآستی نهو کرداری چاک نهبوو، کهوابوو داوای شتیکم لی مه که که زانیاریت دهرباره ی نه، بیگومان من ناموژگاریت ده کهم که کاریک نه کهیت خوت بخهیته ریزی نه فامانهوه.

(۴۷) (نینجا نوح) وتی: نهی پمروه ردگارم، برآستی من پهنا ده گرم به تو که داوای شتیکم بکه م زانیاریم پی نه بیت، خو نه گمر لیم خوش نه بیت و بهزه بیت پیتدا نهیه تموه نهوه ده چه ریزی خه ساره تمه ندانهوه.

(۴۸) (نموسا له لایمن خوی گموره وه) وترا: نهی نوح وهره خواره وه و دابهزه له که شتیبه کهو له چای جودی بو ده شتایی به بیوه یی و سه لامه تی له لایمن نیمه وه، بهر که تی زو ریش له سر تو نهو کومه ل و خه لکانه ی له گه ل تو دان، خه لکانیکی تریش له مو دوا دین و له نازو نیعمه ت بهر وه ریان ده کهین، پاشان (به هوی لاری و بی پروایانه وه) سزای به سو یان تووش ده بیت له لایمن نیمه وه.

(۴۹) نهی محمد ﷺ نهو باسانه ی بومان

قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَتَلَوَّنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنِّي اَعْطُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَّ اِلَّا
تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يٰ نُوحُ
اٰهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ اٰمِرٍ مِّنْ مَّعٰلِكُمْ
وَاٰمُرٍ سَمِيْعٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ يَنْصُرُهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
مِنْ اَنْبِيَآءِ الْغَيْبِ نُوْحًا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَاَقْوَمُكَ
مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاَصْبِرْ اِنَّ الْعَقِيْبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾ وَاِلَىٰ عَادٍ
اٰخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰ قَوْمُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ
غَيْرُهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْرَوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰ قَوْمُ لَا تَسْأَلُوْهُ عَلَيْهِ
اَجْرًا اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾
وَيٰ قَوْمُ اَسْتَغْفِرْ وَاَرْبَبَكُمْ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّحَابَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا يٰ هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْكُوْرِيْنَ اِلَّا الْمُهْنٰعْنَ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٣﴾

کردیت له همواله نادپاره کانه که بۆت ده نیرین، نه تو ده تزانی و نه هوز و نه ته وه کهشت پیش نه م باسه ی نیمه، جا خوگرو به نارام به، چونکه برآستی پاشمروژ بو خواناس و پاریز کارانه.

(۵۰) بو لای هوزی (عاد) یش، هودی برایانمان نارد، وتی: نهی خزمه کانم، خوا پهرستن و فمرمانبرداری نهو بن، هیچ خویبه کی ترتان نیه جگه لهو، نیوه هیچ راستیه کتان نی به جگه له درو هه لبهستن.

(۵۱) (هود وتی) نهی خزمه کانم من له سر نه م کارو بانگه وازه خویبه ی که به نیوه ی راده گیه نه م هیچ کری و پاداشتی کتان لی داوا ناکه م، کری و پاداشتم تنه ا له سر نهو زاته یه که به دی هی ناوم، باشه نهو بیر ناکه نه وه و زیرنابن!؟

(۵۲) نهی خزمه کانم داوای لیخوشبوون له پمروه ردگارتان بکه م، پاشان بگه رینه وه بو لای نهو، نهوه له ناسمانه وه بارانی زوری پر بهر که کتان بو ده بارینیت، هیزو ده سه لاتبان بو زیاد ده کات، زیاد له هیزو ده سه لاتی ناسایی خوتان، روو وهرمه گیرن له م باس و ناموژگاریانه له کاتی کدا که هه میشه تاوانبارن.

(۵۳) وتیان نهی هود: به لگه یه کی زور روشت بو نه هی ناوین تا به ته وای نیمه قه ناعت بکهین (که تو پیغه مبهری خویت) و نیمه ش واز له خواکانی خومان ناهینین به قسه ی تو، نیمه نیمان و پروامان نیه به راستیتی تو.

(۵۴) نيمه هيچ نالئين نموه نه بيت: وا دياره هندی له خوا کانسان به خراب ده ستیان لی وه شاندوویت!! هود وتی: دهی من به راستی خوا ده کم به شایهت و نيوهش به شایهت بن که بیگومان من به یرم له وهی نيوه ده یکنه شریک و هاو له بۆ خوا...

(۵۵) جگه له خوا خوتان به پهرستراوه کانتانم وه قیل و پیلانم لی بکنن همر هه مووتان، که ماو بو وهرن هه مووتان کوبینه وه نه خشه بکیشن بۆ له ناو بردنم، پاشان مۆله تیشم مدهن!...

(۵۶) چونکه به راستی من پشتم به خوا به ستروه، که به روه ردگاری من و به روه ردگاری نيوه شیه، هيچ گیانله به ریک نیه جلهوی به ده ست خوی گموره وه نه بیت، بیگومان به روه ردگارم له سمر به رنامه ریبازیکی راست و درسته.

(۵۷) جا نه گمر نيوه گویم بۆ نه گرن و پشت بکنه نهم به رنامه یه، نه وه بیگومان من پیم راگه یاندن نه وه به رنامه و په یامه خوییهی به مندا نیرواوه بۆتان و به روه ردگارم (نه گمر ملکه چ نه بن) نيوه له ناو ده بات و هوزیکی تر ده خاته شوینی نيوه، نيوه ناتوانن هيچ زیانیک بهو بگه یه نن به راستی به روه ردگاری من به سمر هه موو شتی کدا چاود یرو به توانایه.

(۵۸) کاتیکیش فرمانی نيمه هات (که بریاری تیاچوونی هوزی عاد بوو) او نموه هود و نهوانی

بروایان هینابو له گه له نمودا بوون رزگاریشان کردن به هوزی بهزیی و لیبوردیهی خۆمانم وه له سزایه کی زۆر قورس و گران. (۵۹) به لی! نموه هوزی عاد بوو، بی باوه بوون و نیمانیان نه هینا به فرمانه کانی به روه ردگاریان، لاشیاندا له به رنامه ی پیغه مبه رانی خواو شوین فرمانی هه موو زۆردارو سه رسه خت و خوانه ناسیک که وتن.

(۶۰) جا همر له م جیهانه دا نه فرین لیکراو بوون و دوور بوون له بهزیی خوا، له رۆزی قیامه تیشدا (همر نه فرین لیکراو ده بن) او ناگادار بن که بیگومان هوزی عاد بی باوه بوون و بی وه فایسان ده بری به رامبه ر به روه ردگاریان، ناگادار بن که دووری و بی نرخی بۆ هوزی عاد قومی هود.

(۶۱) بۆ هوزی شمودیش، صالح ی برایانمان رهوانه کرد، وتی: نهی خزمه کانم گو تریاه لی خوی گموره بکنن جگه لهو زاته هيچ خوییه کی تر تان نیه، نهو به رپای کردوون له زه ویداو داوای لیکردوون که ناوه دانی بکه نموه، جا که ماو بو داوای لی خوشبوونی لی بکنن پاشان بگه رینه وه بۆ لای و فرمانه کانی به جی به یینن، چونکه به راستی به روه ردگاری من زۆر نزیکه و نزا وهرگره (لهو که سانه ی لیتی ده پارتینه وه و داوای لی خوشبوونی لیده کهن).

(۶۲) خه لکه که وتیان: نهی صالح، به راستی پیش نهم باسانهت تۆ له ناو نيمه دا شوینی هیوامان بوویت، نایا به رگری نه وه مان لیده که بیت که شوین شتی ک بکه وین که باوو باپیرانمان شوینی که وتوون و پهرستویانن؟! نيمه به راستی له گوماندا یین له وهی که تۆ بانگی نيمه ده که ی بۆ لای و به دبیینن لیتی!!

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ إِلَهِنَا يَسُوءُ قَالِ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَبِكَيْدٍ وَفِي
جَمِيعَاتِهِمْ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ
﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَعَلُوا بَنَاتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَوُا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي لَغَنِيٌّ
﴿٦١﴾ قَالُوا لَيْصَلِّحَ فَذَكُنْتَ فِيمَا مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

(۶۳) صالح وتی: نهی خزمه کانه ههوا لم بدهنی: نه گهر من له سهر رینگه و بهرنامه یه کی راست و دروست بم له لایه ن پهروه دگار مه وه و خیر و چاکه و بهزه یی خوی پی به خشی بم له خویه وه و رهحه ته تایبه تیشی پی به خشیووم، باشه کی یارمه تیم ده دات و له سزای خوا رزگارم ده کات نه گهر له فرمانی لایه دم و په یامه کهیم به ریک و تهوای نه گه یاند، جا نیوه بهم هه لوئسته تان جگه له خساره تمه ندیی بو من هیچ سوودی کی ترم پینا گه یهن.

(۶۴) نهی خزمه کانه نه مه ووشره که یه که له لایه ن خوا وه کرا وه به موعجیزه و نیشانه یه کی تایبه ت (له سهر ده سه لاتی خوی و راستی پیغه مبه رتی من) و جا وازی لی بهینن با له زهوی خوادا بله وه پیت، به نیازی خراپه وه دهستی بو نه بن، نه گینا سزایه کی نریک ده تان گرت.

(۶۵) یه کسه رچوون سهریان بری، جا (صالح) یش پیی وتن: رابویرن له مال و مه نزلی خوتاندا بو ماوه ی سی رۆژ، (دوای نهو ماوه دیاری کرا وه تیاده چن) و نهو هس په یمانیکه و هه رگیز به درۆ ناخریته وه.

(۶۶) جا کاتیک فرمانی نیمه هات و بریاردا له کاتی دیاری کراودا و نهو صالح و نهوانه ی پروایان هینابو له گه لیدا رزگارمان کردن به

میهره بانی و بهزه یی خومان، له سه رشوپی شو رۆژه ش په ناماندان، به راستی پهروه دگارت هه خوی خاوه نی هیزه و بالاده سته.

(۶۷) جا شو دهنگه سامنا که ی بووه هو ی تیاچوونیان هه موو نهوانه ی گرت که تاوان و سته میان کردو فرمان به مرداری پهروه دگاریان نه بوون، سه ره نجام هه موویان له شوینه کانی خویاندا که وتن به پروی زه ویدا و تیاچوون له به ره به یاندا...

(۶۸) وهک نهو ی که هه ره شوینه دا نه بووبن و تیایدا نه ژبا بن، ناگادار بن، به راستی هو زی شمود بی پروا بوون به پهروه دگاریان و بی وه فا بوون بهرام به ری، ناگادار بن بریاری دووری له بهزه یی خوا، درا بو هو زی شمودیش.

(۶۹) سویند به خوا بیگومان وه فدیکی رهوانه کراوی نیمه (له فریشته) هاتنه لای نیبراهیم به مژده وه (مژده ی بوونی مندالیک) و ووتیان: سلای خوات لی بیت، نه میس وتی: سلای خوا له نیوه ش، دوای به خیر هاتنیان رۆشت و جا رۆزی پی نه چو و گهراپه وه به گوشتی گویره که یه کی برژا وه وه.

(۷۰) جا کاتیک (نیبراهیم) بینی دهستی بو نابه ن، کاره که یانی به ناناسایی داناو له دلی خویدا لییان ترسا، نهوانیش ههستیان پیکردو وتیان: مه ترسه، به راستی نیمه تیردراوین بو لای قهومه که ی لوط.

(۷۱) لهو کاته دا خیزانه که ی وه ستابو، یه کسه ر پیکه نی، (جا (خوا ی گه وره فهرمو ی): نیمه ش مژده مان دایه که نیسحاق پیده به خشین و له دوای نهویش یه عقوب، له نهو ی نیسحاق دیته دنیا وه.

قَالَ يَنْقُورُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَنِي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ تَحْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَنْقُورُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا إِسْوَاءَ مَا يَخَذُلُ
عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا بِجَنَّتَيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيٍ يُومِذُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمِينَ
﴿٦٧﴾ كَانُوا لَمْ يَفْتَرُوا فِيهَا إِلَّا إِنْ شِعُوا كَفَرُوا وَرَبُّهُمْ لَا يُعَدُّ
لِشُعُودٍ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرًا تَعْقَابُهُ
فَضَحِكَ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِهِ يَسْحَاقُ ﴿٧١﴾

(۷۲) خیزانی نیبراهیم وتی: وہی رُو (شہر مزار خرم)! چون مندا لم دہ بیت من پیرم و نہ مہش میردہ کیمہ، پیر و بے سالا چوہ، ہرستی نہ مہ شتیکی سہر سورہینہرہ!

(۷۳) فریشتہ کان وتیان: نایا سہر سام دہ بیت لہ فرمان ؟ کاری خوا؟! رہ حمت و برہ کہتی خوانان لہ سہر بیت نہی خیزانی نہم مالہ پیروزہ، (بیگومان خواہی گہورہ کاری وا دہ کات) و چونکہ ہمیشہ نہو زاتہ سوپاسکراوہ و خاوہنی ہرزی و دہ سہ لاتی شہ.

(۷۴) جاکاتیکی ترسہ کہ لہ دلی نیبراهیم دہرچو (ہیمن ہزوہ) و مؤدہ کمشی بزو ہاتبو، نینجا دہستی کرد بہ باس کردن و موجدہ لہ دہربارہی قہومی (لوط).

(۷۵) ہرستی نیبراهیم زور لہ سہر خو و بہ نارام و خہ مخور و گہراوہیہ بزو لای خوا.

(۷۶) (فریشتہ کان وتیان): نہی نیبراهیم واز بہینہ لمو باس و کیشیہ، دلنیابہ ہرستی پەرورہ دگارت فرمانی داوہ و (کار تہواو ہوہ) و بیگومان سزایہ کیان بزو ہاتوہ کہ ناگہریتہوہ.

(۷۷) کاتیکیش و ہفدی فریشتہ کانی نیمہ ہاتنہ لای لوط، نارہ حمت ہوو پیمان، زور دلتمنگ ہوو (چونکہ لہ شیوہی چہند لاوکی پیکہوتوودا ہاتبون، لہ دلی خویدا) وتی: نہ مہ روژیکی سہختہ

قَالَ يٰٓيُوٰسُ اٰلِہٖٓ ذٰلَہٗ وَاَنَا عَجُوزٌ وَّہٰذَا بَعْلِی شَيْخًا اِنَّ ہٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیْبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوْا اَتَعْجِبُیْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحِمْتُ اللّٰہَ وَرَزَقْنٰہُ عَلَیْکُمْ اٰہْلَ الْبَیْتِ اِنَّہٗ جَمِیْدٌ مُّجِیْدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَہَبَ عَنْ اِبْرٰہِیْمَ الرُّوْعُ وَجَآءَہٗ اَنَّ الْبَشَرَیْ یُجَدِّ لَنَا فِی قُوْرِ لُوْطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰہِیْمَ لَحَلِیْمٌ اَوَّہٌ مُّنِیْبٌ ﴿٧٥﴾ یٰٓاِبْرٰہِیْمُ اَعْرِضْ عَنْ ہٰذَا اِنَّہٗ قَدْ جَآءَ اَمْرٌ رِّیْکَ وَاِنَّہُمْ اَنِہِمَّ عَذَابٌ غَیْرُ مَرْدُوْرٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا بِسَیْءٍ بِہِمَّ وَضَاقَ بِہِمَّ ذَرْعًاوَقَالَ ہٰذَا یَوْمٌ عَصِیْبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَہٗ قَوْمُہٗ یُہْرَعُوْنَ اِلَیْہِ وَمِنْ قَبْلُ کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ السَّیِّئَاتِ قَالَ یَقُوْمُ ہٰؤُلَاءِ بَنَآئِیْ ہُنَّ اَطْهَرُ لَکُمْ فَاتَّقُوا اللّٰہَ وَلَا تُخْزَوْنِ فِی ضَیْفِی الْاَیْسَ مِنْکُمْ رَجُلٌ رَّشِیْدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِی بَنَاتِکَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّکَ لَلْعٰلَمِیْنَ اَمْرٌ یُّدِی ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوَ اَنْ لِّیْ بِکُمْ قُوَّہٗ اَوْ اَوْیْ اِلَیْ رُکْنٍ شَدِیْدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوْا یَلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَیْکَ لَنْ یَصِلُوْا اِلَیْکَ فَاَسْرِ بِاَهْلِکَ بِقَطِیْعٍ مِّنَ اللَّیْلِ وَلَا یَلْفُتْ مِنْکُمْ اَحَدٌ اِلَّا اَمْرًا نَّکَ اِنَّہٗ مُصِیْبٌہَا مَا اَصَابَہُمْ اِنَّ مَوْعِدَہُمْ الصُّبْحُ الْاَیْسَ الصُّبْحُ بِقَرِیْبٍ ﴿٨١﴾

(منی تیکہوتووم).

(۷۸) ہوزہ کہشی بہیستنی ہاتنی نہم میوانانہ، بہہلمو بی شہرمانہ کشان بزو لای، پیشتریش کردارہ خراپہ کاتیان دہ کرد، (کاتیکی لوط نہم دیمہ ناشیرنہی بینی) وتی: نہی خرمہ کام نائمانہ کچہ کانمن و ثوان پاک و خاوین بزو نیوہ (وہرن لہناو ہوزدا کیتان بہ دلہ ہمشیوہیہ کی شہرعی و پہوا لیتان مارہ بکیم) جا لہ خوا ہرسن و شہر مزارم مہ کمن لہناو میوانہ کانمدا، نایا پیاوکی ژیرو مردتان تیدا نیہ (کہ لہ کاری نارہواہی ناوا جلموگیری بکات)؟!

(۷۹) نہوانیش بی شہرمانہ وتیان: سویند بہ خوا ہرستی تو دہ زانیت نیمہ ہیچ حقیکیمان نیہ بہ کچہ کانی تووہ، بیگومان توژ دہ زانیت نیمہ چیمان دہوت!

(۸۰) لوط وتی: خوزگہ ہرستی ہیزیکم دہ ہو لہ خوتان (بزو ہرامہری ناپاکہ کانتان) یان پہنایہ کی بہہیزم دہست دہ کھوت و دہریشتم بزو (تا توژہ تان لی بکہ مہوہ و تہمیتان بکہم).

(۸۱) میوانہ کان وتیان: نہی لوط ہرستی نیمہ فریشتہی نیراوی پەرورہ دگاری توین، نہو تاوانبارانہ ہمرگیز ناگہنہ لات (تابتوان دہستریژی بکہنہ سہر نیمہ) و جا توژ خاوو خیزانت لہ ہشیکی شہودا دہر بکو کہس لہ نیوہ لانہ کاتہوہ و ناوپ نہداتہوہ، جگہ ہاوسرہ کت (کہ لاسارہو بہ گویت ناکات) چونکہ ہرستی نہو سزایہی کہ تاوانبارانی گرتوتہوہ نہویش دہ گرتہوہ، ہرستی کاتی سزاکہشیان لہ بہرہ بیانداہ، نایا بہرہ بیانی نہمشو نریک نریہ؟!

(۸۲) جا کاتیک فرمائی نیمه بۆ تیاچوونیاں هات، شارۆچکه که یانمان ژیره و ژوور کرد و به قوری سووره وه کراوی وهک بهرد، چین لهسهر چین بهرد بارانمان کرد.

(۸۳) هه موو نهو بهردانه دیاری کراو بوون، له لایمن پهروه ردگارتهمه (که بدات بهسهر تهوقه سهری کیدا) نهم کارهسات و نهم بهرد بارانهش وه نه بیت زۆر دوور بیت له سته مکارانهوه (له هه موو سهرده مینکدا، کاتیک رۆده چن له تاوانکاریدا).

(۸۴) بۆ لای خه لکی مه دیه نیش براو کهسی خۆیان (شوعه یب) مان به پیغه بهسهرتی رهوانه کرد، نهویش وتی: نهی خزمه کانم به ندایه تی خوا بکمن، هیچ خوا به کی ترتان نیه جگه لهو، ههروه ها کهم و کوورپش مه کمن له پیوانه کیشانه دا، بهراستی من به چاک ده تانبینم و رزق و رۆزیتان باشمو له خوشیدان، بیتگومان من ده ترسم نه گهر له فرمائی خوا ده چن نیوه تهووشی سزای رۆزیک بین که گه مارۆتان بدات و لای رزگار نه بن.

(۸۵) نهی قهوم و خزمه کانم، با پیوان و کیشانتان تیرو تهواو بیت و به داد پهروه رانه نه نجامی بدهن، شتومه کی خه لکی کهم نرخ مه کمن و (قتلیان لی مه کمن) و خراپه کاری مه کمن له زه ویدا و تهوی خراپه مه چین.

(۸۶) نهوی خوی گهوره بۆتان ده هیلته مه له قازانج و ده لالی کردوه بۆتان، نهوه چاکتره له زۆرنیکی حرام، نه گهر نیوه نیماندار بن، منیش لیپرسراو نیم بهرام بهر نیوه (به لکو حق و راستیتان پی راده گهیه نم).

(۸۷) خه لکه که وتیان: نهی شوعه یب، نایا نوژه کهت فرمانت پیده کات که نیمه واز بهینین لهوی باوو باپیرانمان په رستوویانن، یاخود له مال و سامانماندا به ناره زووی خۆمان چیمان بویت بیکهین و بهراستی تو زۆره یمن و خاوهن ژیریت؟! (وادیاره گالته یان پیکردوه، یان قهناعه تیان به ژیری و لهسهر خۆی بووه و سهریان سوپماوه لهوی که ده یهویت له داب و نه ریتی باوو باپیران ده ربه جیت).

(۸۸) شوعه یب وتی: نهی قهوم و خزمه کانم هه وائمه بدهنی نه گهر منتان بینی و بۆتان ده رکهوت که لهسهر بهرنامه یه کی ریک و رۆشنم له لایمن پهروه ردگار مه وه ههر له لایمن خۆشیه وه رزق و رۆزی جوان و باشی داومه تی، منیش نامه یهویت قه ده غی شتیکتان لی بکه م، که چی خۆم وهک نیوه نه که م (چی به نیوه بگهیه نم خۆم له پیشدا نه نجامی ده ده م) من هیچم ناویت ته نها چاکسازی نه بیت، به گویره ی توانام، ریکه ستنی کارم به دهستی کهس نیه به دهستی خوا نه بیت، پشت و په نام ههر بهو بهستوه و ههر بۆ لای نهویش ده گهریمه وه.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَابًا مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ
شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
وَلَا تَنفُسُوا أَلْمِئِيَّاتِ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحْطَرُونَ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمِ
أَوْفُوا أَلْمِئِيَّاتِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
بَقِيَ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ أَتَأْمُرُكَ أَنْ
تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

(۸۹) نهی قوم و خزمانم ناکوکی و دژایه تیتان له گمل مندا، واتان لی نه کات (نمو نابین و بیرو باوه پری هیناومه له لایمن خواوه به دروی بزائن و) جا نمو کاته نهوی تووشی هوزی نوح و هود و صالح بوو تووشی نیوهش بییت، خو هوزی لوط لیتانهوه زور دور نیه.

(۹۰) داوی لی خوشبونیش له پمروه ردگارتان بکمن و واز بهین له تاوان و خراپه کاری و پاشان بگپرینهوه بو لای خوا، بیگومان پمروه ردگاری من زور به بزمه یی و میهره بانه، زور به سوز و دلوثانه.

(۹۱) خزمانی ناله بار وتیان: نهی شوعه یب، نیمه تیناگمین له زوربهی نمو باسانه کی که تو ده بییت، نیمه ش براستی تو به لاواز ده بینین له ناو خوماندا (واده زانین ناتوانیت بمره نگاری نم هه موو خه لکه بکمی، نه مهی تو باسی ده کمی پتووستی به هیرو توانایه کی زور هیه او) خو نه گمر خزمه کانت نه بویه بمرد بازارنمان ده کردیت، و نه بییت تو هیچ تواناو ده سلا تیکت هه بییت به سمرماندا.

(۹۲) شوعه یب وتی: نهی هوزو خزمانم نایا کس و کارم به لای نیوهوه به تواناو ده سلا تدارتره له خوا؟! له کاتیکدا نمو زاتمتان

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بَعِيدٌ ۝ (۸۹) وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝ (۹۰) قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ (۹۱) قَالَ يَنْقَوْمٍ أَرْهَقِي أَعْرُ عَلَيْكُمْ مِنْ
اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ۝ (۹۲) وَيَقَوْمٍ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ فِي عَمَلٍ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ (۹۳) وَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا بِجَنَّتَيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئْرِهِمْ جَثِمِينَ ۝ (۹۴)
كَانَ لَمْ يَتَّقُوا فِيهَا الْبَعْدَ الْمَلَأَيْنِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ۝ (۹۵) وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ (۹۶) إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝ (۹۷)

فراموش کردوه و گوئی نادهن به فرمانه کانی، براستی پمروه ردگارم ناگاداره بهوی نیوه نه نجامی ده دن.

(۹۳) نهی هوزو خزمانم نیوه کاری خوتان بکمن چنده تواناتان هیه، منیش کاری خوم لسمر برنامهی خوم نه نجام ده دم، له مهولا دهره کمویت و ده زانن کی سزای بو دیت و سرشوری ده کات، کیش دروزه، نیوه چاوه ری بن براستی منیش له گه لتاندا چاوه ریم.

(۹۴) کاتیکش فرمانی نیمه هات بو تیاچوونیان، شوعه یب و نهوانه ی پروایان هینابوو له گه لیدا به هوی به زه یی و لوتفی خومان رزگارمان کردن و دهنک و نرکه ی تیاچوون تاوانکارو بی پرواکانی گرتوه و جا هه موویان له شوین و جیگهی خویاندا تیاچوون و به چوکدا هاتن له بمره بیاندا.

(۹۵) ههروه ک لهوی نه ژباين، ناگاداربن، ده ک مه دیه نه له وه ولاتر بچیت ههروه ک شمود له وه ولاتر چوو.

(۹۶) سوتندیش بیت بیگومان موسا پیغه مبرمان نارد به چنده ها به لگه و فرمانی دروستهوه، هاورپی له گمل مو عجیزه و شتی سمرسور هینهری ناشکرا دا ...

(۹۷) بو لای فیرعون و دارو ده سته ی، که چی خه لکه که شوین فرمانی فیرعون کهوتن، له کاتیکشدا که کارو فرمانی فیرعون هرگیز راست و دروست و ژیرانه نه بوو (به لکو سته مکار بوو خوی به خوا ده دایه قه لم) ...!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ
 الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ ﴿١٠٨﴾

(۹۸) له پوژنی قیامه تیشدا فیرعمون پیش قوم و شونکمو تروانی ده که موت و نینجا ده یانباته ناو ناگری دوزه خ، نای چهند خراپه نمو چورنه ژووره وهیه و نمو شونیهی ده چنه ناوی.

(۹۹) نهوانه لهم دنیا دا نه فرین و دهنگوباسی خراپ شونیشیان خرا، له پوژنی قیامه تیشدا، (بهشیان همر دوریه له رهم و بهزهیی خوا) و نای چهند خراپه نمو به خشینهی پییان به خشراوه.

(۱۰۰) نمو هی که باسکرا هه ندیک بوو له هموالی خه لکی نمو شارو شارو چکانه، بووت ده گیرینموه، هه ندیک لهو شارو دیهاتانه ماون و هه ندیکی تری به تمواری ویران بوون.

(۱۰۱) نیمه سته ممان لینه کردن و به لکو همر خویان سته میان له خویان کرد، نموسا نمو پهرستراوانه بیان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که موتن کاتییک فرمانی پهروردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تیاچون نه بیت.

(۱۰۲) نا بمو شیوه یهش تو له سه ندنی پهروردگاری تو، کاتییک تو له ده سینیت له خه لکی شارو دیهاته کان له حالیکدا که یاخی و ستم پیشه بوون، به راستی تو له سه ندنه که ی زور به نیش و به هیزو تو ونده.

(۱۰۳) بیگومان لهو به سهراته دا نیشانه و په ندو ناموزگاری ههیه بو که سیک له سزای روژی دوایی بترسیت، نمو روژیکه خه لکی بو ی کز ده کرینموه و نمو روژیکه خه لکی هه موو ناماده کراون و هه مووان له بهرچاون دهن تیایدا.

(۱۰۴) نیمه بهر بابوونی نمو روژه دوانا خهین مه گمر بو کاتیکی کهم و سنووردار نه بیت.

(۱۰۵) نمو روژه ی که نمو رووداوه پیش دیت مه گمر خوی گموره مؤله ت بدات، نه گینا کهس بو ی نیه قسه بکات، نموسا خه لکه که دهنه دوو کو مه ل، کو مه لیک به دبه خت و چاره رهش، کو مه لیکش به ختموهر و کامهران.

(۱۰۶) جا نهوانه ی به دبه خت و چاره رهش بسوون، نمو له ناو ناگردان، هه ناسه هه لمزین و هه ناسه دانموه یان زور سهخت و دژواره.

(۱۰۷) بو هه میشهش تیایدا ده مینموه تا ناسمانه کان و زهوی هه بیت (که نمویش بو هه تاهه تایی دروست کراوه له قیامه تدا) و مه گمر پهروردگارت ویستی (گور انکاری) هه بیت، به راستی پهروردگارت کارایه بو همر شتییک به موت.

(۱۰۸) نهوانهش که کامهران و بهختیار کراون نمو له به هشتان، بو هه تاهه تایی تیایدا ده مینموه هه تا ناسمانه کان و زهوی هه بیت (که نمویش بو هه تاهه تایی دروست کراوه له قیامه تدا) و مه گمر پهروردگارت ویستی (گور انکاری) هه بیت، نه مهش به خششیکه همر گیز کوتایی نایهت.

(۱۰۹) جا هيچ له گوماندا مهبه له پووجه ئی و
بئ سوودی نهوی نهو بئ پروایانه ده پهرستن و
شوتنی کهوتون، نهوی ده پهرستن هيچ نيه
جگه وینهی نهو نهبيت که باوو باپيريان پيشتر
ده يانپهرست، بيگومان نيمهش بهتير و تهوای
بئ کهم و کورپی پاداشتی کارو کرده و هيان
ده دهنهوه.

(۱۱۰) سوتند به خوا بهراستی نيمه بهرنامه مان
به موسا به خشی، که چی جياوازی تيدا دروست
کرا، جا له بهر نهوه نه بوايه که خوی تو
برياريداره (داد گاييان دوا بخات) همر نيمه
داد گايی ده کردن و تولهی لی ده سندن، که چی
بهراستی نهو بئ پروایانه همر له گومانان لئی و
خه لکيش تروشی گومان ده کمن.

(۱۱۱) بهراستی هه موو نهوانه پهره رد گارت
پاداشتی کرده و کانين به تهوای ده داتهوه،
بيگومان نهو زاته زور ناگاداره بهوی نهوان
نه نجامی ده دهن و ده يکمن.

(۱۱۲) (نبي محمد ﷺ) کهوا بوو چۆن فرمانت
پيدراوه، ههروا بهراست و بهر يکی فرمانه کان
به جی بهينه، ههروه ها نهو که سانهش له گمل
تودان و گهراونه تهوه بۆ لای خواو تهوبه يان
کردوه، نه کمن له سنووری فرمانی خوا

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّا مَرِبَ
﴿١١٠﴾ وَإِنْ كُنَّا لَمَّا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ
الْأَيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكْرِينَ
﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُودٍ عَنْ افْسَادِ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا بِحُرْمِمْ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

ده ريجن، چونکه بهراستی نهو زاته زور بينايه بهو کرده وانهی که ده يکمن.

(۱۱۳) نه کمن مديلی دلتان له گمل نهوانده بيت که سته میان کردوه و له خوا ياخی بوون، چونکه نهو کاته شاگر
ده تانسوتينيت، که سيش جگه له خوا پشتيوانتان نابيت، لهوه و دوايش يارمتهی نادرين.

(۱۱۴) نويزيش به چاکي نه نجام بده له ههردوو سهري روزهوه (که نيوه رۆ و عهسه) و له سئ کاته کهی شهویشدا
که (مه غريب و عيشاو به يانی) يه، نزیکن له (نه مسهرو نهوسهري روزهوه، بهراستی کردهوه چاکه کان کرداره
خراپه کان لاده بن و گونا هه کان ده شونهوه، نهوه نامۆزگاری و بير خهروه يه بۆ نهوانی يادی خوا ده کمن.

(۱۱۵) خۆشت بگهرو به نارامبه، چونکه بيگومان خوی گهوره پاداشتی چاکه خوازان بهزايه نادات.

(۱۱۶) جا نهوه بۆ له ناو خه لکی زه مانی پيش نيهوه که سانی ژيرو ديندار نه بوو، که بهر گريان له خراپه تاوان
بکرديا له زهويدا، مه گهر که ميک نه بيت له وانهی که رزگارمان کردن لتيان، چونکه زۆربه يان له سنووری فرمانی
خوا ده رچوون و شوتن رابواردنی دنياو ناره زوو کهوتن، نيتر بهو کردهوه ناشرينه يان چوونه ريزی تاوانبارو
خراپکارانهوه.

(۱۱۷) پهره رد گارت به ستهم خه لکی شارو ديهاته کان له ناو نابات، له کاتيکدا خه لکه کهی چاکه خواز و چاکساز بن.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ١١٨ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنِّسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٩ وَكَلا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ١٢٠ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ١٢١ وَانظُرُوا إِلَى مَا تُنْظِرُونَ
 ١٢٢ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا
 فَأَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرِّبَا أَيْتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
 بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ٣ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٤

(١١٨) خۆ نه گهر پهروه ردگارت بپوستانه نهوه
 هه موو خه لکی ده کرد بهیه ک تاقم و کومهل،
 (به لام) بهرده و امیش نهو خه لکه جیواز ن
 له نیوانی یه کتردا له نیاین و بهرنامه و
 بۆ چوندا ...

(١١٩) مه گهر نهوه ی بهزه یی پهروه ردگارت
 گرتبیتیموه، هه ر بۆ نهو مه بهسته ش خوی گهروه
 دروستی کردوون، (واته: به شیوه یه ک دروستی
 کردوون بتوانن سازادی بیروباوه رو بۆ چوونیان
 هه بیت، نینجا ریگهی راستیان بی بلتیت و بزیان
 روون بکاتهوه) و بریاری پهروه ردگاری تۆ ده رچوه
 و تمواو بووه، که: دۆزه خ پر ده کهم له گزی پهری
 و خه لکی (نهوانی خویان شیای ناگر ده کهن).

(١٢٠) (نهی محمد ﷺ) هه موو نهوانه شت بۆ
 ده گیرینهوه له چیرۆک و ههوالی پیغه مبهه ران،
 نهوه ی که دلی تۆی پی دابه زرتین و دلنیات
 بکهین، دلنیاش به که لهه ههوالانه دا حق و
 راستیت بۆ هات و بۆت روونکرایه وه، ههروه ها
 نامۆزگاری و بیرخسته وه ی باشی تیدا بوو بۆ
 نیمانداران.

(١٢١) بلتی بهوانه ش نیمان ناهینن و نیازیان
 وایه فهرمان بهرداری تۆ نه بن، نیوه له شرتنی
 خۆتاندا کاری خۆتان بکهن و بهراستی نیمه ش
 هه میسه خهریک ده بین و کاری خۆمان ده کهین.

(١٢٢) بهرده و امیش چاوه رپی ده رنه نجمی
 کاری ههردو لا بکهن و نیمه ش بهراستی
 چاوه رپین.

(١٢٣) هه ر بۆ خوایه نهین و نادیاره کانی ناسانه کان و زهوی، هه موو کارو فهرمانیش هه ر بۆ لای نهو زاته
 ده گهر پتیموه، ده ی کهوابوو نهو بهرسته و ته نه پشت بهو بهسته، هه رگیز خوی پهروه ردگارت بی ناگا نیه لهوه ی که
 نیوه ده یکهن و نه نجمی ده ده ن.

سوره تى (يوسف)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(١) سفرنجی سه ره تای سووره تى (البقرة) بده، نهو نایه تانه ی لهه م سووره ته دا هاتوه چه ند نایه تیکى نهو قورنانه
 روون و ناشکرایه یه.

(٢) بهراستی نیمه نه نایه تانه مان دابه زاندوه له شیوه ی قورنایتیکى پاراودا به زمانى عه ره بی بۆ نهوه ی نیوه لیتی
 تیبگهن و ژیریتان به خه نه کار.

(٣) نیمه چاکترین و جوانترین چیرۆک و به سه رهات بۆ ده گیرینه وه (نهی محمد ﷺ) بهه وی نه م قورنانه ی که نیگامان
 کرد بۆ لای تۆ، له کاتیکدا بیگومان تۆ له پیش نه م قورنانه دا لهه م به سه رهاته بی ناگا بوویت.

(٤) کاتیک یوسف به باوکی وت: باوکی به ریزم بیگومان من له خه ومدا یازده نه ستیره و خۆرو مانگم بینى کړنووشیان
 بۆ ده بردم.

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِّلْءَاثِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَا مَنَا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَبْحِلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَتِنَا وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِمْ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

(۵) باوکی وتی: رۆله گیان خهوه کهت مه گپړه وه بۆ براکانت، نهوه کو بههوی نهوه وه قیلتیکت لیبکمن و تووشی به لایه کت بکمن (چونکه نهه خهوه داهاتوویه کی بلند بۆ تو ده گمینهیت، نهوانیش همسوودیت پیده بمن) بهراستی شهیتانیش دوژمنیکی ناشکرای ناده میزاده ...

(۶) بهو شپوه بهش خوای پهروهر دگارت تو دیاری ده کات و هه لنده بهریدیت (بۆ پیغه مبهریتی) او هه نندیک لیکنده نهوهی خهوت قیر ده کات و نیعمه ته کانی خویت بهسردا ته و او ده کات و ههروها بهسر نهوه کانی په عقوبیشدا، ههروه که چۆن پیشر نیعمه و پلهوایه ی بلندى بهخشی به بابیرانت که نیسراهم و نیسحاقن، بهراستی پهروهر دگارت زانا و دانایه.

(۷) سویند به خوا بیگومان لهم رووداوه ی یوسف و براکانیدا نیشانه ی زوری (پیغه مبهریتی محمدي) تیدایه بۆ کهسانیک پرسیار ده کمن لهو باره یهوه (به شوین راستیتی تودا ده گپړن).

(۸) کاتیک براکانی یوسف وتیان: بهراستی یوسف و براکهی (بنیامین) لای باوکمان، له نیمه نازدارو خوشهویسترن، له کاتیکدا نیمه کومه لیکي بههیزین، بهراستی باوکمان له سرلشپواویه کی ناشکرا دایه.

(۹) (له نیوان خویاندا هه نندیکیان وتیان) یوسف بکوژن، یان فرپی بده نه شوین و زهویه کی دور، نهو کاته رووی باوکتان په کلایی ده بیتموه بۆ نیوه و خوشهویستیه که ی هه مووی بۆ نیوه ده بییت، نینجا دواى نه مانی یوسف ده بینه پیرو نهوه یه کی چاک و ریک و پیک.

(۱۰) په کییک له براکانی وتی: یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه ناو بیریکي قولموه، دواى کاروان دیت و ده یلوزنه وه و ده بیمن، نه گهر بریار بیت هه شتیکی لی بکمن.

(۱۱) (دواى نهو بریاره هاتنه لای باوکیان و) وتیان: نهی باوکه نهوه چیته له نیمه دلنیانیت له باره ی یوسفه وه، بهراستی نیمه زور دلسوزی نهوین و زور خوشمان ده ویت.

(۱۲) بیانیی بینیره له که لمان با بای بالی بدات که مهو یاری بکات و بیگومان زور پاریزگاری لی ده کهین و ناگامان لیتی ده بییت.

(۱۳) باوکیان وتی: من زور غه م و په ژاره ده مگریت لهوه ی که نیوه بیمن، ده ترسم گورگ بیخوات له کاتیکدا که نیوه لیتی بى ناگان (له بهر یاری و که مه ی خوتان).

(۱۴) کوړه کان وتیان: سویند به خوا نه گهر بیت و یوسف گورگه که بیخوات، له کاتیکدا نیمه ش کومه لیکي بههیزین، بهراستی نهو کاته نیمه خهساره تمه نندین (زه ره رمان له خومانداوه و شهر مزاری لای تو ده بین).

(۱۵) جا کاتیک (سمره نجام باوکیان رازی کردو) یوسفیان بردو ههموو هاتنه سمر نهو برپاره‌ی که بیخه‌نه ناو تاریکای بیره‌کموه، لمو کاتیدا نیگامان بۆ نارد که: هه‌والی نهم به‌سمرهاته له‌ناینده‌دا به‌ براكانت ده‌ده‌یت، کاتیک نهمان ناگیان له‌ خۆیان نابیت و له‌ بیران چۆتموه و هه‌ستی پیناکمن.

(۱۶) پاشان که تاریک داهات هاتنه لای باوکیان، ده‌گریان...

(۱۷) وتیان نه‌ی باوکی به‌پێر زمان: به‌راستی نیمه‌ رۆشتین پێشبرکیمان ده‌کردو یوسفمان لای کمل و په‌له‌که‌مان به‌جی هیش، نه‌وسا گورگه‌که‌ په‌لاماری داو خواردی، به‌لام تۆ هه‌میشه‌ برومان پیناکه‌یت نه‌گهرجی نیمه‌ راستگوش بین...

(۱۸) براکانیشی هاتن به‌هه‌ندێ خۆنی ساختمه‌ که به‌سمر کراسه‌که‌مه‌وه‌ بوو (هینایان بۆ باوکیان) نه‌ویش وتی: نه‌خیر وانیه‌، به‌لکو خۆتان بۆ خۆتان نهم کاره‌تان سازداوه‌، جا چارم ته‌نها خۆگری و ئارام گرتنه‌ به‌جوانترین شیوه‌، ههر خواش داوای کۆمه‌کی لیده‌کرت له‌سمر نه‌و باسه‌ی نیوه‌ ده‌یکمن.

(۱۹) نه‌وسا کاروانیک هات و نینجا ناو

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا أَأَنْذَرْنَاكَ مُبْتَغًى وَتَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا فَكُلُّهُ الذَّيْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ يَدٌ مِرْكَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَّةَ يَأْخُذُ عَنِّي مَثْوًى عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَّا أَوْ نَخْذَهُ لَوْلَدًا أَوْ كَذَلِكَ مَكَانًا لِيُؤْسَفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُمِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

هینهره‌که‌یان نارد ناو به‌پینیت (نه‌ویش چوه‌ه سمر بیره‌که‌) و سه‌تله‌که‌ی داهیشه‌ ناو بیره‌کموه، کاتیک هینایه‌ سمره‌وه‌ له‌جیاتى ناو یوسف هاته‌ ده‌ره‌وه‌، کاتیک کابرا بینى، وتی: خه‌لکینه‌ مژده‌ بیت نه‌مه‌ لاوتیکه‌ (نه‌وسا ههر کفسیک بدۆزرایه‌تموه‌ ده‌کرا به‌به‌نده‌وه‌ ده‌فروشا) یوسفیان شاردوه‌وه‌ و کردیانه‌ کمره‌سه‌ی فروشتن، خوای گموره‌ش زاناو ناگیه‌ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یکمن (چاودیری یوسف ده‌کات و کاریکی گموره‌ی پینیتی).

(۲۰) سمرنه‌نجام (بردیان و) فروشتیان له‌ بازاری کۆيله‌ فروشه‌کاندا له‌ میسر، به‌نرخیکی همرزان، چهند دره‌مه‌میکی که‌م، له‌ فروشتنیدا هیچ گرنگیان پینه‌داو که‌م ته‌ماع بوون (چونکه‌ پشتیان پیوه‌ی نه‌نیشا بوو).

(۲۱) جا نه‌و که‌سه‌ی یوسفی کپی له‌ میسر، به‌هاوسمره‌که‌ی وت: ریز بگره‌ له‌ شوین و جیگی نه‌م لاوه‌، به‌نومیدی نه‌وه‌ی سوودمان پینگیه‌نیت، یان بیکه‌ینه‌ کوری خۆمان، نا به‌و شیوه‌یه‌ یوسفمان جیگیرکرد له‌ زه‌ویدا و پایه‌دارمان کرد، بۆ نه‌وه‌ش فیری بکه‌مین چۆن خمو لیک بداتمه‌وه‌ رووداوه‌کانی چوار ده‌وری وه‌ک خۆی تییگات، خوای گموره‌ه‌ زاله‌ به‌سمر کارو فرمانه‌کانی خۆیدا، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی به‌مه‌ نازانن.

(۲۲) کاتیکیش که‌ یوسف پینگیه‌شت و گه‌یشه‌ نه‌وپه‌ری توند و تۆلی (له‌ رووی لاشو ژیرییه‌مه‌وه‌) و نیمه‌ش پله‌ی فرمانه‌پوه‌ی دانایی و زانیاری شاره‌زایی باشمان پینبه‌خشی، ههر به‌و شیوه‌ش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه‌.

(۲۳) جا ئو نافرته تى كه يوسف له مالىدا بوو هموليدا يوسف له خشته بيات و دلى رابكيشيت بو لاي خوئى، ههموو ده رگاكانيشى داخست و وتى: وهره پيشموه و خوت ناماده بكه، يوسف وتى: پنا ده گرم به خوا كارى واناكهم، چونكه پهروه ردگارم دهرووى لى كردوومهتوه، ههموه ها ميړده كمشت چاك رهفتار بسوه له گهلما (چون خيانته لى ده كم) او چونكه من دلتيام سته مكاران سرفراز نابن.

(۲۴) سوتند به خوا بئگومان ژنه كه په لامارى يوسفداو ويستى لى بدات، يوسفش نيازى ليدانى ههموو نه گمر به لگه خويى نمرانيابه (كه سهره نجامى ليدانه كى به خراب به سهريدا ده شكيتموه) و نا بو شيوه يه مان كرد (بو ئهوى همرچى گوناوه تاوان و خراپيه لى دور ده خمينهوه) او بمراسى ئو له بنده هملېژارده و پاكه كاني نيميه.

(۲۵) سهره نجام همدوو كيان پيشبركيان كرد بو ده رگاكه (يوسف بو كردنموه و نهموش بو داخستن) ژنه كه توانى دهستى له كراسه كى گير بكات و له پشتموه دراندې، نهموسا همدوو كيان لى بمرده مى ده رگاكه دا تووشى ميړده كى هاتن، خيرا هاته قسمو ويستى يوسف تاوانبار بكات بويه وتى: باشه ناخو

سزاي ئو كسه چيه كه ويستيتى خراپه له گهل خيزانه كه تدا بكات، جگه لهوى بهند بكرت يان سزايه كى به نيتى بريت.

(۲۶) يوسف وتى: (نه خير وانيه) ئو ويستى له خستم بهريت، يه كيك له خزمانى ژنه كه (كه گوتى له به سهرهاته كه بوو، ديار بوو كه پياوئىكى زيرهك و دنيا ديده بوو) شايه تيداو وتى: نه گمر كراسه كى يوسف له پيشموه درابيت ئهوه ژنه كه راست ده كات و ئو كاته يوسف يه كيكه له دروزنان.

(۲۷) خو نه گمر كراسه كى له پشتموه درابيت ئهوه ژنه كه درو ده كات و يوسف يه كيكه له راستگويان.

(۲۸) كاتيك ميړده كى بينى كراسه كى يوسف له پشتموه دراو، به ژنه كى وت: بمراسى ئه مه پيلان و نه خشه خوتانه، بئگومان قيل و ته له كه و نه خشه و پيلانى نيوه زور گموره يه (له م جوړه شتانه دا).

(۲۹) ئينجا رووى كرده يوسف و وتى: ئهى يوسف، نهم باسه فهراموش بكه و گوتى مه ده رى، توش داواى لى خوشبون و لى بوردن بكه له هله و تاوانه كه ت چونكه بمراسى تو له گونا هباران و به هله چواندايت.

(۳۰) پاشان ژنانيك له نافرته تانى ناو شار نهم دهنگ و باسه يان بيست بويه وتيشيان: سهره! ژنه كى عزيزى ميسر ده يهوت به نهم و نيانى سهرنجى لاهه كى خوئى رابكيشيت بولاي خوئى، بمراسى ئه وينداريه كى بوئى ههموو په ركه كاني دلى داگير كردوه، بئگومان نيمه ئو ژنه له ناو سهرگمردانيه كى ناشكرادا ده بينين.

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَقَتْ الْأُتُوبَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ، وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَن رَّأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّارَءَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنَ كَاذِبِينَ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ
هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

(۳۱) جا کاتیک ژنه کی عمیزی میسر توانج و پلاره کی نهوانی بیست، نهویش ناردی به شوینیانداو جیگه کی خوشی بۆ ناصاده کردن، چه خوشی دایه دهستی همره کهیان، نینجا فرمانیدا به یوسف و تی: ناده ی وهره دهره وهره بۆ لایان (با بتبینن) و جا کاتیک بینیان به گهره وهره گرنگیان زانی و (الله اکبر) یان بۆ کردو به بیناگایی دهستی خویان بری و تیشیان: پاک و بیگمردی و دووری له هه موو ناتموو بیهک شایسته ی خوابه که نه می دروست کردوه! نه مه به مشرنیه، تنه ا فرشته یه کی جوان و به ریزه و هیچی تر نه.

(۳۲) نینجا ژنه که تی: نهو نهو که سهیه که ئیوه لۆمه و سه رزه نشتی منتان ده کرد له باره یه و سویند به خوا بیگومان من هه لمد له خشته ی بهرم، که چی نهو هه ر خۆی گرت و پاک و خاوتنی و بیست، سویند به خوا نه گهر نه وه ی من فرمانی پیده ده نه یکهات، نهو به راستی بهند ده کرت و زه لیل ده بیست و به کهم ته ماشا ده کرت. (۳۳) یوسف که نه می بیست و تی: پهروه ردگارا من زیندانه له لا خوشه یستره له وه ی که نهوان بانگم ده کهن بۆی، خۆ نه گهر له قیل و ته له کی نهوانه رزگارم نه کهیت و له پیلان و نه خشه کانیاں دهریازم نه کهیت و لام نه دهیت، له وانه یه منیش

مه یلم بۆ دروست بیست و ناره و زوویان بکه م و پاشان بچه ریزی نه فام و گونا هبارانه وه.

(۳۴) جا پهروه ردگاری به هانایه وه چو نرا که ی گیرا کردو له ته له که و قیل ی ژنان پاراستی و لایدا، چونکه به راستی هه ر نهو زاته بیسهری نراکانه و زانایه (به دل و دهر و نه کان).

(۳۵) پاشان، له دوا ی نه وه ی که به لگه ی زوریان بین ی له سه ر پاک ی یوسف، بۆیان دهر کهوت و وایان به چاک زانی تا ماوه یه ک هه ر بهندی بکه ن.

(۳۶) نهوسا دوو لاوی تریش به تاوانی جیا جیا له گه ل یوسفدا خرا نه به ندیخانه وه، (هه ریه که یان خه ونکی بین ی بوو) یه کیکیان و تی: بیگومان من خۆم ده بین ی له خه ومدا تریم ده گوشتی و شه رابم لی دروست ده کرد، نهوی تریشیان و تی: به راستی من خۆم ده بین ی له خه ومدا که نام به سه ر سه رمه وه هه لده گرت بالنده لیی ده خوارد، ناگادارمان بکه به لیکدانه وه ی نه م خه ونه، چونکه به راستی ئیحه ده بینین تو له چاکه خوازانی و (شاره زای له لیکدانه وه ی خه ودا)...

(۳۷) یوسف و تی: (من ته نه ا لیکدانه وه ی خه ون نازانم به لکو جگه له وه ش) هیچ خواردنیکتان بۆ نایهت که دهر خواردتان بدریت که من نه زانم چیه و چۆنه پیش نه وه ی بگاته لاتان (نه مه ش نازایه تی خۆم نه) به لکو نه وه هه ندیکه له وه ی پهروه ردگارم قیری کردووم و بزانه به راستی من به رنامه ی قومیکم واز لیه یناوه که باوه ر به خوا ناهینن و هه میسه بروایان به قیامه تیش نییه.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوْنَهُ يُفْسِدُ فَعَلَهُمْ قَوْلَ لَيْسَ جِنَّ وَلَيْكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُمْ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا آلَ يُوسُفَ لِيُفْتِنَهُمْ حَتَّىٰ هَبَّ جِنِّ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

(۳۸) به لکو شوینی نایین و بهرنامه‌ی باو و باپیرانم نیبراهیم و نیسحاق و یسه‌عقوب کهوتووم ، همرگیز رهوا نی‌یه بو نئیمه هیچ جوړه شتی‌ک بکه‌ینه هاو‌ل و شمریک بو خوا ، شهوش له فزل و ریزی تایبه‌تی خوابی‌یه له‌سمر نئیمه و له‌سمر خه‌لکیش ، به‌لام به‌داخوه زوړبه‌ی خه‌لکی سوپاسگوزاری ناکمن.

(۳۹) (نوسا پروی تی‌کردن و وتی): نه‌ی هاو‌لانی زیندانیم؛ نایا چهند خوابه‌کی همدمه جوړ و جی‌اواز (بپهرسترین) چاکترن، یاخود خوابه‌کی تاک و تنه‌ها و زال به‌سمر ه‌موو شتی‌کدا؟

(۴۰) جا همرچی نئوه ده‌پهرستن جگه له خوا ، تنه‌ها خوتان و باو و باپیرانتان ناوتان لیناون (تنه‌ها ناون و ناوه‌پوکیان نی‌یه) ، همرگیز خوا به‌موه پازی نی‌یه و ، هیچ به‌لگه‌یه‌کیشی ره‌وانه نه‌کردووه له‌سمر په‌سند کردنیان ، به‌راستی حوکم و فرمان‌په‌وایی جگه له خوا شایسته‌ی که‌سی تر نی‌یه ، فرمانیشی داوه جگه له خوی که‌سی تر نه‌پهرستن ، همر

شهوشه نایین و بهرنامه‌ی په‌سند و راست و دروست و به‌نرخ ، به‌لام زوړبه‌ی خه‌لکی نهم پاستیانه نازانن و لئی بی‌ناگان.

(۴۱) نه‌ی هاو‌لانی زیندانیم ، شهوشه‌تان له خه‌ونیدا ترئی ده‌گوشی شهوشه ده‌بیته ساقی پاشا و رزگاری ده‌بیته و شه‌رابی پیشک‌ه‌ش ده‌کات ، شهوشی تریش له خاج ده‌دریت و بالنده له‌سمر و رووخساری ده‌خوات ، نیتر شه‌مه‌ش وه‌لامی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانتانه و همر شهوش برپار دراوه.

(۴۲) (نوسا یوسف به‌مو که‌سیانی وت : که‌وای ده‌زانی رزگاری ده‌بیته و ده‌بیته ساقی پاشا ، باسم بکه لای پاشات (که به‌بی تاوان من به‌ند کراوم) ، به‌لام شه‌یتان بیری کابرای بردووه که له لای پاشای باسی بکات ، نیتر چهند سالتیک (یوسف به‌بی تاوان) له به‌ندینه‌خانه‌دا مایه‌وه.

(۴۳) (شهوشیک پاشا خه‌ونیکی سه‌یری بینی و ، بوو به‌مه‌راقی و له کوژی‌ونه‌وه‌یه‌کدا) وتی: به‌راستی من له خه‌ومدا بینیم که حموت مانگای قه‌له‌و له‌لایهن حموت مانگای له‌رو لاوازه‌وه خوران ، حموت گو‌له گه‌نمی سموز و جوان و حموتی وشیکیشم بینی ، نه‌ی زاناو شاه‌زایان نهم خه‌وم بو لیک به‌ده‌نمه‌وه نه‌گهر خه‌ون لیک ده‌ده‌نمه‌وه ...

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَدِّجِي السِّجْنَ اَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمْرًا لَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَدِّجِي السِّجْنَ اَمَّا اَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبِّهٖ خَمْرًا وَاَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاسِهٖ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي فِيْهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ اَنْتُمْ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسَهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَيْثَ فِي السِّجْنِ يَضَعُ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْ اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُوْنَ سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضِرٍ وَاٰخَرُ يَابِسَاتٍ يَتَّيْنٰهُنَّ الْمَلَاْ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتَ لِلرُّءْيٰى بَاطِعًا ﴿٤٣﴾

(۴۴) نهوانیش وتیان: نهم خهونه بی سهر و بنه و هیچ نریه، نیمه له لیکدانهوی خهونی بی سهر و بن شاره زانین .

(۴۵) نینجا نهویان که رزگاری بوو بوو، بیری کهوتوه دوی نهو هه مو ماوهیه و وتی: داواکارم بمنیرن (بو لای یوسف) من هوالی (لیکدانهوی نهو خهونه تان) پی راده گهیه نم.

(۴۶) (ساقی چو بو زیندانه که بو دیداری یوسف وتی): یوسف، نهی هاوه لی راستگوم، نهم خهونه مان بو لیک بدهروه (له خهونیک پاشادا) حموت مانگای قهلمو له لایه ن حموت مانگای لهرو لاوازه و خوراون، ههروه ها له باره ی حموت گوله گه نمی سموزو جوان و حموتی تری وشک بو مان لیک بدهروه، بو نهوی بگه ریموه بو لای خه لکی تا وه لام بزائن.

(۴۷) (یوسف) وتی: حموت سالی بهرده وام کشتوکال ده کهن و دانموتله ده چینن، نهوی که دروینه تان کردوو، لیشان زیادبوو به گوله کهیموه بیتهلنهوه، مگه ر نهو که می که ده یخون (دانموتله به گوله کهیموه هه لگیریت له کرم و نسپی و زایه بوون به دورور ده بیت).

(۴۸) پاشان له دوی نهو حموت سال گرانی و سهختی پیش دیت، نهوی که زه خیره تان کردوو بو نهو سالانه هه صوری ده خون، مگه ر که میکی نه بیت که هه لی ده گرن (بو ترو).

(۴۹) لهوه و دوو سالیکی باراناوی و پر بهر ده کت

دیت که خه لکی بهرو بوومی زوریان پی ده به خشریت، میوه ده گوشن و شهربتی لی دروست ده کهن.

(۵۰) (ساقی گه ریموه بو لای پاشا و لیکدانهوی یوسفی بو باس کرد، زوری به دل بوو، بویه پاشاش وتی): نهاده یچن بوم بهینن، جا کاتیک که ره وانه کراوه که ی پاشا گه یشته لای یوسف و (وتی: پاشا داوات ده کات، یوسف) وتی: بگه ریموه بو لای پاشا و جا پیتی بلای: هوی چی بوو نهو شافره تانه کاتی خوی دهستی خویان بری و برینداریان کرد (نایا من هیچ تاوانیکم له ودا هیه ؟!) به راستی هه ر پهره درگام به ناگایه له قیل و تهله که و پیلانین.

(۵۱) (پاشا نهو شافره تانه ی هه موو کوکردهوه) پیتی وتن: نهو کاره گرنگه تان چی بوو کاتیک کهوا نیوه وستان یوسف له خشته بهرن (نایا نهو هیچ تاوانیک هه بوو؟) هه موو وتیان: پهنا به خوا (نیمه بوختانی بو بکهین) نیمه هیچ جوړه هه لمو ناشرینه کمان لی نه دیووه و نه زانیووه، (ژنه که ی عه زیزی میسر) وتی: نا نیسته نیتر راستی روون و ناشکراوو (دان به راستیدا ده نیم)، خه تای من بوو ده مویت له خشته ی بهرم و به راستی یوسف په کیکه له راستگویان.

(۵۲) (نینجا یوسف) وتی: نهو (بویه وام کرد) تا (پاشا) چاک بزانت و دلنیا بیت به راستی من له نهینیشدا خیانه تم لی نه کردوو، بیگومانیش خوا قیل و تهله که ی خیانه تکاران به نه نجام ناگهیه نیت.

(یاخود ژنه که وتی): تا یوسف دلنیا بیت که له نهینداو (نیسته که نهو لیره نریه) خیانه تی لی ناکهم و بوختانی بو هه لئابهستم، چونکه (بوم ده رکهوتوو) که خوا قیل و تهله که ی خیانه تکاران به نه نجام ناگهیه نیت.

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامُهُ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخْرَىٰ يُسَبِّحُ لِعَلِّي أَرْجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزْعُمُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذُرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ لَا
قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِتُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ فِيهِ يَغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي
بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرُّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالُ
الْبِسْوَاعِ الَّتِي قَطَّعْتَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَدَدْتَنِي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْفَن حَضَرَ
الْحَقُّ أَنَا رُودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةً بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَأْتُونِي بِهَذِهِ أَسْتَخْلِصُهَا لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهَا قَالَ إِنَّكَ إِلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتَأْتُونِي بِأَجْرٍ لَكُمْ مِنْ أَيْكُمُ الْآتِرُونَ أَمْ أَنَا فِي الْأُكُلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا اسْزُودْ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَنَانًا كَيْلَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ ﴿٦٣﴾

(۵۳) (دهشیت یوسف یان ژنه که ی عزیزی میسر وتبیت) منیش نهفسی خوم بهری ناکهم، چونکه بهراستی نهفس (نهگهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیت) زور فدرمانده به گوناوه هلهو تاوان، مهگهر نهفسیک که بهروه دگرم میهره بانی پی کرد بیت، بهراستی بهروه دگرم لی خوشبوو میهره بانه.

(۵۴) (نهوسا پاشا که راستیه کانی به تهوایی بو ده رکوت نهو نهدهی تر یوسفی لا بهرتزو بهنرخ بوو بویه) فدرمانیداو وتی: نادهی بچن بوم بهینن، نهو (لاوه پاکه ژیره زانایه) تایبهتی ده کهم بوخوم وله نریکانی من بیت، جا کاتیک (هینایان) و پاشا قسهی له گهل کرد، وتی: نه مرو نیتر بهراستی تو لای نیمه خاوهنی پلهو جیگهی متعانه و باوه ری.

(۵۵) یوسف وتی: پیم باشه بمکهیت به لپرسراو به سرگه نجینه کان و سامانی سر زهوی نهم ولاته، (میسر) بهراستی من پارتزه ریکی زانام (له خوم راده بینم که شت بهاریزم و زاناشم که چون ده بهاریزم).

(۵۶) (خوا ده فدرموت) نا بهو شتیوهیه ده سه لاتمان دا به یوسف و جیگیر و پایه دارمان کرد له خاکی میسر دا، همر پلهو پایه یه کی ده ویست لهو ولاته دا دهستی ده کومت و بو ی ساز ده بوو، همر که سیک، همر ده سته یه ک بمانه وت بهره وه ری ده کهین له رحمت و به خششه کانمان و پاداشتی چاکه کاران بهزایه نادهین.

(۵۷) پیگومان پاداشتی نهو جیهان (له بهمهشتی بهریندا) چاکتره بو نهوانی که نیمان و باوه ریان

هیناوه و خزیان ده پاراست.

(۵۸) (سالانی گرانی هاته پیشهوه) براکانی یوسف (هاتن بو میسر) جا چوونه دیوانی، نهو نهوانی ناسیهوه، بهلام نهوان نه میان نه ناسیهوه (چونکه پو شاکی وه زیری له بهردا بوو، همرگیز شتی وایان چاوه پروان نه ده کرد).

(۵۹) (نهویش ریزی گرتن و دواندن و پیی ده رخستن که برایشه کی باوکیان هیه و نه یانه پناهوه له بهرتهوه) له کاتیکدا ریکی خستن و بارگه و بنه ی بو پیچانهوه وتی: (من ههز ده کهم) برایشه کی باوکیان هیه بوم بهینن، نایا نابینن بهراستی من چون کیشانه و پیوانه تیرو تهووه و، چون ریز له میوان ده گرم (یارمهتی هه ژاران ده ده م).

(۶۰) خو نهگهر نهو برایشه تانم بو نهینن، نهوه نیتر هیج موعامه له و کیشانه و پیوانه ی تیره لای من نیخه و نریکم مه که ونهوه.

(۶۱) (له وه لامیدا) وتیان: نیمه بهه موو شتیوهیه که ههول ده دهین و نهخشه ده کیشین بو نهو مه بهسته (ههتا) باوکی رازی بکهین (نهم جاره بهینن)، پیگومان نیمه نهو کاره ده کهین.

(۶۲) (له فرسه تیکدا) یوسف به لاوه کانی بهر دهستی وت: هه رچی شتومه ک و کهلو په لیکیان هیناوه بیخه نهوه ناو باره کانیان، بو نهوهی بیناسنهوه کاتیک ده گهرینهوه بو لای کهس و کاریان بو نهوهی (بیتنه هانده ریک و) بیتنهوه.

(۶۳) جا کاتیک گهرانهوه بو لای باوکیان وتیان: باوکی بهرتزمان، (کیشان و) پیوانمان لی قه دهغه کراوه (تا بینامینی برامان له گهل خوماندا نه بهین)، کهواته براکه مان له گهل بنیره تا پیوانه بکهین (به دهست بهتالی نه گهرینهوه)، به لاین بیت پارتزه رین بو.

(۶۴) یسعقوبی باوکیان وتی: (نهمه داخوایه کی سهیره) نایا همروا متمانه تان پی بکهم له سهری مه گهر همروه ک پیشتر متمانه م پیکردن له سهر یوسفی برای؟! (سهره نجام رازیان کرد و، نهویش وتی) کهواته خوا چاکترین پاریزه ره و هر نهو میهره بانترینی میهره بانانه.

(۶۵) کاتیکیش که لویدل و بارگه و بنه کانیان کرده وه بینیان هرچی شتومه کیانه هر نهو خراوه تموه باره کانیان و گهرینراوه تموه بۆسان، (نینجا باوکیان بانگ کردو) وتیان: باوکی بهر زمان نیمه چی بکهمین، چی بلّیین (له بهرامبهر نهو پاشا بهرپزه وه) نهو ته هرچی کهل و پهلمان هیهه گهرینراوه تموه بۆمان و (تو نه گهر مؤلمتی بنیامین بدهی) رزق و روزی زور دههینین بۆ کس و کارمان، براکه شمان ده پاریزین و باری و شتریکیش زیاتر دههینین، نهو باره ش شتیکی ناسانه.

(۶۶) یسعقوب وتی: هرگیز له گهلاندا ناینیریم ههتا په یمانیکی خواییم پی نه ده ن (سویند نه خۆن) که بیگومان بهیهینه وه بۆ لام، مه گهر دهوره بلرین و هیچ دهسه لاتان نه مینیت، جا کاتیک په یمانه کیان دایه و سویندیان بۆ خوارد، یسعقوب وتی: خوا خۆی ناگادارو چاودیره بهو په یمانه ی که بریارمان له سهر داه.

(۶۷) همروه ها وتی: کورپه کانم، هه مووتان له یهک دهروازه وه مه چنه ژووره وه و له چه ند دهروازه یه کی جیا جیاوه بچه ژووره وه (خۆتان بکمن به شارد)، دلنیاش بن که من ناتوانم هیچ شتی که لمو به لاو پیشهاتانه ی که بریاری خوی له سهره بگيريموه له نیه، هیچ فرمان و بریاریک بۆ کس نیسه، تنها بۆ خوا نه بیت، پشتم هر بهو بهستوه و پشت و په نام هر نهو، جا ده با نهوانی که پالپشت و پشتیوانیان ده ویت هر پشت بهو بههستن.

(۶۸) کاتیک چوونه ناوه وه بهو شیوه یی که باوکیان فرمانی پیدابوون، جا وه نه بیت باوکیان توانیبتی فریایان بکه ویت و له هیچ پیشهاتیک رزگاریان بکات که بریار داده ی خوی له سهره، (نهو رینمووییه) تنها پیداوستییه کی دهروونی یسعقوب خۆی بوو، رایگه یاند، بهراستی یسعقوب خاوه نی زانستی که بوو، چونکه نیمه قیرمان کردبوو و به لام زوریه ی خه لکی راستیه کان نازان.

(۶۹) کاتیکیش که کورپه کان چوونه ژووره وه بۆ لای یوسف، بنیامینی برای نریک کرده وه له خۆی و (له فرسه تیکدا) وتی: بهراستی من یوسفی براتم، جا خه فته مه خۆو خه مت نه بیت بهو هه لّس و کهوته ی نهوان ده یانکرد (چونکه من نه خشم کیشاوه تو لیره بهیلمه وه، تا له لای خۆم ژیان به سهر بهریت).

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَأَلَّهْ خَيْرَ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا بِضِئْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بَلْأَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضِئْعُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَا ذِكْلًا بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ أَرْسَلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

(۷۰) جا کاتیک یوسف بارگه و بنه ی بؤ پیچانموه و سازی کردن (خوراک و دانموتله ی پیوستی) پیبه خشین جامولکه ی کیشان و پیوانی خسته ناو باری بنیامینی برایموه، پاشان جارچیه ک به دهنگی بمرز وتی: نه ی کاروانچیان نیوه به راستی دزن؟! (۷۱)

(۷۱) نموانیش به پله گهرانموه و هاتن به ره روویان و وتیان: چی دیار نیه؟ چیتان لی ون بووه؟

(۷۲) پاسهوانه کان وتیان: جامولکه و ده فری پاشامان لی ون بووه و بؤی ده گهرپین، هر که سیک هینای باری و شترکی بؤ همیه (تپیرسراوه که یان وتی): من ده بیه زامنی نمو به لینه.

(۷۳) کوره کان وتیان: سویند به خوا، به راستی نیوه چاک ده زانن که نیمه بؤ نمو نه هاتوین فسادو خراپه له زه ویدا بکهین و نیمه دزنین.

(۷۴) پاسهوانه کان وتیان: نه گهر (ده رکوت) نیوه دروزن بوون، کهوابو پاداشتی نمودزه چیه؟ (۷۵) کوره کان وتیان: پاداشته که ی نمو که سه ی که ده فره دزراوه که له باره کهیدا ده دوزرتیموه،

نموه پاداشته که یه تی (که بریتیه له وه ی بارمه بیت لای خاوه نی شته دزراوه که)، نیمه نا به مو شیویه تو له له سته مکاران ده سینین.

(۷۶) نینجا یوسف خوی دهستی کرد به گهران به باره کاندای پیش نه وه ی باری بنیامینی برای بپشکنیت، له وه ودوا له باری براکهیدا ده ری هینا، نا به مو شیویه یوسفمان قیری نه خشی گلدانه وه ی براکه ی کرد، نه ده بوو به ده ستوری پاشا براکه ی گل بداتموه، مه گهر ویستی خوی گهر وه ی له سر بیت، به مو شیویه چهنده ها جار پله و پایه ی هر کهس که به مانموت به رزو بلند ده کهینه وه و له سه روو هه موو خاوه ن زانست و زانیاریه که وه زانا و شاره زاتر هیه.

(۷۷) براکاتی وتیان: نه گهر نمو دزی بکات، نموه براکهشی بیگومان دزی کردوه له موپیش، نینجا یوسف نمو قسه نار هواو تو مه ته ناقولایه ی له دلی خویدا هیشته وه و نه یخسته روو بؤ نه وان، وتی: نیوه له کهسانیکی باش ناچن، جا خوا خوی له هه موو کهس زانتره به وه ی که ده یلین و باسی ده کمن.

(۷۸) براکانی وتیان: جهنابی پاشا، به راستی هم کوره باوکیکی پیری به سالچووی هیه، کهواته یه کیکی له نیمه له جیاتی نمو گل به ره وه، چونکه بیگومان نیمه، تو به پیاو چاک و چاکه خواز ده زانین.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا تَفْقَدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمُ الْفُسْدِ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الْفَٰكِلِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

(۸۶) (له وه لامياندا) وتی: بهراستی من باسی سکاآو غهم و پهژارهم هر بو لای خوا ده‌بهم، نه‌وی من ده‌یزانم له لایهن خواوه (له نه‌خشه و حکمه‌ته‌کانی، له پیشهات و رووداوه‌کاندا) نیوه نایزانن.

قَالَ مَكَاذِلَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدِنَا مَتَعْنَا عِنْدَهُ وَإِنَّا إِذَا أَنْظَلْنَاهُ لَنَنْسُو أَمْرَهُ خَلَصُوا بِحَيَاتِهِ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا أَسْنَيْنَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا بِحَيَاتِهِ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٧٧﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا إِنَّا بَنَاءُ ابْنِ ابْنِكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٧٨﴾ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٠﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ يُوسُفَ وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨١﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْأَتَكَ كُرَّ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَأْسِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمْتُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٣﴾

(۸۷) (دوای چهند روژتیک یه عقوب فرمانیدا به کوپه کانی) و وتی: کوپه کانم بچنمه و گوی هه لخن بۆ یوسف و براکهی، له سۆزو میهره بانی خوایش ناو مید مهن، چونکه بهراستی کس ناو مید ناییت له سۆزو میهره بانی خوا جگه له کسانانی خوانه ناس و بی باوه.

(۸۸) کاتیک (گه یشتنه میسر) و چوونه باره گای یوسف وتیان: جهنابی پاشا ئیمه و کس و کارمان نه هاتی و گرانی و کوپه وه ریی زۆرمان تووش هاتوه و کهل و په لیکتی تیکل و پیکل و بی نرخیشان هیناوه، کهواته چیمان پیوسته بۆمان بیپوه و خیریشان بی بکه، بیگومان خوا پاداشتی خیرخوازان ده داتهوه.

(۸۹) (ئینجا یوسف زانی کاتی ئهوه هاتوه که خۆی بناسینیت بۆیه) وتی: نایا زانیتان و له بیرتانه چیتان کرد بهیوسف و بهراکهی کاتیک ئیه نه فام بوون و ترسی خواتان له دلدا نهبوو؟

(۹۰) (هه موو به سهر سوپمانهوه چاروان ئه بلهق بوو سهرنجیان داو) وتیان: نایا بهراستی، بۆچی تۆ یوسفیت؟! وتی: به لئی، من یوسفم و ئه مهش (بنیامین) ی برامه، بهراستی خوای میهره بان ریزی لینا وین و بههره مهنی کردوین، بیگومان ئهوهی خۆپاریز بییت له گوناوه خۆگر بییت (له

بهرامهر پشها ته کانهوه، خوای گهوره دهرووی لی ده کاتهوه) ئهوه بهراستی خوا پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان بهزایه نادات.

(۹۱) ئینجا براکانی وتیان: سویندمان به خوا بهراستی خوای گهوره ریزی تۆی داوه به سهر ئیمه دا، ئیمه بهراستی کاتی خۆی بههه له دا چوین و گونا هبارین.

(۹۲) یوسف وتی: خه متان نه بییت نه مرۆ نیت هر هیه سهر زه نشیتکتان له سهر نییه، خوا لیتان خوش بییت، بیگومان ئه و زاته له هه موو میهره بانان میهره بانتره.

(۹۳) (یوسف هه وائی باوکی پرسی، که زانی نابینا بووه ووتی): برۆن و نهم کراسم بهرن و بیده ن به سهر و رووی باو کهدا بینایی بۆ ده گهر پتهوه و چاوی چاک ده بیتهوه، پاشان هه موو کس و کارتانم بۆ بهینن به گشتی.

(۹۴) کاتیک کاروان ناوه دانی به جیهیشت و کهوته ری، باوکیان وتی: بهراستی من ههست به بۆنی یوسف ده کهم نه گهر به بی هۆش و خه له فاوم نهزان و (بروام پبیکمن).

(۹۵) ئه و که سانهی که له لای بوون وتیان: سویند به خوا بیگومان تۆ ههر له ناو سهر گهر دانی و خه یاله کۆنه کهی خۆتدایت!!

يٰٓبَنِيَّ اٰذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَ اَخِيْهِ وَلَا تَاْيْسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَاتِيْشُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُوْنَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا اَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَ اَهْلَنَا الضُّرُّ
وَ جِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّجَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكِيلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ
بِیُّوسُفَ وَ اَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ ﴿٨٩﴾ قَالُوْا اَوَ اَنْتَ
لَاَنْتَ یُّوسُفُ قَالَ اَنَا یُّوسُفُ وَ هٰذَا اَخِيْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْنَا اِنَّهٗ مِنْ یَّتٰی وَ یَصْرِیْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَثَرَك اللّٰهُ عَلَيْنَا
وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِیْیْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ
الْيَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ ﴿٩٢﴾
اَذْهَبُوْا بِقَمِیصِیْ هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلٰی وُجْهِ اَبٰی یَاتِ بِصِیْرٍ
وَ اَتُوْنِیْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٩٣﴾ وَ لَمَّا فَصَلَتِ
الْعِیْرَ قَالَ اَبُوْهُمُ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحِ یُّوسُفَ لَوْ لَا اَنْ
تُفِیْدُوْنِ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلٍ اَلَقَدِیْمٍ ﴿٩٥﴾

(۹۶) نینجا که مژده هینه ره که گهشت و کراسه کهیدا به سر دهم و چاویدا، خیرا بینایی بو گه رایموه، چاوه کانی گه شایموه، وتی: نایا من یتیم نهوتن، به راستی نهوی من دهیزانم له لایمن خواوه، یتیمه نایزانن؟! (۹۷)

(دوای ماوه یهک کوره کان گهشتن و هه موو شتیک ناشکرا بسو) وتیان: نهی باوکی به پیزمان داوای لیخوشبوونی گونا هه کانمان بو بکه (له خوای میهره بان) به راستی نیمه گونا هه کار بووین و به هله دا چوو بووین.

(۹۸) باوکیان وتی: له ناینده دا داوای لیخوشبوونتان له پهره ردگارم بو ده کم، به راستی نهو زاته لیخوشبوو میهره بانه.

(۹۹) نینجا (که هه موویان گه یشتنه میسر) چوونه لای یوسف، باوک و دایکی هینایه نزیکی خوئی و (ریزی زوری بو دربرین، ناخو چهنده دلخوش و کامهران بووین، دوای نهو ماوه دوور و دریزه به کوری جوان کردارو خواناسیان شاد بسوون، نیتاش پاشای میسر) و پیتی وتن: ان شاء الله، نه گمر خوا ویستی بیت به یه کجاری و هرن بو میسرو، به پهری شادی و نارامی و کامهرانی نیشته چی بین.

(۱۰۰) نهوسا دایک و باوکی بهرز کرده وه بو سهر تهختی پاشایه تی و حوکمرانی خوئی،

هه مووان کرپووشیان بو برد (دیاره که نهوسا دروست بووه و نیشانهی ریزو پیزانین بووه)، یوسف که نه می دی وتی: باوکی به پیزم نه مه لیکدانه وهی خهونه کی نهوسامه که به مندالی بینیم، نهوته بیگومان پهره ردگارم هینایه دی و به راست ده چوو، به راستی نهو زاته چاکه له گه لدا کردم و به سوز بوو بوم، کاتیک له زندان زرگاری کردم، نهوته یتیمه له بیابانموه هیناوه (به یهک شادی کردینموه) دوای نهوی شهیتان نیوانی من و براکانمی تیکدابوو، به راستی پهره ردگارم به سوزو بهلوتفه بو هدرشتیک که دهیموت (به لهی نیمو ریگی به شینهی بوخوش ده کات)، بیگومان نهو زاته زانایه (به پیتی و ناشکرای دروستکراوانی) و دانایه (به نه خشی ورد، ههرچی بهیموت نه نجامی ده دات).

(۱۰۱) (نینجا یوسف پیغه مبه چوه که ناره وه و دهسته کانی هه لبری و نزی کردو وتی): پهره ردگارم به راستی بو پاشایه تیت پی به خشیم و له لیکدانه وهی خهو شاره زات کردم، نهی به دیهینه ری ناسانه کان و زهوی، تو پشت و پهنا و یارو یاهری منیت له دنیاو قیامه تدا، داواکارم که به موسلماننیم به مرتینیت و به خه یته ریزی پاکانه وه و به مگه یه منیت به کاروانی چاکان.

(۱۰۲) نهی محمد نه به سهرهات و سهرگوزشته یی یوسف که بو ت نیگا ده کهین له هه وال و به سهرهات شارواه کانه، خو تو له لای براکانی یوسف نه بویت کاتیک که هه موویان بریاراندا و پیلانیا ده گپرا ...

(۱۰۳) (دلنیش به) که زوربهی خه لکی باوه دارنین، ههرچهنده تو زور به پهروش بیت و هه ول به دیت و تی بکوشت.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللهِ
 أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ
 سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
 اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 إِلَّا رَجَا لَا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّى
 إِذَا اسْتَيْشَسَ الرَّسُولُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

(۱۰۴) (نبي محمد ﷺ) خو تو هيچ پاداشت و
 به خشيتک لتيان ناوت له سر گهياندي
 په پامه که، نه قورانه هيچي تر نريه جگه
 لهوي که يادخه وهيه بو هموو خه لکي جيهان.
 (۱۰۵) چنده ها به لگوو نيشانه له ناسمانه کان و
 زويدا همن (له سر دسه لاتداريتي و جوانکاري
 خوي پروه دگار) که چي زوري خه لکي به لايدا
 تيده پيرن و تينافکر و پستي تيده کهن.

(۱۰۶) جا زوري زوري خه لکي باوه پناهين به
 خوي تاک و تنه ها، بي نهوي هاوه لي بو پريار
 نه دن (بيگومان نيمان و باوه پري و هيچ نرخی
 نيه و خوي گه وره لهو تاوانه خوش ناييت).

(۱۰۷) ناي نمانه لهو نه مين و ناترسن که
 سزايه کي خوي هموويان بگريتموه و (له ناويان
 بريت)، يا خود کو تر پري قياست به پري بيت له
 کاتيکدا نموان هست به نريکي به پري بوني نه کهن.

(۱۰۸) (نبي پيغه مبر ﷺ! تو) بلني: نا نه مه
 ريگوو ريبازمه: من و شونکو تو انم بانگ
 ده که مين بو لاي خوي پروه دگار له سر بنچينمو
 بناغه يه کي روون و ناشکرا، پاکی و بيگمرديش
 بو زاتي پروه دگار، من هيچ کاتيک له
 مو شريک و هاوه لگمران نيم.

(۱۰۹) نيمه که سمان نه نار دوه له پيش تو دا
 جگه له پياواتيک که هلمان بژاردوون له خه لکي

شارو شونه کان و نيگيان بو ده نيرين (تا په يامي نيمه به رووني بگهيمن)، ناي نه گه پاون له زويدا، تا ته ماشا
 بکهن و سمرنج بدن که: چزن بوو سمرنه نجامي نموانه پيش نه مان (کاتيک ياخي بوون)، بيگومان چيگوو ريگوو
 خانوبه ري به هشت له قياستدا چاکتره بوو نموانه کي خواناس بوون و پاريزگاريان کردوه، ناي نهوه عقل و
 ژيريتان ناخه نه کار؟!

(۱۱۰) (نبي پيغه مبر ﷺ) وا مه زانه که نه ريگيه به گول و گولزار چينراوه، به لکو پري له ناخوشي و نازارو
 گه يشتو ته راده يک که): هدا بگره کاتيک پيغه مبران تووشي نانوميدي و بي هيوايي دهن و گومان واده بن که به
 راستي نموان (به نامه کهيان) به درو زانراوه، نهوه نا لهو کاتي بي هيوايه دا، سرکه وتني تايه تي نيمه يان بو ديت،
 نموسا نهوي بمائه وت و شايسته بيت رزگاري ده که مين، جا که س نيه بتواني توله ي توندو تيژي نيمه له که ساني
 تاوانبارو تاوانکار بگريتموه و به پيرچي بداته وه.

(۱۱۱) سويند بيت به خوا به راستي له سرگوزه شته و به سمرهاتي پيغه مبراندا په ندو ناموزگاري هيه بو که ساني
 ژيرو هو شمهند، وه نه بيت نه قورانه قسمو باسيک بيت هله بستر اييت، به لکو به راست دانهری نهويه که له پيش
 خو يه وه هاتوه (تهورات و نينجيل) و روونکه ره وه و جيا کردنه وي هموو شتيکي پيوسته له ناياندا، رنومي و
 ره حمه تيشه بو که سانيک باوه ده مين.

سوره تی (الرعد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سمره تای سووره تی (البقرة) بده،
 نهوی لهم کتیبه دا هیه نایاته کانی قورنانی
 پیروزه و نهوی که له سمرانسری نهم قورنانه دا
 بو تو نهی پیغه مبرک دابه زینراوه له لایمن
 پمروه ردگارتموه، راستی و حقیقه ته، به لام
 زۆریه ی خه لکی باوه ناھینن.

(۲) خوا نمو زاتیه که به چاری خۆتان ده بینن
 چۆن ناسمانه کانی به بی کۆله که و ستوون به مرز
 کردۆتموه و رایگرتوه، له وه دوا له سمر ته ختی
 فرمانیه وایی وه ستاوه (نه لیه ته چۆنیه تی
 وه ستان و ته ختی فرمانیه وایی ته و گه لی شتی
 لهو بابه تانه له راده ی بۆچوونی ئیمه به دهره،
 تهفسیری نهم نایه تیه ان له پیشهوا مالیک
 پرسپوه، له وه لامدا وتوویه تی: وه ستانه که
 حقیقه تی هیه، چۆنیه تیه که ی شاراو هیه،
 پرسپار کردن دهر باره ی بیدعه یه، باوه بوون پیی
 واجیه، خۆرو مانگیشی رام هیناوه، همر
 یه کیان له چمرخ و خولی خۆیاندا بی و چان تا
 ماوه یه کی دیاریکراو ده سپرنه وه، همر نهوزاته
 کاروباری جیهان همر هه مووی به ری ده کات و
 ریکی ده خات، همر وه ها نایه ته کانی قورنان
 بهوردی و دوورو درۆی ده خاته بهر چاو بو نهوی
 دلنیا بن له به خزمهت گه یشتن و ناماده بوونی
 بهردهم دادگای پمروه ردگارتان (بو لیپرسینه وه).

(۳) همر نمو زاتیه که زهوی پان و بهرین کردوه و (همرچنده له شیوه ی گۆدایه)، که ژو چیاو رووباری زۆری تیدا
 دابین کردوه، له هه موو بهرو بوومیکی جووتی فراهه م هیناوه له همر دوو جوړه، شهوی والیکردوه که رۆژ
 داپۆشیت، به راستی نا لهو شتانه دا به لگه و نیشانه ی زۆر همن بو که ساتیک بیرکه نه وه.

(۴) له سمر رووکاری زهوی پارچه ی جوړا و جوړ هیه له پال یه کدا (که کار کردیان هیه له سمر چۆنیه تی و بهر هه می
 رووه ک، جگه له وه ی جیاوازیان نیشانه ی بو کانتزا جوړا و جوړه کان)، همر وه ها باخی ره زی تری، کشتوکالی هه مه جوړ
 له دانموتله و بیستانه کاند، دارخورمای یه ک قه دو دوو قه د، هه موو نه مانه به یه ک ناو ناودیر ده کرین و له یه ک جوړ
 ناو ده خۆنه وه (به لام سمر نه نجام نمو هه موو بهروبوومه جیاوازه له قه باره و تام و بۆن و رهنک و شیوازا، پهیدا
 ده بن) و هه ندیکیا نمان له هه ندیک ی تر بو خۆراکی ناده میزاد نازدارتر و په سه ندتر کردوه، به راستی نا لهو شتانه شدا
 به لگه و نیشانه ی زۆر همن بو که ساتیک عه قل و ژیری خۆیان به خه نه کار.

(۵) خۆ نه گهر تو به شتیک سهرسام بیت و پیت سهیرییت، نهوه قسه ی بی باوه ران جیگه ی سهرسامیه که ده لئین: نایا
 کاتیکی بووینه وه به خاک و خۆل، سمر له نو ی نایا زیندوو ده کرینه وه دروست ده بیننه وه؟ نا نهوانه (که نمو قسه یه
 ده که ن) نهوانن که بی باوه بوون به پمروه ردگاریان، نا نهوانه زنجیره کان له گه ردنیاندان و نهوانه نیشته جیی ناو
 ناگری دۆزه خن و هه میسه ده بی تیایدا به بیننه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
 يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
 رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝۲ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى الْآبِلُ
 النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۳ وَفِي الْأَرْضِ
 قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
 وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ
 فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۴ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَذًا كُنَّا تُرَابًا أَلَمْ نَأْلَقِ خَلْقِ
 جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ
 فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۵

وَسَتَعْمَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
 ⑦ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا يفيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ⑧ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ⑨ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
 الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالنُّيْلِ وَسَارِبٍ
 بِالنَّهَارِ ⑩ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ يَمِينِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 وَالٍ ⑪ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
 وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ⑫ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَكُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ⑬

(۶) (لارو وتری خوانه ناسان گه یشتوته راده یه ک
 که): په لته لیده که نه له پېش هاتنی به لاو ناخوښی
 پېش نه وې داوای چاکه و خوښی بکه نه، له کاتیکدا
 بېگومان له پېشینانوه نمونوی تیاچوون و ریسوا
 بوونی خوانه ناسان تیپه بویه، بېگومان
 پوره دگاری تو (نهی پیغه مېر ۱۱) خاوه نی
 چاوپوښی و لیخوښوونه بو خه لکی، سهره پای
 سته میان (نه گهر بگهر پنه و بو لای نیمان و
 خواناسی)، به راستی پوره دگاری تو زور توله
 سینهریکی به هیزه (لهو که سانه ی که دژایه تی
 به برنامه به نرخه که ی ده که نه).

(۷) نه وانه ی که بی یوه بون ده لاین: نه و بو
 به لگو نیشانه یه که له لایه نه پوره دگاریه و
 دانه به زترایه سهری (که پیغه مېر خوايه)
 بېگومان، نه ی محمد ۱۲ تو ته نه تر سینهر و
 بیدار که ره وې نه و خه لکه یه تی، بو هر میلله تی که
 پیغه مېر و چاوساغ و رېپیشانده ریک هیه.

(۸) خوا چاک ده زانیت به وې هه موو مینینه یه که
 چی له سکیدا هه لگرتوه (نیره یان می، تمواوه،
 یان ناته و او، رهنگی رووخساری، قهباره ی... تد)
 هره وها ده زانیت به وېش که ده پوکیتموه و له بار
 ده چیت و به وېش که زیاد ده کات و گه و ده بیت،
 هه موو شتیک لای نه و زاته به نه ندازه و پیاو نه یه.

(۹) نه و زاته زانای نه یی و شاره و کانه هره وها
 زانای ناشکراو بیناوه کانیسه، زاتیکی زور گه و ره و
 به شکزو بلندو پایه داره.

(۱۰) چونه که لای نه و زاته، نه گهر که سیکتان

قه به شارتیموه، یان بیلیت و ناشکرای بکات، هره وها ناگاداری نه و که سیه که له تاریکی شمو دا خوی ده شارتیموه،
 نه وېش که به پروژا ده و او ناشکراو دیاره.

(۱۱) بو خوا هیه فرشته ی بی شومار که به نوره به دوا یه کدا دین تا چاودیری ناده میزاد بکه نه له به و پشت و له
 هه موو لایه که و بپاریزن به فرمانی خوا، بېگومان خوا بارود خوی هیچ قه و و گه لیک ناگوریت (له خوښیموه بو
 ناخوښی، یان له زه لیلیه و بو سهر به رزی، یان له گرانیه و بو هر زانی) هه تا نه و نه وې به خو یان ده کریت نه یگورن و
 نه یکه نه، کاتیکیش خوا بیه ویت به لایه که به سهر هر میلله تی که به هیئت (له دهر نه نجامی سهر که شی و یاخی بوونیان)،
 نه و هیچ هیزیک ناتوانیت به ی بگرت، هیچ که شیش ناتوانیت جکه له خوا فریایان بکه ویت و رزگاریان بکات.

(۱۲) خوا نه و زاته یه که هره و بروسکه تان نیشان ده دات، هاورې له گه ل ترسدا (به وې رووناکی به هیزو ده نگی
 سامناکی، که دهر یان هیه له به پیز کردنی خاکی زه وې و ته قانده وې تووه کاند) هره وها نومید و هیوا به خو شیه (به
 سالتیکی پر به ره که ت)، هر نه و زاته هره و قورس و سهرنگین و ناودار به دی ده هیئت.

(۱۳) هره و تریشقه (به ده نگی گه و ره و سامناکی) ته سبب حات و سوپاس و ستایشی (به دیه پنه و ده کات) و فرشته کانی
 له ترسی نه و زاته (سهر گهر می ته سبب حات و ستایش و سوپاسگوزارین)، هره وها (جاری واهیه) هره و بروسکه ده نیریت و
 ده یالیت به که سی که که خوا وستی له سهر و روژی ته و او بووه (جا له گه ل نه و هه موو به لگو نیشانه به هیزه دا) نه وانه
 هر له ده مده می و مشتومردان دهر به ی خوا (دور له بنه می زانستی) له کاتیکدا نه و زاته ده سه لاتی زور به هیزه و
 توله سهندنی (له خوانه ناسان) توندو تیژه.

(۱۴) همر بۆ خوییه بانگه‌موازی حق و راستی، (به‌لام) نهوانی هاناو هاوار بۆ که‌سیکی تر ده‌بن جگه له‌م زاته، هاوار لیکراوان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌هانا‌یانم‌وه نایه‌ن و وه‌لامیان ناده‌نم‌وه، مه‌گهر وه‌کو که‌سیک (تینووی بیت له‌ دووره‌وه) ده‌سته‌کانی درێژ بکات بۆ ناو تا بیگه‌یه‌نیتته ده‌می، که‌چی بی‌سوود و ناگاته ده‌می، بیگومان دوعار نزای بی‌باوه‌ران ته‌نها له‌ناو تاریکی و گومرا‌یدایه و هیچی تر نی‌یه.

(۱۵) همرچی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هیه، له‌سهر ره‌زامه‌ندی خۆیان بی‌یان به‌ناچارایی سوژه بۆ خوی به‌دیته‌نهر ده‌بن هاوڕێ له‌گه‌ل سیبه‌ره‌کانی‌اندا له‌ به‌ره‌میان و ده‌مه‌و نی‌واراندا.

(۱۶) (نهی محمد ﷺ به‌ خوانناسان) بلی: کئی په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌ویه؟ (نه‌گهر نه‌وان بی‌ ده‌نگ سوون) تو بلی: الله! په‌روه‌ردگاریانه، (چونکه نه‌وانه که‌رو کو‌یرو لالنه‌ له‌وانیه دان به‌رو راستیه‌دا نه‌نین) پاشان پێیان بلی: نایا ره‌وایه جگه له‌م خوییه پشت به‌شتانی تر بیه‌ستن و بیانکه‌نه پشتیان و خۆشه‌ویست، که نه‌وانه ته‌نانه‌ت بۆ خۆشیان قازانج و زه‌ره‌ریان به‌ده‌ست نیه؟! هه‌روه‌ها بلی: باشه ناخه‌ کو‌یر و چاوا ساغ وه‌ک یه‌کن؟! تاریکی و رووناکی چو‌نیه‌کن؟! (دیاره خوانناسی و بی‌دینی کو‌یری و تاریکیه، نی‌مان و باوه‌رو خواناسیش چاوا ساغی و رووناکیه)، به‌لکه‌ چهند هاو‌به‌شتیکان داناهه بۆ خوا، که‌شتیان دروستکردوه وه‌ک دروستکراوه‌کانی خواو جا دروستکراوه‌کیان لی شی‌واوه، پێیان بلی: الله! به‌دیته‌نهر دروستکاری هه‌مه‌و شتی‌که و نه‌وزاته تا کوته‌نهاو به‌ده‌سه‌لات و به‌هێزو به‌ توانایه.

(۱۷) همر نه‌م زاته له‌ ناسمانه‌وه بارانی باراندوه، به‌ته‌ندازه‌ی نه‌م دۆل و نشیوه به‌هۆی نه‌م بارانه‌ پر ده‌بن (نینجا لافاوێک دروست ده‌بیت)، نه‌م لافاوه که‌ف و کو‌لی به‌رز هه‌لگرتوه، (ئه‌مه نه‌مونه‌ی یه‌که‌می حق و ناحقه، بۆ نه‌مونه‌ی دووه‌م ده‌فه‌رموویت) هه‌روه‌ها له‌سهر رووی نه‌م کانه‌زایانه‌ی که‌ ناگری تیه‌رده‌ده‌ن و ده‌یتو‌ننه‌وه به‌ناگر بۆ دروستکردنی خشل وه‌کو (نالته‌وون و زیو پلاتین) یاخود بۆ پێو‌ستی ترا (وه‌کو ناسن و مس و قورقوشم) که‌ف و کو‌ل دروست ده‌بیت وه‌ک که‌ف و کو‌لی سه‌ر ناوه‌که، نا به‌و شیوه‌یه خوا نه‌مونه ده‌هینیتته‌وه بۆ حق و ناحق، بۆ راست و ناراست، جا نه‌مونه‌ی که‌ف و کو‌له و بی‌سوود و بی‌که‌لکه ده‌پوات و ده‌پوکیته‌وه، به‌لام نه‌مونه‌ی که‌ سوود به‌خش و به‌که‌لکه بۆ خه‌لکی له‌سهر زه‌ویدا هه‌ر نه‌مه ده‌هینیتته‌وه، نا به‌و شیوه‌یه خوا نه‌مونه جو‌راو جو‌ره‌کان ده‌هینیتته‌وه، (دیاره که‌ به‌تال و ناحقه‌ی که‌ف و کو‌لن و ته‌مه‌ن کو‌تان، حق و راستیش ناوه پاکه‌که‌یه و کانه‌زا به‌سووده‌کانن ده‌هیننه‌وه له‌ زه‌ویدا).

(۱۸) (هه‌لو‌ستی نه‌م خه‌لکه له‌ به‌رامبه‌ر بانگه‌موازی په‌روه‌ردگاریانه‌وه دوو جو‌ره) بۆ نه‌وانی که‌ به‌ده‌م بانگه‌موازی په‌روه‌ردگاریانه‌وه چوون، هه‌مه‌و خۆشی و شادی و کامه‌رانی و ناسووده‌یه‌کیان بۆ ناماده‌یه، نه‌وانه‌ش که‌ به‌ده‌م بانگه‌موازه‌کی‌مه‌وه نه‌چوون، نه‌گهر به‌راستی خاوه‌نی هه‌ر هه‌مه‌و شتی‌ک بن له‌ زه‌ویداو نه‌مونه‌ی تریشی له‌گه‌لدا بیت، نه‌مه ده‌یانکرده‌ قوربانی خۆیان و، له‌ پێناوی رزگاری خۆیاندا ده‌یانبه‌خشی، (چونکه) نا نه‌م جو‌ره که‌سانه به‌ خراپه‌ترین شیوه حسابیان له‌گه‌لدا ده‌کرت، سه‌ره‌نه‌جامیش، جیگه‌یان دۆزه‌خه، نای که‌ شو‌نیک‌کی خراپه.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِلَاحِقٍ لَهُ مَا دَعَا الْكُفْرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝۱۴ وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلُّوا لَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝۱۵ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُوا خَلْقَهُ
عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۱۶ أَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ بَثَلٍ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝۱۷
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
لَوْ أَنَّهُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَفِيهَا الْمِهَادُ ۝۱۸

(۱۹) جا نایا نمو کسمی که دلیایه و ده زانیت بیگومان نهم قورنانهی که له لایهن پهره ردگارتموه بۆت دابه زنراوه حق و راسته قینهیه، وه کو نمو کسه وایه که کویره له ناستیدا؟، بهراستی همر خاوهن بیرو هۆشه کان لهراستی تیده گهن و تیده فکرن...

(۲۰) نمو کسانن وهفا ده کمن و بهنمه کن له بهرامبر نمو په یمانهوه که هیمانه له گهل خوی پهره ردگارداو، نمو په یمانهش ناشکین و بهلین هه لئاوه شیننهوه...

(۲۱) نهوانهشن که همرچی خیاو فرمانی به گمیانندی داوه ده یگه یمن و بهدل له پهره ردگاریان ده ترسن (نموه کو لییان بره نجیت) و له لیپرسینهوه و حسابی توند و تیژی قیامهتیش سل ده کهنهوه.

(۲۲) نهوانهشن که دانیان به خۆدا گرت و به نارام بوون بۆ به ده سهتهنیانی ره زامه ندیی پهره ردگاریان و نویره کیشیان به چاکی نه نجام داوه و لهو رزق و روزیهش که پیمان به خشیوون به خشیویانه، به نهپنی و به ناشکراو به چاکه کاری و شیوازی جوان پال به نادروستی و ههله و خراپکاریهوه ده نین، نا نهوانه سه ره نجامه که یان نمو خانویهره (رازاهیمیه له بههشتدا)...

(۲۳) که باخه کانی بههشتی - عهده -، بۆیان رازاهیمیه، به شادیهوه ده چنه ناری، هاوپی له گهل همر که سیئک چاک و پاک و خواناسه له باووباپیران و هاوسه رانیان و نهوه کانیان، جا فریشته کان ده چن بۆ سهردانیان له ههموو دهروازه کانهوه...

(۲۴) ده لێن: سلاوتان لی بیت به هۆی

خۆگرتتانهوه (له بهرامبر کیشه کانی ژیان، له بهرامبر گالته جارپی خوانه ناسان...) کهوابوو نای چهنده جیگه و ریگهیه کی خۆشتان بۆ خۆتان مسۆگهر کرد.

(۲۵) (به لام) نهوانی که په یمانی خوا ده شکینن دوی نهوی که پیشتر توندو تۆل بوو (له سهروو ههموویانهوه په یمانی فیه رت و به ندایه تی)، همرچی په یه ونه یه کیش خوا فرمانیداوه به گمیانندی نهوان ده یبرن و ده ییچرینن، ههموه ها تۆوی فسادو گوناوه تاوان ده چینن له زه ویدا، نا نهوانه نهفرت و خهشی خویان له سه ره وه ههموه ها جیگه و ریگهیه ناخۆش و ناله بار (له دۆزه خدا) بۆ نهوان ههیه.

(۲۶) همر خوایه، رزق و روزی فراوان ده به خشیته به همر کهس که بیهویت و تهنگ و کهمی ده کاتهوه (بهشیوهیه که که حیکمهت و دانای تیدا به دی ده کرت) کهچی زۆربهی خه لکی دلخۆشن به ژبانی دنیا، له کاتی کهدا که ژبانی دنیا له بهرامبر ژبانی قیامهتیهوه (له بههشتی بهریندا) تهنها رابواردنیککی کهم نه بیت هیچی تر نییه.

(۲۷) خوانه ناسان ده لێن: نهوه بۆچی موعجیزه یه که بۆ محمد ﷺ له لایهن پهره ردگاریموه دانه به زترایه سه ری، (به مه رجیک - موعجیزه - هیچ کات نه بووه ته هۆی نیمان هینانی خه لکی، به لکو بیانونیه که و هه میشه خوانه ناسان وړکیان لی گرتوه) تۆش پییان بلی: بهراستی خوا، ههر که سیئک که بیهویت گومراو سه رلێشیاوی ده کات، له هه مان کاتدا هیدایه تی نمو که سانه ده دات که روو له په یامه کهی ده کهن و به ندایه تی ده کهن و گهراونه تیهوه بۆ لای...

(۲۸) نهوانی باوه ریان هیناوه دل و دهروونیان نارام ده بیت به قورشان و په یامه کهی خوی پهره ردگار، ناگادارین دله کان: همر به قورنان و یادی خواو (پابه ندبوون به ناینه که یهوه) خۆشنوود ده بن و ده حهوتیهوه.

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَنْذَرُكَ
أَوَّلُوا ۚ أَلَا لَبِيبٌ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ ۚ لَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يُسَيِّطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرَحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّا اللَّهُ يَصْلُحُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

(۲۹) نو که سانهی که باوهریان هیناوه و کارو کردووه چاکه کانیان نه نجامداوه، بههشت و نازو نیعمهتی جوان و رازاوه و جیگه و ریگهی خوش بزیان نامادهیه.

(۳۰) نا بهو شیویه تو مان رهوانه کردووه بو سهر نومه شتیک که پیش نه مان میلله تانی تریش هه بوون، تا نهم قورنانهی که بهو هجی بو مان رهوانه کردویت به سهریاندای بخونیتتهوه، که چی زور به بیان باوهر به خوی میهره بان ناهینن، نهی پیغه مبهمر ﷺ تو بلی: نو زاته پهروه ردگاری منه و بیجگه لهو خوابه کی تر نیه، من ههر پشتم بهو زاته بهستوه، گهرانه و شم ههر بو لای نهوه.

(۳۱) خو نه گهر بهراستی له جیاتی نهم قورنانه، خوا قورناتیکی رهوانه بگردایه که کیه کان پتی بریشتنایه، یان زهوی پی هه لکه نرایه و لهت بکرایه، یان مردووه کانی پی بهاتایه ته قسمو گفتوگوی له گهلدا بکرایه، خوانه ناسان ههر پروایان نه ده هینا، به لام دلنایان که هه موو کارنیک و هه موو شتیک به دست خوابه، باشه، نایا نهوانه ییمانیان هیناوه نانو مید نه بوون (له بی دین و خوانه ناسان، خو هیدایهت به زور نیه؟) جا نه گهر خوا بیویستایه هه موو خه لکی ناچار ده کرد که هیدایهت و هر یگرن (خوانه ناسان و نه بیت ژبانی دنیا به خوشی بهرنه سهر، به لکو) بهرده وام نهوانه یی که بی باوهر بوون به لای سهخت و ناخوشیان تسووش ده بیت بههوی نو کارو پیسه یهوه که نه نجامیان

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَسْتَلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَآبٍ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْنِسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوِشَاءُ اللَّهِ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا نَزَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا نَصِيبَهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تُحْلُ قُرْبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ أَقْبَرُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٤﴾

داوه، یاخود نو به لا سهختانه له نریک ماله کانیانوه داده بزیت و سهره لده دات، ههتا به لینی خوا دیته دی، بهراستی خوا په یمانی ناشکینیت و ده یینیته دی.

(۳۲) (نهی پیغه مبهمر ﷺ نه گهر خوانه ناسان گالته ده که نه به تو یان به نایینه که یی تو، خهفت مه خو چونکه) سویند به خوا بهراستی گالته کراوه به پیغه مبهمرانی پیش توش، جا من ماویه که مؤله تمدا بهوانه یی که بی باوهر بوون پاشان خهشم و قینی خو م لیگرتن، جا چو توله یه که بو توله که؟ (له میژوو بیرسه و سهرنجی ناسه واریان بده)!

(۳۳) جا نایا نو زاته یی که سهره رشتیاری کارو کرده یی هه موو که سیکه و ده زانیت چیان کردووه (وه کو په رستراو و بهت کانی تر وایه که خه لکی هانا و هاواری بو ده بن؟)، له گهل گه وریه یی و بالادهستی نو پهروه ردگاره دا نه فامان شم ریکیان بو خوا بریارداوه، توش بلی: ناکه یی ناوی نو بت و هاوه لانهم بو بنین که له جیاتی خوا ده یان په رستن؟ یاخود (به هه موو عه قلیکتانه وه) ده تانه ویت خوا ناگادار بکه نه وه به شتیک که نو زاته نایزایت له زه ویدا؟!، یان ههر نه تانه ویت ناگاداری بکه نه وه به قسمی سهر زاره کیتان، نه خیر راستی ههر نه وه یی که فیل و ته لکه و پیلانی نهوانه یی که بی باوهر بوون بزیان رازینه و ته وه و له ریبازی راست و تل کراون، جا ههر کهس بههوی کارو کرده وهی خراپه وه ریبازی خوا ون بکات، نیتر کهس نیه هیدایهتی بدات.

(۳۴) نهوانه ههر له دنیا دا تووشی سزایه کیان ده که یی، بیگومان سزای قیامهتیشیان سهختره و هیچ کهس و هیچ شتیک نیه له سزای سامناکی خوابی رزگاریان بکات و په نایان بدات.

﴿۳۵﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا تَنْعَقِي الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَهُ إِلَهُي أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَشَابِ
 وَكَذَلِكَ أُنزِلَتْ حُكُمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ أَهْلَهُمْ بَعْدَ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۳۹﴾
 وَإِنْ مَأْتِيَنَّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَمْحُكُمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعِلَهُمُ الْكَفْرُ لِمَنْ عَقِبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾

(۳۵) وینمو نمونوی نهو بههشتهی بهلین دراوه به
 پاریزکاران (که جوان و رازاوهیه) چندها روویار
 رهوان و جاریه (بهزیر درهختهکان و به بهر دم
 کوشکهکانیدا)، خواردن و خواردنهوی (همهجوړ و
 همههرنگی) بهردوامه هاوړی لهگهل سیبهری خوش
 و (هواى سازگارو شنهى شه مالد) نهویه سمر
 نه نجامی نهوانی لهتورهی خوا خوځیان پاراست، سمر
 نه نجامی بی باوړ و خوانه ناسانیش ناگری دوزه خه.

(۳۶) دهستهک لهوانی کهکتیبی ناسمانیمان پی
 بهخشیوون (شونکهوتی حق و راستین) دلخوش و
 شادمان دهبن بهو قورئانهی که بهو تۆ دابهزئراوه،
 هندی گرو و دهستهی تریش هدییه نینکاری هندیکی
 دهکات.. پتییان بلای: بهراستی من فرمانی نهوم پی
 دراوه که تنها خوا بهرستم و هیچ شریک و
 هاویشی بهو بریار نهدم، هر بهو لای نهو خهک
 بانگ بکم، گهرانهوش هر بهو لای نهو.

(۳۷) هر بهو شیویه (پیشتر کتیبی ناسمانیمان به
 زمانی جوړاو جوړ رهوانه کردوه) قورئانمان وهکو
 داوهریک بهعهربهکی پاراو دابهزاندوه، سوتند به
 خوا نهگهر شونی نارهزووهکانی نهوان بکویت، دوی
 نهوی زانستی و زانیاری تهوات (لهلایمن خواوه) بهو
 هات، نهوه هیچ پشتیبان و پاریزه ریکت نریه له
 سزای خوا بهتباریزیت.

(۳۸) سوتند به خوا بیگومان پیش تۆ پیغه مبهزانی
 ترمان رهوانه کردوه و هاوسرو نهوشمان پیداون،

هیچ پیغه مبهزیکیش بهو نهووه بهرستی خوی موعجیزه نشان بدات نهگهر وستی خوی لهسر نهووییت، بهو هه موو کارو
 رووداویکیش بریاریکی تایهت هدی.

(۳۹) خوا وستی نهمانی لهسر ههرچیک بیت، لهناوی دهبات و دهیکوژنیتسه، یان دهیهلایتسه و پایه داری دهکات،
 سمرچاوهی تۆمارکراوی هه موو رووداوه کان لای نهو زاتهیه، (یاخود خوا نایینه پیشووه کان له مهیداندا ناهیلایت و دواهمین
 ناین و بهرنامهی که نایینی نیسلامه دهیجه سپینیت و پایه داری دهکات).

(۴۰) جا نهگهر هندی له ههر شهکانی خومانیان بهو پیش بهنن و نشانت بهدین، یاخود بهترنن و سهر نه نجامی نهوان
 نه بنیت، خفهت مهخو چونکه بهراستی تۆ تنها گیاندنی په یامه کهت لهسره، لپرسینهوش لهسر نیمهیه.

(۴۱) نایا خوانه ناسان نه یانینیهووه، نیمه چۆن نهو لاو نهو لای زوی کم ده کهینهوه (دهسلاتی خوانه ناسان ناهیلین له
 روزه لات و روژناوای زهویدا، سهره نجام بهرنامه و نومتهی میانه ره و سمر دهخین) و خوا خوی داوهری دهکات و
 (گورانکاریه کان تاوتوی دهکات)، کهس ناتوانیت محاسبه ی بکات و کوسپ و تهگهر بهنیتته رتی و نهو زاته زور بهخیرایی
 هه موو شتیک تاوتوی دهکات و له هه مووان دهپرستیهوه.

(۴۲) بیگومان خوانه ناسانی پیش نه مانیش پیلانین گپرا، بهمه رچیک پیلانه کانین هر هه مووی لای خوا زوون و ناشکرایه،
 ده زانیت هر کهس چی دهکات و چی دهستیشخه ری دهکات، بی باوړو خوانه ناسانیش له ناینده دا ده زانن که سهره نجامی نهو
 جیهانه و نهو جیهانیش بهو کی ده بیت.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

(۴۳) نمانهش که بئ باوهر بوون ده لئین: تو پیغه مبهرو رهوانه کراوی خوا نیت، له وه لامیاندا بلئ: همر خوا بهسه که شایهت بیت له نیوان منیش و ئیوه شدا، همروه ها نمو کهسهش که شاره زای قورئان و کتیبه ناسمانیه کانه.

سوره تی (إبراهیم)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده، ثم قورئانه کتیبیکه دامانبهزانندوه بوئ نهی محمد ﷺ تا خه لکی له تاریکیه کانی (بئ) باوهری و نه زانی و سهرلئیشیواوی) دهر بهئینیت، بهرو نوورو ریبازی رؤشایی ئیمان، بهویستی پمروه ردگاریان، تا ده گنه ریبازی راستی خوی بالادهست و شایستهی سوپاسگوزاری.

(۲) نمو خوییهی که هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا ههیه همر نمو خاوه نیانه، هاوار و ناو ناله بو نمو که سانهی که بئ باوهرن له سزایه کی زور توندو تیژ...

(۳) نمانهی که ژبانی دنیا یان لا به نرخترو خوشه ویستره له ژبانی جیهانی دواپی، ههمیشه بهریهست ده خنه بهر ریبازی خواو

ده یانه وئیت له رپهروی خوی دهر بچیت و بترزیت، (یاخود په سنده لایان، به لام به ممرجیک له خزمهت پلان و نه خشی نماندا بیت) نا نمانه له گومراییه کی قول و بئ سمر بندا سمرگردانن و ده میننوه.

(۴) ئیمه هیچ فرستاده کهمان رهوانه نه کردوه تنها به زمانی قومو کهی نه بیت، (یه کییک بووه له خویان و به زمانی نموان دواوه) تا ههموو شتیکیان بو روون بکاتمه، ئینجا خوی گموره نمو کهسهی گومرپا کردوه که ویستویه تی (چونکه گوئی بو بانگموازی حق نه گرتوه)، نموهش که ویستویه تی هیدایه تی دواوه (پمروه ردگار پالپشتی ژبرو هوشمه ندانه)، نمو زاتهش بالادهسته (ویستی نمو له سمروو ههموو ویسته کانهویه)، دانایه و ده زانیت کی شایستهی نمو ره حمه ته به نرخیه).

(۵) سوئند به خوا به راستی ئیمه موسامان رهوانه کرد، هاوپی له گهل موعجیزه ی زوردا (فهرمانمان پئیدا) که قوم و عه شرهتت له تاریکیه کان رزگار بکمو بهرو رووناکی بیانه، روزه کانی خویان بهینه روه یاد (نمو روزهانی که توله ی له بئ باوهران سهند و ئیماندارانی سهرخست)، بیگومان نا لهو به سهرهاتانه دا به لگه و نیشانه ی زور همن، بو ههموو نمو که سانهی که زور خوگرن (له کاتی تنگانه دا)، زور سوپاسگوزاریشن (له کاتی خوشیدا).

(۶) (یادیان بهینه ره وه) کاتیک موسا به قومه که یوت: یادی نازو نیعمه ته کانی خوا بکه نموه لمسرتان، کاتیک له دارو ده سته ییرعمون رزگاری کردن که به ناخوشتین شیوه سزای ده دان، کورانی نیوه یان سمر ده بیری و نافر تانی نیوه یان ده هیستوه (بۆ کاره کمری)، بیگومان نا لمو پیشهاتاندها به لاو تاقی کردنوه یه کی گموره له لایمن پروه ردگارتانمونه بۆتان ساز درابوو.

(۷) له یادتان بیت که: پروه ردگارتان بریاری داوه، سویند به خوا نه گهر سوپاسگوزارو شوکرانه بۆیر بن، رزق و رۆزی و نازو نیعمه تان به سمردا ده رۆژنم و زیادی ده کهم، به لام: نه گهر ناشو کرو سوپاس ناپه زیر بن، به راستی نمو کاته نیتر تۆله و سزای من زۆر به نازار ده بیت.

(۸) موسا وتی: خه لکینه نه گهر نیوه و ههموو دانیش توانی سمر زهوی به گشتی خوانه ناس و بی یاهو بن، نموه بیگومان همر خۆتان زه ره ده کهن، چونکه خوا همر خۆی بی نیازه و شایسته ی سوپاسه.

(۹) باشه، نایا هموالی قومه پیشوه کانتان پی نه گه یشتوه، قومی (نوح و عاد و ثمود)،

نموانه ش که له دوی نموان هاتون، تنه ا خوا نه بیت کهس نازانیت چهنده بوون و چیان به سمر هاتوه، نموانه فرستاده کانیا به به لگی زۆره وه هاتن دوویاتیا ده کرده وه که پیغه مبرمی پروه ردگارن، که چی خوانه ناسان یان به ده ستیان ناماژه یان ده کرد بۆ پیغه مبرمان که بیده نگ بن، یاخود ده ستیان ده برد بۆ ده می خویان و (ده یان کرده فیکه و هۆسه و گالته جاری) او ده یانوت: بیگومان نیمه باوه رمان بهم په یام و بهرنامه یه نیه که به نیوه دا رهوانه کراوه، به راستی نیمه ش له دوو دلپه کدان که خه لکیش ده خاته گومانمونه له وهی که نیوه بانگووازی نیمه ی بۆ ده کهن.

(۱۰) پیغه مبرمانیا و تیان: باشه، ناخر گومان له چی ده کهن؟ نایا له خوی پروه ردگادا گومان هیه؟! به دیه ینمری ناسمانه کان و زهوی؟! نمو زاته بانگتان ده کات بۆ نموه ی لیتان خو ش ببیت، بۆ نموه ی له هه لمو گونا هه کانتان چاوپۆشی بکات و مۆله یشتان ده دات تا کاتیک دیاریکراو، که چی (خوانه ناسان روو به پیغه مبرمان) و تیان: نیوه تنه ا به سمرن وه کو نیمه هیهی ترین (له باتی سوپاسی خوا بکهن که نمونده ناده میزاد ریزداره، نوینر له خویان هه لده بۆیریت)، که چی ره خنیا گرت و تیان: نیوه ده تانه ویت ریزگرو دژ به وه بن که باو و باپیرانمان ده یانپهرست (دهی نه گهر راست ده کهن) به لگیه کی ناشکرمان بۆ به یین و نیشتانمان بدهن؟!

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأَبَى اللَّهُ لَعْنَى حَمِيدٌ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝

(۱۱) پیغه مبرانیان پټیان وتن: نیمه تنهها بهشریکین وه کو ټیوه و هیچی تر، بهلام خوا ویستی هرکه سیکی بیت له بهنده کانی خوی منعت ده خاته سهری (هلیانده بیژری بۆگه یاندنی په یامه پیروزه کهی)، نیمه بۆمان نه بووه هیچ بهلگه و موعجیزه یه کتان بۆ بهینین مدهگر به ویست و مؤله تی خوا نه بیت، دهبا نهوانه ی که نیماندان هر پشت به خوا بیهستن.

(۱۲) جا نهوه چیمان هیه نیمه نهگر پشت به پهره ردگاری مهن نه بهستین، له کاتیکدا که بهراستی نهو زاته هیدایهت و رینموری کردوین بۆ هه موو ریگمو ربازیکي چاک و بهسوود، مخرج بیت له بهرامبر نهو هه موو ناخوشی و نازاره وه که ټیوه بۆ نیمه تان پیش هینا، خۆگرو به نارام بین، دهبا نهوانه ی که پشتیوانیان پیوسته هر پشت به خوا بیهستن.

(۱۳) نهوانه ش که بی یاوهر بوون به پیغه مبرانی خویانیان وت: (نهگر کۆل نه دن) بهراستی له ولاتمان ده رتان ده کهین، یان ده بیت بینمهوه ریزی ناینه که ی نیمه، نهوسا پهره ردگاریان په یامی بۆ ناردن که: دلنیا بین نیمه سته مکاران (بهه زووانه) له ناو ده بهین و ده یانفموتینین...

(۱۴) بیگومان نیشته جیتان ده کهین لهو ولاته دا له دواي نهوان، نهوه ش بۆ هه موو نهو کهسانیه که له وهستانیان له بهردهم ده سه لاتنی مندا ده ترسن و له هه ره شه کانی من بیم و ترسیان هیه.

(۱۵) نهوسا نیتر پیغه مبران داواي سهرکهوتنیان له پهره ردگاریان کردو هه موو زۆردارو سته مکارو سهرسهخت و دل ره شیک ناویمید و مایه پوچ بوو.

(۱۶) (ههریک لهوانه) له داهاتوودا دۆزه خ چاوه پتیه تی و تیایدا کیم و زووخواي ده رخواود ده درت... (۱۷) جا نهو کیم و زووخواه قوم قوم به ناچار یی ده خواته وهو بهناسانی بۆی قوت نادریت، مهرگیش له هه موو لایه کهوه هیرشی بۆ ده هینیت، کهچی ناشمریت، لهوه دواش سزاو نازاری هه مه جۆرو ناخوش و گران یه خهی بهرنادات.

(۱۸) نمونه ی نهوانه ی که باوه ریان نه هیناوه به پهره ردگاریان، کرده وه کانیان وه کو خۆله می شیک وایه که له ره شه بایه کی سهخت له روژیکي گهرده لوودا به توندی لئی بدات، لهو ههول و کوششی که داویانه بۆ دنیا هیچیان دهست ناکهوت، نا نهوه یه گومرایه ک که له حق و راستیه وه دووره.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدانا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَاءٍ أَذْيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُهُمْ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مَلِئْنَا فَوْحٍ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَرُسُقِي مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيقُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمُعِيٍّ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ
يَذْهَبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْنا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّنا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرُنا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

(۱۹) نایا نه تبینیوه و نه تزانیه که بیگومان خوا
ناسمانه کان و زهوی لسه بر بنچینهی حق و راستی
به دیهیناوه، نه گهر بیهوت نهوه نیوه لهناوده بات
و ناتانهیلت و کهسانی تازه دهینیتته کایمیه.
(۲۰) نهو گورانکاری و نهو جوره شتانه لای خوی
به دهسه لات گران نیه و زور ناسانه.
(۲۱) (نهو روژی که قیامت بهرپا ده بیت)
همه مووان له بردهم دهسه لاتی خوادا درده کمون،
نینجا لاوازو بی دهسه لاتنه کان (نهوانه ی کورتیرانه
شوتین مله ورو سته مکاران کهوتوبون) ده لیتن:
بهوانه ی که خویان بهزل و گوره دانابوو، بیگومان
خو نیمه شوتین نیوه کهوتوبون! (نیمه گورتیرایه ل و
فرمانبردار نیوه بووین!)، جا نایا نیوه نه مرؤ
ناتوانن هملیک بدهن تانه دازه که سزای خوا
له سرمان کمه بیتموه، له وه لامیاندا وتیان: نه گهر
خوا هیدایه تی نیمه ی بدایه، نیمه ش هیدایه تی
نیوه مان ده دا، (ته لیت روون و ناشکرایه کهمنوانه
به دهسه لاتندارو بی دهسه لاتیانمیه له دنیا دا نه که
هیدایه تیان نه ده و سته به لکو دژی دهوستان و
پیلانیان ده گیرا، نیتر چون خوی گموره هیدایه تی
نهو جوره کهسانه ده دات، خو هیدایه تی بهرور نیه)
نیتسه ش بو نیمه چونیه که، هاوارو ناھو ناله
بکمین، یان دان به خودا بگرین، چارمان نیه و زرگار
بوونمان نهسته مه.

(۲۲) (کاتی هموشت تمواوده بیت بههشتیه کان ده چنه بههشتیه و دوزه خیه کان ده خرنه دوزه خیه) شعیان
(به فرمانی خوا) دیتته قسهو (رو به پیر هوانی) ده لیت: به راستی خوا به لیتنی راست و دروستی پی راگه یان دبوون منیش
به لیتنی درو نادرستم پیدان و جا توانیم گومراتان بکه و له ریبازی راست و لیتان بکه و، وه نه بیت من هیچ زور
دهسه لاتیکم به سر نیوه دا هه بووین، جگه لهوی (بهو سه سه وخته ره و خیال) بانگم کردن (بو خوانه ناسی و تاوان)
نیوه ش به دهه موه هاتن و به قسه تان کردم، نیتر سه رزه نشت و لومه ی من مه کن، به لکو سه رزه نشت و لومه ی خوتان
بکن (که ناوا گیلانه، بی بیر کردنه وه به قسه تان کردم، نه مرؤ) من ناتوانم به هاناو هاواری نیوه وه بیم، نیوه ش ناتوانم به
هاناو هاواری منه وه بین، بیگومان من باوه ریم نه بو بهوی که کاتی خوی متتان کردبوو به شهریک و هاوبه ش له پیشدا،
به راستی نه مرؤ سته مکاران سزای زور به نیش ده رین.

(۲۳) (لهو لاشوه) نهوانه ی نیمان و باوه ریان هینابوو، کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجام دابوو بهر وه بههشت بهر پی کران،
چهنده ها رووبار بهرور دره خته کان و به بردهم کوشکه کانیدا ده روات، لهو جیگمو رتگه خوشدا ژبانی هه میشه یی و بهر ده وام
ده بهنه سر به فرمان و ره زامه ندی پهروه رد گاریان و چاک و چونیان لهو بههشتدا - سلاو کردنه - .

(۲۴) نایا نه تانبینیوه و نه تازانیه چون خوا نمونه دهینیتته وه گوفتاری چاک و پاک، که وه که دره ختی چاک و بهر دار
وایه، ره گی به توندی دا کوتاوه له زه ویدا، لق و پویه کانیشی به ناسماندا بلا بو نه تموه.

(۲۵) نهو درهخته هه موو کات و ده میک بهرو بوومی (پاک و جوان و بیگمردی) ده به خشیت به ویستی پهروه ردگاری، جا خوی پهروه ردگار نهه نمونانه ده هینتهوه بو خه لکی، به لکو یاداوه ری وه رگرن (له راستیدا دین و بهرنامه ی خوا دره ختیکی ناوا پیروزه، رهگ و ریشالی خیر به خشه، چونکه خاکسی زهوی له دامالین ده پارتیزیت، لق و پوی به سووده، سینه ده کات، گه لاوگولی بو داوو ده رمان و مالات، بهرو بوومی بو ناده میزاد، بالنده کان به ناوازی خوش له سهری ده خوین و تمسیحات ده کهن و دلخوشمان ده کهن؛ نوکسجین ده به خشیت... هتد).

(۲۶) نمونه ی قسهو گوفتاری پیس و ناپوختیش وه کو دره ختی زرو پیس و بی سوود وایه، که هه لکیشرا بی و له سهر رووکاری زهوی فری درایت، به هیچ باریکدا خوی نه گرت (بو سووتاندن نه بیت بو هیچی تر چاک نیه، نهه نمونه یه ش نامازه یه بو هه موو سهرگردانیه که له دنیا دا خیر نه داتهوه، له قیامه تیشدا شوینکه موتوانیان له دوزه خوه سهریان ده ده جیت). (۲۷) خوی گه وره نهوانه ی باوه ریان هیناوه پایدار ده کات له سهر گوفتاری به جی و دروستیان له ژبانی دنیا دا، له سهر مهرگ و له قیامه تیشدا، (باوه ری دامه زراو فریایان ده که ویت و) گوفتاریان رینک و پینک و دامه زراو ده بیت و به نیمانه وه ده مرن، له ولاشه وه ههر نهو خویه سته مکاران گومرا ده کات و نهوه ی پهروه ردگار بیه ویت ههر نهوه پیش دیت و ده کرت.

(۲۸) نایا سهرنجی نهوانه نادهیت که نازو نیعمه ته کانی خویان به حهرام گنپراوه (بو گوناوه خراپه به کاری ده هینن) و بوونه ته هژی سهرگردانی و تیاچوونی قهومه که ی خویان.

(۲۹) (نهوانه) سهر نه نجام ده چنه ناو دوزه خ، که جیگه یه کی زور ناخوشه بو نیشته جی بوون. (۳۰) خوانه ناسان هاوهل و شمریکیان بو خوا بریاردا، بو نهوه ی خه لک و تل بکه ن له بهرنامه ناین و ریبازی خوا، پتیا بلتی: رابویرن و ژبان به سهر بهرن، چونکه به راستی سهر نه نجامتان به ره و دوزه خه.

(۳۱) (نهی محمد ﷺ) بهو به ندانم که باوه ریان هیناوه بلتی: با نوزده کانیان به چاکی نه نجام بدن و لهو رزق و روزیه ی که پیمان به خشیوون بیه خشن به نهینی (بو نهوه ی ریاو روپامایی تیکه ل نه بیت) و به ناشکرا (بو هاندانی کسان تر)، پیش نهوه ی روژتیک بیت نه کرینی تیا دایه، نه فروشتن (تا به هژی پاره و سامانه وه خوتان ده رباز بکه ن) نه دوستایه تیشی تیا دایه (تا دوستان و هاوه لان ههولیک بدن).

(۳۲) خوا نهو زاتیه که ناسمانه کان و زهوی به دیهیناوه، له ناسمانه وه بارانی باراندوه و به هژی وه بهرو بوومی له ناخی زهوی بو نیوه ده هیناوه، ههروه ها که شتی له ده ریادا بو نیوه بار هیناوه تا به فرمائی نهو زاته بروات (به سهریموه، ههر خویه به دیهینه ری نهو ماده سهره تایپانه ی که که شتی لی دروست ده کرت، ههر نهو زاتیه به دیهینه ری وزه و ناوو ههوا... هتد)، ههروه ها رووباره کانیشی بو رام کردوون (که جوړه ها سوودیان هیه بو تان).

(۳۳) خوړو مانگیشی بو رام هینان که بهر دهوام له چهرخ و خولدان، شو و روژیشی بو خزمه تگوزاری نیوه رام هینا.

تَوَاتَىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَنَسَ
الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا لِيُضِلُّوهُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

(۳۴) له هرچی شتیک داواتان کردبیت و پيوستان بیت، پټی به خشیون، خو نه گمر نازو نیعمت و به خشه کانی خوا ژماره بکمن، ناتوان بیانژمیرن (به لکو یه ک نیعمت نازمیردیت، نه ونده لق و پوی لی ده بیتوه)، براستی زوربهی نینسانه کان زور سته مکارو خوانه ناس و سپلن.

(۳۵) (بمیاد بیت) کاتیک نیبراهیم نژای کردو وتی: پروهرد گارا، بالی هیمنی و ناسایش بکیشه به سر نه م شارو ولاته داو خوم و نه و کانیشم بیاریزه له و ی که به کان بهرستین. (۳۶) پروهرد گارا، براستی نهو بتانه زور کهسیان گومرا کردو، زور خه لکیان سرلیشیواو کرد، جا نه و ی شونی من بکویت و به گونی من بکات، نه و بیگومان له پیره وانی منه، نه و هس که لیم یاخی ده بیت، نه و بیگومان تو زور لیخوش بوو میهره بانیت.

(۳۷) پروهرد گارا براستی من همدی له وچه و خیزانم له دولیکی وشکی بی کشتو کالدا جینشین کردووه: له پال ماله پیروزه کفتدا، له پال (بیت الحرام) دا، پروهرد گارا، بویه لیره نیشته جیم کردن تا به چاکی نوژو خواپهرستی نه نجام بدن، جا داواکارم دلی همدیک لهو

خه لکه که مهندکیش بکیت بو لایان و له رزق و روزی جوړاو جوړ بهر مهندیان بکیت، بونه و ی سوباسگوزاری بکمن.

(۳۸) پروهرد گارا، براستی تو ده زانیت چی ده شارنموه و چی ناشکرا ده کمین (له کارو کرده و ه مان) و هیچ شتیک له زه و ی و له ناسماندا له خوی گموره پنهان نابیت.

(۳۹) سوباس و ستایش بو نهو خوی بهی که له ته مهنی پیریدا نیسماعیل و نیسحاقی پټی به خشیم، براستی پروهرد گارم بیسری دوعا و نزایه.

(۴۰) پروهرد گارا، خوم و نه و کانم بگیړه لهو کهسانه ی که نه نجامده ری نوژ بین به چاکی، پروهرد گارا، دوعاو نزام گیرا بکه.

(۴۱) پروهرد گارا، له خوم و دایک و باوکم و نیمانداران خوش بیه، لهو روژدها که لیپرسینموه بهرپا ده بیت.

(۴۲) (نه ی پیغه مبره)، نه ی نیماندار) واگومان مبه که خوا بی ناگایه لهو کارو کرده و ه یی سته مکاران ده یکمن، براستی خوا سزاکه یان دوا ده خات بو روژیک که چاوه کانیان تیایدا نه بلق ده بن (جاری وایش هیه هر له دنیا دا سته مکاران ریسوا ده کات و توله یان لیده سینیت).

وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَسْأَلَةٍ مَوْءٍ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَتَّكْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا تُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

(۴۳) به پهله و شپږه بيموه دين، سهریان بهر ز کردوتموه و له ترس و سامناکي نهو روژه دا چاویان ناتروکت، دل راوکیانمو دل و دروونیان بهتاله و هیچ حالی نین.

(۴۴) نبي محمد ﷺ خلك بترسینه و بیداریان بکهره له روژه که سزاو نازار په خه یان پی ده گرت، جا نهوانی که سته میان کردوه ده لاین: پهره ردگارا بز ماوه یه کی کم و نریک موله تمان بده (بمانگیره و بز دنیا) تا بهدم بانگوازه که تموه بچین و شوننی پیغه مبران بکومین، (بهلام تازه کار له کار ترازاوو گمراڼه نه سته مه، بویه پیمان ده و تریک) مه گم کاتی خوی سوتندان نه ده خوار که دنیا بهر ده وامو نیوه تیاچوتنان نابیت؟!

(۴۵) نیوه کاتی خوی نیشته جی بوون له مال و حال و شوننی نهواندا که سته میان له خویان کردو (ریگه ی نیمان و خواناسیان نه گرت) بو تان درکوت که چیمان پیکردن و چیمان به سهره یان و نمونه و باسی زورمان بز هیانوه تموه (دهرباره ی سهر نه چیمان).

(۴۶) بیگومان (خوانه ناسان) پیلان و ته له کی خویانیان گپرا، قیل و فری زوریان کرد، بهلام هه موو پیلان و قیلان لای خوا ناشکراو دیاره (به سهر خویاندا ده بشکینیته و) هه رچه نده پیلان و قیلان کیوه کانیش له بن به نیت.

مُطْعِمِينَ مُقْنِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُلَ أُولَمْ نَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَنَبَّيْتُ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَازُولَ مِنْهُ الْجِبَالِ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفاً وَعْدَهُ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِلُهُمْ مِّنْ فَطْرَانٍ وَتَقَشُّ وَجُوهُهُمُ النَّارَ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا أَلَّا يَكُنُ لَهُ

(۴۷) کهواته، وا حساب مه که (نبي پیغه مبر ﷺ، نبي نیماندار) خوی گوره به لینی خوی بز پیغه مبران ناباته سهر (به سهر خستن و مانه و ی برنامه یان له دنیاو سرفرازی هه میسه یان له به هشتی بهریندا) چونکه به راستی خوا بالاده سته و خاوه نی تولیه (له سته مکارو خوانه ناسان).

(۴۸) له روژیکدا که نهم زهویه ده گوریت به زهویه کی ترو ههروها ناسانه کانیش ده گوریت به شتوهو شتوازیکی ترو هه موو نهو خه لکه درده کون و ناماده ن له بهر دم دادگای خوی تاک و تنهاو به ده سلات و خه شمگیر له کافران.

(۴۹) لهو روژه دا تاوانباران و گونا هکاران ده بینیت کوت و زنجیر کراوته ده ست و پی و گمردنیان و به یه کوه به ستراون. (۵۰) کراسه کانیان له قه ترانه (که ماده یه کی رهشی بز ناخوشه و به خیرایش ده سووتیت) و بلنسه ی ناگریش روو خساریانی داپوشیوه (زور له سغله تیدان).

(۵۱) (نهم تولسه ندن له سته مکاران) بز نهویه که خوا پاداشتی هه کسیتک به گوریه نهویه کردو یه تی بداته و، چونکه به راستی خوی گوره به خیرایی لیپر سینه و کان نه نجام ده دات.

(۵۲) نهم (قورنانه) راگیان دنیکه بز خه لکی به گشتی تا به هزه و وریا بکرتنه و ناموژگاری پی وهر بگرن، بز زانن بیگومان نهو زاته خویه کی تاک و تنه یه، (ههروها بز نهویه که) خاوه نی بیرو هوشه کان یاداوه ی وهر بگرن و تیفرن (له هه ولی نهو دا بن خویشیان و خه لکیش له سزای دوزه زگار بکن).

سوره‌تی (الحجر)

بناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سدرنجی سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده،
ئمو نایه‌تانه‌ی لهم سووره‌ته‌دا هاتووه چمند
نایه‌تیکی ئمو قورنانه روون و ناشکرایه‌یه.

(۲) ئه‌وانه‌ی که بئی باوه‌ی بوون (له ناینده‌یه‌کی
نزیکدا) ناواته‌خواز ده‌بن که خۆزگه موسلمان
بوونایه، خۆزگه ئیماندار بوونایه.

(۳) (ئهی محمد ﷺ، ئهی ئیماندار) جارێ
وازیان لی به‌ینه با بخۆن و رابۆرن و هیواو
ئاوتیان سهر گهرم و بئی ناگیان بکات،
سهره‌نجام خۆیان ده‌بیننه‌وه (چیان به‌سهردیت).

(۴) هیچ شارو شارو چکه‌یه‌کمان وێران نه‌کردووه
که لهمو کاته‌دا نامهو کتییکی دیاری کراوی
نه‌بووێت.

(۵) هیچ میلیت و گه‌لیک پێش کاتی دیاری
کراوی له‌ناوبردنی خۆی ناکه‌وت و (هه‌رگیز)
دواش ناکه‌وت.

(۶) (خوانه‌ناسان به‌گالته‌وه به‌ پێغه‌مبه‌ریان
ده‌وت: ئهی ئمو که‌سه‌ی که قورنانه‌ت
دابهرناره‌ته سهر بێگومان تو شیتی!!

(۷) ئه‌وه بۆچی فریشته‌ت بۆ نه‌هینان نه‌گهر

تو له ده‌سته‌ی راستگۆیانیت (تا شایه‌تی لهمه‌ر راستی تو بده‌ن)!

(۸) (خوای گه‌وره‌ش بۆ به‌ر به‌ر چه‌دان هه‌یه‌یان ده‌فه‌رموێت) ئیمه فریشته دانابه‌زنین ته‌نها بۆ چه‌سپاندنی حق و
پشتگیری راستی نه‌بیته، ئمو کاته‌ش (که دابه‌زین، خوانه‌ناسان) مۆله‌ت نادرین و (له‌ناو ده‌برین).

(۹) به‌راستی هه‌ر ئیمه قورنانه‌مان دابه‌زانده‌وه و بێگومان هه‌ر ئیمه‌ش پارێزگاری ده‌که‌ین و (نایه‌لین ده‌ستی
خیانه‌تکار هیچ جوهره ده‌ستیکی تی بخات و هه‌موو هه‌ولیک بۆ ده‌ستکاری کردنی نه‌زۆکه).

(۱۰) سوێند به‌خوا به‌راستی ئیمه پێغه‌مبه‌رانمان پێش تو ره‌وانه کردووه، بۆ سهر گه‌ل و هۆزو میلیته‌انی پێشوو.

(۱۱) خوانه‌ناسان هیچ پێغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتووه که گالته‌یان پێ نه‌کردبێت.

(۱۲) ئا به‌و شیوه‌یه ئیمه قورنانه ده‌ده‌ین به‌گۆی و دلی تاوانباران و تاوانکاراندا (تا به‌لگه بیته لهمه‌ریان).

(۱۳) له‌کاتی‌که‌دا باوه‌ری پێ ناهین و هه‌ر لهمه‌ر به‌رنامه‌ی پێشینان ده‌پۆن.

(۱۴) (ئمو بئی باوه‌رانه) نه‌گهر ده‌روازه‌یه‌کمان له‌ ئاسمانه‌وه بۆ به‌که‌مردنایه‌ته‌وه تا پیدادا سه‌ربه‌که‌مون و تێپه‌ربین و
(نه‌ینی دروستکراوانی ئیمه بیه‌نن، هه‌ر باوه‌ر ناهین)...

(۱۵) ئه‌وه ده‌یانوت: بێگومان چاوه‌به‌ستمان لێکراوه، یاخود ئیمه که‌سانیکێ جادوو لێکراوین!!

(۱۶) سوتند به‌خوا به‌راستی نیمه له ناسماندا چهند خولگه‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌دی هیناوه بۆ ئه‌ستیره‌کان و رازاندوو مانه‌توه بۆ نه‌وانه‌ی که به وردی ته‌ماشای ده‌که‌ن (تا گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌دگاریان بۆ ده‌ریکه‌وت).

(۱۷) هه‌روه‌ها پاراستوو مانه له (پیلان و ده‌ست دریزی) هه‌موو شه‌یتانیکی ره‌جم کراو و نه‌فرین لیکراو.

(۱۸) مه‌گه‌ر شه‌یتانیکی به‌رز بیه‌توه و به هه‌والتیک بزائیت و بیدزیت، نه‌وسا خیرا پارچه ناگرێکی ناشکرای بۆ ده‌کشیت و ته‌فر و تونای ده‌کات.

(۱۹) زه‌وشمان راخستوه، چیاو کێوه‌کانمان له‌سهر داناه، له هه‌موو جو‌ره رووه‌ک و به‌روو بوومیکمان تیایدا رواندوه به‌شیوه‌یه‌کی رێک و پێک و به‌ئه‌ندازه‌ی پێوست و دیاری کراو.

(۲۰) له‌سهر زه‌وشدا بژێوی روژانه‌مان بۆ ئێوه دا‌بین کردوه، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وانه‌ش که ئێوه ناتوانن روژیان بۆ دا‌بین بکه‌ن.

(۲۱) هیچ شتیکی نه‌یه (له به‌هه‌رو نازو نیعه‌ته‌کان) که گه‌نجینه‌کانی لای نیمه نه‌بیت و نیمه نایبه‌خشین به‌ئه‌ندازه‌ی دیاریکراو له‌کاتی له‌باردا نه‌بیت.

(۲۲) (یه‌کیکی له به‌خشه‌کانی خوا نه‌وه‌یه) نیمه شه‌ه‌ب‌ه‌مان ناردوه که پیتینه‌ری رووه‌ک و

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظَرِ ۝۱۶ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝۱۷ إِلَّا مِنْ أَسْفَلِ السَّمَاءِ فَنُفِثَ بِهِمْ وَنَجْنَاهُ مِنْ دُونِهَا وَالْقِيَامَةُ فِيهَا رُؤْسِي وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝۱۸ وَجَعَلْنَا لَكُمُ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُمْ رِزْقِينَ ۝۱۹ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا أَقْدَارًا مَعْلُومٍ ۝۲۰ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَا كُفُوهً وَمَا أَنْشُرْ لَهُ، يَخْزِينَ ۝۲۱ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝۲۲ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝۲۳ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝۲۴ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ۝۲۵ وَالْإِنْسَانَ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝۲۶ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ۝۲۷ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝۲۸ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝۲۹ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝۳۰

دارو دره‌خته، هه‌روه‌ها بارانمان له ناسمانه‌وه باراندوه و ئێوه‌ی پێ تیراو ده‌که‌ین (سه‌ره‌پای کشتوکار و زینده‌وه‌ران) بۆ ئه‌وه‌ی ئێوه نه‌و ناوانه‌تان زه‌خیره کردبیت (نیمه له ژێر زه‌ویدا بۆمان دا‌بین کردوون، به‌هۆی کانی، یاخود بیره‌وه ده‌ستان ده‌که‌وت).

(۲۳) به‌راستی هه‌ر نیمه ژیان ده‌به‌خشین و مردنیش پێش ده‌هینین، سه‌ره‌نه‌جام هه‌ر نیمه‌ش خاوه‌نی هه‌موو جیهانین.

(۲۴) سوتند به‌خوا بێگومان نیمه ناگادارین له پێشینانی ئێوه، هه‌روه‌ها ناگادارین له نه‌وه‌کانی داها‌تویش.

(۲۵) به‌راستی په‌روه‌دگاری تو هه‌ر خۆی هه‌مووان کو ده‌کاته‌وه و بێگومان هه‌ر نه‌و زاته داناهه‌ر.

(۲۶) سوتند به‌خوا نیمه سه‌ره‌تا ئینسانمان له قورپکی وشک دروست کرد که پێشتر قورپکی ره‌ش‌باو و ترشاو بوو.

(۲۷) په‌ریشمان پێشتر له ناگرێکی به‌تین دروست کرد که به‌وردیله کونه‌کاندا تیده‌په‌ریت.

(۲۸) یادی نه‌وه بکه‌روه (کاتیکی په‌روه‌دگارت به‌فریشته‌کانی وت: به‌راستی من دروستکاری به‌شهرتیکم له قورپکی وشک که پێشتر قورپکی ره‌ش‌باو و ترشاو بوو.

(۲۹) جا کاتیکی رێک و پێک و ته‌واوم کرد، له‌و رو‌حه تایبه‌تیه‌ی که من (به‌دی‌هینه‌ری نه‌وم)، پێمه‌خشی، نه‌وه هه‌مووتان کړنووشی بۆ به‌رن (کړنووشی ریزو به‌فرمانی خوا).

(۳۰) نینجا فریشته‌کان (فرمانی په‌روه‌دگاریان به‌جی هیناوه) هه‌موویان به‌گشتی کړنووشی ریزیان برد.

(۳۱) جگه له نیبلیس (شه‌یتانی گه‌وره) سه‌رپنجی کرد که له گه‌ل کړنووش به‌راندا بیت.

(۳۲) نهوسا خوا فمرموی: نهی نیبلیس نهوه بۆ له گهل کړنووش بهراندان نیت؟! (۳۳) شهیتان له وه لآمدا وتی: من نهونده (نزم و بچوک) نهووم کړنووش بهرم بۆ بهشمریک که تۆ دروستت کردوه له قورپکی وشک که پیشتەر قورپکی رهشباو و ترشاو بووه؟! (۳۴) خوا فمرموی: (چونکه له فمرمانی من سرپیچیت کرد، دهیبت لهم شوینه نه مینیت، که بههشته یان ناسمان) کهواته درچؤ لیږه چونکه بهراستی تۆ نهفرین لیکراویت.

(۳۵) بهراستی نهفرینی خوات بهردهوام لسمره ههتا روژی دوایی. (۳۶) شهیتان وتی: پهروهردگارا، مؤله تم بده ههتا نمو روژهی ههموان زیندوو ده کړنهوه. (۳۷) تاروژی کاته دیاریکراو زانراوه که (لای خوا). (۳۸) نیبلیس (به بوغزو کینو حساده توه) وتی: پهروهردگارم، مادهم بههزی نهم نینسانهوه منت سر لیشیواو کرد، شمرت بیت له زه ویدا ههموو گوناوه لادان و تاوانیکیان لاجوان و شیرین بکهم و ههر ههمویان سر لیشیواو و سرگردان بکهم. (۴۰) بیجگه له بنده پوخته و دلسوزه کانی خوت نبیت (چونکه دلیان به باوه به تۆو یادی تۆ ناوه دانه، ههول و کوششی من بۆ ویل کردنیان ناکامه).

(۴۱) خوی گموره فمرموی: نا نهوه ریگمو ریباریکی راست و دروسته ههر بۆ لای من دیت و ههر من چاودیری ده کم.

(۴۲) بهراستی بنده چاک و پاکه کانی من به تۆ فربو نادرین و تۆ هیچ دهسه لاتیکت نیه بهسریاندا، جگه لهوانه ی که شونتت که وتوون له سرکهش و یاخی و سرگردانه کان. (۴۳) بیگومان دۆزه خیش به لینگای ههر ههموو نهوانه به گشتی. (۴۴) حوت دروازه ی گموره ی ههیه، ههر دروازه یه کیشی چند درگاوه چند بهشیکه که دهسته ی دۆزه خیان، به گویره ی تاوان و گوناهیان رایبج ده کړین بۆ ناوی. (۴۵) (لهولاشهوه) بهراستی خواناس و پاریزکاران له ناو باخه کانی بههشت و کانیواوه سازگاره کاندان. (۴۶) پبیان ده ترتیت: فمرموی بچنه ناوی بهسه لامه تی و سه لامتان له سر بیت، ژبانی پر له ناسوده یی تیادا بهرنه سر. (۴۷) له کاتیکدا ههرچی کینو بوغزه له دل و دهرونیاندا درمان کیشاو شو بهخته و رانه برای یه کترین و له سر کورسی و قه نهفه رازاوه کان له بهرامبر یه کهوه دانیشتون (له بهیه که گه یشتنه و یه کی پرسۆزو خوشه و یستیدا، ته ماشای یه کترده کهن و سه لام له یه کتر ده کهن و سوپاس و ستایشی پهروهردگار ده کهن).

(۴۸) هیچ جوړه بی تاقه تی و بیزاری و ناخوشی و پهستی که دوو چاریان نابیت و هیچ کات نهوان لهو بههشته درناکړین. (۴۹) نهی پیغه مبر ههوال بده به بنده کانم که ههر من بهراستی لیبورده ی میهره بانم (بۆ باوه داران). (۵۰) بیگومان ههر سزاو تۆله ی منیش، سزاو نازاریکی زور بهنیشه (نامادهم کردوه بۆ بی باوه پرو سرکهش و یاخیه کان). (۵۱) ههروه ها ههوالیان بده ری درباری میوانه کانی نیبراهیم علیه السلام.

(۵۲) بهراستی بنده چاک و پاکه کانی من به تۆ فربو نادرین و تۆ هیچ دهسه لاتیکت نیه بهسریاندا، جگه لهوانه ی که شونتت که وتوون له سرکهش و یاخی و سرگردانه کان. (۵۳) بیگومان دۆزه خیش به لینگای ههر ههموو نهوانه به گشتی. (۵۴) حوت دروازه ی گموره ی ههیه، ههر دروازه یه کیشی چند درگاوه چند بهشیکه که دهسته ی دۆزه خیان، به گویره ی تاوان و گوناهیان رایبج ده کړین بۆ ناوی. (۵۵) (لهولاشهوه) بهراستی خواناس و پاریزکاران له ناو باخه کانی بههشت و کانیواوه سازگاره کاندان. (۵۶) پبیان ده ترتیت: فمرموی بچنه ناوی بهسه لامه تی و سه لامتان له سر بیت، ژبانی پر له ناسوده یی تیادا بهرنه سر. (۵۷) له کاتیکدا ههرچی کینو بوغزه له دل و دهرونیاندا درمان کیشاو شو بهخته و رانه برای یه کترین و له سر کورسی و قه نهفه رازاوه کان له بهرامبر یه کهوه دانیشتون (له بهیه که گه یشتنه و یه کی پرسۆزو خوشه و یستیدا، ته ماشای یه کترده کهن و سه لام له یه کتر ده کهن و سوپاس و ستایشی پهروهردگار ده کهن).

(۵۸) هیچ جوړه بی تاقه تی و بیزاری و ناخوشی و پهستی که دوو چاریان نابیت و هیچ کات نهوان لهو بههشته درناکړین. (۵۹) نهی پیغه مبر ههوال بده به بنده کانم که ههر من بهراستی لیبورده ی میهره بانم (بۆ باوه داران). (۶۰) بیگومان ههر سزاو تۆله ی منیش، سزاو نازاریکی زور بهنیشه (نامادهم کردوه بۆ بی باوه پرو سرکهش و یاخیه کان). (۶۱) ههروه ها ههوالیان بده ری درباری میوانه کانی نیبراهیم علیه السلام.

(۶۲) بهراستی بنده چاک و پاکه کانی من به تۆ فربو نادرین و تۆ هیچ دهسه لاتیکت نیه بهسریاندا، جگه لهوانه ی که شونتت که وتوون له سرکهش و یاخی و سرگردانه کان. (۶۳) بیگومان دۆزه خیش به لینگای ههر ههموو نهوانه به گشتی. (۶۴) حوت دروازه ی گموره ی ههیه، ههر دروازه یه کیشی چند درگاوه چند بهشیکه که دهسته ی دۆزه خیان، به گویره ی تاوان و گوناهیان رایبج ده کړین بۆ ناوی. (۶۵) (لهولاشهوه) بهراستی خواناس و پاریزکاران له ناو باخه کانی بههشت و کانیواوه سازگاره کاندان. (۶۶) پبیان ده ترتیت: فمرموی بچنه ناوی بهسه لامه تی و سه لامتان له سر بیت، ژبانی پر له ناسوده یی تیادا بهرنه سر. (۶۷) له کاتیکدا ههرچی کینو بوغزه له دل و دهرونیاندا درمان کیشاو شو بهخته و رانه برای یه کترین و له سر کورسی و قه نهفه رازاوه کان له بهرامبر یه کهوه دانیشتون (له بهیه که گه یشتنه و یه کی پرسۆزو خوشه و یستیدا، ته ماشای یه کترده کهن و سه لام له یه کتر ده کهن و سوپاس و ستایشی پهروهردگار ده کهن).

(۶۸) هیچ جوړه بی تاقه تی و بیزاری و ناخوشی و پهستی که دوو چاریان نابیت و هیچ کات نهوان لهو بههشته درناکړین. (۶۹) نهی پیغه مبر ههوال بده به بنده کانم که ههر من بهراستی لیبورده ی میهره بانم (بۆ باوه داران). (۷۰) بیگومان ههر سزاو تۆله ی منیش، سزاو نازاریکی زور بهنیشه (نامادهم کردوه بۆ بی باوه پرو سرکهش و یاخیه کان). (۷۱) ههروه ها ههوالیان بده ری درباری میوانه کانی نیبراهیم علیه السلام.

(۷۲) بهراستی بنده چاک و پاکه کانی من به تۆ فربو نادرین و تۆ هیچ دهسه لاتیکت نیه بهسریاندا، جگه لهوانه ی که شونتت که وتوون له سرکهش و یاخی و سرگردانه کان. (۷۳) بیگومان دۆزه خیش به لینگای ههر ههموو نهوانه به گشتی. (۷۴) حوت دروازه ی گموره ی ههیه، ههر دروازه یه کیشی چند درگاوه چند بهشیکه که دهسته ی دۆزه خیان، به گویره ی تاوان و گوناهیان رایبج ده کړین بۆ ناوی. (۷۵) (لهولاشهوه) بهراستی خواناس و پاریزکاران له ناو باخه کانی بههشت و کانیواوه سازگاره کاندان. (۷۶) پبیان ده ترتیت: فمرموی بچنه ناوی بهسه لامه تی و سه لامتان له سر بیت، ژبانی پر له ناسوده یی تیادا بهرنه سر. (۷۷) له کاتیکدا ههرچی کینو بوغزه له دل و دهرونیاندا درمان کیشاو شو بهخته و رانه برای یه کترین و له سر کورسی و قه نهفه رازاوه کان له بهرامبر یه کهوه دانیشتون (له بهیه که گه یشتنه و یه کی پرسۆزو خوشه و یستیدا، ته ماشای یه کترده کهن و سه لام له یه کتر ده کهن و سوپاس و ستایشی پهروهردگار ده کهن).

(۷۸) هیچ جوړه بی تاقه تی و بیزاری و ناخوشی و پهستی که دوو چاریان نابیت و هیچ کات نهوان لهو بههشته درناکړین. (۷۹) نهی پیغه مبر ههوال بده به بنده کانم که ههر من بهراستی لیبورده ی میهره بانم (بۆ باوه داران). (۸۰) بیگومان ههر سزاو تۆله ی منیش، سزاو نازاریکی زور بهنیشه (نامادهم کردوه بۆ بی باوه پرو سرکهش و یاخیه کان). (۸۱) ههروه ها ههوالیان بده ری درباری میوانه کانی نیبراهیم علیه السلام.

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ۝۳۲ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدْ لِشَيْءٍ خَلَقْتُهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ ۖ اِنِّىْ اَمْسُوْنِ ۝۳۳ قَالَ فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۝۳۴ وَاِنَّ عَلٰىكَ اَللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ۝۳۵ قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِىْ اِلٰى يَوْمِ يَبْعَثُوْنِ ۝۳۶ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۳۷ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۳۸ قَالَ رَبِّ بِمَا اَغْوَيْتَنِىْ لَازِنَنَّ لِّهٖم فِى الْاَرْضِ وَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۳۹ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِيْنَ ۝۴۰ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى مُسْتَقِيْمٍ ۝۴۱ اِنَّ عِبَادِىْ لَيَسَّ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۖ اِلَّا مَنْ اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۝۴۲ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۴۳ لَمَّا سَبَعُ اَنْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ۝۴۴ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِىْ جَنَّٰتٍ وَعُيُوْنٍ ۝۴۵ اَدْخُلُوْهَا سَلٰمًا ۖ اٰمِيْنَ ۝۴۶ وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّنْقَلَبِيْنَ ۝۴۷ لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ ۚ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِيْنَ ۝۴۸ نَبِّ عِبَادِىْ اِنِّىْ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۴۹ وَاَنَّ عَذٰبِىْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ۝۵۰ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ۝۵۱

(۵۲) کاتیک کتوپر خویان کرد به مالدو و تیان: سلاو (نیبراهیم دوی و لامدانسهوی سلاوه کیان) وتی: (تیوه کین؟) بهراستی نیمه لیتان دترسین!!
(۵۳) فریشته کان و تیان: مهترسه (نیمه له لایمن) خواوه رهوانه کراوین) و بیگومان نیمه مژدهی (له) دایک بوونی) کورپکی زور زانات پی ددهین.
(۵۴) نیبراهیم وتی: نایا مژدهم ددهنی له کاتیکدا که ناوا پیری یه خه ی پیگرتوم!.. جا بهچی مژدهی ددهنی؟!
(۵۵) فریشته کان و تیان: بهراستی مژدهت ددهینی، کمواته نه کیت لهو کهسانه بیت که ناومیدن (له به خشه کانی خوا).

(۵۶) نیبراهیم وتی: نایا کی ناومید ده بیت له ره حمهت و به خشه کانی پهروه ردگاری، مه گهر کهساتیک که گومراو سرگردانن.
(۵۷) (نینجا دوی نهوی دلیابو لیبان) وتی: نهی فریشته تیرراوه کان چ کاریکی گرنگان به دستهویه؟! (جگه له مژدهیه)
(۵۸) فریشته کان و تیان: بهراستی نیمه نیردراوین بۆ سر قهوم و هوزیکی زور تاوانبار.
(۵۹) به لام خانموادهی لوط هه موویان رزگار ده کین.

(۶۰) جگه هاوسره کهی، بهراستی بریارمانداوه نهویش له ریزی تیاچوه کاندایمینیتهوه چونکه بی یاوره!.

(۶۱) نینجا (دوی نهوی نیبراهیمیان به جی

هیشت، فریشته کان بهرو شاره کهی لوط روشتن) کاتیک نهو فرستادانه هاتنه ناو خانموادهی لوط...

(۶۲) پتی وتن: (داوای لیبورن ده کین، جه نابتان کین؟) بهراستی تیوه کهساتیکی نه ناسراون...

(۶۳) دوی نهوی فریشته کان خویان پیناساند و تیان: دلت هیچ نه کات به لکو نیمه هاتووین بۆ لای تو بۆ نهوی نهو هه ره شانهی تو ده تکرده نهو بی رهوشتانه گومانیان لیده کرد، بیهینینه دی...

(۶۴) نه مړو نیتر بۆ بهرپاگردنی نهو راستیه هاتووین و بیگومان راستیش ده لیبین...

(۶۵) بهشیکی شو بهمینیت خوت و خانموادهت درچن و تو دویان بکهوه، با هیچ کامتان ناوړ نه داتموه، برۆن بهرو نهو شویندی که فرمانتان پی ددریت.

(۶۶) نیمه نیگامان نارد بۆلای - لوط - و بریارماندا که بهراستی له کاتی بهر به یاندا دوی نهوانه پراوه و ده یاریان نه ماوه.

(۶۷) نهوسا خه لکی ناپوخت و بی رهوشتی نهو شاره (زانیان به میوانه بهر پزده کان) هاتن (به گرمه گالهوه و) مژدهی ناپوختیان به یه کتری ده!

(۶۸) لوط وتی: بهراستی نهوانه میوانی منن و جهای من مه بن، شهرمه زارم مه کهن و نابروم مه بن.

(۶۹) له خوا بترسن و ریسوام مه کهن (له شهروال پیسی کۆل بدن).

(۷۰) (شهروال پیس و ناپوخته کان) و تیان: نایا ریگری نهو مان لی نه کردیت که حقی کهست نه بیت و بهرگری له کهس نه کیت!

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا نَؤْجِلُ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْكَ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَا يُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَاطِئِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ ثَمَرِيَّتٍ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُتَّجِفُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أَمْرًا تُهَدِّدُنَا إِنَّا لِلْغَافِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْقَافُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمَرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَانْقُوا إِلَهُهُ وَلَا تُخْرُؤْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

(۷۱) لوط وتی: نا نموانہ (نافرہ تانی شار) ہمہ مور و ہک کچی منن (نہ گمر دہ تانومیت نموانہ تان لی مہارہ دہ کم، تا نارہ زوری خوتان لمرنگی دروستی خوسہ نہ نجام بدن) نہ گمر نامادہن.

(۷۲) (نہی محمد ﷺ) سوتند بہ گیانی تو نموانہ لہ سرخوشی خویاندا بؤ گوناہ لہ سرگمر دانیہا دہ تلینہو. (۷۳) جا ہر لہ ہمر بہیاندہ دہ نگہ سامناکہ کہ و ہومہ لہ رزہ یک یخہ پیگرتن.

(۷۴) نینجا شارہ کہ مان ژیرہ ژورور کردو بہ سہنگل ہمر بارانمان کردن.

(۷۵) بیگومان نا لہو ہمر ہاتہا بہ لگو نشانہی زور ہمہ بؤ کہ سانیٹ کہ ہمد و ناموزگاری و ہرگن.

(۷۶) بیگومان نمو شارہ ویرانہ دہ کموتہ سہرہ رتہ کی ہمر دہامی کاروانچیانہو (نشانہی خشم و قینی خوابہ لہ بی رہوشان، تا خہ لکی تیفکر).

(۷۷) ہمرستی لہو ہمر ہاتہا بہ لگو و نشانہی کی روون و ناشکرا دہرہ کموت بؤ نیمانداران (کہ ہیزو دہ سہ لاتی ہمر و دگاریان بی سنورہ و لہ گاتی لہباردا دہ یخاتہ کارو شارو دیہاتی خوانناسان و بی رہوشان کاول دہ کات).

(۷۸) دانیشتوانی باخجہ و باخ و باخاتہ کانیش (وہکو و قوموی لوط) ستہ مکار بوون.

(۷۹) نیمہ تولہ مان لہوانیش سہند، ہمر دورو شوتنہوارہ کہ ہمناشکرا دیارن (چیمان ہمر ہیناون).

(۸۰) سوتند بہ خوا دانیشتوانی (حجر) یش بروایان بہ ہمرنامہ پیغہ مہمران نہ کرد (حجر: شونیکہ لہ نیوان تہبووک و مہدینہدا، قوموی شہمود، تیایدا ژیاوہ).

(۸۱) نیمہ نشانہو بہ لگو کانی خومانمان پیبہ خشین

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَكَ اِلهُكُمْ لَئِي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ
سَافِلًا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِي ذَلِكَ
لَاٰيَةً لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِي ذَلِكَ
لَاٰیَةً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَبُ الْاٰیَةِ لَطٰیْمِیْنَ ﴿٧٨﴾
فَاَنْقَمْنَا مِنْهُمْ وَاَنْهٰمْ لَیَّا مَرْمِیْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَبُ
الْحِجْرِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿٨٠﴾ وَاٰیٰتُهُمْ ءَایٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوْا یَحْتُونُ مِنْ اِلْجَالِ یُّوْتَا ءَامِنِیْكَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّیْحَةُ مُصْبِحِیْنَ ﴿٨٣﴾ فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ مَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿٨٤﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِیَّ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ
السَّاعَةَ لَآٰیَةٌ فَاَصْفَحْ اَصْفَحْ الْجَمِیْلُ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْخَلَقُ الْعَلِیْمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاٰیٰتُكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثٰنِیِّ وَالْقُرْءَانَ
الْعَظِیْمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَیْنُكَ اِلٰی مَا مَتَعْنَاهُ ۚ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنِّیْ
اَنَا النَّذِیْرُ الْعَمِیْتُ ﴿٨٩﴾ كَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰی الْمُقْسِمِیْنَ ﴿٩٠﴾

کہچی نموان گویان پینہداو ہشتیان تیکرد.

(۸۲) نموانہ لہ چیاکاندا خانووبہریان دہ تاشی و، ہمناسودہ پیہوہ ژانیان تیدا دہبرہ سہر.

(۸۳) نینجا نموانیش دہنگیکی سامناک و ہومہ لہ رزہ یک سہخت یخہ پیگرتن لہ ہمر بہیاندہ.

(۸۴) نمو کارو کردوہی کہ دہیانکرد فریایان نہ کموت و (لہ تولہی خوابی نہ پیاراستن).

(۸۵) نیمہ ناسمانہکان و زوی و ہمرچی لہ نیوانیانداہی دروستمان نہ کردوہ، بؤ مہبستی چہسپاندنی حق و راستی نہ بیت (ہیج شتیک لہ دروست کراوان بی مہبست نہ، ہیج شتیک بی نامانج نہ..)، ہمرستی رژی قیامہتیش بہرپوہیہ و ہمر دیت و تو (نہی پیغہ مہمر، نہی نیماندار) بہشیوازیکی جوان چاوپوشی بکہ و لیورہ بہ (لہ رہفتاری نادرستی نہ فامان).

(۸۶) ہمرستی ہمر و دگاری تو ہمر خوی بہدیہنہریکی شارہزاو زاناو لیزانہ.

(۸۷) سوتند بیت نہی پیغہ مہمر ﷺ نیمہ حموت نایہ تمان پیدایت (کہ بریتی بہ لہ سورہ قی فاتحہ) ہمر و ہا قورشانی گہورہ و ہمرنیشمان پی بہ خشینووت.

(۸۸) جا تو نہ کمیت چاوہ کانت بہریتہ نمو کہسانہی کہ لہ ہمدیک نازو نیعمہتی دنیا بہرہورمان کردوون، خہفت مہخو لییان (کاتیک دہینیت شونی حق ناکون)، بالی بہزہبی نہوی بکہ بؤ نیمانداران (واتہ خوست بوین و ہسوز بہ بویان).

(۸۹) بلئی: ہمرستی من بیدارخہرہوہیہ کی ناشکراو دیارم (نہ گمر سہرکشی بکہن سہرنہ نجامی سامناک چاوپڑتانه).

(۹۰) ہمر و ہک کتیبی ناسمانیمان دابہزاندہ سہر ہش ہمشکران (کہ مہبست جوولہ کمو گاورہ، باوہ بہمدیک دہ کم و ہمرپوہی ہمدیک ناکن، یاخود بہشتیکی زوریان دہستکاری کردوہ).

(۹۱) نموانی رایان دهر باره قورنان جوزاوجوره، بهه نندیکی باورپان ههیمو، هه نندیکی ناچیتیه میشکیانموه، یاخود هه نندیکی پهیرهوی ده کهن و هه نندیکی پهیرهوی ناکهن.

(۹۲) سویند بهه پوره دگارت پرسیار لهه موویان ده کهن به گشتی (له بیروباوه پری هه موویان ده کولینموه).

(۹۳) لهو کارو کرده وانهی که دهیانکرد.

(۹۴) هر فرمانیتکت پیدراوه (نهی محمد ﷺ به ریک و پیکي) نه نجامی بدهو گوئی مهده به بوختان و رهفتاری موشریک و هاوه لگهران.

(۹۵) نیمه تو دهر پارتیزن (له شهرو پیلانی) گالتچی و گالتی جاران.

(۹۶) نموانی له گهل خوی گه ورده دا خوییه کی تر بریار ده دن، جا له ناینده دا هه موو راستیه کیان بو روون ده بیتنموه و دهیزانن.

(۹۷) سویند به خوا نیمه چاک ده زانین که بهراستی دلی تو تنگ ده بیت بمو گوفتاره نابه جیهی که خوانه ناسان ده یلین.

(۹۸) (جا له هه موو کاتیکدا، به تاییهت له کاتی دل تنگیدا) تهسبیحات و سوپاس و ستایشی پهروه دگارت بکه و له پیزی سوژده بهراندابه.

(۹۹) بهر دهوامیش پهروه دگارت بهرسته ههتا مردن یه خهت پیده گرتیت (نهو کاته نیتر بهیهک جاری رزگارت ده بیت له هه موو ناخوشیه کان).

سورهتی (النحل)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) فرمانی خوا به پیرهویه و اگه یشت، پهله ی لیمه کهن و پهله تان نه بیت، پاکی و بلندی بو نهو زاتهیه لهو ی که هاوه لگهران ده یکه نه هاوه ل و شریک بو خوا.

(۲) پهروه دگار، خوی فریشته کان بهرهمهت و ژیانموه (که وهی ناسمانیه) ده نیریت بو هرکس بیموت له بهنده کانی (که پیغه مهرانن)، فرمانیان پیده دات که: خه لکی بیدار بکه نموه لهو ی که بهراستی جگه له من خوییه کی تر نیسه، له بهر نهو له خهشم و قینم خوتان بیارتیزن (چونکه لهو که سانه خوش نابم که غیری من ده پرستن).

(۳) (نهو زاته) ناسمانه کان و زوی له سهر بنچینهی حق و راستی دروست کردوه، بهرز و بلنده لهو ی (نه فامان) شریک و هاوهشی بو بریار بدهن.

(۴) ناده میزادیشی له تاکه نوتفهیهک به دیهیناوه، کهچی نهو، دوی ماوهیهک که خوی ناسیوه بووه ته دوژمنیکی ناشکرا (بی نهو ی هیچ خراپیه کمان بوو بیت جگه له چاکه).

(۵) مالایشی دروست کردوه بو خزمهتی نیوه، (له خوری و موو پیستیان جوزها پوژساک و رایهخ دروست ده کهن) که گهرمیتان پی دبه خشیت (له سهرماو سوله دا)، ههروه ها جوزها سوودی تری لی ورده گرن له شیرو گوشته کهای ده خون...

(۶) کاتیک مالاته کان ده هیننموه له نیواراندا (به تیری و شیروه)، له بهر به یانه کانیشدا که له مال دهریان ده کهن، دیه نیک جواتان بو ده نوین (دهروونی نیماندار ده خروشینن، به جیاوازی شیوازو قهبارهو دهنگ و رهنک و یاری و گهمیان).

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۱۱ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَنَّهُمْ
أَجْمَعِينَ ۝۱۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۳ فَأَصْدَغَ بِمَا تُؤْمَرُونَ وَعَرَضَ
عَنِ الْمُسْرِكِينَ ۝۱۴ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝۱۵ الَّذِينَ
يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۱۶ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
أَنَّكَ يَصِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝۱۷ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ۝۱۸ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
۝۱ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
أَنۡ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۳ خَلَقَ
الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝۴ وَالْأَنْعَامَ
خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
۝۵ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝۶

(۷) ہندیک لہو مالانہ بارو کمل و پہلی
سہنگینتان ہلدہ گرن بڑ ولات و شوینیک کہ
ٹیوہ دوا زہ حمہت و ماندو بوونیکسی زور
نہبیت پیسی نمدہ گمیشستن، ہراسستی
پہروردگارتان زاتیکسی زور ہسوزو میہربانہ
(بڑ نہوہ کانی نادہم).

(۸) ہموہا چہندہا جوری نسیپ و ماین و
ہیسترو گونڈریژی بڑ ہدیہینان تا بڑ سواری و
گواستنہوہ بہ کاری بہینن، سہرہای دیمہنی
قہشہنگیان (بہتایہت نسیپ و ماین، کہ لہ
سمردهمی زانستی و تہکنڈلوزیادا ہمر بہ کار
دین) و شتی تریش دروست دہکات کہ نیستہ
ٹیوہ نایزانن (نہم ناماژہ قورٹانیہ، ہموو
ہویہ کانی گواستنہوی ناسمانی و دہریایی و
زہ مینی دہ گرتہموہ کہ نادہ میزاد پھی پی
بردوہ و پھی پیدہبات، چونکہ نادہ میزاد خوی
و زانیاری و زانستہ کھی و کمرہستہ خواہ کان،
ہمر ہمووی بہ خششی خوی بہدیہینہری تواناو
زانایہ).

(۹) روونکردنہوی ریبازی راست و بہرنامہی
دروست لہسر خواہیہ (دہبیت وریا بن) ہندیک
ریبازی لارو چہوت و ناریکیش ہمیہ، خو نہ گمر

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَيْغِهِ إِلَّا لِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُفٌ رَّحِيمٌ ۝۷ وَالْخَيْلَ وَالْإِبَالَ
وَالْحَمِيرَ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۸
وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ۝۹ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝۱۰ يُثْبِتُ لَكُمْ
بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۱
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
۝۱۲ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْلِفاً لِّلْوَعْدِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝۱۳ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَآكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَازِيرَ فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۴

بیویستایہ ہیدایہتی ہمر ہمووتانی دہدا بہ گشتی (سہریشکی نہ دہکردن، بہلام ریزی لینان).

(۱۰) (پہروردگار) نہو زاتہیہ کہ لہ ناسمانہوہ بارانتان بڑ دہبارینیت کہ لئی دہخونہوہ، ہموہا تیکمل بہ
جورہا شہرہت و شلہمہنیش دہبخونہوہ و دہبیتہ ہوی روان و گہشہکردنی درخت و گڑوگیاو مالاتی تیادا دہلہوہپینن.
(۱۱) ہمر بہو بارانہ خوی گہورہ جورہا کشتوکال دہہینیتہ بہرہم بڑتان، ہاورپی لہ گمل زہیتون و خورماو جورہا
ترئی، لہ ہموو جورہ بہروبوومیکیش، ہراسستی نا لہوہدا بہلگمو نیشانہی تہواو ہمیہ بڑ کہسانیک کہ بیریکمنہوہ.
(۱۲) ہموہا شہور رڑو خورو مانگی بڑ ٹیوہ رام ہیناوہ، نہستیرہکانیش بہفرمانی نہو زاتہ رام ہینراون، بہ
پاستی نا لہو دیاردہوہ دروست کراواندا بہلگہ و نیشانہی زور ہمن بڑ کہسانیک کہ عدقل و ژیریان بخمنہکار.
(۱۳) ہموہا شتی زورو جوراو جورو ہمہرہنگی لہ زہویدا بڑ بہدیہینان، کہ ہراسستی نا لہوہشدا بہلگہ ہمیہ بڑ
کہسانیک کہ یاداوہری و ہردہگرن.

(۱۴) ہمر نہو زاتہیہ کہ دہریای بڑ بار ہینان تا گزشتی تہرو تازہی لی بخون، تا لہ ناویدا جورہا گہوہرو
مرواری دہبہینن و لہ دہست و ملی بکن، ہموہا کشتیہکان دہبینیت دہریا لہت دہکمن، تا فہزل و بہخششی
تری پہروردگار بہدہست بہینن، بڑ نہوہی سوباسگوزاریش بکن.

(۱۵) هر خوا لهسر رووکاری زهوی چیاکانی
چسپاندوه تا لهنگری بگریست و نیوه
نه لمرزینیت و لارتان نه کاتمه و ژیره و ژور
نهین، هروره ها چم و روویار و ریگوبانی تیا
به دیهیناوه، بۆ نهوی ری دهر کمن و به مرامی
خوتان بگمن.

(۱۶) هروره ها نیشانهی زورو زه بهندهی له
زهیدا دابین کردوه (وه کو که ژو کتیه کان و،
چم و روویار کان و بهرزی و نشیه کان، تا ون
نهین، له شوگارشدا) و به هوی نهستیه کانهوه
خه لکی ری خویان دهر بکمن.

(۱۷) (باشه نهی هوشمه نده کان) نایا نهو
زاتهی نه هه مو دروستکراوه سمر
سور هینهرانهی به دیهیناوه، وه کو نهو کهسه وایه
که ناتوانیت هیچ به دی بهینیت، نایا نهو بۆ
لیکی ناده نهوه و یاداوهری وه ناگرن؟

(۱۸) خۆ نه گهر بین و بتانهوت نازو نیعمه ته کانی
خوا بۆمیرن، بۆتان ناژمیردیت (له نه دمه کانی
دهروه و ناوهوی خوتان و نهو رزق و روزیانهی
که ده یخۆن و نهو پۆشاک و رایه خ و ناومالهی
به کاری ده هینن... هتد، سهره پای هه زاران هه زار
دروستکراوانی تری دیارو نادیار له جیهانی ماده
و رووهک و گیاندارو... هتد)، سهره پای کهم
سوپاسیتان لهو هه مو نازو نیعمه ته بی شوواره
به راستی خوی پهروه دگار هر لیخۆش بوو
میهره بانه.

(۱۹) هروره ها نهو خوايه ده زانیت چی
ده شار نهوه و چیش دهره خه و ناشکرای ده کهن
له (گفتوگو نهت و کارو کرده و تان).

(۲۰) نهو بت و کهس و شتانهی که هاوریان لی ده کهن و ده یانه رستن جگه له خوا، هیچیان پی دروست ناکریت،
له کاتیکدا که خویان دروست ده کرتن.

(۲۱) نهوانه مردوون و زیندوون نین، ههستیش ناکه کای خویان و خه لکی زیندوون ده کرتنهوه.

(۲۲) نهو پهروه دگارهی نیوه (که حق وایه ههر نهو په رستن) خوايه کی تاک و ته نهیه، جا نهوانه ی بساوه ریان به
قیامت نیه دله کانیان هه میسه نینکاری هه مو راستیه که ده کات، له کاتیکدا نهوانه خویان به گهوره ده زانن و فیزده کهن.

(۲۳) شتیکی راستو گومانی تیدانیه که خوی گهوره ناگایه بهوهی په نهانی ده کهن و ده یشار نهوه، بهوهش که دهی
ده خه و ناشکرای ده کهن، به راستی نهو زاته نهو که سانهی خۆش ناوت که لووت بهرزو خۆ به گهوره ده نوینن.

(۲۴) خۆ نه گهر به (بی باوه ران) بو تریت: نهوه پهروه دگارتان چی دابه زاندوه؟! نهوه (بی شهرمانه) ده لیتن: چیروک و
داستانی کۆن و خه یالی پیشینه!!

(۲۵) نهوانه ده بیت له رۆزی قیامتدا کۆلی گوناوه تاوانی خویان به تهواوی هه لگرن، هروره ها له گوناوهی نهوانهش
هه لده گرن که گوماریان کردوون بی زانستی و زانیاری (بی نهوی له کۆل و باری نهوان کهم بیتوه)، ناگادارین! چهند خراب
و ناشرینه نهویار گرانیه که هه لی ده گرن (چ گیرتکیان خواردوه).

(۲۶) بینگومان پیش نه مانیش (خوانه ناسانی) پیشو پیلانیان گیرا (دژ به نایینی خوا)، نینجا خوی به ده سه لایش کۆشک
و ته لارو نه خشه یانی له بن و بیخ دهر هینا، سه قه کهشی له سهر وه دارمان به سه ریانداو له شو نیکه وه به لاو سزا یه خه ی
پیتگرتن که هه ستیان پی نه ده کردو به ته مای نه بوون (ته لیه ته نهو هه ره شهیه پیلانگیرانی هه مو سهر ده میتک ده کرتنهوه).

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَضُوا سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمْنِي وِيَالْتَجِمْ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُمْ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ هُمْ غَيْرُ
أَحْيَاءِ وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ هُمْ إِلَّا وَجِدُ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوتُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا أَأَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَإِنَّ اللَّهَ بُنِيَ لَهُمُ الْقَوَاعِدَ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

(۲۷) لموه و دواش، له رۆژی قیامتدا خوا نمو پیلانگیرانه خه جالته و ریسوا ده کات و پیتان ده لیت: کوان و له کوین هاوه له کانم؟ نهوانی که دژایه تی سرسه ختتان ده کرد له باره یانموه، (نیمانداران) نهوانی که زانیاری و زانستی خواناسیان پیدراوه ده لیتن: بهراستی نه مپو سرشوری و خه جالته تی و نه هامه تی و سزا له سر بی باوه رانه.

(۲۸) نهوانی که فرشته کان له سره مرگدا گیانیا ده کیشن، له کاتیکدا که بهر ده وامن له سر ستم له خویان (به هوی بی باوه ری و پاخی بونیانموه) نینجا به ناچاری تمه لیم و ده لیتن: نیمه هیچ گوناوه هه له یه کمان نه کردوه، فرشته کان ده لیتن: نه خیر و نه یه (نموه نیوه له بیرتان کردوه) نه گینا بهراستی خوا ناگادارو زانیه به هه موو نمو کارو کرده وانه تی که ده تانکرد و نه نجامتان ده دا.

(۲۹) کهواته له ده رازه کانی دۆزه خموه بچنه ژووره وه و بو هه میشه تی و نه بر او هه تیادا بن، نای که جیگه و ریگه ی خۆ بهزل زانه کان ناخوش و ناله بارو ناسۆره.

(۳۰) لهولاشموه بهو کهسانه ده وتریت که خواناسی و پاریزکاریان کردوه: پهروه ردگارتان چی ره وانه کردوه؟ چ بهرنامه و کتیبیکسی دابهزانده؟، هه مووان ده لیتن: خپرو بهر ده کت، (بو همدوو جیهان)، بو نمو کهسانه تی که له م

جیهانه دا چاکه یان کردوه، چاکه دیتموه رینان، بیکومان جیگه و ریگه ی نمو جیهان خۆشترو چاکترو سازگارترو پر له نازو نیعمه تره (بهراورد ناکریت له گهل دنیا دا) نای که چهنده جیگه و ریگه و کۆشک و ته لاری خواناس و پاریزکاران سازگارو خوش و جوان و رازاوه ...

(۳۱) (نمو جیگه و ریگه یه) باخه کانی به هه شتی - عه دنه - به ختموه ران ده چنه ناوی، چهنده ها رووبار به بهر ده م کۆشکه کان و به ژیر دره خته کانیدا جاری و ره وانه، هه رچی که بخوازن و هه رچی شاره زوو بکه ن و هه رچی داوا بکه ن، بویان ناماده تیادا، نا بهو شیوه یه خوی میهره بان پاداشتی خواناس و پاریزکاران ده داتموه ...

(۳۲) نهوانی که له سره مرگدا فرشته کان دین بو لایان له کاتیکدا گیانی پاک و پیروزیان ده کیشن (که دووره له بی باوه ری) او پیتان ده لیتن: سلاوتان لی بیت (نیتر رزگارتان بوو، نیتر ناخوشی نه ما) ده بچنه ناو نمو به هه شتموه، به هوی نمو کارو کرده وانه وه که کاتی خوی ده تانکرد.

(۳۳) نایا خوانه ناسان چاوه ریتی چی ده کهن؟ مه گهر ههر چاوه ریتی نه وه بن کتوپر فرشته تی گیانکیشان یه خه یان پیده گریت، یان فره مانی پهروه ردگارت ده رچییت بو تۆله سه ندن، ههروه ها نهوانه تی پیش نه مانیش هه ره فتاری و ناله باریان کردوه، جا وه نه بیت خوا سته می لیکردن به لکو هه ر خویان ستم له خویان ده کرد.

(۳۴) سه ره نجام هه رچی گوناوه خراپه یه کیان نه نجام دابوو هاتموه رینان، نمو هه ره شه و دۆزه خه تی که گالته یان پیده کرد یه خه ی پیکرتن و ده وری دان.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْرِجُهُمْ وَيَقُولُ بَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْآخِرَىٰ أَلْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَيْنَا أَلْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِفَتٌ أَنفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثُمَّ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِفَتٌ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

(۳۵) ئەوانەى ھاوێیان داناوە بۆ خوا دەلێن: ئەگەر خوا وىستى لەسەر بوايە هێچ شتێکمان لەجىاتى ئەو نەدە پەرست، نە ئێمەو نە باوو باپیرانىشمان، هێچ شتێکیشمان لە خۆمان حەرام نەدە کرد بەبێ ئەو، خوانەناسانى پيش ئەمانیش ھەروایان دەکردو ھەر وایان دەوت، مەگەر ئەركى سەرشانى پێغەمبەرمان ھەر ئەو نە ئەو نە ئایىنى خوا بە روونى رابگەین؟

(۳۶) سۆیند بەخوا بێگومان ئێمە لەناو ھەر گەل و نەتەوێیە کدا پێغەمبەرێکمان رەوانە کردوو و پێمان راگەیاندوو کە پێیان بڵێت: تەنھا خوا پەرستەن، خۆتان دوورە پەرێز بگرن لە ھەموو پەرستراویکی تر، جا ھەبوو لەو خەلکە (کە بیرو ھۆش و ژیری خۆی خستە کارو بەشوین راستیدا دەگەرا) خوایش ھیدایەتى دەدا، ھەشیان بوو خۆی شایستەى گومرايى دەکردو بەسەردا دەچەسپا، کەوابوو بگەرێن بەسەر زەویداو سەرنج بەدەن، بزانی چۆن بوو سەرەنجامى ئەو کەسانەى پڕوایان بە بەرنامەى ئێمە نەبوو.

(۳۷) خۆ ئەگەر تۆ زۆر سوور بیت لەسەر ھیدایەتدانى ئەوان، ئەو تۆ ناتوانیت، چونکە بەراستى خوا زیندووێى کەسێک ناکات کە

خەلک گومرا بکات، ئەوانە (لە قیامەتدا) هێچ جۆرە پشتیوانێکیان نە.

(۳۸) بێباوەران سۆیندیان دەخواردو جەختیان لەسەر سۆیندەکیان دەکردو دەیانوت: ئەوێ بەریت خوا زیندووی ناکاتەو! نەخێر، زیندووی دەکاتەو، ئەو بەلێنێکی راست و دروستى خوايە و لێى پاشگەز نابێتەو، بەلام زۆربەى خەلکى ئەم راستیە نازان و پڕوای پێناکەن.

(۳۹) بێگومان خوا ھەمووان زیندوو دەکاتەو تا بۆیان روون بکاتەو و بۆیان دەربخات، ئەوێ ئەوان کیشەیان لەسەری ھەبوو، پڕوایان پێى نەبوو ھاتە دى، تا ئەوانەى کە بێباوەر بوون بێگومان ئەوان درۆزن بوون.

(۴۰) بەراستى کاتێک زیندووکردنەو و بەدیھێنانى ھەر شتێکمان بویت، تەنھا ئەو نەدەى دەوێت پێى بڵێن - بێ - دەستبەجێ ئەویش - دەبێت -.

(۴۱) ئەو کەسانەى کەبەر خواو بۆ خوا کۆچیان کرد (بۆ پاراستنى ئیمانەکیان) دواى ئەوێ کە ستەمیان لیکرابوو، ئەو ھەر لە دنیا دا بەچاکى و ریزەو نیشەجێیان دەکەن، بێگومان پاداشتى ئەو جیھان گەورەتر و فراوانترە بۆیان، ئەگەر دەیانزانى.

(۴۲) ئەوانەش ئەوانەن کە بە ئارام و خۆگەر بوون و پشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ لَهُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنْبُوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ لَآخِرَةٍ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

(۴۳) نيمه پيش توش جگه له پياوانی (راستگور چاک و پاک نه بټت) کسي ترمان ره وانه نه کردوه و وه حيمان بؤ نه ناردوه، نه گهر هر بپروا ناکه و نايزان ده نيوه له شاره زايان بيرسن؟ (که ره وانه کراوانی نيمه پساوانیکی ناسراو بوون له ناو قه موه کانياندا).

(۴۴) نيمه نه وانه ره وانه کردوه هاوړی له گمل به لگمو نيشانمو (موعجيزه) ی زوړو کتیبی ناسانيداو نيمه قورنانهان بؤ تېو دابه زانده، تا بؤ خه لکی نه وه روون بکه يتموه که بؤ يان هينراو ته خواره وه، بؤ نه وهی بيرتيک بکمنه وه و تيفکرن.

(۴۵) جا نایا نه وانه ی که چنده ها پيلان و نه خشه ی خراپيان کيشاوه دلنيان لموهی که خوا نايانبات به ناخی زه ويدا، ياخود له لايه کموه سزاو توله يان بؤ بټت که هر هستی پينه کهن؟!...

(۴۶) ياخود له کاتی هاتوچو سهرگرم بوونيان به کاروباره وه له ناويان بټات، نه وانيش ده ستموسانکمری خوانين؟!...

(۴۷) ياخود (پروهر دگار به توانايه) له کاتی ترس و ناخوشي وييمدا... بيانگريت و له ناويان به ريت، به لام (مزلت ده دات تا به لکو روويکمنه نيمان) چونکه به راستی پروهر دگارتان به سوزو ميه ره بانه.

(۴۸) نایا نه وه نه يانروانيه ته نه و شته بی شومارانه ی که خوا دروستی کردوه؟ که سپهره که ی به لای راست و به لای چه پانه وه ده سپوږتموه، له کاتيکدا هه موويان ملکه چ و فرمانبردارن بؤ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَتَسْأَلُوْا اَهْلَ الَّذِيْ كَرِهْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۴۳ اِلَّا بَيِّنَاتٍ وَّالزُّبُرُ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الَّذِيْ كَرِهْتُمْ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۝۴۴ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوْا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَّخْصِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَنْهِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۴۵ اَوْ يَأْخُذَهُمْ فِيْ تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝۴۶ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوْفٍ فَاِنْ رَّيْتُمْ لِرءَوْفٍ رَّجِيْۢمٍ ۝۴۷ اَوْ لَمْ يَرَوْا اِلَّا مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفِيُوْا ظُلْمًا ۝۴۸ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَالِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ ۝۴۹ وَاللّٰهُ يَسْجُدُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مِنْ دَابَّۃٍ وَّالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝۵۰ يَخَافُوْنَ رَّبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝۵۱ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَنْخَضُوا اِلَآلِهِيْنَ اَتْنِيْنَ اِنَّمَا هُوَ اللّٰهُ وَحْدٌ فَاِنِّىْ فَاَزْهَبُوْنَ ۝۵۲ وَلَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاَصْبَاۤءُ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ نَتَّقُوْنَ ۝۵۳ وَمَا يَكُْمُ مِنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْشُرُوْنَ ۝۵۴ ثُمَّ اِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

پروهر دگار، له حالتيکيشدا خاوهن سپهره کان ملکه چ و زه لیلی وستی خواين.

(۴۹) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ويدا ههیه سوژده ده بن بؤ خوی به ديهينمريان، ههروه ها هه موو زينده وه ران، فرشته کاتيش به تايبت سوژده ده بن بؤ خواو خو به گموره نازان له هيچ فرمانتيکی خوا لانادهن.

(۵۰) (جگه له وهش) نهو فرشته نه له پروهر دگاريان ده ترسن که فرمانروايه به سهر يانه وه، هرچی فرمانتيکان پی برتیت به چاکي نه نجامی ده دهن.

(۵۱) خوا فرمانرويه ی: هر گيز نه کهن دوو دانه خوا بؤ خوتان بريار بدهن، چونکه نهو خوايه ی که پتويسته نيوه بپهرستن بيگومان خوايه کی تاک و ته نهایه، که و ابو بيم و ترستان با هر له من بټت.

(۵۲) هرچی له ناسمانه کان و زه ويدا ههیه هر نهو زاته خاوه نيانه، هه ميشو برده وام هر نهو زاتيه که شايسته ی نهو بټت نايان و به رنامه و فرمانروايی لهو وه بر يگريت و ملکه چی هر بؤ نهو بکريت، نایا ره وايه بي جگه له خوا له کهسی تر بترسن و حسابی بؤ بکهن؟

(۵۳) هرچی نازو نيمه تکتان ههیه هه مووی به هره و به خششی خوايه، پاشان کاتيک ناخوشي و به لايه کتان بؤ پيشهات، نهو هاناو هاوارو په نا هر بؤ لای نهو ده بن و هر لهو زاته ده پارتنه وه.

(۵۴) لهو وه دوا کاتيک به لاو ناخوشي له سر لابردهن، ده سته جي ده سته يک له نيوه هاوړ و شمريک بؤ پروهر دگاريان بريار ده دهن!!

(۵۵) (وازيان لي بهينه) با ناشوکرو سوياس ناپهريز بن له بهرامبر شو همموو بهخشش و نازو نيعمه تانموه که پيمان بهخشيون، با جاري رابو ترن نينجا له ناينده دا دزائن چيشان بهسر ديت!!

(۵۶) خوانه ناسان، هه نديک لهو شتانه ي که نيمه پيمان بهخشيون، داده نين و پريار ددهن بو نهوانه ي که نهزان و نه قام و بي دده لاتن (که به کائن)، سويند به خوا بنگومان پريارتان ليده کريت دهراره ي همموو شو دروو پرو پاگنده يي که هه لتان دهبست.

(۵۷) شو نه فامانه کچان ددهنه پال خوا (گوايه فرشته کان کچي خوان)، پاکي و بنگمردي شايسته ي شو زاته يه هيچ پيوستيه کي به کچ و کوپ نيه له کاتيکدا بو خزيان حمز به چي ده کهن نهوه بو خزيان داده نين!!

(۵۸) خو نه گهر مژه ي بووني کچ بدريت به يه کيک لهو نه فامانه، روي گرزو تال ده بيت و رهش داده گيرسي و سينه ي پر ده بيت له خدم و په ژاره ...

(۵۹) له داخ و خهفتي شو مژه ناخوشه، خوي ده شاريته وه له خه لکي و بهته نها (بيرده کاته وه): نايه بيهيتي ته وه به زهيلي و سووکی و بي ترخي، يا خود زينده به چالي بکات و بيخاته تويي خاکه وه، ناگاداربن؟! ناي که چهنده خراپه شو برياره ي که ديه دن!! (وه چوه نهوي خزيان زينده به چال ده کهن).

(۶۰) سيفه و ناو نيشاني ناشيرين و نرم و خراپ شايسته ي نهوانه يه که باوه به قيامت ناکهن، خوي په روه ردگاريش خاوهني همموو سيفاتي بهرزو بلندو پيروزه شو زاته هه خزيشي بالاده ست و دانايه.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ أَبَشَرْنَا أَدْهَمًا يَأْتِنُ ظِلَّ وَجْهِهِ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيَسْكَرُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَفْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقَ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَعُوقِلَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ دَابَّةٌ أَلِيمَةٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

(۶۱) خو نه گهر خوا خه لکي له ناو ببات و بيان پيچي ته وه به هوي سته ميانه وه (نه وهنده گوناوه تاوان زوره) زينده وه ره له سر زه ويدا نايه ليت (ايه عني هه زهوي خاپور ده کات به هه موو گيانله بهرانه وه، به لام شو خوايه نارامي و خوگري بي سنوره) له بهر نه وه تا کاتيکي ديار ي کراو مؤلته ي شو خه لکه ده دات و دوايان ده خات، جا کاتيک کاته ديار ي کراوه کيان هات، نه تاويک دوا ده کون، نه تاويک پيشيش ده کون (به لکو له چرکي ديار ي کراوي خويده له ناو ده برين).

(۶۲) خوانه ناسان نهوي بو خزيان پييان خو ش نيه و نايانه ویت بو خوي پريار ددهن، (گوايه فرشته کان کچن و کچي خوايشن) و له کاتيکدا زمانيان باس و خوا سي دروده کات که بنگومان به نيزان لهو دنياش به هشت و خوشي بو نهوان بيت، شتيکي راسته و گوماني تيدانيه ناگري دوزه بو نهوانه و به راستي به په له فری دده رينه ناري و فراموش ده کرين.

(۶۳) سويند به خوا پيش تو بو گهل و قهوه کاني تریش پيغه مبه رانمان ره وانه کردوه، به لام شه يتان کارو کرده وي (نادروست و هله ياني) بو رازندونه ته وه، نه مړه له دنيا دا هه شو پشتيوانيانه و سزاي به نيش بو نه و جوزه قهوم و کسه ناله بارو نا حال يانه ناهاده کراوه.

(۶۴) نيمه نه قورثانه مانه مان دانه به زاندوه ته سر تو تنها بو نه وه نه بيت که هه چي شو خه لکه کيشه ي له سر هديه (له بابته کاني دنيا و دين) بويان روون بکه ينه وه و بيکه ينه هوي هيدايه ت و ره حمه تيش بو شو که سانه ي که نيمان و باوه ده هينن.

(۶۵) هر خوا بارانی له ناسمانوه باراندوهه زوی پی زیندوو کردۆتسهوه دواى شهوى كه مردبوو، بهراستی نا لهو دیاردهیدا نیشانه و بهلگه‌ی ته‌واو ههیه بۆ کسانیک كه گوی بۆ راستی ده‌گرن.

(۶۶) بهراستی له بوونی مالات و (زینده‌وه‌رانی جوراو جوردا) په‌ندو نامۆزگاری ههیه بۆتان و جیگه‌ی سهرنج و تیرامانه، له نێوان نه‌و شتانه‌ی كه له سکیاندا ههیه، له گۆگیای ههرس کراو و خۆتندا، شیرینکی پاک و بیه‌گه‌ردو خوش و به‌تام و گه‌وارا به‌رهم ده‌هینین بۆ نه‌وانی ده‌یخۆنه‌وه.

(۶۷) له به‌روبوومه‌کانی دارخورما و ره‌زی تریکانیش (هه‌ندێ جار) شتی سه‌رخۆشکه‌ر دروست ده‌کهن، (گه‌لی جاریش) به‌رهمی چاک و به‌سوود (وه‌کو دۆشاو و میوژ و شه‌ربه‌ت، هه‌تد)، به‌راستی ناله‌وه‌شدا به‌لگه‌و نیشانه‌ی ناشکرا هه‌یه بۆ کسانیک عه‌قل و ژیری خۆیان ده‌خه‌نه‌کار، (تا به‌ریکه‌نه‌وه چۆن له‌م دارو دره‌خته‌ ره‌ق و ته‌قانه‌ نه‌م به‌رهمانه‌ دروست ده‌بی‌ت، چ کارخانه‌یه‌ک له‌ناوکی خورما و تری و میوه‌ جوراو جوره‌کاندا هه‌شاردراوه‌ تا له‌ بارودۆخی خۆیدا به‌کوێشه‌ کارو خزمه‌ت به‌ناده‌میزاد بکات...هه‌تد).

(۶۸) په‌روه‌ردگاری تو (ئه‌ی نینسان) نیگاو نیله‌های کردوه‌ بۆ هه‌نگ كه جیگه‌ بۆ خۆی سازبکات له‌ کون و که‌لینی چیاکاندا، هه‌روه‌ها له‌ که‌له‌بری دره‌خته‌کان و له‌و شوێنه‌ش كه ناده‌میزاد بۆی ناماده‌ ده‌کات.

(۶۹) له‌وه‌ودوا (قیرمان کردوه‌ که) له‌ هه‌موو به‌روو و شیلێ (شیلێ گولان و شتی به‌سوود) بخوات و

پێمان راگه‌یانده‌وه: نه‌و نه‌خشانه‌ی که په‌روه‌ردگارت بۆ کیشاویت به‌ ملکه‌چیه‌وه‌ نه‌جایم بده، (له‌ دروست کردنی شانوه‌ مژینی شیلێ و دروست کردنی هه‌نگوین و پوره‌دان به‌ده‌وری شاژنداو به‌خێوکردنی گه‌راکان...هه‌تد)، جا له‌ناو سکی نه‌و هه‌نگانه‌وه‌ شله‌یه‌کی ره‌نگ جیاواز دیته‌ ده‌روه‌ که شیفای تیا‌دایه‌ بۆ (زۆر نه‌خۆشی) خه‌لکی (سه‌ره‌پای تاسی شیرین و خۆشی)، به‌راستی ناله‌مه‌شدا به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هیز هه‌یه بۆ کسانیک به‌ری به‌که‌نه‌وه‌ (سه‌رنج به‌دن له‌ هه‌نگ و شانه‌کانی له‌ فه‌رین و هاتووچۆی، له‌ هه‌نگوین و تام و بۆن و ره‌نگی، له‌... له‌...هه‌تد).

(۷۰) (خه‌لکینه) به‌راستی هه‌ر خوا دروستی کردوون و پاشان هه‌ره‌یه‌ش ده‌تانه‌رتی‌ت، هه‌تانه‌ ته‌مه‌نی درێژه‌دیه‌ت و ده‌بریتسه‌وه‌ بۆ لاوازه‌ترین ته‌مه‌ن (که‌نه‌فتی و که‌فته‌کاری) تاوه‌کو ده‌گاته‌ راده‌یه‌ک که دواى نه‌و هه‌موو زانستی و زانیاری و تیگه‌یشتنه‌ی که هه‌ی بوو، هه‌موو شتیکی له‌ به‌ری ده‌چیتسه‌وه‌ و هه‌ی نازانیت، به‌راستی هه‌ر خوا زانا و به‌ده‌سه‌لاته‌.

(۷۱) خوا له‌به‌خشینی رزق و رۆزیدا به‌شی هه‌ندیکتانی زۆرتدراوه‌ له‌هه‌ندیککی ترتان (بۆ تاقیکردنه‌وتان)، جا نه‌وانی که رزق و رۆزی زیاتریان پێدراوه‌ ناماده‌نین که به‌نده‌کانیان و به‌رده‌سته‌کانیان به‌هینه‌ ریزی خۆیان و بیانکه‌نه‌ شه‌ریک (له‌ خانوو به‌ره‌و مال و سامانیاندا)، ئینجا نه‌وانیش به‌کسان بن تیا‌یدا (نێوه‌ له‌ ژبانی دنیای خۆتاندا کاری وا ناکهن و به‌ره‌واى نازانن، نیتێر چۆن بۆ خواى گه‌وره‌، به‌ره‌واى ده‌زانن که به‌نده‌کانی بینه‌ شه‌ریکی و یاسادانه‌ر) جا نایا نه‌وانه‌ نینکاری نازو نیعه‌ته‌کانی خوا ده‌کهن؟!!

(۷۲) خوا هه‌ر له‌ خۆتان هاوسه‌ره‌رانی بۆ فه‌راهم هه‌یان، هه‌ر له‌ ڕیگه‌ی هاوسه‌رانتانه‌وه‌ کوپو کوپه‌زای پێبه‌خشیوون و له‌ هه‌موو رزق و رۆزه‌کی چاک و پاک و به‌سوود به‌هه‌ره‌ری کردوون، (له‌گه‌ل نه‌و راستیانه‌دا) نایا نه‌وانه‌ هه‌ر به‌روا به‌شتی پووج و ناحه‌قی ده‌کهن و له‌ به‌رامه‌به‌ر نازو نیعه‌ته‌کانی خواوه‌ نه‌وانه‌ هه‌ر ناشوکرو سوپاس ناپه‌زیری و بی‌پاوه‌ ده‌بن؟

وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِن لَّكَ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُفَكِّرَ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لِّبَنَاءِ خِلَاصًا يَّعَالِي الشَّعِيرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ اللَّجَالِ يَبُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَوَّلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا بَرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

(۷۳) نمو (خه لکه سمرگردانه) شتیکی ده پمرستن له جیاتی خوا، که هیچ جوړه رزق و روزیه کی نموانی بده دست نیه له ناسمانه کان و زه ویدا، ناشتوانن هیچ بده دست بن!!

(۷۴) کما ابو نثویه نهای خوانه ناسان نمونه مه هیښنمه بؤ خواو براروردی هله مه کمن (ده بیانوت پیاوونی پاشا خزمه تکاریان هیه، پیاوونی پاشاش خزمه تکاری پاشان!!)، چونکه خوا خوی همدو شتیکی چاک ده زانیت، به لام نثویه نزان و نه فامن.

(۷۵) خوا نمونهای هیناوه تموه به کسیتی بمنده که بی ده سلاته و هیچ شتیکی نیه، له برامبر نمو کسه دا که له رزق و روزی چاک و زور به ره وهرمان کردوه، بناره زووی خوی لسی ده به خشیت بنه پنی و ناشکرا، نایا نمو دوو کسه وهک یه کن؟! سوپاس و ستایش بؤ خوا (که پمروه ردگاریکی کاربه جیه) به لام زوریه نمو خه لکه نازانن و لهم راستیانه سمریان درناچیت (چونکه تمهها دنیا ده بینن).

(۷۶) همروه ها خوا نمونهای هیناوه تموه به دوو پیاو که یه کیکیان لال بیت و هیچی بؤ نموتیت و هیچی بؤ نه کریت و بوویتنه بار

بمسر هاو ل و کس و کاربوه، بؤ هرچی و بؤ هر کوئ ره وانه بکرت خیر ناداتهوه، نایا نمو کسه، وهکو نمو کسه وایه که (بمیره پری نازادیموه)، فرمان به دادو دادپمروه ری بدات و ربازی راست و دروست ده گرتنه بهر؟! (۷۷) هرچی نه پنی و شاروه هیه له ناسمانه کان و زه ویدا هر بؤ خوایه و بهرپا بوونی قیامت پیش نایهت وهک چاو تروکاندنیکی نه بیت یان که متر له وهش، بهراستی خوا ده سلاتی بمسر همدو شتیکیا هیه.

(۷۸) خوا نثویه له سکی دایکتان ده هیناوه بئی نموی هیچ شتیکی بزنانن، نینجا ده زگای بیستن و بینن و تیگمیشتنی بؤ دابین کردوون، بؤ نموی سوپاسگوزاری بکمن.

(۷۹) نایا بالنده کانیان نه بینووه و سمرنجیان نه داوون چوئن له هوای ناسماندا بارهینراون بؤ فرین؟، کی ده توانیت رایان بگریته به ناسمانه جگه له خوی گموره (هوا)، چرپه کی زور کسه، کهچی نهم همدو جوړه باله فره تیایدا به سمر بهستی ده فریت، بیگومان نهم ره حمتهی خوا همدو فرۆکه و باله فریکی ده ست کردی ناده میزادیشی گرتو تموه، که له بنه پرتدا ده ستکاری خوی بالادهستن)، بهراستی نا له ودا به لکه و نیشانهی زور همن بؤ کسانیتک باوهر ده هیښن.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوهُمُ الْأَمْثَالُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا آتَاكَم لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ غِيبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

(۸۰) هر خوايه (كه هه موو شتيكي بؤ ره خساندوون تا مال و خانووبه به بؤ خوتان دروست بكنن) ماله كاتتاني بؤ كردوون به هؤي نارامگرتن و حوانموه و له پيست و مووي مالاتيش ده توانن شوين و جيگه بؤ خوتان سازينن، پاشان به ناساني بيگويزنموه له كاتي كوچتاند، به ناساني هلي بدن له كاتي نيسته جي بووتاند و له خوري و كولك و مووه كي، ده توانن كل و پل و شتومهك بؤ خوتان دروست بكنن و تاماوه يهك سووديان لي وهر بگرن.

(۸۱) خوا لهو شتانه ي كه دروستي كردوه سيپهري بؤ نيوه ره خساندوه، له كيوه كانيشدا كون و كه لين و نه شكوتي سازاندوه و پوښاكي بوټان به ديپيناوه تا له گبرما و (سرمه) بتاپاريزيت، ههروها جوړه ها پوښاكي تر بؤ به ديپيناون بؤ پاراستني گياتان له كاتي جمنگ و شمرو شوړدا (وه كو زړي و شتومه كي تر)، نا بهو شيوه به پروه ردگارتان نازو نيعمه تي خوتان به تمواي به سردا ده رزيښت بؤ نمو ي ملكه چ و فرمانبردار بن.

(۸۲) (له گهل نه هه موو به لگمو نازو نيعمه تانده) نه گمر نموانه هر پشتيان هه لېكمن

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمْتَعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ قُلُوا فَإِنَّمَا عَلَيْنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ تَعَرَّتْ كُرُوبُهَا وَكَثُرَتْهُمْ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَّكَاءَ هُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا الَّذِينَ كُنَّا دُعَاؤُا مِنْ دُونِكَ فَالْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ بَدِئَ السَّامِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

و روو وهر بگيرن (نموه خه مت نه بيت هر خويان زهره ده كمن) چونكه به راستي نمركي سرشاني تو نمويه كه به جواني و تيرو تمواي بانگمواره كه بگميه نيت.

(۸۳) (بي سله يقه و نه فامان) نازو نيعمه ته كاني خوا ده ناسن و به هري لي ده بن، پاشان نينكاري ده كمن و قهري نازان (به دنمهك و سپلن)، زور بهيان بي دين و بي باوه رن.

(۸۴) روژنيك ديت له هر گهل و نه نمو به كدا پيغه مبرنيك بؤ شايه تي ده هينينه ميدان، له موه دوا به هيچ جوړنيك مؤلت بهوانه نادرېت كه بي باوه ر بوون و پاكانه يان لي وهر ناگيريت.

(۸۵) كاتييك سته مكاران سزاي سه ختي دوزه خ ده بينن (داواي سووك كردني ده كمن) نمو سووك ناكريت له سريان، هيچ جوړه مؤله تيكي شيان نادرېت.

(۸۶) (له ناو دوزه خدا) كاتيكي ش نموانه ي كه هاوه ليان داناوه، به كان و نمو كمس و شتانه ده بينن كه جازان ده يانپه رست، نمو ده لين: پروه ردگارا نا نموانه، نمو شتانه ي كه له جياتي تو هاناو هاوارمان بؤ ده بردن له جياتي تو، نموانيش قسه كه ده ده نمو به سرياندا و ده لين: به راستي نيوه درو ده كمن و راست ناكمن.

(۸۷) نمو روژه هه موويان خويان ته سليني خوا كرد به ملكه چي و زهليلي، هر چيش هه ليانده به ست و نوميدان پتي بوو لتيان بزر بوو (نيتر بؤ هه ميشه هه ناسه ساردو ريسوان).

(۸۸) ټوانه ی که بی باوه بون و بهر بهستیان ده خسته سر رتبازی خواو کوسپیان داده نا له بهر دم شاینی خوادا، سزامان له سمریه ک بهو که له که کردن، به هوی ټه وه که زور همول و کوششیان ده دا بو بلاو کردنه وهی فسادو تاوان و خرابه (لناو خه لکیدا).

(۸۹) روژیک دیت له هه موو نوممه ټیکدا شایه ټیک ده ټیرین له خویان بو سمریان، تو شمان هیناوه (نه ی محمد ﷺ) که شایه بیت له سمر نهو خه لکه، قورنانشمان بو تو دابه زاندووه، روونکمره وهی هه موو شتیکه، هیدایه ت به خش و ره حمته و مزگینشه بو موسلمانان.

(۹۰) بهراستی خوا فرمان ده دات به دادپهروهری و چاکه کاری و یارمه ټیدان و به خشنده یی به خزمان و قه دهغه له گونا هو تاوان و ده سترژی ده کات (بو سمر مال و نفس و ناموس) و ناموژگارتان ده کات بو ټه وهی یاداوهری وهریگرن و ټیفکرن و (هر چاکه بکمن).

(۹۱) به وه فاو به ټه مه ک بن بو ټه نجامدانی په یمانی خوا کاتیک بریاری ده دن و سوتند و په یمان و به ټینتان هه لموه شینمه وه دوا ی ټه وهی که دوویات کرابووه و ټه نکیدی له سمر کرابوو،

له کاتیکدا که ټیوه خواتان کردو ته که فیل و زامن به سمر خواتنه وه، بیگومان خوا ده زانیت بهو کارو کرده وانه ی که ده یکن.

(۹۲) (کاتیک به ټین و په یمانیک ده دن ټه مه ک و وه فاتان هه بیت بو ټه نجامدانی) وه کو ټه نافرته مه بن ریسه که ی ده کرده وه به خوری، دوا ی رستن و توکمه کردنی هه لی ده وه شانده وه، له کاتیکدا ټیوه ش به ټین و سوتندو په یمانتان بکه نه هوی قیل و ته له که له ټیوانتاند، نه وه کو ده ستمو کو مه ټیکی ژماره زورو ده سه لاتدار په لاماری ده ستمیه کی تری که دم ده ست و لاولز بدات، بیگومان خوا بهو جوړه شتانه تاقتیان ده کاتمه وه، سوتند به خوا هه موو ټه شتانه تان بو روون ده کاتمه وه که جیاوازی و کیشتان ټیدا هه بوو.

(۹۳) خو ټه گمر خوا بیویستایه ده یکردن بهیه ک نوممه ت (به لکو ریزی بو داناون و موله تی داون و سمر بهستی کردوون)، به لام ټه وهی خوا بیهویت گومرای ده کات و ټه وهی بیهویت رینمووی ده کات (ټه لبه ته ویستی خوا دژایه تی ویستی ناده میزاد ناکات، ټه وهی بیهویت رتبازی هیدایه ت بگریت رینمووی ده کات، ټه وه ش رتبازی گومرای بیگریته بهر موله تی ده دات و زوری لی ناکات)، بیگومان پرسپارتان لی ده کریت ده رباره ی ټه کارو کرده وانه ی که ټه نجامتان ده دا.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزَاهُمْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخِلَفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

(۹۴) نه کمن په یمان و سوئنده کاتان بکمنه
هوی پیلان گیران و قیل و تله که له نیوانتاند،
(نمو بریارو په یمانانه هلنموه شیت) تا پی
هلنهلن خلیسکت دواي نموی که قایم وه ستابوو،
تالوی ناخوش نه چیژن کاتیک به هوی نمو
کاره تانموه بهریمست ده خمنه بهریم ریبازی خوا،
(نه گمر و ابکمن) نموکاته سزایه کی گموره تان بز
همیه.

(۹۵) (په یمانی خوا مَشکینن) و به
هلنهلن شانندنموه ی بهرخیکی که م میگوژن، (نمو
نرخه هرچمند بی هر که مه) چونکه بیگومان
نمو بهشی لای خوابه له بههشتدا هر نمو
چاکتره بوتان نه گمر بزائن و تیبگمن.

(۹۶) نموی لای نیویه و به نیویه به خشراوه،
تمواو ده بیت، به لام نموی لای خوابه و (له
پیناوی نمودا ده بیه خشن) هر ده مینیتنموه،
(که پاداشتی بههشتی بهرین و نه پراوهیه)
سوئند به خوا بیگومان پاداشتی نموانی که
خوگرو نارامگر بوون به جوانتر ده دینموه لهوی
که نموان ده یانکرد.

(۹۷) نموی کارو کردهوی چاکهی کردبیت،
پیاو بیت یان نافرته، له کاتیکله برپاوار بیت،

سوئند به خوا به ژیا تیکی کامهران و ناسوده له دنیا دا ده یژننن، له قیامتیشدا پاداشتیان به جوانتر ده دینموه
لهوی که نموان ده یانکرد.

(۹۸) نینجا کاتیک قورنانت خوئندو ده ورت کردهوه، نمو په نا بگره به خوا له شمیانی نفرین لیکراو.

(۹۹) بیگومان شمیانی ده سلاتی نیه به سمر نمواندا که باوهریان هیناوه و پشت به پروه ردگاریان ده بهستن...

(۱۰۰) به راستی تنها ده سلاتی به سمر نمواندا هیه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبرداری نمو
ده بن، هروده ها نموانهش که هاوه لگمرن بز پروه ردگار.

(۱۰۱) کاتیکش نایم تیک ده خینه جی نایه تیکی تر (بز نموی پله به پله شتیک حرام بکمن، یان دیارده یه کی
نه قامی لایه رین) خویش خوی ده زانیت چی داده به زینیت و چ فرمانتیک ده دات، نمو نه قامان ده لاین: (نهی محمد
ﷺ) بیگومان تو هر له خوتموه شت هلنهلن بهستیت، نه خیر و نیه، (نمو له خوتموه شت نالیت) به لکو زوربهی نمو
نه قامانه تیناگمن و نازائن.

(۱۰۲) نهی محمد ﷺ بیان بلای: روح القدس، (جوهر نیل، نهم قورنانهی) له لایمن پروه ردگارتموه به حق و راستی
دابه زانندوه، بز نموی نموانی باوهریان هیناوه دامه زراو پایه دار بکات و رینمویی و مزده شه بز موسلمانان.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا أَلْسُوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّقٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
 مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ أَبْصَارُهُمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

(۱۰۳) سوئند به خوا نيمه برپاستی ده زانين
 بی باوه ران ده لئین: نهم قورئانه تنها که سیکن
 قیری ده کات، (به مخرجیک) زمانی نهو که سی
 نهوان ده لئین قورئان فیری محمد ده کات،
 عده میه و عده بی نیه و رهوان نیه، له گدل
 نهو ده نهم قورئانه به زمانی عده بی پاراو و
 روون و ناشکرا دارپژراوه.

(۱۰۴) برپاستی نهوانی که برپایان به
 نایمه کانی خوا نیه، خوی گموره هیدایهت و
 رینموویان ناکات، به لکو سزای به نیشی بو
 ناماده کردوون.

(۱۰۵) بیگومان هر نهوانه درو هله ده بهستن
 که باوه ریان به نایمه کانی خوا نیه، هر
 نهوانیش درو زتن و درو یان کردو ته پیشه.

(۱۰۶) نهوی پاشگمز بیتمه له خواناسی،
 دوی باوه رهینانی، جگه لهوانی که ناچار
 ده کرتین وشه کوفر بیت بهسر زاریاندا له
 کاتیکدا دلان پره له نیمان، به لام نهو که سی
 دلی به کوفرو بی دینی خوش کرد بیت، نهوانه

خشم و قینی خویان لهسره و سزای گموره و سخت و درواریان بو همیه.

(۱۰۷) نهو خشم و قینهش لهبر نهویه چونکه برپاستی نهوانه ژانی دنیایان خوش وویستوه تا ژانی دواپوژ،
 بیگومان خوا هیدایهتی قوم و کهسانی بی باوه و خوانه ناس نادات.

(۱۰۸) نهو جوژه کهسانه، نهوانن که خوا موری ناوه بهسر دل و دهروون و دهزگای بیستن و بینینیاندا و نهوانه
 غافل و بی ناگان (له حقیقهت و راستیه کان).

(۱۰۹) شتیکی راسته گومانی تیدانیه نهوان له روژی قیامهتدا خهساره تمهتد و ریسوا و زهره رمه نلن.

(۱۱۰) پاشان بیگومان (نهی محمد ﷺ) پهروهردگاری تو به نیسبهتی نهوانه که کوچیان کرد، دوی نهوی نازارو
 نهشکه نهجهدران، لهوه ودوا جیهاد و کوشش خوگریان بهرده وام بوو، برپاستی پهروهردگارت دوی نهو پیشهاتانه زور
 لیخوش بوو میهره بانه (بهرامبر نهو نیماندارانه).

(۱۱۱) رُوژنیک دیت که هه موو کهس خه می خویه تی، بهرگری له خوی ده کات، پاکانه بو خوی ده کات، (گوی به کهسی تر نادات، نهو روزه) هر کهس پاداشتی کرده وه کانی ده دریتوه و نهو خه لکه سته میان لی ناکریت.

(۱۱۲) خوا نمونهی هیناوه تهوه (به دانیشتوانی) شاریک که ژیانیان به هیمنی و ناسودهیی ده برده سر، له هه موو لایه کهوه رزق و رۆزی جۆراو جۆریان بو ده هات (به لام له جیاتی سوپاسگوزاری) ناشو کرو قه در نه زانی نازو نیعمه ته کانی خوا بوون، نینجا خوی گموره پۆشاک برستی و ترسی کرده کالای بالایان و تالای نه داری و ترسی پی چه شتن له سر نه نجامی نهو نیش و کاره (ناپوخت و ناریکانه دا) که ده یان کرده پیشه ی خویان.

(۱۱۳) سوتند به خوا به راستی نهوانه پیغه مبه ریکیان هر له خویان بو هات، که چی به درویان زانی و پروایان پینه کرد، نهوسا سزای سهختی خویی گرتنی و له ناوی بردن له کاتی که نهوان سته مکار بوون.

(۱۱۴) جا ئیوه نهی نیمانداران بخۆن لهو رزق و رۆزیی هه لال و پاکی که خوا پیی به خشیوون

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۱۱) وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱۳﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۱۱۴﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتَةُ كُفُّوا عَنِ الْكُذْبِ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّفَتْرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۶﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾

، هه میسه شوکر و سوپاسی نازو نیعمه تی خوا بکمن، نه گهر ئیوه تهنها نهو زاته ده بهرستن.

(۱۱۵) (خوی پهروه دگار) تهنها مرداره وه بوو و، خوین و، گوشتی بهراز و، نهو مالاته نهی که ناوی غهیری خویان له کاتی سه برپندا له سر هینراوه، حرامی کردوه لیتان، جا نه گهر که سیک پیوستی ناچاری کرد به خواردنیان بی زیاده روی و له سنوور ده چوون، نهوه به راستی خوا زۆر لیخو شبوو به بهزهیی و دلۆقانه.

(۱۱۶) نه کمن به قاله ی دهم و زمانتان بلین نه مه هه لال و نه مه حرامه، بو نهوه ی درۆ به ناوی خواو ئایینی خواوه هه لبهستن، (دیاری کردنی هه لال و حرام به ده ست ئیوه نیه، چونکه) به راستی نهوانه ی درۆ بو خواو ئایینی خوا هه لده بهستن سه رفرازو سهر کهوتوو نابن.

(۱۱۷) (نهوانه له دنیا دا) که می که راده بویرن، به لام له قیامهتدا سزای به نیش و نازاریان بو ناماده به.

(۱۱۸) له سهر نهوانه ش که بوونه ته جوو، هه موو نهو شتانه مان له سهر حرام کردوون که پیشتر بو تۆمان باس کردوه (له نایه تی ۱۴۶ سووره تی الانعام دا) جا وه نه بیت ئیمه سته ممان لی کردن به لکو هر خویان سته میان له خویان ده کرد.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ آجِبْتَهُ وَهَدَيْتُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّمَا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُمُ مَا لَقِيَ هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 لَهُمْ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

(۱۱۹) پاشان، بهراستی پهروهر دگاری تو بو
 کهسانیک که گوناو تاونیان نه نجامدوه به
 نه فامی، لهوودوا په شیما بونه تموه و تهوبه یان
 کردووه و چاکسازیان نه نجامدوه، بیکومان
 پهروهر دگاری تو دوی نهو تهوبه و چاکه کاریه زور
 لیخو شیو میهره بانه.

(۱۲۰) بهراستی نبیراهیم عليه السلام هر خوی نومه تیک
 بوو، (هر خوی پی شهوایه ک بوو) ملکه چ و
 فرمانبرداری خوا بوو و له هه موو بیرو باوه پیکي
 چموت به دوور بوو، له موشریک و هاوه لگمرانیش
 نه بوو...

(۱۲۱) ههروها زور سوپاسگوزاری خوا بوو له
 بهرامبر نازو نیعمه تی بی شوماری
 پهروهر دگاریه مو، نهویش هلی بژاردو رینمووی
 کرد بو ریبازی راست و دروست.

(۱۲۲) نتیجه هر له دنیا دا چاکه مان پیبه خشی و
 پاداشتی چاکه مان دایهوه (به به خشی نی هاوسه ری
 پاک و نهوه ی خواناس) بهراستی نهو له جیهانی
 داهاتوودا له ریزی چاکاندايه (که ریزدارو
 به ختموه و کامران).

(۱۲۳) لهوودوا (دوی چنده ها سده) وه حی و
 نیگامان بو تو (نه ی محمد ص) نارد که شونی
 ناین و بهرنامه ی نبیراهیم بکه موت که به دور
 بووه له هه موو بیرو باوه پیکي چموت، نهو له
 دهستی موشریک و هاوه لگمران نه بووه.

(۱۲۴) بهراستی قهده غه کردنی کاروباری دنیایی

له روزانی شه موواندا تنها له سر نهوانه بریار درا که کیشه یان هه بوو تیایدا، بیکومان پهروهر دگاری تو فرمانبروایی
 دهکات له نیوانیاندا له روزی قیامه تدا له سر نهو شتانه ی که نهوان کیشه و جیاوازیان تیدا ده کرد.

(۱۲۵) (نه ی پیغه مبر ص)، نه ی نیماندار) بانگمواز بکه بو لای بهرنامه و ریبازی پهروهر دگارت به حکمت و دانایی (بو
 هندیکی) و ناموزگاری جوان و بهجی، (بو هندیکی تر) و گفتوگو و موجداله به جوانترین شیوه (له گهل هندیکی تر) دا به
 تاییه تی خاوه ن کتیه کان)، چونکه بهراستی پهروهر دگارت هر خوی زانیه، که کی گومرپایه، ههروها هر خویشی زانیه
 به هدایه ت و هرگران.

(۱۲۶) نه گمر ویستان توله بکه نهوه، ده بیت هر به قهده نهو سته می که لیستان کراوه توله بکه نهوه، خو نه گمر نارام
 گرو خوگر بن، نهوه چاکتره بو نارامگرو خوگران.

(۱۲۷) (نه ی پیغه مبر ص)، نه ی نیماندار) خوگرو نارامگر به و خوگری و نارامگر به کشت تنها به کومه کی و یارمکتی
 خوا ده بیت به کسه تر ناکریت، خه فیتیش مه خو له خوانه ناسان که باوه نا هینن و دلته نگ مبه له بهرامبر نهو پیلان و
 نه خشانه ی که دوژمنان ده یگیرن.

(۱۲۸) چونکه بهراستی خوا له گهل نهو که سانه دایه که خزیان پاراستوه له گوناوه و ههروها نهوانه ش که چاکه کارو
 چاکه خوازن.

سوره قی (الاسراء)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) پاک و بیگمردی و ستایش بۆ نمو زاتهی که شهرووی کرد له بهشیکی که می شهودا بهبهندهی خوی (محمد ﷺ) له مزگموتی (حرام، کهعبی پیروزوه) بۆ مزگموتی (الاقصی) له (بیت المقدس) که دهوویهریمان پیروزو پر بهره کهت کردوه، تا ههننیک نیشانه و بهلگمو دهسه لاتداری و توانایی خۆمانی نیشان بدهین، بهراستی نمو زاته بیسمرو بینایه.

(۲) نیمه کتییی (تموراتمان) به خشی به موساو کردمانه هۆی هیدایهت و رینمووی بۆ نموی نیسرائیل، بۆ نموی کهسی تر جگه له من نه کهنه پشتیوان و یاریده ده بۆ خۆیان.

(۳) (نهمانو خه لکی تریش) نموی نمو کهسانم که (له کهشتیه کهدا) له گمل نوح دا ههلمان گرتن (تا سوپاسگوزار بن و قهدری نازو نیعمهت و به خششه کان بزائن)، چونکه بهراستی (نوح) بهندهیه کی زۆر سوپاسگوزار بوو.

(۴) له کتییی تموراتدا یان له لوح المحفوظ دا بهپارمان داوه و پیمان راگیاندوون که سوینده به خوا نیوه (له بهرنامهی نیمه لادهدن و یاخی دهبن) و فساد و خراپه دووچار له زویندا بهریا دهکن، (له غهفلتی خه لکیدا) زۆرگمشه دهکن و دهسه لاتیکی زۆر گموره به دهست دههینن (لهم سهردهمه دا دووباره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا لَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْبَيْنَاتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ①
وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلاَّ تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ②
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُمْ كَانَتْ عِبَادًا شُكُورًا ③
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ أُولُوا كِبَرًا ④
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑤
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ⑥
إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِنَفْسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلُوا تَبِيرًا ⑦

نهم ههواله قورنانه هاتۆتموه دی).

(۵) جا کاتیکی (نهی جووه کان) به لینی یه که میان دیت (که تۆلتمان لی بکهینموه) بهنده تایبهتیه کانی خۆمان دههیننه سمرتان که خاوهنی هیزو توانای زۆرن، نیتر نهوان به ههموو کون و که لینیکی قهلاو شارۆچکه کاندایه سورپنموه و ده گهرپن به شونیناندایه نهم ههره شهی تۆلیمه به لینی خاویمو ده بیت بته دی (زانایانی سهردهم ده لنین، عبادا لئا - مه بهست هاوه لانی پیغه مبه ره که قورنان وه سفی کردوون به توندو تیژی دژ به خوانمناسان له کاتی جهنگدا).

(۶) له دوی نمو لاوازه تان (نهی جووه کان، له غهفلتهت و دواکه موتنی جیهانی نیسلامدا) نۆره تان ده دههینموه و دهسه لاتمان به سهر ولاتی نیمانداراندا پیده دهین و مال و سامان و کورپ زۆرتان پیده به خشین و واتان لیده کردن که زۆر ناماده بن بۆ هیرش بردن و په لاماردان و پرپیاگهنده کردن.

(۷) نه گهر (له کاتی دهسه لاتدا) چاکه بکن، نمو ههر بۆ خۆتان چاک و بهسووده، نه گهر خراپه و تاوانیش بکن نمو ههر یه خهی خۆتان ده گرتیموه، جا کاتیکی که نۆرهی نه نجامدانی به لینی دواچار دیت، نیمانداران کارکتان پئی دهکن که له روخسارتاندا رهنگ بداتیموه (چونکه نهوان دلنیا که ههموو نمو بهلاو ناخۆشیانهی به سهر گه لانی موسولماناندا به گشتی، هاتوو به شیویه کی راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ دهستی نهوانی تیادایه)، نهوسا دهبا نیماندار بچه مزگموتیموه وهکو یه که مجار چۆنه ناوی، دهبا نیتر نیمانداران تۆلهی خۆیان بکهینموه و دهستیان به سهر ههر چیه کدا ده پروات دریغی نهکن (چونکه نهوان له ستهم و زۆرداری و خۆین ریژی دریغان نه کرد).

(۸) نینجا دور نریه، پهرورد گارتان بهزه بی بیاتاندا بیتموه و ره حمتان پی بکات نه گهر به خوتاندا بیتموه و تمویه بکمن، خو نه گهر بگهرینموه بو پیلانگیران و خوتنریزی نیمهش دهست ده کهینموه به توله سندن و تمیکردنتان، جگه لهوه دوزه خیش ده کهین به زیندان بو کافران که تیایدا گیر بخون.

(۹) بهراستی نهم قورنانه هیدایهت به خشه بو چاکترین ریگمو ریbazو بهرنامه، مژدهیش ده دات بهو نیمانداراندهی که کارو کردهوه چاکه کان ده کهن که بیگومان پاداشتی زورو بی سنور چاوه رتیانه.

(۱۰) بهراستی نهوانهش که باوهر بهروزی دواپی ناهینن، سزایه کی به نیس و نازارمان بو ناماده کردون.

(۱۱) نینسان (کاتیک تنگه تاو ده بیت) دوعا و نرای شهر ده کات، ههروه ک چو له کاتی ناسایدا دوعای خیر ده کات، نینسان هه میشو بهرده وام به پهلهو ههله شهیه.

(۱۲) نیمه دیاردهی شموو رۆژمان کردوه به دوو بهلگمو نیشانه (لهسر دهسلاتی خومان و بو حسانهوه و نه نجامدانی کاروبارتان و راگرتنی پلهیه کی گهرمای له بار بو ژیاقتان)، نینجا نیمه تاریکیمان بهسر دیاردهی شمو دا هیناوه دیاردهی رۆژشمان به ناشکراو دیارو بینراو سازاندوه، تا له نازو نیعمتی پهرورد گارتان بههره وهر ببن، تا ژماره ی ساله کان بزائن و حساب راگرن (که زور پیوسته بو ریکخستنی کاروباری ژیان) نیمه هه موو شتیکی پیوستی نیوه مان به فراوانی و بهر بلاوی روون کردوتهوه.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ وَاِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لَلكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنْ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَاتٍ فَمَهْوَاهُ الْاَيَةُ اللَّيْلُ وَجَعَلْنَا الْاَيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السَّيِّئَاتِ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلْنَاهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٢﴾ وَكُلُّ اِنْسَانٍ اَلَزَمْنَاهُ طَلْعَ رُبِّهِ عُنْفُوهٖ وَنَخْرِجْ لِّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ اَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مِّنْ اَهْتَدَىٰ فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَلَا تَمْلِكُ عَلَيْهِمْ عَلَيْهِ وَلَا نَزْرُ وَاِزْرَةٌ وَّزَرَ اٰخِرًا وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٥﴾ وَاِذَا ارَدْنَا اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فَنَزَّلْنَاهَا تَذْمِيْرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ وَكُنْىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوْبٍ عِبَادِهٖ خَيْرًاۢ بَصِيْرًا ﴿١٧﴾

(۱۳) نامی کردوهی ههركسیکیشمان ههلواسیوه به گهر دنیادو له رۆژی دوایدا کارنامه ی کردهوه کانی بو دهرده هینین و بهکراوهی ده خهینه بهردهستی (ناشکرایه که نهو دهزگایانهی کارو کردهوهی نیمه لهسر تو مار ده کرتیت زور پیشکوتوو تره لهوهی که ناده میزاد تا نیستایه پی بردوه).

(۱۴) نهوسا پیی دهوتریت: دهی نامی کردهوه کانت بخوتنهرهوه و ته ماشای بکه، نه مړو هه رخوت بریار بده و حساب بو خوت بکه (شایسته ی چ جو ره پاداشتیکی؟!)

(۱۵) نهوهی ههوللی دابیت ریbazی راست و دروست بگرت، نهوه بهراستی به قازانجی خزی تهواو ده بیت و هه خزی بههره له هیدایه ته که ی وهرده گرت، نهوهش گومرا بووه و ریbazی سه رلیشیواوی گرتوته بهر، نهوه بیگومان هه خزی زهره ده کات و گومرا پیه که ی لهسری ده کهوت، کهس گوناھی کهس هه لنگرت، کهس بهرپر سیار نیسه له ههله ی کهسانی تر، نیمهش سزای که سمان نه داوه تا پیغه بهرکی بو دهنیرین.

(۱۶) کاتیک بهانهوت دانیشتوانی شارو شارو چکه به ک له ناو بههین، نهوه سه ره تا فه رمانی گوترا به لی ده دین به ده ولمه نده کان (که گوی به حه رام و هه لال نادهن، که چاکو چاکه کاری بکهن) که چی نهوان یاخی ده بن و خراپه کاری ده کهن له شاره که دا، نهوسا نیتر شایسته ی نهوه ده بن که بریاری نیمه به سه ریاندا به سه پینرت، نینجا نیمهش کاولی ده کهین به سه ر یه کداو دارو بهردی به سه ر یه کهوه ناهیلین.

(۱۷) چهنده ها نهوه مان له دوا ی نوح له ناو بردوه، نهوه ندهش به سه بو پهرورد گاری تو که ناگادارو بینایه به گونا هو تاوانی بهنده کانی، هیچ شتیکی لی شاره و نهیه.

(۱۸) نمودی مبهستی تنها دنیا بیتی که به پهلوی به خیرایی تیده پهریت، نموده نیمه (به ناره زوی کهس ناکمین به لکو) همرچیمان بویت به زویسی، بهیستی خومان و به همرکهس که بمانهویت دهیبه خشین، پاشان (لمو جیهان) نمو جوره کهسانه (واته دنیا پرستان) دهخینه ناو دوزده خموه، به سرزده نشت کراوی و راو نراویسه (که برده وام فرشته کان نیش ده کمن به دلیاندا و نایه لن پشوو بدن، همر راویان ده نین بغا و تونیل و شونیه سامناکه کاندا).

(۱۹) (به لام) نموده مبهستی بهشی نمو جیهان بیت و همول و کوششی چاکی بؤ بدات، له ههمان کاتیشدا نیماندار بیت، همول و کوششی نمو جوره کهسانه جیگی ریزو سویاسه و سویاسکراون.

(۲۰) نیمه همدروولا (دنیا پرستان و خوا پرستان) له به خششی پهرودرگارت به هره وهر ده کمین، بیگومان به خششی پهرودرگارت سنووردار و قدهغه کراو نیه له دنیا دا.

(۲۱) تهماشا بکه و سرنج بده چون ریزو پله و پایهی همدنیکیانمان داوه به سمر همدنیکیی تریاندا ، بیگومان پله و جیاوازیه کانی نمو جیهان زور گهوره تر و زور زیاترن.

(۲۲) (نمی نینسان) همرگیز نه کهیت خویه کی تر بکهیته هاوتای خواو هاوولی بؤ برپار بدهیت

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُتُوْلَاءَ وَهَتُوْلَاءَ مِنْ عَطَلَةِ رَيْكَ وَكَانَ عَطَاءُ رَيْكَ مَخْطُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ وَبِكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

چونکه بمو کارهت زه بون و خه جالته دهبیت.

(۲۳) پهرودرگاری تو برپاریداوه که جگه لمو کهسی تر نه پرستن، همرهوا برپاریداوه چاکه کاریش بن له گهل دایک و باوکتاندا، همرکاتیک یه کیکیان یان همدوویان به پیری کموتنه لای تو (تمنانهت) نؤفیان له دهست مهکه و (همرگیز) بیایاندا هلمه شاخی و هاواریان به سمردا مهکه، برده وامیش قسه و گفتوگوت له گهلایاندا با چاک و جوان و به جی بیت.

(۲۴) بالی میهره بانی خوتیان بؤ راخه و ملکهچ به بؤیان، نزا بکه و بلی: پهرودرگارا رهمیان پی بکه و میهره بان به بؤیان، همره کو چون نهوان رهمیان به من کردو و منیان پهروده کرده به بچوکی و مندالی.

(۲۵) پهرودرگارتان زور زانتره له خوتان بهوی که له دل و دهر و تاندا هیه، خو نه گمر چاک و پاک و ریکو پیک بن، نموده به راستی نیتر نمو زاته بؤ تمویه کاران و په شیمانان زور لیخوشبوو به خشندهیه.

(۲۶) مافی خزم و خویشان به جی بهینه و په میوه ندیه کان (له چوار چیوهی شهر عدا چاودیری بکه) همرهوا مافی همدارانیش (به یارمه تیدانیا به گویرهی توانا) نه نجام بده همرهوا مافی ریبواریش (به ده ستگیرویی و ری نشانندان) جیبه جی بکه، دهست بلاویش مبه و مال و سامانت به فیرو مده.

(۲۷) چونکه به راستی نهوانی مال و سامانیا به فیرو ددهن (له ریگهی خراپدا سرفی ده کمن)، نهوانه ههمیشه وهک برای شهیتانه کان وان، شهیتانیش له بهرامبر (نازو نیعمه ته کانی) پهرودرگاریه زور ناشوکرو به دنمه که.

(۲۸) خۆ نه گهر نه تتوانی یارمه تی ناوبراوان بدهیت و به نومیدی ره حمه تی پهروه ردگارو به خششی نهو بوویت نهوه ده کریت به گوفتاری جوان و قسه ی خوش رازیان بکهیت.

(۲۹) نه کهیت نهوه نده دهست نوقاو بیت وهک نهوه ی که دهستی به کوژ و زنجیر به گهردنیدا هه لراسرابت، ههروه ها نهوه نده دهست بلاو مبهه (هیچیت به دهسته وه نه مینیت) له وه ودوا بکهویت بهردهم لۆموه سهرزه نشی نه مو نهو هیچت به دهسته وه نه مینیت و به هه ناسه ساردی و ناومیدی بۆی دانیشیت.

(۳۰) بهراستی پهروه ردگارت به هه رکهس که بیهویت رزق و رۆزی فراوان ده به خشیت، یاخود کهم و سنوورداری ده کات، بیگومان نهو زاته ناگادارو بینایه به بنده کانی، (به خشین و نه به خشینی هه ره مه کی نیه).

(۳۱) نه کهن منداله کاتان له ترسی گرانی و برستی بکوژن (چونکه پهروه ردگارتان رۆزی به خش و میهره بانه)، نیمه رزق و رۆزی ده به خشین بهوانیش و به نیوهش، چونکه بهراستی کوشتنی نهوان گوناوه تاوانیکی زۆر گهورهیه.

(۳۲) هه رگیز نه کهن توخنی زینا بکهون و لئی نزیک ببنه وه، چونکه نهوه بهراستی گوناوه تاوان و هه له و ریچکه یه کی زۆر ناقتلایه.

(۳۳) که سیک نه کوژن که خوا کوشتنه که ی حه رام

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهَا قَوْلًا مَيْسُورًا ۝ (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝ (۲۹) إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ (۳۰) وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَنْتَحِنَنَّ تَرْزُقَهُمْ وَالْيَاكُورُ إِنْ قَتَلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝ (۳۱) وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ (۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝ (۳۳) وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ (۳۴) وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلِ الْمُسْتَقِيمِ ۝ (۳۵) ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ (۳۶) وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۝ (۳۷) إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ (۳۸) وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ (۳۹) كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ (۴۰)

کردیت مه گهر بههوی تاوانیکه وه شایسته بیت و کوشتنی رهوا بیت، نهوهش که مه زلومانه و بی تاوان ده کوژیت، نهوه نیمه بهراستی ماف و دهسه لاتمان داوه به نزیکترین کهسی که تۆله ی بۆ بسینیت، نهویش ناییت زیاده رهوی بکات له کوشتن و تۆله سه ندنه وه دا، (خۆ نه گهر له خواترس و فه رمان به ردار بوو لهو کارهیدا) نهوه بیگومان سه رکهوتوو و پشتیوانی لیکراوه له لایه ن دهسه لاتنی رهواوه.

(۳۴) نزیک مالی هه تیوو مه کهون مه گهر به جوانترین شیوه نه بیت (وهک نهوه ی بیخه نه بازرگانیه که وه تا گهشه بکات) هه تا نه گاته هه ره تی لای، وه فا بکهن به به لئین و پهیمان، چونکه بهراستی بهرپرسیارن له بهرام بهر به لئین و پهیمان وه.

(۳۵) هه رکاتییک کیشان و پیوانتان نه نجامدا بهر تیک و پیککی و تیرو تهواوی نه نجامی بدن، نهو شیوه یه چاکتره و جوانترین نه نجامی هه یه (له دنیا دا ناسووده ده بن و پاداشتی قیامه تیش به دهست دهین).

(۳۶) (نه ی نینسان) له شتییک مه دوی و شوینی شتییک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نیه، چونکه بهراستی ده زگا کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره مه موی، بهرپرسیاره له بهرام بهر یه وه.

(۳۷) ههروه ها به سه ر زه ویدا به کهش و فش و له خۆبایی بوونه وه مه رۆ، چونکه تۆ هه رگیز ناتوانیت زهوی کوناوده ر بکهیت، ناشگه یته به رزی چیاکان (نیه تر نه م کهشخه و شانازیته له چییه؟).

(۳۸) هه مو نهو شتانه ی که له نایه ته کانی پیشوودا باس مان کرد، خرابه کانی لای پهروه ردگارت ناپه سه ندو نابه جیییه (هه ول بده هه میشه دووره په رتزیبیت لییان).

(۳۹) نهو رینمویانهی که پمروه ردگارت به وه حی بوی رهوانه کردیت بهشتیکن له حیکمهت و دانایی، نهکیت خویسهکی تر بهاوتای خوی بالادهست بزانیته، چونکه نهگمر و ابیت، فری دهریتته ناو ناگری دوزهخوه به سهرزه نشت کراوی و ریسوایی و شهرمهزاری و دور خراوهی له بهزهیی خوایی.

(۴۰) نینجا روو بهاو لهگمران دهرموتیت: نایا رهوایه خوا نیوهی هه لیزارد بیت تا کورتان پی بیه خشتیت و خوی فرشته کانی هه لیزارد بیت تا بیانکات به کچی خوی؟ (نهم بیروباوهره پوچ و بی سهرویانه کمی رهوایه، مهگمر کوپ و کچ همر خوا نایانه خشتیت؟)، بهراستی نیوه قسه و گوشتاریکی نابهجی و گموره و ناقولا دهکن.

(۴۱) سویند به خوا بهراستی نیمه لهم قورنانهدا به چندهها شیوه له ههموو مه بهسته کان دواوین تا بیریکه نموه و یاداوهری وهریگر، کچی قورنان بوی خوانه ناسان تهنها دورره پمیزی نه بیت هیچی تریان بوی زیاد ناکات.

(۴۲) (نهی پیغه مبهر ۱۱۱ بهو موشریکانه) بلی: نهگمر خوی تریش هه بوی له گمل خوی پمروه ردگارتا ههموه کو نموان ده لئین.. نهو کاته هه نموان هه ولیاندهدا بوی نهوهی ده سلات له خاوهنی عمرش و تهختی فمرمانیه وایهتی بسمن و لئی زهوت بکن.

(۴۳) ستایش و پاکی و بلند بوی نهو پمروه ردگاریه (که نهو نه فامانه دهریاری نهو ههموو ناره واییه ده لئین) و نهو زاته زور بهرز و بلند و گموره تره (له بوی چوونی نموان).

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَلْتَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكَ
بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثَاءً إِنَّكَ لَنفَقُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا يَنفَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ
لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ لَا يَسْمَعُونَ وَجَعَلْنَا أَسْمَاعَهُمْ أَشْفَاءً فَتَسْمَعُونَ
الْقُرْآنَ إِذْ يُنَادِيهِمْ لِيَتَنَبَّأُوا بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ لَا يَحْكُمُونَ
بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ رَبِّهِمْ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ صُرُوفَهُمْ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَةٍ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٦﴾

(۴۴) همر جهوت ناسمانه کان و زهوی و ههموو نهوانی که تیاپاندا همن، تهسبیحات و ستایشی نهو زاته دهکن، هیچ شتیک نی به لهم بوونهوه رهدا که تهسبیحات و ستایش و سوپاسی نهو زاته نهکات، بهلام نیوه له تهسبیحات و ستایشی نهو شتانه تیناگن، بهراستی نهو زاته هه میشه و بهردهوام خوگر و به حهوسه لیه (له بهرامبهر لادانی خه لکیموه) لیخوشبووه و چاویوشی دهکات (نهگمر بووی تیبکن و باوه ری پی بهینن).

(۴۵) کاتیک که قورنان ده خوینیت نیمه بهر بهستیکی نادیارو شاروه، ده خینه نیوان توی نهوانی باوه به روژی دواپی ناهینن .. (چونکه سوودی لی وهرناگرن)

(۴۶) (چونکه مه بهستیان نیه تیبگن) نیمهش پمروه ده هینن بهسر دلپاندا تا همرتیی نهگن، گویشیان سهنگین ده کهین تا نه بیستن، جا کاتیک له قورناندا تهنها ناوی پمروه ردگارت ده بیت (باسی بت و بهرنامه یان ناکهیت)، نهوه پشت هه لدهکن و روو وهره گیرن و بیزاری دهره برن و دهرن.

(۴۷) نیمه له ههموو کهس چاکتر ده زانین که خوانه ناسان بوی گویت بوی دهگرن، نهوانه کاتیک گویت لی دهگرن، چه چپ و سرته سرت دهکن، نهوسا سته مکاران بهیه کتر ده لئین: نیوه شوین کهس ناکمون تهنها پیاوکی جادوو لیکراو نه بیت!!

(۴۸) سهرنج بده چۆن تۆ دهکن به نمونه (تاوینک ده لئین: جادوگر، ده میک ده لئین: شاعیر... هتند) سهرنه نجام خوین گومرا کردوه و ناتوانن رینگه و ریبازیکی چاک و دروست بگر نه بهر.

(۴۹) نهوانه به سهرسامیهوه ده لئین: باشه نهگمر بووینه نیسکی رزیو و پرتوکاو، نهوه سمر له نوی زیندوو ده کیرینهوه؟!

(۵۰) نئی محمد ﷺ پیمان بلی: بنه ببرد یان ناسن ...

(۵۱) یان هر شتیک و هر دروستکراوینک که زور سهخت و گرنک و گورهیه له بیرو هژشاندا، نهوسا نهوانه (به سهرسامیهوه) دهلین: دهی باشه، کی زیندوومان دهکاتمهوه؟ بلی: نهو زاتهی که یه که مجار به دیهیناون (زور لای ناسانه زیندووتان بکاتمهوه)، نهوسا سهریان شوره که نهوه بۆ لات و سهر باددهن و دهلین: نهوه کهی زیندوو ده کرینمهوه؟ کهی قیامت بهرپا ده بیت؟ پیمان بلی: دوور نیه و لهوانیه بهم نریکانه پیش بیت. (۵۲) روژیک دیت پهروه دگارتان بانگستان لی دهکات، بهدهم سوپاس و ستایشیهوه (زیندوو دهنهوه و ملکهچ و فرمانبردارن) واگومان دهن که ماوهیه کی کهم نه بیت له دنیاا نه ژیاون (یاخود دوی مردتان ماوهیه کی زور کهم له گوردا بوون).

(۵۳) نئی پیغه مبر ﷺ به بنده کانم بلی: چاکترین گوftar بلین (جوانترین گوftar بنووسن) چونکه شهیتان بهراستی دهیمویت نیوانیان تیک بدات (همیشه هانیا ددهات بۆ وتنی گوftاری هله و خراب)، بهراستی شهیتان دوژمنی ناشکرای نینسانوه (ده بیت وریا بیت نهو دوژمنه تروشی هلهی نهکات).

(۵۴) پهروه دگارتان چاکتان ده ناسیت خو نه گهر

بیمویت ره حمتان پی دهکات (کاتیک ربازی چاکه ده گرنه بهر)، یان نه گهر بیمویت سزاتان ددهات (کاتیک ربازی خراپه ده گرنه بهر) او نیمه تۆمان بۆ نهوه رهوانه نه کردوه که چاود پیرو پارتیزه ری نهوان بیت (تا نهوان به ناچار پی باوهر بهین).

(۵۵) پهروه دگارت چاک ده زانیت پهوهی له ناسمانه کان و زه ویدایه (ههریه که یان سهر گهرمی چین)، بیگومان نیمه ریزی هندی له پیغه مبرانمان له لا زیاتره له هندیکی تریان و (کتیبی) زه بوریشمان به - داوود - به خشیوه.

(۵۶) نئی پیغه مبر ﷺ به هاوه لگمران بلی: نادهی هاناو هاوار بکن لمویت و شتانهی که له جیاتی خوا ده یان بهرستن (نایا هیچیان له دست دیت؟، دلنیا بن که نهوانه) نه ده توانن به لاو ناخوشیه کتان له سهر لابهرن، نه ده توانن بارودوخ بگورن.

(۵۷) نا نهوانهی که نهوان هانا و هاواریان لی ده کمن، کامیان له خوا نریکتره؟! له کاتیکدا که نهوان خو یان هاوار له خوا ده کمن و داوای نریک بوونمهوه له پهروه دگاریان ده خوازن و چاوهروانی ره حمتی ده کمن، له سزاو تۆلهشی ده ترسن، بهراستی سزای پهروه دگارت مه ترسی لیکراوه.

(۵۸) هیچ شارو شارو چکه یه کی نه یه که نیمه برپارمان دابیت پیش بهرپا بوونی روژی قیامت له ناوی بهرین، یان سزایه کی سهختی بهرین، له کتیب و دۆسیه (تاییه تدا، له لوح المحفوظ دا) تۆمار نه کرا بیت.

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝٥٠ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ ۝٥١ صُدُّوكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۝٥٢ فَسَيَضْحَكُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝٥٣ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ بِحَمْدِهِ ۝٥٤ وَتَقْنُونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝٥٥ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ۝٥٦ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ تَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَسَاءَ يُعَذِّبَكُمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٧ وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ ۝٥٨ وَآتَيْنَا دَاوُدَ ذِكْرًا ۝٥٩ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٦٠ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝٦١ وَإِنْ مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهُمَا قُلْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُهُمَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٦٢﴾

(۵۹) هیچ شتیك نمبوه بههوی نهوی که نیمه موعجیزه بهربا بکین و نیشانی بدهین لهوی که نهوان داویان کردوه، تنها نهوه نه بیت. که (جوره ها موعجیزه مان نیشانی پیشینه کان دا)، به لام نهوان هر پروایان پی نه کرد؛ نیمه ش لهناومان بردن، حوشتره تاییه تیه که شمان به ناشکراو روون به قهومی (شمود) به خشی، که چی سته میان لیکردو (سهریان بری)، به راستی نیمه تنها بز ترس و داچله کانندن نه بیت، هیچ جوره موعجیزه یه ک ناینرین.

(۶۰) نهی محمد ﷺ یادی نهوه بکه کاتیک پیمان وتی: که به راستی پهروه ردگاری تو دوری خه لکی داوه و ناگاداره بهیه موو شتیکیان و نهوشتانه ش که له خه وندا نیشانمان دایت تنها تاقیکردنهوه بوو بز خه لکی، ههروه ها به باسی دره خته نه فرین لی کراوه که ش که له قورئاندا ناو براوه تاقیانده کهینهوه (کافره کان کردیانه گالتیه جار و وتیان: چون دره خت لهناو ناگردا دهرویت، عهقلیان کول بوو لهناستی توانای بی سنووری خواییدا)، به مهرجیک نیمه ده مانهویت بهم باسانه بیانترسینین، دایانچه کینین، که چی نهو باسانه هیچیان بز زیاد ناکات تنها لادان و یاخی بوونیک کی گهوره و بی سنوور نه بیت.

(۶۱) (بیریان بهینه رهوه) کاتیک به فرشته کانمان وت: نادهی سوژده بهرن بز نادهم،

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَأَيْنَاثُمُودَ الْأَقَاةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ۝۵۹ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُحِفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝۶۰
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝۶۱ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَىٰ لَيْنِ آخَرَتَيْنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لِأَخْتِنِكَ
ذَرَيْتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۶۲ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝۶۳ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطِطَعَتْ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجَلَكَ وَشَارَكَهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا ۝۶۴ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝۶۵ رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۶۶

هه موو سوژده یان برد جگه له (نیبلیس)، که وتی: نایا چون سوژده ده بهم بز نهو که سهی که له قور درست کردوه؟! (۶۲) (پاشان بی شهرمانه) وتی: پیم بلی: نا نه مهیه که ریزوت داوه به سر مندا؟! سویند به خوا نه گهر دوام به خهیت تا روزی قیامت نهوه بیگومان هه موو نهوه کانی گومراو سرگردان ده کهم جگه له که میکیان (که ده سه لاتم به سریاندا نیه).

(۶۳) خوی پهروه ردگار فهرمووی: بز نهوهی شونیی تو بکهویت لهوان، نهوه بیگومان دوزه خ پاداشتی هه مووانتانه، که پاداشتیکی مسوگهره و جیگهی هه مووانانی تیدا ده بیت نهوه...

(۶۴) بز چیت له ده ست دیت دریغی مه که، هه مرکه س که توانیت (لهو به دبه ختانه) به بانگ کردن و هاندانیان بز تاوانکاری، دایانبره، بههوی لهشکری سواره و پیادهی خوتنهوه هیرشیان بز بهره و هاوبه شیپیان بکه له مال و سامان و مندال و نهوه پاندا (به سامانی حرام و مندالی زول، هتد)، نهوه ندهش بهلین و نومیدیان پی بده، سهریان لی بشیوتنه، هه رچه نده بهلین و هاندانی شهیتان جگه له فریودان و قیلکردن و ساخته، شتیکی تر نیه.

(۶۵) به راستی بهنده کانی من (نهی شهیتانی نه فرین لیکراو) هیچ ده سه لاتنی تو یان له سر نابیت و ههول و کوششی تو کاریان تی ناکات و پهروه ردگاری تو (نهی نیماندار) به سه بز پاریزگاری و پاراستنت.

(۶۶) پهروه ردگارتان نهو زاتهیه که که شتی به ده ریادا هاتوچو پی ده کات بوتان، تا له فمزل و به خشی (بیشوماری) به هره وهر بین، به راستی نهو زاته هه میسه و بهرده وام بهرهم و میهره بانه بوتان.

(۶۷) (خه لکینه نيوه) کاتیک له دريادا ناخوشي و تنگانه تووشتان د بېت، نهوه هرچی پهرسترو هديه له بيرو هوش و باوه رتاند ناسينيت و ون د بېت جگه لمو زاته (هانار هوار هر بز زاتي خوا د بېن تا رزگارتان بکات) به لام کاتیک (فرياتان ده که ویت) و رزگارتان ده کات و ده تان خاته وشکانيهوه، نيوه پشت له بهرنامه که ده که و رو و ورده گيرن و نايانسن، به لکو زوربهی نينسانه کان ناشوکرو سپلن.

(۶۸) خه لکینه نيا نيوه له خوتان نه مينن خوا نتانبات به ناخی زويداو لايه کی وشکاني نه پوخيتيت به سمر تاندا، ياخود بهر بارانتان نه کات؟! لهوه ودوا هيچ کهستان ده ست ناکه ویت فرياتان بکمويت و پماتان بدات!!!

(۶۹) نيا دلنيان و ناترسن لهوهی که جاريکی تر له که شتيدا ريتان بکمويت نه ناو درياوه، نهوسا بابه کی به هيزی سخت هه لکاته سمرتان، نينجا به هوی کافر بوون و ياخی بوونتانهوه نوقمی درياتان بکات؟! لهوه ودوا که سيشستان ده ست نه که ویت بتوانيت داکوکيتان لی بکات لای نيمه!!

(۷۰) سویتد به خوا به راستی نيمه ريزمان له نهوهی نادمه گرتووه و به سمر وشکاني و دريادا (به جوړه ها هژکاری گواستنوه) هلمان گرتوون و له رزق و رزی پوخت و چاکي و جوړاو جوړ بهر وهرمان کردوون (له خوراک و پزاشک و مال و ناومال و.. هتد) به راستی نيمه ريزی زيادهی نهوانمان داوه به سمر زوربهی نهو به دی هينراوانه دا

که دروستمان کردوون (له هه موو روويه کهوه، تا قدرو ريزی خويان بزائن).

(۷۱) يادی نهو روزه بکه که هه موو کومه له خه لکيتک به ناوی پيشه واکه يانوه بانگ ده کهين، جا نهوهی نامه و دوسيهی کردهوه کانی بلرته دهستی راستی، نهوانه (به خوشيهوه) سهيري نامهی کردهوه کانی خويان ده که و ده يخويننهوه و به قهدهر تاله باريکه کهی ناوکی خورما سته ميان لی ناکريت (که شتيکی بی ترخه).

(۷۲) جا نهوهی له دنیا په دلا (دل و دهر وون و بيرو هوشی) کویر بېت، نهوه له قيامته دلا چاوی کویره و زور سهرگره دانترو سهرلشيو او تره، چونکه چاوی سهري بز بينايی و تيفکران به کار نه هيناهو له دنيا دا.

(۷۳) نهی پيغه مېر ۷۳ موشريک و هاوه لگهران خهريک بوو تو لا بدن لهوهی که بهوه حی و نيگا بزمان رهوانه کردوويت، تا شتيکی ترمان بز هه لبيه ستيت و شيوازی کارو بانگهوازت بگوزيت، نيتر نهو کاته نه گهر به قسهی نهوان بکهيت نهوان تو ده که نه هاوه ل و خوشه ويستی خويان (چونکه به دلی نهوانت کردووه)!!

(۷۴) خو نه گهر نيمه تو مان پايه دارو دامه زراو نه کردايه، نهوه به راستی نزیک بوويت (به مده زندهی خوت، بز بهرزه وهنديی بانگهوازه کهت) که ميک به لاياندا مهيل بکهيت و به دلی نهوان بکهيت!!

(۷۵) نهو کاته نيتر دوو بهرامبهري (هاوه لگهران) له دنيا داو به دوو بهرامبهري نهوان له دوی مردن سزاو نازارمان پی ده چه شتيت، پاشان که سيشت ده ست نه ده کهوت فريات بکمويت و له دهستی نيمه رزگارت بکات.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا بَلَغَكُمُ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسَرْتُمْ أَنْ يَخْشِفَ
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسَرْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ نَبِيْعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِرَّيْمِيْنِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَأُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً
وَإِذَا لَاتُخَذُوكَ خِلَالًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن تَبْتَئَكَ لَقَدْ كُنْتَ
تَرَكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

(۷۶) نو موشریکانه خبریکوو زورتو بڼو بهین و نازارو ناخوښیت بڼو پیش بهین تا له سر زوی (مهکه) دهرت پهرین و دهره دهرت بکه، نو کاته نیت نده مانسه دوی تو ته نه ماوه کی کم نه بیت (زوو به زوو به به لایه کی سخت له نومان دهرن).

(۷۷) (له ناوردن) بریارو یاسای نیمه بووه پیش تو (بو قومه خوانه ناسه کان) کاتیک پیغه مبرانیان دهر کردیت، بیگومان نابینیت سونته و بهرنامه نیمه گورانی به سردا بیت.

(۷۸) (نهی پیغه مبر) نهی نیماندار (نویژ نه نجام بده کاتیک خور نیوهی ناسمان به جی دهیلیت (ناماژیه بڼو نویژ نیوه پرو عسر) له تاریکی شهویشدا نویژ (مه غریب و عیسا) نه نجام بده، نویژ به یانیانیش (که زور قورثانی تیدا ده خورنرت فراموشی مه که) به راستی قورثان خوندنی نویژ به یانی ده بی نرت (له لایه ن فرشته کانیسهوه).

(۷۹) له به شیکي شوگاردا خوت ماندوو بکه به دهر کردنوهی قورثانوه له شهونویژدا که زیاده نه رکیکه له سر تو، نهی پیغه مبر بڼو نهوهی په روه دگارت بتخته شون و جیگه به پریزه که تیایدا سوپاسکراو بیت.

(۸۰) بلن: په روه دگارا یارمه تیم بده تاهم کاتیک ده سته کاری (همه خیریک بووم) به چاکی و راستی و دروستی نه نجامی بده و له هر کاریک بووموه و نه نجامدا سره نجامیکی چاکی ه بیت و به جوانی لئی دهرچم و همیشو به رده وام له لایه ن خوتوه ده سله لایتیکم پی به خشه که بیت هوی سرکهوتنی

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُوْكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبُثُوْنَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةٌ مِّنْ قَدْ
اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذُلُوْكَ الشَّمْسِ اِلَى غَسَقِ الْاَيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ اِنَّ
قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الْاَيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ اَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ
لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شَفَاءٌ
وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يُزِيْدُ الْظٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
اَنعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَجٰى بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرْكَانِ يَتَوَسَّأُ
﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ۖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى
سَبِيْلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ
وَمَا اُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ سِئَلْتُمْ اَنذٰهَبْنَ
بِالَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَهٗ عَلَيْنَا وَكِيْلًا ﴿٨٦﴾

بهره و اوم.

(۸۱) همروها بلن: تازه نیت حق و راستی هاتوو و بهرپا بووه و به تال و ناحقی، پوچ و تفره تونا بووه، به راستی ناحق و به تال همرتیاچوو و جیگیر نه بووه و به زیوو.

(۸۲) نیمه له قورثان نایهت و سووره تانیک داده زنین، که بیت هوی شیفاو چاره سر بڼو نه خوشیه دهر وونی و جهسته یه کان هره ها ره حمت و میهره بانیش، بڼو نیمانداران، بڼو سته مکارو خوانه ناسانیش ته نه زیاد کرنی زهره و زیان نه بیت هیچی تر نه، هیچ به ره و سوو دیکي لی ناهن.

(۸۳) کاتیکیش نازو نيعمهت به خشین به نینسانی (خوانه ناس) روو و رده گپرت و فیز ده کات و هر خه مخوری خویه تی، کاتیکیش ناخوشی و تنگانهی توش دیت، نهوه ناومید و پهست و غه مگین ده بیت.

(۸۴) بلن: هموو کس له سر سروشت و فیره تی خوی کارده کات، جا په روه دگارتان چاک ده زانیت کی ریگه و ریبازو بهرنامه راست و دروستی گرتوته بهر.

(۸۵) پرسپارت لی ده کن دهر بهی روح (که چیه و چونه؟) بلن: روح به شیکه له فرمانی په روه دگارم و به ده ست نهوه (من نازم چیه و چونه) و هیچتان پینه به خسراوه له عیلم و زانست ته نه شتیکی کم نه بیت.

(۸۶) سویند به خوا نه گهر به مانه ویت هموو نهوه قورثانهی که به وحی بومان ره وانه کردویت، نهوه له دل و دهر وون و لاپره کاندایه یلین، پاشان که سیکت ده ست ناکه ویت به پاریزیت و بهر گرت لی بکات و هملیکت بڼو بدات تا لهو به ره به بی به ره نه بیت.

(۸۷) (به لام نیمه نمو کاره ناکهین) چونکه نه مه ره حمه تیکه له لایمن پوره دگارتسه، بهراستی فزل و به خشندهی نمو زاته (بو توو بو هموو نیمانداریک) زور گموره و فراوانه.

(۸۸) نهی محمد ﷺ پیمان بلئی: سویند به خوا نه گهر هموو ناده میزاد و پهریه کان کو بینسه و (همولی بمرده و ام بدن تا) قورنائیکی وه کو نه مه داتین و بهیننه (میدان) ناتوانن کاری و ابکن و ناتوانن له وینسهی بهینن، نه گهر چی هموو لایه کیان بینه پشتگیرو یارمه تیده ری به کتر.

(۸۹) سویند به خوا بیگومان نیمه له قورنانه دا له هموو جوړه نمونه یه کمان بو خه لکی هیناوه تموه (تا تیفکرن و بیر بکنه مه) که چی زوری خه لکی تنه ری بازی کوفرو خوانه ناسی نه بیت هیچی تر و ه ناگون...

(۹۰) (هنه دیکیان بیانوویان گرت و) وتیان: همرگیز نیمه باوه به تو ناکهین تا کانی و سرچاوه یه کمان له زهویه مه بو هله نه قولینیت.

(۹۱) یاخود ده بیت خاوه نی باخیک بیت که پر بیت له دارخورماو ره زو چنده ها روویار له ناویدا هله بقولینیت و به خوړو رهوان به ژیریاندا پروات.

(۹۲) یاخود ناسمان پارچه پارچه به سمرماندا، همر وه کوخوت پرویا گنده ده کس دابارتنه، یاخود خوی گموره و فرشته کانی بهینه روو بهروو مانی بکه!!

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَنْ أَجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ أَنْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

(۹۳) یان کوشک و تهلارو مالیکت هه بیت که به (نالتون و زیووشی جوان) نه خشینراییت و زه خرهفه کرابیت، یان (ببینین) که بهرو ناسمان بلنسو بهرز ده بیتسه، نیمه همرگیز بهوش باوه ناکهین هتا کتیبیک دانه بهر زینیت و بیخونینه مه، توش پیمان بلئی: پاکی و بیگمردی بو پوره دگارم.. (باشه، کهی ثوانه له ده ست مندايه) من تنه یا پیغه مبه ریکم له گرو ناده میزادو هیچی تر نیم (نیوهش لهو ناسته دا نین نمو بیانوانه تان جیهه چی بکمین).

(۹۴) هیچ شتیک نه بوو ته کوسپ له رنگی نهو دا خه لکی باوه بهینن - کاتیک هیدایه تیان بو هات - تنه نهو نه بیت که وتیان: نایا خوا مروقتیکی به فرستاده ناردوه؟! (له باتی نهوی زوو به دهم بانگموازی خواوه بچن و نهو بهرینر بو خویان بزائن، که نوینریان لی هله د بهرینریت و نیمانی پی بهینن، زوری خه لکی له سرده مه کانی پیشوودا عه قلیان کول بووه له ناستی نمو ریزه تاییه تیه دا).

(۹۵) پیمان بلئی: نه گهر له سمر زویدا فرشته هه بونایه و به دلنیا ییه وه هاتوچویان بکرایه و ژیانیان بیردایه ته سمر، نهو نیمه همر له ناسمانه وه فرشته یه کمان داده بهر زانده سمریان که پیغه مبهرو فرستاده بیت بو یان (چونکه فرستاده ده بیت له جوړی خویان بیت).

(۹۶) بلئی: همر خوا به سه که شایهت بیت له نیوان من و نیوه دا که چوون به ریکو پیکي پهیامی پوره دگارم پی راگیان دوون، بهراستی نمو زاته هه میسه به بنده کانی ناگادارو بینایه.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِهِ. وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا مَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ كُلًّا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَلَا إِلَهَ إِلَّا
رَفْتُنَا أَلَا نَلْبَعُوهُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّارِيبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّوا ﴿١٩﴾
قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشِيَةً
الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذَا جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفِرْعَوْنُ مُثَبَّرًا ﴿٢٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ بِهِمْ مِنْ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَاكُمْ لَفِيفًا ﴿٢٤﴾

(۹۷) نموکسه‌ش خوا رینموویی بکات و (شایسته
بیست) نموه نیتر هیدایهت دراوه و رینموویی
وهرگرتوه، نموه‌ش که سرگمردانی بکات، نموه
هرگیز کمینکت دهست ناکموت جگه لهو زاته که
پشتیوانی بکات و رزگاری بکات و فریای بکموت،
له رۆزی قیامه‌تیشدا (نمو جۆره کهسانه) لهسر
روو کۆده‌که‌ینمووه له‌کاتیکدا کۆترو لال وکمپن،
نموانه شۆنپیان ناو ناگری دۆزه‌خه، هر کاتیک
بلیسه‌ی کوزایموه، بلیسه‌ی زیاد ده‌که‌ینموه بۆیان.

(۹۸) نمو دۆزه‌خه پاداشتیانه چونکه بهراستی
نموانه پروایان به‌نایهت و فرمانه‌کانی نیمه‌نمبوو
(له بوونموه‌رو له قورناندا) ده‌شیانوت: باشه، نایا
نه‌گمر نیمه‌بووینه نیسک و پرتو‌کاین، نایا نیمه
بهراستی جارتیکی تر سهرله‌نوی زیندووده‌کریینه‌وه؟!
(۹۹) نایا نموانه نه‌یان‌بینووه بهراستی نمو خواجه‌ی
که ناسمانه‌کان و زهوی دروست کردووه به‌توانایه که
وه‌ک نموان دروست بکات و (وه‌ک خۆیان به‌دیان
به‌نیتیموه)، دیاره که رۆژو کاتیکی تایبه‌تی دیاری
کردووه (بۆ مراندنیان و زیندووکردنموه‌یان) که هیچ
گومانی تیدا نه (له‌گهل نمو به‌لگه به‌هیزانه‌دا)
که‌چی سته‌مکاران هر برپاری یاخی بوون و
سهرکشی و کوفریانداه و هیچی تر.

(۱۰۰) پێیان بلی: نه‌گمر نیمه‌خواوه‌نی
که‌نجینه‌کانی به‌خشین و ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگارم
بن، نموکاته ده‌ستان ده‌گرتموه له ترسی به‌خشین،
ناده‌میزادیش ده‌ست نوقاوو ره‌زیله (نه‌گمر

په‌روه‌رده‌ی خوایی نه‌بیست).

(۱۰۱) سویند به خوا بیکومان نیمه‌تو موعجیزه‌و به‌لگه و نیشانه‌ی ناشکرمان به موسا به‌خشی، (جا نه‌ی پیغه‌مبیر
ﷺ له نه‌وی نیسرائیلی (زه‌مانی خۆت) بیرسه کاتیک موسایان بۆ هات (چیان وت؟) جا فیرعمون پێی وت: نه‌ی موسا
بهراستی من واگومان ده‌بهم که تو جادووت لیکراوه.

(۱۰۲) موسا وتی: سویند به خوا (نه‌ی فیرعمون) تو چاک زانیوته که نمو (معجزانه) که‌س ناوا پێشی ناهینیت جگه له
په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زهوی، تا به‌رچاو روونکه‌روه‌ه بیست و (خه‌لکی به‌رۆشی حق و ناحق ببینن و له‌یه‌کی جیا
بکه‌نوه) (من دنیام بهراستی نه‌ی فیرعمون که تو تیا ده‌چیت و له‌ناو ده‌بریت (نه‌گمر هر ناوا بیر بکه‌یتموه).

(۱۰۳) جا فیرعمون ویستی له‌سر زهوی میسر به‌یه‌کجاری و به‌سوکایه‌تی کردنموه ده‌ریه‌ده‌ریان بکات، نیمه‌ش نوقمی
ده‌ریامان کرد، خۆی و هرچی نموانه‌ی که له‌گه‌لیدا بوون.

(۱۰۴) له‌دوای له‌ناو‌بردنی‌ش فرمانماندا به‌نه‌وی نیسرائیل و تمان: که له‌سر زهوی (فه‌له‌ستین) نیشته‌جی بین (کاتیک
به‌تموای ریبازی خویان گرتبه‌رو، نیمانداری چاک و پاکی زۆریان تیدا هه‌لکه‌وت، هه‌ندێ جار پیغه‌مبهره‌کانیان
فرمانه‌وایه‌تیان ده‌کردن، وه‌ک له‌سه‌رده‌می چه‌زهره‌تی داودو سلیماندا بووه، به‌لام به‌داخوه جووله‌که‌ی نهم سه‌رده‌مه‌ ریبازی
دوژمنایه‌تی هه‌موو خه‌لکیان گرتۆته‌هر، به‌تایبه‌تی نومه‌ته‌ی نیسلام، به‌لام به‌پشتیوانی خوی گه‌وره‌ کۆتایی هینان به
ده‌سه‌لاتیان نزیکه)، کاتیک به‌لینی دوا‌ی هات ده‌سته‌ده‌سته و پۆل پۆل (له‌سر زهوی فه‌له‌ستین) کۆتان ده‌که‌ینموه.

(۱۰۵) نیمه قورئانمان له سمرینچینهی حق و راستی دابه زاندووه، بۆ چه سپاندنی حق و راستیش دابه زیوه، نیمه تویمان ره وانه نه کردووه تمنها بۆ شهوه نه بیت که مرده به خش بیت (به نیمانداران) و ترسینهر بیت (بۆ خوانناسان).

(۱۰۶) نیمه قورئانیشمان بهش بهش کردووه تا به شینیهی و به نارامی بیخوینیتمه به سمر خه لکیدا، همر نیمهش بهو شیویه دامانبه زاندووه (که تۆ رایده گه یه نیت).

(۱۰۷) پێیان بلی: (نهی خوانه ناسان) باوه به قورئان بهینن یان باوه ری پی نههینن (به دست خۆتانه و نه مۆ سمر بهستن، به لام بزائن) به راستی نهوانه ی پیشتر زانیاریان پیدراوه (دهرباره ی تهورات و نینجیلی دهستکاری نه کراو، چاک ده زائن که نه م قورئانه له هه مان سه چاره ویه، همر بۆیه) کاتی که به سمریاندا ده خویندریتمه (خۆیان پیناگیریت) خیرا سمری ریزو نهوازشی بۆ داده نهوینن و سوژده (بۆ تیره ری قورئان ده بن).

(۱۰۸) ده شلین: پاکسی و بیگمردی بۆ پهروه ردگارمانه، به راستی به لینی پهروه ردگارمان همر دیته دی (به سمرخستنی نیمانداران له دنیا دا و سمر فزایان له قیامه تا).

(۱۰۹) نهوانه سوژده و کړنووش ده بن و ده گرین و نه سمرینی خۆشهویستی پهروه ردگار له چاوانیشان دهباریت، فرمیسیکی نیمان و شادی هه لده ورتنن و تا دیت زیاتر ملکه چ و فرمان بهردار و دل پر له نیمان ده بن.

(۱۱۰) پێیان بلی: نیوه له نزو دوعاتاندا هوار له (الله) بکهن، یان به سیفمتی پیروزی (الرحمن) هانی

وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ نَزْلًا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزْلًا جَدًّا ﴿١٠٦﴾
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُوْلٌ مِّنَ الدِّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِّلْمُجْرِمِ
قِمًا لِّلنِّذْرِ بَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿١﴾ مَّا كُنْ
فِيهِ أَبَدًا ﴿٢﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٣﴾

بۆ بهرن، به همر ناوو سیفه تیکی جوان و بهرز هاواری لیبکهن و نزا بکهن دروسته، چونکه نهو خاوهنی هه موو سیفات و ناوه پیروزی جوانه کانه، به همر سیفه تیک که له گهل داخوازه کانتاندا گونجا، داوای لی بکهن، له کاتی داواکردنی رزق و رۆزیدا به (یا رزاق، یا وهاب) له کاتی داوای سمرکهوتندا به (یا قوي یا متین یا عزیز یا ... هتد، نهی نیماندان) له کاتی خویندنی قورئان له نوێه کاندان دهنگ بهرز مه که و زۆریش نزمی مه که، لهو نیواندهدا حاله تیکی له بارو مامناوهندی نه نجام ده.

(۱۱۱) بشلی: سوپاس و ستایش بۆ نهو خاوهی که کسی نه کردووه بهرۆلهی خۆی و رۆلهشی همر نییه، ههروه ها له مۆلک و مهمله که تیدا کسی نه کردووه به شریک و هاوتای خۆی، همرگیز بههۆی بی دهسلاتی و کم نهوانینهوه کسی نه کردووه به یاوهرو یاریده دهی خۆی، (له بهر نهوه) هه میشه (الله اکبر) بلی و نهو زاته به گهروه و مهزن بزانه.

سوره تی (الکھف)

بناوای خوای به خشنده و میهره بان

(۱) سوپاس و ستایش بۆ نهو خاوهی نه م کتیبه که قورئانه بۆ سمر بهندهی خۆی (محمد ﷺ) دابه زاندووه، هیچ کم و کووپی و ناتمهوایه کیشی بۆ رهوا نه داوه.

(۲) کردوویه تی به چاودیری ههرچی بهرۆه و نه دیه کانی نهاده میزاده و ریک و راسته له هه موو شتیکدا، بۆ شهوی یاخیه کان له سزایه کی سهخت بیدار بکاتمه که له لایه ن خواوه (له دنیاو قیامه تا) یه خه یان پی ده گریت و مردهش بدات بهو نیماندارانیهی که کارو کردووه چاکه کان نه نجام ده دن بهو ی که به راستی پاداشتی زۆر چاکیان بۆ ناماده یه.

(۳) بهر دهوام و بۆ هه میشه لهو به هه شته سازگاردها ده میننهوه.

(۴) ههروه ها بۆ نهو ی نهوانه بهر سینی و بیداریان ده کاتمه، که ده بانوت: خوا مندالی بۆ خۆی بریارداوه!!

(۵) جا نموانه نه‌خوین و نه‌باوو باپرانیان له رووی زانست و زانیاری و تیگه‌یشتنهوه نمو گوفتاره ناقلایه نالتین، نمو بوختانه‌یان قسه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و ناریکه که له ده‌میان ده‌رده‌چیت، نموانه جگه له درۆو گوفتاری نابه‌جی هیچی تر نالتین.

(۶) جا تۆ له‌وانیه له خهم و په‌ژاره‌دا له سه‌ره‌نجامی ره‌شی نموانه‌ی که باوه‌ی به‌م قورشان و فەرمووده‌یه ناهینن خۆت له‌ناو به‌ریت و له داخ و خه‌فته‌دا به‌ریت.

(۷) بێگومان نیمه هه‌رچی له‌سه‌ر رووی زه‌ویه‌دا هه‌یه کردوومه‌انه به‌هۆی رازنده‌وه‌ی، تا تا‌قیان بکه‌ینه‌وه کامیان کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ترو ریک و پیک تر نه‌نجام ده‌دات (نازو نیعمه‌ته‌کان بۆ چاکه به‌کار ده‌ییت).

(۸) بێگومان نیمه سه‌ره‌نجام هه‌رچی له‌سه‌ر نهم زه‌ویه‌دا هه‌یه ته‌ختی ده‌که‌ین و ده‌یکه‌ینه گۆره‌پاتیکی وشک و برنگ و ساف.

(۹) (به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ده‌پرسیت) نایا وا دانانییت که به‌راستی یارانی نه‌شکوت و تابلۆ (که ناویانی له‌سه‌ر نووسراوه) له نیشانه‌و به‌لگه سه‌رسوپه‌ینه‌وه‌کانی نیمه‌ن؟! (له سه‌رده‌می پاشایه‌کی زۆرداری خوانه‌ناسدا چه‌ند لاوتکی نیمه‌ندانار هه‌ست ده‌که‌ن که نیمه‌ن و ژیا‌نیان له مه‌ترسیدایه بۆیه روو ده‌که‌نه نه‌شکوتیک، له‌وتیدا ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ خوای گه‌وره خه‌ویان لی ده‌خات)...

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَمَّا لَكَ بِخُجْ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَن لَّابِلُوهَا إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا ۝ لَمَّا نَفَضْ عَنْكَ نَبَاهُم بِالْحَقِّ إِنَّمِ فِتْنَةً أَمَّاؤُا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ إِنَّهَا لَظَلَمْنَا ۝ إِذَا شِطَطًا ۝ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ سُلْطَانٌ بَيِّنٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

(۱۰) کاتیک لاوه‌کان په‌نایان برده به‌رنه‌شکوته‌که و نزایان کرد، جا وتیان: په‌روه‌دگارا له‌لایه‌ن خۆتموه ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی تایبه‌تیمان پێ ببخشه و له سۆزی خۆت به‌هه‌روه‌رمان بکه‌و رێگه‌ی رزگاری و سه‌رفرازیان بۆ بسازینه له‌م کاره‌ماندا.

(۱۱) نیمه‌ن (نیمه‌ش نزامان گیرکردن) په‌رده‌مان هینا به‌سه‌ر گو‌تیاندا، (تا به‌نارامی) چه‌نده‌ها سال له نه‌شکوته‌که‌دا بۆ خوین (به‌خه‌وتوویی) به‌یینه‌وه.

(۱۲) پاشان (دوای ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ) له خه‌و خه‌به‌رمان کردنه‌وه و له نوستن هه‌ستان، تا بزانی‌ن کام ده‌سته‌ی‌میان ده‌زانن که چه‌نده خه‌ویان لیکه‌وتوه (نموانه‌یان که ده‌لێن رۆژیک یان که‌مه‌تر، یان نموانه‌یان که ده‌لێن مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی‌ت چه‌نده خه‌وتووی‌ن).

(۱۳) نیمه به‌راستی و دروستی هه‌والی به‌سه‌رهاتی نمو لاوانه‌ت بۆ ده‌گیرینه‌وه، به‌راستی نموانه لاوانیک بوون باوه‌ری دامه‌زراویان هینابوو به په‌روه‌دگاریان، نیمه‌ش زیاتر له نووری نیمه‌ن و هیدایه‌ت به‌هه‌روه‌رمان کردن.

(۱۴) نیمه‌ش ده‌که‌نیانمان دامه‌زراو کردو ترسمان تیدا نه‌هیشت (به‌پاریاندا کۆمه‌لگه‌ی نه‌فامی به‌جێبه‌یێن) کاتیک هه‌ستان و وتیان: په‌روه‌دگاری نیمه په‌روه‌دگاری ناسانه‌کان و زه‌ویه، هه‌رگیز هاناو هاوار بۆ هه‌ج خواجه‌کی تر نابه‌ین جگه له‌و، نه‌گه‌ر له‌و راستی‌یه لابه‌ه‌ین، سویند به‌خوا نمو بێگومان نیمه له‌و کاته‌دا قسه‌ی نابه‌جی و نادروستمان کردوه.

(۱۵) نا نموانه قه‌ومه‌کی خۆمانن (له رێبازی راست لایانداوه له‌جیاتی خواناسی) شتی تریان کردوه به‌خوای خوین، ده‌با به‌لگه‌یه‌کی ناشکراش به‌یینه‌ن له‌سه‌ریان، جا کێ سته‌مکار‌تره له‌وه‌ی که درۆ بۆ خوا هه‌له‌ده‌سته‌یت؟!

وَإِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوُّوْا إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا
﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ اللَّهُ هُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً ظَالِمًا
وَهُمْ رُفُودٌ وَنُقُلُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِيطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِرُفْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنْهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

(۱۶) (هندیکیان و تیان) جا نیسته که نیوه
برپارتانداوه خوتان دووره پمیزبگرن لهم خه لکمو
لهوشتانه کهله جیاتی خوا ده یانپمرستن، تنهها
خواپمرستی بکمن، ده پنا بهرنه نه شکموته که،
نموکاته پمروه ردگارتان ره حممت و میهره بانی
خوتان به سمردا په خش ده کاتموه و هوکاری
حموانموه تان بؤ دابین ده کات.

(۱۷) کاتیکیش که خور هه لدیت، تیشکه که ی
ده بینیت له لای راستی نه شکموته کموه ده دات و
تیپم ده بیت، کاتیکیش که ناوا ده بیت له لای
چهپی ده دات و تیشکه که یان به سمردا تیپم
ده بیت، لمو کاتموه نمو لاوانه له ناو بوشایی
فراوانی نه شکموته که دا راکشاون، نموه هه مووی
به لگه و نیشانه یه که له به لگمو نیشانه کانی خوا
، نموه ی خوا هیدایه تی بدات هر نمو هیدایه ت
دراوه و رینمووی و هر گرتووه، نموه ش خوا
گومرای بکات، نموه همرگیز که سیکت ده ست
ناکموت که پشتیوانی بکات و رینمووی بکات.
(۱۸) (پاشان دیمه نیان ده هیئیت به مرچاو و
ده فمرموت): واده زانیت به خبهرن له کاتیکدا
به خموتوی راکشاون، نیمه نم دیوو نمو دیویان

پیده که یان و به لای راست و به لای چه پیاندا هه لیان ده گپرنموه (بؤ نموه ی زهوی جهسته یان نه خوات و هموای پاک
لییان بدات)، سه گه که شیان چه مؤله ی داداوه له بهردم که له بهری نه شکموته که دا، نه گمر تو (نمی پیغه مبر علیهم السلام)، نه ی
نیماندار) سمرکت بکیشایه بؤ سمر دیمه نیان، نموه به په له هه لده هاتیت و ترسیکی زور له دیمه نیان
ده چوه دلتهوه.

(۱۹) همر بهو شیوه یه ش که به ده سه لاتی خومان خمومان لیخستن، خبهرمان کردنموه، بؤ نموه ی (له ماوه ی
خموتنه که یان) له یه کتر پیرسن، یه کیکیان وتی: باشه نموه نیوه واده زانن چهنده خموتون، هندیکیان و تیان: روژیک
یان که متر له روژیک خموتوین، هندیکی تریان و تیان: مه گمر پمروه ردگارتان خوی بزانت چهنده خموتون، دیاره
همستیان به برستی اگردوه، بویه لاوکیان پیشنیاری کردو وتی: ده یه کیکتان بنیرن بانهم پاره زیوه تان بیات بؤ
شار، جا سمرنج بدات، بزانت کی خوراکی خاوین تری هیه، با لمو خورا که تان بؤ بکرت و بؤتان بهیئیت، با وریا و
نهرم و نیان و له سمرخوش بیت، با که سیش ناگادار نه کات به کارو بارتان.

(۲۰) چونکه به راستی نمو بت پمرستانه نه گمر پیتان بزنان، نموه بهرد بارتان ده کمن، یان ده تانگپرنموه بؤ ناو
نایینی خویان، نمو کاته نیت هرگیز سمرراز نابن.

(۲۱) (وادیاره که یه کیکیان نارودوه بۆ کرپنی خوارده مهنی و پاره زیوه که ی دهرهیناوه، کابرای دوکاندار خه لکی له دور کۆ ده کاتمهوه، چونکه میژووی سکه ی پاره که زۆر کۆن بوو، نهوسا بۆیان دهرکهوت، نهه لاوه یه کیکه لهوانه ی که چهند سه ده یه ک له موبهر له دهست پاشای بت پرست و سته مکار هه لاتوون، خه لکه که له گهل لاوه که دا بهرو نه شکوته که بۆ سهردانی نهوانی تر چون، نا بهو شتیه یه ش خه لکیان رینمووی کرد تا بیان دۆزنه وه و بزائن و دلنابن که به راستی به لینی خوا له زیندو کردنه وه ی مردوه کاندای حق و راسته بیگومان قیامهتیش هه ر دیت و هیچ گومانی تیدا نیه (الهوی که به دیداریان شادبوون، لاوه کان خه ی یه کجاریان لیکهوت) له کاتیکدا نهو خه لکه کیسه یان بوو له سهر مه سه له ی زیندو بوونه وه، نینجا هه ندیکیان وتیان: با چهند خانویه کیان له سهر دروست بکهن، پهروه ردگاریان زانایه پێیان، به لام نهوانه ی که ده سه لاتیان هه بوو به سهر کارو باریاندا، وتیان: بیگومان مزگه وتیکیان به سه ره وه دروست ده که یین (که نه مه ش شتیکی داهینراو بوو له نایینی گاوریدا که له سهر گۆری پیاو چاکان په رستگاریان دروست ده کرد).

(۲۲) جا (دهرباره ی ژماره ی یارانی نه شکهوت) له نایینه دا ده لێن: سیان و چاره هه میان سه گه که یانه، هه ندیکی تر ده لێن: پینجن و شه ش هه میان سه گه که یانه، که هه مو نه مانه قسه یه کی

بی به لگهن و چۆ له تاریکی کوتانه، هه ندیکی تر ده لێن هه وتن و هه شته میان سه گه که یانه، نه ی محمد ﷺ پێیان بلێ: هه ر پهروه ردگارم خۆی ده زانیت ژماره یان چهنده، ته نه که مه یکه نه بیت که س ژماره یان نازانیت، له به ره نه وه موجه ده له مه که له باره ی نهوانه وه جگه له موجه ده له یه کی ناشکراو ناسان نه بیت، دهرباره شیان له هیچ که سی که له خاوه نانی کتیب مه پرسه، (چونکه نه وه ی به وه حی به تو گه ییوه به سه لهو باره یه وه).

(۲۳) هه رگیز دهرباره ی هیچ شتی که و هیچ کاری که مه لێ، من به راستی سه یینی نه نجامده ری نهو کاره م...

(۲۴) مه گه ر بلیت: نه گه ر خوا بیه وت و ویستی پهروه ردگاری له سه رییت، یادی پهروه ردگاریش بکه کاتیک که له بیرت چو بلیت (إن شاء الله) له نه نجامدانی هه ر کاری که دا بلێ: نو میده وارم پهروه ردگارم رینمویم بکات بۆ به لگه یه کی نزیکتر له مه تا بهو شتیه یه کی که پێی چاکه و لای په سه نده جیه جیی بکه م.

(۲۵) نهوسا کیت یارانی نه شکهوت سی سه د سالی تهواوی (هه تاوی) له نه شکهوته که یاندا مانه وه (نه گه ر به سالی مانگی حسابی بکهیت) نو دانه سالی تریشیان خسته سهر (واته ده کاته ۳۰۹ سال خهویان لیکهوت).

(۲۶) پێیان بلێ: خوا خۆی ده زانیت به ماوه ی مانه وه یان له نه شکهوته که دا، هه ر بۆ خوا به زانینی نه یینی ناسمانه کان و زهوی، نای که چهنده بینه ره بیسه ره خوی گه وه! هیچ که س نه جگه لهو زاته پشت و په نای خه لکی بیت، بیگومان نهو خوا به له کارو فره مانه وایه تیه کهیدا هیچ که س ناکات به هاوتا و هاوبه شی خۆی.

(۲۷) (نه ی پیغه مبه ر ﷺ) نه وه ی به وه حی ره وانه کراوه بۆ تو، له قورنانی پهروه ردگارت دهوری بکه ره وه، هیچ که س نه یه فره مووده و گوشتاری نهو زاته بگۆرت، دلنیش به که هه رگیز په ناگا و یاریده ده ریکی وه کو نهو زاته دهست ناکه وت.

وَكَذَلِكَ أَتَيْنَاهُم لِيُعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رُبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝٢١ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝٢٢ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝٢٣ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَٰذَا وَرُشْدًا ۝٢٤ وَلِئِنْ شِئْنَا فِي كَيْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ۝٢٥ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثْبِتُ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝٢٦ وَأَنْزِلْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝٢٧

(۲۸) نارام بگره و خورت رابگره له گهل نمو
کهسانه دا که خواپهرستی ده کهن و یادی
پهروه دگاریان ویردی سهرزاریانه له بهر بهیان و
دهمه و نیواراندا، مهبهستیانه و دهیانه ویت که نمو
زاته له خویان رازی بکهن، روو لهوان وهرمه گیره و
(روومه که دنیا پهرستان و دهوله مهندان) له کاتیکدا
تو زینت و رازوهی ژبانی دنیات بویت و به گوئی
نوجوره کهسه مه که که دلیمان غافل کردوه له
یادی خومان (بههوی دنیا پهرستی هوه) شوینی
ناره زووی خوی کهوتوه و هرچی کاروباری هیه
بی سهر بنمو له سنور دهرچوه.

(۲۹) پییان بلئ: حق هدر نهویه که له لایه
پهروه دگارتانه هوه بۆتان رهوانه کراوه، جا نهوهی
دهیه ویت با باوه بهینیت و نهوهی دهیه ویت با
کافرو بی باوه بیت، بیگومان نیمه دۆزه خیکمان
ناماده کردوه بۆسته مکاران کهله هه موولایه کهوه
دهوره یان ده دات و دیواری بلئسهی نابلقهی داون،
خو نه گهر هاوار بکهن له نازارو تینویه تیدا، نهوه
ناو ده درین به ناویکی گرمی پیس و بۆن ناخوش
که وه کو خلتیهی کاتزایی تیاوه وایه، نهوهندهش
گهرمه دهم و چاویان هه لده کوروزنیت و
دهیبرژنیت، نای که چهند خواردنهویه کی تال و
ناخوشه، چنده جیگه و ریگهیه کی پر له نازاره.

(۳۰) له ولاشموه، بۆ نهوانی که بهراستی نیمان و
باوهریان هیناوه و کارو کردهوه چاکه کانیان
نه جامداوه، با دلیبان نیمه پاداشتی نمو کهسه
بهزایه نادین که کردارو رهفتاری جوان و پهسنده ...

(۳۱) نا نهوانه باخه کانی بههشتی - عدن - بۆیان نامادهیه، که چنده ها رووبار بهبهرده میاندا جاری و رهوانه، بازن و
دهسته بند و (سعاتی) نالتونیان له دست ده کرت، پۆشاک سوزی جوان ده پۆشن که دووتویه، چینی ژیرهوه ناویشمی
نستوره، چینی سهرهوه ناویشمی تنکه، (جا به که مالی شادی هوه) له سر کورلی و قهقهه رازاوه کان شانیان داذاوه، به
راستی نمو به ختمه رانه چاکترین و جوانترین و خوشترین پاداشتیان دهستکهوتوه، هاوری له گهل خوشترین و سازگارترین
جیگه و ریگه دا.

(۳۲) (ده باره ی دۆزه خیان و بههشتیان) نهی محمد ﷺ، نمونه یان بۆ بهینه رهوه بهدوو پیاو که یه کیکیانمان
کردوه به خاوهنی دوو باخی رهزو، دهوری همدوو باخه که مان بهدارخورما تهنیه و له نیوانیاندا باخ و بیستانمان
فهرهم هیناوه ...

(۳۳) همدوو باخه کهش میوه ی چاکیان بهرهم هیناوه و هیچیان لی خسار نه بووه و له نیوان همدوو باخه کهشدا
رووبار یکمان هه لقولا ندوه ...

(۳۴) جا نهو خاوهن باخه، زور سمروته و سامانی تری هه بوو، (کابرای خاوهن باخ غمرا بوو به سامانه که ی) بۆیه به
هاوه له ههزاره نیمانداره که و کاتیک گفتوگوئی له گهلدا ده کرد: من سامانی زور زیاترم هیه له تو، مال و
مندالیشم به هیز تره لهوانه ی تو.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرْطًا ۝ (۲۸) وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝ (۲۹) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝ (۳۰) أُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۖ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝ (۳۱) وَأَضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا لَرَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝ (۳۲) كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْثُمَا وَلَمْ
تَظْلِمْنَاهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝ (۳۳) وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝ (۳۴)

(۳۵) روژیک چوو بۆ سمردانی یه کتیک له باخه کانی (له گهل هاوه له کیدا) له کاتیکدا که ستمکار بوو له خۆی (به هۆی له خۆیایی بوونیوه)، بۆیه له بمرخۆیموه وتی: گومان نابم که نهم باخ و باخاته همرگیز له ناو بجیت ...

(۳۶) واشنازانم قیامت بهریا ده بیت، سوتند به خوا نه گهر بمگیرنموه بۆ لای پمروه دگرم دواى مردنم، نموه دلنیام که لای نهویش جیگه و رینگه چهنده ها باخی رازاوهی له مه باشترم بۆ ناماده کراوه.

(۳۷) هاوه له نیمانداره که ی له کاتیکدا که گفتوگۆی له گهلدا ده کرد پیتی وت: نایا باوه رت نه ماوه بهو زاتهی که سمره تا تۆی له خاک دروست کردوه؟! له وه دوا توتفه یه ک بویت، پاشان کردیتی به پیاو؟!

(۳۸) به لام من ده لیم که: - الله - (به دیهینهری ههمو بوونیوه)، ههر نهو پمروه دگرمه، هیچ جۆره هاوه له و شمریکیک بۆ نهو پمروه دگرمه بریار نادهم.

(۳۹) ده بوا کاتیک چووته ناو باخه که تموه، بتوتایه: ما شاء الله، ههرچی خوا وستی له سمر بیت ههر نموه پیتش دیت نهم ههمو نازو نیعمته به خششی خوییه و به ههر کهس بیهویت ده به خشیت، هیچ هیزو توانایه ک بۆ هیچ کهس نویه تهنه به هۆی خواوه نه بیت، نه گهر تۆ من ده بینیت مال و سامان و نموه له تۆ که متره ...

(۴۰) نموه نریکه و نومیده وارم پمروه دگرم لهو باخه ی تۆ چاکترم پتی به خشیت (له دنیا دا یان له قیامتدا) به لایه کیش له ناسمانهوه بۆ باخه که ت بنییت و، بیکاته

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نُوْفِقُ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝ لَيْكُنَا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهًا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبِرْ يَقْلَبْ كُفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَبْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ۝ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوةِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا فَخَلَطُوا بِهَا نَجَاسًا مِنَ الْأَرْضِ فَاصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

زهویه کی رووت و خلیسک و وشک ...

(۴۱) یاخود (دوور نیه) ناوی باخه که روژیک و همرگیز نه توانیت به دهستی بهینیت.

(۴۲) (سمرنه نجام پیتشینی هاوه لی خواناسی هاته دی) سمره وت و سامانی بهبا دراو له ناو برا، نینجا (به دهه ناخ و داخ و هه ناسه ی ساردوه)، دهستی ده دا بهیه کداو له سمرنمو مه سرفه ی که تیدا کردبوو، له کاتیکدا باخه که به سمریه کدا ته پی بوو، له جیتی خزیدا کاول بوو، نهوسا دهیوت: خۆزگه من هیچ جۆره هاوه لیکم بۆ خوا بریار نه دایه (باوه ری دامرزاوم تهنه بهو هه بوایه).

(۴۳) نیتر هیچ دهسته و تاقمیک نه بوو جگله خوا فریای بکهویت و له خه شمی خوا ده ریازی بکات، سمر که وتووش نه بوو.

(۴۴) نا لهو کاتانه داو لهو جۆره حالانه دا یارمه تی و کۆمه ک تهنه له خوا، پمروه دگاری حق و راست و دروست وه رده گیریت، ههر خۆی چاکترین پاداشتی ناماده کردوه، چاکترین سمرنه نجامیش چاوه پتی به ختمه و رانه.

(۴۵) (نهی پیغه مبه ر) نمونه یان بۆ بهینهر وه که ژبانی دنیا وه ک نهو ناوی بارانه وایه که له ناسمانهوه ده یبار نین و رووه کی زهوی به هۆیه وه بهیه کدا دین، له دواى ماویه کی کهم (ههمو نهو رووه ک و گزویایه) ده بیته پووش و په لاشیکی ورد و خاش، ره شبا بهم لاو لادا بلاوی ده کاتمهوه، خوی گموره ش هه میشه و بهمرده وام ده سه لاتی به سمر ههمو شتیکدا هیه.

(۴۶) مال و سامان و وجه، زینت و جوانین بۆ ژبانی دنیا، به لام دلنیا بن کرده وه چاکه کان که بهرهمیان ده مینیتسه وه پاداشتیان چاکتره لای پهره ردگارت و نومید و هیوای چاکتریشی لی ده کربت بۆ خاوه نه کانیا ن.

(۴۷) روژتیک دیت که کیه کان له جیگهی خویان هه لده که نین و گوئشو که ناری زهوی به زهقی ده بینیت، له کاتی که ده موو خه لکیشمان کۆ کردۆتسه وه که سیشمان لی به جی نه هیشتون.

(۴۸) نهو روژه سهرجه م نه وهی ناده م، ریز کراون له بهر ده م پهره ردگاردا، خوی گه وه روو به کافران ده فمرموت: سوتند بیت واهاتنه وه بۆ لامان ههر وه ک له سهره تادا دروستمان کردوون (بهرووتی بی مال و سامان و... هتد) له حالیکدا که نیوه گوماننتان وابوو، واشتان دهوت که ههرگیز کاتی کهمان دیاری نه کردوه بۆ لیپرسینه وه تان.

(۴۹) نامه ی کرده وهی ههر که س داده نریت، (نیمانداران دلخوشن) به لام تاوانباران ده بینیت دله لمرزی و دله راوکیانه له کار و کرده وهی ناپه سندی تو مار کراویان، بۆیه ده لیتن: هاوار له نیمه نم نامه و دۆسیه یه چیه؟! هیچ گونا هینکی وردو درشت به جی ناهیلیت به لکو هه مووی تو مار کرده، نهو خه لکه ههر چیان کردوه (به ده نگ و رهنگوه) ناماده یه، بیگومان پهره ردگاری تو ستم له هیچ که س ناکات.

(۵۰) نیمه کاتی که به فریشته کانمان وت سوژه بهرن بۆ ناده م، ههر هه موو سوژه دیان برد جگه له نیلیس که له ده سته ی پهریه کان بوو به هۆی نه وه وه له فمرمانی پهره ردگاری یاخی بوو، نایا ره وایه که نهو و نه وه که ی بکه نه پالش و یارو یا وه ری خۆتان له جیاتی من، له حالیکدا نهوان دوژمنی هه میسه بی نیوه، نای که چنده کاریکی خراب و ناروه وایه بۆ ستمه مکاران که له جیاتی خوا دوژمنیکی وه ک شهیتانیان داناه و گو تپرایه لی ده که ن.

(۵۱) وه نه بیت من له کاتی دروستکردنی ناسمانه کان و زه ویدا نهوانم ناماده کرد بیت، بگره هه تا له دروست بوونی خۆشیان ناگادارنن، به راستی من ههرگیز نهوانی خه لک گو مپرا ده که ن نه مکرده وه به یارمه تیده ری خۆم و پشتم پی نه به ستون.

(۵۲) روژتیک دیت که خوا له هاوه لگهران ده برسی و پنیان ده لیت: کوا نهو شهربک و هاوه لانه ی که بۆ منتان بریار ده دا، جا بانگیان لی ده که ن و هاواریان لیده که ن، (به لام بی سووده) ههر وه لامیشیان ناده نه وه، نیتر بۆ هه میسه سزای سهخت ده خه نه نیوانیه وه.

(۵۳) (تا لهو گیر خوازنده دا) تاوانباران دۆزه خ ده بین و دلنیا بیگومان ده چنه ناوی و تیکه لی ده بن، هیچ په ناگاو که لیتیکش نیه که لئی ده ربازبن.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مَّا ۖ وَلَآ تَرَى ۚ الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْتَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ ۖ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ۖ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَلِّئُنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَسْخَدُونَهُ يُودِعُ ثَنَاءَهُ أَوْلِيَاءَهُ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۖ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۖ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۖ

(۵۴) سوتند به خوا بیگومان نیمه لهم قورنانهدا له هممو جوړه نمرونه به کمان هیناوه تهوه بږ خه لکی (تا په ندو ناموژگاری لی وه رېگرن) له کاتیکدا نینسان له هممو شتیک زیاتر موجداله ده کات و له شت ده کوئیتتهوه.

(۵۵) خه لکی خوانه ناس هیچ شتیک نه بوو ته کوسپ له رښاندا تا باوه په پینن کاتیک که هیدایه تیان بږ ره وانه کراوه و داوای لیخو شیبون بکه نه له پوره ردگاریان، مده گهر تنها نهوه نه بیت که یاسای پتیشینان به سهریاندایه بیت (به له ناو بردنیان) یاخود سزا روو به پروویان بیتتهوه (له قیامه تدا).

(۵۶) نیمه پیغه مېهران تنها به مژده دهر و ترسینر نه بیت تاثیرین که چی نه وانه ی کافرو بی باوه یوون هر موجداله و ده مباری ده که نه به به لکه ی پروویوچ، بږ نهوه ی حق و راستی به تال بکه نهوه و بیسترا زینن، همره ها نایه ت و فرمانه کانی من و نهوه ی نه وانی پی هوشیار کراوه تهوه کردویانه به گالته.

(۵۷) کئی لهوه سته مکارتره که یاداوهری کرایت به نایه ت و فرمانه کانی پوره ردگاری، که چی رووی لی وه رگپراون و لووتی به رز گرتوه و نهوه شی له یاد کردوه که چ ده ستیشکمریه کی کردوه له گوناوه تاوان، نیمه به راستی پهرده مان هیناوه به سمر دلاندا تا له نایه ت کانی نیمه تینه گهن و

قورسی و که ریشمان کردو ته گویانهوه، خو نه گهر بانگیان بکه بیت بږ رښازی هیدایه ت و دینداری، نهوه همرگیز نه وانه نهوه هیدایه ته وهرناگرن.

(۵۸) پوره ردگاری تو لیخو شیبوه و خاوه نی ره حمت و میهره بانیه، نه گهر به کرده وه نهوه خه لکه بکات هه موویان به خیرایی ده پیچیتتهوه و به سزای سخت دایانده گرت، به لکو کاتی دیاریکراویان بږ هیه (همرکاتیک یه خه ی پیگرتن) همرگیز په نایه کیان ده ست ناکه ویت بیجکه له په نای خوا.

(۵۹) نهوه ته نهو شارو شارو چکانه (که باسیاتان بیستوه، یاخود به چاوی خو تان ده پینن) له ناومان بردوون وکاولمان کردوون کاتیک که (دانیشتوانی) سته میان کردوه و بږ له ناوبردنیان کاتی دیاریکراومان برپارداوه.

(۶۰) (یادیان پینه) کاتیک موسا به هاوه لی لای خو ی وت: من کول نادم و ده روم، نه گهر چه نده ها روم پی بچیت تا ده گه مه نهو شونیه کی ده دوده ریا که یه کده گرن یان ده گه مه نه نجام، یاخود ماوه یه کی زور ده روم و ده گهریم (خوا ی گه وره ویتوویه تی موسا پیغه مېهر ^{الکافرون} تیبگه یه بیت که به نده ی هیه له بواری تردا شاره زان، له بهرنهوه رینمووی کردوه تا بکه ریت به شوین نهو جوړه که سانه دا و له وانش سود وهر بگرت).

(۶۱) کاتیک گه یشتنه نهو شونیه کی ده دوده ریا که به یه کده گهن، ماسیه که یان که له گهل خو یاندا هه لیان گرتبوو بږ توتشوی سده ر، فراموشیان کردبوو، نه ویش هه لبه زی بږوه و رتگی ناو ده ریای بږ خو ی گرتبه ر.

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَر شِقْوٍ جَدًّا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمُجَدِّدِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۝ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

(۶۲) جا کاتیک تیپهرین (لهو شوینه و، له جییه کی تر لایاندا) موسا بهماوه له کهی وت: ناده ی خواردنه که مان بهینه، چونکه بهراستی لهم سه فرده ماندا زۆر هیلای و ماندوو بووین.

(۶۳) لاوه که وتی: نه گهر له بیرت بیت نمو کاته ی که چووینه سهر بهرده گهواره که (بۆ حهوانهوه) من بیرم چوو باسی ماسیه کهت بۆ بکه م، که سیش له بیر ی نه برده مهوه شهیتان نه بیت، که بۆتی باس بکه م، له راستیدا نمو ماسیه (زیندوو بۆوه و) به شیوه یه کی زۆر سهر خۆی کرد به ناو ده ریادا.

(۶۴) موسا عليه السلام وتی: ههر نمو بهوو که نیمه ده مانویست (واته: ده بوو نا لهو شوینه دا چاوه ری بۆینایه) نیت به ناچاری گه پرانهوه بۆ نمو شوینه ی که به جیان هیشتبوو.

(۶۵) لهوی به بنده یه ک له بنده کانی نیمه ناشنا بوو که له رهحه تی تاییه تی خۆمان به هره وه ره مان کرد بوو زانست و زانیاری تاییه تی خۆمانمان پی به خشیبوو، موسا عليه السلام پیی وت: نایا مۆله تم ده دهیت که شویت بکه م تا لهو زانست و زانیاریه ی بیت به خشراوه منیش به هره دار بکهیت؟ (۶۷) زاناکه وتی: بهراستی تۆ ههرگیز ناتوانیت له گهل مندا خۆراگر بیت (بیده نگ بیت بهرامهر رهفتار و کردارم، چونکه من شتی سه رسوره یته ر ده که م و تۆ له نه یینه که ی تینا گهیت).

(۶۸) جا چۆن خۆده گرت له بهرامهر شتی که وه که هه والت لی نیه ونه م سهرو نمو سهری نازانیت.

(۶۹) موسا وتی: ده مبینیت نه گهر خوا ویستی له سه ر بیت خۆراگر ده بم و له هیچ فه رمایتیک ده رناچم.

(۷۰) زاناکه وتی: جا نه گهر شویت کهوتیت نمو په رسیارم له هیچ شتی که لی مه که، هه تا خۆم له نه یینه که ی ناگادارت نه که م.

(۷۱) هه تا کاتیک پی که وه ده رچوون و سواری که شتی که بوون، زاناکه دهستی کرد به کون کردن و عه یبدار کردنی، موسا (خۆی پینه گیراو) وتی: باشه، ناخر، نمو تۆ نه م که شتی که کون ده کهیت، ده تهویت ههرچی سه رنشینه کانی هه یه نو قمی بکهیت، سویتند به خوا بهراستی کاریکی ناشایسته ی گه ورت کرد!!

(۷۲) زاناکه وتی: نه م وت: تۆ ههرگیز ناتوانیت له گهل مندا خۆراگر بیت!!

(۷۳) موسا وتی: لیم مه گره چونکه مه رجه که م فه رآمۆش کردو قیروونی نه م زانیاریه ی که ده مه ویت له تۆوه قیبرم له سه رم قورس و گران مه که.

(۷۴) (دوایی دابه زینه سه ر وشکانی) کهوته ری، هه تا گه یشتنه مندالتیک، زاناکه گرتی و کوشتی، موسا وتی: سهیره، نمو بۆچی که سیتی بی گونا هت کوشت بی نه و ی نمو تاوانیتی وای کرد بیت و (شایسته ی کوشتن بیت) سویتند به خوا بهراستی کاریکی ناپه سه ند و نا په وات نه نجامدا!!

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا غَدَاءٌ نَأْخُذُ لِقَيْنَا مِنْ سَفَرِنَا
هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْقَدَا عَلَى أَثَارِهَا
قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ
عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ صَبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
إِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
﴿٧٠﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا
لِنُفِّرَ عَنْ أَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُزِغْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَى أَنْ أَنْطَلِقَ حَتَّى إِذَا لَقِيَ غُلَامًا فَقُلْنَا لَهُ
قَالَ أَقْنَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٣﴾

* قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ إِنْكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَنْبَأَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا
 أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَآكَا مِنْهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
 وَكَانَ وَرَاءَ هُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْفُلُومُ
 فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا
 ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
 تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
 عَنْ أَمْرِ ذَٰلِكَ فَأُوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَنَسْتَلُونَكَ
 عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

(۷۵) زاناكه وتی: پیښ نهوتیت که بهراستی تو هرگز ناتوانیت له گهل مندا نارام بگریت و دان بهخوتدا بگریت.

(۷۶) موسا وتی: نه گمر دواي نه مه پرسياړی هر شتيکی ترم لی کردیت، نهوه هاوړپيښه تيم مه که، بهراستی بهراي من مافي خوته و له لايهن منوه لی بور دراويت (چونکه من بهناسانی له هه لسو کموتی تو تينا گهم).

(۷۷) پاشان ده رچوون و روښتن هه تا گه شتنه ناو خه لکی شاروچکه بهک (برسيان بوو) داواي خوراکیان له خه لکه که کرد، که چی ده ستیان نا به روويانه وه و ميوانداریان لی نه کردن، نهوسا له ناو شاره که دا دیوار تکیان به دی کرد خه ریکبوو ده پوخا، به لام زانا که هه لیچینه وه و چاکی کرده وه و بهرزی کرده وه، موسا وتی: نه گمر بتویستایه، نهوه کرپیه کت بهرام بهر نه م کاره و ده ده گرت (ده ماندا به خوراک و پیی تیر ده بوین).

(۷۸) زانا که وتی: تیر نالیره به دواوه کاتی جیابوونه وی نیوانی من و تویه، من تاویکی تر تو ناگدار ده که له حقیقت و سده نجامی نهو شتانهی که نه توانی نارام بگریت له بهرام بهر یانه وه.

(۷۹) نهو که شتی بهی (عه بیدارم کرد چه ند هه ژاریک خاوهی بوون له ده ریادا کاریان ده کرد،

جا منیش ویستم عه بیداری بکه م، له کاتی که له ناو ده پاشایک هه بوو که هه موو که شتی بهی (چاک و ریکو پیکی) داگیر ده کرد.

(۸۰) مندا له کهش (که کو شتم) دایک و باوکیکی نیمانداری هه بوو، ترساین له وهی که به سرکهشی و بی دینی و خوانه ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه هر له نیستاهو سرکهشی و لاساری پیوه دیار بوو).

(۸۱) (بهو کاره مان) ویستمان که په روه رد گاریان (له جیاتی نهو) پاکترو چاکتریان پی به خشی و به مندا لیکي خاوهن بهر هی و میهره بانتر بهر هه وریان بکات (مندا له کهش به هشتی بیت).

(۸۲) دیواره کهش که چاکم کرده وه، خاوه نه کهی دوو مندا لی هه تیوی شاروچکه که بوون، له ژیریدا گه نجینه بهی (زیرو زیویان) هه بوو (که باوکیان بوی شارد بوونه وه، نه گمر گو تمان پی نه دایه، باران و لافاو ده ری ده خست و نهو خه لکه ره زیلهی که میوانداریان لی نه کردین، ده ستیان ده کهوت)، باوکی نهو دوو مندا له ش خواناس و چاک بوو، جا په روه رد گارت ویستی کاتیک گه نجینه که یان ده ست بکه ویت که گه ووه و به هیژین، نهوسا ده ری بهین، نه مهش وه کو ره حه تیکي تاییه تی له لایهن په روه رد گار ته وه (له بهر خاتری باوکیان)، دلنیا شبه که هه موو نهو کارانه م له خوه نه کردوه، تیر نهو بوو راز و نهینی نهو شتانهی که خوت بو نه ده گیرا کاتیک نه نجام ده دان.

(۸۳) ده ریاره ی (ذو القرنین) یش پرسیا رت لی ده کن، پییان بلی: گوشه بهک له به سرهاتی نهوتان بو باس ده که م.

(۸۴) نیمه توانا و دہسہ لاتمان لہ زہویدا پی
بہ خشی بو، بڑ ہمرشتیکی پیوستی نو سوردہ مہ
ہوکارہ کہ یمان بڑ رہ خساندبو.

(۸۵) نہویش کہ لکی تہواری لہ ہوکارہ کان
وہر دہ گرت.

(۸۶) (خوی و لشکرہ کہی) کہوتہ ری ہتا
کاتیک گیشته ناوچہ کانی خورناوا، (کہوا دہاتہ
بہرچاوا) لہ گزومیکی قورواودا، رزڑ، ناوا دہ بیت، لہو
ناوہدا رتی کہوت لہ قومیکی (خوانہ ناس و بی
دین)، نیمہش پیمان وت: نہی (نو القرنین) یان
نہویہ بہ سزا لہ ناریان دہ بیت (نہ گہر لہسر کوفر
و تاوانیان بہر دہوام بوون) یان چاکہ یان لہ گہلدا
دہ کہیت (نہ گہر شوینی نیمان و چاکہ کہوتن).

(۸۷) (نو القرنین) وتی: بیگومان نہوہی
ستہ مکار بیت نیمہ سزای دہ دہین، لہوہودوایش کہ
گہرایہوہ بڑ لای پورہرد گاری سزایہ کی زور سہخت
و گرانی دہادات.

(۸۸) بہلام نہوہی نیمان و باوہر بہینیت و کارو
کردہوہی چاکہ نہنجام بدات، نہوہ پاداشتی چاک
بڑ نہوہ، لہمہودوا قسہی خوش و فہرمانی ناسان
وکاری سووکی دہ دہین بہسردا.

(۸۹) لہوہودوا کہ لکی تہواری لہ ہوکارہ کان
وہر گرت و بہشونیناندا گہرا.

(۹۰) ہتا کاتیک گیشته ناوچہی خورہلاتی
(دور)، بینی خور ہہلدیت لہسر قومیک کہ
پہناگاہ کیان نیہ تا لہتینی خویان بیارین.

(۹۱) ہمر بمو شیوہیہ رہفتاری کرد، کہ لہ گہل خہلکی خورناوادا کردی، بیگومان نیمہ بہتہواری ناگاداریوین لہو
کاروکردہوانہی کہ نہنجامی دہدا.

(۹۲) لہوہودوا ہمر دہستہرداری ہوکارہ کان نہبو، بہشونیناندا گہرا.

(۹۳) ہتا کاتیک گیشته نیوان ہمدوو بہرہستہ کہ، کہ لہ نیوانیناندا قومیک ہہبو کہ لہ ہیچ قسمیک تی
نہدہ گیشتن (مہ گہر زور بہدہ گہن).

(۹۴) کاتیک دہسہلاتی (نو القرنین) یان بینی وتیان: نہی (نو القرنین) بہراستی یمنجوج و مہنجوج توی خراپہ و تاوان
دہچینن لہ زویدا، نایا خہرجیک و پارہیکت بڑ کو بکہینہوہ، تا بہرہستیک لہ نیوان نیمہ و نہواندا دروست بکہیت؟
(۹۵) (نو القرنین) وتی: نہو دہسہلات و زانیاری و شتانہی پورہردگارم پی بہخشیووم چاکترہ بڑ من (لہ پارہ و سامان)
جا نیوہ بہہیزی بازو یارمہتیم بدہ ن تا بہرہستیکی بہہیز لہنیوان نیوہ و نہواندا دروست بکہم.

(۹۶) پارچہ ناسنم بڑ بہینن (کہلہ کہی بکہن) ہتا نہمہرو نہوہری ہمدوو کیوہ کہی پر کرد، نہوسا فہرمانیدا، تا بہ
(موشدہ مہ) فوہ بکہن لہو ناگرہی کہ لہ ژیریدا کرابزوہ، ہتا کاتیک ہہمووی کرد بہ ناگر، نینجا (نو القرنین) وتی:
نادہی مسی تواوہم بڑ بہینن تا بیکم بہسردا (مس لہ گہل ناسندا تیکل بکرت پیکہاتہیک بہہیزی لی دروست دہبیت).
(۹۷) نہوسا نیتر (یہنجوج و مہنجوج) نہ توانیان سہرہکمون، نہ توانیان کوناو دہری بکہن.

إِنَّا مَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْبِئْ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَاقُ الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحَسَنُ وَنُفَوِّضُ لَكَ مِنْ أَمْرِ نَائِسِرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبِئْ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبِئْ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذَاقُ الْقُرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكْنَىٰ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَقَّ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَقَّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَصْهَرُوا وَمَا اسْتَطَعُوا لَهْفًا ﴿٩٧﴾

(۹۸) (نموسا ذو القرنین) وتی: دروستکردنی نهم
بهریسته ره حمه تیک بوو له لایه ن پمروه ردگار موه،
نینجا کاتیک پمروه ردگارم برپاری تیکدانی بدات، ورد
و خاشی ده کات، بیگومان به لینی پمروه ردگارم
حه قیقه و راسته قینه یه.

(۹۹) لمو روزه به دواوه وازمان لیته نان تا وهک شه پؤل
به ناو یه کدا بین، یاخود وازمان لیته نان بۆ نمو روزه ی
(که بهریسته که ده شکیت و به پله) وهکو لیشاودینه
ده ری و شه پؤل دده ن به ناو یه کدا (که یه کیکه له
نیشانه کانی کوتایی هاتنی دنیا)، نموسا فوو ده کرت
به - صور- دا، بهو هویموه هر ه موو خه لکی به
تمواری کۆ ده کینه موه (بۆ مو حاسمه و لیپر سینه موه).

(۱۰۰) نیتر نمو روزه دوزه نیشانی کافران دده دین و
به تمواری ده ری ده خه مین (همه موو شایانی تیادا کۆ
ده کینه موه).

(۱۰۱) نموانه ی که پمروه به سر چاویاندا هاتبوو
(نمیانده ویت نیشانه کانی ده سه لاتداری نیمه ببینن) او
یادی نیمه بکه ن و توانای بیستنی (قورشان نیمه میان
نمبوو، حه زیان لی نه ده کرد).

(۱۰۲) نایا نموانه ی کافرو بی باوه ی بوون وا ده زانن که
همروا بۆیان ده چیتسه سمرو چاویوشیان لی ده کمین
له کاتیکدا که نموان به منده کانی نیمه ده کمنه یارو
یاوه ری خویان و پشت به مان ده بستن و نیمه فراموش
ده کمن، نموانه بابزانن که به راستی نیمه دوزه خمان
ناماده کردوه بۆ بی باوه یان که لموی داده بزن و
نیشته جی ده بن.

(۱۰۳) نهی محمد ﷺ پیمان بلی: نایا هموآلی نمو
کسانه تان به موی که له کارو کرده و میاندا زۆر
زه ره رمه ند و خساره تمه ندن؟!

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا يَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

(۱۰۴) (نموانه) نمو کسانه ن که همول و کوششیان له ژبانی دنیا دا، بهزایه و بهه ده ره چوه به مر جیک وایان ده زانی که به راستی
کاری چاک ده کمن و کرده ی رهوا نه نجام دده ن.

(۱۰۵) نموانه که سانیکن که باوه ریان به به لگمو نیشانه کانی پمروه ردگاریان نمبووه و به نیازی ناماده بوونی به مردم باره گای خوایی
نمبون، نیتر همه موو کارو کرده و کانیا ن بی نرخ و پوچ بووه وه، له رۆزی قیامه تیشدا هیچ جزوه بایه خ و نرخیکیان بۆ دانانین.

(۱۰۶) نموانه پاداشتیان ناگری دوزه خه بهوی نهوی که باوه ریان نمبوو و گالته جاریان به به لگمو نیشانه کان و پیغه مبرانی نیمه کرد
(۱۰۷) به راستی نموانه ی که نیمان و باوه ریان هیناوه کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداوه، نیمه هر له زووه وه بهه شتی

فیره و سمان بۆ ناماده کردون، تا لموی دابه زن و ژبانی کامه رانی تیادا بهر نه سر.

(۱۰۸) ژبانیان تیادا بهر ده وام و نه پراویه، نایانه ویت بگو تیز نه موه بۆ شو تیکی تر (له بهر چاویان ناکه ویت).

(۱۰۹) پیمان بلی: نه گهر ده ریا همه مووی مره که ب بیت و زانست و زانیاری پمروه ردگاری پتی بنووسرایه، ده ریا تمواو ده بوو
پیش نهوی زانست و زانیاری پمروه ردگارم تمواو ببیت، نه گهر چنده ها نه ونده ی تر ده ریاش بهینن و بیکنه مره که ب،
چونکه زانست و زانیاری پمروه ردگار کوتایی نایه و بی سنووره.

(۱۱۰) (نه ی پیغه مبر ﷺ پیمان) بلی: به راستی من ته نها ناده میزادیکم وهک نیه، به لام نه ونده هیه وهی و نیگام بۆ
دیت (نهم راستیه تان تیبگه یه نم) که: بیگومان خوی نیه خوییه کی تاک و ته نه یه، جاشه وی ده یه ویت به دیداری
پمروه ردگاری شاد ببیت، به خوشنودیه وه با کارو کرده وه ی چاک و دروست نه نجام بدات و به هیچ شیوه یه ک له بهر ستیندا
هیچ که سیک نه کاته هاوه ل و شهریک بۆی.

سوره تی (مریم)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهرتای سوره تی (البقرة) بده.

(۲) (نهی پیغه مبر ۱۱۱، نه م باسه) باسی

ره حمتی پروه رد گارت، دهر باره ی بنده ی خوی زه کمریا.

(۳) کاتیک له (پهرستگای خویدا) هانا و

هاواری برد بۆ پروه رد گاری به پنهانی.

(۴) وتی: پروه رد گارا، به راستی من

نیسه که کانم لاواز بوون و قژی سهرم همر

همووی سپیتی دایگرتوه، به لام من همرگیز

له دو عاو پارانهوم له زاتی تو نانومید نه بووم و

(ده ست نناوه بهروم موه).

(۵) به راستی من لهوه ترساوم که خزم و

خویشان و عشرت دوی مردنم سمرگردان بن

، (چونکه که سیکی وایان تیادا بهدی ناکم که

شایسته ی گماندن پیامه که ت بیت، خوت

ده زانیت) خیزانه که شم مندالی نابیت، بزیه

داواکارم له به خششی خوت به هره وهرم بکه و

مندالیکم پی به خشیت که بتوانیت جیگهی من

بگریتموه.

(۶) تا میراتی پیغه مبرایمتی من و نهوه ی

به یعقوب وهر بگریت، هروه ها پروه رد گارا بیکه

به که سیکی وا، که توش و بنده چاکه کانیشت لئی رازی بن (نهوه نده چاکه کارو چاکه خوازو دیندار بیت).

(۷) خوی گموره نزاکهی گیرا کردو فرمووی: نه ی زه کمریا به راستی نیمه مؤدت دده دینی بهوه ی که کوریکت پی

ده به خشین و ناویشی - به حیا - به، پیش نهو که سمان هاوناوی نهو نه کردوه.

(۸) زه کمریا وتی: پروه رد گارا به چ شیوه یه ک کورم پی ده به خشیت، له کاتیکدا هاوسره که شم مندالی نابیت و

منیش گیشتموه ته نهو بهری پیری و په که کوتیمی (به لام هموو شت لای تو ناسانه).

(۹) وتی: پروه رد گاری تو همر بهو شیوه بهری داه و فرموو شیه تی نهو کاره لای من زور ناسانه، به راستی پیش

تریش تو دروست کردوه، وه نبیت شتیک بوو بیت (نه ناوت هه بووه نه بوون)...

(۱۰) زه کمریا وتی: پروه رد گارا نیشانه یه کم پی به خشه تادلییایم، که نهو مؤده یه هاتوته دی، خوی گموره

فرمووی: نیشانه و به لگت نهوه یه (له سر بوونی نهو کوره) که تو ناتوانیت سی شهوی تهواو (به روزه کانیسهوه)

قه له گمل خه لکیدا بکهیت!

(۱۱) (نهوسا دوی دلنیابوون) له پهرستگای هاته دهره وه بۆ ناو قومه که ی و ناماژه ی بۆ کردن (که له بهرامبر

نازو نیعمه ت و به خشه کانی خواوه) بهانیان و نیواران ته سیحات و ستایش بکن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعَصَ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَّرِيَّا ۝
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
 شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
 آمْرَانِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُنِي وَيَرِثُ
 مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ آمْرَانِي
 عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذَلِكَ
 قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
 تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
 مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

(۱۲) (پاشان که یه حیا گموره بوو فرمانمان پیندا) نهی یه حیا کتیبی (تہورات) به توندی بگره و پابه ندی بهو هر له ته مہنی نهوجه وانیدا، توانای جیا کردنموی راست و ناراستمان پیبه خشی، به دادوره یه کی ریک و پینک کیشی خه لکه کی چاره سر ده کرد.

(۱۳) یه حیا دل و دهر و نیکی پر له سوزو خوشمویستی و پاک و خاوتنی هه بوو که له لایه ن خومانوه پیمان به خشیبوو و نهو زور خواناس و پاریزکار بوو.

(۱۴) هه روه ها چاک رهفتارو جوان رهفتار بوو له گه ل باوک و دایکیدا، وه نه بیت نهو که سینی دل ره ق و یاخی و ناله بار بوو بیت.

(۱۵) درودو سهلامی خوی له سر بیت لهو روزه دا که له دایک بوو و لهو روزه دا که وه فات ده کات، لهو روزه دا که هه لده ستیت و زیندوو ده بیتوه.

(۱۶) نهی پیغه مبر ﷺ له قورئاندا باسی به سرهاتی مبریم یاد بکه، کاتیک که نارگیری کرد له که سوکاری و شوینیکی له روزه لاتی (بیت المقدس) هه لبارد (بو خواپرستی).

(۱۷) نینجا له نیوان خوی و نهواندا پمده یه کی رایهل کرد (تادوو له خه لکی به سوزوه خواپرستی بکات) نیمه ش جویره نیلی فرشته مان نارد بو لای،

يٰۤيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّ اٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲
وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّ كَاَن تَقِيًّا ۝۱۳
وَ بَرًّا بِوَالَدَيْهِ وَاَن لَّمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴
وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵
وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اَنْبَذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرِیًّا ۝۱۶
فَاَتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۷
قَالَتْ اِنِّیْ
اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝۱۸
قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ
رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ عَلٰمًا زَكِيًّا ۝۱۹
قَالَتْ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِيْ
عَلَمٌ وَّلَمْ یَمَسَّ سِنِیْ بِشَرٍّ وَّلَمْ اَكُ بِغِیًّا ۝۲۰
قَالَ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰٓئِیْنٍ وَّلَیْنَجْعَلُهَاۤیْةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَّكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًّا ۝۲۱
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهٖءَا مَكَانًا قَصِيًّا ۝۲۲
فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰی جِنْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ یٰلَیَّتَنِیْ مَتِّ قَبْلَ هٰذَا وَاَ كُنْتُ نَسِیًّا مِّنْسِیًّا ۝۲۳
فَنَادٰ بِهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِیْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝۲۴
وَهٰزِیْ اِلَیْكَ بِجِنْعِ النَّخْلَةِ فُسِّقْطْ عَلَیْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ۝۲۵

وه کو به شهریکی تهواو (خوی خسته بهرچاوی).

(۱۸) مبریم وتی: به راستی من پهنا ده گرم به خوی میهره بان له تو نه گمر که سیکی به ته قواو له خواترس بیت.

(۱۹) جویره نیل وتی: (مهترسه) دلنیا به من ته نه تیردراوی پهروه ردگاری تو، تا مندالتیکی خاوتیت پی بهه خشم.

(۲۰) مبریم وتی: جا چۆن من مندالم ده بیت، له کاتیکدا هیچ به شهریک توخمن نه کهوتوه و داوین پیسیش نه بووم.

(۲۱) جویره نیل وتی: نهو قسانه ی تو راست و دروستن، به لام نهوه بریاری پهروه ردگاره و ده فرموتیت: نهو کاره لای من ناسانه (که به بی باوک نهو منداله به نیمه کایه وه)، بو نهوه یی که مه نیشانو موعجیزه یه ک بو خه لکی، هه روه ها رهحه تیکی تایبه تیش بیت له لایه ن نیمه وه، نیت نهو کارهش بریاری له سر دراوه و پراوه ته وه.

(۲۲) ده سته جی مبریم سکی پر بوو، (به غم و په ژاره وه) بهرو شوینیکی دور روشت.

(۲۳) نینجا ژانی مندال بوون گرتی و بردی بو لای قه دی دارخورمایه ک، (به دم شاهو نالموه) ده یوت: خوزگه پیش نهو حالته بهردمایه وه ک شتیککی بی نرخ فراموش بکرامایه.

(۲۴) (نهو منداله ی که له داوین بهر بووه) له ژیریه وه (بانگی کردو وتی: دایه گیان) خه فته مه خو، نهوه ته پهروه ردگارت به بهر ده متدا جوگه له یه کی جاری کردوه.

(۲۵) نهو دارخورمایه ش (که پالت پیوه داوه) که میک رایوه شینه خورمای گهیوت به سردها ده بار تینیت.

فَكُلْ وَاشْرَبْ وَقَرِّ عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
 إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
 فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
 فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَّخِذَ هَهُنَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْعًا وَمَا كَانَتْ
 أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
 الْبَيْتِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
 نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
 جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
 وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
 الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَلَئِنْ أَسْأَلُكَ
 فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْلَفَ الْأَحْرَابُ مِنْ
 بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
 وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الْفَالِغُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

(۲۶) تینجا لهو خورمایه بخور، لهو ناوہیش
 بخورہوہ، خہمیش نہ بیت، نہ گہر کہ سیکت له
 خہ لکی بینی و (پرسیاری لی کردی)، نہوہ بہ
 نیشارت تیی بگہیہ نہ پئی بلی: بہراستی من
 ہرپارمداوہ و نہزم کردوہ بہ روزوہ ہم ہو خوی
 میہرہ بانم، لہہر نہوہ نہمروہ من ہہرگیز قسہ
 لہ گہل کہ سدا ناکہم.

(۲۷) نموسا مہریم مندالی نازداری خوی له
 باوہش گرت و بردی ہو لای خزم و کہس و کاری
 (ہہموو بہسہرسامیہوہ) وتیان: نہی مہریم
 بہراستی کارنکی نالہبارو نابروہہرت نہنجامداوہ.
 (۲۸) نہی خوشکی ہاروون (لہہر تہقواو
 خواناسی نمو ناز ناوہیان پیداپوو) تو نہ باوکت
 کہسیکی خراب و (شہروال پیس ہووہ) نہ
 دایکیشٹ نافرہ تیکی داوین پیس!!

(۲۹) (مہریمیش ہیچی نہگوت) بہلکو
 ناماژہی ہو روزلی نازداری کرد (تا لهو ہیرسن)،
 ہہموو (بہ سہرسامیہوہ) وتیان: چوہ قسہ لہ گہل
 مندالی ناو بیشکدا دہ کرت.

(۳۰) (تینجا مندالی ساوا ہاتہ گفٹ و بہدہنگہ
 ناسکہکھی) وتی: بہراستی من بہندہی خواہم،
 کتیبی تینجیلی پی بہخشیووم و کردوومی بہ
 پیغہ مہری خوی.

(۳۱) منی مویارہک و پیروزیش کردوہ لہ ہہر
 کوتدا ہم و ناموزگاری کردووم کہ نوزوہ کانم
 نہنجام بدہم و لہ زہ کاتدانش درغی نہکہم ہہتا
 لہ ژیاندا ہہم.

(۳۲) (ہہروہا فہرمانی پیداوہ کہ) چاک رہفتار
 ہم لہ گہل دایکم دا و نہیکردووم بہکہسیکی زوردارو بہدہفتار...

(۳۳) سلاوی پہروہردگارم لہسہرہ نمو روزہی کہ لہدایک ہووم و نمو روزہش کہ دہمرم، نمو روزہش کہ زیندوو دہکریتموہ.
 (۳۴) نا نموہیہ عیسیای کوری مہریم، ہہر نموہشہ قسہی راست و دروست دہبارہی، کہ نموانہ (واتہ جوہکان)
 گومان بہدہوریدا دروست دہکھن (گاواران، بہکوری خوا لہ قہلہمی دہدہن).

(۳۵) بیگومان ناگونجیت ہو خوی گہورہ، کہس بکاتہ روزلی خوی (چونکہ پیوستی پئی نیہ) پاکی و بیگہردی
 شایستہی نموہ، کاتیک ہہرشتیک ہرپار بدات، نموہ بہراستی تہنہا نموہندہی دہویت کہ فہرمان بدات و بلیت: ببہ،
 دہستہجی دہبیت.

(۳۶) بہراستی ہہر خوا پہروہردگاری منیش و پہروہردگاری تہوہشہ، کہوابوو بیہہرستن، نہمہیہ رتبازی راست و
 دروست (رتبازی دینداری و سہرفرازی ہہردوو جیہان).

(۳۷) (لہ گہل نمو ہہموو راستیانہدا) تینجا یہ کسہر گروو دہستہکان لہ نیو خویندا راو ہوچوونی جیاوازیان ہو
 پیدابوو، ہاوارو ناہو نالہ ہو نموانہی کہ ہی باوہرن و (ہروا ہمو راستیانہ ناکھن) کاتیک قیامت بہریا دہبیت و
 دیمہنی سامناک و بہسہرہاتی گہورہ دہبینن (کہ تہستہ بہدووری دہزانن).

(۳۸) نمو روزہی (کہ نمو خوانہناسانہ) نامادہ دہکرتن و دین ہو لامان، (زور سہیرہ!) شای کہ چہندہ دہزگای
 بیستن و بینینیان بہہیزہ، بہلام ستہمکاران نہمروہ لہ گومرایہکی ناشکرا دہژین.

(۳۹) نهی پیغمه مبریه، ستمکاران ناگادار بکه له رۆژی ناهو ناله و پشیمانی کاتیکی کار له کار ترازوه، له کاتیکیدا نهوانه له غهفلتدان و باوهڕ ناهینن:

(۴۰) بهراستی سه ره نجم هه رتیجه ده بینوه خاوه ن و میراتگری سه ره زهوی و هه موو نهوانه ی که له سه ره ته ی و بۆ لای تیجه ده گه رتیجه ده.

(۴۱) هه ره ها له قورناندا باسی (گوشه یه ک له به سه ره ها ته) نیبراهیم بۆ نهو خه لکه بگه رتیجه ده، بهراستی نهو که سایه ته یه کی راستگو بوو، له پیغمه مبرانیش بوو.

(۴۲) کاتیکی به باوکی وت: باوکی به رتیجه ده! نهو تو بۆچی شتیکی ده به رستی که نه گوێ بیسته، نه که سه به رجاو روون و رۆشنی به ر ده کات، نه هه یج سه وودتیکی به ی ده گه یه نیت.

(۴۳) نهی باوکی به نه رخه! بهراستی نهو زانستی و زانیاری به ی که بۆ من هاتوه، (ده به راره ی ده سه لات و توانای به ده یه نیه ری نه م جهانه) بیگو مان بۆ تو نه هاتوه، که واته به ره ره ی من بکه رتیجه ده یه یه ده که م بۆ رتیجه و رتیجه یکی راست و دروست.

(۴۴) نهی باوکی نه ازیم! شه یته م به ره سه ته، چونکه بهراستی شه یته م یاخیه له خوای میهره بان و سه ره که شیه ی کردوه.

(۴۵) نهی باوکی به رتیجه ده! بهراستی من ده ترسم

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَذَكِّرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَتَّبِعْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَتَّبِعْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَتَّبِعْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَتَايَرُهُمْ لِيْن لَمْ تَنْتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعَزَّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَذَكِّرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

سه زایه ک له لایه ن خوای میهره بانوه به خه ت به ی به رتی، نهو کاته نیت ده یته یارو یاره و به شتیکی شه یته م. (۴۶) (باوکی نیبراهیم به سه غه ته مه) وتی: بۆچی نهی نیبراهیم تو (نه و نه ده) له خواکانی من به یزاری، بهراستی نه گه کۆل نه ده یه ت واز نه یه نیت (چار به شیت لی ناکه م و) بیگو مان به رد به رانت ده که م، به ی، ون به له به رجاو م هه ره نه ته یه نه مه. (۴۷) نیبراهیم وتی: سه لات لی به یته (وا من ده رۆم) له مه ولا داوای لیخو شبوون و (هه یه ده ته) له به ره ره دگه ر م بۆ ده خوازم، چونکه نهو زاته زۆر منی خو ش ده ویت و رتیجه ده دانوم.

(۴۸) وا من دوور ده که مه مه و که نه رگی به ده که م، له تیوه و لهو شته نه ی که له جهاتی خوا ده به ره سه ته، من ته نه ها هانا و هاوار بۆ به ره ره دگه ر م ده به م و هه ره نهو ده به ره سه ته، نو می ده وه ار م که به ره ره دگه ر م نه نو می ده و ره نه به رۆم نه کات و دو عاو نه زاو به ره سه ته لی وه به رگیته.

(۴۹) جا کاتیکی نیبراهیم رۆشیت و دوور که و ته مه لهو خه لکه گو مراهی و لهو شته نه ی که له جهاتی خوا ده یه نه به ره سه ته، تیجه نیسه قه مان به یه به خشی، به نه سه قه یه، به نه سه قه یه به خشی، هه ره یه ک له وانی شه مان کرده پیغمه مبریه.

(۵۰) تیجه له ره م و به خه شته یه ی خو شه مان هه موو یه نه مان به ره ره وه ره کردو تیجه زمانی خه لکی دینه دارمان هه نه وه ته گو که (هه ته دنیا دنیا به) باسی نهوانه به چاکی و پاکی و به لندی به کن.

(۵۱) یادی موساش باس بکه له قورناندا، بهراستی نهویش که سیکی هه لیه زاده و ده لسه ووه پیغمه مبریه فرسته ده بوو.

(۵۲) له لای راستی کیوی - طور - وه بانگمان لی کرد، له کاتى گفتوگوى نهینیدا نریکمان خسته وه.

(۵۳) ههروه ها بهره حمهت و به خشنده یی خومان هاروونى برایمان کرده پیغه مبهرو (هاوکار) بوی.

(۵۴) نیسماعیلش باس بکه له قورناندا، به راستی نمو له به لاین و په پیمانہ کانیدا راستگو بوو، نمو پیغه مبهرو ره وانه کراوى خوا بوو.

(۵۵) (نیسماعیل) هه میشو بهر ده وام، فهرمانی ده دا به خیزانی و خزمانی، که نویره کانیان (به ریک و پیکى و له کاتى خزیدا) نه نجام بده و زه کاتیش فهراموش نه کمن و نمو لای پهروه ردگاری شایسته ی ریزو ره زامه ندی بوو.

(۵۶) ههروه ها له قورناندا باسی نیدریس بکه، چونکه نموش پیغه مبهرویکى زور راستکارو راستگو بوو..

(۵۷) بویه ریزی زورمان لیگرت و پایه دارو بهرزو بلنتمان کرد له جیگه و ریگه ی تابیه تدا.

(۵۸) نا نموانه که ساتیکن که خواى گهوره نازو نیعمه تی به سهردا رشتون له پیغه مبهروان، له نهوى نادهم و نه وانه ش (که له که شتیه که دا) له گدل نوخدا سوارمان کردن و له نهوى نیبراهیم و یعقوب و له وانه ی که هیدايه تمان داو و هه لمان بژاردوون، نه وانه، هه رکاتیک نایه ته کانی خواى میهره بانیان به سهردا بخوینرته وه، به پهله سوژده ده بن و نه سرین له دیده یان ده باریت، (له سوژو

خوشه ویستی پهروه ردگاریان دلانى پر له نوورو نیمانیان ده کولیت) و ده گرین.

(۵۹) له دواى نهوان که ساتیک له نهوه کانیان بوونه جینشین، که نویره کانیان به زایه داو شوینی ناره زووه کانی نه فسیان کهوتن، نه وانه تووشی گومرای و سرگردانی و سزا ده بن (له دنیاو قیامه تدا).

(۶۰) جگه له وانه ی که تمویه ده کمن و باوه ری دامه زراو ده هینن و کارو کرده وى چاک نه نجام ده دهن، نا نه وانه ده چنه به هه شته وه و هیچ جوړه سته میکیان لی ناکریت.

(۶۱) نمو به هه شته پر له باخه چرانه ی که خواى میهره بان به لینی به بنده کانی داوه له جیهانی شاراو ده دا، به راستی نمو به لینه ی خوا، به ریویه و هه ر دینه دی.

(۶۲) نهوسا له وى هیچ گوشتاریکی نابه جى نابیسن، جگه له سلاو کردن و (گوشتاری خوش و به جى) نه بیت، له بهیانیان و نیواراندا (له هه موو کاتیکدا) رزق و روزی (خواردن و خواردنه وى خوش و به تام) بویان ناماده یه.

(۶۳) نمو به هه شت و شوینه خوښه، بهو به ندانه مان ده به خشین و ده یانکهینه خاوه نی، که خواناس و پاریزکارن.

(۶۴) (ماوه یه که وه حى وه ستا، پیغه مبهرو عليه السلام له فریشته جویره نیلی پرسی، خواى گهوره ش له قورناندا وه لامى دایه وه): نیمه تنه ها به فهرمانی پهروه ردگارت عليه السلام نه بیت دانابه زین، هه رچی داهاتوو رابوردوومان هه یه وه نهوش له نیوانیاندا هه یه، بز نمو پهروه ردگاره یه، وه نه بیت پهروه ردگاری تو هیچ شتیک فهراموش بکات.

وَنَدَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْتُهُ نَجِيًّا ۝٥٢ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝٥٣ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝٥٤ وَكَانَ بِأَمْرٍ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٥ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝٥٦ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِنْ هَدَيْنَا وَاجِبِينَ إِنَّا نُنْزِلُ الْكِتَابَ بِأَمْرِ الرِّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ ۝٥٨ خَلْفَ الْأَمْثَلِ مِنْ هَدِيمٍ خَلْفَ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝٥٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝٦٠ جَنَّاتٌ عَدْنٌ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝٦١ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ بَاطِرٌ وَأَعِيشَا ۝٦٢ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝٦٣ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝٦٤

(۶۵) نو زاته پمروهر د گاری ناسمانه کان و زهوی و هه موو دروستکراوانی نیوانیانه، کهواته، هر نو پپه رسته و زور برده وام و خوگره له پمرستیدا، نایا کس شک ده بهیت هاوناوی شو و هاوتای نو بیت؟ (خاوهنی سیفمتی بهرزو بلندو پیروز بیت وهک نو!!).

(۶۱) ناده میزادی (بی یاوه) ده لیت: نایا کاتیک مردم، جارتکی تر له ناینده دا زیندو ده کرتموه!! (۶۷) باشه شاخ ناده میزاد بټو شوه یاد ناکات بهراستی نیمه پیشترو دروستمان کرد، هر هیچ نه بو؟

(۶۸) سویند به پمروهر د گارت خوانه ناسان و شهیتانه کان کو ده کینموه پاشان هه موویان به دوری دوزه خدا به چوکدا ده هینین و (ده یانخمینه ناوی).

(۶۹) لهوودوا له هر گرو و ده ستمیهک، نهوانه دهره کیشین که زور یاخی بوون له خوی میهره بان (دژایمتی دین و بهرنامه کیمان ده کرد).

(۷۰) پاشان زورچاک ناگادارین بهوی که کی لهوانه له پیشترو شایستمره بهوی که زو بخړته ناو ناگری دوزه خموه (تا ببریت تیايدا).

(۷۱) تپوه (خه لکینه) کهستان نیه تپهر نهکات بهسر دوزه خدا، (نیمانداران بټو نهوی زیاتر قدری

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عُنِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تَنَادَىٰ آيَاتُنَا بِنَبْتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَءً يَا قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٤﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَلَيْتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٥﴾

بههشت و رهمه تی خوا بزنان، کافران بټو نهوی بکونه ناوی) ثم پیشهاته شتیکی بپارداوه هر جیهه جی ده کرت.

(۷۲) لهوودوا نهوانه رزگار ده کمین که پاریزکارو خواناس بوون، ستمکارانیش لهناو دوزه خدا به چوکدا ده هینین.

(۷۳) کاتیک نایه ته کانی نیمه بهسر بی یاوه پاندا به روون و ناشکرا بخوینر تپموه، نهوانه کی بی یاوه بوون بهوانه ده لټین که باوه پان هیناوه: باشه کام لهو دوو ده ستمیه، جیگمو ریگهی خوش و ژپانی پر عیش و نوشی بټو لواوه!! (نهفامان پیوه ریان ژپانی دنیای ته مهن کوتایه).

(۷۴) چمنده ها قوم و خه لکی ناله بارمان پیش نه مان لهناوداوه، که لویمل و ناو مالیان له مان چاکتر بووه، سیمو قیافه شیان له مان ریکو پیکتر بووه (کوان؟ ... له کوین؟ ... بټو دیار نین؟ ...).

(۷۵) (نهی پیغه مبرم ښه ټو) بلټی: نهوی له گومرایی دایه باهر خوی میهره بان ته مهنی درټو مال و سامان و دنیای پی بیه خشیت (بهچی ده جیت، بټو کوئی ده بات، نهوپه ری نهویه) هتا کاتیک نهو هره شانه ده بینن که لټیان ده کرت، یان سزاو نازاری دنیایه، یان بهر یا بوونی قیامه ته، جا خوانه ناسان له ناینده دا ده زانن کی جیگه و ریگهی ناخوشمو کی له مشکرو سربازانی لاوازه.

(۷۶) (لهولاشموه) نهوانه (پټبازی هیدایه تیان گرتو ته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان ده دات، بهلام دلنیا بن کرده وه چاکه کان که بهرهمیان ده مینیتوه پاداشتیان چاکتره لای پمروهر دگارت باشترین سهره نجامیشه.

(۷۷) نایا نمو جوره کسانوت بینووه، که باوه ری به نایهت و فرمانه کانی نیمه نمو ده لیت: سویند به خوا من سامان و کوپو نموم پی ده دیت!

(۷۸) باشه، ناخو (نمو بنده یاخیه) به نه پنی و شاره کانی زانیووه، یاخود به لینی و هرگرتوه له خوی میهره بان (که دنیا به دلی نمو بیت؟!).

(۷۹) نه خیر، وانی به (به دلی نمو ناییت) نمو ی که ده لیت له نایینه دا تو ماری ده کهین له سوری و سزای دور و دریژی بۆ ساز ده کهین.

(۸۰) بیگومان نمو ی نمو ده لیت: به میراتی لیتی ده سینی نه وه، به تنه اش دیت له سامان (بۆ لپی سینه وه).

(۸۱) نمو بی باوه رانه له جیاتی خوا جوره هاشتی تریان کردۆته خوی خویان تا پایه داری و ده سلاتیان (به خیمالی خویان) ده ست بکویت.

(۸۲) نه خیر، وانی به (خیمالیان خاوه)، نمو شتانه ی نه وان ده پیرستن، (له رۆژی قیامه تدا) باوه ریان به پیرستنی نه وان نیه و نار هزایی ده رده بپرن، (به لکوبه سه ختی) دژایه تیان ده کهین و به ریه رچیان ده ده نه وه.

(۸۳) نایا نایینیت به راستی نیمه چۆن شمیانه کان ده نیرینه سدر خوانه ناسان، به گمرمی هانیان ده دن بۆ تاوان و گونا هو خراپه.

(۸۴) (نمی پیغه مبره) به له یان لی مه که، چونکه بیگومان نیمه بهوردی هر هه موو کارو کرد وه یان به ژماره تو مار ده کهین.

(۸۵) رۆژیک دیت نیمه دهسته دهسته خواناس و پاریزکاران بۆ لای خوی میهره بان به ری ده کهین (تا به دیداری شادبین و بیان خاته به هه شته وه).

(۸۶) تاوانبارو گونا هکارانش به په لمو به تینویتی رابچ ده کهین بۆ ناو دۆزه خ.

(۸۷) نه وان خاوه نی تکا نین و کهس تکایان بۆ ناکات، مه گمر نمو کهسی که له کاتی خویدا خوی میهره بان به لینی پیدا وه که تکا بکات یان تکای بۆ یکریت.

(۸۸) (جوله که و گاورو بت په رستان) ده یانوت: خوی میهره بان رۆله و نمو ی بۆ خوی دانا وه!!

(۸۹) سویند به خوا به راستی بوختانیکی نا قولو ده کهین و گرفتاریکی ناشیسته و سه رسوره ی نه ر ده لین.

(۹۰) خهریکه ناسانه کان له نا قولایی نمو گو فتاره نابه جییه، له ت و په ت ببیت، زهوی خهریکه شق به ریت و رۆبجیت، کتیه کانیش خهریکه بکهون و ورد و خاش ببین.

(۹۱) کاتییک که نه فامان بوونی رۆله و نمو یان دایه پال خوی میهره بان.

(۹۲) له کاتییکدا بۆ خوی میهره بان نه هاتو وه و رهوا نیه که نمو بۆ خوی بریار بدات.

(۹۳) هیچ کهسیک نیه له ناسانه کان و زهویدا، که بهنده ی ملکه چی خوی میهره بان نه بیت.

(۹۴) سویند به خوا بیگومان هر هه موویانی سه ر ژمیر کردو وه و یهک یهک ژماره ی کردوون (کهسی لی ون ناییت)،

هر هه موویان رۆژی قیامهت دینه پی شه وه بۆ لای به تاک و تنه ها (بی پاسه وان و بی کهس).

(۹۵) یه که یه کهمی نه وخه لکه به تاک و تنه های دیت ناماده ده کریت له برده دم دادگای پر له دادوهری خوا دا.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَا وُلْدًا
 ۷۷ أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۷۸
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۷۹
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۸۰ وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۸۱ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۸۲ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرِهِمْ أَرْأَى ۸۳ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعْنَعُهُمْ عَذَابًا ۸۴
 يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۸۵ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا ۸۶ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اخْتَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۸۷ وَقَالُوا اخْذِ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۸۸ لَقَدْ
 جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۸۹ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
 وَتَشْشَقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۹۰ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ۹۱ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۹۲ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۹۳ لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمُ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۹۴ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۹۵

(۹۶) بهراستی نهوانی که باوهریان هیناوه و کارو کردهوه چاکهکانیان نه نجامداوه، له نایندهدا خوای میهره بان سۆزو خوشهویستی و ریزی (تاییه تیان) بۆ ناماده دهکات، (همروه ها له لایهن فریشته کان و نیمانداران و نیشته جیکانی بههشتهوه) خوشهویست و ریزدارن.

(۹۷) جا بیگومان نیمه نهم قورنانه مان ناسان کردووه و همر بهزمانی تو رهوانه مان کردووه، بۆ نهوی مژده ی پی بهدیت بهپاریزکارو خواناسه کان، همروه ها کهسانی سهرسهخت و کهللهرهقی پی بترسینیت.

(۹۸) نیمه چنده ها قوم و خه لکی ناله بارمان پیش نه مان لهناوبردووه، نایا هست دهکسیت که یه کئی لهوانه مابیت، یان سرتیه ک، چریه ک، مشیه کیان، لیوه بیت؟!

سوره نسی (طه)

بهناوی خوای بهخشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سوره نسی (البقرة) بده.

(۲) نهی پیغه مبرر نیمه نهم قورنانه مان دانه بزانلووه بۆ سهر تو تاتووشی خهفت و غم و بهزاره بیت.

(۳) به لکو یادخهروهیه، بۆ نهم کهسی که له لپرسینهوه ی پهره زردگار ده ترسیت.

(۴) قورشان، له لایهن زاتیکهوه بهش بهش دابهزیووه، که زهوی دروست کردووه و ناسمانه

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝۹۶ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۝۹۷ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُ مِن قَبْلِهِ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۱ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝۲ إِلَّا نَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَى ۝۳ تَزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ ۝۴ أَلَمْ يَخْلُقْ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى ۝۵ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۝۶ وَإِنْ يَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۝۷ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۝۸ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝۹ إِذْ رَأَىٰ أَنَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ۝۱۰ أَلَيْسَ لَكُم مِّنْهَا مَبْعَثٌ ۝۱۱ فَأَوْحَىٰ إِلَى النَّارِ هُذًى ۝۱۲ فَلَمَّا أَنَّنَّهَا تُودَىٰ بِمُوسَى ۝۱۳ إِنِّي أَنَارُكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۴

بلندهکانی بهدی هیناوه.

(۵) خوای میهره بان بهسهر تهختی فرمانهروایهتی خویرهوه وهستاوه (عهرشی نهم زاته له سهره حهوت چین ناسمانهوهیه و لهوتوه سهره رشتی ههموو بهدیهنراوه کان دهکات، سهرنجی لاپهره ۲۴۹ نایهتی ژماره ۲/ الرعد).

(۶) ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زهویداو ههرچی له نیوانیانداهیهیه و ههرچی له ژیرخاکدایه (ههر ههمووی) خوا خاوه نیانه.

(۷) خو نه گهر بهناشکرا قسه بهکسیت، نهمو بیگومان نهم زاته بهنیهنی و له نهینیش په نهانتر کهزائیت.

(۸) الله زاتیکه که جگه لهو خوایهکی تر نیه، ههرچی ناوه پیروزو سیفاته جوانه کان هیهیه ههر شایستهی نهمو.

(۹) نهی پیغه مبرر نایا ههوالی بهسهرهاتی موسات پیگه یشتووه؟!

(۱۰) کاتیک ناگریکی بینی (له گهرانهویدا بۆ میسر، له شهویکی ساردا، له بیابانی سینادا) بهخیزانه کهی وت: نیوه لیره بن، بهراستی من ناگریکم بهدی کردووه، (با بروم) به لکو سەلکه بزوتیکتان بۆ بهینم، یان کهسیکم دهست بهکسیت رینمویم بکات.

(۱۱) جا کاتیک نزیک ناگره که بۆوه، بانگی لیکرا: نهی موسا...

(۱۲) دلبابه من پهره دگاری تو، کهواته پیلاوه کانت دا بکه، چونکه بیگومان تو له دۆلی پیروزی - طوی - دایت.

وَأَنَا أَخَّرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِبِعْمِينِكَ يُعْمُوسِي ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهْشُوا عَلَيَّ غَنِي وَلِي فِيهَا مِثَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسِي ﴿١٩﴾ فَالْقَهَا فَإِذَا هِيَ حَبَآءٌ تُسَعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ فَخْرُجْ بِعَصَاكَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٍ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِتُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَٰزُونٌ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تَسْبَحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسِي ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

(۱۳) منیش هلم بژاردوویت (بۆ رابرایه تی و پیغه مبرایه تی) جا گوئی یگره بۆ شو شتانهی له ریگهی وه چی و نیگاوه بیته راده گهی نهیته.

(۱۴) بهراستی همر من (الله) م، من خوام، هیچ خواهی که نه جگه له من، کهواته همر من بهرسته و نوێزه کانیشت به چاکی نه نجام بده، تا هه میسه منت له یاد بیته.

(۱۵) بێگومان رۆژی قیامت بهرپوهیه و همر دیت، نزیکه بپشاموه، بۆ شهوی هه مپوو کسێک به گوێرهی کارو کردهوه و ههول و کوششی پاداشت بهریتتهوه.

(۱۶) (ئهێ موسا)؛ نهیه لیت نمو کسانهی که باوهریان به قیامت نهیه و شوینی ناره زووی خویان کهوتوون، (لهو راستیه) ویت بکهمن، چونکه شهوا تیاده چیت و زهره ده کهیت.

(۱۷) (ئینجا خوای گهوره پرسی) نهی موسا: نهی شهو چیه، به دهستی راستهوه (گرتوته).

(۱۸) موسا وتی: شهو گۆچانه کهمه، خۆمی به سهردا ده دهه و (ده یهالم به دره خندا) تا که لا بوهرتیم بۆ مپره کانم، چهند مه بهستیکی تریشم تیییدا ههیه.

(۱۹) خوا فهرمووی: ده فریتی بده نهی موسا.

(۲۰) جا همر که فریتی دا، یه کسه بهر بوو به ماریکی زیندوو، به خیرایی ده جولایهوه.

(۲۱) خوا فهرمووی: بێگره و مهترسه، وه ک شهوای خۆی لیده کهینهوه.

(۲۲) دهستیشت به خهه ژیر بالتهوه، شهو کاته به رهنگی سپی و دره وشاوهیی دیته دره وه، بۆ شهوی عهیبدار بیته، شهو هه نیشانه و به لگهی که تهر.

(۲۳) (نهم شتانه بۆ شهویه) تا هه ندیک له موعجیزه گهوره کانی خۆمانت نیشان بدهین.

(۲۴) ده بچۆ بۆ لای فیرعهون چونکه بێگومان یاخی به و له سپوور ده رچووه.

(۲۵) (موسا کهوته نزا کردن) وتی: بهروردگارا سینه و دل و دروونم ناسووده و گوشاد بکه.

(۲۶) نیش و کارو ههول و کوششم بۆ ناسان بکه.

(۲۷) گرتی زمانم بکهروهه و زمانم گۆیا و پاراو بکه.

(۲۸) تا له قسهو گوفتارو مهرامم تیبگهن.

(۲۹) له کهس و کاریشم هاوکار و یارمه تیده ریکم بۆ بهرپار بده.

(۳۰) (حهز ده کهم) هاروونی بهرام بیته.

(۳۱) خواهیه بهستی پۆ به هیز بکه.

(۳۲) بیکه هاوبهش و یاریده درم، له گیاندنی (په یامه کهتدا).

(۳۳) تا ته سییحات و ستایشی تۆ زۆر بکهین.

(۳۴) زۆر یادی تۆش بکهین و ناوی تۆ بهرین.

(۳۵) چونکه بهراستی تۆ هه میسه بینای به حالتی ئیمه، به هه لاس و کهوتی ئیمه، به هه موو شتیکی ئیمه.

(۳۶) (خوای گهوره ش) فهرمووی: نهی موسا هه موو داخوازیه کانت به جۆ یه و په سهنده و هه موویانت پیلدا.

(۳۷) سوێند به خوا بێگومان ئیمه جارێکی تریش منه تمان ناوه ته سه ر تۆو لای ره حه تمان لیکردوویتتهوه...

(۳۸) کاتیک نيمه نموی پتويست بوو بهدايکت رابگيه نريت، پيمان گهياند...

(۳۹) که بيخمره ناو تابوتيکی تايبه توه، نينجا بيخمره دهرياو، با دهریا بهرو که نار بييات، تا سهره نجام دوژمنه کهي من و دوژمنه کهي نهو بيگرتهوه، خوشمويستيم رژاند بهسرتدا، تا له ژير چاوديري مندا گموره ببيت.

(۴۰) (له بيرت نه چيت) کاتیک خوشکه که ت دهريشت و چاوديري توی ده کرد، (له نزیکي کوشکی فيرعمونهوه، بينی گيريان خواردوه به دهستوه) وتی: باشه، نایا که سيکتان پی بلیم تا بۆتان به خيو بکات، نهوسا تۆمان گهراندوه بۆ لای دايکت، تا چاوی روون بيت و خفدت نه خوات، (نهوه بوو که گموره بوويت بههله) که سيکت کوشت، نينجا نيمه رزگارمان کردیت له غم و پهژاره، به جوره ها شيوه تۆمان تاقی کردۆتوه، نيتر نهوه بوو سالما لهناو خه لکی مهديه ندا مایتهوه، (بهشوانکاری ژيانی خۆت برده سهر) نينجا نهی موسا له کاتی ديارې کراودا هاتوويت (تا پهيامی نيمه وهريگريت و رای بگهيمنيت)...

(۴۱) (جا چاک بزانه) من تۆم دروست کردوه بۆ خۆم، (تا پهيامی من رابگيه نيت).

(۴۲) دهی پرۆ خۆت و براکت هاوړې له گهل موعجيزه کاند، نه کهن له گهياندنی پهيامی مندا سستی و خاوی بکهن.

(۴۳) همدووکتان بچن بۆ لای فيرعمون، چونکه بهراستی نهو له سنور ده رچووه و له مهرزی

إِذَا وَحْيَنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَائُوحَىٰ ۖ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْدَفِيهِ فِي الثَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۖ وَأَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ حَبَّةَ مَنَىٰ وَلِئُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَقُولْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقُلْتَ نَفْسًا فَجَنَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَقْنَاكَ فَنُونا
فَلَمَّثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ ﴿٤٠﴾
وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي ۖ ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخْلُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُنَبِّئُكَ
فِي ذِكْرِي ۖ ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لِنَا
لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۖ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۖ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۖ ﴿٤٦﴾
فَأَيُّهَا فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَا نُعَذِّبُهُمْ وَقَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ ۖ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
وَتَوَلَّىٰ ۖ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَّىٰ ۖ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ ﴿٥١﴾

بهنديه تی ترازوه ...

(۴۴) همدووکتان بهنرمی و بهجوانی گفتوگوی له گهلدا بکهن، بۆ نموی یاداوهری وهريگريت، يان ترسی (سزای نيمه) له دهروونيدا جی بگريت.

(۴۵) موساو هاروون وتیان: پهروه ردگارا؛ نيمه بهراستی دهترسين پهلامارمان بدات و لهناومان بهريت (پيش نموی پهيامه که تی پی رابگيه نين)، يان زیاتر سهرکه شیی بکات.

(۴۶) خاوی گموره فمرموی: مهترسن من بهراستی له گهلاندانم، دهبيستم و دهبينم (نایه لم دهستدرژی بکاته سهرتان).
(۴۷) نينجا بچن بۆ لای و پی بلین: نيمه همدووکمان له لایهن پهروه ردگاری تۆوه رهوانه کراوين، (باوهړې پی بهينه) و نهوی نيسرائيليش نازاد بکه، با له گهلاندا بن، سزاو نازاريان مهده، بهراستی نيمه، هاوړې له گهل هوعجيزه تايبه تی له لایهن پهروه ردگارتوه رهوانه کراوين، سلاویش لهسر نهو کهسانه بيت که شوينی هيديايت و ريبازی راسته قينه کهوتون.
(۴۸) بيگومان نيمه ناگادار کراوين، که سزاو نازارو به لا لهسر نهوانه په که راسته کان به درۆ دهزانن و پستی تی ده کهن لتي ياخی دهبن.

(۴۹) فيرعمون به فيزهوه وتی: باشه نهی موسا پهروه ردگاری نيوه کييه؟!

(۵۰) موسا وتی: پهروه ردگارمان نهو زاته په که هه موو شتيکی به تايبه تی و ریکو پيکی دروست کردوه، پاشان رنمويی کردوه، تا به چاکي دهوړی خزی بينيت و (له خزمه تی ناده ميزادا بيت).

(۵۱) فيرعمون وتی: نهی نهو هه موو خه لکی که لهوه پيش تياچوون، چيان ليها ت و سهرنه نجاميان چونه؟!

(۵۲) موسا وتی: زانیاری نموانه، لای پهرودرگامو له دۆسیه کانی (لوح المحفوظ) دا پارێزراوه، پهرودرگاری من، هیچی لی ون نابیت، هیچ شتیکیش فرامۆش ناکات.

(۵۳) نمو زاتهی که زهوی بۆ ئیوه بار هیناوه، وه کو لانکه و بیشکه (له سهری دههوتینهوه)، ههروه ها جۆره ها ریگهی (زه مینی و ناسمانی و همایی) تیایدا بۆ فرامهم هیناون، له ناسمانیشهوه باران داده به زینیت، که به هۆیهوه چهنده ها جوت رووه کی پی رواندوه.

(۵۴) خه لکینه بخۆن (لهو بهرهم و بهر که ته)، مالاته کانیشتان به لهو پین، به راستی نا لهو شتانه دا به لگهونیشتانهی زۆر ههیه بۆ کسانێ ژیرو هۆشه ند.

(۵۵) ئیمه ئیوه مان هه ر لهم زهویه دروست کردوه، (دوای ماوه یه ک) ده تانخهینهوه ناوی، پاشان جاریکی تر دووباره لهو زهویه ده رتان ده هینینهوه (بۆ لپهر سینهوه و ده رگرتنی نهو پاداشتهی که شایسته ن).

(۵۶) سۆینه به خوا به راستی هه رچی به لگه و مو عجیزه هه بوو نیشانی فیرعه و نماندا که چی هه ر هه مووی به درۆزانی و ناماده نه بوو باوه ر به ینیت، به لکو هه ر سهری باداو یاخی بوو.

(۵۷) فیرعه ون (به نا په زاییهوه) وتی: نهی موسا هاتووی بۆ لامان، تا له سهر زهوی خۆمان به

ده رکردنمان به دیت و ناواره مان به کیت، به هۆی جادوو گهریه که تهوه !!

(۵۸) کهواته سۆینه بیت ئیمه ش جادوو یه کت بۆ ده هینین وه ک نه وهی خۆت، جا شوین و کاتیک بۆ ئیمه بۆ خۆت دابنسی، نه ئیمه سه ریچی لی به کین نه تۆش، تا له یه ک شوین و کاتدا ده سته کار ببین له شوینیکی ریک و پیکدا.

(۵۹) موسا وتی: کاتی دیاریکرومان روژی رازاندنمه بیت و له کاتی چیشه نگاودا خه لکی کۆبکرتمهوه.

(۶۰) فیرعه ون نمو دانیشه نهی به جی هیش و هه رچی قیل و ته له کهی هه بوو خسته کارو پاشان (له کاتی دیاری کراودا) هات (به له خۆبایی بوونهوه).

(۶۱) موسا به جادوو گهرانی وت: هاوار له ئیوه، نه کهن درۆ به ناوی خواوه هه لبه ستن، (هاوه لی بۆ به ریار به دن، باوه ر به پیغه مبه رانی نه کهن) چونکه نمو زاته به توانایه به به لایه ک هه مووتان له ناو بیات و بتانفوتینیت، چونکه به راستی نمو که سه ی که شتی نا په وای هه لبه ستوه و په ریا گهنده ی درۆی کردوه نا ئومید و بی هیواو ره نه جره بووه.

(۶۲) (گوفتاری موسا کاری تیکردن) کهوتنه باس و خواس له نیوان خۆیاندا و به نه ینی چپ و هورپان ده ست پی کرد.

(۶۳) (هه ندیک له دارو ده سته ی فیرعه ون) وتیان به (جادوو گهران) به راستی نه م دوانه، دوو جادوو گهرن و ده یانه وتیت، له وولات و نیشتمانی خۆتان ده رتانه پین به هۆی جادوو که یانه وه و نه م ریگه به رنامه گرنگ و به رزه ی ئیوه له ناو به رن...

(۶۴) جا هه رچی تواناو ده سلات و جادوو یه کتان هه یه بیخه نه کارو یه ک پارچه و یه ک ده ست، ده سته کار بن، بیگومان نه وهی نه مرۆ ده بیاته وه سه رفرازو سه رکه وتوو به ره مه نده !!

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كَلُوا
وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَا بَشِيرٌ لَّأُولِي الْأَلْبَانِ ﴿٥٤﴾ وَمِنهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأَيُّتِكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ
فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ مَنٌّ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوءٍ ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُخْشَرَ النَّاسُ ضُحًى
﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمُ
مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ﴿٦١﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِن هَٰذَا لَسِحْرٌ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَاكُم
مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمُ النَّحْلُ ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

(۶۵) نموسا جادو و گمران و تیان: نهی موسا؛
یان تو ده سته کاربه و (دار عمسای خوت) فری
بده، یان نیمه سهره تا ده ست پی ده کمین و فری
ده دین؟

(۶۶) موسا وتی: نه خیر؛ نیوه له پیندا ده ست
پی بکن، جا هر که ده ستیان پیکرد پته و
گوریس و دارو چیه کانیمان و ده هینرایه
به رچای به هوی جادو و یانموه، بیگومان و ده ک
مار به خیرایی دهروات.

(۶۷) نموسا موسا هستی کرد به ترسیک له
دل و دهر و نیدا.

(۶۸) (نیمه ش نیگامان بو کرد) و تمان:
مهرسه و دلنیا به چونکه به راستی هر تو به رزو
سهرکو و تویت.

(۶۹) نموهش له دهستی راستدایه (واته
عمساکت) فری بده، هرچی نموانه کرد و یان
ده یماشیتموه و قووتی ده دات، چونکه بیگومان
نموه جادو و یانموه تمنا فیل و تله کی
جادو و گمره، جادو و گمریش بو هر کوی بجیت و
هرچی بکات سهرکو و تو ناییت.

(۷۰) نموسا نیت هر موو جادو و گمران، خران به
رو و داو سوژده یان برد بو خوا (راستی یان بو
ده رکوت) و تیان: نیت نیمه باوه پکی به تینمان
هیناوه به پروه ردگاری هاروون و موسا.

(۷۱) فیرعمون وتی: نایا نیوه هر ناوا
باوه رتان پی هینا پیش نموهی مؤلستتان بدهم و

رازی بم؟ به راستی دیاره موسا گموره و ماموستاتانه و هر نمو فیتری جادو و گمری کردوون، شمرت بیت ده ست و
قاچتان به پیچموانموه به رتینم و هلتانواسم به قعدی دارخورمادا نموسا چاک ده زانن که کاممان (من، یان خوی
موسا) سزمان توندو تیرو به رده و امه!

(۷۲) (جادو و گمرانی تاوینک له معویهر، به باوه پکی به تینموه) و تیان: هرگیز تازه باوی تو ناده دین به سهر نم به لگه
و نیشاناندا که بومان هاتوه سویند بمو کسهی که دروستی کردوون، چیت له ده ست دیت نه نجامی بده و دریغی
مه که، به راستی تو هر ده توانیت ژبانی نم دنیا به مان لی زهوت بکیت.

(۷۳) نیمه نیت به راستی باوه رمان هیناوه به پروه ردگاران، تا له گونا به کانمان خوش ببیت و لهو جادو و گمریش
که به زور بیت کردین، همیشه خوی گموره له هم موو کس چاکتره و له هم موو کس پایه دارترو به رده و امتره.

(۷۴) نیمه دلنیا بین لهوی، که نموهی به تاوان و گونا به بگهریتموه بو لای پروه ردگاری، بیگومان نموه دوزه خ
بوی نامادهیه که نه ده مریت تیایدا (تا له سزا رزگاری ببیت) نه ده ژی (به نارامی و ناسوودهیی).

(۷۵) نمو کسهش به نیمانموه بگهریتموه بو لای و به راستی کرده و چاکه کانی نه نجام داییت، نموه بو نموانه پلمو
پایه ی به رزو بلند نامادهیه...

(۷۶) به هشتی - عه دنه - که با به کانی چرو پره ده چنه ناوی، چنده ها رووبار به ژیر دره خسته کانیدا دهروات، هاوپی
له گمل ژبانی همیشه یی و نه پراوه دا، نموهش پاداشتی کسیتکه دل و دهر وون و ره وشتی خوی خاوین کرد بیت.

قَالُوا يَمْوَسَىٰ اِمَّا اَنْ تَلْقَىٰ وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَى ۝۶۵ قَالَ
بَلْ اَلْقَوُا فَاِذَا جَاءَ لَكُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ بِخِيَلٍ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنهَا سَعَىٰ
۝۶۶ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَىٰ ۝۶۷ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلَىٰ ۝۶۸ وَالَّذِي مَافِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتَىٰ ۝۶۹ فَالْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا
قَالُوا اَمْ تَأْتِي رَبَّ هَرُونَ وَمُوسَىٰ ۝۷۰ قَالَ اَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اَذِنَ
لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقْطِعْ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَيْكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلْتَعْلَمَنَّ
اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَابْقَىٰ ۝۷۱ قَالُوا لَنْ تُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاءَ نَا مِنْ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝۷۲ اِنَّا اَمْتَا رَبَّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقَىٰ ۝۷۳ اِنَّهُمْ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَاِنَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝۷۴ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ۝۷۵ جَنَّتٌ عَدْنٍ
تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكٰى ۝۷۶

(۷۷) (دواى تېپېر بوونى چهند سالتیک) سوتند به خوا بهرپاستى نېگامان بڼ موسا کرد که شه پوره وى بکه به بېنده کانه و رنگه يه کى وشکيان له دهريادا بڼ دابین بکه و له کاتيکدا ترسى نهوت نېه که پيت بگن و خه مى نوqm بوون و تياچوونيشت نېه. (۷۸) نهوسا فيرعه ون به سهربازانيه وه شورتيان کهوتن، کوتوپر له ناو ناوه کهدا شه پولى دهريا دای به سهربانداو هدموويانى داپوشي بهج داپوشينیک! (۷۹) فيرعه ونيش قهوم و گهله کهى خوى گومرا کردو رينمويى نه کردن.

(۸۰) (پاشان خوا؛ روو به نه وهى نيسرائيل ده فمرموت): نهى نه وهى نيسرائيل بېگومان نييمه نيوه مان له دهست دوزمه که تان رزگار کردو به ليني شمان دانى که له لای راستى کيوى طوردا (په يمانتان لى وه رېگرين)، گه زو و شه لاقه شمان بڼ دابین کردن.

(۸۱) بخون لهو رزق و روزيه پاک و چاکانهى که پيمان به خشيون و زياده وى و گوناهاکاري و قتل و ته له کهى تيدا مه کمن، بڼ نه وهى خه شم و قينى من داتاننه گريتموه، بېگومان نه وهى خه شم و قينى من دايېگریت، نه وه نيتر که وتوه و تياچووه.

(۸۲) دلنياش بن بهرپاستى من زور ليخوش بووم لهو که سى که ته به ده کات و باوه ده هينيت و کاروکرده وى چاکه ده کات، له وه ودوا (تا دوا هه ناسه ي ژيانى) بهر ده وام ده پيت له سهرته و ريبازه.

(۸۳) (له وه ودوا موسا خوى گه يانده کيوى طور، خواى گه وړه لى پرسی): نهى موسا بڼچى تو په لهت کردو قهومه که ت به جى هيت.

(۸۴) موسا وتى: نهوان له سهر ريبازى من ده پون، (به لام من ناره زوومه ندی گفتوگوت بووم) بڼه به په له هاتم تا تو نهى په وړه دگارم ليم رازى بيت (فمرمانه پېرژه کانت وه رېگریم).

(۸۵) په وړه دگارم فمرموي: بېگومان نييمه قهومه که تمان له دواى هاتنى تو تاقير کرده وه (که چى سهرکه وتوو نه بوون، باوه په دامه زراو نه بوون) کابراى ساميرى گومراى کردن.

(۸۶) پاشان موسا گه پرايه وه بڼ ناو قهومه کهى، به توره يى و داخ و خه فته يکى زوره وه، وتى: نهى قهومه کهم، هه گهر په وړه دگارتان به ليني چاکى نه دابوونى (که سهر فزاتان بکات له دنياو قيامه تدا) نایا نهو به لين و په يمانه زورى پېچووه؟ ياخود ويستان خه شم و قين له لايمن په وړه دگارتان وه دابارت به شه راتندا، بڼه نيتر نيوه نهو به لينه ي دابوتان به من نه تان برده سهر (که پابه نديى يه که خواناسى بن!!).

(۸۷) خه لکه که وتيان: نييمه سهر پېچى کردنمان له به لينه کهى تو به ناره زووى خومان نه بووه، هه زمان له سهر پېچى نه کردووه، به لام نييمه زير زير وى قبطي - يه کان درابوو به سهرماندا، جا نيتر فريمانداو ساميريش بهو شيويه فرپيدا...

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ ﴿٧٧﴾ فَأَتَيْنَهُمْ فَرَعُونُ بِجُنُودِهِمْ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۖ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فَرَعُونُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۖ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَفْجَيْتَ كُرْمَ مِنْ عَذْرَاكُمْ ۖ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوىٰ ۖ ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۖ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ ۖ وَءَا مَن وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۖ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَك عَنْ قَوْمِكَ بِمُوسَىٰ ۖ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۖ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۖ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ۖ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۖ ﴿٨٧﴾

(۸۸) بمو زپرو زیوه پدیکمری گویره کهمه کی بو دروست کردن (جارجار) بۆره یه کی ده کرد، (سامیری و بی دینه کان بی شهرمانه) وتیان: نه مه خوی ثیوه و خوی موسایه، نهو له بیرر چوه و (به شوینیدا ده گمپیت).

(۸۹) جا نایا نهونه قامانه نازانن نهو گویره کهمه وهلامی هیچ قسمیه کیان ناداتهوه؛ هیچ زهره، یان قازانجیکی بزبان نیه؟! (۹۰) بیگومان پیشتیش هاروون پیی وتن:

نهی قهومی من؛ ثیوه بهم گویره که زپرنه تووشی تاقیکردنهوه کی سخت بوون و تیایدا دهرنه چوون، دلنیا بن که پهروردگارتان خوییه کی میهره بانه، شوینی من بکهون و گویره یه لی فرمانی من بن.

(۹۱) کهچی وتیان: هرگیز وازی لی ناهینین و بهدوره ویدا دین و ده پهرستین هتا موسا خوی ده گمپیتنهوه!!

(۹۲) (موسا، که گمپایهوه به توریه یهوه) وتی: نهی هاروون، چی وای لی کردیت (بی) دهنک بیت) و هیچ نه کهیت، کاتیک بینیتن ناوا گومرا بوون؟

(۹۳) چی وای لی کردیت پهرهوی من نه کهیت؟! نایا له فرمانی من یاخی بویت؟! (۹۴) هاروون وتی: کوپی دایکم (بو نهوهی

سۆزی بجولینیت) ریشم مه گره و قژم رامه کیشه، (من بۆیه زۆر لهسری نه چووم) بیگومان ترسام دواپی پیم بلییت: تو جیاوازیت خسته ناو نهوهی ئیسرائیلوه و گویت به قسهی من نهدا.

(۹۵) (نینجا موسا روهی کرده کابرای سامیری) وتی: نهی سامیری، نهوکاره خهترناکه چی به که نه نجامت داوه؟ (نه پیلان و تهله که و قیلله چی به دروست کردوه)؟! (۹۶) سامیری وتی: نهوهی من بینیم، نهوان نه یانبینی، من مشتیکم له شوین پیی (نه سپه کهی) جویره نیل

هه لگرت و فریمدایه ناو پدیکمره کهوه، بهو شیویه نهفسی بهدکردارم نهو کاره پیکردم (یاخود ده گونجیت سامیری درو بکات، تا خوی له خهشمی همره وتی موسا رزگار بکات و جادویه کی نه نجام دابیت).

(۹۷) (موسا به سامیری) وت: ده برۆ تا ماوی له ژباندا (هر که سیک نزیکت کهوتنهوه ده بیت) بلییت: به هیچ شیویه که بهر به کهوتن نی به (دیاره که دهستی همرکهسی بهر کهوتبیت تووشی نازاریکی زۆر بووه)، دلنیاش به که کاتیک تریشت بو دیاری کراوه، که هرگیز ناتوانیت لیتی دهر باز ببیت، سمرنجی خواکشت بده که بهدوره ویدا ده سورایتهوه و ده پهرست، ده بیت بیسوتینین و ههلا ههلا ی بکهین و بیخینه ناو دهریاوه.

(۹۸) خه لکینه؛ ثیوه دلنیا بن که پهروردگارتان تهنها زاتی (الله) یه، جگه لهو خوییه کی تر نیه، زانیاری و زانستی نهو زاته هه موو شتیک کی گرتوتهوه.

فَأَخْرِجْ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَاللَّهُ مُوسَىٰ فَتَنَىٰ ۖ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝ (۸۸) وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقُومُوا إِنَّمَا فَتَنَّاهُ بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ۖ فَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
۝ (۸۹) قَالَ يَهتَرُونَ بِأَمْرِكَ إِذْ رَأَيْنَاهُمْ ضُلُوعًا ۝ (۹۰) أَلَا تَتَذَكَّرُ
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝ (۹۱) قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِذُنُوبِي وَلَا بَرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ۝ (۹۲) قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِعُنِي ۝ (۹۳) قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۝ (۹۴) قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ ۖ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنْ حَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝ (۹۵) إِنْ كُنَا
إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝ (۹۶)

(۹۹) نهی محمد ﷺ: نیمه بیگومان نا بهو شیویه هندیك له بهسرهاتی نهوانه رابوررد بۆت ده گپرنهوه، دلنیا به نیمه له لایهن خۆمانهوه قورنانهان پێ به خشیوویت که یاداوهری بیت له هه موو روویه گهوه.

(۱۰۰) نهوهی پشتی تی کردبیت، نهوه بیگومان له رۆژی قیامهتدا کۆتیک گونا هه لده گرت.

(۱۰۱) (نهو جۆره کهسانه) له ناو سزادا بۆ هه میسه ده میننهوه، نای چهند خراپه نهو کۆله قورسهی که له قیامهتدا به کۆلیانهوهیه.

(۱۰۲) رۆژتیک دیت فو ده گرت به - صور - دا، نهو رۆژه تاوانباران چاریان کۆیره شین هه لگهراوه (دیمه نیکي ناشیرین و سامناکیان ههیه).

(۱۰۳) به چپه و سرت بهیه ک ده لێن: تهنها ده شو نهیت؛ (له دنیا دا یان له جیهانی بهرزه خدا) ههچی ترتان پێچوه.

(۱۰۴) نیمه چاک ده زانی سهره نجام چی ده لێن چونکه ژیرترین و وریاترییان ده لیت: تهنها رۆژتیک نهیت ههچی ترتان پێ نهچوه!!

(۱۰۵) پرسیارت لیده کهن ده باره ی کپوه کان (که له بهریا بوونی قیامهتدا چیان بهسهر دیت)، نهی محمد ﷺ تۆ پێان بلی: پهروه ردگارم هه لی ده ته کینیت و وردو خاشی ده کات...

(۱۰۶) جا په رش و بلاوی ده کاته وه و ده یکاته زهویه کی پان و تهخت و بهرین وازی لی ده هینیت و به جیتی ده هینیت.

(۱۰۷) ههچ خوارو خیتی و بهرزی و نزمیه ک له سهر رووکاری نابینیت.

(۱۰۸) لهو رۆژه دا هه موو خه لکی شوینی جاره ده ی کۆکرده نهوه ده کهون، ههچ سه ره پچی و لاریه ک ناکریت، هه موو ده نگه کان له بهر پهروه ردگاری مه ره بان نزم و به هیواشی ده دوین، تهنها چپه و سرتیه کی کهم نه بیت ههچی تر نابیسیت.

(۱۰۹) لهو رۆژه دا تکاو شه فاعهت وه ناگیریت و بی سووده، مه گه ره له که سیک خوی مه ره بان مۆله تی بدات و رازی بیت بهوهی قسه ی بۆ بکریت و قسه ی لی وه ربگریت.

(۱۱۰) خوا به هه موو نهو شتانه ده زانیت (که له قیامهتدا) چاوه پێیانوه به هه موو نهو شتانه ی (که له دنیا دا) که نه جامیان داوه و نهو خه لکه هه رگیز ناتوان ناگاداری زانست و زانیاری بی سنووری نهو زاته په ی بیهن.

(۱۱۱) هه رچی رووخساره کانه (له رۆژی قیامهتدا) ملکه چ و فره مان به ردارن، بۆ نهو زاته ی که هه میسه زینه دووه و ده سه لاتی بی سنووری ههیه، بێگومان نهوهی سته می کردوه؛ رهنج به خسهارو ناتومیدو بی هیوایه.

(۱۱۲) نهوهش که کارو کرده وه چاکه کان نه نجام ده دات و له کاتی که دا نیمانه داریش بووبیت، نهوه نیتر ناترسیت لهوهی سته می لی بکریت یان مافی پشیتیل بکریت.

(۱۱۳) نا بهو شیویه نیمه قورناتیکی عه ره بی و پاراو و ره وانمان دابه زاندووه و جۆره ها هه ره شه شمان تیادا باس کردوه، بۆ نهوهی له خوا به ترسن و یاخود بپیته هۆی نهوهی که یاداوهریان تیادا به دی بهینیت.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝ (۱) مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۝ (۲) خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءٌ لِمَنْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جَمَلًا ۝ (۳) يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمِيزْ زُرْقًا ۝ (۴) يَخْفَتُونَ مِنْهُمْ أَنْ لَيْسَ لَهُمْ الْآخِرُ ۝ (۵) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْسَ لَهُمُ الْيَوْمَ ۝ (۶) وَسَلُّوا نَارًا مِنَ الْجِبَالِ فَبُذِلَ لَيْسَ هَارِي نَسْفًا ۝ (۷) فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝ (۸) لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلٌ وَلَا أَمْتٌ ۝ (۹) يَوْمَ يَمْشِي يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ أَعْوَجَ لَعْنَةً وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝ (۱۰) يَوْمَ يَمْشِي لَا تَنفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝ (۱۱) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ ۝ (۱۲) وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ (۱۳) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ (۱۴) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝ (۱۵)

(۱۱۴) خوای گهوره زور پایه بهرزو بلنده و پاشای به حق و راسته قینه یه، (نهی محمد ﷺ) نه کهیت له خویندنی قورناندا په له بکهیت؛ له پیش نهو هی وه حی و نیگای نمو قورنانه تهو او بییت بز لای تو (چونکه نیمه نایه لین فمرامو شی بکهیت) نزا بکه و بشلی: پهرو درگارا، بهر دهوام زانست و زانیاری زور ترو زیاترم پی بیه خشه.

(۱۱۵) سویند به خوا بیگومان نیمه بیشتر په یمانان له نادهم وهرگرت (که نژیکی دره ختی قهده غه کراو نه کهویت) که چی بیرې چوو، به مهرجیک نه مانینې بیشتر بریاری کردنی نمو سر پیچییه بدات.

(۱۱۶) سرده میک به فرشته کانمان وت: سوژده بهرن بز نادهم، هممو سوژده یان برد، جگه له نیبلیس که سرده خت و یاخی بوو.

(۱۱۷) جا وتمان: نهی نادهم، بهراستی نهم (نیبلیسه) دوژمنی خوت و هاوسره کته، وریابن له به هشت به ده رکردنتان نه دات، بهو هویموه تروشی ناخوشی و نه گهتی و دره به درې ببن.

(۱۱۸) دلنیا شبه تو له به هشتا نبرسیت ده بییت نهرووت و ره جال ده بییت ...

(۱۱۹) نه تینوشت ده بییت و نه گمرماش زورت بز ده بییت.

فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عَزْمًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۖ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۖ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّخِذُكُمْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ شَجَرَةٍ أَخْلَدُ وَمَلِكٍ لَا يَبْلَىٰ ۖ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۖ ثُمَّ اجْنَبْهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ قَالَ أَهْطَأَ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۖ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۖ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدِ كُنْتُ بَصِيرًا ۖ

(۱۲۰) جا شهیتان گومانی خسته دلیه وه و پیی وت: نهی نادهم پیټ بلیم و نیشانت/بدهم دره ختی نه مری و مولک و داراییه که به سرناچیت کامیه !!؟

(۱۲۱) (شهیتان هر کولی نهدا تا فریوی دان) هردو وکیان له بهروبوومی دره خته کیان خوار (نیتر جل و بهرگ و پزاشکیان دامالرا)، عیدب و عاریان ده رکوت، به په له همولیاندا به گه لای دره خته کانی به هشت (خویان داپوشن) نابمو شیویه نادهم یاخی بوو له پهروهر دگاری و فریوی خوارو ریگای لی ټیکچوو، پاشان پهروهر دگاری هلی بژارد و (کردی به پیغه مبر) تهو هی لی وهرگرت و هیدایهت و رینمووی کرد.

(۱۲۳) (نهوسا خوای گهوره فمرانیدا) وتی: نیتر هردو وکتان له به هشت دابهنز به گشتی، همدیکتان دهنه دوژمنی همدیکتان، جا نه گمر هیدایهت و رینمووی من بز نیوه هات، نهو هی شوینی بهرنامه کم بکهویت، نه گومرا ده بییت، نه ناخوشی و نارده تی و ناسور دیته ری.

(۱۲۴) نهویش روو وهریگریټ له بهرنامه و یادی من و پستی تی بکات، بیگومان بز نمو جوړه کهسانه ژبانیکی ترش و تال و ناخوش پیش دیت، له روژی قیامه تیشدا به کویری حشری ده کهین ...

(۱۲۵) نمو جوړه کهسه ده لیت: نهی پهروهر دگار بز به کویری حشرت کردم خز من کاتی خوی چاوساغ و بینا بووم.

(۱۲۶) (له وه لامدا خوا) ده فرموت: تو نا بهو شپوه به پوویت (کویر پوویت له ناستی) نایست و به لگه کانی نیمه دا کاتیک پیت راده گه به نرا، نیمه ش نه مړو ناوا مامه لهی کسیتی له پیرکراوت له گه لدا ده کهین (له سزاو نازاردا ده هیلریتمهوه).

(۱۲۷) نا بهو شپوه به، تو له ده کهینه وه لهو کهسی که له سنور ده ترازیت و باوه پ به نایست و فرمانه کانی پروه ردگاری ناهینیت، بیگومان سزای قیامت زور سخت ترو بهر ده و امتره (له سزای دنیا).

(۱۲۸) نایا بزیان روون نه بوته وه که چنده ها نموه مان پیش نه میان له ناو بردووه، به ناو شویتنوارو مال و حالیندا هاتوچو ده کهین، به راستی نا لهو به سره هاتانده به لگه و نیشانه ی زوره میه بو خاوهن بیرو هوشمهنده کان.

(۱۲۹) خو نه گهر برپاریک له لایمن پروه ردگارتومه پیش نه کهوتایه مو ملتتی دیاریکراویش نه بویه، نه وه له ناو بردنی خوانه ناسان شتیکی نه نجامدراو ده بوو.

(۱۳۰) کهواته نهی محمد ﷺ، نهی نیماندار خوړاگر به بهرامبر نهو گوftarه نابه جیپانه یان که ده یلین و تمسبیحات و ستایش و سوباسی پروه ردگارت بکه، پیش هه لهاتنی خوړو پیش ناوا بونی، له هه ندیک کاته کانی شهودا هر تمسبیحات و ستایشی بکه، له به شه جیا جیا کانی روژیشدا هر تمسبیحات و ستایشی بکه، بو نهوی له ره زامهندي پروه ردگار بهر ده مند بیت.

قَالَ كَذَلِكَ أَنتُكَ ؕ آيُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمُ تُنْسَى ۝ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ؕ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشدُّ وَأَبْقَى ۝ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ۝ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَا وَاجِلٌ مِّنْهُمُ ۝ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُمْ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَرِعَلَيْهَا لَاشْتَاكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ؕ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مِّنَ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا إِنَّا لَوَآئِنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتِيعَ ؕ آيُنَا كَمِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَىٰ ۝ قُلْ كُلُّ مُرْتَبَضٍ فَتَرْتَبِصُونَ فَمَا تَعْلَمُونَ مِّنْ أَصْحَابِ الضَّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۝

(۱۳۱) (نهی نیماندار) تو چاوه کانت مېره نهو نازو نیعمته می که هه ندیک خه لکمان لی به هر گهر کردووه، که زینت و رازاوهی ژبانی دنیایه، بو نهوی لهو نازو نیعمته تا قیابنکه ینمهوه، بیگومان رزق و روژی پروه ردگارت (له به هشتدا) چاکترو بهر ده و امتره.

(۱۳۲) (نهی پیغه مېر ﷺ، نهی نیماندار) فرمان بده په هر هه موو تاکه کانی خیزانت، تا نوژوه کیان (به چاکی نه نجام بدهن، چونکه خوړاکی روچه) و بهر ده وام و کوژنده و خوړاگر به له سمری، نیمه بیگومان داوای رزق و روژی له تو ناکمین، به لکو نیمه رزق و روژی به تو ده به خشین، سهره نجامی چاک هر بو خواناسی و دینداریه.

(۱۳۳) (کافره کانی مه کهه) وتیان: باشه، نهوه بو له لایمن پروه ردگار یه موعجیزه کی بو نیمه نه هیئا (نیشانی نه داین)، مه گهر باسی (نهو موعجیزانه) له کتیبه پیشووه کاند روون نه کراوه ته وه؟ (کاتی خوژی نیشانی قومه پیشووه کانمان داوه به لام خو باوه ریان نه هیئاوه، بو نه مانیشی پیش بهین هر باوه ناهین).

(۱۳۴) خو نه گهر به راستی نیمه پیش ناردنی قورئان و پیغه مېر له ناومان بېردنایه، نهوه ده یانوت: پروه ردگارا، بوچی پیغه مېر تکت بو ره وانه نه کردین، تا شوینی بهرنامه و نایه ته کانی تو بکموین پیش نهوی زه لیل و ریسوا ببین.

(۱۳۵) (نهی پیغه مېر به دوژمنانی دین) بلای: هه موولایه ک چاوه روان، ده هیوه ش چاوه پې بن له ناینده دا ده زانن که کی خاوهنی بهرنامه و ریبازی راست و دروسته و کیش ریبازی هیدایه می گرتو ته بهر.

سوره نبی (الانبیاء)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) مو حاسه به و لی پرسینه وهی خه لکی
نزیک بۆتوه، له کاتی کدا (زۆریه) ئهوان بی
ناگا و غافلن و پشتیان له ئاینی خوا کردوه و
رو وهرگیرن (له بهرنامه کهی).

(۲) هیچ یاداوهریه کی تازه یان له لایهن
پهروهردگاریانه وه بۆ نایهت که ئهوان گوئی
بیستی نه بوو بن و لهو کاته دا یاری و گهمه ی
پینه کهن...

(۳) دلّه کانیان بی سناگا و سه رگمردانه،
ئهوانهش که سته میان کرد، قسه کانیان
شارده وه (په نه یی ده یانوت) ئایا ئه مه ته نه
به شه ریک نیه وه ک ئیوه؟! ئایا ئیوه به ده م
جادوو گهریوه ده چن؟! له کاتی کدا ئیوه چاوتان
هه یه و ده بینن!!

(۴) (خوی گه وه پیغه مبه ره که ی له باس و
خواسیان ناگا دارکرد بۆیه) وتی: پهروهردگارم
ناگاداری هه موو قسه و گوشتاریکه له ئاسمان
و زه ویدا و ئه و زاته بیسه رو زانیه.

(۵) به لکو (شتی تریشیان) ده وت: (وه ک
ئوه ی که گوایه ئه م قورئانه): خه و خه یالی

بی سه رو به، یاخود خوی هه لی به ستوه، به لکو ئه و که سیکی شاعیره، ده با به لگه و موعجیزه یه ک به یئیت
وه کو پیغه مبه رانی پیشوو!!

(۶) ئه و شارو شاروچه و دیهاتانه ی پیش نه مان (که داوای موعجیزه یان کردوه و دوایی باوه ریان نه هیناوه)
له ناومان بردوون، ئایا نه مان باوه ر ده هین؟! (ئایا ئه وان باوه ر ده هینن)?

(۷) ئیمه پیش تو که سانی ترمان ره وانه نه کردوه، جگه له پیاوانیک (که هه لمانیژاردوون)، وه حی و نیگیان بۆ
ره وانه ده که ی، ده بپرسن له خاوه نی کتیبه کانی پیشوو نه گهر ئیوه ئه م راستیانه نازانن.

(۸) ئیمه وه نه بیست ئه و پیغه مبه رانه مان له په یکه رو لاشه یه ک دروست کرد بیست که خواردن نه خوون و ژبانی
هه میسه بی شمان پی نه به خشیوون.

(۹) له وه دودا به لینی خۆمانمان بۆ بردوونه ته سه ر، جا رزگارمان کردوون له گه ل ئه وانه دا که ده مانه ویت و
(باوه ریان هیناوه) سه رکهش و له سنوور ده رچوه کانی شمان له ناو بردوه.

(۱۰) سویند به خوا بیگومان ئیمه کتیبیکمان ره وانه کردوه بۆتان که یاداوهریه و سه ره رزی ئیوه له
شوینکه و تنیایه تی، ئایا ئه وه بیرو هۆشتان ناخه نه کارو ژیرنابن?

(۱۱) چنده ها شارو شارو چکه مان کاول کرد که خه لکه کمی ستمکار بوون و به دوایاندا گه لانی ترمان هیناوه ته مهیدانه وه.

(۱۲) جاکاتیگ نهو خوانه ناسانه هستیان کردووه که توله و سزای نیمه بمره و روویان هاتووه و نزیکه یه خه یان بگریت، نهوه ده ست به جی رایان کردووه لیبی و سمریان لیشیواوه. (نموسا به گالته پیکردنهوه پتیا و تراوه) رانه کمن و بگمپنمهوه بز نهو رابواردنه و بز نهو مال و حاله ی که تیایدا ده ژیان، بز نهوه ی پرس و پاتان پی بگریت و کاریگ یان نیشیگ چاوه پیتان بکات!!

(۱۴) (نموسا به دهم را کردنهوه) ده یانوت: هاوار بز نیمه برپاستی نیمه ستمکار بووین. (۱۵) جا بمرده و ام هر نهوه قسه یانه، هه تا هه موویانمان دروینه و خاموش کرد.

(۱۶) نیمه ناسمان و زهوی، همرچیش له تیوانیاندایه به گالته (بی مهست) دورستان نه کردووه.

(۱۷) نه گمر بمانویستایه یاری و گه مه یه ک بسازنین، له لایمن خومانمهوه ده مانسازاند، نه گمر بریار بیت کاری واکمین...

(۱۸) (جا نهوه له نیمه ناوه شیتمهوه) به لکو حق ده مالین به سمر به تال و ناحه قیداو ده ست به جی داغانی ده کمین، هاوارو واوه یلا له نیره، بز نهو بوختان و قسه نابه جیانه ی که ده یکن.

(۱۹) همرچی له ناسمانه کان و زهویدایه هر خوا خاوه نیانه و له خزمه تی نمودان، بیگومان نهو فریشتانه ی که له خزمه تیدان، خو یان به گموره نازانن له پهرستیدان و همرگیز ماندوو بی تاقه ت و بیزار نابن له ستایشی نهو زاته. (۲۰) (بمرده و ام) به شو و به پژ ته سیحات و ستایشی ده کمن و له کاتیگدا سارد بوونه وهش روویان تیناکات. (۲۱) نایا خه لکی ناله بار پهرستراوی ساختمیان بریارداوه له زهویدا و نهو پهرستراوانه ده توانن ژیان بیه خشن؟ (۲۲) نه گمر له همردووکیاندا (له ناسمان و زهویدا) چمند خواجه کی تر هه بویه غمیری (الله)، نهوه کاول و ویران ده بوون و تیگ ده چوون به سمریه کدا، پاکی و بیگمردی بز خوا که پهره ردگاری عمرشه، لهو باس و خواساندا (که خوانه ناسان) ده یلین (هاوهل بز نهو زاته بریار ده دن).

(۲۳) پرسیار ناکریت له وهی که خوا ده یکات، له کاتیگدا نهوان پرسیاریان لی ده کریت و مو حاسبه ده کرین. (۲۴) نایا نهوانه چمند خواجه کی تریان له جیاتی پهره ردگار بز خو یان ره خساندوه؟! (یاخود خو یان ده خه لمتین و گیلن؟! نه ی پیغه مبر ﷺ پتیا بلئی: به لگه تان به پین له سمر نهو بیروباوه رتسان، من دنیام که نه قورثانه یادخمره وهیه، بز نهوانه ی که هاوهلی منن و ریبازی منیان گرتوته سمر، همره ها له به سمرهاتی پیغه مبران و قهومه کانی پیش منیش ده دوت، به لام زوربه ی خه لکی حق و حقیقه ت ناسن و دژیامتی ده کمن و رووی لی وهرده چمرخینن.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَانِهِمْ مِنْهَا يُرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُشْكُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يُبْلَغُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَازَلْتَ تِلْكَ
دَعْوَتَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوَارِدًا أَنْ تَتَّخِذَ لَهَا
لَا تَخَذْتَهُ مِنْ لَدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ لُفْسَدَتَا فَسْبَحْنَاهُ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَٰهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

(۲۵) نيمه پيش تو هيچ پيغه مبرن کمان ره وانه نه کردوه، که وه حيمان بؤ نه نارديت بهوي که: بيگومان هيچ خوايهک نيه جگه له من و ده بيت هر من بيرستن.

(۲۶) خوانناسان ده يانوت: خوي ميره بان کوري بؤ خوي بريارداه (فرشته کان پؤلهي نمون)، پاکی و بيگمردی بؤ نمو زاتيه، به لکو نموانه بهندهي ريزداری نمون.

(۲۷) (نمو فريشتانه نمونده ره وشت برزن) هرگيز (نافرمانی ناکمن و) قسه له مقسيدا ناکمن و له گوftarدا پيشی ناکمون، نموانه به نافرمانی نمو ده جولینموه و فرماني نمو جيبه جي ده کمن.

(۲۸) هر خوا ده زانيت نمو خه لکه له رابوردودا چيان نه نجامداه و له داهاتووشدا چي نه نجام دهن (دنیا و قيامت، رابوردو داهاتو، بؤ نمو زاته چوونيه که)، فرشته کانیش تکاکار نابن تنها بؤ نمو کسانه نه بيت خوا پيشی رازيه و نمو فريشتانه له ترسی نمو زاته ناویرن هيچ سرپيچيک نه نجام بدن.

(۲۹) خو نه گمر يه کيک له فريسته کان (له خوي غمرا بيت) بلیت: برآستی منيش خوام بيچگه لمو، نمو پاداشتی ده دهنموه به دوزخ، هر بمو شيوه پاداشتی ستمکاران و ياخي کان ده دهنموه (۳۰) نایا نموانه ی بئ باوه بوون نيمانيينووه و بؤيان روون نه بؤتموه برآستی ناسمانه کان و زهوی يه ک پارچه بوون له وودوا ليکمان جياکردنموه (که

نمه ناماژه به بؤ نموي که نم راسته قينه زانسته له لايهن نموانموه په ی پئ ده بریت)، له ناویش همموو شتيکی زيندومان فراهم هيناوه (ناو، زوربهی پيکها تهی لمشي ناده ميزاد و زينده وهران و روو ک پيکده هينيت)، نایا نموانه هر باوه ناهين (بهو راستيانه و بهو دمه لاته بي سنووره ی نيمه)!

(۳۱) له زه ویشدا کهزو کيوه کانمان چسپاندووه، تا لاسنگ نه بيت و لار نه بيتموه و هليان نه گيريتموه، له لاپالي چياکان و له دؤله کاندا ريگاوباني فراوانمان سازاندووه، بؤ نموي خه لکی ژيان بؤ خويان دابين بکن و همروه ها ريان له گه نجينه و نازو نيمه ته شارواه کان بکویت.

(۳۲) نيمه ناسمان کردوه به سفقیکي پاريزراو، که چي نموانه رو و ورده گيرن له همموو نيشانه و به لگه کاني ناسمان. (۳۳) هر نمو زاتيه که شمورؤزی به ديهيناوه، خورو مانگيشی دروست کردوه، هريه کيان له خولگيه کدا ده سورپنموه (زهوی به ده وری خوردا و مانگيش به ده وری زويدا).

(۳۴) نيمه پيش تو ژياني هميشه یی و نه مريمان به هيچ که سيک نه به خشيويه، جا نایا نه گمر تو بریت، (دواي مەرگی تو) نمو نمو خه لکه ژياني هميشه یی ده به نه سرو نامرن؟!

(۳۵) همموو که سيک ده بيت مردن بچيريت و شمراي مەرگ بنوشيت، بيگومان نيمه نيوه تاقيده که ينموه به شمرو ناخوشي و به لاهو به خيرو خوشی و دارايی و توانايی، سمره نجام هر بؤ لای نيمه ده هينرينموه (تا پاداشستان به دهنموه).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتَا نَفًّا فَفَنَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَما جَعَلْنَا لَشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدِ أَفَايِنَ مَتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

(۳۶) نهی پیغه مبر ﷺ کاتیک نهوانی بی باوهر بوون تو ده بینن، هیچ کاریکیان له دهست نایهت له گمل توی بکمن جگه له گالتهو گالته جاپیسی، (جا بهیه کتر ده لئین): نا نه مهیه باسی خواکانتان ده کات؟! له کاتیکدا نهوان هه میسه بی باوهرن به قورنانی خوی میهره بان.

(۳۷) نهوهنده نینسان به پهلهو تالوکه یه، (ههر ده لئیت) له پهلهو تالوکه دروستکراوه، له نایینده دا من نیشانه و به لگه کانی خومتان نیشان دده دم، جا پهلهم لی مه کمن.

(۳۸) خوانه ناسان ده لئین: باشه، که ی نه م به لئینه دیته دی نه گهر نیوه راستگون؟

(۳۹) نه گهر بی باوهران هه والی نهو پوژیه یان بزانیایه (که بهرپویه و نزیکه و ده خرینه ناو ناگری دوزه خهوه)، کاتیک ناتوانن بلیسمی ناگر له دهه و چاو و روو خسارو له پشتیان دور بخهنهوه، بهراستی نهوانه سرکه توو رزگار نابن (نهوانه نه گالته یان ده کردو نه بی باوهر ده بوون و نه پهله یان ده کرد).

(۴۰) به لکو قیامهت کتوپر یه خه یان ده گرت

و سرسام و ریسو یان ده کات، نهوسا ناتوانن بهرهنکاری بوهستن و بیگیر نهوه، موله تیشیان نادریت.

(۴۱) نهی پیغه مبر ﷺ سویند به خوا بیگومان پیش تو گالته کراوه به پیغه مبرانی تریش، نهوسا نهوی نهوان گالته یان پیده کرد، یه خه ی پیگرتن و بهوی نهوانیانهوه گالته یان کرد.

(۴۲) پییان بلی: کی ده توانیت نیوه بیاریزیت له شموو له روژدا له سزاو توله ی خوی میهره بان، که چی له گمل نهوه شدا نهوانه هه میسه روو وهر گیرن له یادی پهروه رد گاریان.

(۴۳) یان نهو بی باوهرانه چهند خویه کیان هیه که ده توانن له سزامان رزگاریان بکات جگه له نیمه؟! (نهو کولکه خویانه) نه ده توانن خویان رزگار بکمن و خویان سمر بخمن، نه پهنا ده درین له لایهن نیمهوه و نه کومه کیان ده کرت.

(۴۴) نیمه (به پهله توله ناسینین) به لکو نهوانه خویان و باوو باپیرانیان له نازو نیعمه تی دنیا بههره وهر کردووه، ههتا ته مه نیان دروژ بوتهوه، جائیا نهوانه نابین و نازانن که بهراستی نیمه ورده ورده دین و دهسه لاتیان له ملو لای ولاتیاندا کم ده کهینهوه، (کاتیک نوممه تی نیسلام شایسته ده بییت، خوی بالاده ست دهسه لاتی روژه لات و روژناوا کم ده کاتهوه) جا نایا نهو بی باوهرانه هه میسه سرکه توو و زالن؟!

وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الرَّحْمَنَ
هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْرَيْنَا
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مَتَابِعُ حُبُونِ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَعْنَا هَؤُلَاءِ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَقْصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

(٤٥) نهی پئغه مبهري پييان بلي: بهراستی من تهنها له ريگهي وه جي و نيگاوه ئيوه بيدار ده که موه، که سانيکيش هن کهرن له ناستی جه قدا و سه دای پيامی خوا نابيستن کاتيک بيدار ده کرينوه.

(٤٦) سویند به خوا نه گهر که ميک له هالاوی سزای پروه رد گارت روويان تي بکات و لييان بدات، نهوه خوانه ناسان به کول ده لين: هاوارو ناهو ناله بو ئيمه، بهراستی ئيمه که سانيکی سته مکار بوين.

(٤٧) ئيمه پيوهر و تهرازوه کانی داد پروه ري له روژی قيامه تدا داده نيپن، جا هيچ کهس به هيچ شيويه ک سته می لی ناکريت، نه گهر به قه در تهووه خهرته له يه ک (که زور بچووک و ورده، کاریکی چاک يان خراپی نه نجام داييت) ده يهيننه مهيدان، جا نهونده به سه بو ئيمه که ناوا به وردی حساب و لپرسينهوه نه نجام ده ديهن.

(٤٨) سویند به خوا بيگومان ئيمه به موساو هاروون کتيبي تهوراتمان به خشی که جيا که رهوی حق و بهتاله، ههروه ها رووناکی و يادخه ره وه شه بو پاريز کاران...

(٤٩) نهوانن له پروه رد گاريان ده ترسن له کاتيکدا که کهس ديار نيه و پروه رد گارش لييان په نهانه، ههروه ها نهوانه له قيامهت و

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُنْوِلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِنْ شِقَالِ حَبْكَةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْرَكَاءَ آبَائِكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِبِينَ ﴿٥٧﴾

لی پرسینهوه بییمان ههیه (بیگومان نهوانه له قیامه تدا دلنیا و ناسوده و دلخوشتن).

(٥٠) جا نه م قورثانهش يادخه ره وهیه کی موباره ک و به فخر و پیروزه دامان به زاندوه، جا ثایا ئیوه خوژانی لی ویل ده کهن و نایناسن؟!

(٥١) سویند به خوا بهراستی ئیمه ژیری و هوشمه ندیمان پیشتی به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک نهومان ده ناسی.

(٥٢) کاتيک به باوک و قهوه کهی دهوت: نه م بتانه چیه؟! ئیوه هه میسه به ده وریدا دین و ده یان په رستن!

(٥٣) له وه لامدا (تهنها به لگیان نهوه بوو، که) وتیان: ئیمه باوو باپیرانمان بینوووه نه مانه یان په رستوووه.

(٥٤) ئیبراهیم وتی: بهراستی ئیوه و باوو باپیرانی ئیوه له گومراییه کی ناشکرادا بوون.

(٥٥) خه لکه که وتیان: بهراستی، تو حه قیقه ت بو ئیمه هیناوه یان گالته ده کهیت؟!

(٥٦) ئیبراهیم وتی: (من گالته ناکهم) به لکو ده مهوت تیتان بگه یه نم که پروه رد گارتان پروه رد گاری ناسمانه کان و زهویه و که به دی هیان و من له سهر نهو بیروباوه ره له شایهت و ناگاکانم.

(٥٧) ئینجا ئیبراهیم له بهر خو بهوه سویندی خوارد و وتی: به خوا نه خه یه ک ده کیشم و داویک ده ئیمهوه بو بته کانتان دوی نهوه ی ئیوه به جیتان هیشتن و پشتتان هه لکرد.

(۵۸) ټینجا هم موو بته کانی وردوخاش کرد
جگه له گهوره کهیان، به لکو که گهرانموه (پرسپار
بکمن) و نیبراهیم راستیان بږ روون بکاتموه.

(۵۹) بت پمرستان (که هاتنموه بینیان بته کانیان
وردوخاش کراوه) وتیان: نموی نه موی کردووه به
خواکانمان، به راستی نموه له سته مکارانه!!

(۶۰) همدنیکیان وتیان: بیستوومانه لاوتک
به خراپه باسیان ده کات، پتی ده تین نیبراهیم.

(۶۱) وتیان: کموابوو بیهینن به بمرچای
خه لکموه (موحاسه بهی بکمین و لئی بکولینموه)
با نموانیش ناگادارین و بییینن.

(۶۲) (نیتر چوون نیبراهیمیان هیناو لیبیان
پرسی) وتیان: باشه، نهی نیبراهیم نایا تو
نهمهت کردووه به خواکانمان!!

(۶۳) نیبراهیم وتی: (بږچی له من ده پرسن، خو
بته گهوره که ساغ و سه لیمه) نه خیر! همرکاری
نمو بته زلمیه، ده لیبیان پرسن نه گهر قسه ده کمن
و تی ده گمن!!

(۶۴) (که میټک داچله کان و) له دلی خوښاندا
لیکیان ده دایموه، سمرنه نجام وتیان به خویان:
به راستی همدیشه نیوه سته مکارن (نیبراهیم
راست ده کات، نه مانه ناتوانن بهرگری له خویان
بکمن چوون ده توانن بهرگری له نیمه بکمن).

(۶۵) پاشان به سمرشورپی پاشگهز کرانموه بږ بیرو
باوړه کوته کهیان وتیان: بیگومان تو زانیووته که

نموانه قسه ناکمن و تی ناگمن!! (زورزان و کاربه ده ستانیان چمواشیمان کردنموه).

(۶۶) نیبراهیم وتی: باشه، ناخر، چوون شتیټک ده پمرستن له جیاتی خوا که ناتوانیت هیج جوړه قازانج یان زیانیتکتان پی
بگهیمینیت، (تمنانهت نموده نه دیانتوانی بهرگری له خوشیان بکمن).

(۶۷) توف له دهستان و لهو شتانهش که له جیاتی خوا ده پیرستن، جا نایا نموه تیناگمن و بیرو هوشتان ناخه کار!!

(۶۸) همدنیکیان وتیان: نیبراهیم بسوتیتن و پشتیوانی له خواکانتان بکمن، نه گهر نیوه شتیټکتان بږ ده کرت.

(۶۹) (خوای گهوره ده دفرموتیت، نیمهش فرمانمان ده رکرد و) وتیمان: نهی ناگر ساردو سه لامهت له سمر نیبراهیم
(همرچهنده ناگر سووتیتنمره به لام به فرمانی خوا توانای سووتاندنی نه ماو نه گهر په روه ردگار فرمانی به سه لامهتی
نه دایه حمزه ته نیبراهیم له ناو ناگره کهدا سمرمای ده بوو).

(۷۰) نموانه ویستیان پیلان بگپرن دږی نیبراهیم ټینجا نیمهش نموانمان به رهنجه ورتیرین کهس گپرا.

(۷۱) نیمه نمویش و - لوط - ی برازایشمان رزگارکرد و ناردمانن بږ (وولاتی شام) نمو سمر زه مینهی که بهر که تمان
به سمردا رزانووه بږ هم موو خه لکی.

(۷۲) همدروها نیمه نیسحاقمان به خشی به نیبراهیم و یه عقوبیش به نموهی (وهک زیاده ریزیک بږ نیبراهیم)، همر
یه کیک له وانمان کرده پیاوچاک و خواناس.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ إِبْرَاهِيمَ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
(۵۸) قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (۵۹) قَالُوا فَأْتُوا بِهِ
عَلَى آعَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (۶۰) قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ
هَذَا بِإِلَهِنَا يَا ابْنِ الْبَرِّ (۶۱) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا أَفْئَسْتُمْ أَنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (۶۲) فَرَجَعُوا إِلَى
أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (۶۳) ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى
رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (۶۴) قَالَ
أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ (۶۵) أَلَمْ يَكُ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفْلا
تَعْقِلُونَ (۶۶) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلَ الْهَتَكُمُ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ (۶۷) قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۶۸)
وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (۶۹) وَنَجَّيْنَاهُ
وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (۷۰) وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ (۷۱)

(۷۳) هه موو نهوانیشمان کرده پیشمواو به
فهرمانى نيمه رينموویى خه لکیان ده کردو
نیگامان بۆ کردن به نه نجامدانی کارو کرده وه
چاکه کان و راگرتنى نو بۆ و زه کات دان،
(بهراستی) نهوان هه ر نيمه یان ده پرست و هه ر
به ندایه تى نيمه یان ده کرد.

(۷۴) به لوط پیغه مبه ریش حیکمه ت و دانایی و
زانیا ریمان به خشى و رزگارمان کرد لهو شاره ی
کرده وه پيسه کانیا ن تیدا نه نجام ده دا، بیگو مان
نهوانه قهومیکی ناله بارو خراپ و به دخو
تاوانکار بوون...

(۷۵) نيمه نهومان خسته ژیرسایه ی ره حمه ت و
میهره بانى خۆمانه وه، بهراستی نهو له پیزی بهنده
چاک و باشه کاندایه.

(۷۶) یادی نوح پیغه مبه ریش بکه ره وه کاتیك
هاناو هاوارى بۆ هینان له مهو پیش، جا نيمه ش
نزامان گیرا کردو خۆی و خیزانه که یمان له تهنگانه
گه وه که رزگار کرد...

(۷۷) سه رکه وتیشمان پیبه خشى به سه ر نهو قهوم
و هۆزه ی به لگه و نیشانه کانی نيمه یان به درۆ
ده زانى و پروایان پیی نه بوو، چونکه بهراستی
نهوانیش قهومیکی ناله بارو خراپ بوون، به گشتی
نوقمى ناوی زریانه که مان کردن.

(۷۸) یادی داودو سلیمانیش بکه ره وه کاتیك

برپاریاندا ده باره ی نهو کیلگه یه کشتو کالیه، کاتیك که مهرو مالاتی خه لکی تیايدا بلا بوونه وه به شمو و زیانیان به
کیلگه که گه یاند، نيمه ش شایه ت بووین له سه ر نهو داوه رى و برپاره ی نهوان.

(له سه رده مى حوکمى حه زره تى داودا رانه مه ریک زه وى و زارى کابرایه کی کاولکرد، کابراش چوو سکا لای خۆی
گه یانده داود، نهویش برپاریدا که هه موو رانه مه ره که بدریت به خاوه ن زه ویه که، به لام حه زره تى سوله یمانى کوپى
رایه کی په سه ندترى هه بوو وتی: با به رو بومى مالاته که بدریت به خاوه ن زه ویه که تا زیانه که ی پر ده گاته وه).

(۷۹) جا نيمه چاره سه رى کیشه که مان له سوله یمان گه یاند، به لام هه ریه که (له م باوک و کوپه) به هره وه رمان
کردبوو له حیکمه ت و دانایی و عیلم و زانستى، هه روه ها نيمه باندنه و چیاکانیشمان له گه ل داودا ملکه چ و
فه رمان به ردار کردبوو، هه مووان پیکه وه ته سبیحات و ستایشى نيمه یان ده کرد، نيمه ش نه وه مان کرد.

(۸۰) هه روه ها نيمه داودمان قیرى دروستکردنى زری و قه لغان کرد، تا له توندو تیژی کاتى شه ر بتانپار تیزیت،
نایا (له به رامبه ر نه م هه موو نازو نيمه تانه وه) نیه سوپاسگوزار ده بن؟!

(۸۱) بۆ سوله یمانیش بایه کی به هیزو تیژمان ره خساند که به فه رمانى نهو، جاروبار ها تووچۆی ده کرد بۆ نهو
زه ویه ی که به ره که تمان به سه ردا رژانده بوو و نيمه به هه موو شتیک زانا و شاره زاین.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا إِتْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَبْكَثِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَادْخُلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

(۸۲) له پهره کانش هندی کمان بۆ رام هینابو که بچنه ناو بنی ده ریاهه (تا گهوهه و مرواری و شتی به نرخی بۆ ده ربهینن) و جگه لهوه کاری تریشیان ده کرد (وه کو دروستکردنی کۆشک و ته لارو پهیکهرو.. هتد) و نیمهیش چاودیریمان ده کردن (تا کاره کانیان به چاکی نه نجام بدهن و زیان به خه لک نه گهیهن).

(۸۳) یادی - نهیوب - یش بکه کاتیک هانا و هاواری بۆ پهروه ردگاری برد (دوای نهوهی ماوهیه کی دوورو درێژ نه خۆش کهوتبوو، جگه لهوه پیتشریش مال و سامان و منداله کانی تیاچوو بوون) وتی: پهروه ردگارا، بهراستی من نازارو ناخۆشیم تووش بووه، توۆش له هه موو کس میهره بانتره له هه موو کس دلۆفانتریت.

(۸۴) چا نیمهش نزامان گیرا کردو به هاواریهوه چوین و هه موو ناخۆشی و نه خۆشیه کمان له کۆل کردهوه، هه موو مال و مندالیان پتیه خشیوه و نهوه دهی تریش له گه لیاندا (ده کریت خوای گهوره هر هه مان مال و مندالی پتیشووی بۆ زیندوو کردیتسهوه، یاخود نهوهی نوئی پتیه خشیبیت)، نهوه رهحه تیکی تایبه تی بوو له لایه ن نیمهوه، یاداوهریشه بۆ بهنده خواپهرسته کان (که نه گهر نهوانیش تووشی به لارو ناخۆشی بوون وه ک نهه، لهوه دوا نزیان کرد، خوای میهره بان به هاناو هاواری نهوانیشهوه ده چیت).

(۸۵) یادی (اسماعیل و إدريس و ذوالکفل) یش

بکه رهوه، هه ره که لهوان (له تاقیکردنهوه جۆراو جۆره کاندای سهرکه وتوو بوون) له خۆگرو نارامگران بوون.

(۸۶) نیمه هه موویانمان خسته ژیرسایه رهحه و میهره بانی خۆمانهوه، چونکه بهراستی نهوانه له چاک و پاکان.

(۸۷) یادی (ذوالنون) یش بکه رهوه (که یونس پتیه مبه ره) کاتیک به توره یی رهوه رویش، گومانی وابوو که هه رگیز دنیای لی تهنگ ناکهینهوه (به لām به پتیه وانه ی گومانه که یهوه خوا خسته ناوسکی نههنگهوه)، جا له ناو تاریکایه کاندای تاریکای شهوو ده ریا و ناوسکی نههنگه که دا) هاوارو نزای لی بهرز بۆوه وتی: پهروه ردگارا هیچ خواجه ک نهه جگه له تو، پاکی و بی گهردی هه ر بۆ تویه، بهراستی من له سته مکاران بووم (کاتیک به بی فرمانی تو قهوه که به جیهیشت).

(۸۸) نیمهش به هانا یهوه چوین و رزگارمان کرد؛ لهو غه م و په ژاره و تهنگانه یی که تیی کهوتبوو، بهو شیهه یهش نیمانداران رزگار ده کهین (کاتیک که ده کهونه تهنگانهوه و هاناو هاوار بۆ نیمه دههین).

(۸۹) یادی (زکریا) ش بکه رهوه کاتیک هاناو هاواری بۆ پهروه ردگاری بردو وتی: پهروه ردگارا؛ من به ته نهیای مه هیل رهوه (نهوهیه کی چاک و پاکم پی بهه خشه) تویش چاکترین زاتیکی له پاش من و هه موو مردووه که ده مینیتسهوه.

(۹۰) نینجا نیمه نزا که یمان گیرا کردو (یحیی) مان پتیه خشی، هاوسه ره که شیمان بۆ چاک کرد که مندالی بیی، چونکه بهراستی نهوانه چالاک و گورج و گۆل بوون له نه نجامدانی هه موو خیره چاکیه که دا و نزای به کولیان ده کرد، بهنومیدی رهحه و بهههشتی نیمه و له دۆزه خ و خهشمی نیمه ده ترسان و نهوان هه میسه گهردن که چ بوون بۆ نیمه.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَفْضُلُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَيَأْتِيكَ إِذْ
نَادَى رَبَّهُ أَفَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّحِمِينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَأَسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ
لَهُ زَوْجَةً إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَذُرُّونَا رَعْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ ﴿٩٠﴾

(۹۱) يادى (مريم) يش بکمره وه، نمو نافرته ي
داوښى خوى به خاوتنى راگرت، نيمه ش لىو
روحه ي خاوه نى بوين پيمان به خشى و خوى و
کوره که پيمان کرد به (موعجيزه) و به لکه بى
همو خه لکى.

(۹۲) خه لکينه! به راستى نيم نايينه ي که نيم
پيغه مبه رانه هيناويانه نايينه کى نيوه يه، که
يهک نايينه و منيش په روه ردگار تانم، تمنها من
بهرستن.

(۹۳) (له گمل نموه شدا، له رتيبازى يه کتاناسى و
ناينى نيسلام لايانداو) بهش به شيان کرد له تيوانى
خوياندا، جوړه ها ده ستو گرو دروست بوو، به
مهرجيك هر هه مووشيان بى لاي نيمه
ده گپښه وه (له ده ستمان ده رناچن).

(۹۴) جا نيوه ي کارو کرده وه چا که کان نه نجام
بدات له کاتيکدا که نهو که سه باوه رداره، جا نموه
هول و کوششه کى پشتگوئى ناخرت و به زايه
ناچيت به راستى نيمه بوى ياداشت و تو مار
ده کين.

(۹۵) جاريكى تر حرامه و نه ستمه له
دانيشتوانى هر شارو شارو چکه يهک که کاو لمان
کردوه، بيگومان ناگه پښه وه...

(۹۶) هدا نهو کاته ي به ريه سته کى (ذوالقرنين)
له سر دوو تيره ي يا جوج و ماجوج ده کرتيموه (که

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهٍ لَكُمْ جُوعٌ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعِيدٍ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَّمٌ عَلَى قَرِينَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَقٌّ إِذَا فُتِحَتْ
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَقُولُونَ أَلَمْ يَكُنَّا فِي عَقْلٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَّا وَرَدُوا هَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

نيمه ش يه کيکه له نيشانه کاني نزيک بوونه وي کوتايى دنيا) و نوانه نهو کاته له هه موو کون و که لينيکموه به ليشاو
پيدا دهن و زور دهن.

(۹۷) نهوسا نيتير به ليني راستى نزيک ده پيښه وه و ده ست پي ده کات، نينجا ده بينيت چاوي نوانه ي بي ياوه رن نه بلعق و
زهق ده بيت، (بي په روا ده لين) هاوار بى نيمه، چاک غافل بوين له روژه، له سهر نه نجامه، نهک هر نموه! به لکو
نيمه هر ستم کار بوين.

(۹۸) (پاشان پييان ده وترت) بيگومان نيوه و نهو شتانه ي له جياتى خوا ده تانپه رست سوو ته مهنى دوزه خن و سه لکه
بزوتى ناگرن، ده بيت هر بچه ناوى و هه ميشه تيدان.

(۹۹) (هه روه ها به هاوه لگه ران ده وترت) نوانه ي نيوه ده تانپه رست نه گهر خوا بوونايه شاوا نه ده خرانه ناو دوزه خموه،
بيگومان هه روه موويان (هاوه لگه ران و په رستراوه کانيان) له دوزه خدا بى هه ميشه ده ميننه وه.

(۱۰۰) نوانه! به هه ناسه ي قورس و لر خه لرځ و ناوه نالعه (ژيانى سه ختى تيدا ده به نه سهر) و مرده و هيو او قسيه کى
خوش ناييسن.

(۱۰۱) به راستى نوانه ي که هر زوو بپارمانداوه چا که به نينه ريان (به هوئى نيمان و باوه رو کرده وي چا کيانم وه)
نوانه دووره په ريز کراون له دوزه خموه.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَلَدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَخَزُنُهُمُ الْفَرْغُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمْ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
 بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
 يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَاكِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ
 عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمِ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
 إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
 ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ
 رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(١٠٢) قرجه قرج و ورشه و ده‌نگی بلیسه‌ی نابین، (به‌لکو نه‌وان له‌ناو نازو نیعمه‌تا) که حه‌زیان لیتی بوو و تاره‌زوویان ده‌کرد بۆ همتا همتایی ده‌مین.

(١٠٣) (ئمو به‌خته‌وه‌رانه) لیتقه‌ومانی گه‌وره و ته‌نگانه‌ی بۆ سنووری (قیامت) تووشی غه‌مباری و په‌ژاره‌یان ناکات، به‌لکو فریشته‌کان (به‌رووی خۆشه‌وه‌ پیتشوازیان لی ده‌که‌ن و) ده‌لین ته‌مه‌ نه‌مو روژییه‌ که‌کاتی خۆی به‌لینتتان پیده‌درا (ئیه‌وه‌ نیتر رزگارتان بوو له‌ ته‌نگانه‌ و ناخۆشی دنیا، بۆ هه‌میشه‌ که‌ونه‌ته‌ خۆشیه‌وه‌).

(١٠٤) روژییک دیت تیمه‌ ناسمان ده‌پیتچینه‌وه‌، وه‌کو چۆن کتیبی کراوه‌ داده‌خریت و ده‌پیتچیتسه‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دروستمان کرد، وه‌ک نه‌وسای خۆی لی ده‌که‌ینه‌وه‌ (بۆ نه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌نوێ به‌شیه‌یه‌کی تر دروستی بکه‌ینه‌وه‌) جا نه‌وه‌ په‌یمان و به‌لینی تیمه‌یه‌، بیگومان تیمه‌ نه‌مو کاره‌ نه‌نجام ده‌ده‌ین.

(١٠٥) سویند به‌خوا به‌پراستی تیمه‌ له‌ کتیبی زه‌بووردا دوا‌ی تمورات به‌پارمانداوه‌ که‌: بیگومان به‌نده‌ شیوا و چاکه‌کانم ده‌بنه‌ خاوه‌نی زه‌وی. (١٠٦) به‌پراستی نا له‌م باسه‌دا مژده‌و راگه‌یانندن بۆ که‌سانی خواپه‌رست و به‌نده‌ ملکه‌چه‌کان.

(١٠٧) (ئه‌ی محمد ﷺ) تیمه‌ تو‌مان ره‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ته‌نها بۆ نه‌وه‌ نه‌بیت که‌ بیته‌ ره‌حه‌مت و

به‌ره‌که‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان (جیهانی ناده‌میزاد و گیاندار و رووه‌ک و په‌ری و..هتد).

(١٠٨) (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) بلی: به‌پراستی من ته‌نها ناگادار ده‌کریم که‌ بیگومان خوا‌ی ئیه‌وه‌ هه‌ر خواپه‌یه‌کی تاک و ته‌نهاپه‌، نایا ئیه‌وه‌ ته‌سلیمی ئهم به‌پاره‌ ده‌بن و موسولمان ده‌بن؟!

(١٠٩) خۆ نه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکردو گو‌ییان نه‌گرت (بۆ گو‌فتارو به‌رنامه‌ی روون و ناشکرای تۆ، نه‌وه‌ پیتیان) بلی: من په‌یامی خوا‌م به‌یه‌که‌سانی به‌هه‌مووتان گه‌یانده‌وه‌ (هیچ شتیکم له‌که‌س نه‌شاردۆته‌وه‌) من نیتر نازانم ئمو هه‌ره‌شه‌یه‌ی که‌ له‌ ئیه‌وه‌ ده‌کریت نزیکه‌ یان دووره‌ (ده‌باره‌ی شکستی ئیه‌وه‌، یان به‌ریا بوونی قیامت).

(١١٠) (دلنیا‌بن که‌) به‌پراستی هه‌ر نه‌و زاته‌ خۆی ده‌زانیت و ناگایه‌ به‌گو‌فتاری ناشکراو هه‌ر نه‌ویش ده‌زانیت و ناگاداره‌ له‌وه‌ی که‌ ده‌بشارنه‌وه‌ (له‌ کارو کرده‌وتان).

(١١١) من نازانم له‌وانه‌یه‌ ئهم دوا‌خستنی تۆ له‌ به‌لینی په‌روه‌ردگاره‌ بۆ تاقیکردنه‌وه‌ و سزاتان بیت و رابواردنیکیش بیت تا کاتیکی دیاریکراو (له‌ دنیا‌ی کو‌تا ته‌مه‌ندا، یاخود به‌لکو به‌خۆدا بچنه‌وه‌ و رێبازی دینداری بگرته‌ به‌ریا).

(١١٢) (دوا‌ی گه‌یاندن‌ی په‌یامی خوا و گو‌ی پینه‌دانی خوا‌نه‌ناسان) پیغه‌مبه‌ر ﷺ ووتی: په‌روه‌ردگارا دادگه‌رانه‌ له‌ نیوان من و ته‌مانه‌دا داهه‌ری به‌فرموو له‌سه‌ر بنچینه‌ی حق و راستی، په‌روه‌ردگاران به‌خشنده‌ و میه‌ره‌بانو دوا‌ی یارمه‌تی لیکراوه‌ بۆ نه‌وه‌ی سه‌رمان به‌خات به‌سه‌ر ئمو پیناسه‌یه‌ی که‌ ئیه‌وه‌ ده‌یکه‌ن ده‌باره‌ی خوا‌و پیغه‌مبه‌ر و په‌یامه‌که‌ی.

سوره تى (الحج)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی خه لکینه له پهروهر دگارتان بترسن و خوتان له خه شمی پیاریزن چونکه به پراستی زهوی له رزه ی قیامت و کاول بوونی بوونهوهر کاره ساتیکی زور گموره یه و رووداویکی سامناکه.

(۲) لهو روژدها که کاره ساته که ده بینن، هه موو شیرده ریک له شیر خوره کدی بیناگا ده بیت و فیراموشی ده کات، هه موو سک پرو دوو گیانی کش کۆربه له کدی داده نیت، خه لکی ده بینیت، وه کو سرخوشن، له راستیدا سرخوشیش نین، به لکو سزای خوایی زور سهخت و سامناکه و سهری لی شیواندوون.

(۳) هه ندی له خه لکی ده بینیت به بی هیچ زانستی و زانیاریه ک ده راره ی (گموره یی و ده سلاتی) خوی پهروهر دگار موحاده له ده کمن و باس و خواس ده که من و شوین هه موو شهیتانیکی یاخی و سهرکش ده کمن.

(۴) له سهر شهیتان برپاردراره، بیگومان نهوی شوینی بکهویت و به گوئی بکات، نهوه به پراستی گومرای ده کات و رنگی بو خوش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُنتُمْ لِرَبِّكُم مِّن ذُلٍّ لَّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذَكَّرُونَ ﴿٢﴾ كُلُّ مَرْضِعٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَٰؤُلَاءِ سُرُبُؤُهُمْ لِمَا هُمْ يُسْكِرُونَ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٤﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَتُقَرَّبُ إِلَى الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤْفِقُ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْأِلْ إِلَى الْغُرُورِ لَكِنَّا لَا نَبْلُغُكَ إِلَّا يَدْرُؤُكَ أَرَأَيْتَ إِذَا أُنزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأُنَبِّتُ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِيجٌ ﴿٦﴾

ده کات تا بهرو سزای دۆزهخ بیبات.

(۵) نهی خه لکینه نه گمر ئیوه گومانتان له زیندو بوونهوه ههیه، نهوه چاک بزائن که ئیمه سهره تا ئیوه مان له خاک و خۆل دروستکردوه، لهوهودوا (نهوهکان) له نوتفهیه ک (پهیدا بوون)، پاشان نوتفهش ده بیته خوه له واسر ریک له ناو مندالدا، لهوهودوا ده بیته گوشتپاره یه کی تهواوو سهرو سیمادار، یان ناتهاو، (هه موو نه شتانه ده هیننهوه یادتان) تا بۆتان روون بکهینهوه که ئیمه ناوا ئیوه مان دروستکردوه و دووباره دروستکردنهوه شتان لامان ناسانه، نهوهش بهمانویت له مندالدا نه کاندایه گیری ده کهین، تا کاتیکی دیاریکراو، لهوهودوا به ساوایی و به بچووی ده رتانه هینین (له سکی دایکتان) دوا یی بو نهوی گموره بین و بگه نه نهوی هیزو ترانان، هه تانه ده مرینریت به گه نهجی، هه شتانه ده گهرینریتهوه بو پهرووتترنی ته مهنه کان، بو نهوی هیچ شتیک نهزانیته دوا یی نهوی جارن ده یزانی، (به لگه یه کی تریش له سهر زیندو بوونهوه نهویه که نهی نینسان) تو زهویش ده بینیت ووشک و برنگه، جا کاتیکی ناوی بارانمان به سهردا باراند، داده چله کیت و ده لمرزیت و توه کان چه کمره ده کمن و رهگ و چل ده رده کمن و ده روین، نهوسا له هه موو جوژه گۆوگیاو گۆل و گۆلزاریکی جوان جووت ده روینیت.

(٦) (نهم شتانه‌ی که باسکران) بۆ نه‌وه‌یه که دنیابین ههر خوا زاتیکی حق و راسته، بیگومان ههر نه‌ویش به‌ناسانی مردوو و زیندوو ده‌کاته‌وه و به‌راستی نه‌و په‌روه‌دگاره ده‌سه‌لاتی به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

(٧) بیگومان قیامه‌تیش ههر به‌ریا ده‌بیت و پیتش دیت و هیچ گومانی تیدا نیه و به‌راستی نه‌و خواجه ههر هه‌موو نه‌وانه‌ی که له‌ناو گۆردان زیندوو و یان ده‌کاته‌وه و ده‌یانیه‌نیت ده‌روه.

(٨) هه‌ندی‌ک له‌خه‌لکی هه‌ن موحاده‌له ده‌ریاره‌ی زاتی خواو سیفاته‌په‌روه‌کانی ده‌که‌ن دور له هه‌موو زانست و زانیاری و بۆچوون و کتیب و سه‌رچاوه‌یه‌کی روون و ناشکرا.

(٩) (هه‌ندی‌ک له‌مو جووره که‌سانه) روو و ده‌ده‌گیریت و شان هه‌لده‌ته‌کینیت و فیز ده‌کات تا خۆی و خه‌لکی له‌ریبازی خوا و ده‌ریگیریت، نه‌و جووره که‌سانه ههر له دنیا دا ریسوایی و خه‌جاله‌تی و سه‌رشۆری ده‌یانگیرته‌وه، له‌روژی قیامه‌تیشدا سزای سوتینه‌ری پێ ده‌چیزین.

(١٠) (نه‌وسا پیتی ده‌وتریت) نهم سه‌ره‌نه‌نجامه ده‌ستپیشکه‌ری خۆته تووشه‌هاتۆته‌وه، بیگومانیش خوا به‌هیچ جووره ستم له به‌نده‌کانی ناکات.

(١١) هه‌ندی‌ک له‌خه‌لکی هه‌یه ته‌نها له‌یه‌ک حاله‌تدا خواپه‌رستی ده‌کات (نه‌ویش نه‌و

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِمَوْلَانِ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

حاله‌تیه که دنیا به‌دلی نه‌و بیت)، نه‌گهر تووشی خیرو خوشی بوو دلی پیتی خۆشه، خۆ نه‌گهر تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک هات، سواری سه‌ری خۆی ده‌بیت و هه‌لده‌گه‌رته‌وه، تا به‌و حاله‌ته‌ی دنیا و قیامه‌ت له‌ده‌ست خۆی ده‌دات و زه‌ره‌مه‌ندی هه‌ردوو لایه و ههر نه‌وه‌شه خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندی روون و ناشکرا.

(١٢) (نه‌و جووره که‌سانه) هاناو هاوار له‌که‌سی‌ک ده‌که‌ن له‌جیاتی خوا، یاخود په‌نا بۆ که‌سی‌ک ده‌به‌ن نه‌زه‌ره‌رو نه‌قازانجی پیده‌گه‌یه‌نیت، نه‌و حاله‌ته‌گومرایی و سه‌رلێشیواویه‌کی زۆر نابه‌جی و دووره.

(١٣) (نه‌فامان هاناو هاوار) له‌که‌سی‌ک ده‌که‌ن که زه‌ره‌ری زیاتر و نزیکتر له‌قازانجی، نای که چه‌نده یارو یاوه‌ر و هاوده‌می‌کی نا‌په‌سن و خرابیان هه‌یه.

(١٤) به‌راستی خوا نه‌و که‌سانه‌ی نیمان و باوه‌ریان هه‌ناوه و کاروکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌ه‌نجامداوه ده‌خاته‌باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه، چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، بیگومان خوا ی گه‌وره هه‌رشتی‌کی بویت نه‌ه‌نجامی ده‌دات.

(١٥) نه‌و که‌سه‌ی واده‌زانیت و واگومان ده‌بات که خوا هه‌رگیز سه‌ری ناخات و پشتیوانی لی‌ناکات، نه‌له‌دنیا دا نه‌له‌قیامه‌تدا، ده‌با په‌تی‌ک به‌به‌رزیه‌وه هه‌لبواسیت (ملی خۆی پیدا بکات) ئینجا بی‌پریت و خۆی به‌خنکی‌نیت (یاخود که‌سی‌ک واگومان ده‌بات که هه‌رگیز خوا پیغه‌مبه‌ر ﷺ و په‌یامه‌که‌ی سه‌رناخات له‌دنیا و قیامه‌تدا، با به‌پروا به‌هینیت به‌نایینیکی ناسمانی پاشان پاشگه‌ز بێته‌وه) با ته‌ماشای بکات و بزانیته‌وه پیلان و فیل و نه‌خه‌شه‌یه‌ی، رق و کینه و بوغزی لاده‌بات؟!

(۱۶) نا بهو شیویه قورئانمان دابهراندوه، که نایه ته کانی همووی روون و ناشکران، بهراستی خوا همر که سیککی بویت (شایسته بیت، بهم قورئانه) هیدایه تی ده دات.

(۱۷) بهراستی نهوانی نیمان و باوه ریان هیناوه و نهوانهش که بوونه ته جوو، له گهل صابنه کاندای که فریشته پرست؛ یان نهستیره پرستن و گاوه کان و ناگر پرسته کان و نهوانی که هاوه لایان (بو خوا) بریارداوه، بیگومان خوی گموره له روژی قیامه تدا جیایان ده کاتهوه لهیه کترو بریاری خوی ده دات له سهریان، بهراستی خوا شایه ته به سهر هموو شتیکهوه.

(۱۸) نایا نه تبینیوه و نه تبیستوه که بهراستی همر که س و همرچی هیه له ناسمانه کان و زه ویدا سوژده بو خوا ده بن، همروه ها خورو مانگ و نهستیره و چیاکان و درهخت و مالات و زوریک له خه لکی، زوریکیش خوی شایسته ی سزاو تو له کردوه، جا نهوی خوا قه درو ریزی بشکینیت و ریسوای بکات نهوه هیج ریز لینه ریکی نیه، بهراستی خوا نهوی بیهویت ده بکات.

(۱۹) نه مانه دووده ستهی دژیه یه کن (نیمانداران

و بی باوه ریان) کردیانه کیسه له باره ی همروه دگاریانهوه (له زات و سیفات و قه زاو قه ده ری و... هتد): جا نهوانیمان که بی باوه ر بوون پارچه پۆشاک له ناگر برپاوه به بالایان، ناوی زور له کول له سهرویانهوه ده کرتیت به سهریاندا (له ده رنه نجامی سهر سهختی و سهر که شییاندا).

(۲۰) نهو ناوه له کوله همرچی له ناو سکیاندا هیه به پیسته کانهوه دهیتوینیتیهوه.

(۲۱) گورزیش له ناسن (بو پیامالین و لیدانیان) ناماده کراوه.

(۲۲) همر که همول بدهن و بیانیهویت خزیان رزگار بکمن و لهو سزایه هه لپین (به قامچی و تییه لدان) ده گیردرینهوه ناوی و پیمان ده وتریت: بچیزن سزای سووتان و ناگر.

(۲۳) بهراستی خوا نهو که سانهی که باوه ریان هیناوه و کردهوه چاکه کانیان نه نجامداوه ده خاته ناو باخه کانی بهه شتهوه که چهنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا و به بمردهم کۆشکه کانیدا جاری و زهوانه، ده ستیان ده رازنرتیهوه به بازنی ئالتون و مرواری (له شیویه سعهاتی ده ست و همر جوژیکدا که جهزی لی بکمن)، پۆشاکیشیان لهو بهه شتهدا ناو ریشمی جوان و نایاب و ههمره نگه.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مَن يَّرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِّينَ وَالنَّصْرَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَٰذَا خِطْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْمِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَيْرِ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

(۲۴) نمو به ختمه ورانه رنمووی کرارون بو
گوفتاری جوان و په سهند، همره ها پیشتر
رنمووی کرابوون بو رنبازی نمو پمروه ردگاری
که شایسته ی شوکرو سوپاسه.

(۲۵) بیگومان نموانه ی که بی باوه بریون و
دژایه تی رنبازی خوا به جوړه ها شیوه ده کهن و
نایه لن خه لکی رووبکاته مزگموتی حرام که
برپارمانداوه بو هم موو خه لکی بیت جونیه که بو
نموانه ی که له وی ده ژین، یان نموانه ی له شونانی
تروه بو دی ده چن، جا نموه ی بیهویت به هو ی یاخی
بوون و لادانه وه ستم بکات، نموه سزایه کی به
نازاری پی ده چیژین.

(۲۶) (نهی پیغه مبر صلی الله علیه و آله به یاد بینه) کاتیک
شونانی که عبه مان دیاری کرد بو نیبراهیم
(دوای تمواو بوونی، فمرمانمان پیدا) که هیچ
جوړه هاوه لیکم بو برپار نه ده یت و (بیکه به
بنکمی یه کخواناسی) و مالی من پاک بکمره وه
بو نموانه ی به ده وریدا ده سوپنموه، یاخود به
پیوه یان له کرپنوش و سوژده بردندان.

(۲۷) جا بانگی خه لکی بکه و جار بده له
ناویاندا با بین بو حج، نموانیش به پیاده دین
به ده دم بانگه وازه که تموه، یان به سواری (نمو
وشرانه ی که دووری ماوه که) لاوازی کردوون و
له هم موو رنګیه کی دووره وه همر دین...

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ
﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَاءُ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلَمْ نُذُقُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا أَوْ عَلَى
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
مَنْفَعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنْسَمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَقْلُومَاتٍ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُولًا وَأَطْعُمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
يُعْظَمْ حُرْمَتُ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

(۲۸) بو نموه ی سوود و که لکی ماددی و معنمو ی به ده ست به یتن و بینن و یادی خواش بکمن و ناوی پیروزی
بهره وام له سر زاریان بیت له روژانیکی دیاریکراودا (که روژانی عمره وه و جهړنی قوربان، سروودی (لیک الله لهم
لیک، لیک لا شریک لك لیک، ان الحمد و النعمة لك و الملك، لا شریک لك)، له حه جدا (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر،
لا إله إلا الله و الله أكبر، الله أكبر و الله الحمد) له روژانی جهړندا، فمراموش نه کمن، همره ها ناوی خوا (بسم الله)
بکمن له کاتی سمرپرینی نمو مالاتانه دا که پیمان به خشیوون، نهوسا له گوشته کمی بخون و بهشی ههژارو نه دارانیشی
لی بدهن.

(۲۹) لهوودوا با چلک و ثاره ق و موو و نینوک له خویان دوور بخه نموه (نیحرام بشکینن)، همره ها وه فا بکمن به
نهره کانیان و جیه جیتی بکمن و به ده وری مالی دیرین و بهرخی خوا (که عبه دا، با (طواف) بکمن.

(۳۰) (حج نموه بوو که باسکرا) جا نموه ی که سنووره کانی خوا بیارنیت و به گه وړه دایانیت و ریزی لی بگریت،
بیگومان نموه چاکتره لای پمروه ردگاری (بی پاداشت نیه)... گوشتی مپرو بزن و گاو و وشر بو تان حه لاله جگه
لهوانه ی که به سمرتاندا ده خوینریته وه و قه ده غه کراوه (که له سووره تی المائدة دا باسکرا)، جا له برنموه خو تان له
پهرستنی بته ناپوخت و بی نرخه کان بیارنیزن، همره ها له گوفتاری دروو قسه ی هه لبه ستراو خو تان دوور بگرن.

(۳۱) ههول بدهن هه همیشه شوتن راستی بکهون و ملکه چ بن بۆ حهق له بهر خاتری زاتی خوا، نه کهن ههچ شمیریک و هاوه لیک یۆ بریار بدهن، جا نهوی هاوهل و شمیریک بۆ خوا بریار بدات، وه کو نهوه وایه له ناسمانهوه بهر بیهتهوه و بالنده په لاماری بدات و (پارچه پارچه بکات) یاخود ره شه بایه کی بههیز بیفرینیت و بییات بۆ شوتنیک ی دور و قول.

(۳۲) بهو شیوه یه کی حهچ باسکرا پتویهسته نه نجام بدریت جا نهوی ریز داده نیت بۆ دروشم و بهرنامه کانی خوا، نهوه نیشانه ی پارێزکاری و له خواترسانی ده کانه.

(۳۳) بۆتان ههیه چهنده ها سوود وه رگرن لهو مالاته ی دانراوه بۆ قوربانی، تا کاتی دیاریکراو (که رۆژانی جهزنی قوربانه) لهوه دوو شوتنی سهرپرنیان بهروو ماله دیرینه که ی خوای گهوره یه.

(۳۴) بۆ ههر ئوممه تیک (له ئوممه تانی پێشوو) ری و شوتن و بهرنامه یه کمان بۆ داناون (بۆ خوا بهرستی و قوربانی) تا ناوی خوا بهرن له کاتی سهرپرنی مالاته کانه، خوای ئیوه خوا به کی تاک و ته نه یه، هه مووتان ته سلیم و ملکه چی نهوین، مژده ش بده به بهنده ملکه چ و فرمان بهردارو دل ناوه دانه کان...

(۳۵) نهوانه ی کاتی که ناوی خوا برا (یا باسی ده سه لات و ره حه مه ت و زات و سیفات ی کرا)

ده کانیان داده چله کیت و ته زووی پیا دا دیت، نهوانه ی خوگرو نارامگرن له بهرام بهر نهو ناخوشیا نهوه که تهووشیان ده بیت، نهوانه ی که نوژه کانیان به چاکی نه نجام ده ده ن و لهو رزق و رۆزه یی که پیمان به خشیوون ده به خشن.

(۳۶) ئیمه سهرپرنی قوربانیه دابهسته کانهان بریار داوه که هه نیتیک بن له دروشمه کانی خوا (که له کاتی حه چ و جهزنی قورباندا نه نجام ده دریت) بیکومان خیرو بیری زۆری تیدا به بۆتان (بازاری کرین و فروشتن ده جولینیت و هه ژاران تیر ده بن له گوشت، پا داشتی زۆری قیامه تیش مسوگه ده کات... هتد) ده ناوی خوا بهرن له کاتی سهرپرنیدا (بلین بسم الله... الله اکبر) کاتی که ناماده کراون و ریز کراون بۆ سهرپرن، جاکاتی که سهرپران و گیانیان تیا دا نه ماو پاک کران و پارچه پارچه کران لیبان بهخون و بهشی هه ژاران و سواله کرا نی لی بدهن، نا بهو شیوه یه ئیمه مالاتهان بۆ ئیوه رامهیناوه بۆ نهوی سوپاسی خوا بکهن.

(۳۷) دلنیا بن هه رگیز گوشته که ی و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قواو پارێزکاری ئیوه بهو ده گات و (حسابی بۆ ده کات)، نا بهو شیوه یه ده بین به چاوی خۆتان مالاتی بۆ ئیوه رامهیناوه، تا له کاتی سهرپرنیدا، الله اکبر بلین و قه در ی پهروه ر دگاری گهوره بزانه که هیدا یه تی داون و مژده ییش بده به چا که کاران و خیر خوازان.

(۳۸) بیکومان خوا پشتگیری ده کات لهوانه ی که نیمان و باوه ریان هیناوه چونکه به راستی خوا هه موو خیانه تکارو کافرو بی باوه ریک ی خوش ناویت.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْتَهُمُوهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْسِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعِ وَالْمَعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

(۳۹) مۆلەت دراوه بهو ئيماندارانهى شهريان پیده گيرن، که بجهنگن و بهرهه لستی بکهن چونکه بهراستی ستهم لیکراون، بیگومان خوا دهسه لاتى ههیه که سهريان بخات و سهرکهوتیان پتیبه خشیت...

(۴۰) نهوانهى که به ناحق له ولاتیان ده ره دهه کران (تهنها تاوانیان نهوه بوو) که ده یانوت: پهروه دگاران (الله) یه، خو نه گهر خوا خه لکی نه دا بهیه کداو حهق دژی به تال نهوه ستیت، ههرچی شوینی خوا بهرستی جووله که و گاور ههیه له خه لوه تگه و کلێساو که نیسه، ههروه ها مزگه وتانیش که ناوی خواى زۆر تیدا ده بریت، هه مووی کاول ده کریت، سویند بیت بیگومان خوا نهو که سه سه ره ده خات که پشتگیری تاین و بهرنامه که ی ده کات و هه ولئى سه رخستنی ده دات، بهراستی خوا زۆر به هیز و بالا ده سه.

(۴۱) نهوانهى که نه گهر پایه دارمان کردن له زه ویدا نوێژ و دروشمه کانی به چاکی راده گرن، زه کاتیش به تهواوی ده ده ن، فه رمان به چاکه ده که ن، قه ده غه له خراپه ده که ن، سه ره نه نجامی هه موو کاریکیش هه ر بۆ لای خوا ده گهریته وه.

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَائِعُ وَيَسَّعَ صَلَواتٌ وَمَسْجِدٌ كَرَفِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرٌ وَلَيْسُ صَرْبُ اللَّهِ مَنْ يَنْصُرُهُ وَابْتَكَ اللَّهُ لِقَوًى عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَبْرِ مَغَطَّلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

(۴۲) نه گهر خوانه ناسان بهروا به تو ناکه ن و به درۆت ده زانن، نهوه دلنیا به که پیش نهوان هۆزی نوح و عاد و شه موود پیغه مبه ره کانی خۆیان به درۆ زانیوه و بهروایان پێ نه کردوون.

(۴۳) هۆزی ئیبراهیم و هۆزی لوطیش (بهروایان به پیغه مبه رانی خۆیان نه کردووه).

(۴۴) ههروه ها دانیشتهوانی مه دیهن (بهروایان به شوعه یب نه کرد)، موساش بهروای پینه کراو به درۆ زانرا، منیش مۆلتهی کافراندا (تا ماوه یه ک) له وه وودوا هه مویانم گرت، ئیتر روون و ناشکرایه که تۆلهو خه شم و قینم چۆن بوو.

(۴۵) چه نه ده ها شارو شارو چه که مان له ناو بهرد له کاتیکدا دانیشتهوانی سته مکار بسوون، (نهوه ته ده بینیت) خانو به ره کانیان به سه ره که دا ته پیووه، بهری ئاوی له کار خراو، کوشک و ته لاری بهرزو بلندی زۆریشان به چۆلی هیشته وه و بێ خاوه ن ماوه ته وه (که به لگه یه له سه ر خه شم و قینی خوا لییان).

(۴۶) ئایا نهوانه به سه ره زه ویدا نه رۆشته وون به دل و ده روونیکى هوشیار وه تا به ریک بکه نه وه ... (کوان: خه لکانی رابوردوو؟ نهو شارانه بۆ کاولکران؟ کێ ئیمه ی دروست کردووه؟ نا مانج له ژبان چیه؟؟) یان خاوه نی گوێ و ده زگای بیستن نه بوون به سه رهاته کانیان ببستن و لیکى به نه وه، جا وه نه بیت چاوان کوێر بوو بیت، به لکو نهو دلانه کوێر ده بن که وان له سینه کاندا (چونکه هه ر رواله ت ده بینن و ناوه رۆک لیک ناده نه وه).

(۴۷) خوانه ناسان په له ت لیده کهن که نهو سزایه
زوو یه خه یان پی بگریت، بیگومان هه رگیز خوا
له به لینی خوی لاسادات (له سمر داخوای
نه فامان پاش و پیشی ناخات، چونکه کات و
زه مان بایه خی نیه لای خوا) به راستی روژیک
له لای نهو په روه رد گاهه و ده کو هه زار سال وایه
لهوی که ده یژمیرن.

(۴۸) چه نده ها شارو شارو چه هه بوون که من
مؤله تمداون له کاتیکدا دانیش توانی سته مکاریش
بوون، دوی ماوه یه ک له ناوم بردوون، سمر نه نجام
و گه رانه وهش هه ر یو لای منه .

(۴۹) پییان بلای: نهی خه لکینه من ته نها
ترسینه رو بیدار خه ره وه یه کی ناشکرام بو تان.

(۵۰) جا نهوانه ی نیمان و باوه ریان هی ناوه و
کارو کرده وه چاکه کانیا نه نه نجامدوه لیخوش
بوون و روژی به نرخ و فراوان بو یان ناماده یه.

(۵۱) نهو که سانهش هه ول دده ن به ربه ست
دابتنین له به رده م نایه ت و فرمانه کانی نی مده له
کاتیکدا ده سته وسانن، نهوانه نیشته جی ناو
دوزه خن.

(۵۲) (نهی محمد ﷺ) پیش تو هیج
پیغه مبه ریکی په یامدار و بی په یامان رهوانه
نه کردوه ناواتی نه خواستی بی به باوه ر هی نانی

قهومه که ی، به لام کاتیک ناواتی خواستوه شهیتان نهوی به فرسه ت زانیوه، شتی نابه جی تیکه ل به ناواته که ی
کردوه، نینجا خواش فریای کهوتوه و نهوی شهیتان فری داوه ته ناو ناواته که یه وه، سربویه تیه وه، له وه دوا خوا ی
گه وه نایه ت و به رنامه که ی خوی چه سپاو دامه زراو کردوه، خوا خوی زاناو دانایه.

(۵۳) (خوا ی گه وه ر به یه نهو ده سه لاته ی داوه به شهیتان) تا نهو (خه تهره و خه یال و وه سه وه سه یه ی) شهیتان فری
ده داته نیو ناواتی پیغه مبه رانه وه بیته هوی سزاو تاقیکرد نه وه بو نهوانه ی له دل و ده روونیاندا نه خوشی دوو رووی و
ناپاکی هیه و بو نهوانهش که به رامبه ر نایینی خوا دل ره قن، به راستی سته مکاران له دژایه تی و شمیره نگیزه کی
قول و بی بندا روچوون.

(۵۴) بو نهوهش نهوانه ی زانست و زانیاریان پی به خه راوه دلنیا بن و بزائن که بیگومان نه م قورنانه حه قیقه ت و
راسته و له لایه ن په روه رد گاری تووه (نهی محمد ﷺ) رهوانه کراوه، نینجا برپای پتهوی پی ده هی ننن و دلّه کانیشیان
ملکه چ ده بیت بو خوا، بیگومان خوا هیدایه تده ری نهوانه یه که باوه ریان هی ناوه بو ریگه و ری بازی راست و دروست.
(۵۵) به رده وام نهوانه ی که بی باوه رن ده رباره ی قورنانه له شک و گومانان، هه تا کوتوپر قیامه ت به ریا ده بیت،
یا خود تا نهو کاته ی که سزاو نازار له روژیک بی خیردا یه خه یان پیده گری ت.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرِيبَةٍ أُمَلِّتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا إِلَى الْمَصِيرِ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَيِّتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيقَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

(۵۶) ئه و رۆژه پاشایه تی و دهسلات تهنها به دهست خوایه و فرمانه وای له ئیوانیاندا دهکات، جا ئهوانه ی که باوه پریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداوه له چهنده ها باخی پر له نازو نیعمه ته کاندان.

(۵۷) ئهوانه ش که بئی باوه پر بوون و نایهت و فرمانه کانی ئیمه یان به درۆ زانیوه، ئا ئهوانه به هۆی بیروباوه ری ناپه سه ندیا نه وه سزای پر له خه جاله تی و ریسوا کهریا ن بۆ ناماده یه.

(۵۸) ئهوانه ش که له بهر ره زامه ندی خوا و له پیناوی سه رخستنی ریبازه که ی نه ودا کۆچیا ن کرد له وه ودا کۆرزا ن و شهید کران یا خود مردن، سویند بیت بیگومان خوا له رزق و رۆزی چاک به هره وه ریا ن ده کات، به راستی خوا هه ر خۆی چاکترین رزق و رۆزی به خشه.

(۵۹) سویند بیت خوا ی گهوره ئه و جو ره که سانه ده خاته شو ئینیکه وه که زۆر پیتی رازی و خوشنود ده بن، به راستی خوا زانایه (به هه مۆل و) کۆش و نیهت و چاکه یان و خۆگره (زۆر په له ناکات له تۆ له سه ندندا).

(۶۰) ئه وه بریاداده ی خوابوو، هه ر که سیک تۆ له بسیتیت له سته مکار به ته ندازه ی نه وه ی که

سته می لیکرا وه، له وه ودا ده سترژی بی بکری ته وه سه رو سته می لی بکری ت، ئه وه بیگومان خوا سه ری ده خات به سه ر ئه و سته مکاره دا، به راستی خوا زۆر چاوپۆشی ده کات و لیخۆش بو وه (له و که سانه ی واز له سته م ده هینن، یا خود توانای تۆ له سه ندنیا ن هیه و چاوپۆشی ده که ن).

(۶۱) ئه و سه رکه مونه به هۆی نه وه وه یه که به راستی خوا ی گهوره زاتی که (نه وه نه ده به توانایه) شه و تیهه لکیشی رۆژ ده کات و رۆژ تیهه لکیشی شه و ده کات، به راستی خوا بیسه رو بینایه (به هه لسه وکه و و قسه و گو فتاری به نه ده کانی).

(۶۲) ئه و بیستن و ببیننه ش به هۆی نه وه یه چونکه به راستی هه ر خوا خۆی حق و راسته، ئهوانه ش که نه وان هانا و هاواری بۆ ده بن له جیا تی نه و هه ر نه وه خۆی به تال و ناحه قیه، بیگومان نه و خوا یه بلندو به مرزو مه زن و گهوره یه.

(۶۳) ئایا نه تبیینی وه که به راستی خوا بارانی له ئاسمانه وه باراندو وه و زه و ی زۆر پیتی سه و ده بیت، به راستی خوا وردی بن و به سۆزو دلۆقان و ناگایه.

(۶۴) هه رچی له ئاسمانه کاندایه و هه رچی له زه ویدا هیه هه مو ی نه و زاته خا وه نیا نه، به راستی هه ر خوا خۆی ده و له مه ند و بیتی نیازه و هه ر خۆی شایسته ی سوپاس و ستایشه.

الْمَلِكُ يُومِدُ لِلَّهِ بِحُكْمٍ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَتِلُوا أَوْ مَاتُوا لِيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ لَهُمْ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ فِيْ دُخَانٍ مُّطَهَّرٍ وَلَٰئِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

(٦٥) نایا به چاوی خۆت نه تبیینیوه چۆن خوای گهروه ههرچی له زه ویدا ههیه بۆ نیهی رام هیناوه، ههروه ها کهشتیه کانی که له ده ریاکاندا ده پوات به فرمانی نمو زاته، ناسمانیش راگیر ده کات لهوی که بکهویتی به سهر زه ویدا مه گهر بهیست و فرمانی خۆی، بهراستی خوا بۆ خه لکی زۆر به سۆزو میهره بان و لیخۆشبوو به خشندهیه.

(٦٦) ههر نمو زاته ژبانی پتیه خشیوون، لهو هودوا نمو ده تانمرتی، پاشان زیندووتان ده کاتوه، (له گهل نهم هه مرو شتانه دا) زۆریه ی خه لکی سپلهو به دهنه که.

(٦٧) بۆ ههر هیلله تیک بهرنامه و پرۆگرامیکمان دیاری کردوه بهیرووی ده کمن و له سهری ده پرون (به گویره ی کات و شوین و بارودوخیان، نهم بهرنامهیه شمان ناردوه بۆ ههتا ههتایی) کهواته با خاوهن نایینه کانی تر نهی که نه کیشه و ناژاوه له گهلندا له بهاره ی نهم نایینهوه، نهی محمد بهردهوام بانگهوازی خه لکی بکه بۆ لای پهروه دگارت چونکه بهراستی تو له سهر رنگه و رتباژ و هیدایه تیکی راست و دروستیت.

(٦٨) خۆ نه گهر موجه ده لت له گهلندا بکهمن (نموه تو موجه ده له مه که به لکو) بلی: خوا

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُخَكِّمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَإِلَىٰ الْمَصِيرِ ﴿٧٢﴾

خۆی چاک زانایه بهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده ده ن.

(٦٩) ههر خوا خۆی له روژی قیامه تدا داوه ری ده کات له نیوانتاند له سهر نمو شتانه ی که نیه کیشه و جیاوازیان له سهر ده کرد (لهوی راستیه کان به تهوای ده رده کهویتی).

(٧٠) (نهی هۆشمنه ند) مه گهر نه ترانیوه که بهراستی خوا ناگا و زانایه به ههرچی له ناسمان و زه ویدا ههیه و هه مرو نمو شتانه ی (که دهی کهمن) له کتیب و دۆسیه ی (لوح الحفوظ) دا تو مارکراوه، بهراستی نهوکاره بۆ خوا زۆر ناسانه.

(٧١) (موشریک و هاوه لگهران) له جیاتی خوا بهرستی شتیک ده بهرستن که خوا هیچ به لگهیه کی ره وانه نه کردوه له سهری (که ره وایه بی بهرستن) و خۆشیان هیچ زانیاره کیان ده بهاره ی نیه، سه ته مکارانی که هیچ جوړه پشتیوانیکیان نیه (تا له قیامه تدا فریایان بکهویتی).

(٧٢) کاتیک که نایه ته کانی نیمه بهروونی و ناشکرایی به سهریاند ده خوینرتیهوه، له رووخساری نهوانه دا که بی باوه رن بیزاری و تالی و گرزی به دی ده کهیت، به جوړیک خه ریکه هیرش بهر نه سهر نهوانه ی که نایه ته کانی نیمه میان به سهر دا ده خوینرتیهوه، پێیان بلی: نایا هه وائتان به ده می به خراپتر لهو کینهو بوغزه تان؟! نهویش ناگری دۆزه خه!! که خوای گهروه به لینی داوه بهوانه ی که بی باوه رن پتی، نای که سهره نجام و چاره نووسیکی خراپه.

(۷۳) نهی خه‌ل‌کینه: نمونه‌یه‌ک هینراوه‌تموه چاک گۆسی بۆ بگرن؛ به‌راستی نه‌وانه‌ی که هاناو هاواریان لیده‌که‌ن له‌جیاتی خوا، هه‌رگیز ناتوانن تاکه‌ مێشیک دروست بکه‌ن، هه‌رچه‌نده بۆ نه‌و کاره‌ کۆبینه‌وه و (یارمه‌تی یه‌کتریش بده‌ن) و نه‌گه‌ر مێشه‌که‌ شتیکیان لی بفریتیت، ناتوانن لیی بسه‌ننه‌وه، داواکارو داوالیکراو هه‌ردووکیان لاواز و بی‌ده‌سه‌لاتن.

(۷۴) نه‌وانه (وه‌کو پیوست) قه‌دری خویان به‌چاکی نه‌زانی، ریزی په‌وه‌ردگاریان به‌ته‌واوی نه‌گرت، له‌کاتی‌که‌دا به‌راستی خوا زۆر به‌هه‌یزو به‌ توانا و بالا‌ده‌سته.

(۷۵) هه‌ر خوا به‌ویستی خۆی له‌ فرشته‌کان و له‌خه‌ل‌کیش فرستاده‌ هه‌ل‌ده‌بژیریت، به‌راستی خوا بیسه‌رو بینایه (چاک ده‌زانیت کۆی هه‌ل‌ده‌بژیریت بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی).

(۷۶) خوا ناگایه‌ به‌وه‌ی که له‌ پیشیان‌ه‌وه‌ رووی داوه‌و به‌وه‌ش که له‌ ناینده‌ و داهاتوودا روو ده‌دات و هه‌موو کارو هه‌موو شتی‌ک بۆ لای خوا ده‌بریت‌ه‌وه.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أَيْ كُمْ إِزْرِهِمْ هُوَ سَمْتَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة الحج

(۷۷) نهی نه‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هیناوه‌ کړنووش و سوژده‌ به‌رن و (نوێژه‌ کانتان به‌جوانی بکه‌ن) و په‌روه‌ردگارتان بپه‌رستن له‌ هه‌موو باروود‌خه‌یکداو تا ده‌توانن چاکه‌ و چاکه‌کاری نه‌نجام بده‌ن بۆ نه‌وه‌ی سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتووبن...

(۷۸) هه‌روه‌ها به‌مه‌ردوام بن له‌ خه‌بات و جیهاد و هه‌ول و کۆشش له‌ پیناوی خوادا به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ شایسته‌یه‌تی، له‌به‌ر خاتری نه‌و بی‌ت، نه‌و زاته‌ بۆ نه‌وه‌ هه‌لی بژاردوون و له‌ ناین و به‌رنامه‌که‌یدا هه‌یج جوژه‌ شتیکی نا‌ره‌واو قورس و گرانی له‌سه‌ر دانه‌ناون (که‌ نه‌توانن نه‌نجامی بده‌ن، جا نه‌م به‌رنامه‌یه‌) ری و شوین و به‌رنامه‌ی ئیبراهیمی باواتانه‌ که‌ پێشتر هه‌ر خوا‌ی گه‌وره‌ ناوی ناون موسلمان و له‌م قورئانه‌شدا به‌موسلمان ناوی بردوون، تا پێغه‌مبه‌ر بی‌ته‌ شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه‌ (که‌ په‌یامی خوا‌ی پێ راگه‌یاندوون) و ئیوه‌ش (به‌گه‌یاندنی نه‌و په‌یامه‌) ببه‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خه‌ل‌کيه‌وه‌، که‌واته‌ نوێژه‌ کانتان به‌چاکی نه‌نجام بده‌ن و زه‌کاتیش (له‌ مال و سامان و زانستی و هه‌یزتان) ده‌ربکه‌ن و پشت به‌خوا ببه‌ستن، چونکه‌ هه‌ر نه‌و زاته‌ یارو یاوه‌رتانه‌، جا دل‌نیابن که‌ خوا چه‌نده‌ یارمه‌تیده‌ریکی چاکه‌ و چه‌نده‌ پشت و په‌نایه‌کی به‌هه‌یزو به‌ نرخه‌.

سوره تى (المؤمنون)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) به راستى نمو بر واداران سه كه وتوو سه رفراز

بوون...

(۲) نهوانهش نهوانه كه له نوژه كانياندا ملكه چ و

دل نارام و دل دامه زراون و دليان لاي خويه...

(۳) نهوانهش كه له گوشتارى بى سوود و كردارى

نابه جى و بى هووده دووره په ريزن...

(۴) ههروه ها نهوانهش كه زه كاتى مالىان

دهرده كهن...

(۵) نهوانهش كه پاريزه رى داوئنى خويانن...

(۶) جگه له گهل هاوسهران و كه نيزه كه كانياندا

نه بيت، كه نمو جىگه لؤمه و سه رزه نشت نيه،

(له بارودوخى نانا سايدا به هوى جهنگوه نافره تانى

موسلمان ده كهونه دهست دوژمنان و دهستدريژى بى

سنور ده كرتيه سه ريان، دوور نيه نافره تانى دوژمن

نه كه ورتيه دهست نيمانداران، نهوكاته تهنها يهك

كهس ده بيتيه هاوسه رى و، به ريزه وه ره فتارى

له گهل ده كات).

(۷) جا نمو جى جگه لهو سنوره ديارى كراوه،

ريگه و ريبازى تر بگريته بهر، نمو جوړه كه سانه به

ياخى و له سنور ده رچوو ده ژميردريژن.

(۸) ههروه ها نهوانه كه چاودريژى نه مانهت و

په يمانه كانيان ده كهن (خيانهت و قتل ناكهن).

(۹) نهوانهش كه پابه ندى نوژه كانن و له كاتى

خويدا به ريكو پيكى نه نجامى ده ده ن و ده پياريزن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ ۲
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ۝ ۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ ۵ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ ۶
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ ۷ وَالَّذِينَ هُمْ
لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ ۸ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ۝ ۹ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝ ۱۰ الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ دُونَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ۱۱ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ۱۲ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝ ۱۳ ثُمَّ
خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظًا مَّا فَكَّسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخِرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ ۱۴ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
لَمِيتُونَ ۝ ۱۵ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ۝ ۱۶ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝ ۱۷

(۱۰) نا نهوانه ميراتگران و خاوه نانى بهه شتن.

(۱۱) نهوانه ده بنه خاوه نى بهه شتى فيردهوس (كه بهر زرين و بهر خرين بهه شته) و بۆ هه ميشه ژيانى نه بر او هى تيدا

ده بنه سهر (له به رى لاوتى و ته ندروستى و ناسووده بيدا).

(۱۲) سوئند به خوا به راستى نيمه ناده ميزادمان له ناوتيه به كى پيكهاتوو له قور به ديهيئاوه.

(۱۳) لهو وه دو له جىگه به كى پاريزراو و له باردا (كه مندا لدانى دا يكه) له شيوه نوتفه به كى زۆر بچووكدا دامان

مه زرا ندوو.

(۱۴) لهو وه دو نوتفه كه مان كردوو به خو هه لواسه ريك (سه ره ميكوته به ك) پاشان خو هه لواسه ره كه مان كردوو به

گوشتپاره به ك، نينجا (شيوه زى) گوشتپاره كه مان به په يكه رى نيسك گوړپوه و به گوشت په يكه رى نيسك كه مان

دا پو شيوه، نهوسا له شيوه به كى تر دا ده مان هيئاوه (كه شيوه ناده ميزاد يكي ريكو پيكه و رۆحى پى به خشر او ه)،

به راستى خواى مه زن بهر زو پير زو موباره كه و چا كرين به ديهيئنه ر و چا كرين دروستكاره.

(۱۵) بيگومان سه ره نجام نيوه هه ده بيت بهر (له توئى خاكدا ده بيت مه نزل بهر).

(۱۶) پاشان ده بيت له رۆژى قيا مه تدا زيندوو بگريئنه وه (بۆ پاداشت و لپه ر سينه وه).

(۱۷) سوئند به خوا به راستى نيمه له راسه رتانه وه جهوت چين ناسايمان دروست كردوو و نيمه هه رگيز له دروست

كراوان غافل و بى ناكا نين (هيج شتيكمان لى بزر ناييت و هيج شتيك پشتگوى ناخهين).

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكَرْمِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُرْمٍ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلَّذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ وَلَئِنْ لَّكَ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُفَكِّرَ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُرْمٍ فِيهَا مَنفَعٌ كَثِيرٌ ﴿٢١﴾ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمِلُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ فَإِنَّهُمْ يَبْتِغُونَهُ بِنَافِثَةٍ أَوْ سَائِقَةٍ فَاتَّبَعُوهُ فَهُوَ كَافٍ ﴿٢٦﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُفْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِطِ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

(١٨) هەر ئیمه له ئاسمانهوه به نه‌ندازه و نه‌خشه‌یه‌کی دیاریکراو بارانمان باراندوه و ئینجا له ناخی زه‌ویدا جیگیرمان کردوه، بێگومان ئیمه به‌جۆره‌ها شیوه ده‌توانین نمو ئاوه له‌ناو به‌رین و نمو سه‌رچاوانه وشک بکه‌ین. (١٩) ئیمه به‌هۆی نمو ئاوه‌هه‌نده‌ها باخ و باخاتی خورما و ره‌زمان به‌دی هیناوه بۆتان، (له‌مو باخ و باخانه‌دا) میوه‌هاتی جۆراو جۆری زۆر و زه‌نده‌مان بۆ به‌دییه‌نان، له‌هه‌ندیکیان ده‌خۆن. (٢٠) دره‌ختیکیشان بۆ رواندوون که له‌کیوی طور له‌بیابانی سینا سه‌وز ده‌بیت که رۆن و چه‌وری لی ده‌رده‌یه‌نریت و ئاماده‌یه‌ بۆ که‌ساتیک که ده‌یخۆن (مه‌به‌ست دره‌ختی زه‌یتونه که هه‌میشه سه‌وزه و ته‌مه‌ن درێژه و بێ ئه‌رکه و کالیسیۆم و ناسن و فۆسفۆر و فیتامینی جۆراو جۆر و پرۆتینی تێدایه، که‌لیک داو و ده‌رمایشی لی ده‌رده‌یه‌نریت). (٢١) به‌راستی له‌به‌دییه‌نانی مالا‌تیشدا جیگه‌ی سه‌رنج و په‌نده بۆتان (که ورد بینه‌وه و به‌دییه‌نری جوانکار بناسن) جا له‌وه‌ی که له‌سکیاندا به‌دی دیت (مه‌به‌ست شیره) ده‌رخوارتان ده‌ده‌ین و چه‌نده‌ها که‌لکی زۆری تری هه‌یه بۆتان (له‌پێستیان، له‌خوری و موویان...هتد) هه‌روه‌ها لێشیان ده‌خۆن (گوشت و جگه‌رو سه‌رو پێیان به‌جۆره‌ها شیوه ئاماده ده‌که‌ن و خواردنی خۆشیان لی دروست ده‌که‌ن).

(٢٢) له‌سه‌ر پشتی هه‌ندیک له‌و گیاندارانه‌ش هه‌له‌گیرین و له‌سه‌ر که‌شتیه‌کانیش (ده‌گوێزێنه‌وه له‌شوێنیکه‌وه بۆ شوێنیکێ تر له‌گه‌ڵ که‌له‌په‌ل و پێداویستیه‌کانتاندا).

(٢٣) سوێند بیت بێگومان ئیمه نوح پێغه‌مبه‌رمان ره‌وانه کرد بۆ سه‌ر قومه‌که‌ی، جا پێی وتن: نه‌ی قه‌وم و گه‌لم هه‌ر خوا به‌هرستن، چونکه هه‌یج خواجه‌کی تر تان نیه جگه له‌و، نایا خۆتان له‌خه‌شم و قینی ناپارێزن؟! (٢٤) جا نه‌وانه‌ی که بێ‌باوه‌ر بوون له‌ده‌سته‌ی ده‌سه‌لاتداری قومه‌که‌ی وتیان: (گوێی بۆ مه‌گرن) نه‌م پیاوه هه‌ر که‌سیکی وه‌ک ئیوه‌یه، زیاتر نیه، ده‌یه‌ویت خۆی بکاته گه‌وره‌تان!! نه‌گه‌ر خوا بیوستایه پێغه‌مبه‌رێک بنی‌ریت، نه‌وه فریشته‌ی داده‌به‌زاند، ئیمه نه‌م هه‌واله‌مان له‌باو و باپیرانی پێشووه‌وه نه‌بیستوه.

(٢٥) نه‌مه جگه له‌وه‌ی که پیاوێکه شیتی سه‌ری لێداوه، هه‌یجی تر نیه، که‌واته تا ماوه‌یه‌ک مؤلّمتی به‌دن و وازی لی به‌ینن، (یان کۆل ده‌دات، یان ده‌مریت!!).

(٢٦) نه‌وسا نوح وتی: په‌روه‌ردگارا، سه‌رکه‌وتنم پێی به‌خشه چونکه برۆایان پێی نه‌کردم. (٢٧) ئینجا ئیمه‌ش ناگادارمان کرد که که‌شتیه‌که دروست بکه له‌ژێر چاودێری و نیگای ئیمه‌دا، جا هه‌ر کاتیک فه‌رمانی ئیمه ده‌رچوو، ته‌نوره‌که فه‌ره‌ی کردو ناوی لی ده‌ره‌ات، نه‌وه له‌هه‌موو جۆرێک جووتیک سوار بکه، هه‌روه‌ها خاوه‌ خێزانت جگه له‌وانه‌ی که پێشتر به‌یاری غه‌رق بوونیان له‌سه‌ر دراوه، جا ده‌ربه‌اره‌ی نه‌وانه‌ی که سه‌میان کرد و (باوه‌ریان نه‌هینا) لێم مه‌پارێزه‌وه، چونکه به‌راستی نه‌وانه هه‌موو نو‌قم کراون (له‌زریانه‌که‌دا).

(٢٨) جا کاتیگ خۆت و نهوانه ی هاوپی و یاوه رتن له سهر کهشتیه که سوار بوون (ئه ی نوح تو) نهوه بلی: سوپاس و ستایش بۆ نهو خوایه ی که رزگاری کردین له دهست قهومی سته مکار.

(٢٩) ههروه ها بلی: پهروه ردگارا له شوینیکی موباره ک و پیروز دامبه زینه، چونکه تو چاکترین زاتیکی بۆ نهوه ی له شوینی موباره ک و پیروزدا دامانه زینیت (نیتر کهشتیه که له سهر کیوی جودی له کوردستانی باکور لهنگهری گرت).

(٣٠) بهراستی نا لهو به سه رهاته دا چهنده ها نیشانه و به لگهی ناشکرا ههیه، بیگومان نیمه (به جۆره ها شیوه و له هه موو سه رده می کدا) خه لکی تاقی ده که ی نهوه.

(٣١) لهوه ودوا له دوا ی نهوان قهوم و نهوه یه کی ترمان به دیهینا.

(٣٢) نینجا پیغه مبه ریکمان ههر له خویان بۆ رهوانه کردن، (پیی وتن): تهنها خوا بهیستن، جگه لهو زاته خوایه کی ترتان نیه، جا نهوه لئی ناترسن؟ نهوه خۆتان له خهشم و قینی ناپارێزن؟!

(٣٣) نهوانه ی که بی باوه ی بوون له دهسته ی دهسه لاتداری قهومه که ی و بروایان به پیشهاته ی قیامهت و زیندوو بوونهوه و لیپرسینهوه نهبوو له ژیا نی دنیا دا له نازو نیعمه تی زۆر به هره وه ره مان کردبوون وتیان، نهم پیغه مبه ره تهنها به شه ریکه

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ لِمُحَمَّدٍ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُفْرَقْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْدِيكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيَّاتْ هَيَّاتْ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

وهک ئیوه، لهو شتانه ده خوات که ئیوه لئی ده خۆن و لهو شتانه ده خواتهوه که ئیوه لئی ده خۆنهوه.

(٣٤) جا نه گهر ملکچه و فره مان به رداری به شه ریکه وه کو خۆتان ببن، نهوه بهراستی نیتر ئیوه خهساره تمه ند و زه ره مه ندن!!

(٣٥) نایا هه ره شه تان لیده کات بهوه ی کاتیگ بمرن و ببنهوه به خاک و ئیسک، ئیوه ده رنه هه یترینه وه و زیندوو ده کرینه وه و له خاک ده ره یترینه وه؟!

(٣٦) دووره و زۆر دووره نهو هه ره شه یه ی که لیتان ده کریت بیهته دی و (زیندوو به کرینه وه)!!

(٣٧) ژیا ن تهنها ژیا نی نهم دنیا به مانه و هه یچی تر نه یه، ده ژین و ده مرین و نیمه زیندوو نا کرینه وه!!

(٣٨) نهم پیاهه (مه به ست پیغه مبه ره که یانه) درۆ بۆ خوا هه لده به ستیت، نیمه ش بروای پی نا که یین!!

(٣٩) (نه می ش وهک نوح) وتی: پهروه ردگارا، سه ره کو تمم پیبه خه شه چونکه نهوانه منیا ن به درۆزانی و بروایان پینه کردم.

(٤٠) خوا ی گه وه فره مووی: دلنیا به بهم زووانه په شیمان ده بنه وه.

(٤١) نهوسا ده نگیکه به هه یز (دلی به چراندن و می شکی ته قاندن) کردمانن به کهف و کول و چیلکه و چهو ئلی سه ر ناو،

ده با لهوه ولاترچن قهومی سته مکار.

(٤٢) پاشان له دوا ی نهوان چه ند قهومیکی ترمان هه نیا به کایه وه (ساله ها ژیا ن و له نازو نیعمهت به هره وه ی بوون).

(۴۳) همر میلله تیک کاتیک برپاری لئاو بردنی ده درت، نمو برپاره نه پیش ده کموت و نه دوا ده خرت به لکو له کات و ساتی خزیدا روود دات.

(۴۴) پاشان پیغه مبه رانی خۆمانمان یه ک به دوا ی یه کدا ره وانه کرد، همر نوممه تیک کاتیک پیغه مبه ری له خۆی بۆ ره وانه ده کرا (زۆربه یان به رنامه که یان) به درۆده زانی، نیمهش نمو میلله تانه مان به شوین یه کدا (له ناو برد) و کردمانن به یاس و خواسی ناو خه لکی و (په ندو عیبرت)، ده با نمو که سانه ی باوه ر ناهینن، له وه لاترچن.

(۴۵) پاشان موسا و هاروونی بر ایمان ره وانه کرد هاورێ له گهل نیشانه و به لگمو موعجیزه کانماندا و به لگهی به هیزمان پییه خشین (له سهر راستی په یامه که یان)...

(۴۶) بۆ سهر فیرعمون و دارو دهسته که ی، که چی خۆیان به گموره زانی و قومینکی لئوت به مرز بوون

(۴۷) (فیرعمون و دارو دهسته که ی) وتیان: نایا ره وایه نیمه باوه به دوو به شهری وه ک خۆمان بکهین، له کاتیکدا که قومه که یان نیمه ده پهرستن و (خزمه تکاری نیمه ن).

(۴۸) (دوا ی چهنده ها سال له هه ول و کوشی نمو دوو پیغه مبه ره) همر باوه ریان پینه کردن و به درۆیان زانین، بۆیه چونه ریزی تیاچوه کانه وه.

(۴۹) سویند به خوا بیگومان نیمه ته وراتمان به خشی به موسا بۆ نه وه ی قومه که ی ریبازی هیدایهت بگرنه به ر.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
كُلَّ مَاجَاءٍ أُمَّةٍ رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبِعَظْمِ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ
وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَالْقَوِيں ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْخَسِبُونَ أَنَّمَا
فُتِحُوا مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ﴿٥٥﴾ سَارِعُ لَمْ يَكُن فِي الْخَبَرِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ رَبَّهُمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

(۵۰) ههروه ها کوره که ی مهربم و دایکیمان کرده به لگمو نیشانه (له سهر توانایی خۆمان) و نیمه ههردو کیانمان ههوانه وه له شوینیککی بلند و خوش و سازگار و ناوداردا.

(۵۱) نینجا وتمان: نه ی گرو ی پیغه مبه ران، بخۆن له رزق و رۆزه چاک و پاکه کان، کارو کرده وه ی چاکیش نه نجام بدهن، به راستی من زانام به هه مو نه و کارو کرده وانه ی که ده یکن.

(۵۲) همر نه مه شه دین و ناین و به رنامه ی تاکو ته نه ی نیمه، (به رنامه ی یه که خواناسی) و من پهروه ردگار تانم، پارێزگارین و خۆتان له نافرمانی من بیارتین.

(۵۳) به لام زۆربه ی خه لکی بیرو بۆچوونی خۆیان بهش بهش و پارچه پارچه کرد (له به رنامه ی یه که خواناسی لایاندا)، هه مو دهسته و تاقیمیک به و به رنامه و نه خشه یی هه یانه دلخۆشن.

(۵۴) جا وازیان لی بهینه با تاماوه یه ک له گو مپایی و سه رلی شتواوی و سه رگهردانی خزیاندا گیر بخۆن.

(۵۵) نایا نه وانه واده زانن که نمو مال و سامان و نه وه یی پێیان ده به خشین؟! (هۆی نه وه یه خۆشان ده وین)!!

(۵۶) نه خیر، وانی به، مه به ستمانه به په له له نازو نیعمهت به هره وه ریان بکهین؟ به لکو نه وانه ههستی پێ ناکمن.

(۵۷) به راستی نه وانه ی که ترسی پهروه ردگاریان له دلدا به و ده ترسن لێیان بپه نجیت...

(۵۸) نه وانهش بپروا به نایهت و فهرمانه کانی پهروه ردگاریان ده هینن...

(۵۹) نه وانهش که هاو له و هاو بهش و شه ریک بۆ پهروه ردگاریان برپار نادهن...

(۶۰) ئەوانەش کە دەبەخشن لە زەکات و خێر دلیان دەترسێت، ئەوە کۆ لێیان وەرنەگیرێت، چونکە ئەوانە بێگومانن کە بۆلای پەرورەدگاریان دەگەڕێنەوە.

(۶۱) ئا ئەوانە بەپەلەن بۆ ئەنجامدانی هەموو چاکەیهک و پیشڕکێش دەکەن لە چاکدا.

(۶۲) ئێمە هیچ ئەرکیک نادەین بەسەر هیچ کەسێکدا مەگەر لە چوارچێوەی توانای خۆیدا، جا ئێمە دۆسیەی تایبەتی هەموو کەسێکمان لایە کە حەق گۆڕێ (گۆشتارو کردارەکانی تێدا تۆمار کراوە، لەبەرئەوە) ئەوانە هیچ جۆرە سەمێکیان لێ ناکرێت.

(۶۳) بەلام خوانەناسان لەم نەخشە و بەرنامە و چاکەخواریانە سەریان دەرناسێت و تێی ناگەن، کارو کردەوی تێرشیان هەیە (جیاپە لە کردەوی ئیمانداران) بەردەوام ئەنجامی دەدەن.

(۶۴) هەتا ئەوکاتەی بەلابەسەر خوشگوزەرەن و دەولەمەندەکانیاندا دەهێنێن، دەستبەجێ نێتر ناھو نالەو گریه و زارییان لێ بەرز دەبێتەوە.

(۶۵) (لەقیامەتیشدا پێیان دەوترێت) ئەمڕۆ نێتر تێو چرکەتان لێو نەیت و هاوار نەکەن، چونکە بێگومان تێو لەلایەن ئێمەو هیچ جۆرە پشتگیریهکتان لێ ناکرێت.

(۶۶) جا تێو کاتی خۆی نایەتەکانی ئێمەتان بەسەردا دەخوێنرایەو کەچی پشتیان تێدەکردو بەرەودوا دەگەڕانەو و خۆتان لێ دەشاردەو و دژایەتیتان دەکرد.

(۶۷) لەکاتیئێکدا خۆتان بە گەمۆرە دەزانی لە

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَرَاتِ وَهُمْ لَهَا شَاقِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَنكَلِفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَرْقٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلُ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿٦٤﴾
لَا يُجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مِّنَّا أَنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾ فَذَكَرْنَا عَائِلَتِنَا
نُتْلِي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِبُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
بِهِ سَمِيرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾
أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ
كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ قَسَمُهُمْ خُرَافًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنَنَّ ﴿٧٤﴾

ناستیدا، شووگاریشتان بە باس و خواستی و گالتە پێکردنی نایەتەکانی ئێمە دەبردە سەر.

(۶۸) ئایا (بێ باوەڕان) ئەم گۆشتارەیان لێک نەداوە ئەمە، یاخود وادەزانن ئەم بەرنامەیە کە بۆ ئەوان رهوانە کراوە بۆ باوو باپیریانی دێرینیان رهوانە نەکراوە؟

(۶۹) یان ئەوەیە پێغه مێهرەکیان نەناسیوو و ئەو بۆتە هۆی ئەوێ بڕوا بەپەتیامەکی نەکەن و دژی بوەستن!!

(۷۰) یاخود (بێ شەرمە) دەلێن: شێتی سەری لێداوە، نەخێر، وانێیە، بەلکو راستی و حەقی بۆ هێناون، بەلام زۆریەیان رقیان لە راستی و حەز لە حەق ناکەن و پێی سەغەلەن.

(۷۱) ئەگەر حەق و راستی شۆینی ئارەزووی ئەوان بکەوێت، ئەو ناسمانەکانو زەوی و هەموو ئەوانە تیاپاندایە دەشیواو تیا دەچوو سەرگەردان دەبوو، نەخێر (حەق وایە رقیان لێی نەبێت)، چونکە ئێمە قورئانیکیان بۆ هێناون (کە یادی هەموو چاکەیهکیان بختاوە، کەچی ئەوان لەبەرئەمبەر ئەو یادخەرەوانەدا سەرکەش و یاخین و پشتی تێدەکەن.

(۷۲) ناخۆ داوای خەرجی و پارە لەوانە دەکەیت (لە بەرامبەر هیدایەتیانەو تا لایان سەنگین بێت؟ بۆیە باوەڕ ناھێنن؟) خۆ بەخششی پەرورەدگارت بەسوودتر و چاکترە، ئەو زاتە چاکترین زاتیەکە بۆ بەخشینی رزق و رۆزی.

(۷۳) بێگومان تۆ بانگیان دەکەیت بۆ رێگە و رێبازیکی راست و دروست.

(۷۴) بەراستی ئەوانە بڕوا ناھێنن بەقیامەت و ئیل و لادەرن لە رێگە و رێبازی راست.

وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُافِي طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَنْضَرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَنضَرِ
 وَالْأَفْعَىٰ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 آلِؤُلُوكَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا
 إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾
 قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾
 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَن يَدْعُو
 مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

(٧٥) خۆ نهگەر به زهه پیاپاندا بێتهوه و
 ره حهیمان پێ بکهین و ناخۆشی و سهغله تییان
 له سهرا لایه رین، نهوه له ستهم و سهرا کهشیاندا
 رۆده چن و سهرا گهردان ده بن.

(٧٦) سویند به خوا به راستی ئیمه تووشی سزاو
 نازاری (جۆراو جۆرمان) کسردن، کهچی له گهل
 نهوه شدا نه مکهچ بوون بۆ پهروهردگاریان و نه
 لیبی ده پارتینهوه.

٧٧ ههتا نهوکاتهی که ده روزهی سزایه کی
 سهختیان لی ده کهینهوه، ئیتر ده ستهجی له ناویدا
 سهرا گهردان و سهرا لیشیواو ناو میید ده بن.

(٧٨) ههر نمو زاتهیه که (ده زگای) بیستن و
 بینین و لیکدانهوهی پێ به خشیوون، کهچی زۆر
 کهمتان سوپاسگوزارن.

(٧٩) نمو زاتهیه له زهویدا بهر پای کردوون و
 بلاوی کردوونه تهوه، سهرا نهجام (له رۆژی قیامهتدا)
 ههر بۆ لای نهویش کۆده کرینهوه.

(٨٠) نمو زاتهیه که ژبان ده به خشی و مردن
 پیش ده هینیت، گۆرینی شهو و رۆژیش ههر به
 دهست نهوه (له رووی تاریکی و رووناکی، کورتی و
 دریزی و.. هتدا)، جا نایا ئیوه عهقل به کار ناهینن؟
 ژیریتان ناخه کار؟

(٨١) له گهل نمو هه موو به لگانه دا نهوانه ههر
 وه کو خه لکی پیشین قسه کۆنه کان ده لینهوه و..

(٨٢) ده لێن: باشه، نه گهر مر دین و بووینه خاک و
 خۆل و ئیسک نایا ئیمه دووباره زیندوو ده کرینهوه؟!

(٨٣) به راستی ئیمه و باوو باپیرانمان له م جۆره به لێنه مان پیشتر پیدرابوو، نه م قسه و به لێنه دان پێشینه کانه!!

(٨٤) تۆش پێیان بلی: باشه زهوی و نه م که سانهی که له سهری ده ژین کی خاوه نیانه، نه گهر زیره ک و هوشیارن؟ نه گهر شت
 ده زانن؟!

(٨٥) سهرا نهجام ههر دان به راستیدا ده نین و ده لێن: ههر خوا، خاوه نیانه، ههر پهروهردگار به دیهینه ریا نه، نهوسا پێیان بلی:
 جا نمو بۆچی یاداوه ری و نه ناگرن؟

(٨٦) پێیان بلی: نهی کی پهروهردگاری ههوت ناسمانه کهیه و کی پهروهردگاری عهراش و تهختی فهرا مان په وایی گهوره و
 فراوانه؟ (ناسمانه کان و زهوی له بهرام بهر عهراشی پهروهردگارا، وه کو نه لقهیه کی په نهجه وایه له پال چیا به کی گهوره دا).

(٨٧) سهرا نهجام ده لێن: ههر خوا پهروهردگاریانه، نهوسا بلی: باشه ناخر ئیوه لیبی ناترسن؟ خۆتان نا پارێزن له
 خهشم و قینی؟ (ناخر ئیوه له کی یاخی ده بن؟)

(٨٨) (ههروه ها پێیان) بلی: کی جلهوی هه موو شتیکی به دهسته، له کاتی کهدا ههر نمو په نا به خه شو کهس ناتوانیت له سزای
 نمو زاته، کهس په نا بدات، نه گهر ئیوه بزائن و شاره زا بن.

(٨٩) (سهرا نهجام بۆ نه مهش) ده لێن: هه موو نهوانه به دهست خاویه، تۆش بلی: کهواته چۆن جادووتان لی ده کریت؟ که
 نه مه ده زانن.

(۹۰) نه خیر وانییه، به لکو نیمه حقیقه و راستیمان بۆ هیناون، به راستی نه فامان هه میسه درۆزن.

(۹۱) هه رگیز خوا کهسی نه کردوه بهرۆلهی خۆی و هیچ خواجهکی له گه لدا نییه، چونکه نهو کاته هه خواجهک ده چوو به لای دروستکراوانی خۆیهوه و هه نیککی خۆی بلند ده کرد به سهر هه نیککی تر دا (نهوسا بوونهوه ر تیکده چوو)، پاکي و بیکهردی بۆ زاتی خواجه له بهرام بهر نهو شتانهوه که (خوانه ناسان) هه لی ده بهستن و ده یلین.

(۹۲) (نهو زاته) زانای نهیانی و شاراو هه کانه، ههروه ها زانای دیارو ناشکراکانه، بهرزی و بلندی بۆ نهوه له بهرام بهر نهو شتانهوه که (نه فامان) ده یگه نه شه ریک و هاوه لی.

(۹۳) بلی: پهروه ردگارا: نه گهر نهوه نهو نیشاندان که له توتی هه ره شه کاتندا پیت راگه یاندوون...

(۹۴) نهو کاته پهروه ردگارا مه مخره ریزی قهومی سته مکاروه.

(۹۵) بیکومان نیمه ده سه لاتمان هه یه، نهو هه ره شانهی لیمان کردوون پیشی بهینین و نیشانت بده یین.

(۹۶) هه ول بده به چاکترین و جوانترین شیوه پال به هه له و نارنیککی ناحه زانهوه بنییت و خه مت نه بیت نیمه چاک ناگادارین له گوftarو قسه ی نار هه یان.

(۹۷) (خۆت بسپیره به خواو) بلی: پهروه ردگارا

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْإِلَهِ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي أَفَرِّقُوا بَيْنَ عَدُوِّي وَأَنَا عَلَى أَنْ تُرِيدَ مَا نَعِدُهُمْ لَقْدِيرُونَ ﴿٩٣﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٤﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٥﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِي ﴿٩٦﴾ حَقٌّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٧﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٩٨﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠١﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٢﴾

من پهنا ده گرم به تو له هه موو خه ته ره و خه یال و وه سه سه ی شه یانه کان.

(۹۸) پهنا ده گرم به تو نهی پهروه ردگارم که شه یانه کان به ده ورما کۆ بینهوه و (سهرم لی بشیوین).

(۹۹) (خوانه ناسان بهر ده وای له سهر رتبازی چهوتیانن)، هه تا نهو کاته ی مردن یه خه یان ده گریت، نهوسا هه ره که یان ده لیت: پهروه ردگارا به یگه ره وه بۆ دنیا...

(۱۰۰) به لکو چاکه نه نجام بدهم و کاری باشه بکهه و نهو هه لانهی که له ده ستم چوه له مهودوا له دهستی نه دهه، (به لام تازه کار له کار ترازوه، شتی وامه حاله، بۆیه به توندی پیتی دهوتریت): نه خیر، نهوه قسه یه که نهو بۆ خۆی ده یلیت، به لکو ده بیت له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندو بوونهوه تا کاتیک زیندو ده کرینهوه چاره ی بیت.

(۱۰۱) جا کاتیک فو ده کریت به - صور- دا نهوه هیچ په یوه ندهی که خه میه تی لهو رۆزه دا نییه و کهس له کهس ناپرسیته وه.

(۱۰۲) نهو که سه ی ته رازووی چاکه کانی قورس بیت، نا نهوانه سهر فرازو سهر کهوتوون.

(۱۰۳) به لام نهو که سه ی ته رازووی چاکه کانی سووک بیت، نهوانه نهو که سانهن خۆیان له ده ستداوه و خۆیان خه سارو ریسوا کردوه، ده بیت هه ره له ناو دۆزه خدا ژبان ی نه براوه ببه نه سهر.

(۱۰۴) بلیسه ی ناگر چرو چارویان ده برژینیت، هه موویان لیویان هه لقر چاره و دانیان ریج ده بیتتهوه (دیمه نیان سامناکه).

(۱۰۵) (ئهوسا خوا پرسایریان لی ده کات) نایا کاتی خۆی نایه ته کانی من به سهرتاندنا نه ده خوینرایمهوه، کهچی ئیوه بپرواتان پیتی نه بوو، به درۆتان ده زانی؟

(۱۰۶) (سهره نجام به که ساسیهوه) ده لێن: پهروه ردگارا نه گبه تی و نه هاهمه تی سهرشانی گرتین و زال بوو به سهرماندا ئیمه که سانیکی گومرپوین.

(۱۰۷) پهروه ردگارا له ناو ناگری دۆزهخ و سزا کهیدا ده رمان بهینه نه گهر جاریکی تر گهرپینهوه (بۆ گومرایی) ئهوه ئیتر دیاره که ئیمه که سانیکی سته مکارین.

(۱۰۸) (خوای گهروه له وه لامیاندنا به توو په یسهوه) ده فهرمویت: پی دهنگ بن و ده متان داخه، قسه شم له گه لدا مه کهن.

(۱۰۹) چونکه به راستی کاتی خۆی ده سته یه ک له بهنده ئیمانداره کانم ده یانوت: پهروه ردگارا ئیمه ئیمان و باوه پی دامه زراومان به زاتی تو هیناوه، ده، لیمان خوش بیه و ره حمان پی بکه چونکه تو چاکترین زاتیکی که له هه موو خاوهن ره حم و سۆزه کان میهره بانتریت.

(۱۱۰) کهچی ئیوه گالته تان پیده کردن، هه تا گه یشته راده یه ک یادی منیان له بیر بردنه وه و ئیوه بهرده وام بهوان پیده کهنین.

(۱۱۱) (جا با بزانه که) بیگومان نه مپۆ من پاداشتم داونه تهموه به هۆی ئهوه وه که خوگرپوون، به راستی ههر ئهوانیش سهرکه وتوو سهرفرازن.

(۱۱۲) (ئهوسا خوای گهوره) لێیان ده پرسیت: ئهوه چهند سال له زه ویدا ژیا تان برده سهر.

(۱۱۳) (دۆزه خیپان) ده لێن: روژیک یان که مترله روژیک (دیاره که ژیا نی دنیا له چاو ژیا نی نه پراوه و هه می شه یی دا زۆر کورت و کو تاو کهم دیت بهرچاو، یا خود جیهانی بهرزه خ وه کو روژیک یان که متر ههستی پی ده کریت)، لهو که سانه بهرسن که بیرو هۆشیان لای خو یانه و حسابی ژماره و کات ده کهن.

(۱۱۴) (خوای گهوره پێیان) ده فهرمویت: له راستیدا مانه وه تان له دنیا دا ههر زۆر کهم بووه، نه گهر به راستی ده تان زانی؟

(۱۱۵) نایا گوماتان واده برد که به راستی ئیمه ئیوه مان به بی مه بهست دروست کردوه و ئیوه بۆ لای ئیمه ناهینرینه وه؟!

(۱۱۶) بهرزی و بلند ی بۆ خوا، پاشای رهوای حق، هیچ خوا به ک نیه جگه لهو زاته، خاوه نی عمرشی شکودارو بهر تزه.

(۱۱۷) ئهوه که سه ی خوا به کی تر بریار بدات و بیکاته شه ریکی خوا، له کاتی کهدا که هیچ به لگه یه کی به ده ستموه نیه، ئهوه به راستی حساب و لێپرسینه وه ی لای پهروه ردگاریتی، بیگومان بی باوه و خوانه ناسان سهرفراز نابن.

(۱۱۸) (ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار! تو) بلی: پهروه ردگارا: له گونا هو هه له کانم خوش بیه و ره حمان پی بکه چونکه تو له هه موو میهره بانان میهره بانتریت.

أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ تَلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًا حَقًّا أَنَسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ كَمْ لِي شِرْكٍ فِي الْأَرْضِ عِدَدٌ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا الْيَتَامَىٰ أَوْ يَعْصَ يَوْمَ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لِّي شِرْكٍ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْتُكُمْ عِشَاءً وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ لِيَ تَرْجِعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

سوره نوری (النور)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نه مه سووره تیکی گرن گه نیمه دامانبه زاندوه هه نیتیک شتمان تیا دا فرز کردوه، چهنده ها نایهت و فرمانی ناشکرمان له توتی دا دابه زاندوه، بو نهوی یاداوهری وهر بگرن و تیفکرن.

(۲) سه دقامچی له هه ریه ک له نافرته و پیای زیناکر بهه شینن، بهه یی نه تانگرت له به جیهینانی فرمانی خوادا بزیان، نه گهر ئیوه باوه پرتان به خواو بهرۆزی دواپی هیناوه، بادهستهیه کیش له نیمانداران نامادهی سزاکه یان بن.

(۳) پیای زیناکر ته نه نافرتهی زیناکر یاخود موشریک ماره ده کات، نافرتهی زیناکریش ته نه پیای زیناکر یاخود موشریک ماره ده کات، (هاوسهریتی پیوان و نافرته تانیک که بهرده وامن له سهر زینا)، نهوه له سهر نیمانداران هه رامکراوه.

(۴) نهوانه ی که بوختان ده کمن بو نافرته تانی داوین پاک و خاوهن میرد، پاشان ناتوانن چوار که سیش به شایهت بهینن، نهوانه ههشتا قامچیان لی بدهن و هه رگیز شایهتییان لی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النُّورِ وَأَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ۱ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِيدٌ عَدْلُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۳ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۴ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۵ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۶ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۷ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۸ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۹ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۱۰

وهرمه گرن، نهوانه له ریزی تاوانبارو له سنوور ده رچوو و یاخیه کاندان.

(۵) جگه لهوانه ی که تهوبه ی راسته قینه یان کردوه دوا ته می کردنه که یان، چاکسازی خۆشیان کردوه، نهوه بیگومان خوا (به نیسبهت نهو جۆره که سانهوه) لیخۆشبوو و میهره بانه.

(۶) نهوانه ی که تۆمهتی زینا دهدهنه پال هاوسهره کانیا، هیچ شایهتیکشیان نیه جگه له خۆیان، شایهتی نهو جۆره که سانه بهوه ده بیت که چوار جار سۆیند به خوا بخوات که بیگومان له راستگۆیانه (به چاوی خۆی تاوانه که ی بینیوه).

(۷) پینجهم جاریش بلتیت بهراستی نهفرینی خوی لهسهر نه گهر (بوختانچی بیت) له درۆزان بیت.

(۸) (له لایه کی تریشهوه) سزا لهسهر ژنه که لا ده برت کاتی که چوار جار سۆیند به خوا بخوات که میرده که ی درۆ ده کات و (بوختانی بو هه لده بهستیت).

(۹) پینجهم جار ژنه که ده لیت که خهشم و قینی خوی لهسهر نه گهر میرده که ی راکست بکات.

(۱۰) خۆ نه گهر فەزل و بههره ی خواو رهحمهت و میهره بانی نهو نه بیت لهسهرتان (تووشی کیشه ی زۆرده بن) بهراستی خوا تهوبه وهرگر و دانایه (نه گهر تهوبه ی راسته قینه بکه).

(۱۱) (لیره وه قورنن ده باره ی نهو بوختانه ده دوت که بۆ چه زه تی عانی شه له لایهن دوو رووه کانه وه هه لبه ستر، هه ندیک له نیماندارانیش بی لیکدانه وه و تی فکران ده یانوته وه).

بیگومان نهوانه ی بوختانه که یان هه لبه ست دهسته یه ک بوون له خۆتان (یاخود واخۆیان نیشان ده دا که له خۆتانن) وامه زانن که نهو بوختانه شهرو خراب بوو بۆتان، به لکو خیر بوو بۆتان (تا نیمانداران له دوو رووه کان جیابیتته وه، نیماندارانی دلپاک وریا بینمه وه)، بیگومان تاوانی هه رکه س لهو بوختانچیه له گه ردنی خۆیدا یه تی، نهو که شه س سه روک و گه و ره وه هه لبه سته بوختانه که یه سزایه کی سه خت و گه و ره بۆی ناماده یه.

(۱۲) ده بوا هه ر که نهو بوختانه تان بیست نیمانداران له پیاوان و له ناهه تان گومانی چاکیان به خۆیان ببوایه و دلیا بوونایه له پاکی خۆیان و بیانوتایه نه مه بوختانیکی ناشکرایه و (کار ی ناره وای وا له دایکی موسلمانان و له هاوه لانی پیغه مبه ر ناوه شیته وه).

(۱۳) ده بوا بوختانچیه کان چوارشایه تیان بۆ سه لماندنی بوختانه که یان به ینایه، کاتیکی چوارشایه تیان نه هینا، نه وه نیتر دیاره نهوانه لای خوایش له ریزی درۆزنه کاندان.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝۱۲ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَقُلْ وَلَيْكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝۱۳ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۴ إِذْ تَقُولُ لِلَّذِينَ لَا يَأْمُرُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا نَرَاهُمْ فِيكُمْ يَوْمَئِذٍ مُّسْمَرِينَ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝۱۵ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا أَهْتَنُّ عَظِيمٌ ۝۱۶ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۷ وَبَيِّنَ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۸ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۹ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝۲۰

(۱۴) خۆ نه گه ر فه زل و به زه یی خواو به خشنده ییه که ی نه بوایه له سه رتان له دنیاو قیامه تدا، به هۆی نهو تاوانه تانه وه سزایه کی زۆر گه و ره و سه ختتان تووش ده بوو، به هۆی رۆچووتان لهو ده نگ و باسه دا.

(۱۵) نه وه بۆ هه ر ده ماده م قسه له زمان یه کتر وه ره گرن (بی لیکدانه وه)، کاتیکی به زارتان شتیکی ده لێن که هیه چ ناگاییتان ده باره ی نه، ئیوه واده زانن نهو بوختانه شتیکی ساده و ناسانه؟ له کاتیکی ده نهو لای خوا زۆر گه و ره و ناقلایه.

(۱۶) ده بوا کاتیکی گویتان لهو بوختانه بوو، بتانوتایه: ئیمه بۆه یان نی به قسه ی وابکه ین، پاکی و بیگمردی بۆ خوا، شاخ نه مه بوختانیکی زۆر گه و ره و ناقلایه (که ی نه وه له دایکی نیمانداران ده وه شیته وه).

(۱۷) خوا نامۆزگاریتان ده کات که نه که ن هه رگیز شتی ناوا دووباره بکه نه وه نه گه ر ئیوه نیماندارن.

(۱۸) خوا ئایه ت و فه رمان و رێنمووییه کانی روون ده کاته وه بۆتان (تایه کتر له که دار نه که ن)، بیگومان خوا زاناو دانایه.

(۱۹) به پراستی نهوانه ی هه ز ده که ن زینا و تاوان له ناو نهوانه دا باوه رپان هیناوه بلاویته وه، سزای پر نیش و تازا ر له م جیهان و لهو جیهان بۆیان ناماده یه و خوا خۆی چاک ده زانی (سه ره نجامی زینا و شه روا لپییی به ره و کو ی ده چیت) ئیوه نایزان.

(۲۰) نه گه ر فه زل و میه ره بانی خوایی نه بوایه له سه رتان (بهو تۆمه ت و بوختانه ی که هه لبه ستر بۆ دایکی نیمانداران)، تووشی به لایه کی سه خت ده بوون، به لām دلیابن که به پراستی خوا به سۆز و میه ره بانه (زوو تۆله ناسینیت).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعَةِ أَنْ يُتُوءَ أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَافِطَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾
يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ الْخَفِيثَةُ لِلْخَيْثُوبِ وَالْخَيْثُوبُ لِلْخَيْثُوبِ
وَالطَّيِّبَةُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَةِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

(٢١) ئەمى ئەوانەى نىمان و باوەرتان هێناوه
شۆتى ههنگاو و نهخشه و پیلانهکانى شهیتان
مه کهمن، هه کهس شوێنى ههنگاو و نهخشه و
پیلانى شهیتان بکهوت زهره ده کات، چونکه
بهراستی شهیتان هه میسه فه رمان به کارو
کرده وهى خراب و گوناوه تاوان و ناشیرینی
ده کات، نه گهر فەزل و میهره بانى خوا نه بویه
له سهرتان نه وه هه رگیز کهستان پاک و پوخته
رزگار نه ده ببون (له دهست بوختانه چه کان،
یا خود به تمویه پاک نه ده ببون نه وه) به لام خوا
هه کهسیکی بویت و شایسته بیته، پاکو پوخته
ده کات و له گوناوه کانی ده بویت، خوایش
هه میسه به سهر زانایه (به تمویه و په شیمانیتان
و به نیتهی دل و ده رووتان).

(٢٢) ئەوانەى که خاوهنى سامان و به خشندهیین
له نیهو به سوتنه نه خۆن که یارمهتی خزمان و
هه زاران و کۆچه ران له پێناوی خوا دا نه ده ن،
(له بهر نه وهى به شداری بون له وتنی بوختانه که دا)،
ده با لی بورد به ن، ده با چا پووشی بکه من، مه گهر
حه زانکه من خوا لیتان خۆش بیته، خوایش
هه میسه لی خۆش بوو میهره بانه.

(٢٣) بهراستی ئەوانەى ئافره تانی نىماندارى
پاک داوین و خاوه ن میرد و بێ ناگا له گوناوه،

تۆمه تبار ده کهمن، ئەوانه نه فریانی لیکاروه له دنیا و قیامه تداو سزایه کی گه وره و سه خت ئاماده یه بۆیان (له تۆله ی
له که دار کردنی پاکاندا)...

(٢٤) له رۆژیکدا که زمان و ده ست و قاچیان لییان ده بیته شایه تیکی گۆیا، له بهرام بهر نه وه کرده وان نه وه که
نه به جامیان ده دا و (نه بوختانه ی که ده یان کرد).

(٢٥) نه وه رۆژه خوا به گۆته ی کارو کرده وه و نىمان و باوه رى حه قیقیان پادا شتیان ده دا نه وه، نه وسه چاک بۆیان
ده رده کهوتی که به راستی خوا خۆی زاتیکى راست و دروستی ئاشکرایه (هیچی لی وون ناییت).

(٢٦) ژنانی ناپاک بۆ پیاوانی ناپاک و پیاوانی ناپوخت بۆ ژنانی ناپوخت، ئافره تانی پاکیش بۆ پیاوانی پاک، پیاوانی
پاکیش بۆ ئافره تانی پاک، نه وه پاکانه به رین له و تۆمه تانه ی که ناپاکان هه لى ده به ستن (چونکه محمدي پاک
هاوسه رى عانیسه ی پاکه ﷺ)، بۆ نه وه چاکانه لی خۆش بوون و رزق و رۆژی به رنخ ئاماده یه.

(٢٧) ئەمى ئەوانەى باوەرتان هێناوه مه چه نه هیه مائیکی تر جگه له ماله کانی خۆتان هه تا کاریک نه کهمن که نه وان
ناگادار بن (وه که زهنگ لیدان یان له ده رگادان) پاشان که مۆله تدران سه لام بکه من له خه لکی ماله که، نه وه چاکتره
بۆتان و به و شیویه ره فته ر بکه من، هه ول به دن له یادتان بیته و نه و شیوازه فه رامۆش نه کهمن (کاتی له بارو گونجاو
هه لێترین بۆ سه ردا نه کانتان، بۆ نه وه ی میوان و خاوه ن مال دلایان به یه ک بکری نه وه).

(۲۸) جا نه گهر کهستان نه بینی تیایدا، یاخود ههستان کرد کهس له مال نیه، مه چنه ژووره ههتا مۆلته نه درین، نه گهر پیتان و ترا بگهر پینهوه (کاتمان نیه، یان کارمان ههیه...) بگهر پینهوه (به بی دگرانی) نهوه چاکتره بۆتان، چاکیش بزائن خوا زانیه به هه موو نهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده ده ن.

(۲۹) گونا هبار نابن نه گهر بچنه مالتیکهوه کهسی تیدا نیشته جی نه بیت و کهلو په لی خۆتانی تیدا بیت، خواش ده زانیت و ناگاداره بهوهی ده ری ده خن و بهوهش که دهشارنهوه. (۳۰) (نهی پیغه مبهرد) به پیاوانی نیماندار بلی: چاویان بیاریزن (له سهرنجدانی نافرەتانی نامه حرەم) ههروه ها ناموس و عه وهرتی خۆیان له حەرام بیاریزن، ییگومان نهوه پاکترو پوختره بزبان (بۆ دل و دهروون و روالته و رۆج و لاشه یان) بهراستی خوا ناگاداره بهو ههلس و کهوت و رهفتارانهی که دهیکهن.

فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُونَ أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِمَخْرِجِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

(۳۱) به نافرەتانی نیمانداریش بلی: چاویان بیاریزن (له تەماشای نامە حرەم) داوینی خۆیان بیاریزن له گوناھ و جوانی خۆیان دەرەخنە جگە لهوهی که دیاره (وهک دەم و چاو و دەست) با سهرپۆشه کانیان بدن به سهر سینمو ملیانداو جوانی و زینه تی خۆیان دەرەخنە به تهوای بۆ هاوسهره کانیان نه بیت، یان باوکی خۆیان، یان باوکی میرده کانیان، یان کوپی خۆیان، یان کوپی میرده کانیان، یان بۆ براکانی خۆیان، یان برازا کانیان، یان خوشکهزا کانیان، یان نافرەتی که په یوه ندیان ههیه پیکهوه، یان نهوانهش که که نیه کیانن (که له بارودۆخی تایبه تدا هه بوون) یان نهوانهی که له ماله کانتاندا ده ژین و پیوستیان به نافرەت نییه (له بهر پیری، یان نه خۆشی... هتد) یاخود نهو مندالانهی که هیشتا شاره زاییان له نافرەتان نیه و (ناره زووی جنسیان بۆ دروست نه بووه و نازانن باسی عهورات بکهن) نابیت نافرەتانی نیماندار قاچیان دهربخهن و پییان بدن به زه ویدا (تا دهنگی خشل و پاوانه کانیان بیت) و بزانیته که زینه تدارو خشلدارن، کهواته هه مووتان نهی نیمانداران بهره و لای خوا و به دهسته یانی ره زامه ندی نهو بگهر پینهوه بۆ نهوهی رزگار و سهر فراز بن.

(٣٢) ژن بدهن به پیاوانی بی ژن و ئافره تانی بیوه ژن بدهن به شوو، ههروه ها ژن بدهن به ببنده صالحه کانتان و که نیه که کانیشتان بدهن به شوو نه گهر هه ژاریش بن، ئهوه خوا له فزل و به خششی خوی به ههروه ریان ده کات، خوای گهرهش هه میسه فراوانگیرو زانایه.

(٣٣) ده با ئهوانه ی هاوسه ریان ده ست ناکه ویت ههول بدهن داوینسی خویان پاک رابگرن، ههتا خوا له فزلی خوی دهوله مه ند و بی نیازان ده کات، ئهوه که سانهش که ده یانه ویت خویان رزگار بکه ن له ببنده کانتان و خویان بکرنه وه، ئهوه ئیه له گه لیاندا ریک بکه ون و ریکه ی ئازادیان بو ئاسان بکه ن، نه گهر خیرتان تیدا به دی ده کردن و لهو مال و سامانه ی که خوا پیتی به خشییون به شیان بدهن و به زور که نیه که کانتان هانه ده ن بو داوینسی، نه گهر ئهوان پاک داوینیان ده ویت (ده بیت پیای ئازاد زیاتر پاکداوینی مه به ست بیت)، بو ئهوه ی لهو ریکه چه وته وه مال و سامانی ژانی دنیا به ده ست به یین، جا ئهوه ی به زور ئهوه گونا هه یان پی بکات، ئهوه به راستی خوا دوا ی ئهوه زور بو هینانه یان لیخوش بوو میهره بانه و چاوپوشیان لی ده کات.

(٣٤) سوتند به خوا بیگومان ئیمه چهنده ها ئایهت و فره مانئ ناشکراو روونمان بۆدابه زاندوون و ههروه ها چهنده ها نمونه و سه رگوزه شته ی ئهوانه ی پیش خۆتان که تیبه ریان کردوه، هاوپی له گهل په ند و نامۆزگاری بو خواناس و پارێزکاران.

(٣٥) خوا نوورو رووناکی ئاسانه کان و زهویه (نوورو رووناکی به خشه پییان)، نمونه ی نوور و رووناکیه که ی وه ک تاقیک وایه چرایه کی تیدا بیت، چراکهش له ناو شووشه یه کدا بیت، شووشه کهش وه ک هه ساره یه کی گهش و پرشنگدار واییت و داگیرسا بیت به روئی دره ختی موباره ک و به فهری زهیتوون، رووی نه له روژه لات و نه له روژناو بیت (له شوینیکدا بیت به یانی و ئیواره خۆر لی بدات)، روژه کهشی (ئهوه نه ده پاک و بیگهرده) خه ریکه خۆی دابگیرسی و رووناکی بداته وه، نه گهر ناگریش لیتی نه دات، ئهوه هیدایهت و رینهوویی به که قورنانه رووناکی به له سه ر رووناکی، خوایش هیدایهتی ئهوه که سانه ده دات که ده یه ویت و شایسته ن بو لای نووری خۆی که قورنانه، خوا چهنده ها نمونه ده هینیته وه بو خه لکی (تا له نمونه مهعنهوویی به کان تیبه گن) خوایش به هه موو شتی که زانایه ...

(٣٦) ئهوه نوورهش ده سته که ویت له چهنه مالتیکدا (که مزگه وته کانه) خوا فره مانیداوه که دروست بکرتین و به رز بکرنه وه و ناوی پیروزی ئهوه ی تیدا ببرت (نوژو قورشان و وانه ی ئایینی تیدا نه نجام بدریت) و ستایش و ته سیحاتی تیدا بکرت له به یانیان و ده مه و ئیواراندا.

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلَيْسَتِ الْفُقَرَاءُ الَّذِينَ لَا يُحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تُكْرِهُوا أَفْيَيْتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ حَصْنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ كُرْهِيهِمْ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ خَلَوْا
مِّن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ
وَيُذَكِّرَ فِيهَا أَسْمَهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

رِجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهِمْ تَحَرُّةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
 الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ ۝ (٣٧) وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَقًّا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ (٣٨)
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَفْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ
 فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ
 يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۝ (٣٩) أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّاتٍ كُلِّ قَدْ
 عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ (٤٠) وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ (٤١) أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ
 مِنْ خَلْقِهِ مَنْ يُولَفُ يَلْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ (٤٢)

(٣٧) پیاوانیک ستایشی خوا ده کهن لهو
 مزگموتانه دا که بازرگانی و کرپن و فروشتن
 سه رگه رمیان ناکات و غافل نابن له یادی خواو
 نه نجامدانی نوێژه کان و به خشینی زه کات و له
 روژیک ده ترسن که دلان و چاوان تیایدا ناوه ژوو
 ده بن (له ترس و ههیه تهی نهو روژه).

(٣٨) به نمو میدی نهوهن خوا به چاکترین شیوه
 پاداشتیان بداتمهوه و له فەزل و به خشینی خۆی
 به هره وهریان بکات، به راستی خوا رزق و روژی
 بی سنوور ده به خشیت به ههر کس که بیهویت و
 شایسته بیت.

(٣٩) نهوانه ی که ریبازی کوفریان گرتۆت بهر
 کرده وه کانیان وه ک تراویلکه و سه رابیک وایه له
 بیابانیکدا بریسکه بداتمهوه که سیک تینوو وا
 بزانیته ناوه (به تالوکه بۆی بجیت)، ههتا کاتیک
 گهیشته لای ده بینیت هیچ نیه، نهوسا (کاتیک
 به خۆی ده زانیت ژبانی کۆتایه و قیامت بهرپا
 بووه) خوایش نامادهیه له لایدا به گوێره ی
 کرده وه ی مو حاسه به ی ده کات و لئی ده پرسیتمهوه
 ، خوایش به خیرایی لی پرسینهوه نه نجام ده دات.
 (٤٠) یاخود (کرده وه یان) وه ک چهنده ها
 تاریکایی وایه که له ناو ده ریا به کی قولدا شه پۆل
 له سر شه پۆل بدات به سه ریدا، له سه رو شیه وه
 هه ورکی تاریک دایگر تبت، تاریکایه کان چین

چین له سه ریه ک نیشتب، کاتیک که دهستی ده ربهیت خه ریه که دهستی خۆی نه بینیت (له بهر تاریکی) بیکومان
 نهوه ی خوا نووری پێ نه به خشیت، هه رگیز نووری ده ست ناکه ویت.

(٤١) نایا نه تبینیه وه که به راستی هه رچی و هه ر کس له ناسانه کان و زه ویدا هیه، ته سبیحات و ستایشی خوا
 ده کهن، هه روه ها بالنده کانی له کاتیکدا پۆل پۆل (به ناساندا ده فزن) هه ر هه مرویان ستایش و به رستش و ته سبیحاتی
 خۆیان زانیوه، خوایش هه میشه زانیه به وه ی که ده یکه ن.

(٤٢) هه موو ناسانه کان و زه و ی هه ر خوا خاوه نیانه، سه رنه نجام گه رانه وه ی هه مووان هه ر بۆ لای خوا به.

(٤٣) نایا نابینیت که بیکومان خوا به نارامی و شینه یی هه و ره کان به ناساندا ده بات دوایی به یه رستیان ده کات
 به یه که وه، نهوسا که له که یان ده کات له سه ریه ک، نینجا ده بینیت له توتی نهو هه و رانه وه که وه کو کیو وان باران و ته رزه
 ده بارینیت (کاتیک که به فرو که سه روو هه و ره کان ده که وین به چاکی بۆمان ده رده که ویت، که هه و ره کان وه ک چیا چوون
 به ناساندا و دۆل و شیو له نیوانیانه هیه)، جا له سوودی نهو بارانه به هه ر کس خوا بیهویت، خیره به ره که ت
 ده به خشیت، هه ر که سیش که بیهویت لئی دوور ده خاتمه وه، (هه و ره برو سه کان نه و نه ده به هیزن) خه ریه که بریسکه که یان
 بینایی چاوان به ریت.

(٤٤) خوای گموره ئالوگۆز بهمشو و روژ ده کات، بهراستی ئا لهو شتانه دا پههه و ئامۆژگاری ههیه بۆ خاوهن دیدو روژنبیره کان.

(٤٥) ههروه ها خوا هه موو زنده وه ریکی له ئاوکی تایبهت دروست کردوه، جا ههیا نه لهسر سکی دهروات، ههیشه لهسر دوو قاج دهروات، ههیشه لهسر چوار پی دهروات، خوا ههرجی بویت دروستی ده کات، بهراستی خوا دهسه لاتی بهسر هه موو شتی کدا ههیه.

(٤٦) سویند به خوا بیگومان ئیمه چهنده ها به لگهی روون و ئاشکرمان دابهزانده وه و خوا ههیدایهتی ههه کهسیک که ویستی لهسر بیت و خۆشی بهیوت ده دات بۆ رێگه و رێبازی راست و دروست.

(٤٧) (دوو پوه کان) ته نهها به زمان ده لێن: ئیمهش باوه رمان ههناوه به خوا به پیغه مبهرو فرمان بهر دارنشین، کهچی لهوه و دوو دهستهیه کیان روو وهرده گهیرن و درۆ ده کهن، ئا نهوانه ئیماندار نین.

(٤٨) نهوانه کاتی که بانگ ده کرین بۆ لای بهرنامهی خوا و پیغه مبهره کهی تا فرمان بهر دهوا بیت له نیوانیاندا، خهیرا دهستهیه کیان پشت هه لده کهن و نا ره زایی ده رده بهرن.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُنْ لَّكُمُ الْخِفَافُ أَوْ أَثْقَالُ إِلَيْهِ مَذْعَبٌ ﴿٤٩﴾ أَوَى قُلُوبُهُمْ مُرَّضٌ أَمْ آتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أُمِّرَتُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

(٤٩) خۆ نه گهر شمرع ههقه که بهوان بدات نهوه به مملکه چی و فرمان بهر داریه وه دین بۆ لای. (٥٠) ئایا نهوانه له ده کانیاندا نه خۆشی کوفرو خوانه ناسی ههیه؟ یا خود گومانیان ههیه؟ (له داد پهره ریی پیغه مبهرو و قورئان)، یا خود ده ترسن له وهی که خوا و پیغه مبهری سته میان لی بکات؟! نه خهیر وانییه، ئا نهوانه ههه خویان سته مکارن (چاویان به ههقه دا هه لئا نهت).

(٥١) به لام گوشتاری ئیمانداران کاتی که بانگ ده کرین بۆ لای خوا و پیغه مبهره کهی تا فرمان بهر دهوا بی بکات له نیوانیاندا ته نهها نهویه که ده لێن: بهیستان و گوێپا هه لێن بۆ هه موو فرمانی کهی شمرع، ههه ئانهوانه شن سهر فراز و سهر کهوتوو.

(٥٢) جا نه وهی فرمان بهر داری خوا و پیغه مبهره کهی بکات و له خوا به ترسیت و له سهر پیچی و نافرمانی خۆی بهاریزیت، جا ئا نهوانه سهر فراز و بهئاوات گهیشتون.

(٥٣) دوو پوه کان سویندی گموره به خوا ده خۆن، نه گهر فرمانیان پی به دهیت که ده رچن بۆ خهبات و جههاد، ده رده چن و ئاماده ن، پییان بلێ: سویند مه خۆن مملکه چی ئیوه زانراو و دیاره؟! (هه موو کات کردارو گوشتارتان جیا به)، بهراستی خوا ئا گایه بهو کارو کرده وانهی که نه نهجامی ده ده ن.

(۵۴) پټیان بللی: فرمانبرداری خواو
 فرمانبرداری پیغه مبر بن، خو نه گمر پشتیان
 هه لکرد، نهوه نهو تنها گه یاندنی په یامی خوی
 له سر شانه، نیوه ش سمر پچی و یاخی
 بوونه که تان له سمر تان ده که ویت، خو نه گمر
 فرمانبرداری بن و گوړپایل و ملکه چ بن
 بمرستی نهوه هیدایت و ورده گرن، دنیاش بن
 که سمر کی سمر شانی پیغه مبر ﷺ تنها
 گمیانندیکی روون و ناشکرایه و هیچی تر نییه.
 (۵۵) خوا به لینی دنیابه خش و تهوای داوه
 بهوانی باوهریان هیناوه له نیوه و کارو کردهوه
 چاکه کانیان نه نجامداوه بمرستی له ناینده یه کی
 نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاندا
 همره ک چون نیمانداری پش نه مانی جینشین
 کردوه و نهو دین و ناینه یان بۆ ده چه سپینیت
 خوا خوی پی رازیه، همره ها ترس و بیمیان بۆ
 ده گوړیت بهنارامی و هیمنی، نهو کاته نیر
 به تهوای هر من ده پرستن و هر گیز هیچ
 جوړه هاوړ و شریکیکم بۆ بریار نادهن، نهوسا
 نهوه ی دوی نهو پایه داریه بیباوړ بیت، نا نهو
 جوړه که سانه هر تاوانبارو له سنوور ده چوون.

(۵۶) نهی نیمانداران؛ نویزه کانتان له کاتی خویدا به چاکی نه نجام بدن و زه کاتی ماله کانتان بدن و فرمانبرداری
 پیغه مبریش بکمن به لکو ره حمتان پی بکرت.

(۵۷) وامهزانه نهوانی که بی باوړ و خوانه ناس بوون له ده ست سزاو تولی خوا له سر زهوی رزگاریان ده بیت،
 نهوانه له قیامه تدا شوینیان ناگری دوزه خه، نای چ سهره نجامیکی خراپه.

(۵۸) نهی نهوانی باوهریان هیناوه با بنده و نهو مندا لانه تان (که هیشتا نه گه یشتونه ته ته منی همره کاری) له
 سی کاتدا (قیری نهوه بکرتین) مؤلث بخوازن (له سمر دانی ژووری نووستنی ژن و میردا) پیش نویژی به یانی، کاتی
 نیوه پۆ که پوژاکتان داده تین (بۆ حموانهوه)، له دوی نویژی خومتان، سی کاته که لهوانیه عموره تی نیوه ی تیدا
 ده ربکه ویت (با که سی تر؛ نه تانبینیت)، له دوی نهو سی کاته قهیناکات بۆ نیوه ش و نهوانیش، که بگمړین
 بهناویه کدا و بچن بۆ لای یه کتر، نا بهو شیوه یه خوا نایه ته کانی خویستان بۆ روون ده کاته وه، (هکا تووشی کیشه ی
 دهروونی نه بن) خواش هه میسه زانا و دانایه (بهوه ی که ده بیته مایه ی خیر و خوشیتان).

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
 وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
 شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
 وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْزَبَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَعْجِزَاتِ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا وَدَّعَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَيْسَ لَكُم مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ
 وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُ هُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

(٥٩) هه رکاتیک مندا له کانتان بالغ بوون، با
ئهوانیش مۆلهت بخوازن، وه کو چۆن کهسانی
پیش نه مان مۆلهتیاں خواستوه (له کاتی
هاتووچۆ کردنی ژووری دایک و باوکدا)، نا
بهو شیوهیه خوا نایه ته کانی خۆستان بو
روون ده کاتهوه و خوا زاناو دانایه (به
به رژه وه ندیه کانتان).

(٦٠) ئهو ئافره ته پیرو په ککه وتانهی که به
تهمای شوو کردن نین، قهیناکات نه گهر
هه ندیک له پۆشاکیاں دابنن، له کاتیکدا
جوانی خۆیاں ده رنه خهن، خۆ نه گهر پۆشته بن
ئوه چاکتره بۆیان، خوایش بیسهر و زانیه
(به نیهت و خه تهره و خه یالی دله کان).

(٦١) کوئرو نابینا گوناوه گله ییان له سهر
نییه، ههروه ها شهل، نه خوش، ههروه ها
خۆشستان، که خواردن بخۆن له مالی خۆتان

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ
أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

یان مالی باوکانتان یان مالی دایکانتان، یان مالی براکانتان یان مالی خوشکه کانتان، یان مالی مامه کانتان
یان مالی پوره کانتان (خوشکانی باوک)، یان له مالی خاله کانتان یان له مالی پوره کانتان (خوشکانی
دایک)، یان ئهو مالی که کللی لای ئیوهیه، یان مالی هاوهلتان، هیچ گوناھتان ناگات که به کۆمه
(له سهر یهک سفره) نان بخۆن یاخود جیا به جیا، هه رکاتیک چوونه هه مالییک، سه لام له خۆتان بکهن و
سه لام له یه کتر بکهن، سه لامیک له لایهن خوی گهروهوه، که پره له بهره کهت و فهره جوانی و پاکی، نا بهو
شیوهیه خوا نایه ته کانی خۆستان بو روون ده کاتهوه بو ئه وهی بیرو هۆش بکه نه وه و لیکی بده نه وه (که چ
په روه ردگار یکی دلسوزو غه مخوارمان ههیه، چۆن ده یه ویت ژیا نمان به شیوهیه ک ریک بخت که به خوشی و
شادی پیکهوه بۆین، دوور له گرفت و کیشهی دهروونی و رهوشتی و کۆمه لایه تی).

(۶۲) بهراستی نیمانداران نهوانن که باوه پریان هیناوه به خواو به پیغه مبه ره که ی و همر کاتیئ کۆ ده بنهوه له خزمه تیدا بۆ کاریکی گرننگ و پیویست که هاوکاری دهویتی، نارۆن و (خۆیان نادر نهوه) ههتا مۆلته نه خوازن، بهراستی نهوانه ی که مۆلته ت لی ده خوازن همر نهو کهسانن که باوه پریان به خواو پیغه مبه ره که ی ههیه، همر کاتیئ بۆ کاریکی تایبه تی خۆیان داوای مۆلته یان لیکردیت، نهوه مۆلته تی نهوانه بده که دهویتی و داوای لی خوشبوونیشیان له خوا بۆ بکه، بهراستی خوا لی خوشبوو میهره بانه (۶۳) (نه ی یاوه ران) نه کهن بانگی پیغه مبه ره بکهن، وهک نهوه ی خۆتان له نیوان یه کتردا بانگی یهک ده کهن (چونکه ده بیته قه دری پیغه مبه ری خوا ۱۱ تایبه تی بیته) بیگومان خوا ده زانیت بهوانه ی که خۆیان په نهان ده کهن و خۆ ده دزنهوه له کارو فرمان، دهبا نهوانه ی که سه ریچی له فرمانی ده کهن به ترسن لهوه ی که تووشی تاقی کرد نهوه یه کی سهخت، یان تووشی سزایه کی به نیش بین.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٢ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْلُونَ مِنْكُمْ لَوْ أَذِنَ لَكُمْ لَيَبْغِيَنَّ الَّذِينَ يَخْلَفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٣ أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤

سُورَةُ النُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ١ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدَرًا ٢

(۶۴) ناگاداربین که همرچی له ناسمانه کان و زهویدا ههیه خوا خاوه نیانه، زۆر به چاکی ده زانیت نیهوه چی ده کهن و خهریکی چین، نهو رۆژهش که ده برینهوه بۆ لای هموالی هه موو نهو کارانه یان پێ ده لیت که نه نجامیان داوه و خوا هه میشه به هه موو شتیئ ناگاو زانایه.

سوره تی (الفرقان)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

(۱) بهرزو پیروزو پاک و بلنده نهو زاته ی که قورنانی دابه زاندووه تا بیته جیا که ره وه ی راست و ناراست، بۆ سه ر بهنده ی خۆی (محمد ﷺ) تا بیته هوشیار که ره وه و بیدار که ره وه ی دانیش توانی جیهان له هه موو سه رده مێکدا.

(۲) نهو زاته ی که هه موو ناسمانه کان و زهوی مولکی نهوه همر نهو خاوه نیانه، که سیشی نه کردووه به رۆله ی خۆی و که سی نه کردووه به شه ریک و هاو بهش له مه ودای مولک و ده سه لاتیدا، هه موو شتیکی دروست کردووه به نه ندازه و قه باره و شیوه و تام و بۆن و ره نگ و جیاوازی له مه جوړ... ههتد، نه خشه ی ریک و پیک بۆ هه موو شتیئ داناوه (به شیوه یهک که پیویستیه کانی ئاده میزاد دابین بکهن و له خزمه تیدا بن).

(۳) کهچی هاوه لگهران له جیاتی نمو زاته شتانیکی تریان کردووه به خوی خویان که هیچ دروست ناکهن و هیچیان پی بهدی ناهینریت، به لکو خویان دروست ده کرین، (تەنانهت) ناتوانن سوودیک یان زهره ریک به خویان بگمهن، ههروه ها نه مردنیان به دهسته، نه ژیان، نه زیندوو کردنهوه.

(۴) نهوانی بی باوه پوون وتویانه: نهم قورثانه دروکه نه بیته که محمد خوی ههلی بهستوه، شتیکی تر نیه، کهسانی تریش یارمه تیانداوه، به راستی نهوانه (بهو گوشتاره یان) ستم و بوختانیکی گهوره ده کهن و قسه یه کی ناره وایان کردووه.

(۵) ههروه ها وتویانه: نهم قورثانه داستانی پیشینه کانهو داوای نووسینه وه یانی کردووه، به بیانان و ئیواران به سهریدا ده یخویننهوه!!

(۶) تو ئهی محمد بلی: نمو زاتهی نهم قورثانهی دابمزاندوه به هه موو نهینیه ک ده زانیت له ناسمانه کان و زه ویدا، هه نمویش هه میشه و بهرده وام لیخویشبوو میهره بانه.

(۷) نهوانی بی باوه پوون ده لئین: نهم پیغه مبه ره چییهتی، خواردن ده خوات و به بازاردا ده پوات و

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَقْرَبَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا أَرْجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

ده گهریت، ده بویه فریشتیه ک بو لای دابمزیایه!! تا نمویش له گهلیدا خه لکی بیدار بکاتهوه و (له سهره نجامی سهریچی) بیانترسینیت!!

(۸) یاخود گه نجینه یه کی له ناسمانه وه بو فری بداریه، یاخود باخ و باخات و بیستانیکی تایبهتی ببویه و لئی بخواردیه، به لکو سته مکاران ده لئین به ئیمانداران: ئیوه تهنها شوین پیایکی جادوو لیکراو نه بیته، شوینی کسی تر نه کهوتوون؟!

(۹) ته ماشاکه و سهرنج بده (لهو نه فامانه) چۆن نمونه و بیانوت بو هینایتیهوه، نهوانه گومرا بوون و ریگهیه ک نادۆزنه وه بو سهرزه نشت کردنت، یاخود بو رزگاری و ناسوودهیی دنیا و قیامهت.

(۱۰) (له حالیکدا) نمو زاته مهزن و پیروژه، زاتیکه که نه گهر بیهویتی زۆر لهوهی که خوانه ناسان باسی ده کهن چاکترت پی ده به خشیت.. باخ و باخاتی (جوان و رازاوهت هه له دنیا دا بو دهره خسینیت) که چهنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا ده پوات، ههروه ها کۆشک و ته لاری بهرزو بلندت پی ده به خشیت.

(۱۱) نه خیر، (ره خنه کانیان به جی نیه)، نه گینا نهوان پروایان هه به قیامهت نیه، ئیمهش ناگری بلیسه دارمان بو نهو که سانه ناماده کردووه که پروایان به قیامهت نیه.

(۱۲) کاتیک همر له دووره و نه ناگره بلیسه داره خوانه ناسان ده بینیت، دهنگی خهشم و قین و هه ناسه ی داخ له دلی ده بیستن.

(۱۳) همر کاتیک نهوانه به کۆت و زنجیره وه فری ده درینه ناو شوتینیکی تهنگه به ره وه له دۆزه خدا، داوی مهرگ و تیاچوون ده کمن و مردن به ناوات ده خوازن لهوی.

(۱۴) (نهوسا پییان ده وتریت) نه مرۆ داوی تهنها مردنیک مه کمن، به لکو داوی مردنی زۆر بیشومار بکمن و ناواتی بۆ بخوازن!!

(۱۵) نهی پیغه مبهرد ﷺ پییان بلی: باشه، نهو حاله چاکتره، یان به ههشتی هه میشه و بهرده وام که به لێن دراوه به خواناس و پارێزکاران، ههر ده میکیشه ناماده کراوه بۆیان، که پاداشته و سه رنه نجام.

(۱۶) لهو به ههشته دا همرچی داوی بکمن بۆیان ناماده یه هاوپی له گه ل ژبانی نه پراوه دا، نه وه ش به لێنیکه له لایه من پهروه ردگار ته وه و خۆی بهر په رسیار کردوه لهی.

(۱۷) روژیک دیت خوا بی باوه ران کۆده کاته وه

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۚ وَإِذَا
أَلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَبًّا مَقْرَيْنَ دَعَوْهُنَّ لِئَلَّا يَكُنَّ ثُبُورًا ۚ
لَا تَدْعُوهُنَّ الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجِدًا وَادْعُوهُنَّ كَثِيرًا ۚ قُلْ
أَذَلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۚ لَمْ يَكُنْ فِيهَا مَأْشَاءٌ وَتُخَلَّدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُسْتَوْلاً ۚ وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا
يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ۖ أَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۚ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَبَاءَ ۚ هُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۚ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۚ فَمَا سَتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا وَمَنْ يظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۚ
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۚ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۚ

و هه موو نهو شتانه ش که له جیاتی خوا ده یان په رست، نهوسا (خوا روو به په رستراوه کان) ده فهرمویت: نایا ئیه وه نهو به ندانه ی منتان گو مپا کرد؟ یاخود خۆیان ریبازی راستیان وێل کرد و گو مپا بوون؟

(۱۸) له وه لامدا ده لێن: خوا به، پاک و بیگمردی بۆ تۆیه، همرگیز رهوا نیه ئیمه جگه له تۆ که سیک، یان شتیکی تر په رستین یان بیکهینه پشتیوان و یاوه ری خۆمان، به لام تۆ نازو نیعمهتت بهو خه لکه گو مپا به و باوو با په رانیان به خشی بوو، ئیتر هه موو یاداوه ری و یادخستنه وه یه کیان فهرامۆش کرد و بوونه قومیکه بی خیر و تیاچوو.

(۱۹) (نهوسا به سه رگمردانه کان ده وتریت) نه وه ته په رستراوه کان گو فتاری ئیه دیان به درۆخسته وه، ئیتر نه ده توانن له سزای خوابی خۆتان ده رباز بکمن، نه ده توانن پشتیوانیک به ده ست به یین، جا همرکه ستان بیه ویت سته میک بکات، نه وه ئیمه سزایه کی سهخت و گه وه و سامناکی پی ده چێژین.

(۲۰) ئیمه پیش تۆ (نهی محمد ﷺ) هیچ که سیکمان له پیغه مبهردان رهوانه نه کردوه که خواردنیان نه خواردیبت، یان به بازاردا نه گمرا بن، ئیمه هه ندیک له ئیه وه مان کردۆته هوی تاقیکردنه وه ی هه ندیکه تر تان.. نایا خۆده گرن و خۆراگر ده بن، بیگومان پهروه ردگاری تۆ هه میشه و بهرده وام بینایه (به هه لسوکه وتی بهنده کانی).

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ
 أَنْزِلَ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
 ٢١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ يَقُولُونَ
 حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٢ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ
 هَبْأَءٍ مَشْهُورًا ٢٣ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٤ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالسَّحابِ الْمُرْسَلِ
 تَنْزِيلًا ٢٥ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ٢٦ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٧ يُنْفِلُ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
 فَلَانًا خَلِيلًا ٢٨ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٢٩ وَقَالَ الرَّسُولُ
 يَرْبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٠ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ٣١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ٣٢

(٢١) ئەوانەى كە بە ئومىدى دیدارى ئیمە نین
 وتیان: ئەو بۆ فریشتە دانەبەزینرا بۆ لامان (تا
 دنیابین لە حەقیقەتى قورشان و پیغەمبەر)
 یاخود پەرەردگارمان بەچاوی خۆمان ببینین،
 سۆیند بە خوا بێگومان ئەوانە لە دەروونی
 خۆیاندا خۆیان بەگەرە دەزانن، لە سنوور
 ترازاون و سەرکەشیان بۆ ئەندازەیه.

(٢٢) ئەو رۆژەى كە فریشتەكان دەبینن هیچ
 جۆرە مژدەیهك بۆ تاوانباران نیه (بۆیه بە كزی و
 خەجالەتى و كەساسیوه) دەلێن: خۆزگە بۆ
 پەنایەك، یان شوێنێكى دالەدەر و پارێزراو!!

(٢٣) كاتیك هاتین و تەماشای ئەو هەمان كرد
 كە كرەویانە (هەمووی تاوان بوو) بەرنامانداو
 كرمانە تەپۆتۆزێكى پەرش و بلاو.

(٢٤) بەهەشتیەكان لەو رۆژەدا جینگو رینگەیان
 زۆر خۆش و رازاوێه و شوێنى هەوانەویان زۆر
 چاك و لەبارە.

(٢٥) رۆژێك دیت ئاسمان لەت و پەت دەبیست
 بەهۆی هەمووێكى تاییه‌تى‌یه‌وه، بەراستی
 فریشتەكانیش دادەبەزێنن دەستە دەستە و گۆر
 گۆر بەشیوه‌یه‌كى تاییه‌ت.

(٢٦) ئەو رۆژە ئیتر مۆلك و دەسلەلتاری
 راستەقینە بەدەست خۆی میهرەبانە، بێگومان

ئەو رۆژە رۆژێكى زۆر سەخت و دۆوار دەبیست لەسەر بۆ باوەر و خوانەناسان (زۆر پەشیمان دەبن).

(٢٧) رۆژێك دیت سەمكار قەپ دەكات بەهەردوو دەستی خۆیدا و گاز لە هەردوو دەستی خۆی دەگریت
 (لە پەشیمانیدا و) دەلێت: خۆزگە لەگەڵ پیغەمبەردا رێبازی ئیمان بگرتایە.

(٢٨) مەرگ بۆ خۆم، خۆزگە فلان كەس نەكردايەتە هاوێ و دوستی خۆم (چونكە سەرى لێشواندم).

(٢٩) بەراستی گومار و وێلى كردم لە بەرنامەى خوا دواى ئەوێ كە پێم راگەيەنرا بوو، شەیتان هەمیشە و
 بەرەوام هانى مەرۆف دەدات بۆ گوناھو تاوان، لەكاتى تەنگانەشدا پەشتى بەردەدات.

(٣٠) (دواى دوور كەوتنەوێ ئومەت لە قورشان) پیغەمبەر ﷺ سكاڵا دەكات و دەفەرمۆیت: پەرەردگارا
 بەراستی قەومەكەم وازیان لەم قورنانه هیناوه و پەشت گۆییان خستوو و گەنگی پێ نادەن.

(٣١) هەر بەو شیوه‌یه‌ى (كە تۆ ئەى محمد ﷺ دژایەتى دەكریت) بۆ هەر پیغەمبەریك دۆژمن و مۆلۆزمان لە
 تاوانباران فەراھەم هیناوه، (بەلام دنیابە كە) پەرەردگارت بەسە كە رێنمۆیت بكات و پەشتیوانیت لێ بكات.

(٣٢) كافەرەكان (بیانویەكى تریان گرت و) وتیان: ئەو بۆ قورشان بە یەك كەپەت بۆی رەوانە ناكەیت، بێگومان
 ئیمە هەر بەو شیوه‌یه‌ رەوانەى دەكەین، تا دلى تۆ زیاتر دنیابەكەین، بەرەوام بەجوانی دايدەریژین و دەیگەیه‌نین.

خوانه ناسان هیچ ره خه نیه کت لی ناگرن،
له بهرام بهر یه وه ئیمه حه قیقه ت و راستیمان بو
تو نه هینا بیت و به جوانی هه موو شتیکت بو
روون نه که یه وه.

نه و تاوانبارانه ی (دژایه تی بهرنامه ی خوا
ده که ن)، له سهر روو خساریان کیش ده کرین بو
دۆزه خ و تیایدا کۆده کرینه وه، نا نه وانه
ناخوشرین جیگه یان هه یه، چونکه گومرترین
ریبازیان کاتی خوی گرتیوه بهر.

سویند به خوا بیگومان ئیمه کاتی خوی
کتیبی تهوراتمان به خشی به موسا و هاروونی
برایشیمان کرده وه زیرو یاریده ده ری.

نهوسا پیمان وتن: ههردووکتان بچن بو
سهر نهو قهومی که نایه ته کانی ئیمه به درۆ
ده زانن و بروای پی نا که ن (نهوسا دوا ی ساله ها
سهر که شی و یاخی بوون) به توندو تیژی تیکمان
شکاندن به سهر یه کدا و له ناومان بردن.

قهومی - نوح - یش کاتیکت بهرنامه ی
پیغه مبه رانیان به درۆزانی (چونکه پروا نه بوون به
پیغه مبه ریک پروا نه بوونه به هه موویان) نهوسا
ئیمه نو قمی زریان هه که مان کردن و کردمان به
پهندو عیبه رت بو خه لکی و سزایه کی به نیشمان
بو سته مکاران ناماده کردوه.

ههروه ها هۆزی عاد و شمود و خاوه ن چال و بیره کان، چه نده ها قهومی زۆری تریش له نیوانیاندا (که
خوانه ناس بوون له ناومان بردن، سته مکارانی هه موو سه رده میکت له دهستی به توانای ئیمه ده رناچن).

بو هه مووانیان نمونه مان هینایه وه (ساله های دوورو دریز پیغه مبه ره که یان له ناویاندا بوو، به لام که هه
ریبازی بی باوه ریان به رنه دا) هه مووانیانمان به سه ختی له ناوبرد و وردو خاشمان کردن.

خو (قوره یشیه کان و خه لکیکی زۆر) سه ردانی نهو شارۆچکه یان کردوه که کاتی خوی بهرد بارانی سهخت و
دژواری به سه ردا باری، نایا ناسه واری نهو کاول کاریه یان نه بینیه وه؟ نه خیر هۆی نه بینین نییه، به لکو نه وانه
به ته مای لیپرسینه وه و زیندوو بوونه وه نین؟

نه ی پیغه مبه ر کاتیکت خوانه ناسان تو ده بینن بیجگه له گالته پیکردنت نه بیت هیچ ریزیکت بو دانائین
ده لئین: نا نه مبه یه که خوا کردوویه تی به پیغه مبه رو ره وانه ی کردوه؟!

ههروه ها ده لئین: خه ریک بوو له په رستنی خواکانمان و ئیلمان بکات، نه گهر ئیمه خو راگر نه بوونایه له سهر
په رستنیان، جا له داها تودا چاک بو یان ده رده که ویت، کاتیکت که سزاو نازار ده بینن کی زۆر گومراو سه رلیشیواوه؟!
نایا نابینیت نهو که سه ی که ناره زووی خوی کردۆته خوی (شوینی نه فسی بهد کرداری که وتوووه) نایا تو
ده توانیت نه وانه بهاریزیت له لادان و سهر که شی؟! (یاخود سنووریکیان بو دابنیت؟ خه مت نه بیت بو کوئ ده چن؟)

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٢٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُورُ
مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَذْمِيرًا ﴿٢٦﴾ وَقَوْمَ
نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾ وَعَادَا وَثمودَا
وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
لَهُ الْأَمْثَلَ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيرًا ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ
الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا أَفْكَمَ يَكُونُوا يُرْوَنَهَا بَلْ
كَانُوا لَا يَرْجُونَ شُورًا ﴿٣٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٣١﴾ إِن كَادَ
لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرْوُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ أَرَأَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٣٣﴾

نایا واده زانیت زۆربه ی نهوانه راستیه کان ده بیستن، یان بیروهووشیان ده خه نه کار؟ نهوانه مالات نه بنیت، هیچی ترنین، به لکو گومراتریشن له مالات.

نایا نابینیت چون پهروه ردگارت سنبه درێژ ده کاته وه، نه گهر بیوستایه جیگیری ده کرد، پاشان خۆریشمان کردوه به به لگه و نیشانه له سه ر سنبه ر (به وه هۆیه وه دیمه نی جوانی جورا و جور به دروست کراوان ده به خشین).

له وه ودوا به شینه یی نه وه سنبه ره بۆ لای خۆمان ده گیرینه وه و ده گیرینه وه (دیارد که خوا دهیه ویت له ریگی نه وه دیارد دهیه وه زاتی مه زنی فه رامۆش نه که ی).

هه ر نه وه زاته یه که شه وی کردوه به پۆشاک بۆتان و خه ویشی کردوه به هۆی ماتیی و بی دهنگیی و نارامیی و رۆژی شی کردوه به هۆی بلا بوونه وه و کارو کۆش.

هه ر نه وه زاته یه که بای شه مال ده تیریت که مژده یه که له لایه ن خوای میهر دانه وه، (نینجا ده فهرمویت): نیمه ش له ناسمانه وه ناویکی پاک و خاویتمان باراندوه (به شیه دی باران و به فرو ته رزه) ...

تا به هۆیه وه سه ر زه وی نیشتمانی مردوو زیندوو بکه ینه وه، هه تا ناوی خواردنه وه ش به خشین به مالات و خه لکانیکی زۆر که

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ لَيَالٍ وَأَسْبَابًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

دروستمان کردوون.

سویند به خوا نیمه قورنمان راگه یاندوه و به چنده ها شیوه خستومانته به رده میان تا یاداوه ری و ده بگرن، که چی زۆربه ی خه لکی هه ر ریبازی بی باوه ری ده گر نه به ر، هه ر شوینی بی باوه ری ده که ون و هیچی تر. خۆ نه گهر بمانویستایه بۆ هه ر شارو شارو چکه یه ک پیغه مبه ریک و یادخه ره وه یه کمان ره وانه ده کرد.

(تۆ نه ی پیغه مبه ر به رده وام به له سه ر گه یاندنی په یامه که ت) و به گوینی بی باوه ران مه که و ملکه چیان مبه و به م قورنانه هه ول و کۆشش و خه باتیکی گه وه ریان له گه لدا بکه.

هه ر نه وه زاته یه که ناوی دوو ده ریا یان دوو رووبار له پال یه کدا (وه ک خۆیان ده هیلیته وه و تیکه ل نابن، چونکه چریان جیاوازه)، نه مه یان شیرین و خوش و سازگار، نه وی تریان تفت و تاله، له نیوانیادا به ربه ست و کۆسپی فه راهه م هیناوه ناهیلیت تیکه ل بین.

هه ر نه وه زاته یه که له ناوی (مه نی) به شه ر دروست ده کات (له وه ودواش زۆربه ی پیکهاته ی له شی هه ر ناوه) و کردوویه تی به هۆی خزمایه تی (له ریگی پیساوه وه کۆمه لیک خزم دروست ده بیت هه ره ها له ریگی نافرده ته وه کۆمه لیک)، بیگومان پهروه ردگاری تۆ به رده وام ده سه لاتنی بی سنوره (له هه موو بواریکدا).

خاوه ناسان له جیاتی خوا شتیک ده په رستن که نه سوودیان پیده گه یه نیت نه زیان و هه میشه و به رده وام بی باوه ر دژ به به رنامه ی پهروه ردگاری ده وه ستیت.

نهی محمد - تۆمان رهوانه نه کردوه،
مه گهر بۆ نه وهی که مژده دهر بیت (به نیماندانان)
ترسینه بیت (بۆ بی باوه پان).

بهو خه لکه بلی: من هیچ کری و پاداشتیکم
له نیه ناریت جگه له وه که ری نشانده رم بۆ نهو
که سهی دهیه ویت ریگه به رهو لای پهروه ردگاری
بگریته بهرو مه بهستی ره زامه ندی نهو بیت.

تۆ نهی محمد ، پشت بیهسته بهو زاتهی
که هه میسه زیندوووه و هه رگیز ناسمیت، بهرده وام
ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، نه وه ندیه
به سه بۆ نهو زاته که به هه موو گونا هو تاوانی
به ندیه کانی ناگایه و (هیچی لی په نهان نیه).

نهو زاتهی که ناسمانه کان و زهوی و هه رچی
وا له نیوانیاندا به له ماوهی شهش رۆژدا دروستی
کردوووه، له وه وودوا له سه رهش و ته ختی
فه رمانه وایی وه ستاوه (سه رنجی نایه تی - ۲-
سوره نبي - الرعد - بده)، خوا پهروه ردگاریکی
میهره بانه، (جا بۆ تیگه یشتن له ورده کاری و
گرنگی به دیهینراوه کانی له جیهانی نه ستیره کان و
کۆمه لهی خۆر و ناده میزاد و گیانه به ران و
رووه ک و... هتد) له که سیک کی ناگاو زانا بیرسه!!

کاتیکی به خوانه ناسان بوترتیت سوژده بیهن
بۆ خوی میهره بان (نهو نه فامانه به سه ره که شهیه وه)
ده لئین: ره حمان کییه؟ خوی میهره بان کامیه؟
نایا سوژده به رین بۆ که سیک که تۆ فه رمانمان پی
ده دهیت؟! تا بیت فه رمانی خوا زیاتر نه وانه تهره و
وتیل ده کات.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَلَمَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ ذُنُوبًا
عِبادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ ثُغُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ
فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
يَبْسُتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

زۆر گه وهره مه زنه نهو زاتهی له ناسماندا چه ندیه خولگهی گه وهری (بۆ هه ساره و نه ستیره کان) به دیهینراوه،
هه وهره چرایه کی پرشنگدار، که خۆره و مانگیکی روناکیشی بۆ زهوی دابین کردوووه.

(۶۲) خوا؛ نهو زاتهیه که شهو و رۆژی به شوین یه کدا ریکه خستوووه که فرسه تیکه بۆ نهو که سهی که دهیه ویت
یاداوه ری وهریگریت و دهیه ویت سوپاسگوزاریی نه نجام بدات.

(۶۳) به ندیه کانی خوی میهره بان نهو که سانهن که زۆر به هیمنی و سه لاری به سه ره زه ویدا ده رۆن، کاتیکیش نه فامان
به قسه و قسه لۆکی ناخۆش به ره نگاریان ده بن، له وه لایماندا ده لئین: سلاو (ره وشت به رزی خویان ده نوینن).

(۶۴) نه وانهی که شهو گار بۆ پهروه ردگاریان به سوژده و وه ستان و نوژ ده به نه سه ره.

(۶۵) نه وانهی که ده لئین: پهروه ردگارا، له سزای ناگری دۆزه خ به دوورمان بکه و په نامان بده، چونکه سزاو سازاری
له کۆل نایتموه و به ره واهمه (بۆ نهو که سهی که خوانه ناس و یاخیه).

(۶۶) به راستی نهو دۆزه خه شوین و نیشته جیهی کی زۆر ناخۆش و ناسازه (ناهو ناله و په شیمانی بی سنووره تیایدا).

(۶۷) (هه وهره به ندیه کانی خوی میهره بان) نه وانهن که: کاتیکی مال و سامانیان ده به خشن و خه رچی ده که ن، نه
زیاده رهوی تیدا ده که ن و به زایه ی ده دن، نه ده ست نوقاو و ره زیلیشن، به لکو لهو نیوانه دان (مام ناوه ندین و له شتی
به سوودا به کاری ده هیینن).

ههروه ها نهوانه ی ههچ جوړه خوايه کي تر له گهل خوادا ناپه رستن، که سيش ناکوژن که خوا کوشتنی هه رام کرد بېت مه گهر به حهق و رهوا، ههروه ها زينا ناکهن و نزيکی ناکهون، جا نهوه ی نهو جوړه کاره خراپانه نه نجام بدات، نهوه تووشی سزا و نازار و ريسوایی ده بېت.

له قیامه تیشدا نازارو سزای بۆ چه ند بهر اهر ده کریت و بهزه لیلی و خه جالسه تی و شهرمه زاریه وه ده بېت ژيانی تیدا بهر یته سهر. مه گهر نهو که سه ی که تهویه بکات و باوهر بهینیت و کارو کرده وه ی چاکه نه نجام بدات، نا نهو جوړه که سانه خوا کارو کرده وه خراپه کانیشیان بۆ ده گوریت به چاکه، چونکه هه میسه و بهر دهوام خوا لیخوشبوو میهره بانه (بهرامهر خه لکی به گشتی و نهو جوړه که سانه به تاییه تی).

جا نهوه ی که تهویه ده کات و کارو کرده وه ی چاکه نه نجام ده دات و به ته مایه پهروه ردگار تهویه که ی لیوه رېگریته؛ نهوه بیگومان ده گهر یته وه بۆ لای خوا به تهویه که ی راست و درسته وه.

(٧٢) (بهنده کانی خوی میهره بان) نهوانه شن که شایه تی ناحق نادهن، هه رگیز له شونیکدا ناماده نابن که شایه تی ناحق تیدا نه نجام ده دریت و یان دروی تیادا ده کریت، کاتیکیش به لای گمه و

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ٧٢ يَضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهْكًا ٧٣ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٤ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ٧٥ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ٧٦ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٧٧ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ٧٨ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا سَحَابٌ مَسْكُومًا ٧٩ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٨٠ قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ٨١

گاله و چه پۆکانی نه فاما ندا تیده په رن، به هیمنی و له سه رخزی و سه ره رزیه وه تیده په رن. (٧٣) ههروه ها نهوانه شن؛ کاتیک به نایهت و فره مانه کانی پهروه ردگاریان بیدار بکریته وه، هه روا به که پری و کویری به لایدا تینا په رن (به لکو تیده فکر و لیکي ده ده نه وه و پاشان په پیره ی ده که ن). (٧٤) نهوانه شن که ده لین: پهروه ردگارا له هاوسه ران و نهوه کانمان که سانی کمان پی بیه خشه که بینه مایه ی رووناکی دیده مان و شادمانی دلان و بمان که به پیشهوا بۆ پاریزکاران و خواناسان. (٧٥) نهو جوړه که سانه ی (که باسکران) پاداشتیان ژووره (رازاه و بهرزو خوشه کانی به هه شته) له بهرامهر خوگرتن و نارامگرتنیانه وه، جا لهوی به سلاو و دروود پیشوازیان لیده کریت (بۆ هه میسه ده حه وینه وه تیایدا). (٧٦) بیگومان له ناو ژووره کانی به هه شته دا ژيانی کامه رانی بهر دهوام ده بینه سهر، بهراستی جیگه و رینگه و نیسته جییه کی خوش و سازگار و رازاهیه.

(٧٧) تو نه ی محمد ﷺ بییان بلای: (خه لکینه) پهروه ردگارم ههچ گویتان پی نادات و نرختان بۆ دانانیت، نه گهر دوعا و نزاو خوا په رستیان نه بیت، که چی زۆربه تان هه ر پیغه مبه ر و قورنانتان به دروژانی، نه گهر بهر دهوام و ابن، نهوا سزاو تۆله ی خوایی له ناینده دا یه خه تان پی ده کریت و له کولتان نایته وه.

سوره تی (الشعراء)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده.

(۲) نهو سوره ته چه ندین نایه ته له نایه کانی قورنانی ناشکراو روون.

(۳) نهی پیغه مبهرد خریکیت له داخ و خفه تدا خوت د هغه وتینیت کاتیک ده بینیت خوانه ناسان باوه ر ناهینن.

(۴) خو نه گهر بمانه وت موعجیزه یه کیان له ناسمانهوه بو داده به زینین نهوسا بهرده وام گهر دنیان بوی ملکه چ و زهلیل ده بیت.

(۵) هیچ یاد خستنوه و ناموز گاریه کی گویا له خوی میهره بانهوه بویان نه هاتوه، پشتیان تی نه کردیت و سهرنجیان لی نه کردیت.

(۶) بیگومان نهوانه (بهرامی نیمه یان) به درو زانی، له ناینده یه کی نریکدا هوالی هه مو نهو سهره نجامه یان پی ده گات، که گالته یان پی ده کرد.

(۷) نایا سهرنجی زهویان نه داوه و لسی ورد نه بونه تهوه، چنده ها جووت گزوگیار رووه کی به نرخی هه مه جوړو و رازاوه مان تیدا رواندوه.

(۸) بهراستی نا له ودا به لکه و نیشانه ی (به هیز هه یه له سهر ده سه لاتی خوی په روه ردگار) که چی زور به یان باوه ردار نه بوون.

(۹) بهراستی هر په روه ردگاری تو (نه ی محمد)، نه ی نیماندار) بالاده سته (به سهر بی باوه راندا) به سوزو میهره بانیسه (به نیمانداران).

(۱۰) (بیریان بخهره وه) کاتیک په روه ردگارت

(له لاپالی کیوی طوردا) فرمانیدا به موسا که بجو بو لای قهومی سته مکارو سته م پیشه ...

(۱۱) که قهومی فیرعه ونه ... وه پینان بلت: نایا له خوا ناترسن؟ پارتزکار نابن؟

(۱۲) موسا وتی: په روه ردگار، بیگومان من ده ترسم پروام پی نه کهن ...

(۱۳) ته نگه نه فس و سینه ته نگیش بیم و زمانم پاراوه بیت، به لکو په یام بو هاروونی براشم بنیریت (تا هاوکاریم بکات و یاریده درم بیت) ...

(۱۴) توله ی تاوانیکیشان وا به سهرمه وه (کاتیک به هه له قبطیه کم کوشت) بویه ده ترسم بمکوژنه وه ...

(۱۵) خوا فیرموی: نه خیر (ناتوان بتکوژن)، که واته برژن هردو وکتان هاوپی له گه ل موعجیزه کانماندا، نیمه بهراستی له گه لتاندا و چاودترو گوینگرین ...

(۱۶) بچن بو لای فیرعه ون و بلین: نیمه بهراستی هردو وکمان نیردراوی په روه ردگاری جیهانیانین ...

(۱۷) داوات لی ده کهین که ده سته رداري نهوی نیسرائیل بییت و نازادیان بگهیت با له گه ل نیمه دا بن ...

(۱۸) کاتیک موسا و هاروون په یامی خویان گه یاند، فیرعه ون به موسای وت: (ته مه پاداشتی پیاوه تی یه) نایا نیمه به مندالی به خیمومان نه کردیت؟ چنده ها سالی ته مه نت له ناوماندا نه برده سهر؟ ...

(۱۹) نه وه شت کرد که کردت (مه بهستی کوشتنی قبطیه که یه) دیاره که تو له ریزی نهو که سانه دایت که ناشو کرن و پاداشتی پیاوه تی نازانن ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَنِيعٌ نَفْسَكَ
 أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۴ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْتَهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ۷ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۸ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۹ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ۱۰ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ۱۲ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَيَّ هَارُونَ ۱۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دُؤْبٌ فَخَافُ أَنْ يُقَتِّلُونِ ۱۴ قَالَ
 كَلَّا فَإِذْ هَبْنَا بَيْنَنَا إِنْ أَمَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۱۵ فَأَتَيْنَا فِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 ۱۷ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنَاكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۱۸
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتَنَّاكَ الْفَعْلَ فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۹

(۲۰) موسا وتی: نهو کاته نهوه مکرد، له نوزانه کان بووم، (نهمده زانی بهوه ده مریت) ...
 (۲۱) نینجا نهوه بوو له ده ست نیوه هه لاتم کاتیکی ترسام (له سر کوشتنیکی هه له بمکوژنه وه)، نیتر پهروه ردگارم دانایی پیبه خشیووم و کردوومی بهیه کییک له پیغه مبه ران.
 (۲۲) جا نهوه نازو نیعمه ته منه تم به سر دای ده کهیت که تو نهوه ی نیسرانیت کردو ته به نده ی خوت و زه لیلت کردوون؟ (چونکه به هو ی سته می تووه من له مالی نیوه دا به خیکرام).

(۲۳) نینجا فیرعه ون وتی: باشه، پهروه ردگاری جیهانه کان چی به و کی به؟ ...

(۲۴) موسا وتی: نهو پهروه ردگاره، به دیهینه ری هه موو ناسمانه کان و زه ویسو هه رچیش وا له نیوانیاندایه نه گهر نیوه پروا ده کن و دلنیا ده بن.
 (۲۵) (فیرعه ون به له خزیایی بوونیکه وه) به وانیه ی دهوروبه ری وت: نهوه گو ی ناگرن چی ده لیت.

(۲۶) (موسا رووی کرده خه لکه که) وتی: پهروه ردگاری من، پهروه ردگاری نیوه ش و پهروه ردگاری پاوو باپیرانی دیرنیشانه.
 (۲۷) فیرعه ون (به گالته پیکردنه وه) وتی: به راستی (وا دیاره) نهو پیغه مبه ره ی بو نیوه ره وانه کراوه شته!!

(۲۸) موسا وتی: پهروه ردگاری خو ره ه لات و خو رتاواو هه موو نهو شتانه شه کهوا له نیوانیاندایه نه گهر عدقل و بیروهوشتان بخه نه کار!!

قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا أَنَا مِنَ الصَّالِينَ ﴿٢٠﴾ فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا كُلُّ آلِهَةٍ اسْقِطْ عَلَيْنَا سَحَابَ عِلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

(۲۹) فیرعه ون سویندی خوارد و وتی: نه گهر جگه له من که سیکي تر بکهیته خوی خوت و فرمانبه رداری بیت، ده تخمه ریزی به ندرکراوه کانه وه و زیندانیت ده کم ...

(۳۰) موسا وتی: باشه، نه گهر به لکه و شتیکی ناشکرات پیشان بدهم (له سر راستگویی خو م هه به ندم ده کهیت) ...

(۳۱) فیرعه ون وتی: ناده ی بزانه چیت پیده کریت نه نجامی بده نه گهر راست ده کهیت!! ...

(۳۲) نهویش گوزانه که ی فریدا، ده سته جی بوو به هه ژدیهایی کی گهره ی ناشکرا (فیرعه ون و دارو ده سته ی توکان)!! ...

(۳۳) ده سته شی (خسته بن بالی) وده ریبه نا خیرابو به (کافوری) سپی و دده ره وشایه وه له بهر چای ته ماشاکاران!! ...

(۳۴) فیرعه ون (هیچی بو نه مایه وه) به دانیشته وانی دهوروبه ری خوی وت: نه م (فرستاده یه) جادووگه ریکی زاناو شاره زایه!! ...

(۳۵) ده یه ویت له سر زه وی خو تان دهرتان بکات به هو ی جادوه که یه وه، فرمانتان به چی به؟ (چی بکهین باشه تا سنووریکي بو دابنن).

(۳۶) دارو ده سته ی فیرعه ون وتیان: موله تیک بده به موسا و برا که ی، فرمانیش بنیره بو کاربه ده ستانی هه موو شاره کان تا خه لکی کو بکه نه وه و له پیلانه که ناگارداریان بکه!! ...

(۳۷) بو نه وه ی فرمانبه ران هه رچی جادووگه ری شاره زا هیه بو ت به نین ...

(۳۸) سه رنه نجام جادووگه ران له روژی دیاریکراو و کاتیکی دیاریکراودا کو کرانه وه ...

(۳۹) پاشان به خه لکی وترا: نایا (بو دیتی نه م دیمن و شانویه) کو نابنه وه!! ...

(۴۰) بۆ ئه وهی شوئینی جادووگهران بکهوین نه گهر
ئه وان سهرکهوتن و بر دیانه وه!...

(۴۱) کاتی که جادووگهران هاتن بۆ لای فیرعهون،
وتیان: نایا پاداشتمان ده بیست، نه گهر ئیمه
سهرکهوتین و بر دیانه وه!...

(۴۲) فیرعهون وتی: به لئی بیگومان ئیه لهو
کاته دا سهره رای ئه وه له نزیکانی من ده بن ...

(۴۳) (پاشان له رۆژو کاتی دیاریکراوا) موسا به
جادووگهرانی وت: چیتان پئی به فری بدن و چیتان
له دهست دیت درئغی مه کهن!...

(۴۴) ئه وانیش ههرچی بهت و گوریس و دارو
گۆچانیان ههیه فریاندان و وتیان: به یارمه تی و
دهسه لاتتی فیرعهون، بیگومان ههر ئیمه
سهرده کهوین و ههر ئیمه ده بیه بینه وه.

(۴۵) ئینجا موسا عه سا که ی فریدا، ههرچی درۆ و
ده له سه و گوریس و داریان هه بوو، ههر هه مووی
هه لלוوشی و له ناوی برد.

(۴۶) ئه موسا ئیتیر هه موو جادووگهران، خران به
رووداو سوژده یان برد بۆ خوا...

(۴۷) وتیان: ئیمه باوه رمان هیناوه به
پهروه ردگاری جیهانه کان.

(۴۸) پهروه ردگاری موسا و هاروون.

(۴۹) فیرعهون وتی: هه روا باوه رتان پی هینا پیش
ئه وهی مۆله تتان بدهم بیگومان ئهم جادووگهره،
گه و ره که تانه، که قیری جادووگهری کردوون.. خۆتان
ده بیننه وه، ده بیست دهست و قاچتان به پیچه واننه وه
بقرتینم و هه مووتان له خاچ بدهم.

(۵۰) جادووگهرانی ئه موسا و ئیماندارانی ئیستا، بی ترس وتیان: هه یج زه ره رو زیانی بۆمان ناییت (له هه ره شه ناترسین)
چونکه ئیمه دلنایین که بۆ لای پهروه ردگارمان ده گه رپینه وه.

(۵۱) ئیمه به راستی به ته ماین و ئومیده وارین که پهروه ردگارمان له گونا هه کانمان خۆش ببیت ههر به وهی یه کهم دهسته یین
له ئیمانداران (چارپۆشی له رابووردوی ناپه سه ندمان ده کات)

(۵۲) (دوای سآله ها) وه حیمان نارد بۆ موسا (ئیتیر ولات به جی به یلّیت) شه و ره ووی بکه به بهنده کانم و دلنیش بن که
(دوژمنان) شوئنتان ده کهون...

(۵۳) فیرعهون (که هه وائی زانی) ناردی بۆ شاره کان که هه یز کۆبکه نه وه و (نه یه لن ئه وهی ئیسرائیل کۆچ بکه ن)...

(۵۴) (جاری داو وتی) بیگومان ئه وانه دهسته یه کی که من و زوو باله به ستیان ده کهین...

(۵۵) به راستی ئه وانه سهرکه شییان کردووه و ئیمه یان تووره کردووه...

(۵۶) (خه متان نه بیست) بیگومان ئیمه هه موومان بیدارو ناگادارین (له نه خشه یان)...

(۵۷) ئینجا ئیمه (بهو شیه وه فیرعهون و دارو دهسته یمان) ده ره یئا له تاو باخ و باخات و کانیا وه کان...

(۵۸) له نیو گه نه جینه ی جوړاو جوړ و جیگه و ریگه ی خۆش و رازا وه دا...

(۵۹) ئه وهی ئیسرائیلیمان کرد به خاوه نی (زۆربه ی) مال و سامانیان...

(۶۰) ئه موسا (فیرعهون و دارو دهسته ی) شوئینیان کهوتن، له گه ل خۆره له لاتندا پییان گه یشتن...

لَعَلَّنَا نَبِيعَ السَّحَرَةِ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا لَأَجْرٌ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِن كُمْ إِذْ أَلَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقَوَامُ أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْدَينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ أَمْسِرْ لَهُمْ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمُ الْيَوْمَ
لَكِبْرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقِطِعُ أَيْدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا أَصْلَبُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَن أَسْرِ بِعَبَادِي إِنَّكَ
مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِن هَؤُلَاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَايِطُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

کاتیکی ههردوو لایه کتیریان بهدی کرد، یارانی
موسا وتیان: بهراستی پیمانگه یشتن و نیمه
تیاجوین.

موسا وتی: نه خیر، وانیه، من بهراستی
پهروهردگارم له گه لدایه و رینموویم دهکات (بۆ
رزگاری و سهرفرازی).

نهوسا نیمه وهیمان نارد بۆ موسا که: به
عهسا کهت بماله بهددریا کهدا، (ههه که نهو کاره ی
کرد) ده ریا شهق بوو و ههه رینگه و شهقامیکی
دهوره درا به شهپۆلی گه وره ی ناو، که وهک کیوکی
گه وره و مهزن وابوو (ناوه که هه لدریا به دهوانزه
کۆلانی بۆ دهوانزه تایه که ی نهوه ی نیسرائیل
دروست کردو به نیوانیاندا په رینه وه)...

پاشان نهوانی ترمان لهو شوینه تریک
کرده وه...

موسا و هه موو نهوانهش له گه لیدا بوون
رزگارمان کردن...

پاشان نهوانی ترمان نوقمی ده ریا کرد.

تهماشای نایه تی ۸، ۹ بکه.

ههروه ها به سه رهات و هه وانی نیبراهیم بۆ
نهو خه لکه باس بکه.

کاتیکی به باوکی و به قه ومه که ی وت: باشه،
نهوه نیوه چی ده په رستن؟!

وتیان: (ناشکرایه) نیمه کۆمه لێ بت
ده په رستین و به رده وام ده ورو خولیان ده ده یین.

نیبراهیم وتی: نایا کاتیکی که هاناو

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانِ قَالَا أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿١١﴾ قَالَ
كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾
وَأَرْزَقْنَاهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ
نَبَأُ إِذْ هَبْ سَائِرَهُمْ ﴿١٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا قَوْمِي مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عِنْ كُلِّ مَوْجٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ ﴿٢٢﴾ أَوْ يَنْفَعُوكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٢٥﴾ أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾
وَالَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٢٩﴾
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ﴿٣١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣٢﴾
رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٣٣﴾

هاواریان بۆ ده بهن و دوعا و نزا ده کهن، گوئیان له ناھ و ناھ و داخوایه کانتان ههیه؟! ..

یاخود ده توانن نهوانه قازانجیک یان زیانیکتان پیگهیهن؟ ...

بت په رستان وتیان: (نیمه نهوه نازانین) باو و باپیرانمان بینوووه ناوایان کردوو (نیمهش وا ده کهین) ...

نیبراهیم وتی: باشه ناخر نیوه نابین چی ده په رستن (که ی نهو شتانه شایسته ی په رستن) ...

بهراستی نیوهش و باو و باپیرانی دیرنیشان (به هه لدا چون) ...

بیگومان هه موو نهوانه دوژمنی منن، به دوژمنی خۆمیان ده زانم جگه له پهروهردگاری جیهانه کان ...

نهوه ی دروستی کردووم ههه نهو رینموویم دهکات (بۆ به خته وهری ههردوو جیهان) ...

نهو زاتهش خۆی خۆراکم پێ ده به خشیت و تینویه تیم ده شکینیت ...

کاتیکی که نه خوش ده کهوم، نهوه ههه نهو چاره سهرم دهکات و شیقام بۆ ده نیریت ...

ههه نهویش ده ممرینیت و له وه و دواش زیندووم ده کاته وه ...

ههه نهوه نویمدم پییه تی که له گوناھم خۆش ببیت له روژی قیامه تدا ...

(نینجا نیبراهیم نزا ی کردو وتی) پهروهردگارا: زانیاری و دانایی و دهسلاتی تهواوم پێ به خشه و په یوه ستم بکه به

چاکه کارانه وه.

پەرورەدگار! یادی خیرم با لەسەر زاری
نەوێکانی داھاتوو بمینیت.

بمگیرە لەو کەسانەش کە بەھەشتی پەر لە
نازو نەعمەت بەدەست دەھێنن و دەبنە خواوەنی.
لە باوکیشم خوش ببە بەراستی ئەو لە ریزی
گومراکاندا بوو (دیارە ھێشتا لێی نانومید نەبوو)
لە رۆژی زیندوو بوونەوێ ئەو خەڵکەدا
شەرمەزار و خەجالتەم مەکە.

ئەو رۆژەى کە نە مال سوود دەبەخشیت و
(فریای نادەمیزاد دەکەوت) نە مندال و نەوێ.
مەگەر کەسێک بە دل و دەروونی پاک و
بێگەردو پەر لە ئیمان، بە خزمەت پەرورەدگار
گەشتیبت.

ئەوکاتە، بەھەشت لە چاکەکاران و خواناسان
نزیك کراوەتەوێ.
دۆزەخیش بۆ گومراو سەرلێشیواوەکان
دەرخراوە...

پێشیان دەوتری: لە کوێن نەوانەى
دەتانپەرست؟...

لە جیاتى خوا، نایا یارمەتى نێوێیان پێ
دەدرت یان فریای خوێان دەکەون؟
ئێنجا ھەموویان بە پالەپەستوو توندو
تیژییەو، بێتەکان و گومراکان بەسەر روودا فری
دەدرتە ناو ناگرى دۆزەخەو...

(ھاوڕی لەگەڵ) ھەر ھەموو سەربازان و
دەست و پێوێندى شەیتاندا .
(بەت پەرستان: بەبەتەکان و پەرستراوەکانیان)
دەلێن: بە رق و کێنەو، لەکاتیکیدا کە نازاوە و
کێشە دەگیرن لە دۆزەخدا...

سوێند بە خوا بەراستی ئێمە لەگومراپێھەکی ناشکرادا دەژایین...

کاتیکی کە ئێوێمان دەبردە ریزی پەرورەدگاری جیھانیانەو و یەکسانمان دەکردن لەگەڵیدا...

ئێمە کەس گومراى نەکردین تەنھا گوناھکارو تاوانبارەکان نەبیت...

کەواتە ئێمە ھیچ تەکاکاریکمان بۆ نییە...

یاخود ھاوڕیھەکی دلسۆز ھەولیکمان بۆ بدات، یان دلخۆشیمان بداتەو...

جا خۆزگە جاریکی تر مۆلەتمان بدرايە و (بگەڕاینەوێ بۆ دنیا) و بەھۆی نەوێوێ بچینە ریزی نیماندارانەو.

، (١٠٤) سەرنجی نایەتى ٨ - ٩ بەدە.

قەومی - نوح - یش بەرنامەى ھەر ھەموو پێغەمبەرانیان بەدرۆ زانی.

کاتیکی - نوح - ی برايان پێی وتن: باشە، ئەوێ ئێوێ لە خوا ناترسن، پارێزکار نابن؟!

بەراستی دلنایان کە من فرستادەيەکی نەمین و دلسۆزم بۆتان...

کەوابوو لە خوا بترسن و فەرمانبەردارى من بکەن...

من داوای ھیچ جۆرە پاداشتیکتان لى ناکەم لەسەرى، من تەنھا پاداشتى خۆم لە پەرورەدگاری جیھانەکان دەخوازم.

ھەمیشە لە خوا بترسن و فەرمانبەردارى من بن...

(ھەندیک لە دەمدارانی قەومەکەى) وتیان: ئێمە چۆن باوەر لەبەر خاترى تۆ بەینین، لەکاتیکیدا کە کەسانی ھەژارو

داماو شوینت کەوتوو!

نوح وتی: جا من چوزانم، نهوان چ کارو کرده ویه کیان نهجامدهدا (من بانگم کردن بو نیمان و برویان هیناوه).

حساب و پرسینه و هیان تهنها له سهر پهروهردگاری منهو له سهر کهسی تر نی یه، نه گهر ههست و هوشیاریتان هیه...

من هه رگیز نیمانداران ده رناکه م و (دلیان نایشینم)...

به لکو من تهنها بیدار که ره ویه کی ناشکرا نه بیت هیچی تر نیم...

(نهوسا دهسه لاتنداران) وتیان: نهی نوح نه گهر کۆل نه دهیت و کۆتایی بهم باسانه نه هینیت، بهراستی له رهجم کراوان دهیت و (بهرد بارانت ده کهین).

(نوح سکالای کردو) وتی: پهروهردگارا بهراستی قهوه کهم برویان پینه کردم.

کهواته داواکارم سهر که وتنم پیبیه خشیت به سهریاندا و دهروم لی بکهیت هوه و خۆم و نیماندارانی یاوه ریشم رزگار بکهیت.

(نهوسا نیمه) خۆی و هه رچی له گه لیدا بوون رزگارمان کرد له کهشتیه بارهه لگه کهدا.

پاشان دواي نهوان هه رچی مایه وه (له خه لکه گومراکه) نوقمی ناوی زریان که مان کرد.

سهرنجی نایه تی ۸ - ۹ بده. قهومی عادی ش بهرنامه ی هه ره هه موو

پیغه مبه رانیان به دروژانی.

کاتیکی (هود) پیغه مبه ری برایان پی وتن: باشه، نهوه نیوه له خوا ناترسن، پاریزکار نابن.

بهراستی دلیبان که من فرستاده یه کی نه مین و دلسوزم بوتان.

له خوا بترسن و فرمان به دردم بن...

سهرنجی نایه تی ۱۰۹ بده...

نایا نیوه له هه موو شوینیکی بلند و سازگاردا کوشک و ته لار دروست ده کهن و خۆتان سهر که رمی که یف و

شادی ده کهن؟! (نایا بو نهوه دروست کراون؟)...

هه ره خه ریکی دروست کردنی کارگه و کارخانه و به نومیدی نهوهن هه میسه بژین و نه مرن...

کاتیکی په لاما ر ده ده ن، به شیوه یه کی زۆر دل ره ق و درپدانه په لاما ر ده ده ن دهست ده وه شین!...

کهواته له خوا بترسن و فرمان به دردم بن...

لهو زاته بترسن که خۆتان ده زانن چی پیبیه خشیوون...

مالاتی زۆرو نهوه ی زۆری پیبیه خشیوون...

ههروه ها باخچه و باخات و کانی و سهرچاوه ی زۆر...

بهراستی من ده ترسم له رۆژیکی زۆر سه خندا به لایه کی گه و ره یه خه تان پی بگریت...

(سته مکاران) وتیان: چوویه که به لای نیمه وه نامۆزگاری کرد بیت یان نه تکر دیت؟!...

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾ إِنِّي حَسَابُهُمْ إِلَّاءَ عَلَىٰ رَبِّي لَوَتَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾ إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾ فَانْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٢٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾ أَتَنْبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٣٢﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٧﴾

نهم بېرو باوه رەى نيمه هه مانه ره وشتى
پيشنانمانه و هيچى تر.

(نيمه بېرو ناكهين كه وهك تۆ ده لاييت)
له سزادراوان و نازادراوان بين.

نهوان بېرويان پينه كرد، نيمهش له ناومان
بردن، به راستى له به سهرهاتياندا به لگه و نيشانه و
عيبه رت ههيه، هه رچه نده زۆر به شيان باوه ردار
نه بوون.

به راستى په روه ردگارى تۆ (نهى محمد ،
نهى نيماندار) بالادهسته (به سهر بى باوه راندا) و
به سۆزو ميه ره بانه (به نيمانداران).

قهومى (ثمود) يش بېرويان به
پيغه مبه رانيان نه كرد.

كاتيك صالحى بېريان پيى وتن: باشه،
نهوه نيوه له خوا ناترسن، پاريزكار نابن؟
سهرنجى نايه تى ۱۰۷ بده.

له ۱۰۸ داناكراوه.

له ۱۰۹ داناكراوه.

نايا واده زانسن هه روا ناليره دا به خوشى و
ناسوده يى ده هيلر نهوه (ژيانستان كوتايى نايهت)؟
له ناو باخ و باخت و كانياوى سازگاردا!!!
له ناو بېستان و دارخورمادا كه خورماي
نهرم و ناسك و به تام ده گریت!!!

(ههروه ها بۆتان ده لوتيت) مال و شوينى
خوش له چياكان دابتاشن و به جوانى دروستى
بكه نو به خوشى تيايدا كه شخه بكه ن!!!

له خوا بترسن و فهرمانبه ردارى من بكه ن.

به فهرمانى موسريف و له سنوور ده رچوه كان هه لس و كهوت مه كه ن...

نهوانى كه تۆوى فسادو تاوان له زه ويدا ده چينن و هه رگيز چاكسازى ناكه ن.

خوانه ناسان وتيان: وادياره تۆ به راستى لهوانى كه فيل و جادووت ليكراوه!!

تۆ جگه له وهى كه هه ر به شه ريكى وه كو نيمه، هيچى تر نيت، به لگه يه كمان نيشان بده نه گه ر له راستگويانيت؟!

(جا خواي به توانا حوشتريكى بۆ به ديه ينان، تا ده مكوتيان بكات و بيانويان بېريت)، نينجا - صالح - پيغه مبه ر

پيى وتن: نه مه وشتريكه و موعجيزه يه كه ده بيت روژيك ناو ته نها بۆ نه م بيت، روژيكيش بۆ نيوه، دياريكراو بيت.

نه كه ن ده سترى بۆ بكه نه سه رو نازارى بده ن، به هۆى نه وه وه سزايه كى سه خت له روژيكى سامناكدا يه خه تان نه گریت.

(به لام گويان نه دا به نامۆزگار به كانى صالح)، جا سهريان برى و ده سته جي له به يانيدا په شيما بوونه وه...

نه وسا به هۆى نه وه وه خيرا سزاي خوايى يه خه ي گرتن، به راستى نا له وه دا به لگه و نيشانه ههيه (له سه ر تۆله ي

خوايى) هه رچه نده زۆر به شيان باوه ردار نه بوون.

سهرنجى نايه تى ۹ بده.

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٠﴾ كَذَبَتْ ثُمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٣﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هُضِيمٌ ﴿٤٨﴾
وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
أَمْرًا ﴿٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿٥٣﴾ مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَشَايَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٤﴾ قَالَ
هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَسْهَوْا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
نَدِمِينَ ﴿٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانُوا
أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥٩﴾

قهومی لوطیش پروایان به پیغه مبه ران

نه کرد ...

کاتیئک (لوط) ی برایان پیسی وتن: باشه، نهوه نیوه له خوا ناترسن.

نایه ته کانی له ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹ دا مانا کراوه.

نایا له ناو نهوه هه موو خه لکه دا نیوه به شوین نیرینه دا ده گهرین و ده تانه ویت ناره زووی جووت بوون له گهل نهواندا جیهه جی بکهن؟ ...

وازیش دههینن له هاوسهران و هاوجووتانی خوتان که پهروه ردگارتان بووی دروست کردوون، به لکو نیوه ههر قهومیکی ناله بارو به دره وشت و ناره سهن.

تاوانباران وتیان: نهی لوط، نه گهر کۆل نه دهیت له ده ربه دهه کراوان ده بیت.

لوط وتی: به راستی من بیزارم له کارو کرده وتان و نه فرتهی لیده کهم و بیده نگ نابم.

نهوسا که ناو میید بوو لییان، نزای کردو وتی: پهروه ردگارا خۆم و مال و خیزانم رزگار بکه لهو کارو کرده وانهی نه مانه دهیکهن.

جا نیمهش نزامان گیرا کرد و خۆی و مال و خیزانیمان هه مووی رزگار کرد ...

جگه له پیره ژنیئک (که هاوسهری بوو) له تیاچوو هکان بوو (چونکه باوه ری به په یامه کهی نه بوو).

له وهودوا نهوانی ترمان ریشه کهن کرد.

به سه ختیش بهرد بارانمان کردن، نای که خراپ و سهخت و دژواره بارانی بیدار کراوه کان.

سهرنجی نایه تی ۸، ۹ بده.

خواه نای باخ و باخاته چرو پره کانیش بهرنامه ی گشت پیغه مبه رانیان به دروژانی.

کاتیئک شوعه یب پیغه مبه ر پیی وتن: باشه، نهوه نیوه له خوا ناترسن، پاریزگار نابن؟

سهرنجی نایه تی ۱۰۷ بده. سهرنجی نایه تی ۱۰۸ بده. (۱۸۰) سهرنجی نایه تی ۱۰۹ بده.

له کیشان و پیواندا وه فادارین و قیل مه کهن و لهو که سانه مه بن که زهره به خه لکی ده گه یهن و شتیان بی نرخ ده کهن و (هه ربه رژه وهندی خویانیان ده ویت).

به ته رازوو پیوه ری راست و دروستیش کیشانه و پیوانه بکهن.

نرخه که لویه ل و شتومه کی خه لکی مه شکینن و سووکی مه کهن و له زه ویدا فساد و تاوان نه انجام مه دن.

(۱۸۴) هەر لەمۇ زاتە بترسن كە ئىشەش و
نەمەكانى پىش ئىشەشى دروست كەردووه.

(۱۸۵) (نەفامان) وتیان: بەپراستى تۆ نەى
شوعەيب هەر لە جادوو لىكراوايت.

(۱۸۶) تۆ تەنھا مەزۇتىكى وەكو نىمەيت و هېچى
تر، بەپراستى واگومان دەبەين كەلە درۆزان بيت!!

(۱۸۷) دە پارچەيەك لە ناسمانەمە بەسەرماندا
دابارىنە ئەگەر تۆ لە رىزى راستگوياندايت؟!

(۱۸۸) شوعەيب وتى: مەن دلىيام كە پەرورەدگارم
ناگادارە بەوھى كە دەيەكن.

(۱۸۹) سەرئەنجام، قەومى نالەبار پروايان بە
شوعەيب نەكرد، نىتر سزاي رۆزى ھەورو سىبەر

(كە لە ژىرىدا ناگر باران كرەن) دايگرتن، بەپراستى
ئەم سزايە سزاي رۆزىكى گەورە و سەخت بوو.

(۱۹۰)، (۱۹۱) سەرنجى نايەتى ۸، ۹ بەدە.

(۱۹۲) بەپراستى ئەم قورئانە لەلايەن پەرورەدگارى
ھەموو جىھانەكانەمە رەوانەكراوه.

(۱۹۳) جوبەرئەيلى ئەمەين (فرىشتەى وەحى)
دايەزانئەووه.

(۱۹۴) بۆ سەر دلى تۆ نەى محمد ﷺ تا بچىتە
رىزى ئەم كەسانەمە كە خەلكى بىدارەكەنەمە و لە

خەمى غەفلەت دايانەدەچلەكىنن.

(۱۹۵) بە زمانى عەرەبى روون و ناشكرا، ياخود
بە زمانىكى پاراو و شىرىن و روون.

(۱۹۶) بىگومان ھەوالى راستى و دروستى ئەم قورئانە لە كىتەبە پىشەووەكاندا باسكراوه.

(۱۹۷) ئايا لەمەدا بەلگە و نىشانە نەبوو بۆ ئەم خەلكە، كە زاناكانى ئەمەى ئىسرائىل دەريارەى پىغەمبەر و قورئان، كەلى
شت دەزانن.

(۱۹۸) خۆ ئەگەر قورئانمان دابەزاندايە بۆ سەر كەسانىكى تر جگە لە عەرەبەكان...

(۱۹۹) بشىخوئىندايە بەسەرياندا ھەر باوەرپان پى نەدەكرد...

(۲۰۰) ھەر ئابەمە شىوہە، بەردەوام كاركردى قورئان لە دلى تاوانباراندا جىگىر دەكەين...

(۲۰۱) كە ھەر باوەرپان پى نايىت ھەتا سزايەكى بەتەش و نازار دەبەينن...

(۲۰۲) كە كوتوپر يەخەيان دەگرت و ئەوان ھەست بەنزىك بوونەوھى ناكەن.

(۲۰۳) (ئەم كاتە ھاوار دەكەن و) دەلەين: ئايا نىتر مۆلەتمان دەدرت، ئايا نىتر جارىكى تر فرسەتمان دەدرت؟!

(۲۰۴) ئايا ئەوانە پەلەيانە زوو سزاي نىمە يەخەيان بەگرت؟!

(۲۰۵) پاشە ئايا ئەگەر سالىھە مۆلەتيان بەدەين و ژيانى دنيا بەخۆشى بېنە سەر، باوەر دەهينن؟!

(۲۰۶) پاشان ئەگەر ئەم ھەمەشە و سزايەى كە لەوان كراوه ھاتەدى و پىش ھات، دەتوانن چى بەكەن؟!

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَلَئِنَّ لَنَا لَنَزِيلَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ
مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ تَكُنْ لَمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ
عُلَمَاؤُابَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾
فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

(۲۰۷) نهوسا نیتیر نمو رابواردنهی دنیایان هیچ

فریایان ناکهویت و بی سود ده بیت.

(۲۰۸) نیمه همر شارو شارو چکبه کمان کاول

کرد بیت به بی فرستاده و بیدار خمره وه نه بووه.

(۲۰۹) تا دابجله کین و بیریکه نهوه، بیگومان

هرگیز نیمه ستمکار نه بووین و نابین.

(۲۱۰) دلنیا بین که نایه ته کانی نیم قورئانه

ونه بیت له ریگهی شهیانه کانموه ره وانه کرابیت.

(۲۱۱) شتی وا بهوان ناکریت و هرگیز ناتوانن به

کاری وا هستن.

(۲۱۲) بیگومان نمو شهیانه له بیستنی وه حی

و فرمانه کانی خوا که راده گیه نریت به فرشته کان

دوور و بهر کمارن.

(۲۱۳) کمواته نهی نیماندار، له گهل خوادا هانا و

هاوار بو بهناو خواجه کی تر مبه، چونکه بههوی

نهوه توش له سزا دراوان ده بیت.

(۲۱۴) نهی محمد ﷺ سهره تا عهشده و تابهفه

و کس و کاری تزیکت بیدار بکهره وه و بترسینه.

(۲۱۵) بالی بهزه بی و میهره بانی خوت نهی بکه

بو نمو نیماندارانهی که شوینت کموتون.

(۲۱۶) نه گهر خوانه ناسان یاخی بوون و

سهریچیان کرد، نهوه پیمان بلای که بهراستی من

بهیم له هه موو نمو کارو کرده وانهی که ده یکن.

(۲۱۷) نهی محمد ﷺ پشت به خوی بالادهست و

میهره بان بههسته.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا
لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ وَذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخَفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي
بِرِيءٍ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي
يَرْبِكُ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُ فِي السَّجْدِ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كِذْبًا وَادِّ
وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوَرُنَ ﴿٢٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
يَهِيمُونَ ﴿٢٢٤﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانصَرُوا ﴿٢٢٦﴾
بَعْدَ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

(۲۱۸) نمو زاتهی که ده تبینیت کاتیک هه لدهستیت له شو گاردا و ده بهرستیت.

(۲۱۹) نمو زاته تو ده بینیت که چون له ریزی سوژده بهراند هه لاس و کموت ده کمیت.

(۲۲۰) بهراستی نمو خواجه زاتیک بیسمرو زانیه (به گوشتارو نهیتان).

(۲۲۱) نایا پیتان بلیم که شهیانه کان داده بهزنه سهر کی؟

(۲۲۲) داده بهزنه سهر هه موو که سیککی بوختانچی و تاوانبارو گونا هکار.

(۲۲۳) شهیانه کان گوئی هه لده خمن بو هه والی ناسمان و زور بهشیان دروژن.

(۲۲۴) سهر گمردان و سهر لیشتیواوه کانیش شوینی شاعیران ده کمون.

(۲۲۵) نایا نابینیت که نهوانه له هه موو دو لیکدا سهر هه لده دن و له هه موو شتیک ده دوتن.

(۲۲۶) بهراستی نهوانه شتیک ده لاین و به کرده نه نایکن (کردارو گوشتاریان دووره له یه کمه).

(۲۲۷) جگه لهوانه یان که باوهریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا نه نجامداوه و یسادی خویان زور کردووه،

(بهو تواناییه که هیهانه) پشتیوانیان کردووه لهو نیماندارانهی که سته میان لیکراوه، سهر نه نجام نهوانه ی سته میان

کردووه ده زانن که به چون تیکشکاویه ک ده گهرینهوه بو لای خواو چون ژیره و ژوور ده بن و تیاده چن.

سوره تى (النمل)

به ناوى خوى به خشنده و ميه ره بان

(۱) سهرنجى سهره تاي سوره تى (البقرة) بده،
نهوه نايه ته كانى نهم قورنانهن و فهرمانى
كتيبيكى پيروزو ناشكرا و رونه.

(۲) رينموويى به خش و مؤده به خشه به
نيانداران (له هموو سهرده ميكد).

(۳) نهوانى كه نويژه كانيان به چاكي نه نجام
دهدن و زهكات ده به خشن و باوه ريكي به تين و
دامه زرايان به رۆزى قيامت هديه.

(۴) بيگومان نهوانى باوه به قيامت ناهين،
كارو كرده خراپه كانمان له بهر چاو جوان كردون،
له بهر نهوه چاوى دليان كوئر بووه و خراپى
كرداره كانيان نابين.

(۵) نهوانه نهوانه ناخوشترين و ناسؤزترين
سزا بزيان ناماده و نهوان له قيامتدا له
هموو كهس خساره تهنه ندرن.

(۶) نهى محمد ﷺ به راستى تو له لايهن زاتيكي
داناو زاناوه قورنان قير ده كرنييت و بيت ده دريت.

(۷) ياديان بهينه، كاتيک موسا (له رنگاي
گه رانهويدا بۆ ميسر) به هاوسه ره كهى وت:
(نيوه ليده دا بيمينه وه) به راستى من ناگريكم
به دى كردوه و دلسم پيى خوشه، له ويوه
ههوايكتان بۆ ده هينم، يان سه لکه بزوتيكتان بۆ
ده هينم، بۆ نهوى خوتانى پي گهرم بکه نهوه.

(۸) جا كاتيک گه يشته لاي نهوى به ناگري زانى (بينى نوورو رووناكيه كى بى وينهيه) بانگى ليكرا: پيروزه نهو
كهسى كه له پال ناگره كه دايه و نهو فريشانهش كه له جيتى ناگره تايه تيه كه دا ههن، پاكي و بيگهردى بۆ خوايه، كه
پهروه دگارى هموو جيهانيانه.

(۹) نهى موسا نهو كهسى قسه ت بۆ دهكات نهوه به راستى منم، نهو خوايهى كه بالاده ست و دانايه.

(۱۰) عهساكهت فرى بده، جا كاتيک فرى دا بينى، وهكو توله مار به خيراى ده جوولا، موسا ههلات و پشتى تيكر و
ناورى نه دايه وه، (نهوسا خوى گهوره فهرمووي): نهى موسا مه ترسه، چونكه به راستى پيغه مبه ران له لاي من ناترسن و
بيمان نيه ...

(۱۱) مه گهر كه سيك سته ميكي كرديت و پاشان چا كه كارى نه نجام بدات دواى نهوى بيشت هه لى هه بوو، نهوه من
بۆ نهو جوړه كه سانه ليخوشبوو ميه ره بانم.

(۱۲) جا ده سته كهت بخهره گيرفاته وه، ههركه ده رتهينا به سپيه كى بى عديب كيته ده ره وه، نهم دوو - موعجيزه يه
له ريزى نۆ - موعجيزه - دايه بۆ فيرعه ون و قهومه كهى، به راستى نهوانه قهوميكى له سنور ده رجوو بوون.

(۱۳) جاگاتيک - موعجيزه - كانى نيمه يان به روونى و ناشكرا بۆ هات و خرايه به رچاويان وتيان: نه مه جادوويه كى
ناشكرايه ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ ① هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ③ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ⑤ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑥ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ
مِنْهَا خَبِيرَ أَوْ أْتِيكُمْ بِشَبَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑦ فَلَمَّا
جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ⑧ يَمْوَسَّى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨ وَأَلْقِ عَصَاكَ
فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَّى لَا تَخَفْ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ⑩ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ فَخَرُجْ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
⑫ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑬

جا نهوانه هه ر رق نهستوریان کردو
 باوه ریان پیتی نه بوو، به زۆرداری و خۆبه زلانی،
 له کاتی کدا له ناخی دهروونیانهوه ههستیان ده کرد
 حهقیقهته و راسته، ده ته ماشا بکه و سه رنج بده
 بزانه سه ره نجامی تاوانباران و گونا هکاران چۆن
 بوو (چۆن تۆ له مان لی سه ندن).

سویند به خوا بیگومان نیمه به داود و
 سوله یمان زانیاری و زانستی مان به خشی،
 ههردووکیان وتیان: سوپاس و ستایش بۆ ئه
 خوا بهی که زیاده ریزی نیمه ی داوه به سه ر
 زۆریک له بهنده نیمانداره کانیدا.

سوله یمان جینیشینی داودی باوکی بوو،
 روژیک وتی: ئه ی خه لکینه نیمه فیری زمانی
 بالنده کراوین و له هه موو شتی کمان پیدراوه،
 به راستی نه مه هه ر فه زل و ریزیکی ناشکرایه
 (له لایه ن خوا به پیمان به خشراوه).

هه رچی سه ربازوله شکری سوله یمان هه بوو
 له پهری و ئاده میزاد و بالنده کان کۆکرانه وه و
 نمایشیان کرد به ریز و ریک و پیتی هه موویان
 به سه ره تاو کۆتاییان یه کیان گرت.

هه تا گه یشتنه دۆلی میرووله، میرووله میچکه به ک (هاواری کرد و) وتی: ئه های میروولهینه، بچه مال و
 کون و که له به ره کانتانه وه نه وه کو سوله یمان و سه ربازانی پیشیلتان بکه ن، له کاتی کدا هه ستان پیناکه ن.

سوله یمان (که گوئی له هاواری میرووله که بوو) زه رده خه نه گرتی و پیکه نی به هاوارو قسه که ی، بۆیه وتی:
 پهروه ردگارا، یارمه تیم بده دل و دهروون و رۆح و گیانم کۆبکه ره وه، تا سوپاسگوزاری نازو نیعمه ته کانت به م که
 به سه ر من و دایک و باوکدا رژاندووته، ههروه ها کۆمه کیم بکه تا کارو کرده و ی چاکه نه نجام بده م که تۆ پیتی
 رازی بیت و به ره حمه ت و میهره بانی خۆت بمخه ره ریزی بهنده چاکه کانته وه.

(ئینجا سوله یمان) کهوته به سه ر کردنه وه و پشکینی دهسته و تاقی بالنده کان و وتی: ئه وه بۆچی من په پوو
 نابینم؟ یاخود لیره نیه و خۆی دزیوه ته وه و له نادیاره کانه!!

سویند بیت نه بیت سزایه کی زۆر سه ختی بده م یان سه ری به رم، یان ده بیت به به لگه یه کی ناشکراوه بیت بۆ لام.
 (سوله یمان) زۆر چاوه رپتی نه کرد (په پوو پهیدا بوو، یه کسه ر هات و نیشته وه و) وتی: ئه وه ی من پیم زانیوه
 تۆ پیت نه زانیوه، من له ولاتی سه به نه وه هه والیکی راست و دروستم بۆ هیناوت!!

وَحَمْدُ وَاِیْهَا وَاسْتَفَنَّتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
 وَقَالَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلٰی كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥﴾
 وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ
 وَاَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْفَضْلِ الْمُبِيْنِ ﴿١٦﴾ وَحٰشَرَ
 لِّسُلَيْمٰنَ جُنُوْدَهُ مِنَ الْجِيْنِ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُوْنَ ﴿١٧﴾
 حَتّٰى اِذَا اتَّوَا عَلٰى وَادِ التَّمْرِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا
 مَسٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ
 ﴿١٨﴾ فَلَبَسَ ضَا حِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْ اَنْ اَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِيْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وٰلِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صٰلِحًا
 تَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِىْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩﴾
 وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا اَرٰى الْهُدٰى هٰذِهِ اَمْ كَانَ مِنَ
 الْفٰكِيْبِيْنَ ﴿٢٠﴾ لَا اُعَذِّبُهُ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَا اَذْبَحَنَّهُ
 اَوْ لِيْ اُتٰىنِيْ سُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ
 اَحْطٰتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَآءٍ يٰقِيْنَ ﴿٢٢﴾

(۲۳) بېراستی من بوم دهرکوت شافره تیک
فهرمانې وایيان دهکات و له ههمو جوړه
دهسلات و نازو نيعمه تیکي پيښه خسراره،
تهختیکي پاشايه تي گهوره شي ههيه، بينيم
خوی و قهومه کي سوژده بو خور دهبن
له جياتي خوا، شهيتان کارو کرده ووي چوتيانې
بو رازاندوونه تموه، بمره ووي ريبازي راست و
دروستی ليگرتوون، بويه نهمان رينمويي
وهرناگرن.

(۲۵) (شهيتان ربي ليگرتن) بو نهموي سوژده
نهبن بو نهم خوايهي که نهيني دهرده کيشيت
له ناسمانه کان و زويداو دهزانيت نيوه چي
دهشارنموه و چيش ناشکرا دهکمن...

(۲۶) خوا نهم زاتهيه که جگه لمر خوايه کي
تر نيه، خاوه ني تهختي مهن و گهوره يه.

(۲۷) سوله يمان وتي به په پوو: نيمه له مودوا
لمر گوftarه ي تو ده کولينموه، تا بزانيں راست
ده کهيت يان له ريزي دروزنانيت.

(۲۸) (نهمسا سوله يمان نامه يه کي نووسي و
دای به په پوو فهرمانې پيدا که): برې نهم
نامه يه بيه و (له شويتنيکي بمرچاودا) بزبان
فرې بده و پاشان (له په نايه کدا) خوت حه شار
بده و بزانه ده لين چي و چ باس و خواستک
ده کهن.

(۲۹) (شاژن هات و نامه ي بيني و

خوينديموه، پاشان وهزيران و نه نجومه نه کهي خوی کوکرده وه و) ووتی: نهی ريزداران، بېراستی من نامه يه کي
پيرؤزو بمرېزم بو دانراوه.

(۳۰) نامه که له سوله يمانموه يه و به ناوی خوی به خشنده و مېهره بانموه (دهست پي دهکات و ده ليت):

(۳۱) خوتان به گهوره مهزان و ليم ياخي مهن و وهرن موسولمان بين (واز له خوربه رستي بهين و به ديپهنه ري
خورو مانگ و نه ستيره و زهوي و... هتد، پهرستن).

(۳۲) نينجا به لقيس به ناماده بوواني وت: نهی ريزداران راتان چيه، چي بکه م باشه، خو من هيچ برپارنکم
نه داوه همتا نيوه لبي ناگدار نه بووين و راتان له سمری نه داييت.

(۳۳) نه نجومه نه کهي وتيان: خوت دهزانيت که نيمه خاوه ني هيؤو تواناو دهسلاتي توندو تيؤين، فهرمانيش
فهرماني تويه، بير بکه ره وه و تيفکره چ فهرمانيک دهدهيت (نيمه ناماده ين).

(۳۴) به لقيس وتی: بېراستی له شكري پاشاکان کاتيک چوپنه شارو ديتهاته کانه وه، ويران و کاوليان کردوه و تزوي
خراپه يان چاندووه، که ساني خاوه نه دهسلات و پياوي ناوداري نهو شوينه يان زهليل و ريسوا کردوه و ههميشه نه وه
پيشه يانه و بمر جوړه دهکمن و همر واش دهبن (بيگومان من حمز له کاره ساتي واکام)...

(۳۵) بيگومان له بمرنموه من برپارمداوه که: دياريه کيان بو بنيرم، جا چاوه ري ده کهم بزانه نوينمره کان چ
هموالتيکم بو دهيننموه و (هملويسي سوله يمان چون دهبيت).

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا
عَرَّشَ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ
أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَتْنِي هَذَا
قَالَ قُلْتُمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَى كَيْفٍ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا آبَائٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
فَإَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

(۳۶) جا کاتیئک (نۆینهی) نۆردراوه کان گه یشته لای سوله یمان، (هه والی دیاریه که ی گه یاند، سوله یمان به توو په ییه وه) پیسی وت: نیوه ده تانه ویت به مال و سامان و دیاری کۆمه کیم بکه ن؟! من دلنیا م که نهو شتانه ی خوا پیسی به خشیووم له وه چاکترو به نرختره که به نیوه ی به خشیووه، نه خیر من بهو دیاریه دلشاد نابم، به لکو نیوه ن به دیاریه که تان شاد ده بن.

(۳۷) (نهی نۆینهی به لقیس) بگه پیره وه بۆ لایان به خۆت و دیاریه که ته وه، سویتند به خوا ده بیت به سهریازانی که وه به جینه سهریان که نه یان دیبیت و نه توانن به رگری بکه ن، ده بیت ده ریان بکه ن له ولاتیان له کاتیئکدا نهوان زه لیل و ریسواو شکاون.

(۳۸) (سوله یمان زانی هه ره شه که ی کاریگه ر ده بیت بۆیه روو به نه ندهامانی حکومه ته که ی) وتی: نه ی خه لکینه کامتان ده توانیت ته ختی شازنه به لقیس بۆ به نیتیت پیش نه وه ی بین بۆ لام و ته سلیم بین.

(۳۹) دیویتی له په ریه کان وتی: من بۆت ده هینم پیش نه وه ی دهوام ته وای ببیت و له جیتی خۆت هه ستیت، به راستی من بۆ نهو کاره خۆم به به هیزو نه مین ده زانم.

(۴۰) (به لام په کیئک له پیاوچاکان) که زانستی و زانیاری له (نه نیه کانی) کتیبی ته ورات هه بوو وتی: من بۆت ده هینم به چاو ته وکاندنیئک (دهستی) کرد به نزاو پارانه وه و داوای له خوا کرد

(، نه وسا کتوپر سوله یمان بینی ته ختی پاشایه تی له لایدا دانراوه وتی: نه مه له فەزل و به خشه کانی په روه ردگار مه بۆ نه وه ی تا قیم بکاته وه.. که: نایا سوپاسگوزار ده بم یان ناشو کرو به دنمه ک، جا نه وه ی سوپاسگوزاریت نه وه به راستی سوپاسگوزاره بۆ خۆی، نه وه ش که سه لیه، نه وه بیگومان په روه ردگارم ده وله مه ند و بی نیازه و خاوه نی به خشه به هه مووان (رایه کیش هیه له سه ر نه وه ی که نهو که سه سوله یمان خۆی بووه).

(۴۱) (نینجا سوله یمان فه رمانی داو) وتی: ته ختی پاشایه تیه که ی ده ستکاری بکه ن (هه ندیک ره نگ و نه خشی بگۆرن) سه رنج ده ده بن بزانی به لقیس ده ینا سیته وه، یان لهو که سه انه ده بیت که ناینا سه نه وه.

(۴۲) جا کاتیئک به لقیس گه یشت، پیی وترا: ته ختی پاشایه تی تۆ ناوایه؟! به لقیس وتی: هه ر ده لیتی نه وه لهو ده جیت، نیهه پیش نه مه ش زانیاریمان هه بوو (ده رباره ی توانا و ده سه لات ی سوله یمان) نیهه ته سلیم بووین (نیازی جه نگمان نیه). (۴۳) نهو شتانه ی که به لقیس ده په رست له جیاتی خوا بوو بوونه به ره ست له دل و ده روونیدا له به رامبه ر ناینی خوا دا، به راستی نهو کاتی خۆی له ریزی قهومیکی بی باوه ر و خاوه ناسدا بوو.

(۴۴) نه وسا پیی وترا به چۆره کۆشکه که وه، (کاتیئک به ره و کۆشک که وته ری، ناویتی له به رده م کۆشکه که دا بوو، به شووشه سه ری گیرابوو) جا که به لقیس بینی وای زانی ناویتی زۆره و قاچی خۆی هه لکرد تاته ر نه بیت، سوله یمان وتی: نهو پانتاییه به شووشه سه ری گیراوه (به لقیس سه رسام بوو له ده سه لات و کۆشک و ته لارو نازو نیعه ته ی مادی و مه عنه و ی که خوای گه وه به سوله یمانی به خشیووه بۆیه) وتی: په روه ردگارا من به راستی تا نیستا سه تم له خۆم کردوه، نیت و له گه ل سوله یماندا ته سلیمی خوای په روه ردگاری جیهانیان بووم.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتَيْدُونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ اتْنَيْنِ ۖ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ يَدِيَّتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعِ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْخَلْقِ أَنَا وَأَنْتَ بِيَدِ قَوْمٍ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أُمِيبٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتَاكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي لِيُبَلِّغُنِي بِآيَاتِهِ وَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

سۆيىند بە خوا بۆ ھۆزى (ئىمۇد) يش
صالحى برايانمان نارد، فرمانمان پيدا كه
پييان بلى: تنها خوا بپەرستن، كه چى
دەستبەجى خەلكەكه بوون بە دوو دەستەوہ و
كيشە و ناخوشى لە نيوانياندا بەرپا بوو.

صالح پيى وتن: ئەى قەوم و كەسم
بۆچى ئىوہ پەلەى خراپەتەنە پيش چاكە و حەز
دەكەن بەلاو ناخوشيتان بەسەر بىت، ئەى
بۆچى داواى ليخوشبوون لە خوا ناكەن بۆ
ئەوہى رەحمتان پيى بكرىت (خواى گەورە
دەرووى زياترتان لى بكاتەوہ).

خەلكەكه وتيان: ئيمە تووشى شووم و
نەگبەتى بووين بەھۆى تۆو ئەوانەى لەگەل
تۆدان، صالح وتى: نەخىر وانى، نەگبەتى و
شوومتان لەلايەن خواوہ بۆ دىت (نەگەر
بەردەوام بن لەسەر ياخى بوونتان)، بەلكو ئىوہ
قەومىكن كه تاقى دەكرىنەوہ.

لەو شارەدا نۆ دەستە ھەبوو كەگوناھو
تاوانيان ئەنجام دەداو تۆوى خراپەيان لە ولادت
دەچاند و بەلاى چاكە و چاكەكاريدا نەدەچوون.
(۵۹) ھەموويان سۆيىنديان بەخوا بۆ يەكتر
خوارد كە لەشەودا بەدەن بەسەر صالح و مال و
مندايدا و لەناويان بەرن، پاشان (نەگەر
گومانيان ليكردين) سۆيىند دەخوين و بە

كەس و كارى دەلئين: ئيمە ناگامان لە تياچوونى ئەوان نىيە و دلئابن ئيمە راستگوشين.

(۶۰) (ئەو تاوانبارانە) پيلان و تەلەكەيان گيړا (بۆ لەناوبردى صالح و شۆينكەوتووانى) ئيمەش نەخشەيەكى
ترمان كيشا (بۆ رزگار كردنى ئيمانداران و لەناوبردى خوانەناسان) ئەوان ناگايان لى ئەبوو، ھەستيان پيى نەدەكرد.
(۶۱) جا ئيتىر سەرنج بەدە و تەماشاكە، سەرئەنجامى پيلانەكەيان چيان بەسەرھات، بەراستى ئيمە ئەوانيش و
ھەموو قەومەكەيانمان لەناوبرد (بەھۆى بومەلەرزەوہ).

(۶۲) ئەوہ تە مالەكانيان كاو و چۆلە بەھۆى ئەو سەمەى كە كرديان، بەراستى ئا لەو بەسەرھاتەدا بەلگە و
نیشانەى تەواو ھەيە بۆ كەسانىك كە لە شت تىبگەن و بزائن.

(۶۳) ئەوسا ئيمە ئەو كەسانەمان رزگار كرد كە باوہريان ھىنابوو و ئەوانە پارىزكار بوون و لە خوا دەترسان.

(۶۴) (لوپ پىغەمبەرىش) كاتى خۆى بە قەومەكەى وت: باشە، ئايا ئىوہ ئەو كارە نابەجى و تاوان و گوناھە
ئەنجام دەدەن؟! لەكاتىكدا ئىوہ چاوتان ھەيە و دەزانن (چۆن شەرمەزارو خەجالت و ريسوا نابن).

(۶۵) ئايا رەوايە كە ئارەزووى خۆتان لەگەل پياواندا ئەنجام بەدەن لەجياتى ژنان؟! نەخىر ئىوہ ژيرنين، بەلكو
ئىوہ گەلىكن سەرەنجامى ئەم ئيشە خراپە نازانن.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٥٩﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٠﴾ قَالُوا أَطِيزْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٦١﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا نَقَاسِمُوكَ بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٣﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا ﴿٦٤﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَادَ مَرْنَهُمْ وَقَوْمُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ فَبِتِلْكَ يَوْمَئِذٍ خَاوِبَةٌ بِيمَاظِلُمُوا أَثَرُ فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنتُمْ بُصُورُونَ ﴿٦٨﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٦٩﴾

که چی وه لآمی قوممه کی هیچ نه بوو
تهنها نهوه نه بیت که وتیان: (الوط) و
شونکه وتوانی له شاره که تان دهر بکن، چونکه
بهراستی نهوانه که سانیکن خویان به پاک
را ده گرن!!

سهره نجام نیمه (الوط) و خاوو خیزانیمان
رزگار کرد جگه له ژنه کی که بریارمان دابوو له
تیاچوان بیت (چونکه هه لوتستی چاک نه بوو،
باوهری به میردی پیغه مبهری نه بوو).

(له بهر به یاندا) بهر دبارانمان کردن، نای
که بهر دبارانی بیدار کراوه کان سهخت و دژواره!
(نه ی پیغه مبهر نه ی نیماندار) بلئی:
سویاس و ستایش بۆ خوی میهره بان، سلاو
له سهر نهو به ندانهش که هه لئی بژاردوو، نایا نهو
خوا میهره بانه چاکتره (که بهر ستریت و بهر پرهوی
به برنامه کی بکرت) یان نهوانه ی نهوان دهیکه نه
شهریک و هاوهل بۆی؟

(نایا شهریک و هاوهل چاکتره
بهر ستریت) یان نهو زاته ی که ناسمانه کان و
زهوی دروست کردوو و له ناسمانه وه بارانی
باراندوو، جا باخ و بیستانی جوان و رازاوه مان
پئی بهرهم هیناوه، ئیه نه تانده توانی
دره خته کانی برۆینسن، چ جای بهرو بوومه کی،
نایا رهوایه، که خوییه کی تر له گهل خوی

بهروهر دگارد هه بیت؟! نه خیر، له گهل نهو هه موو به لگانه دا زۆربه ی نهو خه لکه له ربازی راست لاده ده و شونیی
چهوتی و ناردوستی ده که ون.

(۶۱) (نایا تهنها نهو زاته نیه) که زهوی دامه زاندوو و له ناویدا جۆگه و رووباری ره خساندوو، ههروه ها زنجیره
چیای تیا دا چه سپاندوو، له ئیوان دوو ده ریا که شدا بهر بهستی بهر یا کردوو (که ناوی شیرین و سویر تیکهل نابن) نایا
رهوایه خوییه کی تر له گهل خوی بهروهر دگارد هه بیت؟!، نه خیر وایه، له گهل نهو هه موو به لگانه دا زۆربه ی نهو
خه لکه (نهم راستیانه) نازان و تیناگن.

(۶۲) نایا کییه جگه له زاتی بهروهر گار که بیت به هانا و هاواری لیقه و ماو و بی دهره تان و بی دالده وه، کاتییک نزا
ده کات و لئی ده پاریته وه، نهوسا به لاو ناخوشیه کان لاده بات و ده تانکاته نیشته جی و جینشین له زهویدا، نایا رهوایه
له گهل نهو زاته دا خوی تر هه بیت؟! که مییک یاداوهری و بهر گرن و تیفکرن و بیر بکه نهوه.

(۶۳) نایا کی له تاریکستانی سهر و شکانی و ده ریا رینموو بیستان ده کات تا ون نه بن؟! کی بای شه مال (هه لگری
هه لمی ناو) ده نیریت وه ک مؤده یه ک پیش گه یشتنی بارانی ره حمهت؟، نایا رهوایه له گهل خوادا خوی تر هه بیت،
به رزی و بلندی و مه زنی بۆ خوی گه و ره له بهر امبهر نهو شتانه وه که نه فامان دهیکه نه هاوهل و شهریک بۆ نهو زاته.

﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالَ أَوْ أُخْرِجُوا أَلْ
لُوطٍ مِنْ قَرِيبتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِغُونَ﴾ (۵۸) ﴿فَأَنجَيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (۵۹) ﴿وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ (۶۰) ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرُ مَا يَشْرِكُونَ﴾ (۶۱) ﴿أَمَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾ (۶۲) ﴿أَمَنْ
جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۶۳) ﴿أَمَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا
مَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۶۴) ﴿أَمَنْ يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۶۵)

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُم مِّنْ رُّزُقِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَوَّلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِي شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُنَا أَيْنَا الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
 هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَافِلَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

(۶۴) نایا کی له سمره تاوه دروستکراوان بهدی ده هیئتیت، پاشان دوی تیکدانی سمرله نوی دروستی ده کاتهوه، کی لهو ناسمانهوه (بههوی تیشکی خورو باران و همواوه) له زهوییهوه (بههوی خاکهوه) رزق و روزیتان پی دهبه خشیت؟، نایا ره وایه له گمل زاتی خوادا خوی تر هه بیت؟، پیان بلی: نادهی به لگهتان چی به بهیننه مهیدان نه گمر نیوه راستگون .

(۶۵) نهی پیغه مبر پیان بلی: جگه له خوا همرچی له ناسمانهکان و زهویده هیه هیچیان ناگادارنن له پهنهان و شاراوهکان، ههستیش ناکمن کهی زیندوو ده کرینهوه ...

(۶۶) نه خیر، نهوانه زانیاری و زانستیان ده باره ی قیامت کوتا و کم و کورته، به لکو نهوان له گوماندان ده باره ی، به لکو همر کویرن لهناستیدا و دلیان نابینایه .

(۶۷) نهوانی بی باوهر بیون ده یانوت: باشه نه گمر نیمه بووینه خاک له گمل باوو باپیرانماندا، نایا نیمه (بو ژانیکی نوی) ده رده هینرتینهوه؟!

(۶۸) سویند به خوا بهراستی نیمه پیشتر لهم به لینهانمان پیدراوه له گمل باوو باپیرانماندا

نهمه هیچ شتیک نییه، تهنها داستان و قسه ی پیشینه کانه!!

(۶۹) پیان بلی: ده بگمرین به سمر زهویدا و سمرنج بدهن و بزائن چۆن بوو سمرنه نجامی تاوانبار و تاوانکاران.

(۷۰) توش خه فته مه خو بویان و غه مگین مبه لهو پیلان و تهله که و قیلانهی که نه نجامی ده دهن.

(۷۱) خوانه ناسان ده لئین: کهی نهم به لینه پیش دیت نه گمر نیوه راست ده کهن؟

(۷۲) پیان بلی: دورور نیه به شتیک لهو سزایه ی که نیوه په لهی لی ده کهن، بهم زووانه بوتان پیش بیت.

(۷۳) نهی محمد ﷺ بهراستی په روه ردگاری تو خاوهنی فمزل و به خشنده ییه به سمر خه لکیهوه، به لام زوربه یان سپلن و سوپاسی خوا ناکمن.

(۷۴) بیگومان په روه ردگارت چاک ده زانیت چی له سینیهاندا ههشارده دهن و چیش ناشکرا ده کهن.

(۷۵) هیچ شتیک له خوا پهنهان نیه له ناسماندا بیت یان له زهویدا، له دوسیهی ناشکرا تاومار نه کرایت.

(۷۶) بهراستی نهم قورئانه زوربه ی زوری نهو شتانهی که نهوهی نیسرائیل جیاوازی و کیشیهیان له سمری هیه باسی ده کات و لئی ده دوت و روونی ده کاتهوه.

هروه ها به راستی نهم قورنانه هوی هیدایت و رینمویی و ره حمت و میهره بانیه بۆ نیمانداران. به راستی پهروه ردگارت داوه رسی ده کات له نیوانیادا به ده سلات و فرمانی خوی، هر نهویش زاتیکی بالاده ست و زانیه.

(نه ی پیغه مبه ر ، نه ی نیماندان) که واته تۆ پشت به خوا بیهسته، به راستی تۆ له سهر حق و راستیه کی ناشکرایت.

بیگومان تۆ ناتوانیت نهم بانگه وازه بخه یته ناو دلی دل مردوو و که ره واله کانه مه، به تایبست کاتیکی روو وهرده گیرن و پشت هه لده کهن (پریاری داخستنی دل و گویان ده دن).

هروه ها تۆ ناتوانیت هیدایت و رینمویی کۆترو نابیناگان بکه یست و له تاریکی رزگارسان بکه یست (نه وانه ی دلیان کۆترو سهرنجی راستیه کان ناده ن)، تۆ ته نها ده توانیت (نهم راستیانه) بده یست به گویی نه و که سانه دا که باوه ریان به نایست و فرمانه کانی نیمه ده هینن (له قورنان و بوونه وهردا) چونکه نه وانه هه میسه ملکچه چی فرمانه کانی خوی گه ورنه.

کاتیکی پریاری به رپابوونی (قیامت درا، یاخود نزیک بۆوه)، زینده وهرتیک له زهوی ده رده هینن بۆیان که قسه یان بۆ ده کات که: به راستی زۆربه ی خه لکی باوه ریان به نایست و فرمانه کانی نیمه نه بووه.

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ آلَٰهِكَ بِرَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ۚ وَكَرِهْتَ الْحَقَّ الْمُبِينُ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَذْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَدِي الْعَمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا أَذُنٌ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَّ أُفُوهٍ ۖ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرَجَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ ۚ لَا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوْهٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَٰقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

(۸۳) رۆژتیک دیت له هر نومه تیک دهسته یک کیش ده که یان و کۆیان ده که یه نه، له وانه ی که نایه ته کانی نیمه یان به درۆ ده زانن، شینجا به رودوا هه موویان کۆده کرینه وه.

(۸۴) هه تا نهوکاته ی دینه پیشه وه بۆ لیپرسینه وه، خوا ده فه رموت: نایا نه وه نیوه پرواتان به نایه ته کانی من نه هینا له

کاتیکیدا نیوه هه یج زانستی و زانیاریه کتان ده رباره ی نه بوو؟ یاخود نیوه خه ریکی چی بوون؟ چیتان ده کرد به نایه ته کانی نیمه؟

(۸۵) سهر نه نجام پریارو فرمانی خوا ده رچوو دۆیان به هوی نهوسته مه ی کردیان، جا قسه یان بۆ نا کریت و ورته یان لینایست.

(۸۶) نایا نه و خه لکه نه یانینیوه که به راستی نیمه شه ومان تاریک کردوه، تا تیایدا به سه یینه وه، رۆژیشمان رووناک

کردۆته وه، تا هه موو شت ببینن، به راستی نا له و دیاردانه دا به لگه و نیشانه ی زۆر هه یه بۆ که ساتیک نیمان و باوه ر به یینن.

(۸۷) یادی رۆژتیک بکه فوو ده کریت به - صور- دا، هه رکه س له ناسمانه کان و هه رکه س له زه ویدا هه یه، ترس و بیمیکی

زۆر دایده گرت، جگه له وانه ی که یستی خوا وایه ترس و بیمیان نه بیت، هه مووانیش دین به ملکچه چی و ناچار یی.

(۸۸) تۆ کیوه کان ده بینیت وا ده زانیت که وه ستاون و بی جوولهن، له کاتیکیدا که نه وانیش وه کو هه ور له جوولهدان (چونکه

زهوی به خیریایی هزار کیلۆمه تر له سه عاتیکیدا به ده وری خۆیدا ده سوپۆته وه، ههروه ها له سه ره تای به رپابوونی قیامتدا

کیوه کان وه کو خوری شی کراوه ده برین به ناسماندا و چال و چۆلی زهویان پی پرده کریته وه)، نه مه یه ده ستردی نه وخوایه ی

که هه موو شتیکی به وپه ری ریکویتیکی دروست کردوه، به راستی نه وواته زۆر ناگایه به و کاروکرده وانه ی که نه نجامی ده دن.

(۸۹) که سبک به کارو کرده‌وی چاکه‌وه بیت،
 نه‌وه پاداشتی چاکتر له‌وی خوی پیشک‌ش
 ده‌گریت و نه‌وانه له‌و رژه‌دا له‌ ترس و بیم
 پاریزراون و ناسووده و نارامن.

(۹۰) نه‌وش به تاوان و گونا‌هو خراپه‌وه دیت،
 به پرودا و سمره و خوار ده‌خزیه ناو ناگری
 دوزه‌خه‌وه و (پیان ده‌وتریت): نایا پاداشتان
 ده‌دریت‌وه جگه له‌وی ده‌تانکرد؟!

(۹۱) (نه‌ی پیغه‌مبهر) (پیان بلی): به‌راستی
 من ته‌ن‌ها فرمانی نه‌وه‌م پیدراوه خوی نه‌م
 شاره و نه‌م شوینه به‌رستم که حورمه‌تی بو
 دانا‌وه هم‌مو شت نه‌و خاوه‌نیه‌تی، فرمانیشم
 پیدراوه له‌ فرمان‌ب‌ردارو موسلمان‌ه‌کان بم.

(۹۲) (فرمانیشم پیدراوه که): قورشان ده‌ور
 بکه‌مه‌وه و به‌رده‌وام بیخ‌زینمه‌وه، جا نه‌وه‌ی
 ریزازی هیدایه‌ت و به‌گریت، نه‌وه به‌راستی
 قازانجی و به‌گرتنی رینمو‌مایه‌که‌ی هر بو
 خویه‌تی (له‌دنیا و قیامه‌تدا سوودی
 لیوه‌رده‌گریت)، نه‌وش که گومرا ده‌بیت، تو
 پی بلی: (من زورم له‌سه‌رتان نه‌ه)
 بیگومان من ته‌ن‌ها به‌کیکم له
 بیدار‌کمره‌وه‌کان.

(۹۳) بلی (الحمد لله) سوپاس و ستایش بو
 خوا، له‌ناینده‌یه‌کی نزدیکدا هم‌مو به‌لگه و

نیشانه‌کانی خوی‌تان نیشان ده‌دات و ده‌یان‌ناسنه‌وه (که هم‌مو‌ی ده‌ستکار و به‌دی‌ه‌ی‌ن‌راوی خوی‌ه)، بیگومان
 به‌روه‌ردگاری تو غافل و بی‌تاگا نه‌ه له‌و کارو کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامی ده‌دن.

سوره‌تی (القصص)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سهرنجی سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده.

(۲) نه‌وه چند نایه‌تیکه له‌ نایه‌ته‌کانی نه‌م قورثانه روون و ناشکرایه.

(۳) نیمه هه‌ندی‌ک له‌ هوال و به‌سهراتی گرنگی راست و نه‌گۆری موسا و فیرعه‌ون ده‌خوینینه‌وه به‌سهرتدا، بو
 نه‌وه‌ی سوود بگه‌یه‌نین به‌ گه‌لیک که پروا ده‌هینن (تا ببینه‌ پهن‌و نامۆژگاری).

(۴) بیگومان فیرعه‌ون زال و درنده بوو له‌ ولاته‌که‌یدا، خه‌لکه‌که‌ی پارچه‌ پارچه‌ کرد (جیاوازی خسته‌ نیوانیانه‌وه)،
 ده‌سته‌یه‌کیانی ده‌چه‌وسانده‌وه و لاوازی ده‌کردن، منداله‌ نیرینه‌کانی سهرده‌برین، کچان و نافرته‌انی (به‌زه‌لیلی
 ده‌هیشته‌وه)، به‌راستی نه‌و سته‌مکاره‌ به‌کیک بوو له‌وانه‌ی تۆوی خراپه‌ی ده‌چاند.

(۵) نیمه‌ش ده‌مانه‌ویتی ده‌روو بکه‌ینه‌وه له‌ چه‌وساوه‌کان و منه‌تی خیر بکه‌ین به‌سهر لاوازکراوه‌کاندا له‌ ولاته‌داو
 ده‌مانه‌ویتی بیانکه‌ینه‌ پیشه‌واو بیانکه‌ینه‌ میراتگری سامان و ده‌سه‌لاتی سته‌مکاران.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَرَجٍ يَوْمَ ذِئْلِ الْمُتُونِ ﴿٨٩﴾
 وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُخْزَوْنَ
 إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّ هَذِهِ
 الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِ
 لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ سِيرَ بِكُمْ ءَايَتِهِ فَعَرَفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِفَعِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ النَّعْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ تَتْلُوا عَلَيْهِكَ
 مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِنْهُمْ يَذِخُّ أُنْثَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُم الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

(۶) ههروه ها ده مانه ویت پایه داریان بکهین و دهسه لاتیان بجهسپینین له ولاتداو، شهوه پیش بهلینین بۆ فیرعهون و هامان و سهربازانیان که لیتی ده ترسان (نهم بهلینه خوییه بهوستی پهروه ردگاری بالادهست دووباره ده بیتهوه بۆ نیمانداران له بارودوخی تایبهتی و گونجاودا).

(۷) نیمه دایکی موسامان ناگسار کرد، که شیرینی بداتی و (پیمان وت) جا کاتیک مهترسیت پیدا کرد لهوهی که پیتی بزانیته فریتی بدهره رووباری (نیلهوه)، نه بترسه (لهوهی تووشی به لا بیته) نه خهفتهشی بۆ بخۆ، چونکه نیمه بهراستی ده یگیرینهوه بۆ لات و له ناینده شدا دهیکهین بهیه کییک له پیغه مبهره په یامداره کان.

(۸) نهوسا نیتر دارو دهستی فیرعهون ههلیان گرتوه، تا سهره نجام بیته دوژمن و خهفته بۆیان، بهراستی فیرعهون و هامان و سهربازه کانیان گوناهاکارو تاوانبارو ههله بوون.

(۹) (کاتیک فیرعهون موسای ساوای بینی فرمانی کوشتنی ده رکرد) خیزانه کهی نهیهیشت و وتی: هیوادارم بیته مایهی خوشحالی و

چاوری و بی منیش و بۆ توش، مهیکوژن، بهلکو له ناینده دا سوودمان پی بگهیه نیت، یکان دهیکهینه کوری خۆمان، له کاتیکدا نهوان هه پیتی نازانن و ههستی پی ناکمن.

(۱۰) نهوسا دایکی موسا ههستی به بیتهقی و به بۆشاییه کی زۆر ده کرد له دل و دهروونی خۆیدا، بهراستی خهریک بوو رازه که ناشکرا بکات، نه گهر نیمه دلیمان دامهزراو نه کردایه تا لهو کهسانه بیت که بریایان به بهلینی خوا ههیه.

(۱۱) پاشان به خوشکه کهی موسای وت: برۆ به شوینیدا، (دوای تاوینک) له کهناریکهوه (موسای به باوهشی نافره تیکهوه) بینی، نهوان ههستیان بهوه نه کرد (که خوشکه کهی چاودیری ده کات).

(۱۲) نیمه پیشت هرچی نافره تی شیرده ره لهومان حهرام کرد، خوشکه کهی (به مهی زانی حه کیمانه له کۆشک نزیک بۆوه) وتی: نایا ناویشانی مالیکتان پی بلیم که شهو مناله تان بۆ به خێو بکمن، دلسۆزو میهره بانیش بن بۆی.

(۱۳) بهو شیوه یه گیرامانهوه بۆ لای دایکی تا دلنیاو دل نارام بیت و چاوی به دیتنی ناسوده بیته نیتر خهفته نه خوات و لای روون بیت که بهلینی خوا حق و راسته، به لام زۆریه (شهو خهله که) نازانن و ههستی پی ناکمن.

وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْتَبِسْ فِي إِسْرِهِ وَلَا تُخْزِي فَإِنَّا رَآدُوهُ إِلَى الْكَلْبِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمَرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْقَطْعَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ قُودًا أُمِّ مُوسَىٰ فَفِرْعَاوْنُ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ قُصِّبِي بَصُرَتِ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَوْ لَمْ نَبْرُدْهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ لَكُنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

(۱۴) (دوای چند سال) کاتیک ته‌مهنی گمشته
نموبری هیزو توانایی، نیمه‌ش حکمت و دانایی
و زانیاریان پیبه‌خشی، هر بهو شیویه پاداشتی
چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه.

(۱۵) (موسا) له‌کاتی غه‌فله‌تی خه‌لکی شاردا
خزی کرد به شقام و بازاردا، بینی دوو پیاو شهر
ده‌که‌ن، نه‌میان له‌تایه‌فی خزیته‌تی و نه‌مشیان
له‌ده‌سته‌ی دوژمنه‌که‌یه‌تی (سهریازی فیرعمونه)،
نموی خزمی خزی بوو موسای بینی هاواری لیکرد
که فریای بکه‌وت و زالی بکات به‌سهر
دوژمنه‌که‌یدا، موساش به‌پله‌چوو به‌ده‌میه‌وه
بۆکزیکی مالی به‌کابرای (قبطی دا) و کوشتی،
موسا په‌شیمان بۆوه له‌بهرخزیسه‌وه وتی: نهم کاره
شه‌تان پنی کردم (من نه‌مده‌ویست بیکوژم) به
راستی شه‌تان دوژمنیکی گومراکمری ناشکرایه.

(۱۶) (نینجا ده‌سته‌کانی به‌مرز کرده‌وه و) وتی:
په‌روه‌دگارا من به‌راستی سته‌م له‌خۆم کرد
کاتیک له‌ده‌ستم ده‌رچوو نمو کابرایم کوشت، لیم
بیسوره و بمبه‌خشه، جاخوای میهره‌بانیش لیس
خۆشبوو، بیگومان نمو زاتیکی لی‌خۆشبوو
میهره‌بانه.

(۱۷) (موسا هه‌ستی کرد په‌روه‌دگاری نزی گیرا

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ
فَاسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ
﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمْوَسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ ابْنَ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

کردوه بۆیه) وتی: په‌روه‌دگارا ماده‌م ناوا نازو نیعمه‌تی لی‌خۆش بوونت به‌سهردا رژاندم، من نیت هرگیز نابمه پشٹیوان بۆ
تاوانکاران.

(۱۸) به‌هۆی نموده ترس و بیم دایگرت و به‌شاردا ده‌سورایموه و چاودیری ده‌کرد، کوتوپر کابرای که دوتنی فریای کموت،
هاواری لیکرد فریام بکه‌وه! موسا چوو به‌هاواریه‌وه و پنی وت: به‌راستی تو کابرایه‌کی شه‌ه‌نگیز و گیچهل‌گیری ناشکرایت.
(۱۹) کاتیک موسا ویستی هیز بکاته سهر نموی که دوژمنی هه‌ردووکیانه (واته قبطیه‌که، کابرا) وتی: نه‌ی موسا
ده‌تموت منیش بکوژیت وه‌ک نمو که‌سه‌ی دوتنی کوشت، دیاره تو هه‌ر ده‌تموت بیته زۆردار له‌زه‌ویداو ناتموت بجیته
ریزی نمو که‌سانموه که چاکه‌کارن.

(۲۰) (دوای ماوه‌یه‌ک) له‌وبه‌ری شاره‌وه پیاوکی (نیماندار که له‌خزمانی فیرعمون بوو) به‌پله‌هات و وتی: نه‌ی موسا
(فریای خۆت بکه‌وه) به‌راستی دارو ده‌سته‌ی فیرعمون دانیشتون و نه‌خشه ده‌کیشن تا بتکوژن، تا زوه‌وه ده‌رچۆ و تیره به‌جی
به‌یله، بیگومان من له‌دلسۆزانم بۆ تو.

(۲۱) موسا له‌شار ده‌رچوو به‌ترس و بیمه‌وه، هه‌ر سه‌یری نه‌ملاو نه‌ولای خزی ده‌کرد، له‌بهر خزیسه‌وه ده‌یوت: په‌روه‌دگارا له
ده‌ست قه‌ومی سته‌مکار رزگارم بکه.

(۲۲) کاتیک رووی کرده شاری مهدیمن (دووباره رووی کرده پهروهردگاری و) وتی: نومیده وارم که پهروهردگارم رنمویم بکات بز شونین و جیگه یه کی راست و دروست (دوور له کیشه بو ناخوشی).

(۲۳) کاتیک گمیشه ناوه کمی مهدیمن، خه لکیکی بینی مالاته کانیان ناوده دا، لهولاشموه دوو نافرته تی بینی که به خوین و مهره کانیانموه دووره پهریز وهستا بوون، بزیه لییان چوو په شموه و پرسى و وتی: نهوه نیهو بزچی لییره وهستاون؟ کیشه تان چیه وادووره پهریزن؟ نافرته کان وتیان: نیمه ناتوانین مالاته که مان ناویده یمن، همتا شوانه کان نروون و چولی نه کمن، باوکیشمان پیره میردینکی بمسالاجوه.

(۲۴) موسا مردانه، شوانه کانی بردا و مالاته که یانی ناودا و به پتی کردن، دواپی پستی تیکردن و چوو ژیر سیبهره که و نرای کردو وتی: پهروهردگارا بهراستی تو خیره بیری زورت بهسردا رژاندووم، به لام هیشتا ههژارم و ناتاجی بهخششی زیاترم.

(۲۵) دواى تاوونک یه کییک له کچه کان هات بز

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّكَاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَبَاطُي أَتَذْكُرُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ امْتَسَقَ شَجَرٍ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمْلِكَ إِحْدَى ابْنَتَيْ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حَبْجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْهِ سَجْدَةٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

لای موسا زور بهشمرم و حیاوه دهروشت به ریگه دا، که گه یشته لای پتی وت: باوکم بانگت ده کات و حمز ده کات پاداشتی نمو چاکه و ناودانی مالاته که بز نیمت نه نجامدا، بداتموه...، کاتیک موسا گمیشه لای باوکیان، دواى حموانموه هه موو بهسرهاته که ی خوی بز گیرایموه باوکی کچه کان وتی: مهترسه، تو نیمت ززگارت بوو له دهست قومى شته مکار.

(۲۶) یه کییک له کچه کان وتی: بابو بز به کرپی ناگریت، چونکه بهراستی چاکترین که سییک که تو بیگریت به کرپی، نهم پیاو به هیزو نه مین و دهسپاک و دهروون پاکیه.

(۲۷) باوکیان پیشنیاره که ی پی باش بوو بزیه وتی: من پیم چاکه بتکه به کورپی خوم، به زاوای خوم، یه کییک له دوو کچه ت لی ماره بکه به مخرجی نهوه هشت سال لای من کار بکهیت، خو نه گهر ده سالیشت برده سر نهوه چاکه ی خوته، منیش نامووت بیزارت بکه و زورت بز بهینم، ده مینیت نه گهر خوا بیمووت له چاکان ده بم؟

(۲۸) موسا پیشنیاره که ی لا پهسند بوو بزیه وتی: نهم پهیمانه له نیوان من و تودایه، من پتی رازیم، به لام ههراکام لهو ماوانهم بز تمواوکرا با سته مم لی نه کریت و نازادیم، خوی گه ورهش شایهت و ناگیه بههوه ی که ده یلین و برپاری لهسر ده دهین.

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾
 ﴿ ٢٩ ﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْشِيَ الْوَادِ الْأَيْمَنِ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿ ٣٠ ﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَرَّى عَقِيبٌ يَمْشِي مُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ﴿ ٣١ ﴾ أَسْأَلُكَ بِكَ فِي جَيْبِكَ فَخْرٌ يَخْرُجُ يَضَاءٌ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنبَكَ بَرَهْنَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿ ٣٢ ﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿ ٣٣ ﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿ ٣٤ ﴾ قَالَ سَنَسُدُّ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ مِائِدَةً مِنْ آيَاتِنَا أَنْتَ وَمَنِ اتَّبَعَكَ الْغَالِبُونَ ﴿ ٣٥ ﴾

(۲۹) جا کاتیک موسا ماوهی دیاریکراوی بهسر برد و (پیری گهرانه ویدا، له شهویتی ساردا) له لایه کی کیوی طوردا ناگریکی بهدی کرد، بهخیزانه کهی وت: نیوه لیله بن، من بهراستی تروسکایی ناگریک ده بینم به لکو بجم هموالتیکتان بۆ بهینمهوه، یان چلوسکیک ناگرتان بۆ بهینم تا خوتانی پی گهرم بکه نهوه.
 (۳۰) کاتیک که موسا له ناگره که نریک بۆوه، له کهناری لای راستی دۆله کهوه له شوینیکی پیروژهوه له پال دره خته کهوه بانگی لیکرا نهی موسا: (نهوهی گفتوگوت له که لدا دهکات) نهوه بهراستی منم (الله) که پهروه ردگاری هموو جیهانیانم.

(۳۱) ینجا فهرمووی: عهسا کهشت فری بده، (کاتیک فرییدا موسا) بینی زور بهخیرایی ده جولیتنهوه وه کو توله مار، ههلهات و ناوپی نه دایهوه، خوا فهرمووی نهی موسا وه وه مهترسه بهراستی تو لهو کهسانهیت که نهمین ده بیت و له ترس بهدوو ریت.

(۳۲) ینجا دهستت بخهره بن باخه لتهوه، بهشیوهیه کی سپی (وه کو بلوور، دهستت خوی دهنوینیت) بیگهرد و بی پهله و بی عهیب، ههروه ها بازووه کانت بهینره وه یه ک و لهسر سینه و دلتی دابنی، ترس و بیمت نامینیت، نه دوو (معجزه) یه دوو به لگن له لایه من پهروه ردگارتهوه بۆ سهر فیرعهون و دارو دهستهی، بهراستی نهوانه قومیتیکی یاخی و ناله بارو تاوانبار بوون.

(۳۳) موسا وتی: پهروه ردگارا خوت ده زانیت که بیگومان من که سیکم لی کوشتوون، ده ترسم بمکوژنهوه.
 (۳۴) هاروونی براشم زمان پاراو تره له من، نهویش له گهل من رهوانه بکه، بۆ نهوهی پشتیوانیم لی بکات و پشتگیرم بیت و بهراستدانهرم بیت، چونکه من بهراستی ده ترسم بروام پینه کهن.
 (۳۵) خوا فهرمووی: نیمه پشت و بازووی تو به هیز ده کهین بههوی براکه تهوه و دهسه لاتیکتان پی ده به خشین که نه توانن پینه سهرتان، جا بههوی موعجیزه کانمانهوه ههردووکتان و هه موو شوینکه وتوانتان سهر کهوتوو زالن.

(۳۶) کاتیک موسا به موعجزه
ناشکراکانمانهوه روو بهروویان بژوه، وتیان:
نهمه هر جادویه کی دهست ههلبهسته و
شتیکی تر نریه، نیمه له باوو باپیرانی
دیرینمانهوه ههوالی یه کتاناسی و پیغه مبهران
و قیامت و لهو باباته تانه مان نه بیستوه.

(۳۷) موسا وتی: پهره وردگارم خوی چاک
ده زانیت که کی له لایمن نهوه وه بهرنامه
هیدایه تی هیناوه، سهره نجامیش به ههشت بژ
کی ده بیت، بهراستی سته مکاران سهرراز نابن.
(۳۸) فیرعمون سهرکه شانه وتی: نهی
خه لکینه من که سی تر شک نابن که شایسته
بیت بهوهی خواتان بیت جگه له خوم، نهی
هامان تو له گل خشتی سووره وه کراوم بژ
دروست بکه و قه لایه کی بهرزو پتهوم بژ بینا
بکه به لکو پیایدا سهر بکهوم، تا خوی موسا
ببینم، هرچه نده من بهراستی بهروام وایه له
ریزی دروزه کاندایه...!!

(۳۹) فیرعمون و سهر بازان و دهست و
پیوه ندی به ناحق له سهر زهوی (مصر) دا

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَبْتَغِي قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَهْدِي مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
لِي يَنْهَمْنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى
إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ مِنَ الْكَادِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ
هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَٰهِنَا
لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْبَحْرِ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ
أَيَّامًا يَذْعَبُونَ إِلَى النَّكَارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

فیزیان کرد و خویان به گهواره زانی و گومانیان وابوو که بژ لای نیمه ناهینرینهوه.

(۴۰) سهره نجام نیمه خوی و سهر بازان و دهست و پیوه ندیمان پیچایمیه و فریمان دانه ناو ده ریاکمهوه، سهرنج
بده و ته ماشا بکه و بزانه: چون بوو سهر نه نجامی سته مکاران.

(۴۱) نیمه نه وانمان کرد به چهند پیشه وایه ک که بانگی خه لکی ده کهن بژ ناو ناگر، له رژی قیامه تیشدا
سهرکه وتوو نابن.

(۴۲) هر لهم دنیا دا نه فریمان خسته شوینیان، له رژی قیامه تیشدا نه وانه زور نیسک تال و رووخسار
ناشیرینن.

(۴۳) سویند به خوا نیمه ته وراتمان به خشی به موسا، دوی نهوهی که قهومه پیشووه کانمان له ناو برد، (چونکه
یاخی بوون) تا ببیته هوی بهرچاو روونی و هیدایهت و رینموویی و ره حمهت و میهره بانی بژ خه لکی، بژ نهوهی
یاداوهری وهر بگرن و تیفکرن.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّنْ هَٰؤُلَاءِ بَٰكِتٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَّا أُتِيعَهُ ﴿٤٨﴾ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَن أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

(۴۴) نهی پیغمبر ﷺ تو له بهشی روژناوای کیوی طوردا نهبوویت کاتیک پهیامی خومان راگیاندا به موسا فرمانمان پیدا، یه کیکیش نهبوویت له ناماده بووانی نهو رووداوه.

(۴۵) به لام نیمه چنده ها نهوه مان هینایه کایموه و ته مهنیکی زور تیپری بهسمریاندا، همروه ها وه نه بیت تو له ناو دانیشتوانی شاری مه دیه ندا نیشته جی بوو بیت و نایه ته کانی نیمه بهسمریاندا بخوینیتوه، به لکو هر نیمه یی که پیغمبرمان ره وانه ده کهن، (بو پهنندو ناموژگاری بو تو یی باس ده کهن).

(۴۶) همروه ها له لای کیوی طوریشموه نهبوویت کاتیک بانگمان له موسا کرد، به لکو نهوه ره حمه تی تایبه تی بوو له لایمن پروه ردگارتموه که تومان کرد به پیغمبر، تا قومیک بیدار بکه یتوه که پیش تو بیدار کمره وه یه کیان بو ره وانه نه کراوه، بو نهوه یی یاداوهری وه ربگرن و تی بفکرن و لهو بهسمرهاتانه سوود وه ربگرن.

(۴۷) خو نه گمر نهو خه لکه تووشی به لایه ک

ببونایه (پیش ره وانه کردنی تو نهی محمد ﷺ) به هو یی گوناوه تاوان و ده ست پیشخمری خرابیانموه، نهوه ده یانوت: پروه ردگارا! نه ده بوو پیغمبریکمان بو ره وانه بکه یت تا شوینی بهرنامه و نایه ته کانی تو بکهوتینایمو له ریزی نیمانداراندا بوونایه؟!

(۴۸) که چی کاتیک حق و راستیان بو هات له لایمن نیمه وه، وتیان: نه ده با موعجیزه یه کی پی بدرایه همروه کو نهوه یی که درابوو به موسا، مه گمر نهو جووله کانه کاتی خو یی باوه نه بوون بهوه یی به موسا به خشرابوو؟ وتیان: نه مانه دوو جادوون په یدا بوون که پشتگیری یه کتر ده کهن و ده یانوت: به راستی نیمه باوه رمان به هیچ کامیان نه. (۴۹) (نهی پیغمبر ﷺ) پییان بلی: ده باشه نیوه کتیبکی تر بهینن له لایمن خواوه که باشترو چاکتر بیت لهو دووانه (واته قورنان و تهورات)، نهوه منیش شوینی ده کهم، نه گمر نیوه راستگون.

(۵۰) خو نه گمر به دم بانگموازی توه نه هاتن (واته نه یان توانی کتیبی تر بهینن)، نهوه چاک بزانه که نه وانه هر شوینی ناره زووی خو یان ده کهن، کییش هیه لهوه گومراتره که شوین ناره زووه کانی خو یی کهوتیت، دوور له هیدایهت و رینمووی خوا، بیگومان خوا هیدایه تی قومی سته مکار نادات.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ
 قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 نَبَّيْ الْمُدَىٰ مَعَكَ تَخْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ تُمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمَاءَ آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَبَلَكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُورًا يُلَاقِيَهُمْ ءَايَتُنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

(۵۱) سوئند به خوا بهراستی ئیمه په یامی
 خۆمانمان بهش بهش پیگه یاندوون بۆ ئه وهی
 بهند و یاداوهری وه رېگرن.

(۵۲) ئهوانه ی پېشتر کتیبی ناسمانیمان پی
 به خشیوون، ئهوان بهو قورئانه باوهر ده هینن.

(۵۳) کاتیکیش قورئان ده خوئیریتسه وه
 به سریاندا ده لێن: ئیمه باوهرمان پی هیناوه
 چونکه بهراستی ئه مه حه قیقه ت و
 راسته قینه یه له لایهن پهروه ردگارمانه وه پیمان
 راگه یه نراوه بېگومان ئیمه پېشتر هه رموسلمان
 و فرمان بهردار بووین.

(۵۴) ئهوانه دوو جار پاداشتیان پیده دریت به
 هوی خوگری و نارام گریان ه وه، به چاکه ش
 به ره لهستی خراپه ده کهن، ئهوانه ههروه ها لهو
 رزق و روزیه ی که پیمانداون ده به خشن.

(۵۵) ئهوانه کاتیک قسه و گوشتاری ناپه سهند
 و نابه جی ده بیستن پستی تی ده کهن و ده لێن
 به نه فامان: کارو کرده وهی خۆمان بۆ خۆمان،
 کارو کرده وهی ئیوه ش بۆ خۆتان، سلاوتان لی
 بېت، ئیمه شه رخواز نین و نامانه ویت
 هاوړپیه تی نه فامان بکهین.

(۵۶) بهراستی ئه ی پیغه مبه ر ٭ ٭ ٭ تو ناتوانیت
 نیمان و باوهر ببه خشیست بهو که سه ی خوشت

ده ویت، به لکو خوا هه ر که سیک ی بویت ده یخاته سه ر رېگه ی راست و نیمانی پیده به خشیست، خوایش ناگاداره
 بهوانه ی که رېبازی هیدایه تیان گرتوته بهر.

(۵۷) (قوریهش و باوهر لاوازان له هه موو سه مرده مێکدا) ده یانوت: نه گه ر ئیمه شوئنی هیدایه ت و بهرنامه ی
 ئیسلام بکهوین له گه ل تودا له ولاتی خۆماندا ده فرێنرێین و تووشی نه هه مه تی ده بین، مه گه ر ئیمه شوئنیکی
 دوور له سته م و پر له ناسایشمان بۆ فه راهه م نه هیناون که جۆره ها به رو بوومی بو دیت و له هه موو نازو نیعه م تیک
 به هره وه ره؟ هه مویشی رزق و به خشن له لایهن ئیمه وه، به لام زۆره یان نازانن و هه ست به ده سه لاتی ئیمه ناکن.
 (۵۸) زۆر شارو شارو چکه مان له ناو برد که دانیشتوانی یاخی و له سنوور ده رچوو بوون له ژبانی دنیا یاندا، جا
 ئه وه ته خانووبه ره و شوینه کانیان چۆله، مه گه ر که مێک نه بیت، هه ر ئیمه ش خاوه نی مو لک و خانووبه ره و
 سامانیان بووین.

(۵۹) پهروه ردگاری تو هه یج ولات و شاریکی کاول نه کرده وه، تا له پایته خته کهیدا پیغه مبه ریک ی نه نار د بیت که
 نایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا بخوئیتسه وه، وه نه بیت ئیمه شار و ولاتانمان کاول کرد بیت به بی هۆ، مه گه ر کاتیک
 نه بیت که دانیشتوانی سته مکار بوون.

(۶۰) هم‌چیتان پیبه‌خسراوه نموه نازونیمعت و زینعت و جوانی ژیانی دنیایه، به‌لام دنیابن که نمو به‌شی لای خواجه چاکترو ده‌وامدارتیره، نایا نموه عه‌قل و ژیریتان ناخه‌نه کار؟!

(۶۱) نایا نمو کمسه‌ی به‌لینیکی چاکمان داوه‌تی و پیی ده‌گات، وه‌کو نمو کمسه وایه همر له ژیانی دنیا‌دا که‌میک رابواردنی پیبه‌خشین، پاشان له دهرته‌نجامی کارو کرده‌وی ناپوختیدا له ناماده کراوان بیت بۆ لیپرسینه‌وه و ناگری دۆزه‌خ؟

(۶۲) له رۆژتکدا بانگیان لیده‌کرت (بۆ لیپرسینه‌وه)، خوا، روو به‌وان ده‌فرموت: نایا له کوئن نمو شمیریک و بتانه‌ی که نیه به هاوه‌لی منتان داده‌نا به‌حسابی خۆتان.

(۶۳) نهوانی بریار داده‌ی خوا دژیان دهرچوو (به‌خه‌جاله‌تیموه باسی نمو کسانه ده‌که‌ن که گومرایان کردوون) ده‌لین: پمروه‌دگارا، نا نهوانی گومرامان کردن، گومرامان کردن وه‌ک خۆمان گومرا بووین، نیمه به‌رین له‌وانمو له هه‌لهمان له‌بمردهم داد‌گای تۆدا، (چونکه ده‌سه‌لاتمان به‌سمر دلیاندا نه‌بوو) نه‌وانه (درۆ ده‌که‌ن) نیمه‌یان همر نه‌ده‌پهرست.

(۶۴) نه‌وسا پێیان ده‌وترت: ناده‌ی هاوه‌لاتنان

و خواکانتان بانگ بکه‌ن، جا نه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن، به‌لام وه‌لام و به‌ده‌مه‌وه چوون نه‌بوو بۆیان، نمو کاته سزای سه‌ختی دۆزه‌خ ده‌بینن، ناوات ده‌خوازن که خۆزگه به‌راستی نه‌وان رێبازی هیدایه‌تیا بگرتایه‌ته به‌ر.

(۶۵) رۆژتیک دیت خوا بانگیان ده‌کات و پێیان ده‌فرموت: نموه وه‌لامی پیغه‌مبه‌رانتان چۆن دایه‌وه؟

(۶۶) له سه‌ختیی نمو رۆژه هه‌موو هه‌والیک فهرامۆش ده‌که‌ن (هه‌موو شتیکیان له‌بیر ده‌چیت) پرسیار له به‌کتریش ناکه‌ن.

(۶۷) جا نه‌وه‌ی تموبه‌ی کردووه و باوه‌ری دامه‌زراوی هیناوه و کاروکرده‌وی چاکی نه‌نجام داوه، نمو بیگومان نمو جۆزه کسانه له سهر‌فرازو به‌خته‌وه‌ران ده‌بن.

(۶۸) همر پمروه‌دگاری تۆیه همر چیه‌کی بویت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیریت، خه‌لکی نمو ده‌سه‌لاته‌یان نیهو سهرپشک نه‌کراون، پاکی و بیگمردی و بلندی بۆ خواجه له به‌رامبه‌ر نمو شتانه‌وه نه‌فامان ده‌یکه‌نه شمیریک و هاوه‌ل.

(۶۹) هه‌روه‌ها پمروه‌دگاری تۆ ده‌زانیته نمو خه‌لکه چیان له سینه و ده‌روونیانداشاردۆته‌وه وه چی ده‌رده‌خه‌ن و ناشکرای ده‌که‌ن.

(۷۰) خوا زانیکه که جگه له‌و خواجه‌کی تر نیه، سوپاس و ستایش له سهره‌تا و کۆتاییدا، له‌لاینا و قیامه‌تا، همر شایسته‌ی نموه، حوکم و فهرمانه‌وه‌اییش همر به‌ده‌ست نموه، همر بۆ لای نه‌ویش ده‌برینه‌وه.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا
فَهُوَ لَنفِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْمَعُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَغَفَرْنَا إِنَّهُ يَكُونُ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

(۷۱) نهی محمد ﷺ بلی: خه لکینه هموالم بدنه نی نه گمر خوا شوگار بکات بهمه میشمی تا رۆژی قیامت (هر رۆژ نهیتموه) چ خواجه کی تر همیه جگه له الله بتوانیت رووناکیتان بۆ فراههم بهیئت، نایا نیوه نهم راستیانه نایسن؟

(۷۲) همروه ها پیان بلی: هموالم بدنه نی نه گمر خوا رۆژگاری کرده همیشمی له سمرتان، تا رۆژی قیامت خایاندی، کام خوا همیه جگه له الله که شوگارتان بۆ پیش بهیئت تا نارامی تیدا بگرن، نایا نیوه سمرنجی نهم دیاردانه نادهن و نایانبینن؟!

(۷۳) جا له رهحمهت و میهره بانی نمو زاته نهویه که: شهو رۆژی کردوه بههوی نارامی و حهوانهوه و کارو کاسپی کردن و بههره بردن له بهخشه کانی، بۆ نهوهی تا دهتوانن شوکرانه بژیر و سوپاسگوزاری بکمن.

(۷۴) رۆژیک دیت خوا بانگیان دهکات و پیان دهفرمویت: نهوه کوان نمو شتانهی بهگومانی نیوه هاوهل و شمیریکی من بوون؟!

(۷۵) (هر لهو رۆژهدا) له هر نوممهتیک شایهتیک له خۆیان دههینینه مهیدان له پیغه مبهران، نهوسا بهخه لکی سمرگردان

دهتیین: نادهی نیوه بهلگهتان چیه لهسمر لادان و گوناھتان بهیئن، نمو رۆژه نیتر زۆر بهچاکی دهزانن و دلتیا دهبن که حق و حهقیقهت لای خواجهو هر نمو شایستهی پهرستن بووه، همرچی نمو شتانهش که بریایان پیی ههبوو، ههلیان بهستبوو، ههمووی ون و نادیار و بی نرخ دیت بهرچاو.

(۷۶) بیگومان قاروون له قوم و خویشانی موسا بوو کهچی (بههوی مال و سامانیوه) خۆی گیف دهکردهوه به سهریاندا و فیزی بهسمردا دهکردن، نهونده مال و سامان و دارایمان پیبهخشیبوو، که بهراستی کیلی گهنجینه و قاسه کانی بهچهند کهستیکی بههیز بهگرانی ههله گهیران، (له کاتی لووت بهرزیه کهیدا) ههندیک نیمانداری خرمی پیان وت: کهشخه مهکه و له خۆت بایی مهبه بهم سامانه، چونکه بیگومان خوا نمو کهسانهی خۆش ناوت که کهشخه دهکمن بهسمرهوهت و سامانیانهوه و له خۆیان بایی دهبن.

(۷۷) همول بده بهو مال و سامانهی خوا پیی بهخشیووی مالی قیامت و بههشتی بهرین بکړه و بهشی خۆشت له دنیا دا بهحاله لای فراموش مهکه، چاکه له گهل بهنده کانی خوادا بکه همروه ک خوا چاکه هیناوه ته ریت، نه کهیت همولی فسادو گوناھو تاوان بدهی له زه ویدا، چونکه بهراستی خوا نمو کهسانهی خۆش ناوت تۆوی خراپه دهچینن.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَوْ لَاسَمْعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِاللَّيْلِ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنْ قُلُونَ كَاتٍ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَعَثْ عَلَيْهِمْ وَعَايِنْتَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِن مَفَاحِهِمْ لَنُحْشُوا بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُمْ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

(۷۸) قاروون وتی: بیگومان نهم سامان و داراییهم همر به هوی زانست و زانیاری نه خشی خوموه پیم دراوه، باشه مه گمر قاروون نهیده زانی به راستی خوا پیش نهم چندها قوم و هوزو گهلانی له ناو بردوه که لهو زیاتر به دهسه لاتترو سمره و تمندتر بوون؟ تاوانباران پرسیاریان لیناکریت دهرباره ی گوناوه کانیان (چونکه توماره و لای خوا ناشکرایه).

(۷۹) نینجا رۆژیک قاروون خوی سازداو به رازاوه یی چوه دهره و به ناو قوممه که ی بۆ که شخه کردن و خوناندن، نهوانی که ناواتیان ژبانی دنیا به؛ وتیان: نای خوزگه نیمهش وه کو قاروون، سامان و دهسه لاتمان ببوایه، به راستی خاوه نسی به ختیکی گموره به!

(۸۰) (به لام) نهوانی که زانستی و زانیاری راستیان پینه خشاروه (دهرباره ی حلال و حرام و نرخی قیامت ده زانن) وتیان: هاوار بۆ نیوه، بۆ تینافکرن پاداشتی خویی زور چاکتره بۆ نهو کهمه ی باوه ری دامه زراوی هیناوه و کارو کرده ی چاکي نه نجام داوه، نهو زانست و باوه رو کرده ی به کهس نادریت، تنهها به خۆگرو نارامگران نه بییت.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُتْرُونَ ۚ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الَّذِينَ يُؤْتُونَ ۖ فَخَسَفْنَا بِهِم وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ فَتَةٍ يَصُرونَهُ ۚ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُم بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَاثُرُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَقْلِحُ الْكَافِرُونَ ۖ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨١﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٢﴾

(۸۱) نهوسا (که بینیمان قاروون به تهواوی له سنور دهرچوه) کوتوپر خوی و مال و سامانیمان برد به ناخی زه ویدا، هیچ دهسته و گرویه کی نه بوو فریای بکهویت و له دهست خشم و قینی خوا دهر بازی بکات، بیگومان لهو کهسانهش نه بوو که بتوانیت خوی رزگار بییت.

(۸۲) نینجا نهوانی دوتنی ناواتیان به قاروون ده خواست ده یانوت: نهی هاوار؛ بهس نه بوو وه کو نهو تیانچه چووین؛ دیاره که خوا رزق و رۆزی زور دهبه خشیت به همر کهس بیهویت یا خود که می ده کاتهوه (بئی حکمهت نیه)، نه گمر فزل و به هره ی خویی نه بوایه له سمرمان، نیمهش به ناخی زه ویدا رۆچوو دهبووین، نای که روون و ناشکرایه، کافرو خوانه ناسان سمر فراز نابن.

(۸۳) (جا با خه لکی دلنیابن) که: نهو مالی قیامته و نهو به ههشتی به رینه مان ناماده کردوه بۆ نهو کهسانه ی که نهلووت به رزی و گموره ییان دهویت له زه ویدا، نه فسادو گوناوه خراپه، سمره نجام و سمر فرازش همر بۆ پاریزکاران و خواناسه کانه.

(۸۴) نهوه ی به کارو کرده ی چاکهوه بییت، نهوه چاکتر دیتهوه ریی، نهوهش به گوناوه هلهوه بییت، نهوه پاداشتی نهوانی که گوناوه هله یان کردوه نادریتموه، تنهها نهوه نه بییت که ده یانکرد.

(۸۵) بهراستی نمو زاتهی که گه یاندنی قورنانی له سهر تو پئو بیست کردوو، سه ره نجام ده تگپرتهوه بو مه کهه، یان قیامت و بههشتی بهرین، نهی پیغه مبه ﷺ بییان بلی: پمروه ردگارم خوی چاک ده زانیت و له هه موو کهس زاناره بهو کهسهی که رنمووی و هیدایهتی هیناوه و بهو کهسهش که له ناو گومراییه کی ناشکرادیه.

(۸۶) تو نهی محمد ﷺ بهتاما نه بویت قورنانت بو ره وانه بکرت، جگه له میهره بانیه که نه بیته له لایمن پمروه ردگارتهوه؛ کهوابوو خوت مه که به پشتیوان و هاوکاری بی باوه و خوانناسان.

(۸۷) با بی باوه و پان بهرگرت نه کهمن له گه یاندنی نایه ته کانی خوا، دواي نمو کاتهی بو تو دابه زینراوه، هه میسه بانگه شه بکه بو لای پمروه ردگار، هه رگیز نه کهیت خوت بخهیته ریزی هاوه لگهرانهوه.

(۸۸) له گه ل خوادا هانا و هاوار له خواجه کی تر مه که، چونکه جگه لهو زاته خواجه کی تر نه، هه رچی شت هیه تیاچوو و له ناوچوو جگه لهو زاته، فهرمانه وایی هه ر شایستهی نمو، هه مووانیش هه ر بو لای نمو ده برتهوه.

سوره تی (العنکبوت)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَآبٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

(۱) سه رنجی سه ره تاي سوره تی (البقرة) بده.

(۲) نایا خه لکی وایان زانیوه؛ وازیان لیده هینرت و پشتگویی ده خرین که بلین نیمان و باوه پمان هیناوه، له کاتی کهدا نهوان تاقی نه کرینهوه و تووشی سزا و نازار نه کرین؟

(۳) سویند به خوا بیگومان نیمه نهوانی پیش نه مانمان تاقیکرد و تهوه به جو ره ها شیوه، تا خوی گهوره (له جیهانی واقیعه) نهوانی راستیان کردوو بیانناسیت و ده رکمون، ههروه ها دروزه کانیس ده بیت بناسیت و ده رکمون.

(۴) نایا نهوانی خراپه و نادروستی ده کهمن واده زانن که له دهستان ده ده چن و ده رباز ده بن؟! شای چهنده خراپه نمو برپاره ی که دهیده.

(۵) نهوهی که ناواته خوازه به دیداری خوا شاد بیت، با دلنیا بیت که کاتی دیاریکراوی خواو ساتی سه ره مه رگ هه ر دیت (تا به دیداری شاد بیت)، نمو خواجه زور بیسه ره (به گرفتاری بهنده کانی) و زانایه به حالیان.

(۶) نهوهش که ههول ده دات و کوشش ده کات له پیناوی گه یاندنی شاینی خوادا؛ بیگومان قازانج و سوودی ههول و کوششه کهی هه ر بو خویه تی، چونکه بهراستی خوا بی نیازه له هه موو خه لکی.

(به لام له قیامه تدا نمو زاته زور سوپاسگوزاری نمو که سانهیه که ههول و کوششیان داوه له پیناوی ناپه کهیدا).

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكَمْ فَيُنشَرُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَذَابٍ لِّلَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ مِّنْ
شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْتَ لَا
مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(۷) ئەوانەى كە نىمان و باوەريان هێناوه و كارو
كرده وه چاكه كانيان نه نجام داوه، بهراستى ههله
و گوناوه كانيان دهسپينهوه و بهچاكتر لهوى كە
دهيانكرد. پاداشتيان دهدهينهوه.

(۸) ئيمه فرما نمانداوه به ناده ميزاد كه چاك
رهفتار بيت له گهل دايك و باوكيدا، خو نه گهر
زوريان ليكرديت تا هاوهل و هاوبهشم بۆ بريار
بدهيت، بى ئەوى زانست و زانياريت ههبيت
دهربارهى، ئەوه ملكه چيان مهبمو به گويان
مهكه، دلنياش بن كه گهرانهوتان بۆ لای منه،
ئهو كاته ناگادارتان ده كه مهوه لهو كردهوانهى
كه نه نجامتان ده دا.

(۹) جا ئەوانەى كە نىمان و باوەريان هێناوه و
كارو كرده وه چاكه كانيان نه نجام داوه، ئەوه
بيگومان دهيانخهينه ريزى چاكه كارانهوه.

ههنتيك له خهلكى همن كه ده لين:
باوهرمان به خوا هێناوه، جا كاتيك يه كيك
لهوانه له بهر خواو له پیناوى خوادا تووشى نازارو
ناخوشى كرا، واده زانیت سزاو نه شكه نهجى
خهلكى وهك سزای خوا وایه (وهك چۆن له
دۆزه خدا په شیمانه لیره ش به هۆى نه شكه نهجى

خهلكيهوه له دين په شيمان ده بيهتهوه)، بهراستى نه گهر پهروهر دگارت سهر كهوتنيكى به خشى، دوو پرووه كان به گهرمى
ده لين: خو ئيمه ش بيگومان هاو كارتان بووين، مه گهر خوا خوى نازانيت چى هشار دراوه له دهروونى هه موو
خهلكيدا (به تايهت له دلى ئەو جوژه كه سانه دا)؟

(۱۱) سویند بيت، خوا ناگاداره بهوانهى باوهريان هێناوه، ههروه ها بهوانه ش كه دوو پروون (جيايان ده كاتهوه).

(۱۲) ئەوانەى كە بى باوهر بوون وتیان بهوانهى كە باوهريان هێناوه: وهن شوینی ریبازی ئيمه بكمون (نه گهر
شوینكهوتنى ریبازی ئيمه ههله بيت) ئەوه گوناھتان به نهستوى ئيمه، نه ليهته ئەوانه له قیامهتدا ناتوانن هيچ
گوناھو تاوانتيكى ئەوان بگرته نهستۆ، بهراستى ئەوانه ههر درۆده كمن و درۆزنن.

(۱۳) سویند به خوا سهر نه نجام گوناھى سهنگينى خويان و ئەو كه سانه ش كه گومرپيان كرددون ده بيته سهر باريان،
له روژى قیامه تيشدا پرسياريان ليده كريت لهو درۆو ده له سه و ته له كه بازيبهى كه هه ليانده بهست.

(۱۴) سویند به خوا ئيمه - نوح - مان رهوانه كرد بۆ سهر قهوم و هۆزه كهى، ههزار سال په نجا كه له ناوياندا مايه وه،
سهر نه نجام لافاو و زريان هه موويانى پيچايمه وه له كاتيكدا ئەوان سته مكار بوون.

(۱۵) نمو کاته نیتر نهمان رزگار کرد هاورئ
له گهل هموو سمرنشینه کانی که شتیبه کهدا و نمو
رووداو و که شتیبه مان کرده به لگه و نیشانه بز
همه موولایهک و هموو نموه کان.

(۱۶) باسی نیبراهیمیش بکه که کاتی خوی به
قوم و هوزی خوی وت: تنها خوا بپرستن و
هر لهو بقرسن، نمو بیروباوه ره چاک و پمهند
و خیردارتره بۆتان، نه گهر بزائن و تیبگمن.

(۱۷) بپرستی نمو شتانهی که له جیاتی خوا
ده یانپرستن تنها بت و په یکهمن، نیوه بوختان
و شتی نابه جی دروست ده کمن، بیگومان نمو
شتانهی که له جیاتی خوا ده یانپرستن خاوه نی
هیچ رزق و رۆزیهک نین بز نیوه، کهواته هر
داوای رزق و رۆزی له خوا بکهمن، هر نمویش
بپرستن، هر سوپاسگوزاری نمو بن، بز لای
نمویش ده برینموه.

(۱۸) خو نه گهر نیوه نمو په یامه به درۆ ده زائن
(وه نه بیست یه کهم هوزو گهل بن که له بهرامبری
په یامی خواوه هه لوستان ناوا نارهاو بیست)
نموه بپرستی گهلانیکی پیش نیوهش په یامی
خوایان به درۆ ده زانی، پیغه مبریش تنها
که یاندن و روونکردنموه ی ناشکرا نمرکی

فَأَنبِئْهُمْ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِذْ هَمَزَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقُذُوا ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَوثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَأَعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن تَكْذِبُوا
فَعَذَابُ اللَّهِ أَكْثَرُ مِم مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَن يَنبِئَ
الْمُتَّبِعِينَ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ثُمَّ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنشَأَ مِثْلَ هَٰذَا فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَسْأَوْنَ مَن رَّحِمَىٰ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

سمرشانیستی و هیچی تر.

(۱۹) نایا نمو سمرنجیان نه داوه چۆن خوا له سمره تاوه دروستکراوان به دی ده هیئیت و پاشان دووباره ی ده کاتموه،
بیگومان نمو شتانه بز خوا زۆر ساده و ناسانه.

(۲۰) (نهی پیغه مبره) پێیان بلی: با بگهرین به زه ویدا، ته ماشا بکهمن و سمرنج به دن چۆن نمو زاته
دروستکراوانی به دیهیناوه، له موه و داوش هر خوا سمر له نوێ بهریایان ده کاتموه (به شیوه و شیوازیکی تر ناسمانه کان و
زهوی و نیمهش ده هیئیتموه کایه) بپرستی خوا ده سه لاتی به سمر هموو شتی کهدا همیه.

(۲۱) هه ندیک جار؛ سزای نمو که سانه ده دات که خوا بیهویت و شایسته ی سزان و سۆزو میهره بانی خویشی
ده نویتیت بز نهوانی که ده یویت و باوه دارن، سمر نه نجامیش هر بز لای نمو زاته ده برینموه.

(۲۲) (نهی گرۆی ناده میزاد) نیوه ناتوانن خوا ده سهوسان بکهمن، نه له زه ویدا نه له ناسماندا، که سیش نیه جگه له
خوا پشتیوانتان بیت و فریاتان بکهویت (نه گهر ریگهی چهوت و نادروست بگرن).

(۲۳) نموانهی که بروایان نیه به نایهت و فرمانه کانی خوا به دیدار ناماده بوونی بهردهم باره گاکهی (بز لیپرسینه موه)
نا نموانه (خوا ده فهرمویت) له میهره بانی من ناو میلدن و نموانه سزای زۆر به نیش بۆیان ناماده یه.

(۲۴) وہ لامی قوم و ہوزہ کھی نیبراہیم تنہا نموہبوو وتیان: بیکوژن یان بیسوتینن بہ لام خوا لہ ناگرہ کہ رزگاری کرد، بیگومان نا لمو پیشہاتہدا نیشانہ و بدلگھی زور ہدیہ بڑ نمو کہسانہی کہ نیمان و باوہر دہہینن.

(۲۵) لموہودوا پیی وتن: بہراستی نموہی ثیوہ لہ جیاتی خوا دہ تانہرست تنہا بت و پھیکن، لہ بہر خاتری یہ کترو ریزدانانتان بڑ یہ کترہ لہ ژبانی دنیادا، دواچار لہ روژی قیامہ تدا یہ کتر کافر دہ کمن و یہ خدی یہ کتر دہ گرن، ہندیکیشتان نہ فرین لہ ہندیکی ترتان دہ کمن، سمرہ نجامیش شوین و جیگی دیاریکراوتان ناو ناگرہ، رزگار کمریشتان نہ یہ.

(۲۶) نینجا لوط - باوہری پیی ہینا، نیبراہیم دواہی نموہی کہ ناتومید بوو لہ قومہ کھی وتی: بہراستی من نیتہر کوچ دہ کمن بڑ لای پورہردگارم (بڑ نمو شورینہی کہ نمو بڑم دیاری دہ کات)، چونکہ بہراستی نمو زاتیکی زور بہ دہ سہلات و دانایہ.

(۲۷) پاشان نیسحاقمان پیبہ خشی و یعقوبیشمان بہ نیسحاق بہ خشی و پیغہ مہبراہیم تیمان کردہ کالای بالای نموہ کانی، کتیبہ ناسمانیہ کانیشمان بڑ ناردن، ہر لہ دنیادا پاداشتمان دایمہو، نمو بہراستی لہ قیامہ تیشدا لہ ریزی پیواچاکاندایہ.

(۲۸) یادی (لوط) یش بکہ کاتیک بہ قومہ کھی وت: ثیوہ بہراستی تاوانیکی گمورہ دہ کمن، ثیوہ گوناہیکی ناشیرین نہ نجام دہ دہن، ہیچ کہس بہر لہ ثیوہ بہ کاری وا ہلنہ ساوہ!!!

(۲۹) نایا ثیوہ بہراستتانہ نیربازی دہ کمن و ریگہ بہ خہلکی دہ گرن و لہ یانہ کہ تاندا کاری نابہ جی و ناشیرین و نادروست نہ نجام دہ دہن؟! کہچی وہ لامی قومی (بہ دخو) تنہا نموہبوو کہ وتیان: نادہی کوا سزاو تولہی خوا، نہ گہر تو راست دہ کھیت؟! بڑمان بیہینہ؟

(۳۰) (لوط دوعای لیگردن) وتی: پورہردگارا، سہر کہ موتنم پیی ببہ خشہ بہ سہر نم قومہ کھی کہ تزوی خراپہ دہ چینن.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم مِّبَعْضٍ وَبَلَعَنُ بَعْضُكُم مِّبَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ وَمَالُكُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَلَهُ إِسْحَاقُ وَيَعْقُوبُ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَإِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَنْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

(۳۱) جا کاتیک کہ فریشتہ کانمان گہیشتنه لای نیبراهیم و مژدهی هاتنه دنیای نیسحاقیان پنبه خشی، وتیان: بپراستی نیمه له ناویبری خه لکی نهم شارهین، چونکه بیگومان خه لکه کی زور سته مکار بوون.

(۳۲) نیبراهیم وتی: ناخر (لوط) لهوییه، فریشته کان وتیان: نیمه چاکتر ده زانین کیسی لئییه، دلنیا به که نموو خاوو خیزانی رزگارد ه کمین جگه له هاوسره کی که له تیاچووان ده بیت.

(۳۳) جا کاتیک فریشته کان گهیشتنه لای (لوط)، به هاتنیان زور دلتهنگ و غه مبار بوو، (نهمیده زانی که فریشتمن) سهری دنیای لی هاتموه یهک، وتیان: متهرسو غه مت نه بیت (نموانه ناتوان ده ستریزی بکمنه سهر نیمه، نیمه فریشتمین)، بیگومان نیمه رزگار کمری توو کس و کاره کمین جگه له هاوسره کهت، که له تیاچووانه.

(۳۴) بپراستی نیمه دابه زینهری سزاو به لای ناسمانین به سهر خه لکی نهم شاره دا به هوی نهوی که دهرده چوون له فرمانی خوا.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنِ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَانَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا مَوْءِيَةً بِهِمْ وُضِفَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَانَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُورُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّنْ مَّسْكَنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُم عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

(۳۵) سویند به خوا بپراستی سهرنه نجام ناسمواریکی ناشکرمان (له شاری کاول و ویران) به جی هیشت بو کساتیک که ژیر و هوشمندن (که تی بگمن و سهرنج بدن).

(۳۶) همره ها شوعمییمان رهوانه کرد بو ناو براکانی له شاری مه دیم، پتی وتن: نهی قوم و هوزم تمنها خوا بهمرستن، به هیوای قیامت و ناینده وه بژین و ترسی تمنگانهی نمو روزه تان هه بیت، گوناها تاوان و خراپه له سهر زه ویدا نه نجام مه دن و مه چین (چونکه زهوی بی خاوهن نیه و ژیا تان تا سهر نیه).

(۳۷) له ناکامدا خه لکه که پروایان پنبه کرد، نیتر بوم له مرزه یهک دوو چاریان بوو، همر هه موویان له ماله کانیا ندا به چوکدا هاتن و مردن (بوون به ژیر خاک و خولهوه).

(۳۸) همره ها (عاد)ی قهومی (هود) و (ثمود)ی قهومی (صالح) یشمان له ناو برد که ناشکرا بوو بو تان تیاچوونیان له شوینمواری کاولیا نهوه، شهیتانیش کردهوی نادروست و ناپه سه ندیانی بو رازاند بوونهوه، له ریگه و ریبازی راست و دروست و نلی کرد بوون، له کاتیکدا نموان خاوهنی عهقل و بیرو هوشیش بوون.

(۳۹) قاروون و فیرعون و هامانیشمان لهناو برد، سوئند به خوا بیگومان موسا به لگه ی زوری بۆ هینان، کهچی خویان زور به گهوره دانا له زه ویدا، سمرته نجام نه یانتوانی له سزاو تۆله ی خوا خویان رزگار بکمن.

(۴۰) نیمه همره کیئک یان همر ده سته یه ک لهوانه مان به سزای تاوانی خوی گه یاند، جا هه یانبوو بهرد بارانمان کرد، هه یانبوو دهنگ و سه دای به هیز لهناوی برد، هه یانبوو به ناخی زه ویدا بردمانه خواره وه، هه شیانبوو نوقمی ده ریامان کرد، جا وه نه بیئت خوا سته می لی کرد بن، به لکو خویان سته میان له خویان ده کرد.

(۴۱) نمونه ی نهوانه ی جگه له خوای گهوره، که ساتیکی تر ده که نه پشتیوانی خویان، وه ک نمونه ی جالجالو که یه ک وایه که مالتیکی بۆ خوی ساز کرد بیئت، به راستی لاوازترینی هه موو ماله کان؛ مالتی جالجالو که یه نه گهر سمرنجیان بدایه و تیبگه یشتنایه (چونکه مالتی جالجالو که نه بناغه و نه دیواری هه یه، نه سهر و ده رگا و په نه جمره، نه ده توانیئت بهرگه ی با و باران و رووداوه کان بگریئت مییه که ش تیره که لهناو

دهیات دوا ی جووت بوون، پاشان بیچه کانیشت دایکیان لهناو ده بن) !!!

(۴۲) بیگومان خوا خوی چاک ده زانیئت نه وه ی نهو خه لکه هاناو هاواری بۆ ده بن له جیاتی نهو، چهنده بی ده سه لاتن، چونکه همر خوی خاوهن ده سه لاته و زوریشت دانییه (لهو بواره ی که بۆ تاقیرکرنه وه ی خه لکی ره خساندویه تی).

(۴۳) نا نه م نمونانه نیمه ده به یئینه وه بۆ خه لکی، ته نه زانا و شاره زاکان تیی ده گمن و تی ده فکرن.

(۴۴) ناشکرایه خوا ناسمانه کان و زهوی به ریک و پیکترین شیوه دروست کردوه، به راستی نا لهو کاره دا به لگه و نیشانه ی تهواو هه یه بۆ نیمانداران.

(۴۵) نه ی پیغه مبه ر نه وه ی بۆت رهوانه ده کریت له قورنان بیخوئنه وه و نوژیشت به چاکی نه نجام بده، چونکه به راستی نوژی به ره لهستی له گوناوه تاوان و نادروستی ده کات، بیگومان یادی خوا له هه موو شت گهوره تر و به نرختره (که ده بیئت له کاتی نوژی و کاتی تریشدا بیرو هۆشی نیماندار، دابگریئت) و خوا خوی زانییه به هه موو نهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

وَقَرُّوْكَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ
(۳۹) فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۴۰) مِثْلُ الَّذِينَ
أَنَحْنُوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ كَمِثْلِ الْعَنَكَبُوتِ
أَنَحَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۴۱) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۴۲) وَالَّذِينَ
الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهُمُ الْإِنْسَانَ وَمَا يُخْلِقُهُمْ إِلَّا الْعَالَمُونَ
(۴۳) خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (۴۴) أَتُلْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقْرَأَ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (۴۵)

وَلَا تَجْعَلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْبَاطِلِ أَحْسَنُ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَايَنْتَهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنْتَابَ الْمُبْتَلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
ءَايَتٌ يَبَيِّنُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ
ءَايَتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

(٤٦) گفتوگو (مجادله) مه کن له گمل خاوه نی
کتیبه ناسمانیه کاند. مه گمر به جوانترین شیوه
نه بیت، جگه له وانه یان که سته میان کردوه (نمونه)
رفتارتان له بهرامبه ریانمونه ده بیت جیاواز بیت
پیشیان بلین: نیمه باوه رمان هیناوه بهوه ی بۆ
نیمه و نیوه دابه زینراوه، خوی نیمه و خوی نیوه
تهنها یه کیکه، نیمه بهرامبه ردار ی نهو زاتهین.

(٤٧) نهی پیغمه مبر ﷺ همر به شیوه یه
کتیبه کانی پیشوو نیمه قورنانه مان بۆ
دابه زاندوویت، جا نهوانه ی کتیبه مان پیداون و به
راستی خویندوو یانه تهوه، نمونه باوه ده هینن به
قورنان وهندیک لهو خه لکمی تبریش همن باوه
ده هینن پیی و موسلمان ده بن، جا کهس نیه
نینکاری نایهت و به لگه و نیشانه ی نیمه بکات
(دوی لابر دنی گومان) جگه له خوانه ناسان.

(٤٨) تو نهی پیغمه مبر ﷺ پیش ناردنی نه
قورنانه هیچ کتیبه یکت نه ده خوینده وه، به دهستی
خویشته هیچ شتیکت نه نووسیوه، (چونکه
نه خوینده وار بوویت) خو نه گمر شتیکی وات
نه نجام بدایه، لهو کاته دا نه فام و دم به تاله کان
دنیا یان پر ده کرد له شک و گومان (که گویه

قورنان له دانان و دارشنی تویه).

(٤٩) نه خیر هی تو نیه، به لکو قورنان چهند نایه تیکی روون و ناشکران له سینو دل و دهروونی نهو که سانه دا عیلم و
زانستیان پیبه خشاروه و له به ریان، به راستی جگه له سته مکاران، کهس به ره ه لستی و نکولی له نایه ته کانی نیمه نیه.
(٥٠) کافران (وادیاره قورشان به به لگه دانانین بویه) ده لین: باشه چی ده بوو؛ نه گمر نیشانه و به لگه ی له لایه من
به ره ورد گاریه وه بۆ ره وانه بکرایه، توش نهی پیغمه مبر له وه لایماندا بلین: موعجیزه و نیشانه و به لگه مادیه کان
به ده ست خوا خو یه تی و من تهنها ناگادار که ره وه و بیدار که ره وه یه کی ناشکران بۆتان.

(٥١) نایا بهس نیه بۆیان که به راستی نیمه قورنانه مان دابه زاندووه بۆت و به سه ریاندا ده خوینرتیه وه، بیگومان نا لهو
قورنانه دا ره حمت و یاداوهری ناشکرا هیه بۆ نهو که سانه ی که نیمان ده هینن.

(٥٢) (له وه دودا نهی پیغمه مبر ﷺ) پییان بلین: تهنها خوا به سه شایهت بیت له نیوانماندا (که من پیامه کهیم پی
راگه یاندوون)، جا همر نهو زاته زاناو ناگایه به ههر چی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه، نهوانه ش باوه به ناحق و به تال
هیناوه و باوه ریان به خوی (تاک و تهنها) نه هیناوه، نا نهوانه همر خویان خه ساره تمه ند و زه ره مه ندن.

(۵۳) بئی باوه‌ران په‌لټ لی ده‌کهن و داوای هاتنی سزات لی ده‌کهن، خو نه‌گهر کاتی تاییه‌تیمان دیاری نه‌کردایه بۆ پیشهاتنی، یه‌کسر سزایان بۆ ده‌هات، بئگومان نمو سزاو تۆله‌یه، له‌ ناکاو یه‌خه‌یان پنده‌گرت و له‌کاتیکدا نموان هه‌ست به‌ نزیک بوونه‌وه‌شی ناکهن.

(۵۴) بئی باوه‌ران په‌لټ لی ده‌کهن و داوای هاتنی سزات لیده‌کهن، بئگومانیش دۆزه‌خ ده‌وری کافرانی داوه‌و هه‌رگیز له‌ سزای ده‌رباز نابن...

(۵۵) له‌روژیکدا که سزا دایانده‌گرت له‌ سه‌رویانموه، له‌ ژیر پێیانموه خوای گموره‌ پێیان ده‌فرموت: بچیزن سه‌رنه‌نجامی نمو کارو کرده‌وانی که نه‌نجامتان ده‌دا.

(۵۶) (په‌روه‌دگار به‌نیماندارانی به‌گیرهاتوو له‌ناو کافراند راده‌گه‌یه‌تیت): نه‌ی به‌نده‌کانم زه‌وی من فراوانه، مو‌لکی من به‌ربلاوه (کوچ بکه‌ن، خۆتان رزگار بکه‌ن)، ته‌نها هه‌ر من بپه‌رستن.

(۵۷) (له‌وانه‌یه ترسی مه‌رگ له‌ نارادا هه‌بیت بۆیه ترسیان ده‌ره‌وتیه‌وه و ده‌فرموت): هه‌موو کس ده‌بیت مردن بچیزیت (که‌ی، له‌ کوێ، به‌چی، خوا نه‌بیت کس نازانیت) له‌وه‌ودوا ته‌نها بۆ لای ده‌به‌رتیه‌وه.

(۵۸) جا نموانی که نیمان و باوه‌ریان هیناوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه، سو‌تند به‌ خوا نموانه له‌ به‌هه‌شتدا له‌ چه‌نده‌ها کۆشک و ته‌لارو ژووری به‌رزدا داده‌به‌رتین، که چه‌نده‌ها

رووبارو تافگه‌ به‌ژیر ده‌خته‌کانیدا و به‌ به‌رده‌م کۆشک و ته‌لاره‌کانیدا ده‌روات، (نمو به‌خته‌وه‌رانه) ژبانی نه‌پراوه له‌و (شو‌نه‌ خۆشانه‌دا) ده‌به‌نه‌ سه‌ر، نای چه‌ند جوانه‌ پاداشتی نیشکه‌ران بۆ خوا ...

(۵۹) نموانه‌ن خۆگه‌ریوون له‌به‌رده‌م نه‌شکه‌نجه و نازاری بئی باوه‌راند و هه‌ر پشت به‌ په‌روه‌دگاریان ده‌به‌ستن ...

(۶۰) (هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌یه‌وت له‌ گه‌روگه‌رفتی رزق و روژیش د‌ل‌نیایان بکات: بۆیه ده‌فرموت): زۆر زینده‌وه‌ر هه‌یه رزق و روژی خۆیان نه‌داوه به‌کۆلی خۆیاندا (که‌چی خوا په‌کیان ناخات و له‌ برساندا ناسرن)، چونکه خوا رزقی نموانیش و تێوه‌یش ده‌دات، بئگومان نه‌وزاته بیه‌سه‌ر (به‌قسه و گو‌فتارتان) و زانایه (به‌خه‌یالی د‌ل و ده‌رووتان).

(۶۱) سو‌تند به‌ خوا نه‌گهر په‌رسپار له‌ بئی باوه‌ران به‌که‌یت: کئی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه، روژو مانگی رام کردوه، به‌د‌ل‌نیایی و بئی دوود‌لی ده‌لتین: (الله) دروستی کردوون، جا چۆن لاده‌درتین له‌ یه‌که‌تبه‌رستی و فیه‌و ده‌خۆن؟!

(۶۲) هه‌ر خوایه رزق و روژی ده‌به‌خشیت به‌ هه‌ر کام که بیه‌وت له‌ به‌نده‌کانی، یان ده‌یگرسته‌وه و که‌می ده‌کاته‌وه (بۆ تا‌قی کردنه‌وه)، به‌راستی خوا خۆی به‌هه‌موو شتی‌ک زاناو ناگایه (ده‌زانیت چ حاله‌تی‌ک چاک و له‌باره بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌ک).

(۶۳) خۆ نه‌گهر لێیان په‌رسیت: کئی ناو له‌ ناسمانه‌وه ده‌بارنیت، جا زه‌وی پئی ده‌بوژنیتسه‌وه، دواي نه‌وه‌ی خامۆش و مردوو بوو، نه‌وه به‌د‌ل‌نیاییه‌وه ده‌لتین.. (الله) (تو نه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ی نیماندار) بلی: سو‌پاس بۆ خوا، که ناوا، دان به‌ ده‌سه‌لاتیدا ده‌نتین، نه‌خه‌یر به‌راستیان نه‌یه، به‌ل‌کو هیشتا زۆربه‌یان بئی بیرو هۆشن و ژیریان ناخه‌نه‌کار.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ
وَلِيَأْيِنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣ يَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَلِإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٥٤ يَوْمَ يَفْشَلُهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو قُوَّةٍ أَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
٥٥ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ
٥٦ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَتَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ٥٨ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٩ وَكَأَنِّ مِنْ دَائِبَةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٠ وَلِإِنَّ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ٦١ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ مَوْفِقِدٌ لَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٢ وَلِإِنَّ سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٦٣

(۶۴) ژبانی نهم دنیا به جگه له گمه و گالته و یاری شتیکی تر نیه.. (واته بی ترخه و نموه ناژی خه لکی ناوا به لاماری ده دن و ستم له پینا ویدا ده کهن) به راستی مالی قیامتیش و ژبانی ناو به هشت، هر نموه ژبانه (شایسته ی نموه به که ناده میزاد همل و کوششی بزو بدات)، نه گمر بیانژانیایه و تی بگه یشتنایه.

(۶۵) هر کاتیکی خه لکی (باوهر لاواز) سواری که شتی دهن، متریسی نو قم بوون و تیاجوون روویان تیده کات، زور به کول، هاناو هاوار بو خوا دهن و به دلسوزی و ملکه چیه به باوهر دهینن، به لام کاتیکی خوا رزگاریان ده کات و ده گمه به و شکانی ده سته جی له ریبازی به کتاپه رستی ده ترازین و هاوهر و هاوهرش بو خوا بریار ده دن.

(۶۶) جا با نموانه هر ناشوکرو به دنمه ک بن له بهرامبر نهو هممو به خششانه ی نیموه، با نازو نیمه ته کانی خوا به کار بهینن بهو شیوازه ی که پیی رازی نی به، سهره نجام له داهاتودا خویران ده بیننه و به ناگا دینه و..!

(۶۷) (باشه، خوانه نایمانی مه که) هست ناگن، نابینن که چون شوینیکی نه مین و پر له ناسایشان بو فراههم هینان له کاتیکی، له ده ورو به ریه به خه لکی ده فرینرت، نایا هر باوهر به به تال و ناحقی دهینن و هست به نازو نیمه ته کانی خوا ناگن و سپله یی ده کهن؟!

(۶۸) جا نیتر کی لهوه سته مکارتره که درو

هله ده سته و هاوهری بو بریار ده دات، یان نهو حق و راستیه ی که بزو هاتوه به درو ده زانیت، مه گمر هر دوزه شایسته بیت، نایا له دوزه خدا جیگه و ریگه به کی همیشه یی بو بی باوهران دابین نه کراوه؟ (بیگومان ناماده کراوه). (۶۹) نموانه ش له پیناوی نیمه داو بو به ده ستهینانی ره زامندی نیمه؛ همل و کوششیان کردوه و خویران ماندو کردوه، سویند به خوا به راستی نموانه رینمووی ده کین بو هممو ریگه به کی چاک و دروستی خویران (که به ده ستهینانی ره زامندی نیمه له دوا به)، بیگومان خوی پهروه دگار همیشه له گهل چاکه کارانه.

سوره تی (الروم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُو وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَإِیَّ الْحَيَاةِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ خَالِصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا بَجَّسَهُم إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿۶۵﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا أَفْسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَنَا وَنُحَظُّهُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿۶۷﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾ وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم ﴿۱﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿۲﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۴﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾

(۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.

(۲) رومه کان تیکشکینران (به ده سته ی فارسه کان).

(۳) له نزیکترین و نزمترین ولایتاندا، به لام له نابینده دا (نوره یان دیتمه) رومه کان دوا ی شکستیان سهرده که نموه.

(۴) له چند سالیکیدا (چند سالیکی داهاتو نیوان ۳-۹ سال)، هممو کارو فرمانیک تنها به ده سته خوا به، لهوه و پیش و لهوه و دواش (له هممو کات و هممو شوینیک)، جا نهو روزه نیمانداران خوشحال و شاد دهن...

(۵) به سهرکهوتنی خوا، (که به خشی به نیمانداران و به رومه کان)، هر که سیک یان هر ده سته به که نهو زاته بیه ویت، سهری ده خات، هر نهو خوا به ش خاوه نی ده سته لاتی بی سنوره و زوریش دلوفان و میهره بانه.

بیگومان نموه به تینی خوا خزیه تی (که نیمانداران و رومه کان سهرده خات به سمر فارسه کاند)، خوا سهر پیچی ناکات له به تینه کمى، به لام زوربهى خه لکی تنهها روالهت له دنیا ده زانن (عه قلیان له چاویاندايه)، نهوانه بی ناگا و بی خه برن له روژی دوايی و قیامت ...

٧) نهوانه هر روالهت له ژيانی دنیا به دی ده کم، له بهرامبر قیامه تیشموه بی ناگان.

٨) نایا نموه له ناخی خزیاندا بیرکیان نه کردۆتهوه، که خوا ناسمانه کان و زهوی و هرچی له نیوانیاندا هیهه تنهها به حق و سنووردار نه بییت دروستی نه کردوون؟ له راستیدا زوربهى خه لکی بی باوه رن به گه یشتنه خزمه تی پهروه رد گاریان.

٩) نایا به سمر زهویدا نه گه راون، تا ته ماشا بکهمن و سهرنج بدهن چیمان به سمر نهو نه تهوانه ی پیش نه ماندا هیناوه، له مان زور به هیزترو به ده سلات تر بوون، زهویان ژیره و ژوور ده کرد (واته دهیان کیلا بو کشتو کال و کانزایان لی ده ده هینا) و ناوه دانیان کرد بووه زیاتر له مان، پیغه مبه ره کانیشیان کاتی خوی به لگه ی زور و ناشکریان بو هینان؟ (به لام بی سوود بوو، زوربهیان بر وایان نه کرد) جا وه نه بییت خوا سته می لی کرد بن، به لکو هر خویان سته میان له خویان ده کرد.

١٠) پاشان نهو تیاچوونه سهر نه نجامی نهوانه بوو که تاوان و گونا هیان کرد؛ چونکه نهوانه بر وایان به نایهت و فرمانه کانی خوا نه هینا و گالتهیان پی ده کرد.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ٦) يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ
 ٧) أُولَئِكَ يَنْفَكِرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ
 ٨) أُولَئِكَ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
 ٩) ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوَاءَ
 أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ
 ١٠) اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ١١) وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ
 ١٢) وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا إِشْرَاكِيهِمْ كَافِرِينَ
 ١٣) وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِرُونَ
 ١٤) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ
 ١٥)

هر خوا خوی دروستکراوان ده هینیته مهیدان و دوايی وهک خویان لیده کاتموه، (سهره تا هر نهو دروستی کردوون و هر نهویش دواى مردن دووباره زیندوویان ده کاتموه)، سهر نه نجامیش هر بو لای نهو زاته ده برینهوه.
 ٢١) نهو روژی قیامت بهرپا ده بییت، تاوانباران و تاوانکاران ناو مید و بی هیوا ده بن (چونکه ده زانن چیان چاندووه و چیان کیلاوه و چیان ده ست پیشکمری کردوه).
 کهسیان ده ست نه کهوت لهوانه ی به شمریک و هاوه لیان ده زانی تا تکایان بو بکات و فریایان بکهوئیت، نهوسا ئیتر به ناچاری، بی باوه ده بن به شمریک و هاوهل (که له دنیا دا پشتیان پی ده به ستن و هانا و هاواریان بو ده بردن).

نهو روژی قیامت بهرپا ده بییت، لهو روژ ده! نهو خه لکه؛ له یهک داد به پین و ده بنه دوو ده ستهوه.
 جا نهوانه ی باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه، نهوانه له باخچه و باخاتی به هه شتدا ژيانی پر له کامه رانی و به خته وهری و ناسوود هیی شاد. ده کرین.

(١٦) نموانهش بی پروا بوون، کاتی خوئی بهلگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو ده زانی و پروایان به گه یشتنی قیامت و زیندو بوونه وه نه بوو، نموانه نامادهن له ناو سزایه کی سهخت و دوزه ختیکی پر نه شکهنجه و نازاردا.

(١٧) کهواته پاکي و بیگمردی و ستایش بو خوا، کاتی که نیواره و بهیانی ده که نموه.

(١٨) شرکرو سوپاسگوزاری همر شایسته ی زاتی خواجه له ناسمانه کان و زه ویدا، له کاتی عیشاو تاریکیدا، همروه ها کاتی که نیوه رو ده که نموه.

(١٩) نمو خواجه زیندو له مردو و درده هیئت (له ماده بئ گیانه کان زینده وهران دروست ده کات)، مردو ویش له زیندو درده هیئت (ژیان و مردن بمرده وامه و تیه له کیشی یه کن)، زهوی دوا ی مردنی زیندو ده کاتمه (زهوی له وهرزی پایز و زستاندا جوړه مردنکی به سمردا دیت، له وهرزی به هارو هاویندا جوړه زیندو بوونه ویه کی تیدا ناشکرایه)، جا همر نا بهو شیویه نیوهش له گوړه کان درده هیترنمونه. (له وه ده چیت وه کو زوربه ی زانیان ده فمرمون: زیندو بوونه و دوا ی جار وینه ی روک له م خاکه سمرده ربینین).

(٢٠) له نیشانه و بهلگه کانی خوا نمویه نیوه ی له خاک دروست کردوه، له وه دوا دوا برینی چند قوناغیت کورتوپر بوونه ته مروقیک و بلاو ده بنمونه به زه ویدا.

(٢١) یه کیکی له نیشانه و بهلگه کانی تری

نمویه: که همر له خوتان هاوسه ی بو دروست کردون بو نموه ی نارام بگرن له لایداو له نیوانتاند خۆشهویستی و سۆزو میهره بانی فراهم هیناوه، بهراستی نا لهو دیاردانه دا نیشانه و بهلگه هیه بو که سانیکی بیرده که نموه و تیده فکر.

(٢٢) (یه کیکی تر) له نیشانه و بهلگه کانی، دروستکردنی ناسمانه کان و زهویه (که زانا کانی نه ستیره ناسی له ناستیدا سهرسام و سهرگردان) و جیاوازی زمان و رهنگتانه (دهنگی هیچ کس له کس تر ناکات، سهره پای سده ها جوړ زمان، که جوړی قسه کردن و داپشتنی همر گه لیک تایبه تمه ندی خوئی هیه، جگه له همزاران شیواز که لهو زمانه سهره کیانه ده بیتموه)، بهراستی نا لهو دیارده یه شدا بهلگه و نیشانه ی زور هیه بو زانیان و شاره زایان.

(٢٣) یه کیکی تر له نیشانه و بهلگه کانی خهوتتانه له شمو و روژدا (ته لبه ته خمو دیارده یه کی سهرنج راکیشمو جیگه ی ورد بوونه وه و تیرامانه)، له کاتی بیداریدا هول و کوششتانه بو بههره وهرگرتن له بهخشه کانی خوا، جا بهراستی نا لهو دیارده یه شدا بهلگه و نیشانه ی زور همن بو که سانیکی که ده بیستن و تیده گمن.

(٢٤) همروه ها له بهلگه و نیشانه کانی تری نمویه که هموره بروسکه تان نیشان ده دات که ترسی لی ده کرت و نومید بهخشیشه (ترس له دهنگ و روناکی به هیزی، ترس له وه ی بیته مایه ی تهرزه و لافاو، همروه ها به نومیدی فمر و بهر که ت) و له ناسمانه وه باران ده بارینیت، زهوی پی زیندو ده کاتمه دوا ی نموه ی که مردبوو (روهک و گوگیاکان وشک بوون) بهراستی نا لهو دیارده یه شدا بهلگه و نیشانه ی زور همن بو که سانیکی ژیریان بخنه کار.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعِشْيَا وَحِينَ تُطْهَرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقُ السِّنِّكَمِ وَالْوَنُكُمِ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَاطُكُم بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

(٢٥) له نيشانه و بهلگه كانى تړى خوا نه وه په كه ناسمان و زهوى راوه ستاون به فمرمانى شو (خوړو هه ساره و نه ستيره كانى له بوشايدا راگرتووه بى كوله كه و بى پالېشتيكى ديار)، له وه دووا كاتيك بانگيكى ليكردن، كه نيوه له توتى خاكدان، ده سته به جى هه مروتان دهرده چن له زهويدا و زيندو دهنه وه.

(٢٦) هر چى له ناسمانه كان و زهويدا هه به هه موى شو به ديه پنه ريانه و خاوه نيانه، هر هه موشيان ملكه چ و فمرمانه درارى نهون.

(٢٧) هر شو زاته له سهره تاوه به ديه پنه راوه كان به دى ده هينيت، پاشان به جوړيكى تر دروستيان ده كاته وه، شو كار ه بى خوا ناسانه، نمونى به رز و وه سفى بلند هر شايسته شى شو زاته يه له ناسمانه كان و زهويدا، هر نه و ش زاتيكى بالا دست و دانايه.

(٢٨) هر له خوتان نمونى بى هيناونه ته وه (كه چنده برپاردانى هاو له و شهرىك بى خوا نادرست و نابه جييه) نيا نيوه رازين بهنده و بهرده سه كاتان بېنه هاو به شتان و لهو مال و سامانه ي پيمانداون شهرىك بن و وه ك يه ك سوو دى ليوه ربگرن و ده سستى تېبخه ن و ليسان بترسن و حسابيان بى بكن، هه وه ك چو ن نيوه له يه كتر سلده كه نه وه و حساب بى يه كتر ده كه ن؟! نا بهو شيوه به لگه و نمونى زوړ

روون ده كه ينه وه بى كه ساتيك كه ژيرو هو شمه ند بن...

(٢٩) نه خير، نه وانه ژير نابن، به لكو نه وانه شى سته ميان كړدوه شو نى ثاره زوى خويان ده كهون دور له هه مو به ميه كى زانستى و زانبارى، جا نيتركى ده توانيت رنمووى شو كه سانه بكات خوا گومپاي كړدوون (نه له به ته خويان ريگه گومپايان هه لېزاردوه، خوى گوره ش به زوړ هيدا يه تى كه س نادات)، كه شيش پشتيوان و يارمه تيده ريان له سزاي سخته بيانپار زيت.

(٣٠) (نوى نينسان به دليكي پاك و بېگه رده وه) روو بكه ره بهرنامه و نايى خوا و نه ملولا مه كه، خه لكينه نيوه ش پابه ندى شو نه خشه يه بن كه خوا نيوه لى سهر دروست كړدوه (واته قورنان كه ته لو ك و نه خشه ي ژيانى ناده ميزاده كانه لى لامه دهن)، هېچ جوړه گورپانكار يه ك له هېچ نه خشه و دروست كراو تيكى خوادا نيه، نانه وه يه دينى راست و دروست، به لام زوړ به ي خه لكى نه م راستيانه نازانن.

(٣١) خه لكينه: روو بكه نه په روه ردا رتان، به ملكه چى بگه پنه وه بولاى، لهو بترسن و خوتان له سزاي پيار زين، نوژه كانيشتان به چا كى نه نجام بدن، مېن بهو كه سانه ي كه شهرىك و هاو له لى بى پيار ده دهن...

(٣٢) له وانه ي كه ناي نه كه يان به ش به ش كړدوه و بوونه ته چنده ها گروو ده سته (برويان به هه نديكي هه يمو برويان به هه نديكي نيه و كوړانه شو ن رابه ره كه يان ده كهون) هه رگرو و پارتيكش دلخوشن به بهرنامه و نه خشه و پلا نى خويان (وا ده زانن چا كترين ريبازيان گرتو ته بهر).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْتَكُمْ فَلَا تَمْنَحُهُمْ فِيهِ شَوًّا تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ مِّنْ يَّهْدِي مِّنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ * مُبِينٌ إِلَيْهِ وَانْقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جَزَاءٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

(۳۳) کاتیک تنگانهو ناخوشی تووشی خه لکی ده بیت، هاناو هاوار بۆ پهروره دگاریان ده بن و هر لمو ده پارتنهوه، پاشان که ناخوشی و تنگانه که نه مار خوا ده روی ره حمهت و میهره بانی خوی لیکردنهوه، یه کسر ده ستمیه کیان هاوهل بۆ پهروره دگاریان برپار ده دن.

(۳۴) با ثوانه هر به نهمک بن و قه دری نازو نیعمهت و به خشه کانمان نه زانن، با رابوترن، له ناینده دا ده زانن چ پهنیکیان داوه و چ به لایه کیان به سر خویان هیناوه.

(۳۵) نایا مه گمر بۆسر نهو هاوه لگمرانه به لگه مان ناردوه تا ویل بن له خوا پرستی و شوینی نادروستی بکمون؟! به لگه کesh قسه بکات و شمریک بۆ خوا دانانه کیان په سهند بکات؟!

(۳۶) کاتیکش ره حمهتیک به خه لکی بچیژین، نهوا له خویان بایی ده بن (زۆربیان دینداری فراموش دم کمن)، خو نه گمر به لاو ناخوشیه کیشیان تووش بیت له سر نه نجامی کارو کرده وه و ده ست پیشخبری خویاندا، ده ست به جی ناومید ده بن له ره حمهتی خوا.

(۳۷) نایا ثوانه سر نه جیان نه داوه که به راستی خوا رزق و رۆزی و سامان فراوان ده کات بۆ هر کس که بیهویت، یاخود ده یگریتهوه و که می

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَعِزُّوا فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَسْكُرُ بِمَا كَانَ يُدْعَىٰ بِشُرْكَائِهِمْ ۚ وَلَئِنْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ يَمْسَ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٥﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾ فَتَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِّتَبَرُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْطَرُّونَ ﴿٣٨﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

ده کاتمه، بیگومان نا لهو حاله تانه شدا به لگهی زۆر ههیه بۆ شو که سانهی که باوه دهینن.

(۳۸) کهواته نهی ئیماندار: مافی خزمان بده، له هر روویه کهوه مافیان ده کهوێته سمرت جیبه جی بکه، ههروه ها مافی ههزاران و زیوارانیش فراموش مه که، نهو رهفتارانه چاکتر و په سهندتره بۆ شو که سانهی که مه بهستیان ره زامهندی خواجه، بیگومان هر نهوانهش سهر فرازو سهر کهوتوون.

(۳۹) هر پارهو سامانیکتان به سوو داییت به خه لکی بۆ نهوهی زیاد بکات له ناو سامانه که یاندا، نهوه بهر کهت ناکات و پاداشتی ناییت لای خوا (به لکو مو حاسه بهشی له دوايه)، نهوهش به زه کات داوتانه و مه بهستان زه زامهندی خواجه، نا نهو جوژه که سانه پاداشتیان چند بهر اهر کردوتهوه.

(۴۰) خوا شو زاتیه که دروستی کردوون و پاشان رزق و رۆزی پیبه خشیون (ئساو و هموا و خوړ و خاک و هۆکاره کانی به ده ست هینانی سامان به شیکن له به خشه کانی) له دوایدا ده تانمریتیت، پاشان زیندووتان ده کاتمهوه، نایا هیچ کام لهوانه ی که کردوتان به هاو بهشی خوا، شتی وایان له ده ست دیت؟!، پاکی و بلندی بۆ شو زاتیه لهوهی نهوانه دهیکمن به هاو بهشی.

(۴۱) تاوان و خراپه ده کهوتوه و هه موو سهر زهوی و ده ریاکانیشی گرتوتهوه، به هۆی شو تاوان و گونا هانهوه که خه لکی دهستیان داوه تی، سهر نه نجام ده بیت تا لاوی هه ندیک له کرده وه کانیا بچیژن (که بهرپا بوونی جهنگ و کاره ساته سروشتیه کانه) بۆ نهوهی بگه رتهوه بۆ ریبازی پاکی و خواناسی.

(٤٢) (ئەبى پىغەمبەر ﷺ) پىيان بلى: بگمىرتن

بەسەر زەویدا و تەماشای بکەن و سەرنج بەدەن و بزەنن چۆن بسو سەرنەنجامى پىشینهکان، ئەوانەى زۆربەیان هاوەلگمرو بى پەرسى بوون.

(٤٣) کەواتە رووى خۆت بکەرە ئەم نایە پتەو و چاک و دامەزراوە، پىش ئەوێ روژىک بىت هیچ کەس نەتوانىت جەموى بگرتى و دژاىەتى بەرنامەى خوا بکات، ئەو روژە خەلکى هەموو لە یەک جیادەبنەو (بەهەشتیان بۆ بەهەشت بە پى دەگرتن، دۆزەخىەکانیش بۆ دۆزەخ).

(٤٤) ئەوێ کافر بىت ئەو کافر بوونەکەى لەسەرى دەکەوتى، ئەوانەش کە کارو کردەوێ چاک نەنجام دەدەن، ئەوێ رىگە بۆ خۆیان خۆش دەکەن (بەرەو بەهەشت).

(٤٥) تا خوا زۆر بە زیادەو پاداشتى ئەوانە بداتەو کە نىمانیان هیناوەو کردەو چاکەکانیان نەنجامداوە، بەراستى ئەوزاتە کافرانى خۆش ناوتى.

(٤٦) لە بەلگە و نىشانەکانى (گەمەرى پەرەردگار) ئەوێ چەندەها جۆر بە دەنیرىت وەک مژدە بەخشىک (لەکاتىکدا کە هەلگى هەموو و هەلمى ناو)، تا رەحمەت و مەهرەبانى خۆیتان پى بچىرت، تا کەشتىەکان بە دەریادا

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَجَكَ لِلَّذِينَ الْقِيَمِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْذَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ يَمْلِكُ مِنْ أَجْرِ
صَالِحِهِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾ وَمَنْ ءَابَدَهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرًا وَلِيَذِقَ
مَنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَءَاءَوْهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُومُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٧﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٨﴾ فَانْظُرْ إِلَى ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٩﴾

بە فرمانى ئەو هاتوچۆ بکەن و تا لە بەخشەکانى بەهەرەو بەین، بۆ ئەوێ سۆپاسگوزارى بکەن.

(٤٧) سۆیند بەخوا بەراستى پىش تۆ (ئەبى محمد ﷺ) پىغەمبەرانىکەمان رەوانە کردووە، بۆ سەر هۆزو گەلەکانیان، بەلگە و نىشانەى زۆریان بۆ هینان، بەلام زۆریان باوەریان نەهینا، بۆیە نىمەش تۆلەمان سەند لەوانەى کە تاوانیان کرد، ئەوسا نىتر سەرخستنى نىمانداران بە ئەمرى سەرشانى خۆمان زانى و سەركەوتنمان پى بەخشىن.

(٤٨) خوا ئەو زاتەى کە چەندەها جۆر - با - دەنیرىت، ئەو - با - یە هەموو هەلدەگرتى و لەگەڵ خۆیدا راپىچى دەکات، جا خوا پەخشى دەکاتەو بە ئاسماندا بەهەر شىوازو شىوێەک کە بىموتى، هەمووکان پارچە پارچە دەکات، نىنجا دەبینىت باران لە نىوانیاندا دەردەچىت و دادەبەزىتە سەر زەوى، جا کاتىک بارانەکەى باراند بۆ هەر تاقىک لە بەندەکانى کە بىموتى، ئەوانیش یەکسەر خۆشحال و دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن بە یەکترى ...

(٤٩) بەراستى پىش ئەوێ دابارىتە سەریان، زۆر ناویمىد و بى هیوا بوون.

(٥٠) جا نىتر سەرنج بەدەو تەماشای چەندەها ئاسپەوارى رەحمەتى خوا بکە، کە چۆن زەوى زىندوو دەکاتەو دواى مەردنى، بىگومان ئەو زاتەى کە ئەو کارانە نەنجام دەدات، مەردوووان زىندوو دەکاتەو هەر ئەو زاتە دەسەلاتى بەسەر هەموو شتىکدا هەیه، (مەردووانىش وەک روکە لەکاتى خۆیدا لە زەوى دەردەهینىتەو بۆ لىپرسینهو).

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مِّنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ٥١ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا
 مُدْبِرِينَ ٥٢ وَمَا أَنتَ بِهَدٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
 مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ٥٣ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ٥٤
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
 كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
 وَلَكِن كُنْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ٥٧ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِن جِثَّتْهُمْ جِثَاةٌ
 لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنَسْنَا إِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٨ كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥٩ فَأَصْبِرْ إِن
 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَا يَسْتَحِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْقِنُونَ ٦٠

(۵۱) سویند به خوا خۆ نه گسر ره شه‌بایه‌کی
 زهره‌مه‌ند بنیرین و ببینن کشتوکال و باخه‌کانیانی
 زهره‌ه‌لگه‌ران، نه‌وه نه‌وانه نیتر ده‌ست ده‌کن به
 ناشوگری و له دین وهرده‌گه‌پن.

(۵۲) جا به‌راستی تو نه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ ناتوانیت
 ده‌نگی خۆت، واته: بانگه‌وازه‌گه‌ت، به‌ مردووه‌کان
 رابگه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ها ناتوانیت که‌ی و گوئی
 گرانه‌کانی لی تی‌بگه‌یه‌نیت (کافران وه‌ک مردوو،
 وه‌ک که‌پن)، کاتی‌ک روو وهرده‌گه‌پن و پشت
 هه‌لده‌کن و بایه‌خ به‌ بانگه‌وازه‌گه‌ت ناده‌ن.

(۵۳) هه‌روه‌ها ناتوانیت رینموویی کو‌یرو نایینیان
 بکه‌یت (نه‌وانه‌ی دلیان داخستووه و نایانه‌ویت
 تی‌بینی بکه‌ن) تو ناتوانیت له‌ گو‌م‌رایسی رزگاریان
 بکه‌یت، به‌لکو تو ته‌نها ده‌توانیت نایه‌ته‌کانی
 قورنانی نی‌مه‌ بده‌ی به‌گوئی نه‌وه که‌سانه‌دا باوه‌پسان
 پی‌یه‌تی و هیچی تر، چونکه‌ نه‌وانه هه‌میشه
 ملکه‌چی فرمانی خوان.

(۵۴) خوا نه‌وه زاته‌یه نی‌وه‌ی به‌لاوازی دروست
 کردووه (سه‌ره‌تا نوتفه‌یه‌کی لاواز، دوا‌یی وه‌ک دیل
 له‌ سکی دایکدا، پاشان هه‌رمندالی لاوازی تا
 ده‌گه‌یه‌ته ته‌مه‌نی لاوی)، نه‌وسا خوا هه‌یزو
 ده‌سه‌لاتیک پێ ده‌به‌خشیت، دوا‌ی هه‌یزو توانایی
 دووباره‌ نۆره‌ی لاوازی و پی‌ری دیت، بی‌گومان
 نه‌وه خوا‌یه هه‌رجی بو‌یت دروستی ده‌کات (نهم
 هه‌یزو بی‌هه‌یزه به‌شیکه له‌ ویستی نه‌وه زاته)، نه‌وه
 په‌روه‌ردگاره زاناو به‌ توانایه.

(۵۵) نه‌وه روژه‌ی که‌ قیامه‌ت به‌ریا ده‌بی‌ت تاوانباران سویند ده‌خۆن (که: له‌ جیهانی به‌ره‌زه‌خدا، یان له‌ ژبانی دنیا‌دا)
 ته‌نها کار‌ت‌ریک ماونه‌تموه، نا نه‌وانه کاتی خۆی له‌ راستی لاده‌دران .

(۵۶) (له‌ روژی قیامه‌تدا که‌ تاوانباران سه‌ریان لی‌شیتواوه و سویندی درۆ ده‌خۆن) نه‌وانه‌ی زانیاری و نی‌مانیان پی‌به‌خه‌را‌بوو
 ده‌لین: سویند به‌خوا بی‌گومان نی‌وه به‌را‌ده‌ی نه‌وه‌ی خوا بریاری له‌سه‌ر بووه ماونه‌تموه (له‌ دنیا‌دا و له‌ جیهانی به‌ره‌زه‌خیشدا)
 تار‌روژی زیندوو‌بوونه‌وه، جا نه‌مه روژی زیندوو‌بوونه‌وه که‌یه، به‌لام نی‌وه به‌م راستیه‌تان نه‌ده‌زانی و به‌رواتان پێی نه‌بوو.

(۵۷) جا له‌و روژه‌دا تکاو پارانه‌وه و به‌و بیانوی نه‌وانه‌ی سه‌مه‌یان کردووه، هه‌یج سوودیک‌ی نی‌ه به‌زان، به‌هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک
 خوا لی‌یان رازی ناییت و نه‌وانه‌ش داوا‌ی لا‌بردنی رق و قینی خوا‌یان لی‌ نا‌کرتیت، به‌هۆی تو‌به‌مه‌ خۆیان رزگار بکه‌ن.

(۵۸) سویند به‌خوا به‌راستی نی‌مه له‌م قورنانه‌دا له‌ هه‌موو باب‌ه‌تیک نموونه‌مان بو‌ خه‌ل‌کی هه‌ناوه‌تموه، که‌چی هه‌ر
 نایه‌تی‌کیشیان بو‌ به‌ی‌نیت و به‌سه‌ریاندا به‌خو‌نی‌ته‌وه، نه‌وه بی‌گومان نه‌وانه‌ی که‌ بی‌ باوه‌پن ده‌لین: نی‌وه ته‌نها پی‌شیل‌که‌ری
 حه‌قن و هه‌یچی تر نین !!

(۵۹) نا به‌و شی‌وه‌یه خوا مو‌ر ده‌نی‌ت به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌دا که‌ نازانن و به‌شو‌ین حه‌ق و راستیدا نا‌گه‌پن، (شو‌ین راستی و
 حه‌قیقه‌ت نا‌که‌ون).

(۶۰) جا (نه‌ی محمد ﷺ، نه‌ی نی‌ماندار) دان به‌خۆدا بگه‌ره و نارام بگه‌ره، چونکه‌ بی‌گومان وه‌عدو به‌لینی خوا حه‌ق و راسته
 و هه‌ر دیت‌ه‌دی، نه‌وانه‌ش که‌ باوه‌پسان نی‌ه بی‌ نارامت نه‌که‌ن و ساردت نه‌که‌نه‌وه.

سوره تی (لقمان)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.

(۲) شهوه چنده ها نایهت و فمرمانیکن له

قورثانی پر له حیکمت و دانایی .

(۳) نعم قورثانه هیدایهت به خش و رینمووی

به خش و ره حمت و میهره بانیه بۆ چاکه کاران...

(۴) ثوانه ی که نوژه کانیان به چاکی نه نجام

ده ده ن، زه کاتیش (له مال و سامانیان)

ده رده کمن، دلنیش ده بن به هاتنه دیی روژی

قیامت (خزانی بۆ ناماده ده کمن).

(۵) نا ثوانه له سمر رینمووی و ریبازی

پهروهر دگاریان، نا ثوانه شن رزگار و سهر فراز.

(۶) همن دیک له خه لکی همن قسه ی بی خیر و

بی مانا ده کړن (وهک گورانیه نابوخته کان، کتیب

و شریته بی خیره کان... هتد) تا خوی و کهسانی

تریش له ریبازی خوا و تل بکات، بی شهوه ی

همست بکات به متریسی کاره که ی و بزانیته چ

کمتیک ده کات به خوی و خه لکی و بۆیه شهوه

شته بی نر خو خیرانه ده کړیت تا گالته به پیام و

ریبازی خوا بکات، نا ثوانه سزا و توله یه کی

ریسواکمر و نابرو بهر چاوه پریان.

(۷) همرکاتیکش نایه ته کانی نیمه ی به سهردا

ده خوینر ته شهوه، فیز ده کات و فوو ده کاته خوی و پشت هه لده کات، همره ک نه بیستی بیت، همره ک له گوئیدا قورسی

و گرانی هه بیت، کهوابوو مژده بده بهو جوړه کهسانه بهوه ی سزای به نیش چاوه پریان!!

(۸) به راستی ثوانه ی نیمانیان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه، چنده ها باخچه ی به هشتی پر له نازو

نیعمت بۆیان ناماده یه ...

(۹) هاوړی له گهل ژبانی نه براوه و نه مریی تیایدا، شهوه به لینه ی خوا پتی داوون، وه عده و به لینیکی ححق و راسته و

همر دپته دی، به راستی شهوه زاته به ده سلات و دانایه.

(۱۰) ناسمانه کانی دروست کردوه به بی کوله که به چاوی خوتان ده یانبینن، له زه ویشدا کیوه کانی دامه زرانده که

له نگمری زهویان راگرتوه و (چنده ها سوودی تریان هیه) شهوه کو ژیره و ژووربین و لارینه شهوه، جوړه ها زینده وه و

گیانله به ریشی تیادا بلاو کردو شهوه، (همره ها ده فمرموت): له ناسمانی شهوه ناومان دابه زاند، جوړه ها روه ک و

گژوگیای هاو جووتی به سوود و به که لک و جوان و رازاوه مان له زه ویدا پی رواند.

(۱۱) نا شهویه دروستکاروانی خوا، وهرن نشانم بده ن بزانم ثوانی ترجگه له وزاته، چیان دروست کردوه، نه خیر

هیچیان دروست نه کردوه، به لکو سته مکاران هه میشه له گومراییه کی ناشکرادان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ۶ وَإِذَا تَلَّيْنَا عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُّسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ وَقْرًا فُشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۷
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۸
خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۹ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَقَلَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًى أَن تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا
مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۱۰ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۱۱ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۱۲

(۱۲) سوتند به خوا بهراستی نیمه حکمت و دانایمان به - لوقمان - به خشی، بهم شیوه به (پیمان وت) شوکرانه بژیرو سوباسگوزاری خوا بکه، خو نهوهی سوباسگوزار بیت نهوه قازانچ و سوودی سوباسگوزاریه کهی هر بوخوی ده گهریتنهوه، نهوهش سوباسی خوی نه کرد، نهوه بیگومان خوا بی نیازو سوباسکراوه (پیوستی به سوباسی کهس نیه).

(۱۳) جا لوقمان به کورده کهی خوی وت له کاتینکا که ناموژگاری ده کرد: کوره شیرینه کم؛ نه گمیت شتیک یان که شیک به هاوتا و هاویهشی خوا بریار بدهیت، چونکه بهراستی هاوتا و هاویهش برپاردان سته میکی زور گهروه و نارویه.

(۱۴) (لیره دا خوا ناموژگاریه کان له ده می لوقمان وهرده گریست و خوی ناموژگاریمان ده کات و ده فمرموت): نیمه فرماشتانداوه به ناده میزاد به چاک رهفتاری له گیل دایک و باوکیدا، دایکی به نیش و سازارو لاوازی و بیتاقه تیه کی زوره وه، (به پیستی سکی تو مانگ) هلی گرتوه، برپنهوهشی له دوی دوو ساله، فرمانمان پیدا که نهی نینسان سوباسگوزاری منیش و دایک و باوکیش به، دلنایان که گهرانه وتان هر بو لای منه.

(۱۵) نه گهر دایک و باوکت کوششیان له گه لتا کرد، تا به بی هیچ به لگه و زانیاریه ک هاوهل بو من بریار بدهیت، نهوه فرمانبهرداریان مبه و به

قسه یان مه که، له دنیا شدا هاوپر و هاوهل و خرمه تگوزاریکی چاک به بزیان له هه موو بارو دؤختیکا، شوتنی رتیبازی نهوانه بکوه که بولای من گهرانه نهوه، له وه ودوا گهرانه وتان هر بو لای منه، جا هه والتان دده می بهو کارو کرده وانهی که ده تان کرد.

(۱۶) پاشان له سمر زاری لوقمان ده فمرموت: نهی کوری نازیم؛ بهراستی نه گهر گونا هییک به قهدهر تووی خمرته لهیه ک (که زور ورده) هه بیت و له ناو بهردیکا له ناسمانه کان یان له زه ویدا حشاردرا بیت، (لای خوا شاراه نیه) و ده به نیتته میدان، چونکه بهراستی خوا هیچ شتیکی لی شاراه نیه و زوریش ناگایه.

(۱۷) کوری شیرینم نوژه کانت به چاکی نه نجام بده، فرمان به چاکه بده، قهده غه له گونا هو خراپه بکه، به نارامبه له بهرامبر نهو ناخوشیانهی که تووشت ده بیت، بهراستی نهوانهی که باسکران همدیکن لهوانهی هر ده بیت بکرتن.

(۱۸) ههروه ها رووت وهرمه کپره له خه لکی و (لووت بهرمز مبه و به چاوی سووک سهیریان مه که)، به سمر زه ویدا بهناز و فیزه وه مهرؤ، بهراستی خوا نهو کهسانهی خوش ناوت که خوهه لکیش و فخر فروش و فیزاوین.

(۱۹) ههول بده له روشتنتدا مام ناوه ندیانه برؤ، بهره و نامانجیکی چاک ههنگاو بنی، بهدهنگی هیواش و له بار گفتوگو بکه و بدوی، چونکه بهراستی بیزارترین و ناخوشترینی دهنگه کان دهنگی گوی درژه کانه.

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَبْنِىْ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ ۖ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ ۖ وَفَصَّلَتْهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُكُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ ۖ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثَمَرِي ۖ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِىْ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِىْ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تَصْغِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

(۲۰) نایا سمرنجتان نه داوه که بهراستی هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا ههیه همر همووی خوا بۆ خزمه تی ئیوهی دروست کردوو و ملکه چی کردوو، ههروه ها به فراوانی نازو نیعمه تی ناشکراو په نهانی به سهردا رژاندون، (له گهل نموه شدا) هه ندیک له خه لکی موجه ده له و گفتوگو ی نابه جی ده رباره ی خوا و بهرنامه که ی ده کهن، بی هیج به لگه یه کی زانستی و رینموویه کی پیغه مبه ران و کتیبیکی روونکه ره وه ی خوابی.

(۲۱) کاتیکیش پیمان بوتربت شوینی نمو بهرنامه یه بکه ون که خوا ناردویه تی، نمو ده لئین: نه خیر شوینی نمو ناکه وین، به لکو همر شوینی نمو شتانه ده که وین که باو و باپیران و ماموستایانمان په پیره و بیان لی کردوو، نایا نه گهر شهیتانیش بانگی کردبن بۆ سزای داگیرساوی دۆزه خ، همر په پیره وی ده کهن؟!.

(۲۲) نمو که سه ی روو بکاته په روه ردگاری و کاره کانی همووی بگه یه نمو بۆ لای نمو، له کاتیکدا ناده میزادیکی چاکه خوازه، نمو بهراستی مانای وایه که دهستی به به هیزترین هوکاره وه گرتوو، سه رنه نجامی هموو کاریکیش همر بۆ لای خوا ده گه یه نمو.

(۲۳) نمو هه کافر بووه، نمو کافر بوونه که ی، خه فته بارت نه کات، گه رانه وه بیان همر بۆ لای

ئیمه یه، جا ناگاداریان ده که یه نمو به وه ی که کردوویه، بیگومان خوا ناگاداره به هه موو نمو شتانه ی که له سینو دل و دهروونه کانداه شار دراو.

(۲۴) که مییک ماوه یان ده ده یین، تا تاوینک رابویرن، پاشان ناچار یان ده که یین که بچه ناو سزای توندو سه ختموه. (۲۵) سویند به خوا نه گهر پرسیار له خوانه ناسان بکه ییت: کی ناسمانه کان و زه وی دروست کردوو، نمو به دنیاییه وه ده لئین: الله، دروستی کردوون، توش نه ی محمد ﷺ بلی: سوپاس و ستایش بۆ خوا (له سه ر و تنی راستی)، نه خیر وانییه، نمو وه لآمه له قه ناعه نمو هه لئه قولآوه، به لکو زۆربه یان نازانن (له خویانه نمو قسه ده کهن).

(۲۶) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا ههیه، همر خوا خاوه نیانه، بهراستی همر نمو خویه خۆی بی نیازه و سوپاسگوزاری همر شایسته ی نمو (نه گهر خه لکی به وه فا و به نه مه ک بن).

(۲۷) خۆ نه گهر بهراستی هرچی دره خت ههیه له زه ویدا بینه پینووس، ده ریا ش چهنده یه بیته حهوت نمو نه ده و (بیته مره که ب و زانستی و نهینی دروستکراوه کانی خوا بنووسنه وه)، نمو هیشتا زانست و زانیاری و فره مانه کانی خوا همر ته واو ناییت، بهراستی خوی گه روه به ده سه لاته و دانایه.

(۲۸) دروستکردن و به دیه یینانی هه مووتان و زیندو کردنه وتان، ته نها وه ک دروستکردن و زیندو کردنه وه ی تاکه که سیک وایه، بهراستی خوا بیسه ره و بینایه.

الَّذِينَ تَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عِقْبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْصِيكُمْ إِلَّا كَنَفٌ وَإِنِ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

(۲۹) نایا سمرنجت نه داوه که بهراستی خوا
شهو تیهه لکیشی روژ ده کات و روژیش
تیهه لکیشی شو ده کات، خوړ و مانگی بو
تمرخان و ملکه چ کردن، همریه که یان تاکاتیکی
دیاریکراو له سورانه وه یاندا بمرده وام ده بن،
بهراستی خوا به کارو کرده و تان زور ناگداره.

(۳۰) شو شتانه دهریده خمن که: بیگومان هر
خوا خوی حق و راسته قینه یه، بهراستی هرچی
خه لکی له باتی شو ده پیرستن و هاواری
لیده کمن، به تال و ناحه قیه، دلنیا بن خوا هر
خوی همیشه بهرزو پایه بلندو گوره یه.

(۳۱) نایا سمرنجت نه داوه که بهراستی
که شتیه کان به دهریادا هاتوچو ده کمن و نازو
نیعمه تی خوا ده هیتن و ده بیمن و ده سه لاتی خوا
ده خنه روو، بهراستی نا شو شتانه دا به لگه و
نیشانه ی زور هیه بو شو که سانه ی زور دان
به خودا ده گرن و زور سوپاسگوزارن.

(۳۲) کاتیکیش له دهریادا شه پو لیک نابلقه ی
هاوه لگه و کافره کان بدات، وه ک کیوه کان گموره
بیټ، نه وه هاناو هاوار هر بو خوا ده بن زور به
دلسوزانه ملکه چن بو خوا، جا کاتیک فریایان
ده که ویت و رزگاریان ده کات و ده یانگه یه نیته

الَّذِينَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْخِذُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ الَّذِينَ
أَفْلَحَ تَجَرَّى فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُريَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ
كَالظُّلُمِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفًاؤُا رَبِّكُمْ وَأَخْشَوُا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْفُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ

وشکانی، جا هیهانه بمرده وام ده بیټ له سر ریبازی نیمن و ده مینیتسه وه له سر یه کتاناسینی خوی میهره بان،
(ههشیانه ریگه ی نادروستی خوی ده گرتنه وه)، جا کهس له نایات و به لگه کانی نیمه نکول و په یمن شکینی ناکات
جگه له زوردار و ناپاک و سپله .

(۳۳) نه ی خه لکینه له بهروره دگارتان بترسن (خوتان له خه شم و قینی بیاریزن) و له روژیک بترسن که باوک فریای
روژه ی خوی ناکه ویت، روژه ی هیچی له ده ست نایه ت که بو باوکی نه نجامی بدات، بهراستی به لینی خوا به
به ربابوونی قیامت، حه قیقه ت و راسته قینه یه، که واپو وریا بن ژیانی دنیا له خسته تان نه بات، (نه فسی به دکار و
شهیتانی به دره فتار) سمرگه ردتان نه کات و غم راتان نه کات له ریبازی خوا.

(۳۴) بهراستی هر خوا خوی زانیاری به ربابوونی روژی قیامت ده زانیت، بارانیش هر شو ده بیارینیت، ده زانیت
چی له سکی دایکاندا هیه، هیچ کهس نازانیت سبه ی چی به سمر دیت و چی ده ست ده که ویت (له بهر هه می مادی
دنیا یی یان له زه خیره و تویشووی قیامت)، هیچ که سیش نازانیت له سمر چ زه ویه که ده مریت و کوتایی به ژیانی
دیت (همروه ها کاتی مردن و چونه تیه کهیشی شاروه یه) بهراستی خوا به هه مو شتیک زانایه و ناگداره.

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سمره تایی سووره تنی (البقرة) بده.
 (۲) دابه زانندی نهم قورنانه له لایمن
 پمروه ردگاری جیهانیانموه هیچ گومانی تیدانیه.
 (۳) نایا خوانه ناسان ده لئین: محمد ﷺ نهم
 قورنانه ی هله به ستوه؟ نه خیر وانی به، به لکو
 قورنانه حق و راسته و له لایمن پمروه ردگارتومه
 نیتر دراوه، بۆ ئه وه ی قهوم و هۆزیک بیدار
 بکه یتموه که پیش تو بیدار خمره وه یه کیان بۆ
 نه هاتوه، تاریکی هیدایت و نیمان بگرته بهر.
 (۴) خوا نمو زاتیه که ناسمانه کان و زهوی و
 همرچی له نیوانیاندا هیه له شهش رۆژدا
 دروستی کردوه (مهرج نیه دریتی نمو رۆژانه
 به قهده دریتی شهو و رۆژی زهوی بیت که به
 بیست و چوار سعات جارتیک به ده وهی خۆیدا
 ده سوپیتمهوه، چونکه هندیکی رۆژ همره ک
 قورنانه خۆی ناماژهی بۆ ده کات ههزار ساله،
 هندیکی تری په نجا ههزار ساله)، پاشان خوا
 له سمر ته ختی فرمانیه واییموه سمر بهرشتی
 کارو فرمانی دروستکراوانی ده کات و ئه وه ی
 نمو عیلمی پتی هیه و دهیزانیت و دهیه ویت،
 همر نمو پیش دیت، (سمرنجی نایه تی - ۲-
 الرعد بده)، خه لکینه جگه لهو خواجه کهس نیه
 پشتیوانیتان لی بکات یان تکا کارتانه بیت، نایا
 یاداوهری وهرده گرن و تیده گهن.

(۵) نمو خواجه له ژوور ناسمانه وه کاروباری زهوی ریک ده خات و سمر بهرشتی ده کات، له وه ودوا رووداوه کان و
 به سمرهاته کان و کارو کرده وه ی بهنده کان ده گهریتمهوه بۆ لای، له رۆژیکدا که بهرام بهر ههزار ساله بهو حسابیه
 نیوه که ده یکنم.

(۶) نا نمو خواجه زانایه به نهینی و ناشکراکان، له هه مان کاتدا خاوه ده سلات و میهره بانیشه.

(۷) نهو خواجه زاتیکه هه موو شتیکی به چاکی و ریکویتیکی به دیهیناوه، له سمره تاوه ناده میزادی له قور دروست کردوه.

(۸) پاشان زنجیره ی نموه کانی له ناوکی ساده و بی نرخ به دیهیناوه.

(۹) پاشان ناده میزادی بهرینک و پیتی ریکخست، له رۆح و گیانیک که خۆی خاوه نیه تی فووی پیدا کرد، نینجا
 ده زگای بیستن و بینین و لیکدانه وه ی پیبه خشیون، که متان سوپاسگوزارن.

(۱۰) (له گهل نمو هه موو به لگه به هیزانده) خوانه ناسان ده یانوت: نایا نه گهر مردین و بزر بووین له توئی خاکی
 زه ویدا، نایا جارتیکی تر سمر له نوئی دروست ده کرینه وه؟! نه خیر وون نابن! به لکو نه وانه (همر قسه ی به تال و پروپوچ
 ده کمن نه گینا له بنهره تدا به ناماده بوونی بهرده م باره گای پمروه ردگاریان) بی باوه رن ...

(۱۱) جا پیاپی بلی: فریشته ی گیان کیشان که کاری گیان کیشانتانی پی سپیتر دراوه ده تانمریتیت، له وه ودوا بۆلای
 پمروه ردگارتان ده برینه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ۲ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
 مَا اَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَيدُ أَخْلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَا تَشْكُرُونَ ۹ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ۱۰ قُلْ يَتُوقَظُكُمْ
 مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۱

(١٢) نه گمر ده تیسنی کاتیک نمو تاوانبارانه
(که باوه پریان بهزیندوو بوونهوه نه بوو) خه جالته
و سرشورن له بهردهم دادگای خواییدا، ده لیس:
پهروه ردگارا نهوه نیتر به چاری خومان بینیمان،
به گوئی خومان بیستمان نهوهی پروامان پیی
نه بوو، نیستهش نیمه بگیره وه بۆ دنیا مخرج
بیته همر کارو کرده وهی چاکه نه نجام بدهین،
نیمه نیسته تهواو دنیایین...!!

(١٣) پیگومان نه گمر بمانوویستایه هه موو
که سیگمان هیدا یهت و رینموویسی ده کرد
(بهنا چاری و بهی ویستی خویان)، به لام بریاری
من نهویه (که ناده میزاد و پهریه کان سر بهست
و سریشک و نازاد بکه، سر نه نجامیش) همر
دۆزه خ پر ده کهم له پهریه کان و له خه لکی
تیکرا، (لهوانه ی پروایان به خواو پیغه مبه ره کانی
نه بوو).

(١٤) دهی کهواته بجیزن مادهم نیوه نه م
روژه تان فهراموش کرد، نیمهش به راستی نیوه
پشتگوئی ده خهین، بجیزن نیس و سزای نه برپاوه،
له سر نه نجامی کارو کرده وهیه ک که ده تان کرد.
(١٥) به راستی ته نهان نهوانه پروا به نایه ته کانی
نیمه ده هینن، کاتیک یاداوهری ده کرین پیی،
خیرا سوژده ده بهن ته سییحات و سوپاسگوزاری
پهروه ردگاریان ده کهن، له کاتیکدا نهوانه به هیچ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

شیوهیه ک فیزیان نیم و خویان به گموره نازان.

(١٦) (نمو نیمانداره به خته وه رانه) نیوانیان خوش نیه له گهل راکشان له جیگمو ریگهی گمرم ونه رما (واته به نوژیو
خوا به رستی به شیکی شهو ده به نه سمر)، هه میسه نزاو پارانه وه یان روو به پهروه ردگاریانه له خهشم و قین و دۆزه خه
ده ترسن، ناواتی ره زامه ندی و به ههشتیان هیه و لهو رزق و رۆزی و توانایی و زانیاریه ییمان به خشیوون ده به خشن.
(١٧) جا هیچ کهس لهو به خته وه رانه نازانیت چی بۆه له گیراوه وشاراوه ته وه له نازو نیعمه تی جۆراو جۆر لای
پهروه ردگاری، که چاوان پیی گهش ده به نهوه و به دیتنی شاد ده بن، له پاداشتی کارو کرده وهی چاک و پاکیاندا که
ته نجامیان ده دا.

(١٨) نایا نمو که سهی نیماندار بوو بیته وه ک نمو که سهیه که تاوانبار بوو بیته وه ک یه ک نین..

(١٩) به لکو نهوانه ی که باوه پریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان ته نجامداوه، شوینیان باخچه کانی به ههشته (که بۆ
هه میسه جیگهی حهوانه وه و حهسانه وه یانه)، همر لهوئی داده به زن، له پاداشتی کارو کرده وهیه ک که ده یان کرد.

(٢٠) نهوانهش تاوانبارو یاخی بوون، شوینیان ناو ناگری دۆزه خه، همر کاتیک ویستیان لیتی ده رچن، ده گیر درنه وه
بۆ ناوی، پییان ده وتریت: بجیزن سزای نمو ناگره ی که پرواتان پیی نه بوو.

(٢١) سوئند به خوا ئیمه تالو له دنیادا ده کهین به گمرویاندا، بیجگه له سزای ریشه که نکر دنیان، بۆ نه وهی هۆش و بیر بکه نه وه و بیر تیک بکه نه وه و بگمړینه وه بۆ لای ئیمان.

(٢٢) جا کئ لهو کهسه سته مکار تره که به فهرمووده کانی خوا یاداوه ری و نامۆزگاری کرابیت، پاشان پشتی لی هه لکرییت و گوئی پینه دات، به راستی ئیمه تۆ له له تاوانبارو تاوانکاران ده ستینین.

(٢٣) سوئند به خوا به راستی ئیمه تهوراتمان به خشی به موسا، تۆ (ئه ی محمد ﷺ) هیچ گومانت نه بیت له دینداری موسا و له وهش که تهورات له لایهن ئیمه وه به خشراوه بهو، نهو کاته ئیمه تهوراتمان کرد به رینهووی بۆ نه وهی ئیسرائیل.

(٢٤) پاشان که نه وهی ئیسرائیل خوگری و نارامیان کرده پیشه یان کردمان به پیشه واده سه لاتمان پیبه خشین، نهو کاته دنیایی و پروایه کی ته وایان هه بوو به نایه ته کانی ئیمه (شایسته ی نهو ریزه بوون).

(٢٥) به راستی پهروه ردگارت خوی (دوای

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَأَعْلَمَهُم بِرَجْعَتِهِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرْتُ بِهِ ثُمَّ أَغَرَضْتُ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أُولَئِكَ يَهْدِي اللَّهُ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ

نه وهی که بوونه چهنده ها دهسته وگرو) له رۆژی قیامه تدا له یهک جیایان ده کاته وه، چاک و خراپیان دیاری ده کات لهو شتاته دا کهوا نهوان کیشیه یان تیدا ده کرد و روو به پروی یهک ده بوونه وه و بهرام بهر یهک ده وه ستانه وه.

(٢٦) ئایا نه وه په ندو نامۆزگاری وه رناگرن له وهی : ئیمه پیش نه مان چهنده ها جیل و نه وه مان له ناو بردوه، به ناو ماله کانیاندا دین و ده چن، به راستی نا لهو دیمه نانه دا به لگهی زۆر به هیز هیه له سه ر ده سه لاتی ئیمه، ئایا نه وه نابیسن؟!

(٢٧) ئایا سه رنجیان نه داوه که به راستی چۆن ئیمه ناو کیش ده کهین و ده یبهین بۆ زه کوی وزاری وشک و بی روک جا بهو ناوه روک و گزۆگیا ده رده هینین که مالاتیان و خویشیان لئی ده خۆن، ئایا نه وه نابین و سه رنج نادهن؟!

(٢٨) بی باوه ران ده لئین: باشه؛ نه وه که ی نه م جیا کرد نه وه و سه رکه وتنی ئیمانداره پیش دیت، نه گهر راست ده کمن؟!

(٢٩) ئه ی محمد ﷺ پێیان بلی: رۆژی جیا کرد نه وه و سه رکه وتنی ئیمان، باوه ر هینانی کافران هیچ سوودی نابیت بۆیان، هیچ مۆله تیشیان نادریت (په شیمانیش سوودی نابیت).

(٣٠) جا تۆ روویان لی وه رگپه و گوتیان مه ده ری، به لکو چاوه پروان به، به راستی نه وانه چاوه پروان!!

سوره تی (الاحزاب)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) نهی پیغه‌مبهر ﷺ له خوا بترسه و برده‌وام به لسه‌ر ته‌قواو پاریزکاری، همرگیز ملکه‌چی بی‌باوه‌ران و دوو‌رووه‌کان مبه‌ (که ده‌یانموت له ریگهی راست ویت بکمن، چونکه) به‌راستی خوا هم‌میشه و برده‌وام زانا و دانایه.

(۲) به‌لکو ته‌نها شوینی نمو رینم‌وویانه بکموه که له‌لاین پروه‌ردگارتموه به‌نیگا بوت ره‌وانه ده‌کرت، به‌راستی خوا هم‌میشه ناگاداره به‌مو کرده‌وانهی که نه‌جامی ده‌دن.

(۳) هم‌میشه و برده‌وام پشت به‌خوا بیسته، ته‌نها خوا به‌سه که پشتیوان و یاریده‌در بیت.

(۴) خوا دوودلی دروست نه‌کردوه له ده‌روونی هیچ کسینکا (دوو بیروباوه‌ر جینی نابیتموه)، نمو هاوسراندتان که پیمان ده‌لین: نیوه له‌جینی دایکمان، خوا نه‌یکردوون به‌دایکتان، نموانه‌ش به‌قسمی خوتان ده‌یکمن به‌کوری خوتان، خوا نه‌یکردوون به‌کورتان، نموانه‌قسمیه‌کن که به‌زارتان ده‌لین، خوایش حق ویتزه و هر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ اللَّائِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَٰئِ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

نمو ریبازی راست و دروست، نیشانی به‌نده‌کانی ده‌دات.

(۵) نمو کورانه به‌ناوی باوکی خویانه‌موه ناویان به‌رن و بانگیان بکمن، نمو په‌سهنده لای خوا، نه‌گمر باوکیانتان نه‌ده‌ناسی، خو برای دینیتان، سر به‌نیوه‌ن و له نیوه‌ن، (نه‌گمر دوور له سووکایه‌تی) هه‌له‌یه‌کتان کرد نموه قهیناکات، به‌لام نه‌گمر له دلتاندا، نه‌تیکي ناپاک هه‌بیت بو سووکایه‌تی پیکردنیان نموه لیپرسینه‌موهی ده‌بیت، هه‌میشه‌مو برده‌وامیش خوا لی خوشبوو میهره‌بانه (له هه‌له‌کانتان ده‌بوریت، نه‌گمر لیتی په‌شیمان بنموه).

(۶) پیغه‌مبهر ﷺ نزیکتر به‌نیمانداران له خودی خویان (واته ده‌بیت له خویان زیاتر خوشیان بویت و فرمانه‌کانی له سمرو فرمان و داخوای خویانه‌موه بیت) خیزانه‌کانیشی دایکیانن (دایکی نیماندارانن، دایکی معنویانن) خزمانیش هه‌ندیکیان له هه‌ندیکی تریان له پیشترن، له قورنانی خوادا، له نیمانداران و کوچه‌هران، مه‌گمر له‌گمل دوستان و خزمان و ناشانیانی خوتان کاریکی چاک نه‌جام به‌دن، نمو چاکه‌یه‌تان له نامه‌ی کرده‌وه‌کانتاندا بوتان تو‌مارکراوه.

(۷) (بیریان بخمره که نیمه) په یمانان له پیغه مبهران وهرگرتوه په یمانی په کتابه رستی، په یمانی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به تایبست له تو نهی محمد ﷺ و له نوح و نبیراهیم و موسا و عیسای کوری مهربم، بیگومان په یمانیکی به هیزو پتومان لی وهرگرتن...

(۸) تا له روژی قیامه تدا، خوا پرسیار بکات له راستگوتیان دهرساره ی راستیه کیان (واته له پیغه مبهران دهرباره ی گه یاندنی په یامه که یه یان)، بو کافرانش سزاو توله یه کی به نیشی ناماده کردوه.

(۹) نهی نهوانه ی یمان و باوه پتان هیناوه یادی نیعمه تی خوا بکه نهوه له سهرتان (مبهست جهنگی خنده قه که خوی گموره فریای نیماندانان کهوت)، کاتیک سهریازانی کوفر هاتنه سهرتان نیمه ش ره شه بایه کی به هیزو سهریازانیکمان نارد سهریان که نه تانده بینین، خوی گموره بینابو به هه ول و کوشستان (چون پاسهوانیتان ده کرد، چون نهو چاله قول و دریوه تان هه لکه مند. هتد).

(۱۰) کاتیکیش دوژمنان له سمر و خوارتانهوه هاتنه سهرتان، کاتیکیش چاوه کان نه بلهق بوون، دلکان گه شتوبونه گمروو، گومانی جوړاو جوړتان دهرد به به لینه کانی خوی گموره (به سهرکهوتنی نیمانداران).

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝٧
لَسْتَ لِلصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٨
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝٩
إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝١٠
هَٰذَا لَكِ آيَاتُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١١
وَلِذِيقُوا الْمُنَاقِبَاتِ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝١٢
وَلِذِ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۝١٣
وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَا تَوْهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ۝١٤
وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبُرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝١٥

(۱۱) لهویدا نیمانداران تاقي کرانهوه و تووشی تهنگانه و سه ختیه کی زور توندو به هیز بوون، تووشی دل همره یه کی زور سخت کران.

(۱۲) کاتیکیش دووړوه کان و نهوانه ی دلایان نه خوشی گومانی تیدابو ددیانتوت: به لینی خواو پیغه مبهره که ی تهنها بو خه له ته نادان بو، هیچی تر نه بوو؟!

(۱۳) کاتیکیش هه ندیک له دووړوه کان وتیان: نهی خه لکی یثرب، نه مه هیچ شوینی نیوه نه، بگمړینهوه ناو شار، ده سته یه کیش لهوان مؤلته تیان له پیغه مبهر ده خواست و دیانتوت: ماله کانمان به دهره وه یه (گویه دوژمن به ناسانی ده توانیت هه لکوتیته سهری)، له راستیدا وانیه، ماله کانیان به دهره وه انین (دوژمن ناتوانیت زه فغریان پی بهریت)، تهنها راگردنیان مبه ستمو هیچی تر.

(۱۴) خو نه گم له شکری دوژمنان له چوارلای یثربیهوه بچونایه ته سهریان، له وهودوا داوای جهنگیان لیبرکرایه دژی موسولمانان، نهوه ده چوون به ده میهوه، تهنها که میک نه بیت و له مکه یان دوا نه ده خست.

(۱۵) سویند به خوا به راستی زووتر نهوانه په یمانان به خوی گموره دابو پشت هه لکه کن له کاتی به رهنکاری دوژمندا، بیگومان به لینیکی به خوا درایت لئی ده پرسرتهوه.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْفَرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُنْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْرَجِهِمْ هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٦٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوَأَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ﴿٧١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٧٢﴾

(۱۶) پنیان بلی: (نهی پیغمبر ﷺ) هرگز را کردن، سود به خش نایبیت بۆتان نه گمر هه لپین له مردن، یان له کوشتن، نهوسا تنها که میبک نه بییت دواناخرین و رابواردن و ژیاانتان زور کهم و کوتایه.

(۱۷) پنیان بلی: کئی هدییه په ناتان بدات له خوا و بتانپاریزیت له تۆلسمندنهوی، نه گمر بییویت ناخوشیه کتان بۆ پیش بهیئیت، یا خود کئی هدییه ده توانیت بهری میهره بانی و سۆزی بگریخت، نه گمر بییویت بهزه بیی و ره حمه تی خۆیتان پی به خشیت، نهو کاته نیتر نهوانه جگه له خوا کهسیان ده ست ناکهویت پشتیوانیان لی بکات و سهریان بخت.

(۱۸) بهراستی خوا نهو کهسانه ده ناسیت که کۆسپ و ته گمره دروست ده کهن له نیوه، نهوانه بی به براکانیان ده لپین وهرن بۆ لای نیمه، (خۆتان بدزنهوه له سوپای نیمانداران)، نهوانه تنها کهم نه بییت خۆیان ناخمنه ناو تالوکهی جهنکهوه.

(۱۹) بهرامهر نیوه ده ست نوقاوو بی هیمه تن، جا کاتییک ترس و بیمی جهنگیان بۆ دیت نهوه ده یانینیت، ته ماشات ده کهن، چاوه کانیان ده سوپیتنهوه و نه بلق ده بییت و هک کهسیک له ترسی مهرگ بی هۆشی به سهردا هاتییت، جا کاتییک نهو ترس و بیمه نهما، زمان دریزه کانیان

نازارتان ده دن به قسهی رهق و ناخوش، له کاتییکدا نهوان چاو برسیی و بهه لپین بۆ پاره، نا نهوانه باوهریان نه هیئاوه، بهو هۆیهوه خوا کرده وه کانیان پوچ کردنهوه، نهو کارهش هه میسه بۆ خوا ناسانه.

(۲۰) نهوانه هیشتا واده زانن که له شکر و گرو و دهسته کان نه پوشتتون، نه گمر له شکری گروکان هات، ناوات ده خوازن بریا له ناو عهره به بیابان نشینه کاندایه و بونایه و له ویتوه ههوالی نیوهیان بیرسیایه!! خو نه گمر له ناو نیوه دا بونایه تنها کهم نه بییت جهنگیان نه ده کرد.

(۲۱) سویند به خوا بهراستی له پیغمبرهی خوا دا چاکترین نمونهی تهواو و ریکوپیک هدییه تاچاوی لی بکهن و شوینی بکهون، به تاییهت بۆ نهو کهسانهی رهزامهندی خویان مه بهسته، سهر فرازی قیامهت ناواتیانه، هه میسه و بهرد هوام یادی خوا به زوری ته نجام ده دن و زمانیان پاراهه بهیادی نهو.

(۲۲) کاتییک نیمانداران نهو هه موو دهسته و گرو هانهیان بینی و تیان: نه مه نهویه که خواو پیغمبره کهی به لپینی پیداوین (که ناوا دژایه تی ناینه کهی ده کریت و کافران و دوورپوه کان نه خشهو پیلان ده کیشن بۆ ریشه کهن کردنی)، دیاره که خوا و پیغمبره کهی راستیان فهرمو له پیشهاتییدا، بیگومان نهو دژایه تییه باوهی و ملکه چی نه بییت هیچی تری بۆ زیاد نه کردن (واته سوورتر بوون له سهر تیمان).

(۲۳) مردانیکی زور همن له نیمانداران نهو په‌یمان‌هی داویانه به خوا، راستیان کرد له‌سهری ژیان و پابه‌ند بوون پیوهی و لایان نه‌دا لئی، جا هه‌یانه په‌یمان‌ه‌کی جیبه‌جی کردو مرد له‌سهری، هه‌شیانه چاوه‌روانه، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گۆران و لاری رووی تی نه‌کردون.

(۲۴) تا خوی گه‌وره پاداشتی راستگۆیان به هوی راستیه‌کیان بداته‌وه، هه‌روه‌ها سزاو تۆله‌ی دوورووه‌کانیش بدات نه‌گهر بیمۆت، یان ته‌ویه و په‌شیمان‌یان لی وهرده‌گریت، چونکه به‌راستی خوا هه‌میشه و به‌رده‌وام لی خۆشبوو میهره‌بانه. (۲۵) خوا کافرانی تیکشکانه و گیرانیه‌وه دواره به‌خۆیان و کینه و بوغزیه‌وه، هیچ جوړه خیریکیان ده‌ست نه‌که‌وت، هه‌ر خوا خۆی نیماندارانی له‌جه‌نگ پاراست (هه‌ر خۆشی به‌باو باران و له‌شکری تایبه‌تی کافرانی تیکشکانه)، جا هه‌میشه و به‌رده‌وام خوا به‌هیزه و به‌ده‌سه‌لاته.

نه‌وانی پشتگیری قوره‌یشیه‌کانیان کرد له‌خواه‌نی کتیبه‌ناسمانیه‌کان، له‌جووه‌کانی (بنی قریضة) خوی گه‌وره له‌قه‌لاکانیان دایگرتن، ترس و بیمی فریدایه‌دلیان، تا وایان لیهات، ده‌سته‌یه‌کتان کوشتن و ده‌سته‌یه‌کیشتان به‌دیل گرتن.

(۲۷) سه‌رنه‌نجام هه‌رچی زه‌وی‌وزار و مال و خانو سامانیکیان هه‌بوو خوا به‌خشی به‌نیوه، هه‌روه‌ها شوینی تریش که هیشتا تا نیستا پییدا نه‌پۆشتوون، هه‌میشه و به‌رده‌وامیش خوا ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌پوات. (به‌پشتیوانی خوی گه‌وره روژیک دیت، پیلانگێپان سه‌رشۆرو ریسوا ده‌کات و هه‌رچی سامان و مالی‌ک که به‌خیانه‌ت و قیل به‌ده‌ستیان هیناوه، ده‌دریته‌وه به‌خواه‌نه‌کانی... جا نه‌و روژه نه‌م نایه‌تانه‌ی سووره‌تی (احزاب) ۲۷-۲۸ ده‌لئی نه‌و ساته‌هاتۆته‌خواره‌وه).

(۲۸) نه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌هاوسه‌رانت بلی: نه‌گهر نیوه ته‌نها ژبانی دنیا و رازاوه‌یه‌که‌یتان ده‌ووت، وهرن با هه‌ندی‌ک شتومه‌ک و پاره و سامانتان پی بیه‌خشم، له‌وه‌وداش به‌جوانترین شیوه ده‌ست به‌ردارتان بیم. (۲۹) خۆ نه‌گهر نیوه خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پاداشتی روژی قیامه‌تان ده‌ووت، نه‌وه دلنیا‌بن که خوا بۆ چاکه‌کارانتان پاداشتی زور گه‌وره و بی‌ئه‌ندازه‌ی ناماده‌کردوه (پیغه‌مبه‌ره‌موو هاوسه‌رانی یه‌ک یه‌ک تاقیکرده‌وه هه‌موانیان خوا و پیغه‌مبه‌ر و پاداشتی قیامه‌ت‌یان هه‌لبژارد).

(۳۰) نه‌ی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر: هه‌ر که‌س له‌نیوه به‌گوناه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناشکرا هه‌ستیت، نه‌وه با بزانی‌ت که دوو به‌رابه‌ر سزا ده‌دریت، نه‌وه‌ش لای خوا زور ناسانه چونکه نیوه قه‌در و ریزی تایبه‌ت‌تان هه‌یه.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُونَ وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ مِنْ صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُحِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتَهَا فَمَتَىٰ لَكُمْ أُمْتِعَتُنَّ وَأَسْرَاحُكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يٰأَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ يُصَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا تُوَفَّهَا
 أَجْرًا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ
 لَسْتَ نَكًا أَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقِيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرْ مَا يَنْتَلِي فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
 ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

(۳۱) نهوشتان فرمانبردارو ملکهچی خواو
 پیغمبره کهی بیت، کردهوی چاکیش نه نجام
 بدات نهو دوو جار پاداشتی دده ینموه، همروه ها
 رزق و رزیه کی به نرخ و پیروزمان له به هشتدا بز
 ناماده کردوه.

(۳۲) نهی ژنانی پیغمبر ﷺ، نیوه وه ک هیچ
 نافرته تیکی تر نین، نه گهر به تمواوی ترسی خوا له
 دل و دهر و نتاندا همیه قسه به ناسکی و شیوه یه ک
 مه کمن، نهو کو نهووی دلی نه خوشه بوور و ژیت و
 نیازی خراپ بکات، همیشه و بهرده و امیش
 قسهی چاک و به جی بکمن (که هیچ کس
 نه توانیت ره خندی لی بگریت).

(۳۳) نهی هاوسمرانی پیغمبر ﷺ له ماله کانی
 خوتاندا به سه نگینی و سه لاری بسرهن، زینت و
 جوانی خوتان دهرمه خن وه کو سرده می نه فامی
 یه کهم، نویزه کانیشان به چاکی نه نجام بدهن و
 زه کات بدهن (له مال و سامان)، فرمانبرداری
 خواو پیغمبره کهشی بن، چونکه بهراستی

خوا تنها دهیوتت هموو ناپاکی و ناسازی و نادروستی که له نیوه دوور بختاموه نهی خاوو خیزانی مالی
 پیغمبره به تمواوی پاکتان بکاتموه (دوور له هموو ناتمواوی و قسهو قسه لو کیک).

(۳۴) هرچی له ماله کانتاندا ده خوینریتموه له قورنان و فرموده یادی بگرن و فراموشی مه کمن و باسی
 بکمن بز خه لکی، بهراستی خوا همیشه و بهرده و ام به لوتف و وردبین و به ناگایه (له هه لسو کهوتی بهنده کانی).

(۳۵) بهراستی پیاوان و نافرته تانی موسلمان، پیاوان و نافرته تانی نیماندار، پیاوان و نافرته تانی ملکهچ و
 فرمانبردار، پیاوان و نافرته تانی راستگو، پیاوان و نافرته تانی خوگر، پیاوان و نافرته تانی له خوا ترس، پیاوان و
 نافرته تانی به خشنده، پیاوان و نافرته تانی رزووه وان، پیاوان و نافرته تانی داوین پاک و نهو پیاوو نافرته تانی که
 زور یادی خوا ده کمن، به خشین و لی بووردهیی و پاداشتی زور مه زن و بی سنووریان له لایمن خوای گموره وه بز
 ناماده کراوه (هر که دنیا یان به جی هیشت پئی شاد ده بن).

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

(۳۶) بۆ هیچ پیاو و نافرەتیکی نیماندار دروستی نیه، کاتییک خواو پیغه مبهره که ی برپاری شتییک بدهن، نهوان سهریشک بن له نه نجامدانی نهوکاره دا، چونکه نهوی سهریچی بکات له فرمانی خواو پیغه مبهره که ی نهوه بهراستی به ناشکرا، گومراو سهرلشیواوه.

(۳۷) نهی محمد ﷺ باسی نهوه بکه کاتییک که دهوت بهو کهسی خوا نیعمهتی نیمانی پی بهخشیووه و توش نیعمهتی نازادی و پهروه ردهت له نزیک خۆتموه پیداو: هاوسهری خۆت بهیلهرهوه لای خۆت که (زهینه ب)، له خوا بترسه و (ته لاتی مه ده)، نهی محمد ﷺ شتییک له دل و دهروونی خۆتدا دهشاریتوه که خوا دهیهوت ناشکرای بکات، له خه لکی دهترسیت (که دهنگ و باست بۆ دروست بکهن، ژنی بهناو کوره کت ماره ده کهیت) بهلام خوا له پیشتره که حسابی بۆ بکهیت و لیبی بترسیت، جا کاتییک زهید؛ بیزار بوو له زهینه ب و پیوستی پیی نهماو جیا بوونهوه و ته لاق کهوته نیوانیان، نیمه زهینه بمان له تو ماره کرد، بۆ نهوی هیچ شهرمزاری و دل تهنگیه ک بۆ نیمانداران دروست نه بیت، له هینانی هاوسهرانی بهناو کورپان، کاتییک بیزار دهبن و پیوستیان به یه کتر نامینیت، هه میسه فرمانی خوا جیه جی کراوه.

(۳۸) هیچ گوناوه ههلهیه ک له سهر پیغه مبهره نیه له بهرامبهر کاریکهوه که خوا کردووه تی به نه رکی سهرشانی، بیگومان نهم جۆره پیشهات و رووداوانه

بهرامه ی خوایه و له پیغه مبهران و قهوه پیشووه کانیشدا رووی داوه (که عه قیده و بیروباوه رپان راست کراوه تموه ههروه ها په یوه ندیه کۆمه لایه تی و نابووری و رامیاریه کانیشیان به گوێره ی بهرامه ی خوا سازداوه)، بهرده وامیش کارو فرمانه کانی خوا برپار له سهر دراوه ...

(۳۹) نهوانه ی که په یامه کانی خوا ده گه یه نن و لهو ده ترسن و جگه لهو له هیچ کهسی تر ناترسن، خوا خۆی بهسه که پاداشتی چاکه کاران بداتمهوه و له بی باوه رانیش بیرسیتمهوه.

(۴۰) محمد باوکی هیچ کهس له پیاوانتان بیت، به لکو پیغه مبهری خوایه و دوا هه مینی پیغه مبهرا نه، هه میسه و بهرده وامیش خوا به هه موو شتییک زانایه.

(۴۱) نهی نهو که سانه ی نیمان و باوه رتان هیناوه زۆر زۆر یادی خوا بکهن (هه میسه ناوی په رۆزی نهوتان له یاد بیت له دل و دره وتاندا جۆش بخوات و بیته سهر زارتان).

(۴۲) وه ته سبیحات و ستایشی بکهن، (هه موو کاتییک، به تابییه ت) له به یانیا ن و ده مه و نیواناندا.

(۴۳) ههر نهو زاته خۆی سلاوات و رهحه تی خۆیتان هه میسه و بهرده وام به سه ردا ده بارینیت، ههروه ها فریشته کانیشی داوای لیخۆشبووتان بۆ ده کهن، بۆ نهوی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتانخاته ناو نوورو روناکی سهوه، بهراستی نهو پهروه ردا گاره هه میسه و بهرده وام بۆ نیمانداران میهره بان و دلۆفانه.

فَجَعَلْنَاهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا ۖ وَاعْدَلْتُمْ أَجْرًا ۖ كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يٰٓأَيُّهَا
 النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِبًا
 إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
 مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
 وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
 يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
 مِن قَبْلِ أَن تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّخُوهُنَّ سِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٩﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
 أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا ءَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
 وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
 مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَن يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
 عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
 يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

(٤٤) ئەو روژەش کە بە دیداری خوا شاد دەبن،
 بە سەلامکردن پیشوازیتان لێدەکات و پاداشتی
 زۆر بەنرخ و پیرۆزی بۆ ئاماده کردوون.

(٤٥) ئەو پیغه مەبەر ﷺ ئیمە بەراستی تۆمان
 رهوانه کردوه که شایهت بیت (بەسەر ئوممەتی
 ئیسلامهوه که په یامی خوات پی راگیانندوون)
 و مژده به خشیت (به نیمانداران بهوهی
 رهزامهندی خواو بهههشتی بهرین چاوه پێانه)
 ترسینهریشیت (بێ باوه پان ده ترسینیت له
 خهشم وقینی خوا و دۆزهخ)...

(٤٦) ههروهها به مۆلەت و پشتیوانی خوا
 بانگهواز ده کهیت بۆ بهرنامه و رێبازی ئەو زاته
 ، ههروهها چرایهکی روناککهرهوهی بۆ سەرجهم
 سەرگهردانان...

(٤٧) مژدهش بده به نیمانداران که بێگومان،
 له لایهن خواوه ریز و قهدرێکی زۆریان ههیه...
 (٤٨) ملکهچ و فرمانبهرداری کافرو
 دوورپوه کان مەبه، گوی مەده بهو نازار و
 ناخۆشیانهی که پیشی دههینن بۆ خۆت و
 بانگهوازه کهت، پشت به خوا بهسته، تهنها
 خواش بهسه که پشتیوان و یاریده ده ریت.

(٤٩) ئەو کەسانە ی باوه پرتان هێناوه

کاتیکی ئافرهتانی نیماندارتان ماره کرد، لهوهودوا جیاپوونهوه و ته لاقتان دان پیش ئەوهی بچنه لایان، ئەوه هیچ
 (عده) و ماوهیهکیان ناوێت تا حسابی بۆ بکەن (ماوهی چاوهروانی ناوێت بۆ ئەوهی شوو بکات به کەسیکی تر)، له گەڵ
 ئەوهشدا هه ندیک دیاریان پیشکەش بکەن و به جوانی دهستبهرداریان بین.

(٥٠) ئەو پیغه مەبەر ﷺ ئیمە بێگومان ئەو هاوسهرا نه تمان بۆ حه لال کردویت که ماره بیت پی به خشیوون، ئەو
 ئافره تانهش که که نیه کی تۆن و له جهنگدا به دیل گیراون (لهو سهرده مه دا که نیه که دیارده یه کی کۆمه لایه تی
 سروشتی بووه، ئایینی پیرۆزی ئیسلام به جوړه ها شیوه هه ولی نه هیشتنی ئەو دیارده یه ی داوه)، ههروه ها کچه
 مامه کانت، کچه پوره کانت، کچه خاله کانت، کچی ئەو پورانه ت که کوچیان کردا له گەڵ تۆداو هه ر ئافره تیکی برپاوار
 نه گه ر وستی خۆی پیشکەشی پیغه مەبەر بکات و پیغه مەبهریش وستی ماره ی بکات، که ئەمه یان تاییه تی تۆیه
 (ئەو پیغه مەبەر ﷺ) نه ک نیمانداران، بهراستی ئیمه ری و شوێنمان بۆ ئەوان (واته نیمانداران) روونکردۆتهوه
 بهرامبەر هاوسه ران و که نیه که کانیان ئەم روونکردنهویه بۆ ئەوهیه: هیچ دڵهنگی و غه مباره که داتنه گریت
 (وابزانیته که تۆ له سنوور ده رجویت) هه میشه و بهرده وام خوا لی خوشبوو میهره بانه .

(۵۱) همر کامیکیان که بتمویت دواي بخمیت (له هوسمرانت) یان همر کامیکیان نزیک بکمیتموه، نموهش که داوای نه کمیت لهوانه‌ی که وازت لی هیانوان، نموه هیچ گوناھنیکت لهسر نریه (چونکه تو ستمکار نیت)، نمو هینانمویهان نزیکتره بهوه‌ی که چاویان روون بیتموه (خوای میهره‌بان نهم بارودوخه خیزانیه‌ی پیغهمبر باس ده‌فرمویت) تا خیزانه‌کانت دلیان پیی نارام بگریت و هوسمرانیش غم و خه‌فته‌یش نه‌خون و (وابزانن پیغهمبر لییان زویره) هممووانیش رازی بن بهوه‌ی که پیتداون، خوا خوی ده‌زانیت چی له دله‌کانتاندا خه‌شاردراوه، بیگومان هم‌میشهو بمرده‌وام خوا زاناو دانایه.

(۵۲) له‌مهودوا هینانی نافرته‌انی تر بو تو حه‌لال نیه، یان وازهینان له هه‌ندیکیان، تا هوسمرانی تر بخمیته جینیان، همرچه‌نده نمو نافرته‌انه‌ی ده‌تمویت بیانخه‌یتسه جیگه‌ی هوسمرانت سمرسام بیت له ریکو پیکیان جگه که‌نیزه‌ک، هم‌میشه و بمرده‌وام خوا چاودیری همموو شتی‌ک ده‌کات.

(۵۳) نه‌ی نمو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه مه‌چن بو سمردانی ماله‌کانی پیغهمبر مه‌گمر مؤله‌تان بدریت و مؤله‌ت بخوازن، نه‌گمر مؤله‌ت دران بو نان خواردنیک چاوه‌رتی پیگه‌یشتنی مه‌کمن نه‌گمر پی‌نه‌گه‌یشتسو (مه‌بست نمویه که زوو مه‌چن که هیشتا خواردنه‌که پی‌نه‌گه‌یشتسو)، به‌لام کاتیک بانگکران، نموه بچنه ژووره‌وه، جا کاتیک ناتسان خوارد بلاوه‌ی لی بکمن و خوتان به گفتوگووه سرگرم مه‌کمن، چونکه به‌راستی نمو کاره‌تان پیغهمبر نازار ده‌دات، ئه‌ویش شمرمتان لی ده‌کات (داوای چوونه ده‌روه‌تان لی ناکات)، خوایش شمرم له راگه‌یانندی حق و ره‌وا ناکات، کاتیکیش داوای که‌لوپه‌لیکتان له خیزانه‌کانی پیغهمبر کرد له پستی پمرده‌وه داویان لی بکمن، نا نمو جوړه ره‌فتاره چاکتر و پاکتره بو دلی ئیوه و نه‌وانیش، بیگومان هیچ کات بوتان نیه نازار و دلته‌نگی بو پیغهمبری خوا پیش بهینن، همرگیز بوتان نیه هوسمرانی دواي خوی به‌هیچ جوړیک ماره بکمن، چونکه بیگومان نمو کاره‌تان لای خوا ژور گه‌وره‌یه (ژور نابه‌جییه، چونکه نه‌وان دایکتانن، دایکیش له کوری حرامه).

(۵۴) نه‌گمر شتی‌ک ده‌ربیرن و ناشکرای بکمن یان بیشارنه‌وه و ده‌ری نه‌بیرن، نمو بیگومان خوا به‌همموو شتی‌ک ناگا و زانایه (نه‌یننی و ناشکرا لای نمو زاته چوونیه‌که).

﴿ تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوِيْ اِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمِنْ اَبْنَعَيْتَ مَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ اَدْنٰى اَنْ تَقْرَءَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَجُزُّ لَكَ اَنْ يَخْرُجَ وَيَرْضٰى بِمَا ءَاتَيْتَهُمْ كَلُمًا وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ اَلْنِسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا اَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ عَرِيْفًا ﴿٥٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ يُدْخِلَ اَنتُمْ اِلَيْكُمْ اِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَّظِيْرٍ اِنَّهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوْا اِذَا طُعِمْتُمْ فَاَنْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَعْسِفِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَعِجْ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَعِجْ مِنْ الْحَقِّ وَاِذَا سَأَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوْهُنَّ مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَا اَنْ تَنْكِحُوْا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ اَبَدًا اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿٥٣﴾ تَبَدَّلُوْا شَيْخًا اَوْ ثَخَفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٥٤﴾

(۵۵) هاوسمرانی پیغه مبر ﷺ هیچ گونا هیان ناگات بی پمده گفتوگو بکمن له گهل باو و بایرانیان و کوره کانی خویان و براکانیان و برازاکانیان و خوشکمزاکانیان و نمو نافره تانه هیان (نیشیان بۆ ده کمن له مالدا)، یان نمو کسانهی بهنده و له ماله کانیاندا ده ژین، له خوا بترسن (نمو سنوورانهی که بۆی داناون مدهشکینن)، بیگومان خوا شایسته بهسر هه موو شتیکه مو.

(۵۶) بهراستی خواو فریشته کانی سلاوات ده ده ن لهسر پیغه مبر ﷺ، نهی نهوانهی باوه رتان هیناوه، نیوهش سهلام و سلاواتی لهسر بهدهن و (بهرده وام یادی خیری بکمن).

(۵۷) بیگومان نهوانهی نازاری خواو پیغه مبره کهی ده ده ن (مه بهست نازاردانی پیغه مبره ﷺ یان نهوانهی که هاوه له بو خوا بریار ده ده ن و کوفر ده کمن و جوینی پی ده ده ن) خوا نهفرینی لی کردون له دنیا و قیامهتدا سزایه کی زۆر خه جالته تاوه رو سه رشۆر که ریشی بۆ ناماده کردوون.

(۵۸) نهوانهش که نازاری پیاوانی نیماندار و

نافره تانی نیماندار ده ده ن بی نهوهی تاوانیکیان نه نجامدا بییت، نهوه بهراستی نهوانه بوختان و گونا هو تاوانیکی ناشکرا ده گرنه نهستۆ (بیگومان به سهریانموه ناچیت تۆ له هیان لی ده سینریت).

(۵۹) نهی پیغه مبر ﷺ به هاوسمرانت و کهجه کانت و نافره تانی نیماندار بلّی: که به پۆشاکي بالا پۆش خویان دا پۆشن نهوه له بارترین شته که پیی بناسرین، تا نازار نه درین و (تووشی گیرو گرفت نه بن)، هه میشه و بهرده وام خوا لیخۆشبوو میهره بانه (له که مو کووری رابوردوتان خوش ده بییت).

(۶۰) سویند به خوا نه گهر دوو پرووه کان و دل بیماره کان و پپرو پاگنده چهیه کان له مه دینه دا کۆل نه ده ن، مۆله ت و هانی تۆ ده ده ن که تۆ له هیان لی بسینیت و زۆر به هیان ده ربه ده ر به کیمیت و پاشان که میکیان نه بییت له شاردا نه میننموه.

(۶۱) نهوانه نهفرین لیکراون له ههر کوئییه کدا ده سته کموتن، نهوه ده سته گیر ده کزین و ده کوژرین (چونکه له خراپه و پیلان و تاوان و کوشتن و دزی و درۆزنی زیاتر هیهیجان لی نهوه شاهه توه).

(۶۲) دژایه تی نهوه دوو پرووه له بهرنامه ی خوادایه و له رابوردوشدا نه نجامدراوه، ههرگیز گۆرانکاری نابینی له یاساو بهرنامه کانی خوادا.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِيْءِ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَمْوَالتِهِمْ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَنَهُمْ وَأَتَقَيْنَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِمًّا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لَّا رَوْحُكَ وَمِنَّا نِكَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جُلُوبِهِمْ ذَلِكَ أَتَى أَنْ يَعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَنْ لَزَيْنَهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخِذُوا وَقْتِكُمْ بِتَحِيلاً ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَحْدِلَ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

(۶۳) نهی پیغمه مبر ۷۷ خه لکی پرسپارت لی ده کمن دهر باره ی کاتی بمرپا بوونی روژی قیامت، پتیا بلی: بیگومان زانینه کهی همر لای خواجه، جا چی توژی ناگدار کردوه لهوانیه روژی قیامت زور نریکیش بیت (خه لکیش لئی غافلن).

(۶۴) بیگومان نهو خواجه نه فرینی کردوه له کافره کان، له روژی قیامتیشدا سزایه کی زور سهختی بو ناماده کردوون...

(۶۵) که بو همیشه تیایدا ده بی بزین، لهویش نه پشتیوانیک شک ده بمن فریایان بکهویت، نه کهسیک رزگاریان بکات.

(۶۶) روژیک دیت رووخساریان نه دیودیوی پی ده کریت لهناو ناگردا (تا چاک ببرزین و بسوتین) بهدم ناھو نالموه ده لئین: نای خوزگه فرمانبرداری خوا بوینایه، گوپرایه لی پیغمه مبر بوینایه.

(۶۷) همره ها ده لئین: پهروه ردگارا بهراستی نیمه ملکه چ و فرمانبرداری ناغاو گموره کانمان بووین، همر نهوان ریگه و ربازی راستیان له نیمه شیوان و سرگردانیان کردین. (۶۸) پهروه ردگارا: دوو بهراهر و دوو چهندانه سزای نهوانه بده و نه فرینیکی گموره و زور بی نه ندازه یان لی بکه.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا أَنِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

(۶۹) نهی نهو کهسانهی باوه رتان هیناوه: وه کو نهوانه مبین که نازاری موسایاندا، خوی گمورهش لهو توهمت و بوختانه یان پاراستی و پاکی ناشکرا کرد، نهو لای خوا زور بهریز و نازیزه.

(۷۰) نهی نهو کهسانهی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، همیشه قسه ی بهجی و بهسود بکمن. (۷۱) نهوسا نیتر کرده وه کانتان چاک و بهجی و پهسند ده کات، له گونا هه کانیشتان خوش ده بیت، جا نهوی فرمانبرداری خواو پیغمه مبره کهی بیت، نهوه بهراستی سرکهوتن و سرفرازیه کی بی نه ندازه و بی سنووری به ده سه تیناوه.

(۷۲) بیگومان نیمه نهو نه مانه ته مان (نه مانه تی قورشان) نیشانی ناسمانه کان و زهوی و کیوه کاندا، (یا خود پیشنیارمان کرد نیوه نهو نه مانه ته بگرته نهستو)، بهلام هه مووان ده ستیان پیوه ناو ترسان لئی (پتیا چاک بوو همر فرمانبرداریان، سرپشک نهبن) که چی ناده میزاد هه لیگرت و گرتیه نهستوی خوی، بهراستی زور سته مکار و نهقام بوو (نه گمر زورینه ره چاو بکهین)...

(۷۳) تا خوا سزای پیوان و نافرتهانی دووروو و هاوه لگهران له پیوان و نافرتهان بدات، همره ها تهویه و پهشیمانی له پیوان و نافرتهانی نیماندار وهر بگریت، بیگومان خوی گموره بو نیمانداران لیخوشبوو و میهره بانه.

سوره تى (سبا)

به ناوى خواى به خشنده و مېهره بان

(۱) سوباس و ستايش بو نمو خوايهى كه هر چى له ناسمانه كان و زهويدا هيه هه مووى نمو خاوه نيتى، ستايش و سوباس له قيامه تيشدا هر پيشكesh بهو ده گرت، نمو خوايهش دانا و ناگايه.

(۲) نهوزاته ده زانيت چى ده چيت به ناخى زهويدا و چيش لى ديت به ده روه، چى له ناسمان ديت به خواره و چيش پيايدا به رزده بيتموه، به راستى نمو خوايه مېهره بان و ليخوش بووه (به نيسبت نيمانداران و تمويه كارانهوه).

(۳) نهوانهى كافرو خوانه ناسن ده يانوت: قيامت هر نايهت و نامانگاتى، نهى پيغه مېهر پييان بلى: نه خير وانيه، سوتند به پمروه دگرم هر يه خهتان ده گرت چونكه نمو زاته و انايه به نهينى و شاره كان (چاك ده زانيت كهى بهرپاي ده كات)، نه نازدهى كيشى گمريه له ناسمانه كان و زهويدا له خوا وون ناييت، هه روه ها له ویش به چوكتريان گموره تر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ① يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِنَنَّ كُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يُعْزِبُ عَنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ⑤ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑥ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِقْتُمْ كُلٌّ مُّرِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑦

نويه كه له كتيبى تايبه تى روون و ناشكرادا، له - لوح المحفوظ - دا توماره نه كراييت .

(۴) نه مدهش بو نمو پاداشتى نهوانه بداتهوه كه باوه ريان هيناهوه و كردهوه چاكه كانيان نه نجام داوه، نا نهوانه ليخوشبون و رزق و روزى ناسك و نازدار (له به ههشتى بهريندا) بويان نامادهيه.

(۵) نهوانهش كه همول و كوششيان داوه تا بهر بهست دروست بكن له ريگه پيامى نيمه دا، وا ده زانن له سزاي نيمه رزگاربان ده بيت، نهوانه سزاو تولهيه كي زور به سوو پر نازاريان بو نامادهيه.

(۶) نهوانهى زانستى و زانياريان پيدراوه (چ زانستى شايى، وهك گاورو جوو، يان نهوانهى روده چن له زانسته ماديه كاندا) چاك ده زانن نمو له لايه ن پمروه دگارتموه بو ت رهوانه كراوه هه رموه حق و راسته، هيدايت و رينمووى به خشه بو ريبازى پمروه دگارى خاوه ن ده سلا ت و شاپستهى سوباس و ستايش.

(۷) بى پرواكان (به گالته پيكر دنهوه) ده يانوت: نايا پياويكتان پى بناسينين كه ههوانتان بداتى، كه كاتيكن پارچه پارچه بوون و ههلا ههلا بوون له تويى خاكدا، نيوه بيگومان دووباره سهرله نووى دروست ده كرينهوه!!

(۸) ثایا نمو دروی بهدهم خراوه ههلبهستوه،
یان شیتی سهری لیداوه؟! نهخیر، وانیه،
بهلکو نهوانه‌ی که باوه‌ی بهروژی دواپی ناهینن،
له سزاو سهرگردانیه‌کی زور دووردان.

(۹) جا ثایا نهوانه سهرنجی ده‌وروبهری خویان
نه‌داوه، چی ده‌وره‌ی داوون له ناسمان و زه‌ویدا؟!
، سهرنجی به‌مرده‌میان نه‌داوه؟!، ئاورنیک له
دواوه ناده‌نموه؟!، نه‌گهر بمانه‌ویت به ناخی
زه‌ویدا ده‌یانبه‌ینه خواره‌وه، یان پارچه‌یه‌ک له
ئاسمانه‌وه به‌سهری‌اندا بهر ده‌ده‌ینه‌موه، به‌راستی
ئا له‌مو توانا و ده‌سه‌لات‌داریه‌دا نیشانه‌ی روون و
ئاشکرا هه‌یه، بۆ ههر به‌نده‌یه‌ک که گهراییته‌وه
بۆ لای خوا و هۆشی لای ره‌زامه‌ندیی نه‌و بیت.

(۱۰) سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ ریزو
بایه‌ختیکی زۆرمان به‌خشی به‌ داود له‌لایهن
خۆمانه‌وه، (فرمانان داوه): ئه‌ی کیره‌کان و
بالنده‌کان ته‌سبیحات و سرودی ستایشی
له‌گه‌لدا بلێنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاسنیشمان بۆ نه‌رم
کرد (وه‌کو موعجیزه‌یه‌ک، تا پێداویسته‌ی کانی
به‌ناسانی لی دروست بکات)...

(۱۱) هه‌روه‌ها فرمانان پێدا که: چه‌نده‌ها
که‌لوپه‌لی جه‌نگی فراوان دروست بکه، نه‌لقه و
ته‌نینه‌کانیشی به‌ ریکوپنکی ریک بخه و له
یه‌کیان تیه‌له‌کیش بکه، هه‌روه‌ها فرمانان

پێدان: کارو کرده‌وی چاکه نه‌نجام بدن، دلنیش بن که من بینام به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یکمن.

(۱۲) بۆ سوله‌یمانیش - با - مان خسته ژیر فرمانیه‌وه، به‌یانیان یه‌ک مانگه‌ری ده‌روشت و ئیواران یه‌ک مانگه
ری ده‌هاته‌وه، کانی - مس - یشمان بۆ توانده‌وه، له‌ پهریه‌کانیش هه‌ندی‌کمان بۆ راهینا که له‌بهر ده‌ستیدا کار بکه‌ن
به‌فرمانی په‌روه‌ردگاری، جا نه‌وی له‌ فرمانی ئیمه‌ ده‌ربجیت سزای دۆزه‌خی پی ده‌چێژن.

(۱۳) سوله‌یمان هه‌رچی بوستایه، په‌ریه‌کان بۆیان دروست ده‌کرد، له‌ چه‌نده‌ها جور می‌حزاب و شوونی
خواپه‌رستی، له‌ په‌یکه‌رو قاپ و کاسه وه‌ک حموزی فراوان، هه‌روه‌ها مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی وا که له‌ جیگه‌ی خوی
دامه‌زراوه و ناجولیت، ئینجا پیمان وتن: ئه‌ی نه‌وه و شوینکه‌وتوانی داود، ئیوه به‌کردارو گوشتار سوپاسگوزار بن
(چاکه له‌گه‌ل خه‌لکیدا بکه‌ن)، هه‌رچه‌نده که‌میک له‌ به‌نده‌کانم زۆر سوپاسگوزارن.

(۱۴) کاتیک بریاری مردنی سوله‌یمانان داو مرد، ته‌نها مۆرانه نه‌بیت که گۆچانه‌کی کلۆر ده‌کرد، هه‌یج شتیک
نه‌وانی ئاگادار نه‌کرد له‌مردنه‌که‌ی، جا که سوله‌یمان که‌وت به‌ پروودا، نه‌وسا په‌ریه‌کان زانیان سوله‌یمان ده‌میکه
وه‌فاتی کردوه، جا نه‌گهر غه‌یب زان و نه‌ینی زان بوونایه، ئاوا له‌ کارو فرمانی ناخۆش و ریسواکه‌ردا
به‌رده‌وام نه‌ده‌بوون (چونکه له‌ ترسا له‌ کاری سه‌ختا به‌رده‌وام بوون و نه‌یانزانی مردوه).

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ ۝
الْأَرْضُ أَوْ تُسْقَطَ عَلَيْهِمْ كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَاهُ أَهْلَ الْحَدِيدِ ۝ أَنْ أَعْمَلَ
سَيِّئَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّيِّئَاتِ أَعْمَلُوا أَصْلِحَ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝ وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ عُذُّهُ وَهَاشَتْ رُوحُهَا شَهْرًا
وَأَسْلَمْنَا لَهُ الْغَنَمَ وَالْقَطِيرَ وَمَنْ أَلْجَأَ مِنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَنْ يَرْغَبُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَهَضَّيْنَاهُ عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُمْ فَلَمَّا خَرَّ بَيْنَتِ الْجَنُّ
أَنْ لُّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝

(۱۵) سوتند به خوا به راستی بۆ خه لکی سبهء له ولاتی خزیاندا به لگه و نیشانهی دهسه لاتی خوا ناشکرایه، که نهویش دوو باخی زۆر گهوره بوو له لای راست و چهپی ناوچه کهدا، فهرمانیان پی درابوکه: بخۆن له رزق و رۆزی پهروه دگارتان و سوپاسگوزاری بن، ولاتیکی خۆش و ناوه دان، پهروه دگارتیکی لیخۆشبوو و لیبوورده...

(۱۶) جا نهوان له باتی شوکرانه بۆیری و خوا به راستی پشتیان هه لکرد و به ده م بانگموازی خواوه نه چوون، به هۆی نهوه وه نیمهش لافاوێکی وێرانکه رمان به سهردا به ره لا کردن، (که باخ و بیستانی کاول کردن) نهوسا له جیاتی نهو دوو باخه گهوره یه دوو باخی درکاوای به رو به سووم تال و دره ختی بی بهری وه ک دارگه زۆ که میک دره ختی (سدر) یش که به رو بوومیکی که می هیه، پیمان یه خشین.

(۱۷) نا بهو جۆره سهخته تۆله مان لێسه ندن به هۆی نهوه وه که بی باوه رو سپله بوون، نایا نیمه تۆله هه ره له کافرو سپله ناسینین؟!

(۱۸) نهوسا نیمه له نیوان نه مان و نهو شوێنانه دا که به ره که تمان به سهردا رژانده بوون دیهات و ناوه دانی ناشکرمان به ریا کردبوو، که به بی ماندوو به لون نهوان سه فهریان ده کرد (له نیوان شام و یه مه ندا) ماوه ی نیوان دیهاته کانیان ده بری به ناسانی و بی ماندوو بوون و (پیمان و تبوون، ده سه فهرو بازرگانی بکهمن)، برۆن چهنده ها شهو و

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْمَلٍ خُمُودٍ وَأَثَلٍ وَشَقِ عِمْرٌ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةَ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرًا فِيهَا لِيَالِي وَيَأْمَأءَ آمِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَأْتِيهِمْ مِنَ الْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ ﴿٢١﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُكُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

رۆژ بی نهوهی هیچ ترس و بیمتان هه بیت.

(۱۹) کهچی (لهو ناز و نیعمه تهش بیزاریبون و) وتیان: پهروه دگارا نیوانی رتگهی سه فهره کانمان له یه ک دوور بخه ره وه، بینگومان بهم داخوازیه یان سته میان له خزیان کرد، نیمهش کردمان به داستان و باسی سه رزاری خه لکی و پارچه پارچه مان کردن زۆر به خرابی، به راستی نا لهو رووداو و حاله تانه دا به لگه و نیشانهی زۆر هیه بۆ که ساتیک زۆر خۆگرین له کاتی ناخۆشی و تهنگانه دا و سوپاسگوزارین له کاتی خۆشیدا (ههول بدن وه کو نهو قهومه ناله باره بیانووگره نه بن).

(۲۰) له راستیدا گومانی شهیتان به راست ده رجوو به رامبه ره نهو جۆره که سانه (که روو به پهروه دگار کاتی خۆی و تبووی: ده بینیت زۆریه ی خه لکی سوپاسگوزار نابن) کهچی خه لکی بی پهروا هه رشوینی کهوتن، جگه له دهسته یه ک له برواداران. (۲۱) جا وه نه بیت نیبلیس هیچ دهسه لاتیکی به سهریاندایه بیت، به لکو نیمه و یستومانه روون بیت و ده ربکه موت، کی باوه بری به قیامهت و رۆزی دوابی هیه و کیش له شک و گوماندا یه، (دلنیا به نهی پیغه مبه ره) که پهروه دگاری تۆ ناگادار و چاودیره به سه ره موو شتیکدا و هیچ شتیکی لی بزر نابیت.

(۲۲) نهی پیغه مبه ره به هاوه لگه ران بلی: هه ره هاناو هاوار به بن بۆ نهوانه ی که له جیاتی خوا ده یان په رستن!! چونکه نهوانه خواوه نی به چو کتر له گه رد یله یه ک نین نه له ناسمانه کان، نه له زه ویدا و هیچ هاو به شی و هاوکاریه کیشیان نیه تیا یاندا، دهسه لاتی هیچ پشتیوانی و یارمه تیه کیشیان نیه.

(٢٣) هیچ تکایه کیش سوودی نیه لای خوا مه گمر بۆ که سیک خوا مؤله تی دابیت، همتا ئهو کاتهی که ترس له دلی هه موویان لاجوو و هوشیان پیندا هاتمه، له یه کتر ده پرسن : پهروه ردگارتان فرمانی به چی داو چی فرموو، له وه لامدا ده لئین: حق و راست و دروستی فرموو، همر ئه ویش بهرزو بلند و گموره یه.

(٢٤) ئهی پیغه مبه ربه هاوه لگهران بلی: کئی رزق و روزیتان پی ده به خشیت له ناسمانه کان و زه ویموه (نه گمر به هوی سنبه ییانه وه وه لامیان نه دایتموه تو) بلی: مه گمر همر زاتی - الله - روزی به خش نیه، ئهوسا پییان بلی: بیگومان ئیمه، یان ئیوه له سهر ریکه ی راست و دروستی هیدایه تین، یاخود له گومراییه کی ناشکرادا رۆچوس!! (خۆتان بینه داوه و حه کهم)

(٢٥) ههروه ها پییان بلی: ئیوه پرسیارتان لی ناکریت ده رباره ی ئهو گونا هانه ی کردومه، ئیمه ش پرسیارمان لئینا کریت ده رباره ی ئهو کارو کرده وانه تان که نه نجامی ده دن (همرکس بهررسی کارو کرده وه و بیروباوه ری خۆیه تی).

(٢٦) پییان بلی: رۆژیک دیت پهروه ردگارمان هه موو لایه کمان کۆده کاتمه، له وه ودوا له سهر

بنچینه ی حق و راستی جیامان ده کاتمه، (باوه داران بۆ به ههشت و به ختمه وری، کافر و هاوه لگهران بۆ دۆزه خ و ده ردی سه ری)، جا بیگومان لهو رۆژه دا ئهو زاته همر خۆی سه ردار و بالاده سه ته و زانای بی سنووره.

(٢٧) دووباره پییان بلی: ئاده ی ئهوانه م نیشان به دن که دابوتانه پال خواو به هاوبه شی ئهوتان داده نا، نه خیر هاوه ل و هاوبه شی نییه، وازه یئین لهو بیروباوه ره، به لکو همر ئهو زاته خویه که بالاده ست و دانایه.

(٢٨) ئیمه ته نه ها بۆ هه موو خه لکی نه بییت، تۆمان ره وانه نه کردوه، له کاتی که دا مژده ده رو ترسی نه ریت بۆیان، به لام زۆریه ی خه لکی به م راستی به نازانن...

(٢٩) بۆیه کافران ده لئین: باشه؛ که ی ئه م به لئینی زیندوو بوونه وه یه دئیه دی نه گمر ئیوه راستگۆن...

(٣٠) پییان بلی: به لئینی رۆژیکتان پیدراوه که ناتوانن داوای تاوێک دواکه وتن یان پیشکه وتنی بکه ن.

(٣١) ئهوانه ی بی باوه ی بوون وتیان: ههرگیز باوه به م قورئانه و به م هه واله ش ناکه یین که باسی ده کات (که قیامه ته)، خۆ نه گمر ده بینیت کاتی که سته مکاران وه ستینراون له به رده م دادگای پهروه ردگارباندا قسه ده لئین به یه کتره یه کتری تاوانبار ده که ن، لاوازکراوه کان به زۆردارو ده سه لاتداره کان ده لئین: نه گمر ئیوه نه بوونایه ته کۆسپ، ئه وه ئیمه باوه ردار ده بووین.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْلِيَاكُمْ لَعَلَّٰی هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

(٣٢) دهسه لاتدارو زۆرداره کانیش به لاوازکراو و ژیردهسته کان دهلین: نایا بۆچی ئیمه ریگهی هیدایه تمان لی بهستبوون و نه مانده هیشت دواي نهوکاتهی که هیدایهت هاتبوو بۆتان؟! نه خیر، وانییه، بهلکو ئیوه خۆتان تاوانبارو تاوانکار بوون.

(٣٣) دووباره لاوازکراو و ژیردهسته کان وتیان به زۆردارو دهسه لاتداره کان: نا، وانییه، بهلکو پیلان و نه خشی شهمانه روژ بوو کاتیکی فرمانتان پیاده داین پروامان به خوا نه بیته (شونی ریگه و ریازی نه کهوین)، هاوهلی بو بریار بدهین، (پاشان هه مووان) به شیمانی له دهرونیاندا دهشارنموه به تایبهتی کاتیکی سزاو تۆلهیان بینی بۆیان نامادهیه، ئیمهش چهندهها کۆت و زنجیری ناگرینمان کرده گهردنی نهوانموه که بی پروا بوون، نایا پاداشت ده درینموه جگه بهوهی که دهیانکرد؟

(٣٤) ئیمه لههیچ شارو ولاتیکیدا پیغه مبهترکی بیدارخهروه مان نهاردوه، که خوشگوزه رانه کان نهیانووتبیته: بهراستی ئیمه بی پرواین بهم بیروباوهری که به ئیوهدا رهوانه کراوه!!

(٣٥) دهشیانوت: ئیمه سامان ونهوهی زۆرتزمان ههیه، ئیمه له قیامهتدا له سزادراوان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْتُمْ صَدَقْتُمْ عَنْ الْهَدْيِ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ تُجْرِمُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهِ كَفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوْا اَنْتُمْ اَكْثَرُ اٰمُوْلًا وَاَوْلَدًا وَاَمَّا نَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ﴿٣٥﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا اَمْنًا مِّنْ وَّعْدِمْ صٰلِحًا قُلْ لِّكُمْ جِزَآءُ الْغَضَبِ بِمَا عَمِلْتُمْ وَاَنْتُمْ فِيْ الْغُرَفَتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِيْ الْعَذَابِ مُخَضَّرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَاَمَّا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

نین!!

(٣٦) نهی محمد ﷺ پێیان بلی: بهراستی پهروهردگاری من رزق و روزی ده به خشیته به ههر که سیکی که بیهویتی، یان که می ده کاتهوه و تهنگی ده کاتهوه (بێگومان ههردوو حالته که بو تاقیکردنوهیه) بهلام زۆربهی خه لکی به نهیانی کاره کانمان نازانن و پهی پێناهن.

(٣٧) لهراستیدا نه مالتان و نه نهوهتان نابنه هوێ نهوهی که به تهواوی نزیکتان پهنهوه له ئیمه، مه گهر که سیکی باوهری هینابیت و کارو کردهوهی چاکی نه نجام دابیت، جا نا نهوانه پاداشتی چهند بهرا بهریان ههیه به هوێ نهو کردهوانه که کردوویانه، ههر نهوانیش له کۆشک و تهلاهه کانی به ههشتدا به ناسودهیی و نارامی و خۆشی، زیان ده به نه سهر.

(٣٨) نهوانهش که ههول و کۆشش ده دهن تا به بهر بهست بخه نه ریی نایه ته کانی ئیمه به خه یالی نهوهی ئیمه دهستهوسان ده کهن، نا نهوانه بو ناو سزاو نازار راپیچ کراون (به ناچاری).

(٣٩) نهی پیغه مبهتر ﷺ پێیان بلی: بهراستی پهروهردگارم رزق و روزی ده به خشیته به ههر کهس له بهنده کانی یان لیبی ده گریتهوه، ئیوهش ههر شتیکی ده به خشن نهو زاته جیی پرده کاتهوه (هه ندیک جار ههر له دنیا دا، پاداشتی قیامهتیش بابوه ستیته)، چونکه نهو خوا به چاکترین رزق و روزی به خشه (به سهرجه له بهنده کانی).

(۴۰) رۆژتیکیش دیت که خوا تیکرای
هه موویان کۆ ده کاتهوه، نهوسا روو به
فریشته کان ده فرموت: بهراست! نایا نهو
دهسته گومرایه ئیوه یان ده پهرست؟!

(۴۱) له وه لامدا ده لێن: پاکى و ستایش بۆ تو
ئهى پهروهردگار تو یارو یاوه ری ئیمه ی نه ک
نهوان، نه خیر! ئیمه یان نه ده پهرست، به لکو نهوان
پهریان ده پهرست، زۆربه یان باوه پران پێیان
هه بوو (جادوو گهرو ده جاله کان خه له تاندبوویان).

(۴۲) جا ئیتر نه مپۆ کهستان ده سه لاتى نهو ی
نیه که قازانجیک یان زهره ریک به که سی تر تان
بگه یه نیت، بهوانهش که سته میان کردووه
ده لێن: ده بجێژن سزای نهو ناگره ی که ئیوه به
درۆتان ده زانی و باوه رتان پێ نه ده کرد.

(۴۳) کاتیکیش نایه ته ناشکراو روونه کانی
ئیمه به سهریاندا بخوێنرتهوه، نهوه کافران
ده لێن: نه مه ته نهها کابرایه که و ده یهویت له
ریگه و رێبازی باوو باپیرانتان و ئلتان بکات و
هیچی تر، ههروه ها ده لێن: نه مه ته نهها درۆیه کی
هه له سه تراوه، نهوانهش که بێ باوه ر بوون
ده باره ی نهو حق و راستیه ی که بۆیان هاتووه
ده لێن: نا نه مه ته نهها سیحر و جادوویه کی
ناشکرایه و هیچی تر!!

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْتُلَا إِيَّاكُمْ كَأَنُؤَا
يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِئْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ قَالُوا لَوْ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَقَوْلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ ابْنَتَا يُثُودَ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا لَرَجُلٍ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِيَّاكَ مَقْتَرَى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْخَرٌ مِنْهُمْ ﴿٤٣﴾ وَمَاءُ الْيَنْبُوتِ مِنْ كُتُبٍ
يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِيَّ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْظِيكُمْ بَوَاحِدَةً أَنْ
تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرْدِي ثُمَّ نَنْفَعِكُمْ وَأَوْصِيكُمْ
مِنْ جَنَّةٍ إِنَّهُ لَا يَنْذِرُكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾
قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَافِيًّا ﴿٤٨﴾

(۴۴) جا خو ئیمه هیچ کتیب و نامه یه کمان بۆ نهاردوون تا بیخوێنن و لێی بکۆلنهوه و پێش تووش هیچ
پێغه مبه ریکمان بۆ رهوانه نه کردوون که بیداریان بکاتهوه (له سزای بێ ئیمانی بیانتر سی نیت).

(۴۵) نهو خه لکه ی پێش نه مانیش بر وایان به پێغه مبه رانی خوا نه کردووه، به مه ر جیک نه گه یشتوونه ته ده یه کی
نهو ی که به وانمان به خشی بوو له ده سه لات و دارایی، که چی له گه ل نهو شه دا به رنامه ی پێغه مبه ره کانی منیان به
درۆزانی، جا نایا نابینن چۆن بوو سزای من و چیم به سه ر هێنان؟!

(۴۶) پێیان بلێ: به راستی من هه ر یه ک نامۆژگاری ئیوه ده که م، که بۆ خوا و له بهر خوا، دوو قۆلی یان به ته نهایی،
هه لۆسته بکه ن و پاشان بیر بکه نهوه (له م قورئانه، له م پێغه مبه ره، له م به رنامه یه) نه م هاوه له ی ئیوه (محمد ﷺ)،
شیت نیه، (به لکو) نهو ته نهها تر سی نه ریک ی ئیوه یه، هیچی تر، پێش نهو ی سزایه کی سه خت روو به رووتان پێت...

(۴۷) پێیان بلێ: هه ر چی پادا شت و کر تیه کم داوا کردووه هه ر بۆ خو تان، من پادا شتم ته نهها له سه ر خوا یه، نهو
خوا یه ش شایه ته به سه ر هه موو شتیکه وه.

(۴۸) ئه ی محمد ﷺ بلێ: به راستی پهروهردگارم سه ر نه نجام، حق ده مالتیت به سه ر به تال و ناحه قیدا به راستی نهو
زاته شاره زاو زانایه کی بێ سنووره به نه ینی و شاره وه کان.

(۴۹) همدروها بلئی: حق و راستی هات و به تال و ناحه قی نیتر ده رناکهویت.. نه ده توانیت دهست پی بکاتهوه، نه ده توانیت بگمپتموه دۆخی جارانی.

(۵۰) بلئی: نه گمر من گومپایم، نهوه بیگومان گومپاییه کم له سمر خۆم ده کهویت، خو نه گمر رنگه ی هیدایه تیش بگرم، نهوه به هۆی نیگاو وهسی پهروه دگار موهیه که بۆم ده نیریت، به راستی نهوزاته بیسهر و نریکه.

(۵۱) خو نه گمر بی باوه ران بینیت کاتیک له ترسا خه ریکن زیه ده کمن، دلنیا که له دهست ده رناچن و رزگار یونیا نهسته مه، نیتر همر له نریکهوه ده سگیر ده کرین و بالبهست ده کرین.

(۵۲) نهوکاته به ناچار ی ده لین: نیمانمان به پهروه دگارمان هینا، به لام لهو اشوتنه دوروهو نیمانیان چۆن دهست ده کهویت!

(۵۳) نهوانه به راستی کاتی خۆی باوه ریان به خوا نه بوو، همر له دوروهو باسی نهینی و شاراوه کانیا نه کردو ده میان لی ده کوتا (دور له زانست و زانیاری).

(۵۴) نهوسا نیتر له نیوان نه مان و نهو شتانه ی ناره زوهی ده کمن به ربهست دانرا، همدرو که پیشتر به هاو شیوهی نه مان کرا (له بی باوه ران)، به راستی نهوانه هه میسه له گومان و دوودلیه کدا بوون که خه لکیی ده خسته گوماگنوه.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا أَمَّا مَنَايِبُهُ وَانَّى لَهُمُ التَّنَافُوتُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَتِلْكَ رُبْعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ أَلَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُوقَفُونَ ﴿٣﴾

سوره قی (فاطر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوپاس و ستایش بۆ خواجه، که به دیهینه ری ناسمانه کان و زویه، فریشته کانی کردوه به فرستاده ی خۆی که خاوه نی چنده ها بالن، هیانه دوو، یان سی، یان چوار باله، له دروستکردندا همرچی بویت زیادی ده کات (له ژماره ی فریشته کان، له نه ستیره و هه ساره کان، له نهاده میزاد و په ری...هتد) به راستی خوا ده سه لاتی به سمر هه موو شتی کدا هیه.

(۲) همر کاتیک خوا ده روازه ی ره حمهت و به خششی خۆی له خه لکی بکاتهوه، نهوه هیچ کهس و هیچ شتی که ناتوانیت به ری بگریست، همر کاتیکیش ده روازه ی ره حمهتی بگریتموه و دای بخات، کهس ناتوانیت له دوای گرتنهوه کهی خوا بیجگه له خۆی بیکاتهوه، نهو زاته همر خۆشی بالا دهست و دانایه.

(۳) نهی خه لکینه به ربه که نهوه له چاکه ی خوا به سهرتانهوه، تایا دروستکارو به دیهینه ریکی تر هیه جگه له خوا له ناسمان و زویهوه رزق و رۆزیتان پی به خشیت؟ جگه لهو زاته خواجه کی تر نیه، جا نهوه چۆن لهو بیروباوه ره دروسته لاده درین؟ (روو ده که نه گومپایی).

(۴) (پاشان دلخوشی پیغه مبر ښه ده داتهوه و ده فرموت): خو نگه خوانه ناسان بروت پینه کمن، نهوه دلیابه که پیغه مبرانی تریش پیش تو بروایان پی نه کراوه، به لام غه مت نه بیت هر بز لای خوا هموو کاریک دهریتسهوه و نهوانه له دهستی دهرناچن.

(۵) نهی خه لکینه؛ دلنایان به لینی خوا راست و دروسته (قیامت بهرپا ده کات و له هموو کهس ده پرستیهوه) کهوایو ژبانی نهم دنیابه سمرتان لی نهشیونیت و شهیتان نه تاخته لیتیت به ناوی ره جم و بهزیی خواوه (که گوايه هرچی بکهن خوا به بهزیی به و لیتان خوش ده بیت).

(۶) چونکه بهراستی شهیتان دوژمنتانه نیوهش به دوژمنی خوتانی دابنیتن، بیگومان بانگی تاقم و داروده ستهی خوی ده کات بز نهوهی بیننه نیسته جی دژه خ.

(۷) نهوانی بی بروتا بوون سزای زور پر نیش و نازار چاوه پتیانه، نهوانهش باوه پسان هیناوه و کردهوه چاکه کانیان نه نجامداوه لیخوشبوون و پاداشتی بی سنور چاوه پتیانه و بویان ناماده به.

(۸) نایا نهو کهسهی که کردهوه ناشیرینه کانی بز رازنراوه توه و به جوان و چاک ده بیبیت؟! (وه که نهو کهسه وایه که پیوه ری خوایی پتیه بز چاکه و خراپه)؟ بهراستی خوا بیعوت هر کهس گومرا بکات ده بکات، هر کهس تیکش هیدایهت بدات ده بدات، (نه لېته نه که به شتیهی هره مه کی)

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَلِلَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُذَّابٌ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ بِالْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

کهواته: تو به خفه تیانوه خوت مهفوتینه، چونکه بهراستی خوا ناگاو زانابه بهو کارو کرده وانهی نه نجامی ده گدن.

(۹) خوا نهو زاتیه که بای ره حمت ده نیریت و هلمی ده ریاکانی پی ده گوتیتسهوه و ده بکاته همور، جا ده نیترین بز ولایتیکی وشک و مردوو، ده فرموت: نینجا نهو زویه مان پی زیندوو کردهوه دوی نهوهی که مردبنوو، زیندوو کردنهوهی نیوهش هر بهو شتیه ده بیت.

(۱۰) نهوهی سربریزی و پایملندی ده ویت، با بزایت که هموو سربریزی و پایه بلندیک هر بز خوايه، گوفتاری چاک و جوان و به جی بز لای نهو زاته بهرز ده بیتسهوه، کارو کردهوهی چاکیش گوفتاری شیرین بهرز ده کاتسهوه (همروه ها پیچهمانه کهشی همروایه)، جا نهوانی که پیلانی خراپ ده گیرن سزای زور توندو تیژ بویان ناماده به، پیلانی نهوانه هر خوی پوچ ده بیتسهوه و بی بهروو بووم و ناکامه.

(۱۱) خوا؛ نیوهی له خاک دروست کردهوه، لهوه دواش له نوتغیه ک (که بریتیه له بهیه که گیشتنی سره میکو تیه ک له گمل هیلکو کهیه کدا) لهوه دوا کردوونی به جوت (به نیرو می)، هیچ میینه یه ک ناوس نابیت و نازیت و سکه کهی دانانیت تنها به ناگاداری نهو زاته نه بیت، هیچ ته من درزیک، ته منی درز نابیت و له ته منی کهم نابیتسهوه، بی نهوهی له زانستی خوادا یاداشت نه کرایت، بیگومان نهو شته له سر خوا ناسانه.

(۱۲) همدووو جزره ده ریا وه کو یه ک نین ،
یه کیکیان ناوی سازگار و خوش ، نهوی تریان
سویر و تال ، له همدووکیان گزشتی تمرو تازه
ده خون ، جزره ها شتی گرانبه ها (وه ک گهو همدو
مرورای و یاقوت و .. هتد) دهرده هینن و
له بیری ده کمن و خوتانی پی دهرایزنمهوه ، نینجا
کهشتیه کان ده بینیت ناوه که لهت ده کمن و (به
ناسانی پیایدا دهرؤن) تال له به خشه کانی
پمروه دگار به هره ور ببن ، بۆ نهوی
سویاسگوزاریش بن .

(۱۳) (همر خویبه که) : شمو تیهه لکیشی رۆژ
ده کات ، رۆژیش تیهه لکیشی شمو ده کات ، خۆرو
مانگی رامهیناوه ، همریه کهیان تاکاتیکی دیاری
کراو له سوورپانهوه دایه ، ئاشمو خویبه
پمروه دگارتانه خاوهنی ههموو مولک و
به دیهاتوه کانه ، (به لام) نهوانی جگه لهو هاناو
هاواری بۆ ده بمن و لئی ده پارینهوه تمنانهت
خاوهنی توئکله تنکه کهی دهواری ناوکی
خورمایش نین .

(۱۴) خۆ نه گهر هاناو هاواریان بۆ بهرن گوئیان
لیتان نیه و نایستین ، نه گهر بشیستن

به دهه متانهوه نایمن ، رۆژی قیامهتیش حاشا ده کمن لیتان و لهوی که به (خواتان) زانیوون ، بیگومان کهس نیه وه ک
(خوا) ناگاو زانا بیت و ههوالی راست و دروست بگیهیت .

(۱۵) نهی خه لکینه نیه هه ژارو نه دارن و هه میسه ناتاجی خوان ، (له ههموو کات و شوتینیکدا و بۆ ههموو
شتیک) همر تنهها خویبه که بی نیازه و شایانی سویاسه .

(۱۶) نه گهر بیعوت نیه له ناو ده بات و کهسانی تر سه ره له نوی ده هینیتته کایمهوه .

(۱۷) نه مهش بۆ خوا زۆر کاریکی ناسانه و (نه نجامدانی هیچی پی ناچیت) .

(۱۸) هیچ گونا بهاریکیش که سانی تر هه لئاگرت (له قیامهتیشدا) نه گهر بارگرتیک (گونا بهاریک)
هاوار له که سیک بکات تا باری سه رشان سووک بکات هیچ باری سووک ناکات ههتا نه گهر خزمیشی
بیت ، (جا تۆ نهی پیغه مبه ر) (تهنها نهوانه بیدار ده که یتمهوه که له پمروه دگاریان ده ترسن له غیب و په نهانیدا و
نویژه کانیان به چاکی نه نجام ده دن ، نهوسا نهوی دل و دهروون و گوفتارو کردهوی خۆی پاک بکاشمهوه ، نهوه بهراستی
سووده کهی بۆ خۆیهتی ، گهرانهوه و سه ره نجامیش بۆ لای خوی گهورهیه .

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٍ سَائِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
مِلْحٌ أجاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيبًا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ تَبْنَعُونَ مِنْ فضله
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾ إِنْ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾
وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

ناشکرایه که کوټرو چاوساغ وهک یهک نین.

تاریکیه کان و روناکیش چون یهک نین.

سینهرو خۆره تاویش وهک یهک نین.

زیندوووان و مردووایش هاوتای یهک نین

بیگومان خوا راستی ده دات به گوتی هه که سیکدا

بیهوت به لام تو نهی پیغه مبهه ناتوانیت

به پیامه کهت بگه به نیت بهو که سانهی که له ناو

گوردان (مه به ست کافرا نه که وهک مردوو نابیستن

و نه گهر بشبیستن سوودی لی وه ناگرن).

به لکو تو نهی پیغه مبهه ته نهی بیدار که ره وه

و ترسینه ریت و بهس.

بیگومان نیمه تو مان ره وانه کردوه به حق و

راستیه کی ته واره وه، تو مژده ده ری (نیمانداریت)،

ترسینه ری (بی پروا کانت) هیچ گهل و نه ته وه به کیش

نه بووه که فرستاده و بیدار که ره وه به کی بو ره وانه

نه کرایت.

نهی محمد خو نه گهر پروایان به تو

نه کرد نه وه دلت له خوت دانه مینیت، به راستی

نه وانهی پیش نه مانیش هه ره له وستیان وابووه،

پروایان به پیغه مبهه ره نه بووه، هه چه نه ده وانه به

موعجیزه و به لگهی به هیزه وه، به په یام و کتیبی

روون و ناشکراوه بو یان ره وانه کرابوون.

پاشان نه وانهی بی باوه ربوون خه شم و قینی

خوم لیگرتن و له ناوم بردن، جا چو بو به لاو

تولهی من.

نایا سه رنجت نه داده که به راستی خوا له ناسمانه وه بارانی باراندوه، جا نیمه بهو بارانه جو ره ها به ربوومی

جیا و زمان ده رهینا که (رهنگیان، قهباره یان، تامیان، بونیان، شیوه یان، شونیان، وهرزیان) جیا وازه.. هه ره ها هه ندی

له که ژو کیوه کانمان به زنجیره کی شاره، هه یانه چین و هیل و نه خشی سپی و سووره و نه وانیش رهنگیان جیا وازه، هه شیان

ره شیکی تاریک و توخه..

هه ره ها بهو شیوهیه له خه لکیش، له گیانداران و مالاتیش، جو ره ها رهنگ و شیوه و قهباره ی جیا وازه ههیه. به راستی

هه زاناکان پهی بهو نه نییانه ده بن و له ناو به نه ده کانی خوادا هه ره نه وان له خوا ده ترسن (له سه رده می علم و زانستیدا نه م

راستیه روونه چونکه زانا و پسپوران کاتیک ورده کاری به دیهینراوان پهی پی ده بن، زور هه ست به گه وره یی و ده سه لاتی خوا

ده کهن)، به راستی نهو خواجه زور بالاده سته و، زوریش لیخوشبووه (کاتیک رووی تی ده کهن و باوه ری پی ده هینن).

به راستی نه وانهی که په یامی خوا، قورشان ده خویننه وه و نوژه کانیان به چاکی نه نه جامداوه و لهو رزق و روزی و

سامانه جو راو جو رانهی پیمان به خشیوون، به خشیوویانه، به نهینی و به ناشکرا.. (به نهینی بو نه وهی ریاو روپامایی تیکه ل

نه بیت، به ناشکراش بو هاندانی خه لکی) نه وانه به نو میدی بازار گانیه ک نه وکاره ده کهن که هه رگیز ناو مید و زه ره مه ند نابن.

بو نه وهی خوی میهره بانیش وه فا بکات به به خشینی پاداشت بو یان و له خه لات و به خشی زیاتریش به هره مه ندیان

بکات، به راستی نهو خواجه لیخوشبوو و سوپاسگوزاره..

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴿١١﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
﴿١٢﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُّ ﴿١٣﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿١٤﴾ إِنْ
أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ
أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
وَعَرَابِيبٌ سُودٌ ﴿١٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢١﴾ لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٢﴾

نایا سه رنجت نه داده که به راستی خوا له ناسمانه وه بارانی باراندوه، جا نیمه بهو بارانه جو ره ها به ربوومی

جیا و زمان ده رهینا که (رهنگیان، قهباره یان، تامیان، بونیان، شیوه یان، شونیان، وهرزیان) جیا وازه.. هه ره ها هه ندی

له که ژو کیوه کانمان به زنجیره کی شاره، هه یانه چین و هیل و نه خشی سپی و سووره و نه وانیش رهنگیان جیا وازه، هه شیان

(٣١) نهی پيغه مبرر ﷺ نهو هی که بهو هی و نیگا بۆمان ره وانه کردیت لهم قورئانه، نهو حق و راستیهو بهراست دانهری کتیبه پيشوه کانیسه، بهراستی خوا ناگاو بینایه به بهنده کانی.

(٣٢) پاشان کهسانیکمان کرده خاوهن و راگهیه نهی نه قورئانه که هه لمانبژاردوون له بهنده کانمان، جا هه یانه سته می له خوی کردووه (چاکهی که مه و گوناهی زوره)، ههشیانه مام ناوه ندیه، ههشیانه زور گهرم و گوره له چاکه کاریدا به ویست و یارمه تی خوا، نا نهو هه لبژاردنه و نهو گهرم و گوره له چاکه کاریدا، ریز و خه لاتیکی زور گهره یه ..

(٣٣) نهو به خته وهرانه (له پاداشتی نهو ههول و کوششانمیاندا) ده چنه باخه کانی بههشتی - عدن - وه، لهوی ده سته بندی نالتون و مرواری ده کرتیه دهستیان، پۆشاکیشیان لهو بههشتهدا ناوری شه.

(٣٤) نینجا هه مووان له خوشیدا ده لاین: سوپاس و ستایش بۆنهو خواجهی که ههرچی غم و پهژاره له دل و دهروونی ده رکردین، بهراستی پهروهردگارمان زور لی خوشبوو سوپاسگوزاره.

(٣٥) نهو خواجهی که جیشینی کردین له مالی

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هه می شهیدا به بهخشش و ریزی تایبه تی خوی نیتر ههچ نه خوشی و ناخوشیه ک توختمان ناکهویت، ههچ نازارو نیشتیکی دهروونی توختمان نابیت و ههچ بیزاری و ماندوویوونیکیش رومان تیناکات.

(٣٦) لهولاشهوه نهوانه ی که کافرو بی یاهو ربوون، دۆزهخ بۆیان ناماده یه، بریاری له ناوچوونیان نادریت، تا بمرن و رزگار یان بیت!! تمنانت بهشیک له سزاکهش له سهریان کهم ناکرت شهوه، نا بهو شیوه یه هه موو کافرو بی یاهوره سهرسه خته کان سزا ده درتین و توله یان لی ده ستینین.

(٣٧) نهوانه گریه و زاری و هاوارو قیژه و ناله یان له ناو دۆزهخدا لی بهرز ده بیت شهوه و به که ساسیهوه ده لاین پهروهردگارا: ده رمان بهینه و رزگارمان بکه لهم حاله، مخرج بیت کارو کرده وهی چاک نه نجام بهدین، نهک نهوهی که جاران ده مانکرد، له وه لامیاندا خوا ده فهرمویت: نایا نهونده تهمه نمان پی نه بهخشین؟ نهوهی بههویت بیریک بکاتهوه تیایدا بیریکاتهوه؟! بیدار که ره وهشتان بۆ هات، (دیاره هه موویان خه جالهت و سهرشۆرده بن و قسه یان نامینیت)، بۆیه پییان ده وتریت: کهواته ده بجیژن سزای سهختی دۆزهخ، چونکه سته مکاران ههچ پشتیوانیکیان نیه.

(٣٨) بهراستی خوا زانلو شاره زای نهینه کانی ناسمانه کان و زهویه، بهراستی نهو زاته زانییه بهوهی که له سینه و دل و دهروونه کانددا ههشار دراوه ..

(٣٩) هر نمو زاته نیوهی کرده جینشین له زهویدا، جا نمو هی که کافرو بی پروا بیت، نمو کافر بوونه که هی له سمری ده که ویته، بی باوه پیری کافران، هیچیان لای پمروه دگاریان بو زیاد ناکات، جگه له خشم و قینی خوا لییان، خوانه ناسی کافران هیچ ده سته که وتیکی نیه جگه له خسارت مهنلی و زهره مهنلی نه پراوه.

(٤٠) نهی پیغه مبر ﷺ پنیان بلی: هه والم بدنه دهرباره هی نمو شتانهی کردوتانه به هاو له بو خوا و هاناو هاواریان بو دهم جگه له خوا، پیشانم بدنه کام شوینی زهویان دروست کردوه، نایا به شداریه کیان هیه له گهل خوادا له دروستکردنی ناسمانه کاند!! یا خود کتیییکمان پییه خشیرون تا دلنیابن له هاوکاری بته کان!! نه خیر وانیه، به لکو نمو سته مکارانه هیچ به لینییک به یه کتری نادهن، تمنها خه تاندن نه بیت.

(٤١) به راستی هر خوییه که ناسمانه کان و زهوی راده گرت و نایه لیت له ناو بجیت و لمیه ک بترازیت، سویند به خوا نه گمر تیک بجن و لمیه ک بترازین، نمو هیهج که سییک نییه بتوانیت دوای نمو زاته فریایان بکه ویته،

به راستی هر نمو هه میسه و بهرده وام خوگر و نارامگر و لیخوشبووه.

(٤٢) نمو کافرو هاوه لگهرانهی قوره ییش زور به گمرمی به خوا سویندیان ده خواردو ده یانوت: نه گمر پیغه مبرنیکی بیدار که رهوه بزیان بیت، بیگومان له هه موو گهلانی تر باوه ردارتر دهن، که چی کاتی که پیغه مبرنیکیان بو هات له سمر که شی و دووره پهریزی زیاتر هیچی تریان لی نمو هه شایهوه...

(٤٣) چونکه خوین بهزل وگه ره ده زانی له زهویدا و پیلانی شم و تاوانیان کیشا، به ممر جیک پیلانی شم و تاوان تمنها به سمر نه وانه ده شکیتمه که نه خشی بو ده کیشن، مه گمر نه مانه به دژایه متی نیسلام تمنها چاوه پتی نمو کاره ساتانه بکمن که به سمر گهلانی پیش نه ماندا هاتوه، (کاتی پروایان به پیغه مبران نه هیناوه، له ناویران) نیر تو نابینیت همرگیز له یاسا و بهرنامه کانی خوادا گۆرانکاری پیش بیت، همرگیز نابینیت یاسا و بهرنامه کانی خوا له نه خشی خوین لادهن. (که به شیک ریسا کردنی پیلانگیرانه).

(٤٤) نایا نمو نه گمراون به زهویدا، تا سمرنج بدن و ته ماشا بکمن، چون بوو سمر نه نجامی گهلانی پیش نه مان و چیمان به سمر هینان، نه وانه هیز و ده سه لاتیان له مان زیاتر بوو، وه نه بیت خوا هیچ شتییک ده سته و سانی بکات له ناسمانه کان، یان له زهویدا، چونکه به راستی نمو زاته هه میسه و بهرده وام زانایه و به ده سه لات و توانایه.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ أَمْرُ اللَّهِ إِلَيْتُهُمْ كُنَّا فَهْمٌ عَلَى بَيْتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبْدُو إِلَّا ظُلُمٌ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا أَغْرَضُوا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ عِندِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِمَّنْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُم شَيْعًا
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

(٤٤) خو نه گهر خوا تو لهى له خه لکى بسه ندايه له سهره نجامى کارو کرده وى نادروستياندا، هرچى زنده وهر هميه له سهر رووکارى زه وى نه ده ما، به لام خوا نه و نه ده به په له نيه له تو له سندن، به لکو دوايان ده خات بو کاتيکى ديارى کراو، جا کاتيک روژى خو هات، بېگومان نه وکاته خواى گموره بينايه به بنده کاني (کارو کرده وى ياني هم مو له بمرده ست دايه).

سوره تى (يس)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(١) سهرنجى سهره تاي سوره تى (البقرة) بده.

(٢) سويند بهو قورئانهى که هم موو فرمانيکى له شويى خو يايه تى...

(٣) به راستى تو نهى محمد ﷺ له فرستاده و پيغه مبهرا نيت...

(٤) له سهر ريگوو ريبازيکى راست و دروستيت.

(٥) نه م قورئانه له لايمن زاتيکى خاوه نه ده سات و ميه ره بانموه دابره زيويه و ره وانه کراوه...

(٦) بو نه وى گسل و هوژيکى پى بيدار بکه يته و که باوو باپيرانيان بيدار نه کراونه ته و.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمْ دَابِئَهُمْ وَلَئِنْ يَخِرُّهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَيَأْجِلْهُمْ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبَى اللَّهُ كَانَ بَعْدَ مِدَّةٍ بِصِيرًا ﴿٤٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يس ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْعَقِهِمْ سِجِّينًا ﴿٨﴾ يَنْسِفُونَ فِي الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَبَاطًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَشَرَّهٖ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

به بى ناگايى و نه شاره زايى ماونه ته و.

(٧) سويند به خوا به راستى بريارى خوا هاته دى له سهر زوربه يان که دوزه خ پر ده که ين ليان، له بهر نه و نه نيمان و باوه نا هينن (به وى سهره ختى و گوئ نه گرتيانه و).

(٨) به راستى هر ده ليتي نيمه کوټ و زنجير مان کردو ته گهر دنيان و له ژير چه ناگهيان توند کراوه و به نا چارى سهران بهر ز راگير اووه و نه م لا و لايان پينا کريت و بهر يى خويان نابيين.

(٩) هر ووه ها بهر بهرستان له بهر ده ميانموه و له پشتيانه و دانوه، په رده شمان هيناوه به سهر پياوياندا (مبه ست نه و بهر بهرستانه شه که له ده ورونياندا هميه و نايه ليت ريگى راست بدوزنه و) نيت نه وانه حق و راستى نابيين.

(١٠) نه وانه چوونه که بويان، بيداريان بکه يته و يان بيداريان نه که يته و، هر باوه نا هينن.

(١١) بېگومان تو ته نها ده توانيت نه وانه بيدار بکه يته و که شويى قورئان و بهرنامه ي خوا که ووتون، له په نه انيشدا له خوا ده ترسن، به و هو يته و مژده ي ليخوشبون و پاداشتي بايه خدار و بهر خ بده به و جوړه که سانه.

(١٢) بېگومان هر نيمه مرد ووه کان زيندو ده که يته و، هرچى کرد وويانه و ده يکمن تو ماري ده که ين له گسل ناسواره کاني شياندا، هم موو شتيکمان له کتيبيکى ناشکرا دا (تو مارگه ي تايبه تيدا) به ووردى تو مارو نامار کرد ووه.

(١٣) نمونمیان بۆ بهینهروه به خه لکی شاری (انطاکیه) کاتیکی دهسته که پیغه مبهریان بۆ هات.

(١٤) سه ره تا دووانمان بۆ ره وانه کردن، که چی بروایان پینه کردن، نیمه ش سیه میکمان بۆ پشتگیران ره وانه کرد، هه موویان وتیان: نیمه بیگومان بۆ لای نیوه له لایمن پهروه ردگار هه ره وانه کراوین.

(١٥) خه لکه که وتیان: نیوه ته نه ناده میزادیکن وه کو نیمه، خوای میهره بانیش هیچ شتیکی ره وانه نه کردوه، نیوه هه درۆ ده کهن.

(١٦) پیغه مبهره کان وتیان: پهروه ردگارمان خوی چاک ده زانیت نیمه به راستی بۆ لای نیوه ره وانه کراوین به پیغه مبهرایه تی.

(١٧) ته نه ناده شمان له سه ره که به روون و ناشکرا په یامی خواتان پی رابگه یه نین.

(١٨) خه لکه که وتیان: نیمه به راستی به هانتان تووشی نه گه ته بووین، سویند به خوا نه گهر واز نه هینن و کۆل نه دن، به رد باراتان ده کهین و له لایمن نیمه تووشی نازاریکی به نیش ده بن.

(١٩) پیغه مبهره کان وتیان: نیوه نه گه ته و شوومیتان له گه ل خوتاندایه (به هوی بی باوه پیتانه وه)، نایا نه گهر نامۆزگاری و یاداوه ری بکرتن نه وه ده بیته نه گه ته و شووم بۆتسان؟! نه خیر، وانیه، نیوه هه خوتان قهوم و هۆزیکه سه ره پۆن و له گونا هدا رۆچوون بۆیه شووم و نه گه ته یه خه ی گرتوون.

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا إِنَّا نَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلِّغُ الْمُبِيتِ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطْهَرُ أَنْ يَكُم لِنَ لَمْ تَنْتَهُوا لَزَجْمِكُمْ وَلَيْمَسَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْتَهُوا اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ إِلَّا ذِي فَرْغِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدِنِ الرَّحْمَنُ يَضْرِبْ لَنَا نَعْنَ عَوْفَ شَفَعْتُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنْ يَإِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ يَأْمَنُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

(٢٠) نهوسا لهو په ری شاره وه پیاریکی نیماندار به په له، به گورج و گۆلی هات و وتی: نهی قهوم و هۆزم نه م پیغه مبهرا نه راست ده کهن، نه م فرستادانه راست ده لاین شوینیان بکهون، بروایان پی بکهن، نیمانیان پی بهینن...

(٢١) شوینی نهو که سانه بکهون که پاداشت و کرتان لی داوا ناکه، نه وانه هیدایهت دراون و له سه ره برنامه یه کی راست و دروستن.

(٢٢) دیاره خه لکه که کردویانه به گاله، بۆیه پیاو چاکه که وتویه تی: جا نه وه بۆچی من نهو زاته نه په رستم که به دی هیناوم، نیوه ش خه لکینه هه در بۆ لای نهو ده برینه وه.

(٢٣) نایا ره وایه له جیاتی خوا چهند په رستراویکی تر بۆ خۆم بریار بدهم که هیچیان به ده ست نیه خۆ نه گهر خوای میهره بان بیهویت تووشی ناخۆشیه کم بکات، تکار پارانه وهی نهو په رستراوانه هیچ سوودیکم پی ناگهینن و فریام ناکهون و رزگارم ناکه.

(٢٤) بیگومان من نه گهر شتی وا بکه م، نهو کاته من له گومراییه کی ناشکرا ده بم.

(٢٥) به راستی من بریارم داوه که نیمان به پهروه ردگارتان بهینم، با چاک گویتان لی بیت.

(٢٦) (دیاره، خوانه ناسان په لاماریان داوه و شهیدیان کردوه) بۆیه پیتی وتراوه: فه رموو بۆ ناو به ههشت، لهویشمه وه هه در دلسۆزانه وتویه تی: خۆزگه قهومه کهم بیانزانیایه سه ره نه نجامی نیمان چۆنه و که وتوومه ته ناو چ ناز و نیعمه تیکه وه.

(٢٧) به هوی نه وه وه که پهروه ردگارم لیم خۆشبووه و خستمیه ریزی ریزلیگیراوانه وه.

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
كُنَّا مُزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ
﴿٢٩﴾ يَنْحَسِرُونَ عَلَى أَلْبَابِهِمْ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي
خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

(۲۸) خوا ده فرمودت: و نه بیت هیچ لشکر یکمان
له ناسمانوه نارد بیته خواره و بق سمر هوزده کی
دوای شهید کردنی، و نه بیت هیچ لشکر یکمان
ره وانه کرد بیت بز له ناوبردنیان.

(۲۹) به لکو تنها یه ک دهنگی گه و ره
شریخه یه کی به یز نه بیت هیچی تر نه بو، جا
نهوان ده سته جی مردن خاموش بوون.
(۳۰) به شیمانی و داخ و ناله دابار تته سمر نهو
به ندانه، هیچ پیغه مبریکیان بز نایدت که نهوان
گالته ی پینه کن.

(۳۱) نایا نهو سمرنجیان نه داوه چنده ها هوزی
پیش نه مانمان له ناو بردووه، خو هر گیز
ناگه پینهو ناویان و ناگه پینهو بز دنیا.
(۳۲) که سیان نی به لهو له ناو براوانه که لای نیمه
به کومه ل ناماده ی لپرسینهو نه کرتن.

(۳۳) له به لگو و نیشانه ی ناشکرای خوا بز نهو
خه لکه: زهوی مردووه که به هوزی ناوی بارانهو
زیندوی ده که پینهو، دانو تله ی لی پیدا ده کمین
که لئی ده خون.

(۳۴) هر و ه ها جور ه ها با خاتی لی بهر هم
ده هینین، له دارخورما و چند جور تری، هر و ه ها
چنده ها کانیاویشمان تیادا هه لقولاندووه...

(۳۵) بز نهوی له بهروبوومه کی بخون، له و ه
که به دهستی خویان لهو بهرو بوومانه دروستی
ده کمن (وه کو دوشاو و سرکه و شریهت و...
هر و ه ها جیگه ی تیرامانه که: نهاده میزاد ورد

بیتموه له دانه دانه ی نهو بهروبوومانه؛ چون پیچراونه تموه، قه باره یان، رهنگیان، بونیان، تامیان... هتد) نایا له بهرامبر
نهو هه موو نازو نیعمه تانهو سوپاسگوزاری ناکهن؟!)

(۳۶) پاک و بیگمردی بز نهو زاته ی هر هه موو به دیه پنهراوه کانی به جووت دروست کردووه لهوی له زه ویدا ده پویت،
له خویشیان، لهو شتانه ش که نایزانن (له سمرده می عیلم و زانستیدا روون بزتموه: که هه موو به دیه پنهراوان - مادی و
معنهوی - جووتن).

(۳۷) هر و ه ها به لگو نیشانه یه کی ناشکرای تر بزویان، شهو، که پوشاکی روونا که ی روزی له بر
داده مالتین، بهو هوزیهو دنیا یان لی تاریک ده بیت.

(۳۸) خوریش له گهر دش و سورانهوی خوزیدا بهر ده وامه و بهرو سهرهوت ده چیت، یاخود به دوره ی چهقی خوزیدا
ده سوریتتموه، بیگومان نهو توانای زاتیک بالاده ست و زانا ده رده خات (که هه موو شتیکی به ریکویتیکی دروست کردووه).

(۳۹) هر و ه ها کات و شوینی هه لهاتنی مانگیشمان دیاری کردووه (هر شویتک له کاتیک دیاریکراو و شوینیکی
دیاریکراودا هه لیت، راده ی نهو رونا کیه ش که ده که ویتته سمری جیاوازه، هتا (سمر نه نجام هه موو مانگیک له
رواله تدا) وه ک چیلکه یه کی وشکی باریک ده نویت.

(۴۰) نه خور بز هیه به مانگ بگات (له هیل و ریرهوی خوی ده رچیت)، نه شهویش پیش روز ده که ویت، به لکو
هریه که یان له خولگی تایبه تی خویاندا مهله ده کمن و به ناسانی ده سوریتتموه.

(٤١) بهلگه و نیشانه‌یه‌کی تر له هیزو ده‌سه‌لاتمان بۆیان، نه‌وه‌یه که به‌راستی نیمه نه‌وه‌کانیانمان له که‌شتیه که‌دا هه‌لگرت (مه‌به‌ست که‌شتی - نوح - ه که به باپیره گه‌وره‌ی دووه‌مه‌ی ناده‌میزاد ده‌درتیه قه‌له‌م).

(٤٢) هه‌روه‌ها که‌شتی و هۆکاری تری هاتوچۆی له وینه‌ی نه‌و بۆ سازاندوون، (که هۆکاره‌کانی گواستنه‌وه‌ی ناسمانی و زه‌مینیی و ده‌ریایی ده‌گریتیه‌وه، چونکه هه‌ر خوا به‌دییه‌نهری ناده‌میزاد و ماده‌ی خاو و سوتنه‌می و...هتد).

(٤٣) خۆ نه‌گه‌ر به‌مانه‌وتیت نو‌قیمان ده‌که‌مین، نه‌و کاته که‌س نی‌یه بی‌ت به‌هاواریانه‌وه و رزگاریش نا‌کرتین له مردن...

(٤٤) مه‌گه‌ر ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی نیمه مۆله‌تیا ب‌دات تا ماوه‌یه‌کی دیار‌یکراو به‌هه‌ر له ژیا‌ن وه‌ریگه‌رن.

(٤٥) کاتیکیش به‌بی باوه‌ران بو‌ترتیت: خۆتان له‌و سزایه‌ بپارێزن که به‌سه‌ر گه‌لانی پێش‌و‌دا هات، هه‌روه‌ها له سزای دا‌هاتو‌تان، بۆ نه‌وه‌ی ره‌حم‌تان پی‌ی بکرتیت، (که‌چی هه‌ر پاک‌یا‌ن نیه).

(٤٦) هیچ نایه‌ت و به‌لگه و نیشانه‌یه‌کیان له نایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بۆ نایه‌ت که پش‌تی تی نه‌که‌ن و رووی لی‌وه‌رنه‌گیرن.

(٤٧) کاتیکیش پێیان بو‌ترتیت به‌ه‌خ‌ش‌ن له‌وه‌ی که خوا پێی به‌ه‌خ‌شیو‌ن، نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بو‌ون به‌وانه ده‌لێن که باوه‌ریان هێناوه: نایا نیمه‌ خواردن به‌دیه‌ن به‌که‌ستیک نه‌گه‌ر خوا بی‌ویسته‌یه خۆراکی پی‌ی ده‌به‌ه‌خ‌شی؟ نی‌وه هه‌ر له‌گوم‌راییی و سه‌ر‌لێشه‌ی‌وا‌وییه‌کی نا‌ش‌ک‌را‌دا گیر‌تان خوار‌دووه!!

(٤٨) بی‌باوه‌ران: به‌گومانه‌وه روو به‌نیمانداران ده‌لێن: باشه: نه‌گه‌ر قیامه‌ت و لی‌په‌رسینه‌وه راسته، که‌ی نه‌و کاته دیت نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن؟!

(٤٩) نه‌وانه ته‌نها چاوه‌پێی یه‌ک شری‌خه و ده‌نگیک‌ی زۆر گه‌وره‌ی سامناک نه‌بیت چاوه‌پێی هیچی تر نا‌که‌ن، که هه‌موویان ده‌پێچیتیه‌وه (کو‌تایی به‌ژیا‌نیان ده‌هینیت) له‌کاتیک‌دا که سه‌رگه‌رمی کاروباری دنیای خۆیانن، سه‌رگه‌می کێشه و به‌ریه‌ره‌کانیی نا‌ه‌قن.

(٥٠) نه‌وسا نیت نه‌ ده‌توانن راسپارده‌یه‌ک بگه‌یه‌نن، نه‌ ده‌توانن بگه‌رێنه‌وه بۆ ناو مال و مندا‌لیان (چونکه هه‌موویان له‌ناو‌چوون، هه‌موویان خامۆش بو‌ون).

(٥١) پاشان هه‌ر که فوو ده‌کرتیت به‌ - صور - دا، ده‌سته‌جی خیرا هه‌موویان له‌گۆره‌کانیان له‌تو‌بی خا‌که‌وه به‌په‌له‌ دینه‌ ده‌روه‌ه بۆ لای په‌روه‌ردگاریان (که‌س نا‌توانیت سه‌ر‌پێچی بکات، یا‌ن خۆی به‌درتیه‌وه).

(٥٢) به‌سه‌رسامیه‌کی زۆره‌وه ده‌لێن: نه‌ی هاوار نه‌وه کێ نیمه‌ی زیندوو کرده‌وه؟ کێ نیمه‌ی له‌شو‌ینی راکشانه‌مان له‌گۆره‌کانمان ده‌ره‌ینا؟ (نه‌وسا نیمانداران، یا‌ن فریسته‌کان یا‌ن خوای گه‌وره‌ خۆی ده‌فرموتیت): نا نه‌مه به‌لێنی خوای میه‌ره‌بانه و پێغه‌مبه‌رانیش له‌هه‌والدانی نه‌و رۆژه راستیان کردووه.

(٥٣) له‌وماوه‌یه‌دا هیچ روونا‌دات جگه‌له‌ ده‌نگیک‌ی گه‌وره‌ی کو‌توپر نه‌بیت، جاده‌سته‌جی هه‌موویان لای نیمه‌ نامادم کراون.

(٥٤) ئینجا نه‌م جاره ده‌درتیت: نه‌مۆ هه‌یج که‌س سه‌ته‌می لی‌ نا‌کرتیت به‌هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک، خه‌ل‌کینه‌ دل‌یا‌بن که: نه‌نها پاداشتی کاریک ده‌درتیه‌وه که ده‌تان‌کرد.

وَأَيُّ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ۖ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۚ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۚ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تُطِيعُوا مَنْ تَوْشَاءُ اللَّهُ أَطِيعُوا إِنِ اتَّبَعُوا إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحِيدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۚ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۚ قَالُوا إِنَّا بُدِّلْنَا مِنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدٍ نَاهَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۚ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَحِيدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۚ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكَّهُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ وَأَرْوَجُهُمْ
فِي ظُلُلٍ عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَكُونٍ ﴿٥٦﴾ لَمْ يَمُتْ فِيهَا فَكَّهُمْ وَلَهُمْ
مَائِدَةٌ ﴿٥٧﴾ سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
أَنَّهُا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
أَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَنُغْلِقَنَّ أَعْيُنَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ نُنَعِزْهُ نُكْسِئْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

(۵۵) بهراستی نه‌م‌رۆ به‌هسته‌یه‌کان له‌ناو خۆشی و شادی و کامه‌رانیه‌کی بێ وینه‌دا سهر‌گهر‌من.

(۵۶) خۆیان و هاوسه‌رانیان له ژێرسێبه‌ری دره‌ختی جوان و چروپ‌دا له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه رازاوه‌کان شانیان داداوه.

(۵۷) میوه‌هاتی زۆرو جزراو جزریان له‌موت‌دا پێش‌کەش ده‌ک‌رت، هه‌روه‌ها هه‌رجی داوی بکه‌ن و هه‌زی لی بکه‌ن ده‌سته‌بجێ ناماده‌یه (له‌ خواردن و خواردنه‌وه، له‌ جل و به‌رگی جوان، له‌ جینگه و رینگه‌ی خۆش، له‌ هۆکاری هاتوچۆ، له‌ هه‌زاران نازو نیعه‌تی بێ‌شومار).

(۵۸) هاوپی له‌گه‌ل سلاو و ریزدا له‌لایه‌ن به‌روه‌دگاری میه‌ره‌بان و دلو‌قانه‌وه.

(۵۹) له‌ولا شه‌وه یاخیه‌کان پێیان ده‌وتریت: ناده‌ی تاوانبارو گونا‌ه‌کاران، جیا‌به‌نه‌وه.

(۶۰) نه‌وسا خوای گه‌وره‌ گله‌یی له‌ یاخیه‌کانی نه‌وه‌ی ناده‌م ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: نه‌ی نه‌وه‌ی ناده‌م؛ مه‌گه‌ر من پێم رانه‌گه‌یان‌دن که شه‌یتان نه‌به‌رستن؛ چونکه نه‌به‌راستی دو‌ژمنی ناشکراتانه. (۶۱) به‌لکو ته‌نها من به‌رستن که هه‌ر نه‌مه‌یه رینگه و ریزازی راست و دروست.

(۶۲) بێگومان شه‌یتان خه‌لکیکی زۆری له‌ ئێوه گوم‌را‌کرد، جا نایا بۆ‌جی ژیر نه‌بوون.

(۶۳) نه‌مه نه‌و دۆزه‌خیه که جاران پێی ده‌ترسێنران.

(۶۴) ده‌بیست نه‌م‌رۆ به‌گه‌یه‌ن‌رینه‌ ناوی له‌

سه‌ره‌نجامی بێ‌یاوه‌پیتاندا و به‌رژێن‌تیایدا به‌هۆی نه‌وه‌ی که باوه‌رتان پێی نه‌بوو.

(۶۵) نه‌م‌رۆ مۆر ده‌تێن به‌ده‌میاندا و قسه‌یان بۆ ناک‌رت، به‌لکو ده‌ستیان قسه‌مان بۆ ده‌کات، قاچیشیان شایه‌تی ده‌دات به‌و کاروکرده‌وانه که نه‌نجامیان ده‌دا (ده‌ریاره‌ی نه‌و تاوانانه‌ی که نه‌نجامیان داوه، کاتی‌ک شری‌تی کاسی‌ت و قیدی‌و و سی دی و دیسک قسه‌مان بۆ ده‌که‌ن باوه‌ر بوون به‌قسه‌کردنی ده‌ست و قاچ و... هه‌تد، ناسانه).

(۶۶) خوانه‌ناسان بۆ به‌ری‌ک ناکه‌نه‌وه خۆ نه‌گه‌ر به‌مانه‌و‌یت چاویان کو‌تر ده‌که‌ین و شو‌ینه‌واری نایه‌لین، نه‌و کاته نه‌گه‌ر بیان‌ه‌و‌یت به‌ رینگه‌که‌دا به‌رۆن، چۆن ده‌توانن رینگه‌که به‌بینن و پێش‌به‌ری‌کی بکه‌ن؟!

(۶۷) یاخود نه‌گه‌ر به‌مانه‌و‌یت هه‌ر له‌ جینگه‌ی خۆیان (له‌و جینگه‌دا که تاوانی تیا‌دا نه‌نجام ده‌که‌ن) گۆج و ئیفلیجیان ده‌که‌ین، یان رووخساریان ده‌خه‌ینه شی‌وه‌ی نا‌زهل و جانه‌وه‌روه، نه‌وسا نی‌تر ناتوانن نه‌ به‌ره‌و پێش‌به‌جن، نه‌ به‌گه‌رپێنه‌وه داوه.

(۶۸) خۆ ناشکرایه نه‌وه‌ی ته‌مه‌نی درێژی بێ به‌خشین، جوانی روا‌له‌تی بۆ ناهێلین، جا ئایا بۆ ژیریان ناخه‌نه کار؟!

(۶۹) (دیاره خوانه‌ناسان نایه‌ته‌کانی قورئانیان به‌ شیع‌ر داوه‌ته قه‌له‌م و پێغه‌مبه‌رش ﷺ به‌شاعیر، بۆیه ده‌فه‌رمو‌یت): وه‌نه‌بی‌ت شیع‌رمان قیر کردی‌ت، شیع‌ر وت‌نیش له‌و قه‌ده‌غه‌یه، نه‌وه‌ی که قیرمان کردووه ته‌نها یاد‌خه‌ره‌وه و قورئانیکی ناشکراو روونه.

(۷۰) نه‌م قورئانه بۆ نه‌وه‌یه نه‌و که‌سانه بێ‌دا‌رب‌کاته‌وه که زین‌دوون (دل و عه‌ق‌لیان زین‌دو و هوشیاره) تا به‌ریاری خوا له‌سه‌ر کافران جی‌به‌جی بک‌رت (به‌ریاری سه‌ره‌گردانی دنیا و سزای قیامه‌ت، نه‌گه‌ر باوه‌ری پێ نه‌که‌ن).

(۷۱) باشه نمو خه لکه سمرنجیان نه داوه که بهراستی به دهسه لاتی خومان مالآتمان بۆ دروست کردوون و نموان بوون به خاوه نی؟
 (۷۲) نینجا نمو مالآته مان رام هیناوه بزیان، هندیکی بۆ سواری به کار ده هینن، له گۆشتی هندیکیشیان ده خۆن.
 (۷۳) ههروه ها سوود و قازانجی زۆریان لی ده بینن (جگه لهوانی باسکرا، بۆ زهوی کیلان و ئاو هینان،...) شیره که ی ده خۆنه وه (جۆره ها خۆراکی تری لی دروست ده کمن) جا نایا نمو بۆ سوپاسی خوی به خشنده ناکمن له سهری؟!
 (۷۴) سهره پای نهم هه موو ناز و نیعمه ته ناشکرایه، نه فامان: له جیاتی خواپهرستی، بت و شتی تر ده پهرستن و بۆ نه وه ی له تنگانده دا کۆمه کی بکړینو سمر بخرین.
 (۷۵) به لام ناتوانن سمریان بخمن به لکو ههر نه مان بوونه ته سمریاز و پاسهوان بۆ بته کان و هه میسه له خزمه تیاندا ناماده کراون.
 (۷۶) نه ی محمد ﷺ قسه و گوفتاری نهوانه غه مبارت نه کات، چونکه بهراستی ئیمه ئاگاداری نهوه یین که ده یشارنه وه و نه وه ش ناشکرای ده کمن.

(۷۷) نایا ناده میزاد سمرنجی نه داوه که: ئیمه

بیگومان دروستمان کردوه له نوتفه یه ک، که چی خیرا بووه ته دوژمنیکی ناشکراو دژایه تیمان ده کات؟!

(۷۸) نموونه ی لاوازی و بی دهسه لاتی بۆ ئیمه هیناوه ته وه و به دیه اتنی خۆی له بیر کردوه، ده یوت: کی نهم ئیسکانه زیندوو ده کاته وه له کاتی که رزیوو و پرتوکاوان؟!

(۷۹) پێیان بلێ: نمو زاته ی که یه که مجار دروستی کرد، ههر نمویش زیندوو ده کاته وه، نمو به هه موو دروستکراوێک زانا و ئاگایه (دروستکردن و دروستکردنه وه ی هه موو شتیکی لا ناسانه)...

(۸۰) نمو زاته ی که له دره ختی سهوز ناگرتان بۆ به دی ده هینیت، نیتر ئیوه دایده گیرستین.

(۸۱) نایا نمو زاته ی که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ناتوانیت دووباره وه ک خۆیان دروستیان بکاته وه؟! به لێ (زۆر چاک ده توانیت)، چونکه نه وزاته له دروستکردن و داهیناندا به توانا و زانایه.

(۸۲) بیگومان ههر کاتی که فرمانی خوا ده رجوو، ویستی شتی که جیهی بکات و بیهینیته دی، پێی ده لیت بیه، نمویش ده سته جی و بی دواکهوتن پیش دیت و نه نجام ده دریت و دروست ده بیت.

(۸۳) پاک ی و بیگهردی بۆ نمو زاته ی جلهوی هه موو شتیکی به ده سته، ههر بۆ لای نمویش ده برینه وه.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْخَضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْجِبُ الْعِظَمُ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الْقَائِنَاتِ

سوره تی (الصفات)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سوتند به فرشته ریز بووه کان.
- (۲) سمو فریشتانهش که ده خورن به سهر سته مکاراندا اله سهره مهرگ و له قیامت و دوزه خدا.
- (۳) بهوانهش که به پیامه ناسمانیه کان ده گه یه من به پیغه مبه ران و به سهر باندا ده یخویننه موه.
- (۴) به راستی خوی نیوه تاکه و یه کیکه.
- (۵) به روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانیه، به روه ردگاری روژه له کانیسه.
- (۶) بیگومان نیمه ناسمانی دنیامان رازاندوتوه به جوانی و روشنی نه ستیره و هسه ره کان.
- (۷) ناسمانان پاراستوه له پیلان و شهری هه موو شه یاتیک سرکه ش.
- (۸) شه یاتنه کان ناتوانن هموالی سمو نه خشه و بهرنامانه ی که به فریشته پایه بلند ه کان ده سپردیت، بیزانن و بیبیسمن، چونکه له هه موو لایه که موه پارچه نه ستیره یان بو ده هاویرت.
- (۹) بو شهوی تیکبشکینرین و راو بنرین، سزای سهخت و بهر ده وام له قیامتدا بزیان ناماده یه.
- (۱۰) مه گهر نه موه یان که هه موالیکی بهرینیت و بیمریت بوی ده ریجیت، نه موه نه ستیره یه کی رووناک شوینی ده کموت و له ناری ده بات.
- (۱۱) نهی پیغه مبه ران له بی باوه ران بیرسه: نایا نهوان گرنگتر و گهورتر و به هیترن یان نهو شتانه ی تر که دروستمان کردوه وهک (ناسمان و زهوی و کیوه کان... هتد)، بیگومان نیمه نهوانمان له قورپکی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفًا ۝ قَالَتِ جَرَّتْ زَحْرًا ۝ قَالَتِ لَيْتَ ذِكْرًا ۝
 إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 الْمَشْرِقِ ۝ إِنْ أَنْزَلْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرِيَّةٍ الْكَوْكَبِ ۝ وَحِفْظًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْأَمَلِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خِطَفَ
 الْخُطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ ۝ شَهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
 أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۝ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝ بَلْ عَجِبْتَ
 وَيَسْخَرُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ
 ۝ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَمْ دَامَنَا وَكُنَّا رِبَا وَعِظْمًا
 أَمْ نَالِ الْمَعْبُوتُونَ ۝ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
 ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ لَنَا هَذَا
 يَوْمَ الدِّينِ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝
 ۞ أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝

مچ دروست کردوه (که یه کیکه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه نادهم).

(۱۲) نه خیر (سهره) تو سهرامی له بی باوه پیری کافران کهچی نهوان گالته ده کمن بهر هه موو به لگه به هیزانه.

(۱۳) کاتیکش ناموزگاری بکرتن ناموزگاری وهر ناگرن و سهر باده دهن.

(۱۴) کاتیک به لگه و موعجزیه ک ده بینن ده یکه نه گالته جار و باوه ناگرن.

(۱۵) ده شیانون: نه مهی نیمه ده بینن و ده بیسین جگه له جادویه کی ناشکرا شتیکی تر نیه...!!

(۱۶) هه روه ها ده لین: نایا کاتیک مردین و بوینه خاک و تیسک، نایا نیمه زیندو ده کریننه موه...!!

(۱۷) نایا باوانی دیرنیشمان زیندو ده کریننه موه؟

(۱۸) له وه لامیاندا نهی پیغه مبه ران بلی: به لی، له کاتیکدا که نیوه زهلیل و ملکه چن.

(۱۹) جا بیگومان ته نهی داچله کاندن و تیخورین و دهنگیکی به هیزه ده ستبه جی هه موویان هه ستان و ته ماشا ده کمن.

(۲۰) نهو سا ده لین: نهی هاوار، ناخ و نوف بو نیمه، نه مه نیتر روژی قیامت و لی پرسینه موه یه.

(۲۱) نینجا به هه ره شهو پیمان ده وتریت نه مه روژی جیا کردنه موه که نیوه پرواتان پشی نه بوو، به دروتان ده زانی.

(۲۲) خوی گهوره فرماندها به فریشته کان هه موو نهوانی سته میان کردوه کوتیان بکه نه موه، خویان و هاوسره رانیان، خویان و

هاوشیه یان و نهو شتانهش که ده یانیه رست ....

(۲۳) له جیاتی خوا، نینجا رینمایان بکهن بو رتگی دوزهخ، چونکه بی باوه و تاوانبارن.

(۲۴) له کاتی راپیچ کردنیاندا فرمان ده دریت: ناده ی بیانوه ستینن، بیگومان نهوان پرسیار لیکراون.

(۲۵) پټیان دهوتریت: نهوه چیتانه بڼو پشستی
یه کتر ناگرن، بڼو بهرگری له یهک ناگرن؟!..

(۲۶) نه خیر، تازه کار له کار ترازووه نه مړو
همه موویان ته سلیم و بڼو دهسه لاتن.

(۲۷) نا له مو کاته دا که دهوه ستینرین، یه خه ی
یه کده گرن و روو به رووی یهک به توندی قسه
ده کمن و پرسپار له یهک ده کمن و یه کتری تاوانبار
ده کمن.

(۲۸) ژیر دهسته کان به ناغاگانیان ده لټن:
بیگومان نیوه همه میسه لای راستان لیگرتبووین
(همولتان ده دا نیمه بخه له تینن به درو و به زور).
(۲۹) نهوانیش لهوه لامیاند ده لټن: نه خیر، وا
نیه، نیوه هر خوتان نیماندار نه بوون!!

(۳۰) خو نیمه هیچ زور و دهسه لاتیکن به
سمرتاندا نه بوو، دهستان نه درویش به سمرتاندا،
نیوه هر خوتان له سنور دروچوو بوون.

(۳۱) نیتر خو چاره مان نیه ده بیت بریار داده ی
پهروه دگارمان به سمرماندا پیاده بکرت، ده بیت
سزای (بڼو نیمانی و تاوانباری) خومان بچیزین.

(۳۲) له وه لامیاند ده لټن: راسته: نیمه نیوه مان
گومرا کردبوو، به لام خویشمان هر گومراو سهر
لټشیواو بووین.

(۳۳) نهو روژه به راستی همه موویان له سزاو
نازادا هاوېشن، همدوکه له دنیا دا هاوکار بوون.
(۳۴) نیمه بیگومان ناوا ده کمن به گونا هکار و
تاوانباران.

(۳۵) نهوانه، کاتی خوی که پټیان دهوتر: هیچ
خواهک نیه جگه له (الله) سمریان باده دا و
فوویان ده کرده خویان و فیزیان ده کرد..

(۳۶) دهیانوت: نیمه چوون واز له خواکانمان دهینین بڼو شاعیریکي شیت!؟

(۳۷) نه خیر: وا نیه، به لکو نهو حق و راسته قینه ی هیناوه، راستی پیغه مبرانی پیش خویشی سه لماندووه.

(۳۸) (مادهم نیوه کاتی خوی پرواتان پینه کرد) ده بیت سزای زور به نیش بچیزون. (۳۹) تولهتان لی ناسه نریت به قه در
نهو کارو کرده وانه نه بیت که کاتی خوی نه نجامتان ده دا. (۴۰) (نهو ی باسکرا حالی خوانه ناسان بوو) به لام بهنده دلسوز
و هه لېژارده کانی خوا (نیمانداره به رتزه کان). (۴۱) نهوان رزق و روژی ناشکرای زورو زه بهنده و دیاری کراویان پیشکesh
ده کرت (له سمر سینی و ده فری زیر و زیو). (۴۲) میوه هاتی همه جوړ و همه چهشن، هاوړی له گدل قه درو رتزیکی بی
وینده له لایه ن پهروه دگار و فرشته کانه وه. (۴۳) له به هشتی پر له نازو نیعمه تدا (بڼو همه میسه دوور له پیری و
نه خوشی و ناخوشی). (۴۴) نهو به خته وهرانه له سمر کورسی و قه نهفه رازوه کان بهرامبر یه کتری داده نیشن، (ادیاره
خوای گموره ده یخاته دلی نیماندارانه وه به تاییه تی نهوانی ناسیاری یه کن، تا به دیداری یه کتر شاد ببن و ناو به ناو یادی
ژیانی دنیاو خباتیان له پیناوی ناینی خوا دا بکن). (۴۵) له پهرداخی تاییه تیدا شرابی تاییه تیان به سمر دا ده گپن.
(۴۶) شرابه که زور سپی و به لزه ته بڼو نهو که سانه ی که ده یخونه وه و نوشی ده کمن. (۴۷) نهو شرابه نه ده بیت هوی
سهرنیشه و نیلنجدان، نه مهست و سهر خوش و بڼو شیان ده کات (وهک شرابه نا پوخته کانی دنیا).

(۴۸) له ته نیشتیانه وه خوړی چاوگهش دانیشتون، جگه له هاوسه رانیان چاو بڼو کسی تر هه لناپن.

(۴۹) هر ده لټی هیلکه ی کولاوی پاک کراو شراوه ن (کهس دهستی لی نه داوون). (۵۰) نینجا نیتر (نهو به خته وهرانه
به ده م عیش و نوشه وه) پرسپار له یه کتری ده کمن و (یادگار هکانیان له دنیا دا باس ده کمن).

(۵۱) یه کټکیان مولهت ده خوازیت و ده لټت: من به راستی کاتی خوی له دنیا دا هاو ه لیکم هه بوو...

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ أَلْیَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْهْم تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْهْم قَوْمًا طَغَيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَاقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَعْوَيْنَكُمْ إِنَّا كُنَّا غَوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَ تِنَا
لِشَاعِرٍ تَجْتَنُونَ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّا كُنْهْم
لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تَجَزُونَ إِلَّا مَا كُنْهْم تَعْمَلُونَ
﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
فَوَكَهْهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الْطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

يَقُولُ أَأَنْتَ لِمَنِ الْمَصْدِقِينَ ﴿٥٢﴾ أَمْ دَامَنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَا
لْمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَأَطْلَعُوا فِي سَوَاءٍ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾ أَمْ أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَنَا
الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا لَمَوْءِقُورُ الْعَظِيمِ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ
الزَّوْقِمْ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْقَالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا قَائِلُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنْ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْأٌ مِمَّنْ حِمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنْ مَرَجَعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَفْقَاءُ آبَاءٍ مُرْضَالِينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَى آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

(۵۲) زۆرجار ده‌یوت: تو پروا به شتی وا ده‌کیتی؟!
(۵۳) نایا نه‌گمر بووینه خاک و تیسک نیمه
براست پاداشت ده‌درینه‌وه؟!
(۵۴) پاشان نیمانداره که روو به هاوه‌لانی ووتی:
نمری نموه نیوه ته‌ماشایه‌ک ناکن: با بزاین نموه
هاوه‌لهم حالی چونه.
(۵۵) همر که سه‌یریکی کرد بینی وا له ناوه‌پراستی
دۆزه‌خدا گیری خواردوه....
(۵۶) نموسا پنی ووت: به‌خوا خه‌ریکبوو منیش تیا
به‌ریت، خه‌ریک بوو منیش وه‌کو خۆت هه‌لدیریت.
(۵۷) خۆ نه‌گمر نیعمه‌تی هیدایه‌تی په‌روه‌ردگارم
نه‌بویه، نموه منیش له ناماده بووانی ناو دۆزه‌خ
ده‌بووم.
(۵۸) نینجا به‌ختموه‌ران له خۆشیدا ده‌لین: نیمه
نیتر نامرین، ژیانمان به‌رده‌وامه...
(۵۹) جگه له مردنه‌کی یه‌که‌م جارمان، نیمه
نیتر هیچ نازار و نه‌شکه‌نجه‌یه‌کیش ناچیرین.
(۶۰) به‌پراستی نا نه‌میه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفه‌رازی
و به‌ختموه‌ری گه‌وره و بی سنوور.
(۶۱) ده‌با نا بۆ نه‌م به‌هسته، بۆ نه‌م کامه‌رانیه،
بۆ نه‌م نازو نیعمه‌ته بی‌سنووره، نه‌وانه‌ی که کارو
کوشش ده‌کن، با بۆ نه‌م ده‌ستکه‌موتانه بیکن.
(۶۲) باشه، نایا نمو به‌هشت و نازو نیعمه‌ته
چاکه؟ یان دره‌ختی ژه‌قنه بووت.
(۶۳) نیمه کردوومانه به‌هۆی ناخۆشی و نازار بۆ
سته‌مکاران (نه‌وانه‌ی له دنیا‌دا گالته‌یان ده‌هات و
ده‌یانوت چۆن له‌ناو ناگر‌دا دره‌خت ده‌رویت؟!)

- (۶۴) بی‌گومان نموه دره‌ختیکه له ناخی دۆزه‌خدايه و له‌وتیه (لق و پۆیه‌کانی) به‌هه‌موو به‌شه‌کانی دۆزه‌خدا بلاو‌کردۆتوه.
(۶۵) به‌روبوومه‌کی ده‌لینی سه‌له‌که‌سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (له ناشیرینی و بی له‌زه‌تیدا).
(۶۶) دۆزه‌خیه‌کان به‌ ناچاری لینی ده‌خۆن، سکیانی لی پر ده‌کن.
(۶۷) له‌وه‌ودوا شله‌مه‌نیه‌کی زۆر گه‌رم ده‌کن به‌سه‌ریدا (به‌زۆر ده‌رخواردیان ده‌دریت).
(۶۸) پاشان (دوای نموه‌ی که تیریان خواردو تیریان خواردوه!! به‌ده‌م شفق و تیه‌ه‌لدان و سه‌رزه‌نشتی فریسته‌کانی
دۆزه‌خه‌وه) به‌زۆر ده‌گیردینه‌وه بۆ ناو دۆزه‌خ، (دیاره براون بۆ شوینی تایبه‌تی خواردن و خواردنمه‌وه!!)
(۶۹) نه‌وانه کاتی خۆی باوو باپیرانی خۆیانیان بینی په‌گوم‌پایی (بیریان نه‌کرده‌وه و کوترانه شوینیان گه‌وتن).
(۷۰) (نیتر به‌بی لیکدانه‌وه) نه‌وانه به‌شوینیاندا به‌تالوکه و هه‌له‌داوان چوون (باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ران و نیمانداران نه‌کرد).
(۷۱) سویند به‌خوا بی‌گومان زۆربه‌ی پیشینانیاں همر گوم‌پا بوون (چونکه دل‌په‌ق بوون و ناماده‌ی بیستنی راستی نه‌بوون).
(۷۲) هه‌رچه‌نده نیمه به‌پراستی، پیغه‌مبه‌رانی بیدار‌کرده‌وه‌مان بۆ ره‌وانه کردبوون (به‌لام زۆربه‌یان گالته‌یان پی ده‌هات).
(۷۳) جا نیتر ته‌ماشایه‌که سه‌رنج بده، سه‌رنه‌نجامی بیدار‌کراوه‌کان چی بوو (چۆن به‌دۆزه‌خ پاداشت درانه‌وه!!)
(۷۴) جگه له به‌نده دلسۆزو هه‌لبێ‌ارده‌کانی خوا (که نه‌وان له دۆزه‌خ دوورن و به‌به‌هشت شاد بوون).
(۷۵) بی‌گومان نوح هانا و هاواری بۆ هینان، نیمه‌ش چاکترین فریاد ره‌سیک بووین که به‌هانا و هاواریه‌وه چوین.
(۷۶) خۆی و که‌سوکاری باوه‌رداریمان له ته‌نگانه گه‌وره‌که رزگار کرد...

(۷۷) جا تنه‌ها هر نه‌وی نه‌ویشمان هیشت‌هوه
(که‌بیننه هوی ناوه دان‌کردنه‌وی زه‌وی سهرله‌نوئی).
(۷۸) هه‌روه‌ها به‌سهره‌اتی نه‌ومان هیشت‌هوه بۆ
نه‌وه‌کانی داهاتوو (تا په‌ندی لی‌وه‌ری‌بگرن).
(۷۹) سلاو له‌سهر نوح له لایه‌ن سهرجه‌م
نیماندارانه‌وه له هه‌موو کات و شو‌تین‌کدا.
(۸۰) به‌راستی نیه‌نا به‌و شی‌وه‌یه پاداشتی
چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه (یادیان ده‌هیلینه‌وه).
(۸۱) به‌راستی نه‌وه له به‌نده نیمانداره‌کانی
نیه‌یه.

(۸۲) له‌وه‌ودوا نه‌وانی ترمان نوقمی زریان کرد.
(۸۳) بی‌گومان له شو‌تین‌ک‌ه‌وته و په‌یره‌وانی نوح
- نیبراهیم - ه (سه‌لامی خویان لی بیت).
(۸۴) کاتی‌ک رووی کرده په‌روه‌ردگاری، به‌پیر
بانگه‌وازی‌هوه چوو، به‌دلیکی پر له نیمان و یه‌ک
خواناسیه‌وه.

(۸۵) روژنیک به‌باوکی و قوم و هه‌زه‌که‌ی وت:
باشه، نه‌وه نیه‌وه چی ده‌په‌رستن؟!
(۸۶) نایا شتی ده‌ست هه‌له‌به‌ست ده‌که‌نه خواو له
جیاتی په‌روه‌ردگار ده‌تانه‌ویت بی‌په‌رستن؟!
(۸۷) باشه؛ ناخ نیه‌وه، چ گومان‌تیک‌تان هه‌یه له
په‌روه‌ردگاری جیهانیان؟!
(۸۸) (نه‌وسا چاری هه‌له‌بری بۆ ناسمان و)
ته‌ماشایه‌کی نه‌ستیره‌کانی کرد، (له‌داخی
بیروبو‌چوونیان).

(۸۹) (دیاره که سه‌ی جه‌ژنیان بووه و ده‌عه‌وتی
حه‌زه‌وتی نیبراهیم‌شیان کردوه، نه‌میش هه‌زی
نه‌کردوه و بی‌زاربووه بۆیه) وتی: من نه‌خۆشم.
(۹۰) نه‌وانیش به‌جیان هیشت و رو‌یشتن.

(۹۱) نه‌وسا به‌په‌نهانی چوو بۆ لای به‌ته‌کانیان و وتی: نه‌وه ناخۆن؟ (دیاره خۆراکیان بۆ به‌ته‌کان داناره!!)

(۹۲) نه‌وسا هاواری له به‌ته‌کان کردوو، به‌توره‌یه‌وه پیتی ووتن: نه‌وه بۆ لال؟ بۆ قسه‌یه‌کی ژیرانه‌ ناکهن؟!
(۹۳) نینجا تیان که‌وت، به‌ده‌ستی راستی پیاده‌مالین و ده‌یشکاندن.

(۹۴) دوایی بت په‌رستان گه‌رانه‌وه و بینیان خواکانیان تیکو‌تیک شکاون، به‌په‌له و شله‌ژاوییه‌وه هاتن بۆ نیبراهیم...!!

(۹۵) نه‌ویش پیتی وتن: باشه، نایا نه‌وه په‌یکه‌رانه‌ی خۆتان دایه‌تاشن، ده‌په‌رستن؟!
(۹۶) له‌کاتی‌کدا خوا به‌دیه‌ینه‌ری نیه‌وش و نه‌م به‌تانه‌شه که دروستان کردوون (نه‌شیانتوانی به‌رگری له خۆیان بکه‌ن!!).

(۹۷) که‌چی بی‌ریان نه‌کردوه له‌وه‌لگه‌به‌هیزانه‌وه، وتیان: شو‌تینیک دروست بکه‌ن و ناگری تیدا بکه‌نه‌وه و نیبراهیمی
تۆ فری‌بدن (با بسو‌تیت و له‌ناو به‌جیت).

(۹۸) نه‌وان و یستیان پی‌لانیکی بۆ دروست بکه‌ن، نیه‌مه نه‌وانمان تیکشکاند و ریسومان کردن.

(۹۹) نینجا نیبراهیم وتی: من به‌راستی نیه‌وه به‌جی ده‌هیلیم و ده‌رۆم به‌ره‌وه ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگارم، له‌نایینه‌شه‌دا
به‌رده‌وام رینموویم ده‌کات.

(۱۰۰) (نه‌وسا کۆچی کرد)، له‌وه‌ری‌گه‌وه‌بانه‌دا داوای له‌خوا کردو وتی: په‌روه‌ردگارا نه‌وه‌یه‌کی چاک و پاکم پتی به‌هه‌شه.

(۱۰۱) نیه‌مه‌ش مۆده‌ی کوریکی به‌نارام و خۆگرو ژیرمان پی‌به‌هه‌شی که - نیسماعیل - ه.

(۱۰۲) کاتی‌ک نه‌وه کوره‌که‌وته ده‌رومال له‌گه‌لیدا به‌یانیه‌ک پیتی وت: کورم، کوری شیرینم بی‌گومان من ده‌مبینی له
خونمدا که تۆ سهرده‌بیم، تۆ ده‌لئی چی؟ رات چۆنه؟! (کوری چاک و خواناس و خۆگر به‌زمانی شیرین) وتی: به‌بانه‌گیان
هه‌ره‌فرمانیت پتی دراوه جیه‌جیتی بکه، ده‌مبینیت نه‌گه‌ر خوا هه‌ز بکات، خوا بی‌هویت، له‌نارامگران ده‌بم.

(۱۰۳) کاتیک همردوکیان تهسلیمی فرمانی
پهروردگار بوون، نیسراهم؛ نیسماعیلی به روودا
خسته سمر خاک بۆ نهوهی سدری بپریت.

(۱۰۴) نیمهش بانگمان لیکرد: نهی نیسراهم!!
(۱۰۵) بهراستی خهوه کهت هینایه دی، نیمه هر
ناوا پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه (له تاقی
کردنهوه کاندای سدریان دهخین، چونکه لیبراون).
(۱۰۶) بهراستی نه مه خوی تاقیکردنهوهیه کی
ناشکراو روونه.

(۱۰۷) نیمهش قوچیکی گهواره مان کرده قوربانی
نیسماعیل تا له جیاتی نهودا سدری بپریت.
(۱۰۸) پاشان نیمه له ناو گه لان و نهوه کانی
داهاتوودا ناوی نیسراهممان هیشتهوه .

(۱۰۹) سلاو و دروود و ریز له سمر نیسراهم.
(۱۱۰) نیمه نا بهو شیویه پاداشتی چاکه کاران
دهدهینهوه ...

(۱۱۱) بهراستی نه میش له بهنده نیمانداره کانی
نیمهیه ...

(۱۱۲) مژدهی هاتنه دنیای - نیسحاق - یشمان
پتیه خشی، که نهویش پیغه مبهرنکه له چاکان.

(۱۱۳) خیرو بهره که تمان رژاند به سمر نیسراهم و
به سمر نیسحاقدا و له نهوهی همردوکیان، واته:
نیسماعیل و نیسحاق چاکان و پاکان، ههروه ها نهو
که سانهش پیداده بن بهروونی ستم له خویان ده کمن.
(۱۱۴) بهراستی نیمه نازو نیعمه تی خومانمان
رژاند به سمر موسا و هاروون (همردوکیانمان
هه لیژارد بۆ پیغه مبهرایه تی).

فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لُجَيْنٌ ۝ وَنَدَيْنَهُ أَنْ يُبْرِهِمُ ۝ قَدْ
صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّكَ كَذَلِكَ بُجْرَى الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَذَا لَمَوْ
الْبَلَاءِ الْمُبِينُ ۝ وَقَدَيْنَهُ بِذَنْجٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي
الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَلِكَ بُجْرَى الْمُحْسِنِينَ
۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ يَتِيمًا مِّنَ
الصَّالِحِينَ ۝ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مِثْلُ ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝
وَقَصَّرْنَاهُمْ فَاكُنُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرْكُنَا
عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝
إِنَّا كَذَلِكَ بُجْرَى الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِّنَ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝
إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ أَكْبَرُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَحْسَنَ
الْخَلْقِينَ ۝ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

(۱۱۵) همردوکیان و قومو که شیانمان له تمنگانه گهواره که رزگارکرد (له غمرق بوون و خنکان).

(۱۱۶) سمر که موتخا پیغه خشین به سمر دوژمنه کانیاندا، هر نهوایش زال بوون .

(۱۱۷) پاشان تهوور تمان پیغه خشین که روونکهره وهی هه موو شتیکه، (تا پهیره وویی بکمن).

(۱۱۸) ههروه ها رینموویی همردوکیانمان کرد بۆ رینگه و ریبازی راست و دروست (تا قومو که بیان سمر فراهز بکمن).

(۱۱۹) ناویانگی خیریانمان له نهوه کانی داهاتوودا هیشتهوه (که ههتا دنیا دنیایه بهرپزه وه ناویان بپریت).

(۱۲۰) سلاو و دروود و ریز له سمر موسا و هاروون (له لایمن پهروهردگاری مهزن و بهرپزه وه).

(۱۲۱) بیگومان نیمه، نا بهو شیویه پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه (له دنیاو قیامتدا ریزدارن).

(۱۲۲) بهراستی همردوکیان له بهنده نیمانداره کانی نیمه بوون (شهرکی سهرشانی خویان به چاکی نه نجامدا).

(۱۲۳) بیگومان - نیلیاس - یش له دهستهی پیغه مبهرا و رهوانه کراوانه (له لایمن نیمه وه).

(۱۲۴) نهو کاته نهویش به قوم و گهله کهی خوی و ت: نهوه نا کریت خواناس بن؟ نهوه بۆ له خوا ناترسن؟!

(۱۲۵) نایا نیوه هاناو هاوارو نزا بۆ - به عمل - ده بهن (بتیکی گهواره بوو دهیانپهرست) وه واز له خوا په رستی
دههین له کاتیکدا نهو زاته چاکترینی دروستکاره کانه.

(۱۲۶) که - الله - یه، پهروهردگارتانه، پهروهردگاری باو و باپیرانی دیرنیشتهانه (نهوه بۆ بیریک ناکه نهوه)؟!

(۱۲۷) کهچی نموان بروایان پی نه کرد، که موابو
بیگومان نموان ناماده کراون بز دوزه خ.
(۱۲۸) جگه له بهنده دلسوزو هله یارده کانی خوا.
(۱۲۹) نینجا نوابانگی خیری نیلیاسمان له
نمه کانی داهاتودا هیشته وه.
(۱۳۰) سلاو و دروود و ریز له سمر نیلیاسین بیت.
(۱۳۱) نیمه بر راستی بهو شیویه پاداشتی
چاکه کاران دده یمنه وه.
(۱۳۲) بیگومان نموش له بهنده نیمانداره کانی
نیمه یه.

(۱۳۳) بر راستی - لوط - یش له پیغه مبه رانه.
(۱۳۴) کاتی خوی نمو و هموو کس و کاریمان
روزگار کرد.

(۱۳۵) بیجگه له پیره ژنیک (بی یاهو) بوو
بهره موام گرفت ی بز پیش دهینا) له ناومان برد.
(۱۳۶) پاشان هم موامان تفره تونا کرد.
(۱۳۷) بیگومان نیوه هموو به یانیسه ک درون
بهره شونمهواره کانیاندا.

(۱۳۸) ههروه ها له شومیشدا (هه نذیک جار
له یوه تیده پیرن) نایا نموه ژیریتان ناخه نه کارو
بیریک ناکه نموه (چیمان بههره هینان؟!)
(۱۳۹) بر راستی - یونس - یش له پیغه مبه رانه.
(۱۴۰) کهچی رای کرد بهره کشتیه پر له
که لویهل و خه لکه که ...

(۱۴۱) نموسا به ناچاری به شداری قورعه ی کرد، له
ریزی نمواندها بوو که له قورعه که دا سمر نه کهوتن..
(۱۴۲) نینجا نهه نگیگ قووتی دا، له کاتی کدا
که شایانی سهرزه نش و گله یی بوو (چونکه پیش
نموی خوا مژله تی بدات قومه که ی به جهیشت).
(۱۴۳) خو نه گمر لهو که سانه نه بویه که

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَّلْنَاكَ
بِعِزِّ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا
لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ بَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِذْ نَادَىٰ لِقَوْمِهِ
مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنْ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْقَمْعُ الْخَرْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
كَانَ مِنَ الْمُسْبِحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾
فَأَمَّا نُوَافِقَتُهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَا أَلْبَسًا
وَلَهُمُ الْبُتُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهَمَ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَّ
اللَّهُ وَابْنَهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

تسبیحات و یادی خوا ده کمن و نه یوتایه (لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين): بهروه دگارا هیج خوابه ک نیه
جگه له تو، پاک و بیگمردی و ستایش شایسته ی تزیه و من له سته مکارانم.

(۱۴۴) نموه ده مایه وه له سکی نهه ننگه که دا تا رۆژنیک که هم مووان زیندوو ده کرتی نموه.

(۱۴۵) له وهودوا فریماندا به چۆلیه کی بی گزوغیاو دره ختموه بی هیز و ماندوو نه خوش.

(۱۴۶) نینجا ره کی کوله که ی گهروه مان بز پیگه یاند (که گه لا کانی پان و گه وره یه و میش و مه گه نزیک ناکه ون).

(۱۴۷) نینجا گه رانمانمه و رهوانه مانکرد به پیغه مبه رابه تی بۆلای سده هزار کس و زیاتریش ده بن (که قومه که میه تی).

(۱۴۸) نموسا هم مووان نیمان و باهریان هینا، نیمه ش ژیا تیکی خوشمان بز فراهه هینان تا کاتیکی دیار یکر او.

(۱۴۹) نه ی پیغه مبه راپرسیان لی بکه: نایا راسته! که کچان شایسته ی بهروه دگارت بن و کوران شایسته ی خویان بیت؟! (نه لیه ته کورو کچ ههردوو به دیه یتر او ی خوان، پیوه ر تنه ها ته قویه، به لام قوربان ده یه ویت، به بیرو بۆچوونی خویان،

پووچه لی به لگه که یان در بخت، کاتی که وتویانه: فریشته کان کچی خوان، له حالیکدا نموان کچ به چای سووک ته ماشا

ده کمن و به که می ده زانن، نه ی بۆچی بۆخوای بهروه دگار که له هموو نمو بیرو باوه ره چهوتانه وه دووره ره وای ده بینن؟)

(۱۵۰) نایا مه گمر فریشته کانمان به میینه دروست کردوه و لهو کاته دا نموان لهوی بوون؟!

(۱۵۱) ناگادار بن!! بر راستی نموانه هه نذیک له درۆ و بوختانیان نموه به که ده لین:

(۱۵۲) خوا مندالی بووه !!، به راستی و بیگومان نموانه زۆر درۆزنن.

(۱۵۳) نایا مه گمر کچانی هه لیزاردوه که بیکات به نهوی خوی وه ریزی داون بههره کوراند؟!!

(۱۵۴) نایا چیتانه و چون برپاری بی به لگهی وا ددهن.

(۱۵۵) نایا بیریک ناکه نهوه؟ (لهم قسه بی سهر بنانه؟! لهم تو مده ناما قولانه؟!)

(۱۵۶) نایا مه گهر به لگه و شتیکی به هیز و ناشکراتان به دهسته وهیه (بئ نعم قسه هه لفق و مه له قانه).

(۱۵۷) نادهی .. کوا کتیبان، کوا به لگه تان نه گهر تیوه راست ده کمن بیهینه مهیدان ..

(۱۵۸) (اله لایه کی تره وه کافره کان) خزمایه تیان برپارداوه له تیوان زاتی پهروه دگار و په ریه کاند، سوتند به خوا په ریه کانیش چاک زانیویانه که ناماده ده کرین (بئ لپه رسینه وه و مو حاسه به، نه گهر ناوا خزمایه تیه ک هه بیت چون دادگایی ده کرین؟!).

(۱۵۹) پاکی و بیگمردی بئ خوی گهوره، ده براره ی نهو شتانه ی که نهوان باسی ده کمن و نهو قسه بی جیانه ی ده کمن بهرامبر خوا.

(۱۶۰) به لام بهنده دلسوز هه لپارده کانی خوا (لهو گوftar و بئ چونه خوار و خیچانه دورن)

(۱۶۱) نهی بی باوه ران به راستی تیوه و نهو ده بیهرستن.

(۱۶۲) ناتوان کسی پی گومراو سهرلیشیواو بکمن و له خوی دور بخه نهوه.

(۱۶۳) مه گهر نهو کسی نیشته جئ ناو دوزه خه وه.

(۱۶۴) فرشته کان ده لئین: که سمان نی به شوتنی دیار بکراوی خوی نه بیت.

(۱۶۵) به راستی نیمه ههر هه موومان به ریز وه ستاوین (ناماده ی فرماین).

(۱۶۶) دو باره ده لئین: نیمه هه مووده م سهرگرمی ته سباحت و ستایش خوی میهره بانین.

(۱۶۷) هه رچه نده هاوه لگه ران پیش رهوانه کردنی پیغه مبر ده یانوت:

(۱۶۸) نه گهر نیمه ش کتیبکی ناسمانیمان وه کو

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتٰبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا اَمَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِمَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰقُونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَحِقُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُولُنَّ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنْ اِلٰوَلِيْنَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكْفَرُوْا بِهِ فُسُوْقٌ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنْ جُنْدًا لَهُمْ اَلْقَابِلُونَ ﴿١٧٣﴾ فَنُوَلِّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ فُسُوْقٌ يُّبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفِيعْذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحِحِهِمْ فَسَاءٌ صٰبِحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٧﴾ وَتُوَلِّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنَ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فُسُوْقٌ يُّبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلٰمٌ عَلٰى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ النَّبِيِّ

پیشوه کان بئ بهاتایه ...

(۱۶۹) نیمه ش ده بونه بهنده دلسوز و چاکه کانی خوی گهوره.

(۱۷۰) که چی که قورتانمان رهوانه کرد پروایان پی نه کرد، سهرته نجام خویان ده بیننه وه (چیان به سهر ده هینین).

(۱۷۱) سوتند به خوا بیگومان برپاری نیمه بئ بهنده فرستاده و پیغه مبره کانمان (ههر زوو ده رچوه) ...

(۱۷۲) که: به دنیایی، ههر نهوان سهرکه وتوو سهر فراه ده بن.

(۱۷۳) سهر بازه نیمانداره کانیشمان ههر ده سلات ده گرته ده ست و زال ده بن.

(۱۷۴) جاری تا ماوه یه ک خوت بگره و گوئیان پی مه ده.

(۱۷۵) تئ سهرته نجامی لاری و خوانه ناسینپان بخهره به رچاو، له ناینده دا خویان ده بیننه وه.

(۱۷۶) نایا نهوانه په له یانه که زوو سزاو توله ی نیمه رو به پروویان ببیت و یه خه یان پی بگریت؟!)

(۱۷۷) (قور به سهریان، خاک به دامانیان) کاتیک که سزاو توله ی نیمه داده به زتته مهیدانیان، نای که به ره به یانیک سیامناکه بئ بیدار کراوه کان.

(۱۷۸) تئ تا ماوه یه ک موله تیان بده و گوئیان پی مه ده.

(۱۷۹) راستیه کان بخهره به رچاو سهرته نجام خویان ده بیننه وه.

(۱۸۰) پاکی و بیگمردی بئ پهروه دگارت، پهروه دگاری خاوه ده سلات، له وه ی که نهوانه دهیده نه پال نهو زاته بی هاوه ل و هاوتایه.

(۱۸۱) سلاو و دروودیش له سهر هه موو پیغه مبره ران و سهرجه م فرستاده کانی خوا .

(۱۸۲) سوپاس و ستایش بئ خوا، پهروه دگاری هه موو جیهانان هه میشه و بهرده وام.

سوره تی (ص)

بڼاوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱۱) (ص) سدرنجی سهره تی سوره تی (البقرة) بده، سوتند بهم قورنانه که خاوه تی ناموژگاری و شکومندی و قعدر و ریزه.

(۲۱) کهچی نوانه تی بۍ باوهر بۍوون (بۍروا بهم قورنانه پیرو بهینن، نهوه له بهرنهوه نیه کهم و کووړی و ناتمووای له قورنانه دا هه بیت) به لکو له بهرنهوه که خویان به زل ده زانن و پریاریند او لووت بهر بن له ناستیدا و دژایه تی بکمن.

(۳) چنده ها گمل و نهوه مان پیش نه مان له ناو پردووه (له کاتی ده ستپیکردنی سزای نیمه دا) هاواریان ده کرد، شیوه و زاریان بوو، به لام تازه کار له کار ترازابوو، وختی رزگار بوون به سمرچوو.

(۴) بۍ باوهره کان سهریانسوړما لهوهی که پیدار کمرهویه که له خویان هاتوه بۍیان و وتیان: نانمه جادوگر تکی زور دروژنه.

(۵) (هرووه ها دهیانوت: نایا پیتان سهر نیه) هه موو خواگانی کردووه به یه که خوا، به راستی نه مه شتیکی زور سهریو سه مهریه!!

(۶) دهسه لاتدار و گوره کانیاں روژستن بۍ لای یه کتر، داوای پابهندی و خوگریان ده کرد، له پیناو بته کانیاںدا و دهریاره بانگوازی یه که خواناسی دهیانوت: به راستی نه مه شتیکیه مه به شتیکی تیادایه (که بیته گوره)!!...

(۷) نیمه نهم دهنگوباسه مان له کوتا نایندا (که ناینی مه سیحیه و سۍ خوا ده پرستن) نه بیستوه! نه مه هیر ته نهجا شتیکی ده ست هه لبست و دروستکراوه!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ شَقَاقٍ ۝۲
كُرْهُهُمْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوَّلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ۝۳ وَعِجْبُوا
أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۝۴
أَجْعَلِ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنْ هَذَا شَيْءٌ عَجَابٌ ۝۵ وَأَنْطَلِقُ الْأُمَلَّا
مِنْهُمْ أَنْ أَمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَى الْهَيْكَلِ إِنْ هَذَا شَيْءٌ يُرَادُ ۝۶
مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَى إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ ۝۷ أَمْ نُزِلَ
عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُورُوا عَذَابٍ
۝۸ أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝۹ أَمْ لَهُمْ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝۱۰
جُنْدٌ مَا هَٰؤُلَاءِ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝۱۱ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۝۱۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
لَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝۱۳ إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ
فَاحْقَ عِقَابٍ ۝۱۴ وَمَا يَنْظُرُهُمْ إِلَّا الْأَصْحَابَةُ وَجَدَ مَا لَهَا
مِنْ قَوَائِمٍ ۝۱۵ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَابًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۱۶

(۸) هرووه ها دهیانوت: نایا رهوایه له نیوان نیمه ماناندا قورنان بۍ محمد ﷺ دابه زیت؟! خوا ده فرموت: نه خیر، نهوانه هیر له گومانان بهرامبر قورنانه کهی من، جا نه گمر سزاو نازاری من بچیون (نموسا باوهری پی دهینن)!!

(۹) مه گمر نه مانه گه نجینهی رحمت و به خشندهی پوره ردگاری تزیان به دهسته که زاتیکی بالاده ست و به خشندهیه (تا دیارکردنی پیغه مبریش بهویتی نهوان بیت)!!

(۱۰) نایا مه گمر نهوانه خاوه تی ناسمانه کان و زهوی و نیوانیانن، تا خیرو پیرو به خشیندهوش به نارزهوی نهوان بیت؟ نه گمر وایه با بهوکار تیک بهر زینهوه بۍ ناسمان و ده ست بخنه کاروباری خوا!!

(۱۱) سهریاران تکی زور و لهوین، له دهستمو گرو جزر به جزره کان، هه میسه تیکده شکین.

(۱۲) پیش نه مان قومۍ نوح و عاد و فیرعهونی خاوه تی هیزو دهسلات (مه به ست نه هرامه کانه)...

(۱۳) هرووه ها ثمود، قومۍ صالح و قومۍ لوط و خاوه ناخه چرو پره کان، ناسمو دهسته و گرویان (هیر هه موویان دژایه تی ناین و بهرنامه ی خویان کرد، خوی گمورهش دوی ماوهیه کی دیاریکراو هه موویانی ریشه کهن کرد).

(۱۴) همریه که لهوانه بهرنامه ی هه موو پیغه مبرانیان به دروژانی و بهو کاره یان: خویان شایسته تی تولی نیمه کرد.

(۱۵) نهوانه چاوه وړانی هیچ شتیکی ناکهن، ته نه یه که دهنگی سامناکی گوره نه بیت، که کتوپر رووده دات و پیوستی به دوویاره بوونهوه نیه.

(۱۶) کهچی خه لکی نه قام ده لاین: پوره ردگارا هیر چیت بۍ بریارداوین پیش روژی لیپرسینهوه، پیمان بهه خشه.

(۱۷) نهی پیغمبر ﷺ تو خوگره له برامبر همموو نمو گرفتاره نادرست و هه لانهوه که ده یلین، به لکو یادی بنده مان داود بکه که توانایی و دهسه لایمان پی به خشیبوو، به راستی نمو هه همیشه دلی لای نیمه بوو، به تنگ ره زامندی نیمه بوو.

(۱۸) به راستی نیمهش کهژ و کیوه کانمان بز رام هینابوو، نهوانیش یادی و تمسبیحاتی خویان ده کرد و پیکمه دهیانوتهوه له دهسه و نیواران و بهر به یانه کاند.

(۱۹) همروه ها بالنده کانیشمان بز رام هینابوو به دوریشیدا کژ کرابوونهوه، همموویان پیکمه تمسبیحاتیان ده کرد، همموویان گوترا بیدل و فرمانبرداری خوا بوون.

(۲۰) نیمه پاشایه تیه که مان به هیز کرد و حکمت ودانایی وقسه و فرمانی به جیمان پیبه خش.

(۲۱) نهی پیغمبر ﷺ نایا هموالی نهوانت پینه گیشتوه که کیشیه کیان همبوو، به دیوارا سرکوتن و خویان گیانده میحرا به کی!

(۲۲) کاتیک خویان کرد به ژورداو چونه لای داود، نهویش لییان ترسا، به لام نهوان وتیان: معترسه، همردو کمان ناکوکیه کمان همیه و لایه کمان ستمی له لایه کمان کردوه، داواکارین که به داد پهروری له نیوانماندا بریار بدهیت و لایمی هیچ کسیتیکان نه گریت، رینمویشمان بکه بز رنگی راست و دروست.

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۱۷
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۱۸ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۱۹ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ الْخُطَابِ ۲۰ وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۲۲ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَةً وَلِيَ نَجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ ۲۳ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِنْ يَأْجُجُ وَإِنْ كَبِيرٌ مِنْ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِيَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۲۴ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۲۵ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۲۶

(۲۳) یه کیکیان وتی: به راستی نمو برایم نهوه و تو مهری همیه به لام من تمنها یه ک مهرم همیه، کهچی پیم ده لیت: نمو بهر هه بدهری، به قسمی زل و زورزانی ده یویت لیم زهوت بکات.

(۲۴) داود وتی: سویند به خوا بیگومان نمو برایت ستمی لی کردویت بهوهی ده یویت تاکه مهره کی تو بخاته سر مهره کانی خوی، له راستیدا زوربهی نهوانی شمیریک و هاوکارن ستم له یه کتری ده کمن، جگه لهوانه کی نیمان و باوهریان همیه و کاروکردهوی چاک نه نجام ده دن، نهوانیش زور که من، (نینجا دوو کهسه که دیارنه مان) نهوسا نیتر داود زانی که نیمه تمنها تاقیمان کردوتهوه، (لهبر دوو هوی سره کی، یه کهم: قیر بییت به به له حوکم دهرنه کات.. دووهم: لهبر نهوهی سویندی خوارد لهسر شتیک که لیکو لینهوهی دهر بهاری نه کردبوو) نیتر داوای لیخو شبوونی له پهروردگاری کردو به کپنووش (سوژدها چوو، داوای لیبووردنی کرد..

(۲۵) نیمهش لهو هه له یهی خوش بووین، بیگومان نمو له نریکان و خوشبوستانی نیمیه و خوشترین جیگه و رنگه مان بز ناماده کردوه.

(۲۶) نهی داود: به راستی نیمه تو مان کردوته جینشین لهم ولاته دا، فرمانپهروایی له نیوان خه لکدا لهسر بنچینهی حق و راستی نه نجام بده، هرگیز شوینی ناره زوو مه کهوه، تا نه بیته هوی گومرا کردن و لادانت له ریبازی خوا، چونکه بیگومان نهوانه کی له ریبازی خوا لاده دن، سزای به نیش و پر بازار بویان ناماده یه، به هوی قهراموشکردنی روزی لیپرسینهوه.

(٢٧) نیمی ناسمان و زهوی و دروستکراوانی
نیوانیانمان بی‌هوده و همدیه‌کی دروست نه‌کردوه،
نمیه بیرو باوه‌پی نه‌وانیه که بی باوه‌پوون، هاوار و
ناهوراله بۆ نه‌وانیهی که کافر و بی‌پروان له سزای
ناگری دۆزه‌خ.

(٢٨) نه‌خیر، نمیه باوه‌په‌یان هه‌له‌یه، به‌لکو نایا
ره‌وایه پاداشتی نه‌وانی نیمان و باوه‌پسان هیناره و
کاروکرده‌هه چاکه‌کانیان نه‌نجام داره، وه‌ک نه‌وانه لی
بکه‌مین که تۆوی خراپه‌یان چاندوه له زه‌ویدا، یاخود
نایا نه‌وانیهی پارێزکار و له خواترسن وه‌ک خراپه‌کاران
سه‌پریان بکه‌مین؟!

(٢٩) نهم قورئانه کتیبیکی پیروژه دامانبه‌زاندوه
بۆ لای تۆ، بۆ نه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی لیک به‌ده‌نمیه و
بیری لی بکه‌نمیه و بۆ نه‌وه‌ی خاوه‌ن بیرو هۆشه‌کان
په‌ند و نامۆزگاری وه‌ریگرن و تیفکرن.

(٣٠) نیمی سوله‌یمانمان به‌خشی به‌ داود، نای ج
به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، چونکه بیگومان سوله‌یمان
همیشه به‌سۆزه داوای لی خوشبوونی له خوا
ده‌کرد.

(٣١) کاتی‌ک ده‌مه‌و نیواره نمیه نه‌سپه چاکانه‌ی که
ناماده کرابوون بۆ غه‌زا هینایان و نمایش کران له
پیش چاویدا.

(٣٢) نینجا وتی: من هه‌میشه هه‌ز له‌م جوژه
کارانه ده‌که‌م و گرنگی به‌م نه‌سپانه به‌خیر ده‌زانم،
له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نابیت ببنه‌ هۆی نه‌وه‌ی که له‌ یادی
په‌روه‌ردگارم غافلیم بکه‌م و یادی فه‌رامۆش بکه‌م،
نه‌سپه‌کان غاریان کرد تا له‌ چا و ون بوون.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
﴿٢٨﴾ كَذَّبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَّبَ وَأُتِيَ بِهِ وَلْيَسَدَّ ذُرُورًا
أَلَّا يَلْبَسَ ﴿٢٩﴾ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نَّعِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ رَوَّابٌ
﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفْصَفَ الْجَبْدُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾
رُدُّوهَُا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَ عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِ رَجُلٍ مِّنْ حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ
كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا
عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِن لَّهُ عِندَنَا لَئْلَى وَخُسْنٌ
مَّثَابٍ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا لِّأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بِئْسَ وَعْدًا ﴿٤١﴾ أَرَكُنَّ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

(٣٣) له‌وه‌دوا سلیمان فرمانیدا که بیانگیریتمه‌وه و که گه‌رانه‌وه بۆ لای ده‌ستی ده‌هینا به‌ ران و ملیاندا (به‌و شیویه
خۆشه‌یستی خۆی ده‌ده‌په‌ری بۆیان، چونکه نه‌وانه هۆکاری‌کن بۆ غه‌زاو گه‌یاندنی نایینی خوا).

(٣٤) سویند به‌ خوا نیمی سوله‌یمانمان تاقیکرده‌وه و ساوایه‌کی ناته‌واومان فریادیه‌ سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌ویه‌یه‌که‌ی، پاشان
گه‌رایمه‌وه بۆ لای خوا و په‌نای بۆ نیمی هینا.. (چونکه به‌بی وتنی - إن شاء الله - به‌ نومییدی چه‌ند کوریک بوو).

(٣٥) وتی: په‌روه‌ردگارا لیم خوش بیه و ده‌سه‌لاتیکم پێبیه‌خشه‌ که ده‌ست نه‌دات بۆ که‌سی تر له‌ دوا‌ی خۆم، چونکه به‌راستی
ته‌نها تۆ به‌خشینهری هه‌موو ناز و نیعمه‌تیکیت.

(٣٦) نیمی نزامان گیراکرد و - با - مان بۆ رام هینا، که به‌فه‌رمانی نه‌وه به‌نهرمی هاتوچۆ بکات، بۆ هه‌ر شوێنیک و یستی.

(٣٧) هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانیشمان کرده‌ خزه‌م‌گوزاری، له‌ هه‌موو جوژه بیناسازی‌ک و مه‌له‌وانیکی ژیر ده‌ریا.

(٣٨) هه‌ندیکی تریش به‌کۆت و زنجیر به‌سترا‌بوونه‌وه (تا نه‌توانن خراپکاری نه‌نجام به‌دن).

(٣٩) نه‌مه به‌خششی نیمی به‌ بۆ تۆ نه‌ی سوله‌یمان تۆش ده‌به‌خشیت، یان نابه‌خشیت لی‌په‌رسینه‌وه‌ت نیه و خۆت سه‌ربه‌ستی .

(٤٠) بیگومان سوله‌یمان له‌ لای نیمی په‌له‌ی زۆر تریکی هه‌یه و پاشه‌پۆژ و نایینه‌یه‌کی جوانی هه‌یه له‌ لای نیمی .

(٤١) نه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رگۆزه‌شته‌ی به‌نده‌ی نیمی - نه‌یوب - یان بۆ باس بکه، کاتی‌ک بانگی له‌ په‌روه‌ردگاری کردو وتی:
بیگومان شه‌یتان تووشی نه‌خۆشی و نازاری کردووم..

(٤٢) نیمی‌ش دۆعا و نزامان گیراکرد و وتان: هه‌سته، به‌پێی خۆت رابه‌که، نه‌وه ناوێکی سارده بۆ خۆشتن و خواردنه‌وه.

(۴۳) نهوسا هموو کس و کاریمان پیبه خشی و نهوندهی تریش، نهوه ره حمت و میهره بانی تایبه تی بوو له لایهن نیمهوه، یاداوهریشه بو هموو خاوهن بیرو هوشه کان.

(۴۴) (تهیوب ﷺ) جارتیک له خیزانه کی دلی نیشا، سویندی خوارد که نه گهر چاک بۆوه چند داریکی لیبدات، خوی میهره بانی و هک ریزیک بو نهو نافرته وه فاداره فرمانی پیدای: چه پکی لاسکی ناسک بگریته بدهستهوه (بهقه در نهو ژماره یه کی بریاری دابوو و بیمالیت به هارسه ره که یداو فهرمووی) سوینده که شت مه شکنه، نیمه بینیمان به راستی خوگر و نارامگر بوو، بهنده یه کی چاک و ریک و پیک بوو، بیگومان نهو تمویه کاره و همیشه دلی لای پهره ردگار.

(۴۵) نهی پیغه مبر ﷺ باس و یادی بهنده بهریزه کانمان نیبراهیم و نیسحاق و یعقوب بکه، همویان دهستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی نایینی خوادا، دهستیکی بالایان هه بوو له چاکه و چاکه کاریدا، همروه ها بهرچاو روونی و شاره زایی تهواریان هه بوو له هموو روویه کموه.

(۴۶) نیمه به راستی کردمانن به بهنده یه کی تایبه تی خومان بههوی سیفتهی دنیانهویستی که نهویش یاداوهری روژی قیامته.

(۴۷) به راستی نهوانه لای نیمه لهو که سانهن که هه لمان بژاردوون و په سندهمان کردوون.

(۴۸) همروه ها باس و یادی - إسماعیل و الیسع و ذوالکفل - یشیان بو بکه که هه ریه کی که لهوانه له هه لیزارده و په سنده کراوه کانن.

(۴۹) نهمانه هممووی ناویانگی نهو پیغه مبره

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّهُ وَجَدَنَّهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَثَافٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مِّنْ فَتْحَةٍ لِّمَنَ الْأَبْوَابِ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ فِيهَا بِفَنَكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرِيفِ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا لَمِنَ ثَمَرٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَابٍ لِّلطَّغْيِينَ لَشَرِّ مَثَافٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسُوا الْآهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَاءَ لَهُمْ أَنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَاءُ كُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَنَسُوا الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

بهریزه نهی و بیگومان بو پاریزکار و خوانسانیش چاکترین جیگه و ریگه و شوینمان ناماده کردوه.
(۵۰) باخه کانی بههشتی عهده، که هه همروه موو دهروازه کانی لهسر پشته بۆیان.
(۵۱) تیایدا بهناسوودهیی شانیان داداو، بهردوام داوای میوهی زور و خواردنهوی هه مهجور ده کهن.
(۵۲) همروه ها حویری هاوتمه نی به حیاو شهرم لایانه، که تهنها عاشقی هاوسهره کانیان و چاو بو کس تر هه لئابرن.
(۵۳) جا نا نه بهلینی نازو نیعمتهی پیتان دراوه له روژی پاداشدا بۆتان ناماده یه.
(۵۴) به راستی نهمه رزق و روزیمانه بو بهخته وهران، هه رگیز تهووا نابیت و کوتایی نایهت.
(۵۵) نه مهی باسکرا بو نیماندارانه، بهلام بو سته مکار و یاخی بووه کان، به راستی ناخوشتترین جیگه و ریگه ناماده یه.
(۵۶) دۆزه خه، که ده گه نه رینه ناوی، که واته نای چ شوینیکی ناساز و سخته و ناسوره.
(۵۷) نه مه و؛ دهبا هه ر بهیژن و بخون له نار و خوراک زور گهرم و کیم و زووخواوی داچوگر...
(۵۸) شتی تریش لهو بابتهانه هه مهجور ده خواردیان ده درت.
(۵۹) (کاتیک سته مکاران بهره دۆزه خ رایبچ ده کرین هه ندی فریشته پیتان ده لئین:) نهوه تا قمی که له گه ل نیوه دا پاله په ستویانه، نهوانیش ده لئین: دهک به خیر نه یه، نهوانیش ده بیت بگه یه رینه دۆزه خ و بچه ناو ناگروه.
(۶۰) له وه لامیاند ده لئین: نه خیر نیوه به خیر نه یه نهوه، نیوه نه شوینته تان بو نیمه مسوگر کرد نای که جیگه یه کی ناساز و ناخوشه.
(۶۱) دواپی بهدهم ناوه نالهوه ده لئین: پهره ردگار نهوهی بوو بههوی نهوهی که نا نه شوینه بهنسیبی نیمه بیت، سزای چند بهرابه ری له ناو دۆزه خدا بو پیش بهینه.

(۶۲) همروه ها ده لاین: نموه چیمانه بؤچی نیمه کسانیک نابینین که کاتی خؤی به خراب و دواکمتوو کونه پهرست ده ماندانه قهلم.

(۶۳) کاتی خؤی گالته مان پی ده کردن، توانجمن تیده گرتن، کهچی نه مرؤ یان لیره نین، یان بهرچاومان لیل و تاریکه و نایانبینین!!

(۶۴) بهراستی نموه بهسرهات و کیشمه کیش و ده مه ده میسی دوزه خیه کانه و حقیقت و راسته قینه به و بویان پیش دیت.

(۶۵) نهی پیغه مبرعلیه پیمان بلی بهراستی من تمنها بیدارکمره ده، که جگه له خوی تاکو تمنها و به ده سلات و خه شمگیر له تاوانباران هیج خوابه کی تر نیه.

(۶۶) نمو خوابه پهره ردگاری ناسمانه کان و زهوی و هه موو دروستکراوانی نیوانیانه، بالادهسته بهسر کافراندا، لیخوشبووه و چاوپوشی ده کات له نیمانداران.

(۶۷) پیمان بلی: نهم ههوال و دهنگ و باسانه ههوال و دهنگ و باسیکی زور گموره و گرنگن. (۶۸) بهلام نیوه پشتی تیده کهن و گوئی بؤ ناگرن.

(۶۹) خو من (مدهست پیغه مبره) هیج ناگاداری نموه نه بووم کهچی گوزه راوه له شوتنه بلند کاند کاتیک که فرشته کان کیشیه یان هه بوو له جیشینی ناده مدا.

(۷۰) وهی و نیگام بؤ نایهت تمنها لمبر نموه نه بیت که من بیدارکمره ده کی ناشکرام.

(۷۱) کیشیه فرشته کان کاتیک بسو که پهره ردگارت پی و تن: من ده مه ویت بهشهریک، له قوپ دروست بکه.

(۷۲) جا کاتیک دروستم کرد و لهو گیان و رۆحی

که من خاوهی نموم، قوم پیدا کردو گیان و ژیانم پیبه خشی نیوهی فرشته هه مووتان سوژدهی (ریزو تهقدیری بهفرمانی من) بؤ بهرن.

(۷۳) هه موو فرشته کان فرمانی خویان بهجی هینا و سوژدهیان برد.

(۷۴) جگه له نیبلیس نه بیت که لهو کاته دا له ناو فرشته کاند بوو فووی کرده خؤی و خؤی به گموره زانی و خؤی خسته ریزی کافرانده.

(۷۵) خوا فرمووی: نهی نیبلیس نموه چی نه بیشت و نایه لیت سوژده بهریت بؤ نمو کهسهی که به دوو دهستی قودره تی خؤم دروستم کردوه؟! نایا خؤت به گموره زانی یان هه له زووه خؤت بهشت ده زانیت و خؤت لا بهرزو گموره به.

(۷۶) شهیتان وتی: من لهو چاکترو بهنرخت و پیروژترم، چونکه تو منت له ناگر دروست کردوه و نهوت له قوپر بهدیته ناوه.

(۷۷) خوا فرمووی: مادهم وایه ده رچؤ له بههشت و بهجی بهیلله چونکه تو نیت ره جم کراوو دواوو خراوهیت له ره حمستی من.

(۷۸) بهراستی له عنهت و نهفرینی منت لهسره تا رۆژی قیامت (چونکه تو فرمانی منت جیبه جئی نه کرد).

(۷۹) شهیتان وتی: پهره ردگارا دهی کهواته مۆله تم بده تا نمو رۆژی که نموه کانی نادم زیندوو ده کرتی نموه.

(۸۰) خوا فرمووی: باشه تو له مۆلهت دراوانیت... (۸۱) تا رۆژو کاتی دیاریکراو.

(۸۲) شینجا شهیتان وتی: سوتند به ده سلاتی بی سنوورت شهرت بیت هه هه موویان گویم و سهرگردان بکه.

(۸۳) جگه له بهنده و عهده دلسوزه کانت که هه لبراردی خؤتن (ده سلاتی نهوانم نیه).

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتُخَذُونَ
سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مَن إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبُؤٌ
عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقَنِي مِنْ طِينٍ
﴿٧٦﴾ قَالَ فَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَنَتِي إِلَى يَوْمِ
الْدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ أُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُعَوِّظَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

(٨٤) پمروه دگار فمرووى: من خوم حق و راستيم و هر حق و راستيش ده ليم.

(٨٥) سويند بهزاتى خوم ده بيت دوزهخ پر بكم له تۆو له همموو نهوانى كه شوينى تۆو ده كمون.

(٨٦) جا تۆش نهى پيغه مبسر ښو بگو خه لكه بلئ: من هيچ پاداشت و خه لاتيكم له نيسوه ناويت، من لهو كسانه ش نيم كه شت هه لېستم و زۆر له خو بكم.

(٨٧) نهم قورنانه تنها ناموزگاريه بۆ همموو خه لكى جهان له همموو كات و شوينيكدا.

(٨٨) بهراستى له داهاتويه كى نزيكدا، هر له دنيا دا هموالى راستى و دروستى نهم نايينه ده زانن، له قيامه تيشدا همموو شتيك به تمواوى ناشكراو روون ده بيت.

سوره نبي (الزمر)

بهناوى خواى به خشنده و ميهره بان

(١) هاتنه خواره وى نهم قورنانه له لايمن خواى بالادست و دلاواهيه.

(٢) بېگومان نيمه نهم قورنانه مان رهوانه كردووه بۆ تۆ نهى پيغه مبسر ښو تا حق و راستى روون بكا تهوه، كمواته هر خوا بپهرسته و هر ملكه چو دلسوزيه بۆ نايين و بهرنامه كى.

(٣) ناگادارين: دينى پاك و خاوين تنها بۆ

خوايه، نهوانه ش جگه لهو زاته كه ساني ترو شتى تر ده كنه پشتيوانى خويان ده لين: نيمه نهم بت و شتانه ناپهرستين تنها له بهر نهوهى له خوا نزيكمان بخه نهوه، له كاتيكدا نهوان له خواوه نزيكترن، بېگومان خوا داوهرى ده كات له نيوانياندا، لهو شتانه دا كه كيشه يان له سمرى ههيمو رايان ده رياره ي جورواو جوروه، بهراستى خوا نهو بيروباوهره چموتيه يان ليوه رناگريت و هيدايت و رينمووى نهو كه سانه ناكات كه دروزن و بى باوهرن.

(٤) نه گهر خوا بيويستايه رۆله يهك بۆ خۆى بپيار بدات، نهوا له نيسوان نهو شتانه دا كه دروستى كردووه شتيكى هه لده بژارد كه بهويستى خۆى بوايه نهك بهويستى نهوان، پاكي و بېگمردى بۆ نهو زاتيه كه دووره له شتى نارهواو نابه جى، نهو زاته خوايه كى تاك و تنهاو زۆر به ده سه لاته (تۆله ده سينيت لهوانه ي دژا بهيتى ده كهن و ناپهرستن).

(٥) ناسمانه كان و زهوى له سمر بنچينه ي حق و راستى دروست كردووه، به شيويه كى نهوانه ي شمو به سمر رۆژدا ده هينيت، به هه مان شيويه كى نهوانه ي رۆژيش به سمر شهودا ده هينيت (كه نه مه خۆى به لگيه كى قورنانيه له سمر شيوازي خړى زهوى)، رۆژو مانگيشى رام كردووه و راي هيناون (له فمرمانى ده رناچن و له خزمه تى ناده ميزادان)، هه ريهك لهوانه له چمرخ و خولدان تا كاتيكى دياريكراو، ناگادارين: هه رنهو خوايه زۆر به ده سه لاته (تۆله له كافران ده سينيت و له ده ستى ده رناچن) و ليخوشبووه (چاپوشى ده كات له هه لمو كم و كووزى نيمانداران).

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ۖ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ بَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ الْأَلِلَّةِ الَّذِينَ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝

۶ خه لکینه بیرتان نه چیت خوا نیهی له تاکه نه فسیتک هیناوه ته کایهوه له وه ودوا لهو تاکه نه فسه هاوسره کهشی فراههه هیناوه، له مالاتیشدا هشت جوزی دروست کردوه (له نایهتی - ۱۴۳، ۱۴۴ - له سووره تی - الانعام - دا ناماژهی بۆ کردوه)، له وه ودوا له سکی دایکتاندا نیه دروست دهکات به چمند قوناغیتک، له ناو سنی تاریکیدا (مه بهست سنی پیسته کهیه که کوربه لهی تیدا حشار دراوه)، جا گۆرانکاری بهرده وامه و گه وره بسون و جیابوونه وهی نهمدا مهکان (روژ له دوی روژ زیاتر روو ده دات) نا نهویه خوا، نا نهویه پهروه ردگارتان، خاوه نی هه موو به دیهیتراوه کانه جگه لهو خواجه کی تر نیه، جا نیت بۆ کوئی لاده درین له خوا به رستی؟! ۷ نه گهر خوتان بی باوه بکهن، بیگومان خوا بی نیازه لیتان، هه رچه نده رازی نابیت که بهنده کانی بی باوه بن و ریبازی خوانه ناسی بگرن، به لام نه گهر ریبازی سوپاسگوزاری بگرنه بهر، بهو کاره تان رازی ده بیت، دلنیاش بن که هیچ کهس کولی گوناھی کهسی تر هه لئاگریت، پاشان گهرانه و تان بۆ لای پهروه ردگارتانه، نهوسا هموالی هه موو نهو کارو کرده وانه تان پیده دا که نه نجامتان ده دا، چونکه نهو زاته زانییه به هه موو نهو شتانهی، له سینه ودل و دهروونه کاندا حشار دراو.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانَزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْزَلَ بِخَلْقِكُمْ فِي بَطُونٍ مُمْتَهِنَةٍ كُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُصِرُّونَ ۝۶ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝۸ أَمْ نُهَوِّتُ أَهْلَ الْبَيْتِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤُلَاءِ لَا لَبَّ ۝۹ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۱۰

۸ شاده میزاد کاتیک ناخۆشی و زهره ریکی توشهات، هانا و هاوار بۆ پهروه ردگاری ده بات و به دلشکاوای لیلی ده لایتهوه، پاشان کاتیک خوا دهرووی لی کرده وه و ناز و نیعمه تی پیبه خشی، دۆعا و نزا و هانا و هاواره کانی نهوسای فهرامۆش دهکات، چهنده ها هاوهل و شه ریک بۆ خوا بریار ده دات، دهیه ویت خه لکی له ریبازی خوا و تل بکات، نهی پیغه مبه ر بۆ جوژه کهسه بللی: که میک به خوانه ناسی رابویره، به لام دلنیا به که تو نیشه جیی ناو ناگری دۆزه خیت. ۹ (نایا نهو جوژه که سانهی که باسکران چاکترن) یان نهو نیمانداری که له دوو توئی شهو گاردا هه لده ستیت بۆ خوا به رستی، سوژده ده بات و به پیوه دهو ستیت، له لیپرسینه وهی قیامهت ده ترسیت و نومید و هیوای به میهره بانی پهروه ردگاری هیه، نهی پیغه مبه ر بۆ بللی: نایا نهو که سانهی که ده زانن و شاره زان، وهک نهوانین که هیچ نازانن و شاره زایان نیه؟، به راستی تنه ها خاوهن بیروه و شه کان لهه جوژه یاداوهریانه سوود وهرده گرن و تیده گهن (له حقیقه تی دنیا و قیامهت، وه دلنیا ن ژیا نی دنیا فرسه تیکی به نرخه و بۆ به دهسته نیانی ره زامه ندی خوا به کاری دهینن). ۱۰ (نهو به ندانه م بللی که خاوهن باوه رن: له پهروه ردگارتان به ترسن و خواناس بن، بیگومان بۆ نهوانه ی لهه دنیا به دا چاکه ده کهن، پاداشتی چاک هیه، زهوی پهروه ردگاریش فراوانه (نه گهر له شوینیک دنیا تان لی تهنگ کرایه وه کۆچ بکهن بۆ شوینیک تر) به راستی تنه ها خوگران پاداشتیان بی سنوور و بی نه ندازه یه.

(۱۱) هر و هها نهی پیغمبر ﷺ پیمان بلی:

بهرستی من فرمانم پندراوه هر خوا بهرستم و له هموو ژياندا ملکهچ و فرمانبرداری دین و ناین و بهرنامهی نهو بم.

(۱۲) فرمانیشم پندراوه که یه کهمین کهس بم له خواهرستی و نیسلامه تی و دینداریدا.

(۱۳) هر و هها بلی: من زور ده ترسم له سزای روژیکي پرمه ترسی و سامناک، به تایبعت نه گهر سرکشی بکم له فرمانی پهره ردگارم.

(۱۴) بلی: من تنها هر خوا ده بهرستم و ملکهچ و فرمانبرداری ناین و بهرنامه کی نهو ده بم.

(۱۵) جا نیو هس نهی بی باوه پان چی ده بهرستن جگه لهو خواجه، به بهرستن و پیمان بلی: بیگومان خساره تمه ندان نهو کهسانه خویان و خاو و خیزانیان له ده ستچوه له روژی قیامتدا، ناگدار بن: که بهرستی هر نهویه خساره تمه ندی ناشکراو زبانی دیارو روون.

(۱۶) نهوانه له سهریانهوه په له هه وری دوو کهل له ناگر ده وری داو، له ژمیشیانموه هه مان په له هه وری و دوو کهل هیه، نابو شتیویه خوی گموره بهنده کانی ده ترسینیت و پیمان ده فرموت: نهی بهنده کانم پاریز کاربن و خوتان له سزای من بیاریزن. (۱۷) جا نهوانی که خویان دووره پهریز گرتوه له هموو نهو شتانهی خه لکی ده بهرستن، جگه له خوی پهره ردگار و به تمویه و به شیمانیوه

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ
قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينُ ۚ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِمِيعَادِهِ يَعْبَادُ فَاذْقُونِ ۚ
وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أَهْلُ الْأَلْبَابِ ۚ
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مِنْ النَّارِ ۚ
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّفَقُوا بِهِمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مَبْنِيَةٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۚ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْثُهُ مُصْطَفَرَاتُهُ
يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لَأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

گهراونه تهوه بولای خوا، مژدهی سهرکو تن و سهر فرازی و به ختمه وری و کامرانی بو نهوانه یه، ده مژده بده بهو به ندانه... (۱۸) نهوانه گوی بو قسمو گوftar ده گرن و بهیره وری چاکترینی ده کمن، نا نهوانه کهسانیکن که خوا هیدایهت و رینمویی کردوون، نهوانه خاوه نی عهقل و ژیری و بیروهوشن.

(۱۹) جا نایا نهو کهسهی که بههوی خرابی و خاوه ناسیهوه بریاری سزادانی دراپیت (تو هیچ کاروباری نهوت به دهسته).. نایا تو ده توانیت نهو جوړه کهسانه رزگار بکیت که له ناو ناگری دوزه خدا گیریان خواردوه؟! (۲۰) به لام نهوانی که له پهره ردگاریان ده ترسان و دیندار بوون کوشک و ته لاری چند نهوم که ژووره کانی له سهره کن بویان ناماده یه، چنده ها روبار به ژيرو به بهر دهه نهو کوشکانه دا چاره یه، نهو هس به لینی خواجه، بیگومان خواش به لینی خوی ده باته سهر.

(۲۱) نایا تو نه تبیینوه و سهر نجت نه داوه: بهرستی خوا له ناسمانموه بارانی باراندوه، له وودوا له ناو ناخی زه ویدا کوی ده کاتهوه، پاشان به شتیویه کاریز و کانی ده ریده هینیت، نهوسا هر بهو ناوه کشتوکالی هه مه جوړ و هه مه رینگ ده روینیت، نینجا ده بینیت و شک ده بیت و زهرده هله گه پیت، پاشان ده یخات و وردو خاشی ده کات، جا بهرستی نا لهو شتانه دا یاداوهری و یاد خستنهوه هیه بو کهسانی ژيرو هوشمه ند.

جا نایا نهو کهسهی که خوی میهره بان
سینهی گوشاد کردوه بۆ نیسلام و لهسه رنبازی
نوو رو روناکی پهروه دگاریه تی، (وهک نهو کهسه
وايه که پیچهوانهیه؟) هاوار و وهیل بۆ نهوانی که
دلیان رهقه له ناستی قورنان و یادی خوادا، نا
نهوانه له گومراییه کی ناشکرا دا گیران خواردوه.
۲۳. خوا ځوانترین و پیرۆزترین فرمایشتی
ناردۆته خواره وه که نه م قورنانهیه، (له جوانی
دارشتندا) بابه ته کانی له یهک ده چن، هه ندیك
باسیشی به شیوازی جیاواز تیا دا دووباره بۆته وه، جا
کار کردی نه م قورنانه نهویه که: ته زوو ده هینیت به
گیان و پیستی نهو که سانه دا که ترسی
پهروه دگاریان له دل و دهروندا ههیه، پاشان گیان
و پیست و دلیان نهرم و ناماده و چالاک ده بیست بۆ
یادی خوا و خوا پرستی نا نهو هیدایهت و
رتنمووی خواجه که هه ر کهس شایسته بیست
هیدایهت و رتنمووی دهکات بۆ نهو پلمو پایه
به رزانه، نهوهش که رنبازی خوا ون بکات کهس نیه
رتنمووی بکات.

۲۴. جا نایا نهو کهسهی به روخسار و دهم و چای
به رگری له سزای سهختی رۆژی قیامهت بکات،
(وهک نهو وایه که نه ترسیت)، نهوسا بهو
سته مکارانه دهوتریت: دهی بهیژن سزای نهوی که
ده تانکرد.

۲۵. نهوانه ی پیش نه مانیش بروایان به
پیغه بهمان نه بوو، زۆری پێ نه چوو تۆله و سزا یه خهی پیگرتن له شوینی کهوه که به ته مای نه بوون و ههستیان پینه ده کرد.
۲۶. نهوسا نیتتر خوا هه ر له ژبانی دنیا دا تالای کرد به گهرووایندا و ریسوای کردن، بیگومان سزای قیامهت سهختره
بۆیان نه گه ر بیانزانیایه.

۲۷. سویند بیست به خوا به راستی نیه له م قورنانه دا هه موو جوژه نمونه یه کمان بۆ خه لکی هیناوه ته وه، بۆ نهوی
یاداوه ری وهر بگرن و بیریک بکه نه وه له راستیه کان و تی یگن.

۲۸. قورناتیکی پاراو، به زمانی عه ره بی، هه یج که چی ولاریه کی تیا دا به دی نا کریت، بۆ نهوی پارێزکار و خواناس بن.
۲۹. خوی گه و ره نمونه ی هیناوه ته وه به پیاو یک که گیری خوار د بیست به ده ست چه ند به رپرستیکی شه رانی و سه رکه شه وه،
پیاو یکی تریش ته نها یه ک به رپرستی هه بیست، نایا نهو دوو جوژه نمونه یه، وهک یه کن، سوپاس و ستایش ته نها شایسته ی
خوایه، نه خیر یه کسان نییه، به لام زۆریه ی نهو خه لکه له م راستیه تینا گن و نایزانن و لیکی ناده نه وه.

۳۰. به راستی تۆش ده مریت و نهوانیش ده مرن و کهس نامینیت.

۳۱. پاشان بیگومان نیه (واته نه گبهت و یاخیه کان) رۆژی قیامهت، له لای پهروه دگارتان یه خهی یهک ده گرن، داواچی
ده بن له سه ر یه کتر.

أَمَّنْ شَرَّ اللَّهِ صَدْرُهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾
اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّتَافِي نَقْشِ عُرْمَنُهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٤﴾ أَمَّنْ يَبْقَى بِوَجْهِهِ سَوَاءُ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
﴿٢٥﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ فَآذَا قَهُمُ اللَّهُ الْغَرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ
﴿٣١﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصِّصُونَ ﴿٣٢﴾

(۳۲) جا کئی لهو کهسه سته مکارتره، که درۆ بهدهم خواوه ههله بهستیت و نهو راستیهی که پیتی راگهیه نراوه، بروای پیتی نییه، کاتیکی بۆ هاتووه، مه گهر له دۆزه خدا شوینی مانهوه بۆ کافران نیه؟!

(۳۳) نهو کهسهش راستی و حهقیقهتی هیناوه و باوه پشی پیهتی، تنها نا نهوانن خواناس و دینداران.

(۳۴) جا نهو به ختمه ورانه ههر چیان بویت له لایهن پهره ورد گاریانهوه بۆیان نامادهیه و پیشکهشیان ده کریت، نا نهویه پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان.

(۳۵) بۆ نهوی خوا چاو پۆشی بکات له خراپترینی نهو گوناهاهی که نه نجامیانداده، بۆ نهوش پاداشتیان بداتهوه به چاکتر لهوی که دهیانکرد.

(۳۶) مه گهر خوا بهس نیه که پشتیوان بیت بۆ بهندهی خۆی که پیغه مبهره، که چی نهوان تۆ ده ترسینن به شتی تر جگه له خوا، خۆ نهوی خوا گومرایی بکات و سهری لیبشویینیت، نیت کهس ناتوانیت دهستی بگریت و رینمویی بکات.

(۳۷) نهوش که خوا هیدایهتی بدات و

رینمویی بکات و بیخاته سه رزی راست، کهس ناتوانیت گومرایی بکات، مه گهر ههر خوا بالادهست و تۆ له سینهر نیه (له تاوانکارو تاوانباران)؟

(۳۸) نه گهر له بی باوه ران بپرسیت: کئی ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه؛ بی دوودلی و بموپهری دنیاییموه ده لێن: خوا، باشه؛ پیمان بلێن: نهوی هاواری لی ده کهن له جیاتی خوا، نه گهر نهو خوا به بیهویت تووشی به لاو ناخۆشیه کم بکات، نایا نهو بتانه ده توانن فریام بکهون و نه هیلن؟ یا خود نه گهر بیهویت رهحمهت و بهخششیکم پێ بهخشیت، نایا نهوانه ده توانن نهو رهحمهت و بهخششه قهدهغه بکهون و نه یه ل و بیگر نهوه؟! تۆ نهی پیغه مبهره بلێ: من خوام بهسه که له تهنگانه دا ده گاته فریام، دهبا نهوانی پشتیوانیان دهویت ههر پشت بهو بهستن.

(۳۹) ههر وه ها پێیان بلێ: نهی قهوم و هۆزه کهم ئیوه له سه ر شیوازی خۆتان کاربکهن منیش بهراستی سه رگهرمی کاری خۆکم، جا له ناینده دا بۆتان روون ده بیتهوه...

(۴۰) که کئی تووشی سزایه ک ده بیت که سه رشۆرو شه رمه زارو سه رگهردانی ده کات له دنیا دا، له قیامه تیشدا سزایه کی بهرد وهام داوینگیری ده بیت و له کۆلی نابیتهوه.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي
جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝
لِيَكْفُرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ الْبَيِّنَاتُ لِّلَّهِ بِكَافٍ
عَبْدُهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
الْبَيِّنَاتُ لِّلَّهِ يُعْزِيزُ ذِي الْقِيَامَةِ ۝ وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنَّ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُنْصِرَّتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا
عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝

(٤١) بیگومان نیمه هم قورئانه مان بۆ تۆ دابه زاندوه تا همرچی راستیه کانه بۆ خه لکی روون بیتهوه، جا نه وهی ریبازی هیدایهت بگریته بهر، نه وه خۆی قازانجی کردوه، نه وه ش که گومر ابوه، گومر ابونه کهی له سه رخۆی ده که ویت، وه نه بیت تۆ چاودیرو پالپیوه نه ریان بیت (تا به زۆر بیانخه یته سهر ریبازی هیدایهت).

(٤٢) ههر خوایه که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، ههر وه ها نه وه گیانه ش که نه مرد له خه وه کهیدا ههر خوا بۆی ده نیریته وه، جا نه وه که سهی که خوا بریاری مردنی دابیت رۆحه کهی ده گریته وه و ناگه پیته وه بۆ لاشه ی، نه وه که سه ش که رۆژی ته واه نه بویت ده نیریته وه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو، به راستی نا له و دیارداندا چنده ها به لگه و نیشانه ی زۆر هیه بۆ که سانیکی که تیفکرن و بیر بکه نه وه (له م سالانه ی دوایدا نارسهر نه لیسۆن زانای فیزیای ناوکی له کۆنگریه کدا له قاهره بابه تیکی ده رباره ی مردن و خه و پیتشکه ش کرد تیایدا و تبووی: دوا ی نزیکه ی ٢٥ سال لیکۆلینه وه و وردبوونه وه بۆم ده و که وتوه که خه و جوژه مردنیکه، نه وه کاته زانایه کی موسلمان ناماژه ی بۆنهم نایه ته کرد، نیت نارسهر سه ری سورما و سه ره نجام شایه تمنای هینا، نیستا موسلمانیکی نینگیزی تیکۆشه ره).

(٤٣) نه خیر، نه وانه بیر ناکه نه وه، به لکو سهر

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَاءَ قُلُوبُ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فَنَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَبَدَّ اللَّهُ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

لیشیاوه کان له جیاتی خوا شتی تریان کردوه به تکاکاری خۆیان؟! پێیان بلێ: باشه، نه گهر هیهیشیان به ده ست نه بیت و هه ست و شعوریشیان نه بیت، (ههر ده یانکه نه تکاکار و به ته مان شتیکتان بۆ بکه ن؟).

(٤٤) ئینجا پێیان بلێ: تکاکارو تکاوه رگرتن و تکاکردن، ههر هه مووی به ده ست خوایه، همرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه، ههر نه و خاوه نیانه، له وه و دوایش ههر بۆلای نه و ده برینه وه.

(٤٥) کاتیکیش ته نها ناوی خوا برا، نه وانه ی که باوه ریان به قیامهت و رۆژی دوا یی نه دلیان ده گیریت و بیزاری دایان ده گریت، (به لام) کاتیکیش باسی شتی تر بگریت جگه له خوا، ده سته جی دلخۆش و که یف خۆش ده بن و حزی پیده که ن.

(٤٦) نه ی پێغه مبه ر ﷺ بلێ: نه ی نه و خوایه ی که به دیهینه ری ناسمانه کان و زه ویت، زانای په نهان و لاشه کرایه، ههر تۆ دادوه ری ده که یته له نیوان به نه دکاندا، له و شتانه دا که کیشه یان تیاده کرد.

(٤٧) خۆ نه گهر به راستی نه وانه ی که سته میان کردوه، خاوه نی ههر هه موو زه و ی بن، نه وه نه دی تریشی له گه ل بیت، نه وه له رۆژی قیامه تدا ههر هه مووی ده که نه قوربانی خۆیان و هه مووی ده به خشن له پیناوی رۆگاریی خۆیاندا کاتیک که ده بینن سزاو نازاری دۆزه خ زۆرسه خته و له لایه ن خوا وه سزاو نازار و نه شکه نه جی وایان بۆ ده رده که ویت که ههر گیز به ته مای نه بوون.

(۴۸) نهوسا نیتر سه‌ره‌نجامی کاروکرده‌وه
ناشرینه‌کانی خویانیان بۆ ده‌رکوت و نه‌وه‌ی به
گالته‌گرتبوویان و پروایان پیی نه‌بوو داوینگیریان
ده‌بیٚت.

(۴۹) جا کاتیٚک ناخۆشی و نازاریٚک تووشی
نیسان بیٚت، هاناو هاور بۆ نیمه‌ ده‌هینیٚت و
نه‌گمر نازو نیعمه‌تیکمان پیٚبه‌خشی؛ ده‌لیٚت: نه‌مه
تengah شاره‌زایی خۆمه، زیره‌کی خۆمه، لیٚهاتویی
خۆمه، نه‌خیر وایه؛ نه‌و په‌خشینه‌ بۆ تاقی
کردنه‌ویه، به‌لام زۆریه‌یان بهم راستیه‌ نازان.

(۵۰) به‌راستی نه‌وانه‌ی پیٚش نه‌مانیش شتی وایان
ده‌وت، وه‌نه‌بیٚت نه‌و کاروکرده‌وه‌ی که ده‌یانکرد
فریایان کهوتبیٚت و سوودی پیٚگیانن.

(۵۱) نهوسا تۆله‌ی نه‌و کاروکرده‌وه‌ی ناشرین و
نادروستانه‌ی که کردبوویان داوینگیریان بوو،
نه‌وانه‌ش که سته‌میان کردوه (له‌ هاوه‌لگمرانی
مه‌ککو نه‌وانه‌ی ده‌به‌ کۆسپ له‌به‌رده‌م ناینی
خوادا)، نه‌وانیش تۆله‌ی کرده‌وه‌ی ناشرینه‌کانیان
داوینگیریان ده‌بیٚت له‌ناینده‌دا، وه‌نه‌بیٚت نه‌وانه‌ له
تۆله‌ی خوایی ده‌ربازبین.

(۵۲) نایا نه‌یاندە‌وانی که به‌راستی هه‌ر خوا رزق و
روزی ده‌به‌خشیت به‌ هه‌رکس که بیٚهوت، یان
ته‌نگی ده‌کاته‌وه؟ بیٚگومان نا له‌و (که‌م و زۆری
رزق و رۆزیه‌دا) به‌لگه‌ و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه‌ بۆ
که‌ساتیٚک که نیمان ده‌هین و باوه‌ریان هه‌یه‌.

(۵۳) نه‌ی پیٚغه‌مبه‌ره‌ پیٚیان بلی: خوا
ده‌فرمویٚت: نه‌ی به‌نده‌کانم.. نه‌وانه‌ی که خۆتان گوناها‌ر کردوه و هه‌له‌تان زۆره، ناو می‌ده‌م به‌ن له‌ ره‌حمه‌تی خوا،
چونکه‌ به‌راستی نه‌گمر ئیوه‌ ته‌وه‌ی راست و دروست بکه‌ن، خوا له‌هه‌ر هه‌موو گوناها‌و هه‌له‌کاتتان خۆش ده‌بیٚت،
چونکه‌ بیٚگومان نه‌و خواجه‌ زۆر لیٚخۆشبوو لیٚبوره‌یه و زۆر به‌سۆزو میه‌ره‌بانیشه.

(۵۴) هه‌ول به‌ن هه‌میشه و به‌رده‌وام دلٚتان لای خوابیٚت و بگه‌رینه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارتان و ته‌سلیمی نه‌وبن، پیٚش
نه‌وه‌ی که سزای خوا یه‌خه‌تان بگه‌ریت له‌وه‌ودواش سه‌رکه‌وتوو نابن و که‌س نابیٚت به‌رگه‌رتان لیٚ بکات.

(۵۵) کۆشش بکه‌ن؛ به‌رده‌وام شوینی چاکترینی نه‌و فه‌رمانانه‌ بکه‌ون که له‌لایه‌ن خواوه‌ ره‌وانه‌کراوه‌ بۆتان (بیٚگومان
له‌ هه‌موو شتیٚکدا چاک و چاکتر هه‌یه، نۆزه‌ فه‌رزه‌کان نه‌نجام به‌دیٚت چاکه، به‌لام نه‌گمر سونه‌ته‌کان و شه‌مونۆزیش
به‌دیٚت چاکتره، زه‌کات به‌دیٚت چاکه، به‌لام به‌خشینی زۆرترو زیاتریش له‌ زه‌کات، چاکتره، تۆله‌سه‌ندن له‌ که‌سیٚک که
حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ ریٚ پیٚدراوه، به‌لام چاوپۆشی و لیٚبووردن چاکتره... هه‌تدا) پیٚش نه‌وه‌ی سه‌راو نازاری کتوپر
یه‌خه‌تان پیٚبگه‌ریت وله‌کاتیٚکدا ئیوه‌ هه‌ست به‌ نزیکه‌ی سزا که نه‌که‌ن.

(۵۶) نه‌وه‌کو یه‌کیٚک بلیٚت: ناخ و داخ و په‌شیمانی بۆ نه‌و هه‌موو لادان و نادروستیانه‌ی که کردم، له‌ فه‌رمان و
به‌رنامه‌ی خوادا، بیٚگومان له‌و که‌سانه‌ش بووم که گالته‌یان به‌دین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد و (ئیماندارانم به
دواکه‌وتوو کۆنه‌په‌رست ده‌زانی).

وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِمْ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهَا عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَايَتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
﴿٥٣﴾ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
﴿٥٤﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ أَن نَّقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي
عَلَىٰ مَا قَرَّرْتُ فِي جَنِّبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٧﴾

(٥٧) یاخود بلّیت: نه گمر بهراستی خرا
هیدایهت و رینمویی بکردمایه، نهوه من له
ریزی پاریزکاران و چاکاندا دهبووم!!

(٥٨) یاخود کاتیک که سزاو نازار دهبینیت
بلّیت: خو نه گمر بیگومان مؤله تیک بیت و
جاریکی تر بگمریموه بو دنیا، نهوه مهرج بیت
له چاکه کاران بم.

(٥٩) نه خیر وانیه، مؤلهت بهسهرچوو، چونکه
بهراستی کاتی خوی نایهت و فرمانی منت بو
هات، کهچی تو نهو کاته بپروات پی نهده کرد و
بهدرؤت دهزانی، فیزو ده مارگیریت ده کردو،
لوتت ههله بپی لهناستیدا، تو هر له ریزی بی
پرواکاندا بوویت (نیتر نیستا بوچی بی شمرانه
داوای گهرانهوه بو دنیا ده کهیت؟!).

(٦٠) جا روژی قیامت ده بینیت، نهوانه ی
درویان بهناوی خواوه ده کرد (شتی ناره وایان
تیکه لی دین ده کرد) رووخساریان رهش و
تاریکه، مه گمر شوتن و جینگه بو نهو خو به زل
زان و لوت بهرزانه له ناگری دوزه خدا نییه؟!

(٦١) لهولاشموه خوی گموره نهوانه زرگار
ده کات که دینداری و پاریزکاریان ده کرد؛
بههزی سهرکوتن و ده رچوونیان له تاقیگهی
دنیا، نیتر هیچ جوړه ناخوشیه کیان تووش
نایهت و دلگرانیش نابن.

(٦٢) خوا بهدیهنمیری هه موو شتیکه، هر نمیش سهر بهرشتیار و پاریزه ری هه موو شتیکه.

(٦٣) کلیل و جلموی ناسمانه کان و زهوش هر به ده ست نهوه، نهوانه ش که بی یاوه ر بوون به نایهت و فرمانه کانی
خوا، نا نهوانه خو یان ره نه چرؤ و زهره رهنه نلن.

(٦٤) نهی پیغه مبهر ﷺ بلّی: نهی نه فامان، ده تانه ویت و فرمانم پیده کمن که جگه له خوا شتی تر پیرستم؟!

(٦٥) سویند به خوا با دلنیان که وه حی و نیگا نیردراوه بو توو بو نهوانه ی پیش تووش: نه گمر هاوه لگمر بیت و
شهریک بو خوا بریار به دهیت کارو کرده وه چاکه کانیش پووجه و ده چیه ریزی خساره تمه ند و زهره رهنه تدا نهوه.

(٦٦) نه خیر به گوئیان مه که، کهواته هر ته نها خوا پیرسته و له ده سته ی سوپاسگوزاران به.

(٦٧) خوانه ناسان؛ قه دری خویان وه ک پیویست نه گرت، ریزیان بو دانه نا، به مهرجیک هر هه موو گوی زهوی پر
مشتیکی قودره تی نهو زاته یه له روژی قیامتدا، ناسمانه کانیش به ده سته قودره تی راست و دروستی عخوا پیچراوه ن
(ناماژه یه بو ده سله لاتی بی سنووری نهو زاته)، پاکی و بیگمردی و بلندی بو نهو پهروهر دگاره مه زنه ی شایسته ی
نهوه نییه نه فامان هاوه لی بو بریار بدهن و قه دری نه زانن.

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَ تِلْكَ أَيْتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُسْجَى الَّذِينَ أَنَقُوا
بِمَقَارِنِهِمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مُقَالِيدُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ يُوَفِّي الْعَمَاءُ نِعْمَهُ وَكَافِي
الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

(٦٨) لهو روژه دا فوو ده کړت به - صوره دا،
(مه گهر هر خوا خوی بزانتیت چ ده زگایه که) هر
کس له ناسمانه کان و زویدا مابیت خیرا
ده مریت، مه گهر که سیک خوا ویستی له سر مردنی
نه بیت، لهو وودوا فوویه کی تری پیدا ده کړتیه، جا
ده سبه جی هر هه موو خه لکی هه ستاونه ته سهری و
به سر سامیه وده چاوه روان.

(٦٩) (دیاره که خوری دنیا نه ماوه، زهوی بوته
گوړه پاتیکی فراوان) نهوسا به نوریک که خوا
فراهه می دهینیت زهوی روناک ده بیتیه، کارنامه
و دوسی کانیس دانراون، سهره تا پیغه مبران و
شهیدان دهینرتین و دادوهری له نیوانیاندا نه نجام
ده دیت به شیویه کی حق و راستی، بیگومان
نهوان هیچ جوړه سته میکیان لی ناکړت.

(٧٠) هر که سه نه نجامی کرده وی خوی
وهره گرت به تمواوی، سهره نجامی کوشی خوی
دهست ده کهویت، چونکه نهو زاته زانایه بهو کارو
کرده وانه کی خه لکی دهیکه.

(٧١) نهوسا نهوانه کی به یواوه بوون، راپیچ
ده کړتین بهرو دوزه دهسته دهسته و تاقم تاقم
ده گوړتیه، تا کاتی که ده گنه بهر قاپیه کانی،
(همو موله خن لهبرده میدا، دوی ماوه یهک)
بزیان ده کړتیه، فرشته ی بهریرس و سهره رشتیار
سهره نشتیان ده کات و پییان ده لیت: باشه،
مه گهر پیغه مبران له خوتان ره وانه نه کرابو

بوټان که نایه ته کانی پمروه ردگاری خوتان به سردها بخوړتیه، وه یاداوهریتان بکات و داتان بچه له کینیت له
گهیشتنی نه روژه؟! بهدم ناخوداځ و نالوه ده لیت: بهلی، بهلام تازه، بهلی، سوودی نیه و بریاری سزاو نازار دراوه
به سر کافر و بی پروا کاند.

(٧٢) نهوسا نیتیر پییان دهوتریت: دهی نیتیر له قاپیه کانی دوزه خموه بو ژوروهره، بچنه ناوی ژبانی ناخوش و
سه ختیش بوټان بهرده وامه، مردنیش نیه نای که چند ناسازه، جیگه و ریگه ی لووت بهرز و خو بهزل زانه کان.

(٧٣) لهولاشوه نهوانه کی پارتیزکار و بنده کی ملکه چی پمروه ردگاریان بوون، نهوانه ی حسابیان بو نهو روژه ده کرد
دهسته دهسته و پؤل پؤل بهویهری ریزه وه بهری ده کړتین بهرو بههشت، هتا کاتی که ده گنه نهوی ده روازه کانی له
روویاندا کراویه و له سر پشته، فرشته کانی بهریرس و سهره رشتیارانی بههشت زور به گرمی و روو خوشیه و پیشوازیان
لی ده کهن و ده لیت: درود و سلاوتان لبیت، نیوه پاک و خاوینن، کهواته فمرمون بچکه ناو بههشته، هاورپی
له گهل ژبانی هه میسه یی و نه براوه دا.

(٧٤) نهوسا نیتیر نهو به ختموهرانه ده لیت: سوپاس و ستایش بو نهو خواهی، که به لیتنی خوی بو مان برده سر و
کردینی به خواوه نی سهره مینی بههشت و له هر شوینیک و له هر جیبه کیدا بمانهویت سهره ستانه ژبان ده بهینه
سر، نای چنده پاداشتی تیکوشه ران و خه باتکاران چاک و پاک و به نرخه.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ
بِالْتِّيْنِ وَالشَّهَادَةِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّاحًا إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْتَسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُرَّاحًا إِذَا جَاءُوهَا فَتُحِتْ أَبْوُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

(٧٥) نهوسا نیت فریشته کان ده بینیت دهوری تهختی - شاهی شاهانیاں - داوه و سهرگرمی تهسیحات و سوپاس و ستایشی پروهردگاریان و حق و دادوهری له نیوان هه موواندا جیبه جی کرا، نینجا به یه کدهنگ له هه موو لایه کهوه دهوتریت : الحمد لله رب العالمین.

سوره قی (غافر)

به نالوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) سهرنجی سهره تایی سووه قی (البقرة) بده..

(٢) هاتنه خواره وهی نهم قورنانه له لایمن خوی بالادهست و شارهزا و زانواهی.

(٣) هه میسه نهو زاته لیخوش بووی گونا هه، وهرگری تهویه و پهشیمانیه له بهنده گونا هه باره کانی توله سینره زور بهسهختی له یاخی بووان و سته مکاران، دهسه لاتداره و خاوه و بهخشینره ناز و نیعمه ته کانه، هیچ خویسه ک نیه جگه لهو، سهره نجامیش هه ربو لای نهوه.

(٤) هیچ کهس له بهرامبهری نایهت و فرمانه کانی خاوه موجه له و ده مهده می ناگات، جگه لهوانه ی که بی پروا و خوانه ناس بوون، نهی پیغه مبهرم کهواته دهسه لات و سهرمایه و هیزیان فریوت نه دات.

(٥) پیش نه مانیش (کافرانی مه کهه و نهوانه ی له دویان دین) قهومی نوح و گه لی دهسته و گرووی تریش باوه ریان به پیغه مبهرمه کانیان نه کرد، هه گه لیک په لاماری پیغه مبهرمه که ی دده تا ده سگیری بکات و نازاری بدات و له بهرنامه که ی لای بدات، ههروه ها موجه له و ده مهده مییان ده کرد ربو نهوه ی حق داپوشن و نهیهیلن، جا منیش پیچامنهوه و له ناوم بردن، پروان چو توله یه کم لیسه ندن!

(٦) نا بهو شیویه بریاری پروهردگاری تو نهی محمد ﷺ چه سپا به سهر نهوانه دا که خوانه ناس و بی پروا بوون، بهراستی نهوانه نیشته جی دوزه خن.

(٧) نهو فریشتانه ی که عمرش و تهختی پروهردگار هه لده گرن، نهوانه ش که به ده وریدا ده سوپنهوه، تهسیحات و ستایش و سوپاسی پروهردگاریان ده کهن، تیمان و باوه ری زور به هیزو دامه زراویان پییه تی، داوی لیخوش بوونیش ده کهن ربو نهوانه ی که باوه ریان هیناوه، ده لئین: پروهردگارا! ره حمت و میهره بانی تو، زانست و زانیاری تو، هه موو شتیکت پی گرتوتوه، کهوابو خوش ببه لهوانه ی که تهویه بیان کردوه و له گونا هه کانیان پهشیمانن و شوین بهرنامه و ربیازی تو ده کهون، ههروه ها له ناگری دوزه خیش بیانپاریزه.

وَرَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سوره قی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ١ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣ مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ٤ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْرَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٥ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٦ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٧

پهروه ردگارا بیانخه ره نهو باخ و باخاتهی
بههشتی عه دنهوه که بهلینت پیداون، هاورئ
له گهل نهو که سانه دا که چاک و خواناسن، له باوک
دایک و هاوسهران و نهوه کانیان، بهراستی هر تو
خوایه کی بالاده ست و دانایت.

له تۆلهی هه موو گونا هه کان بیانپاریزه، خو
هر که سیک له تۆلهی گونا هه کان بیانپاریزه له
روژی قیامه تدا، نهوه نیتو تو ره حمت پی کردوه،
هر نهوه شه سهر فرازی و سهر کموتنی گه و ره و
بی سنور.

بیگومان نهوانه ی که بی باوه ر بوون له
قیامه تدا بانگیان لی ده کریت که رق و خشم و
قینی خوا زور زیاتره له رق و خشم و قینتان دژ
بهیه کتر، چونکه کاتی خوی بانگ ده کران بو
نیمازو باوه ر که چی ربازی کوفرتان بهرنه ده دا و
له سهری بهرده وام ده بوون.

کافران له وه لامدا ده لین: پهروه ردگارا تو
ده سلاتت بی سنوره دوو جار نیمه ت مراندوه و
دوو جار نیمه ت زیندوو کردۆتموه (مه به ست
نه بوونی پیش هاتنه دنیا به، که جو ره مردنیکه و
نهو مردنه ش که ده یزانن، ژبانی دنیاو زیندوو
بوونه وه ی قیامه تیش دوو جو ر ژبانه) نایا
چاره سهریک، ربازی که نه، بو رزگاریمان؟

نیستاش نهو بارودۆخه ی که تیی که وتوون
به هوی نهوه وه یه، بهراستی کاتیک بانگه واز
بکریت بو په رستنی خوی تاک و تنه ها، نیوه

باوه ر ناهینن، خو نه گهر هاوه لی بو بریار بدریت و ربازی به کخواناسین که ناربخریت، نیوه باوه ر بهوه ده هینن،
نیستاش فرمان، هر فرمانی خوی به رزو بلند و گه وریه (بو جیا کردنه وه ی نیمانداران له بی باوه ران).

(۱۳) نهو خوایه بهرده وام به لگه و نیشانه ی ده سلاتداری خیزتان نیشان ده دات، له ناسمانی شه وه رزق و روزیتان بو
داده به زینیت (وه ک: باران، ههوا، جو ره ها تیشک، که ده بنه سهرچاوه ی روزی) که سیش یاداوه ری وهرناگریت و
بیرناکاته وه جگه لهوانه ی که: ده گه پرنه وه بو لای نهو زاته .

(۱۴) کهواته نه ی نیمانداران: نیوه هه ر هانا و هاوار بو خوا بهرن و ملکه چ و فرمان بهرداری ناین و بهرنامه که ی نهو
بن، نه گهر چی کافرو بی پروا کان پیی سه غله ت بن و بیان ناخوش بیت.

(۱۵) نهو پهروه ردگاره پلهو پایه ی زور بلنده، خاوه نی ته ختی فرمان به وایی تایبه تی خویه تی، نهوزاته وه حی و نیگا به
فرمانی خوی ده نیریت بو هر کام له بهنده کانی که بیه ویت، (قورشان روچه، چونکه ژبان به خشه به عه قل و دل و
دهروون)، بو نهوه ی خه لکی بترسینیت له روزی بهیه که گه یشتنه وه (که یشتنه وه ی روح به جهسته، که گه یشتنه وه ی شاده میزاد
به کرده وه کانی..).

(۱۶) نهو روزه هه موویان به دهروهون، (روت و ره جال، نهینن و ناشکرا وه ک یه که)، هیچ شتیکیان له خوا شاراوه
نییه، نهوسا پهروه ردگاری مه زن، ده فرمانی: نه مرۆ پاشایه تی و فرمان به وایی شایسته ی کییه؟ کی خاوه نی هه موو نه م
بوونه وریه؟ کهس نیه وه لام بداته وه، خوی ده فرمانی: هر هه مووی بو خوی تاک و تنه ها و خه شمگیره.

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾
قَالُوا أَرْبَابًا امْتَنَّا اثْنَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

(١٧) نه مړو هممو کس پاداشتی کار و کرده و هی خوی و ورده گزیت، نه مړو هیچ جوړه ستمیک له کس ناکریت، بمراستی خوی گهوره به خیرایی لپرسینه موه کان نه نجام ددهات (چونکه هممو شت روونه لای).

(١٨) نهی پیغه مبه ﷺ بیانترسینه و ناگایان بکه له روژه نریکه که، روژی قیامت، کاتیک که دلکان ده گنه گهروو، غه مگینی و پدژاره و تنگانه دل ودهروونی خوانه ناسان به تروای داگیر ده کات، هیچ دلسوز و پشتیوانیک بو ستمکاران نیه، کس تکاکار و غه مخوریان نیه، تا قسیده کی رهواجی هبیت و تکای لی وهر بگریت.

(١٩) نهو خویبه همیشه چاوه خیانه تکار و نا پاکه کان دهناسیت و ده زانیت چی له دل ودهروون و سینه کاند احمشاردراوه.

(٢٠) همیشه خوا دادوهری لسمر بنچینهی حق و راستی نه نجام ددهات، نهوانی جگه لهو زاته هاواریان لی ده کمن، هیچ دهسلات و داوهریه کیان له ده ست نایهت، بمراستی هر خوا خوی بیسر و زانایه.

(٢١) نایا نهو به سمر زه ویدا نه روشتون، تا

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَٰؤُلَاءِ وَقُرُونُ فَقَالُوا سَحَرُ كَذَّابٍ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

ته ماشل بکمن و سمرنج بدن، سمر نه نجامی نهوانی پیش نه مان چون بوو؛ چیان به سمرهات ؟ نهوانه له مان زور بهیتر بوون و جی ده ست و شوتنه واریان زیاتر له زویدا ناشکرا بوو، جا نهو بوو خوا به هیو اگونه کانیانه موه له ناوی بردن، کس نهی توانی له سزای خوا بیانپارزیت و په نایان بدات و زرگاریان بکات.

(٢٢) نهو بارودوخه یان بویه به سمر دا هات، چونکه بمراستی کاتی خوی پیغه مبهره کانیان به چنده ها به لگه و نیشانهی ناشکراوه راستیه کانیان پیراده گه یانندن، که چی پروایان نه کرد و باوهریان نه هینا، نینجا خوی گه موه له ناوی بردن و پیچانی موه، چونکه بیگومان نهو خویبه به هیزه و تولسه ندنهوی زور توند و به نیشه له بی باوهریان.

(٢٣) سویند به خوا بمراستی نیمه موسامان رهوانه کرد هاوړی له گهل چنده ها به لگه و نیشانهی ناشکرا دا...

(٢٤) بو سمر فیرعمون و هامان و قاروون، به لام نهو ستمکارانه وتیان: جادوو گهریکی دروزه !!

(٢٥) جا کاتیک هات بو لایان و هممو راستیه کی بو سه لماندن به به لگه و معجزه ی ناشکراوه که له لایمن نیمه و پتی به خشرابوو، فیرعمون و داروده ستهی فرمانیاندا و وتیان: رو لهی نیرینهی هممو نهوانه بکوژن که باوهریان هیناوه و له گهل موسادان، نافرته و کچه کانیان بهیله موه بو کاره کمری، به لام خه یالیان خاوه، له کاتیکدا پیلان ته له کی بی باوهریان هیچ نیه، تنها سمری له سمر گمردانی موه دهرده چیت.

(٢٦) نینجا فیرعهون وتی: وازم لی بهینن با موسا بکوژم، با هدر هاوار له پهروردگاری بکات، چونکه بهراستی من دهرترسم که دین و ناینتان بکوژیت! یاخود دووبهه کی و خراپه و شهر و شور له ولات و سهرزهویدا بهریا بکات!!

(٢٧) موساش وتی: بیگومان من پهنا ده گرم به پهروردگاری خویم که پهروردگاری نیوه شه له ههمو لووت بهرزو خویرهزل زانیک باوه پی بهروژی لیپرسینهوه نه بیت (راستیه کان|ناوه ژوو بکات).

(٢٨) (دیاره سهرنه نجام فیرعهون بریاریداه موسا شهید بکات بویه): پیاوکی نیساندار له خزمانی فیرعهون که باوه په کی شاردهوه تا نهو کاته، وتی: نایا رهوایه پیاوکی بکوژن تنهها تاوانی نهویه که ده لیت پهروردگارم - الله - یه، له کاتیکدا چندهها بهلگه و نیشانهشی له لایمن پهروردگار تانهوه بو هیناون و نیشانی داو، خو نه گهر دروژن بیت، نهوه دروژنیه کی به زهره ری خوی تهواو ده بیت، خو نه گهر راستگویت هندیک لهو به لایانه تان به سهردیت که پی پی راگه یاندوون، بهراستی من دلنیام که: خوا هیدایت و رینمووی که سییک ناکات زیاده په و دروژن بیت (واته: نه گهر موسا دروژن بویه، نهو ههمو پشتیوانیه لی نه ده کرا له لایمن خواوه).

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾

لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلَّفُونَ مَدِيرَينَ مَالِكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

(٢٩) ههروهها وتی: نهی قهوم و هوزم نه مپوه دهسه لاتتان ههیه بهسهر نهو ناوچهیهدا و بهناره زووی خوتان فرمانپهواپی تیادا ده کهن، جا بیر بکه نهوه و تیفکرن کی ده توانیت فریامان بکه ویت، کی ده توانیت رزگارمان بکات، له توله و سزای خوا نه گهر په خهی پینگرتین؟ فیرعهون قسه کی پی بری ووتی: من تنهها ههر نهو راو بوچوونه به چاک ده زانم و لام په سنده که پی راگه یاندن، من تنهها ریبازی چاک و دروستم نیشاندان!!

(٣٠) نهو پیاهوی که نیمانی هینابو وتی: بیگومان من دهرترسم روژیکتان بهسهریت و هکو نهو روژه بهسهر گرو و قهومه ناله باره کانی پیشودا هات...

(٣١) وهکو نهوهی که بهسهر قهومی نوح و عاد و ثمود و نهوانه بهدوای نهواندا هاتن، جا وه نه بیت خوا بیه ویت ستم له بنده کان بکات و هز به تیاجونیان بکات.

(٣٢) نهی قهوم و هوزم من بهراستی دهرترسم له روژی هاوارو ناھوناله و بانگکردنتان بو لیپرسینهوه (قیامت).

(٣٣) نهو روژهی که ههمو له بهری هه لیتن و پشت هه لده کهن و ههمو سهرگردانن، نازانن چی بکهن و روو بکه نه کو، کهس نیه په ناتان بدات له خشم و قینی خوا، نهوهش خوا گومرای بکات بههوی خراپه کاری خویموه ، هیچ کهسی تر ناتوانیت هیدایت و رینمووی بکات.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْلَمْتُمْ فِي شَيْءٍ
مَعَا جَاءَكُمْ بِهِ حَقٌّ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كُفْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
يُطِيعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَهْمُنُ ابْنُ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَظَنُّهُ كَذِبًا
وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
يَقَوْمِ إِنَّمَا هَؤُلَاءِ أَلْحَايَةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

(٣٤) سویند به خوا بهراستی کاتی خوی
یوسف به لگه و نیشانهی زوری بؤ هینان تا
رئبازی خواناسی بگرنه بر، که چی بمرده وام له
گوماندا بوون، بهرامبر شو بهرنامه و ناینه
که بؤی هینابوون، همتا شو کاتهی وه فاتی
کرد، نهوسا و تتان: نیتر تمواو هرگیز خوا
دوای نه پینغه مبرتری تر ناینیت، هر بهو
شیویه خوا کهسانی سهرکش و گوناکار و
دل دانه موزاو و راپا گومرا ده کات.

(٣٥) شو کهسانهی که موجه له و گفتوگو
ده کهن دهربارهی ثابیت و فرمانه کانی خوا،
بی شو هیج به لگه کیان بؤ هاتیت، نه
مجاهد له و گفتوگو به زور بیزراو و تاوانه لای
خوا و لای نهوانهش که نیمانیان هیناوه، هر
بهو شیویه خوا مؤر ده نیت به سهر هه موو
خاوهن دلیکی خوبه زل زان و رق نهستور و
سته مکاردا.

(٣٦) نا شو گهرمه ی قسه ی نیمانداره دا
فیرعمون به هامانی وت: نهی هامان
بورجیکی بهرزم بؤ دروست بکه، بؤ شو هی
هه دلیک هؤکارم ده ست بکه ویت!!!...

(٣٧) هؤکاری بهرزیوونهو بؤ ناسمانه کان، تا لهو توه سهرکهوم و نه نینه کان شاره زا بسم تا سهردانیکی خوی
موسا بکه و بیبینم!! هرچنده من دلنیم که دروزه!!، نابو شیویه کارو کرده و ناشیرینه کان لای فیرعمون
جوانکراو، له رئبازی راست و دروست لادرا، بیگومان پیلان و نه خشه ی نادرستی فیرعمون هر له زهره ردايه.

(٣٨) شو کهسه ی که نیمانی هینابو دووباره هاتموه قسه وتی: نهی قوم و هؤزه کهم شوینی من بکهون
به قسه ی من بکهون رینموویتان ده کهم بؤ رئبازی سهرفرازی و چاکه و چاکه کاری.

(٣٩) نهی قوم و هؤزم بیگومان ژبانی نه دنیا به ته نها بریتیه له رابواردنیک کی کهم، بهراستی ژبانی پاشه روژ و
داهاتوو، هر شو شوینی نومید و نارام گرتن و هه سانهویه بؤ نیمانداران.

(٤٠) شو هی گونا هو هه لیه کی کردیت، ته نها به قده ر هه له و گونا هه کی خوی تو له ی لیده سیتریت، نه وهش که
چاکه ی کردوو له پیاوان و نافرده تان، له کوران و له کچان له کاتیکدا که خاوه نی باوه ری دامه زراون، نا نهوانه
ده چنه به هه شتموه و بی سنور و بی حساب رزق و روژی هه مه جوړ و هه مه چهنیان پینده به خشریت.

(٤١) تهی قوم و هوڙم نهوه چي به، خو من بانگي نيوه ده کهم بو رزگاري، بو سرفرازى بو بههشت، که چي نيوه بانگي من ده کهم، بو خوانه ناسى، بو سرگردانى بو دوزهخ!

(٤٢) بانگم ده کهم تا باوهرم به خوا نه مينيت و هاوړل و شمريکي بو بريار بدهم، بي هيچ به لگمو زانستى و زانيار به ک، له کاتيکدا من بانگتان ده کهم بولاي زاتيک که زور بالادهسته و زوريش ليخوشبووه...

(٤٣) شتيکي راستو گوماني تيدانيه نهوهى که نيوه من بانگ ده کهم بو لاي خاوهنى هيچ بانگهواز و بهرنامه و پروگراميک نيه، نه له دنيا دا، نه له قيامهتيشدا، نهوه ش نابيت له ياد بکهين، که بهراستيش گهړانه وه مان بو لاي خواى گهوره يه، نهوانه ش تاوانى زور نه نجام ده دهن و سرکهش و له سنور ترازاون، نهوانه نيسته جيى دوزهخ.

(٤٤) جا له ناينده دا روژتيک ديت، نه م قسانه ي منتان بيته وه ياد، نيستاکهش من خوم و کارو باره کانم ده ده مه ده ست خواو پشت بهوده بهستم، چونکه بيگومان هوا بينايه به بهنده کاني.

وَنَقُومَ مَالِي اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِي اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرُ بِاللّٰهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْفَقْرِ ﴿٤٢﴾ لَاجِرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونِي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْآخِرَةِ وَاَنْ مَرَدْنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّه اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخُلُوا اِلَى فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَاجُّونَ فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُلُّ فِىهَا اِلَى اللّٰهِ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ لِحِزْنِهِمْ جَهَنَّمَ اَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

(٤٥) جا خواى گهوره نهو نيمانداره ژيره ي پاراست له پيلانى خراپ و درېنده يان، دارو دهسته ي فيرعه ونيش سزايه کي زور سهختيان تووش بوو...

(٤٦) ناگرى دوزهخ، بهيانيان و نيواران، نيشانيان ده دريت، ياخود پياياندا ده چترت، له (جيهاى بهرزه خدا) روژى قيامهتيش فرمان ده دريت: ناده ي تاqm و دهسته ي فيرعه مون بهخه ناو نيش و نازارى زور ناخوشه وه.

(٤٧) نهو کاته نيتر شهرو کيشه ده ست پيده کهم له ناو ناگرى دوزهخ، لاواز و چهوساوه کان به ده سه لاتدارو لووت بهرزه کان ده لين: خو بهراستى نيتمه شوينکه مته ي نيوه بووين، نايا نيوه ناتوانن توژتيک سزاي ناگرمان له سر کهم بکه نه وه؟

(٤٨) له وه لامياندا لووت بهرزه کان ده لين: نيتمه هه موومان له ناو ناگردا گيرمان خواردووه، بيگومان خواى گهوره داوهرى کردووه له نيوان بهنده کانيدا و برياره کاني براهه توه.

(٤٩) نينجا نهوانه ي که له ناو ناگرى دوزهخ دان به فريشته کاني کارگيريى دوزهخ ده لين: داوا له پمروه ردگارتان بکهن: ته نها روژتيک سزاو نازارمان له سر کهم بکاته وه.

(۵۸) کہسانی کو تر لہ بھرا مہر چاوسا غم وہ، وہ کہ یک نین، ہر وہا نموانہی کہ باوہ بیان ہینا وہ و کارو کردہ وہی چاکہ نہ نجام دہدہن، لہ گہل نمواندہا کہ تاوان و گوناہ دہ کمن (چو نیہ کہ نین)، کہ چی زور کہم خد لکی تیدہ فکرن و بیردہ کہ نہ وہ و بھراورد دہ کمن۔

(۵۹) بپراستی رۆزی قیامت بپرتویه و همر دیت، هیچ گومانیشی تبادانیه، به لام زۆربهی خه لکی نیما و باوه پناهینن و باوه پریان پیتی نیه. (۶۰) نهی خه لکینه پهره ردگارتان فهرموویمتی : ئیوه هاناو هاوار بۆمن بهینن؛ نهوه من دوعاو نراتان گیرا ده کهم، بپراستی نهوانهی خۆیان به گموره داده نین ولووت بهرزی ده کهمن له ناستی پهرستنی مندا، له نایینه دا به سهرشۆری و خه جالتهی نهوه ده خرینه ناو ناگری دۆزه خهوه.

(۶۱) خوا نهو پهره ردگارهیه شهوی بۆ سازاندوون، تا تیایدا نارام بگرن و بهمه نهوه، رۆزگاریشی بۆ رۆشن و رووناک کردوونه نهوه، بپراستی خوی گموره خاوه نی به خشندهی و نازو نیعه تهی زۆره به سهر خه لکیه وه، به لام زۆربهی خه لکی سوپاسگوزاری ناکمن.

(۶۲) نهو زاته خوی ئیویه و پهره ردگارتانه، به دیهیننری هه موو شتی که، هیچ خوایه ک نیه جگه لهو، ئیتر ئیوه به رهو کوی ده برین؟ چۆن لاده درین له بهرنامه کهی؟

(۶۳) همر بهو شتیویه لادرا بوون نهوانهی که له پیش نه مانه وه دژایه تی نایه ت و فهرمانه کانی خویان ده کرد و له رتبازه کهی لایان ده دا و

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَٰخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تَوَفَّاكَ لَوْ كُنَّا كَذَٰلِكَ يُوَفُّكَ الَّذِينَ كَانُوا يَٰٓأَيُّهَا اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

دژایه تیان ده کرد (به لام کوان؟! بۆ کوی چوون؟! چیان به سهر هات؟!).

(۶۴) خوا نهو زاتهیه که زهوی بۆ کردوون به شوینی سهره وتن و ژیان و هوانه وه، ناسمانیشی به سهرتانه وه راگرتوه، رووخسارو شیوازتانی نه خشانده وه، به جوانترین شیوهش نه خشانده یه تی، له رزق و رۆزی چاک و پاک و به سوود به ره وه ری کردوون، جا نا نهویه خوی پهره ردگارتان، پاک و بی گهر و بلند نهو خوایهی که پهره ردگاری هه موو جیهانیانه.

(۶۵) نهو زاته هه میسه و به ره وهام همر زینده وه، جگه لهو خوایه کی تر نیه، کهوابوو هانا و هاوار و نراتان روو بهو بیت، ملکه چ و فهرمان بهرداری بهرنامه و ناینه کهی نهو بن، سوپاس و ستایش بۆ خوا، که پهره ردگاری هه موو جیهانیانه.

(۶۶) نهی پینغه به ره بپیان بلی: بینگومان من قه ده غه م لیکراوه نهو شتانه بپهرستم که ئیوه له جیاتی خوا هانا و هاواری بۆ ده بهن، له کاتی کهدا به لگه و نیشانهی زۆر و ناشکرام له لایهن پهره ردگارمه وه پینگه یشتوه و من فهرمانم پتی دراوه به ملکه چی خۆم به ده مه ده ست پهره ردگاری هه موو جیهانیان.

(٦٧) ٴمو خوايه له خاك ٴټويه دروست كړدوه، لهوهودوا له نوتفه (كه برټټيه له بديه كگه شتنې سره ميكوتيهك كه به چاو نابڼرټ به هټلكو كپهك كه به قه در خالټيكي بچووكه) لهوهودوا ده بټټه خو هلواسه رټك پاشان ده رتان ده هڼټټ كه مندالټيكي ساوان، بهر بهره گوره تان ده كات بو ٴموه ي بگنه نهو بهرې هټزو تواناو ژرټتان، پاشان بو ٴموه ي بڼه پيرو په ككهوته، هه شتانه، پټش ٴموه ي بگاته يه كيك لهو قوناغانه، ده مرټټ، هه تانه ده ميټټهوه بو ٴموه ي بگاته كاتټيكي دياريكراو، (خوای گموره نهم هم موو راستيانه تان ده خاته بهر چاو) بو ٴموه ي عه قل و ژرټتان بخنه كار.

(٦٨) هر ٴموزاته، ژيان ده به خشټ وزنده وهران و گيانله بهران ده مرټټټ، جاكاتيك برياري شټيكي دا هر ٴموهنده يه كه پټي بهر موټ: ببه، ده ست به جي ده بټټ.

(٦٩) ٴلټكا نابڼټټ ٴموانه ي كه موجداه لهو گفتوگوي ناب به جي ده كهن ده باره ي ٴايهت و فرمانه كاني خوا، ٴمو سرگهردانانه بهره و كوي لاده درټن له حق و راستي، روو له كوي ده كهن؟

(٧٠) ٴموانه ي كه باوه رپان نويه به قورشان و بهو بهرنامه و رټټټزه ي كه به پټغه مبهره كانماندا ره وانه مان كړدوه، ٴموانه له ٴايښده دا ده زانن چيان به سر دټټ و خوټان ده بڼنهوه...

(٧١) كاتټيكي كوت و زنجيره كان ده كړنه گهردنيان و راده كيشرټن...

(٧٢) بو ناو ٴاوي زور گهرم، پاشان ٴاگريان پي خوش ده كړټ و ده بڼه سووته مهني بوي...

(٧٣) لهوهودوا پټيان ده وټرټټ: كوان ٴمو شتانه ي كه به هاوه لټان داده نا بو خواي بالا ده ست؟!...

(٧٤) له جياتي خوا ده ټانه رست، به كه ساسي و خه جاله ټيهوه ده لټن: لټمان ون بوون، ديار نين!!، به لكو ټيمه هر ناوي كه سي ترمان نه ده برد (دياره له ترسدا، يان هر بيروباوهري خوټان فرمانوش كړدوه)، نا بهو شټويه خوا كافران سرگهردان و سرلټشټواو ده كات...

(٧٥) ٴا نهم بارودوخه ي كه ټټستا ټيايدا گټرتان خواردوه سر نه نجامي ٴمو كه يف وشادي و سوړ و سه مايه يه كه له سر زهويدا به ناحق نه نجامتان ده دا و كه شخه تان ده كړد به سر خلكهوه و نازتان ده كړد به سر ياندا...

(٧٦) ده ي.. له قاپه كاني دوزه خهوه بو ژووره وه، ٴموش بزنان ناشمرن ټيايدا و به هميشه يي ټيايدا ده ميټنهوه، ٴاي كه شوټن و جيگهي خوټه زل زانه كان ناخوش و ناسازه...

(٧٧) جا نه ي پټغه مبهري نارامگره و دلټياش به كه به لټني خوا راست و دروسته و هر دټټه دي، ٴموسا يان ٴموه يه كه هه ندي له هر شه كانمان دژيان به چاوي خوټ ده بڼټټټ، ياخود نه گهر گيانمان كټشايت و وهفات كړد: ٴموانه بو كوي ده چن؟!، به ناچاري هر بو لاي ټيمه ده برټنهوه (ٴموسا به توندي ټوله يان لي ده سټټټن).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفْثَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لَكُمْ كُتُوبٌ شُيُخَاؤُكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلْيَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا فُتِحَ أَمْرٌ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّهُ يَصْرِفُونِ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذَا الْأَغْصَلُ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّكْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتَنْكَرُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَدْخَلُوا أَبْوابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَمَا فَيْسُ مَوْئِى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِنَّمَا تُرِيدُكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

(٧٨) بهراستی نیمه پېش تو پېغه مېرانی تریشان رهوانه کردوه، هه یانه سرگوزده شته و به سهرهاتیانمان بو گیراویته وه، هه شیان هه سرگوزده شته و به سهرهاتیانمان بو نه گیراویته وه، هیچ پېغه مېرکیش بو نه بووه موعجزیه ک پېش بهینیت بهی مؤلتهی خوی به ده سولات، جاکاتیك فرماني خوا هاتییت، نهوه جیبه جی کراوه بهراستی، ثوکاته تیرناحق و نادرسته کان خه ساره تمه ند بوون له ویدا.

(٧٩) هر خوی به مالاتی بو نیوه رام هیناوه، تا هه ندیکي بو سواری به کار بهینن و هه ندیکیشی بو خوراک سوودی لی و هریگرن.

(٨٠) ههروها سوودی زوری تر تان ده ست ده کهوت له مالاتانه دا، بو نهوهی به سواری نهوانه بگه نه شو شویانهی نیازتان له دلایه بیگه نی و کاروباری خوتان نه نجام بدهن، جا به سواری نه و لاخانه و کهشتیش هه لده گیرین (هاتوچویان بو ناسان کردوون).

(٨١) نهوزاته به لگمو ده سولاتی خوتان نیشان ده دات، جا به چ به لگمو نیشانه و موعجزیه کی خوی نیوه پروا ناکم و دزی ده وهستن؟!

(٨٢) نایا نهوه به زه ویدا نه گهراون تا ته ماشا بکمن که چیمان به سر قهوم و خه لکانی پېش

ته ماندا هیناوه و سهر نه نجامیان چون بووه، نهوانه زور له مان زیاتر بوون و هیزیان له مان زورتر بوو، شوینمواریان له زه ویدا ناشکرا تر بوو بیگومان نهو کارو کرده وه نادرسته ی که ده یانکرد هیچ فریایان نه کهوت و زرگاری نه کردن.

(٨٣) جا کاتیك که پېغه مېره کانیان به به لگه و نیشانه ی تهواوه بو یان رهوانه کرا، له جیاتی نهوه ی باوه پریان پی بهینن خویان دلخوش کرد بهو راده که مهی که له زانست و زانیاری هه یان بوو سهر نه نجام هه ره شهی خوا له سر زاری پېغه مېره اندا یه خه ی پیگرتن و نهوه ی که نهوان گالته یان پیده کرد ده ستو یه خه یان بوو، فهوتاندنی.

(٨٤) جا کاتی که توله و سزای نیمه یان بینی و دلنیا بوون که زرگاریان نابیت وتیان: تیر نیمه باوه پریان به تاک و ته نهایی خوا هیناوه (جگه لهو که سی تر ناپه رستین)، بی باوه پریش بووین بهو شتانه ی که دامکان نابوو به هاوه لی خوی پهره ردگار و به شیمانین.

(٨٥) جا بیگومان نیمانی ناوا سوودی نه بووه بزیان، کاتیك توله و خه شم و قینی نیمه ده بینن و له ترساندا باوه ده هینن، چونکه نهوه بهراستی بهرنامه ی خوی به بنده کای به در ژایی زه مانه ده بیت له تهواوی نازادیدا، بی ترس و زور باوه پی پیکمن، باوه پی تهنگانه و کاتی تیاچوون په سندن نیه، نا لهو شوینده نیت کافرو بی پروا کان خه ساره تمه ندیی و زه ره ری بی سنووریان بو مایه وه.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَّسُولِ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفُسَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلَتْ لَّهُ الْآلِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادَةِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

سوره تی (فصلت)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سمرنجی سهرتای سوره تی (البقرة) بده.

(۲) نهم قورنانه دابه زینراوه له لایمن پهروه ردگاری
خاوه ن بهزهیی و میهره بانهوه.

(۳) کتیبیکه: نایهت و فهرمانه کانی بهش کراوه و
جیا کراوه تموه (نیمان و کوفر، حه لال و حه رام چاکه
و خراپه... هتد)، قورناتیکه به عهره بیه کی رهوان بۆ
کهسانیک که دهیزانن و شاره زاییان ههیه (له
زمانهوانی و زانسته کان).

(۴) ههر نهم قورنانه مژده به خشه به نیمانداران،
ترسینه ری کافران، کهچی زۆره ی موشریکان
پشتیان تیکرد و به رهه لستیان کردو نایبیستن.

(۵) وتیشیان: نیمه ده کانه مان داپۆشراوه له
ناستی نهم بهرنامه بده که تو بانگی نیمه ده کهیت
بۆ لای، گویشمان کهرو قورسه له ناستیدا، له
نیوان نیمه و تۆدا په رده و بهر بهست ههیه، تو ههول
و کوششی خۆت بده، بێگومان نیمه ش ههول و
کوششی خۆمان ده دهین.

نه ی پیغه مبه ر، پێیان بلێ: دلنیا بن که من
هه ر به شمر تیکم وه ک نیه، (جیاوازیه که ته نهها
نه وه یه): من وه ی و نیگام بۆ ده کریت که بێگومان
خوای نیه خوا به کی تاک و ته نه یه، که وه ابو
نیوه ش رووی تی بکه ن، به راستی بیه رستن: له
ریبازه که ی لامه دن، داوای لیخۆشبوونی لیبکه ن و
چاک بزانی که وه یل و سزای سه خت بۆ موشریک و

هاوه لگه ران ناماده یه. (۷) نهوانه ی که زه کات ناده ن و نهوانه ش که بی باوه رن به روژی قیامهت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ ۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ كِتَابٌ فُصِّلَتْ
آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۴ وَقَالُوا أَأَلْوُنَا فِي أَكِنَّةٍ
مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ فِيءَ آذَانِنَا وَقُرْءَانٍ مِّنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَرَبِّ
لِلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُم كَافِرُونَ ۷ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸ قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ كُفْرُوكَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ ۚ أَندَادَ ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۹
وَجَعَلَ فِيهَا رُوسًى مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ أَلْيَيْنَ ۱۰ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اأْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۱۱

(۸) به راستی نهوانه ی که نیمان و باوه ریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه پاداشتی نه بهراوه یان بۆ ههیه ...
(۹) نه ی پیغه مبه ر، پێیان بلێ: باشه ناخر نیه باوه رتان بهو زاته نیه که زهوی له دوو روژدا دروست کردوه؟ (ته لبه ته
نهو روژانه مه گه ر خوا خۆی بزانیته درژیسی ماوه که یان چه نه ده)، چه نه ده هاوه لیکیشی بۆ بریار ده ده ن؟! نهو به ده یه نهر و
دروستکاره پهروه ردگاری هه ر هه موو جیهانیان و بوونه وه ره.

(۱۰) له سه ر رووکاری زهوی کیوه کانی دامه زرانده وه (که کار ده که نه سه ر شاوو ههوا، دیمه نی جوان ده سازنن، له نگه ری
ده گرن، رو به ری فراوانتر ده که ن.. هتد) به ره که تی زۆری تیدا دا بین کردوه (وه ک نهوت و جوړه ها کاترا، سه ره رای جیهانی
روه ک و.. هتد)، هه موو رزق و روژه کانی تیدا پرپارداوه هه مووی له ماوه ی چوار روژدا به دوو روژه که ی پیشووشموه
(قهباره و رهنگ و تام و بۆن و وهرز و شوینی هه ر میوه و ده غل و دانیک، ههروه ها گیانداران و بالنده کانی ش) تا نیازو
داخوازیه کانی ناده میزاد جیبه جی بکات.

(۱۱) نینجا ویستی ناسمان ریک بخت و دروستی بکات له کاتیکدا که دوکه ل بوو، جا به ناسمان و زهوی فه رموو:
فه رمان به ردار و ملکه چ بن، به خۆشی خۆتان یان به زۆر بتانه مه ژیر ده سه لاتی خۆمه وه؟! هه ردوولا خیرا وتیان: ملکه چی
تۆین و چۆن ده فه رمویت وا ده که ی، (بێگومان کاریک ناسانه بۆ خوای به ده سه لات، زهوی و ناسمان بێنیته قسه، چونکه
ناده میزاد جوړه ها نامیری هیناوه ته قسه، ده م و زمان و لیویشیان نیه!!).

(۱۲) له ماوهی دوو روژدا (لهو روژانهی که هر خۆی ماوهیان ده زانیت) ناسمانی کرده ههوت چین و فهرمانی بۆ ههر چینیکیش ده رکرد، نینجا ده فهرموت: ناسمانی دنیا شمان رازانده وه به نستهیره و کردمانه چراخان و کردمانه هۆی پاراستن، (له شپری شهتانه کان)، نا نهو شتانه هه مووی به ویست و فهرمانی زانیتکه که بالاده ست و زانایه.

(۱۳) جا نه گهر له گهل نهم هه موو باسی ده سه لات و توانایی و زانایی خوی گه ورده دا پشتیان هه لکرد و گوتیان نه گرت، پیمان بلی: من ناگادارتان ده کم له وهی که شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سهر بیت، وه ک نه وهی که به سهر عاد و شمود هات...

(۱۴) کاتیک پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کرا له پیشتر و دواتر شدا، به م فهرمانه پیرۆزه که: جگه له خوا کسی تر مه به رستن، که چی وتیان: نه گهر په ره و ردگارمان بیویستایه رینمویمان بکات تیهی نه ده نارد؛ به لکو فریشتهی داده بهزان!! که وابوو نيمه بیگومان پروا ناکهین بهو په یامه ی که به تیه ودا ره وانه کراوه.

(۱۵) نهوسا قهومی عاد به ناحق خویان بهزل و گه وره زانی له زه ویدا و وتیان: کئی ههیه به

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَنَواتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَرَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ نَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّْا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مِّنْ حِسَابٍ لِّنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُصْرونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ هَاشِدٌ
عَلَيْهِمْ سَمِعَهُمْ وَابْتِصَرُّهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

نه ندازهی نیمه هیزو ده سه لاتی هه بیت؟ باشه ثایا نه وه نه یان زانی بهرامنتی نهو خوییهی که دروستی کردوون، نهو لهوان هیزی زۆر زیاتره (به لکو ههر بهراورد ناکریت) و نهوانه ههر نینکاری نایهت و موعجیزه کانی نیمه یان ده کرد.

(۱۶) نهوسا نیتر نیمه بایه کی توندو زۆر ساردمان هه لکرده سهریان له چه ند روژیککی شومدا، تا ههر له ژبانی دنیا دا به سزای سهرشوپریان بگه یه نین و تالو بکهین به گهروویاندا، بیگوملان سزای قیامهت زیاتر سهرشوپر کهرو تالتره و نهوانه سهر فراز و زرگار نابن.

(۱۷) هۆزی - شمود - یشمان رینمووی کرد بۆ نیمان و چاکه؛ که چی حه زیان به کوتری کرد، تا چاوساگی و هیدایهت و نیمان، ههر بۆیه نهوانیش سزای سهرشوپر کهرو و سهر گهردان کهرو یه خهی پیگرتن به هۆی نهو کارو کرده وانهی که ده یان کرد.

(۱۸) نهوسا نهوانه ی که نیمان و باوه ریان هینابوو زرگارمان کردن، که ساتیکی به ته قواو خواناسیش بوون.

(۱۹) روژیک دیت دوژمنانی خوا تیکرا کو ده کرینه وه و کیش ده کرین به ره ناگری دۆزه خ، بهرو دویان پاله په ستویانه .

(۲۰) ههتا کاتیک ده گه نه ناستی ناگه که گوتیان و چاوه کانیان و پیسته کانیان شایه تیان له سهر ده دات که چ کارو کرده وه یه کی نادروست و خراپیان نه نجام ده دا.

(٢١) نهوسا بغمه مباریموه به پیستی خویان ده لئین : بۆچی شایه تیتان له سمر داین خو زهره رتانه؟ له وه لامدا ده لئین، نهو خواجه نیمه هیناوته گوفتار که ده توانیت هه موو شتیک بهینیته قسه و گفتوگۆ، ههر نهو زاته شه که یه که مجار به دیهیناون و ههر بۆلای نهویش ده برینهوه (بیگومان کارنکی ناسانه بۆخوا چونکه نهاده میزاد جوړه ها نامیری هیناوته قسه، دهم و زمان و لیویشیان نیه!!).

(٢٢) ئیوه کاتی خوی نهوه نه غه پرا بوون، گوناھو تاوانه کاتان نه ده شارد هوه، چونکه مه ترسیان نه بوو که گویتان و چاوتان و پیستان شایه تیتان له سمر بدات، به لام گوماتان وابوو که به راستی خوا زۆر ناگادار نیه بهو کارو کرده وانهی که نه نجامی ده دهن.

(٢٣) نا نهو بهو گومانی ناپه سهندتان که بووتان بهرام بهر پهروه دگارتان؛ نیستا بوو بههوی داخزان وتیاچوونتان و بههوهوه چوونه ریزی زهره رهنده نهوه.

(٢٤) جا نه گهر به ناچاری خوگری بنوینن، نهوه ناگر جیگه یانه، نه گهر داوای لیووردن و چاوپوشی بکه ن چاوپوشیان لیناکریت و داویان لیوه رناگیریت.

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ أَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ بَصُرُوا قَالَ نَارُ مَثْوًى لَكُمْ وَإِنْ سَمِعْتُمْ فَأَمَّا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُ أَعْيُنُهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقٌّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آصَلْنَا مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم مَاتَحْتِ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

(٢٥) نهوانه بههوی تاوان و سهر که شیانوه که سانیکیان کرده هاوه لیان که کارو کرده وای رابوردو داهاتوویان بۆ برازیننوه، تا سمر نه نجام بریاری تۆله نه مانیشی گرتنوه وه ک کۆمه لانی پیش نه مان له پهری و نینسانه کان، به راستی ههر هه موویان زهره رهنده و دۆراون.

(٢٦) بی باوه ران ده یانوت: گوئی مه گرن بۆ نه م قورنانه و بی که نه به گاله و ههرا و هوریا (له م سمرده مه دا نهو را که یاندنه ی به ده ست ناحه زانه وهیه نهو رۆله ده بینیت) بۆ نهوه ی ئیوه زال بین و بیبه نهوه.

(٢٧) (نهو جوړه که سانه بۆ کوئی ده چن) که وابوو سوتند به خوا ههر ده بیت تالای سزای به کیمین به گهرووی نهوانه ی که بی باوه بوون، له ناینده شدا به خراپتر لهو کارو کرده وانه ی که ده یان کرد تۆله یان لی ده ستینین.

(٢٨) نا نهوه یه پاداشتی دوژمنانی خوا ههر ناگره که ی دۆزه خه، که مال و نیشه جیتی هه می شه ییانه، له تۆله ی نهوه ی که سهر سه ختانه به ره نگاری نایه ته کانی نیمه یان ده کرد.

(٢٩) له قیامه تدا نهوانه ی بی باوه بوون وتیان: پهروه دگارا، نهو دوو دهسته یه مان نیشان بده له پهری و نهاده میزاد که گومر یان کردین بیان خهینه ژیر پیمانه وه، تا ههر له ژیره وه بن.

(٣٠) ئهوانه‌ی بهراستی وتیان: په‌روه‌ردگارمان (الله) یه، له‌وه‌ودوا به‌رده‌وام پابه‌ندی ئه‌مو رتبه‌اره راسته‌ بوون، ئه‌وه له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌سته‌ ده‌سته‌ فریشته‌ داده‌به‌زن بۆلایان، پێیان ده‌لێن: هیچ ترس و بیمیکتان نه‌بێت له‌ داهاتوو، هیچ غه‌م و په‌ژاره‌یه‌کتان نه‌بێت بۆ رابوردوو، مژده‌تان لێ بێت به‌و به‌هه‌شته‌ی که‌ کاتی خۆی به‌لێنتان پێ ده‌در...

(٣١) (خوای گه‌موره و فریشته‌کانیش ده‌فهرموون): ئیمه‌ یارو یاه‌وه‌رو هاوکارو پشتیوانی ئیوه‌ین له‌ ژسانی دنیا و قیامه‌تیشدا مژده‌تان لێ بێت له‌ به‌هه‌شتدا هه‌رچی تاره‌زووی ده‌کمن و داوای ده‌کمن بۆتان ئاماده‌یه‌...

(٣٢) ئه‌و به‌هه‌ریه‌ش له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارێکه‌وه‌ پێشکه‌شتان ده‌کرێت که‌ لێبوورده و میهره‌بانه. (٣٣) جا کێ له‌و که‌سه‌ جوانگه‌فتار ترو قسه‌ی به‌جێ تره‌ که‌ بانگه‌وازی کردووه‌ بۆ لای خوا، کاروکرده‌وه‌ی چاکیشی نه‌هه‌م ده‌و، وتوشیه‌تی: بهراستی من له‌ ریزی موسلماناندام.

(٣٤) بێگومان چاکه و خراپه‌ وه‌ک یه‌ک نین، (تۆ ئه‌ی باوه‌ردار) به‌جوانترین و چاکترین شیوه‌ به‌ره‌نگاری خراپه و نادروستی بکه، ئه‌وکاته‌ ئیتر

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُم فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُوحَضٍ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

ده‌بینیت ئه‌وه‌ی که‌ له‌ نێوان تۆ و ئه‌ودا دوژمنایه‌تی و ساردیه‌ک هه‌یه؛ ده‌بینته‌ دۆستیکێ دلسۆز و گیانی به‌گیانی. (٣٥) جا که‌شیش ناتوانیت به‌و ره‌فتاره‌ هه‌ستیت جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ نارامیان گرتووه‌، هه‌روه‌ها که‌شیش ناتوانیت هه‌لوێستی و بنوێنیت جگه‌ له‌ که‌سیک نه‌بێت که‌ خاوه‌نی به‌هه‌ریه‌کی گه‌وره‌ بێت.

(٣٦) ئه‌ی ئیماندار! نه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ خه‌ته‌ره و خه‌یالی نادروست له‌ دل و ده‌روونتدا دروست بوو، ئه‌وه‌ تۆ داوای یارمه‌تی له‌ خوا بکه و په‌نای پێ بگه‌ر، چونکه‌ بهراستی ئه‌و زاته‌ بیسه‌ر و زانایه.

(٣٧) له‌ نیشانه و به‌لگه‌کانی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار شه‌و و رۆژ و خۆر و مانگه، هه‌رگیز نه‌کمن سوژده‌ بۆ خۆر، یان مانگ به‌هه‌ن، به‌لکه‌ سوژده‌ ته‌نها بۆ ئه‌و خواجه‌ به‌هه‌ن که‌ دروستی کردوون، نه‌گه‌ر ئیوه‌ خۆتان به‌ به‌نده‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌و ده‌زانن و هه‌ر ئه‌و ده‌په‌رستن.

(٣٨) جا نه‌گه‌ر بێ پڕواکان خۆیان به‌ زل و گه‌وره‌ بزانه‌ن، (ئه‌وه‌ وازیان لێ به‌ینه‌) چونکه‌ ئه‌و فریشتانه‌ی له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری تۆدان شه‌وو رۆژ سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و ستایشه‌ن، هه‌رگیز بێزاری و روویان تی ناکات خۆیان به‌گه‌وره‌ نازانه‌ن.

(۳۹) له به لږه و نیشانه کانی خوا نه ویه که ده بینیت زهوی کش وماته، جا کاتیک باران به سیریدا ده بارینین ده خروشتیت و گهشه و نهش و نما ده کات، چونکه به راستی نهو زاتهی که زهوی زیندوو کرده وه، مردوو انیش زیندوو ده کاته وه، بیگومان نهو خواجه ده سلاتی به سهر هم موو شتیکدا ههیه..

(۴۰) به راستی نهوانه ی که سهر سهخت و بی پروان و دریا تهی ثایهت و فرمانه کانی نیمه ده کمه و لئی لاده دن، خویشان ناشارنده وه له نیمه، باشه، نهو ی فری بدریته ناو ناگری دوزه خموه چاکتره یان نهو که سهی که به دنیایی و نارامی و هیمنیوه دیت له روژی قیامه تدا و بهرو به ههشت بهر پزهوه بهر ی ده کرتیت؟! نهی بی باوه ران همرچیتان له ده ست دیت بی کمه، چونکه له دهستی خوا ده رناچن، دلیاش بن خوا بینایه بهو کرده وانه ی که ده ی کمه .

(۴۱) به راستی نهوانه ی که باوه ریان نه بووه بهو قورخانه له کاتیکدا بزبان هات، بیگومان نهو قورخانهش کتیبکی زور به نرخ و ناوازه و سهر که وتوه...

(۴۲) هیچ ناحقی و نادروستی و ناتواویه ک رووی تی ناکات له هیچ کاتیکدا و له هیچ لایه که وه ره وانه کراو و نیردراوی زاتیکه که خاوه نی حکمهت و داناییه و شایانی سوریاس ستایشه.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَنُلْقِي فِي النَّارِ خَيْرًا أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يَقُولُكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا نَجْمًا لَفَالُوا لَوْلَا فَصَّلَتْ آيَاتُهُ وَهِيَ الْعَجْمِيُّ وَعَرَفِي قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ عَمًى أُولَئِكَ يَتْلَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

(۴۳) نهی پیغه مبهرا نی شتیک به تو ناوتریت، که به پیغه مبهرا نی پیش تو نهو ترایت، به راستی پهروهر دگاری تو خاوه نی لی بووردن و لی خوشبوونه بو باوه رداران و تو له سینتری بهنازار و به نیشه له بی باوه ران..

(۴۴) نه گهر نه قورخانه مان به زمانی گهلانی تر بناردایه، نهو بی باوه ران ده یانوت: نایا نه ده بوو نایه ته کانی روون و ناشکرا بوایه و به زمانی خو مان بوایه، چو ن ده بیت قورنان به زمانی بیگانه بیت؟ له کاتیکدا محمد ﷺ به عهره بی ده دوت؟! نهی پیغه مبهرا نی بیان بلی: نه قورخانه بو نهوانی باوه ریان هیناوه هیدایهت و رینمووی و شیفایه و چاره سهری هم موو دهر د و نه خوشیه کان ده کات، جا نهوانه ی که باوه ر نا هینن گوچکه یان کمره و بهشتی تر ناخراره، ههروه ها کو ترن له ناستیدا، نهوانه ههروه ک له دووره وه بانگیان لی بکرتیت وایه (نه ده نگه که به چاکی ده بیسن، نه رهنگه که به روونی ده بینن)

(۴۵) سویند به خوا به راستی تهو راتمان به خشی به مووسا، که چی نا کوکی تیا دا کرا، خو نه گهر بریاریکی پیشتر له لایمن پهروهر دگارتوه نه بوایه، (که تو له له کافران بخاته قیامهت) نهو له ناوی ده بردن، بیگومان نهوان هه ر له شک و گومانیکی بی سهر و بندان که خه لکیش ده خاته گومانه وه.

(۴۶) نهو ی چا که بکات پاداشتی چا که هی بو خو یه تی، نهو هه که خراپه و تاوان بکات هه ر له سهر خو ی ده که وتیت، دلیابه که پهروهر دگاری تو بچو کترین سته م له بهنده کانی ناکات.

إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةَ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَحَرُّبٍ مِنْ أَكْثَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آتِنَا
شُرَكَاءَی قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِیصٍ ﴿٤٨﴾
لَا یَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَیْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَیَسْتَوْسُ
قُنُوطٍ ﴿٤٩﴾ وَلَیْنِ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لَیَقُولَنَّ هَذَا لِی وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَیْنِ رُجِعْتُ إِلَىٰ
رَبِّیْ إِنْ لَی عِنْدَهُ لِلْحَسَنِیِّ فَلَئِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَئِن یَقْنَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِیظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَسَا بَیْعَانِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِیضٍ
﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَیْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِی شِقَاقٍ بَعِیدٍ ﴿٥٢﴾ سَرَّیْبُهُمْ
ءَايَتِنَا فِی الْأَفَاقِ وَفِی أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ یَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ یَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِی مَرِیضَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ مُّحِیطٌ ﴿٥٤﴾

(۴۷) زانینی بهربابوونی روژی قیامت تنها لای
خوایه و بۆ لای نمو دهبریتوه، همرچی بهرو بووم و
توویک له خونچه و چرۆکهیهوه چه کهره دهکات خوا
ناگاداره لیتی، هیچ مینهیهک سکی ناییت و
بهچکو بهرهمهکدی داناییت تنها بهناگاداری خوا
نهیت، (نا بهو شیوهیه خوا دهسه لاتهکانی خۆی
دهخاته بهرچار)، کهچی زۆریه خه لکی قه دری
نازانن، نمو روژهش که بانگیان دهکات و لییان
دهبرسیت: کوان هاوهل و هاوتاکانم؟! نهوانیش له
وه لامدا ده لیتن: بهروهر دگارا، نیمه هموالت
دهدهین و جار دهدهین که کهسمان ههله و اناییت
به دههماندا و شایهتی لهسر شتی وانادهین.

(۴۸) نیتر نهوهی که جارن دهیانپهرست و هانا و
هاوریان بۆ دهبرد و چیهکی نومیدیان بوو لییان
ون بوو ونرخی نهما، دلنیشا بوون که نیتر هیچ
چاره و زرگار بوونیکیان نیه.

(۴۹) نادهمیزاد همرگیز بیزار ناییت له داخوازی
چاکه و خۆشی و ناسوودهیی بۆ خۆی، خۆ نهگهر
ناخۆشیهکی تووش بیت، نهوه ناوومید و بۆ هیوایه.
(۵۰) سویند به خوا نهگهر نادهمیزاد خترو خۆشی
بهسهردا بریژین و پسی بجیژین، له دوای نمو
تهنگانهیهی که تووشی هاتبوو، به متمانهیهکی
زۆروه ده لیت: نهمه بهره نهجی شانی خۆم پیدام
کردوه و خوا خۆشی دهویم، وا بزانم قیامت زۆر
دووره و رهنگه همر نهشیت، خۆ نهگهر بهگیرنهوه
بۆ لای بهروهر دگارم، نهوه دلنیام که خۆشی و ناز و
نیعمهتم لای نمو؛ بۆ نامادهیه، بیگومان نهوانه
که بییاوه بوون نمو کارو کردوه ناشیرینانهیان

دهخینه روو و هموالیان پی دهدهین، ههروهها سزای سهخت و دژوارو ناخۆشیان پی دهچهژین له ناو دۆزهخدا.

(۵۱) زۆریه نادهمیزاد کاتیک ناز و نیعمهتی بهسهردا بریژین پشت ههلهکات و سهبرییچی دهکات و ملکهچی راستی
ناییت و خۆ بهزل و گهره دهزانیت و بهلای خۆیدا دایده شاییت، کاتیکیش ناخۆشی و نههامهتی تووشهات، نهوه دۆعا و نزا
و پارانهوهی زۆر بهگهرم و کول و پان و پۆره !!

(۵۲) نهی پیغه مبهرد پیمان بلی: ههوا لم بهنی، باشه؛ نهگهر نه قورنانه له لایهن خواوه بیت، پاشان نیوهش پرواتان پیتی
نهیت، ده زانن چ سهرنه نهجامیکی سامناک چاوه ریتانه؟، جا نیتر کی هیه له نیوه سهرسهخترو لاریتر لهوهی که ریگهی
جیاو دوور له راستی گرتبته بهر.

(۵۳) نیمه له نایندهدا بهلگه و نیشانهی سهرسوپهینهریان نیشان دهدهین له ناسۆکانی بوونههرداو له خودی خۆشیاندا
(بیگومان ناشکرایه که له سهردهمی زانستیدا چهنده نهینهکانی بوونههر ناشکرا بووه.. زاناکان به گشتی و زاناکانی
نهستیره ناسی سهرگهردانن له وردهکاری و دامه زراوی و گهرهیی و فراوانی نهه گهردوونه، ههروهها له ئالۆزی جهستهیی
وعه قلیی و دهروونی نادهمیزاد)، نه مهش بۆ نهوهی تا چاک بۆیان روون بیت و دلنیابن که نمو زاته حق و راست و رهوایه،
نایا شایهتی بهروهر دگارت بهس نیه که بیگومان ناگا و زانایه به ههموو شتیکی؟!

(۵۴) (له گهل ههموو بهلگه و نیشاناندا؛ ناگادارین به راستی نهوانه ههر گومانیان هیه له بهیه که گهیشتن و ناماده بوونی
بهردهم بهروهر دگاریان، ناگاداربه و دلنیا به که نهوزاته به ههموو شتیکی زانایه و به ههموو شتیکی ناگادارم و دهسه لاتی
بهسهر ههموو شتیکی هیه و هیچ شتیکی لهو یاخی ناییت.

سوره تى (الشورى)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) و (۲) چند پيتيک له سهره تاي هه ندی له
سوره ته کانی قورئاندا هاتون ژماره يان (۱۴)
پيته، نيوى کۆي پيته کانی زمانى عمره بين، بۆ
سه لماندن (عجاز) و مدزنى و گرنكى قورئان که
له توانای هيچ که سدانيه بهو پيتانه کتبيکى ناوا
بيوتنه دابنيت بهراده يک هه تا نه گهر هه موو گرۆي
ناده ميزاد و پهري کۆ بينه وه بۆ نهو مه بهسته،
بيگومان چهنده ها نهينى تريشى تيايه، زاناکان له
هه نديکى دواون، هه نديکيشيان وتويانه: ههر خوا
خۆي زانايه به نهينى نهو پيتانه.

(۳) نا بهو شيويه که دهيزانيت خواى بالاده ست و
کار به جى وهى و نيگا ده نيژيت بۆ تۆ نهى محمد
ﷺ و بۆ پيغه مبه رانى پيش تويش ره وانه کراوه، له
لايم خوايه کى بالاده ست و داناوه.
(۴) ههر جى له ناسانه کان و زه ويدا هديه ههر
هه مووى نه وزاته به ديه ينهر و خاوه نيته تى، بيگومان
نهو خوايه بهرز و بلندو گه و ره و شکوداره
(۵) ناسانه کان لای سهرويانه وه نزیکه له بهر
گه و ره يى و شکودارى نهو زاته له ت ببن و ليک
به ترازين، هاوکات فريشته کان سه رگه رمى
ته سبيحات و ستايش و سوپاس گوزارى

په ره و دگاريان، داواى ليخوشبوونيش ده کهن بۆ نيماندارانى سه رزه وى، دُنيا و ناگادارين که به راستى نهو په ره و دگاره ههر
نهو ليخوشبوو ميه ره بانه.

(۶) نهوانه ش له جياتى نهو زاته که سانى ترو شتى تر ده که نه پالپشت و پشتگير، نهوانه خوا چاوديره به سه ريانه وه و نه پيت
تۆ نهى محمد ﷺ کراييت به سه رپهرشت به سه ريانه وه.

(۷) نا بهو شيويه ي که دهيزانيت قورئانيکى عمره بى پاراومان به وهى و نيگا بۆ نارديت، بۆ نه وهى شارى مه که و
ده و رو به رى (که هه موو زه وى ده گريته وه) ناگادار بکه يت، به تاييه ت ناگادار و هوشياريان بکه يت له رۆژى کۆ کردنه وه که
هيچ گوماني تيدا نيه، (نهو رۆژه خه لکى ده بنه دوو به شه وه)، ده سته يه کيان بۆ به هه شت به رى ده گرين و ده چنه ناو
به هه شته وه، ده سته که ي تريان بۆ ناو دۆزه خ راپيچ ده گريت.

(۸) نه گهر خوا ويستى ببوايه هه موويانى ده کرده ميلله تيکى يه ک پارچه (هه مووان به ناچارى نيمان دراو چاک ده بوون) به لام
ويستى وايه ههر که س بيه و يت و شايسته بيت، ده يخاته سايه ي ره حمت و ميه ره باني و به هه شتى خويه وه، سته مکارانپش
هيچ پشتيوان و ياریده ده ريکيان ناييت.

(۹) ناياب بيجه که له خوا پشتيوانى تريان بۆ خزيان دۆزه وه ته وه؟ که و ابو ههر خوا خۆي پشتيوانه وه ههر خوا خۆي مردووان
زيندوو ده کاته وه و ههر خۆيشى ده سله لاتی به سه ر هه موو شتيکدا هيه!

(۱۰) له ههر شتيکدا کيشه و راي جياوازتان بوو، نه وه سه رنه نجامى به رياره که ي بۆ خوا خۆي ده گه ريته وه، چونکه ههر نهو
زاته يه خواى په ره و دگارم ههر پشت بهو ده به ستم و ههر بۆ لای نه ویش ده گه ريته وه.

سورة الشورى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝۱ عَسَى ۝۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۵ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
۝۶ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
السَّعِيرِ ۝۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۸
أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۹ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۱۰

(۱۱) بیگومان هر شو زاته بهدیپینری
ناسمانه کان و زهویه، هر له خۆتان هاوسمرانی
بو سازاندوون، له ناژهل و مهر و مالایش جووت،
نیر و میی بو فرامهم هینان، لهو ریگیموه
زاووزی ده کمن و زور ده بن بۆتان، هیچ شتییک
نیه له وینهی نموزاته، هیچ شتییک لهو ناچیت
(چونکه خوابه و بهدیپینره، چون له
بهدیپینراوه کانی دهچیت) هر نموش بیسرو
بینایه.

(۱۲) جلهوی هه موو ناسمانه کان و زهوی به
دهست نموزاتهیه، رزق و رۆزی فراوان ده کات بو
هرکس که بیسویت، یان کهمی ده کات و
سنوریک بو داده نیت (هه مویشی بو
تاقیکردنوهیه له لایه کهوه و بهرپوه بردنی
کاروباری ژیانه له لایه کی ترهوه)، بهراستی شو
خوابه به هه موو شتییک زانایه.

(۱۳) ریبازی تاین و بهرنامهی ژیانی بو دانان،
نوهی که فرمانی پیکردوه به - نوح -، هر
بهو شیویه قورئانیشی بو تو ئهی محمد ﷺ
وهی و نیگا کردوه و به نیبراهیم و موسا و
عیسا شمان راگیاندوه که ریبازی تاین و
یه کخواناسی بهرندهن و لهسری پایهدار بن، نه
بانگهوازه راست و دروسته زور به لای بت بهرست
و خوانه ناسانهوه گران و زهحمته، بهلام خوی

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَافِيَكُمْ فِي شَيْءٍ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾
فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

دانا خۆی کهسانی شایسته هه لده بوئیریت بو گیانندی تاینه کهی و رینمووی خه لکانیک ده کات که بگه پینوه بو لای
بهرنامه کهی بهپرستن و نه جامدانی کاروکردهوی چاک.

(۱۴) میلله تانی پیشوو، بهتایبهت گاور و جوو جیاوازی و کیشه و دووبهره کی نه کهوته نیاوان، مه گهر له دوا
هاتنی زانستی و زانیاری تهواو بۆیان، که له بهر حسادهت و سته مکاری و لادانپان له راسته ریگا بۆیان دروست بوو،
خۆ نه گهر بریاری پیشووتر له لاین پهروه ردگار تهوه نه بویه کهتا کاتیکی دیاریکراو مؤلتهی داون؛ شهوه فرمانی
تیاچوونیان دهره کرا، بیگومان نهوانی که بوونه میراتگری کتیبی خوا و گه پینرا به دهستیان له شهوه کانی داهاتوو،
کهوته گومان و دوود لیموه، خه لکیشیان خسته گومانوه دهربارهی.

(۱۵) کهواته ئهی پیغه مبر ﷺ تو بو شهوه بانگهواز بکه و پایهدارو دامهزراویه، ههروه که فرمانت پی دراوه،
شوین ناره زووی نهوان مه کهوه و بهناشکرا بلی: من، باوهرم هیناوه بهو کتیب و پهیمانهی خوا بۆی نارووم و
فرمانم پی دراوه که داد پهروه ری بهریا بکه له نیاوانتاندا، (الله) پهروه ردگاری ئیمیه و ئیهوه شه، بیگومان
دهره نجامی کردهی خۆمان بو خۆمانه و کردهی ئیهوه بو خۆتان، نیت هر هیچ کیشیه که نی به له نیاوان ئیمیه و ئیهوه دا
(چونکه حق دهر کهوت)، ئیمیه و ئیهوه هر خوا خۆی کۆمان ده کاتوه و گه پینراوه شه هر بو لای شهوه.

(١٦) نهوانه‌ی ره‌خنه ده‌گرن و قسه ده‌کمن
ده‌رباره‌ی ثابتنی خوا، دواي نهوه‌ی که وه‌لام
دراوه‌ته‌وه و خه‌لکی روویان تی‌کردووه، نهوانه
به‌لگه و ره‌خنه‌کانیان پووجه‌له و به‌سمری‌اندا
ده‌دریتموه له لایمن په‌روهر دگاریانه‌وه، خه‌شم و
تووره‌یان له‌سره و سزای سه‌ختیان بۆ ناماده‌یه.
(١٧) خوا نهو زاته‌یه که کتیه پیرۆزه‌کانی به
حق و راستی ره‌وانه کردووه، هه‌روه‌ها
شهریعتی‌کی دابه‌زاندووه که وه‌کو ته‌رازوو
پیوه‌ر وایه بۆ هه‌له‌سنگاندنی حق و ناحق، جا
چی تقوی قیر کردووه و چووزانی له‌وانه‌یه روژی
قیامت و لیپرسینه‌وه نزی‌ک بیت.

(١٨) نهوانه‌ی که باوه‌ر به روژی قیامت
ناهیئن په‌له ده‌کمن و گاته‌یان پی‌ی دیت و
ده‌لین: کوا؟ که‌ی پیش دیت؟ (به‌لام) نهوانه‌ی
باوه‌ریان هی‌ناوه له به‌ریابوونی ده‌ترسن، ده‌زان
دل‌یان که به‌ریابوونی حقیقه‌ت و راسته‌قینه‌یه،
ناگادارین له راستیدا نهوانه‌ی موجداده‌له له‌سهر
قیامت ده‌کمن و به‌گومانن لیتی، له بزر بوون و
سهر لیشتی‌واویه‌کی قولدا روچوون.

(١٩) خواي گموره زۆر به‌سۆزو دلۆفانه له‌گه‌ل
به‌نده‌کانیدا؛ رزق و روژی ده‌به‌خشیت به هه‌ر
کس بی‌هویت (بۆ تاقی‌کردنه‌وه)، به‌راستی نهو
زاته به‌هیز و بالاده‌سته.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ جَحِشُهُمْ
دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُعَارَفُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

(٢٠) جا نهوه‌ی که به‌رهه‌می قیامه‌تی ده‌ویت و له دنیا‌دا کارو کرده‌وه‌ی چاک ده‌جینیت، نیمه پاداشتی هه‌ول و
کۆشه‌که‌ی به زیاده‌وه پی‌ده‌به‌خشین، نه‌وه‌ش که به‌رهه‌می دنیا‌ی ده‌ویت؛ هه‌ندیک له دنیا‌ی پی ده‌به‌خشین، (به‌لام)
له قیامه‌تا هه‌چ جو‌ره به‌شیکی نیه.

(٢١) (نایا نهو بی باوه‌رانه رازین به به‌رنامه‌ی خوا) یاخود شوینی نهو هاوه‌لگه‌رانه ده‌کمن که به‌ناو‌لی دینه‌وه
به‌رنامه‌یان بۆ داناون و په‌یره‌وییان ده‌کمن بی نهوه‌ی خوا مۆله‌تی دابیت و پی‌ی رازی بیت (حرام و حه‌لالیان بۆ
دیاری ده‌کمن)، خۆ نه‌گه‌ر پیریاری پی‌شترمان نه‌بوایه به مانه‌وه‌یان تا کاتی دیاری‌کراو، نه‌وه فەرمان ده‌درا به له‌ناو
بردنیان، بی‌گومان بۆ سه‌مه‌کاران سزای به‌ نیش و به‌سۆ ناماده‌یه.

(٢٢) (له روژی قیامت و لیپرسینه‌وه‌دا) ده‌بینیت سه‌مه‌کاران ده‌ترسن له‌وه‌ی که کردوویانه، له‌کاتی‌کدا سزاکه‌ی
که‌وتووه به‌سمری‌اندا و لیتی ده‌رباز نابن، هاوکات نهوانه‌ی که باوه‌ریان هی‌ناوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
له باخچه‌کانی به‌هه‌شتدا ژبانی کامه‌رانی ده‌به‌نه سهر، چیان بویت له‌لایمن په‌روهر دگاریانه‌وه بۆیان ناماده‌یه، گه‌
نه‌ویه خه‌لات و به‌خششی گه‌وره و بی‌سنوور.

(۲۳) نمو خلات و به خششه نهویه که خوا
مژده ده دات بهو به ندانهی که باوه پریان هیناوه و
کارو کرده و چاکه کانیاں نه جامداوه، (نهوانه ش
به دهم بانگه وازه نه نایمن)، نهی پیغه مبهر
پیشان بلی: له سمر نه م بانگه وازه هیچ جور
پاداشتیکم له نیه ناوت، تنها خوشه وستی و
ریز نه بیت له خرمایه تیدا، جا نهوی چاکه یه ک
نه جام بدات، نهوه به چاکتر پاداشت ده درتهوه،
چونکه به راستی خوا لیوورده و سوپاسگوزاره.
(۲۴) به لکو خوانه ناسان ده لیس: محمد ﷺ به
دهم خواوه دروی هه لبه ستوه!! جا نه گهر خوا
بیموت مژ ده نیت به سمر دلّت داو هیچت بو
ناوترت، خوایش دهیموت ناسه واری به تال و
ناحق نه هیلت و حق و راستی به فمرمانی
خوی بجه سپینیت، چونکه به راستی نهو خواجه
زانایه بهوهی که له توی دل و دروون و
سینه کاند شاره ویه.

(۲۵) خوا نهو زاتیه که به شیمانی و تمویه له
به ندانه کانی و ورده گرت، چاوپوشیش ده کات له
هله و گوناوه کانیاں، بهو کارو کرده وانه ش که
نه جامی ده دن ده زانیت و به ناگیه.

(۲۶) خوی گه وره ناواتی نهوانه ده هیئتیه دی
که باوه پریان هیناوه و کارو کرده و چاکه کانیاں
نه جامداوه، ههروه ها له فزل و زیاده خلات و

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَعْرِفْ حَسَنَةً نَّذِرْ
لَّهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَنُفِئ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا إِن يَشَأِ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخْلِقُ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ سَئَطُ اللَّهِ رِزْقُ
لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قُنِطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِن آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَ فِيهِنَّ مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

به خششی خوی به هره مه ندیاں ده کات، بی باوه پانیش سزای سخت و به نیشیاں بو نامادهیه.

(۲۷) خو نه گهر خوا رزق و روزی به فراوانی به به ندانه کانی به خشیا، نهوه ده ستیاں ده دایه تاوان و گوناوه ستم له
زه ویدا، به لام خوا به حسابیکی وردو دیاریکراو نهوی بیموت پیشان ده به خشیت، به راستی نهو زاته ناگا و بینایه به
کارو هه لوستی به ندانه کانی.

(۲۸) خوا نهو زاتیه که باران ده بارینیت و ده گمیه نیتیه فریاپان دوی نهوی که ناو مید بوون، ههروه ها ره حمهت و
به خششی خوی په خش ده کاتوه، له بهر نهوه هه خوی پشتیوان و فریاد په سه و شایستهی سوپاسه.

(۲۹) له نیشانه و به لگه کانی گه وره یی و ده سه لاتی خوا: دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و نهو زنده وهرانهیه که
تیاپاندا بلاوی کرد و تهوه، هه نهو زاته کاتیک بیموت تواناو ده سه لاتی به سمر کو کرد نهوه یاندا ههیه.

(۳۰) هه به لاو نه هه مه تیه کتان به سمر هات بیت، نهوه ده ره نه جامی نهو کارو کرده وانهیه که به شاره وروی خوتان
ده تانکرد، (به لام نهوه ندانه خواجه کی میهره بانه) له زوریهی زوری گوناوه هه له کانتان خوش ده بیت.

(۳۱) نهی گروی خوانه ناسان نیه ناتوانن خوا ده سهوسان بکمن و له ده سه لاتی خوا ده ریا ز بین له زه ویدا، جگه له
خوی گه وره ش کهس ناتوانیت پشتیوانتان بیت و سهرتان به خات.

(٣٢) له نیشانه و به لگه‌ی دهسه لاتی خوا نمو کەشتیانیه که وهک کەژو کیو هاتووچۆ ده‌کەن به ده‌ریاکاندا، (به‌یاسایه‌کی ریک و پیک).

(٣٣) خۆ نه‌گەر بیهویتی با ده‌وه‌ستینیت و له‌سه‌ر پشتی ده‌ریاکه ده‌وه‌ستن و له‌کارده‌که‌ن، به‌راستی نا له‌و تواناو ده‌سه‌لاته‌دا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زۆر هه‌ن بۆ هه‌ر که‌سیک که زۆر خۆگرو سوپاسگوزاره.

(٣٤) یان جاری وا هه‌یه که‌شتیه‌کان به‌ خۆیان و سه‌رنشینه‌کانیانموه ده‌شکینیت و نو‌قیان ده‌کات له‌ نه‌نجامی تاوان و گونا‌هی خه‌لکه‌که‌موه، که‌لیک جاریش چاوپۆشی (له‌ هه‌له و تاوانی) زۆر ده‌کات و ده‌یان‌ه‌یه‌تیه‌موه.

(٣٥) نه‌م روونکردنموه‌یه‌ش بۆ نه‌وه‌یه خاوه‌ناسان بزانه‌ن، به‌ تابه‌ت نه‌وانه‌ی که‌ مو‌جاده‌له‌و ده‌مه‌ده‌می ده‌که‌ن و ره‌خه‌نیان له‌ نابه‌ته‌کانی ئه‌یه هه‌یه، که‌ له‌کاتی ته‌نگانه‌دا که‌س په‌نایان نه‌ادات و که‌س فریایان نا‌که‌ویت جگه‌ له‌ خوی گه‌وره.

(٣٦) جا هه‌ر شتی‌که‌تان پێبه‌خه‌راوه، نه‌وه‌ زینه‌تی ژیا‌نی نه‌م دنیا‌یه‌یه (که‌ پێگه‌زه‌ریکه‌ به‌ره‌و قیامه‌ت) به‌لام نمو به‌شه‌ی که‌ له‌لای خوا‌یه چاک‌تر و به‌رده‌وام‌تره بۆ نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یناوه و هه‌ر پش‌ت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن...

(٣٧) نه‌وانه‌ی خۆیان له‌ گونا‌هی گه‌وره و تاوانی خراپ و ناشیرین ده‌پاریزن، کاتی‌ک که‌ تو‌وره ده‌بن (له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌ک که‌ به‌رامبه‌ریان ده‌کریت) هه‌ر نه‌مان چاوپۆشی ده‌که‌ن و لێده‌بورن...

(٣٨) نه‌وانه‌ش به‌ده‌م بانگه‌وا‌زی په‌روه‌ردگاریانه‌وه

چوون و نو‌ژه‌کانیان به‌چاکی نه‌نجام داوه و کارو باریان هه‌رده‌م به‌ مه‌شوره‌ت و را‌پرسی و را‌ویژکاریه و له‌و رزق و رو‌ژه‌ی که‌ پێمان داوه، ده‌به‌خه‌ش...

(٣٩) هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی که‌ ده‌ست‌دری‌ان کرایه‌سه‌ر، ده‌سه‌وسان ناوه‌ستن و به‌رگری له‌ خۆیان ده‌که‌ن...

(٤٠) جا تو‌له‌ی هه‌ر تاوانی‌ک به‌ نه‌ندازه‌ی تاوانه‌که‌یه بی زیادو که‌م، نمو که‌سه‌ی لی‌خۆش‌بو‌نی هه‌یه‌تی و چاوپۆشی و چاک‌سازی بکات؛ نمو پا‌دا‌شتی لای خوا‌یه، به‌راستی خوا سته‌مه‌کارانی خۆش نا‌ویت...

(٤١) له‌راستیدا نه‌وه‌ی حه‌قی خۆی ده‌سینیت دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ سته‌می لی‌که‌راوه، نه‌وانه‌ لی‌هه‌سه‌راو نابن، نه‌گه‌ر له‌ سه‌نووڕ لانه‌ده‌ن...

(٤٢) پێگه‌مان ته‌نها نه‌وانه‌ به‌ریرس ده‌بن که‌ سته‌م له‌ خه‌لکی ده‌که‌ن و ده‌ست‌دری‌ی ده‌که‌ن به‌ ناحه‌ق له‌ زه‌ویدا، نا نه‌وانه‌ سه‌زاو نا‌زاری به‌ ئه‌شیان بۆ هه‌یه...

(٤٣) له‌راستیدا نه‌وه‌ی دان به‌خۆیدا به‌گری‌ت و چاوپۆشی بکات و لی‌خۆش‌بو‌نی بیت (له‌کاتی‌که‌دا که‌ ده‌توانیت تو‌له‌به‌سینیت) به‌راستی نه‌وه‌ کاریکی به‌چی و چاک و په‌سه‌ند نه‌نجام ده‌دات، به‌راستی نه‌وه‌ له‌و کارانه‌یه که‌ پێوسته به‌گری‌ت...

(٤٤) نه‌وه‌ی خوا رێی لی و ن بکات، نه‌وه‌ ئه‌تر که‌سی تری دله‌سو‌زی ده‌ست نا‌که‌ویت (تا رێگه‌ی راستی نیشان بدات)، نه‌وسا تو‌ نه‌ی محمد ﷺ له‌ قیامه‌تدا ده‌بینیت سته‌مه‌کاران کاتی‌ک سه‌زاو نه‌شه‌که‌نجه‌ی دو‌ژه‌ ده‌بینن، به‌ که‌سه‌یه‌وه ده‌لێن: نایا هه‌یج رێگه‌یه‌ک هه‌یه بۆ گه‌رانه‌وه، تا خوا چۆن ده‌فه‌رمو‌یت وا به‌که‌ین!!

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ لِمَنِ الرِّيحُ
فِظَلَمْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنُ أَنَّ مَا كَسَبُوا يَعْفَى عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوَيْدْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمُنِّعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَقْيَةُ يَمْشُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْزَاهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ اتَّصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَاعْلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

(٤٥) سمرته نجام تاوانباران ده بينيت دهرته سمر دوزه خ، هممو پهست و زهليل ولاره مل و خه جالتهن، (له شمرمه زاري و له ترسدا) له ژيره وه بهتيله چاو دهر وانن بو ناگړه كه، (نا لمو كات و بارودوخه ناخوشه دا) نهوانه باوه ريان هيناوه ده لتي: بهراستي خهساره تمه مند و زهرمه ندان نه مړو نهوانه من كه خوځيان و كهسوكارو مال و منداليان له ده ستداوه له قيامته دا (كهس و كارو خزم و هاوه لانيان نه گمر له دوزه خدان، نهوه هيچ مايه ي دلخوشي نين، خو نه گمر له بهه شندان، نه مانيان هر له ياد نيسه)، ټينجا راده گه يهنريته كه: ناگداربن بيگومان سته مكاران له نازارو نه شكه نجه ي بهرده وامدان...

(٤٦) نهوانه هيچ دوست و پشتيوانتيكيان نيسه له جياتي خوا كه له ده ست سزاو توله رزگاربان بكات، نهوه كهسه ش خوا سمر ي لي بشيونيته و گومراي بكات (چونكه خو ي شايسته كرده وه) نيتر ريبازي رزگاري و سرفرازي ده ستناكويته. (٤٧) خه لكينه: به پير بانگموزي بهروردگار تانه وه بچن پيش نهوه ي روژيك بيت: هيچ گهرانه وه له لايمن خواوه نايته، نهوه روژه هيچ په ناگايه كتان نايته و كهسيستان ناتوانيته

وَتَرَنَّهُمْ يُعَرِّضُونَ عَلَيْهِمْ خَشِيعَةً مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَحَّ بِهَا وَإِنْ نَصَبْنَاهُمْ سِنِينَ
بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِشَاءً
وَيَجْعَلُ لِمَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِشَرِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾

ټينكاري بكات و دان به تاوانه كانيدا نه نيت.

(٤٨) نه گمر خوانه ناسان پشتيان هه لکرد و گويان نه گرت، نه ي محمد داخيان بو مه خو، چونكه ټيمه تومان نه ناردوه چاودير بيت به سمر يانه وه، به لكو تو ته نهها گهياندي نه م بانگموزاو و قورنانهت له سمره، ناشكراشه كه: بهراستي ټيمه كاتييك نازو نيعمهت و ره حمه ټييك دهر ټييزين به سمر ناده ميزادا زور كهشخه ي پيوه ده كات، خو نه گمر به لاو ناخوشيه كيان تووش بيت، به هو ي كارو كرده وه خراپه كانيانه وه، بهراستي نهو كهسه زور سپله و ره خنه له خوا گره. (٤٩) هر بو خوايه خواوه نداريه تي ناسمانه كان و زه وي، هر چي بوته دروستي ده كات، به هر كهس كه بيهو ته تنهها كچ ده به خشيت و به هر كهس كه بيهو ته كور ده به خشيت...

(٥٠) ياخود له همدروو جوړ؛ به هه نديك خيزان ده به خشيت له كورپو له كچ؛ هه يشه ويستي خوا وايه هيچي نه داني و نه زوك بيت، بهراستي نهوه زاته زانا و به ده سه لاته.

(٥١) كهس بو ي نيه هيچ كات (له دنيا دا) خواي گموره وتو ويژي راسته وخو ي له گه لدا بكات مه گمر له ريگه ي وه خي و ننگاوه، يان له پشتي پهرده وه، وهك موسا، يان نيرو دراويكي وهك فرشته - جوهره نيل - ده ني رت كه به گوريه ي فمرلمان و مؤله تي خوا چي پي سپيردراوه ده يگه يه نيت، بهراستي نهوه زاته خوايه كي بلند و داناو كار به جيبه.

(٥٢) نهی محمد ﷺ نا بهو شیوهی که وتمان نیه قورنانهان بو رهوانه کردیت له لایمن خومانموه (که ژبانبه خشه به روح و گیان و عهقل)، تو نمتده زانی قورنان چیه و نیمان چیه، به لام نیه نهم قورنانهان کرده روناکی ونورنیک که هیدایهت و رینمویی همرکس که بمانهویت له بهنده کانهانی پی ده کین، (نهوانی دلی بو ده کهنموه و به چاکی گوئی بو ده گرن)، بیگومان تو نهی پیغه مبر ﷺ رینیشان ده ریت و رینموی ده کهی بو ریگه و ریبازیکی راست و دروست... (٥٣) که ریگه و ریبازی نهو خویایه، که همر بو نهو نهو له ناسمانه کان و زه ویدایه، ناگاداریش بن: ههموو شتیک و سمرنه نجامی ههموو کارنیک بو لای خوا ده گهر پتهوه. سورته تی (الزخرف)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) سمرنجی سمره تای سورته تی (الشوری) بده لاپره - ٤٨٣ - .

(٢) سویند بهم په یامه روون و ناشکرایه، مه بهست قورنانه.

(٣) نیه نهو کتیه بهمان کردووه به قورناتیک، به زمانی عمره بی، به لکو ژیری و بیروهوشتان بخهنه کار (تا لئی تیگن و پهیره وی بکمن).

(٤) نهم قورنانه له - لوح محفوظ - دا (که سمرچاوهی قورنان و ههموو کتیه کانی تری خویایه) پاریزراوه که زور بهرزو بهریزه لامان و پره له دانایی.

(٥) باشه، نایا ده کریت نیه وازتان لی بهینین و هوشیارتان نه کینه مو بهم قورنانه له بهر نهو هی نیه هوژیکی زیاده ره و و لارو ویرن (نه خیر شتی وا له نیه ناوه شیتهوه).

(٦) نیه چهنده ها پیغه مبرمان ناردووه بو نهو کانی رابوردوو تا سمرگردان نه بن.

(٧) بیگومان هیچ پیغه مبرنکیان بو نه هاتوو که نهوان گالتیان پی نه کردیت .

(٨) کهواته نه بی نهم بی پروایانه چاوه پتی چی بکمن له کاتیکدا نیه درنده تر و به هه لمه تترمان لهوان لهناو بردووه، نیتیر به سمرهات و رووداوی پیشینان به سمرچووه و تیهر یووه.

(٩) خۆ نه گهر پرساریان لی بکهیت: کی ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه؟ له وه لامدا به دنیایی ده لین: همر زاتی بالادهست و زانا دروستی کردوون.

(١٠) نهو خویایه که زهوی کردووه به لانکهی ژیاتان، ریگهوبانی تیایدا بو ناسان کردوون، بو نهو هی بگهنه مه بهست و ژیاتان ناسان و ناسووده بکمن.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينَا
لَعَلَّٰ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي
الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَاثُوبًا ۚ يُسْتَهْزِءُونَ
۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

(۱۱) همروه ها نهو خوايه له ناسنامه به نه ندازه يه كي ديارى كراو بارانى باراندوه و ده فرموت، ولاتى وشك و مردوومان پى زیندو كردوتهوه، هر بهو شيوه يه نيوهش له گۆره كاتنان ده هينرينه دهره وه.

(۱۲) هر نهو زاته هموو جووته كانى (له جيهانى ناده ميزاد و زنده وهران و روهك و بى گيانه كاندا) دروست كردوه، همروه ها كه شتى و جزوه كانى نازه لى بۆ رام هيتاون، كه بۆ سواری سوودى لى وهر بگرن.

(۱۳) بۆ نهوى له سهر پشتيان جيگير بين، دوايش يادى نازو نيعمه تى پهروه دگارتان بكنهوه كاتيك كه سه قاميگر ده بن له سهرى، (چونكه جزوه ها هوكارى هاتووچۆ بۆ سازاندوون) و بشلين: ستايش و بهرزى و بيگهردى بۆ نهو زاته ي كه نه مه ي بۆ ره خساندوين (خۆ نه گهر نهو به ميه ره بانى خۆى بۆى رام نه كردينايه) نيحه نه مانده توانى راميان بهينين.

(۱۴) نيحه بيگومان هر بۆ لای پهروه دگارمان ده گهرينه وه.

پيغه مبهردى هر جاريك سواری ولاخه كى ببوايه سى جار (الله اكبر) ده فرموو، دوايى ده فرموو: سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وإنا إلى ربنا لمنقلبون).

(۱۵) باوه چوته كان، هه ندی له بهنده كانى خوا، به خوا ده زانن (مه سيحييه كان ده لين: عيسا كورى خوايه، جوو ده لين: عوزه ير، بته پرسته كان ده لين:

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَاهُ بِلَدَةٍ مَيِّتَةٍ
كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝ لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَنَ
لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَ كُمْ
بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوْ مَنْ يُنشِؤُا فِي
الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ أَنْثَىٰ أَشْهُدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ أَمْ أَنْتُمْ
تَكْتَبُونَ قَبْلَهُ فَمَنْ يَمْسِكُ بِهِ ۝ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ۝

فرشته كان كچى خوان!! به راستى زۆربه ي خه لكى قه درى خوا نازانن و بى باوه ريكى زۆر كاشگوان.

(۱۶) نایا ره واو راسته، لهوى كه دروستى دهكات كچان بۆ خۆى بپيار بدات و به خشينى كورانيش بهروا بزانيت بۆ نيوه؟! (نه مانه هموى بيروباوه رى نه فامه كان بوون خواى گهوره ده يوت هر به بۆچوونى خۆيان بيروباوه ريان پوچه ل بكاومه).

(۱۷) كاتيكيش مژده بدرت به يه كيكيان بهوى كه بۆ خواى ميه ره بان به ره واى زانيوه (مه به ست نهويه كه كچيان بووه)، نهوه رووخسارى رهش هه لده گهرت و له دهروندا پيش ده خواتهوه.

(۱۸) نایا كه سيك به مندالى خوا رهوا ده بينن، (كه له باوى نهواندا) هه ردهم پهروه رده ده كرت له ناو خشل و نارايش كردنى خۆنداو له شهرو شهرو جهنگيشدا ده رناكهوت؟!

(۱۹) نهو خوانه ناسانه فرشته كان كه بهنده ي خواى ميه ره بانن، به كچى خويان ده دايه قه لهم!! نایا نهوان ناماده ي دروست كردنيان بوون؟! له نايينده دا نه م بوختانه يان له سهر ده نوسرت و پرسياريشيان لى ده كرت.

(۲۰) (بۆ پينه كردنى هه لوستى ناره وايان) ده يانوت: نه گهر خواى ميه ره بان بيويستايه.. نيحه نه مانه مان نه ده په رست، وه نه بيت له سهر بنچينه ي هيچ زانستى و زانيارهك نهو قسه يه بكن، نه مانه تنها درۆ نه بيت هيچى تر نالين.

(۲۱) نایا نهو خوانه ناسانه پيش نه م قورنانه كتبيكى ترمان بۆ ناردوون؟ تا پابه ندی بن و په ره وى بكن؟

(۲۲) نهوانه هيچى وا نيه، بهلكو هر تنها نهويه كه ده يانوت: به راستى نيحه باوو باپيرانى خۆمان له سهر ناين و بهرنامه يه كي ناوا ديوه، بيگومان نيحهش به شوتن ريبازى نهواندا ههنگاو هه لده گرین و رينمووييمان وه رگرتوه!!

(٢٣) همر بهو شیوهیه هیچ پیغه مبه ریکمان نه نار دوه بۆ هیچ شاریک، که خۆشگوزهرانه کان نه یانوتیبت: نیمه باوو باپیرانی خۆمان بینووه پابهندی بیروباوه ریک برون، بیکومان نیمه ش چاو لهوان ده کهین و په پیره وی نهوان ده کهین.

(٢٤) پیغه مبه ره کهش وتو یه تی: باشه.. نه گهر له ریکه و ریبازو بهرنامه ی باو و باپیرانتان چاکتریشم بۆ هینان همر شونینان ده کهون؟! له وه لامدا وتیان: بهراستی نیمه بهو بهرنامه و په یامی که به نیوه دا رهوانه کراوه پروا ناکهین.

(٢٥) جا نیمه ش تۆ له مان لیسنه ندن، سدرنج بده و بیینه سهرته نجامی نهوانی پروایان به په یامی پیغه مبه ره ان نه کرد چۆن بوو.

(٢٦) نهو کاته بهینه وه یاد که نیبراهیم به باوکی و هۆزه کهی خۆی ووت: بهراستی من دووره پهریزم لهو شتانهی که نیوه ده پهرستن...

(٢٧) جگه لهو زاتهی که دروستی کردووم، همر نهویش رینموویم ده کات و ده مخاته سهر ریکه ی راست و دروست.

(٢٨) نهوسا نیت نهو بهرنامه ی یه که خواناسیه ی هیشته وه بۆ هۆزو گهلانی دوا ی خۆی، بۆ نهوه ی نهوانیش بگه رینه وه بۆ سهر نهو بیروباوه ره راسته. (٢٩) خوا ده فهرمویت: جا من نهوانه و بار و باپیرانیانم له خۆشگوزهرانیدا هیشته وه تا نهو

کاته ی قورنان و پیغه مبه ریکه ناشکریان بۆ هات (تا په یامی خویان بۆ روون بکاتمه وه).

(٣٠) کاتیکیش که حق و راستیان پینگه یشت.. وتیان: نه مه سحر و جادوه و بیکومان نیمه بی باوه پین پیتی..

(٣١) همره ها بیانویان گرت و وتیان: نهوه بۆ نهو قورنانه دانه به زینرا بۆ سهر پیاویکی گهوره له پیاوه گهوره کانی دوو شاره که؟! (مه به ستیان مه کهکه و طائف بووه)

(٣٢) نایا نهوانه ره حه متی پهروه ردگاری تۆ دابهش ده کهن؟! (کهسانی شایسته ده دۆزنه وه بۆ پیغه مبه ریه تی!!) له کاتیکدا نیمه یین که رزق و رۆزیمان له نیواناندا دابهش کردوه له ژبانی دنیا دا و پله و پایه ی هه ندیکمان بهر زکردۆته وه به سهر هه ندیکاندا، بۆ نهوه ی هه مووان کاروباری یه کتر تهواویکه ن و که لک له توانایی ولیه اتوویی یه کتر وه ریکرن، جا له گهل نهو هه موو به هره و به خششانده دا ره حه مت و میهره بانی پهروه ردگاری تۆ (که تایبه تی نیماندارانه له قیامه تدا) له هه موو نهو شتانه ی که خه لکی کۆی ده که نه وه (له مال و سامان و هۆکاره کانی رابواردن) چاکترو بهر ختیه.

(٣٣) نه گهر له بهر نهوه نه بویه خه لکی هه موو ده بوون به یه که پارچه (له بی باوه ری و تارانکاریدا)، نهوه ههر کهس باوه ری به خوای میهره بان نه بویه سه قفی خانوه که یمان له زیو بۆ دروست ده کرد، ههره ها قادر مه و ناسانسوارمان بۆ ده کردن تا به سهریدا سهریکه ون و ده ریکه ون...

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
 قُلْ أُولَٰئِكَ حُتُّوا بَآهِدِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ فِطْرًا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَنَعْتُ هَٰؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَقَّ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَلْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَآءَ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

(۳۴) همروه ها بۆ مالہ کانیان قاپی و دهر وازه ی زیو و کورسی و قمنه فی راز و هاشمان پیده به خشین تا پال بده نهوه و شانی لسمر داده ن...

(۳۵) به هم موو جوړه نه خش و نیگار نیکی جوان و راز واه (دارو دیوارو سقف و دهرگا و کله پیه لی ناو مالہ کانیان همان دهر ازانده وه)، جا نهوه هر هم مووی خوشگوزهرانی ژبانی دنیا نه بیت هیچی تر نی یه، له کاتیکدا که ژبانی پر له خوشی و به ختموهری نه پراوه لای پهر و دهر گارت بۆ خواناسان و دووره پمریزانه له گونا ه.

(۳۶) که سیکن خوی کویر بکات له ناستی قورشان و یادی خوی میهره بان، نهوه نیمه شمی تانیک ده که یه ملوژمی و هم همیشه ده بیته یار و یاوهری و له گه لیدا ده بیت.

(۳۷) بیگومان نهو شمی تانانه؛ ریگه ی راستیان لی ده گرن و وایان لیده کهن که وایزانن به دلنایی لسمر ری باز نیکی چاک و راستن.

(۳۸) تا نهو کاته ی خله تا وه که دیته لامان (له قیامه تدا خوی و شمی تانه که ی ناماده ده کرین بۆ لپرسینه وه) نهوه به شمی تانه که ی ده لیت؛ خوژگه نیوانی من و تو به قهدهر روژه لات و روژناوا له یه ک دورو بوا یه، نای که هاوړی یه کی ناله بارو خراب بویت.

(۳۹) نه مړو نهو قسه و گلمی و بناشتانه هر گیز سودتان پی ناگه یه نن، (چونکه) کاتی خوی نیوه

وَلْيُؤْتِهِمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ عِندَ الرَّحْمَنِ تَقِيضًا لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَقًّا إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ نَنْفَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّمَا تَذَهَبُ بِكَ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مَنْ يُمَتِّعُونَ ﴿٤١﴾ أَوْزُرِيكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

سته متان له خوتان و خه لکیش کردوه، نیسته بیگومان همدوولاتان له سزاو نازاردا به شدارن.

(۴۰) نایا تو نهی پیغه مبه ر نهو بی باوهری که وه ک کمر وایه گری بیست ده کهیت؟ یان نهوی کویره هیدایه متی ده دهیت؟! یاخود نهو کهسه ی له گومرایی ناشکرادا روچوه رنیمووی ده کهیت؟! (دیاره نهوه حالیان بیت هیدایه تیان ناسان نیه).

(۴۱) جا نه گهر تو له ناو بهرین و بتمرینین، نهوه نیمه بیگومان تو له یان هر لیده سینین.

(۴۲) یاخود نه نجامی نهوه هر شهیه ی لیمان کردوون نیشانی تو ی ده دهین، چونکه بیگومان نیمه توانامان به سهریاندا هیه.

(۴۳) کهواته تو بی خم بهو پابهندی نهوه به که نیگات بۆ کراوه؛ چونکه تو به راستی لسمر ریگه و ری باز و بهرنامه یه کی راست و دروستیت (له لایه ن پهر و دهر گارت وه ناراسته ده کریت).

(۴۴) به راستی نهو قورشانه یاد خه وه یه بۆ خوت و بۆ قوم ه کهت، له ناینده شدا پرسیارتان لیده کریت دهر باره ی.

(۴۵) تو لهو پیغه مبه رانه ی که ناردو ومانه پیش تو بیرسه، نایا جگه له خوی میهره بان خوی ترمان دیاری کردوه که به ندایه تی بۆ بکریت. (مه به ست نهویه که سهرچاوه ی هم موو پیغه مبه ران یه کی که)

(۴۶) سویند به خوا بیگومان نیمه موسا پیغه مبه رمان نارد به به لگه و نیشانه کانمانه وه بۆ لای فیرعمون و دارو ده سته ی،

پنی راگه یانندن که: به راستی من ره وانه کراوی پهر و دهر گاری هم موو جیهانیانم.

(۴۷) کهچی که هاته لایان به به لگه و موعجیزه کانمانه وه، سهریان سوپماو گالته و پیکه نینیان به موعجیزه کانی ده هات.

۴۸ هیچ معجزه یه کمان نیشان نه داوون، که لموی تر گه وره تر نه بوو بیت، (جا که باوه ریان نه عیناوه) گرفتاری تالی و ناخوشی و سزامان کردن بۆ نهو ی بگه رینه وه و به خودا بچنه وه.

۴۹ که چی به موسایان وت: نهی جادوو گهر!! له پروه رد گارت داوا بکه بۆمان، بهو په یمانه ی بهتوی داوه بابله لاو ناخوشیمان له سهر هه لبرگرت یتگومان نیمه له هیدایهت دراوان ده بین!!

۵۰ جاهر که به لاو ناخوشیمان له سهر لابر دن خیرا به لاین و په یمانه که یان هه لده وه شانده.

۵۱ فیرعمون جاپیدا بهناو قهوم و گه له کهیدا و وتی: نهی قهوم و گه لم، من پاشای میصرم و فرمانه یه وای شه و لاتهم، شه روویارانهش به سهر کوشکه کانه دا ده روات، نایا شه ده سه لاته ی من نابین؟!...

۵۲ به لکو نابین من چاکترم لهو که سه ی ناوبانگی نی یه و که سایه تیه کی لاوازو نه ناسراوه و زمان پاراو نی یه و له وانه نی یه بتوانیت چاک خه لکی تیکه یه نیت؟!...

۵۳ جا نه وه بۆچی بازنی ئالتون و زسری پیشکesh ناکرت (تانیسانه بیت بۆ پایه داری؟!...) یان نه وه بۆ فریشه له گه لیدا نه هاتن بۆ بانگهواز کردن و پشتیوانی لیکردنی؟!...

وَمَا تُرِيدُهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَرُمِ اللَّيْلُ لِي مَلِكٌ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِثْلِي وَلَا يُكَادُ يُدِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُ رَبِّهِ مِنْ دَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاغَوْا فِيهِمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَسَقِينَا ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَافًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

۵۴ فیرعمون هیچ زخی دانهنا بۆ قهوم و گه له که ی، به سووکی سهیری ده کردن، نهوانیش ملکه ج و فرمانبرداری بوون، به راستی نهوانه قهومیکی فاسق و تاوانبار و گوناهاکار بوون.

۵۵ خوا فیرموی: جا کاتیک نیمه یان ههستان، نیمهش توله مان لیسندن، ههر هه موویانمان له ده ریادا خنکاندو نو قم کرد...

۵۶ جا کردمانن به پیشهنگی تیاچوه کان و پمند و عیبرهت بۆ خه لکی تری دوا ی نهوان.

۵۷ کاتیکیش باسی کوره که ی مفریم - عیسا - به نمونه هینرایته وه، ده سته جی قهوم و هۆزه که ی تو مله جهرتیان کردووه و سهریان باداوه و ته سلیمی حق نه بوون (به باسکردنی سه غلت بوون)...

۵۸ (وتوویانه نایا پهرستراوه کانی نیمه شایانی پهرستن یان نهو؟! واته - عیسا -، نهو نمونانه یان بۆ تو نه ده هینایه وه، ته نها بۆ موجه ده له نه بیت، (وه نه بیت به شوین حق و راستیدا بگه رین)، به لکو نهوانه که سانیکن هه میسه حه ز به دوژمنایه تی و ناژاوه و مللانی بی سهروبن ده کهن.

۵۹ نهو عیسا یه ته نها بهنده یه کی نیمه بوو که نازو نیعمه تی پیغه مبهرایه تیمان پیبه خشی و کردمانه نمونه یه کی چاک بۆ نهو ی ئیسرائیل تا شوینی بکهون.

۶۰ نه گهر بمانویستایه ئیه وه مان ده کرده فریشه وله زه ویدا نیشته جیمان ده کردن و هه موو فرمانبردار ده بوون.

(۶۱) بهراستی له دایکبوونی عیسا، بهبئی باوک، بهلگهیه لهسمر قیامت، کهواته بهگومان مهبن لئی و باوهری پییهینن و پییان بلئی: هر پهیرهوی له زاتی من بکمن، هر نهو شه رنگه ی راست و دروست.

(۶۲) خه لکینه ههول بدهن با شهیتان ریتان پی نه گرت و له رتی راست لاتان نه دات چونکه بیگومان نهو دوژمنیکی ناشکراتانه.

(۶۳) کاتییک عیسا به موعجیزه ی ناشکراوه رهوانه کرا بو نهوی نیسرانیل وتی: بهراستی من حیکمهت و داناییم بو هینان، ههروه ها زانیاری نهو شه پییه که نهو شتانه تان بو زوون بکه موه که کیشه تان لهسمری ههیه و راو بوچوونتان لهسمری جیاوازه، جا نیوه له خوا بترسن و گوپرایه لی من بکمن.

(۶۴) بهراستی خوی گموره پهروه ردگاری منیش و نیوه شه، تهنها نهو پهیرستن، هر نه منه شه رنگه و ریبازی راست و دروست.

(۶۵) پاشان دهسته و گرو هه کان جیاوازی کهوته نیوانیان لهسمر عیسا خوی، وهیل و قورپهسمری بو نهوانی که سته میان کردووه و سته م ده کمن، له سزاو نازاری روژتکی پر نیش.

(۶۶) نایا نهوانه جگله هاتنی قیامت چاوه پروانی چی تر ده کمن، له کاتییکدا نهوان ههستی پیناکمن.

(۶۷) دوستان و براده ران هر هه موو لهو روژدها دوژمنی یه کترن، هه موو رقیان له یهک ده بیتهوه،

وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ السَّاعَةَ فَلَا تَحْزَنُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَآبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٣﴾ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٦٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٥﴾ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ يَتَّبِعُهُمُ الْيَوْمَ وَلَا أُنْتَهُمُ حَزَنُونَ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٦٩﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا دَشْتَبِهَ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٠﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَكُمْ فِيهَا فَلَاحٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

جگه لهو کهسانه ی که لهسمر بنچینه ی تهقواو خواناسین کو بوونه تهوه و برایه پییان بهریا کردووه.

(۶۸) خوی گموره پییان ده فهرمویت: نهی بهنده کانم نه مرۆ نیتر نیوه ههچ ترس و بیمیکتان نابیت و ههچ غم و پهژاره یهک رووتان تی ناکات...

(۶۹) نهو به ختموه رانه. نهو کهسانه که کاتی خوی باوه ریان هیناوه به نایه ته کانی نیمه و نیشانه کانی ده سه لاتداریمان له بوونه و ردا و نیماندارو موسلمانیش بوون.

(۷۰) پییان ده وتریت: فهرموون بچه به هه شتهوه خوتان و هاوسه رانتان، خوتان و نهوانی وهک نیوه خواناس بوون و لهوی ژبانی کامهرانی و شادی و به ختموه ریتان پی ده دریت.

(۷۱) لهسمر سینی و کوپی نالتون جوژه ها خواردن و خواردنهوی جوان و رازاوه و تام خوش و بۆن خوشیان بهسمردا ده گپین و لهو به هه شتهدا ههچ نهفس هزی لی بکات و دل بیخوازیت و چاو هز به دیتنی بکات نامادهیه و نیوه: نهی خواناس و پاکان، ژبانی هه میشهیی و نه براوهشی تیادا ده به نه سهر.

(۷۲) (خوی میهره بان نهونده ی تر دلخوشیان ده کات، کاتییک پییان ده فهرمویت): نا نهو به هه شته ی که نیستا نیوه بوونه ته خاوهنی، وهک میراتی شایسته ی خوتانه، بههوی نهو کار و کرده وانیه که ده تانکرد.

(۷۳) میوه هاتی زور و هه مه جوژ تیایدا بو تان نامادهیه و لئی ده خۆن (هه رگیز تهواو نابیت و کم ناکات).

(۷۴) بهراستی تاوانبار و تاوانکاران له ناو سازار و سزای دوزخدا بهه میسه بی ده میننوه.

(۷۵) تازارو سزا له سمریان کهم ناکرتهوه، له کاتیکدا هم مووشیان تیایدا ناو مید و بی هیوان.

(۷۶) جا وه نه بیت نیمه سته ممان لیکردین به لکو همر خزیان سته مکار بوون.

(۷۷) دوزخه کانه هاوار ده کمن، نهی مالک (که فریشتی سهره رشتیاره): دهبا پهره وردگارت

بمانکوژیت، دهبا بمرین و کژتایی بهم سهغه تیه مان بیت، له وه لامیاندا ده لیت: بهراستی

نموه جیتانه و تیایدا بۆ همیسه ده بیت بمیننوه (نا بو شیه وه قورنان باسی به ختوه ران و باسی

به ده بخت و نا پوخته کانه ده خاته بهرچار، نهوسا دیتوه بۆ دنیا و ده یویت پیش نهوهی نهو روزه

بهریا بیت خه لکی فریای خزیان بکون):

(۷۸) سویند به خوا بهراستی نیمه په یامی حق و راستیمان بۆ نیوه رهوانه کردون که چی زوره تان

حضرتان له حق و راستی نیه و لئی بیزارن.

(۷۹) نهوانه همر کاتیک بریاریک بدن و پیلانیک

بگیرن دژی موسلمانان، نهوه بیگومان نیمه

پیلانکه به سمریاندا ده شکیننهوه و به زهری

خزیان تهاوی ده کمن.

(۸۰) نایا نهوانه واده زانن که نیمه له نهینی و

چه یان بیناگاین و نابیستین؟! نه خیر وانیه، نیمه

زور ناگادارین و فریشته چاودیره کانیشمان که

همیسه له نزیکیاننوه، وردو درستی گوفتارو

کرداریان تۆمار ده کمن.

(۸۱) نهی پیغه مبر ښه خوانه ناسانه بللی:

نه گهر خوی میهره بان کوری ببوايه من یه کم کهس ده بووم لهو کهسانه ی که ملکه ج ده بووم !!

(۸۲) پاکي و بیگمردی بۆ پهره وردگاری ناسانه کان و زهوی، بۆ پهره وردگاری عرش و تهختی فخرمانه وایستی، ده باره ی

نهو گوفتاره ناقلو بی سهر و بنانه ی که نه فامان بۆ پهره وردگار هملی ده بستان.

(۸۳) جاری وازیان لی بهیته: با همر رۆبچن له قسه ی هملق و مهله قدا و با همر گمه و یاری بکمن، همتا ده گمنه نهو

رۆزه ی همره شیان لیکراوه ده باره ی.

(۸۴) خوا نهو زاته یه که همر نهو، خوی ناسمانه و همر نهو خوی زه ویشه و همر نهو که دانا و زانایه.

(۸۵) نهو زاته ی که خاوه نی ناسمانه کان و زهوی و تیوانیاننه زور موباره ک و خیره خش و پاک و بی گمرده و همر نهو

ده زانیت که ی قیامت بهریا ده بیت، بۆ لای نهویش ده برینهوه.

(۸۶) (نهویش چاک بزائن) نهو رۆزه، نهوانه ی که نهوان ده یانپرستن له جیاتی خوا تکاو شفاعتیان به ده ست نیه، مه گهر

که سیک که شایه تی راستی دابیت و بزائیت کی شایسته ی تکا بۆ کردنه.

(۸۷) سویند به خوا نه گهر لهو خوانه ناسانه پیرسیت: کی دروستی کردون، نهوه به دنیا ییه وه ده لئین (الله): کهوابو بهر و

چی و بهر و کو ی له ریبازی یه که خواناسی لاده درین و شوینی ناحقی ده کون؟!

(۸۸) سویند به گوفتاری پیغه مبر که وتی: پهره وردگارا، بهراستی نه مانه قهوم و هۆزیکن، باوه نهین بیرناکه نهوه.

(۸۹) ده توش نهی پیغه مبر ښه لایان چارووشیان لی بکه و لئیان ببوره، سه لامیان لی بکه و نهرم به له گه لیان، له

ناینده دا ده زانن چیان به سهر دیت و خزیان ده بیننوه، یاخود تیده گمن و باوه ده هینن.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرَعْنَهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ عَلَيْهِمُ الْقَسْوَاتُ ﴿٧٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ مَعَكُم مَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَتُمْ بِمُزْمِرٍ مِّنْ دُونِ الْبَاقِ ﴿٧٩﴾ أَمْ أَتُمْ بِمُزْمِرٍ مِّنْ دُونِ الْبَاقِ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ نَذَرُهُمْ يَفْضُلُوا وَيَلْعَبُوا حَقِّ يَلْفُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ فِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّا هَنَّا قَوْمٌ لَا يَوْمُنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

سوره تى (الدخان)

به ناوى خوى به خشنده و ميه ربان

- (١) سرنجى سهره تاي سوره تى (الشورى) بده
- (٢) سويند بهم قورثانه روون و ناشكرايه.
- (٣) بهراستى نيمه له شهوتكى به فهور پيروزدا (كه شهوى قه دره) دامانبه زانده و ته خواره وه، بنگومان نيمه هه ميشه بيدار كهره وهى بنده كانمانين .
- (٤) لهو شهوه دا هه موو كهارو كرده وه و بهرنامه يه كى پر له حيكهت و دانايى له يه كن جيا ده كريتموه.
- (٥) نه مهش فرمان و بريارى كه له لايمن نيمه وه، بنگومان نيمه يش پيغه مبه ران ده نيرين.
- (٦) ره وانه كردنى نه م قورثانه، ره حمه تى بهروره دگارى تويه بو ناده ميزاد، تاله سرگره داني رزگارى ببيت، بهراستى هه نويشه كه بيسرو زانايه به هه موو شتيك.
- (٧) نهوزاته كه بهروره دگارى ناسمانه كان و زهوى و هه موو نهو شتانه يه كه له نتيوانا ندياه، نه گهر نيوه دلنيان و باوه رتان هه يه.
- (٨) هيج خوايه كن نيه جگه لهو زاته، ده ژينى و ده مريتيت، بهروره دگارى نيوه ش و باوو باپيراني دپرينيشتانه.
- (٩) له گهل نه م هه موو به لگه و نيشانه گه و ره و گرنگانه دا، خوانه ناسان له گومان و دوود ليدا روچوون و سرگره رمى گه مه و يارين.

- (١٠) (نهوانه هه روا به سهريانه وه ناچيت) چاوه رپى روژتيك بكه كه دو كه ليكي ناشكرا بهرى ناسمان ده گريت.
- (١١) هه موو خه لكى داده گريتموه، بويه به ترسه وه ده لين: نه مه سزاو نازاريكى به نيشه (وا رووى تى كردووين).
- (١٢) به ناچارى دان به ده سه لاتى خوا دا ده نين و ده لين: بهروره دگارا تو نه م سزاو نازاره مان له كؤل بكهره وه، بنگومان نيمه باوه ردارين !!
- (١٣) (تازه به سه رچوو !! كه ي بيدار بوونه وه و نيمان هينانى ناچارى سوودى هه يه بزيان)، چو ن و له كوى ناموژگارى وه زده گرن، له كا تيكد ا پيغه مبه رتيكى ناشكرايان بو ره وانه كرابوو.
- (١٤) پاشان پشتيان تيكر و وتيان: فير كراونكى شيته !!
- (١٥) نيمه چاك ده تانناسين، هه كه ميك سزاو نازارتان لى دوور به خينه وه، بنگومان ده چنه وه دوخى جاران.
- (١٦) روژتيك ديت هه لمه تى گه و ره ي خو مان بو تاوانباران ده به ين و نيمه به دلنيايى به وه تو له سينه رين له سته مكاران.
- (١٧) سويند به خوا بهراستى نيمه پيش نه مان قه وم و هو زى فيرعه ونمان تاقير كرده وه، پيغه مبه رتيكى به ريز و ميه ره بانيان بو هات .
- (١٨) به فيرعه ون و داروده سته كه ي وت: كه بنده كانى خوا به من بسپيرن، چونكه بهراستى من پيغه مبه رتيكى نه مين و دل سو زم بو هه موواتان.

(١٩١) خوځستان به گهوره دامه نټن له بهرام بهر
خوای بهرزو به دهسه لاتمهوه، بیگومان من به لگه
و نیشانه ی گرنګ و به هیز و ناشکرام هیناوه
بوتان.

(٢٠) من په نا ده گرم به پوره ردگاری خوم، که
پوره ردگاری ټپوه شه له وهی که به مردبارانم
بکمن.

(٢١) خو نه گمر همر باوهرم پی ناکمن وازم لی
بهینن و کارتان به منوه نه بیت.

(٢٢) به هو ی شهوی که وازبان لی نه هینا،
هاناو هاواری بر دوهو به پوره ردگاری؛
پوره ردگارا، به راستی نه مانه کومه ټیکی
تاوانبارن.

(٢٣) نهوسا ټیتر خوا فرماني بو نارد که شو
رهوی بکه به به منده کانم و شار چول بکمن،
بیگومان نهوانه به دواتاندا دین.

(٢٤) جاکه خوت و نیمانداران له دریا
په پینه وه دریا به جی بهیله بهوالا کراوی چونکه
به راستی نهوانه سويایه کی خنکینارون ټیایدا ...
(٢٥) نهوانه چندها باخ و باخات و کانیای
سازگاری زوریان به جی بهیشت ...

(٢٦) چندها کیلگه و بیستان و جیگه و
ریگه ی خوشیان له دوا به جیما ...

(٢٧) جوړه ها نازو نیعمه تی تریش که ژبانیان
به خوشی ټیایدا ده برده سهر ...

(٢٨) نا بهو شیوه به له وانمان سهنده وه و
کردمانه میراتی خه لکانی کی تر ...

(٢٩) جا نه ناسمان بویان گریا و نه زه ویش، ساته وه ختیکیش موله تیان نه درا ...

(٣٠) پاشان ټیمه نه وه ی نیسرائیلیمان له سزای چهو سیتمره وه ی فیرعمون رزگار کرد ...

(٣١) به لی؛ له دست فیرعمون که زور خوی به گهوره ده زانی و به تماوای له سنور دهر جوو بوو ...

(٣٢) ټیمه نهوکاته نه وه ی نیسرائیلیمان ههلبژارد له رووی ناگیی و زانیاریه وه و ریزی نهوانماندا به سهر هه موو
خه لکی نهو سهرده مه دا ...

(٣٣) ټیمه به لگه و نیشانه ی ناشکرای زورمان پیبه خشین و به جوړه ها شیوه ی ناشکراو روون تاقیمان کرد نه وه.

(٣٤) به راستی نهوانه (بت په رستان) ده لین: ...

(٣٥) ژبانمان ته نها یه ک جاره و زیندو و ناکرینه وه.

(٣٦) نه گمر زیندو و بوونه وه حه قیقه ته، باو و باپیرانمان که مردوون بیانیه ی نه وه نه گمر ټپوه راست ده کهن؟! ...

(٣٧) نایا نه مانه چاکترن یان قهومی - تبع - (که قهومی کی دهسه لاتدار بوون له پیش نیسلامدا، قوریش
دهنگوباسی نازایه تیانی بیستبوو)، ههروه ها نهوانه ی پیشیان، ټیمه هه موانیانمان له ناو برد، به راستی
ههره موویان تاوانبار بوون.

(٣٨) خو ټیمه ناسمانه کان و زهوی و نهو شتانه ی نیوانیانمان به گالته و بی هووده دروست نه کردووه.

(٣٩) (به لکو هه مووی) له سهر بنچینه ی حه ق و راستی نه بیت دروستمان نه کردوون، به لام زوریان له راستیه
نازانن.

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّرُؤُسُؤُنَا لِي فَاغْرُلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ وَأَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ بُجْرُمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْرِ يَٰعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبُوا
تُرْكُوًا مِن جَنَّتٍ وَعِثُونِ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ
كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
بَجَيْنَا نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَيْنَاهُم مِّنَ الْأَيْدِ مَا فِيهِ بَلَكٌ لَّا مُبِيرَ
﴿٣٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا
نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهْمُ
خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

(٤٠) بیگومان داروژ که روژی جیا کردنمویه، واده ی هه مووانیانه سدرجه م.

(٤١) روژی که هیچ گه وره یه ک فریای بچوکی خوی ناکه مویت و هیجیشیان پشتگیری ناکرین له لایهن کمسیکموه.

(٤٢) مه گمر کمسیک به زهیی خوا گرتبیتیموه به پراستی تمنها نمو خواجه بالاده ست و میهره بانه.

(٤٣) به پراستی دره ختی ژه قنه بووت (دره ختی که له ناخی دۆزه خدا؛ له ناو ناگردا؛ خوی به ده سه لات روواندوویه تی و لق و په لکه کانی به ناریدا بلاو بوتموه).

(٤٤) بهرو بوومه که ی خوراکی تاوانبارانه.

(٤٥) هه روه ک کانزای تاواه له ناو ورگ و ریخۆله کاند ده کو لیت.

(٤٦) وه ک کولانی ناوی یه کجار گهرم.

(٤٧) فرمان ده دریت: نمو تاوانباره بگرن و بهرزی بکمنموه به سمر ناوه پراستی دۆزه خداو بهری بده نموه.

(٤٨) له وه ودوا ناگرو ناوی زۆر له کو ل بکمن به سمریدا.

(٤٩) نهوسا پئی ده وتریت: ده بچیژه بیگومان تو زۆر خۆت بهشت ده زانی و خۆت زۆر به ما قول ده خسته بهرچار.

(٥٠) به پراستی نا نه مه نمو دۆزه خه یه کاتی خوی گومانان لئی هه بوو، موحاده له تان له سهری ده کرد.

(٥١) (له ولاشموه له بههشتدا له سایه ی میهره بانی په روه ردگاردا): یه پراستی نهوانه ی که

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُورِ ﴿٤٣﴾
طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلَى
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَاغْلُظْهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَنَكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَا
مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْئِيهِ يَلْسَاكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْقُبْ إِنَّهُمْ مُرْقَبُونَ ﴿٥٩﴾

پاریزکارو دیندارن، له جینگه و شوتنیک ی زۆر نارامدا ژیان ده به نه سهر.

(٥٢) له باخچه و باخه کانی بههشتدا، له پال کاریز و لکانی و تافگه کاند ده ژین (هه میسه له سهیران و خزشیدان).

(٥٣) ده پۆشن له ناو ریشمی تهنک و نهستور، لهو کاته دا، خوشه و یستان بهرام بهر یه ک داد نه یشن و (بهرووی خوشه وه بو یه کتر ده پوانن و گفتوگۆی خوش و به تام ده کهن).

(٥٤) هه روه ها خۆری چاو گهش و گولنه نداسمان کردوه به هاوسهیران.

(٥٥) بانگ ده کهن تیایدا بو هه موو جوژه میوه یه ک، بی نه وه ی به ترسن له تهواو بوون و، نه خوشه کموتن و له بهرچار کموتن.

(٥٦) له هه مووی خوشتر نه وه یه که هه رگیز تالیی مردن ناچیزن تیایدا جگه لهو مردنه ی یه که به جار و په روه ردگاریان له سزای دۆزه خیش به دوری گرتوون و پاراستوونی.

(٥٧) جا نه مه ریز و فه زلیکی تایبه تیه له لایهن په روه ردگاری تووه نه ی پیغه مبه ر، نه ی نیماندار، به پراستی تمنها نه وه یه سهرکه وتنی گه وره و بی سنوور.

(٥٨) نه ی پیغه مبه ر، کهواته بو یه به زمانی تو نه م قورنانه مان بهروونی و ناسانی رهوانه کردوه، بو نه وه ی یاداوه ری و نامۆزگاری و هه ر بگرن و دا به لکه کین.

(٥٩) کهواته تو نه تر چاوه رپی پش هاتنی به لینه کانی نه مه بکه له دنیا و قیامه تدا، چونکه بیگومان نهوانیش چاوه رپن!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ مَّا يَنْتَ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ۝ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَلْ لَّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يَسْمَعُ آيَاتُ
اللَّهِ تَنْزِيلًا عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً لِّعَذَابٍ أَلِيمٍ
۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَ حَاضِرًا مِّمَّنْ هُوَ أَوْلَىٰ بِكَ لَمَمَ عَذَابٍ
مُّهِينٍ ۝ مِّنْ وَرَائِهِم جَهَنَّمُ وَلَا يَغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اخْتَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَذَا
هُدًى وَلَئِنَّ كَافِرًا لَّا يَذَّاتُ رَبِّهِمْ لَمَمَ عَذَابٍ مِّنْ رَّحْمَةِ أَلِيمٍ ۝
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلْيَتَنَزَّلُوا مِنْ
فَضْلِهِ ۝ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان
(۱) سمرنجی نایتهی ۱ (الشوری) لاپره ۴۸۳ بده.
(۲) نهم قورنانه له لایهن خوی بالادهست و داناه
هاتووه ته خواره وه.
(۳) بهراستی له ناسمانه کان و زه ویدا به لگه
نیشانهی زور همن دهر باره ی گموره یی و دهسه لاتی
پهروه دگار بۆ کهسانیک که پروادارن.
(۴) ههروه ها له دروستکردنی نیوه دا (له
نهدامه کانی لهشتاندا، له قوزاغه کانی گموره
بووتاندا، له جیاوازی نیرو میتاندا... هتد)،
ههروه ها له هه موو زینده وهره جۆراو جۆرانیه که
لهسر زهوی و ژیر زهوی و ناو ناودا همن و بلاویان
ده کاتهوه، (له چوار پی و بالنده کان، له خشک و
شوش پیکان، له گیاندارانی هه مه جۆر له قه باره و
رهنگ و شیوازا، له دهر بیان له خزمه تکردنی
ناده میزادا، هه موو نهوانه) به لگه و نیشانهن
لهسر دهسه لاتی خوا بۆ کهسانیک که دلنیان و
باوه ری دامه زراویان هه یه.
(۵) ههروه ها له جیاوازی شهو و رۆژدا، لهو رزق و
رۆژییه که له ناسمانه وه خوا باراندوویه تی (وهک
باران و تیشکی خۆرو گازه کان و. هتد، که
سه رچاوه ی گه شه کردن و پیکه یشتنی روهک و
هه موو زینده وهره)، بهو هه یه وه زهوی زیندوو
کرده وه دوا ی وشک بوون و مردنی، ههروه ها له
هاتوچۆ گۆران و جوله ی هه وادا، له هه هه موو
نهوانه دا به لگه و نیشانهی زور همن بۆ کهسانیک
عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کار.
(۶) نهی محمد ﷺ نا نهوانه به لگه و نیشانهی
دهسه لاته کانی خوان، ده یخوینینه وه به سه ر تۆدا
سه رتا پای حق و راسته قینه یه، جا دوا ی خوا و
فه رمانه کانی به چ گو تار و باسیکی تر باوه ری ده کهن
و نیمان ده هینن.

(۷) هاوار و قوریه سه ری و ره نه جهرۆیی ته نها بۆ هه موو نهو کهسانه ی که زۆر درۆزن و بوختانچی و تاوانبارن.
(۸) هه یانه گو ی ده گرت بۆ نایه ته کانی خوا کاتیک به سه ری دا ده خۆنرتیه وه، له وه دوا سوور ده بیت له سه ر بی باوه ری و
خۆی به زل ده زانیت، ههروه که نه بیستیت، جا مۆده ی سزاو نازارتیکی به نیش بده بهو جۆره کهسانه!!
(۹) کاتیک شتیک له نایهت و فه رمانه کانی نیه ی پی بگات و بیزانیت، نهوه ده ی کاته هۆی گالتهو گه مه جار، نا نهوانه
سزای خه جالهت ناوه رو شه رمه زاری چاوه رتیانه هه ر له م دنیا دا...
(۱۰) له قیامه تیشدا! دۆزه خ به دوا یانه وه یه و لسی قوتارنابن، هه رچیه کیان کردبوو فریا یان ناکهویت (له مال و هیزو
دهسه لات)، هه موو نهوانه ش که له جیاتی خوا کردبوویان به پالپشتی خویان، جا سزایه کی زۆر گموره و سامناک بۆ یان
ناماده یه.
(۱۱) نهم قورنانه رینموویسی به خشه، به رچاو روونکه ره وه یه، ری نیشاندهره، نهوانه ش که باوه ریان نه بوو به نایهت و
فه رموده کانی پهروه دگاریان سزایه کی زۆر سه خت و به نیش چاوه رتیانه.
(۱۲) خوا نهو زاته یه که دهریای بۆ رام کردوون تا که شتی به فه رمانی نهو هاتوچۆی پیادا بکات، تا بچن به دهم به خخش و
به ره کانیه وه و ده ستان کهویت (له بازرگانی و راوه ماسی و دهره یانی گوه ره و مرواری و... هتد) بۆ نهوه ی سوپاسگوزاری
خوا بکه ن.
(۱۳) هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بۆ نیوه ی رام هیناوه، بۆ خزمه تگوزاری نیوه فه راهه می هیناوه، هه موویشی
تیکرا به خشن له لایهن نهو زاته وه، بهراستی نا لهو به خخش و دیاردانه دا به لگه و نیشانهی زور همن بۆ کهسانیک که
بیربگه نه وه و تیفکرن.

(۱۴) ئہی پیغہ مبر ۷ بلیٰ ہوانہی کہ
 تیمانیان ہیناوه: چاویوشی بکمن لہوانہی بہ
 تہمای رۆژہ سہختہ کان نین کہ خوا پیشی
 دہہنیت بۆ لپرسینہوہیان، تا پاداشتی قوموی
 نالہبار بداتہوہ بہ گۆیرہی ئہو کارو کردہوہیہی کہ
 ئہنجامی دہدہن...

(۱۵) ہر کہسیک کارو کردہوہی چاکی ئہنجام
 دابیت ئہوہ سوود و قازانجہ کہی بۆ خۆیہتی،
 ہرودہا ئہوہش کارو کردہوہی خراپی کردبیت
 ئہویش لہسرخوی دہکویت، لہوہودواش بۆ لای
 پەرور دگارتان دہبرئہوہ.

(۱۶) سویند بہخوا بیگومان ئیمہ تموراتمان
 بہخشی بہ ئہوہی ئیسرائیل ہاوپری لہگہل
 دہسہ لاتداری بۆ چارہسمرکردنی کیشہی خہلکی،
 لہگہل پیغہ مبرایہ تیشدا، لہ چہندہا رزق و
 رۆزی چاک و پاکیش بہہرہورمان کردن، زیادہ
 ریزیشان دان بہسمر ہموو خہلکی سمردہمی
 خۆیاندا.

(۱۷) ہرودہا ئیمہ چارہسمری ہموو کاریکی
 گرنگمان بۆ روونکردنہوہ و پیمان بہخشین
 (دہبارہی عہقیدہو شمرعدت و حلال و حرام)،
 جا ناکوکی و دووبەرہ کیان لہ نیواندا بہرپا نہبوو
 مہگہر دواي ئہوہی کہ ہموو شت روون بۆوہ و
 زانستیان بۆ ہات، ئہوہش بہہوی ستم و
 ناکوکی و ہمسوودی نیوان خۆیانہوہ، بہراستی
 پەرور دگاری تۆ ئہی محمد ۷ لہ رۆژی

قیامہتدا داوہری دہکات لہ نیوانیاندا دہبارہی ئہو شتانہی کہ ناکوکیان لہسمری ہمیہ و رای جیاوازیان ہمیہ
 دہبارہی.

(۱۸) لہوہودوا ئیمہ تۆمان ئہی محمد ۷ خستۆتہ سمر بہرنامیہکی راست و رہوان لہ ہموو کارو باریکی ئہم
 نایینہدا، کمواتہ شوینی بکہوہ و لپی لامدہ، نہکیت شوینی ہموو نارہزووی ئہوانہ بکہویت کہ نازان و ناقامن.

(۱۹) بیگومان ئہوانہ ہیچ کات فریات ناکہون و لہ دہستی خوا رزگارت ناکمن (نہگہر خوا لہ خۆت پرہنجینیت و
 نافرمانی بکہیت)، بہراستی ستمکاران ہندیکیان یارو یاوہری ہندیکیان، خوایش پشت و پەناو خۆشموستی
 دیندارو چاکانہ.

(۲۰) ئہم قورئان و بہرنامیہ چہندہا چا و رۆشنیہ بۆ خہلکی و ہدایہت و رینمووی و رہحمہتہ بۆ قوم و
 کہسانیک کہ باوہر بہینن و پیی دلنیاو دلئارام بین.

(۲۱) ئایا ئہوانہی کہ گوناہو تاوانہکانیان ئہنجامداوہ، وایان زانیوہ ہرودہک ئہوانہ حسابیان بۆ دہکمین کہ
 تیمانیان ہیناوه و کارو کردہوہ چاکہکانیان ئہنجامداوہ؟! ژبانی دنیاو مردن و دواي مردنیان و ہک یہک دہبیت؟! ئای
 کہ برپاری خراپ برپار دہدہن.

(۲۲) خوا ناسمانہکان و زہوی لہسمر بنہمای حق و راستی داناوہ، بۆ ئہوہی سمرئہنجام پاداشتی ہموو کہسیک
 بہگۆیرہی کارو کردہوہکانی بداتہوہ و ہیچ جزوہ ستمیکیشیان لی ناکریت.

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَلِنَافْسِهِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
 رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا صِرَاطٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
 ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَلِمَآئِهِمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

(۲۳) هموآلم بدهری نایا نهو کهسهی که ویست و ثاره زووی خوی کردوته خوی خوی؟! بههوی نهوه خویش گومای کردوه که زانیویسته شایانی نهویه، له نهجامی بهد ههلوئیستی خویدا و موری ناوه به دهزگای بیستن و دل و دهروونیدا و پمدهشی هیناوه بهسمر چاوو دهزگای بینینیدا، جا نیتر کی هیه جگه له خوا هیدایهت و رینمویی بکات، نایا بیر ناکه نهوه و ناموژگاری وهرناگرن.

(۲۴) خوانه ناسان دهیانوت: ژبان تهنها نهه ژبانی دنیاویه، دهمرین و دهژین بهنوره، ههر روژگارو زه مانه کاریگرن تیامانداو ده مان مرین و هیچی تر! جا نهوانه وه نه بیست لهسمر بینینهی هیچ جوژه زانستی و زانیاریهک نهوه بلین بهلکو تهنها پشت به گومان و دوودلی ده بهستن.

(۲۵) کاتیکیش نایه ته کانی قورنانی نیمه یان بهسمر دا بخوینریتنهوه (که بهلگهی زور بههیزو روونی تیدایه لهسمر زیندوو بوونهوه، هه موو بهلگهی کیان هاتوته سمر نهوهی) که دهلین: ده باشه ساوو باپیرانی مردوومان بو زیندوو بکه نهوه نه گهر راست ده کمن؟! (شایانی باسه که حمزه ته عیسا نهو کارهی بنو خه لکی نه جامدا به ویستی خوا، که چی وتراوه: نهه سیهرو جادوه)؟!

(۲۶) نهی پیغه مبر ۱۱ پیمان بلی: (نهو شتانه به دهست نیمه نهیه) نهوه ههرخوایه ژباتان پی ده به خشیت و پاشان ده تانمرینیت و دوی نهوه کوژتان ده کاتمهوه له روژی قیامه تدا که هیچ گومانی تیادانیه، به لام زوربهی خه لکی نهه نازانن.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهِهُ هَوًى وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْنَوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِكَاثِلِينَ إِلَّا أَكْذَرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُنَادِيهِمْ عَلَيْهِمْ هَٰئِنُنَا بِنَبَإٍ مَّا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوا بِأَهْلِيْنَا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ لِيَوْمٍ أَلْقَيْتُمُ لَارَبِّ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَٰذَا كِتَابُنَا يُنْفِخُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَآ نَذَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنْظَرُ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ ﴿٣٢﴾

(۲۷) ههر خوا خاوه نی ناسمانه کان و زهویه، نهو روژهی که قیامت پیش دیت، ههر نهو روژه ههرچی بهتالپرست و ناحق پرستانه له زهره مره ندیه کی زور گهردها ده بن.

(۲۸) نهو روژه ده بینیت هه موو خه لکی به جوکدا هاتوون و لهسمر نه ژتوو په نهجه کانیان نامادهن (ههرکس چاوه ری بانگ کردنه بو لیبر سینمهوه، نامادهیه دهست به چی راهبریت و را بکات بو بهردهم دادگای پر له دادی پمروه دگار) ههر قوم و هوزیک بانگ ده کریت بو لای نهو کتیبهی که بوی رهوانه کراوه، یاخود بانگ ده کریت بو لای نامهی کردهوه کانی، نهوسا پیمان دهوتریت: نه مرؤ نیتر پاداشتی نهو کارو کردهوانه ی که ده تانکرد ده دریتنهوه.

(۲۹) نهه نیتر نامه ی کردهوه کانتانه که تو مارمان کردوه لهسمرتان، خوی گویایه قسه ده کات و حق ویزه (دیاره کردهوه کانمان تو مار کراوه لهسمر دهزگای زور پیشکوتوو) چونکه بهراستی نیمه کاتی خوی نهوهی نیوه ده تانکرد له بهرمان ده گرتنهوه.

(۳۰) جا نهو کاته نهوانه ی باوه ریان هیناوه وه کارو کردهوه چاکه کانیان نه انجام داوه، نهوه پمروه دگاریان ده یان خاته ژیر سایه ره حمهت و میهره بانی خویمهوه، تهنها نهوه سهرکوتن و سهر فزایه کی ناشکرایه.

(۳۱) به لام نهوانه ی که بی پروا و کافر بوون پیمان دهوتریت: باشه، نیوه نایه ته کانی منتان بهسمر دا نه ده خوینرایمهوه؟! که چی خوتان به گهره و زل ده زانی، بهراستی نیوه هوزیکی تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۳۲) کاتیکیش بو ترایه: بیگومان بهلینی خوا راسته و روژی قیامت ههر دیت و گومانی تیادا نیه، نیوه له وه لامدا ده تانوت: نیمه ههر نازانین روژی قیامت چیه؟! نیمه ههر گومان ده بهین و دلنیا نین!!

(۳۳) نھو کاتھ لھ قیامہ تدا نھو کارو کردوہوہ
ناشیرینیانہ کہ کردوویانہ بۆیان دھردھ کھوت و
ناشکرا دھبت، نھوہش کہ گالتھیان پیدھ کرد و
بروایان پئی نہبوو (کہ سزاو نازاری دۆزہ خہ) لھ
ھمموو لایہ کھوہ دھوریان دھدات و ریگھ
رزگاریان لی دھبریت.

(۳۴) پئیان دھوتریت: لھ مرپۆ بھدواوہ نیتر نیوہ
فھراموش دھکھین و پشت گویتان دھخھین،
ھروہ کو چۆن نیوہ بروا بووتان بھم رۆژہ فھراموش
کرد، شوتنی نیشتہ جی و حوانہ و ہشتان ناو ناگری
دۆزہ خہ، کہ سیشتان دھست ناکھوت پشٹیوانی و
پشتگیریتان لی بکات.

(۳۵) نھم سھرنھ نجامھش بۆیہ یھخھ پئگرتن
چونکہ بھراستی کاتی خۆی گالتھتان بھ نایہت و
فھرمانہ کانی خوا دھہات، ژیانی دنیاش غھراو
گومراي کردبوون، نہ مرپۆ نیتر رزگار بوونیان
نھستھ لھو ناگری دۆزہ خہ لئی دھرناھنرین،
داوای نھوہشیان لیناکریت خوا لھ خۆیان رازی بھکن.
(۳۶) جا ھر لھ بۆ خوایہ سوپاس و ستایش، کہ
پھروہدگاری ناسمانہ کانہ، پھروہدگاری زھویشہ،
پھروہدگاری ھمموو جیھانیان.

(۳۷) ھھرچی گھورھیی و شکۆمھندی ھدیہ لھ
ناسمانہ کان و زھیدا ھر شایستھ نیوہ، بھراستی
نھو زاتھ بالادھست و دانایہ.

وَبَدَأْتُمْ سَيِّئَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَعْبَثُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفْكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيَكُمْ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَغَرَّكُمْ
الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَخْلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَتُنْثَوِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرُونَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝

سورہتی (الأحقاف)

بھناوی خوی بھخشنده و مېھربان

(۱) سھرنجی سھرھای سورھتی الشوری بھد. (۲) نھم قورنانه لھ لایمن خوی بالادھست و داناوہ دابھزیوہ.

(۳) نئیمہ ناسمانہ کان و زھوی و نھم ھمموو شتانهی نیوانیانمان دروست نہ کردوہ؛ تھنھا لھسمر بنچینھیی حق و
راستی نہبت، بۆ کاتیکی دیاریکراویش، کہچی بی باوہران پشت ھلڈھکن لھو ناگاداری و بیدار کردنھوہ.

(۴) نھی محمد ﷺ ھموآلم بھدھنی: نایا سھرنجتان داوہ لھو شتانهی کہ لھ جیاتی خوا دھیانپھرستن و، ھاناو ھاواریان
بۆ دھبھ؟ باشہ ناخر نھوانہ چ شتیکیان لھ زھویدا بھدیھیناوہ، با پیشانم بھدن!.. یاخود نھوانہ لھ ھلڈھسورانی
ناسمانہ کاندا ھیچ ھاوہشی ھاوکاریہ کیان ھدیہ؟!.. (نھگھر دھلین: بھلئی) دھکھواتھ کتیبیکی ناسمانیم نیشان بھدن
کہ پیش نھم قورنانه بۆتان ھاتبیت، یان دیاردھیکی زانستی لھو پوہوہ کہ بیسھ لمینیت نھگھر نیوہ راست دھکن!

(۵) جا نیتر کی لھو کھسھ گومراترہ کہ دۆعاو نزا و پارانھوہ؛ پوو بھکھسیک یان شتیک دھکات، جگھ لھ خوا، کہ
نھگھر ھتا رۆژی قیامھتیش لئی بھپارتھوہ بی سووہ، نہ بھھانایھوہ دھجیت، نہ بھ پھرستنه کھش دھزانتیت، لھ
کاتیکدا نھوانہ لھ دۆعاو پارانھوہی نھوان بی ناگاو غافلن و ھھستی پی ناکن.

(۶) کاتیکیش که خه لکی کزده کرتنه وه بۆ لی پرسینه وه، بت و په رستراوه کان ده بنه دوژمن بۆ نه و که سانه که له دنیا دا ده یانه رستن، به هیچ شیوه یه ک بر وایان پی ناکهن، به لکو به دروین ده خه نه وه.

(۷) له کاتیکدا نایه ته ناشکراو روونه کانی نیمه به سهریاند ا بخوتنرتنه وه، نهوانه ی که بی باوه ر بوون به و حق و راستیه ی که بۆیان دیت ده لئین: نه مه جادوویه کی ناشکرایه.

(۸) یاخود ده لئین: محمد ﷺ خۆی نهم قورنانه ی هه لبه ستوه .. پێیان بلی: نه گهر خۆم هه لم به ستیت، (نه وه دلیابن خوا تۆله م لیده ستیت و سزام ده دات)، نه وکاته نیوه به هیچ شیوه یه ک ناتوانن له خه شم و قینی خوا رزگارم بکه ن، جا ههر خوا ده زانیت ده رباره ی نهم قورنانه نیوه چ درۆ و بوختانیک هه لده به ستن وتییدا رۆده چن؟ له به رنه وه خوام به سه که شایه ت بیت له نیوان من و نیوه دا، به راستی نه وزاته لی بوورده و به سوۆو میهره بانه (بۆ نهوانه ی په شیمان ده بنه وه له بیروبووچونه چموته کانیان و ریکه ی نیمان ده گرنه بهر).

(۹) نه ی پیغه مبه ر ﷺ پێیان بلی: که من یه که م پیغه مبهرو تازه په یدابو نیم، ناشزانم چیم به سهر دیت، چیش به سهر نیوه دیت؟ (چونکه غه یب زان نیم وله نه ینی و شاروه کان ناگادار نیم)، من ته نها شوینی نه و وه ی و نیگایه ده که وم که پیم ده گات و من ته نها بیدار که ره وه یه کی ناشکرام.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنُنَا بِتَنَزَّلَتْ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَجَاءٌ هُمْ هَذَا سَعْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَبَّهُ قُلْ إِنْ أَفَرَبْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كُفِّي بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَمَسَحُوا بِرُءُوسِهِمْ هَذَا أَفْكَ قَدِيرٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوَسًىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كُتِبَ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

(۱۰) ههروهه پێیان بلی: هه واهم به نه ی، باشه، نه ی نه وه چۆنه وحالتان چۆن ده بیت نه گهر نه م قورنانه له لایه ن خوا وه بیت و، نیوه ناوا بر وای پینه که ن؟! هاوکات له گه ل نه وده که شایه تیک له نه وه ی ئیسرا ئیل شایه تی دا وه که چ ته ورات و، چ قورنان له یه که سه رچا وه وه هاتوون، نه و باوه ری هینا به محمد ﷺ و قورنان که چی نیوه خۆتان به زل و گه و ره زانی و، باوه رتان نه هینا .. بێگومان خوا هیدایه ت و رینمووی ده سته ی سته مکاران ناکات.

(۱۱) نهوانه ی که بی باوه رین ده رباره ی نهوانه ی نیمان و باوه ریان هینا وه ده لئین: نه گهر باوه ره یینان به قورنان وه به محمد ﷺ چاک بوایه، نهوانه پێش نیمه نه ده که موتن!! جا چونکه خۆیان هیدایه ت و رینمووی قورنان وه رناگرن ده لئین: نه مه هه لبه سترا و نه فسانه یه کی کۆنه!!

(۱۲) خۆ پێش نه م قورنانه، ته وراتی موسا ره وانه کرا وه تا پێشه و او ره حمه ت بیت له کاتی خۆیدا .. نه م قورنانه ش په یامیکه سه لمینه ری په یام و کتیه بکانی پێش خزه ته ی و، ریکه له گه لیاند او به زمانیکی عه ره بی پاراوی ره وان هاتوه بۆ نه وه ی نهوانه ی سته میان کردوه بیداریان بکاته وه مژه به خه شیشه به چاکه کاران.

(۱۳) به راستی نهوانه ی که ده لئین: په و ره ردا گارمان - الله - یه و، پاشان پابه ندی نه و نیمان به ده بن و راست و ره وان په یره ی ده که ن و له سه ری به رده واهمن، نهوانه هیچ جۆره ترس و بیمیکیان له سه ر نه یه و دلته نگ نابن...

(۱۴) نهوانه به هه شتین و ژیا نی نه مری تیایدا ده به نه سه ر، له پا داشتی نه و کارو کرده وانه دا که نه نه جامیان ده دا.

(۱۵) ټيمه فرمانمان به ناده ميزاد داوه که چاکه کارو چاک رهفتار بیت له گهل دایک و باوکیدا، دایکی به نازاره وه هلی گرتوه و بهدم نیش و نازاره وه بویمه تی، سک پرپوون و له شیر پرینه وی سی دانه مانگی خایاندوه .. هتا کاتیک نینسان ده گاته حالته تی توندوتولی و توانایی و تمه نی چل سالی (نموسا نیر حق وایه نهم دوعایه بکاته یه کیک له ویره کانی سدر زاری و) بلیت: پمروردگارا! کومه کیم بکهو یارمه تیم بده تا شوکرانه بژیړ و سواسگوزاری نمو نازو نیعمتانه بم کبه من و دایک و باوکمت به خشیووه، همروها یارمه تیم بده لموژوره کاروکرده و چاکانه نه نجام بده، که تو پتی رازیت، داواکاریشم چاکه پروینیت له ناو نموه کانمدا له بهر قازانجی خوم (چاکه ی هرکس بهشی دایک و باوکی تیا دایه)، به راستی من گدراومه توه بولای تو، تا له گوناوه کانم خوش بیت و من له موسلمانانی گوترايه ل و فرمانبردارم.

(۱۶) نا نموانه نمو کسانه که به گویره ی چاکترینی کرده و کانیا ن پاداشتیان دده ینه و، چاویشیش له هلمو گوناوه کانیا ن ده کیم له پیزی بهمشتی به کاند، ته مهش بده دهنانی نموبلینه راست و دروسته یه که کاتی خوی پیمان درابوو.

(۱۷) به لام نموه ی که بیزاره له دایک و باوکی باورپداری و پیمان ده لیت: ناخ و توف له دست نیوه، نایا نیوه هره شهم لی ده کهن، نیوه چون پرواتان بموه هیه من دوی مردن له گور

دهربه تریم و زیندو ببموه!! له کاتیکدا نمو هه موو خه لکمش سآله هایه و سده هایه دهرن و پیش من مردوون.. (کوان؟! له کوین بویه کیکیان نه گمرايه و؟!).. دایک و باوکه کش زور به پمروشموه دوعاو نزاده کمن و له خوا ده پارینه و.. کوره هاوار بۆتو، داد له دست تو، نیمان و باوربه ینه، بیگومان به لینی خوا حق و راسته، که چی (میشکی پووجه و پمروه ی هیناوه به سمرچاوو دلیدا)، بی هیچ بیرکردنوه یه ک ده لیت: ته مه قسه یه کی کونه و داستانی پیشووه کانه!!

(۱۸) نا نمو جوړه که سانه نموانه که برپاری خوابان له سمر خویان کردوه به مال و چسپاوه له سمریان، هاوړی له گهل چنده ها گروو ده سته و میلله تانی تری رابوردوی بی باورپداری پیش خویان، له همدوو بهر ی پمرو و ناده ميزاد، به راستی نموانه همره موویان خه ساره تمه ند و زهره رهنه ند بوون.

(۱۹) هر ده سته یه ک، هر که سیک له نیمانداران یان له بی پرواکان پلمو پایه ی بهرز، یان نرمیان هیه، به گویره ی کرده و کانیا ن که نه نجامیاندوه، ته مهش بوی نمویه خوی پمروردگار به گویره ی کرده و کانیا ن به تمواوی پاداشتیان بداتمه و، بی نموه ی هیچ جوړه سته میکیان لی بکرت.

(۲۰) روژیک دیت نموانه ی که بی پروان بهرو دوزخ دهرین و نیشانیان دهریت و پیمان دهرتیت: هرچی خوشی و شادیه کتان هه بوو له ژبانی دنیاتاندا نه نجامتاندا به ناره زوی خوتان راتانبوارد، کهواوو نه مړو نیر نور ی نمویه که سزای خه جالته تی و ریسوایی بدرینه و، بهو ی نموه ی که لووت بهر زیتان ده کرد له زه ویدا به ناحق و به هو ی دهرچوونتان له سنور و فرمانی خوا.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصَّلَتْهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْجَنَّةِ وَعَدَ الْبَصِيقُ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
لِوَالِدَيْهِ أَفِي لَكُمْ أَنَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفْغِيَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغَنِّ وَالْإِنْسَانُ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَيُوفِّيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبِئَتُهُمْ
فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمَعْتُمْ بِهَا قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا
كُنَّا كُنْتَ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَفْشِقُونَ ﴿٢٠﴾

(۲۱) نهی پیغمبر ﷺ یادی براهی قهومی عاد - هود پیغمبر - بکه، کاتیک قهومه که ی بیدار کردنهوه له دۆل و بیابانه کاند (مه بهست ناوچهی حضرموت) ه، بیگومان بیدار خمره وهی زور له پیش نمو و دواي شهوش تیپهریان کرد، هر هه موویان شهویان به خه لکی راگه یاندوه که جگه له خوا کسی تر نه پرستن.. به راستی من ده ترسم سزایه کی زور گهوره و بی سنکورتان له روزیکی سامناکدا بۆ پیش بیت.

(۲۲) خوانه ناسانی قهومه که ی پییان وت: نایا تو بۆ شهوه هاتویت که نیمه له به ندایه تی خواکانمان لابه دیت؟! که واته نه گهر له راستگویی شه ههره شانهی که لیمان ده کهیت، پیشی بینه بۆمان!

(۲۳) هود وتی: روودانی شه سزایانه و زانینی کاته که ی به راستی ته نها هر لای خوا خویه تی، من شهوه له سهره که شهوهی من بۆ ره وانه کراوم پییان رابگه یه نم، به لام به داخوه شهوه به قهوم و هوزیکی نهزان و نه فام ده بینم.

(۲۴) جاکاتیک په له هه ورکیان بینی روی کردۆته دۆل و ناوچه که یان، دلیان خوشبوو، وتیان: شهمه بارانی پییه بۆمان، نه خیر، وانیه، به لکو شهوه شه کاره ساتهیه په له تانه پیش بیت، ره شه بایه کی توند، که سزایه کی به نازارو به پیشی پییه.

(۲۵) شه ره شه بایه! هه موو شتییک و هه موو شوتنییک کاول ده کات به فرمانی پهروه دگاری، نیتر که سیان دیار نه مان جگه ماله چۆل و هۆله کانیان، هر نا بهو شهویه و بهو جۆره سزایانه تو له له قهوم و هوزو گهلانی تاوانبارو تاوانکار ده سینین (له هه موو کات و شوتنییکا، نه گهر یاخی بین)..

(۲۶) سویند به خوا به راستی نیمه ده سلات و تواناییه کی وامان به خشی به قهومی - عاد -، که به شهوه مان نه به خشیوه، ههروه ها هۆکاری بیستن و بینین و لیکدانه شهوشمان پیدابوون، مه خابن هۆکاره کانی بیستن و بینین و لیکدانه شه سوودی پینه گه یاندن! شه مهش له بهر شهوه بوو چونکه به به لگه و نیشانه کانی خوا بی باوهی بوون و، بهر په رچیان ده دایه وه.. شه سزایه کی که گالته یان پیی ده هات، داوین گیریان بوو، لئی ده رباز نه بوون.

(۲۷) بیگومانیش نیمه دانیش توانی شارو دپهاته کانی ده ور بهر تانمان له ناو برد (کاتیک یاخی بوون له بهرنامه ی نیمه)، به لگه و نیشانه ی جۆراو جۆریشمان خسته بهر چاویان، بۆ شهوه ی بگهر پنه وه بۆلای نیمان و روو بکه شهوه باوهی.

(۲۸) جائه و بتانه ی که به ته ما بوون له خوا نزیکیان بخه شهوه له کاتی تهنگانه دا فریایان بکه مون!! ده با فریایان بکه و تنایه؟! به لکو هر لییان ون بوون و ناسه واریان نه ما، ناته وه بوو درۆ که یان و شهوش بوو که هه لیانده بهست (که گرایه شه بتانه بۆیه ده پرستن تا له خوا نزیکیان بکه شهوه، فریایان بکه مون!).

(۲۹) یادې نښه یې بکه کاتیک نیمه ده ستمیه ک
په یرمان لادایه لای تو، تا گوئی له قورنای بگرن،
نموسا ناماده بوون و بهیه کتریان وت: گوئی بگرن
و بی دهنگ بن، کاتیک قورنای خویندنه که تمواو
بوو، په یرمان گرانمونه بو ناو هوژو قومو که میان
و، دهستیان کرد به ناگادار کردنمونه و بانگ کردنیان
بو په یرمونه کردنی نیم ناینه نوییه.

(۳۰) وتیان: نهی هوژ و گه لی نیمه! باوهر
بکمن! گوتمان له کتیبیک بوو که له دوی
موسا نیردراوه، سه لمینمونه په یام و کتیبه کانی
پیش خویه تی و ریکه له گدلیاندا و، رینموی و
هیدایه ت ده دات بو حق و راسته شه قامی
راست و دروستیش.

(۳۱) نهی خزمینه!! بچن به دهم بانگخوازی
خواوه و نیمان و باوهری پېهینن، نیمو کاته له
گوناهه کانتان خوش ده بیت و له سزای به نیش و
نازار ده تانپاریزیت.

(۳۲) جا نمونه پېشواری له بانگخوازی خوا
ناکات، نموه و نه بیت له ده سلا تی خوا له م سر
زه ویه دا ده رباز بیت و خوا ده سوسان بکات،
که شیش ناتوانیت جگه له خوا رزگاری بکات و
پشتیوانی لی بکات، نا نمونه له گومرایی و
سرلېشیواو به کی زور ناشکرادان.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا
حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ
﴿۲۹﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
﴿۳۰﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن
ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُمْحِيَ الْمَوْتِ بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۳﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَٰذَا إِلَّا الْحَقُّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۴﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغَ فَبَلَّغَ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۵﴾

سورة الاحقاف

(۳۳) نایا نموه سمرنجیان نه داوه به راستی نمو خوییه که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه و له دروست
کردنیشاندا هیچ ماندوو نه بووه، توانای نی به مردوووه کان زیندوو بکاتهوه، به لی، پېگومان نمو زاته، به سمر هه موو
شتیکدا ده سلا تی هیه.

(۳۴) روژیک دیت کافرو خوانه ناسان دوزه خیانت ددیریت و پېیان ده و تربیت: نیستا ده لین چی؟! نا نمونه نیتر
حق و حقیقت و راسته قینه نه؟! (هه موو بهیه کدهنگ) ده لین: به لی.. سویند به په مروه دگارمان راسته و حقه،
(به لام نمو سویند خواردن و دان پیدانان: تازه بی سووده)، بویه خوا ده فمرموتیت: ماده م وایه سزاو نه شکه نجهی ناو
ناگر بچیزن له سمر نه نجامی بی پروایی و کافرو و نتاندا.

(۳۵) که و ابو نهی پېغه مېرمن دان به خودا بگړه، هه رووه کو پېغه مېرمنی خواوه و یستی به هیژ خوراگر
بوون، په له شیان لی مه که، نمو روژهی که به لینیان دراوه تی همر کاتیک پېشاهات واده زانن تنها ساته و هختیکیان له
روژیکدا پېچووه، نه مه به لین و په یام و راگه یاندنیکي تمواوه، جا نمو کاته مه گمر تنها تاوانبارو گونا هکاران نین
که تیاده چن!؟

سوره تی (محمد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهوانه بی پروا بوون و بهرهلستی ریبازی خویان کرد، نهوانه خوا کارو کرده کانیانی ون و پوچ کردوتموه، (تهنانهت چاکه کانیشیان بی پاداشته، چونکه مبهستیان خوا نه بووه).

(۲) نهوانهش باوه ریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامداده و باوه ریان هیناوه بهو قورنانه بووه که بی محمد ﷺ دابه زینراوه، هر نهویش راسته له لایهن پهروه رد گاریانه وه، نهوانه خوا چاوپوشی کردوه له هه موو گونا هه کانیان، چاکهشی رواندوه له دل و دهروونیانداو بچوونیانی ریک و پیچ کردوه.

(۳) نهوش بههوی نهوه وهیه چونکه بهراستی نهوانه که بی باوه بوون شوینی ناراستی کهوتیوون.. بیگومان نهوانهش باوه ریان هیناوه و موسلمان بوون، شوینی حق و راستیه کهوتوون که له لایهن پهروه رد گاره هاتوه، نا بهو شیویه خوا نمونهی نهو دوو کومه له روون ده کاته وه بی خه لکی (تا فریای خویان بکهون).

(۴) (تهم فهرمانه بی کاتی روویه پروا بوونه وهیه له گۆره پانی جهنگدا) جا کاتی که گیشتن بهوانه بی باوه بوون، بینه دهست لییان و له گهردنیان بدهن (نه گینا نهوان نیوه ده کوژن)، تا کاتی که کوشتاری زوریان لی ده کهن، نینجا که هیزیان نهما ، بهدیل بیانگرن بهتوندی بالبهستیان بکهن، نهوسا یه کیک له دوو کاره یان له گه لدا نه نجام بدهن: یان به پساوه تی و منهت؛ یاخود به گۆرینه وهو فیدییه نازادیان بکهن، تا شهر کوتایی دیت و ناسهواری

نامینیت و دوژمنان چهک داده نین، بریاره که ناوه هایه، نه گهر خوا بیویستایه خوی تۆله ی لی ده سندن، به لام دهیموت بهیه کتر تاقیتان بکاته وه، نهوانهش له پیناوی خوادا شهید بوون، هرگیز پاداشتی ههول و کوششیان بهزایه نادات.

(۵) نهوانه رینمویی دهکات بی جیگه و ریکه ی خۆش و دل و دهرون و بیرو هۆشیان ناسوده دهکات.

(۶) ههروه ها دهیانخاته نهو بههشته وه که به جۆره ها شیواز بی باس کردوون.

(۷) نهی نهو که سانه ی نیمان و باوه رتان هیناوه، نه گهر نیوه پشتیوانی له ناینی خوا بکهن و ههولی سهرکهوتنی بدهن، نهوه خوایش پشتیوانی له نیوه دهکات و سهرتان دهخات و پایهدارو جیگیرتان دهکات.

(۸) نهوانهش بی پروا بوون خه جاله تی و سهرشوریان بی ههیه کارو کرده هوشیان له دنیا دا بی ناکامه له قیامه یتشدا مایه پوچن.

(۹) نا نهوه بههوی نهوه وهیه بیگومان نهوان رقیان له قورنانه بۆته وه و هیزیان له بهرنامه ی خوا نه بووه، جا خوایش کارو کرده کانی پوچ کردنه وه.

(۱۰) نایا نهوه نه گهریاون بهسهر زه ویداو سهرنج بدهن، تا بزائن سهره نجامی نهو خه لکه ناله باره ی پیش نهمان چۆن بووه؟! خوی به دهسلات مال و حالییانی بهسهردا روو خاندن، جا بی هه موو بی باوه ریان سزای ناوا شتیکی چاوه پروان کراوه (درهنگ یان زوو) دوو چاریان ده بیت.

(۱۱) نهوه بههوی نهوه وهیه چونکه بهراستی خوا پشتگیرو پشتیوانی نهوانه یه که نیمان و باوه ریان هیناوه، بیگومان بی باوه رانیس هیچ پشتیوانیکیان نیه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْنَمْتُمُوهُم مِّمَّا فَوَّاقُوا فَمَا مَتَابَعَدُوا وَمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنصَرَفْنَا عَنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝ سَيَّهَدِيهِمْ وَيُصْلِحَ بَالَهُمْ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن نَّصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسَاءَلُهُمْ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ ۝ أَفَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ الْأَرْضَ فَنَظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝

(١٢) بهراستی نهوانى كه باوهريان هيناه و كارو كردهوه چاكه كانيان نه نجام داوه، خوا ده يان خاته باخه كانى بهه شتهوه، كه چنده ها روبار به ناويدا ده روات، نهوانهش بى پروا بوون لهم دنيايه دا راده بوين و ده خون و دهك نازل، له ناينده شدا دوزه خ جى و شونيانه!

(١٣) زور شارو شارو چكه مان له ناو برد، لهو شاره ي كه تويان ده ركرد بهه يتر بوون، هيچ كه شيش نه يتوانى پشتيوانيان بيت.

(١٤) نيا نهو كه سه ي كه له لايه ن پهروه ردگاريموه بهلگه و نيشانه ي روونى پيگه يشتهوه و، باوه رى دامه زراوى پييه تى و له سمرى ده روات، وه كو نهو كه سه وايه كه كارو كردهوى ناشرين و نادروستى له بهر جاو رازنر ابيتهوه، نهو جوړه كه سانه شونى ويست و ناره زوى ناپوختى خويان كه وتوون؟!

(١٥) وينه ي نهو بهه شتهى كه به لين دراوه بلريت به خواناس و پاريزكاران، نه مديه: چنده ها رووبارى له ناوى سازگارو تام و نه گوزاوى تيدايه، ههروه ها چنده ها رووبارى شير كه تامى تيك نه چوه، ههروه ها چنده ها روبار له شرابى تام خوش و بوخوش، (كه له خواردنموى بيزار نابن و له بهر چاويان ناكه وت) بو نهوانه ي ده يخونهوه، چنده ها روبار له ههنگونى پالفته و بيگمرد، ههروه ها بزيان هيه لهو بهه شته دا له هه موو جوړه بهرو و بووم و ميوه يه كى جوان و به تام و بوخوش، هاوكات له گمل

ليخوش بوون و خوشه ويستى پهروه ردگار ياندا، نيا نهو بهه شتهوه رانه وه كو نهو كه سانه وان كه له ناو ناگرى دوزه خدا نه مرن و ناوى له كول ده كريت به گهرووياندا، كه ريخوله كانيان پارچه پارچه و توى توى ده كات؟!

(١٦) نهى محمد ﷺ هه نديك لهو بى باوهرو دوپروانه دين و گويت بو ده گرن، هه تا كاتيك له قسه و گوشتارت بوويتهوه، جيت ده هيلن و به دوودليوه ده پرسن له نيمانداران: نهوه باسى چى ده كرد؟ نهوه له چى ده دوا؟ شا نهوانه خوا موزى ناوه به سه ر دل ياندا و شونى ناره زوو ويستى نه گونجاوى خويان كه وتوون.

(١٧) نهوانهش ريبازى هيدايت و نيمانداريان گرتوته بهر به گوشتارى پيغه مبه ر ﷺ هيدايت و دينداريان گه شه ده كات و په ره ده سينت، خوايش شاره زابى و پاريزكارى و دلنبايى زياترى پييه خشين .

(١٨) نيا نهوانه چاوه رپى چى ده كهن جگه له قيامت كه له ناكاو يه خه يان پى بگريت؟ چونكه بهراستى هه نديك له نيشانه كانى ده ركه وتوه (كه يه كيك لهوانه رهوانه كردنى دواهمين پيغه مبه ره)، جا نهوكاته كه بهر يا بيت بيركردنه وه و ناموزگار ييان چ سووديكى ده بيت ؟!

(١٩) نهى نينسان !! دهى كهواته چاك بزانه و دلنبايه جگه له خوا، هيچ خوايه كى ترنيه، داواى ليخوش بوونى گوناوه بو خوت و نيمانداران له پياوان و ناهره تان هه ره لهو بكه و دلنبايه كه خوا ده زانيت له روژدا به چي يوه خه ريكن و، له شهويشدا له كووى ده حينه وه و نارام ده گرن، يا خود ده زانيت چى ده كهن له دنيا داو، ده ره نجامه كه شى له قيامتدا چونه.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَيَمْنَعُونَ وَبِأَكْثَرِ كُفْرِهِمْ كَمَا تَأْتِي الْأَنْفُسُ وَالنَّارُ مَتَوًى لَهُمْ ۝ وَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِينِكَ الَّتِي أَخْرَجَكَ أَهْلَكَتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَمِينٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْ زَيْنَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَفَأَنْتَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَزَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝ فَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنْتَ أَهْلُهَا إِذَا جَاءَهُمْ ذَكَرْنَهُمْ ۝ فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمْ وَمُتَوَلِّكُمْ ۝

(۲۰) ھندیڪ له نيمانداران ده ٿين: خوزگه سورہ تيڪ (دہربارہی جہنگ دڙي کاسفران دہاتہ خوارہوہ)، کہچی کاتيڪ کہ سورہ تيڪ بہ روونی دادہ بہریت و باسی جہنگی تیدایہ، ثہوہ دہ بینیت ثہوانہی لہ دلیاندا نہ خوشی باوہر لاوازی و دووړوویی ھہیہ، چاویان نہ بلق دہ بیت، سہرت دہ کمں وہ کو کہ سیک لہ سہرہ مہرگدا بی ھوئی بہ سہردا ھاتیبت، جا باشر و ابوو...

(۲۱) کہ گویراہل بوونایہ و قسہی جوان و بہ جیان بکرایہ، جا کاتيڪ کار گہیشته قایمی و جہنگ بہرہابو نہ گہر لہ گہل خوادا راست بوونایہ، ثہوہ چاکتر بوو بڑیان.

(۲۲) نایا نیوہ بہ تہمان نہ گہر لہ غہزا پشت ھلہ کمں یا خود دہ سہ لاتتان کہوتہ دہست، تزوی ناژاوہ و فساد و تاوان لہ زہودا بچینن و ھمرچی پھیوہندی خزمایہ تیش ھہیہ بیچرینن و لہ ناوی بہرن؟!

(۲۳) ثہوہ جوڑہ کہ سانہ نہوانہن کہ خوا نہ فرینی لی کردوون و کہری کردوون و کویرایی ھیناوہ بہ سہر چاویاندا (راستیہ کان نابینن).

(۲۴) نایا ثہوہ بڑچی ثہوانہ وردینسی لہ قورٹاندا ناکمں و گوئی بڑ ناگرن؟! یان ثہویہ دلہ کان لہ ناستی راستیدا قفل دراوہ؟!

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
 طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ أَمْرٌ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْبَالُهَا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آوَدُوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ
 ۚ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِيُوتَ وَجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۚ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ۚ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَثَهُمْ ۚ

(۲۵) بہراستی ثہوانہی پاشگہز بوونہوہ بہرہودوا گہرانہوہ، دواي ثہوی رنگہی ھیدایہت و نیمانیان بڑ دہر کہوتبوو، ثہوانہ شہیتان بہ قیل و تہلہ کہ تہماداری کرد بوون، بہ ھیوای تہمہن دریزی و خوشگوزہ رانیش فریوی دابوون.

(۲۶) ثہوہ زال بوونی شہیتانہ بہ ھوئی ثہوہہ بوو کہ بہراستی دووړووہ کان دہیانوت بہوانہی کہ داخ لہ دل بوون بہرامبہر ثہوی خوا دایہ زاندوہہ کہ قورٹانہ: نیمہ لہ مہودوا لہ ھندیڪ ھلویستدا بہ قسہتان دہ کہین، خوایش خوی چاک ناگادارہ لہو نہیننی و پیلانانہی کہ دہیشارنہوہ.

(۲۷) ناخوہ حالیان چوٹ بیت کہ فریشته کان لہ کاتی گیان کیشانیاندا بہدہم و چاوو بہرو پشتیاندا دہمالن.

(۲۸) ثہوہ سوو کایہتی سہرہ مہرگہ بڑیہ بہ سہریاندا دیت، چونکہ ثہوانہ شوینی ثہوہ شتانہ کہوتبوون کہ قین و خہشمی خوا دہ بزوتینیت، ثہوانہ بیزار بوون لہ رہ زامہندی خوا، خوایش کارو کردہ و ہایانی پووج و بی ناکام کرد.

(۲۹) نایا ثہوانہی کہ دلیان نہ خوشی دووړوویی تیدایہ، وایانزانووہ خوا ھرگیز کینہ و بوغزی دہروونیان ناشکرا ناکات؟!

(۳۰) خۆ نه گهر بمانوستانه نعوانه مان پيشان ده دايت، نه وکاته بهروالته ده تناسينه وه، سویند به خوا له شیواز و ناوه روکی قسه و گوشتاریاندا ده یانناسیتوه، خوا خۆشی ناگا و زانیه به کاروکرده وه کانتان.

(۳۱) سویند به خوا نيمه ده تانخینه بهر تاقیکردنه وه، تا له جیهانی واقعدا تیکوشهر و خۆگراتان ده ربکهویت و ناشکرا بییت بۆمان، بۆ نه وهش ههوالی چالاکي نيوه مان بیته ده ست.

(۳۲) بهراستی نهوانه ی که بی باوه رن و ریکه له بلاوکرده ی په یامی خوا ده گرن و دژایه تی ریبازی پیغه مبه ر ﷺ ده کمن، داوی نه وه ی ریبازی هیدایه ت و راستیان بۆ روون بۆتموه، نا نهوانه هه رگیز ناتوانن زیان به خواو ئایینی خوا بگهیهن.. خوی گه ورهش له ئاینده یه کی نزیکدا هه موو کاروکرده وه و پیلانیان پووچهل ده کاته وه.

(۳۳) نه ی نهو که سانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه! گوێپرایه لی فره مان ی خواو فره مان ی پیغه مبه ر بن، کاروکرده وه چاکه کانتان پووچ و بی نرخ مه کمن، (به رووپامایی و خۆ به زل زانین و په شیمان بونه وه له خیر و منه ت کردن و... هتد)

(۳۴) بهراستی نهوانه ی که بی باوه ر بوون و بهر به ست و کۆسپیان ده خسته بهرده م ریبازی

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلا تَعْرِفَنَّهُمْ بِسَمِئَتِهِمْ وَلا تَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحَنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصّٰدِقِينَ وَنَبْلُوَ الْخَبَارَ كُلَّهٖ ﴿٣١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَاقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدٰى لَنَ يَصُرُوْا اِلَّا شَيْئًا وَسَعِيْٓ حِطّٰ اَعْمَالُهُمْ ﴿٣٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اطِيعُوْا اللّٰهَ وَاطِيعُوْا الرَّسُوْلَ وَلا تَبْطُلُوْا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَا تُوُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوْا وَدْعُوْا اِلَى السَّلٰمِ وَاَنْتُمْ اَلَا عَلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَن يَرِيْكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَاَن تُوْمِنُوْا وَتَنْفِقُوْا تُؤْتٰكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلا يَسْئَلُكُمْ اَمْوَالُكُمْ ﴿٣٦﴾ اِن يَسْئَلْكُمْ عَنْهَا فَيَخْشَفْكُمْ فَبَخُلُوْا وَخُرِجْ اَصْغَفْنٰكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآءِنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخُلُ وَمَنْ يَّبْخُلْ فَاِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَاِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

خوا، پاشان مردن له کاتیکدا که کافر بوون، نه وه هه رگیز خوا لییان خۆش ناییت و چاو پۆشیان لی ناکات.

(۳۵) نيوه سستی مه کمن و داوی ناشتی پیش وهخت له دوژمنان مه کمن، چونکه هه ر نيوه سه رکهوتوو ده بن، دلنیا بن که خوایش له گه لتانه، کاروکرده وه تان بهزایه نادات و لیبی کهم ناکاته وه.

(۳۶) بهراستی ژبانی دنیا ته نه ا بریتیه له یاری و گه مه یه کی ته مه ن کۆتا، جا نه گهر باوه ر بهینن و پارێزکار بن، نه وه خوا به چاکي پاداشتتانه ده داته وه، خوایش وه نه بییت داوی به خشیني هه موو سامانتان لی بکات.

(۳۷) خۆ نه گهر خوا داوی به خشیني هه موو سامانتان لی بکات و نه رکیکی گران بخاته سه رتان، نه وه ره زیل و بهرچاو ته نگ ده بن، هه موو رق و کینه یه کتان ده رده خات.

(۳۸) نا نه وه ته نيوه بانگ ده کرین تا به خشینتانه هه بییت له پیناوی خوا دا، کهچی هه تانه ره زیل و بهرچاو ته نگه، خۆ نه وه ی ره زیل و بهرچاو ته نگي هه بییت، نه وه بێگومان هه ر ره زیلی له خۆی ده کات و زه ره ره له خۆی ده دات، چونکه هه ر خوا خۆی ده وه له مه ندو بی نیازه، هه ر نيوه نه ژارو نه دارو کهم ده ست و به نیاز، جا نه گهر نيوه پشت هه لکه ن له م دین و بهرنامه یه، خوا که سانی چاکتر له نيوه ده هیئیه ته مه يدان، که به هه یج شیوه یه ک له نيوه ناچن و وه ک نيوه نابن.

سوره تی (الفتح)

بهنای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی پیغه مبهر ﷺ به راستی نیمه سرکه و تنیکی ناشکرمان پیبه خشیت (مه بهست ریکه و تنه کهی - حوده یبیه - یه که له نیوان پیغه مبهر ﷺ قور بهشدا مۆرکرا، بهنده کانی نهو په یمانه له رواله تدا زهره ری نیمانداران بسو، به لام هر هموی گهرا به خیرو سهر بهرزی بزیان).

(۲) تا خوا له هموو گونا هانی رابوردو و ناینده شت خوش بیست و به خشینه کانی له سمرت ته واک و بتخته سهر ریکهی راست و دروست.

(۳) تا بهو بۆ نه یه وه خوا سهرکه و تنیکی به هیزو بالات پی به خشیت.

(۴) هر نهو خوییه خوی نارامی و هیمنی دابه زاندۆته سهر دلی نیمانداران، بۆ نه وهی که نیمانیان دامه زراوتر و پتموتر بکات، سهره پای نیمانداری و خواناسیان نیمانیان زیاد بیست، بیگومان هرچی سهر بازانی ناسمانه کان و زهوی هیه هر خوا خوی خاوه نیانه، هر همیشه و بهر ده وام خوی گهوره زانی به هموو شتی که و دانایه له هموو کار نکدا.

(۵) نه مهش هموی بۆ نه وهی؛ تا نیمانداران له پیوان و له نافر تان بخاته ناو به هشتیکه وه که چهنده ها رووبار به ژیر درخت و به بهر ده م کۆشک و ته لاره کانیدا ده روات، هاوپی له گیل زبانی نه مریدا، هر وه ها بۆ نه وهی که چاو پۆشی له هه له و گونا هه کانیان بکات و نه م به لینه له لایمن خواوه ده سته کوه و سهر فزایه کی زۆر گهوره و بی سنووره بۆ نیمانداران...

(۶) لهو لاشه وه نازار و نه شکه نهجی دوورو و موشریکه کان، چ پیوانیان، چ نافر تانیان بدات، نهوانی که تیکرا گومانی خراپیان ده ربارهی خوا هیه، نهو گومانه خراپیان هر بۆ خویان ده گه پیتیه وه، نهوانه خوا نه فرینی لیکردوون و دۆزه خی بۆ ناماده کردوون، نای که سهره نهجامیکی یه کجار سهخت و سامناکه.

(۷) هرچی سهر بازان هیه له ناسمانه کان و زهویدا، هر خوا خوی خاوه نیانه و له ژیر فهرمانی نهودان، هر همیشه و بهر ده وام نهو خوییه بالادهست و دانایه.

(۸) نیمه تو مان ره وانه کردوه نهی محمد ﷺ که شایهت و مژده ده و به ناگاهینهر بیت بۆ گرویی ناده میزاد.

(۹) بۆ نه وهی نیوه باوهر بهین به خواو پیغه مبهره کهی و پشتیوانی له پیغه مبهر بکهن و ریزی شایستهی خوی لی بگرن و ته سبیحات و ستایشی خوا بکهن له بهر به بیان و عه سراندا.

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ① لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَبِمَنْعَتِهِ عَلَيْنَا وَبِهِدَايِكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ②
وَيُصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ③ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَّهُمْ إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ④ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ⑥ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑦ وَيُعَذِّبُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمَاتِ
بِاللَّهِ ظُلُمٌ أَلْسِنَهُمْ عَلَيْهِمْ دَائِرَةٌ السَّوْءِ وَغَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعْنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑧ وَاللَّهُ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ⑨ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا ⑩ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَيُعَزِّزُوهُ وَيُوقِرُوهُ وَيُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑪

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١٠ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِالْسِّنِّتِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ١١ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوِيًّا
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ١٢ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ١٣ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ١٤ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَغَائِرِ لَنَا خُذُوا هَازِرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكَ قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥

(۱۰) بیگومان نهوانی په یمان ددهن به تو
نهی محمد ﷺ له راستیدا هر په یمان به خوا
ددهن.. دهستی پیروزو به توانای خوا له سر
دهستیانوهیه (به پشتگیری و یارمندی) جا
نوهی په یمانه که بشکینیت و لیسې پاشگیز
بیتموه، نهوه له سر خوی دهکویت، نهوهش که
په یمانه که دهباته سر و پاشگیز نایتموه لیسې،
خوای بالادهست نهجرو پاداشتی گمورهی
پیده به خشیت (له نایینده دا).

(۱۱) نهو عمره به کوچمیریانمی له
رکعتونه کهی حوده ییبه به جیمان و به شداریان
نه کرد کاتیک زانیان نیوه بهرو غمزای خعیبر
دهرون که خوا به لینی سمرکوتن و
دهسکوتنه کانی جهنگی پیدابوون دین بولات و
دهلین: مال و مندا لمان نیمه سرقال و خمریک
کرد و کاتمان نه بوو بین له گهلان، له بر نهوه
داوای لیخوش بوونمان بو بکن لای خوا، نهوهی
به زمان دهیلین له دلایاندا نییه، پیمان بلی:
باشه، کی ده توانیت بهری دهسلاتی خوا
بگریت، نه گمر بیموت زیانیکتان پی بگمیه نیت
یان سوودو قازانجیکتان بو پیش به نیت، خو
خوا به تمواوی به ناگایه له کارو کرده وه کانتان .

(۱۲) نه خیر پاساوو به هانه که تان وانییه، به لکو
له راستیدا نیوه واگوماتان دهره دیر هرگز

پیغه مبرو باوه پاران ناگرم نهوه بو ناو که سوکاریان و تیاده چن، نهو گومان بردنه له دل و دهر و تاندا رازا تر باوه و
چسپی بو، به راستی گومانی خراب و ناقولان بردبو، نیوه همیشه هوزو تاقمیکي بی که لک و بی خیرن.
(۱۳) هر کهس باوه ری به خواو به پیغه مبرو خوا نه بیت (نایندهی سامناکه) به راستی نیمه سزای دوزه خمان بو
کافرو بی باوه پان ناماده کردوه.

(۱۴) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا همیه هر خوا خوی خاوه نیانه، له هر که سیک که بیموت خوش ده بیت و
سزای هر که سیک بدات دهیدات. (نه لیه ته وستی خوایش بو پاداشت یان سزا، له ویری داد پوره دایه)، خوایش
همیشه مبرو دواو لیخوش بووه و به رحم و دلوفانه.

(۱۵) نهوانی خویان خسته دواوه و به شداریان نه کرد له رکعتونه که دا، کاتیک بینیان نیوه (بهرو غمزای خعیبر
دهرون) بو کور د نهوهی دهسکوتنه کان، وتیان: لیمان گریز شونتان کهوین... نه مانه دهیانموت؛ وستی و فرمانی
خوا بگزن، پیمان بلی: نیوه هرگز شونمان ناکمون.. چونکه خوایش هر وای فرمووه و پیشتر هر وای بریاریداوه،
که چی نهوان دهلین: نه خیر خوا رنگهی له نیمه نه گرتوه، به لکو نیوه حسودیمان پی ده بن بویه نایه لن به شدار
بین، (خوا ده فرمویت) نه خیر: حسودیتان پی نابن، به لکو نهوانه که میک نه بیت له فرمانی خوا تینا گن
(تنها چوایان برپوه ته سامان و دهسکوتنه دنیا ییبه کان).

(۱۶) نهی محمد ﷺ بلی: بهوانه‌ی که سرپیچی‌بان کردوه: له عمره به بیابان نشینه‌کان: ئیوه له ناینده‌دا بانگ ده‌کرتن بۆ جهنگ له‌گه‌ل قوم و هۆزیکدا که نازاو جه‌نگاوه‌رن، نه‌وسا یان دژیان ده‌جه‌نگن، یان خۆیان (له نه‌نجامی بیرکردنه‌وه و تیروانیندا) به‌بی جه‌نگ موسلمان و ته‌سلیم ده‌بن، جا نه‌گه‌ر فهرمانبردار بن، خوا پاداشتی چاکتان پیده‌به‌خشیت، به‌لام نه‌گه‌ر پشت هه‌لکهن وه‌کو نه‌وسا و خۆتان بشارنه‌وه و سرپیچی بکه‌ن، سزایه‌کی به نیشتان بۆ پیش ده‌هینیت.

(۱۷) نه‌و که‌سه‌ی کویره یان شه‌له یان نه‌خۆشه، گونا‌ه‌بار نابیت (نه‌گه‌ر له غه‌زادا به‌شداری نه‌کات) نه‌وه‌ی که فهرمانبردار ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ده‌یخاته با‌خه‌کانی به‌هه‌شته‌وه که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خت و کۆشکه‌کانیدا ده‌روات، نه‌و که‌سه‌ش که پشت هه‌لکات، خوای گه‌وره سزای به نیش و نازاری ده‌دات.

(۱۸) سوتند به‌خوا به‌راستی خوا رازی بووه له‌و با‌وه‌دارانه‌ی کاتیک په‌یمان‌یان له‌گه‌لدا به‌ستیت له ژیر دره‌خته‌که‌دا خوا خۆشی نا‌گادار بوو به‌وه‌ی له ده‌کانی‌اندا هه‌یه (له نیاز پاک‌ی و دلسۆزی) هه‌ر بۆیه نارامی و هه‌یمنی و ناسوده‌یی دابه‌زنده سه‌ریان و پاداشتی به‌مژده‌ی سه‌رکه‌وتنیکی نریک دانه‌وه.

(۱۹) هه‌روه‌ها به‌لێنی چه‌ندین ده‌سکه‌وتی زۆری پیدان، که له ناینده‌دا ده‌ستیان ده‌که‌وت و وه‌ری ده‌گرن، خوا هه‌میشه‌و به‌رده‌وام بالاده‌سته به‌سه‌ر خوانه‌ناسانداو دانایه و ده‌زانی‌ت چ کاتیک نیه‌مانداران سه‌ر ده‌خات.

(۲۰) خوا به‌لێنی ده‌سکه‌وتی زۆری پیداون، له ناینده‌دا ده‌ستان ده‌که‌وت و وه‌ری ده‌گرن، به‌لام جارێ نیه‌ستا هه‌رنه‌وه‌ی پی‌یه‌خشیوون (مه‌به‌ست ده‌سکه‌وته‌کانی خه‌یبه‌ره) ده‌ستی‌خه‌ل‌کیشی لی کۆتاکردن (مه‌به‌ست قور‌یه‌شه که به‌هۆی ریکه‌وته‌که‌ی حوده‌یه‌یه‌یه‌وه خوای گه‌وره له به‌گه‌ز‌ا‌چوونی موسلمانان ده‌ستی به‌ستنه‌وه)، تا نه‌م ده‌سته‌که‌وت و سه‌رکه‌وته به‌یته نیشانه و به‌ل‌گه‌یه‌کی به‌هه‌یز بۆ نیه‌مانداران (که خوا یارو یا‌وه‌رو پشتیوانیانه) هه‌روه‌ها رینه‌مو‌یتان بکات بۆ ریه‌ازی راست و دروست (له به‌ره‌و پیش بردنی بانگه‌وازا).

(۲۱) چه‌ندین ده‌سته‌که‌وتی تریستان هه‌یه که نیه‌ستا ده‌ستان به‌سه‌ری‌دا نه‌رۆشته‌وه، به‌راستی خوا خۆی چاک به‌و ده‌سه‌که‌وتانه ده‌زانی‌ت که به‌رپۆیه‌یه‌ بۆتان، هه‌میشه و به‌رده‌وام خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه.

(۲۲) خۆ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی بی با‌وه‌ر بوون دژی ئیوه جه‌نگیان به‌ریا بک‌ردایه، نه‌وه ده‌شکان و هه‌ل‌ده‌هاتن، پاشان دۆست و پشت‌گیریکیان نه‌ده‌بوو.

(۲۳) (شکست و هه‌لاتنی کافران له جه‌نگی موسلماناندا) هه‌رده‌م به‌رنامه و یاسای خوا به‌راستی هه‌روا بووه له زوه‌وه، هه‌رگیز نایه‌یینیت به‌رنامه و یاسای خوا گۆرانی به‌سه‌ردا بیت.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَسْئُودُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِيٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ
فَقَاتِلُوهُمْ أَوْ فَتَحُوا بَابَ يَأْتِيَكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
وَلَا تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَانِمَ
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
مَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَآخِرَىٰ لَمْ تُقَدِّرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلُوا لَا دَبَّرْتُمْ لَا يَجِدُوكَ وَيَأْتُوا لَانصِرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

(۲۴) هر نمو خواجه دهستی بی باوه پانی له
نیوه بهستوه (نهیشت به گزتاندا بین) دهستی
نیوه شی گرتوه دژیان و (نهیشت جهنگ
بیست)، دوی نهوی نیوهی زال کرد بهسریاندا
لهناو جمرگی مه ککدا، خوا همه میشو
بهردهوام بینایه بهوی که دهیکن.

(۲۵) نمو خرابه کارانه نهوانن که بی باوه بیوون
و ریگشیان لی گرتن بگنه کهعبی پیروزو
نهیانیهشت نمو مهرمالاتی که گل درابونهوه
بۆ قوریانی بگاته جیتی خوی، خو نه گمر لهبر
نمو پیانو نافرته موسلمانانه نبویه که
نعتانده ناسین پیشیتان ده کردن (لهناو شاری
مه ککدا بیوون و هیشتا کوچیان نه کردبو)،
بهوی نهوه عیب و عارو باری گراتان توش
دهبو لییانموه بی نهوی بزنان، (نه گمر لهبر
نمو نهوایه مؤلتهی نیوه مان دهدا بۆ
کوشتیان)، نه مهش بۆ نهوی خوی پیروردگار
نمو کسانه دیهویت و شایستن بخاته
ژیرسایه سۆزو بهزی خویهوه، خو نه گمر
موسلمان له کافران جیابونایه له مه ککدا،
بیگومان نیمه به دهستی نیوه سزای بهسۆی
بی باوه پانمان دهدا.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ
بَعْدَ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَافُوهُمْ فَيَنْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَتَقَىٰ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

(۲۶) سزای نهوانی که بی باوه بیوون لهبر نهویه ده مارگیریان خستۆته ناو دل و دهروونی خۆیانموه، که
ده مارگیری نهفامیه، جا خوا نارامی و ناسودیهی دابهزانده سر پیغه مبهره کهی و سر نیمانداران (تیر دلخۆشن
به ریکوته که و دهه نجامه کانی) خوی گه رهش پابهندی خواناسی و پاریزکاری کردن، نهوان شایستهی نمو
به ره یمن و مردی نمو ریزه.. دلنابن همه میسه و بهردهوام خوا بهه موو شتیک زانا و ناگیاه.
(۲۷) سۆند به خوا بیگومان خوا خهونی پیغه مبهره کهی به راستی و وه ک خوی هیناوته دی که ده فهرمۆت: بهم
زوانه نیوه بهه موو نارامی و ناسودیهیه کهوه بهویستی خوا ده چنه ناو کهعبی پیروزهوه، (عه مره به جیده هینن)
سهرتان ده تاشن یان کورتی ده که نهوه بی نهوی ترس و بیمتان له کهس هه بیست، جا نهوی نه تانزانیهوه خوا ده یزانی،
که جگه لهم سهرکوته سهرکوتنیک نریکی تری بۆ برپارداون و پیتان ده به خشیت (که غمزای خمیره)..
(۲۸) خوا نمو زاتیه که پیغه مبهری خوی رهوانه کردوه هاوپی له گهل رینمووی و پهیامی راست و دروستدا،
بۆ نهوی زالی بکات بهسمر هه موو پهیام و بهرنامهیه کی تردا، خوا خۆشی بهسه؛ بۆ شایه تیدان و ناشکرا
کردنی نمو راستیه.

(۲۹) محمد ﷺ ره وانه کراوی خواجه، نهوانه ش کهله خزمه تیدان و شونیی کهوتون توند و تیژن بمرامبر بی باوه ران و به به زهیی و میهره بان له نیوان خویاندا، ده یان بینیت سمر گرمی نویژ و خواهرستین، کرنوش و سوژده ده بن، همرده م ناواتیان به ده سته یانی ره زامه ندنی و پایه بهرزی به له لای خوا، نیشانه ی چاکی و پاکیان له ناوچه وانیاندا دیاریمو ده دره و شیتوه له نه نجامی سوژده بردن و خواهرستیاندا، جا نمو بهر یزانه نمو نمونه و پیناسه یانه له تهوراتدا، نمونمو پیناسه شیان له نینجلیشدا وهک روه کیچک وایه که له سمره تاوه چه کمره بکات، جا چه کمره کوی به هیز کرد بیت، پاشان نه ستور بیت و رابو ه ستیت له سمر قه ده کوی، نمو نده زوو پی بگات کشتیاره کان سمر سام بکات و پییان سهیر بیت: چون وا پیگه می؟! چون ناوا خوی گرت؟! نم پیناسه به بۆ نمو به خوا کافران داخ له دل بکات، جا خوی به ده سلات به لینی به وانه داوه که باوه ریان نه یناوه کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه له وان: که لیخوشبوون و پاداشتی گه وره و بی سنووریان پیبیه خشیت.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرِزَجٍ آخِرَ شَطْرِهِ فَذَازَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ فَمَا اسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَصِيْطَ بِهِمْ أَلَا كُفَّارُ وَعْدِ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۹﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴﴾

سوره تی (الحجرات)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) نهی نمو که سانه ی باوه رتان هیناوه پیشی خواو پیغه مبرمی خوا مه کهون له برپار و پیشنیاردا له خوا بترسن و پاریزکاربن، چونکه بهراستی خوا بیسره به گوفتارتان، زانایه به نیازو نه یینه کاتان.
- (۲) نهی نهوانی باوه رتان هیناوه؛ دهنگتان به سمر دهنگی پیغه مبردا ﷺ بهر ز مه که نموه له کاتی گفتوگودا، قسه بی پرده مه کهن له خزمه تیدا، وه کو بۆ یه کتری ده کهن، نه وه کو کرده و کانتان پوچ بیتوه و هه ستیشی پی نه کهن.
- (۳) بهراستی نهوانی که دهنگیان هیواش ده که نموه له خزمه ت پیغه مبرمی خواو، نهوانه نمو که سانهن که خوی گه وره دل که کانیا نی زاخاوداوه بۆ ته قواو خواناسین، نهوانه لی خوشبوون و پاداشتی گه وره و گرانبه ها بۆیان ناماده یه.
- (۴) بهراستی نهوانی له ده ره وه ی ژووره کان بانگت لی ده کهن؛ نهوانه زور به یان نه فامن و ژیری وه رناگرن (چونکه ره وشتی کۆمه لایه تی دروستیان لهو بوارد دا ره چاو نه کردوه).

خۆ ئەگەر ئەوانە خۆگەرونايه؛ تا دەچوێته
دەرەوه بۆ لایان، ئەوه چاکتر و رەواتر بوو بۆیان
خوا لیخۆشبوو میهرەبانە، (دەکرێت ئەم چوار
نايه ته رێنمووی بێت بۆ سەرجه م ئیمانداران، تا
رێزی پێشهواکانیان بگرن).

ئەمى ئەوانەى باوەرتان هیناوه ئەگەر
کەسێکی متمانه پێ نهکراو هەواڵێکی گەرنگی بۆ
هینان؛ خێرا بپروای پێ مهکەن، بەلکو سەرئە
بدەن، لێی بکۆلنەوه تا بۆتان روون دەپێتەوه،
ئەوه کو نازارو ناخۆشی و گێروگرفت بۆ خەلکی
دروست بکەن بە نەزانی، جا دواى پەشیمان
ببنەوه لەو کارەى که پێی هەستاون.

ئێوه دڵنیابن و بۆتان که پێغه مەبرى خوا
لەناوتاندايه (پەرس) و رای پێ بکەن) زۆر شت
هەيه ئەگەر ئەو؛ بەرای ئێوهى بکەدايه تووشى
گێروگرفت و ناخۆشى دەبوون.. بەلام خوا ئیمان و
باوەرى له لا خۆشەويست کردوون و له دل و
دەرووتاندا رازاندويه تێهوه.. لەو لایشەوه کوفرو
بێ باوەرى و گوناھوو ياخى بوون له فەرمانى خواى
لا تال و ناشیرين کردوون، ئا ئەوانە هەر خۆیان
رێگەى ژیری و سەرفەزبان گرتۆتەبەر.

(۸) ئەمەش خۆی رێزو بەخششێکی تايهەتى و
نازو نيعمهتیکه له لایەن خواوه پێيان دراوه،
خوايش زاناو داناو کاربه جێيه.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ⑤ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ⑥
وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ⑦
فَضَلَّاهُم مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ⑧ وَإِن طَائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آفَقَتَا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَعَلُوا أَلَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ يَفْقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑪ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ
عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بَلِّسَ إِلَيْنُمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑫

(۹) ئەگەر دوو دەسته، یان دوو تاقم له موسولمانان بوو بەشەریان، ئەوه دەستبەجێ هەول بەدن رێکیان بخەن و
ناشتیان بکەنەوه، خۆ ئەگەر لایەکیان هەر دەستەریزی دەکرده سەر لاکەى تر، ئەوا ئێوه بەگۆ ئەوهیاندا بچن که
ستەم و دەستەریزی دەکات، هەتا دەگەریتەوه بۆ فەرمانى خوا.. جا ئەگەر لایەنە سەرکەشەکه بۆ فەرمانى خوا سەرى
دانەواند، ئەوه ئێوه ناوێوانیەه کی دادگەرانه له نیاوانیاندا بکەن و دادپەرەرى ئەنجام بەدن، چونکه بەراستى خوا
ئەوانەى خۆش دەوێت که دادپەرەرى ئەنجام دەدەن.

(۱۰) لەراستیدا هەر ئیمانداران برای یەکن، کەواتە هەراکاتیک له نیاوان دوو براتاندا ناکۆکی پەیدا بوو، ئێوه
نیاوان چاک بکەن و ناشتیا بکەنەوه، هەمیشە له خوا بترسن و پارێزکار بن، بۆ ئەوهى رەحمتان پێ بکەیت.

(۱۱) ئەمى ئەوانەى باوەرتان هیناوه! هیچ کەس و هیچ هۆزێک گالته بەکەس و هۆزێکی تر نهکات و زەهیلی نهکات،
چونکه لەوانەيه ئەوان چاکتر بن لەمان، ژنانیش باگالته بەیهک نهکەن و یهکتر زەلیل نهکەن، چونکه لەوانەيه ئەمان
لەوان چاکتر بن.. سووکایه تی به خۆتان مهکەن و یهکتری عهیبدار مهکەن (چونکه سووکایه تی به یهکتر سووکایه تی به
به خۆتان) هەروەها ناوو ناتۆرهى ناشیرين بۆ یهکتر دامەتاشن، ئای که چەند ناشیرینه ناوو ناتۆرهى خراپ له دواى
باوەر هینان و موسلمان بوون، ئەوهش تەوبەى نه کردییت و پەشیمان نه بووتەوه له گوناھهکانى، جا ئەو جوړه کەسانه
هەر سته مکارن.

(۱۲) نهی نهو که سانهی باوه یرتان هیئاوه، خوتان زور بیارین له گومانی خراب، لهراستیدا هندی لهو گومانانه گوناو تاونن (بویه حق وایه لهه موو گوماتیک خواریزین)، به شوتین که مو کووری و عیب و عاری یه که تردا مه گمپین و سیخوری مه کمن و له پاش مله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراب مه بمن، نایا کهستان خوشی دیت لهوهی گوشتی برای خوی به مردویی بخوات؟! دیاره کاری واتان زور پی سخت و ناخوشه، دهی کهواته له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکه بهراستی خوا گهرانهوهی خه لکی وهرده گریت و میهره بانه بزبان.

(۱۳) نهی خه لکینه بیگومان نیمه هه مووتانمان له نیرو مییه که دروستکردوه (که باوکه ناده و دایکه هموایه) و کردوومانن به چندها گهل و تیره و هوزی جوربه جور، تا یه کتر بناسن و په یوه ندیتان خوش بیت به یه کهوه.. بهراستی به پزترینتان لای خوا نهو که سانه تانه که زورتر له خواترسه و فرمانبهرداری خواجه، بیگومان خوا زاناو ناگایه به هه مووان.

(۱۴) هندی که له بیابان نشینه عمره به کان و تیان: باوه یرمان هیئاوه و موسلمانین، پتیا

بلی: نه خیر، باوه یرتان نه هیئاوه، به لام بلین: به ناچاری موسولمان بووین، هیشتا باوه یر نه چوته ناو دله کانتانهوه و تیایدا جیگیر نه بووه (چاوه یری ده گریت که باوه یر بهینن)، خو نه گمر بهراستی نیوه گوترا یه لی فرمانی خواو پیغه مبهری خوا بن، نهوه خوی گموره له پاداشتی چاکه کانتان هیچ کهم ناکاتهوه، چونکه بهراستی خوا لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۵) بیگومان تیماندارانی راست نهوانن که باوه یریان به خواو پیغه مبهری خوا هیئاوه و پاشان نه که وتونه ته هیچ گومان و دوودلیه کهوه، به خویان و سهرو مالیشیانهوه تیکوشاون له پیناوی ثانیی خوا، تنه نا نهوانه راستن.

(۱۶) نهی محمد ﷺ بلی: نایا نیوه خوی گموره له ثانیی خوتان ناگادار ده کمن و پیی راده گه یهنن، له حالیکدا خوا زانایه به هرجی له ناسمانه کان و زهویدا هیه، خوا به هه موو شتی که زاناو ناگاداره؟!

(۱۷) نهوانه منته ده کمن به سهر تودا که گویا موسلمان بوون، پتیا بلی: منته مه کمن به سهر مدا له سهر موسلمان بوونه که تان، به لکو خوا منته ده کات به سهر نیوه دا که هیدایه تی داوون بوو تیمان و باوه یر نه گمر نیوه راستگون.

(۱۸) بیگومان خوا نه پینی و شارهوه کانی ناسمان و زهوی ده زانیت، ههروه ها خوی گموره بینایه به هه موو نهو کرده وانهی که نه نجامی ده دن.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِنْرٌۭ
وَلَا يَحْسَسُوْهُوْا وَلَا يَفْقَهُوْهُ بَعْضُ اَیُّهٖۤ اَحَدُكُمْ اَنْ
يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مِمَّا فَرَغَتْهُمُوْهُ وَاَنْقُوْا لِلّٰهِ اِنْ اللّٰهُ تَوَّابٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰی وَجَعَلْنٰكُمْ
شُعُوْبًا وَّ قَبَاۤیِلَ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ ءَا مَنَّا قُلْ لَّمْ تُوْمِنُوْا وَلٰكِنْ
قُوْلُوْا اٰسَلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَنُ فِیْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ لَا يَلِكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْۤاٌ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا
وَبَجَدُوْا بِاٰمُوْلِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُوْلٰٓئِكَ هُمُ
الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتَقْلِمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ وَاَللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْۤءٍ عَلِيْمٌ
﴿١٦﴾ يٰۤمُنُوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا قُلْ لَا تَمْنُوْا عَلٰی اَسْلَمِكُمْ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِصِيْرٍۭ يَّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

سوره قی (ق)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی نایه تی ۱ لاپره ۴۸۳ بده، سوئند بهم قورنانه که خاوه نی ریز و شکومه ندییه (تو نهی محمد ﷺ نیردراوی له لایمن خواوه).

(۲) خه لکی، باوه پیان نه کرد، به لکو سهرسام بوون له وهی که یه کییک له خویان نیردراوه تا دایان بچله کینیت و بیداریان بکاته وه، جا کافران و تیان: نه مه شتیکی سهرسو پیه نره، بویه و تیان:

(۳) نایا کاتیک مردین و بووینه خاک زیندو دهینه وه؟! دواي مردن گهرا نه وه نهسته مه! (پهروه دگاریش له وه لامیاندا ده فرمویت):

(۴) به راستی نیمه زانیو و مانه کاتیک که مردن، زهوی چوون بهر بهر لاشه یان داده پزینیت و دهیکاته وه به خاک، نیمه تو مارگی تاییه تیمان هیه، که هه موو شتیکی تیدا تو ماره و هیه شتیکی له باره ی نهوانه وه له نیمه شاراوه و بزر نیه.

(۵) به لام نه مانه دژی راستین و پروایان پی نه هیئا وه کاتیک بویان هات، به هوی نه وه نهوانه له سهرگردانی و سهرلیشیواویه کی نالوزدا ده ژین (هه ر ژوهی قسه یه ک ده کمن).

(۶) نایا ورد نه بوونه ته وه لهو ناسمانه ی که به راسه ریا نه وه یه: چو نمان دروست کردوه و رازاندو و مانه ته وه به جو ریک هیه که م و کووی و که لینیکی تیدا نی یه؟! (۷) ههروه ها زهویمان راخستوه و پلاومان

کردو ته وه و که ژو کیومان له سهری دامه رزانده وه و له هه موو جو ره وه کیکی جوان و پازا وه مان تیدا روانده وه.

(۸) نه مانه هه ر هه مووی بۆ رۆشنکردنه وه ی دل و یادخستنه وه یه بۆ هه موو نه و به ندانه ی که به لای نیمه دا دینه وه و ره زامه ندی نیمه یان مه به سه ته.

(۹) له ناسمانه وه ناویکی به پیت و به ره که تمان هه رده م دابه رزانده وه جا به هوی نه وه چهنده ها باخ و دانموتله ی نه و کشتو کالانه ی که دره وه در کین نه روئین.

(۱۰) ههروه ها دارخورمای قه شه نگ و بلند سهری هه لدا، که هی شووه خورمای جوان و له سهر یه ک و ریزکراو ده گرت.

(۱۱) نه مه ش بۆ نه وه ی بیته رزق و رۆزی بۆ به نده کان.. هه ر بهو ناو و بارانه شوئنه مردوه کان زیندوده کهینه وه، هه ر ناوه هایش له دواي مردن نیوه له خاک دینه ده ره وه.

(۱۲) پیت نه مانیش، قهومی نوح، پیغه مبه ره که یان به درۆزانی.. ههروه ها خاوه ن بیره کان و هۆزی شمود یش.

(۱۳) ههروه ها قهومی هود و فیرعه ون و براکانی لوط، (واته: قهومه که ی).

(۱۴) خاوه ن باخه چره کان و قهومه که ی - تبع - یش، (که یه کییک بووه له پاشاکانی ده ولته ی حمیه ری له یه مه ن).. هه ر یه کییک له وان باوه ریان به پیغه مبه ره کانیا ن نه کرد، به هوی نه وه شایسته ی پیت هاتنی هه ره شه ی نیمه بوون.

(۱۵) نایا نیمه له سهره تا و یه که م جاردا که نه و خه لکه مان دروست کرد ماندو بووین و گیروگرفت هاته ریمان؟! نه خیر ماندو نه بووین، به لکو نه وان له گوماندا ن به رامبه ر به دروست بوونه وه یه کی تازه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝۱ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝۲ أَهْ ذَا مَسْنَاوُكُنَّا رَبَّابُ ذَلِكَ رَجَعُ بَعِيدٌ ۝۳ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ ۝۴ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِیْجٍ ۝۵ أَفَأَنْزَلْنَاهُ إِلَّا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَيْنَتْهَا وَرَبُّنَهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝۶ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بَهِیْجٍ ۝۷ تَبَصَّرَ وَذُكِّرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِیبٍ ۝۸ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝۹ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِیْدٌ ۝۱۰ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۝۱۱ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّیْسِ وَشُعُوبٌ ۝۱۲ عَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝۱۳ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعْدِ ۝۱۴ أَفَعَبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِیدٍ ۝۱۵

سویند به خوا بیگومان نیمه ناده میزادمان
دروستکردوه و ده زانین چی به دل و دهروونیدا
دیت.. نیمه له شاره کی دلی لئی نزدیکترین.

کاتیک دوو فریخته چاودیره کسه
ناده میزاد که له لای راست و چه پیوه دانیشتون،
(هموو گوشتارو کردار یکی تو مار ده کهن به
ده زگای زور پیشکوتو).

هر قسه یه کی له دم ده چیت خیرا
چاودیریکی ناماده؛ تو ماری ده کات.

هی نینسان؛ تنگانه ی مردن و نازاره کانی
هات، هاوړی له گدل راستی به کاند، نهوسا بیت
ده و تریت؛ نا نهوه نهو به سهرهات و رو داو هیه که
خوت لئ لاده داو پهنات لئ ده گرت.

له وودوا فوو ده کریت به صوردا، نیت
نهوه روژی پیشهاتنی هه ره شهو ناگدار
کردنه و کانه.

روژی قیامت دیت و هموو که سیک دوو
کسه له گه لدایه، یه کیکیان ده یگه یه نیت و نهوی
تریشیان شایه ته به سهریه وه.

به یه که یه که یه بی باوه ران ده و تریت؛ سویند
به خوا به راستی تو له به سهرهاتانه ناناگابوویت و
گوئی خوت لئ خواندبوو، نیستا نیمه به رده مان
له سهر چاوه کانت لاده او هه موو شتیک وه کو
خوی ده بینیت و نهو چاوه کانت تیوه...

فریخته ی هاوړ و چاودیری روو به
په روه ردگار ده لیت؛ هه رچی کارو کرده ی نیم
ناده می به هیه هه مووی نهو ته لای من و
یاداشت و تو مارم کرده وه.

(دوای لیپر سینه وه، خوا فرمان ده دات به
دو فریخته که) هه رچی کافرو بی باوه ریکی
سهرکش و بوغن هیه فری بدنه ناو ناگری دژه خوه...

(۲۵) نهوی که هه میسه به توندی قه ده غه ی هموو خیرو چا که یه کی ده کرد، مافی خه لکی پیشیل ده کرد، خوی به
گومان بوو، خه لکیشی ده خسته گومانه وه...
(۲۶) نهوه بوو که هاوړ و شریکی بو خوا به روه ده زانی.. که واته نیوه هه ردو و کتان نهو ناده می به فری بدنه ناو
سزای سه خته وه.

(۲۷) هاوړ له شیتانه که شی پا کانه ده کات و ده لیت؛ په روه ردگار، خو من له خسته نه بر دوه، من سهرکش
نه کرده وه، خوی تاوانبار، به لام خوی له نیو گوماری و سهر لیشی وایه کی دووردا تقوم بوو بوو.

(۲۸) (جا نهو کاتمی شیتان و ناده میزاد لای خواد ده بیتسه کیشه یان، خوا بی ده نگیان ده کات) ده فرمانیت؛ شه ره
ده می له لای مندا مه کهن، به راستی من پیشتر هه ره شه ی هاتنی نیم روژم خستبووه به رچاوتان و، پیم را که یان دبوون.

(۲۹) نیتر قسه و بریاری من ناگوریت و هه لئاوه شیتوه.. من هیچ کات سته مکاریش نیم له بهنده کانم.

(۳۰) روژیک دیت به دژه ده لیین؛ نایا پر بویت؟ نهویش له وه لاما ده لیت؛ نایا که سی تر ماوه خه لکی زیاتر نه؟!

(۳۱) له ولایشه وه به هشت نزدیک خراوه ته وه له خواناس و پاریزکارو باوه داران، بی نهوی دوو بیت لیان، ده و تریت ...

(۳۲) نهوه نهو به لینه بوو پیتان درابوو، بو هموو نهو که سانه ی که زور تهو به کارو خویارین له گوناوه نافرمانی خوا.

(۳۳) هه کهس له خوی میهره بان بترسیت وله پهناندا خوی له گوناوه بیاریزیت و به دلیکی به ناگا و تهو به کاره وه بو

باره گای خوا بگه ریتوه... (جا بهو به خته و ه رانه ده و تریت):

(۳۴) به فرمان بچنه ناو به هشتوه له گدل ناشی و نارامی و هیمیندا، نا نهوه نیتر روژی نه میری و نه بر او هیه.

(۳۵) هه رچیش داوای ده کهن و حزی لئ ده کهن بویان ناماده یه تیایدا، زور له وهش زیاترمان لایه .

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْثُورًا ۖ بِهٖ نَفْسُهُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ جَبَلٍ ۚ أَلْوَيْدٍ ۖ إِذْ يُلْقَى الْمُلْقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
ۖ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۖ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۖ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ حَبِيدٌ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ ذَلِكَ
يَوْمُ الْوَعْدِ ۖ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۖ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
ۖ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ۖ أَلْقِيَ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٍ ۖ مَتَّاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۖ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۖ قَالَ قَرِينُهُ مُرِنَا مَا أَلْفَعْتُهُ
وَلَكِنْ كَأَن فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ قَالَ لَا تُخَصِّصُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ۖ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ۖ
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ۖ وَأَزْلَفَتْ
الْجَنَّةُ الْمُتَّقِينَ ۖ غَيْرَ بَعِيدٍ ۖ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
ۖ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ۖ ادْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ ۖ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۖ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۖ

(۳۶) خۆ ئیمە چەندەها ھۆزو نەتەوہی پیش ئەوانمان لەناو بردووە، کە ئەوان لەمان بە دەسلەتترو بەتواناتر بوون.. خۆ ئەوان بە شارەکان و شوێنەوارەکاندا گەراون و تیپەر بوون، ئایا هیچ دەربازبوونیک لە سزاکانیان بەدی کرد؟!

(۳۷) بەراستی ئا لەو بەسەرھاتانەدا یاداوہری ھەبە بۆ کەسێک دڵیک زیندوی ھەبیت، یاخود گوێ بۆ قورئان راڤیترت، لەکاتیکیدا نامادەبیت بۆ فەرمانبەرداری وکردنی ھەموو کاریکی دروست.

(۳۸) بەراستی ئیمە ئاسمانەکان و زەوی و ھەرجی لە نیوانیاندا ھەبە بە شەش رۆژ دروستمان کردوون، هیچ ماندووبەتیەکیش روی تۆ نەکردین.

(۳۹) جا تۆ ئەی پیغمبەر! دان بەخۆتا بگرە لە بەرامبەر ئەو ھەموو ناحەقی و نادروستیانەوہ کە دەبێت و دێتە ریت، (بۆ بەرگەگرتنی ئەو گێروگرفتانی کە بۆت پیش دەھێنن)، پیش خۆر ھەلاتن و پیش ئاوابوونی تەسبیحات و سوپاس و ستایشی پەرورەدگارت بکە...

(۴۰) لە شەوگاریشدا تەسبیحات و ستایشی خوا بکە، ھەروەھا لە دواي نوێژەکانیش .

(۴۱) گۆش بەچاکی رابگرە!! رۆژیک دیت بانگ و ژۆیک بانگ دەکات لە شوێنیک نزیکەوہ...

(۴۲) ئەو رۆژە دەنگیک زۆر بەرز و سامناک بەراستی دەبێستن، دیارە کە ئەوہ رۆژی ھاتنە دەرەوہیە لە تۆی خاکدا.

(۴۳) بەراستی ھەر ئیمە ژبان دەبەخشین و دەشیان مەینین، گەرانیوہش ھەر بۆ لای ئیمە.

(۴۴) رۆژیک دیت زەوی لە ناستی ئەوان شەق دەبات و خەلکی لە گۆرەکانیان بەگورجی دینە دەرەوہ.. ئا ئەوہ کۆ کردنەوہیە کە لای ئیمە کاریکی زۆر ئاسانە (بۆ لێرسینەوہ) .

(۴۵) ئەی محمد! ئیمە چاک ناگادارین بەوہی کە دەبێت و چۆن دژایەتی ئەم راستیە دەکەن!.. خۆ تۆ زۆردارنیت بەسەریانەوہ تا بەزۆر باوەریان بەسەردا بسەپینیت .. کەواتە تۆ تەنھا ئەوہ لەسەرە کە بە قورئان یاداوہری ئەو کەسانە بکەیت کە لە ھەر شەکانی ئیمە دەرستن.

سورەتی (الذاریات)

بەناوی خۆی بەخشندە و میھرەبان

(۱) سۆیند بەو رەشەبا و ئەو بایەیی کە ھەموو ھەلمی ئا و ھەلدەگرت و پەخشی دەکاتەوہ، یان تەپ و تۆز بەرز دەکاتەوہ (کە رۆژی ھەبە لە باران باریندا) .

(۲) ئینجا بە ھەلگرانی باری قورس و گران (لە ھەلمی ئا) .

(۳) ھەروەھا بەو ھەورانە کە بەناسانی بەناساندا لە شوێنیکەوہ دەگۆزێزێنەوہ بۆ شوێنیکێکی تر، یاخود سۆیند بەو کەشتیانەیی بەناسانی بەسەر ئاودا دین و دەچن.

(۴) ئینجا سۆیند بەو فریشتانەیی کە کاروبار دابەش دەکەن.

(۵) بەراستی ئەو بەلێیانەیی پیتان دراوہ راستەو ھەر دیتە دی.

(۶) بێگومان رۆژی لی پرسینەوہش ھەر دیت و بەرپوہیە.

(۷) سوتند به ناسماني خاوهن رتگه و رتک و پتک و رازاوه.
(۸) بېگومان نهی خاوه ناسان نيوه له گرفتاريکي بې سهرويندان که دووره له راستي و حقيقتهوه.
(۹) نهو کهسهي له زانستي خوادا لادراوه به هوی تاوانيموه له باوهر هينان لاده دريت.
(۱۰) دهک به کوشتن دروژن و بوختانچيه کان...
(۱۱) نهوانهي که له گومرای و تاريخيدا روچوون و پتوهی سهرگرهمن.
(۱۲) به گالته و تهلپسيهوه دهلین يان ده پرسن: روژی قيامت کهي پيش ديت؟!
(۱۳) نهو روژه که بهريا دهيت به ناگر ده برژنرين...
(۱۴) پييان ده ورتيت: بچيژن نهو به لايهي که به سهر خوتان هينا، نه مه نهو سزاو نازارهيه که به گالتهوه په لمتان له پيشهاتني ده کرد.
(۱۵) به راستي پاريز کارانيش له باخه کان و کانپاوه کاني به ههشتدا ژياني خوش ده به نه سهر.
(۱۶) نهو شتانهی که په روه ردگار بسوی ناماده کردون پييان ده به خشيت، نهوانيش به خوشی و شادي هوه وريده گرن، به راستي نهوانه پيشتر له دنيادا چاکه کارو چاکه خواز بوون...
(۱۷) له شهوگاردا زور کم ده خوتن و راده کشان (چونکه سهرگره می شهو نويز و دهو کردنهوهی قورنان و يادی خوا بوون)...
(۱۸) له بهر به بيانه کانيشدا داواي ليخوشبوونيان له بهر و ردگار يان ده کرد (تا لييان ببوريت)..
(۱۹) له مال و ساماني شياندا به شي هه ژارو نه دارانيان ته رخان کردبوو.
(۲۰) بېگومان له سهر گوی زهويدا به لگه و

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝۷ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝۸ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝۹ قُلِ الْمُخْرَصُونَ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرٍ وَسَاهُونَ ۝۱۱ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝۱۳ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِمَسْتَعْجِلُونَ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۱۵ يَخِذْنَ أَمْثَلَهُمْ رِجْمًا إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝۱۶ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ ۝۱۷ وَبِالْآسَافِ هُمْ يُسْتَغْفَرُونَ ۝۱۸ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُعَدُّونَ ۝۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝۲۳ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلَفَ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝۲۴ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۝۲۵ فَرَاغَ إِلَهُ أَهْلِهِ فَبَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَهُهُمْ قَالَ أَلَمْ تَأْكُلُوا ۝۲۷ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلَهِمْ عَالِمٍ ۝۲۸ فَاقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرْفٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝۲۹ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝۳۰

نشانهي زور هديه (له سهر ده سلات و زانياري خوا) بۆ که سانيک که به شوين دلنيابيدا ده گهرين.

(۲۱) ههروهه له خودی خوشتاندا (له هه موو خانهيه کی له شدا، له هه موو نه نداميکداو، له هه موو کونه نداميکدا، له روح و نهفس وعه قلدا. هتد به لگهي بې سنوور هديه له سهر زانيی و به توانايی و جوانکاری زاتی به ديهينهر) نايه نهوه بۆ بينايان ناخه نه کار.

(۲۲) سهرچاوهی رزق و روژيتان له ناسمانهويه (له خوا داوا بکمن) ههروهه نهوانه ش که به ليتان پيدراوه.

(۲۳) سوتند به پهروردگاري ناسمان و زهوی، نهو به ليتانه حقيقت و راسته قينهيه، ههروهه ک چۆن نيوه قسهی راست و دروست ده کمن.

(۲۴) نهی پيغه مبهريک نايه ههوالی ميوانه بهريزه کاني نيبراهيمت پينه گه يشتوه؟.

(۲۵) کاتيک چوون بۆ سهردانی و وتيان: سلاو، نهویش وتی، سلاو له نيوه ش بيت، هه چهنده ناتاناسم.

(۲۶) نهوسا نيتر خوی دزيهوه چو به هاوکاري خيژانی گويزه کهيه کی قهلهوی (سهری بری و سووريانکردهوه و) هينای.

(۲۷) بردی وليی نزيک کردنهوه، فهرمووی ليکردن که بينی ناخون، وتی: نهوه نافهرموون، نهوه ناخون؟!

(۲۸) نيبراهيم ترسيکی لينيشت (چونکه وای زانی شتيکیان له ژير سهردايه) بۆيه خيرا وتيان: مه ترسه نيمه فريشتهين، مرده شيان پيدا که خوا بهم نزيکانه منداليکی زانايان پيده به خشيت.

(۲۹) خيژانه کهي قريويه کی کرد و دهنگی لی بهرز بۆوه و دهستی په ناستم دا بهروومه تی خويدا (وه کو داب و نه ريتی ثافره تان له کاتي سهرساميدا) وتی: پيره ژنيکی نه ژوک، چۆن مندالی ده بيت؟!

(۳۰) فريشته کان وتيان: نهوه فهرماني پهرووردگارته و نهو زاتيکی دانا و زانايه.

﴿۳۱﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۸﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾ فَتَوَلَّى بِرُكْبِهِ يُوَاقِلُ ﴿۴۰﴾ فَآخَذْنَاهُ وَخُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۱﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۴۲﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿۴۳﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴿۴۴﴾ فَعَتَرْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخَذَتْهُمْ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۴۵﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصِرِينَ ﴿۴۶﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْفَوْقُ مَا كَانُوا أَفْسِقِينَ ﴿۴۷﴾ وَالْأَسْمَاءَ بَيْنَهُمَا يَأْتِيهِمَا الْوَيْلُ وَالْمُوسِعُونَ ﴿۴۸﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿۴۹﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۰﴾ فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۵۱﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۵۲﴾

(۳۱) نینجا ئیبراهیم لئی پرسین: باشه بیجگه لمو مژدهیه چ کارئکی گرنگتان به ده ستهویه؟!

(۳۲) فریشته کان وتیان: بهراستی ئیمه رهوانه کراوین بۆ گهلئکی تاوانبار و تاوانکار.

(۳۳) بۆ نهوی بهرد بارانیان بکمین به بهردئیک که له قور دروست کراوه.

(۳۴) هه موو نهو بهردانه نیشانه دارن له لایمن بهروهردگارتمه بۆ ناپوخت و له سنوور درچووه کان.

(۳۵) جا ههرجی لمو ناوچهیه دا بوو له نیمانداران ده رمانکردن و رزگارمان کردن...

(۳۶) له ماله موسلمانئیکش زیاترمان بهدی نه کرد.

(۳۷) (پاشان نهو شوئنه مان به شیویهک کاول کرد)، کردمانه پهند و بهلگه بۆ هه موو نهو کهسانه له سزای به نیشی ئیمه ده ترسن..

(۳۸) له بهسرهاتی موسایشدا پهند و نامۆزگاری ههیه که ناردمان بۆ لای فیرعهون به موعجیزهیهکی ناشکراو روونهوه.

(۳۹) نهویش بهشتی هه لکرد بههۆی سهریازو دارو دهسته که یهوه وتی: (نهو فرستادهیه) جادووگهره،

یان شیتته!!

(۴۰) جا ئیمهش خۆی و سهریازه کانیمان گرفتار کرد و پیچامانسهوه و فریمان دانه ده راوه،

له کاتیکدا نهو لۆمه کراوه.

(۴۱) ههروهه له بهسرهاتی عادیشتدا پهند و نامۆزگاری ههیه، کاتیک له سهره نهجای سهرکهشیان بایهکی بی خیرمان هه لکرده سهریان.

(۴۲) نهو بایه بهسهر ههه شوئینیک و ههه شتیک و ههه کهسێکدا بهویشتایه وازی لی نه دههینا ههتا بی کهلکی ده کرد و وهک شتیکێ فهری دراوی لی ده کرد.

(۴۳) ههروهه له بهسرهاتی ثمودیشدا پهند و نامۆزگاری ههیه، کاتیک پێیان وترا: تا ماوهیهک رابوێرن!!

(۴۴) نهوانیش له فهرمانی بهروهردگاریان یاخی بوون، کتوپر بروسکهیهک پێچانیهوه و بهچاوی نهبلهقهوه دهیانروانی.

(۴۵) ئیتر نهیان توانی هه لسنهوه و سهرکهوتووش نه بوون.

(۴۶) پێشتریش هۆزی نوح بهراستی ههه تاوانبارو خوانه ناس و لارو وێربوون (نهوانیشمان بهزریانه که له ناو بهرد).

(۴۷) ئیمه ئاسمانمان به دهستی قودرهتی خۆمان دروست کرد، بهردهوامیش گهوهی ده کهین و فراوانی ده کهین.

(۴۸) زهوشمان راخستوه (ژیانمان له سهری ئاسان کردوه) بهراستی خوا زاتیکێ کارساز و کاربه جیهیه.

(۴۹) له هه موو شتیک ئیمه جووتمان دروست کردوه (له جیهانی شاده میزاد و گیانداری و وهک و بی گیاندا، له هه موو شتیکێ ماددی و مهعنهویدا) بۆ نهوی بهیرکه نهوه و یاداوهری وهه رگرن.

(۵۰) به پهلهو گورج و گۆل بن بۆ به دهست هینانی په زامهندی خوا، بۆ ههرجی بهروهردگار پێی خوشه، دلنپاش بن که من (واته پێغه مبهه) له لایمن خواوه ترسینه رێکی ناشکرام نه گهر یاخی و سهرکهش بن....

(۵۱) ههچ مه کهن به هاوهل و هاوتای خوا، چونکه من بهراستی نیردراوێکی ترسینه رێکی ناشکرام بۆتان له لایمن خواوه.

هر نا بهو شیویه هیچ پیغه مبه ریک له پیش نه ماندا نه هاتووه، خوانه ناسان نه یانوتبیت جادوو گهره، یان شیتیه.

سهره! نایا ده لئی به گویی یه کدا خوتندویانه و یه کترین راسپاردووه، نه خیر، به لکو نه وانه هر قومیک سته مکارو سهرکه شن.

تو نهی محمد گوییان مه ده ری چونکه تو لومه کراو نابیت (اله سمر باور نه هینانیان).

به لکو تو هه همیشه ناموزگاریان بکه، چونکه به راستی ناموزگاری سوود به نیمانداران ده گه یه نیت.

بیگومان من پهری و شاده میزادم دروست نه کردووه تهنه بۆ نه وه نه بیت که من به رستن و فرمان به دردم بن.

نه روزیم لییان ده ویت نه خواردن و خواردنه وه. چونکه به راستی هر خوا خوی روزی به خشه و خاوه نی هیزو ده سلاتی پته وه.

بیگومان بۆ نه وانه ی سته میان کردووه توله و سزای زورمان بۆ ناماده کردوون، هه روه ک چون بۆ هاوئل و هاویره کانیان ناماده مانکردووه، ده با نیت به له م لینه کهن (چونکه به م زوانه یه خیان ده گرت) نینجا وهیل و شاهو ناله بۆ نه وانه ی که رتباری کوفرو خوانه ناسیان گرتوته بهر له و روزهی که هه ره شیان لی کراوه و به م زوانه پیش دیت.

سوره تی (الطور)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان سویند به کیوی - طور - (که خوی گه وره گفتوگوی له گهل موسادا له نریکی نه نجامدا) سویند به کتیبی نوسراو که (لوح المحفوظه). که له لاپهری ته کی گرن گدایه.

سویند - به که عبه - که هه همیشه ناوه دان به نوژ گهران، وه (نه وانه ی بۆ حج و عه مره ده چن) هه روه ها (بیت المعمور) شوتیکه له ناسمانی هه وته م که دیاریکراوه بۆ خوا به رستی فرشته کان هه روه ک چون که عبه پیروزه لای نیمانداران، (له فرمانده یه کی راست و دروستدا ناماژه ی بۆ کراوه).

هه روه ها سویند به سه قی به رزو بلند (که ناسمان ده گرتیه وه، خوی گه وره دیه ویت سهرنجمان راکشیت بۆ لای).

سویند به ده ربای پر له ناو یان ده ربای داگیرساو (که روزی قیامت داده گیرسیت و ده ته قیتیه وه).

(په روه دگاری مه زن سویند به و هه موو شتانه ده خوات، نینجا ده فرمانویت): به راستی سزاو سازای په روه دگاری تو نهی محمد هر پیش دیت.

که سیش ناتوانیت به ری بگرت و ده ستی پیوه بنیت و نه هیلیت.

نه و روزه نه ستیره و هه ساره کانی ناسمان هه موو به یه کدا ده دن، (خوی گه وره تیکیان ده دات و هه لیان ده وه شینیت)

کیوه کانیش له جیی خویان ده جولین و ده رۆن، (وه ک خوری، وه ک هه ور، زه ویان پی ته تخت ده کرت).

که واته واوهیلا و هاوار بۆ نه وانه ی که باوه ربان به حق و راستی نه کرد و به درویان ده زانی له و روزه دا.

نه وانه ی که رۆچوون و گالته ده کهن به نیسلام و پیغه مبه ر و قورنان.

روژیک دیت به توندی پالیان پیوه ده نریت بۆ ناو دۆزه خ (ده نگ له سینه یانه وه دیت نه وه نده پاله که تونده).

پییان ده ورتیت: نه مه نه و ناگرو دۆزه خیه که کاتی خوی پرواتان پیی نه بوو به گالته تان گرتبوو.

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سِحْرٌ مُؤْتَمِنٌ ﴿٥٢﴾ أَوْ آصَوَاءٌ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ قَوْلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

(۱۵) باشه، نهمه جادوه نیشانتان دده ریت یان ټیوه راستی نابین؟!

(۱۶) ده بیت بچنه ناوی و سزا بچیزن، جا نیت خوراده گرن پان خوراناگرن و هک یه که بۆتان، بیگومان توله ی نهو کاروکرده وانه تان هر دده ریت نهو که ده تانکرد.

(۱۷) له ولاشهوه به راستی نهوانه ی که له دنیا دا خواناس و دیندار بوون، له باخه کانی به هشت و ناز و نیعمه تدا، ژبانی پر له به ختیار و کامهرانی دده نه سهر.

(۱۸) زور که یف خوش و دلخوش و روو خوش بهو به خششانه ی که پهروهر دگاریان پی به خشیون، هر پهروهر دگاریان له سزاو تالای دوزخ پاراستونی. (۱۹) پییان ده وتریت بخون و بخونهوه نوشی گیانتان بیت له پاداشتی کرده وهی چاک و ریک و پیکتندا.

(۲۰) (نهو به خته وانه به که مالی نيسراحت) پالیان داوه توه له سهر کورسی و قهغه رازاوه کان، که به شیوه یه کی جوان و ریک ریز کراون، نیمه هاوسمرانی خوری چاوه شمان لی ماره کردوون.

(۲۱) جا نهوانه ی باوهریان هیساوه و نهو کانشیان به نیمان و باوهروه شونیان کهوتوون، نهوانه له به هشتدا پیک شاد ده کهینهوه (تا کامهرانی و خوشیان زیاتر بیت)، ده بیت نهوانه ی که پله ی بهر زیان ده سته کهوتوه دایان به زنین بؤ پله ی نرمتر، چونکه نیمه پاداشتی کرده وهی کهس کهم ناکهینهوه (نه گهر زیادی نه کهین) له هه مان کاتدا هر کهسه بارمته ی کرده وهی خویه تی.

(۲۲) بهر ده وام حزیان له هر میوه و گوشتیک بیت پیشکشیان ده کهین.

(۲۳) به دل خوشیهوه له کاسی تایبه تیدا شراب دهنوشن، جار جار بؤ خوشی له یه کتری ده سینن، دور له ره فتاری ناشیرن و گوناوه تاوانبار کردنی یه کتر.

(۲۴) ههروه ها مندا لانی جوان و نيسک سوک به ده وریاندا دین و خزمتیان ده کم دهلنې مرواری پاک و بیگمردن. (۲۵) (جا دواي نهو عیش و نوش و کهیف و ناهنگه) رووده که نه یه کتر ده سته ده سته له یه که نریک دهنهوه، پرسیار له له راپوردوی یه کتر ده کهن (دیاره هر کهسه لهو به یه که گهیشته ناهدا به شیک له سهر گوزه شته ی خوی نیشانی نیمانداری هاو دل و میوانی ده دات، له گدل روونکردنه وهی پیوستدا، که به ده زگای زور پیشکهوتو تو مارکراوه).

(۲۶) سهر نه نجام هه موو به یه که دنگ دهلنې: به راستی (کاریکی چاکمان ده کرد سوپاس بؤ خوا) چونکه کاتی خوی که له ناو مال و خیزانماندا بووین، ترسی لیپر سینه وهی روژی قیامه تمان هه بوو، ههروه ها به به زهیش بووین له ناویاندا و مده ستمان بوو نهوانیش وهک نیمه خواناس بن.

(۲۷) بهوه ی نهوه وه خوی میهره بانیش لای ره حه ته لی کردینهوه و منه تباری کردین و له سزای دوزخه ی پریش پاراستینی.

(۲۸) به راستی نیمه کاتی خوی هاناو هاوارمان هر بؤ نهو دهر دو ده مانپهرست، چونکه بیگومان هر نهو زاته خویه کی چاکه خوازو میهره بان و دلوثانه.

(۲۹) نهی محمد ﷺ ناموزگاری نهو خه لکه بکه، چونکه تو بهوه ی نازو نیعمه تی پهروهر دگارتوه نه فالجیت، نه شیتی.

(۳۰) خوانه ناس و دلپه که کان دهلنې: نهمه شاعیریکه و چاوه روانی مهرگی ده کهین!!

(۳۱) پییان بلنې: چاوه ری بن منیش له گدل ټیوه دا چاوه ریم (بزاینن سهر نه نجام کی سهر ده کهویت، کی سهر فراهه ؟).

اَفَسِحْرُ هَذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اَصْلَوْهَا فَاَصْبِرُوا
اَوْ لَا تَصْبِرُوا سِوَا عَلِيكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكَهِنَ بِمَاءِ النَّهْمِ رِيْمٌ
وَوَقَّهْمُ رِيْمٌ عَذَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيْءًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِبِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِخَوَرٍ عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِْمْنٍ اَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا اَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَنْتَرِعُونَ
فِيْهَا كَاسًا لَا لَغْوٍ فِيْهَا وَلَا تَأْنِيْهُ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ عِلْمَانٌ
لَّهُمْ كَاتِبَتُهُمْ يُؤَلِّوْنَ مَكْنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُوْنَ
﴿٢٥﴾ قَالُوْا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْ اَهْلِنا مُشْفِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَرَبَّ اَللّٰهُ
عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّمُوْرِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوْهُ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا اَنْتَ يَنْعَمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا يَجْنُوْنَ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ تَرْفِئُصْ بِهِ رَبِّ
الْمُنُوْنَ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبُّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَیْسِيْنَ ﴿٣١﴾

(۳۲) نایا پیاهه ژیره کانیان پټیان ده لټیت: نهو قسه نار ه وایانه بکه، نه خیر نه مانه همر خویان که ساتیکی سته مکارن؟

(۳۳) یان ده لټین: نه م قورنانه خوی هه لیه ستووه و دایر شتووه، نه خیر نه وانه، همر نیمان و باوه ریان نیه (نه گینا چۆن وا ده لټین).

(۳۴) (دهی که واته خۆ نه وانیس قسه زان و لټیزان) ده با فمر مایشتیکی ناوا وهک نه م قورنانه بهینن نه گمر راست ده کهن؟!

(۳۵) نایا نه وانه بهی هیج شتیک، هیج هویهک، هاتوونه ته کایه وه؟! یان همر خویان دروستکارن؟!

(۳۶) یان نهو بی باوه رانه ناسمانه کان و زهویان دروستکردوه؟ نه خیر نه وانه همر دلتیا نابن .

(۳۷) یان نهو یه گه نجینهی رزق و رۆزه کانی پهروه ردگاری توین به ده سته؟! یان نهو یه ده سه لاتپان بی سنوره؟ (تا ناوا بویرن له خوا یاخی بن؟!)

(۳۸) یان نه وانه په یه ریان هه یه و پیایدا سهرده کهون، تا گوی له نهینیه کانی ناسمان بگرن؟! ده با گویگره کانیان به لگه یه کی ناشکرا پهیدا بکهن (نهوسا مله جهوی بکهن).

(۳۹) نایا نهو راسته که کچان، نهو هی خوابن و کورانیس نهو هی تیه؟! (به مهرجیک خویان له کچان بیزار بوون، به لام بۆ خوا به ره وایان بینیه؟!)

(۴۰) یان نهو یه داوای کسری و پاره یان لی ده کهیت، تا باریکی گران بدهی به کولیاندان و پټیان هه لته سوړیت!!

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا مِنْ دُونِ مَا عَمِلُوا بِأَيْدِيهِمْ وَأَنَّهُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِن كَانُوا عَسَدِيقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُمُرٌ يَسْمَعُونَ فِيهِ فُلُكٌ
مُسْتَعِيمٌ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَادْبُرَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ الطُّورِ

(۴۱) یان نهو یه که نهینى و شارواه کان لای نه وانه و، نه وان یاداشتی خه لکی ده نووسن، (یان نه وان برپاری به سهرهاته کان ده ده ن)؟!

(۴۲) یان نه وانه ده یانه ویت پیلان و ته له که یه ک ریک بخهن (دژی پیغه مبه و نیمانداران، به لام خه یالیان خاوه) نه وانه ی که کافرو خوانه ناسن همر خویان که وتوونه ته ناو پیلانه وه و بون به ته له ی خویانه وه، پیلانه کانیان به سهر خویاندا شکاوه تموه .

(۴۳) یان نه وانه وابیره ده که نه وه که خویه کی تریان جگه له (الله) هه یه؟! پاکى و بیگمردى بۆ خوا (له بیرو باوه رى چموتیان)، لهو شتانه ی که نه وان ده یکه نه هاو له بۆ خوا .

(۴۴) خۆ نه گمر (له سهر نه نجامی لادان و بیرو باوه رى چموتیان و کارى ناردوستیان خوای گه وره سزایه کیان بۆ بنسیرت) و پارچه (نه ستره په کیان) تى بگرت و روو به زهوى دابه زت نه و نه فامانه ده لټین: هیج نیه!! په له هه وره و نه شتو ته سهر یه ک!! (۴۵) وازیان لی بهینه هه تا بهو رۆزه ده گهن که تیایدا تیاده چن و لال و پال ده کهون .

(۴۶) نهو رۆزه نیتر فیل و ته له که یان به هیج جوړیک فریایان ناکه ویت و سهر که وتوو سهر فراز نابن .

(۴۷) بیگومان بۆ نه وانه ی که سته میان کردوه سزای تریش هه یه بیجگه له وهی که جار جار بزیان پیش دیت پیش تیاچوونى په کجاری، به لام زۆره یان نافامن و نازانن (هست به ده سته قه در ناکهن له رووداوه کاندا) .

(۴۸) نه ی پیغه مبه ر ﷺ خوگر به له بهرام بهر به جیهینانی فهرمانی په ووه ردگار تموه، دلتیا به که تۆ له ژیر چاودیری نیمه دایت، هه ووه ها ته سبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری په ووه ردگار ت بکه کاتیک که بهر به یان هه لده سیټ .

(۴۹) له شهو گاریشدا همر بیهرسته و ستایشی بکه، هه ووه ها کاتیک نه ستره کان ون ده بن له چاو دیار نامینن .

سوره نسی (النجم)

بنای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوتند به نستیره کاتیک له شوتنی خوی ده ترانیت و به خیرایی برده بیتوه و ناوا ده بیت.

(۲) هارل و هاروتی نیوه محمد ﷺ گومار سهرلشیواو نه بووه، له ریگی راست و رهوان نه ترازوه.

(۳) قسم گرفتاریشی (نموی که قورثانه) له ناره زوو بازی و همواو هموسموه نیه.

(۴) نه می که رای ده گه بیت تنها نیگار و هوی خوییه.

(۵) جویره نیلی فرشته خاوه نی هیزو توانایی زور، قورثانی قیر کردوه.

(۶) نه جویره نیلی که خاوه نی بیرو هوشیکی زور به هیزو دیمه نیکی جوان بوو، خیتجا لسمر شیوه راسته قینه کی خوی و هستا.

(۷) له کاتیکدا له ناسوی همره بهرزو بلندوه سهری هه لدا بوو، ناسوی پر کرد بوو.

(۸) له وه دودا تا ده هات نریک ده بووه و سهره نجم هاته خواره بو لای پیغه مبهر ﷺ.

(۹) نه ونده لیس نریک بووه تیوانیان به قدمه در دوک هوان یان که متریش بوو.

(۱۰) نینجا خوا لمریگی نه بووه، نیگای کرد بوو بهنده خوی، نای ج نیگایه ک بوو!

(۱۱) نهوسا نهوی که به چاری سهری بینی، له ناخ و دهرونیسه بریوی پیسی هه بوو، ناخ و دهرونیستی راسته کانی به دروند هزانی.

(۱۲) جا نایا راسته؟ نیوه موجه ده لی له گه لدا ده کمن لسمر شتیک که نهو دنیایه له دیتنی؟

(۱۳) سوتند به خوا بیگومان جازیکی تریش له دایم زینیکی تردا جویره نیلی بینیوه (کاتیک هاتوه بیبات بوو شورهوی).

(۱۴) له کاتیکدا له (سدره المنتهی) دا بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتُمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَ هَاجَةِ الْمَلَاوَىٰ ۝۱۵ إِذِغْشَى السَّيْدَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّكْتَ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ۝۲۰ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۱ تِلْكَ إِذْ أَوَّسَعْتَ صِرَاطَ ۝۲۲ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝۲۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝۲۴ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝۲۵ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۶ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۷

(۱۵) که له ویدا به ههشتی (ماوی) ههیه به واتای لانه و جیگی ههوانهوه.

(۱۶) کاتیک نهوی - سدره - ی داپوشی مه گهر همر خوا خوی بزانی کین و چین و کاریان چیه ...

(۱۷) جا بینی نهو به دیه نیوانه لهو شهوه دا وه نییت چا بهست له پیغه مبهر کراییت و چاری لی لادا بیت.

(۱۸) بیگومان پیغه مبهر ﷺ لهو شهوه دا له به لکه و نیشانه و موعجیزه گه وه کانی پهروهر دگاری بینیوه، به چاری سهری، به هه مو ههستی.

(۱۹) جا ههوا لم به نهی ده ریهی لات و عوززا و (دودانه بتی ناشرین و نیسک تالی دروستکراو)!

(۲۰) مه ناتی سیه میش!! (نمایش بیتیکی تره، نایا دهسه لاتیان ههیه).

(۲۱) نایا رهویه کوران بوو خوتان و کچان بوو خوا به چاک بزنان (خوای گه وه دهیموت به عه قلی چهرتیاں ره خه یان لیبگریت، نه گینا کورو کچ ههرووک دروستکراوی خوان و پیوه ری ریز تنها خواناسی و پاریزکاریه).

(۲۲) نه گهر وایت نهو کاته نهو دابهشکردن و برپاره تان زور دووره له داد پهروهریموه و له سنوور ترازانه.

(۲۳) نه م بت و پهیکمه رانه تنها شتیکه که خوتان و باوو باپیرانتان ناوتان لی ناوان و هیچی تر نین، خوا به لکه یه کی نه نار دووه لسمر رهوا بوونیان، سهره، نهوانه تنها شوتنی گومان و ناره زوی دهروونه نه خوشه کانیان ده کمن، له کاتیکدا که به راستی له لایمن پهروهر دگاریانهوه هیدایت و رینموویان پی گیشتهوه!

(۲۴) نه خیر بوو ناده میزاد نییه نهوی داوای ده کات، (چونکه ناواته کانی نایمه دی له دنیا دا)؟! (۲۵) کهواته همر خوابه خاوه نی دنیا و قیامت. (نهی بوو هملی به دهستپانی په زامندی نهو زاته نادهن ؟)

(۲۶) زور فرشتهش له ناسمانه کانداهن که تکار پارانه ویان ناکام و بی سووده، مه گهر خوا مؤلته بدات بوو هه رکه سیک که شایسته یه و رازی بیت که تکا بکات، یان تکای بوو بگریت.

(۲۷) بیگومان نهوانی که باوهر به قیامت و لپرسینهوه ناهینن ناوی نافرته دهین له فرشتهکان، (له حالیکدا فرشتهکان دروستکراوانیکی تایبتهن).

(۲۸) نهوانه لهو بارهیهوه هیچ جوهره زانستی و زانیاریهکیان نیه، بهلکو ههر شوینی گومانی بی سمر و بن دهکون، له کاتیکدا که گومان بههیچ شیوهیهک جیگهی حق و راستی ناگریتهوه.

(۲۹) گوی مهده بهو کهسهی که یاخی بووه له یادو بهرنامهی نیمه، مهبهستیسی نهبووه تهنهیا ژبانی دنیا به نهییت.

(۳۰) نهوانه، ههر نهوهندهی لی دهزانن و عقلیان ههر نهوهنده دهپریت، بهراستی ههر پهروهردگاری تویه کهچاک دهزانیته کی له ریبازه کهی لایداوه و گومپایه، کییش ریبازی نیمان وهیدایهتی گرتوته بهر و شایستهی ریزه

(۳۱) همرچی له ناسمانهکان و زهویدا هیه همر خوا خاوه نیانه، (تاقیتان دهکاتهوه) بو نهوهی توله بسینیت لهوانه کی خرابهیان کردوه بهگویره کی کردهوه کانیا، پاداشتی نهوانهش که چاکهیان کردوه بهچاکترین شیوه بداتهوه.

(۳۲) نهوانه کی خویان دهپارینن له گوناهاو تاوانه گهروه کان له گوشتارو کرداری بهد جگه له ورده گوناهان، بهراستی پهروهردگاری تو نهی پیغه بهر، نهی نیماندار چاویوشی زور فراوانه، چاک دهتانسیت، له کاتیکدا نیوهی

له زهویدا بهریا کردوه، لهو کاتهشدا نیوه کوربهلی بچووک بوون له سکی دایکتاندا (ناگای لیسان بوو)، کهواته خوتان بهچاک مهزانن و خوتان به پالفته دامهینن، همر خوا خوی دهزانیته کی تهقوای هیه و پاریزکاره.

(۳۳) جا ههوالم بدهری نایا نهوهی پشتی له باوهر هه لکرد ...

(۳۴) که میکیشی بهخشی و خیرا دهستی گرتوه ...

(۳۵) نایا نهو جوهره کهسانه زانستی و نهینی دهزانن و ناگاداری شارواهکانن و دهیینن !؟

(۳۶) نایا ناگادار نه کرابو بهوهی له پهراوهکانی موسادا بوو؟

(۳۷) یان نهو نیبراهیمه کی ههمو پهیمانهکانی بهجی هینا بهتهواوی !؟

(۳۸) (لهو پهراوو کتیبه پیروزانه دا هاتوه): که هیچ گونا بهاریک گوناھی تاوانباریکی تر هه لنا گرت.

(۳۹) بهراستی ناده میزاد خاوهنی هیچ شتی که نی به تهنه نهوه نهییت که خوی کردوویه تی.

(۴۰) بیگومان ههول و کوششه کهی دهیینرتهوه له قیامتدا.

(۴۱) پاشان پاداشت دهدریتهوه بهتیرو تهسهلی.

(۴۲) بهراستی و دلنیا بهوه دهلین: که کوتایی نهو ریگوزره له لای پهروهردگارتوه سمرههل ده دات.

(۴۳) بیگومان همر نهو زاتهش دیاردهی پیکه نین و گریانی له ناده میزادا بهدیپناوه.

(۴۴) ههروهها همر خوی دیاردهی مردن و ژبانی دروست کردووه.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ۚ
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا ۚ ۞ ۲۸ ۚ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ۚ ۞ ۲۹ ۚ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ۚ ۞ ۳۰ ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ۚ ۞ ۳۱ ۚ الَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثَرِ وَالْفَوْحَ إِلَّا اللَّهُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ أَتَقَى ۚ ۞ ۳۲ ۚ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۚ ۞ ۳۳ ۚ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ
۞ ۳۴ ۚ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى ۚ ۞ ۳۵ ۚ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
مُوسَى ۚ ۞ ۳۶ ۚ وَإِذْ هَبَّ سَيْفُ اللَّهِ فِي قُلُوبِ الْفٰكِرِ ۚ ۞ ۳۷ ۚ الْأَنْزِلُ وَالْزُلْزِلُ
ۚ ۞ ۳۸ ۚ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۚ ۞ ۳۹ ۚ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ
يُرَى ۚ ۞ ۴۰ ۚ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجُزَاءَ الْاَوَّلَى ۚ ۞ ۴۱ ۚ وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۚ
۞ ۴۲ ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۚ ۞ ۴۳ ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۚ ۞ ۴۴ ۚ

(۴۵) هر نمو زاتش دوو جوزی دروست کردوه که
نیرو مییه ...
(۴۶) له نوتفیهک (له خالیکی زور بچووک، نهویش
نه گمر ویستی خوی لسمرییت) کاتیک له جیی
خیدا داده نریت .
(۴۷) بیگومان لسمر خوایشه دروست کردنوه که ی
تریش .
(۴۸) دهوله مهندی و نمو هی پیویست بیست
دهیبه خشییت .
(۴۹) هر خوایش پهره ردگاری شیعرایه:
(نستیره که هندی له عمر به کان پهرستویانه،
قباره که ده، نهوندهی خوره، یهک ملیون نهوندهی
نیوان زوی و خور لیمانهوه دورره ..)
(۵۰) هر نمو زاتش قومی عادی یه که می لمانا
برد .

(۵۱) شمودیشی لمانا برد و هیچی نه میشتن .
(۵۲) زووتریش قومی نوحی لمانا برد که بیگومان
نهوایش ستمکارتره سرکه شتر بوون .
(۵۳) هر نمو زاته تاوانباران و شمروال پیسانیشی
ژیره و ژور کرد ...
(۵۴) نینجا نمو دیهاتانهی داپوشی نمو ی که دای
پوشی . (به ببرد باران) .
(۵۵) جا نیت نهی بی نیمان تو له کام یهک له نازو
نیعمه ته کانی خوا دوودلیت ..
(۵۶) نهم پیغه مبرهش هوشیار کمره وه یه که له
هوشیار کمره وانی پیشوور .
(۵۷) (نموه چاک بزانت) قیامت و لیپر سینموه نریک
بووه تهموه (نریکه به نیسبت هر ناده میزادیکموه هر
که مرد نمو قیامت لمو بهریا بووه، قیامتهی
گهورهش کاتیک بهریا ده بیست هممووان واهست دهکن
که چمند سمعات لموه ویش دنیا بوو و نیستش

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تَأَنَّىٰ ۖ وَأَنَّهُ
عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
السَّعَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَثَمُودَ آفَاقِي ۖ وَأَنَّهُ
وَقَوْمُ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۖ وَالْمُونِفَكَ
أَهْوَىٰ ۖ فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ ۖ فَإِيَّاءَ آلَ رَبِّكَ نَتَمَارَىٰ ۖ
هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۖ أَرْفَتْ أَلْأَرْفَةُ ۖ لَيْسَ لَهَا مِ
دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۖ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ۖ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ۖ فَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَقْرَبَ السَّاعَةِ وَأَشَقَّ الْقَمَرِ ۖ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا
وَيَقُولُوا أَسْحَرُ مُسْتَمِرٌّ ۖ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ
مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۖ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذِرُ
ۖ فَبَقُولُوا عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۖ

قیامته!!!

(۵۸) کمیش ناتوانیت نمو روزه دهریخت و بهریای بکات جگه له خوی بدهسه لات و بالادهست .

(۵۹) جا نایا نیوه لم قسمیه که قورنانه سمرسام دهبن ؟!

(۶۰) بی دهکنن و گریانتان نایهت (بو نمو چاره نووسه رهشی که چاوه پرتانه) .

(۶۱) نیوه بمردهوام سرگرمی رابواردنن و بی هوشن ؟!

(۶۲) (دهی کمواته بیدارینهوه و داچله کین) کمواته سوژده بو خوی بهدیپتیر بیهن، هر نمویش بهمرستن .

سوره قی (القمر)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) روزی قیامت نریک بو تهموه و مانگیش لهت بوو، (هندی روایات هیه که ناماژه دهکات بو نمو ی که: خوانمناسان داوی
موعجیزه یان له پیغه مبر کردیت نهویش په نجهی موباره کی روو و مانگ بزواندو به ویستی خوا لهت بیو) به لام هندییک له
موسفیرین دهلین: نهم رووداوه لسمره تایی بهریابونی قیامتدا پیش دیت .
(۲) خو نه گمر نموانه هر موعجیزه و بهلگه یهک بیسن پشت ههله کهن و دهلین: نهمه جادوویه کی بمردهوامه .
(۳) حقیقهت و راستی بهر دوزده زانن و شوینی ناره زووه کانیا کموتون، له کاتیکدا هه موو شت تمواو ده بیست و، هه موو کاریک
کوتایی دیت و دنیا تمواو ده بیست و به بهریابونی قیامت لهنگر ده گریت .
(۴) بیگومان نهونده ههوالی تیاجوونی ستمکارانیا پیگه یشتوره تا داچله کین (تیفکرن و له چموتی دهست هه لگرن) .
(۵) نمو بهسهرهاتانه حیکمت و پند و ناموزگاری زوری تیدایه، به لام بو نموانه بیدار کردنوه بی سووده .
(۶) گوئی مده بهناپوختی نموانه روزیک دیت که بانگ ویزیک بانگ دهکات بو بارودوخیکی زور ناخوش و ناله بار .

(۷) خوانه ناسان چارویان شۆره و شهرمه زارن، له ناخی زهویهوه دینه دهروهه، ههروههک لیشای کوللهی زۆر (رووکاری زهوی داده پۆشن).

(۸) زۆر به پهلوه به شپهرزهیهوه به دهه بانگ هیشتی کۆکردنهوه یانهوه دهه چن، کافرو خوانه ناسان بهیه کتر دهلین: وا دیاره نه مۆرۆژیکێ زۆر گران و سهخته.

(۹) پیش نه مهانیشت قهومی نوح بروایان به بهندهی بهرینزی ئیمه نه کردو وتیان: شیتیه، زۆریش پیا به لشاخان و دژایهتی کرا.

(۱۰) (نهویش دواي ۹۵۰ سال) هاناو ههاری بۆ پهروهردگاری بردو وتی: خواجه! به راستی من شکستم خواردوه و سهرکه وتهم پێ به خشه.

(۱۱) نهوسا نیتر ئیمه دهروازه کانی ناسمان هارپی له گهل ناویکی خوردا کردوه.

(۱۲) هه موو زهوشمان کرد به کانیو و ناومان لی ههلقولاند، نیتر ناوی ناسمان و زهوی به تهقدیرو ویستی خوا بهیهک گهیشتن، به راستی بریاری له سهردرابوو.

(۱۳) نهوسا نوح مان له سهرد چهند تهخته و بزماریک هه لگرت (مه بهست که شتیه کهیه).

(۱۴) له ژیر چاودیری خۆماندا (له ناو نهو زریان ه سامناکه دا) دههات و ده چوو، نا بهو شتیه به پاداشتی نهو که سه مان دایهوه که بریاری پێ نه کرا (واته نوح).

(۱۵) به راستی ئیمه نه به سه رهاته مان هیشتهوه به به لگه بۆ هه موو نهوه کان .. نایا که سییک ههیه که په ندو نامۆژگاری لی وه برگیریت!!

(۱۶) سه رنج به دن چۆن بوو سزاو تۆ لهو خهشم و قینی من لهو یاخی بووانه؟

(۱۷) بێگومان ئیمه قورئانمان ناسان کردوه بۆ (خویندنهوه و تیگه یشتن و) نامۆژگاری وه رگرتن، جا نایا که سییک ههیه که ده رکی حهقیقهت و راستی بکات و په ندی وه رگرتیت؟

(۱۸) قهومی عادیشت بروایان به پیغه مبه ره که یان نه کرد، جا سه رنج به دو بزان ه سزاو تۆ لهی ئیمه لهو یاخی بووانه چۆن بوو؟

(۱۹) بێگومان ئیمه بایه کی به رد هوامی توندو سهخت و ساردمان هه لکرده سهریان له رۆژگاریکی شومدا (یهک حهفتهی خایاند).

(۲۰) خه لکی هه مووی له بیخ ده رهینا و له پێی خستن و دانی به زه ویدا، ههروه که قه دی دارخورمای کلۆرو هه لکه نه راو.

(۲۱) سه رنجی ئایه تی ۱۶ به.

(۲۲) سه رنجی ئایه تی ۱۷ به.

(۲۳) شمودیش هه موو بیدار کردنهوه و داچله کاندیتیکیان به درۆزانی و بروایان پێی نه بوو.

(۲۴) جا وتیان: باشه، ره وایه: ئیمه شوینی تاکه که سییک بکهوین له خۆمان؟! ئیمه نه کهر به روا به که سیکی وا بکهین، نهو کاته ئیمه به راستی له گومرایی و شیتیداین؟! (۲۵) نایا راسته له نیوان ئیمه دا وه چی و نیگا بۆ نهو ره وانه کرابیت، نه خیر شتی وا نابیت، به لکو نهو هه ر کابرایه کی زۆر درۆزن و خۆ به رسته و هه ز به گه وه یی ده کات!!

(۲۶) سه بهی ده زانن و بۆیان ده رده که ویت که کێ درۆزن و خۆ به رست و خۆ به گه وه زانه .

(۲۷) بێگومان ئیمه نهو وشتهی که بیانویان گرت، له به رد پهیدا مان کرد، به وهش تا قیمان کردنهوه، جا - نهی صالح - چاودیریان بکه، بزان ه چی ده کهن، خۆگرو نارامگریش به (له به رامبه ر کاروکرده وهی ناشینیا نه وه).

خُشْعًا أَبْصُرُهُمْ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَانَتْهُمْ جَرَادٌ مُنَشِيرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ
﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ﴿١٣﴾ فَجَرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَنْ كَانَ
كُفْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ رَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ
﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ كَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ
فَخَلَّ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ كَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
مِمَّا وَجَدْنَا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ ضَلَالٍ وَشُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ لَفِئَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ
مِنْ يَلِينَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكُذَّابُ
الْأَشْرُ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوكَ الْفَأَقَ فَنَنَّاهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

(۲۸) هوالیشیان بدهری: که ناوه که بشکراوه
(روژیک بۆ شومان و مالاته که یان، روژیکیش بۆ
و شتره که) نیت له روژی نۆبهی و شتره که دا هه موو
به کارهیناتیکی ناوه که قهده غهیه لهوان.

(۲۹) (قهومی ناله بار له تاقیکردنوه که دا
سهرنه کهوتن و خویان بۆ نه گیرا له بهر نهوه) بانگی
زهلامیکی دریان کرد و هانیاندا بۆ سهرپرینی،
نمایش بیباکانه پهلاماری شمشیریداو سهری بری.
(۳۰) سهرنجی نایهتی ۱۶ بده.

(۳۱) نهوسا نیمهش بهیهک دهنگی بههیزی سامناک
(دلی هه موویانمان پچراندا) وهک گۆگیای وشک
(که کۆده کریتسه و ژیر پی ده کهوت) لهناومان
بردن.

(۳۲) سهرنجی نایهتی ۱۷ بده.

(۳۳) هۆزی لوطیش بروایان به هیج بیدار
کردنوهیهک نه کرد.

(۳۴) بێگومان نیمه توانیشمان بهرد باران کرد
(ههروه ها ژیره و ژوریش کران)، جگه له لوط و خاو
خیزانی نیمانداری که له بهره به یاندا رزگارمان کردن.

(۳۵) نهو رزگار کردنه نازو نیمه تیکی تایبهتی بوو
له لایهن نیمهوه، جا هه راوا پاداشتی که سیک
دهدینهوه که سپاسگوزاری کرد بیت.

(۳۶) بهراستی لوط پشتر ناگاداری کرد بوون
(نه گهر بهرد وهام بن له سهر بهد رهوشیان)، له تۆلهی
تونویه هیزی نیمه، که چی گومانیا هه بوو لهو
ناگاداریه و بروایان پیی نه بوو.

(۳۷) نهوخه لکه بهد رهوشته چاویان پرپیوه
میرانه کانی و (دهیانویست ده سترژیان بکه نه سهر)،
نیمهش چاومان کویرکردن، بینایمان لیس نه ندنوه، ده

وَنِيْتُهُمْ أَنْ الْمَاءَ فَسَمُهُ بَيْنَهُمْ كُلَّ شَرْبٍ مُخَضَّرٍ ۖ فَادَاوَا صَاحِبَهُمْ
فَنَعَاطَى فَقَعَرٌ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۖ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخَضَّبِ ۖ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۖ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالْأُنْذُرِ ۖ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۖ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۖ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالْأُنْذُرِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيفِيهِ فَمَخَصَمَتْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۖ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۖ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۖ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
ۖ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ۖ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذًا عَزِيزًا مُقَدَّرٍ ۖ أَكْفَارًا كَرِيمًا مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ۖ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۖ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الذُّبُرَ ۖ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ
ۖ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۖ يَوْمَ يُسْجَنُونَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۖ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۖ

بجیژن سزاو سهر نه جامی هوشیار کردنوهی من.

(۳۸) بێگومان سهر له بهیانیه کی زوو سزای توندو بهتیش چوار دهووری گرتن و دایگرتن .

(۳۹) ده بجیژن سزاو سهر نه جامی هوشیار کردنوهی من (نهی به درهوش و ناپوخته کان).

(۴۰) سهرنجی نایهتی ۱۷ بده.

(۴۱) بێگومان بۆ فیرعهون و دهست و پیوه ندیشی بیدار که رهوه کان هاتن.

(۴۲) بروایان به هه ره موو نیشانه و به لگه کانی نیمه نه کرد، نهوسا نیت راپیچیمان کردن و لهناومان بردن نهویش به دهستی
قودرهتی خواجه کی بالادهست و به توانا.

(۴۳) باشه.. نایا کافره کانی نیوه نازاترو چاکترن له نا نهوانه که لهناومان بردن؟ یان پهیماتان دراوهتی له نامه ناسمانیه کاندای
که تووشی نهو به لایانه نابن که باسکران؟

(۴۴) یان ده لاین نیمه هه موومان کوژین و سهر کهوتووین و شکست ناهینین.

(۴۵) له نایینه ده کی نزیکدا لهشکرو کۆمه لیان شکست دههینیت و هه لدین (له غهزای بهردا نهو مژدهیه هاته دهی).

(۴۶) جگه لهوش قیامهت کاتی لی پرسینهوه یانه، که روژیک زور سهخترو تال تره.

(۴۷) بهراستی تاوانبارو تاوانکاران له گومرایی و شتییه کی زوردا روچوون.

(۴۸) روژیک دیت که له سهر روویان راده کیشترین لهناو ناگری دۆزه خدا، پیمان دهوتریت: ده بجیژن تالای دۆزهخ.

(۴۹) بێگومان نیمه هه موو شتییکمان به نه ندازه و نه خشهی دیاریکراو دروست کردوه.

(۵۰) فرماني نيمه تنها يهك وشهيه ده لئين بيه ده سته جي ده بيت وهك چار تروكاندنيك.

(۵۱) بيگومان نيمه زور له پيشيناني خوانه ناسي وهك نيوه مان له ناو بردوه، جا نايه كه س ههيه درس و عيبرهت و پهنو ناموزگاري و هريگريته؟ (۵۲) هدرجي كارو كرده وهيه كه نه نجاميان داوه له (لوح المحفوظ) و له لاي فريشته چاو ديتره كان تو مار كراوه.

(۵۳) هه رجي وردو درشت ههيه، له كارو كرده ويان نووسراوه و تو مار كراوه.

(۵۴) بيگومان پاريزكاران و خواناسان له ناو باخ و روبارو تا فكه كاندا ژياني پر له به ختيازي و كامه راني هه ميشه يي ده بونه سهر.

(۵۵) له شويي راست و په سندان لاي پادشاي به ده سلات.

سوره نبي (الرحمن)

به ناوي خوي به خشنده و ميهره بان

(۱) خوي ميهره بان، كانگاي سوزو ره حمهت.

(۲) قورناني قيري ناده ميزاد كردوه (في ربون و زانيي قورنان و تيگه يشتن له فرموده ي خوي ميهره بان سپروژترين نازو نيعمه ته كه نيماندار لئي به هره وره بيت له م ته م نه كورته ي ژياني دنيا دا).

(۳) هر خوا ناده ميزادي دروست كردوه.

(۴) هر نه ويش قيري گوftarو ناخواتني كردوه.

(۵) خورو مانگيشي به حسابيكي ورد دروست

كردون و داياناون له خولگه كانياندا له

سورانه وه دان.

(۶) نه ستيره و دره خته كان، روه كه بي قه دو دره خته به رزه كان هه مويان، سوژده ده بهن بزو دروستكاريان (له نه خشيدياري كراو ده رناچن كه بزيان دانراوه).

(۷) ناسمانيشي به رزو بلند كردو ته وه (بي كوله كه و بي ستون) و ته رازوو پيوه ري بوه موو شتيك دانراوه (هه موو شت به ياسايه و هيچ شتيك به هه ره مه كي و به بي هوه دروست نه كراوه، بويه، پيوسته ناده ميزاديش به رنامه و ياساي هه بيت له چوارچيوه قورنان و سووننه تي راست و دروستدا).

(۸) نيوه ش نه ي نه وي ناده م با ته رازوو پيوه رتان ريكي بيت و ستم له يه كتر مه كهن.

(۹) دادپه روه ر بن له كيشان و پيواندا، ته رازوو بازي مه كهن و كه م فروشي نه نجام مه دن.

(۱۰) زه ويشي بزو خه لكی راخستوه و باري هيناوه (تا ژياني خوياني تيدا به رنه سهر).

(۱۱) جوړه ها ميوه ي تيدا ديته بهر، هه روه ها خورماي خاوه ن ده فري گولدان بزو فراهه م هيناون.

(۱۲) هه روه ها جوړه ها دانه و يله ي خاوه ن كار په لوپو دارو بوخوشي تيدا به رهم هيناوه.

(۱۳) جا نيتر نه ي گروي ناده ميزادو په ري به كام له نازو نيعمه ته كاني په روه ردگار بپروا ناكهن، كامه ي په سهند ناكهن.

(۱۴) ناده ميزادي دروست كردوه له قورتيكي وشك بوو، وهك فه خفوري.

(۱۵) په ريه كانيشي له بليسيه ناگر دروست كردوه. (۱۶) سهرنجي نايه تي ۱۳ بده.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّيرٍ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝ إِنَّ الْإِنْفِينَ
فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ كَذِبَانِ ۝ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ كَذِبَانِ ۝

(۱۷) خوا جاوه‌نی همدوو روژه‌لآت و همدوو روژناوایه.

(۱۸) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۱۹) ناوی دوو ده‌ریای بمره‌لا کردوو و بیه‌ک گیاندوو تیکه‌لش نابن.

(۲۰) چونکه له نیوانی‌اندا بمره‌ستیک هیه نایه‌ل‌ت تیکه‌ل ببن (نم دیارده‌یه له نیوان ده‌ریای سپی و زهریای نه‌تله‌سیداو ده‌ریای سوورو ده‌ریای عمره‌دا ناشکرایه).

(۲۱) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۲۲) لمو دوو جور ده‌ریایه مرواری و مهران ده‌ره‌چن (که دوو جور گوه‌ری بمرخن).

(۲۳) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۲۴) هرچی که‌شتی هیه له ده‌ریاکاندا وه‌ک بیداخ، وه‌ک شاخ هاتوچو ده‌کمن، هر خوایش خاوه‌نیانه.

(۲۵) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۲۶) همدوو نمو که‌سانی له‌سمر رووی زه‌وین، هر همدوو فموتوو تیاچوو و ده‌بیت بمرن.

(۲۷) تمنها زاتی پمرو‌ردگاری خاوه‌ن بلندی و ریزداری تویه که ده‌مینیموه.

(۲۸) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۲۹) همدوو گیانله‌بمر زنده‌وه‌ران له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا بمره‌وام به‌گوفتارو بمرمانی حال، داوای پیدایستی و داخوایزه‌کان له پمرو‌ردگار ده‌کمن، همدوو روژیک و همدوو کاتیک (ملیونه‌هاو ملیاره‌ها، به‌لکو بی‌شومار

رَبُّ الشَّرَفَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۱۷ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۱۸
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْقَاَانِ ۱۹ يَنْفُثُ مَرْحًا لَا يَبْغِيَانِ ۲۰ فَيَا أَيُّهَا
رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْزُ وَالْمَرْجَاتُ ۲۲ فَيَا
آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۴
فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۲۵ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۲۶ وَبَقِيَ
وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۲۷ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۲۸
يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۲۹ فَيَا
آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۳۰ سَتُفْرَغُ لَكُمْ آيَةُ الْفَلَاقِ ۳۱ فَيَا
آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۳۲ يَمْشُرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَ إِنْ أَسْطَقْتُمْ
أَنْ تَفْعُدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِإِذْنِ ۳۳ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۳۴ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
شَوْابٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ۳۵ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا
تُكْذِبَانِ ۳۶ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۳۷
فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۳۸ فَيَوْمَذِي لَا يَنْشُلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۳۹ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۴۰

تاوتوی ده‌کات له بوونه‌وه‌رو له جیهانی ناده‌میزادو پمری و فریشته‌کان و... هتد). (۳۰) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۳۱) نه‌ی گروی ناده‌میزادو پمری، روژیک دیت به‌تایبیت لیتان ده‌پرسینه‌وه و دادگایتان ده‌که‌مین (خوای بالاده‌ست همره‌شه له‌م دوو ده‌سته‌یه له‌دروستکراوه‌کانی ده‌کات، که له‌ه‌ندیک رووه‌وه سمریشکی کردوون و نازادی داونه‌تی، به‌لام زوریمیان یاخی و سمرکه‌شن، قوپ به‌سمر یاخیه‌کان لمو روژه‌دا).

(۳۲) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۳۳) نه‌ی گروی پمری و ناده‌میزاد نه‌گمر ده‌توانن به‌به‌شه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ده‌رچن، نموکاره نه‌نجام بدن، دل‌نیاش بن که نموکاره به‌هوی ده‌زگای ماددی و توانای معنه‌ویه‌وه نه‌بیت نه‌نجام نادریت.

(۳۴) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۳۵) خو نه‌گمر له‌سنوو ده‌رچوون، بلیسه‌ی ناگرتان هاوری له‌گهل مسی تواوه‌دا بو ره‌وانه ده‌کرتیت، نیتر شکست ده‌خون و سمرکه‌وتوو نابن.

(۳۶) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۳۷) کاتیک دیت ناسمان له‌ت ده‌بیت و وه‌کو گوئیکسی سوور دیت به‌مرچاو، یاخود وه‌ک روژی قرقاوی لی دیت (نهمه‌ش قوناغیکه له‌قوناغه‌کانی تیکچوونی).

(۳۸) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۳۹) نمو روژه همدوو شت روون و ناشکرایه، پرسیار له‌گوناهانی ناده‌میزاد و پمیره‌کان ناکرتیت، (ره‌نگه نمو قوناغیک بیت له‌قوناغه‌کان، که به‌روخساریان جیاده‌کرتیموه).

(۴۰) سمرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.

(۵۱) ٓثِنِجَا تَاوَنكَارُو گوناہباران بہ رووخساریاندا
دہناسرتنموہ، نموسا دہست گیر دہکرتت لہ
ناوچہوانیان و قاچیان و گلزلہیان دہکمن و فری
دہدرینہ ناو ناگری دوزہخموہ.

(۵۲) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۵۳) دہوتریت: ٓنَمَہ نَمو دوزہخہ تاونباران
بروایان پتی نہبوو.

(۵۴) جَا لہ نیوان ناگرو ناوی گہرمدا کہ بہ
سہروچاواندا دہکرتت ہر دہخولینموہ.

(۵۵) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۵۶) بَو نَمو کہسہش لہ مہقامی پمروہردگاری
خوی ترسایت، دوو باخی رازاوہ نامادہیہ.

(۵۷) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۵۸) نَمو دوو باخش خاوہنی دارو درہختی گہلا
ناسک و جوان و بریسکہدارہ.

(۵۹) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۶۰) دوو سہرچاوی لہکانی و ناوی سازگاریان
تیادایو بہخو بہ جَوکہلہکاندا دہرَوَن.

(۶۱) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۶۲) لَہمَمو جَوَرہ میوہیہک دوو جَوَریان
تیادایہ.

(۶۳) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۶۴) لَمو بَہہشتہ خَوَشدہا بہختموہران لہسہر
کورسی و قہنہفہ و جِگہ و رِگہ خَوَشدہکان،
شانیان داداوہ کہ لہ ناوریسمی تابیہت ناواخن
کراوہ، (داخو بہرگہکی لہ چی بیت؟)
لیکردنموہی ہر میوہیہکیش نزیک و ناسانہ و
درہختہکان خَریان سہر فرو دہینن بَو نَمو
بہختموہرانہ.

(۶۵) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۶۶) لَمو بَہہشتہدا حَوَری تیادایہ کہ تہنہا تہماشای ہاوسہرہکانیان دہکمن، پِیش نَموان دہستی کہسیان لینہکھوتوہ، نہ
لہ گَرَوی نادہمی و نہ لہ پیری.

(۶۷) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۶۸) نَمو ہاوسہرانہ لہ جوانی و شوخ و شہنگی و قہشہنگیدا و ہکو یاقوت و مہرجان وان (کہ دوو جَوَر گہوہری بہنرخن،
لہ دہریا دہرہہینرتن).

(۶۹) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۷۰) مَہگَہر پاداشتی چاکہ تہنہا چاکہ نیہ؟!

(۷۱) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۷۲) جِگہ لَمو دوو بَہہشتہی کہ باس کرا، دوو بَہہشتی تریش نامادہیہ بَو نَموانہی کہ پلہ و پایہیان وا لہخوار خاوہنانی
دوو بَہہشتی ناوبراووہ.

(۷۳) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۷۴) (نَمو بَہہشتانہش) نَموہندہ سہوز دہنوتن مہیلہ و رَہش دہچنموہ لہجوانی و تَوخیدا.

(۷۵) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

(۷۶) دوو سہرچاوی ہَلقولاویان تِیدایہ (کہ دیمہنیان زَوَر دَلرَقینہ).

(۷۷) سہرنجی نایہتی ۱۳ بدہ.

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَبْحَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالْوَصِي وَالْأَقْدَامِ ١١ فَيَأْتِي
ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٢ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
١٣ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ١٤ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
١٥ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ١٦ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
١٧ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ١٨ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٩ فِيهَا عِصَانٍ
نَجْرِيانَ ٢٠ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢١ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
رَوْحَانٍ ٢٢ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٣ مُشْكِيٍّ عَلَى فُرُشٍ
بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ وَحَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ٢٤ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٢٥ فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ لِنَاسٍ قَبْلَهُنَّ
وَلَا جَانٍ ٢٦ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٧ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ٢٨ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٩ هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ٣٠ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٣١ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ٣٢ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٣٣ مُدْهَمَمَتَانِ ٣٤ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٥ فِيهِمَا
عِصْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ٣٦ فَيَأْتِي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٧

- (۶۸) دره ختى ميوه دارخورماو هه ناريان تىدايه.
 (۶۹) سهرنجى نايه تى ۱۳ بده.
 (۷۰) لهو بهه شتانه دار حورى جوان و شوخ و شنگ و رهوش بهرزي تىدايه.
 (۷۱) سهرنجى نايه تى ۱۳ بده.
 (۷۲) حورى چاوگهش و چاورهش، لهو دهواره تاييه تيانه ي كه بويان ناماده كراوه دورور ناكه ونهوه..
 (تهلبه ته هه ناوى دهواره، نه گينا مه گهر هه خوا خوى بزانتيت چ جىگهورنگيه كى خوش و رازاويه).
 (۷۳) سهرنجى نايه تى ۱۳ بده.
 (۷۴) نهو حورىانه، پيش نهوان دهستى كهسيان لينه كهوتوه، نه له گرورى ناده مى و نه له پهرى.
 (۷۵) سهرنجى نايه تى ۱۳ بده.
 (۷۶) شانيان داداوه لهسر پشتى سهوزباوى جوان و دوشه كى ناياب و رازاوه.
 (۷۷) سهرنجى نايه تى ۱۳ بده.
 (۷۸) موبارهك و بهرزو بهريزه ناوى پهروه ردگارى تو، چونكه نهو زاتيكه خاوهنى بهرزي و بلندى و ريزى بى سنوره بو نيمانداران.
 سوره تى (الواقعة)
 به ناوى خوى به خشنده و ميه ره بان
 (۱) كاتيك رووداوه سامناكه كه پيش ديت..
 (مه بىست روى قيامته)
 (۲) روودانى نهو كاره ساته حقيقه ته و كهس ناتوانيت برواى پى نه بىست و بهراستى نه زانتيت.
 (۳) نزم كه ره وهيمو بهرزو كه ره وه، (نيمانداران بهرزو پايه دار ده بن، خوانه ناسانش سرشور و ريسوا).

فِيهَا فَتْكُهُمْ وَفَخْلٌ وَرَمَانٌ ۝ فَيَأْتِيءُ الْآلَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ۝
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنٌ ۝ فَيَأْتِيءُ الْآلَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ۝ حُورٌ
 مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۝ فَيَأْتِيءُ الْآلَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ۝
 لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفُسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ۝ فَيَأْتِيءُ الْآلَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ
 ۝ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رُقْرُقٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَنِ ۝ فَيَأْتِيءُ
 الْآلَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ۝ نَبْرَكَ أَسْمُ رِيكُ ذِي الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لَوْعِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝
 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۝ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ
 الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ وَأَصْحَابُ الشِّمَّةِ مَا أَصْحَابُ
 الشِّمَّةِ ۝ وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ ۝ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
 عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۝ مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝

(۴) كاتيك زهوى ده شله قيت و بهتوندى ده له رزيت.

(۵) كيوه كانيش وردوخاش ده بن (تخت و ساف ده بن، بهرزيه كان؛ نشيوه كان پر ده كهن).

(۶) ده بنه ته پوتوزيكى پهرش و بلاو (زهويان بى تخت و ريك ده كريت).

(۷) نهو كاته ثيوه ده بنه سى دهسته وه.

(۸) دهسته ي راستان درده كهون، جا چووزانى نهوانه له چ خوشيه كدان؟!

(۹) ههروه ها دهسته ي چهپ و لارو ويره كانيش، ناي نهو شوومانه له چ سهرگهردانيه كدان؟!

(۱۰) (دهسته ي سبهه) پيشكهوتوه كانن، نهوانن كه پيشكهوتوون له به دهسته ي ناني ره زامه ندى خواا.

(۱۱) نا نهوانه نزيك كراوه ي باره گاي پهروه ردگاربان.

(۱۲) له باخه كاني بهه شتى پر له نازو نيعمه تدا.

(۱۳) دهسته ي كى زورىان لهوانن كه زوو چوون بهدم بانگموازى خواوه.

(۱۴) دهسته ي كى كه ميشيان لهوانن كه دواتر (بهشوين نهواندا ريبازى نيمانيان گرته بهر).

(۱۵) لهسر كورسى و قهقهه ي نه خشارو چنراو بهنالتون دانيشوون.

(۱۶) شانيان داداوه لهسر كورسيه كان بهرام بهر بهيك، دياره كه له بونه ي تاييه تيدا كه هه ميشه، له بهه شتدا بهرده وامه نيمانداران پيك شاد ده بن.

لاوانی جوان و ئیسک سووک و نەمر بە دەوریاندا دین و خزمەتیان دەکەن و هەمیشە گەنجن و پیرنابن.

بەکۆپ و دۆلکە و سوراحیو دەگەرتن و لەپەرداخی تایبەتدا جۆرەها شەربەت و شەراب و خواردنەوی بەتام و خوشیان پیشکەش دەکەن کە لەسەرچاوەیەکی رەوانەو پێ دەکەن.

ئەو شەرابانە نە سەریان پێی دیتە ئیش و نە سەرخۆش دەبن.

میوەشیان بۆ دەگێرن، بە نارەزەوی خۆیان لێی هەڵدەبۆزن.

گوشتی هەر بالندەیه کیش کە حەزی لێ بکەن بۆیان نامادەیه.

هاوێی لەگەڵ حۆری چاوەش و چاوەشیش... وەک مرواری شاراو و دەست لێ نەکەتوو.

لە پاداشتی کاروکردهوی چاکیاندا کە دەیانکرد...

هیچ جۆرە قسەیهکی نابەجێ و نادروست و ناریک نابستن و یەکتیش گوناھبار ناکەن.

جگە لە وتنی سلاو و لەمدانەو و قسە خوش نەبێت.

دەستە راستەکانیش، جا چووزانی کە نەوانیش لە چ خوشیەکان.

لە ژێر سیبەری - سدر - ی بێ درێدان.

هەروەها درەختی مۆزیش کە بەرھەمەکانی چین چین لەسەر یەکن.

لە ژێر سیبەری دوورو درێژدان لەو باخە خوشانەدا.

تاقگەیی جوان و حەوز و فوارەیی رازاوەی تێدا یە.

میوەهاتی زۆرو هەمە چەشنیش.

نە بەروبوومی تەواودەبێت، نە قەدەغە کراویشە.

هەروەها راخەری بەرزو بلندی لێیە.

ئەو حۆریانەمان بەتایبەت بۆ دروست کردوون...

کردوومان بەحۆریانی هەمیشە کێژ.

هاوسەرەکانیان زۆرخۆش دەوێت و هەموویان هاو تەمەن.

نەمانە هەمووی بۆ دەستە راستەکان (نەوانە نامەیی کردەوکانیان درایە دەستی راستیان).

نەوانە دەستەیهکی زۆریان لە نیماندارانی پیشین.

هەروەها دەستەیهکی زۆریش لە نیماندارانی دوایین دەگرتەو.

لەولاشەو دەستە چەپەکان، قوربەسەریان، بۆ بارو دۆخیک کە تێی کەوتوون.

لەناو گڕە و ناوی لەکۆل دا گیریان خواردووە و دەتلێنەو.

رادەکەن بۆ ژێر سیبەر، کە نەویش دووکهلی رەش و گەرم و سوتینەرە.

نە قێنکە و نە بەکەلکی هەوانەو دێت.

چونکە بەراستی نەوانە کاتی خۆی لەناو نازو نیعمەتی حەرامدا دەتلانەو.

نەوانە بەردەوام لەسەر گوناھە گەورە کە پێیان دادەگرت (هاوێیان بۆ خوا بریار دەدا).

هەمیشە دەیانوت: ئایا کاتییک ئیمە مردین و بووینە خاک و ئیسقان ئیمە زیندوودەکرێنەو؟! یاخود بارو باپیرانی دێرنیشمان!؟

ئەو پێغەمبەر، پێیان بۆ: بێگومان پیشیان و پاشیان هەرهەموویان.

کۆ دەکرێنەو و راپێچ دەکەن بەرەو مەیدانی رۆژی دیاری کراو.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿٩﴾ وَفَكَهْفُهُمْ مِمَّا تَبَخَّرُوا بِهَا ﴿١٠﴾ وَلَعَمْرُطٍ مِمَّا يَشْتَبُونَ ﴿١١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿١٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿١٣﴾ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿١٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿١٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿١٧﴾ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿١٨﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿١٩﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٠﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٢١﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٢٢﴾ وَفَكَهْفُهُمْ كَثِيرٌ ﴿٢٣﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٢٤﴾ وَفُورٌ مَرْفُوعٍ ﴿٢٥﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٢٦﴾ فَعَمَلْنَهُمْ أَجْبَارًا ﴿٢٧﴾ عُرْبًا أَرَبًا ﴿٢٨﴾ لَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾ ثَلَاثَةٌ مِنْ أَوَّلِينَ ﴿٣٠﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٣١﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٣٢﴾ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٣٣﴾ فِي سُمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٣٥﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٣٧﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٣٨﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْ نَأْتِيهِمُ الْمُبْعُوثُونَ ﴿٣٩﴾ أَوْءَا بَابُنا أَلَا وَلُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ إِنَّا أَوْلَىٰ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٤٢﴾

نەمانە هەمووی بۆ دەستە راستەکان (نەوانە نامەیی کردەوکانیان درایە دەستی راستیان).

نەوانە دەستەیهکی زۆریان لە نیماندارانی پیشین.

هەروەها دەستەیهکی زۆریش لە نیماندارانی دوایین دەگرتەو.

لەولاشەو دەستە چەپەکان، قوربەسەریان، بۆ بارو دۆخیک کە تێی کەوتوون.

لەناو گڕە و ناوی لەکۆل دا گیریان خواردووە و دەتلێنەو.

رادەکەن بۆ ژێر سیبەر، کە نەویش دووکهلی رەش و گەرم و سوتینەرە.

نە قێنکە و نە بەکەلکی هەوانەو دێت.

چونکە بەراستی نەوانە کاتی خۆی لەناو نازو نیعمەتی حەرامدا دەتلانەو.

نەوانە بەردەوام لەسەر گوناھە گەورە کە پێیان دادەگرت (هاوێیان بۆ خوا بریار دەدا).

هەمیشە دەیانوت: ئایا کاتییک ئیمە مردین و بووینە خاک و ئیسقان ئیمە زیندوودەکرێنەو؟! یاخود بارو باپیرانی دێرنیشمان!؟

ئەو پێغەمبەر، پێیان بۆ: بێگومان پیشیان و پاشیان هەرهەموویان.

کۆ دەکرێنەو و راپێچ دەکەن بەرەو مەیدانی رۆژی دیاری کراو.

پاشان بیگومان نیوه نهی گومراو بی باوه ران
 نهی نهوانه‌ی که برواتان به راستیه کان نیه.
 له بهروبوومی دردهختی ژدهقنه بوتیش ددهخون.
 ورگت و سکتانی لی پر ده کهن.
 نینجا ناوی له کولیشی به سهردا ده کهن.
 ههر وه کو نهو حوشرانه‌ی به هوی
 نه خوشیه کی تاییه تیه وه تیر ناو نابن.
 نه مه میوانداری نهوانه له قیامه تدا.
 نیمه دروستمان کردوون ده بوجی برها
 ناکهن؟!

جا پیم بلین نهو مه نیه‌ی که له جینی
 خویدا دایده نین؟ (چی و چونه؟ له مه سهرده مه‌دا
 زانستی هه‌ندیک نه‌نیه‌کانی روون کردۆته وه، که
 چون له نیوان ملیونه‌ها‌دا به ویستی خوا یه‌ک دانیه
 یه‌ک ده‌گرت له گهل هیلکو که یه‌ک‌دا له سهرده‌تای
 دروستبوونی ئاده‌میزادا).
 نایا نیوه دروستی ده‌کهن یان نیمه
 به‌دیهنه‌رین؟!
 نیمه نه‌خشه‌ی مردنمان له نیوانتاندایا بریار
 داوه، که‌س ده‌سه‌لاتی پیش نیمه نه‌که‌وتوه و بی
 تواناش نین...
 که له شوینی نیوه نه‌وه‌ی تر به‌نین و
 بیخینه شوینتان، یاخود سهرله‌نوی له ریگه‌یه‌که‌وه
 که نایزان دروستتان بکه‌ینه‌وه.
 سویند به‌خوا خو نه‌وته بوونی سهره‌تاو
 یه‌که‌م جارتان زانیووه به‌چاوی خوتان بینیوتانه
 چون په‌یداده‌بن، که‌واته بوجی یاداوه‌ری و درناگرن و
 بیر ناکه‌نه‌وه؟!
 نایا سهرنج‌تانداده لهو زه‌ویه‌ی که ده‌یکیلن
 و ده‌یچینن؟

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَ الْضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا تَكُونَنَّ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُومٍ ﴿٥٢﴾
 فَالْتَوَنَّ مِنْهَا الْبَطُونُ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوا مِنْهُ مِنْ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوا
 شَرِبَ الْحَمِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
 ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ أَشْأَلْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ
 نَحْنُ الْمُنْشِثُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَفِتْنًا لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

نایا نیوه ده‌یروتنن، یان ههر نیمه‌ین روینهر و به‌ره‌م هینهر.
 نینجا نه‌گه‌ر بمانیستایه ده‌مانکرده چیلکه و چه‌والی بی‌خیر، نه‌وسا ده‌ستان ده‌کرد به‌قسه‌ی بی‌هوده.
 به‌خه‌فت و په‌ژاره‌وه ده‌لین: به‌راستی زهره‌ری چاکمان کرد، ره‌نجه‌رو خومان.
 به‌لکو بی‌به‌ری و بی‌به‌ره خومان.
 نه‌ی سهرنجی نه‌و ناوه ناده‌ن که رۆژانه چند جار ده‌یخۆنه‌وه (له‌کو‌یوه هات، کی دروستی کرد، له‌چی دروست بوو)
 نایا نیوه داتانه‌زاندووه له هه‌وره‌کانه‌وه یان نیمه دابه‌زینهرین؟ (به‌هوی یاسای تاییه‌ته‌وه).
 نه‌گه‌ر بمانیستایه نه‌و ناوه‌مان ده‌کرده خویه‌کی تال و سویر، جا نایا بو سویاسگوزاری ناکهن.
 نایا سهرنجی نه‌و ناگره ناده‌ن که دایده‌گیرستین (له‌جۆره‌ها سهرچاوه‌وه.. چی و چونه؟).
 نایا نیوه داره‌که‌یتان دروست کردووه یان نیمه به‌دیهنه‌رین؟ (نه‌مه‌ش ناماژیه که نه‌وت له ددرنه‌نجامی ژیره‌و
 ژوور بوونی دارستانه‌کان به‌دیها‌توون).
 ههر نیمه کردوومانه‌ته هوی نه‌وه‌ی که یادخه‌روه بیت، هه‌روه‌ها کردوومانه‌ته هوی نه‌وه‌ی که‌رۆک و
 گه‌شتیاران و ده‌سه‌لاتاران که‌لکی لی وه‌برگرن.
 جا که‌واته ستایش و سویاسگوزاری په‌روردگاری گه‌وره‌به و با ناوی پیروزی هه‌میشه له‌سهر زارت بیت.
 سویندم به‌شوینی نه‌ستیره‌کان (له‌ناسمانی فراواندا که له ژماره‌نایه‌ن).
 بیگومان نه‌و سوینده گه‌ر بزائن سویندیک‌ی زۆر گه‌وره‌یه (له‌مه‌ سهرده‌مه‌دا زیاتر روون بو‌ته‌وه که‌خوا‌ی به‌دیهنه‌ر
 ملیونه‌ها کاکیشان و ملیاره‌ها نه‌ستیره‌ی دروستکردووه، که کۆمه‌له‌ی خۆر له ناستیدا زۆر بچووکن).

بهراستی نهو هی که محمد ده یخوینتهوه
قورناتی که زور پیروزو بهریزه.

له کتیبکی شاروهدا که - لوح المحفوظ -،
پاریزراوه، (هروه ها نسخه کانی سر زهوشی
پاریزراوه و پاریزراو دهیته هتا دنیا دنیایه).
تنهها پاکان نهیته کهس دهستی لی نادات .
نم قورنانه له لایمن پهروهردگاری جیهانیانهوه
نیردراوته خوارهوه.

له گهل نهو هه مو ریزه دا که ده باره ی قورنان
وترا، هیشتا نیوه نهی باوه لاوازان دوو دلن بهرامبر
نم گو فتار و فهرمووده یه و که مته رخنه من له به جی
هیثانی فرمانه کانیدا؟

هه موو به هره یه ک که ده بویه له قورنان وهی
بگرن بؤته نهو هی که بر وای پی ناکمن و به دروی
ده زانن؟

باشه؛ نیوه بؤ بیرناکه نهوه، روژیک دیت که:
روحتان ده گاته گهرووتان.

نیوهش به دهوری نهو که سه دا بی دهسه لاتانه
ته ماشا ده کمن و سرنج ده دهن.

له کاتیکدا که نیوه له نیوه نریکترین لی،
به لام نیوه نامانینن.

خو نه گهر نیوه زیندو ناکرینهوه و پاداشت
نادرینهوه...

نهو روحتان ده گیرایهوه نه گهر راست ده کمن و
دهسه لاتان هیه.

جا نه گهر نهو که سه ی که له سه ره مهر گدایه له
نریکان و خوشه ویستانی نیوه بیت.

نهوه نیتر خوشی و کامه رانی و ناسووده یی
به هه شتی پر له نازو نیعمت چاوه رییه تی.

خو نه گهر له ده سته ی راستانیش بیت.

نهوه له لایمن ده سته ی راستانهوه سلاوت پیشکش ده کرت.

به لام نه گهر له ده سته ی نهوانه بیت که گومړان و پروایان به بهرنامه ی خوا نیه ...

به ناوی له کول پیشوازی لی ده کرت ...

ده گیه نریته دوزه خ.

بهراستی نهو هی که باسما ن کرد حقیقت و راسته قینه یه و دور له گومانه.

کهواته ستایش و سوپاسگوزاری پهروهردگاری گهوره بکه (با ناوی پیروزی هه میسه له سر زارت بیت).

سوره تی (الحديد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه ته سیحات و ستایشی خوا ده کات، نهویش زاتیکی بالاده ست و دانایه.

ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه هر نهو خاوه نیانه، ده ژینی و ده مرینی، هر خوی دهسه لاتی به سر

هه موو شتیکدا هیه.

نهو خویا یه که مینه و له سه ره تاوه هر هه بووه و کهس پیش نهو نه بووه، دوا هه مینه و کوتایه، کهس دوا ی نهو نامینیت،

(به لام نهو هر ده مینیت)، ههروه ها نهو زاته دیاره و هه موو شت به لگه یه له سر بوونی، له هه مان کاتدا زاتی خوی نادیاره و

(به چاوی سر نابینریت، به لام به بینایی بیرو هوش و دل و دهروون ناشکرایه)، هر خویشی زانایه به هه موو شتیک.

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفِيْهِذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ
﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَنَصْلَةٌ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾
إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

هر نهو زاته خوی، ناسمانه کان و زهوی له شەش رۆژدا دروست کردوه، لهوه و دوا له سەر تهختی فهرمانره وایی خوی پایه دارکرد (سهرنجی الرعد ۲/ بده)، هر خوی ده زانیت چی ده چیت به ناخی زه ویدا و چیشی لی دیته ده ره وه، چی له ناسمان دیته خواره وه و چی پیادا سهرده که ویت، جا له هر شونیک دابن نه وزاته له که لتاندایه و پیتان ده زانیت، دلنیابن که خوا به هه موو نهو کارو کرده وانهی نه نجامی ددهن بینایه.

هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا ههیه نهو زاته خاوه نیانه، هه موو شتیکیش بۆ لای خوا ده بریته وه. شهو تیهه لکیشی رۆژ ده کات و رۆژ تیهه لکیشی شهو ده کات (به درێژ بوونی لایه کیان له سهر حسابی نهوی تریان، یان له بهر به یان و ئیواراندا تیهه لکیش ده بن)، شهو زاته زانایه به هرچی له دل و ده روون و سینه کاندایه.

خه لکینه نیمان و باوه ری دامه رز او به یتن به خواو پیغه مبه ره که ی، لهو مال و سامانه ی که خستویه تیه ژیر دهستان و جینشین تیایدا، به خشن، بیگومان نه وانه ی که باوه ریان هیناوه له ئیوه و مال و سامان ده به خشن پاداشتی گه وه راوه ریانیه.

جا شهو چیتانه و بۆچی باوه ر ناهیتن به خوا له کاتیکدا پیغه مبه ر بانگتان ده کات : که باوه ر به یتن به په ره دگارتان، خو نهو بیگومان په یمانیشی لی وه رگرتن، نه گه ر ئیوه ئیماندارن.

خوا نهو زاته یه نایه ته روون و ناشکراکانی قورنان داده به زینیت بۆ سهر به نده ی خوی، تا له تاریکایی به کان ده رتان به یتیت و بتانخاته ناو نوور و روناکیه وه، به راستی نهو خوایه به سۆزو میهره بانه بۆتان.

جا نیتر شهو چیتانه و بۆچی مال و سامانتان نابه خشن له ریگهی خوادا، خو هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا ههیه بۆ خوا ده مینیته وه، بیگومان چوونیه ک نین نه وانه تان که پیش رزگاریی مه ککه : یاخود پیش سهر که وتن، مال و سامانی به خشیوه و جهنگاوه، چونکه نه وانه پله و پایه یان زۆر به رزتره له وانه ی که دوا ی رزگاریی مه ککه و به ده ست هینانی سهر که وتن مال و سامانیان به خشیوه و جهنگاون، به هه ردوولاشیان خوا به یتنی به هه شتی به خشیوه، بیگومان نهو خوایه ناگایه به کارو کرده وه تان.

نایا کۆیه نهوی قهرزی چاک ده دات به خواو مال و سامانی ده به خشیت له پیناوی به ده سته ینانی ره زامه ندی خوادا، نینجا خوایش پاداشتی بی سنووری ده داتی و بۆی چهند به را به ر ده کات، هه ره وه ها پاداشتی به ریزو به نرخ ی بۆ ناماده کردوه.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢﴾ يُرِلُّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُورِلُّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَاَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٤﴾ وَمَالَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَتَّبِعُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٦﴾ وَمَالَكُمْ أَلا تَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ءَوَّلَهُ ءَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٨﴾

(۱۲) رَوَّيْكَ دَيْتَ كِه دِه بِنِيتِ پِياوانى نيماندرو
ژنانى نيماندار بهر و بههشت بهرِ دِه كَرِن، نوورو
روناكيه كى ناشكرا له بهر دهم و له لای راستيانه وه
ده روا، فرشته كان پييان ده لَين: مژده ي نيوه نه مرؤ
باخه كانى بههشته كه چنده ها روبار به ناوياندا
ده روات؛ هاوړې له گهل ژيانى هميشه يى و نه براه
تيايدا، نا نهويه سركهوتن و سهر فزاي گه وړه و
بئ سنور.

(۱۳) (نا لهو رَوَّده) كه نيمانداران بهر و بههشت
به پړ دِه كَرِن، پياوان و ژنانى دووړو ده هينرينه
سهر رتيان، بهغه مبارييه وه بئ نيمانداران ده روان،
نيماندارانيش هيچ لايان لى ناكه نه وه، بويه به
غه مو په ژاره يه كى زوړ وه پييان ده لَين: ده
ته ماشايه كمان بكن با له نوورى رووخسارتان
به ره وړه ببين، به لام پييان ده وترت بگه رينه وه
دواوه؛ خوتان به شوين نوورو روناكيدا بگه رين،
ده سته جئ ديواريك دروست ده كريت له نيوان
نيمانداران و دووړووه كاندا ده روازيه كيشي تيدايه،
ديوى ناووه كه رووى له نيماندارانه رووى له
ره حمت و بههشته و ديوى ده روه، كه رووى له
دووړووه كانه رووى له سزاو دوزه خه.

(۱۴) نينجا دووړووه كان هاوار له نيمانداران
ده كمن، نايا نيمه هاوړې نيوه نه بووين؟! نيمه
هاوكارى نيوه نه بووين؟! نيمانداران ده لَين: به لى
وايه، به لام نيوه خوتان تووشى دووړووى و

پيلانگيرى كرد، خوتان مه لاس دابو، بئ فرست ده گهران كه زهره بدن له نيمانداران، هميشه له گومان و دوود ليدا
ده ژيان و بلاويشتان ده كرده وه، هيو او ناواتى بئ جئ سهرى لى تيك دابوون، همتا ويستى خوا يه خى پيگرتن و كوتايى به
ژياتان هات، شيتانيش غه راو گومراي كردبوون به ميه ره باني خوا و له ريبازه كى ولى كردبوون.

(۱۵) نه مرؤ نيمر هيچ جوړه پاكانه و بارمته يه كه نيوه و له وانهش كه بئ باوه بوون و روناگيرت، شوينهوار و مه نزلگاي
همه مواتان ناگرى دوزه خه، هر نه وهش شايسه تانه، ناي چ سهره نجاميكى خراب و ناله باره.

(۱۶) نايا نيمر كاتى نه وه نه هاوړه بئ نه وانه كى باه وړيان هيناوه، دلّه كانيان به نوري نيمان ملكه چ وروناك بؤتموه،
ترسى خواى تيدا بپوئين به هوى يادى بهر ده وامي خواو نهو قورئانه كى ره وانه كراوه، وهك نهو كه سانه نه بن كه كتيبى
ناسمانيان بئ ره وانه كرا، به لام دواى تپه بپوونى ماوه يه كى دوورو دريژ، دليان رهق و رهش بوو، زوړ به شيان ياخى و
سهر كمش و ناله بار ده رچوون.

(۱۷) بهر استى چاك بزائن كه هر خوا زهوى زيندو ده كاتمه دواى مردنى (نيوهش نارا زيندو ده كاتمه)، بئ گومان
به لگه نيشانه ي ده سلا تدارى خومانمان بئ روون كردنمه، بئ نه وهى ژيرين و بغامن.

(۱۸) بهر استى نه وانه كى كه خير خوازن له پياوان و له نافرته تان، نه وانه كى كه قهرز ده دهن به خواو مال و سامانيان له پيناوى
ره زامه ندى نه ودا ده به خشن، نه وانه چنده بهر اهر پاداشتيان ده دريتمه و پاداشتي بهر يزو بهر خ چاوه رتيانه.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يُشْرِكُهُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لِّلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْظَرُونَا نَقْتِسِ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لُّمُومَةٍ بَاطِنَةٍ فِيهِ الرِّحْمَةُ وَظُهُرُهُ مِنْ قَبْلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ ينادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانُ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهُ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُخَذُّ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاؤُكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُمِى الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

(۱۹) ثوانه‌ی که باوهرپان هیناوه به‌خواو پیغه‌مبیره‌کانی، نا ثوانه راست و راست‌گۆکانن، شه‌هیده‌کانیش لای پمروه‌رد‌گاریان پاداشت و نور و روناکی تایبته‌ی خۆیان هیده، ثوانه‌ش که باوهرپان نه‌هیناوه و نایهت و فرمانه‌کانی نیمه‌یان به‌دروژانی، نا ثوانه نیشته‌جی دۆزه‌خن.

(۲۰) چاک بزائن ژبانی دنیا تنه‌ها بریتیه له یاری و گهمو رازاندنه‌وه و خۆ هه‌لکیشان له نیوان یه‌کتریدا، همروه‌ها زۆر‌کردنی سامان و مال و منداڵ، جا ثوانه همره‌مووی وه‌ک بارانیکی به‌بیت وایه که بیته‌هوی به‌ره‌میکی زۆر، کشتیاره‌کان سمرسام بکات، له‌موه‌ودوا وشک بیته و زهره هه‌لگه‌په‌یت، پاشان وردوخاش بیته و بکه‌ویت، بیگومان له قیامه‌تیشدا سزای زۆر‌سه‌خت بۆ دنیا‌پهرستان ناماده‌یه، له‌ولاشه‌وه لی خوشببون و ره‌زامه‌ندی له‌لایمن خساوه نیماندارانی چاکه‌خوازی لی به‌ره‌وه‌ور ده‌کریته، ژبانی دنیا‌ش دوور له خواناسی و دینداری جگه له‌وه‌ی که بریتیه له رابواردنیکی که‌م، شتیکی تر نیه، زۆر که‌شیشی پی غه‌راو ده‌ستخه‌پۆ ده‌بیته.

(۲۱) (که‌واته) پیش‌په‌رکی بکه‌ن بۆ به‌ده‌ست

هیئانی لی خوشببون له‌لایمن پمروه‌رد‌گارتانه‌وه و به‌ده‌سته‌په‌نانی نه‌و به‌هه‌شته‌ی که پانیه‌که‌ی وه‌ک پانتایی ناسمان و زه‌ویه، ناماده‌کراوه بۆ ثوانه‌ی که نیمان و باوهرپان هیناوه به‌خواو پیغه‌مبیره‌کانی، نه‌وه‌ش خۆی زیاده ریزیکی تایبته‌یه له‌لایمن خواوه ده‌یدات به‌و که‌سانه‌ی که خۆی ده‌یه‌ویت، همر خوا خۆی خاوه‌نی به‌خشش و به‌خشنده‌یی زۆر گه‌وره و بی‌سنوره .

(۲۲) هیچ به‌لاو رووداویک له زه‌ویدا، بۆتان پیش نه‌هاتوه که له - لوح‌المحفوظ - دا تو‌مارمان نه‌کردیته، پیش نه‌وه‌ی رووداوه‌که پیش بیته، نه‌و کاره‌ش بۆ خوا زۆر ناسانه.

(۲۳) نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌ی که خه‌فته نه‌خۆن بۆ نه‌وه‌ی له کیستان چوه‌ و به‌مه‌ش دله‌خۆش و غه‌پرا نه‌بن که پیمان به‌خشیون (واته که‌شخه نه‌که‌ن)، چونکه خوا که‌سانی خۆ به‌گه‌وره‌زان و فه‌خرفروشی خۆش ناویته (نه‌وانه‌ی به‌به‌خشینی به‌ره‌که‌ن غه‌پرا ده‌بن و خۆ باده‌ده‌ن و فیز ده‌که‌ن)...

(۲۴) یاخود ره‌زیلی ده‌که‌ن و فرمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکیش که ره‌زیل بن و مال و سامان نه‌به‌خشن (بۆ به‌ره‌زه‌وه‌ندی گشتی، یان به‌هه‌ژاران و لیقه‌مو‌اوان)، جا نه‌وه‌ی پشت هه‌لکات له فرمانه‌کانی خواوه ده‌ست نوقاو بیته، نه‌وه بیگومان با چاکه‌بزانیت که خوا همر خۆی بی‌نیازه و سوپاسکراوه له‌سهر به‌خششه بی‌سنوره‌کانی.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَبِيبٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ وَمَتَاعٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوَّلِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَعٌ الْفَرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ
الَّتِي بَالِغُهَا وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

(۲۵) سوئند به خوا بیگومان نیمه پیغه مبره کانمان ره وانه کردوه هاورئ له گهل به لگه و نیشانه موعجیزه ی روون و ناشکراداو کتیبه ناسمانیه کانیشمان هیئیه خواره وه که له گهل نهو پیغه مبرانه دا بیت، تهراروو پیوه ری شرعی و دادپروهرانه مان بز روون کردونه تموه تا خه لکی به عه دالت و دادپروهری ره فشار بکمن، همروه ها ناسنیشمان دروست کردوه که ماده یه کی سهخت و رهقه و سوود به خشیشه بز خه لکی، تا نهوی خوا دهیزانی له جیهانی واقیشدا دهر بکویت که کی پشتگیرو لایه نگری خواو پیغه مبره کانیه تی له کاتیکدا که نهو زاته په نهانه، چونکه به راستی خوا به هیزو بالاده سته. (۲۶) بیگومان نیمه نوح و نبیراهیمان ره وانه کردوه، له نهوه کانیشیاند پیغه مبرایه تی و کتیبی ناسمانیه مان دابه زاندوه، جا له نهوه کانیاندا که ساتیک هه بوون که رنکه و ربازی هیدایهت و خواناسی گرتوته بهر، زوربه شیان خوانه ناس و لارو ویر بوون.

(۲۷) لموه ودوا به شوئن پیغه مبراندان پیغه مبرانی ترمان ره وانه کرد، کوتایی زنجیره ی نیسحاقی کوری نبیراهیمان هیئا به عیسای کوری مبریم، نینجیلیشمان پیبه خشی، سوزو میهره بانیمان له دلی نه وانه دا که شوینی

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ نُوْرًا تَمْسُحُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ لَكُمْ أَهْلٌ لَكِتَابٍ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾

کهوتبوون دابین کرد، به لام نهوان رهه بانیهت و دووره پهریزیان له دنیا دا کرده پیشه میان، وه نه بیت نیمه نهو حالته مان له سهر فهرز کردبن، به لکو تنه ها به ده سته یانی ره زامه ندی خوامان لی داوا کردبوون، که چی نهوان رهه بانیه تیان به چاکی په پیره و نه کرد، نیمه ش پاداشتی نه وانه مان دایه وه که باوه ری راست و دروستیان هه بوو، ههرچهنده زوربه بیان لارو ویرو خوانه ناس و یاخی دهرچوون.

(۲۸) نهی نهو که سانه ی که باوه رتان هیئاوه له خوا بترسن و پاریزکارین و باوه ری پتهو بهینن به پیغه مبره که ی، تا دوو به برابر پاداشت و رهحه تان به سهردا بیارنیت، همروه ها نوور و روناکیه تان پی به خشیت له بهر روشناییه که ی دا چالاکی بنوئنن و ربازی ژیان بگرته بهر، تا لیتان خوش بیت، چونکه نهو خواجه لیخوشبوو میهره بانه.

(۲۹) جا نیتر خاوه نی کتیبه ناسمانیه کان، با بزائن که ناتوانن چوارچیوه دانین بز به خشنده یی و رهحه ت و میهره بانی خوا، خوئیان به هه لبارده ی خوا بزائن، چونکه به خشش و رهحه ت؛ تنه ها به ده سته خواجه و ههر نهو دهیبه خشیت به وانه ی که خوی دهیوئیت، نهو خواجه خاوه نی به خشش و ریزو میهره بانیه کی گه وره و بی سنووره.

سوره تی (المجادلة)

بهناوی خوی به خشنده و میهربان

(١) نهی محمد ﷺ بـیگومان خوا بیستی و وه ریکرت وتووژی نهو نافره تهی که گفتوگوت له گه لدا ده کات ده باره ی هاوسره که ی، سکالای خۆیشی بۆلای خوا ده بات، خوایش گۆی له گفتوگۆ که تان بوو، به راستی خوا بیسه رو بینایه.

(چوار نایه تی سهره تای نه م سووره ته ده باره ی خهوله ی کچی شه علیه و میرده که ی هاتوته خواره وه... رۆژیک میرده که ی لیتی تووره ده بیت و پیتی ده لیت: تۆ له جیگه ی دایکی، خهوله دیت بۆ خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ، باسه که ی بۆ ده گیریته وه، دوا ی تاوژیک حاله تی وه حی به سه ر پیغه مبه ردا دیت و چوار نایه تی سهره تای نه م سووره ته داد به زیت).

(٢) نهوانه تان به هاوسه رانیان ده لیت: تۆ له جیگه ی دایکمدایت، هاوسه ره که یان به و قسه یه نابنه دایکیان، چونکه دایکیان ته نه ا نهوانه ن که نهوانیان لی بووه، نهوانه قسه یه کی نابهجی ده که ن بوختانیکی نابسه نه ده لیت، بیگومان خوا چارپۆشی ده کات و لیخۆش ده بیت (نه گهر نهوانه په شیمان ببه وه و داوای لیخۆشبوون بکه ن)...

(٣) نهوانه ی وا به هاوسه ره کانیان ده لیت و دوا یی په شیمان ده بنه وه له وه ی که وتویانه، نه وه ده بیت کۆیله یه ک نازاد بکه ن پیش نه وه ی نه و ژن و میرده به یه ک بگهن، نه و برپاره ئیوه ی پی نامۆژگاری ده کریت، خوایش ناگاداره به و کارو کرده وانه ی نه نجامی ده ده ن...

(٤) نینجا نه وه ی کۆیله ی ده ست نه که وت، نه وه ده بیت دوو مانگ له سه ر یه ک به رۆژوو بیت پیش به یه کگه یشتنیان، جا نه وه ی ناتوانیت به رۆژوو بیت، با شه ست هه ژار تیر بکات له ژه میک خواردن، نه وه ی که باسکرا بۆ نه وه یه باوه رتان پته و بیت به خوا و پیغه مبه ره که ی (چونکه خوا چاره سه ر داده نیت بۆ گیرو گرفته کان)، نه و برپارانه ش سنووری خوان، بۆ نهوانه ش که کافرن (ملکه چی فرمانی خوا نابن) سزای به ئیش و نازار بۆیان ناماده یه.

(٥) به راستی نهوانه ی دژایه تی و دوژمنایه تی خوا پیغه مبه ره که ی ده که ن، سه رشۆر و خه جاله ت و شکست خورده ن، هه ره که نهوانه ی پیش نه مان که سه رشۆر و خه جاله ت کران و تیکشکان، بیگومان ئیمه به لگه و نیشانه ی روون و ناشکرمان ناردۆته خواره وه له سه ر نه و راستیانه، جا بۆ نهوانه ی که کافرو بی باوه رن سزای ریسوا که ر ناماده یه...

(٦) له رۆژیکدا که خوا هه موویان زیندوو ده کاته وه پیکه وه، نه وسا هه والی هه موو کارو کرده وه کانیان پی راده گه یه نیت، خوا ناماری کردوه نهوان فرهامۆشیان کردوه، خوایش شایه ت و ناگایه به سه ر هه موو شتی کدا.

سورة المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّ لَكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ①
الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ②
وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحَرِّرْ رُبَّهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ
بِهِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِيْنًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالَّذِ كُمْ حُدُودُ اللَّهِ
وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④
إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا
كَكَاتِبِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَوَقَدْ أُنْزِلَتْ آيَاتُنَا بَيْنَتْ وَلِلَّكَفِيرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ⑤
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْتِثُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑥

المجادلة
٢٨ آيات
٥٤٢

(۷) ئایا سمرنجت نه داوه که بهراستی خوا به همرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه زانا و ناگایه، سێ کەس نیه چیه بکەن بهیه کەموه خوا چواره میان نه بیته، پینچ کەس نیه نهو زاته شمشه میان نه بیته، لهو ژمارانه که متریان زیاتریش نیه که نهو لایان نه بیته و ناگادار نه بیته به سرتە و چیهیان، لههر شوینیک و لههر کویدا بن، پاشان له روژی قیامهتدا ناگاداریان ده کاتموه به هه موو نهو کارو کرده وانهی که نه انجامیانداه، چونکه بهراستی خوا به هه موو شتیکی زانایه.

(۸) ئایا سمرنجت نه داوه له وانهی قه ده غه ی چیهیان لی کراوه، که چی له وه ودوا ههر ده گهرینه وه سهر نهو ره فتاره ی که لییان قه ده غه کراوه، بهرده وام خهریکی چیه یه کن که هه مووی گوناوه دوژمنایهتی و نافرمانی پیغه مبه ره، کاتیکیش دین بو لات جوژیک سلاوت لی ده کەن، که خوا بهو شیویه سلاوی لی نه کردویت!! به گالتموه ده لێن: نهو بوچی خوا سزیمان نادات به هوژی نهو قسانموه که ده یلێن!! نهوانه دوژه خیان به سه که بچه ناوی و بهرژێرنین تیایدا، نای که سهره نجامیکی خراپه.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوُا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَبَّجُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُفْسِدُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنْتَجِرُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنْجِرُوا بِالْإِثْمِ وَالنَّفْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

(۹) نهی نهو کهسانه ی باوه رتان هیناوه کاتیکی چیه ده کەن بهیه کموه، چیه یه ک مه کەن که گوناوه دوژمنایهتی و نافرمانی پیغه مبه ره بیته، با چیه کانتان هه مووی ده رباره ی چاکه و خواناسی و پارێزکاری بیته، لهو خوایه به ترسن که ههر بو لای نهو کوژه کردنه وه (بو لیپرسینه وه).

(۱۰) بهراستی چیه ی خراپ و نابه جی ههر له شهیتانه وه یه، تا نهوانه غه مبه ره بکات که باوه ریان هیناوه، وه نه بیته نهو چیه یه هه یه زبانیکیان پی بگه یه نه یته مه گهر وسته ی خوی له سهر بیته، ده با ئیمانداران ههر پشت به خوا بههستن تا له زیان به دوور بن.

(۱۱) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه کاتیکی له دانیهستن و کوژونه وه کاندایه پیتان ده وتریت: ری بدەن به کهسانی ترو نه لقی دانیهستنه که فراوان بکەن، نهو نهیوهش فراوانی بکەن، نه گهر نهیوه واتان کرد خوا پاداشتی فراوانتان پی ده به خشیته، کاتیکیش پیتان ده وتریت ههستن و جیگه چۆل بکەن، (بو پیاو ماقوول و ریش سپی و گهوره کانتان) جیگه چۆل بکەن، جا نه گهر واتان کرد خوی گهوره نهوانه ی ئیمانیا ن هیناوه له نهیوه و نهوانه شتان زانست و زانیاریان پیدراوه چهنده ها پله و پایه به رزیان ده کاتموه، خوايش ناگایه بهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ
صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ أَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ صَدَقْتُمْ فَأِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا
وَقَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقْصِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّنْ نُّغْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا
إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ
﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾
كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلَبَ لَنَا وَأَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

(١٢) ئەو ئهوانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه کاتیک
وێستان چیه‌یک یان قسه‌یه‌کی نه‌یه‌نی له‌گه‌ڵ
په‌غه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن، پێش نه‌و کاره‌ خه‌ریک
بکه‌ن (به‌گه‌ریه‌ی توانا شتیک به‌خه‌شن
به‌هه‌ژاران)، نه‌وه چاکه‌ره‌ بۆتان و خاوه‌نته‌ره، خو
نه‌گه‌ر نه‌تان بوو، نه‌وه چاک یزانن که‌ خوا لی
خۆشبوو ميه‌ره‌بانه.

(١٣) ئایا ده‌ترسان له‌ هه‌ژاری پێش نه‌وه‌ی که‌
به‌ نه‌یه‌نی قسه‌ بکه‌ن، خه‌یرو چاکه‌یه‌ک نه‌ه‌جام
به‌ده‌ن؟! جا کاتیکه‌ش که‌ نه‌تانکرد خوا هه‌ر لێتان
خۆش بوو، ده‌ ئیتر ئیوه‌ نوێزه‌ کانتان به‌چاکه‌ی
نه‌ه‌جام به‌ده‌ن و زه‌کات به‌ده‌ن و فه‌رمابه‌رداری
خواو په‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی بکه‌ن، خواپش زۆر ناگایه‌
به‌و کاروکرده‌وانه‌ی که‌ نه‌ه‌جامی ده‌ده‌ن.

(١٤) ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه‌ پشته‌گیران
له‌ هه‌زیک کرد، که‌ خوا خه‌شمی لی گه‌رتوون و
رقی لێیان، نه‌و دوو‌پروانه‌ نه‌ سه‌ر به‌ ئیوه‌ن، نه‌
سه‌ر به‌وانیشتن، سوێند له‌سه‌ر درۆ ده‌خۆن له‌
کاتیکدا که‌ خۆشیان ده‌زانن...

(١٥) خوا سه‌زایه‌کی سه‌خت و به‌یه‌نی بۆ ئاماده‌
کردوون، به‌راستی نه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد
ره‌فتاریکی ناشرین و کاریکی نابه‌جی بوو.

(١٦) ئه‌وانه‌ سوێنده‌کانیان کردووه‌ به‌قه‌ڵغان بۆ

خۆیان تا سه‌رومالیان سه‌لامه‌ت بێت، به‌و هه‌یه‌شه‌وه‌ به‌ره‌به‌ستیان داناوه‌ له‌به‌رده‌م به‌ره‌و پێش چوونی رێبازی خوادا،
هه‌ر بۆیه‌ش سه‌زاو ئازاریکی سه‌رشوێرکه‌ر بۆیان ئاماده‌یه‌.

(١٧) نه‌ مال و سامانیان نه‌ رۆله‌کانیان هه‌رگیز نابنه‌ هه‌ی نه‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌ست تۆله‌ی خوا رزگاریان بکه‌ت، ئه‌وانه‌
نیه‌شته‌جیی ناو دۆزه‌خن و تیایدا بۆ هه‌میشه‌ به‌زیندوویی ده‌مینه‌وه‌.

(١٨) له‌و رۆژه‌دا که‌ خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه‌، ده‌ست ده‌که‌نه‌وه‌ به‌ سوێند خواردن هه‌روه‌ک بۆ ئیوه‌ سوێندیان
ده‌خوارد، له‌ کاتیکدا واده‌زانن که‌ رزگاریان ده‌بێت و شتیکیان ده‌ست ده‌که‌وێت!! (خوای گه‌موره‌ له‌ناو خه‌لکیدا
رێسوایان ده‌کات و ده‌فه‌رموێت): ناگادارین که‌ به‌راستی هه‌ر ئه‌وان درۆزن.

(١٩) ئه‌وانه‌ شه‌یتان زāl بووه‌ به‌سه‌ریانداو داگیرێ کردوون، به‌و هه‌یه‌شه‌وه‌ یادی خوای له‌بیر بردوون، نا ئه‌وانه‌ ده‌سته‌ و
تاقم و حزبی شه‌یتان، ناگادارین که‌ بێگومان ده‌سته‌ و تاقم و حزبی شه‌یتان خه‌ساره‌تیه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندن.

(٢٠) به‌راستی نه‌وانه‌ی دژایه‌تی خواو په‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی ده‌که‌ن نا ئه‌وانه‌ له‌ نزمترینینی خه‌لکین له‌ دنیاو قیامه‌تدا.

(٢١) خوا بریاریداوه‌ که‌: بێگومان هه‌ر خۆم و په‌غه‌مبه‌ره‌کانم سه‌رکه‌وتوو ده‌بین، چونکه‌ به‌راستی هه‌ر خوا خۆی
به‌هه‌یزو بالا‌ده‌سته‌.

(۲۲) که سائیکت دهست ناکه ویت باوه پر بهینن به خواو به روژی دوابی، له کاتیکدا که سائیکیان خوش بویت که دژایه تی خواو پیغه مبره که یان کردیت، نه گهرچی نمو دوژمنانه باوو باپیریان بن یان نه و هیان بن یان برایان بن یان عه شره تیان بن، نهوانی که بهو شیوه یمن (نیمان و باوه پریان له هه موو که سیک لا به نرخرو پیروژتره)، خوا نیمان و باوه پری له دلیاندا چه سپاندوو و جیگیری کردوو و له به هره و میهره بانی تاییه تی خوی، وه به هیرو گیانیکی تاییه تی له لایمن خویموه (مبهست قورثان و نیمانه) پشتگیری کردوون و یارمه تی داوون، سمرنه نجمیش ده یان خاته باخه کانی به هه شتموه که چه نده ها روبار به ژیر دره خت و کوشکه کانیدا تی ده پهریت، هاوړی له گهل ژیانی نه پراوه دا، نهوانه خوا لییان رازیه و نهوانیش له خوا رازین، نا نهوانه ده ستمو تاقم و حزب و لایمنی خوی گهورن، ناگادارین که به راستی هر لایمن و حزب و دهسته و تاقمی خوا سمرکه وتوو و سمر فرازن.

سوره تی (الحشر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) همرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه به پاکی و بی گهردی یادی خویان کردوو، هر نهویش بالادهست و دانایه.
- (۲) نمو خویبه نمو زاتیه، نهوانی بی باوه پر بوون له خاوه نانی کتیب، هه لیکه نندن له شورینه واریان و ناچاری کۆچی کردن له یه کهم دهست پیکردنی کۆکردنه و ده کردنیاندا، نیوه به ته ما نه بوون و گوماتان نده دبرد ناوا به ناسانی برۆن، نهوانیش گومانیان و ابو که به راستی قه لاکانیان بهرگریان ده کات له ویست و فهرمانی خوا، نهوسا نیتر له لایه که وه خوا به لای به سمر هینان که به خه یالیاندا نه هاتبو و حسابیان بۆ نه کردبو، نهوسا خوا ترسیکی فرپدایه دلیانه وه، به ناچاری ده ستیان کرد به کاولکردنی خانو به ره و ماله کانیان به دهستی خویان و دهستی نیمانداران، کهواته: نهی خاوهن بیرو هوش و دوور بینه کان دهرس و په ندو ناموژگاری و هر بگرن (جووله که همر و بۆیان ناچیته سمر).
- (۳) خۆ نه گهر خوا چۆلکردنی له سمر برپار نه دانایه، نهوه هر له دنیا دا سزای ده دان، له قیامه تیشدا سزای ناگری دۆزه خ بۆیان ناماده یه (چونکه زور دلپهق و پیلانگیرن).

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سورة الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ وَاللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

(۴) نمو سزایه بههوی نهوه ده بوو بهراستی نهوانه دژومنايهتی خواو پیغه مبهره که بیان کرد، نهوهش دژایهتی ثاینی خوا بکات، با چاک بزائیت خوا سزاو تۆلهی زۆر بهنیش و نازاره.

(۵) همر دره ختیکی تهتران بری بیت یان وازتان لی هیناییت و لهسر بنجی خوی ما بیت (له خهیمهردا)، به فهرمانی خوا بووه و ویستی نهوی لهسره، تا تاوانباران و له سنوور ده چووه کان سهرشۆر و خه جالته بکات.

(۶) نمو دهستکمو تانه، خوا له جووله کهی سه ندووه و به خشیوویهتی به پیغه مبهره کهی، نیوه هیچ خۆتان ماندوو نه کردبوو بۆ به دهست هینانی، نه به سواری نه سپ بۆی چووبوون نه به سواری وشتر، به لکو نمو خوییه که پیغه مبهره کهی زال ده کات بهسر همر دهسته و تاقمی کدا که بیهویت، خوایش دهسته لاتی بهسر هه موو شتی کدا ههیه.

(۷) نمو دهستکمو تانهی، خوا به خشی به پیغه مبهره کهی له خه لکی دیهات و شاره کانی جوو، نمو خوا بریاری له سهرداوه که بۆ پیغه مبهره و خزمانیهتی، بۆ هه تیوان و هه ژاران و

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَآؤُلَآئِهِ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ فَأِيْذَنْ لَهُمْ وَاجْزَى الْفَاسِقِينَ ⑥ وَمَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑦ مَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَاللرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑨ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑩

رتبوارانی شه، بۆ نهوی نمو سامانه تهنها له نیوان دهوله مهنده کانی نیوه دا نه بیت، جا نهوی پیغه مبهره پیی به خشیوون وهری بگرن، همر فهرمانی کی پیدان به گوتی بکمن، قه ده غهی همر شتی کی لی کردن مهیکمن، له خوا بترسن؛ چونکه بهراستی خوا به توندی تۆله ده سیئیت.

(۸) ههروه ها لهو دهستکمو تانه، بهشی کۆچه رانی هه ژار ده بیت بدریت، نهوانهی له شوینهوارو سامانیان دوور خراونه تهوه و ده رکراون، نهوانه به تهمای به خشی خواو ره زامه ندیی نهون و به بی هیچ ته ماعیک پشتیوانی له خواو پیغه مبهره کهی ده کمن و ههولی سهر خستنی بهرنامه که بیان ده دهن، همر نا نهوانه راستگۆو راستان.

(۹) نهوانهی که پیشتر مال و شوینی خزیان ناماده کرد بۆ پیشوازیی له کۆچه ران و دل و دهروونی خزیان رازانده وه بهنیمان، نهوانه شیان خۆش دهویت که کۆچیان کردوه بۆ لایان و له دل و دهرونیاندا جیی هیچ جوړه هه سوودی و به خلیه ک نایته وه (لهسر نهوی که بهشی کۆچه ران دراوه و بهشی نهوان نه دراوه)، حمز به به خشی نی دهستکمو ته کان بهوان ده کمن، فهزلی نهوان ده دهن بهسر خزیاندا هه رچهنده هه ژارو نه داریشن، جا نهوی خوی له نهفسی رهزلی بیارتیزیت و زال بیت به سهریدا، نا نهوانه همر سهر فزان.

(۱۰) نهوانهش که به شوتن کۆچه ران و پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دنیا نه مه دۆعا و نزیانه و بمرده وام) ده لّین: پمروه ردگارا له نیمه و لمو برایانه شمان خوش بیه که پیش نیمه ریبازی نیمانیان گرتهمر و له دله کانماندا هیچ جۆره بوغزو کینه یه که مه خمره دلمانوه له ناستی نهوانه ی نیمانیان هیناوه، پمروه ردگارا تو به راستی به سۆزو به خشنده و میهره بانیت.

(۱۱) نایا سمرنجت نه داوه لهوانه ی که دووروو بوون و به برا بی باوه ره کانیان له خاوه ن کتیب ده لّین: نه گهر نیه ده ربکرتن نیمهش له گه لئاندا ده رده چین، همرگیز دژی نیوه به قسه ی کهس ناکه ین، خو نه گهر جهنگتان دژ بکرت نیمه پشتیوانیتان لی ده که ین، به ممرجیک؛ خوا خۆی شایه ته که نهوانه بیگومان درۆزن.

(۱۲) سویند به خوا نه گهر ده ربکرتن له گه لئاندا ده رناچن و نه گهر جهنگیان دژ بکرت، پشتیوانیان لئناکه ن و نه گهر پشتیوانیشیان لیکردن، دوا ی تاوینک پشت هه لده که ن و پاشان سمرکه وتوو نابن.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلَوْنَ أَلَدَبَرْتُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أَوْبَالٍ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

(۱۳) به راستی نیوه ی نیماندار ترستان زیاتره له دل و دهروونیاندا تا خوا ی گموره، چونکه بیگومان نهوانه که سانیکی ناحالی و تی نه گه یشتوون (هه میسه له دله راو کیدان).

(۱۴) هۆزی جووله که همرگیز به یه که پارچه یی ناویرن دژی نیوه بجهنگن، مه گهر له شوتنی قایم و قه لای سه خندا، یان له پشتی دیواری به رزو قایمه وه، چونکه نهو جووانه نیوانیان زۆر ناخۆشه و چاره ی یه کترین ناویت، همرچه نه و ده زانیت یه که پارچه ن، به لام له راستیدا دله کانیان دوورن له یه که وه، چونکه نهوانه ژیر و هۆشمه ند نین.

(۱۵) نمونه یان وه که نمونه ی بی باوه رانی نه ن تریکانه وایه (که له جهنگی به دردا) به نه نجامی کارو کرده وه ی خۆیان گه یشتن، له قیامه تیشدا سزای به نیش و بازار بو یان ناماده یه.

(۱۶) (نیوانی دووروه کان له گه ل جووه کان) وه که شهیتان وایه که هانی ناده میزاد ده دات له پرسی خه یال و وه سه وه سه؛ پیتی ده لّیت: وه ره کافریه (به جوانکردنی هه موو جۆره تاوانیک که خوا پیتی ناخۆشه)، جا کاتیک که کافر بوو (واته نهو کارانه ی نه نجام دا که شهیتان پیتی رازیه) پیتی ده لّیت: به راستی من به ریم له تو من له پمروه ردگاری جیهانیان ده ترسم!!

(۱۷) سمرنه نجامی همدو و کیان (شهیتان و شاده میزادی کافر) نهو هیه که همدوو له دوزه خدا بۆ هه میسه، به نه مری ده میننه وه، نهو هه پاداشتی سته مکارانه.

(۱۸) نهی نهوانه ی باوه پرتان هیناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنوره کانی مه ترازین، با هه موو که سیک سدرنج بدات و بزانتیت چی بۆ سبه ی ده ست پێشکمری کردوه، ههول بدهن هه میسه و بهره وام پارێزکارو دیندارو خواناس بن، چونکه به راستی خوا زۆر ناگایه به هه موو نهو کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۱۹) نه که ن وه کو نهو که سانه بن که خویان فهرامۆش کرد، شوینی به رنامه که ی نه که موتن، خوایش نهوانی له بیر خویان برده وه، نهوانه له سنور ده رچوو تا وانباره کان.

(۲۰) (بیگومان) نیشته جیکانی دوزه خ وه ک به هه شتییه کان نین، چونکه هه به هه شتییه کان سه رفرازو کامه ران و به خته وه رن.

(۲۱) نه گهر نه م قورنانه مان دابه زاندا به سه مر که ژو کیو یکت، ده تبینی ملکه چ ده بوو، ورد و خاش ده بوو، شهق و پهق ده بوو، له ترسی

فهرمانی خوا، له هه یبه تی گه وه یی و ده سه لاتی خوا، ئیمه نه م نمونانه ده هینینه وه بۆ خه لکی بۆ نهو ی بیریکه نه وه و ژیریان بخه نه کار و شوین قورنانی پیروز بکه ون.

(۲۲) خوا نهو زاته یه که جگه لهو خواجه کی تر نیه زانایه به هه موو نهینی و ناشکراکان، نهو خواجه به خشنده و میهره بان و دلۆفانه کانگای ره حم و به زه ییه.

(۲۳) خوا نهو زاته یه که جگه لهو خواجه کی تر نیه پاشای هه موو بوونه وه ره، پاک و بیگه ردو پوخته، ناشتی خواز و ناشتی پهروه ره، ناسایش به خش و په ناگای نیماندارانه، ده سه لاتداره و چاودیری دروستکراوه کانیه تی، بالاده سه، خاوه نی خیری بی سنوره، گه وه یه و خۆی به گه وه ره ده زانتیت، پاک و بیگه ردی بۆ نهو خواجه یه لهو ی تی نه گه یشتوان شه ریک و هاوه لی بۆ به ریار ده ده ن.

(۲۴) هه ره نهو خواجه به دیهیننه رو دروستکاره، (له نه بوون هه رچی بو ی به دی ده هینیت)، نه خشه و وینه کیشه ره، ناوه پیروزو جوانه کان، هه موو شایسته ی نهون، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه ستایشی نهو ده که ن، به راستی نهو زاته خواجه کی بالاده ست و دانیه.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰكَايْنَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَاهُ عَلَى الْقُرْءَانِ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِيعَةً مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضَرُّهُمْ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

سورهتی (المتحنة)

بهناوی خوای بهخشنده و میهره‌بان

(١) نهی نمو کهسانه‌ی باوه‌رتان هیناوه دوژمنانی من و دوژمنانی خوتان مه‌که‌نه دوستی گیانی به‌گیانی، له‌کاتیکیدا خوشه‌ویستی و سۆزی خوتانیان بۆ ده‌رده‌برن، به‌راستی نه‌وان بی‌باوه‌پیش بوون به‌وه‌ی له‌لایمن خواوه‌ بۆتان هاتوه، نه‌وانه‌ پیغه‌مبه‌رو ئیوه‌ش ده‌رده‌که‌ن له‌ مه‌که‌که، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که باوه‌ر ده‌هینن به‌خوای په‌روه‌ردگارتان، (نه‌مه‌م به‌گۆی بکه‌ن) نه‌گه‌ر ئیوه‌ ده‌رچوون بۆ تیکۆشان له‌ پیناوی من و به‌ده‌سته‌هینانی ره‌زامه‌ندی مندا، به‌نه‌هینی خوشه‌ویستی خوتانیان پیده‌گه‌یه‌نن، له‌کاتیکیدا من ناگادارم به‌وه‌ی شار‌دوتانه‌مو و به‌وه‌ش که ناشکراتان کردوه، جا هه‌ر که‌س له‌ ئیوه‌ کاری وابکات نه‌وه به‌راستی رێبازی راستی ون کردوه.

(٢) هه‌ر کاتیکی خاوه‌ناسان ده‌سه‌لاتیان هه‌بی‌ت و ئیوه‌یان ده‌ست بکه‌وی‌ت، نه‌وه‌ ده‌به‌نه‌ دوژمنتان و ده‌ست و زمانیان به‌خرابه‌ درێژ ده‌که‌ن بۆتان (به‌هه‌رچی بۆیان بکه‌رت) نه‌وانه

پێیان خۆش بووه و ئاواتیان خواستوه که ئیوه‌ له‌ نایینه‌که‌تان هه‌لگه‌رینه‌وه.

(٣) خزمان و رۆله‌کانتان هه‌رگیز فریاتان ناکه‌ون، چونکه له‌ رۆژی قیامه‌تا له‌ یه‌کتان جیا‌ده‌کاته‌وه، به‌راستی خوا بێنایه به‌و کارو کرده‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن.

(٤) نه‌ی ئیمانداران، به‌راستی له‌ ئیبراهیم و نه‌وانه‌ی که له‌گه‌لیدا بوون نموونه‌یه‌کی چاکتان خراوه‌ته به‌رچاو، کاتیکی که به‌ قه‌ومه‌که‌ی خۆیانیا‌ن وت: دوا‌ی س‌اله‌ها بانگه‌واز، ئیمه به‌رین له‌ ئیوه‌ و له‌و شتانه‌ش که له‌جیات‌ی خوا ده‌په‌رستن، ئیمه باوه‌رمان به‌و دین و ئاینه‌ی ئیوه‌ نیه، ئیتر دوژمنایه‌تی و رقه‌به‌رایه‌تی له‌نیوانماندا به‌ر‌با بووه تا نه‌و کاته‌ی که باوه‌ر به‌ خوای تاک و ته‌نها ده‌هینن، جگه له‌و به‌لێنه‌ی ئیبراهیم دای به‌ باوکی و وتی: بێگومان داوا‌ی لی‌خۆشبوونت بۆ ده‌که‌م، ده‌سه‌لاتی خواشم نیه نه‌گه‌ر کاره‌ساتیکت به‌سه‌ر به‌ی‌نی‌ت، ئینجا وتی: په‌روه‌ردگارا، هه‌ر پشتمان به‌ تۆ به‌ستوه و هه‌ر بۆ لای تۆش گه‌راوینه‌ته‌وه، سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بۆ لای تۆیه.

(٥) په‌روه‌ردگارا مه‌مانکه به‌مایه‌ی گوم‌رای‌ی بۆ نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون، لێشمان خۆش ببه‌ په‌روه‌ردگاران، به‌راستی هه‌ر تۆ خوا‌یه‌کی بالاده‌ست و دانایت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِنَّا كُنَّا أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَيْغَلَا مَرْضَانِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوِّ وَوَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يُمَاتِعْمَلُونَ بِصَبْرٍ ۝ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأَنْتُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۝ لَا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝
رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَكَ مَا هُمْ بِمُعِظِينَ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۝ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَّبِعِ الْفَضْلَ الْحَمِيدَ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
لَيْتَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُمْ وَظَلَمُوا عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنَّهُنَّ كَلِّمٌ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ
مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجْرَهُنَّ
وَلَا تُنكِسُوا بِعَصَمِ الْكَافِرِ وَسَلُّوْا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمُ مَا أَنفَقُوا
ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَتْلُوَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شِقَّةٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَاوُاْ الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

(۶) سویند به خوا به راستی له سهرگوزه شته و
ژیانی نیبراهیم و نهواندا نمونه و پیشه منگیکی
چاک هیه بۆ نهوهی چاویان لی بکه، بۆ نهو
کهسهی که ناوات و نومیدی ره زامهندی خوایهو
له رۆژی دواپی ده ترسیت و حسابی بۆ ده کات، جا
نهوهش که پشت هه لده کات و شوتین رتباری نهوان
ناکهویت نهوه بابزانیته خۆی زهره ده کات چونکه
خوا ههر خۆی بی نیازه و شایستهی هه موو جوژه
سوپاسیکه.

(۷) نزیکه خوا خۆشهویستی و سۆز بهریا بکات
له نیوان نیه و نهواندا که دوژمنایه تیتان له گهل
کردن لهوان و هندیکیان باوه بهین، هه میسه
خوا به دهسه لاته، ههر نهو خوایهش لیخۆشبوو
میهره بانه چاوپۆشی له رابوردو ده کات.

(۸) دلنیاش بن که خوا قهده غهی نهوه تان لی
ناکات که چاک رهفتاری و دادپهروهری بکه
له گهل نهو کهسانه دا جهنگیان دژ نه کردون و
دژایهتی ناینیان نه کردون و له شوتنهوارتان دهریان
نه کردون، چونکه به راستی خوا دادپهروهرانی خۆش
دهویت.

(۹) به راستی خوا تنهها قهده غهی نهوه تان لی
ده کات که پشتیوانیی بکه لهوانه ی که جهنگیان
بهریا کرد دژی ناین و دهریان کردن له شوتنهواری
خۆتان و پشتیوانی نهوانیان کرد رۆلیان هه بوو له

دهر کردنتاندا، نهوهش پشتیوانیان لی بکات و خۆشی بوین، جا نانهوانه ههر سته مکارن.

(۱۰) نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه کاتیک نافره ته نیمانداره کان کوچ ده کهن و دین بۆ لاتان تاقیان بکه نهوه بهوردیی
پرسیاریان لی بکه سهاره ته به کوچ و هۆی هاتنه کهیان، خوا ناگاداره به نیمانه کهیان، جا نه گهر زانیتان باوه رداژن،
نهوه مهیانگیر نهوه بۆ لای میده بۆ باوه رکانیان، نه نهام نافره تانه حه لالی نهو بی باوه رانه، نه نهو بی باوه رانهش
حه لاتن بۆ نهام نافره ته نیماندارانه، نهو ماره بییهی میده کافره کانیان خهرجیان کردوه بۆیان بگیری نهوه، نیتر هیچ
ره خنهیه کیش له سهرتان نییه نهو نافره تانه ماره بکهن کاتیک ماره بییان بده نی، نافره تانی کافره هیلنهوه لای خۆتان،
واته ماره یان مه کهن، نیهوش نهی نیمانداران نه گهر مه سره فیکتان کردوه له نافره تیکی کافردا داوای بکه نهوه،
نهوانیش نه گهر مه سره فیکیان کردوه له نافره تیکی نیماندارا با داوای بکه نهوه، نانهوه حوکم و فهرمانی خوایه، که
خۆی فهرمانه وایی ده کات له نیوانتندا، خۆای گهرهش هه میسه زانا و دانایه.

(۱۱) خۆ نه گهر یه کیک یان هندیک له هاوسه رانتان گهرانهوه بۆ ناو کافران، لهوه و دوا جهنگ له نیوان نیه و کافراندا
بهریابوو و سهرکهوتن به سهریاندا، نیه له دهسته کوتهی نهو جهنگه زهره ی نهو نیماندارانه بپژیرن که خیزانه کانیان
رۆشتون، لهو خوایه بترسن که نیه هه میسه بروادارن پیتی.

(۱۲) نهی پیغه مبه‌ر ﷺ کاتیک نافره‌تانی نیماندار هاتن بۆلات و په‌یمانیاں پیدایت که: هیچ جوړه هاوه‌لیک بۆ خوا بریار نه‌دهن، دزی نه‌کهن، زینا نه‌کهن، رۆله‌کانی خوځان نه‌کوژن، هیچ جوړه بوختانیک نه‌کهن له‌نیوان ده‌ست و پیی خوځاندا (واته دووره په‌ریزین له‌همه‌موو جوړه خیانه‌تیک) و فرمانبه‌ردارت بن له‌همه‌موو چاکه‌یه‌کداو یاخی نه‌بن لیت، جا نه‌وه تۆ په‌یمانیاں له‌گهل بیه‌سته و له‌خوا داوای لی خوشبوونیاں بۆ بکه، چونکه به‌راستی خوا لیخوشبوو میهره‌بان.

(۱۳) نهی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه پشت مه‌به‌ستن به‌که‌سانیک خوا خه‌شمی لیگرتوون و دۆستایه‌تیاں مه‌کهن، بیگومان نه‌وانه‌ ناوکید و بی‌هیوا بوون له‌پاداشتی قیامت، همروه‌کو کافران، ناوکید بوون له‌گه‌رانه‌وه‌ی نیشته‌جیکانی گۆرستان.

سوره‌تی (الصف)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) هرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه به‌پاکی و بیگهردی یادی خویان کردوه، هر نه‌ویش بالاده‌ست و دانایه.

(۲) نهی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه بۆچی شتیک ده‌لین و نه‌نجامی ناده‌ن؟ بۆچی گوفتارتان دزی کردارتانه؟!

(۳) خه‌شم و رقیکی گه‌وره‌یه لای خوا نه‌وه‌ی که ده‌یلین و نایکهن.

(۴) به‌راستی خوا نه‌وه‌که‌سانه‌ی خوش ده‌وت که ده‌جنگن له‌پیناو ریبازی خوادا به‌یه‌ک ریزو یه‌ک پارچه و یه‌ک دل، چونکه همروه‌ک کۆشکیکی به‌رزی قایمی داپژراون به‌قورقوشم.

(۵) بیریاں بخه‌روه، کاتیک که موسا به‌قهومه‌که‌ی وت: نهی قوم و هۆزم نیوه بۆچی نازاری رۆح و دلم ده‌ده‌ن، له‌کاتیکدا بیگومان ده‌زانن که من پیغه مبه‌ر و ره‌وانه‌کراوی خوام بۆتان، جا کاتیک نه‌وان گوییاں بۆ راستی نه‌گرت و له‌حق لایاندا، خوایش دل‌ه‌کانیاںی له‌خسته‌بردو مۆری پیدا نا، چونکه خوا رینموویی قوم و هۆزی تاوانکارو تاوانبارو له‌سنوور ده‌رچوو ناکات.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاۤءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرَكَنَّ
بِاللّٰهِ شَيْتًا وَلَا يَشْرِفْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِيْنَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ
فِيْ مَعْرُوفٍ قَبِيْحَةٍ وَاَسْتَغْفِرُ لهنَّ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
۱۲ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ۱۳

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝۲ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِهِ صَفًا كَاَنَّهُمْ
بُنِيْنَ مَّرْصُوْسٍ ۝۳ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يَنْقُورِلَمْ
تُؤْذُوْنِىْ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اَنِىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوْا اَرَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝۴

(۶) بیران بخمره وه، کاتیک عیسای کوری
مهریم به نه وهی نیسرائیلی وت: منیش به راستی
پیغه مبری خوام بۆ سر نیوه، راستی ته وراثیش
دهسه لمینم کهله پیش مندا هاتوه، هروه ها
مژده درشم به پیغه مبریک که دوی من دیت و
ناوی - نه حمده - ه، کهچی کاتیک به به لگه و
نیشانهی تیرو ته و او مو عجزیهی ناشکراوه پیی
راگه یاندن، وتیان: نه مه جادویه کی ناشکرایه.

(۷) جا کی لهو کهسه سته مکارتره که دروی بۆ
خوا هه لیه ستوه، له کاتیکدا نهو بانگ ده کرت بۆ
لای نیسلام و موسلمان بوون، خوایش هیدایهت و
رینمووی قومی سته مکار ناکات.

(۸) نهوانه ده یانه وت به فو، به قاله ی ده، نووری
خوا بکوژننه وه!! (خه یالیان خاوه) خوا نووری
خوی، ناینی خوی، ته و او ده کات و دهیچه سپینیت
هه رچه نده کافرو بی پروا کان پیی سه غله ت بن و
پیان ناخوش بیت.

(۹) هه نهو خاویه پیغه مبره که ی خوی ره وانه
کردوه هاور ی له گه ل هیدایهت و رینمووی و ناینی
حهق و راستیدا، تا سه ری بخت به سه ره مو
ناین و بهرنامه کاند، هه رچه نده موشریک و
هاوه لگه ران بیان ناخوش بیت.

(۱۰) نهی نهو که سانه ی باوه رتان هیناوه،
ده ستیشانی بازرگانیه کتان بۆ بکه م، که له
سزایه کی به نیش رزگارتان بکات!!

(۱۱) سه ره تا باوه ر هینانتانه به خواو پیغه مبره که ی، نینجا هه ول و تیکوشانتانه له ریگه ی خوادا به به خشین مال و
سامانتان، وه به خشین خوتان (واته: ماندوو کردنی جهسته و بیرو هوشتان، تا به خت کردنیان له پیناوی خوادا) بیگومان
نهو کاره تان چاکتر و به فیه تره بۆتان نه گه ر بزانی و تی بگه ن.

(۱۲) نهوسا خوا له گوناوه هه له کانتان خوش ده بیت و ده تانخاته باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها روبار به ژیر
دره خته کانیدا تی ده به ریت و جاریه، ههروه ها کوشک و ته لاری خوش و رازاوه و پاک و خاوین له باخه کانی به هه شتی
عه دندا، به راستی نا نهویه سه ره که وتن و سه رفرازی و ده سته کوتی گه وه و بی سنوور.

(۱۳) جا شتیکی تریش هیه که هه زی لی ده کهن، نهویش به خشین سه ره که وتنه له لایه ن خواوه و کردنه وه ی ولاتان و
ده لکه نه، نهو مژده یهش بده به نیمانداران (له هه مو سه رده می کدا، گه ر نیمانداران لی بی رین بۆ ناینی خوی مه زن).

(۱۴) نهی نهو که سانه ی که نیمان و باوه رتان هیناوه بینه پشتیوانی بهرنامه و دینی خوا بینه لایه نگری پهروه ردار،
ههروه کو عیسای کوری مهریم به هواره کانی هاوه لی وت: کی پشتیوان و یارو یاوه ره بۆ ریبازی خوا، هه واری و
هاوه له کانی وتیان: نیمه ناماده ی بینه پشتیوان و لایه نگری خوا، نهوسا نیت خه لکی بوون به دوو ده سته وه، ده سته یه ک
له نهوه ی نیسرائیل باوه ری هیناوشوین بهرنامه ی خوا که وت، ده سته یه کیش ریبازی کوفری گرت بهر، جا نیمه ش
پشتیوانیمان له نیمانداران کردو بهو هویه سه ره که وتیمان به سه ر دوژمنه کانیندا پیبه خشین و زال بوون.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَى بَعْضِ نَجِيحِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ تَتُومِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ مُسْتَمْسِكِينَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنَ
طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا أَنْصَرُّ
مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا مَنْ تَلَّيْنَاهُ مِنَ الْيَهُودِ
وَكَفَرْتَ تَلَّيْنَاهُ فَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى أَعْدَائِهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝

سوره تی (الجمعة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا هیه ته سیحات و ستایشی خوا ده کمن.. نهو خوییه که پاشایه و شاهی شاهانه، پاک و بیگمردو پوخته، بالادهست و دانایه..

(۲) هر نهو زاته یه له ناو خه لکیکی نه خوینده واردا پیغه مبرتیکی له خویان ره وانه کرد، نایه ته کانی قورنانه کهی نهویان به سمردا ده خوینتیتموه و دل و دهر وون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورنان و دانایی و شریعتیان ده کات، به راستی نه وانه پیشتر له گومرایی و سمرلشیواویه کی ناشکرا گریان خواردبوو.

(۳) له ناینده دا خه لکی تریش دین (موسلمان ده بن له گمل و میلله تان) په یوه ست ده بن به مانوه، بیگومان نهو زاته بالادهست و دانا و کار دروسته.

(۴) نهو ریزو بههره یه کی خوییه ده یه خشیت بهو کهسه ی که خوا خوی ناره زووی بکات و شایسته بیست، خوایش خاوه نی به خشش و بههره ی گه وره و بی سنووره.

(۵) وینه ی نه وانه ی که تهوراتیان درا به سمردا تا پهیره وی بکمن، پاشان هه لیان نه گرت و پهیره ویان نه کرد، وهک: گویدرتیژیک وایه که باره کتیبکی هه لگرتبیت، نای که چه نده ناشیرینه وینهو نمونه ی نه وانه ی که نایه ته کانی خویان به درو زانیوه و پروایان پی نه بوو، بیگومان خوا هیدایهت و رینمووی سته مکاران ناکات.

(۶) نه ی پیغه مبر ﷺ پیمان بلئ: نه ی نه وانه ی له سمر دینی جووله کمن، نه گمر نیوه پرواتان وایه که به راستی نیوه دؤست و لایه نگری خوان، جگه له خه لکی تر، که واته داوای مردن بکمن و ناواتی مهرگ بخوازن، (تا له ژبانی پر مهینه تی دنیا رزگارتان ببیت و به به هشت و دیداری په ورو دگار شاد بین)!

(۷) کهچی نه وانه هه رگیزاو هه رگیز ناواتی و ناخوازن و مردن داوا ناکمن، چونکه خویان ده زانن چیان دهست پیشکمری کردوه، خوایش زانایه به کار و کرده ی سته مکاران.

(۸) پیمان بلئ نه ی پیغه مبر ﷺ: به راستی نهو مردنه ی که راده کمن له دهستی هر یه خه تان پی ده گرت، له وه و دوایش ده گمپرتینه وه بؤ لای که سیک که زانایه به نهینی و ناشکرا، نهوسا ناگادارتان ده کات بهوه ی که ده تانکرد.

سوره تی (الجمعة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ مَوْزُنَ كَيْبٍ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ خَسِرُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَسْمُنُونَهُ
أَبَدًا يَمَاقِدَ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنْ
الْمَوْتُ الَّذِي تَقْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُعْرَضُونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

(۹) نهی نعوامی باوه پرتان هیناوه کاتی که بانگ درا بۆ نوێژ له رۆژی ههینیدا، ئیوه به پهله بچن بدهم یادی خواوه و واز له کرین و فروشتن بهینن، چونکه نمو کارهتان چاکتره بۆتان نه گهر بزانن و تی بگهن.

(۱۰) جا کاتی که نوێژ تهواو بوو، نمووه بلاو بینموه بهزه ویدا و به ته مای به خششی خوا ههول و کوشش بدهن، یادی خوا زۆر بکمن له هه موو چالاکیه کانی ژياندا با ناوی نمو زاته له سهر زارو له ناو دلتاندا بیست، بۆ نمووهی سهر فرازی هه می شهیی به ده ست بهینن.

(۱۱) (پاشان خوا گللهیی له زۆریه ی نیمانداران ده کات، نعوامی که قافللهی بازرگانیان بینی ده وری پیغه مبه ر ین یان چۆل کرد): کاتی که بازرگانی به ک، یان یاری و گه مه یه ک بینن، نمووه ده چن به ده می موه تویش به جی دێلن له کاتی که دا تو وه ستاوی به پیوه وتار ده خو ئینیت موه ، پێیان بلێ: نمو پادا شت و به شه ی که لای خوا به بۆ نیمانداران، چاکتره له یاری و گه مه و بازرگانی به ، خوابش چاکترین رۆزی به خشه به سهر جه م خه لکی.

سوره تی (المنافقون)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی پیغه مبه ر ین کاتی که ناپاک و دوو رووه کان دین بۆ لات و ده لێن: ئیمه شایه تی ده ده یین که تو پیغه مبه ری خوات!! له حالیکدا که خوا خۆی چاک ده زانی ت که تو پیغه مبه ر و فرستاده ی نه ویت، له هه مان کاتدا، خوا شایه تی ده دا که نمو ناپاک و دوو رووا نه درۆزن.

(۲) نهوانه سو ئندی درۆیان کردووه به قه لغانی خۆیان و به و هۆیه وه به ره به ستی خه لکیان کردووه له رێبازی خوا، به راستی نمووهی نهوان ده یان کرد، کاریکی زۆر نابه سه ندو نابه جی بوو.

(۳) نمو حال ته شیان بۆیه تیدا دروست بووه چونکه سه ره تا باوه ریان هینا؛ له وه دوا حه قیان پۆشی و کافر بوونه وه، به هۆی نمووه مو ر نرا به سه ر دلیاندا (بۆیه تیگه یشتن و بیرو بو چوونیان شیواوه و) له راستیه کان تی ناگهن.

(۴) کاتی که ده یان بینیت سیما و له ش و لاریان سه رسام ت ده کات، کاتی که یشت دینه قسه (نموهنده ده م بازو قسه زانن) نمووه گوێ ده گرت بۆ قسه یان، ده لێی داری وشکی به دیواردا هه لپه سێردراون، نموهنده له ترس و بیمدا ده ژین، هه ر هاوار و بانگی که بکرت، هه ر با سیک بیته پی شه وه، واده زانن دژی نهوانه، نا نهوانه هه ر دو ژمنن، که و ابوو خۆتیان لی بیاریزه، وریایان به، خوا بیان کو ژیت و له ناویان به ریت، ناخر بۆچی واده کمن، به ره و کو یی لادران (بۆچی باوه ری دامه زراو نا هینن و له رێبازی راست لاده ده ن).

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۰ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۱ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ مَخْرَجًا فَلْيَنفَضُّوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ فَاَيُّ اَمَلٍ مَّا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهُ وَمِنَ الْيَجْرِ ۝۱۲ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ ۝۱۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَاۤءَكَ الْمُتَنَفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ ۚ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُتَنَفِقِيْنَ لَكَذِبُوْنَ ۝۱۰ اتَّخَذُوْا اٰمَنِيْنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۱ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝۱۲ وَاِذَا رَاٰنَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۚ وَانْ يَقُوْلُوْا نَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاٰنَهُمْ خُشْبٌ مِّنْ سِنْدَةٍ يَّحْسِبُوْنَ كُلَّ صٰحِيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعٰدُوْنَ فَاحْذَرْهُمْ ۚ فَتَلَّاهُمْ اللّٰهُ اَفَيُؤْمِنُوْنَ ۝۱۳

(۵) کاتیک پټیان بو تریت و ډرن پیغه مبهری
لخوا، داوای لیخو شېوونتان بو ده کات، سهر
باده ډهن و لسوت بهرزی ده کهن، ده یانینیت
روو و ډه ده گپړن و بهر ه لستی ده کهن،
له کاتیکدا نهوانه خو یان لا گه وره ده بیت و خو
به زلزانن.

(۶) چونه که بزبان داوای لیخو شېوونیان بو
بکهیت یان نهیکهیت، هر گیز خوا لییان خوش
نابیت، چونکه به راستی خوا رینموی قهومی
تاوانبارو له سنوور ډه رچوو نادات.

(۷) نهوانه که سانیکن ده لټن به خه لکی: مال
و سامان مده به خشن بهو که سانهی که له ډه وری
پیغه مبهری خوادان، تا بلاوه ی لی بکه!!
(مبهستیان هژارانی کوچمرانه، نهی نازانن)
هرچی که نجینه کان هدی له ناسمانه کان و
زه ویدا هر خوا خاوه نیانه، به لام دووړه کان
نهم راستی به تی ناگهن و له نهینیه کان
سهر ډه رناکهن.

(۸) نهو دووړو وانه ده لټن: سویند به خوا نه گهر
گهر اینه وه بو مدهینه (دیاره که بهو حاله شهوه
به شداری غه زایان کردوه، به ناچاری، یان بو
تهماع و ناشووب نانهوه) ده بیت نهوهی که

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّازُهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَاللَّهُ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
۝ يَقُولُونَ لِنَنْزِعَنَّا إِلَى الْمَدِينَةِ لَنُخْرِجَنَّكَ الْأَغْرَ
مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفِكَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

سُورَةُ النَّافِقَاتِ

دهسه لاتدارو بهرېز و پياوماقوله، نهوه ډه بکات له شار که بی ریزو بی دهسه لات، نهو دووړو وانه نازانن که:
عیززهت و دهسه لات و پایه داری هر شایستهی خوا پیغه مبهره کهی و نیماندارانه.

(۹) نهی نهو که سانهی باوه پتان هیناوه، همول ډهن نه مال و سامانتان، نه روله کانتان، نه بنه هوی نهوهی که
له یادی خواو به دهسته یانی ره زامه ندی نهو که متمرخه می و بی ناگاتان بکه، جا هر کهس له یادی خوا کهم
تمرخه می بکات، نا نهوانه هر خو یان خه ساره تمندو زه ره مهنن.

(۱۰) لهو مال و سامان و زانستی و هیزو دهسه لاتهی که پیمان به خشیوون، نیوه ش لپی به خشن و دهستی
به سهردا مه گرن و قورخی مه کهن؛ پیش نهوهی که مردن یه خه بهیه کیکتان بگریت و بلیت: په روه دگارا، خوژ که
ماوهیه کی کهمی تر مولهتت بدامایه تا خیرو چاکم بگردایه و مال و سامانم بهه خشیایه و بچوومایه ته ریزی
چاکانهوه...

(۱۱) جا نهو داخوازیه به جی نه، چونکه رژی هر که سیک تهواو بوو، کاتی مهرگی هر که سیک هات،
هر گیز خوا دواي ناخات و مولهتی بو تازه ناکاتهوه، خوایش زور ناگیه به هه مو نهو کارو کرده وانهی که
نه نجامی ده ډهن.

سوره نبی (التغابن)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا
ههیه یادی خوا به پاک و بیگهردی ده کهن،
دهسه لات هر بۆ نهوه و هر بۆ نهویشه سوپاس،
هر نهویش دهسه لاتداره به سهر هموو شتی کدا.

(۲) نهوزاته نهویه نیوهی دروست کردوه، جا
ههتانه بی باوه ره و ههتانه باوه ردار، خوایش بینایه
به هموو نهو کارو کرده وانهی که نه نجامی دهدهن.
(۳) نهو خوی به له سهر بنچینهی حق و راستی
ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه، وینهی
رووخساری نیوهشی کیشاوه به جوانترین شیوه،
گهرا نهوه و سهر نه نجامیش هر بۆ لای نهوه.

(۴) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا ههیه و
ده گوزهریت، خوا ناگاو زانیه پیی، هرروه ها
ده زانیت چی په نهان ده کهن و چی ناشکرا ده کهن،
همیشه نهو خوی به زانیه به هرچی له پیچ و
په نای سینه کانداهشاردراوه.

(۵) نایا هموالی نهوانه تان پی نه گیشتوه که
پیشتر بی برپا بوون، چون سزاو نازاری کارو
کرده کانیان چهشت له دنیا دا، له قیامه تیشدا
سزای به نیش و نازار بویان نامادهیه (چونکه
تاوانی بی باوه ری زور گهورهیه و سهرچاوهیه بۆ
هموو گوناوه و تاوانیک).

(۶) نهوهش بۆیه پیشهات چونکه پیغه مبهرا نه جوره ها به لگه و موعجیزه، په یامی خویان پیرا گه یاندن که چی وتیان:
نه مانه به شهرن وه کو نیمه، چون ده بنه پیغه مبهرو چاوساغمان؟ بهو بیانووه ریبازی بی باوه ریان هه لباردو پشتیان
هه لکرد، خوایش پیوستی به نیمانی نهوان نیه چونکه خوا خوی دهوله مهندو بی نیازه و شایسته ی سوپاسه.
(۷) نهوانی بی باوه ر بوون به بۆچوونی خویان وتیان: هر گیز زیندوو ناکرینهوه، پییان بلئی: وانی به، سویند به
پهروه گارم، به راستی هر زیندوو ده کرینهوه، پاشان ناگادار ده کرسن له هموو نهو کارو کرده وانهی که نه نجامتان
دهدا، نهوهش بۆ خوا زور ناسان و سادهیه.

(۸) کهواته تا زوه باوه ر بهینن به خوا به پیغه مبهره که ی و بهو نوور و روشناییه که ناردو و مانه ته خواره وه (که
قورنانه)، دلنیش بن که خوا ناگایه به هموو نهو کارو کرده وانهی که نه نجامی دهدهن.

(۹) روژیک دیت خوا همووانتان کۆده کاته وه، بۆ روژی کۆیوونه وه که، نهوه روژی زیلن باری به، جا نهوه ی نیمان و
باوه ر بهینیت به خوا کرده ی چاکیش نه نجام بدات، نهوه خوا چارپوشی ده کات له گوناوه هه له کانی و ده یخاته
باخه کانی به هه شته وه که چهنده ها روبار به ژیر دره خته کانی دا ده پوات، هارپی له گه ل ژبانی نه برپاوه دا بۆ هه میشه و هه تا
هه تایی، نهویه سهر که وتن و سهر فرازی گهروه و بی سنوور.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَأَوْا بِآلِ آمِرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنِئَهُمْ قُلُوبُهُمْ
وَرُسُلُهُمْ ثُمَّ لَئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَكَاظِمِينَ ۝ فَاتَّبَعَ اللَّهُ
رَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَاتَّبَعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ
يَجْمَعُهُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِّرِ ۝۱۰ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۱ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝۱۲ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۳ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاخْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا تَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۴ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۱۵ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۶ إِن تَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ۝۱۷ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) نهوانهش که بی‌باوهی بوون و نایهت و
فرمانه‌کانی نیمه‌یان به‌دروژانی، نا نهوانه
نیسته‌جیی ناو ناگرن و ژییانی نه‌پراوه تیایدا
ده‌به‌نه سمر، نای که سمرته‌نجامیکی زور
ناخوش و ناله‌باره.

(۲) به‌فرمانی خوا نه‌بیئت هیچ خوشی و
ناخوشیه‌ک پیش نه‌هاتوه، جا نه‌وهی باوه‌ری
ته‌واو به‌نیئت، خوا دل‌ی رینموویی ده‌کات بو
لای خوی، (هر بارود و خیکی به‌سمردا بیئت، له
خوشی و ناخوشی به‌تاقیرک‌دنه‌وهی ده‌زانیئت)
خوای گموره‌ش هم‌میشه به‌هم‌موو شتی‌ک زانیه.
(۳) فرمان‌بهرداریی خوا بکمن و
فرمان‌بهرداریی پیغه‌مبهرش ﷺ بکمن، جا
نه‌گمر پشت هه‌لکمن و گو‌پرایل نه‌بن نه‌وه
خوتان زهره‌ر ده‌کمن، نه‌گینا ته‌نها گه‌یاندنی
روون و ناشکرای په‌یامه‌که‌ی، سمرکی سمرشانی
پیغه‌مبهره‌که‌مانه.

(۴) - الله - خوابه‌که جگه له‌و خوابه‌کی تر
نیه که دروستکار بیئت و خاوه‌نی فرمان بیئت،
ده‌با نه‌وانه‌ی نیماندان همر پشت به‌و خوابه
بیستن و داوای یارمه‌تی همر له‌و بکمن.

(۵) نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه.. هه‌ندی‌ک

له‌هاوسمرانتان یان هه‌ندی‌ک له‌رو‌له‌و نه‌وه‌کانتان دوژمنتان.. جا نیوه‌ش وریابن و خوتان بی‌باریزن لییان، جا نه‌گمر
چاوپوژی له‌هه‌له‌یان بکمن و واز له‌نازاردانیان به‌ینن و لییان بیورن، نه‌وه چاک بزانی که خوا لی‌خوشبووه و
میهره‌بان.

(۶) دل‌نیابن که مال و سامان و رو‌له‌و نه‌وه‌کانتان بو‌تاقی کردنه‌واتان، (نه‌گمر له‌و بو‌ارانه‌دا سمرکه‌وتن به‌ده‌ست
به‌ینن)، خوای میهره‌بان پاداشتی گموره و زوری له‌لایه بو‌خوگرو لی‌بورده‌کان.

(۷) که‌وابو هه‌تا ده‌توان به‌ته‌قواو خواناس بن، گو‌پرایل و فرمان‌بهردار بن، خیرو چاکه‌ش بکمن، نه‌وانه هه‌مووی
بو‌خوتان چاکه، جا نه‌وه‌ی خوی بی‌باریزیت له‌ره‌زیلی و رژی نه‌فسی خوی، نا نه‌وانه همر خویان سمر‌فرازن.

(۸) نه‌گمر قمرز بدن به‌خوا، به‌شیوه‌یه‌کی چاک (مه‌به‌ست به‌خشینی مال و سامانه له‌پیناوی خوادا) نه‌وه خوا
چهند به‌راهم‌ری ده‌کات بو‌تان، هه‌روه‌ها لی‌تان خوش ده‌بیئت خوایش سو‌پاس‌گوزاره (له‌سمر به‌خشین که همر به‌خشینی
خو‌یه‌تی) و خو‌راگه (مؤله‌تی ره‌زیله‌کانیش ده‌دات تا کاتی خوی).

(۹) نه‌و زاته ناگاداری نه‌ینی و ناشکرایه، خوابه‌کی بالاده‌ست و دانایه.

سوره تى (الطلاق)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) نهى پيغه ميه ره صلى الله عليه وسلم (به نوممه تى رابگه يه نه) كاتيک ژنان تان ته لاق ده دن له كاتى ديارى كراويدا ته لاقيان بدن (كه بريته لهو كاتهى كه نافرته له عادهى مانگانه پاك بۆنمهوه)، حسابى نهو كاتهش به وردى رابگرن، له پمروه ردگار يشتان بترسن و ماوه كميان بۆ دريژ مه كهنمهوه (نه گمر لهو كاته ديارى كراواندها يه كجار ته لاق تان دان، نموه. با نمو نافرته له ماله كهي خويىدا بمينيتمهوه و) دهريان مه كهن له ماله كاني خوياندا، نافرته كانيش با له مال دهرنمچن، مه گمر كاريكى ناشرين و نارهواى ناشكرا نه نجام بدن، (نهو كاته با له مال نه مينين و بچن بۆ مالى مه حره مينيكيان)، نا نموه يه سنورى خوا له بارهى ته لاقمهوه، نموهى له سنورى خوا بترازيت نموه ستم له خوى ده كات، نهى نيماندار: تو نازانيت لهوانه يه دواى نمو (تيكچوون و ساردييه) خواى گموره بارود و خيىك پيش به نيتيت (كه ناشت بينمونه و ريك بكمونهوه و بۆيه ناييت له مال دهرچن).

(۲) كاتيک گه يشتنه ماوهى ديارى كراوى خويان (دواى يه ك، يان نمو دوو ته لاقه كه خوار دويانه)، نينجا يان بيانن يلمونه لاي خوتان هاورى له گمل رهفتارو ههلسوكهوتى چاكدا، ياخود وازيان لي بهيتن

و لتيان جيا بينمونه (له سبههم جاردا كه ته لاق تان خوار) به شيويه كى جوان كه مافيان پاريزراو بيت، له كاتى جيا بوونمونه يه كجاريدا با دوو شايه تى دادپهروهو خواناس له خوتان له نيواندا هه بيت و نامادهى شايه تى بين و بپاريزن بۆ خواو له بمر خوا، بهوى كه باسكرا ناموزگارى ده كريت نمو كه سهى باوه به خواو روژى دوايى ده هيتيت، جا نموهى له خوا بترسييت و پاريزكار بيت، نموه خوا دهرووى لى ده كاتهوه ...

(۳) له شوتنيكهوه رزق و روژى پى ده به خشيت كه حسابى بۆ نه كرد بيت و خوى پى نازانيت، جا نموهى پشت به خوا بيه ستيت، نمو زاتهى به سه، بۆ نموهى ياریده ده رى بيت، چونكه به راستى خوا كارو فرمانى خوى به نه نجام ده گه يه بيت، بيگومان خوا بۆ هه موو شتيك نه خشه يه كى ديارى كراوى بپارداوه (كه ده بيت په يرهوى بكرت).

(۴) نمو نافرته تانهى كه ناو ميده بوون له عاده تى مانگانه له هاوسمه كات تان، نه گمر كهوتنه گومانمونه كه ناخو عاده تى مانگانه يان مايت يان نا، نموه سى مانگ چاوه رى بكن، ههروه ها نهوانهش كه بهموى كه م ته م نه مونه هيشتا نه كهوتونه ته عاده وه، نهوانيش سى مانگ چاوه رى بكن، نمو نافرته تانهش كه سكيان ههيه ماوه كه يان نمونه دهيه تا سكه كميان داده نين، جا نموهى كه له خوا بترسييت و پاريزكار بيت، نموه خوا كارى بۆ ناسان ده كات.

(۵) نا نموه فرمان و سنورى خوايه كه ناردوويه تى به خواره و بۆتان، نموهى له خوا بترسييت و پاريزكار بيت، خوا گونا هه كاني ده سريتمهوه و چاويوشي لى ده كات و پاداشته كهي بۆ گموره و بى سنور ده كات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ذَلِكَ حَدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مِنْ أَجَلِهِنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۝ إِنْ اللَّهُ بَلَغَ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ ۞ وَالَّتِي بَيَّنَّ مِنَ الْمَحْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۝ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ۞ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

(۶) ٴهو نافره تانهى كه ته لاتيڪ يان دووانيان ماوه، به گوتړه ي توانانسان جيگه و ريگه يان بو دابين بكم له لاي خوټان، نه كم نازاريان بدن و تهنگه تاويان بكم و زوريان بو بهينن، خو نه گمر سكيان هه بو، (نه گمر سى ته لاقهش درابوون) هر به خيويان بكم و مه سره فيان بكيشن هه تا سكه كه يان داده نين، خو نه گمر هاتو منداله كه يان به شير گوشكردو به خيويان كرد ٴهو حقه خويان بدنه، ده كرت به شيويه كي جوان و چاك راويژ له ناويه كدا بكم بو به خيو كردنى منداله كه، خو نه گمر پيك نه هاتن و ناكوك بوون، ٴهو ده كرت نافره تيكي تر منداله كه ي بو به خيو بكات و شيري پي بدات.

(۷) جا ٴهوى ده وله مهنده با به گوتړه ي ده وله مهنديه كه ي به خشنده بيت، ٴهوه يش كه كه ده سته وهزاره، با له وه به خشيت كه خوا پي به خشيووه، چونكه خوا به گوتړه ي دارايي هر كه سيك داواي به خشين ده كات، دلنياش بن كه خوا داواي تهنگانه هرزاني ده هينيست، داوا ناخوشي خوشي ده هينيست.

(۸) له سده كاني پيشوودا چه ننده ها شارو شاروچكه ياخي بوون له فرماني پروه رد گاريان و فرستاده كاني، ٴيمه زور به توندي حسابمان بو كردن و سزايه كي توندو پر ٴيشمان بو پيشهينان.

(۹) ٴيتر گيروده ي به لاي خوټان بوون و ٴهو سزايه يان چه شته كه خوټان ده ست پيشكهر يان بو كردبوو، سر نه نجامي كارو كرده وه ي خه لكى ٴهو شونانه ش زياتيكي گه وه بوو. (ٴهويش ٴهويه كه) ...

(۱۰) له قيامه تيشدا خوا سزاي به ٴيشي له ناو دوزه خدا بو ناماده كردوون، ده ي كه واته ٴهوى روشنبيره كان، ٴهوى ٴهوانه ي باوه رتان هيناوه؛ له خوا بترسن و پاريزكار بن و دلنيابن خواي گه وه قورناني بو ٴيوه دابه زاندووه ...

(۱۱) هر وه ها پيغه مبريكت كه نايه ته روونه كاني خواتان به سردا ده خوينتموه، تا ٴهوانه ي كه باوه ريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان ٴه نجام داوه له تاريكي به كان ده ريان به نيت و رزگاريان بكات و بيانخاته ناو نوو رووناكيه وه، جا ٴهوى باوه ر به نيت به خواو كرده وه ي چاك ٴه نجام بدات، ٴهو ده يخته باخه كاني به هه شته وه كه چه ننده ها روبار به ژير دره خت و به به رده م گوشكه كانيدا ده روات و له وي ژياني هه ميشه يي و هه تاهه تايي ده به نه سر، بيگومان خوا رزق و روزي چاك و پاك و فره فراواني بو ناماده كردوون.

(۱۲) خوا ٴهو زاتيه كه كهوت چين ناسماني دروست كردووه و فرماني خوا له نيوانياندا داده به ريت، هر وه ها به وينه ي ٴهوان فرماني خوا بو زه ويش داده به ريت و جي به جي ده كرت، بو ٴهوى بزنان كه به راستي خوا ده سله تاي به سر هه موو شتيكدا هيه، بيگومان خوا به زانستي و زانياري خوي گه ماروي هه موو شتيكي داوه.

اَسْكُنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُوْهِكُمْ وَلَا تُضَارُوْهُنَّ لِيُضَيِّقُوْا عَلَيْنَّ ۚ وَ اِنْ كُنْ اُولٰٓئِكَ حَمَلٍ ۭ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ اِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْزُقُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ وَاَقِمُوْا اَيۡتِنَكُمْ مَّعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاَسَرۡتُمۡ فَسَرِّضُوْهُ لَهٗ ۚ وَاٰخَرٰى ۙ ۝۶ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنۭ سَعَتِهٖ ۚ وَمِنۭ قُدَرٍ ۚ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ ۚ فَلْيُنْفِقْ مِّمَّا ءَاتٰهُ اللّٰهُ لَا يَكْلِفُ اللّٰهُ نَفْسًا ۚ اِلَّا مَّا ءَاتٰهَا سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۙ ۝۷ وَكَانَ مِنْ قَرِيْبٍ عَنَّتْ عَنِ اَمْرِ رِيۡهَا وُرُسُلِهٖ ۚ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَاَعَدۡنَا لَهَا عَذَابًا لَّكِرًا ۙ ۝۸ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۙ ۝۹ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولٰٓئِىۤىۡ اَلۡلَبِّۡۤىۡ ۚ الَّذِيۡنَ ءَامَنُوْا قَدْ اُنۡزِلَ اِلَيْكُمۡ ذِكْرُ ۙ ۝۱۰ رَّسُوْلًا يَتْلُوۡا عَلَيۡكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيۡنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۚ وَمَنۭ يُؤۡمِنۡ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلۡ صٰلِحًا يَدۡخُلۡهُ جَنَّتُۢمۡ جَنَّتِ تَجۡرٰى مِنْ تَحْتِهَا اَنْۡهٰرٌ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا اَبَدًا ۚ قَدْ اَحۡسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۙ ۝۱۱ اللّٰهُ الَّذِيۡ خَلَقَ سَبۡعَ سَمُوٰتٍ وَمِنۭ اَلۡاَرۡضِ مِثْلَهُنَّ يَنۡزِلُ اِلَیۡكُمۡ فِيۡنَّهَا اَلۡاَمْرُ يَبَيِّنُ لَكُمۡ لَعَلَّكُمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیۡءٍ قَدِيْرٌ ۙ ۙ ۝۱۲ وَ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَیۡءٍ عِلۡمًا ۙ ۝۱۳

سوره نسی (التحریم)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی پیغمبر تو بوجی شتیگ له خوت
حرام ده کهیت که خوا بوی حلال کردیت،
دهموت بهو کاره هاوسره کانت رازی بکهیت؟!
له کاتیکدا هر خوا لیخوشبوو میهره بانه.

(۲) بهراستی خوا هلو شاندنوهی سوینده کاتانی بو
برپارداون (بهوی که فاره تی بدهن)، نهو خویه
گموره تانه و پشتیوان و یارمستی دهرتانه، هر
نمیش زاتیکی زاناو دانایه.

(۳) کاتیک پیغمبر ﷺ قسهیه کی نهینی لای
هندیک له خیزانه کانی درکاند (که نمیش
دایکه حفصه بو)، جا کاتیک نمیش باسه کهی
گیانده دایکه عائشه خویش پیغمبر
ناگادار کرد له رازو نیازان و باسی هندیک له
رازه کهی کردو باسی هندیک نه کرد،
(پیغمبر ﷺ گلهیی له دایکه حفصه کرد،
دهرباره درکاندنی نهینه که) دایکه حفصه
پرسی: کی نه هم هوآلهی پیگه یاندیت؟
پیغمبر ﷺ وتی: خوی زاناو ناگا منی ناگادار
کرد، (نه چنده نایه ته درباره ی رووداوکی
تایبه تیه له ژبانی پیغمبر ﷺ که
له کتیه کانی سیره دا باس کراوه).

(۴) (بویه خوی گموره پییان ده فهرموت): نه گهر همدوو کتان داوای تمویه و بهشمانی بکن و بگهرینهوه بو لای
خوا، نهوه باشه، چونکه دل کانتان له خسته چوو بوو و ترازا بوو، خو نه گهر پشتی یه کتر بگرن دژ به پیغمبر ﷺ،
نهوه چاک بزائن که خوا خوی یاریده دهریتی و همروه ها جویره نیل و نیمانداره چاکه کان، فرشته کانش لهوه ودوا
پشتیوانن بوی.

(۵) نه گهر پیغمبر ﷺ ته لاقتان بدات، نهوه نزیکه خوا هاوسرانی چاکتر له نیوهی پی به خشیت، موسلمان و
باوه ردار، ملکه چی پهره ردار، زوو له هله بهشمان، خواپرست و دیندار، روژووه وان، یان بیرو هوشیان له کاردایه
و سمرنجی دروست کراوانی خوا ددهن، همروه ها نهو نافره تانه هدیانه بیوهن و هدیانه کچن...

(۶) نهی نهو که سانهی که باوه رتان هیناوه خوتان و که سوکارتان بپاریزن له ناگریگ که سووته مهنیه کهی خه لکی و
بهرده، سهرپرشتیاری نهو دوزه خ و ناگره، جوهر فرشته یه کن که زور دلرق و توندو تیژن، نافرمانی خوا ناکن له
هیچ شتیگدا که فرمانیان پی بدات و هرچی فرمانتیکیان پی بدیت نه نجامی ددهن.

(۷) نهی نهوانه ی که بی باوه بوون نه مپو هیچ پاکانه یه کن مه کن، چونکه نیوه بهراستی ته نه پاداشتی نهو کارو
کرده وانه تان دهرینهوه که نه نجامتان ددها.

(۸) نهی شهو که سانهی که باوه رتان هیناوه،
 ثیوه به تموبه و په شیمانیه کی په خت و
 دلسوزانهوه روو بکه نهوه خوا، نریکه
 په روه ردگارتان له ههله و گوناوه کانتان خوش
 بییت و بتانخاته باخه کانی به هه شتهوه که
 چنده ها و روبار به ژیر دره خت و کوشکه کانیدا
 ده روات، روژیک دیت که خوا پیغه مبر و
 نهوانه ی له خزمه تیدان خه جالت و شهرمزار
 ناکات، نووو روناکیان ده دره وشیتتهوه و دیت و
 ده چیت له بمردهم و لای راستیانوه و ده لاین:
 په روه ردگارا نهم نووو روناکیه مان بو زیاد
 بکهو لیمان خوش بیه، چونکه به راستی تو
 ده سلاتت به سمر هه موو شتیکدا هیه.

(۹) نهی پیغه مبر ﷺ کوشش بکه و بجهنگه
 ژی کافر و دوو پوه کان و توندو تیژه له سریان
 ، نهوانه شوینیان دوزه خه، نای که
 سمره نجامی کی خراپه.

(۱۰) خوا نمونه ی هیناوه تهوه به ژنی نوح و
 وط بو نهوانه ی که بی باوه ر بوون، که شه دوو

ما فره ته هاوسه ری دوو بهنده ی چاک و پاکی نیمه بوون، که چی خیانه تیان لی کردن (باوه ریان پیان نه بوو،
 نه بیه تیان ده کردن، گالتیهان پیده کردن...)، ثیر شه پیغه مبرانه فریای هاوسه ر کانیا ن نه کوه تن، له قیامه تدا
 هو ژنانه ده وتریت: بچه ناو ناگری دوزه خهوه له گهل نهوانه دا که ده چنه ناوی.

(۱۱) هه روه ها خوا نمونه ی هیناوه تهوه به هاوسه ر که ی فیرعه ون بو نهوانه ی که باوه ریان هیناوه، کاتیک وتی:
 هه روه ردگارا له لای خوت له به هه شتدا مالتیکم بو دروست بکه (تا بمرده وام به دیدارت شاد بیم) و له ده ست
 بیرعه ون و کارو کرده ی رزگارم بکه و له ده ست نهم قهومه سته مکاره ش ده ربازم بکه.

(۱۲) هه روه ها نمونه ی هیناوه تهوه به مریه می کچی عیمرانیش که داوینی خوی به پاکی راگرت، نیمه ش لهو
 زحی که به ده ستمانه، فوومان پیدا کرد، نهویش باوه ری تهوای هه بوو به گو فتارو فرمانه کانی په روه ردگاری و
 همیشه و بمرده وام ملکه چ و فرمانه بردارو خواناس و نزاکار بوو.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا تَوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسٰى رَبُّكُمْ
 اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى
 مِنْ تَحْتِهَا اَنْهَارٌ يُّوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
 مَعَهُ ثَوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَيَاْتِمْنِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اَتَيْمْنَا نَاوْرُنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾
 يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَنٰهُمْ جَهَنَّمُ وَاَنْتَ الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
 لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرٰتٌ نُّوحٌ وَاَمْرٰتٌ لُّوطٌ كَاْتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيْلَ اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَمْرٰتٌ فِرْعَوْنُ اِذْ
 قَالَتْ رَبِّ اَبْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمُ ابْنَتْ
 عِمْرٰنَ الَّتِىْ احْصٰنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَنٰتِيْنَ ﴿١٢﴾

سوره تى (المالك)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) گه وره و موباره ك و پيروزه، نمو زاتهى كه هممو بو نو نه ورو جيهانى به دهسته، نمو زاتهى دهسه لاتی به سمر هممو شتيكدا هديه.

(۲) هر نمو خوى مردن و ژيانى به ديه تيناوه، تا تاقيتان بكاتموه، كيتان كرده وى چاكتره په سندرته، هر نمو ش زاتيكي بالادهسته به سمر بى باوه راندا، وه ليخوشبووه له نيمانداران. (۳) همروه ها نمو زاته ناسمانه كاني به حموت چين دروست كرده و، له نيو به ديه تيناوه كاني نمو خواى ميه ره باندها هيچ نارپكي و ناتواويه ك به دى ناكهيت، نهي نينسان: هرچاو بگيره و سمرنج بده بزانه هيچ درزو كم و كورپه ك به دى ده كهيت؟!

(۴) پاشان هر سمرنج بده و چاو بگيره و ورد به روه جار له دواى جارو كول مده، سمرسام و ملكه چ دهبيت، چاوت به نانوميدى ده گهر تيموه له كاتيكا كه چاوت ماندوه و په كى كهوتوه.

(۵) سويند به خوا بيگومان نيمه ناسمانى دنيا مان كرده و به چراخان (به هوى نه ستيره كانوه كه به شوگاردا به دى ده كرين) و بهو نه ستيرانه شهيتانه كان راو ده كمين، له قيامه تيشدا سزاو نه شكه نجهى دوزه خمان بو ناماده كر دوون.

(۶) همروه ها بو نه وانهش كه باوه ريان به په روره دگاريان نيه، سزاو نازارى دوزه خ ناماده يه، ناي كه چاره نووس و سمر نه نجاميكي زور ناسورو ناخوشه...

(۷) كاتيكا فري دهرينه ناوى دهنگيكي ناسازو ناخوش و لوورده كه له دوزه خموه ده بيستن، له كاتيكا قولپ ده دات و ده كوليت.

(۸) له داخى خوانه ناسان خهريكه پارچه پارچه بيت و ليك بيتته و، هر جاريك دهسته و تاقيميك فري دهرينه ناوى پاسه وانى دوزه خ ليمان ده پرست: باشه، تر سينه ريكتان بو نه هات تا له سمر نه نجامه ناگادارتان بكات؟!

(۹) له وه لامدا به كه ساسيه و ده لين: با، به لى، له راستيدا تر سينه رمان بو هات، به لام نيمه پرومان پينه كردن و وتمان: خوا هيچي له باره يه و نه نار دوه، نيوه تنها له گومرايى گه وره دا گيرتان خوار دوه و هيچي تر!!

(۱۰) نينجا ده لين: نه گهر نيمه گويمان بگرتايه و بيرو هو شمان به كار به نينا يه نه ده بوينه نيسته جيتى دوزه خ.

(۱۱) نهوسا نيتر به ناچارى و خه جاله تيموه دان به گوناوه تاوانى خوياندا ده نين، جا با نيسته جيكانى دوزه خ له وه ولا ترچن.

(۱۲) به راستى نه وانهى كه له په روره دگاريان ده ترسن له په نهانيدا، بو نه وانه ليخوشبوون و پاداشتي گه وره ناماده يه..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِءُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ② الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَإِنِّي جَاعِلٌ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ③ ثُمَّ أَنِيعِ الْبَصَرَ كَرْنَيْنِ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ④ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑤ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ⑥ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ⑦ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑧ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑩ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑫

(۱۳) خه لکینه؛ چونیه که بۆتان چ به نهیینی قسه بکهن یان به ناشکرا، نهوزاته به هه موو نهو خه تهره و خه یالانه‌ی دین به کرۆکی سینه کاندایان ناگایه.

(۱۴) مه گهر خوا نازانیت کیتی دروست کردوه و چۆنی دروست کردوه، له کاتی کدا نهو زاته وردکارو به سۆزو ناگایه.

(۱۵) ههر نهو زاته زهوی بۆ زهلیل و ملکه چ کردوو (ههر چیتان بۆیت له سه‌ری دروست ده‌کهن، چۆنتان بۆیت به کاری ده‌هینن)، بگه‌رین به هه موو گوشه و که ناریدا، لهو رزق و رۆزیه‌ش بخۆن که پیشکه‌شتانی ده‌کات، دلنیاش بن که سه‌رنه‌نجام گه‌رانوه‌تان بۆ لای نهو زاته‌یه.

(۱۶) نایا لهو زاته ناترسن که له سه‌رووی ناسمانه‌ویه، که به‌ناخی زهویدا بتانباته خواره‌وه؟! جا ده‌سته‌جی نهو زهوییه بیته له‌رزه ...

(۱۷) یاخود لهو زاته ناترسن که له سه‌روو ناسماندیه که بایه‌کی به‌هیز هه‌لکاته سه‌رتان و به‌رد باراتان بکات؟! نه‌وسا ده‌زانن هه‌ره‌شه‌ی من چۆن بووه.

(۱۸) سویند به‌خوا بیگومان خه‌لکانی تری پیش نه‌مان بروایان به‌پیغه‌مبه‌رانی نیچه نه‌کرد ناشکرایه چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ره‌ینان و چۆن ته‌میم کردن.

(۱۹) نایا سه‌رنجی بالنده‌یان نه‌داوه به‌سه‌ریانوه پۆل پۆل ده‌فهرن و باله‌کانیان لیک ده‌نین، نه‌و بالنده‌نه جگه‌ خوی میهره‌بان که‌س به‌ ناسمانه‌وه

وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۱۳ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝۱۴ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝۱۵ أَمْ آمَنْتُم مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝۱۶ أَمْ آمَنْتُم مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝۱۷ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝۱۸ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِدٌ وَيَقْبِضُنَّ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا أَلْزَمْنَاهُ مِن مَّوْقِعٍ بِبَصِيرِ ۝۱۹ أَمْ نَزَّلْنَا الْوَيْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۲۰ أَمْ نَزَّلْنَا الْوَيْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۲۱ أَمْ نَزَّلْنَا الْوَيْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۲۲ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۲۳ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۲۴ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۵ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۲۶

راگیریان ناکات، به‌راستی نهو زاته به هه موو شتی که بینایه و هیچی لی ون نابیت و چاودیری هه موو دروستکراوانی ده‌کات (فرۆکه و کهشتی ناسمانی و... هه‌تد، ههر نهو زاته به هۆکاره‌کان له ناسماندا هاتووچۆیان پیده‌کات و رایان ده‌گریت).

(۲۰) نایا کییه نهو که‌سه خۆی به‌سه‌ربازو به‌گرێکه‌ر له نیوه ده‌زانیت و وا ده‌نوینیت که ده‌توانیت به‌بی خوی میهره‌بان سه‌رتان بخات و پایه‌دارتان بکات؟! نه‌خیر، کافران ته‌نها له خه‌له‌تاویدان و هیچی تر؟!

(۲۱) یاخود کی‌یه نه‌وه‌ی که رزق و رۆزیتان پیده‌به‌خشیت، نه‌گهر خوا لیتان بگریت‌مه‌وه؟! نه‌خیر، به‌و تا‌قی کردنه‌ویه‌ش بی‌باوه‌ران ههر له گومرایی و سه‌رلێشی‌واوی و دووره‌ په‌ریزی له به‌رنامه‌ی خوا رۆچوون!

(۲۲) جا نایا نه‌و که‌سه‌ی که ده‌مه‌و روو که‌وتوو به‌و حال‌مه‌وه ده‌روات، چاکتر رنجه ده‌زانیت؟ یان نه‌و که‌سه‌ی که به‌سه‌ر شه‌قامی‌کی راست و ره‌واندا به‌ریک و پیکی ده‌روات به‌ریه‌وه؟!

(۲۳) نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلێ: ههر خوایه، که نیوه‌ی دروستکردوه و ده‌زگای بینین و بیستن و تیگه‌یشتنی پی‌به‌خشیون، که‌چی که‌متان شوکرانه‌ بۆیر و سوپاسگوزارن.

(۲۴) هه‌روه‌ها پێیان بلێ: ههر نه‌و خوایه؛ نیوه‌ی له‌ خاکی زه‌وی پیگه‌یان‌دوووه، گه‌رانوه‌ و کو‌کردنه‌وه‌شتان بۆ لای نه‌وه.

(۲۵) بی‌باوه‌ران ده‌لێن: باشه، که‌ی نه‌م به‌لینه‌ دیته‌ دی، (زین‌دوو‌کردنه‌وه و لی‌په‌رسینه‌وه) نه‌گهر نیوه‌ راستگۆن؟!

(۲۶) پێیان بلێ: زانیاری نه‌و کاته لای خوایه، من ته‌نها بیدار که‌روه‌یه‌کی ناشکرام.

(۲۷) کاتیک بینان نمو به لینه خوابیه یه خه یان پی ده گرت، چروچای نه وانه ی که باوه ریان نه بووه، تال و ترش و ناشرین ده گرت، نموسا پیان ده ورت تا نه مه نمو به لینه یه که پیتان ده درا.

(۲۸) ههروه ها پیان بلای: باشه، نه گهر خوا، من و هه موو نمو که سانه ی که شوینم که موتوون له ناو به ریت، یان به زه یی پیاماندا بیته وه، نموسا کی هدی به باوه ران له سزای پر نیشی دوزه خ رزگار بکات؟! (نه گهر له سر یاخی بوونیا به ده وهام بن)

(۲۹) ههروه ها بلای: نیمه خوی میهره بانمان هدیو باوه ری به تومان پیته تی و پشت و په نامان هه نه وه، جا نیت روتیک دیت که به روونی بوتان ده ده که ویت کی له گومرایی ناشکرادا گیری خواردوه و سهری لی شیواوه.

(۳۰) پیان بلای: هه واهم به نه ی باشه نه گهر ناوه که تان رچوو، کی ده توانیت ناوی سازگارو ره وانتان بز به ده ست به نیت؟! (جگه له خوی میهره بان).

سوره نوری (القلم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سهرنجی سهره تای سوره نوری (الشوری) بده.
- (۲) سویند به پیووس و نه وه ی که ده یونس (نم سویند خوارده نیشانه ی نرخی خویندن و زانستیه لای خوی گه وره).
- (۳) نه ی پیغه مبره ۱۱۱ تو به وه ی نازو نیعمه تی په روه ردگارته وه دوریت له شیتی یه وه (وه کو نه فامان ده لین).

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلَهِمْ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّاهُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سوره القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَأَنْتَ خَلْقٌ عَظِيمٌ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَحْمْدُهُ وَيُصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّتِكُمُ الْمَفْثُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِيعُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَٰذَا مَثَلٌ بِنِعْمِ اللَّهِ لَخَيْرٌ مِّمَّا تُعْتَدِ أَتِيمٍ ﴿١٢﴾ عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

- (۳) پیگومان پاداشتیکی نه براوه بز تو ناماده یه.
- (۴) به راستی تو له سر ره وشت و خوویه کی زور جوان و په سهند و بی وینه و مهزیت.
- (۵) سهرنه نجام تو ده بینیت و ده زانیت و نه وانش ده بین و ده زان...
- (۶) شیتی به کامتانه وه یه.
- (۷) به راستی په روه ردگار خوی ده زانیت، کی له ریبازی نمو لایداوه و گومرا بووه، کیش ریبازی هیدایهت و نیمانی گرتو بهر و راسته له گهل خوادا.
- (۸) تو هه رگیز به قسه ی نه وانه مه که که باوه ریان به تو نیه و بهرنامه کی تو به دروده زان.
- (۹) نه وانه ناواته خوازن که تو نه رمی بنونیت نینجا نه وانش نه رمی بنونین.
- (۱۰) به قسه ی هه موو نه وانه مه که که زور سویند ده خون و زور سووک و ریسوان ...
- (۱۱) نه وانه ی که به شوین عهیب و عاردا ده گرتین و دووزمانی ده کهن و فیتنه ده گرتین و حلزبان له ناشوویه.
- (۱۲) زور دزی خیرو چاکه ن و ده سترژی ده کهن و گونا نه نجام ده دن و پیلان ده گرتین.
- (۱۳) له هه مان کاتدا نیک تال و ره وشت ناشرین و ناکهس به چه باوک نادیارن ...
- (۱۴) هه ریه که یان به وه ده نازیت که هه ندیک مال و سامان و کوری هه یه ...
- (۱۵) کاتیک نایه ته کانی نیمه ی به سهردا ده خوینرته وه بیباکانه ده لیت: نه مه داستانی پیشووه کانه، نه مه به سهرهاتی دیرینه.

(۱۶) نئمه سهرنه نجام لووتی داخ ده کهین و سهری
لووتی رهش ده کهین.

(۱۷) بهراستی نئمه نئو خه لکه مان تا قی کرده وه
هروهک خاوه نانی باخه که مان تا قی کرده وه، کاتیک
سوئندیان خوارد بئگومان بهیانی دهیچن (۱۸)
بئی نئوهی بلئین به پشٹیوانی خوا، (یان بهو
مه به ستهی هیچی پیوه نه هیلن بؤ هه ژاران) ...

(۱۹) نهوسا پهروه رد گارت به لایه کی داباراند
به سهر باخه که دا له کاتیکدا نئوان خهوتیوون ...

(۲۰) نئیر وهک باخیکی لیتهات؛ که هه مووی
چنرا بیته وه و هیچی پیوه نه ما بیت ...

(۲۱) نهوسا بهیانی زوو یه کتریان ناگدار کرد و
ووتیان: ...

(۲۲) با بچین بؤ سهر باخ و بیستانه که مان نه گهر
بریاره بیچنین ...

(۲۳) نهوسا دهر چوون به نه پنی و به هیواشی
دهر ویشتن، به چیه قسه یان ده کرد ...

(۲۴) ده یانوت؛ نابیت نه مرو هه ژاران پیمان بزائن
و روو بکهنه باخه که مان ...

(۲۵) بهیانی زوو بؤی دهر چوون، وایان ده زانی که
توانیویانه هه ژاران بئ بهش بکهن.

(۲۶) کاتیک گه یشتنه باخه و ترانه که و بینیان
وتیان؛ بئگومان نئمه ون بووین و ریمان هه له

کردوه ...
(۲۷) دواي نئوهی دلییا بوون ریمان هه له نه کرده،

وتیان؛ نه خیر، به لکو نئمه بهش براو کراوین ...
(۲۸) له هه موویان ژیرتر وتی؛ پئم نهوتن که حق

وایه ته سییحات و ستایشی خوا بکهن و
سوپاسگوزاری بکهن؟! ...

(۲۹) نهوسا هه موو و تیان؛ پاکی و بئگهردی بؤ
پهروه ردگارمانه، بهراستی نئمه ناحه قیمان کرد.

(۳۰) نهوسا رویان کرده یه کترو ده ستیان کرده لومه کردن و سهرزه نشت کردنی یه کتری و ...

(۳۱) و تیان؛ هاوار بؤ نئمه، بهراستی نئمه پیاو خراپ و له سنوور دهر چوو بووین (کهی نئو ره زلیلیه راسته)!!
(۳۲) نومیده وارین که پهروه ردگارمان له مان باخه باشترمان پی به خشیت (نئمه نئیر ته می بووین، دهرس و ناموژگاریمان

وهر گرت) نئیر نئمه بهراستی به هیوای ره زامه ندی خوا ههول ده دین و به هیوای به خششی نهوین.
(۳۳) سزای نهم ژیا نه ناوایه و سزاو نازاری قیامه تیش سه ختره نه گهر خه لکی بیان زانیایه.

(۳۴) بهراستی بؤ خواناس و پارترکاران باخه کانی به هشتی پر له نازو نیعمهت له لای پهروه ردگاریان نامادهیه.
(۳۵) نایا ره وایه پاداشتی موسلمانان وهک تاوانبار و تاوانکاران بیت؟! ...

(۳۶) نئوه چیتانه؟ چۆن حوکم و بریاری نارپه وای وا دهرده کهن!!
(۳۷) نایا کتییکی ناسمانیتان بؤ هاتوه، تیایدا بخوئین؟! ...

(۳۸) تا ههرچی نیوه بتانه ویت به ناره زووی خوتان هه لی بژیرن؟!
(۳۹) یان سوئندتان له سهرمانه که تا روژی قیامهت ههر چیتان بویت نئوه بیت؟! ...

(۴۰) پرسیاریان لی بکه بزانه کامیان زامنی نئو کاریه!!
(۴۱) نایا نه مانه شهریک و هاویه شیان هدی له بریاره دا، کوان؟ ده با بیان نه پنی نه گهر راست ده کهن؟

(۴۲) روژیک دیت پهرده له سهر هه موو شتیک لاده دریت و لاق دهرده که ویت، خوانه ناسان بانگ ده کترین بؤ سوژده بردن،
به لام ناتوانن.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُوطِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْبَمُوا
لِصِرْمِثِهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ لَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ ضَلَّافٌ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّيِّكَ
وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ مَا صَبَحْتَ كَالْصَبْرِ ﴿٢٠﴾ نَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ اِنْ
اَعْدُوْا عَلٰى حَرْفٍ مِّنْ كُنْهُم صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَاَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَتُونَ ﴿٢٣﴾
اَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا اَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِنٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَا عَلٰى حَرْفٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَاَوْهَا قَالُوْا اِنَّا لَاصْاَلُونَ ﴿٢٦﴾ مَلْغَمٌ مِّنْ حَرٍّ وَّثَوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالِ اَوْسَطُهُمْ اَلْوَاقِلُ
لَكُمْ لَوْ لَا تَسْتَعِجُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَوْمُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَالُوْا اِنَّا لَنَاقِلَةٌ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ عَسٰى
رَبَّنَا اَنْ يَّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ
اَلْآخِرُ اَكْبَرُ لَوْ كُنُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيْمِ
﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَمْ
لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ﴿٣٧﴾ اِنْ لَكُمْ فِيْهِ لَمَّا تَخْبِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ اٰيٰتُنُّ
عَلَيْنَا بَلٰغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوْا اٰيُهُمْ
بِذٰلِكَ رَعِيْمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَائِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٤٢﴾

(۳۰) نهوسا رویان کرده یه کترو ده ستیان کرده لومه کردن و سهرزه نشت کردنی یه کتری و ...
(۳۱) و تیان؛ هاوار بؤ نئمه، بهراستی نئمه پیاو خراپ و له سنوور دهر چوو بووین (کهی نئو ره زلیلیه راسته)!!
(۳۲) نومیده وارین که پهروه ردگارمان له مان باخه باشترمان پی به خشیت (نئمه نئیر ته می بووین، دهرس و ناموژگاریمان
وهر گرت) نئیر نئمه بهراستی به هیوای ره زامه ندی خوا ههول ده دین و به هیوای به خششی نهوین.
(۳۳) سزای نهم ژیا نه ناوایه و سزاو نازاری قیامه تیش سه ختره نه گهر خه لکی بیان زانیایه.
(۳۴) بهراستی بؤ خواناس و پارترکاران باخه کانی به هشتی پر له نازو نیعمهت له لای پهروه ردگاریان نامادهیه.
(۳۵) نایا ره وایه پاداشتی موسلمانان وهک تاوانبار و تاوانکاران بیت؟! ...
(۳۶) نئوه چیتانه؟ چۆن حوکم و بریاری نارپه وای وا دهرده کهن!!
(۳۷) نایا کتییکی ناسمانیتان بؤ هاتوه، تیایدا بخوئین؟! ...
(۳۸) تا ههرچی نیوه بتانه ویت به ناره زووی خوتان هه لی بژیرن؟!
(۳۹) یان سوئندتان له سهرمانه که تا روژی قیامهت ههر چیتان بویت نئوه بیت؟! ...
(۴۰) پرسیاریان لی بکه بزانه کامیان زامنی نئو کاریه!!
(۴۱) نایا نه مانه شهریک و هاویه شیان هدی له بریاره دا، کوان؟ ده با بیان نه پنی نه گهر راست ده کهن؟
(۴۲) روژیک دیت پهرده له سهر هه موو شتیک لاده دریت و لاق دهرده که ویت، خوانه ناسان بانگ ده کترین بؤ سوژده بردن،
به لام ناتوانن.

(۴۳) نهوانه؛ نهو روژه چاویان شوژه و زه لیلی و خه جاله تی به تمواوی دایان ده گرت، چونکه کاتی خوی بانگ ده کران بق نویژ کردن و سوژده بردن، له کاتیکدا لهویهری تهنروستی و سهره سستیدا بوون (به لام گالتیهان پئی ده هات).

(۴۴) وازم لی بهینه بق نهوانهوی که برپا بهم گرفتاره ناهینن، نیمه نهوانه بق سهره نجامی ناکامیان بهر بهره کیش ده کهین، بی نهوهی به خویان بزائن و ههستی پی بکمن.

(۴۵) من مؤله تیان ده دهه، به لام همرگیز له سزای نیمه رزگاریان نابیت چونکه بیگومان دهسه لاتمان توکمیه.

(۴۶) نهی نایا تو داوی کریمان لیده کهیت، تا قهرزار باری زور بین و نه توانن له ژیری ده رچن؟!

(۴۷) نهی نایا نهوانه غمیب زانن و له نهینه کان ناگادارن، تا بق خویان شت یاداشت بکمن و دژیاهتی نیسلام بکمن؟

(۴۸) نهی پیغه مبهرد تو خوپاگریه له بهرامبر فرمانی پهروهردگارتموه، نه کهیت وه ک هاوول و خاوهنی نه ههنگه که بیت (که یونس پیغه مبهرد) له کاتیکدا که دلی پر بوو له خهفت و پهژاریه کی زوهه پارایهوه و لایهوه...

(۴۹) نه گهر ره حمهت و به خشندهیی پهروهردگاری فریای نه کهوتایه همروا لهو دهشته دا به بی ناز ده مایهوه...

(۵۰) به لام پهروهردگاری ههلی بژاردو خسته ریزی چاکانهوه (دوای نزاو پشمیانی).

(۵۱) (نهی پیغه مبهرد) به راستی نهوانه ی که بی باوهر بوون کاتیک که گوتیان له قورنان ده بیت تریکه به چاویان هه لندیرن، ده لین: نه م پیغه مبهرد دهستی لی وه شینراوه.

(۵۲) له کاتیکدا قورنان تنها بریتیه له یاد خستهوه و بیدار خهروهی هه موو خه لکی نه م جیهانه (نه گهر تیغفرن).

سوره نسی (الحاقه)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) یه کیکه له ناوه کانی روژی قیامت نهوه ده گیه نیت که لهو روژدها خوی گهروه حق و راستی به تمواوی ده چه سپینیت.

(۲) (نینجا پرسیار ده کات و زیاتر گرنگی نهو روژه ده خاته بهرچاو) چی بی نهو روژه؟!

(۳) جا تو چورزانی نهی پیغه مبهرد نهی ناده میزاد، نهو روژه چیه و چونه و چ تنگانه یه که؟

(۴) شمود قهومی صالح، عاد قهومی هود نهو روژه یان به دروزانی.

(۵) نینجا گه لی شمودمان به ده نگیکی سامناکی گه وری تو قینه ر له ناوبران.

(۶) گه لی عادیش بهر شه بایه کی ساردی به هیزی ویرانگهر له ناوبران.

(۷) حموت شهوو ههشت روژ هه لی کرده سهریان، بهر دهوام و به هیز ده تبینی (نه گهر لهوی بویتایه) نهو خه لکه هه موو لال و پال لیتی ده کهوتن ههروه ک قهذی دارخورمای له ریشه هه لکه نراو، چۆن بهناسانی ده کهوت و شق ده بات.

(۸) جا نایا ده بینیت کهسیان مابیت و کهسیان رزگاری بوو بیت؟!

خَشِيعَةً ابْصَرْتُمْ تَرْهَقُهُمْ ذٰلِكَ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى الشُّجُوْدِ وَهُمْ سٰلِمُوْنَ
(۱۳) فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُوْنَ (۱۴) وَاَمَّا لَهُمْ اِنْ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ (۱۵) اَمْ تَسْتَأْذِنُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ
مِنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ (۱۶) اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُوْنَ (۱۷) فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصٰحِبِ الْحُوْتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ (۱۸) اَلَا
اَنْ تَذَكَّرُوْا نِعْمَةً مِّنْ رَبِّهٖ لَنُبْدِ بِالْعَرَاءِ وَهُمْ مَّذْمُوْمٌ (۱۹) فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ (۲۰) وَاِنْ يَكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيَرْزُقُوْكَ اَبْصَرِيْهِمْ
لَنَسْمَعُوْا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ سَلٰتٌ جَنُوْنٌ (۲۱) وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ (۲۲)

سورة الحاقة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الْحَاقَّةُ (۱) مَا الْحَاقَّةُ (۲) وَمَا اَذْرَكَ مَا الْحَاقَّةُ (۳) كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ
وَعاَدٌ بِالْقَارِعَةِ (۴) فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاَهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ (۵) وَاَمَّا
عَادٌ فَاَهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَّرْصِرَةٍ (۶) سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً اَيَّامٍ حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرَغٰى
كَأَنَّهُمْ اَعْجَازٌ مُّخْلِجَةٌ خَاوِيَةٌ (۷) فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ (۸)

(۹) فیرعهون و نهوانه‌ی پیش شه‌ویش و دانیشتوانی دیهاته ژیره و ژورور بووه‌کان، به تاوان و خراپه‌وه هاتن.

(۱۰) هه‌ریه‌ک‌یک له‌وانه سه‌ریچی و سه‌رکه‌شییان نواند به‌رام‌بهر پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاریان نه‌وسا گرتنی به‌گرتنیک‌ی سه‌خت.

(۱۱) به‌راستی نیمه کاتیک ناو له سنوور ده‌رجو (له کاتی توفانه‌که‌ی نوح دا) نیوه‌مان له که‌شتیدا هه‌لگرت (باو و باپیرانی نیوه).

(۱۲) تا بیکه‌ینه یادگاری و بیدارکه‌روه بو نیوه و له‌گوئی بگرتن نه‌و گوتیانه‌ی هوشمه‌ندن.

(۱۳) نینجا کاتیک یه‌کجار فووکرا به‌صوردا.

(۱۴) زه‌وی و کتیه‌کان هه‌لگیران و یه‌که‌که‌یه‌ت دران به‌یه‌کدا.

(۱۵) له‌و روژه‌دا نیتیر قیامه‌ت به‌ریا ده‌بیت.

(۱۶) ناسمان هه‌مووی شه‌ق و په‌ق ده‌بیت و لیک ده‌ترازیت و شل و شول ده‌بیت.

(۱۷) فریشته‌کان له‌گوشه و که‌ناری (جیهانی نو)

دا ناماده ده‌بن، ته‌ختی په‌روه‌ردگارت نه‌و روژه

هه‌شت هه‌لی ده‌گرت (هه‌شت فریشته یان هه‌شت

ده‌سته) به‌سه‌ر سه‌ریانوه.

(۱۸) له‌و روژه‌دا پیشان ده‌درین، هیچ شتیک له

نه‌ینیه‌کانتان شاره‌وه نی‌یه.

(۱۹) جا نه‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی درایه ده‌ستی

راستی، نه‌وه (به‌دل‌خوشیه‌کی بی‌سنووره‌وه به‌هاوه‌ل

و ناسیاوانی) ده‌ل‌یت: ها نه‌وه‌تا نامه‌ی کرده‌وه‌کانم

بیگرن و بخویننه‌وه و ته‌ماشای بکه‌ن.

(۲۰) به‌راستی من کاتی خۆی سوور ده‌مزان‌ی و

دل‌نیابووم که به‌م لیپرسینه‌وه ده‌گه‌م!!

(۲۱) جا نه‌و به‌خته‌وره له‌ژیانیک‌ی پر له شادی و کامه‌رانیدا ده‌ژی که زۆر پیتی رازیه...

(۲۲) له به‌هه‌شتی به‌رزو بلندا، (له باخچه‌کانی سه‌ر لوتکه‌ی چیاو لاپالی شاخه‌کاندا له‌ناو کوشک و ته‌لاره‌کاندا).

(۲۳) میوه‌هاتی زۆر به‌دره‌خته‌کانیه‌وه شۆر بۆته‌وه و لیک‌کردنه‌وه‌ی ناسانه و له ده‌ست ره‌س دایه.

(۲۴) نینجا پشیان ده‌وتریت: بخۆن و بخۆنه‌وه نوشتان بیت، به‌هۆی ده‌ست پیشکه‌ریتان له‌روژگاری رابوردودا.

(۲۵) به‌لام نه‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی ده‌درسته ده‌ستی چه‌پی، نه‌وه ده‌ل‌یت: خۆزگه نامه‌ی کرده‌وه‌کانم پی نه‌درایه.

(۲۶) هه‌ر نه‌مزان‌یا به‌لیپرسینه‌وه‌م چۆن ده‌بیت.

(۲۷) خۆزگه‌مردنه‌که‌م یه‌که‌جاری بوایه (ناوا زیندوو نه‌کرامایه‌ته‌وه).

(۲۸) نه‌وه‌ته، نه‌و مال و سامانه‌ی که بووم، فریام نه‌که‌وت (به‌لکو نه‌ماو ته‌فر و تونا بوو).

(۲۹) نه‌و ده‌سه‌لاته‌ی که بووم له ده‌ستمدا نه‌ماو له ده‌ستم چوو.

(۳۰) (نه‌وسا نیتیر فه‌رمان ده‌دریت) ناده‌ی نیوه بیگرن و کۆت و زنجیر له ده‌ست و قاچ و ملی بنالینن.

(۳۱) له‌وه‌ودوا به‌روه‌ دۆزه‌خ راپیچی بکه‌ن و بیبه‌ن و بیخه‌نه‌ناوی.

(۳۲) پاشان به‌زنجیریک‌ی هه‌فتا گه‌زی بیبه‌سنه‌وه (به‌کۆله‌که و ستون و پایه‌کانی ناو دۆزه‌خه‌وه).

(۳۳) چونکه به‌راستی نه‌مه کاتی خۆی نیمان و باوه‌ری به‌خوای گه‌وره نه‌بوو (به ته‌مای زیندوو‌بوونه‌وه و لیپرسینه‌وه نه‌بوو).

(۳۴) هانی که‌سی نه‌ده‌دا که خواردن و خۆراک بیه‌خشن به‌هه‌زارو بی‌نه‌واکان (به‌لکو هه‌ر خه‌می خۆی بوو).

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۖ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ لَخِذَةً رَّابِيَةً ۖ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۖ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَعَيْنٌ ۖ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۖ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِبَةٌ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَزْجَائِهَا يُحْمَلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۖ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۖ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِسِينَةٍ فَقَوْلُهَا وُمْ أَقْرَأُ وَكَتَبَتْ ۖ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيَةٍ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِائَةِ ۖ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِسَمَاءٍ فَقَوْلُهَا بِلَيْتٍ لَمَّا أَوْفَى كِتَابِيَةٍ ۖ وَلَمَّا دُرِّمَ حِسَابِيَةٍ ۖ بِلَيْتِهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةِ ۖ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۖ هَلَكْتُ عَنِّي سُلْطَانِيَةٍ ۖ خَذُوهُ فَعِلُوهُ ۖ ثُمَّ لُجِّمِمْ صَلْوُهُ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۖ

(۳۵) که واته نه مړو نا لیره هیچ دلسوزنکی نریه.
 (۳۶) خوراکیشی تهنه له کیم و زوخاوی داجوړاو
 نه بیت هیچی تر نریه.
 (۳۷) که، کس نایخوات، جگه له تاوانباران.
 (۳۸) سوتندم بهو شتانهی که دپیښن.
 (۳۹) بهو هس که نایبین و نادیارن.
 (۴۰) بهراستی نهم قورنانه له زاری پیغه مبرنکی
 به پرتزهو پستان راده گیه نرت، یاخود له رتگی
 فرستاده کی به پرتزهو پستان ده گات که جوړه نیلی
 فرشته یه.
 (۴۱) دلنیا بن که نهم قورنانه گوشتاری شاعیر نیه،
 نهوه بو زور که متان باوړ دهین؟!
 (۴۲) گوشتاری فالچی و زیوانیش نیه، نهوه بو زور
 که متان یاداوړی وهرده گرن؟!
 (۴۳) به لکو نهم قورنانه له لایمن پروهرد گاری
 جیهانه کانهوه ره وانه کراوه و نیردراوته خواره وه.
 (۴۴) خو نه گهر محمد ﷺ هندیک قسمو گوشتار
 به دم نیمه وه هله یه ستایه.
 (۴۵) نهوه به هیزو ده سلاتی خومان ده مانگرت.
 (۴۶) له وودوا ره گی دلی ده پچرتین و ده برتین.
 (۴۷) نهوسا هیچ کسک نریه له نیوه بهرست و
 بهرگری بکات له نیمه.
 (۴۸) بهراستی نهم قورنانه یاداوړی و یادخستنه وه یه
 بو پاریزکاران و خواناسان.
 (۴۹) نیمه بهراستی چاک ده زانین که له نیوه دا
 کهسانیک همن و پیداده بن نهم قورنانه به درو ده زانن.
 (۵۰) بیگومان قورنان له روژی دوایدا ده بیته هو
 ناهو ناله و پشیمانی بی سنور بو بی یاهو پان.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۚ لَا يَأْكُلُهُ
 إِلَّا الْخَاطِثُونَ ۚ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۚ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ۚ
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْتُمُونَ ۚ
 وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ۚ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَوْ
 نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
 مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَفِي ذِكْرِ
 الَّذِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
 الْكَافِرِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَمَقْرَأُ الْقُرْآنِ ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ

سورة القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۚ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۚ مِنَ
 اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۚ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ ۚ وَالرُّوحُ الْيُوسُفُ
 يَوْمَ رَأَىٰ مِقْدَارَهُ ۚ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَأَصْبَحَ نَبْذًا جَمِيلًا ۚ
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۚ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
 ۚ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۚ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۚ

(۵۱) بهراستی نهم قورنانه حق و راسته قینه کی دلنیا به خشه به نیمانداران.

(۵۲) که واته نهی پیغه مبر ﷺ، نهی نیماندار؛ بهر دوام ته سبحات و ستایشی پروهرد گاری مهن و گهوره بکه.

سوره قی (المعارج)

بهناوی خواي به خشنده و میهره بان

(۱) داواکاریک پرسیاری کرد ده باره ی سزایک که هر پیش دیت ...

(۲) جا نهو سزایه؛ یه خدی هه موو بی یاهو پان ده گرت و هیچ هیژنک ناتوانیت په نیان بدات و لییان دوور بخاتمه وه.

(۳) نهو سزاو توله یه له لایمن خواي خاوه نی گهوره یی و پلمو پایه و جی بهرزه کان.

(۴) فرشته کان و جویره نیل بهرزه دهنه وه بو لای پروهرد گار له روژیکدا که ماوه کی په نجا هزار ساله (به حسابی ناده میزاد)
 یاخود مهبست دروژی روژی قیامته که په نجا هزار سال ده خایه نیت به نیسبت خوانه ناسانه وه.

(۵) که واته خوگرو نارامگر به شیهه کی جوان و چاک (له بهرامبر هه لو تستی نادرستی خوا نه ناسانه وه).

(۶) بهراستی نهو بی یاهو پانه، قیامت به دوور ده بینن، به دووری ده زانن.

(۷) نیمه ش، زور به نریکی ده زانین (چونکه خوا خو ی به دیه پنه نری کاته).

(۸) روژیک دیت، ناسمان وه ک کانه یه کی تواوه ی لی دیت (یه کیکه له قوناغه کانی هه لو شاندنوه ی بوونه وه).

(۹) کیوه کانیش وه کو خوری شی کراوه (فشول ده بن).

(۱۰) دوستی گیانی به گیانی له یه کدی ناپرسنه وه، کهس ناپیه روژیته سهرکس، به لکو ههرکس خه می خو یه تی.

(۱۱) نهوانه پیشانی په کتر ده درین، تاوانبارو گوناهاکار ناوات ده خوازیت که نه گهر بکرتت بؤ ده رباز بوونی خوی له سزای نهو روزه هه موو کوره کانی بکاته قوربانی خوی!!
(۱۲) هاوسرو براکمی!!

(۱۳) خزم و عهشهرتی که له دنیا دا په نایان ده دا.
(۱۴) بهمه رچی دانیش توانی سمر زه ویش ههیه نه گهر بؤی بکرتت بیکاته قوربانی خوی، پاشان خوا رزگاری بکات.

(۱۵) نه خیر.. نهو ناواتانه هیهی نایه ته دی..
به راستی دوزخ ناماده یهو بلنسه داره و داخ له ده.
(۱۶) له کاتیکدا دامالینه ری پستی سهر هه موو نه ندانه کانه.

(۱۷) دوزخ بانگی نهوانه ده کات که له دنیا دا پشتیان له حق و راستی هه لده کردو گویان پی نه ده دا.

(۱۸) مال و سامانیان کۆ ده کرده وه و ده یانشارده وه (گویان نه ده دا به حلال و حرام).
(۱۹) به راستی نینسان به شیرزیی و تهنگه تاوی دروستکراون.

(۲۰) کاتیک ناخوشی تووش بیت بیتار و ده به هاوارة.

(۲۱) کاتیکیش خیرو بهر که ته تووش بوو، دهستی ده نو قینیت و قه ده غی چاکه ده کات.
(۲۲) ته نهو نهو نوژگه رانه نه بیت...

(۲۳) نهوانه که له سهر نوژده کانیان بهرده وامن.
(۲۴) ههروه ها نهوانه که به شیکی دیاریکراو له سامانیاندا ههیه (بؤ جهاد و تیکوشان)...

(۲۵) بؤ هه ژاری داواکارو بی نهوای داوانه کهر.

(۲۶) نهوانه که باوه ری راست و رهوان ده هین به رۆزی پاداشت.

(۲۷) نهو که سانهی که ده له روزه یان ههیه له تۆله ی پهره رد گاریان.

(۲۸) به راستی سزای پهره رد گاریان کهس لئی نه مین ناییت.

(۲۹) نهوانه داوینی خویان ده پاریزن.

(۳۰) مه گهر له گهل هاوسره کانیاندا یاخود که نیزه که کانیان (که به هوی بارودوخی تایبه ته وه هه بوو)، نهوانه به راستی لومه کراو نابن.

(۳۱) جانوهی بیجگه لهو حاله تانه ریگه یتر بگرتت (بؤ تیرکردنی ناره زووه کانی)، نهوانه له سنور ترزاوو ده ستریز کمرن.

(۳۲) ههروه ها نهوانه که نه مانه ده پاریزن و په یمان ده به نه سهر.

(۳۳) نهوانه که هه لده سن بهو شایه ته یه که له لایانه.

(۳۴) نهوانه که پاریزگاری نوژده کانیان ده کهن و (له کاتی خویدا نه نجامی ده ده ن).

(۳۵) نا نهوانه له باخه کانی به هه شتدا ریز لیتراون.

(۳۶) ناخو نهوانه بی پروا بوون چیانه که تۆ ده رکهوتیت به په له دین بۆلات.

(۳۷) به لای راست و چهیدا خویان ون ده کهن و له دووره پۆل پۆل به ده وری یه کدا کۆده بنه وه.

(۳۸) نا بهو حاله وه، هه ری که یان به ته مایه بخرتته ناو به هه شتی پر له نازو نیعمه ته وه!!

(۳۹) نه خیر، وانی یه، به راستی خوشیان ده زانن له چی دروستمان کردوون (بؤ نه ونده له خویان بایی بوون).

يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمَعْجَمِ لَوْ يَفْقَدُونَهُ مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِئِنَّهُمْ
وَصَحَابَتَهُ وَأَخِيهِ ۝۱۲ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَبَعُ ۝۱۳ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝۱۴ كَلَّا إِنَّمَا الظِّلُّ ۝۱۵ نَزَاعَةً لِّلشَّوْءِ ۝۱۶ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرُ وَتَوَلَّى ۝۱۷ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝۱۸ إِنَّا الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
۝۱۹ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝۲۰ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝۲۱ إِلَّا
الْمُصَلِّينَ ۝۲۲ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝۲۳ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝۲۴ لِّلسَّائِلِ وَالْمَرْغُورِ ۝۲۵ وَالَّذِينَ يُبْصِرُونَ
يَوْمَ الْذِينَ ۝۲۶ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝۲۷ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝۲۸ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝۲۹ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝۳۰ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝۳۱ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ
۝۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
۝۳۴ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝۳۵ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا بَلَّغْتَ مِنْهُمْ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝۳۶ أَيْطَعَ كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝۳۷ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝۳۸

(۴۰) جا سوئند به پهروه ردگاری خوره لاته کان و خورنا واکان، به راستی نیمه هه میسه به ده سه لاتین له سر:...

(۴۱) نه مانه له ناو بهرین و کهسانی چاکتر به نینه کایه وه، نیمه بۆ نهو مه بهسته بی توانا نین.
(۴۲) جا وازیان لی بهینه با هر روچن له بی باوه پیدا، با هر گه مو گالته بکمن، همتا دوو چاری روژی خویان ده بن که هر هه شیان پی لی ده کړیت.

(۴۳) نهو روژه ی به په له له گوږه کانیان دینه دهر وه، ده لئی بۆ لای بت و په رستراوه کانیان راده کمن!!

(۴۴) چاویان شوږه و (شهر مزارو خه جالته تن) زه لیلی و سر شوږی ماندووی کردوون، جا نه مه نهو روژه یه که کاتی خوی به لینیان پی ده درا و نهوان بر وایان پتی نه بوو.

سوره نوحی (نوح)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) به راستی نیمه نوح مان ره وانه کرد بۆ لای قومو مه کی، فرمانمان پیدا که: قومو مه کت بیدار بکهر وه پیش نهو ی سزایه کی به نیش یه خمیان پی بگریت.

(۲) نهویش وتی: نهی قوم و هوز و گه لم من بیگومان بیدار کهر وه یه کی ناشکرام بۆتان.

(۳) داواتان لی ده کهم که: هر خوا به رستن و له خه شم و قینی، خوتان بیاریزن و فرمانبرداری منیش بن.

(۴) نهو کاته خوا له گونا هه کانتان خوش ده بیت و ده تانه لیتنه وه بۆ کاتیکی دیاری کراو، بیگومان کاتی دیاری کراوی خوا و هختیک پیش دیت، به هیچ شیوه یه ک دوانا که ویت نه گهر بتانزانیایه.

(۵) دوا ی سه ده ها سال بانگهواز نوح سکالای کردو وتی: په زوه دگارا من به شو و به روژ بانگی قوم و گه له که مم کرد (بۆ یه که خواناسی و پاریزکاری).

(۶) که چی بانگهواز که ی من هیچی زیاد نه کردن! تنها را کردنیان نه بیت.

(۷) به راستی من هه موو جاریک که بانگم ده کردن تا لینیان خوش ببیت، په نجه یان ده خسته گوچکه یانه وه تا نه بیستن، جله کانیان به سر خویاندا ده دا تا نه مبینن، زور گهرم بوون له سر بی باوه پری و خویان بهزل ده زانی و لووت بهرز بوون.

(۸) پاشان من به ناشکرا بانگم کردن و (وتارم بۆ دان).

(۹) نینجا من بهروونی و بی پهرده هه موو شتیکم بۆ باس کردن، هندی جاریش به نه نینی قسم بۆ ده کردن (بۆ تاکه تاکه و خیزانه کانیان).

(۱۰) به رده وام پیم ده گوئن: نیوه داوای لیخو شبوون له پهروه ردگارتان بکمن چونکه به راستی نهو زاتیکی لیخو شبووه.

فَلَا أَقِمْ رَبِّ الْمَسْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَّ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْنَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَى نُصُوبِ يَوْضُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَ هُفُهُمْ ذَلِكَ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِي مَا ذَانِبُهُمْ وَاسْتَفْسَحُوا يَتَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

(۱۱) بارانتان به لیزمو خوړم بۆ دهبارینیت.
 (۱۲) مال و سامان و نهوه تان پێ ده به خشیت،
 هاوړی له گهل باخ و باخاتا، روبارو چه م و
 جوگه تان بۆ به دی ده هیئتیت.
 (۱۳) نهوه چیتانه ئیوه قه دری خوا نازانن، بۆ
 ریزی بۆ دانانین و لیبی ناترسن.
 (۱۴) حق ئیوه پیشت نه بوون؛ هر خوا خوی به
 چند قوناغدا ئیوه تیپه راندو دروستی کردن.
 (۱۵) نایا سهرنجتان نه داوه چون خوا حموت
 چین ناسمانی دروست کردوه؟!
 (۱۶) مانگی کردۆته هوی روناکی تیا یاندو
 خۆریشی داگیرساندوه.
 (۱۷) هر خوا خوی ئیوه له خاکی زهوی
 به دیهیناوه و پیتی گه یاندوون.
 (۱۸) پاشان ده تانمرینیت و ده تان خاتمه ناوی
 همرکاتیش بیهویت ده رتان ده هیئتیهوه.
 (۱۹) هر نهو خوابه زهوی بۆ راخستوون
 (چونتان بویت و بوچیتان بویت به ده ستانهوه دیت)
 (۲۰) تا (به تاره زووی خۆتان) پیایدا بگه رین
 له رتگه فراوانه کانداندا.
 (۲۱) سهر نه نجام، نوح ناو مید بوو بۆیه وتی:
 پهروه ردگارا به راستی نهوان یاخی بوون لیم،
 شوینی نهو که سانه کهوتن که مال و نهوه کانیان
 قازانجی پینه گه یاندن زیان نه بیئت.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنْبِيْهِمْ
 لَكُمْ جُنْدٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 طَبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِيَسْأَلُكُمْ فِيهَا
 سُبُلَافِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ
 مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا
 لَا تَنْذِرُنَا ۚ الْهَتَكُمُ وَلَا تَنْذِرُنَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
 وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَبِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝
 مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَنْدَلُوا نَارًا فَكَلِمَةً يَمْحُودًا ۝ لَّهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
 دِيَارًا ۝ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
 كَفَّارًا ۝ رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي
 مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ۝

(۲۲) خوانه ناسان پیلانی گه وره و نه خشی سامانکیان دارشت.
 (۲۳) وتیان: خه لکینه نه کهن واز له خواکانتان بهینن!! نه کهن واز له (ودو سواع و یغوث و یعنوق ونه سر) بهینن.
 (۲۴) بیگومان نهوانه زۆر کهسیان گومرا کرد، پهروه ردگارا، نه م سته مکارانه ته نهیا گومرای نه بیئت هیچی تریان بۆ
 زیاد مه که.
 (۲۵) جا له سهر نه نجامی گوناوه تاوانیاندا، هۆزی ناله بار نو قم کران له زیرانه که دا، ئینجا خرانه ناو شاگره وه،
 که سیشیان ده ست نه کهوت له خه شم و سزای خوابی په نایان بدات.
 (۲۶) ئینجا نوح وتی: پهروه ردگارا هیچ که سیک له بی پروایان له سهر زه ویدا مه هیله و توویان بیره.
 (۲۷) چونکه به راستی نه گهر تو وازیان لی بهینیت هرچی بهنده کانی تو به گومرای ده کهن و که سیشیان لیتابیت
 (له نهوه تاز) مه گهر خراپه کار و تاوانبار نه بیئت.
 (۲۸) پهروه ردگارا! له خۆم و دایک و باوکم و نهوانه خۆش ببه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه رپه وه، ههروه ها له
 ئیماندارانی پیاو و ئیماندارانی نافرته تیش خۆش ببه، سته مکارانیش ته نهیا تیاچوون نه بیئت هیچی تر نه که یته بهشیان.

سوره تنی (الجن)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی محمد ﷺ پیمان بلی: وهی و نیگام
پیراگهیه نراوه که بهراستی دهسته یه که له پهریان
گوئیان گرتووه بۆ خویندنه وهی قورنان و جا که
تهواو بووه وتویانه: بهراستی نیمه خویندنه وهیه کی
سهرسور هینه رمان بیست.

(۲) هیدایهت ده دات بۆ ریبازی ژیری و تیگه یشتن
، نیمه ش باوه رمان پی کردو هرگیز کهس ناکهینه
شهریک و هاو له بۆ پهروه ردگارمان.

(۳) بهراستی پهروه ردگاری پایه بلندمان مهزن و
گهروهیه، بێگومان نهو زاته نه هاوسهری برپارداده
نه نهوهش.

(۴) بهراستی بئی دین و یاخیه که مان (واته
نیبلیس) شتی زۆر نارپهواو نابه جیتی بۆ خوا
ههلبهستوه (دهیهویتی هه موومان گومرا بکات).

(۵) نیمه گومانمان وابوو که دهستهی ناده میزادو
پهری هرگیز درۆ به ناوی خواوه ناکهن!!

(۶) بهراستی پیوانتیک له دهستهی ناده میزاد
په نایان ده برد به پیوانتیک له دهستهی پهریه کان
(پهریه کان نه مهیان بههه لزان) که چی نهوهندهی تر
ماندوویان کردن (به خورافات و شتی بئی سهر و بهر).

(۷) جا بێگومان پهریه کانیش گومانیان وهک
گومانی نیوه وابوو که: نیتر خوا هرگیز هیچ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا ۝ أَحَدًا ۝
وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِهْنَاهُ عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَأَنَا ظَنَنَّا أَنَّ لَنَ نَقُولَ الْإِنْسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنَّ لَنَ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِثَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن
يَسْمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَبًا بَارِصًا ۝ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا قَدْ دَا ۝ وَأَنَا ظَنَنَّا أَنَّ لَنَ نَعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنَ نَعْجِزُهُ هَرَبًا ۝ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَى
ءَامَنَّا بِهِ ۝ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۝ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهَةٍ وَلَا رَهَقًا ۝

پهغه مبهريتکی تر نانيريت.

(۸) نیمه ش بهراستی بهره ناسمان کشاین و ههست و هوشمان خسته کار، سهرنجاندا که پرپه له پاسهوانی به تواناو بئی
شومار، نه یزه کیش به هه موولایه کدا ده کشا، (دیار بوو که رووداویتی گهروه رووی دابوو).

(۹) نیمه جاران له هه ندیک شوینی ناسماندا خومان ههشارده دا بۆ گوئیگرتن و دهنگوباس بیستن، بهلام نیستا نهوهی
بییهویتی گوئی بگرت یه کسهر نه یزه کیکی بۆ نامادهیه و بۆی ده هاوئیویتی و له ناوی ده بات.

(۱۰) جا بهراستی نیمه نازاین نایا نه خشه یه کی شهرو ویرانکاری کیشراوه بۆ دانیشتوانی سهر زهوی، یاخود پهروه رگاریان
دهیهویتی ریموویی و هیدایه تیان بدات بۆ دینداری و سهر فراهی.

(۱۱) بێگومان نیمه کهسانی چاک و دیندارمان تیدا هیه، ههروه ها کهسانی تریش که بهو شیوهیه نین، نیمه جاران
ریگه و ریبازو بهرنامه ی هه مه جوorman گرتبووه بهر (بهلام نیسته بهرنامه ی نیسلام روون و دیاره).

(۱۲) نیمه دلنیا بووین که هرگیز له ژیر دهسلاتی خوا ده رناچین له زهویدا، ههروه ها بههه لاتن و خو دزینه وهش هرگیز له
ژیر دهسلاتی خوا ده رناچین.

(۱۳) بهراستی نیمه کاتییک گویمان له بانگه وازی هیدایهت بوو، یه کسهر باوه رمان پیکرد، جا نهوهی نیمان بهییت
به پهروه ردگاری، نیتر ناترسیت لهوهی، کردهوه چاکه کانی بئی نرخ ته ماشا بکرتیت، له گونا هه کانیشی چاو بۆشی نه کرتیت.

(۱۴) بهراستی له‌ناو نيمه‌دا کهسانی موسلمان و خواناس هديه، کهسانی بى‌دين و خوانه‌ناس و سرکه‌شيش، جا نه‌وى موسلمان ده‌بيت دياره که رتيبازى سهره‌رازى دوزيوه‌ته‌وه.

(۱۵) به‌لام خوانه‌ناس و سرکه‌شه‌کان به‌سهریانه‌وه ناچيت به‌لکو ده‌بنه سوته‌مه‌نى دوزخ (السيره‌دا گوشتارى پهریه نيمانداره‌کان ته‌واو ده‌بيت).

(۱۶) جا نه‌گهر نه‌وخه‌لکه ريگه‌ى نيسلامه‌تى و ديندارى بگرته بهر نيمه بارانى پر به‌ره‌که‌تيان به‌سهردا ده‌بارنين.

(۱۷) تا له‌وه‌شدا تاقبيان بکه‌ينه‌وه و (به‌ته‌واوى ده‌رکه‌ويت کى به‌نده‌ى راسته‌قينيه و کيش به دنيا ده‌خه‌له‌تيت) جا نه‌وى له يادو به‌رنامه‌ى په‌روه‌رډگارى لابتات، ده‌يخاته ناو سزاو نازارنکى به‌رده‌وام.

(۱۸) دلنيابن که: مزگه‌وته‌کان تايبه‌تى خواى گهره‌ن، ده‌بيت ههر نه‌وى تيدا بپه‌رسرتيت و ناوى که‌سى تر نه‌کرته شمریک و هاوتاي ناوى نه‌و زاته.

(۱۹) جاکاتيش به‌نده‌ى خوا محمد ﷺ بانگه‌وازي بو شوينکه‌وته‌نى به‌رنامه‌ى خوا ده‌کرد (نه‌و خه‌لکه به‌ده‌سته‌ى ناده‌میزادو په‌ريسه‌وه) خه‌ريکبو له ناوى به‌رن (نوورى خوا بکوژينه‌وه).

(۲۰) پتيان بلئ: من ههر به‌رده‌وام ده‌بم و ههر بانگه‌واز ده‌که‌م بو لای په‌روه‌رډگارم، که‌شيش ناکه‌مه هاوه‌ل و شمریکى.

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝
وَالْوَّاسِقُونَ عَلَىٰ الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ۝ لَنُفْنِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَن يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَقُلْ عَدَدًا ۝ قُلْ إِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لِمُرِّيَ آمَدًا ۝ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

(۲۱) هه‌روه‌ها پتيان بلئ: من هيچ جوړه زهره و زياتيكم به‌ده‌ست نيه، هه‌روه‌ها هيدايه‌تيش به‌ده‌ست من نيه (نه‌گهر خوتان بيرنه‌که‌نه‌وه، قه‌ناعت به‌زور نيه).

(۲۲) بلئ: به‌راستی من ههرگيز هيچ که‌سيک له خوا په‌نام نادات نه‌گهر خوا بيه‌ويت تووشى زياتيکم بکات و ههرگيز په‌ناگايه‌کم ده‌ست ناکه‌ويت جگه لای خوا نه‌بيت.

(۲۳) به‌لکو من ته‌نها گهيانندنې په‌يامه‌کان و به‌رنامه‌ى خوا له‌سهره، جا نه‌وى له خواو پيغه‌مبه‌ره‌که‌ى ياخي بيت نه‌وه با دلنيابيت که دوزخى بو ناماده‌کراوه بو هم‌ميشه و هه‌تاهه‌تايى.

(۲۴) هه‌تا کاتيک هه‌ره‌شه‌کان ده‌بينن، نه‌وکاته تير ده‌زانن، کى پشتيوانى لاوازه و ژماره‌ى که‌مه.

(۲۵) هه‌روه‌ها پتيان بلئ: من نازانم ناي نه‌وه هه‌ره‌شانه‌ى ليتان ده‌کریت نزیکه ياخود ماوه‌يه‌کى دريوى بو داده‌تيت.

(۲۶) نه‌و زاته زاناي نه‌يني و شارواه‌کانه، که‌شيش له نه‌يني و شارواه‌کانى ناگادار ناکات.

(۲۷) مه‌گهر بو پيغه‌مبه‌ريک خوا خوى رازى بيت (به‌وى هه‌ندى نه‌يني بزائيت)، نه‌وکاته فريشته ده‌کاته پاسه‌وانى له به‌رو پشته‌وه (تا په‌رى و شه‌يتانه‌کان نه‌توانن زه‌فه‌رى پي‌به‌رن)...

(۲۸) تا خوا چاک بزائيت و ناگاداربيت له‌وى به‌ريکوپيکى په‌يام و رينموويى په‌روه‌رډگاريان گهياندوه، ههرچه‌نده خوا به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ش ناگاداره که کردوويانه و پتي هه‌ستاون و هه‌موو شتيک لای نه‌و زاته به‌ژماره نامار کراوه.

سوره نبي (المزمل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهی نهو که سهی خوت داپوشیووه، نهی

محمد ﷺ

(۲) شمو ههسته نوژ بکه مه گمر که میکی نه بیت.

(۳) نیوهی یان که متر له نیوهی لی کهم بکه ره وه.

(۴) یاخود زیاتری بکه و دهوری قورشان بکه ره وه به وردی و له سرخو.

(۵) چونکه به راستی نیمه فمرموده و گوشتاریکی سه نگین داده به زیننه سمرت (که به هزیموه بهرنگاری نهرک و زهحه تهی زور ده بیت).

(۶) به راستی خو پیگه یاندن له شمو دا قورستره له رووی کردارو باشتره له رووی گوشتاره وه.

(۷) تو بۆت ههیه له روژدا همول بدهیت (بانگمواز بکهیت) و بگهریت، کوششی زور بکهیت.

(۸) تو هه میسه با ناوی پمروه ردگارت ویردی سمر زارت بیت، به دل سوژی و ملکه چیموه رووی تی بکه.

(۹) نمو زاتهی که توئی ره وانه کردوه؛ خاوه ن و پمروه ردگاری روژ هه لات و روژ ناوایه، جگه لهو هیچ خوایه کی تر نیه فمرمانی به ده ست بیت، کهواته همر نمو بکه به پشتیوانی خوت و داوای یارمه تهی همر لهو بکه.

(۱۰) له بهرامیمر گوشتاری نارهوای خوانه ناسانه وه همردهم خو راگریه بهشتیوانیکی جوان به جییان بهیله.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ۝۱ قُمْ أَيْلًا لَّأَقِيلًا ۝۲ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝۳ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَزَقَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝۴ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝۵ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝۶ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝۷ وَاذْكُرْ أَتَمَّ رَبِّكَ وَبَنَّا إِلَيْهِ بَيْتِيلاً ۝۸ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝۹ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝۱۰ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا ۝۱۱ إِنَّا لَنَدِينَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝۱۲ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مِهِيلًا ۝۱۴ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝۱۵ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝۱۶ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمَ مَا يُجْعَلُ الْوِلْدَانُ شِيبًا ۝۱۷ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝۱۸ إِنَّ هَذِهِ مَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝۱۹

(۱۱) واز بهینه له من و لهو خاوه نازو نیعمه تانهی که نایینی من به درۆ ده زانن، تو که میکی مۆله تیان بده.

(۱۲) به راستی نیمه کۆت و زنجیرو دۆزه خمان ناماده کردوه (بۆ نهو جوړه تاوانبارانه).

(۱۳) همروه ها خوراکیک که له گهروو ده گیریت، سهره پای سزای به نیش و نازار.

(۱۴) له روژیکدا که زهوی و کیوه کان دینه له مرزه، سهرنه نجام کیوه کان وردو خاش ده بن و وه کو ته پۆلکیه لیمیان لی دیت.

(۱۵) خو به راستی نیمه پیغه مبهریکمان بۆ ره وانه کردوون که بوته شایهت به سمرتانه وه همروه کو چۆن بۆ لای فیرعه ونیش پیغه مبهریکمان ره وانه کرد.

(۱۶) جا فیرعه مون یاخی بوو لهو پیغه مبهره، نیمه ش به توندی پیچامانه وه و به لایه کی گهروه مان به سهر هیئا.

(۱۷) (نه گهر نیوه له سهر یاخی بووتان بهرده وام بن)؛ جا چۆن خوتان ده پاریزن له روژیک که مندا ل پیر ده کات و سهری سپی ده بیت.

(۱۸) نمو روژه ناسمان به هه موو نه ستیره و هه ساره کانیه وه لهت و پهت ده بیت، بیگومان نمو به لینه همر دیته دی.

(۱۹) به راستی نهم سووره تهش یادخه ره وه و نامۆژگاریه، بۆ نمو که سهی دهیه ویت ریگه به ره و پمروه ردگاری بگریته بهر.

۲۰۰: بهراستی نو پوره دگارت چاک ده زانیت که تو نړیکه دو بهی شو یاخود نیوی یان سیه کی هملده سیت و شهنویژ ده کسیت، هره وها همدیک لموانه کی له گه لتان، خوا نه ندازه ی شهور وژ دیاری ده کات، خوا زانیو بهی کی نیوه همرگیز نازان دیاری بکمن و ناماری بکمن نه گمر نهو نه یکر دایه، لبعمر نهو تموبی لیوهر گرتن، جا چهندتان توانی و چوتان بژ لوا له شهنویژو له کاتی تردا قورنان بخوینن و دوری بکمنه و، چونکه نهو خوا به میهره بانه و زانیت، لموانه به کسانیکتان لی نه خوش بکمریت و کسان ی تریش ببن له زه ویدا بگمرین بشوین بازگانی و نه زلی خوادا و کسان تر له داهاتودا بجهنگن بژ لبردنی کوسپه کانی سهر پی دینی خواو بژ به ده سته نانی ره زامندی نهو، کهواته چنده تان بژکا نه و نه وده قورنان بخوینن و نویزه کاتان به چاکي نه انجام بدن وزه کاتیش (بهو شیوه به دیاریکراوه) بیدن و قمرز به شیوه به کی جوان به خوا بدن (نموی بژ خوا به خوشیت خوی گموره به قمرز کی داده نیت که به ذاتی خوی درا بیت) هر دمست پیشکمر به کی چاکه بکمن بژ خوتان سبه دیبینه و لای خوا دهستان ده کورنه و به باشتر و پاداشتی گموره تر، ده داوای لیخوشبوون هر له خوا بکمن و دلنیا بن نهو خوا به لیخوشبوو میهره بانه.

سوره نې (المذثر)

بناوی خوی به خشنده و میهره بان

۱۱: نهی نهو کسه ی خوت پتچا و ته و، نهی

محمد ﷺ

۲: هسته و خه لکی بیدار بکمر و (راسته کان روون بکمر و).

۳: پوره دگارت به گموره ناوبه (الله اکبر، با دروشت بیت، مه زنی نهو زاته روون بکمر و).

۴: پو شاکت (دل و ده روون، ره فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوتنکه و تروانت).

۵: بهر ده وام به له سهر واز هینان له گونا.

۶: منه تیش مه که (به سهر که سدا) چاکه و به خشینه کانت به زور مه زانه له کاتیکدا به ته مای زیاتر بیت.

۷: همل بده له بهر خاترو ریزی پوره دگارت خوگرو نارامگر به.

۸: جا کاتیک فوو ده کریت به (صور) داو ده زگای تایبه تی لی ده دریت.

۹: نهو روزه روژیکي زورگران و سه خته (که به سهر دانیش توانی زه ویدا دیت).

۱۰: له سهر کافران هیچ ناسان نی به (به لکو زور سه غله تیان ده کات).

۱۱: واز له من و نهو کسه بهینه که به ته نهایی (تاقانه) دروستم کرد ووه (هیچی نه بوو، که وه لیدی کوری موغیره به).

۱۲: له وودوا مال و سامانی زور زه به ندهم پیبه خشی.

۱۳: چنده ها کورو نه وده که هه میسه ناماده ن له نړیکیدا.

۱۴: له هه موو کهل و پدل و نازو نیعمه تیک به هره وهرم کرد.

۱۵: له پاش نه وده به ته مایه بژی زیاتر بکه م.

۱۶: نه خیر، بهراستی نهو بهرامیهر فرمانه کانی نیعمه هر سهر کهش و که لله رهق و سهر سه خته.

۱۷: نه وسا سزای سه ختی پی نه چیژم.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِيَهُ وَطَافَتِ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ أَن لَّنْ تَحْصُوهُ فَنَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
وَأَخْرُونَ يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُونَ
يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَحْدِثْهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۰﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكْذِرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأَقْصَىٰ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ مَّيْذَنُومٍ عَسِيرٍ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْجِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَن أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ﴿١٦﴾ سَاءَ رِهْقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

(۱۸) بهراستی نمو بیری کردهوه و په یامه که ی
هه لسه نگانده (به لام به هه له).

(۱۹) به کوشت چی و سهره و نگوون بیت، چوون
هه لسه نگانده نیکي کرد.

(۲۰) پاشان هر به کوشت بچیت بو خوی و
هه لسه نگانده نیک که کردی بو قورنان.

(۲۱) نینجا بیری لی کردهوه و ورد بزوه و ته ماشای
ده و روبه ری کرد.

(۲۲) نینجا نارچای هینایه و یه کن (وه کن یه کنیک
به قولی بیریکاموه) رهش داگیرا.

(۲۳) پاشان رووی و هر گیراو خوی به زلرانی.

(۲۴) به هه موو عه قلیه و ته!! نم قورنانه جگه
جادو نه بیت که ورده گیریت هیچی تر نیه!!...

(۲۵) نه مه هر قسه به شمره و هیچی تر؟!...

(۲۶) (نمو بی زودانه به سهریموه ناچیت) ده بیت
بیگه یه نه ناو دوزه خ.

(۲۷) جا تو نازانیت دوزه خ چیه...

(۲۸) هیچ نه مندا میک ناهیلیموه و ده ست
هه لسا گرت...

(۲۹) پیستیان هه لسا قرچینیت و رهشی ده کات و ده ری
ده خات.

(۳۰) نوزده فرشته سهریموشتی دوزه خ ده کمن.

(۳۱) جا نیمه و نه بیت کارگوزارانی دوزه خمان له
کهسانی تر جگه له فرشته به دی هینایت، نمو

ژماره به شمان ته نه بو تاقیرکردنموه دیاری کردوه بو
نموانی که بی باوره بوون، هه وده ها بو نموی نموانی

کتیبیان پندراوه دلنایان له راستی نم قورنانه (چونکه
له تمورات و نینجیلدا نمو باسه هیه او بو نموش که

نیمانداران زیاتر باوره یان دامه زراو بیت و نموانش که
کتیبیان پندراوه نیماندارانیش حق نیه تووشی دوو

دلی بین، با نموانی دل و ده وونیان نه خوشه له
دو وروده کان و بی باوره یان هر بو خزان قسه بکمن و

بلین: نیازی خوا چی به بهم ژماهیه؟ بهو شیوه یه
باسکرا خوا هر که سیکي بویت گومرای ده کات، هر

کسیکیشی بویت رینمووی ده کات، کهس ژماره ی سهریازانی به ورو دگارت نازانیت جگه له زاتی خوی، نمو نایست و فرمودانه

إِنَّهُ فَعَكَرَ وَقَدَّرَ ۚ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۚ
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۚ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۚ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ
يُؤْتِرُ ۚ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۚ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرٌ ۚ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۚ لَوَاحٍ لِلْبَشَرِ ۚ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
ۚ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْذَابِ الَّذِينَ آمَنُوا أَيْمَانًا
وَلَا يَرْتَابَ ۚ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنِ يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ خُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۚ كَلَّا
وَالْقَمَرِ ۚ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۚ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ۚ إِنَّهَا لَإِحدى
الْكُبَرِ ۚ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۚ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۚ إِلَّا أَمْحَآبَ الْبَيْنِ ۚ فِي جَنَّتٍ يَسَاءَ لَوْنُ
عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۚ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَوْ أَنَّكَ مِنْ
الْمُصْلِينَ ۚ وَلَوْ أَنَّكَ تَطْعَمُ الْمُسْكِينَ ۚ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْعَالِيَيْنِ ۚ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ حَقٌّ أَتَيْنَا الْقَيِّنُ ۚ

کسیکیشی بویت رینمووی ده کات، کهس ژماره ی سهریازانی به ورو دگارت نازانیت جگه له زاتی خوی، نمو نایست و فرمودانه

تهنه په ندو ناموزگارین بو ناده می.

(۳۲) نه خیر، سویند به مانگ (نمو خه لکه چاک هستی پی ناکمن).

(۳۳) به شعویش کاتیک که تی پیری (زوربه یان باوره یان به قیامت نیه).

(۳۴) به بهر به یان کاتیک که خوی دهنوینیت.. (زوربه ی خه لکی غافله)

(۳۵) بهراستی - سه قمر - به کیکه له شته سامناک و گموره کان.

(۳۶) بو ترساندن سهرجه م خه لکانه.

(۳۷) جا نیتر نموی ده یویت با بهرو پیش بچیت (پیشبر کن بکات له چاکه کاریدا) یان خوی دوا بخت (لمو بواره دا).

(۳۸) چونکه له قیامتدا هه موو کهس بارمته ی ده ستیشگره ی خویه تی (کرده و کانی دینموه ری).

(۳۹) جگه له ده ستی راستان و نیماندارانی کرده وده چاک.

(۴۰) له ناو به هه شته کاندان و پرسیار ده کمن له یه کتر...

(۴۱) له باره ی تاوانبارانه وه...

(۴۲) نموه چی بوو نیوه ی راپیچی دوزه خ کرد؟!...

(۴۳) به که ساسیموه ده لین: نیمه له نوژگمران نمبوین...

(۴۴) خورا کمان به هه ژاران نه ده به خشی...

(۴۵) نیمه له گمل دم دریزو بی نابروه کاندان قسه ی خومان ده کردو له بابته ی نموانمان ده گوت و ره خنی بی جیمان ده گرت له گه لیان
روده چوین.

(۴۶) نیمه بروامان به روژی پاداشت نمبوو.

(۴۷) هه تا مردن یه خه ی پینگرتین و روژکاری ته مه نمان کوتایی هات.

(۴۸) کهواته نیتر تکای تکاکاران سوودیان پی ناگهیه نیت.

(۴۹) باشه، نهوه بزجی له یادخستنهوه پشت هه لده کهن و روو وهرده گیرن.

(۵۰) ده لیبی گه له گویدر زری کیورن و دهسله میننهوه...

(۵۱) له ترسی شیر هه لهاتون...

(۵۲) به لکو همره ک لهوان دهیمویت له ناسمانهوه چهنده ها نامه کی راهی بز بیت؟

(۵۳) نه خیر نهوانه به هیچ شتیکن داناچله کین به لکو له دواروژ ناترسن.

(۵۴) نه خیر نهوانه به سهریانهوه ناچیت، چونکه نهو قورنانه ناموژگاریه.

(۵۵) جا نهوهی دهیمویت با یادی بگریت و شونی بکهمویت (چهندی توانی له بهری بکات).

(۵۶) جا نهو خه لکه یاداوهری وهرناگریت و بیر لهم راستیانه ناکاتموه مه گهر وستی خوای له سهر بیت (که له گهل وستی نینسان به خهوه ره کاندایه ک ده کمویت) جا همر نهو زاتهش شایستهی نهوهیه که خه لکی حسابی بز بکهن و له خه شمی بترسن و همر نهویش له خوی گرتوه که لیخوشبوو بیت (له نیماندارانی گونا هبار، کاتیکن توبه ده کهن).

سوره تی (القیامة)

بهناوی خوای به خشنده و میهره بان

(۱) سویند ده خوم به روژی قیامهت.

(۲) سویند ده خوم به ویزدانی زیندو و نه فسی ره خنه له خوگر که لومهی خوی ده کات.

(۳) نایا نینسان واده زانیت همرگیز نیتسه کانی کونا که مینوه؟!

(۴) به لی، لهوه زیاتریش ده کهین و توانامان ههیه که نه خسه ورده کانی سهر په نهجه کانی بهدی بهینینهوه.

(۵) نه خیر، باگومانی وانبات، به لکو ناده میزاد دهیمویت گوناوه تاوان بکاته پیشی خوی به درزیایی ژسانی، یاخود دهیمویت قیامهت له بهر ده میدا بهریا بییت نینجا باوهری پی بهینیت!

(۶) بی پاکانه ده پرسیت: کوا، کهی روژی قیامهت بهریا ده بیت؟! (به خه یالی خوی زور به دوری ده زانیت).

(۷) کاتیکن دیت، چاو نه بهلق ده بیت.

(۸) مانگیش ده گریت و تاریک ده بیت (نهویش هه لده وه شیت).

(۹) (یاسای بوونهوه تیک ده چیت و) خور و مانگ کوده کرتنهوه و ده درین بهیه کدا.

(۱۰) نهو روژه نینسان ده لیت: (نهی هاوار) بز کوی را بکهم، له کویتوه خوم رزگار بکهم.

(۱۱) نه خیر نیتر ده ریا زیوون نیه (رزگار بوون نهسته مه).

(۱۲) تو نیتر ده بیت لای پهروه دگارت ناماده بیت و لهوی توقره بگریت (بز لیپرسینهوه).

(۱۳) لهو روژه دا ناده میزاد ههوالی هه موو نهو کاروکرده وانهی پیده دریت که ده ست پیشکهری کردوه (یاخود به تهما بووه بیکات و دوی خستوه، یاخود ههوالی کردهوی رابورددوی و ناسهاری دوی خوی پی ده دریت).

(۱۴) به لکو نینسان خوی شایه ته به سهر خویهوه (نه دنامه کان شایه تن به سهریهوه).

(۱۵) ههرچهنده چهنده ها پاکانه بکات و بیانوو بهینیتنهوه (بی سوود و بی که لکه).

(۱۶) پهله مه که و زمانت مه جولینه، بز نهوهی پهله بکهیت له وهرگرتنیدا.

(۱۷) بهراستی له سهر نیچهیه کوکردهوه و خویندنهوهی.

(۱۸) جا کاتیکن نیچه ده یخوینینهوه تو ش شونیمان بکهوه له خویندنهوهیدا.

(۱۹) پاشان بهراستی روون کردنهوهی له سهر نیچهیه.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَتْهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٥٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَّخَذَ عِظَامُهُ ﴿٣﴾ بِلَقْدَرِينَ عِلًّا أَنْ تُسَوَّى بِنَانِهِ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَاذْهَبِ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا زَوْرَ ﴿١١﴾ إِنْ رَأَيْكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرَّ ﴿١٢﴾ يُبْتَوَّى الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكُهُ فِيهِ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنْ عَلَيْنَا جُمُوعُهُمْ وَقُرْءَانُهُ ﴿١٧﴾ فَاذْأَقْرَأْتَهُ فَأَتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا نَبِإَهُ ﴿١٩﴾

(۲۰) نه خیر، وانی به (زیندوو کړدنه وه لپیرسینه وه هر ده بیت) دپاره نپوه هر نهم دنیا به تان خوش ده ویت که به پله به سر ده بیت.

(۲۱) قیامت و به هشت پشگویی ده خن و وازی لیده هینن.

(۲۲) به مهر جیک نهو روزه، پروخسار انیک که شوه و ناسک و ناسودن.

(۲۳) چونکه (هر به که بڅ خوی) ته ماشای په روه ردگاری ده کات (له ته ماشا کړدنی تیر ناییت).

(۲۴) هر لهو روزه شدا پروخسار انیک تر رهش داگیر ساو گرزو تال و دیزن.

(۲۵) چاوه روان کاره ساتیک پش شکیان به سر دا به یریت.

(۲۶) نه خیر نهو خه لکه هروا ژبانان به رده وام ناییت به لکو کاتیک دیت که پوخی یه ک به به که یان ده گاته گهرووی.

(۲۷) نهوسا ده ورتیت، کی فریاد په سیه تی؟

(۲۸) به لام لهو کاته دا، نهو که سهی له سره مهر گدایه دلنیا به که نیت هر هچ شتیک فریای ناکه ویت و کاتی مالتا وایه.

(۲۹) نیت قاج و لوو لاق به به کدا ده نالین.

(۳۰) نهوسا لهو روزه دا بڅ لای په روه ردگارت راپیچ ده کړیت و ده بریت.

(۳۱) نه پروای هینا و نه نویتیک به جوانی خویند.

(۳۲) به لکو پروای نه هینا و پستی تیکرد.

(۳۳) پاشان هه موو جار به له نجمو لارو خوبادانه وه ده گه پرايه بڅ ناو که سوکاری و که شخی ده کړد.

(۳۴) (جا نهم دوزه خه) بڅ تو شیاوتره و له بارتره.

كَلَّا بَلْ يُحِثُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿١٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿١١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿١٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿١٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿١٤﴾ تَتَّخِذُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿١٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْبِرَّاقِ ﴿١٦﴾ قِيلَ مِنْ رَاقٍ ﴿١٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿١٨﴾ وَالنَّفْسُ
السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿١٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٢٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ
﴿٢١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ دَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَكْوِينٍ ﴿٢٣﴾ أُولَٰئِكَ
فَأُولَىٰ ﴿٢٤﴾ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٢٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُضَعَّىٰ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢٨﴾ فَعَمَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الْكَرِيمَيْنِ ﴿٢٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٣٠﴾

سورة الانشاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

(۳۵) پاشان هه نهو سزايه بڅ تو شیاوتره و له بارتره.

(۳۶) نایا ناده میزاد واده زانیت ههروا وازی لیده هینریت به خورایی (لپیرسینه وهی ناییت!؟).

(۳۷) باشه، نایا کاتی خوی نوتفه به که نه بووه له مهنی که ده رږتیرایه شوینی خوی (که مندا لدانی دایکه).

(۳۸) پاشان خوه له واسریتک بوو که شهی کردو و روح و ده زگا کانی دهر وه و ناوه وهی به ریکو پیکي پتبه خشی.

(۳۹) نینجا هر لهو مهنی به ههروو جووت نیرو مځی دروست کردووه (که تهواوکاری په کترن).

(۴۰) نایا نهو زاتهی نهو بکات ناتوانیت مردووه کان زیندوو بکاته وه!؟

سوره تهی (الإنسان)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) به راستی ماو به کی زور له روژگار به سر ناده میزادا هات که شتیکي وانه بوو ناو ببریت.

(۲) بېگومان نیمه نینسانمان دروستکرد له تیکه له به که (له سره میکو ته به کی بچووک و هیلکو ته به که) له کاتیکدا ده مانه ویت تاقی بکهینه وه، هر بڅیه ده زگای بیستن و بینیمان پتبه خشی.

(۳) به راستی نیمه رینموویمان کرد بڅ رنگی راست، به نازادی ده توانیت بپتبه که سایه تیه کی نیماندارو سوپاسگوزار، یان بې باوه رو خوانه ناس.

(۴) به راستی با بزائیت که نیمه چنده ها کۆت و زنجیرو ناگری هه لگیر ساومان ناماده کردووه بڅ بې باوه ران.

(۵) بېگومان چاکان و پاکانیش له په ردا خیکي پر شهرابدا ده خونه وه، که ناو ته کهی له سر چاوهی کافوره وه به.

(۶) که کانی به که بنده کانی خوا لیبی ده خونه له همر شوئیکدا بیانمویت هه لی ده قولینن و فواره ده کات.

(۷) نهو به ختمه ورانه، یه کیک له سیفاتیان نهو به: وه فا به نه زر ده کمن، یا خود به لیبیکاندا وه فادارن و نه بنجامی ده دهن و بییمان هیه له روژیک که شهر ی لی ده باریت و پرشو بلاوه ... (۸) ههروه ها نان و خوراک ده به خشن، نه گهرچی خۆشه ویستیش بیت لایان، به هه ژارو هه تیور دیله کان.

(۹) ده لاین: بیگومان نیمه نه م خوراکه تان همر له بهر خواو بۆ به ده سه تهینانی ره زامه ندی نهو پیده به خشین، نه پاداشتمان لیتان ده ویت نه سوپاس.

(۱۰) ههروه ها ده لاین: نه م کاره بزیه ده که بن چونکه له روژیک تال و گرژو رهش و تاریک ده ترسین، که پهروه ردگارمان پیشی ده هینیت. (۱۱) جا خوا ی گه ورهش له شهرو ناخۆشی و نه هامت ی نهو روژه پاراستنی و پروی گهش و شادمانی پتیه خشین.

(۱۲) له پاداشتی خۆگری و نارامگریاندا به ههشت و ناوری شمی پتیه خشین.

(۱۳) نهو به ختمه ورانه له سه ر کورسی و قه نه فه رازاوه کان شانیان داداوه، نه گهرمای خۆر بیزاریان ده کات، نه کزه با و سه رما سه غله تیان ده کات.

(۱۴) سیبه ری دره خته جوانه کان به سه ر شوینه خۆشه کانیاندا سه ری فرو هیناوه و لیکر نه وه ی میوه کانیش ناسانه و ملکه چ کراوه.

(۱۵) ههروه ها له سوراحی و دۆلکه ی زیودا

شه رابیان بۆ ده گیرن که ده کرتیه نهو کوپ و پهرداخانه وه که له شووشه و کریستالی تایبته دروستکراون.

(۱۶) هه موو دام و ده زگای خواردن و خواردنه وه کان له شووشه ی زیوی دروستکراون به شیوه یه کی جوان و دلر فین.

(۱۷) ههروه ها شه رابیکی تریان پیشکesh ده کرت که ناو تیه که ی زه نهجه بیهله.

(۱۸) که سه رچاوه یه که له به ههشتدا به سه له سه بیل ناو ده بریت.

(۱۹) نینجا نهو جهوانانی هه میشه لاو و روو خۆش و جوان و پاک، به ناویاندا ده گهرین (قه سه ی خۆش و سه روودی به تام ده لاین) کاتیک ده یان بنیت وا ده زانیت سه روارین و بهو ناوه دا بلاو بو نه ته وه.

(۲۰) کاتیکیش به همر لایه کدا چاوده گیریت، نهو نازو نیعمه تی نه بر اوه و بی نه ندازو ده سه لاتیکی گهوره ده بینیت له باخ و باخات و کۆشک و ته لارو دیمه نی جوان و فراوانی بی سه نور.

(۲۱) پۆشاک ی به ختمه وه ران ناوری شمی سه وزی ته نکه که به سه ر پۆشاک ی ناوری شمی نه سه تووردا له بهریان کردوه، به بازنی زیوی رازینه رانه ته وه، نینجا له لایه ن پهروه ردگار یانه وه شه رابی پاک و بیگهر د و خاوتینیان پیشکesh کراوه.

(۲۲) پاشان پهروه ردگار یان پشیمان ده فره مویت: به راستی نه م پاداشته شایسته ی نهو به، هه ول و کۆشش و کارو کرده ی نهو شایانی سوپاس و رتیه .. (بیگومان خوا ی گهوره به م سوپاسگوزاریه نه وه نه ده ی تر به ختمه وه ران و دلخۆش ده کات).

(۲۳) دلنیش به نه ی محمد ﷺ همر نیمه قورنانه مان بۆ تۆ دابه زاندوه بهش بهش (تا خه لکی پی بیدار بکه یته وه).

(۲۴) که واته خۆرا گره بۆ فره مان ی پهروه ردگارت، نه که یت ملکه چ و فره مان به رداری تاوانباران و بی یاوه ران بیت له وان.

(۲۵) نینجا به ره ده وام یادی پهروه ردگارت بکه و ناوی پیروزی با ویردی سه رزارت بیت، له به ره به یان و ده مه و تیاواراندا.

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝ يُوقُونَ بِالْأَنْدَرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَتْ شُرُهُمْ مُسْتَطِيرًا ۝ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حِدٍ ۖ وَمَسْكِنًا
وَيَتِيمًا وَاسِيرًا ۝ إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
۝ إِنَّا خَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ۝ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
۝ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيرًا ۝ رِطَافٌ عَلَيْهِمْ كَأَنِيَّةٍ
مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
۝ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ۝ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ
مُّدُودٌ ۖ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّو أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ۝ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ۝ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ
مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا ۝ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

(۲۶) له شهوگارشدا سوژدهی بۆ ببه و تمسیحات و ستایشی له هه‌ندیککی شهودا زۆر بکه.

(۲۷) به‌راستی زۆربهی نهو خه‌لکه سه‌رگه‌ردانه هه‌زیان له ژبانی نه‌م دنیا ته‌مه‌ن کۆتایه‌یه که به‌خیرایی تۆ ده‌په‌ریت و روژیککی سه‌خت و سه‌نگین پشتگۆی ده‌خه‌ن و حسابی بۆ ناکه‌ن.

(۲۸) بۆ به‌یرناکه‌نه‌وه، خو هه‌ر ئیمه دروستمان کردوون نه‌ندامه‌کانی له‌شیانمان پیکه‌وه به‌ستوه، کاتیکیش به‌مانه‌وێت نه‌مانه لاده‌به‌ین و به‌که‌سانی تر سه‌ر زه‌وی ناوه‌دان ده‌که‌ینه‌وه.

(۲۹) به‌راستی نه‌م سووره‌ته و سه‌رجه‌م نایه‌ته‌کانی قورنان نامۆزگاریه، جا نه‌وهی ئاره‌زووی به‌هه‌شتی هه‌یه، نه‌وه بۆ لای خوا ریگه‌و ریبار ده‌گرێته به‌ر.

(۳۰) دلنیاش بن: ئیوه هه‌چتان پێناکریت و هه‌چ کارنیکتان پێ نه‌نجام نادریت مه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ریت، بێگومان نه‌وخوايه زاناو دانا به‌هه‌شتی کۆ شایسته‌ی هه‌دايه‌ته، دانا به‌هه‌شتی له‌هه‌دايه‌تدانی به‌نده چاکه‌کاندا.

(۳۱) نینجا نه‌و که‌سه‌ی خوا به‌یه‌وێت و خوێشی هه‌ولبه‌دات، ده‌یخاته ژێر سایه‌ی ره‌حمه‌تی خوێهه و بۆ سه‌مه‌کارانی‌ش سزای به‌ئێشی ناماده کردوه.

سوره نبی (المرسلات)

به‌ناوی خواي به‌خشنده و مه‌هره‌بان

(۱) سوێند به‌و فریشتانه‌ی به‌کاری چاک و دروست و فه‌رمانه‌رداری هه‌لده‌ستن یه‌ک له‌دوای یه‌ک.

(۲) هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی که به‌گورج و گۆلی و خیرایی فه‌رمانه‌کانی خوا به‌جۆ ده‌هێنن، یاخود به‌و بایانه‌ی هه‌لده‌که‌ن و شارو دێهاتی خاوه‌ناسان کاول ده‌که‌ن.

(۳) به‌و فریشتانه‌ش که هه‌موو بلاو ده‌که‌نه‌وه، یاخود هه‌موو شتیکی کۆ بلاوه‌ پێ ده‌که‌ن.

وَمِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
هَؤُلَاءِ يَجْعَلُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝
خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۝ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ۝
۝ إِن هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِي وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سورة المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ ۱ ۝ فَالْمُصَفِّاتِ عَصْفًا ۝ ۲ ۝ وَالنَّاشِرَاتِ فُشْرًا ۝ ۳ ۝
فَالْفَرْقَاتِ فَرَقًا ۝ ۴ ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ ۵ ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ ۶ ۝ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوُفْعٍ ۝ ۷ ۝ إِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ ۸ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ ۹ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝ ۱۰ ۝ وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتْ ۝ ۱۱ ۝ لَأَيَّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ
۝ ۱۲ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ ۱۳ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ ۱۴ ۝ وَلَيْلٌ يُؤْمِرُ
لِلْمُكْذِبِينَ ۝ ۱۵ ۝ أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝ ۱۶ ۝ ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ ۝ ۱۷ ۝
كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ ۱۸ ۝ وَلَيْلٌ يُؤْمِرُ لِلْمُكْذِبِينَ ۝ ۱۹ ۝

(۴) به‌وانه‌ش که حق و ناحق لێک جیا ده‌که‌نه‌وه.

(۵) به‌و فریشتانه‌ش که په‌یامی خوا ده‌که‌یه‌نن به‌خه‌لکی و له‌خه‌مه‌تی جویره‌ئیلدا قوزنایان ده‌که‌یاند.

(۶) بۆ نه‌وه‌ی به‌لگه‌ به‌خه‌نه ده‌ست ئیمانداران، نه‌فامانی‌ش بیداره‌که‌نه‌وه.

(۷) به‌راستی نه‌م به‌لێن و واده‌ی پێتان ده‌دریت هه‌ر پێش دیت.

(۸) جا کاتیکی دیت نه‌ستیره‌کان رووناکییان نامینیت.

(۹) ناسمانیش له‌ت ده‌بیت و لێک ده‌ترازیت.

(۱۰) کاتیکی کێوه‌کان هه‌لده‌ته‌که‌ترین و له‌جێی خوێان نامین و وردوخاش ده‌بن.

(۱۱) هه‌روه‌ها کاتیکی دیت پێغه‌مبه‌ران کات و شوێنی دیاری کراویان بۆ داده‌نریت (رووبه‌روی قه‌ومه‌کانیان ده‌که‌ینه‌وه).

(۱۲) ناخۆ ده‌زانن خه‌لکینه‌ لیپه‌رسینه‌وه بۆ چ روژیک داخواه؟!

(۱۳) بێگومان بۆ روژی جیا کردنه‌وه و دادگاییه‌کی ره‌وا.

(۱۴) جا تۆ چووزانی روژی جیا کردنه‌وه و دادگایی چ روژیککی سه‌خت و دژواره.

(۱۵) هاوارو ناھو ناله‌ له‌و روژه‌دا بۆ نه‌وانه‌ی که به‌روایان به‌ پێغه‌مبه‌ران و قیامه‌ت و لیپه‌رسینه‌وه نه‌بوو.

(۱۶) باشه، نه‌وه نایه‌نن چۆن پێشیمانمان له‌ناو به‌ردوه؟

(۱۷) پاشان دوایینه‌کانیش به‌شوێنیاندا له‌ناو ده‌به‌ین.

(۱۸) هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌که‌ین له‌گه‌ل تاوانباراندا.

(۱۹) سه‌یری نایه‌تی ۱۵ بکه.

(۲۰) نئی نموه بق سمرنج نادهن، نایا نئیوه مان له ناوتیکی بی نرخ دروست نه کردوه؟! (۲۱) نینجا له جیلی مه حکم و قایمدا نوتفه مان دانه ناه؟! (۲۲) بق ماوه یه کی دیار یکر او؟! (۲۳) نینجا نیمه دهسه لاتدار بووین به سمر نهواندا، نای چ دهسه لاتدار تکی چاکین. (۲۴) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۲۵) نایا نیمه زه ویمان نه کردوه به هۆکاری کۆ کرد نموه. (۲۶) بق زیندوان و مردوان. (۲۷) همروه ها له سمر گۆی زهوی کیوی لوتکه بلندمان دامه زاندوه و نای سازگارمان پیشکش نه کردون بق خواردنموه؟! (۲۸) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۲۹) دهی که واته نئی خوانه ناسان هستن وراکه ن بق نمو شوتنه ی پرواتان پیتی نه بوو به درۆتان ده زانی. (۳۰) پراکه ن: ده رچن بق سیبهری نمو دوو که له سسی برگیه. (۳۱) نه سیبهره (تا له سایه یدا به حوتنموه) نه له بلتیه سی ناگری دۆزه خ ده تانپار زیت. (۳۲) به راستی نمو ناگره بلتیه سیه ک فیری ده دات وه ک کۆشک و ته لاریکی گه وره، مه زنه. (۳۳) همر وه ک و شتری زه ردی مه یل سو ره ش ده نویتیت. (۳۴) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۳۵) نه مپۆ نیتر نمو رۆژه یه که قسه یان نه ماوه و ورته یان لی نایه ت. (۳۶) مۆله تیش نادرین پاکانه بکه ن. (۳۷) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۳۸) نه مه نیتر رۆژی جیا کردنمویه، نئیوه مان له گهل هم موو نموه کانی پیشودا کۆ کردۆتموه. (۳۹) جا نه گمر ده توانن نه خشه یه ک، قیلتیک نه نجام بدن دژی من نه نجامی بدن. (۴۰) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۴۱) له ولاشه وه به راستی دیندارو پاریزکاران، وان له ژیر سیبهردا، له پال کانیاو و تافگه کاندان. (۴۲) له همر جۆره میوه یه ک که ناره زووی بکه ن بزبان ناماده یه و پیشکشیان ده کرت. (۴۳) پییان ده وترتیت بخۆن و بخۆنموه، نوشتان بیت له پاداشتی نمو کارو کرده وه چا کانه دا که نه نجامتان ده دا. (۴۴) بیگومان نیمه نا بهو شیویه پاداشتی چا که خوازان ده دینه وه. (۴۵) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۴۶) نئیوه ش نئی خوانه ناسان، له دنیا دا بخۆن و که میک رابویرن، به راستی نئیوه تاوانبارو تاوانکارن. (۴۷) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۴۸) خۆ نه گمر پییان بو تریت، کړنوش بهرن و ملکه چ و فرمانبهرداری خوا بن، نهوانه کړنوش نابهن و ملکه چ نابن. (۴۹) سهیری نایه تی ۱۵ بکه. (۵۰) باشه نمو دلره قانه، نه گمر بهم قورخانه باوه ر ناکه ن، به چ گوشتاریکی تر باوه ر ده که ن و نیمان ده هینن؟! (۵۰)

أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝ إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدَرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتًا ۝ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِجْسًا شَهِيمًا ۚ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۝ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شُعَبٍ ۝ لَا ظُلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ ۝ كَأَنَّهُ جِمْلَتٌ صُفْرًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّلٍ وَعُيُونٍ ۝ وَفَوْقَهُمْ مَعَابِشُهُمْ ۝ كُلُّوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُّوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا ۝ إِنَّكُمْ تَجْرِمُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

سوره نسی (النبا)

- بناوی خوی به خشنده و میهره بان
(۱) (نور خه لکه) ده باره ی چی له یه کتر ده پرسن؟
(۲) ده باره ی همواله گه وړه و گرنگه که!! (که رژی قیامته)
(۳) له حالیکدا که نموانه راو بچوونیان جی اوازه ده باره ی.
(۴) نه خیر، وایران نالویت، له داهاتویه کی نزدیکدا خزیان ده بیننموه و همموو راستیه کانیان بچو ده رده که ویت.
(۵) به لی! له موودوا، له داهاتویه کی نزدیکدا خزیان ده بیننموه و راستیه کانیان بچو ده رده که ویت.
(۶) (پیش باسی قیامت په روږدگار گشتیکیان بناو دروستکراوان و دیارده کاندای پیده کات وده پرستیت: نایا زه ویمان وه که لانکه بچو فرامهم نه مینان؟
(۷) (نایا) کیوه کانمان وه که میخ بچو دانه کوتاون؟ (تا زه ی بیاریزریت له فشاری بورکان و مادده تاووه کانی ناوناخی، همروها تا لنگمیری رابگریت و چمندها سوودی ترتان پی بگیمینیت).
(۸) (نایا) نیوه مان به جوت دروست نه کردوه؟
(۹) خومتان بچو نه کردوون بهموی سروهون؟
(۱۰) (نایا) شوگاران بچو نه کردوون به داپوشمر وه که پوښاک، تاتیایدا بشاردرتنموه؟
(۱۱) (نایا) رژی شمان بچو نه کردوونته کاتی به ده ستهینانی رزق و رژی؟
(۱۲) (نایا) جوت چین ناسمانی بهمیزو پتمومان به را سمرتانموه دروست نه کردوه؟
(۱۳) چرایه کی پرشنگدارمان بچو فرامهم نه مینان؟ (که مهبست خوره)
(۱۴) (نایا) له هموره گوشراوه کان بارانیکي زورمان نه باراندوه؟
(۱۵) تا بهموی نمو بارانموه جوره ها دانمونله و

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۝ الَّذِي هُوَ فِيهِ يُخْلِفُونَ ۝
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝
وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝
وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا ۝ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝
إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ۝ يَوْمَ يُفْخَفُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ لِلطَّاغِينَ مَنَابًا ۝
لِيُثَبِّتَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا لَاحِمًا مَّوْغَسًا ۝ جَزَاءُ وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝

رووه که پروتینن.

- (۱۶) همروها چمندها باخی چرو پرو لهیه که نالار بهدی نه میناوه.
(۱۷) (نینجا دیته سر باسی همواله گرنگ و سامناکه که): به راستی رژی جیا کردنموه، کاتیکی دیاری کراوه (بچو جیا کردنموه) چاکان له خراپان، نیمانداران له کافران، ستمکاران له ستملیکراوان).
(۱۸) نور رژی که فو ده کرتیت به (صوردا، جا پو پو پو) ده سته ده سته بهر و مهیدانی لیپرسینموه بی پمروا دین.
(۱۹) ناسمان ده کرتیموه و ده بیته ده روازه و ده رگا (بچو دابه زینی فریشته کان).
(۲۰) کیوه کانیش هله که نرین و ده رزون به ناسماندا وه که تراویلکه و سربایکی گه وړه.
(۲۱) بیگومان دوزه خیش ده میکه چاره پری نهو رژی به و خوی بچو مه لاسداوه.
(۲۲) ده بیته مه نزلگای خوانه ناس و یاخیه کان...
(۲۳) همزاره ها سالی دوورو دریت و نه پراوه ی تیدا ده به نه سهر...
(۲۴) له ناویدا ناچیزن قینکاییه که، یا خواردنموه یه کی به تام...
(۲۵) جگه له ناوی له کول و کیم و زوخواو.
(۲۶) که نموش پاداشتیکی له بارو پراو پره (بچو خوانه ناسان).
(۲۷) چونکه نموانه کاتی خوی به تهمای نهم رژی و لیپرسینموه یه نمبون، حمزبان له باسی نه ده کرد.
(۲۸) به لکو زور به توندی دزایه تی نایه ته کانی نیمه مان ده کردو به درویان ده زانی..
(۲۹) نیمه ش همموو شتیکیان له سهریان سهر زمیری کردوه و بهوردی تو مارمان کردوه.
(۳۰) (پاشان پییان ده ورتیت) ده بجیزن (نهی خوانه ناسان) له سزاو نازارو نه شکه نجه بهمولاوه، جا ههرگیز هیچی ترتان بچو زیاد ناکمین.

(۳۱) بهراستی بؤ خواناس و پاریزکاران سهر فرازی و خوشی و شادی و کامه رانی فراوان ناماده یه.
(۳۲) چنده ها باخچی جوان و جوری تری.
(۳۳) (لهو جیگه و ریگه خوشانه دا هوسه رو هاده می) نافرتهانی سینه جوان و (دیمن جوان) هاته من ناماده یه.

(۳۴) له گهل کاسه ی پر له شهرابی تایبه تیدا.
(۳۵) لهو به هه شته دا هیچ جزوه قسه یه کی پرو پوچ و درؤو ده له سه یه ک نابستن.
(۳۶) نه مهش هه مووی پاداشتی که له لایمن پهروه رد گارته وه (نه ی نیماندار)، به خششیکه به حسابیکی ورد ده به خشریت (به به خته وه ران).
(۳۷) (له لایمن) پهروه رد گاری میهره بانی ناسانه کان و زهوی و هه رچی له نیواناندا هه یه، (نهو رۆزه) کهس ناتوانیت له بهرده م زاتی پهروه رد گاردا بدویت.

(۳۸) رۆژیک دیت جوهره نیل و فریشته کان به ریز ده وهستن و ورته یان لی نایهت و هیچ قسه ناکهن، مه گهر نه وه یان که خوی میهره بان مۆله تی بدات و قسه ی جوان و به جی پیشکه ش بکات.
(۳۹) نهو رۆزه رۆژیکی حق و راسته و به رتیه یه.. جا نه وه ی دیهویت با بهرو لای پهروه رد گاری ریگه بگریته بهر.

(۴۰) بهراستی نیمه نیوه مان ناگدار کردوه له وه ی که سزیه کی نریک به رتیه یه، نهو رۆزه رۆژیکه که ناده میزاد سه پری ده سپی شخه ری خزی ده کات، خوانه ناسیش ده لیت.. خۆز که هه ر خاک بووما یه (ناوا زیندوو نه کرامیه ته وه و گیرم نه خواردا یه).

سوره قی (النازعات)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو فریشتانه ی که گیانی خه لکی ده کیشن، یان بهو نه ستیرانه ی که له قولایی ناساندا ده دره وشینه وه و ده سورینه وه.

(۲) سویند بهو فریشتانه ی که گیانی نیمانداران ده کیشن به چالاک و بی وچان ده سورینه وه (کهس فراموش ناکهن).

(۳) سویند بهو فریشتانه ی که به گورجی فره منی خوا جیهه جی ده کهن، یان بهو نه ستیرانه ی که له بوشایی دا مه له ده کهن و ده سورینه وه.

(۴) ههروه ها سویند بهو فریشتانه ی که رۆحی نیمانداران به په له به به هه شت شاد ده کهن و رۆحی کافرانی ش به دۆزه ده گه یه من، ههروه ها پیشپرکی ده کهن و گورج و گۆل و ناماده ن بؤ نه نجامدانی هه ر کاریک پییان ده سپی دریت.

(۵) سویند بهو فریشتانه ی (که به ویستی خوا) کارو فره مان جیهه جی ده کهن به ریک و پتیکی.

(۶) (سویند بهوانه هه مووی) له رۆژیکدا (فهو ده کرت به صورا، ده سته جی) زهوی به توندی ته کان ده دات و ده کویتته له رزه و ژیره و ژورور ده بیت.

(۷) دوا یی دووباره فووی پیاده کرتیه وه (مردووان زیندوو ده کرتیه وه و جیهانی هه میشه یی به ریا ده بیت).

(۸) لهو رۆزه دا دلایتیک به خیرایی لی ده ده ن، زۆر ده ترسن و زۆر په ریشانن.

(۹) خاوه نی نهو دلانه له ریسوایی و خه جاله تی و شهرمه زاریدا چاویان شۆره و روویان نایهت سه ر هه لپیرن.

(۱۰) (نه مانه کاتی خوی) ده یانوت: باشه نیمه له م گۆرانه ده رتیین و زیندوو ده کرتیه وه؟...

(۱۱) کاتییک بوینه نیسکی رزیوو پرتو کاو؟!

(۱۲) (به گالته پیشکردن و بی برواییه وه) ده یانوت: نه گهر وایت، گهرانه وه یه کی زۆر زیانه خسه !!

(۱۳) (با خوانه ناسان چاک بزائن) بهراستی ته نها گهرانه وه یه یه ک تیخو رینه.

(۱۴) جا ده سته جی هه ر هه موو نهو خه لکه بیداره بیه وه و زیندوو ده بیه وه و له گۆره پانی لیپر سینه وه دا ناماده ده بن.

(۱۵) (نینجا دیته سه ر باسی سه ر گوزه شته ی هه زه رته ی موساو دلخوشی پیغه مبه رتیه ده داته وه و ده فره موت): نایا به سه رهاتی موسات پیگه یشتوه ؟!

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنَهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن
شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَسَاجِدَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّيِّغَاتِ سَبْحًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
خَشِيعَةً ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَا ذَا كُنَّا
عِظْمًا تَخِرَّةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِئْمَأْهُي زَجْرَةً
وَّاحِدَةً ﴿١٣﴾ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

(۳۱) ناوی لی دهرهیناوه و لموهرگای یو مالات

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٦) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (١٧)
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَّا أَنْ تَرْكُبَ (١٨) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَيْكِ فَتَخْشَىٰ (١٩) فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ (٢٠) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (٢١) ثُمَّ أَذْبَرَ نَسِيًّا (٢٢) فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ (٢٣) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (٢٤) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
(٢٥) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ (٢٦) مَا أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَلَّا السَّمَاءُ بُنِنَهَا
(٢٧) رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّيْنَهَا (٢٨) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضَمْنَهَا (٢٩)
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحْنَهَا (٣٠) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)
وَالْجِبَالَ أَرْسَسَهَا (٣٢) مَتَّعَا الْكُرُومَ وَلَا تَعْمِكُنَّ (٣٣) فَإِذَا جَاءَ نِيْلُ الطَّامَةِ
الْكُبْرَىٰ (٣٤) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ (٣٥) وَتُرْزِقَ الْجَعِيمُ
لِمَنِ يَرَىٰ (٣٦) فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ (٣٧) وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا (٣٨) فَإِنَّ الْجَعِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ (٣٩) وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
(٤٠) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (٤١) يَسْتُلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ تُرْسِنُهَا
(٤٢) فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا (٤٣) إِلَىٰ رَيْكِ مِنْ مَثْنِهَا (٤٤) إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ
مَنْ يَخْشَاهَا (٤٥) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُزَوَّجُونَ الْأَعْشِيَةَ أَوْضَحَهَا (٤٦)

فمراهم هیئاوہ.

(۳۲) کتیوه کانیشی به تۆکمهی داهه زاندهوه.

(۳۳) (هه موو نه مانه مان دروست کردوه) تا بیته هۆی نهوهی که خۆتان و مالاته کانیشتان سوودی لی وهریگرن.

(۳۴) جا کاتیگ به لا گهروه که پیشهات، که تنگانه سامناکه ره زویدا، (مه بهست رۆژی قیامته).

(۳۵) نهو رۆژه ناده میزاد دیتمه یادی که چی کردوه و چی نه بنجامداوه.

(۳۶) دۆزه خ نیشان ده دریت و ده رده خرت بۆ هه ره که سیگ که بیینیت ...

(۳۷) جا نهوهی خوانه ناس و یاخی و له سنوور ده ره چو بیت ...

(۳۸) ژیانی دنیای زیاتر له قیامت مه بهست بوو بیت ...

(۳۹) نهوه بیگومان نهو دۆزه خه جیگهی مانهوه و ده وانه وهیه تی!!

(۴۰) به لام نهوهی له پایمه شکۆی پهروه دگاری ترسابیت و حسابی بۆ کرد بیت و جلهوی نهفسی گرت بیتمه له هه موو ههوار هه وهس و ناره زوویه کی نادرست ...

(٤١) ڀيڳومان هر به هشت جيڳي مانوه و حوانوه و گوزرانيه تي.
 (٤٢) پرسيارت لڏيهه کن (نه پيغه مبر ﷺ) دهراره قياصت، كه كه؟ چ كاتيڪ بهرپا دهيت؟
 (٤٣) جا تو له كوئي ده زانيت كه بهرپا دهيت!! تو له كوئي و نمو باسه له كوئي؟
 (٤٤) ڀيڳومان كوتايي دنياو بهرپا بوني قياصت، هر پهروه دگارت ده زانيت.
 (٤٥) ڀيڳومان نمرڪي تو تنهنا بيدار كهروه ي نهو كه سانهيه كه لهو سانه ده ترسن.
 (٤٦) نهو روڙهي كه قياصت بهرپا دهيت، بي باوه ران واده زانن كه تنهنا سر له نيواره يه ك يان سر له به يانهيڪ دريڙهي ژيان ي دنيا يان بوه.

سوره تی (عبس)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

(۱) روی گز کرد و روی و هر گسیرا (مهست پیغه مبهره) کاتیک (عبدالله ی کوری ام مکتوم) که نیمانداریکی نابینا بود هات بز خزمه تی، شمیش هندی که له سمرانی قوریشی کز کرد و بوه به نومییدی هیدایه تیان، عبدالله وتی: نهی پیغه مبهری خوا، خوا چی قیر کرد و دیت منیش قیر بکه، پیغه مبهر (۲) پیسی ناخوش بوو که قسه کانی پی دهریت، له بمرنموه روی گز کرد و روی و هر گسیرا. بویه سمره تای نهم سوورته دابری که گله ییبه له پیغه مبهر (۳).

(۲) له بمرنموه ی نابینا که هات بز لای.
(۳) جا تو جوزانیت به لکو نمو هاتیت تا دل و دهرونی خاوین بکاتموه.

(۴) یاخود ناموزگاری وهر بگریت، تا ناموزگاریه که سوودی پیبگه یه نیت.

(۵) به لام نموهی که خوی بی نیاز نیشان ددهات و نایموت رینومایی وهر بگریت.

(۶) تو له گمل نمودا کوده بیتموه و گرنگی بمو ددهیت و روو لمو ده کیت.

(۷) جا تو هیچ گونا هبار نایت که نمو نیمانی نموت و پاک و بوخته گردنی دهرونی نموت.

(۸) به لام نموهی که خوی هاتره ته لات و کوشش دهکات و مبهستیتی که شاره زای بهرنامه ی خوا بیت...

(۹) له کاتیکدا نمو له خوا ده ترسیت.
(۱۰) نمو تو گوی بمو نادهیت و خوتی لی بی ناگا ده کیت.

(۱۱) نه خیر و امه کمو و امه به، چونکه به راستی نهم نایماتنه، نهم سوورته، یاد خستنه و ناموزگاریه.

(۱۲) جا کسیتک بیموت رینومایی وهر بگریت، نمو یادی دهکات.

(۱۳) (نمورقورانه) له چندین لایمهری بهریتزو پیروزدا هملگیراوه و له (لوح المحفوظ) وهر گسیراوه.

(۱۴) که بهرزو بلندر پاک و خاوین.
(۱۵) به دهستی فریشته نووسره کان.

(۱۶) که بهریتزو خواناس و ملکه چ و فرمانبردارن.
(۱۷) نهی ناده میزاد، به کوشت بیجت، چنده کافره، سیله به، چنده خوانه ناس و یاخیه، یاخود به کوشت

چیت ناده میزاد چی وای لیکردوه که کافر بیت؟! چ پاسوتیکی هدی به خوانناسی و یاخی بوون.

(۱۸) (بز بیرناکاتموه) خوا له چی دروستی کردوه؟!
(۱۹) له نوتفیکه (له خالیک ی زور بجووک که به چاو نابینریت) دروستی کردوه و هممو نه ندامانی دهر و ناری پی به خشیوه و نه ندازه گیری وردی له دروست کردیدا نه نجام داه، (کات و شوتی له دایکبون و مردنی بز دیاری کردوه).

(۲۰) لهوه دوا زبانی بز ناسان کردوه و سریشکی کردوه له پمیروهی کردنی رنگی چاکه یان خرابه، نیمان یان کوفر، (دوای نموهی که دهست نیشانی همدوویکیانی بز کردوه و سمره نجامی روون کردتموه). (۲۱) لهوه دوا دهیمرنیت و ده یخاته ناو گزوه.

(۲۲) پاشان کاتیک بیموت زیندوی ده کاتموه. (۲۳) به راستی، نمو که خوا فرمانی پیداوه هیشتا ناده میزاد به جیتی نه میناوه.

(۲۴) دها ناده میزاد سهری خوارنه کی بکات و سمرنجی بدات و بیر ی لی بکاتموه.
(۲۵) پیگومان نیمه ناومان بز دابارنده و ته خواره و، چون دابارینیت.

(۲۶) لهوه دوا زهویمان بز لهت لهت به چه کهری ناسکی رووه ک. (۲۷) نینجا دانموتله مان تیدا روواند.

(۲۸) همروه ها تری و سمره مان. (۲۹) همروه ها زیتون و دارخورمیش.
(۳۰) باخچی دهره دراو به دارخورما یان دره ختی تر، یاخود باخی چوپر.

(۳۱) جوره ها میوه، هاور ی له گمل هممو نمو گزو گیایانهی که خوا کرده و مالات ده یخوات له لهوه گاکاندا.
(۳۲) (هممو نه مانه ناماده مان کردوه) تا خوتان و مالاته کانتان سوودی لی وهر بگرین.

(۳۳) جا کاتیک قیامت بهر یا بوو به هوی دنگیکی به هیزی گوی کب کهره و.
(۳۴) نمو روزه (هینه سامناکه) برا له دست براکی هلدیت و راده کات و خوی لی ده شاریتموه.

(۳۵) همروه ها له دست دایک و باوکی...
(۳۶) له دست هاسرو کوره کانی...

(۳۷) لهوه روزه ها همرکسیتک له وانه نمونده سمرگر می کیشی خویه تی، ناتوانیت فریای کسی تر بکومت.
(۳۸) لهوه روزه ها رووخسارانیک گش و جوان و روون و شادن. (۳۹) دم به پیگنننن، مژده و شادیان لی دهره و شیتموه.

(۴۰) لهوه روزه ها رووخسارانیکش همن که گز و تال و ترش و تزوای و بهست و غم مگینن.
(۴۱) دیزی و رهشی و تاریکی دایوشیوون.
(۴۲) نا نمونه بی باوه و خوانناس و تاوانبارو گونا هکاره کانتن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَقَوْلَ ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ۳ أَوْ
يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۴ أَمَّا مَنْ أَسْتَفْنَى ۵ فَانْتَ لَمْ تَصَدَى ۶
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَهُ الْيَسَى ۸ وَهُوَ يَحْشَى ۹ فَانْتَ
عَنْهُ لِلَّهِ ۱۰ كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ ۱۱ مِنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۱۲ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۱۳
مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قِيلَ لِلنَّاسِ
مَا أَكْفَرُهُمْ ۱۷ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُمْ ۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُمْ فَقَدَرَهُمْ ۱۹ ثُمَّ
السَّيْلَ سَرَرَهُمْ ۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُمْ فَأَقْبَرَهُمْ ۲۱ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُمْ ۲۲ كَلَّا لَمَّا
يَقِضْ مَا أَمَرَهُمْ ۲۳ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۴ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۶ فَأَبْثْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷ وَعَبْنَا وَقَضْبًا ۲۸
وَزَيَّنَّاوْنَحْلًا ۲۹ وَحَدَّيْنِ غُلْبًا ۳۰ وَفَكَهْمُهُ وَأَبًّا ۳۱ مَسْعَا لَكُمْ
وَلَا تَعْمَلُكُمْ ۳۲ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ ۳۳ يَوْمَ يَفِرُّ الْرُّءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۴
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۳۵ وَصَحْبَيْهِ وَبَنِيهِ ۳۶ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُعْنِيهِ ۳۷ رُجُوعُهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ۳۸ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۳۹ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۰ تَرْمَقُهَا قَفَرَةٌ ۴۱ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۲

چیت ناده میزاد چی وای لیکردوه که کافر بیت؟! چ پاسوتیکی هدی به خوانناسی و یاخی بوون.

(۱۹) له نوتفیکه (له خالیک ی زور بجووک که به چاو نابینریت) دروستی کردوه و هممو نه ندامانی دهر و ناری پی به خشیوه و نه ندازه گیری وردی له دروست کردیدا نه نجام داه، (کات و شوتی له دایکبون و مردنی بز دیاری کردوه).

(۲۰) لهوه دوا زبانی بز ناسان کردوه و سریشکی کردوه له پمیروهی کردنی رنگی چاکه یان خرابه، نیمان یان کوفر، (دوای نموهی که دهست نیشانی همدوویکیانی بز کردوه و سمره نجامی روون کردتموه). (۲۱) لهوه دوا دهیمرنیت و ده یخاته ناو گزوه.

(۲۲) پاشان کاتیک بیموت زیندوی ده کاتموه. (۲۳) به راستی، نمو که خوا فرمانی پیداوه هیشتا ناده میزاد به جیتی نه میناوه.

(۲۴) دها ناده میزاد سهری خوارنه کی بکات و سمرنجی بدات و بیر ی لی بکاتموه.
(۲۵) پیگومان نیمه ناومان بز دابارنده و ته خواره و، چون دابارینیت.

(۲۶) لهوه دوا زهویمان بز لهت لهت به چه کهری ناسکی رووه ک. (۲۷) نینجا دانموتله مان تیدا روواند.

(۲۸) همروه ها تری و سمره مان. (۲۹) همروه ها زیتون و دارخورمیش.
(۳۰) باخچی دهره دراو به دارخورما یان دره ختی تر، یاخود باخی چوپر.

(۳۱) جوره ها میوه، هاور ی له گمل هممو نمو گزو گیایانهی که خوا کرده و مالات ده یخوات له لهوه گاکاندا.
(۳۲) (هممو نه مانه ناماده مان کردوه) تا خوتان و مالاته کانتان سوودی لی وهر بگرین.

(۳۳) جا کاتیک قیامت بهر یا بوو به هوی دنگیکی به هیزی گوی کب کهره و.
(۳۴) نمو روزه (هینه سامناکه) برا له دست براکی هلدیت و راده کات و خوی لی ده شاریتموه.

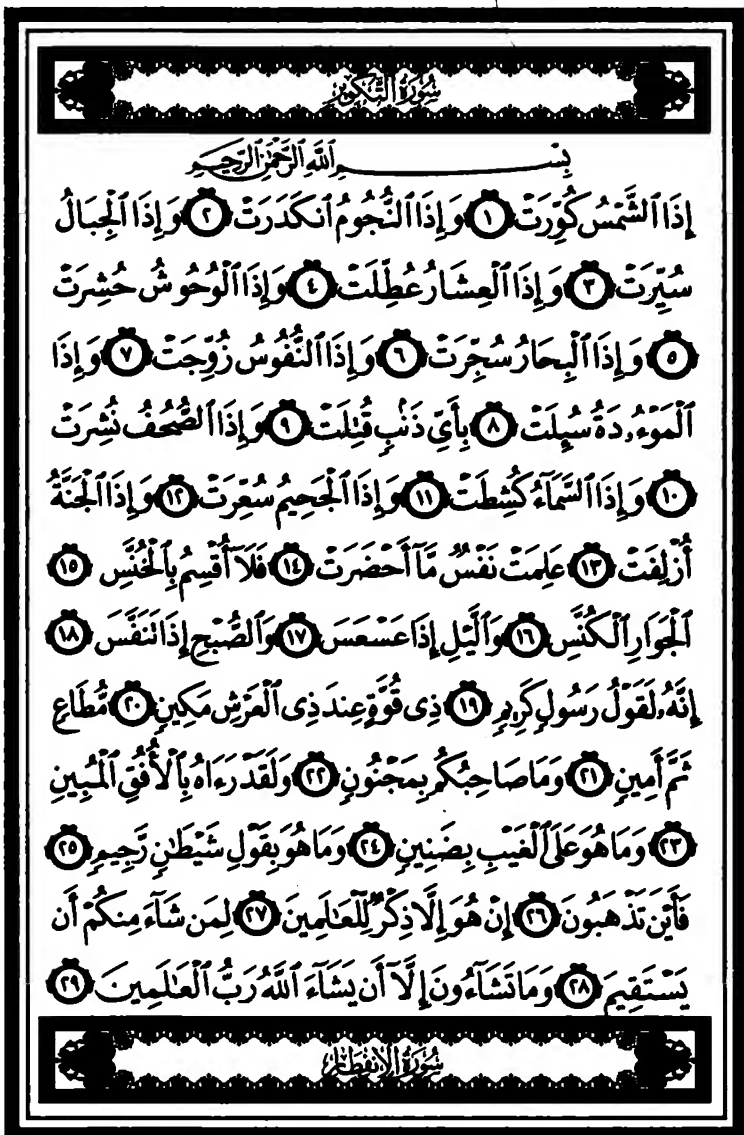
(۳۵) همروه ها له دست دایک و باوکی...
(۳۶) له دست هاسرو کوره کانی...

(۳۷) لهوه روزه ها همرکسیتک له وانه نمونده سمرگر می کیشی خویه تی، ناتوانیت فریای کسی تر بکومت.
(۳۸) لهوه روزه ها رووخسارانیک گش و جوان و روون و شادن. (۳۹) دم به پیگنننن، مژده و شادیان لی دهره و شیتموه.
(۴۰) لهوه روزه ها رووخسارانیکش همن که گز و تال و ترش و تزوای و بهست و غم مگینن.
(۴۱) دیزی و رهشی و تاریکی دایوشیوون.
(۴۲) نا نمونه بی باوه و خوانناس و تاوانبارو گونا هکاره کانتن.

سوره تى (التكوير)

به ناوى خوى به خشنده و ميه ربهان

- (۱) كاتيك خور ده پيچرتموه و رووناكى نامينيت.
- (۲) كاتيكش نمستيره كان (له خولگه ي خويان) ده ترازين و ده دن به يه كدا.
- (۳) كاتيك كيوه كان له شويى خويان هه لده كه نرين و به ملاولادا ده برين.
- (۴) كاتيك حوشترانى نارس كه ته معنى بارداريان ده مانگه گزيان پينادرنت (بيگومان نمو و شترانه لاي عمره ب زور نازدارن).
- (۵) كاتيك گيانله به رانى كيوى و وه حشى و درنده به دورى يه كدا كوده كرتموه (نموانيش درندايه تى خويانان له بير ده چيتموه له سامناكى نمو روزه).
- (۶) كاتيك ده رياكان گر ده درين (دياره كه ته قينموى ته تومى رووده دات و ناوى ده رياكان ده بنمو به هايدروجين و نو كسجين).
- (۷) كاتيك گياني هر كس ده گمريتموه بو لاشه ي و جووت ده بيتمو له گه ليدا.
- (۸) كاتيك كچى زينده به چالكر اوپرسيارى ليده كريت.
- (۹) به چ گونا هيك، به چ تومه تيك كوژرا؟!
- (۱۰) كاتيك نامه ي كرده وه كان والا ده كريت.
- (۱۱) كاتيك ناسمان لاده برين و داده مالرين.
- (۱۲) كاتيك دوزه خ داده گيرسيت و تاوده دريت.
- (۱۳) كاتيك به هشت نزيك ده خريتموه (له خواناسان).
- (۱۴) نيت نمو كاته هر كس ده زانيت چى ناماده كرده و چ تويشويه كى پنيه.
- (۱۵) سويند نمو نمستيرانه ي كه پنهان ده بن و ون ده بن له چاو، يا خود به هوى سورانه وى زوى و خويانه و (به هوى هه لهاتنى خوره وه) ون ده بن.

- (۱۶) نمو هه سارانه ي كه په نا ده گرن و ديار نامين.
- (۱۷) نمو شموه ي كه داديت و تاريخي به كه ي روومان تيده كات.
- (۱۸) به بهر به بيان كه پشوروى تى ديت، وه كو زينده وه ريك ناهى تى ديتموه و ده ست ده كات به هه ناسه دان و زيان و رووناكى به كه ي دهرده كه ويت.
- (۱۹) (سويند به وانه هه موى) به راستى، بى دوودلى نهم قورنانه له زارى نيردراونيكى به ريزه وه يه (كه جوهره نيله).
- (۲۰) خاوه نى هيزو ده سه لاته و لاي خاوه نى عمرش، فرشته يه كى پايه داره.
- (۲۱) فهرمانه يه وايه له موى، هه روه ها نه مين و دل سوزه له كاره كانيدا.
- (۲۲) دلنيان كه هاورنكه تان (محمد ﷺ) شيت نيه و (له كه مالى زيريدايه).
- (۲۳) بيگومان محمد ﷺ جوهره نيلى بينى به ناشكرا له ناسوى نوماياندا.
- (۲۴) هه رچى پى ده گات، له جيهانى نهينى و شاراهه كانه وه، ليتان ناشاريتموه و راستيتان پى راده گيه نيت چونكه هه رگيز له گياندى به يامه كهيدا رزود ره زيل نيه.
- (۲۵) نهم قورنانه گوفتارى شهيتانى نه فرين ليكر او نيه.
- (۲۶) نيت بو كوى ده چن؟ روو ده كه نه كوى؟ روو ده كه نه كى؟!
- (۲۷) نهم قورنانه ته نها يادخه روه يه بو سه رجه م دانيشتووانى زوى (بو پهرى و ناده ميزاد له هه موو سه رده مه كاندا).
- (۲۸) بو نه وانه تان كه ده يانه ويت ريبازى راست و دروست بگرته بهر.
- (۲۹) ويستى نيوه ش نايه ته ديت ده مه گه ر كاتيك خوى په روه ردى گارى جيهانيان به ويت، (هه ركه س ويستى خيى هه بيت خوى كه موره سه ربه رستى لى زهوت ناكات، له گه ل نه وه شدا هه ر نه وه پيش ديت كه ويستى خوى له سه ره و تواناي تيكه يشتمان له نهينى و شاراهه كان زور سه نوورداره).

سوره قی (الانفطار)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیک ناسمان لهت لهت و پارچه پارچه ده بیت.

(۲) کاتیک نهستیره و همساره کان پهرش و بلاو ده بنموه و ورد و خاش دهبین.

(۳) کاتیک ده ریاکان ده ته قیرنموه.

(۴) کاتیک که گوره کان ژیره و ژورور ده کرتین (مردوه کانی نایان ده هینرینه ده روه و زیندور ده کرتینموه).

(۵) نهوسا هرکس ده زانیت چی پیشخستوه و چی دواخستوه، چی ده ستیشکری کردوه و چیشی هیشته توه (له کارو کرده وی چاک، یان خراب که خه لکی دوی خوی چایان لی کردوه).

(۶) نهی نینسان!! تو چی وای لیکردویت که سمرکش بیت بهرامبر پهره ردگاری میهره بان و بهریت؟! چی وای لیکردویت که وه کو پیویست قه دری نه زانیت؟ (نافرمان و یاخی بیت؟).

(۷) (به مریجیک) نمو پهره ردگاره توی دروست کردوه، به ریکوینکترین شیوه، به جوانترین شیواز (نندامه کان هممو لیشوینی تایبه تی خویاندا دانراون که بتوان کارو فرمانی خویان به چاکي نه تمام بدن و نمو نندامانهش که جووتن قه باره و دریتی و شیوه بان چوونیه که، جگه لهوهی که یارمه تی و تباییه کی تمواو همیه له نیوانیاندا و هممووان هاوکارن).

(۸) لههر شیوه و شیوازیکدا که ویستویه تی توی ریکخستوه و نندامه کانتی بهیه کهوه لکاندوه.

(۹) واز بهین له بی ناگایی، (نهد بهو واییت بهرامبر نمو پهره ردگاره جوانکاره، سهره پای نمو هممو روون کردنهوانه) به لکو بپوا بهرژوی پاداشت ناکه!!

(۱۰) بیگومان نیوه چاودیرتان لهسر دانراوه.

(۱۱) له فرشته بهریره تو مارکاره کان.

(۱۲) که ناگاو زانان به هممو نمو کرده و رهفتارانی که نه نجامی ده دن.

(۱۳) (سمرنه نجام) به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی پر له شادی و خوشی ده به نهمسر.

(۱۴) بیگومان تاوانبارو تاوانکاره کانش له ناو دوزه خدا ژبانی پر له تیش و نازار ده به نهمسر.

(۱۵) که له رژی قیامتدا ده خرینه ناوی و دوو چاری دهبین.

(۱۶) له ناویدا نموان به هیچ شیوه به ک زرگاریان نابیت و ناتوانن لئی دووریکه نموه و خویانی لی بشارنموه.

(۱۷) جا تو نهی نینسان چووزانیت رژی قیامت چیه و چونه؟!

(۱۸) پاشان تو چووزانیت نمو رژه چون رژیکه، (چمند سهخته، چمند سامناکه، چمند پر له مینه ته).

(۱۹) نمو رژه کهس فریای کهس ناکهویت، کهس هیچ شتیکی له دهست نایهت بزکسانی تر، نمو رژه هممو شتیکی به دهست خویاه، فرمان تهنا فرمانی پهره ردگاری دادپهره ره.

سوره قی (المطففین)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هاوارو ناو ناله پو ترازو و بازه کیان، پو نموانی که له کیشان و پیواندا له کپین و فروشتندا ترازو و بازی و قیل ده کمن (یان له هلسنگاندنی خه لکیدا راست نالین). (۲) نموانی کاتیک شت له خه لکی ده کپن به نموانی، به زیاده و لییان و رده گرن.

(۳) به لام کاتیک شتیان پو ده پیون یان ده کیشن لئی ده دزنموه و که میان ده دهنی و قیلیان لیده کهن.

(۴) نایا نموانه گومان نابهن که به راستی زیندور ده کرتینموه (تا سمرنه نجامی خیانت و قیلیان وهریگرن).

(۵) پو رژیکی زور سامناک و ترسناک و گه وره.

(۶) نمو رژهی که هممو خه لکی به پیوه ده وستن له بهر دم ده سلاتی پهره ردگاری جیهانیاندا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْإِبَارَءُ فُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَغْرَابَ بَرِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَثِيرِينَ ۝ يِعْلَمُونَ مَافَعْلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ وَمَا مِنْ عَنْهَا يَغَايِبِينَ ۝ وَمَا أَذْرَكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ ثُمَّ مَا أَذْرَكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ۝

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَی النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

(۷) واز بهیښن له تهرارووبازی، چونکه بهرستی نامهی کرده وی تاوانباران له (سجین) دایه.

(۸) جا تَو چووزانی (سجین) چیه؟

(۹) نامه یه کی (دیساری و ناشکرایه هر بهر و آله تیدا دیاره که خیری تیدا نیه)، مژرکراو لوک کراویشه.

(۱۰) هاوارو ناهوناله لمو روژدها بَو نوانهی پروایان نیه و، بهرنامه یی خوا به درو دوزانن.

(۱۱) نوانهی که پروایان به روژی قیامت و زیندو بوونه و نیه و همیش به درو دوزانن.

(۱۲) کهشیش بهر یا بوونی شو روژه به درو نازانیت، مه گمر همو سته مکارکی گونا هبار نهیت.

(۱۳) نوچوړه کهسانه کاتیک نایه و فرمانه کانی نیمه یان به سردا ده خو تر تیره، ده لښ: نه مه

نه فسانه یی پیشینانه و (به سرچوړه)!!!

(۱۴) نه خیر، وانی په (شو نه فامانه ټینا گمن و داناجله کین) به لکو دلیان ژهنگی هیناوه و چلکی گونا

دایو شیه له سره نجامی شو کارو کرده وانه یی که ده یانکرد.

(۱۵) نه خیر، رزگار بوونیان نی، چونکه بهرستی شو روژه بهر بهرست هیه له نیوان تاوانباران و

په رو د گاریاندا و بی بهش ده بن له بیینی شو زاته.

(۱۶) له وودوا بیگومان ده خرنه ناوانگری دوزه خو.

(۱۷) پاشان پیان ده ورتیت: نانه مه شو شونیه که پرواتان پیی نه بوو بهرستان نه دوزانی.

(۱۸) نه خیر (ده سته سرفرازان دورن لومو تمگانه یی) به لکو نامه یی کرده و کانیان، دوسی

رهفتاریان و له شونیه بهرزو بلند کاند.

(۱۹) جا تَو چووزانی (علیون) چیه وونه.

(۲۰) نامه یی کی (دیارو ناشکرایه، هر بهر و آله تیدا دیاره که خاوه نی سرفرازو به ختموهره) مژرکراو لوک کراویشه.

كَلَّا اِنْ كُنْتَ الْفَجَّارَ لَفِي سَجِينٍ ۝۷ وَمَا اَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝۸ كِتَبٌ مَّرْقُومٌ ۝۹ وَاِلٰى يَوْمِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝۱۰ الَّذِيْنَ يَكْذِبُوْنَ يَوْمَ الَّذِيْنَ ۝۱۱ وَمَا يَكْذِبُ بِهٖ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝۱۲ اِذَا نُنْفِثْنَا فَاَلْاَسْطِطِرُّوْا ۝۱۳ اَلَا وَلِيْنَ ۝۱۴ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۵ كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِذٍ لَّمْ يَحْجُبُوْنَ ۝۱۶ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُو الْاَجْمِيْنَ ۝۱۷ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَكْذِبُوْنَ ۝۱۸ كَلَّا اِنْ كُنْتَ الْاَبْرَارَ لَفِيْ عِلِّيْنَ ۝۱۹ وَمَا اَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ۝۲۰ كِتَبٌ مَّرْقُومٌ ۝۲۱ يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۝۲۲ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝۲۳ عَلٰى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝۲۴ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ۝۲۵ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۝۲۶ خِتْمُهُ مِسْكَ ۝۲۷ فِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ۝۲۸ وَمِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۝۲۹ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۝۳۰ اِنَّ الَّذِيْنَ اُجْرِمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۝۳۱ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَرُوْنَ ۝۳۲ وَاِذَا اَنْقَلَبُوْا اِلٰى اٰهْلِيْهِمْ اَنْقَلَبُوْا فَمَكِيْنَ ۝۳۳ وَاِذَا رَاوْهُمُ قَالُوْا اِنْ هٰٓؤُلَآءِ لَصَالُوْنَ ۝۳۴ وَمَا اَرْسَلُوْا عَلَيْهِمْ خَفِيْظِيْنَ ۝۳۵ فَاَلْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝۳۶

(۲۱) شو نامه یی فرشته نریکه بهر تیره کانی لای خوا ده یکه نه و (به سرسامی و خوشیموهره سمرنجی چاکه و خواهرستی چاکان ده دهن و) شایه تی له سر دهن.

(۲۲) بهرستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژیانی خوشی و شادی ده به نه سر.

(۲۳) له سر کورسی و قهقهه رازاوه کان ته ماشای دهر و بهر خویان ده کمن (سمرنجی دیمنی جوان و باخت و باخچه و گول و گولزارو تافگه و رووبارو نازو نیعمه ته نه بر او و بیشوماره کان ده دهن).

(۲۴) خوشی و خوشگوزه رانی ناسک پهروهری له رووخساریاندا ده بیینیت.

(۲۵) شرابیکیان پیشکاش ده کرتیت، که پاک و سمر موره.

(۲۶) که نوشکرا بوئی میسک شو ناوه پرده کات، (پنجه وانه یی شرابی دنیایه که بخورو دهر و بهریش بوگمن ده کات)، جا با له پیانوی نه ودا پیشپر کی که ران پیشپر کی بکه.

(۲۷) هره وها شو شرابه ناو تته که یی له (تسنیم) ه،

(۲۸) (تسنیم) یی سرچاوه یه که تنه نا خوشه وستان و نریکه کراوه کان لئی ده خونه و.

(۲۹) بیگومان نه وانه یی که تاوانیان ده کرد گالتیه یان به نیمانداران ده هات و پیان پیده که نین.

(۳۰) کاتیکیش به لایاندا تیپر بوونایه ده یانکرده چه چپ و سرته سرت و به چاو نیشاره تیان ده کرد.

(۳۱) کاتیکیش ده گهرانه و بَو ماله و، به دهم پیکه نین و گالتوه ده گهرانه و (هر باسیان ده کردن)...

(۳۲) کاتیکیش نیمانداران ده بیننه و، ده لښ: بهرستی نه وانه گومران و لرنگی باو و بایران لایاندا و!!

(۳۳) خو شو خوانه ناسانه ره وانه نه کراون تا چاودیرین به سر نیماندارانه و.

(۳۴) (نه مژو نیر توره یی نیماندارانه) جا نه مژو نه وانه یی باوهر دار بوون به کافران پیده که نین.

(۳۵) لهسر کورسی و قهقهه (رازوه کان) ته ماشا ده کمن (دوژه خیه کان ده بینن لهسر شاشی تایبه تی بییان ده لین):
(۳۶) باشه نایا کافران پاداشتی نهوی که ده یانکرد درانهوه؟!

سوره نبی (الانشقاق)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیک دیت ناسمان لت و بهت ده بیت.
(۲) گوترایه لی فرمانی پهروه دگاری ده بیت، حق وایه و پیوسته لهسری ناوا فرمانبه ردار بیت.
(۳) همروه ها کاتیک دیت زهریش پان و بهرین ده بیتمهوه (تا جیگهی همروانی لهسر بیتمهوه، که نه مه نامازه یه، بۆ تهخت بوونی).
(۴) هرچی له ناویدا هیهه فری ده داته سر رووکاری و خوی خالی ده کات.
(۵) سرنجی نایه تی - ۲ - بده.
(۶) نهی نینسان به راستی تو خوت زور ماندوو ده کسیت، زور رهنج و زه حمصت ده کیشیت، سمرنه نجامیش ده بی بگرنیتمهوه بۆ لای پهروه دگارت (تا پاداشتی رهنج و هموله کت وهریگریت).
(۷) جا نهوی دوسیهی کرده کانی درایه دهستی راستی...
(۸) نهوه له مهودوا لیپرسینهوه به کی زور ناسانی له گه لدا ده کرت.
(۹) به دلی خوش و روی خوشهوه ده گهرتیهوه بۆ ناو کسوکاری چاکو خواناسی، بۆ ناو نیمانداران (سهره رای خوری و غلمان و ولدان).
(۱۰) (به لام) نهوی دوسیهی کرده کانی له پشتمهوه درایه دهستی.
(۱۱) نهوه له مهولا هاوارو دادی لیپرزده بیتمهوه و ده لیت: خویه مهرگ، خویه بمکوژه، خویه له نام بهره.
(۱۲) ده خرته ناو دوژه خ.

عَلَىٰ أَرَآئِكَ يَنْظُرُونَ ۚ هَلْ تُوبَ الْكَافِرُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُشَّتْ ۖ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُشَّتْ ۖ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا فَمَلْفِيهِ ۖ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا ۖ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۖ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۖ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ۖ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۖ فَلَا أُفْسِمْ بِالشَّفَقِ ۖ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۖ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۖ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَإِذَا فُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۖ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَذُوبٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۖ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۖ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ

(۱۳) چونکه په راستی نهو جوژه کهسه کاتی خوی له ناو مال و خیزانیدا به کیف و ناهنگی ناشهرعی، به بهرپاکردنی سفره و خوانی حرام دلی خوش بوو (مستی رابواردنی حرام بوو).
(۱۴) پروای واپو که هرگیز زیندوو بوونهوه و گهرانهوه و لیپرسینهوه نیه.
(۱۵) نه خیز به گومانی نهو نه بوو، پهروه دگاری چاک ناگاداری کارو کرده کانی بوو و ده بیینی چی ده کات.
(۱۶) سویندم (بهو کاتهی دوی خورناوا بوون) ناسو سور هه لده گهرت.
(۱۷) به شمو نهوی که کوی ده کاتهوه (شموگار شاده میزاد له مالی خزیدا و، گیاندلارن له شوینی خزیان و بالنده کان له هیلانه کانیاندا کوزه کاتهوه). (۱۸) به مانگی چواردهش کاتیک تیرو تهواوو گهوره و دره خشان ده بیت.
(۱۹) نیوه تیده په رن و گورانکاری و حالاتی زورتان به سمردیت (بۆ نمونه: له منالی، بۆ لای، بۆ پیری، بۆ مهرگ، بۆ بهرزه خ، بۆ قیامت، له موه دواش بۆ به هشت یان دوژه خ)، یاخود له ساغی، بۆ نه خوشی یان به بیچه وانهوه.. له هه ژاری، بۆ ده وله مهندي یان پیچه وانهوه، له قیامتیشدا له به هشتا نیمانداران بهر دهوام بهره و تهواترو چاکتر دهرتن.
(۲۰) کهواته، نهو خوانه ناسانه چیانه و بۆچی نیمان ناهین؟
(۲۱) کاتیک قورتانیش به سمریاندو ده خوینرتیهوه، سوژده نابهن و ملکهج نابن؟
(۲۲) دیاره که بی باوه ران بهره دهوام راستیه کان به درو ده زانن، به لکو باوه ری پیناکنه.
(۲۳) خوایش چاک ناگاو زانایه بهوهی که له دل و دهروونیاندا شاردوویانه تهوه (له بوغزو کینه و پیلان، دوی نیسلام و موسلمانان).
(۲۴) (کهواته)، مژدهی نازارو سزایه کی به نیشیان پی بده!!
(۲۵) جگه له وانهی که نیمان و باوه رپان هیناوه و کارو کردهوی چاکیان نه نجامداوه، پاداشتی نه پراوه و بی منعت چاوه پریانه.

سوره قی (البروج)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوتند به ناسمانی خاوهن نه سوتیره و هه ساره ی گه وره ...

(۲) بهو روزه ی که به لئین دراوه پیش بیت (واته روزه ی قیامت) ...

(۳) به شایهت و شایهتی له سمر دراوه، یا خود به شایهت و بینراوه کان، (تاوانباران ناسمادهن و همرچی نه نجامیانداه تو مار کراوه له سمریان)

(۴) به کوشت چن، نه فرینیان لی بیت، نهوانی که چالیان هه لکه ند (بو نیمانداران) ...

(۵) ناگری داگیرساو و بهتینیان تیدا کرده وه ...

(۶) نهو کاته ی که به ده وریدا دانیشتبون ...

(۷) له نریکوه چاودیری نهو کاره ساته یان

ده کرد که به سمر باوه رداراندا ده هینریت و خویان له نریکوه سمریرشتیان ده کرد.

(۸) نهو رق و داخیان له نیمانداران تهنها له سمر

نهو بهو که نهوان باوه ری بهتینیان ده هینا به خوی بالادهستی شایسته ی سوپاسگوزاری ...

(۹) نهو زاته ی که خاوهنی هه موو شتی که له

ناسمانه کان و زه ویدا، نهو خوی به شایهت له سمر هه موو شتی که و ناگای له هه موو شتی که.

(۱۰) بهراستی نهوانی به لاو ناخوشی و تمنگانه

و پیلان در ی پیوانی نیمانداری نافرتهانی

نیماندار خسته کارو پاشان همر بهر ده وام ده بن و

کول نادهن و بهشیمان نابنوه سزای دوزه خ و

سزای سووتیننر بو نهوانیه.

(۱۱) بهراستی نهوانی که باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا نه نجام داوه، باخه کانی به ههشت که چهنده ها

رووبار به ژیر دره خته کانیدا ده روات بزبان ناماده یه، همر نهو خوی له خویدا سمرکهوتن و سمر فزایه کی زور گه وره و

بی سنوورو بی وینه یه.

(۱۲) بهراستی توله ی بهرور دگارت (نه ی پیغه مبر ﷺ، نه ی نیمانداری زور توندو تیژ و بهزه بره.

(۱۳) بهراستی همر نهو زاته یه سمره تا هه موو شتی که دروست ده کات و دوی نه مانیشی دووباره دروستی ده کاته وه.

(۱۴) همر نهویش زاتیکی زور لیخوشبو به سوزو دلوفان و دلسوزه (بو نیمانداران).

(۱۵) خاوهنی تهختی بلند و بهرزو پایه داره.

(۱۶) همرچی بهیوت نه نجامی ده دات، همرچی بهیوت کهس ناتوانیت ده ست بهیئیته زئی.

(۱۷) نایا هوالی له لشکرو سوپاکانت پیگه یشتوه؟ (نهوانی یاخی بوون له پیغه مبران و بهرنامه ی یه کخواناسی).

(۱۸) که له لشکری فیرعه ون و شموده.

(۱۹) به لکو نهوانهش که بی باوه ری بوون ته می نابن به لکو همر سمر گهرمی به درو له قه له مدان و دزایه تی

نهو نایین و بهرنامه و قورنانهن.

(۲۰) (به لام با بزنان)، ده سلاتی خوا له پشتیانوه ده وره ی داوون و له دهستی ده رناچن.

(۲۱) (نهو ی نهوان دزایه تی ده کهن) نهو قورنانه بهرزو بلندو پایه داریه.

(۲۲) که له لاپهره ی تاییه تی و له سمر تابلوی پیروز، پاریزراوه له (لوح المحفوظ) دا.

سورة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ مُّشْهُودٍ ۝

قِيلَ اصْحَبْ الْأَخْدُودِ ۝ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

قُعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَقَالَ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ

وَرَاءِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قَرِئٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

سورة الطارق

سوره تى (الطارق)

(۱) سوتند به ناسمان و نمو نه ستیرانه ی به شمو دا ده رده کمون .

(۲) جا تو چورانی (طارق) چیه .

(۳) نه ستیره یه که به رو ناکیه که ی تاریکی ده بریت .

(۴) (سوتند بهوانه) هیچ که س نیه چاودیری نه بیت، آسره تا خوا چاودیری هه مووانه، فرشته کانشی کردوه به چاودیرو پاریزه رمان .

(۵) که واته با ناده میزاد ته ماشا بکات و سمرنج بدات که له چی دروستکراوه ؟!

(۶) دروستکراوه له ناوکی هه لقولاو (که مهنی پیاوه و هیلکو که ی نافرته، هه ردو لایان هه لده قولین بۆ پیکهاتنی ناده میزاد، بهوستی خوا) .

(۷) له نیوان بریره کانی پشت و نیسه که کانی سینده ده رده چیت .

(۸) بیگومان نمو زاته دووباره (دروستکردنموه ی ناده میزادی) زۆر لانا سانه و توانای تمواوی هیه .

(۹) نمو رۆژه ی که هه موو نه نیسه کان ده رده که ویت و ناشکرا ده کرت .

(۱۰) ناده میزاد هیچ هیرو پشتیوانیه کی نیه .

(۱۱) سوتند به ناسمانیک که خاوه نی گیرانه ویه (سوری ناو له سروشتدا، شه بۆله کانی ته له فون و رادیو و ته له فیزیون ... هتد) .

(۱۲) هه روه ها سوتند به زوی که درزی تی ده بیت بهووی روه که وه .

(۱۳) به راستی نم قورنانه گوشتاریکی جیا که روه یه (جیا که روه ی حق و ناحق، راست و درۆ، چاک و خراب ... هتد) .

(۱۴) نم قورنانه گوشتاریکی گالتنه نیه .

(۱۵) به راستی نهوانه سهرگه رمی پیلانن و خه ریکی داوانه مون (بۆ نیمانداران) .

(۱۶) (به لام خوا ده فرمویت): منیش پلان و نه خشی خۆم ده خه مه کار .

(۱۷) که واته تو ش تاو یک مۆلته ی بی باوه ران بده، که میک لیان بهو سته (بزانه چیان به سهر ده هینم) .

سوره تى (الاعلى)

به ناوی خوا ی به خشنده و میهره بان

(۱) ته سبیحات و ستایشی په روه ردگاری به رزو بلند و پایه دارت بکه .

(۲) نمو زاته ی هه موو شتیکی دروستکردوه به جوانی و ریکو پیک و تیرو تمواوی کردوه .

(۳) نمو زاته ی که نه خشی کیشاوه بۆ هه موو شتیکی و جا رینمووی کردوه .

(۴) نمو ی که گۆرگیای له لهوهرگا ده رهیناوه .

(۵) (به لام دوا ی ماوه یه ک) ده یگاته پووش و په لاشتیکی زهرد و وشک و ره شه لکه مر او .

(۶) (نهی محمد ﷺ) نیمه قوزنانت له رنگی جویره نیله وه به سهردا ده خوینینه وه، نیتر هه رگیز بیرت ناچیت .

(۷) مه گهر شتیکی وستی خوا ی له سهر بیت، چونکه به راستی خوا ناگاداره بهو شتانه ی که ناشکراو دیارن، یا خود شاراوه ن .

(۸) جا دلنیا به نیمه یارمه تیت ده ده ین بۆ نه نجامدانی هه موو چا که یه ک، هه موو کاریکی له بارت بۆ ناسان ده که یین .

(۹) که واته تو نیتر له سهر یاد خسته وه و یاداوهری نمو که سانه بهر ده وام به که سوو دیان وه رگرتوه و ناماده ن زیاتر تیبگهن .

(۱۰) بیگومان نمو که سه ی که ترسی خوا ی له دلدا بیت یاداوهری وه رده گرت .

(۱۱) خرابترین که س خۆی لی دور ده گرت ...

(۱۲) نمو ی ده چیته ناو ناگره که که روه که وه و ده سوتیت تیایدا .

(۱۳) له وودوا نه نمو به بهریت و (رزگاری بیت، نه نمو شه که) ژبانیکی ناسایی به سهر بهریت .

(۱۴) بیگومان نمو که سه سهر فزازه که دهروونی خۆی پاک راگرتوه و ...

(۱۵) ناوی په روه ردگاری ده بات و نویژی بۆ ده کات و کپنووش و سوژده ی بۆ بردوه .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ
دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصُّلْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ۝ مِنْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ أَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمِثْلُ الْكَافِرِينَ أَمْ يَهْتَمُّ رَبُّدًا ۝

سورة الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقَرِّبُكَ
فَلَا تَنْفَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَنُيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيَذَكِّرُنَا خَمْسَى ۝
وَيَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝

(۱۶) كەچى ئىيۈ رىيازى رىزگارى ناگرىنە بەرۈ بەلكو زياتر ژيانى دنياتان مەبەستە.
(۱۷) لەكاتىكدا قىامت و بەدەست ھىنانى بەھەشت چاكتىرە و بەردەوامىشە (ھەر بەرۈرد ناكىت لەگەل تەمەنى كورتى دنيادا).
(۱۸) بىگومان نەم يادخستەوانە لە پەرۋاھ دىرىنەكانىشدا باسكراوھ.
(۱۹) (لەوانە) كىتەپ پىرۋزەكانى ئىبراھىم و موسا.
سورە تى (الفاشية)

بەناوى خۋاى بەخشندە و مېھربان
(۱) نايە ھەوال و دەنگرباسى رۆژى قىامتت پىگەبىشتوھ؟! (رۆژىكە سەختىكەھى ھەموو كەسەك داگىر دەكات)
(۲) لەم رۆژەدا چەند رووخسارانىك خەجالەت و رەنگ زەرد و شەرمەزار و زەبوون.
(۳) (ھەرىكەت لە خاوەنى نەم رووخسارانە) ئىشكەرنىكى شەكەت و ماندوون (بۆ بەدەستەھىنانى دنيای دور لە ئيمان).
(۴) دەچنە نار ناگىرىكى سوتىنەرەوھ (كە جەستەكە لەناو نابات بۆنەوھى ھەر لە سزادا بىتەنەوھ).
(۵) لە سەرچاوەيەكى لە كول و زۆر گەرم خواردنەوھى دەدرىتى.
(۶) ھىچ خۆراكىشيان نىيە تەنھا لە دركىكى ووشك و تفت و تالە (جۆرە روھ كىكى بىبابانىيە بەتەرى تەنھا وشتەر دەيخوات، بە وشكى وشتىش نايخوات).
(۷) نە نەوھى گۆشتى پىگىرەن و پىنى قەلەو بىن، نە نەوھى پىنى تىرىبىن.
(۸) لەولاشەو رووخسارانىكى تر ناسك و رووخوش و گەشاوھ و رووناكن.
(۹) لە ھەول و كۆشەكانىيان (بۆ بەدەستەھىنانى رەزامەندى خوا لەدنيادا) رازى و ناسوودەن.
(۱۰) لە بەھەشتىكى بەرزو بلندا ژيان دەبەنە سەر.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْفَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْفَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُشْقَى مِنْ عَيْنٍ آبِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَائِمَةٌ ﴿٨﴾ لَسَعِيَهَا رَأْصِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِلْفَيْءِ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَمَنَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارٍ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

(۱۱) لەم شوئەدا قەسە و گوشتارىكى ناخۆش و نابەجى نا بىستن.
(۱۲) لەم بەھەشتەدا كانى و سەرچاوە و تاقەگى رەوانى تىداپە.
(۱۳) ھەرۋەھا چىرپا و سىستەم و جىگەي ھەوانەوھى بەرز و بلند كراوھى لىيە.
(۱۴) (لە نزيك نەم بەختەوھەرآنەوھ لە ھەر كۆتدا بن) كۆپ و سوراخى و پەرداخى (جۆن و رازاوە و نەخشىن) دانراوھ.
(۱۵) ھەرۋەھا پىشتى و سەرىن و پالىشتى جۆن و رازاوەى تىداپە كە بە رىكو پىكى رىزكراون.
(۱۶) فەرش و نۆرتە و رايەخى قەشەنگ و نەخشىنى تىدا راخراوھ (ھەموو كۆشك و تەلارو قىلاكانى پىرازىنراوھ تەوھ).
(۱۷) (ئىنجا خۋاى دروستكار لە روانگەي ھەندىك دروستكراوھىيەوھ دەيەوئى بى باوھەران دابچەلە كىنەت)، بۆيە دەفەرموئى: نايە نەوھ سەرنجى وشتەر نادەن چۆن دروستكراوھ؟! (قەبارەي، مىلى درىژى، قاچە درىژەكانى كە بە سەيكى ئىسفنەجى كۆتايى ھاتوھ، ئىنجا خۆكرنى لەسەر برسىتى و تىنەوتى،....)
(۱۸) نايە سەرنجى ناسمان نادەن چۆن بەرزكراوھ تەوھ (نەم ھەموو نەستىرە و كاكەشان و ھەسارە بى شومارە دەورەي زەویداوھ لە بلندىمەوھ راگىراون).
(۱۹) نەي سەرنجى كىوھەكان نادەن، چۆن داكوتراون و دامەزىنراون (رەگيان چووە بە ناخى زەویدا)؟!
(۲۰) نەي سەرنجى دەشتەكانى زەوې نادەن چۆن تەخت كراوھ (لەبار ھىنراوھ بۆ كشتوكال و رىگەوبان و ژيان)؟!
(۲۱) كەواتە (تو نەي پىغەمبەر ﷺ) نەم شتانە بخەرەوھ يادىيان و نامۆزگارىيان بكە، بەراستى تو ھەر يادخەرەوھەيت.
(۲۲) ھىچ دەسلەتەكت نەي بەسەر دل و دەروونياندا (تا بە زۆر باوھەردارىيان بكەيت).
(۲۳) بەلام نەم كەسەي كە بىشت ھەلكردوھ و كوفر ھەلبۇاردوھ...
(۲۴) نەوھ خرا سزاو تۆلەيەكى زۆرسەخت و بەنازارو بى سنوورىيان لى دەسەنەت.
(۲۵) بىگومان نەوانە گەرانەوھەيان ھەر بۆ لای ئىمە (بىانەوئى و نەيانەوئى).
(۲۶) لەوھودوايش بەراستى حساب و لىپرسىنەوھ و دادگايان لەسەر ئىمەيە.

سوره نسی (الفجر)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوتند به بهر به بیان.

(۲) سوتندم بهو شهوانی که ده شمون (هندیک) ده لنین ده شوی کوتایی ره مه زانه، هندیکیش ده لنین ده شوی سهره تای مانگی ذی الحجه به که کاتی نه نجامدانی حجه، همدوو بونه کفش پیروزن).

(۳) سوتند به نهو شتانه که جووتن، همدوها سوتند به همدوو نهو شتانه که تاکن (یاخود سوتند به شوه جووت و شوه تاکه کان).

(۴) به همدوو شهوتیک کاتیک تیده پیریت (له سهره نجامی سورانه وی زهوی به دهوری خویدا).

(۵) نایا لهو شتانه دا سوتندی شایسته نی به بۆ که سیک خاوه نی عه قل و بیرو هوش بیت؟!

(۶) نایا نه تزانیهو به زهره دگاری تو چی کرد به هوزی عاد.

(۷) که نمیش هوزی (ارم) و خاوه نی پایه ی بهرزو کوله که و نیرگی دریز بوون (قهومی عاد له شاری نیرم که بالابهرزو تیکسماپار بوون، خانوبه ره و کوشک و ته لاری گموره و بهرزیان دروست ده کرد).

(۸) له سهره می نهواندا له هیچ شارو شویتیکدا، کوشک و ته لاری وهک نهوی نهوان دروست نه کراوه.

(۹) نایا نه تزانیهو قهومی شمودیش خوا چی لیکردن، نهوانی له دۆل و شیوه کانهوه بهردیان ده تاشی و دهیانگواستهوه بۆ ناو قه دی چیاکان و لهوی خانوبیان دروست ده کرد؟

(۱۰) همدوها فیرعهونی خاوه نه هرامه کان، (چ کوشک و بینایه کی مه که میان وه کو میخ داده کوتی به زهویدا).

(۱۱) نهوانی که سته میان بهریا کرد له ولاتداو خه لکیان ده چوسانهوه.

(۱۲) جا خراپه و تاوان و گوناوی زوریان نه نجامده دا.

(۱۳) (دوی ماهیه کی دیاریکراو) بهروردگاری تو سزاو خشم و قینی خوی رژاند به سهریاندا و تفره توانی کردن.

(۱۴) بهراستی بهروردگاری تو همیشه و بهردهوام ناماده به که توله له سته مکاران بسینیت.

(۱۵) جاکاتیک ناده میزاد له لایمن بهروردگاریهوه تا قی ده گریتموه، ریزی لی ده نیت و نازو نیعمه تی به سهردا ده پرتیت، ده لیت: (به خوا و دیاره) بهروردگاری خوشی ده ویم ریزم هیه لای.

(۱۶) بهلام کاتیک تا قی ده کاتمه و رزق و روزی که می پیده به خشیت و لسی ده گریتموه ده لیت: وا دیاره بهروردگاری منی خوش ناویت و رقی لیمه و ریسوی کردوم.

(۱۷) نه خیر نهو شتانه، هیچی وا نیه، (نه به خشین مانای ریزو قه دره، نه لیکرتنهوه مانای بی ریزی و بی قه دریه، به لکو نیوه سهره پای نهو بیرو بۆچونه چه وتانه تان) ریزی هتیه ناگرن و نازی پینادهن.

(۱۸) هانی به کتر نادن بۆ نهوی خوراک به به خشن به هه ژار و نه داران.

(۱۹) میراتی ده خۆن و همدوی ده ماشنهوه (حق قی خزمان و نه دارانی لی نادهن).

(۲۰) مال و سامان و دارا یشتان زور خۆشه ویت (ره چاری حلال و حرام ناکهن).

(۲۱) نه خیر، (همه ناوا بوتان نالویت)، کاتیک دیت که زهوی ورد وخاش ده کرت و له نا کاو ده دریت به به کدا.

(۲۲) بهروردگاری دیت و فرشته کانیش بۆل بۆل (هاتنی بهروردگاری مه زن خوی نه بیت کهس نازانیت چونه).

(۲۳) نهو رۆزه دۆزه ده هینریت و نیشان ده دریت، جا نهو رۆزه (شاده میزادی بی باوه) ده زانیت چ به ندیکه به سهر خوی هیناوه، بهلام تازه به خۆدا هاتنهوه و به شیمانی هیچ سوودیکه نیه و دادی نادات؟!

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُ ۴
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَمْرِ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۸
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۱۰
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۱۲ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَاطِلَ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۴ فَأَمَّا
الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۵
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۶
كَلَّا بَلْ لَأَتَّكِرُمُنَّ الْيَاسِرَ ۱۷ وَلَا تَحْصُونَ عَلَى طَعَامِ
الْمُسْكِينِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۱۹
وَتَحِبُّونَ الْكِبَالَ جُجَمًا ۲۰ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۲۲ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْدُكُرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۲۳

(۲۴) (نموسا به کساسی و همناسهی سارده وه) ده لیت: خوزگه بق نهم ژیانهم دهست پیشخهریم بگردایه.

(۲۵) جا نیترو نهو روزه کس وه کو خوا به خشم و قین نیه له بی باوه ران، له بهرنهوه سزایه کیان ده دات که کس ناتوانیت سزای لهو چه شنه بدات.

(۲۶) کسیش وه کونو نهو زاته (بی باوه ران) نابه ستیتیه وه و بهندیان ناکات.

(۲۷) (شایانی باسه به نیمانداری پسر فراز له سهره مهرگدا دهو تریت) نهی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی (نهی ناده میزادی ژیر و هوشمند که له ته مهنی کوتای دنیا دا پهروردگارت ناسی و به جوانی ده تهرست...)

(۲۸) بگمیزه وه بق لای پهروردگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیه.

(۲۹) ده بجوره ریزی بهنده چاکه نازدارو به ریزه کانه وه

(۳۰) بجوره بههشته خوشه رازوه که موه.

سوره نسی (البسد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویندم بهم شاره (واته شاری مه که).

(۲) له کاتیکدا تو نیشته جیتی تیایدا.

(۳) سویند به باوک و روله کی.

(۴) (سویند بهوانه) به راستی نیمه نینسانمان دروست کردوه و بهرده وام له ناره حتی و سهغلتی و کیشه و ناخوشیدا...

(۵) نایا ناده میزاد واده زانیت که هرگیز کس دهسه لاتی به سهریدا نایت؟

(۶) (زورجار) ده لیت: من پاره ی زورم له ناوداوه!! من مالی زورم خهرج کردوه!!

(۷) نایا واده زانیت کس ناگاداری نیه و نه بیینیووه (که نهو سهرمایه یی له کوتیه پیداکردوه و له چیدا خهرجی کردوه!!).

(۸) نایا جووتیک چاومان پینه به خشیووه؟ (چاو: زور گرنگتره له دوو ده زگای کامیرای نه له کترونی خودکار له هر چرکه یه کدا هزاران ونه ی رهنگا و ده گرت و دهینیریت بق میشک، نهویش هندیکی هله ده گرت).

(۹) همره ها زمان و دوو لیوه شمان پی نه به خشیووه؟

(۱۰) نایا به مندالی رینمو ویمان نه کردوه بق نهوی شیر له مه که کانی دایکی بخوات؟، له گهوره ییشدا بق نهوی سهریشک بیت له شونیکه وتنی ریبازی راست، یان چهوت؟!

(۱۱) که چی (زوربه ی نهو خه لکه) نهیتوانی به سهر کۆسپ و له مپهره کاندایا بیت و رینگای سهر فراهی بگرت بهر.

(۱۲) جا تو چورزانی نهو کۆسپ و له مپهره کانه؟...

(۱۳) نازاد کردنی بهنده و کزیله یه (یان نازاد کردنی گمردنی خویه تی له گوناوه یاخی بوون و سهر که شی).

(۱۴) یاخود خوراک به خشینه له روژیکدا که گرانی و پرستی هه بیت.

(۱۵) به تابه تی بهو هه تیوه ی که خزمایه تی هه یه له گه لیدا.

(۱۶) یان به هه ژارتیک که له هه ژاریدا له سهر خاک دانیشیت، یان په که کوه ته و که فته کارتیک.

(۱۷) سهره رای نهوانه ش ناده میزاد ده بیت لهوانه بیت که باوه ریان هیناوه و ناموژگاری یه کتریان کردوه له سهر خوگری و نارامگری و همره ها ناموژگاری یه کتریان کردوه له سهر رحم و بهزه یی و میهره بانی.

(۱۸) (نهوانه ی بهو سیفته جوانانه خو یان ده رازینموه) نهوانه دهستی راست و (دهستی به خته وه ران).

(۱۹) نهوانه ش که باوه ریان به نایهت و فرمانه کانی نیمه نه بووه، نهوانه دهستی خوارو چه پ و چهوت و ناله باران، دهستی نه گیهت و سهر لیشیا وه کانه.

(۲۰) نهوانه ده رگا و قاپیه کانی دوزه له سهریان داخواه و هیچ هیوا یه کی رزگاریان نیه.

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۚ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۚ وَلَا يُؤْتِي وَفَاةً أَحَدًا ۚ يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۚ أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۚ فَأَدْخِلْ فِي عَبْدِي ۚ وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَأَنْتَ حِلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَاللَّيْلِ وَمَا وُلْدَ ۚ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَلَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَا يُبْدَأُ ۚ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۚ أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ فَكَّرَبَهُ ۚ أَوَلَمْ نَطْعَمْهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبَةٍ ۚ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۚ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنْمَنَةِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَأْتِيَنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی (الشمس)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان
(۱) سویند به خورو تیشکی خور (که له سمره تایی روژدا سمره لده دا).
(۲) سویند به مانگ، کاتیک به شونیدا دیت.
(۳) سویند به روژ کاتیک که خور دهرده خات.
(۴) سویند به شو که خور داده بو شیت.
(۵) سویند به ناسمان و بهو زاته به دهسه لاتهی دروستی کردوه.
(۶) سویند به زهی و بهو زاتهی که به شیوهی هیلکه بی دایناوه.
(۷) سویند به دهر وون و نهو زاتهی که به ریکو پیک به دیهیناوه.
(۸) جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دابین کردوه.
(۹) (سویند به وانه هه موو) به راستی نهو که سه سمر فزازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و نیمان و ترسی خوی تیدا رواندوه.
(۱۰) بیگومان ناو می دیو نهو که سهی نه فسی خوی ناپوخت کرد و نالودهی گوناو تاوان و خراپه کرد.
(۱۱) قهومی شمود به هوی سمر که شی و یاخی بوونیا نهوه، پروایان به پیغه مبره که یان نه هینا.
(۱۲) کاتیک شه قاره و خوانه ناسترین که سیان خوی راپسکاند (بو سمر برینی وشتره که).
(۱۳) جا پیغه مبره خوا (صالح) پی و تن: واز بهین له و شتره که موعجیزه ی خوی، مؤله تی بدن له نوره ناوه که ی خویدا ناو بخواتهوه.
(۱۴) که چی پروایان به همره شه کانی نه کرد، نینجا وشتره که یان سمر بری، نهو سبیا نیتر به روه دگاریان ولاتی کاول کردن و له گهل زهریدا ته ختی کرد به سمریاندا و که سیان رزگاری نه بوو (به هوی گوناو تاوانیا نهوه).
(۱۵) له کاتیکدا که خوی به دهسه لات له سمره نجامی نهو کاره شی هرگیز ناتر سیت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضَ وَمَا طَرَاهَا ⑥
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بِطُغْيَانِهِ ⑪ إِذْ أَنْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى ① وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشِقَى ④ فَاَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑤ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑥
فَسَنَسِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑦ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑧ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑨
فَسَنَسِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑩ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑪ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ⑫ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑬ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑭

سوره تی (اللیل)

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به شو کاتیک دنیا داده گرت...
(۲) به روژ کاتیک دنیا رووناک ده بیت و تاریکی دهره وینیتهوه.
(۳) سویند بهو زاتهی که نیرو میی دروست کردوه.
(۴) به راستی همل و کوششی نیوه جزوا جزوه (هه تانه همل و کوششی بو به دهسته یانی به هه شته، هه تانه به پیچموانهوه به دهست و برده بو نه نجامدانی تاوان و خراپکاری، هه تانه گو ترایه ل و هه تانه یاخی... هتد).
(۵) جا نهوهی (مال و سامان و زانستی و... هتد) ده به خشیت و پاریزکار و له خواتر سه....
(۶) پروای بههوی به پاداشتی چاک و به نرخی خوی هیه...
(۷) نهوه ریگهی چاکه و چاکه کاری بو ناسان ده که یان و سمر نه نجام ده یخینه خیرو خوشیموه.
(۸) به لام نهوهی ره زیل و دهست نوقاو بیت و خوی بی نیاز بزائیت و (ره زامه ندی خوی مه بست نه بیت)...
(۹) پروای نه بیت به پاداشت و بههره ی چاک خوی و به دروی بزائیت...
(۱۰) نهوه نیمه ریبازی تنگانه و ناخوشی بو ناسان ده که یان و سمر نه نجام به دوزه خی ده که یه نین.
(۱۱) نهو کاتهی که ده مریت و له گور ده نریت، نهو کاتهش که فری ده دریت دوزه خوه مال و سامان هیچ فریای ناکه ریت.
(۱۲) به راستی روون کرد نهوهی ریبازی هیدایت و دیار کردنی بو خه لکی له سمر نیمه یه.
(۱۳) بیگومان دهسه لات بی سنورمان هیه به سمر پاشه روژ و قیامه تدا، هه روه ها به سمر دنیا دا.
(۱۴) جا من نهوه ته ناگادارتان ده که م و ده تانتر سیم له ناگرتیک که زور بلتسه ده سینیت.

(۱۵) ناچىته ناوى مه گدر كه سانى ناپوخت و درنده و خوانه ناس نه بيت ...
(۱۶) نه پوهى حقيقت و راستى به درو داناوه و پشلى هلكردووه (له بهرنامهى خوا).
(۱۷) جا خواناس و پاريز كاران لهو سزاو شاگرو ناخوشيه دور ده خرينهوه.
(۱۸) نه و جوړه كه سهى مال و سامانى ده به خشيت بهوه دل و دهر و ونى خوى خاوين راده گرت ...
(۱۹) له كاتيكدا كه كس چا كه يسه كى واى به سر بهوه نى به كه پاداشت بدرينهوه.
(۲۰) (چونكه) تنهها مه به ستي به ده سته ينانى ره زامه ندى پهروهر دگارى بهرزو بلنده.
(۲۱) سويند به خوا رازى و خوشنود ده بيت پتى.
سوره تى (الضحى)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان
(۱) سويند به چيشته نكاو (كاتيك خور بهرزه ده بيتوه و كاتى جوله و چالاكيه).
(۲) سويند به شمو كاتيك به تاريخه كهى زهوى داده بو شيت.
(۳) پهروهر دگارت ده سته بردارى تو نه بووه و واى له تو نه هيناوه و خه شى لى نه گرتويت (ماوه يهك وه حى نه هات بو پيغه مبر عليه السلام كافرانى قوره يش وتيان، پهروهر دگارى محمد واى لى هيناوه، نيتر خواى گهوه به دروى خسته نهوه).
(۴) بينگومان قيامت و دواړو چاكره بو تو له دنيا.
(۵) له ناينده دا پهروهر دگارت نه ونده نازو نعيمه ت پيډه به خشيت كه زور پتى رازى و خوشنود ده بيت.
(۶) نايا پهروهر دگارت نه بينيت به هه تيوى و خيرا دهرووى ليكردينهوه و لانهى بو سازاندت و هوانديتموه!
(۷) نهى سرگردان نه بوويت و نه ت ده زانى چي بكهيت، هيدايتى دايت و رينمووى كردت!
(۸) نهى نه بينيت كه هه زارو نه داريت، جا مال و سامانى پيښه خشيت و دهوله مهندي كردت و بى نيازى كردت!
(۹) كهواته توش (نهى پيغه مبر عليه السلام، نهى نيماندار) هه تيوى مه چوسينه روه و دلى مه رنجينه.
(۱۰) هه لمه شاخى به هه زار و دامار و سوالكه راندا.
(۱۱) (بهلكو) ده باره نازو نعيمه ته كاني پهروهر دگارت هميشه بدوى و باسيان بكه له جتي خوياندا به كاربان بهينه.
سوره تى (الشرح)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان
(۱) (نهى محمد عليه السلام) نايا دل و دهر و ون و سينه مان گوشاد و ناسوده نه كردت!
(۲) نايا بارى گرانمان له سر شانى تو لانه برد!
(۳) نهوهى كه بشتى تو هلاك و ماندووكردبو!
(۴) ناوو ناوبانگى تومان بهرزو بلند نه كردهوه (له شايه تماندا هاورى له گمل ناوى نيمه دل ناوت ده برت، ناوت له سر زارى فرشته و پهرى و گروى ناده ميزاده).
(۵) به راستى هاورى له گمل تهنگاندا خو شى و ناسوده يى ديت.
(۶) بينگومان به دنياى يهوه هاورى له گمل تهنگاندا خو شى و ناسوده يى هر ده بيت.
(۷) جا كاتيك له كارنكي خير ده بيتوه، خوت ماندو بكه به كارنكي خيري ترهوه.
(۸) با هميشه و بهر دوا چه زو ناره زووت بو به ده سته ينانى ره زامه ندى خوا بيت، بهر دوا چه لكيش هان بده تا پهروهر دگارت بناسن و له ههولى ره زامه ندى نهودا بن.

لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْأَتَقَى ۝ الَّذِي يُوَفِّي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ۝
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضَ ۝ أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهْدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سوره نسی (التین)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوتند به هه نجیرو زهیتوون (که دوو میوه ی به سوودو به که لکن، سوتند خوار دنی خوا به دروستکراوانی بز سه رنج راکیشانمانه، به لام سوتند خوار دنی نیمه گه وره یی و گرنگی سوتند پی خوراوه که ده گه یه نیت).

(۲) به کیوی طوری سینا (که خوا گفتوگزی له گهل جه زره تی موسا، له ویدا کرد).

(۳) سوتند بهم شاره نه مینه، که (مه که که یه).

(۴) به راستی نیمه نینسانمان له جوانترین شیوه و ریکوینیکترین شیوازا دروست کردوه له هه موو روویه که وه.

(۵) (نه گهر ریبازی خواناسی نه گرت) سه ره نجام ده یخه ینه نزمترینی شوینه نزمه کانه وه (له دوزه خدا).

(۶) جگه له وانسی که باوه ریان هیناوه و کارو کردوه چاکه کانیا ن نه نجامداوه، پاداشتی هه میشه و نه براوه بزبان ناماده یه.

(۷) جا نیت (نه ی نینسانی سه رکش) چی وای لیکردوویت باوه رت به روژی قیامت و لپرسینه وه نه بیت دوا ی نه هه موو نازو نیعمه ته؟

(۸) نایا خوا چاکترین فه رمانه وا نیه؟ داد به روه رترین فه رمانه وا نیه؟ (که چی توی سه رکش پی رازی نیت!!!).

سوره نسی (العلق)

به نای خوی به خشنده و میهره بان

(۱) (نه ی محمد ﷺ) بخوینه به نای نه وه په روه رد گاره ته وه که هه موو شتیکی دروست کردوه. (۲) ناده میزادی له چه ند خانه یه کی

هه لو اسراو (له ناو مند الداندا) دروست کردوه. (۳) بخوینه، له کاتیکدا هه په روه رد گاری تو به خشنده یه. (۴) نه و زاتیه که به هو ی قه له مه وه زانستی و زانیاری فی ر کردوه. (۵) ناده میزادی فی ر نه و شتانه کردوه که نه یزانیوون. (۶) نه خیر (له گهل نه وه موو چاکه و ریزه دا که خوا به خشیویه تی به نینسان) به راستی خه لکی سه رکشی ده کمن، یاخی ده بن، ستم ده کمن. (۷) له بهر نه وه ی هه ناده میزاد ههستی کرد ده وه له مه ند و بی نیازه (له رووی نطبووری، یان ته ندروستی، یان زانستی... هتد) یه وه. (۸) (نه وه فه راموش ده کات که): بیگومان سه ره نجام گه رانه وه هه ر بز لای په روه رد گارته و (له سه رکش و یاخیه کان ده پرسیتته وه). (۹) باشه، پیم بل ی نایا نه وه که سه ی که فه رمان ده دات و ریکری ده کات؟!... (۱۰) له بهنده یه کی خوا کاتیک نو یژ ده کات!!!...

(۱۱) نه ی نه گهر نه وه که سه ی قه ده غه ی لیده کرت له سه ر ریبازی هیدایت و چاکه بیت!!

(۱۲) یان فه رمان به خواناسی بکات!!!... (۱۳) نه ی نه گهر (کابرای خوانه ناس) به رنامه ی خوا به درو بزانییت و پشتی تی بکات. (۱۴) نایا نه یزانیووه که خوا ده یبیت و ناگای (له گو فتار و کرداریه تی)!!

(۱۵) نه خیر.. سوتند به خوا نه گهر کزل نه دات و کوتایی (به دوژمنکاری نه هی نیت)، نیمه پی شه سه ری ده گرین (بز دوژه کیشی ده که یه). (۱۶) نه و پی شه سه ره دروزه تاوانکاره (پی شه سه ر: جیگه ی بیر کردنه وه و تی فکرا نه).

(۱۷) نینجا وازی لی بهینه، با هاوه ل و هاو بیرو باوه رانی بانگ بکات و (کویان پکاته وه بز درایه تی نیمانداران).

(۱۸) نیمه ش فرشته کانی کار به دهستی دوزه خی بز بانگ ده که یه (تا تو له ی لی سیتن و له دوزه توندی بکه ن).

(۱۹) نه خیر به گوئی نه و جو ره که سانه مه که، تو هه سه رکه رمی نو یژ سوژده بیه و به به ندایه تی خوت له په روه رد گارت نزیک بکه ره وه.

سوره التین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سورة العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ ۝ أَن رَّاهُ اسْتَفْتَىٰ ۝ إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۝ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتُمْ أَنْ يُدْعَىٰ ۝ كَلَّا لَئِنْ
لَّمْ يَنْهَ لَنُفْسَعَنَّ بِالْأَنفُسِ ۝ نَاصِيَةً كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فليدع ناديه ۝
سَنَدْعُ الزَّبَانَةَ ۝ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْرَبْ ۝

سوره نسی (القدر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نیمه به راستی قورنانمان دابه زاندوته خواره له شویکی به فپرو ریزداردا.

(۲) جا تو چوزانی شوی به فپز کامیه و چ خیر و بهره کتیکه.

(۳) شوی قه دری به پیز له هزار مانگ ریزدلو خیردارتره (واته پاداشتی عیبادهت و خواپهرستی نهو شوه بی سنوره).

(۴) لهو شوه دا فرشته کان که جوربه نیلشیان له گه لدایه، داده بزن له سهر روخسه و مؤلهتی په روه ردگاریان، به جوړه ها فرمان و کار (به تاییهت بۆ سردانی خواپهرستان، بۆ سردانی مزگوته کان، بۆ گوینگرتن له قورنان و... هتد).

(۵) نهو شوه ناسوودهیی و ناشتی و هیمنی و رحمت و میهره بانیه، هتا کاتی به ره به بیان.

پیغه مبر ﷺ فرموویهتی: (من قام ليلة القدر إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه).

واته: نهو شوی قه در به خواپهرستی و یادی خوا بیاته سهر به نیمان و باوه ری دامه زراو و به ته مابوونی پاداشت و رحمت، خوی گه و ره له هم مو گونا هانی رابووردوی خوش ده بیست. (بوخاری و موسلیم) ریوایه تیان کردوه.

سوره نسی (البینة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) نهوانی بی باوه ری بوون له خاوه نی کتیه کان له گمل موشریک و هاوه لگهران، وازیان له بیروباوه ری خویان نه هیئا، هتا به لگه و نیشانه ی روون و ناشکرایان بۆ نه هات (دهرباره ی دواهمین پیغه مبر).

(۲) (نهویش) پیغه مبریکه له لایه ن خواوه کتیب و نامه ی پاک و بیگهردیان به سردا ده خوینیتوه (که قورنانه).

(۳) چنده ها په یامی پر له رنیمووی به نرخ له تویدا هییه.

(۴) جا خاوه ن کتیه کان دهسته دهسته و پارچه پارچه نه بوون، دوی نهوه نه بیست که به لگه و نیشانه ی ناشکرایان بۆ هات (دهرباره ی پیغه مبر و قورنان).

(۵) فرمانی شیان پینه درا بوو جگه به ووی که خواپهرستی بکن و به پاکسی و دلسوزی و ملکه چی فرمان بهرداری ناین و به برنامه که بن و لایه ن له هم مو نایینیک و ته نها پابه ندی نایینی نیسلام بن، نویش به ریک و پیکی نه نجام به ن، زه کاتیش له مال و سامانیان ده ریکه ن، نهو به نایینی نامه راست و به نرخه کانی خوا.

(۶) به راستی نهوانی بی باوه ری بوون له خاوه ن کتیه کان و موشریک و هاوه لگهران ده خرینه ناو ناگری دوزه خموه و به نه مری تیادا بۆ همیشه ده مینه وه، هر نهوانه ن تاوانبارترین و خراپترین خه لکانی سهرزه وی.

(۷) بیگومان نهوانی نیمان و باوه ریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامداه، هر نهوانه ن چاکترین و پاکترین خه لکانی سهرزه وی.

(۸) پاداشتیان لای پهروه ردگاریان بههشتی پر له باخی چره (که کوشک و تله لاره کان تیایدا ون بسون)، چهنده ها رووباریش به ژر درخت و به بمردهم کوشکه کانیدا دهروات و لهوی ژبانی هه میسهیی و بهرده وام بۆ هه تاهه تایي ده به نه سهر، نهوانه خوا رازیه لییان، نهوانیش لهو رازین (چۆن رازی نابن نهی پهروه ردگاری نازیز، بهراستی نازانین به چ زمانیک سوپاسگوزارت بین) بیگومان نهو ریزو قه دره بۆ نهو که سهیه که له پهروه ردگاری ترساوه و فهرمانه کانی به جی هیناوه.

(اللهم ارزقنا من خشيتك ما تحول به بيننا و بين معصيتك) یا أرحم الراحمين.
سوره تی (الزلزلة)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان
(۱) کاتیک زهوی ده هیترته له رزه و بوومه له رزه زۆر به هیزه که ی بۆ پیشهات.

(۲) هه رچی له زه ویدا هه بوو له ماده سهنگینه کانی ناوی ده ری په راندو هینایه ده ره وه.

(۳) (نهو کاته) ناده میزادیش ده لیست: نهوه چیه تی، بۆ وای لیها (نیماندار هه ست ده کات کوتایی دنیایه و بهرپابوونی روژی قیامته، بی نیمانیش سه ری لیده شیویتی و نازانیت به ره و کوی رابکات).

(۴) لهو روژدها زهوی هه واله کانی خوی ده گیریتمهوه...

(۵) به هوی نهوهی که پهروه ردگارت رایگه یاندوه (نهی نینسان) فهرمانی بۆ ده رکروه (کاتی کوتایی هاتنیه تی).

(۶) نهو روژه خه لکی دهسته دهسته به ره و گۆرپانی لیپرسینه وه ده ره چن، به پهرش و بلاوی، تا کارو کرده وه کانیان بیننه وه (دیاره که نامه ی کرده وه کان تۆمارکراوه به دهنگ و رهنگه وه).

(۷) جا نهوهی به قه در سهنگی گهر دیله یه ک خیرو چاکه ی نه نجام دابیت ده بیینیتمه وه.

(۸) نهوهش که به قه در سهنگی گهر دیله یه ک شهرو خراپه ی هه بیت، ده بیینیتمه وه.

سوره تی (العاذیات)

بهناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو هۆکارانه ی که تیژه ون و نرکه و ناله یان لیوه دیت.

(۲) بهو هۆکارانه ی کاتیک که ناگر ده که نه وه و بزیه که ده ده ن.

(۳) بهو هۆکارانه ی که له به ره به یاندا هیرش ده به نه سهر (نۆردووی دوژمنان).

(۴) نینجا ده به نه هوی بهرپاکردنی ته پ و تۆزو گهرده لولول.

(۵) لهو کاته دا خۆیان ده که ن به ناو جه رگه ی دوژمناندا.

(۶) سویند به وانه هه مووی، بهراستی ناده میزاد له ناستی پهروه ردگاریدا زۆر ناسوپاس و حق نه ناسه.

(۷) خۆیشی شایه ته له سهر نهو حاله ی خوی، (روژی قیامته دان به که مه تر خه می خۆیدا ده نیت).

(۸) بیگومان ناده میزاد له خۆشه ویستی ساماندا زۆر به تین و هه لپه یه (که دهستی لئی گیربوو ره زیل و رژد و چروکه).

(۹) نایا نهو جۆره که سانه نازان چي پیش دیت کاتیک له گۆرپه کان هیترانه ده ره وه و (زیندو کرانه وه)؟!

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا ۝ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لَحَبِيبُ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝

(١٠) همرچیش له سینه کاندایه هیه همر
همووی له (کارنامه کاندایه) به تۆمار کراوی
ناشکرا کران و خراشه بهرده ست!!
(١١) بهراستی پهروه دگاریان لهو رۆژهدا
ناگادارو شارازییه پییان (بهوردی
ده پرستیهوه).

سوره تی (القارعة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان
(١) (یه کیکه له ناوه کانی رۆژی قیامت)
واته: نهو گرمه یهیی دلان ده له رزنیته.
(٢) ناخو - القارعه - چی بیت؟
(٣) (تۆ نهی ئینسان) چی فیری کردیت
که - القارعه - چی به!!
(٤) نهو رۆژه خه لکی وه کو په پولهی
سهرگردان په رش و بلاو ده بنهوه.
(٥) کیوه کانیش وه کو خوری شپکراوه یان لی
دیت (سووک ده بن و چال و چۆلیان پی پر
ده کریتیهوه).
(٦) جا نهوهی تهرزووی خیری سهنگین بیت.
(٧) نهوه له بارودوخیکی خوش و ناسووده دا
ژیان ده باته سهرو زور پیی رازیه.
(٨) نهوهش تهرزووی (خیرو چاکهی) سووک
بیت (گوناهی زور بیت).
(٩) نهوه دایکی نهو دۆزه خه (باوهشی بو
کردوتهوه)

وَحْصِلْ مَا فِي الصُّدُورِ ① إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ②

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ① مَا الْقَارِعَةُ ② وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ③
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ④ فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑤ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
⑥ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑦ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
⑧ وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ⑨ نَارُ حَامِيَةٍ ⑩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ① حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ③ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧

(١٠) جا تۆ چووزانی (هاویه) چیه؟!

(١١) ناگریکی زور سوتینهرو بلیسه داره (هه رگیز خاموش نابیت و تینی کهم ناکات و له کۆلی نابیتیهوه).

سوره تی (التكاثر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) (خه لکینه!!) هه لپه کردن و پیشبر کیتان بو زور کردنی (مال و مندال و سامان و کۆشک و ته لار و... هتد)
نیوهی سهرگهرم و سهرگردان و بی ناگا کردوه له خواناسی و دینداری.
(٢) تا نهو کاتهی که ده مرن و ده برینه گۆرستان (ده خزینه ناو گۆرپیکی تهنگ و تهسک و تاریکهوه).
(٣) واز بهینن، له ممودوا ده زانن (چ قورپکتان بو خۆتان گرتوتهوه، چ به لایه کتان به سهر خۆتان هیناوه).
(٤) دیسانهوه ده لیم: واز بهینن.
(٥) واز بهینن، نه گهر نیوه ده تانزانی، به زانین و دلنیا به کی تهواوهوه (وا بی ناگا نه ده بوون له خواناسی).
(٦) سویند به خوا بیگومان دۆزه خه ده بینن (دۆزه خیکی تۆقینهرو پر له ناژار و ناسوره).
(٧) دووباره سویند به خوا دۆزه خه به چاوی سهرتان ده بینن به ناشکراو دلنیا ده بن (که چهنده سامناکه).
(٨) پاشان سویند به خوا لهو رۆژهدا پرسیارتان لی ده کریت ده ربارهی هه موو نازو نیعمه ته کانی دنیا (چۆنتان
پهیدا کردوه و له چیدا به کارتان هیناوه).

سورہتی (العصر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) سوتند بہ زہمانہ، سوتند بہکاتی عہسہ.

(۲) بہراستی نادرہمیزاد لہ زہرہمندی و خسارہ تمہنیدایہ.

(۳) بیجگہ لہوانہی کہ باوہریان ہیناوہ و کارو کردوہ چاکہکانیان نہنجامداوہ و ناموزگاری یہکتریشیان کردوہ کہ ہمہمیشہ پابندی حق بن (پابندی حقیقہ پیوستی بہخوگری ہدیہ)، لہبہر ثموہ بہردہوام ناموزگاری یہکتریان کردوہ تا ہمہمیشہ و بہردہوام، خوگرو نازامگریش بن.

سورہتی (الهمزة)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) ہاوارو ناہو نالہ بو ہمر کہسیک کہ بہ شوین کہم و کووپیدا دہگہریت و لہ عہیب و عاری خہلکی دہدویت.

(۲) ثمو کہسہی مال و سامانی زوری کو کردوتہوہ و ہمر خہریکی ژماردنیتی و (دلی پی خوشہ، رہزیلہ و بہخشنده نیہ).

(۳) وادہزانتیت بہراستی کہ مال و سامانہکھی دہبیٹہ ہوی تہمہن دریزی و نہمری بوی؟

(۴) نہخیر سوتند بہخوا بہ سووکی و ریسوایی فری دہدریتہ ناو (حطمة) وہ.

(۵) جا تو چوزانی (حطمة) چیہ؟

(۶) بریتی بہ لہ ناگری داگیرساو و بلتسہداری خوا.

(۷) ثمو ناگرہی روو دہکاتہ ناو جہرگہی دل و دہروونہکان (کہ مہلبہندی کوفرو خوانہناسی و رہزیلی یہ).

(۸) بیگومان ثمو ناگرو دوزخہ لہ شوینیکدایہ کہ سہرگیراوو دہرگا داخواہ لہسریان (زیگہی قوتار بوونی نیہ).

(۹) (خوانہناسان لہوی) لہناو چہند ستوونیککی ناگرینی دریزدان (ہیچ جم و جولتیکیان بو ناکریت).

سورہتی (الفیل)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) نایا نہتزانوہ (تہی پیغہمبہر ﷺ) پەرورہدگارت چی کرد بہخواہن فیلہکان؟!

(۲) نایا سہری لی نہشیواندن و پیلان و نہخشہکانیانی پوچ نہکردوہ؟!

(۳) پؤل پؤل بالندہی نہنارده سہریان؟!

(۴) تا بہبہردی سہنگگل (وہک خشتی سوورہوہ کراو)، بہرد بارانیان بکہن.

(۵) سہرہنجام وہکو پووش و پہلاش و کای خوراوی لیکردن، (دریزی ثعم بہسہراتہ لہ {ژیان نامہی پیغہمبہری مہزندا} لہ نووسینی ماموستا عبدالعزیز پارہزانی دا تہماشاکہ).

سورۃ العصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۳

سورۃ الفمزة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدَ لَهُ ۲ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۳ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّ فِي الخَطْمَةِ ۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الخَطْمَةُ ۵ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۶ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ ۷ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ۸ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۹

سورۃ الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْفَلَكُ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۳ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ۴ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۵

سورہتی (قریش)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) له بهر نهوهی قورپیش هژگر بووه و...
- (۲) خوی گرتووه به کاروانی زستانه ی (یمه ن) و کاروانی هاوینه ی (شام) بو بازرگانی و (دابین کردنی بژیوی).
- (۳) کهواته با په روره دگار و خاوه نی نهم ماله پیروزه (کهعبه) بپه رستن.
- (۴) نهوزاته ی له برسیتی رزگاری کردن و خوراکي پیبه خشین و له ترس و بیمی (جمرده و ریگران) پاراستوونی و ناسایشی بو دابین کردوون.

سورہتی (الماعون)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) نایا سهرنجت نه داوه لهو کهسه ی ثاینی خوا به درو ده زانیت؟!
- (۲) کهوابوو نهو جوړه کهسه نهو به که پال به هه تیوه وه ده نیت و پیایدا هه لده شاخت.
- (۳) هانی که سیش نادات تا خواردن و خوراک بیه خشیت به هه ژارو نه داران.
- (۴) جا هاوار و واوه یلا بو نویژگه رانیک...

(۵) نهو نویژگه رانه ی گوی ناده ن به نویژه کانیا ن و کارکردی نیه له سهریان و دلی ناده نی و لئی غافلن ...

(۶) نهوانه ی که ربابازن و به رووکش نویژ ده که ن و ده یانه ویت خویان ده ربخن و (نیمانداران بخه له تینن).

(۷) (هه میشه ش هه ول دده ن بو) قه دهغه کردنی هه موو چاکه و یارمه تی و کومه کی و هاوکاریه ک.

سورہتی (الکوثر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) به راستی نیمه خپرو چاکه و خوشی (هه ردو جیهان و ناویانگی چاکه ی) تومان (نه ی محمد ﷺ) بی نه اندازه و بی سنور کردووه (له هه موو چهرخ و زه مانیکدا).
- (۲) کهواته نویژ ته نها له بهر خواو بو خواو بو به ده سته یانی ره زامه ندی په روره دگارت نه نجام بده و قوربانیش بکه (هه ر بهو شیوه یه بو به ده سته یانی ره زامه ندی په روره دگارت).
- (۳) بیگومان هه ر دوژمنان و ناحه زانی تو بی ناو و نیشان و وه جاخ کوپرو دواپراون (له هه موو خپرو چاکه یه ک له هه ردو جیهاندا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَأْتِيَنَّكَ قُرَيْشٌ ۝١ إِيَّاهُمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۝١ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ آلَيْهِ ۝٢ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝٢ إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣

سورہتی (الکافرون)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) (نہی محمد ﷺ) بلی: نہی کومہ لی بی باوہرو خوانہ ناسان.

(۲) من ہرگز نہو شتانہی کہ نیوہ دہ پیرستن نایپرستم (چونکہ من خواپرستم).

(۳) نیوہش دیارہ نہوہی من دہ پیرستم نایپرستم (چونکہ بت پرستن).

(۴) نہوہی نیوہ پرستوتانہ من ہیچ کات نایپرستم.

(۵) نیوہش، نہو زاتہی من دہ پیرستم نایپرستم.

(۶) (کہواتہ) دینی خوتان بو خوتان دینی خوم بو خوم.

(نہم سوورہتہ کاتیک ہاتہ خوارہوہ، بی باوہران ویستیان ریک بکون لہ گہل پیغہ مبردا ﷺ کہ نہو ماوہیک بتہ کانی نہوان پیرستیت نہوانیش ہمان ماوہ خوی نہو پیرستن!!).

سورہتی (النصر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) کاتیک یارمہتی و کومہ کی خوا دیت، شاری مدکہ رزگار دہ کریت و دہرگای نازادی والا دہ کریت.

(۲) خہ لکیشیت بینی پؤل پؤل دہ چنہ ریزی ناینی خواہ.

(۳) نہوسا نیتر تو سوپاس و ستایشی پەرور دگارت بکہ و داوای لیخوشبونی لی بکہ، چونکہ بہراستی خوا زور چاوپوشی دہ کات و تعوبہ وەرگرہ.. (نومیدہ لہنایندہی کی نزدیکدا، خوی بالادہست سمرکوتنیک ببہ خشیت، نہو کاتہ نیمانداران ہست دہ کمن نہم سوورہتہ تازہ دابزیوہ).

سورہتی (المسد)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) دہستہ کانی بشکیت نہبولہہب و ریسوا بیت، ناشکرایہ کہ ہمر ریسوایش دہ بیت و (لہناودہجیت).

(۲) مال و دارایی و نہو شتانہی کہ بہدہستی ہیناوہ، فریای نہکوت.

(۳) لہنایندہدا دہ خریتہ ناو ناگریکی بلیسہ دارہوہ.

(۴) ہمروہا ژنہکشی کہ ہمیشہ ہلگری کولہ دارہ و (نازاری پیغہ مبردا ﷺ دہ دات).

(۵) ہمیشہ گوریسیکی چنراو لہ پوشی خورما لہ گہردنیایہتی (لہ قیامہ تیشدا زنجیری ناسن دہ کریتہ گہردنی).

(کاتیک پیغہ مبردا ﷺ تیرہو تایہفہ کانی کؤ کردہوہ و پھیامی خوی پیراگیانندن نہبولہہب وتی: (تبا لك اهلذا دعوتنا) نیتر نہم سوورہتہ ہاتہ خوارہوہ، کہ ہیرشیکی بہردہوامہ بو سہر نہبولہہب و ہاوسہرہکی و نہوانہی لہوان دہ چن).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَّيْبُهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

سوره تې (الإخلاص)

١١) (نهي محمد ﷺ، نهی ټيماڼدار) بلنې: شو
خوایه ی که ناوی ﷻ - یه خوایه کی تا کو
ته نه یه (بی هاو له و هاو تاهه).

٢) خوا زاتیکې پایه دارو دهسه لاتداره، نیازی
به کهس نیه و هه مووان ناتاجی نهون، هر شو
ده تواتیت به لاو ناخوژی لاهرتیت و پیوستی و
داخوایه کانمان جیبه جی بکات.

٣) هیچ کهسی لی نه بووه و خویشی له کهس
نه بووه.

٤) همرگیز هاوتتا و هاوشیوه و
دهسه لاتداریکې تر نیه که له بهرامبریموه
بوته ستیت و هاوشانی بیت.

سوره تې (الفرق)

١١) (نهي محمد ﷺ، نهی ټيماڼدار) بلنې: په نا
ده گرم بهو په روه ردگاره ی که بهر به یان پیش
ده هیئت.

٢) له شهر خراپه ی هرچی که دروستی
کردووه (له پهری و ناده میزاد و مارو
میروو..).

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سُورَةُ الْفَرَقِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سُورَةُ النَّاسِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ
النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

٣) له شهر خراپه ی شو کاتیک که دادیت و دنیا تاریک ده بیت و ده بیت به شهوه زهنگ.

٤) له شهر خراپه ی شو که سانه ی که جادوو ده کهن و پت و ده زوو گری ده دن و فووی پیاده کهن (به قیل و
جادوو نیوان خه لکی تیک ده دن).

٥) له شهر خراپه ی هه سوود و به خیل، کاتیک که هه سوودی و به خیلی ده بات.

سوره تې (الناس)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

١١) (نهي محمد ﷺ، نهی ټيماڼدار) بلنې: په ناده گرم به په روه ردگاری خه لکی.

٢) به پادشای خه لکی.

٣) به خوای خه لکی.

٤) له شهر خراپه ی نهو ی که وه سووه و خه تهره و خه یال ده خاته دلوه که (خه نناسه).

٥) بریتي به لهو ی که وه سووه فری ده داته سینه و دل و دهروونی خه لکیه وه.

٦) له پهری و خه لکی، له جنوکه و ناده میزاد (نهوانه یان که شهیتان سیفه تن).

السُّورَةُ	دَقَمَر	الْأَمَّة	السُّورَةُ	دَقَمَر	الْأَمَّة
الفَاتِحَةُ	١	١	الرُّوم	٣٠	٤٠٤
البَقَرَةُ	٢	٢	لُقْمَانَ	٣١	٤١١
آلِ عِمْرَانَ	٣	٥٠	السَّجْدَةُ	٣٢	٤١٥
النِّسَاء	٤	٧٧	الْأَحْزَابُ	٣٣	٤١٨
المَائِدَةُ	٥	١٠٦	سَبَأًا	٣٤	٤٢٨
الْأَنْعَامُ	٦	١٢٨	فَاطِر	٣٥	٤٣٤
الْأَعْرَافُ	٧	١٥١	يَسِينَ	٣٦	٤٤٠
الْأَنْفَالُ	٨	١٧٧	الصَّافَّاتُ	٣٧	٤٤٦
التَّوْبَةُ	٩	١٨٧	ص	٣٨	٤٥٣
يُونُسَ	١٠	٢٠٨	الزُّمَرُ	٣٩	٤٥٨
هُودُ	١١	٢٢١	غَافِرُ	٤٠	٤٦٧
يُوسُفُ	١٢	٢٣٥	فُضِّلَتِ	٤١	٤٧٧
الرَّعْدُ	١٣	٢٤٩	الشُّورَى	٤٢	٤٨٣
إِبْرَاهِيمَ	١٤	٢٥٥	الرَّزْخُوفُ	٤٣	٤٨٩
الحِجْرُ	١٥	٢٦٢	الدَّخَانُ	٤٤	٤٩٦
النَّحْلُ	١٦	٢٦٧	الْجَاثِيَةُ	٤٥	٤٩٩
الْأَنْعَامُ	١٧	٢٨٢	الْأَخْفَافُ	٤٦	٥٠٢
الْكَهْفُ	١٨	٢٩٣	مُحَمَّدُ	٤٧	٥٠٧
مَرْيَمَ	١٩	٣٠٥	الْفَتْحُ	٤٨	٥١١
طه	٢٠	٣١٢	الْحُجُرَاتُ	٤٩	٥١٥
الْأَنْبِيَاءُ	٢١	٣٢٢	ق	٥٠	٥١٨
الحَجَّ	٢٢	٣٣٢	الذَّارِيَاتُ	٥١	٥٢٠
المُؤْمِنُونَ	٢٣	٣٤٢	الطُّورُ	٥٢	٥٢٣
النُّورُ	٢٤	٣٥٠	النَّجْمُ	٥٣	٥٢٦
الْفُرْقَانُ	٢٥	٣٥٩	القَمَرُ	٥٤	٥٢٨
الشُّعَرَاءُ	٢٦	٣٦٧	الرَّحْمَنُ	٥٥	٥٣١
النَّمْلُ	٢٧	٣٧٧	الْوَاقِعَةُ	٥٦	٥٣٤
القَصَصُ	٢٨	٣٨٥	الحَدِيدُ	٥٧	٥٣٧
العَنَكَبُوتُ	٢٩	٣٩٦	المُجَادِلَةُ	٥٨	٥٤٢

السُّورَةُ الرَّحْمٰنُ

أَحْشَرُ	٥٩	٥٤٥	مَدَنِيَّة
الْمُتَحَنِّنَةُ	٦٠	٥٤٨	مَدَنِيَّة
الضَّحَفُ	٦١	٥٥١	مَدَنِيَّة
الْجُمُعَةُ	٦٢	٥٥٣	مَدَنِيَّة
الْمُنَافِقُونَ	٦٣	٥٥٤	مَدَنِيَّة
التَّغَابُنُ	٦٤	٥٥٦	مَدَنِيَّة
الطَّلَاقُ	٦٥	٥٥٨	مَدَنِيَّة
التَّحْرِيمُ	٦٦	٥٦٠	مَدَنِيَّة
الْمُلْكُ	٦٧	٥٦٢	مَكِّيَّة
الْقَلَمُ	٦٨	٥٦٤	مَكِّيَّة
الْحَاقَّةُ	٦٩	٥٦٦	مَكِّيَّة
المَعَارِجُ	٧٠	٥٦٨	مَكِّيَّة
نُوحٌ	٧١	٥٧٠	مَكِّيَّة
الْجِنُّ	٧٢	٥٧٢	مَكِّيَّة
الْمُزَّمِّلُ	٧٣	٥٧٤	مَكِّيَّة
الْمَدَّثِرُ	٧٤	٥٧٥	مَكِّيَّة
الْقِيَامَةُ	٧٥	٥٧٧	مَكِّيَّة
الْإِنْسَانُ	٧٦	٥٧٨	مَدَنِيَّة
الْمُرْسَلَاتُ	٧٧	٥٨٠	مَكِّيَّة
النَّبَأُ	٧٨	٥٨٢	مَكِّيَّة
النَّازِعَاتُ	٧٩	٥٨٣	مَكِّيَّة
عَبَسَ	٨٠	٥٨٥	مَكِّيَّة
التَّكْوِيْنُ	٨١	٥٨٦	مَكِّيَّة
الْإِنْفِطَارُ	٨٢	٥٨٧	مَكِّيَّة
الْمُطَفِّفِينَ	٨٣	٥٨٧	مَكِّيَّة
الْإِنْشِقَاقُ	٨٤	٥٨٩	مَكِّيَّة
الْبُرُوجُ	٨٥	٥٩٠	مَكِّيَّة
الطَّارِقُ	٨٦	٥٩١	مَكِّيَّة

السُّورَةُ الرَّحْمٰنُ

الْأَعْلَى	٨٧	٥٩١	مَكِّيَّة
الْغَاشِيَةُ	٨٨	٥٩٢	مَكِّيَّة
الْفَجْرُ	٨٩	٥٩٣	مَكِّيَّة
الْبَلَدُ	٩٠	٥٩٤	مَكِّيَّة
الشَّمْسُ	٩١	٥٩٥	مَكِّيَّة
اللَّيْلُ	٩٢	٥٩٥	مَكِّيَّة
الضُّحَى	٩٣	٥٩٦	مَكِّيَّة
الشَّرْحُ	٩٤	٥٩٦	مَكِّيَّة
الْيَسِينَ	٩٥	٥٩٧	مَكِّيَّة
العَلَقُ	٩٦	٥٩٧	مَكِّيَّة
الْقَدْرُ	٩٧	٥٩٨	مَكِّيَّة
الْبَيِّنَةُ	٩٨	٥٩٨	مَدَنِيَّة
الزَّلْزَلَةُ	٩٩	٥٩٩	مَدَنِيَّة
العَادِيَاتُ	١٠٠	٥٩٩	مَكِّيَّة
القَارِعَةُ	١٠١	٦٠٠	مَكِّيَّة
التَّكَاثُرُ	١٠٢	٦٠٠	مَكِّيَّة
العَصْرُ	١٠٣	٦٠١	مَكِّيَّة
الْهُمَزَةُ	١٠٤	٦٠١	مَكِّيَّة
الْفِيلُ	١٠٥	٦٠١	مَكِّيَّة
قُرَيْشٌ	١٠٦	٦٠٢	مَكِّيَّة
المَاعُونُ	١٠٧	٦٠٢	مَكِّيَّة
الْكَوْثَرُ	١٠٨	٦٠٢	مَكِّيَّة
الْكَافِرُونَ	١٠٩	٦٠٣	مَكِّيَّة
النَّصْرُ	١١٠	٦٠٣	مَدَنِيَّة
المَسَدُ	١١١	٦٠٣	مَكِّيَّة
الْإِخْلَاصُ	١١٢	٦٠٤	مَكِّيَّة
الفَلَقُ	١١٣	٦٠٤	مَكِّيَّة
النَّاسُ	١١٤	٦٠٤	مَكِّيَّة